هٰذَا بَلٰغٌ لِّلنَّاسِ

અલ્લાહ કા પૈગામ ઈન્સાનોં કે નામ

رِيَاضُ الْقُرْآن

ઈસ કુર્આન મેં હર સૂરત સે પેહલે અલગ અલગ કિસ્મ કે

રસ્મુલ્ ખત મેં بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ જમા કિયે ગયે હૈં.

નિહાયત હી સાદા ઔર આસાન ઝબાન મેં કુર્આને મજીદ કી તર્જમાની

ઈન્શાઅલ્લાહ યે તર્જમાની અલ્લાહ સે બહોત હી કરીબ કર દેગી

કુર્આને પાક સે બડા સચ્ચા ઔર મુખ્લિસ ઉસ્તાદ ઈસ દુનિયા મેં કોઈ નહીં હો સકતા

અલ્લાહ કી રઝા કા તાલિબ

કુર્આન કા વરક ઉલટને કે લિયે ઉંગલી પર થૂક મત લગાઈયે, બહોત બેઅદબી હૈ.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ○

نحمده و نصلی علیٰ رسوله الکریم ، اما بعد!

جس طرح ہم اپنی ضرورت کی کوئی چیز جب خریدتے ہیں تو اس چیز کو درست طور پر استعمال کرنے کے اصول پر مرتب کوئی نہ کوئی مختصر یا مفصل کتابچہ ضرور دیا جاتا ہے، تاکہ اس چیز سے استفادہ کرنے میں سہولت ہو اور کسی قسم کی پریشانی کا سامنا نہ کرنا پڑے۔

اس کائنات میں اربوں کھربوں کی تعداد میں پھیلی مخلوقات میں سے سب سے زیادہ اہمیت والی مخلوق انسان ہے جسے اشرف المخلوقات کہا جاتا ہے، اور اس کے اہم ہونے کی وجہ سے اس کو اپنی زندگی گزارنے کے لیے بھی اہم مقصد دیا گیا کہ تمہاری تخلیق کا مقصد رب کریم کی عبادت کے سوا کچھ نہیں: " وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُوْنِ "، اور اس مقصد کو حاصل کیسے کرنا ہے، یہ سکھانے کے لیے ایک ایسی کتاب دی گئی جو انسان کے ہر قدم پر اس کی رہنمائی کرتی ہے، ایک ایسی کتاب جس کا ہر حرف اپنے اندر ایک نور اور جس کا ہر لفظ اپنے اندر ایک معنیٰ لیے ہوئے ہے، اس کی تلاوت عبادت افضل ترین عبادت، اس کو پڑھنے پڑھانے والا دنیا کا بہترین انسان، ایک ایسی کتاب کہ جو اسے یاد کرلے وہ نہ صرف خود جنت کا حق دار ہو جائے؛ بلکہ دوسروں کی شفاعت کا رتبہ حاصل کرلے، ایسی کتاب کہ روز قیامت اس کے یاد کرنے والے سے کہا جائے کہ پڑھتا جا اور جنت کے درجات چڑھتا جا! وہ بابرکت و باعظمت کلام کوئی اور نہیں بلکہ یہی قرآن پاک ہے۔

اس قرآن کی کیا تعریف کی جائے کہ یہ قرآن اللہ کا کلام ہے، دو جہاں کے خالق ومخلوق کے مالک کا شاہی فرمان ہے، سارے فرشتوں کے سردار حضرت جبرئیل علیہ السلام جنہیں اللہ تعالیٰ نے امین کے لقب سے نوازا ہے، اُن کے واسطے سے دنیا میں آیا ہے اور تمام نبیوں کے سردار حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم جنہیں ان کے دشمنوں اور مخالفوں نے بھی "صادق" اور "امین" مانا ہے، اُن کے ذریعے ہم نے اور سارے عالم نے پایا ہے۔ اللہ تعالیٰ نے " اِنَّا نَحۡنُ نَزَّلۡنَا الذِّكۡرَ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوۡنَ " کا اعلان فرما کر خود اس قرآن کی حفاظت کرنے کا وعدہ فرمایا ہے۔

اس قرآن میں کس کے لیے رہبری نہیں ہے؟ ہر ایک کے لیے ہے، نبی اور رسول کے لیے بھی، صحابہ وصحابیات کے لیے بھی، بادشاہوں اور حاکموں کے لیے بھی، رعایا اور محکوموں کے لیے بھی، عالموں کے لیے بھی اور عوام کے لیے بھی، مال داروں کے لیے بھی اور غریبوں کے لیے بھی، مردوں کے لیے بھی اور عورتوں کے لیے بھی، جوانوں کے لیے بھی اور بوڑھوں کے لیے بھی، شہریوں کے لیے بھی اور دیہاتیوں کے لیے بھی، جو نعمتوں میں کھیل رہے ہیں اُن کے لیے بھی اور جو مصیبتوں کو جھیل رہے ہیں اُن کے لیے بھی، یہاں تک کہ بچوں کے لیے بھی اور جن وانس کے لیے بھی۔

خطاب کہیں رسولوں سے ہے، کہیں مومنین سے، کہیں عام انسانوں سے، کہیں یہود سے، کہیں کفار سے، کہیں دیگر اہلِ کتاب سے، کہیں اُن سے جو گناہوں میں ڈوبے ہوئے ہیں، کہیں اُن سے جو امیدیں تک کھو چکے ہیں۔

کیسے پیارے اللہ ہیں! سب کا بھلا چاہنے والے، سب کو اپنی آغوشِ رحمت میں لینے کو تیار، پھر بھی کوئی کان نہ دھرے تو کس کا قصور ہے؟ خود ہی قصوروار ہے اور خود ہی محروم ہے۔

اپنے اِس کلام کے ذریعے اللہ تعالیٰ اپنے بندوں سے باتیں کرتے ہیں، اُن کی مصیبتوں میں اُن کی ڈھارس بندھاتے ہیں، اُن کی

حیرانیوں میں اُن کی رہبری فرماتے ہیں، اُن کو اپنی سیدھی راہ سُجھاتے ہیں، اُن کو نفع دینے والی باتوں کا پتہ بتاتے ہیں، اُن کے نقصان کی چیزوں سے اُنہیں ہوشیار کرتے ہیں، کہیں غیب کی باتوں سے پردہ اُٹھاتے ہیں، کہیں کائنات میں پھیلی اپنی نشانیاں دِکھلاتے ہیں، کبھی نافرمانوں کے انجام سے آگاہ کرتے ہیں، کبھی فرماں برداروں کے احوال سناتے ہیں، اُخروی زندگی کی کامیابی کے راز بتاتے ہیں، دنیوی زندگی کی کامیابی کے گُر سکھاتے ہیں۔

سُننے والا بندہ ہے سُنانے والے اللہ ہیں، خالق ہیں، مالک ہیں، رازق ہیں، رب ہیں علیم ہیں، خبیر ہیں، سب کچھ جاننے والے ہیں، ہر چیز کی خبر رکھنے والے ہیں، کچھ ہے جو اُن کے علم سے باہر ہو؟ کچھ ہے جو اُن کے بس میں نہ ہو؟ سب اُن کے علم میں ہے، سب کچھ اُن کی گرفت میں ہے، ایسے علیم وخبیر رب، ایسے قوی وقدیر اللہ، اپنے ضعیف وناتواں بندے سے مخاطب ہیں، اللہ اکبر! کبریائی کی شان ہے، اللہ مہربان ہے، سنارہا ہے، سنوارہا ہے، رمضان کی تراویح میں، روزانہ کی نمازوں میں تفسیر کے درسوں میں، مدرسوں کی کلاسوں میں تعلیم کے حلقوں میں، ہر ایک کی خود کی تلاوت میں۔

دھیان ہو، استحضار ہو تو کیا کیفیت بنے، کیسی خوشی حاصل ہو، کیسی اندھیریاں چھٹیں، کتنا نور حاصل ہو، کیسا سرور نصیب ہو، میرا عظمت والا پاک اللہ مجھے جیسے حقیر اور گندے بندے سے مخاطب ہے۔

یہ بات نہ معلوم کہاں سے مشہور ہوگئی کہ قرآن کا ترجمہ نہ پڑھنا ورنہ گمراہ ہو جاؤ گے؛ حالانکہ ترجمہ پڑھ کر تو کوئی گمراہ نہیں ہوتا، خود اپنی عقل سے بات کا مطلب نکالنے سے ہوسکتا ہے؛ اس لیے جو بات سمجھ میں نہ آئے اپنی مسجد کے امام یا کسی مستند عالم سے پوچھ کر سمجھی جائے یا کوئی معتبر تفسیر دیکھ لیں۔

عربی کے بعد دینی علوم کا سب سے زیادہ ذخیرہ اردو میں ہے؛ اس لیے اردو سے اچھی واقفیت اس زمانے میں بہت ضروری ہے، حضرت مولانا اسعد اللہ صاحبؒ (جو حضرت تھانویؒ کے خلیفہ اور مدرسہ مظاہر علوم سہارنپور کے ناظم تھے) نے ایک موقع پر فرمایا: ”اردو کا سیکھنا بھی عبادت ہے سکھانا بھی عبادت ہے، پڑھنا بھی عبادت ہے لکھنا بھی عبادت ہے؛ کیونکہ ہمارا دینی سرمایہ اردو میں ہی زیادہ ہے“، لہٰذا اردو کی تعلیم اس زمانے کے بڑی ضرورت ہے، قرآن شریف کے ترجمے بہت ہوئے ہیں اور بڑے بڑے علماء نے کیے ہیں؛ لیکن موجودہ وقت میں اردو کی واقفیت اتنی کم ہوگئی ہے کہ عوام الناس اُن ترجموں سے خاطر خواہ فائدہ نہیں اٹھا پارہے ہیں، اس بات کو سامنے رکھ کر بندے نے ایک کوشش کی ہے، جو نیا ترجمہ نہیں ہے بلکہ متقدمین ومتاخرین کے مختلف تراجم کو سامنے رکھ کر قرآن پاک کی آسان ترجمانی ہے۔

اس ترجمانی کے ذریعہ موجودہ زمانے کے عوام بھی اور اسکولوں اور کالجوں کے پڑھے ہوئے وہ لوگ بھی جو عربی وفارسی سے واقفیت نہیں رکھتے آسانی کے ساتھ سمجھ سکیں کہ اپنے کلام کے ذریعے ہمارا رب ہم سے کیا کہتا ہے، کیسے ہم اُس کی رضا وخوشنودی حاصل کرسکتے ہیں، اور کیوں کر ہم دنیا وآخرت میں کامیاب ہوسکتے ہیں۔

اللہ کو اپنا کلام محبوب ہے، بلا سمجھے بھی پڑھا جائے تو موجب تقرب ہے، پھر سمجھ کر پڑھا جائے گا تو کتنا قرب دلائے گا، یہ مالک کا کلام ہے، ”مَلِکُ الکلام“ ہے۔

حضرت عبداللہ بن مسعودؓ فرماتے ہیں کہ اس قرآن کو اپنے اوپر لازم سمجھو؛ کیونکہ یہ اللہ کا دسترخوان ہے، اللہ تعالیٰ کے اس دسترخوان سے ہر ایک کو ضرور لینا چاہیے، اور علم تو سیکھنے سے ہی حاصل ہوتا ہے۔ (حیاۃ الصحابہ: ۲۵۹/۳)

لیکن اس قرآن سے زیادہ سے زیادہ فائدہ اسی وقت اٹھایا جاسکتا ہے جب کہ قرآن کے حقوق کو ملحوظ رکھا جائے، بہت سارے مفسرین نے اپنی تفاسیر کے مقدمات میں قرآن کے حقوق اور تلاوت قرآن کے آداب بہت تفصیل سے بیان کیے ہیں، بندہ ان سب کو نقل کرنے کے بجائے چند نہایت اہم امور کی جانب توجہ دلانا ضروری سمجھتا ہے:

☆ بغیر وضوء کے مصحف کو ہاتھ نہ لگائیں۔

☆ قرآن پاک سے فائدے کا حاصل ہونا اس کی عظمت سے جڑا ہوا ہے، جتنی زیادہ عظمت ہوگی اتنا زیادہ فائدہ حاصل ہوگا، باطنی عظمت یہ ہے کہ دل میں بہت زیادہ احترام ہو اور عزت ہو، جب کہ ظاہری عظمت یہ ہے کہ اسے اونچی جگہ رکھا جائے، اس کی طرف پیٹھ نہ کی جائے، اس سے زیادہ اونچی جگہ خود نہ بیٹھا جائے، جس طرح خود کے لیے نئے کپڑے لائے جاتے ہیں اسی طرح قرآن پاک کے لیے بھی جزدان بنانے کا اہتمام ہو، الغرض ہر ممکن کوشش کی جائے کہ قرآن پاک کی عظمت میں کوئی کمی نہ آنے پائے۔

☆ تلاوت کے دوران عام طور پر لوگ انگلی پر تھوک لگا کر ورق پلٹتے ہیں، یہ نہایت ہی بے ادبی کی بات اور قرآن کی شان میں بہت بڑی گستاخی ہے، اس سے پرہیز کرنا چاہیے۔

☆ قرآن پاک کو صاف ستھرا رکھنے کا اہتمام کریں؛ کیونکہ گھروں میں رکھے قرآن پر جمی ہوئی دھول دل پر جمی ہوئی سیاہی کو ظاہر کرتی ہے۔

☆ قرآن کو سمجھ کر اس پر عمل کرنے کی کوشش کریں، اور یہ یاد رکھیں کہ دوسروں کی زندگی کو جہنم بنا کر سجدوں میں جنت مانگا نہیں کرتے۔

اگرچہ ابتداء ہی سے پورے قرآن مجید کی ترجمانی کا ارادہ تھا؛ لیکن چونکہ آخر کے دو پاروں کی سورتیں نمازوں میں زیادہ پڑھی جاتی ہیں، اُن میں اکثر شروع زمانے میں نازل ہوئی ہیں، ایمانیات اور دعوت سے بھری ہوئی ہیں، نیز چونکہ یہ سورتیں چھوٹی ہونے کی وجہ سے ان کا ترجمہ یاد رکھنا آسان بھی ہوتا ہے اور نماز میں ان کے معانی کے دھیان سے جی لگنے کی امید بھی زیادہ ہوتی ہے، اس لیے شروعات میں ان دو پاروں کا ترجمہ کیا گیا جو بحمداللہ شائع ہو چکے ہیں، اس کی ایک وجہ یہ بھی تھی۔

کہ مجھے یاد ہے کہ ایک مرتبہ حضرت مولانا سعید احمد خاں صاحب مکیؒ نے بندے کے والد صاحبؒ سے فرمایا تھا کہ مولوی صاحب! قرآن پاک کے آخری کے دو پارے جو سمجھ کر پڑھ لے، اس کے لیے پورے قرآن کا سمجھنا آسان ہو جاتا ہے۔

اس ترجمانی کو عوام کے لیے بہت زیادہ آسان اور سہل بنانے کے لیے حتی الامکان بہت آسان الفاظ استعمال کرنے کی کوشش کی گئی ہے، اس مقصد کے لیے اسے مسجد میں آس پاس بیٹھنے والے عوام الناس کو سنایا اور سنوایا، پھر اسے گھر کی خواتین کو جو کم تعلیم یافتہ اور گھریلو عورتیں ہوتی ہیں انہیں بھی سنایا، جو بات ان میں سے کسی کی سمجھ میں نہ آئی اسے مزید سہل کر دیا، اب حشر کے میدان میں یہ مت کہنا کہ ہم کو کسی نے قرآن کا ترجمہ آسان کر کے نہیں دیا تھا۔

اس بات میں کوئی شبہ نہیں کہ اس ترجمانی میں جو کچھ خوبی ہے وہ اُن علماء ومفسرین کا فیض ہے جنہوں نے اپنے اپنے دور میں مشقتیں اٹھا کر ترجمہ اور تفسیر پر بڑی محنتیں فرمائی ہیں؛ البتہ چند امور ایسے ہیں جن پر اس ترجمانی میں خاص طور پر توجہ دی گئی ہے، وہ یہ ہیں:

☆ ہر سورت کے شروع میں اس سورت کی مکمل تفصیل نقل کرنے کا اہتمام کیا گیا ہے، یعنی اس سورت میں کتنی آیات ورکوع اور الفاظ و حروف ہیں، نازل ہونے کی جگہ کون سی ہے، ترتیب تلاوت وترتیب نزول کے اعتبار سے کون سے نمبر پر ہے، اس سلسلہ میں الفاظ وحروف کے لیے فہیم الدین صاحب کے ترجمے "القرآن المبین" سے اور ترتیب تلاوت وترتیب نزول کے لیے حسنین مخلوف کی "صفوۃ البیان" سے استفادہ کیا گیا ہے۔

ان کے علاوہ قرآن شریف کے متن کے لیے نہایت صاف ستھرا متن استعمال کیا گیا، ترجمہ بھی صاف اور کھلے کھلے الفاظ میں لکھوایا گیا تا کہ پڑھنا آسان ہو، امید ہے کہ عوام وخواص سب ہی اسے مفید پائیں گے، اور دین کی محنت کرنے والوں کو بھی ایسا مستند ترجمہ حاصل ہو جائے گا جس کی مدد سے اُن کے وعظ وبیان کو عام سے عام آدمی بھی سمجھ سکے گا، ان شاء اللہ تعالیٰ یہی ترجمہ حافظی قرآن میں بھی لایا جائے گا؛ تا کہ حافظوں کے لیے سہولت ہو۔

یہ چند اہم باتیں تھیں جن کو ذکر کرنا مناسب محسوس ہو رہا تھا، نیز اس بات کی وضاحت بھی ضروری ہے کہ زیور طبع سے آراستہ ہونے سے قبل خود بندہ نے کم وبیش پانچ تا سات بار اس کی پروف ریڈنگ کی، اپنے بچوں کے ساتھ بیٹھ کر اجتماعی طور پر تقابل کیا، الغرض پوری کوشش کی گئی کہ کوئی غلطی باقی نہ رہے، لیکن بشر بشر ہی ہوتا ہے، اس لیے اگر کوئی غلطی نظر آئے تو براہ کرم اطلاع فرمائیں؛ تا کہ اگلی طباعت کے موقع سے اسے درست کیا جاسکے۔

بندہ نے اس ترجمانی کا کام میدانِ عرفات میں عرفہ کے دن سورج غروب ہونے سے پون گھنٹہ قبل ۹/ذوالحجہ ۱۴۳۳ھ بروز بدھ بمطابق ۲۴/اکتوبر ۲۰۱۲ء شروع کیا تھا، اور ۲۰۱۶ء میں اس کی تبییض سے فارغ ہوا، درمیان میں دعوت وتبلیغ کی مناسبت سے ہندو بیرون ہند کے اور خاص طور سے حرمین شریفین کے اسفار ہوتے رہے اور جہاں جانا ہوا تھوڑا بہت کام وہاں بھی کیا گیا، دعا ہے کہ اللہ تعالیٰ قبول فرمائے اور جن کاموں کے کرنے سے وہ خوش ہوتا ہو ان کے کرنے کی توفیق دے، اور جن کاموں کے کرنے سے وہ ناراض ہوتا ہو ان سے بچنے کی توفیق دے، آمین یارب العالمین۔

ایک اہم وضاحت: علم نبوی اس امت کی مشترکہ میراث ہے؛ لہٰذا امت مسلمہ کے ہر فرد کو بغیر کسی کمی زیادتی کے اس ترجمانی کے طبع کرنے کی اجازت ہے، یہاں تک کہ بندے کی قیامت تک آنے والی اولاد میں سے بھی کوئی اس پر حق نہیں رکھتا ہے کہ وہ اس کے حقوق طبع کا مطالبہ کرے۔

اللہ سے نہایت ہی عاجزانہ التجا

سپردم بتو مایۂ خویش را
تو دانی حسابِ کم و بیش را

اے پیارے اللہ

میں نے اپنا سرمایہ آپ کو سونپ دیا، آپ خود کمی بیشی کا حساب کر لیں

اللہ کی رضا کا طالب

محمد یونس ابن حضرت مولانا محمد عمر صاحب پالن پوریؒ

۹، ۱۰/اپریل ۲۰۱۶ء

اجتماع اورنگ آباد

સૂરએ ફાતિહા મક્કા મુકર્રમા મેં નાઝિલ હુઈ
ઔર ઈસમેં(૭)આયાત ઔર(૧) રુકૂઅ હૈ, નાઝિલ હોને કે
એઅ્તેબાર સે(૫) નંબર પર હૈ લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે(૧)
નંબર પર હૈ, ઔર સૂરએ મુદષ્ષિર કે બાદ નાઝિલ હુઈ

سُوْرَةُ الْفَاتِحَة

ઈસમેં (૧૨૨) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم અલ્લાહ કે નામ સે શુરૂઅ કરતા હું જો બડા મહેરબાન નિહાયત રહમ કરનેવાલા હૈ	ઈસમેં (૨૫) કલિમાત હૈં

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۙ﴿١﴾ الرَّحْمٰنِ
સબ તારીફ અલ્લાહ કે લિયે હૈ, જો સારે જહાં કા માલિક હૈ,(૧) બહોત મહેરબાન

الرَّحِيْمِ ۙ﴿٢﴾ مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ؕ﴿٣﴾ اِيَّاكَ
નિહાયત રહમ વાલા હૈ (૨) ઈન્સાફ કે દિન કા માલિક હૈ (૩) હમ તેરી હી

نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ؕ﴿٤﴾ اِهْدِنَا
ઈબાદત કરતે હૈં ઔર તુજ હી સે મદદ ચાહતે હૈં (૪) હમકો સીધા

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ۙ﴿٥﴾ صِرَاطَ الَّذِيْنَ
રાસ્તા દિખા (૫) ઉન લોગોં કા રાસ્તા

اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۙ۬ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ
જિન પર તૂને ફઝ્લ કિયા (૬) ઉનકા રાસ્તા નહીં જિન પર તેરા ગઝબ હુવા

وَلَا الضَّآلِّيْنَ ﴿٧﴾ ع
ઔર ન ઉન લોગોં કા રાસ્તા જો રાસ્તે સે ભટક ગયે (૭)

સૂરએ બકરહ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ
લેકિન આયત(૨૮૧)મિના મેં હજ્જતુલ્ વદાઅ કે મોકે પર
નાઝિલ હુઈ ઈસમેં(૨૮૬) આયતેં ઔર(૪૦) રુકૂઅ હૈં, ઔર યે પેહલી
સૂરત હૈ જો મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, નાઝિલ હોને કે એઅ્તેબાર સે
(૮૭)નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅતેબાર સે (૨) નંબર પર હૈ ઔર
સૂરએ મુતફ્ફિફીન કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ

ઈસમેં (૨૫૫૦૦) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم અલ્લાહ કે નામ સે શુરૂઅ કરતા હું જો બડા મેહરબાન નિહાયત રહમ કરનેવાલા હૈ	ઈસમેં (૬૧૨૧) કલિમાત હૈં

الٓمّٓ ﴿۱﴾ ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ ۛ فِيْهِ ۛ
અલિફ લામ મીમ (૧) યે અલ્લાહ કી કિતાબ હૈ ઈસમેં કોઈ શક નહીં,

هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿۲﴾ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ
રાહ દિખાતી હૈ ડર રખને વાલોં કો (૨) જો યકીન કરતે હૈં

بِالْغَيْبِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ
બિન દેખે, ઔર નમાઝ કાઈમ કરતે હૈં, ઔર જો કુછ હમને ઉનકો દિયા હૈ ઉસમેં સે

يُنْفِقُوْنَ ﴿۳﴾ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ
ખર્ચ કરતે હૈં (૩) ઔર જો ઉસ (વહી) પર ભી ઈમાન લાતે હૈં જો આપ

اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ
પર ઉતારી ગઈ ઔર ઉસ પર ભી જો આપસે પેહલે ઉતારી ગઈ

وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ﴿۴﴾
ઔર આખિરત પર વો મુકમ્મલ યકીન રખતે હૈં (૪)

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٥﴾

ઐસે લોગોંને અપને રબ કી રાહ પાઈ હે ઔર વહી કામયાબી કો પહુંચને વાલે હૈં ⑤

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ

જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા ઉનકે લિયે બરાબર હે ડરાવો યા

لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ

ન ડરાવો, વો માનને વાલે નહીં હૈં ⑥ અલ્લાહને ઉનકે દિલોં પર

وَعَلٰى سَمْعِهِمْ ؕ وَعَلٰٓى اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۫ وَّلَهُمْ عَذَابٌ

ઔર ઉનકે કાનોં પર મુહર લગા દી હે, ઔર ઉનકી આંખો પર પરદા હે, ઔર ઉનકે લિયે બડા

عَظِيْمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ

અઝાબ હે ⑦ ઔર લોગોં મેં સે કુછ ઐસે ભી હૈં જો કેહતે હૈં કે હમ ઈમાન લાયે અલ્લાહ પર ઔર

الْاٰخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨﴾ يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَالَّذِيْنَ

આખિરત કે દિન પર, હાલાંકે વો ઈમાન વાલે નહીં હૈં ⑧ વો અલ્લાહ કો ઔર મો'મિનીન કો ધોકા દેના

اٰمَنُوْا ۚ وَمَا يَخْدَعُوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٩﴾ ط

ચાહતે હૈં મગર વો સિર્ફ અપને આપકો ધોકા દે રહે હૈં ઔર વો ઈસકા એહસાસ નહીં રખતે ⑨

فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ ۙ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ

ઉનકે દિલોં મેં(નિફાક કી)બીમારી હે તો અલ્લાહને ઉનકી બીમારી કો બઢા દિયા ઔર ઉનકે લિયે દર્દનાક

اَلِيْمٌ ۢ ۙ بِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿١٠﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوْا

અઝાબ હે, ઈસ વજહ સે કે વો જૂઠ કેહતે થે ⑩ ઔર જબ ઉનસે કહા જાતા હે કે ઝમીન મેં

فِي الْاَرْضِ ۙ قَالُوْٓا اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُوْنَ ﴿١١﴾ اَلَآ اِنَّهُمْ

ફસાદ ન કરો, તો વો જવાબ દેતે હૈં કે હમ તો ઈસ્લાહ કરનેવાલે હૈં ⑪ યાદ રખ્ખો! યહી લોગ

هُمُ الْمُفْسِدُوْنَ وَلٰكِنْ لَّا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٢﴾ وَاِذَا قِيْلَ

ફસાદ ફૈલાનેવાલે હૈં, લેકિન ઉન્હેં ઉસ બાત કા એહસાસ નહીં હે ⑫ ઔર જબ ઉનસે કહા જાતા હે કે તુમ

لَهُمْ اٰمِنُوْا كَمَآ اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ كَمَآ

ભી ઉસી તરહ ઈમાન લે આઓ જૈસે દૂસરે લોગ ઈમાન લાયે હૈં તો વો કેહતે હૈં કે કયા હમ ભી ઉસી તરહ

اٰمَنَ السُّفَهَآءُ ؕ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَآءُ وَلٰكِنْ

ઈમાન લે આએં જૈસે બેવકૂફ લોગ ઈમાન લાયે હૈં? ખૂબ અચ્છી તરહ સુન લો કે યહી લોગ બેવકૂફ હૈં લેકિન

لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚۖ

વો યે બાત નહીં જાનતે ⑬ ઔર જબ વો ઈમાન વાલોં સે મિલતે હૈં તો કેહતે હૈં કે હમ ઈમાન લાયે હૈં,

وَإِذَا خَلَوْا إِلٰى شَيٰطِيْنِهِمْ ۙ قَالُوْٓا إِنَّا مَعَكُمْ ۙ إِنَّمَا نَحْنُ

ઔર જબ અપને શૈતાનોં કી મજલિસ મેં પહોંચતે હૈં તો કેહતે હૈં કે હમ તુમ્હારે સાથ હે, હમ તો ઉનસે

مُسْتَهْزِءُوْنَ ﴿١٤﴾ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِيْ

મહઝ હંસી કરતે હૈં ⑭ ઔર અલ્લાહ ઉનસે હંસી કર રહા હે ઔર ઉનકો ઉનકી સરકશી મેં ઢીલ દે રહા હે

طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿١٥﴾ أُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ

વો ભટકતે ફિર રહે હૈં ⑮ યે વો લોગ હૈં જિન્હોંને હિદાયત કે બદલે ગુમરાહી ખરીદ

بِالْهُدٰى ۠ فَمَا رَبِحَتْ تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿١٦﴾

લી હે, લિહાઝા ન ઉનકી તિજારત મેં નફા હુવા ઔર ન હી ઉન્હેં સહીહ રાસ્તા નસીબ હુવા ⑯

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِى اسْتَوْقَدَ نَارًا ۚ فَلَمَّآ اَضَآءَتْ

ઉનકી મિષાલ ઐસી હે જૈસે એક શખ્સને આગ જલાઈ, જબ આગને ઉસકે આસ પાસ કો

مَا حَوْلَهٗ ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُوْرِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِيْ ظُلُمٰتٍ

રોશન કર દિયા તો અલ્લાહને ઉનકી બીનાઈ છીન લી ઔર ઉનકો અંધેરે મેં છોડ દિયા,

لَّا يُبْصِرُوْنَ ﴿١٧﴾ صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿١٨﴾ ۙ

કે ઉનકો કુછ નઝર નહીં આતા ⑰ વો બેહરે હૈં, ગુંગે હૈં, અંધે હૈં અબ વો લૌટને વાલે નહીં હૈં ⑱

اَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَآءِ فِيْهِ ظُلُمٰتٌ وَّرَعْدٌ وَّبَرْقٌ ۚ

યા ફિર(ઉન મુનાફિકોં કી મિષાલ ઐસી હે)જૈસે આસમાન સે બરસતી એક બારિશ હો જિસમેં અંધેરિયાં

يَجْعَلُوْنَ اَصَابِعَهُمْ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ

ભી હોં ઔર ગરજ ભી ઔર ચમક ભી, વો કડકોં કી આવાઝ પર મૌત કે ખૌફ સે અપની ઉંગલિયાં અપને

الْمَوْتِ ۭ وَاللّٰهُ مُحِيْطٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ

કાનોં મેં દે લેતે હૈં, ઔર અલ્લાહને કાફિરોં કો ઘેરે મેં લે રખ્ખા હે ⑲ કરીબ હે કે બિજલી

يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ ۭ كُلَّمَآ اَضَآءَ لَهُمْ مَّشَوْا فِيْهِ ۙ وَإِذَآ

ઉનકી નિગાહોં કો ઉચક લે, જબ ભી ઉન પર બિજલી ચમકતી હે ઉસમેં વો ચલ પડતે હૈં, ઔર જબ ઉન

اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوْا ۭ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ

પર અંધેરા છા જાતા હે તો વો રુક જાતે હૈં, ઔર અગર અલ્લાહ ચાહે તો ઉનકે કાન

منزل ١

وَ اَبۡصَارِهِمۡ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی کُلِّ شَیۡءٍ قَدِیۡرٌ ﴿۲۰﴾ یٰۤاَیُّهَا

ઔર ઉનકી આંખો કો છીન લે, અલ્લાહ યકીનન્ હર ચીઝ પર કાદિર હૈ (૨૦) એ લોગો!

النَّاسُ اعۡبُدُوۡا رَبَّکُمُ الَّذِیۡ خَلَقَکُمۡ وَ الَّذِیۡنَ مِنۡ

અપને રબ કી ઈબાદત કરો જિસને તુમકો પૈદા કિયા, ઔર ઉન લોગોં કો ભી જો

قَبۡلِکُمۡ لَعَلَّکُمۡ تَتَّقُوۡنَ ﴿۲۱﴾ الَّذِیۡ جَعَلَ لَکُمُ الۡاَرۡضَ

તુમસે પેહલે ગુઝર ચુકે હૈં, તાકે તુમ દોઝખ સે બચ જાઓ (૨૧) વો ઝાત જિસને ઝમીન કો તુમ્હારે લિયે

فِرَاشًا وَّ السَّمَآءَ بِنَآءً ۪ وَّ اَنۡزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخۡرَجَ

બિછોના બનાયા ઔર આસમાન કો છત બનાયા, ઔર ઉતારા આસમાન સે પાની ઔર ઉસસે પૈદા કિયે

بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزۡقًا لَّکُمۡ ۚ فَلَا تَجۡعَلُوۡا لِلّٰهِ اَنۡدَادًا

ફલ તુમ્હારે રિઝક કે લિયે, પસ! તુમ કિસીકો અલ્લાહ કે બરાબર ન ઠેહરાઓ

وَّ اَنۡتُمۡ تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۲۲﴾ وَ اِنۡ کُنۡتُمۡ فِیۡ رَیۡبٍ مِّمَّا نَزَّلۡنَا عَلٰی

હાલાંકે તુમ જાનતે હો (૨૨) અગર તુમ ઉસ કલામ કે મુતઅલ્લિક શક મેં હો જો હમને અપને બંદે કે

عَبۡدِنَا فَاۡتُوۡا بِسُوۡرَةٍ مِّنۡ مِّثۡلِهٖ ۪ وَ ادۡعُوۡا شُهَدَآءَکُمۡ

ઉપર ઉતારા હૈ, તો લાઓ ઉસકે માનિન્દ એક સૂરત ઔર બુલા લો અપને મદદગારોં કો ભી

مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ اِنۡ کُنۡتُمۡ صٰدِقِیۡنَ ﴿۲۳﴾ فَاِنۡ لَّمۡ تَفۡعَلُوۡا

અલ્લાહ કે સિવા, અગર તુમ સચ્ચે હો (૨૩) પસ! અગર તુમ યે ન કર સકો

وَ لَنۡ تَفۡعَلُوۡا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِیۡ وَقُوۡدُهَا النَّاسُ

ઔર હરગિઝ ન કર સકોગે, તો ડરો ઉસ આગ સે જિસકા ઈંધન બનેંગે ઈન્સાન

وَ الۡحِجَارَةُ ۚۖ اُعِدَّتۡ لِلۡکٰفِرِیۡنَ ﴿۲۴﴾ وَ بَشِّرِ الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا

ઔર પથ્થર, વો તૈયાર કી ગઈ હૈ કાફિરોં કે લિયે (૨૪) ઔર ખુશખબરી દે દો ઉન લોગોં કો જો ઈમાન લાયે

وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمۡ جَنّٰتٍ تَجۡرِیۡ مِنۡ تَحۡتِهَا

ઔર જિન્હોંને નેક કામ કિયે, ઈસ બાત કી કે ઉનકે લિયે ઐસે બાગાત હોંગે જિનકે નીચે સે

الۡاَنۡهٰرُ ؕ کُلَّمَا رُزِقُوۡا مِنۡهَا مِنۡ ثَمَرَةٍ رِّزۡقًا ۙ قَالُوۡا هٰذَا

નેહરેં જારી હોંગી, જબ ભી ઉનકો બાગોં મેં સે કોઈ ફલ ખાને કો મિલેગા તો વો કહેંગે: યે વહી હૈ

الَّذِیۡ رُزِقۡنَا مِنۡ قَبۡلُ ۙ وَ اُتُوۡا بِهٖ مُتَشَابِهًا ؕ وَ لَهُمۡ

જો ઈસસે પેહલે હમકો દિયા ગયા થા, ઔર મિલેગા ઉનકો એક દૂસરે સે મિલતા જુલતા, ઔર ઉનકે લિયે

فِيهَآ اَزۡوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّهُمۡ فِيهَا خٰلِدُوۡنَ ﴿٢٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ

વહાં પાક ઔરતેં હોંગી ઔર વો ઉસમેં હમેંશા રહેંગે(૨૫) બેશક અલ્લાહ

لَا يَسۡتَحۡىٖۤ اَنۡ يَّضۡرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوۡضَةً فَمَا فَوۡقَهَا ؕ

ઈસસે નહીં શરમાતા કે બયાન કરે મિષાલ મચ્છર કી યા ઉસસે ભી કિસી છોટી ચીઝ કી,

فَاَمَّا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا فَيَعۡلَمُوۡنَ اَنَّهُ الۡحَقُّ مِنۡ رَّبِّهِمۡ ۚ

ફિર જો ઈમાનવાલે હૈં વો જાનતે હૈં કે વો હક હે ઉનકે રબ કી જાનિબ સે,

وَاَمَّا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا فَيَقُوۡلُوۡنَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا

ઔર જો મુન્કિર હૈં વો કેહતે હૈં કે ઈસ મિષાલ કો બયાન કરકે અલ્લાહને કયા ચાહા હે?

مَثَلًا ۘ يُضِلُّ بِهٖ كَثِيۡرًا وَّيَهۡدِىۡ بِهٖ كَثِيۡرًا ؕ وَمَا يُضِلُّ بِهٖۤ

અલ્લાહ ઈસકે ઝરિયે બહોતોં કો ગુમરાહ કરતા હે ઔર બહોતોં કો ઉસસે રાહ દિખાતા હે ઔર વો

اِلَّا الۡفٰسِقِيۡنَ ﴿٢٦﴾ الَّذِيۡنَ يَنۡقُضُوۡنَ عَهۡدَ اللّٰهِ مِنۡۢ

ગુમરાહ કરતા હે ઉન લોગોં કો જો નાફરમાની કરનેવાલે હૈં(૨૬)જો અલ્લાહ કે અહદ કો ઉસકે બાંધને કે

بَعۡدِ مِيۡثَاقِهٖ ۖ وَيَقۡطَعُوۡنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖۤ اَنۡ يُّوۡصَلَ

બાદ તોડતે હૈં, ઔર ઉસ ચીઝ કો તોડતે હૈં જિસકો અલ્લાહને જોડને કા હુકમ દિયા હે

وَيُفۡسِدُوۡنَ فِى الۡاَرۡضِ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الۡخٰسِرُوۡنَ ﴿٢٧﴾ كَيۡفَ

ઔર ઝમીન મેં બિગાડ પૈદા કરતે હૈં, યહી લોગ નુકસાન ઉઠાનેવાલે હૈં(૨૭) તુમ કિસ તરહ

تَكۡفُرُوۡنَ بِاللّٰهِ وَكُنۡتُمۡ اَمۡوَاتًا فَاَحۡيَاكُمۡ ۚ ثُمَّ يُمِيۡتُكُمۡ

અલ્લાહ કા ઈન્કાર કરતે હો, હાલાંકે તુમ બેજાન થે, તો ઉસને તુમકો ઝિંદગી અતા કી, ફિર વો તુમકો મૌત

ثُمَّ يُحۡيِيۡكُمۡ ثُمَّ اِلَيۡهِ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِىۡ خَلَقَ لَكُمۡ

દેગા, ફિર ઝિંદા કરેગા, ફિર ઉસીકી તરફ લોટાએ જાઓગે(૨૮)વહી હે જિસને તુમ્હારે લિયે વો સબ કુછ

مَّا فِى الۡاَرۡضِ جَمِيۡعًا ۖ ثُمَّ اسۡتَوٰٓى اِلَى السَّمَآءِ فَسَوّٰٮهُنَّ

પૈદા કિયા જો ઝમીન મેં હે, ફિર આસમાન કી તરફ તવજ્જુહ કી, પસ! સાતોં આસમાન

سَبۡعَ سَمٰوٰتٍ ؕ وَهُوَ بِكُلِّ شَىۡءٍ عَلِيۡمٌ ﴿٢٩﴾ وَاِذۡ قَالَ رَبُّكَ

તૈયાર કર દિયે, ઔર વો હર ચીઝ કો જાનનેવાલા હે(૨૯)ઔર જબ તુમ્હારે રબને

لِلۡمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىۡ جَاعِلٌ فِى الۡاَرۡضِ خَلِيۡفَةً ؕ قَالُوۡٓا اَتَجۡعَلُ

ફરિશ્તોં સે કહા કે મેં ઝમીન મેં એક ખલીફા બનાનેવાલા હું, ફરિશ્તોંને કહા: કયા આપ ઝમીન મેં

فِيهَا مَنْ يُّفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ ۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
ઐસે લોગોં કો બસાઓગે જો ઉસમેં ફસાદ મચાએંગે ઔર ખૂન બહાએંગે, ઔર હમ આપકી હમ્દ

بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ اِنِّيٓ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٠﴾
કરતે હૈં ઔર આપકી પાકી બયાન કરતે હૈં, અલ્લાહને કહાઃ મેં જાનતા હું જો તુમ નહીં જાનતે ﴿٣٠﴾

وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ
ઔર અલ્લાહને સીખા દિયે આદમ કો સારે નામ, ફિર ઉનકો ફરિશ્તોં કે સામને પૈશ કિયા

فَقَالَ اَنْۢبِـُٔوْنِيْ بِاَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣١﴾
ઔર કહા કે અગર તુમ સચ્ચે હો તો મુજે ઉન ચીઝોં કે નામ બતાઓ ﴿٣١﴾

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَآ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ۖ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ
ફરિશ્તોંને કહા કે આપ પાક હૈં, હમ તો વહી જાનતે હૈં જો આપને હમકો બતાયા, બેશક આપ હી ઈલ્મવાલે

الْحَكِيْمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يٰٓاٰدَمُ اَنْۢبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۚ فَلَمَّآ اَنْۢبَاَهُمْ
ઔર હિકમતવાલે હૈં ﴿٣٢﴾ અલ્લાહને કહાઃ એ આદમ! ઈનકો બતાઓ ઉન ચીઝોં કે નામ, તો જબ આદમને

بِاَسْمَآئِهِمْ ۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّيٓ اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ
બતાએ ઉનકો ઉન ચીઝોં કે નામ તો અલ્લાહને કહાઃ કયા મેંને તુમસે નહીં કહા થા કે આસમાનોં ઔર

وَالْاَرْضِ ۙ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَاِذْ
ઝમીનોં કે ભેદ કો મેં હી જાનતા હું ઔર મુજકો માલૂમ હે જો તુમ ઝાહિર કરતે હો ઔર જો છુપાતે હો ﴿٣٣﴾

قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۖ اَبٰى
ઔર જબ હમને ફરિશ્તોં સે કહા કે આદમ કો સજદા કરો તો ઉન્હોંને સજદા કિયા મગર ઈબ્લીસને ન કિયા

وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اسْكُنْ
ઉસને ઈન્કાર કિયા ઔર ઘમંડ કિયા ઔર કાફિરોં મેં સે હો ગયા ﴿٣٤﴾ ઔર હમને કહા એ આદમ! તુમ

اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا ۖ
ઔર તુમ્હારી બીવી દોનોં જન્નત મેં રહો, ઔર ઉસમેં સે ખાઓ જી ભર કે જહાં સે ચાહો ઔર ઉસ દરખ્ત

وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣٥﴾ فَاَزَلَّهُمَا
કે કરીબ મત જાના વરના તુમ ઝાલિમોં મેં સે હો જાઓગે ﴿٣٥﴾ ફિર શૈતાનને ઉસ દરખ્ત કે ઝરિયે દોનોં કો

الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيْهِ ۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوْا
લગ્ઝિશ મેં મુબ્તલા કર દિયા ઔર ઉનકો ઉસ(ઐશ)સે નિકાલ દિયા જિસમેં વો થે ઔર હમને કહા તુમ

بَعۡضُكُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمۡ فِي الۡاَرۡضِ مُسۡتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ

ઉતરો યહાં સે, તુમ એક દૂસરે કે દુશ્મન હોંગે, ઔર તુમ્હારે લિયે ઝમીન મેં ઠહેરના ઔર કામ ચલાના હૈ

اِلٰى حِيۡنٍ ﴿۳۶﴾ فَتَلَقّٰۤى اٰدَمُ مِنۡ رَّبِّهٖ كَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَيۡهِ ؕ

એક મુદ્દત તક ﴿૩૬﴾ ફિર આદમને સીખ લીયે અપને રબ સે ચંદ બોલ, તો અલ્લાહ ઉસ પર મુતવજજેહ હુવા

اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيۡمُ ﴿۳۷﴾ قُلۡنَا اهۡبِطُوۡا مِنۡهَا جَمِيۡعًا ۚ

બેશક વો તૌબા કબૂલ કરનેવાલા રહમ કરનેવાલા હૈ ﴿૩૭﴾ હમને કહા: તુમ સબ યહાં સે ઉતરો,

فَاِمَّا يَاۡتِيَنَّكُمۡ مِّنِّىۡ هُدًى فَمَنۡ تَبِعَ هُدَاىَ فَلَا خَوۡفٌ

ફિર જબ આયે તુમ્હારે પાસ મેરી તરફ સે કોઈ હિદાયત તો જો મેરી હિદાયત કી પૈરવી કરેંગે ઉનકે લિયે ન

عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُوۡنَ ﴿۳۸﴾ وَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا وَكَذَّبُوۡا

કોઈ ડર હોગા ઔર ન વો ગમગીન હોંગે ﴿૩૮﴾ ઔર જો લોગ ઈન્કાર કરેંગે ઔર હમારી નિશાનિયોં કો

بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصۡحٰبُ النَّارِ ۚ هُمۡ فِيۡهَا خٰلِدُوۡنَ ﴿۳۹﴾ ع

જુઠલાએંગે તો વહી લોગ દોઝખવાલે હૈં, ઔર વો ઉસમેં હમેશા હમેશ રહેંગે ﴿૩૯﴾

يٰبَنِىۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ اذۡكُرُوۡا نِعۡمَتِىَ الَّتِىۡۤ اَنۡعَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ

એ બની ઈસ્રાઈલ! યાદ કરો મેરે ઉસ એહસાન કો જો મૈંને તુમ્હારે ઉપર કિયા,

وَاَوۡفُوۡا بِعَهۡدِىۡۤ اُوۡفِ بِعَهۡدِكُمۡ ۚ وَاِيَّاىَ فَارۡهَبُوۡنِ ﴿۴۰﴾

ઔર મેરે અહદ કો પૂરા કરો મેં તુમ્હારે અહદ કો પૂરા કરુંગા, ઔર મેરા હી ડર રખ્ખો ﴿૪૦﴾

وَاٰمِنُوۡا بِمَآ اَنۡزَلۡتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمۡ وَلَا تَكُوۡنُوۡۤا اَوَّلَ

ઔર ઈમાન લાઓ ઉસ ચીઝ પર જો મૈંને ઉતારી હૈ તસ્દીક કરતી હુઈ ઉસ ચીઝ કી જો તુમ્હારે પાસ હૈ,

كَافِرٍۢ بِهٖ ۖ وَلَا تَشۡتَرُوۡا بِاٰيٰتِىۡ ثَمَنًا قَلِيۡلًا ۫ وَّاِيَّاىَ

ઔર તુમ સબસે પેહલે ઉસકા ઈન્કાર કરનેવાલે ન બનો, ઔર ન લો મેરી આયતોં પર થોડી કીમત, ઔર

فَاتَّقُوۡنِ ﴿۴۱﴾ وَلَا تَلۡبِسُوا الۡحَقَّ بِالۡبَاطِلِ وَتَكۡتُمُوا

મુજ હી સે ડરો ﴿૪૧﴾ ઔર સહીહ મેં ગલત કો ન મિલાઓ, ઔર સચ કો

الۡحَقَّ وَاَنۡتُمۡ تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۴۲﴾ وَاَقِيۡمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا

ન છુપાઓ, હાલાંકે તુમ જાનતે હો ﴿૪૨﴾ ઔર નમાઝ કાયમ કરો ઔર ઝકાત

الزَّكٰوةَ وَارۡكَعُوۡا مَعَ الرّٰكِعِيۡنَ ﴿۴۳﴾ اَتَاۡمُرُوۡنَ النَّاسَ

અદા કરો, ઔર જુકને વાલોં કે સાથ જુક જાઓ ﴿૪૩﴾ કયા તુમ લોગોં સે

منزل ۱

بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ؕ
નેક કામ કરને કો કેહતે હો ઔર અપને આપકો ભૂલ જાતે હો, હાલાંકે તુમ કિતાબ કી તિલાવત કરતે હો,

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۴۴﴾ وَاسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ؕ وَاِنَّهَا
કયા તુમ સમજતે નહીં?﴿૪૪﴾ ઔર મદદ ચાહો સબ્ર ઔર નમાઝ સે, ઔર બેશક વો

لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلَى الْخٰشِعِيْنَ ﴿۴۵﴾ الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ
ભારી હે મગર ઉન લોગોં પર નહીં જો ડરનેવાલે હૈં﴿૪૫﴾ જો ગુમાન રખતે હૈં

اَنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَاَنَّهُمْ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ﴿۴۶﴾ يٰبَنِيْٓ
કે ઉનકો અપને રબ સે મિલના હે ઔર વો ઉસી કી તરફ લોટનેવાલે હૈં﴿૪૬﴾ એ બની

اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّيْ
ઈસ્રાઈલ! મેરે ઉસ એહસાન કો યાદ કરો જો મૈંને તુમ્હારે ઉપર કિયા ઔર ઈસ બાત કો કે મૈંને

فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۴۷﴾ وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِيْ نَفْسٌ
તુમકો દુનિયાવાલોં પર ફઝીલત દી﴿૪૭﴾ ઔર ડરો ઉસ દિન સે કે કોઈ જાન

عَنْ نَّفْسٍ شَيْـًٔا وَّلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا يُؤْخَذُ
કિસી દૂસરી જાન કે કુછ કામ ન આયેગી ન ઉસકી તરફ સે કોઈ સિફારિશ કબૂલ હોગી ઔર ન ઉસસે

مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿۴۸﴾ وَاِذْ نَجَّيْنٰكُمْ مِّنْ
બદલે મેં કુછ લિયા જાએગા, ઔર ન ઉનકી કોઈ મદદ કી જાએગી﴿૪૮﴾ ઔર જબ હમને તુમકો ફિરઔન કે

اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُوْنَ
લોગોં સે છુડાયા, વો તુમકો બુરી તકલીફ દેતે થે, તુમ્હારે બેટોં કો

اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ؕ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِّنْ
ઝબહ કરતે ઔર તુમ્હારી ઔરતોં ઝિંદા છોડ દેતે, ઔર ઉસમેં તુમ્હારે રબ કી તરફ સે

رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿۴۹﴾ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنٰكُمْ
ભારી આઝમાઈશ થી﴿૪૯﴾ ઔર જબ હમને દરિયા કો ફાડ કર તુમ્હેં (પાર કરાયા) ફિર બચાયા તુમકો

وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿۵۰﴾ وَاِذْ وٰعَدْنَا
ઔર ડુબો દિયા ફિરઔન કે લોગોં કો, ઔર તુમ દેખતે રહે﴿૫૦﴾ ઔર જબ હમને મૂસા સે

مُوْسٰٓى اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ
વઅ્દા કિયા ચાલીસ રાત કા, ફિર તુમને ઉસકે બાદ બછડે કો મઅ્બૂદ બના લિયા

ربع

وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿۵۱﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ

ઔર તુમ ઝાલિમ થે(૫૧)ફિર હમને ઉસકે બાદ તુમકો માફ કર દિયા

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۵۲﴾ وَاِذْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ

તાકે તુમ શુક્રગુઝાર બનો(૫૨)ઔર જબ હમને મૂસા કો કિતાબ દી

وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۵۳﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى

ઔર ફૈસલા કરનેવાલી ચીઝ, તાકે તુમ રાહ પાઓ(૫૩)ઔર જબ મૂસાને

لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ

અપની કૌમ સે કહા કે એ મેરી કૌમ! તુમને બછડે કો મઅ્બૂદ બના કર અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કિયા હૈ,

الْعِجْلَ فَتُوْبُوْٓا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ؕ ذٰلِكُمْ

અબ અપને પૈદા કરનેવાલે કી તરફ મુતવજ્જેહ હો ઔર અપને (મુજરિમોં)કો અપને હાથોં સે કતલ કરો,

خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ ؕ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ؕ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ

યે તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે પૈદા કરનેવાલે કે નઝદીક બેહતર હૈ, તો અલ્લાહને તુમ્હારી તૌબા કબૂલ ફરમાઈ,

الرَّحِيْمُ ﴿۵۴﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى

બેશક વહી તૌબા કબૂલ કરનેવાલા રહમ કરનેવાલા હૈ(૫૪)ઔર જબ તુમને કહાઃ એ મૂસા! હમ તુમ્હારા યકીન

اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْكُمُ الصّٰعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿۵۵﴾

ન કરેંગે જબ તક હમ અલ્લાહકો સામને ન દેખ લેં તો તુમકો બિજલીને પકડ લિયા ઔર તુમ દેખ રહે થે(૫૫)

ثُمَّ بَعَثْنٰكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۵۶﴾

ફિર હમને તુમ્હારી મૌત કે બાદ તુમકો ઉઠાયા, તાકે તુમ શુક્રગુઝાર બનો(૫૬)

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ؕ

ઔર હમને તુમ્હારે ઉપર બદલિયોં કા સાયા કિયા ઔર તુમ પર મન્ન વ સલ્વા ઉતારા,

كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ؕ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا

ખાઓ સુથરી ચીઝોં મેં સે જો હમને તુમકો દી હૈં, ઔર ઉન્હોને હમારા કુછ નુકસાન નહીં કિયા, વો અપના

اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۵۷﴾ وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ

હી નુકસાન કરતે રહે(૫૭)ઔર જબ હમને કહા કે દાખિલ હો જાઓ ઈસ શહર મેં

فَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَّادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا

ઔર ખાઓ ઉસમેં સે જહાં સે ચાહો જી ભર કે, ઔર દાખિલ હો દરવાઝે મેં સર જુકાએ હુએ

منزل ۱

وَّقُوْلُوْا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطٰيٰكُمْ ۭ وَسَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ۝٥٨
ઔર કહો કે એ રબ! હમારી ખતાઓં કો બખ્શ દે, હમ તુમ્હારી ખતાઓં કો બખ્શ દેંગે ઔર નેકી કરને

فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قِيْلَ لَھُمْ فَاَنْزَلْنَا
વાલોં કો ઝયાદહ ભી દેંગે(૫૮)મગર હુવા યૂં કે ઉનસે જો બાત કહી ગઈ થી ઝાલિમોંને ઉસે તબ્દીલ કરકે કુછ

عَلَي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاۗءِ بِمَا كَانُوْا
ઔર બાત બના લી, નતીજા યે હુવા કે જો નાફરમાનિયાં વો કરતે આ રહે થે હમને ઉનકી સઝા મેં ઉન

يَفْسُقُوْنَ ۝٥٩ ۧ وَاِذِ اسْتَسْقٰى مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ
ઝાલિમોં પર આસમાન સે અઝાબ નાઝિલ કિયા(૫૯)ઔર જબ મૂસાને અપની કૌમ કે લિયે પાની માંગા તો

بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ۭ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۭ
હમને કહા: અપના અસા પથ્થર પર મારો, તો ઉસસે ફૂટ નિકલે બારહ ચશ્મે,

قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَھُمْ ۭ كُلُوْا وَاشْرَبُوْا مِنْ رِّزْقِ
હર ગિરોહ ને અપના અપના ઘાટ પેહચાન લિયા, ખાઓ ઔર પીઓ

اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ۝٦٠ وَاِذْ قُلْتُمْ
અલ્લાહ કે રિઝ્ક સે ઔર ન ફિરો ઝમીન મેં ફસાદ મચાનેવાલે બન કર(૬૦)ઔર જબ તુમને કહા:

يٰمُوْسٰى لَنْ نَّصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَّاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ
એ મૂસા! હમ એક હી કિસ્મ કે ખાને પર હરગિઝ સબ્ર નહીં કર સકતે, અપને રબ કો હમારે લિયે પુકારો

يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ مِنْۢ بَقْلِهَا وَقِثَّاۗىِٕهَا
કે નિકાલે હમારે લિયે જો ઉગતા હૈ ઝમીન સે, સાગ ઔર કકડી

وَفُوْمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ۭ قَالَ اَتَسْتَبْدِلُوْنَ
ઔર ગેહૂં ઔર મસૂર ઔર પ્યાઝ, મૂસાને કહા: કયા તુમ એક બેહતર ચીઝ કે બદલે

الَّذِيْ ھُوَ اَدْنٰى بِالَّذِيْ ھُوَ خَيْرٌ ۭ اِھْبِطُوْا مِصْرًا فَاِنَّ
એક અદના ચીઝ લેના ચાહતે હો? કિસી શહર મેં ઉતરો તો તુમકો મિલેગી વો ચીઝ જો

لَكُمْ مَّا سَاَلْتُمْ ۭ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ
તુમ માંગતે હો, ઔર ડાલ દી ગઈ ઉન પર ઝિલ્લત ઔર મોહતાજી,

وَبَاۗءُوْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّھُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ
ઔર વો ગઝબે ઈલાહી કે મુસ્તહિક હો ગયે, યે ઈસ વજહ સે હુવા કે વો અલ્લાહ કી નિશાનિયોં કા

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ بِمَا

ઈન્કાર કરતે થે ઔર નબીયોં કો નાહક કત્લ કરતે થે, યે ઈસ વજહ સે કે

عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿٦١﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ઉન્હોંને નાફરમાની કી ઔર વો હદ પર ન રેહતે થે(૬૧)હક તો યે હે કે જો લોગ ભી ખ્વાહ વો મુસલમાન હોં

وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالنَّصٰرٰى وَالصّٰبِـِٕيْنَ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ

યા યહૂદી યા નસ્રાની યા સાબી, અલ્લાહ ઔર આખિરત કે દિન પર ઈમાન લે આએંગે

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ

ઔર નેક અમલ કરેંગે, વો અપને અલ્લાહ કે પાસ અપને અજ્ર કે

رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٢﴾ وَاِذْ

મુસ્તહિક હોંગે, ઔર ઉનકો ન કોઈ ખૌફ હોગા ન વો કિસી ગમ મેં મુબ્તલા હોંગે(૬૨)ઔર જબ

اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ؕ خُذُوْا مَآ

હમને તુમસે તુમ્હારા અહદ લિયા ઔર "તૂર" પહાડ કો તુમ્હારે ઉપર ઉઠાયા, પકડો ઉસ ચીઝ કો

اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿٦٣﴾

જો હમને તુમકો દી હે મઝબૂતી કે સાથ, ઔર જો કુછ ઉસમેં હે ઉસકો યાદ રખ્ખો, તાકે તુમ બચો(૬૩)

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

ઉસકે બાદ તુમ ઉસસે ફિર ગયે, અગર અલ્લાહ કા ફઝલ ઔર ઉસકી રહમત

وَرَحْمَتُهٗ لَكُنْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ

તુમ પર ન હોતી તો ઝરૂર તુમ હલાક હો જાતે(૬૪)ઔર ઉન લોગોં કા હાલ તુમ જાનતે હો

الَّذِيْنَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِى السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا

જો "સબ્ત" (સનીચર) કે મામલે મેં અલ્લાહ કે હુકમ સે નિકલ ગયે, તો હમને ઉનકો કહા કે તુમ લોગ

قِرَدَةً خٰسِـِٕيْنَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنٰهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا

ઝલીલ બંદર બન જાઓ(૬૫)ફિર હમને ઈસકો ઈબ્રત બના દિયા ઉન લોગોં કે લિયે જો ઉસ દૌર મેં થે

وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٦٦﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى

ઔર ઉન લોગોં કે લિયે જો ઉસકે બાદ આયે ઔર ઉસમેં હમને નસીહત રખ દી ડરનેવાલોં કે લિયે(૬૬)ઔર

لِقَوْمِهٖٓ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوْا بَقَرَةً ؕ قَالُوْٓا

જબ મૂસાને અપની કૌમ સે કહા: અલ્લાહ તુમકો હુકમ દેતા હે કે તુમ એક ગાય ઝબહ કરો, ઉનહોંને કહા

اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ؕ قَالَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ

કે કયા તુમ હમસે મઝાક કર રહે હો? મૂસાને કહા કે મૈં અલ્લાહ કી પનાહ માંગતા હું કે મૈં

الْجٰهِلِيْنَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ؕ قَالَ

ઐસા નાદાન બનું(٦٧)ઉન્હોંને કહા: અપને રબ સે દરખાસ્ત કરો કે વો હમસે બયાન કરે કે વો ગાય કૈસી હો,

اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَّلَا بِكْرٌ ؕ عَوَانٌۢ

મૂસાને કહા: અલ્લાહ ફરમાતા હૈ કે વો ગાય ન બૂઢી હો ન બચ્ચી, ઈનકે

بَيْنَ ذٰلِكَ ؕ فَافْعَلُوْا مَا تُؤْمَرُوْنَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا

બીચ કી હો, અબ કર ડાલો જો હુકમ તુમકો મિલા હૈ(٦٨)ઉન્હોંને કહા: અપને રબ સે દરખાસ્ત કરો

رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا لَوْنُهَا ؕ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا

વો બયાન કરે કે ઉસકા રંગ કયા હો, મૂસાને કહા: અલ્લાહ ફરમાતા હૈ કે વો

بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ ۙ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النّٰظِرِيْنَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا

ગેહરે ઝર્દ રંગ કી હો, દેખનેવાલોં કો અચ્છી માલૂમ હોતી હો(٦٩)ઉન્હોંને કહા કે

ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ۙ اِنَّ الْبَقَرَ تَشٰبَهَ عَلَيْنَا ؕ

અપને રબ સે દરખાસ્ત કરો કે વો હમસે બયાન કર દે કે વો કૈસી હો, કયૂંકે ગાય મેં હમકો શુબહ પડ ગયા

وَاِنَّآ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُوْنَ ﴿٧٠﴾ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا

હૈ, ઔર અલ્લાહને ચાહા તો હમ રાહ પા લેંગે(٧٠)મૂસાને કહા: અલ્લાહ ફરમાતા હૈ કે વો ઐસી

بَقَرَةٌ لَّا ذَلُوْلٌ تُثِيْرُ الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ ۚ

ગાય હો કે મેહનત કરનેવાલી ન હો, ઝમીન કો જોતનેવાલી ઔર ખેતોં કો પાની દેનેવાલી ન હો,

مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيْهَا ؕ قَالُوا الْـٰٔنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ ؕ

વો સાલિમ હો ઉસમેં કોઈ દાગ ન હો, ઉન્હોંને કહા: અબ તુમ વાઝેહ બાત લાયે, ફિર ઉન્હોંને ઉસકો ઝબહ

فَذَبَحُوْهَا وَمَا كَادُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧١﴾ ع وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا

કિયા ઔર વો ઝબહ કરતે નઝર ન આતે થે(٧١)ઔર જબ તુમને એક શખ્સ કો માર ડાલા, ફિર એક દૂસરે

فَادّٰرَءْتُمْ فِيْهَا ؕ وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿٧٢﴾ ج

પર ઉસકા ઈલ્ઝામ થોપને લગે, હાલાંકે અલ્લાહ કો ઝાહિર કરના મન્ઝૂર થા જો કુછ તુમ છુપાના ચાહતે થે

فَقُلْنَا اضْرِبُوْهُ بِبَعْضِهَا ؕ كَذٰلِكَ يُحْيِ اللّٰهُ الْمَوْتٰى

(٧٢)પસ હમને હુકમ દિયા કે મારો ઈસ મુર્દે કો ઉસ ગાય કા એક ટુકડા, ઈસી અલ્લાહ ઝિંદા કરેગા મુર્દોં કો

وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۷۳﴾ ثُمَّ قَسَتْ
ઔર વો તુમકો અપની નિશાનિયાં દિખાતા હૈ, તાકે તુમ સમજો(૭૩)ફિર ઈસકે બાદ તુમ્હારે દિલ સખ્ત હો

قُلُوْبُكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِىَ كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ
ગયે પસ વો પથ્થર કે માનિન્દ હો ગયે યા ઉસસે ભી ઝયાદહ સખ્ત,

قَسْوَةً ؕ وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهٰرُ ؕ
પથ્થરોં મેં બાઝ ઐસે ભી હોતે હૈં જિનસે નેહરેં ફૂટ નિકલતી હૈં,

وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَآءُ ؕ وَاِنَّ مِنْهَا
બાઝ પથ્થર ફટ જાતે હૈં ઔર ઉનસે પાની નિકલ આતા હૈ, ઔર બાઝ પથ્થર ઐસે ભી

لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
હોતે હૈં જો અલ્લાહ કે ડર સે ગિર પડતે હૈં, ઔર અલ્લાહ ઉસસે બે ખબર નહીં જો

تَعْمَلُوْنَ ﴿۷۴﴾ اَفَتَطْمَعُوْنَ اَنْ يُّؤْمِنُوْا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ
તુમ કરતે હો(૭૪)કયા તુમ યે ઉમ્મીદ રખતે હો કે યે(યહૂદ)તુમ્હારે કેહને સે ઈમાન લે આએંગે, હાલાંકે

فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُوْنَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُوْنَهٗ
ઉનમેં સે કુછ લોગ ઐસે હૈં કે વો અલ્લાહ કા કલામ સુનતે થે ઔર ફિર ઉસકો સમજને કે બાદ

مِنْۢ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۷۵﴾ وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ
બદલ ડાલતે થે, હાલાંકે વો જાનતે હૈં(૭૫)જબ વો મુસલમાનોં સે મિલતે હૈં

اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚۖ وَاِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُوْٓا
તો કેહતે હૈં કે હમ ઈમાન લાયે હુએ હૈં, ઔર જબ આપસ મેં એક દૂસરે સે મિલતે હૈં તો કેહતે હૈં:

اَتُحَدِّثُوْنَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَآجُّوْكُمْ
કયા તુમ ઈનકો વો બાતેં બતાતે હો જો અલ્લાહને તુમ પર ખોલી હૈં, કે વો તુમ્હારે રબ કે પાસ

بِهٖ عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۷۶﴾ اَوَلَا يَعْلَمُوْنَ
તુમસે હુજ્જત કરેં, કયા તુમ સમજતે નહીં?(૭૬)કયા વો નહીં જાનતે કે

اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿۷۷﴾ وَمِنْهُمْ
અલ્લાહ કો માલૂમ હૈ જો વો છુપાતે હૈં ઔર જો વો ઝાહિર કરતે હૈં(૭૭)ઔર ઉનમેં કુછ લોગ

اُمِّيُّوْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ الْكِتٰبَ اِلَّآ اَمَانِىَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا
અનપઢ હૈં જો નહીં જાનતે કિતાબ કો મગર આરઝૂએં, ઉનકે પાસ ખયાલી દુનિયા કે સિવા

منزل ۱

يَظُنُّوْنَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ يَكْتُبُوْنَ الْكِتٰبَ بِاَيْدِيْهِمْ ۗ

ઔર કુછ નહીં ﴿٧٨﴾ પસ ખરાબી હે ઉન લોગોં કે લિયે જો અપને હાથ સે કિતાબ લિખતે હૈં

ثُمَّ يَقُوْلُوْنَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ

ફિર કેહતે હૈં કે યે અલ્લાહ કી જાનિબ સે હે, તાકે ઉસકે ઝરિયે થોડી સી પૂંજી હાસિલ કર લેં,

فَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيْهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا

પસ ખરાબી હે ઉસ ચીઝ કી બદોલત જો ઉનકે હાથોંને લિખી, ઔર ઉનકે લિયે ખરાબી હે

يَكْسِبُوْنَ ﴿٧٩﴾ وَقَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدَةً ؕ

અપની ઈસ કમાઈ સે ﴿٧٩﴾ ઔર વો કેહતે હૈં: હમકો દોઝખ કી આગ નહી છુએગી મગર ગિનતી કે ચંદ દિન,

قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهٗٓ

કહોઃ કયા તુમને અલ્લાહ કે પાસ સે કોઈ અહદ લે લિયા હે કે અલ્લાહ અપને અહદ કે ખિલાફ નહીં કરેગા

اَمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٨٠﴾ بَلٰى مَنْ كَسَبَ

યા અલ્લાહ કે ઉપર ઐસી બાત કેહતે હો જો તુમ નહીં જાનતે ﴿٨٠﴾ હાં જિસને કોઈ

سَيِّئَةً وَّاَحَاطَتْ بِهٖ خَطِيْٓئَتُهٗ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ

બુરાઈ કી ઔર ઉસકે ગુનાહને ઉસકો અપને ઘેરે મેં લે લિયા, તો વહી લોગ દોઝખ વાલે હૈં,

هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

વો ઉસમેં હમેશા રહેંગે ﴿٨١﴾ ઔર જો ઈમાન લાયે ઔર જિન્હોંને નેક અમલ કિયે

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٨٢﴾ ع وَاِذْ

વો જન્નતવાલે લોગ હૈં, વો ઉસમેં હમેશા રહેંગે ﴿٨٢﴾ ઔર જબ

اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ لَا تَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ ۟

હમને બની ઈસ્રાઈલ સે અહદ લિયા, કે તુમ અલ્લાહ કે સિવા કિસીકી ઈબાદત ન કરોગે

وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ

ઔર નેક સુલૂક કરોગે માં–બાપ કે સાથ, કરાબતદારોં કે સાથ, યતીમોં ઔર મિસ્કીનોં કે સાથ

وَقُوْلُوْا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ؕ

ઔર યે કે લોગોં સે અચ્છી બાત કહો, ઔર નમાઝ કાયમ કરો ઔર ઝકાત અદા કરો,

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٨٣﴾

ફિર તુમ ઉસસે ફિર ગયે સિવા થોડે લોગોં કે, ઔર તુમ ઈકરાર કરકે ઉસસે હટ જાનેવાલે લોગ હો ﴿٨٣﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَآءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ

ઔર જબ હમને તુમસે અહદ લિયા કે તુમ અપનોં કા ખૂન ન બહાઓગે ઔર અપને લોગોં

أَنفُسَكُم مِّن دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾

કો અપની બસ્તીયોં સે ન નિકાલોગે, ફિર તુમને ઈકરાર કિયા ઔર તુમ ઉસકે ગવાહ હો(૮૪)

ثُمَّ أَنتُمْ هَٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُونَ أَنفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا

ફિર તુમ હી વો લોગ હો કે અપનોં કો કતલ કરતે હો ઔર અપને હી એક ગિરોહ કો

مِّنكُم مِّن دِيَارِهِمْ تَظَٰهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ

ઉનકી બસ્તીયોં સે નિકાલતે હો, તુમ ઉનકે મુકાબલે મેં ઉનકે દુશ્મનોં કી મદદ કરતે હો ગુનાહ

وَالْعُدْوَانِ ؕ وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسَٰرَىٰ تُفَٰدُوهُمْ وَهُوَ

ઔર ઝુલ્મ કે સાથ, ફિર અગર વો તુમ્હારે પાસ કેદ હો કર આતે હૈ તો તુમ ફિદયા દે કર ઉનકો છુડાતે હો,

مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ ؕ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَٰبِ

હાલાંકે ખુદ ઉનકા નિકાલના તુમ્હારે ઉપર હરામ થા, કયા તુમ કિતાબે ઈલાહી કે એક હિસ્સે કો માનતે હો

وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ ۚ فَمَا جَزَآءُ مَن يَفْعَلُ ذَٰلِكَ

ઔર એક હિસ્સે કા ઈન્કાર કરતે હો, પસ તુમ મેં સે જો લોગ ઐસા કરેં ઉનકી સઝા

مِنكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا ۖ وَيَوْمَ الْقِيَٰمَةِ

ઈસકે સિવા કયા હૈ કે ઉનકો દુનિયા કી ઝિંદગી મેં રુસ્વાઈ મિલે, ઔર કયામત કે દિન

يُرَدُّونَ إِلَىٰٓ أَشَدِّ الْعَذَابِ ؕ وَمَا اللَّهُ بِغَٰفِلٍ

ઉનકો સખ્ત અઝાબ મેં ડાલ દિયા જાએ, ઔર અલ્લાહ ઉસ ચીઝ સે બેખબર નહીં

عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَٰٓئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَوٰةَ

જો તુમ કર રહે હો(૮૫)યહી લોગ હૈં જિન્હોંને આખિરત કે બદલે દુનિયા

الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۫ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ

કી ઝિંદગી ખરીદી, પસ ન ઉનકા અઝાબ હલ્કા કિયા જાએગા

وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾ ع وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَٰبَ

ઔર ન ઉનકો મદદ પહોંચેગી(૮૬)ઔર હમને મૂસા કો કિતાબ દી

وَقَفَّيْنَا مِن بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ۫ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ

ઔર ઉસકે બાદ પૈ દર પૈ રસૂલ ભેજે ઔર ઈસા ઈબ્ને મરિયમ કો

مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ؕ اَفَكُلَّمَا

ખુલી ખુલી નિશાનિયાં દીં ઔર રૂહુલ્ કુદ્સ સે ઉસકી તાઈદ કી, તો જબ ભી કોઈ રસૂલ

جَآءَكُمْ رَسُوْلٌۢ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ ۚ

તુમ્હારે પાસ વો ચીઝ લે કર આયા જિસકો તુમ્હારા દિલ નહીં ચાહતા થા તો તુમને તકબ્બુર કિયા,

فَفَرِيْقًا كَذَّبْتُمْ ۫ وَفَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ ﴿۸۷﴾ وَقَالُوْا

ફિર એક જમાઅત કો જુઠલાયા, ઔર એક જમાઅત કો માર ડાલા(૮૭)ઔર યે લોગ કેહતે હૈં કે

قُلُوْبُنَا غُلْفٌ ؕ بَلْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيْلًا

હમારે દિલ ગિલાફ મેં (બંદ) હૈં, નહીં! બલ્કે ઉનકે કુફ્ર કી વજહ સે અલ્લાહને ઉન પર ફિટકાર ડાલ રખ્ખી

مَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۸۸﴾ وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتٰبٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ

હૈ, ઈસ લિયે વો કમ હી ઈમાન લાતે હૈં(૮૮)ઔર જબ આઈ અલ્લાહ કી તરફ સે ઉનકે પાસ એક કિતાબ

مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۙ وَكَانُوْا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُوْنَ

જો સચ્ચા કરનેવાલી હૈ ઉસકો જો ઉનકે પાસ હૈ, ઔર વો પેહલે સે કાફિરોં પર

عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚ فَلَمَّا جَآءَهُمْ مَّا عَرَفُوْا كَفَرُوْا

ફતહ માંગા કરતે થે, ફિર જબ આઈ ઉનકે પાસ વો ચીઝ જિસકો ઉન્હોંને પેહચાન રખ્ખા થા તો ઉન્હોંને

بِهٖ ۫ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿۸۹﴾ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهٖٓ

ઉસકા ઈન્કાર કર દિયા, પસ અલ્લાહ કી લા'નત હૈ ઈન્કાર કરનેવાલોં પર(૮૯)કૈસી બુરી હૈ વો ચીઝ જિસકે

اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَّكْفُرُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يُّنَزِّلَ

બદલે ઉન્હોંને અપની જાનોં કા સૌદા કિયા કે વો ઈન્કાર કર રહે હૈં અલ્લાહ કે ઉતારે હુએ કલામ કા ઈસ

اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۚ فَبَآءُوْ

ઝિદ કી બિના પર કે અલ્લાહ અપને ફઝલ સે અપને બંદો મેં સે જિસ પર ચાહે ઉતારે, પસ વો ગુસ્સે પર

بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍ ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿۹۰﴾

ગુસ્સા કમા કર લાયે, ઔર ઈન્કાર કરનેવાલોં કે લિયે ઝિલ્લત કા અઝાબ હૈ(૯૦)ઔર જબ ઉનસે કહા જાતા

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا نُؤْمِنُ بِمَآ

હૈ કે ઉસ કલામ પર ઈમાન લે આઓ જો અલ્લાહને ઉતારા હૈ તો વો કેહતે હૈં કે હમ ઉસ પર ઈમાન રખતે

اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُوْنَ بِمَا وَرَآءَهٗ ۗ وَهُوَ الْحَقُّ

હૈં જો હમારે ઉપર ઉતરા હૈ, ઔર વો ઉસકા ઈન્કાર કરતે હૈં જો ઉસકે પીછે આયા હૈ, હાલાંકે વો હક હૈ

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُوْنَ اَنْۢبِيَآءَ اللّٰهِ

ઔર સચ્ચા કરનેવાલા હૈ ઉસકા જો ઉનકે પાસ હૈ, કહો: અગર તુમ ઈમાનવાલે હો તો તુમ અલ્લાહ કે

مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَآءَكُمْ مُّوْسٰى

પૈગમ્બરોં કો ઉસસે પેહલે ક્યું કતલ કરતે રહે હો(૯૧)ઔર મૂસા તુમ્હારે પાસ ખુલી

بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ

નિશાનિયાં લે કર આયે, ફિર તુમને ઉસકે પીછે બછડે કો મઅ્બૂદ બના લિયા ઔર તુમ

ظٰلِمُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ

ઝુલ્મ કરનેવાલે હો(૯૨)ઔર જબ હમને તુમસે અહદ લિયા ઔર કોહે તૂર કો તુમ્હારે ઉપર

الطُّوْرَ ۗ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاسْمَعُوْا ۗ قَالُوْا سَمِعْنَا

ખડા કિયા, જો હુકમ હમને તુમકો દિયા હૈ ઉસકો મઝબૂતી કે સાથ પકડો ઔર સુનો, ઉન્હોંને કહા: હમને

وَعَصَيْنَا ۗ وَاُشْرِبُوْا فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۗ قُلْ

સુના ઔર હમને નહીં માના, ઔર ઉનકે કુફ્ર કે સબબ સે બછડા ઉનકે દિલોં મેં રચ બસ ગયા, કહો:

بِئْسَمَا يَاْمُرُكُمْ بِهٖٓ اِيْمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩٣﴾

અગર તુમ ઈમાન રખનેવાલે હો તો કૈસી બુરી હૈ વો ચીઝ જો તુમ્હારા ઈમાન તુમકો સિખાતા હૈ(૯૩)

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً

કહિયે: અગર અલ્લાહ કે યહાં આખિરત કા ઘર ખાસ તુમ્હારે લિયે હૈ

مِّنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٩٤﴾

દૂસરોં કો છોડ કર તો તુમ મરને કી આરઝૂ કરો અગર તુમ સચ્ચે હો(૯૪)

وَلَنْ يَّتَمَنَّوْهُ اَبَدًاۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ

મગર વો કભી ઉસકી આરઝૂ ન કરેંગે બસબબ ઉન(કરતૂતોં)કે જો વો અપને આગે ભેજ ચુકે હૈ, ઔર

بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى

અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ ઝાલિમોં કો(૯૫)ઔર તુમ ઉનકો ઝિંદગી કા સબસે ઝયાદહ લાલચી

حَيٰوةٍ ۚ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ

પાઓગે, ઉન લોગોં સે ભી ઝયાદહ જો મુશ્રિક હૈં, ઉનમેં સે હર એક ચાહતા હૈ

اَلْفَ سَنَةٍ ۚ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ مِنَ الْعَذَابِ اَنْ

કે વો હઝાર બરસ કી ઉમર પાએ, હાલાંકે ઉતના જીના ભી ઉસકો અઝાબ સે

منزل ١
معانقة ٣

يُّعَمَّرَ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿۹۶﴾ قُلْ مَنْ كَانَ

બચા નહીં સકતા, ઔર અલ્લાહ દેખતા હે જો કુછ વો કર રહે હૈં (૯૬) (પ્યારે નબી) કહીએ કે જો કોઈ

عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَاِنَّهٗ نَزَّلَهٗ عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ

જિબ્રઈલ કા મુખાલિફ હે તો ઉસને ઈસ કલામ કો તુમ્હારે દિલ પર અલ્લાહ કે હુકમ સે ઉતારા હે,વો સચ્ચા

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۹۷﴾

કરનેવાલા હે ઉસકા જો ઈસકે આગે હે, ઔર વો હિદાયત ઔર ખુશખબરી હે ઈમાનવાલોં કે લિયે (૯૭)

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ وَجِبْرِيْلَ

જો કોઈ દુશ્મન હો અલ્લાહ કા ઔર ઉસકે ફરિશ્તોં કા ઔર ઉસકે રસૂલોં કા ઔર જિબ્રઈલ

وَمِيْكٰلَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿۹۸﴾ وَلَقَدْ

વ મીકાઈલ કા તો અલ્લાહ ઐસે કાફિરોં કા દુશ્મન હે (૯૮) ઔર હમને

اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ ۚ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ اِلَّا

તુમ્હારે ઉપર વાઝેહ નિશાનિયાં ઉતારીં, ઔર કોઈ ઉનકા ઈન્કાર નહીં કરતા મગર વહી લોગ

الْفٰسِقُوْنَ ﴿۹۹﴾ اَوَكُلَّمَا عٰهَدُوْا عَهْدًا نَّبَذَهٗ فَرِيْقٌ

જો ફાસિક હૈં (૯૯) કયા જબ ભી વો કોઈ અહદ બાંધેગેં તો ઉનકા એક ગિરોહ ઉસકો

مِّنْهُمْ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۰۰﴾ وَلَمَّا جَآءَهُمْ

તોડ ફેંકેગા, બલ્કે ઉનમેં સે અક્‌ષર ઈમાન નહીં રખતે (૧૦૦) ઔર જબ ઉનકે પાસ

رَسُوْلٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ

અલ્લાહ કી તરફ સે એક રસૂલ આયા જો સચ્ચા કરનેવાલા થા ઉસ ચીઝ કા જો ઉનકે પાસ હે તો ઉન લોગોં

فَرِيْقٌ مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ ۙۗ كِتٰبَ اللّٰهِ وَرَآءَ

ને જિનકો કિતાબ દી ગઈ થી, અલ્લાહ કી કિતાબ કો ઈસ તરહ પીઠ પીછે ફેંક દિયા,

ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۰۱﴾ وَاتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا

ગોયા વો ઉસે જાનતે હી નહીં (૧૦૧) ઔર વો ઉસ ચીઝ કે પીછે પડ ગયે જિસકો શયાતીન

الشَّيٰطِيْنُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ ۚ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ

સુલેમાન કે દૌરે હુકૂમત મેં પઢતે થે, હાલાંકે સુલેમાનને કુફ્ર નહીં કિયા

وَلٰكِنَّ الشَّيٰطِيْنَ كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ النَّاسَ السِّحْرَ ۗ

બલ્કે યે શયાતીન થે જિન્હોંને કુફ્ર કિયા, વો લોગોં કો જાદૂ સિખાતે થે,

وَمَآ اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوْتَ وَمَارُوْتَ ؕ

ઔર વો ઉસ ચીઝ મેં પડ ગયે જો "હાબિલ" મેં ઔર દો ફરિશ્તોં "હારૂત ઔર "મારૂત" મેં ઉતારી ગઈ,

وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُوْلَآ اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ

જબકે ઉનકા હાલ યે થા કે જબ ભી વો કિસીકો (જાદૂ કે) યે કરતબ સિખાતે તો ઉસસે કેહ દેતે કે હમ તો

فَلَا تَكْفُرْ ؕ فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُوْنَ بِهٖ بَيْنَ

આઝમાઈશ કે લિયે હૈં પસ તુમ કાફિર ન બનો, મગર વો ઉનસે વો ચીઝ સીખતે જિસસે મર્દ ઔર ઉસકી

الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ ؕ وَمَا هُمْ بِضَآرِّيْنَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا

બીવી કે દરમિયાન જુદાઈ ડાલ દેં, હાલાંકે વો અલ્લાહ કી ઈજાઝત કે બગૈર ઉસસે કિસીકા કુછ

بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَيَتَعَلَّمُوْنَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ؕ

બિગાડ નહીં સકતે થે, ઔર વો ઐસી ચીઝ સીખતે જો ઉનકો નુકસાન પહુંચાએ ઔર નફા ન દે,

وَلَقَدْ عَلِمُوْا لَمَنِ اشْتَرٰىهُ مَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ

ઔર વો જાનતે થે કે જો કોઈ ઈસ ચીઝ કા ખરીદાર હો આખિરત મેં ઉસકા

خَلَاقٍ ؕ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ ؕ لَوْ كَانُوْا

કોઈ હિસ્સા નહીં, કૈસી બુરી ચીઝ હૈ જિસકે બદલે ઉન્હોંને અપની જાનોં કો બેચ ડાલા, કાશ

يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۰۲﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَمَثُوْبَةٌ مِّنْ

વો ઈસકો સમજતે(૧૦૨)ઔર અગર વો મોમિન બનતે ઔર તકવા ઈખ્તિયાર કરતે તો અલ્લાહ કા બદલા

عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ ؕ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۰۳﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ

ઉનકે લિયે બેહતર થા, કાશ વો ઈસકો સમજતે(૧૦૩)એ ઈમાનવાલો!

اٰمَنُوْا لَا تَقُوْلُوْا رَاعِنَا وَقُوْلُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوْا ؕ

તુમ "રાઈના" ન કહો બલ્કે "ઉન્ઝુરૂના" કહો ઔર સુનો,

وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۰۴﴾ مَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

ઔર કુફ્ર કરનેવાલોં કે લિયે દર્દનાક સઝા હૈ(૧૦૪)જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા

مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَلَا الْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْكُمْ

ખ્વાહ એહલે કિતાબ હોં યા મુશ્રિકીન, વો નહીં ચાહતે કે તુમ્હારે ઉપર તુમ્હારે રબ

مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ

કી તરફ સે કોઈ ભલાઈ ઉતારી જાએ, ઔર અલ્લાહ જિસકો ચાહતા હૈ અપની રહમત

يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُوالْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿١٠٥﴾ مَا نَنْسَخْ مِنْ
કે લિયે ખાસ કર લેતા હૈ, અલ્લાહ બડે ફઝ્લવાલા હૈ(૧૦૫)હમ જબ ભી કોઈ આયત મન્સૂખ

اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَآ اَوْ مِثْلِهَا ؕ اَلَمْ تَعْلَمْ
કરતે હૈં યા ઉસે ભુલા દેતે હૈં તો ઉસસે બેહતર યા ઉસ જૈસી(આયત)લે આતે હૈં કયા તુમ્હેં માલૂમ નહીં કે

اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٠٦﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ
અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત રખતા હૈ(૧૦૬)કયા તુમ નહીં જાનતા કે અલ્લાહ હી કે લિયે

لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ
આસમાનોં ઔર ઝમીન કી બાદશાહી હૈ, ઔર તુમ્હારે લિયે અલ્લાહ કે સિવા ન કોઈ

اللّٰهِ مِنْ وَّلِیٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١٠٧﴾ اَمْ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَسْـَٔلُوْا
દોસ્ત હૈ ઔર ન કોઈ મદદગાર(૧૦૭)કયા તુમ ચાહતે હો કે અપને રસૂલ સે

رَسُوْلَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوْسٰى مِنْ قَبْلُ ؕ وَمَنْ يَّتَبَدَّلِ
સવાલાત કરો જિસ તરહ ઈસસે પેહલે મૂસા સે સવાલાત કિયે ગયે, ઔર જો શખ્સ ઈમાન કે બદલે

الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَثِيْرٌ
કુફ્ર ઈખ્તિયાર કરે વો યકીનન્ સીધે રાસ્તે સે ભટક ગયા(૧૦૮)બહોત સે એહ્લે કિતાબ

مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يَرُدُّوْنَكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ اِيْمَانِكُمْ
દિલ સે ચાહતે હૈં કે તુમ્હારે મો'મિન હો જાને કે બાદ વો કિસી તરહ ફિર તુમકો

كُفَّارًا ۚۖ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا
કાફિર બના દેં અપને હસદ કી વજહ સે બાવજૂદ યે કે હક ઉનકે સામને

تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْفُوْا وَاصْفَحُوْا حَتّٰى يَاْتِیَ اللّٰهُ
વાઝેહ હો ચુકા હૈ, પસ માફ કરો ઔર દરગુઝર કરો યહાં તક કે અલ્લાહ કા ફૈસલા

بِاَمْرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٠٩﴾ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
આ જાએ, બેશક અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત રખતા હૈ(૧૦૯)ઔર નમાઝ કાઈમ કરો

وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ؕ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ
ઔર ઝકાત અદા કરો, ઔર જો ભલાઈ તુમ અપને લિયે આગે ભેજોગે ઉસકો તુમ અલ્લાહ કે

عِنْدَ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوْا
પાસ પાઓગે, જો કુછ તુમ કરતે હો અલ્લાહ યકીનન્ ઉસકો દેખ રહા હૈ(૧૧૦)ઔર વો કેહતે હૈં કે

لَنْ يَّدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى ؕ
જન્નત મેં સિર્ફ વહી લોગ જાએંગે જો યહૂદી હોં યા ઈસાઈ હોં,

تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْ ؕ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
યે તો સિર્ફ ઉનકી ખુશફેહમિયાં હૈં, કહો કે લાઓ અપની દલીલ અગર તુમ

صٰدِقِيْنَ ﴿١١١﴾ بَلٰى ۚ مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
સચ્ચે હો(૧૧૧)ક્યૂં નહીં જિસને અપને આપકો અલ્લાહ કે હવાલે કર દિયા ઔર વો અચ્છે કામ કરનેવાલા

فَلَهٗٓ اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۪ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
ભી હૈ તો ઐસે શખ્સ કે લિયે અજ્ર હૈ ઉસકે રબ કે પાસ, ઉનકે લિયે ન કોઈ ડર હૈ

يَحْزَنُوْنَ ﴿١١٢﴾ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ لَيْسَتِ النَّصٰرٰى عَلٰى
ઔર ન કોઈ ગમ(૧૧૨)ઔર યહૂદને કહા કે નસારા કિસી ચીઝ પર

شَيْءٍ ۪ وَّقَالَتِ النَّصٰرٰى لَيْسَتِ الْيَهُوْدُ عَلٰى شَيْءٍ ۙ
નહીં, ઔર નસારાને કહા કે યહૂદ કિસી ચીઝ પર નહીં,

وَّهُمْ يَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ؕ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ
હાલાંકે વો સબ આસમાની કિતાબ પઢ્તે હૈં, ઈસી તરહ ઉન લોગોંને કહા જિનકે પાસ ઈલ્મ નહીં

مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا
ઉન્હીં કી સી બાત, પસ અલ્લાહ કયામત કે દિન ઉનકે દરમિયાન ઉસ બાત કા ફૈસલા કરેંગા

كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ
જિસમેં વો ઝઘડ રહે થે(૧૧૩)ઔર ઉસસે બઢ્કર ઝાલિમ ઔર કોન હોગા જો અલ્લાહ કી મસ્જિદોં કો

مَسٰجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُّذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ وَسَعٰى فِيْ خَرَابِهَا ؕ
ઈસસે રોકે કે વહાં અલ્લાહ કે નામ કી યાદ કી જાએ ઔર ઉનકો ઉજાડને કી કોશિશ કરે,

اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَّدْخُلُوْهَآ اِلَّا خَآئِفِيْنَ ؕ۬ لَهُمْ
ઉનકા હાલ તો યે હોના ચાહિયે થા કે મસ્જિદોં મેં અલ્લાહ સે ડરતે હુએ દાખિલ હોં, ઉનકે લિયે

فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١١٤﴾
દુનિયા મેં રુસ્વાઈ હૈ ઔર આખિરત મેં ઉનકે લિયે ભારી સઝા હૈ(૧૧૪)

وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ
ઔર મશ્રિક વ મગ્રિબ અલ્લાહ હી કે લિયે હૈ, તુમ જિધર રુખ કરો ઉસી તરફ

اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ

અલ્લાહ હે, યકીનન્ અલ્લાહ વુસ્અતવાલા હે ઈલ્મવાલા હે(૧૧૫)ઔર વો કેહતે હૈં કે અલ્લાહને

وَلَدًا ۙ سُبْحٰنَهٗ ؕ بَلْ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

બેટા બનાયા હે, વો ઈસસે પાક હે, બલ્કે આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં જો કુછ હે સબ ઉસીકા હે,

كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿١١٦﴾ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

ઉસીકે (હુકમ કે) તાબેઅ હૈં સારે(૧૧૬)વો આસમાનોં ઔર ઝમીન કો વુજૂદ મેં લાનેવાલા હે, વો

وَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٧﴾

જબ કિસી કામ કા કરના ઠેહરા લેતા હે તો બસ ઉસકે લિયે ફરમા દેતા હે કે હો જા તો વો હો જાતા હે(૧૧૭)

وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ

ઔર જો લોગ ઈલ્મ નહીં રખતે ઉન્હોંને કહા: અલ્લાહ કયૂં કલામ નહીં કરતા હમસે, યા હમારે

تَاْتِيْنَآ اٰيَةٌ ؕ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ

પાસ કોઈ નિશાની કયૂં નહીં આતી, ઈસી તરહ ઉનકે અગલે ભી ઈન્હીં કી સી બાત

مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ؕ تَشَابَهَتْ قُلُوْبُهُمْ ؕ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ

કેહ ચુકે હૈં, ઈન સબકે દિલ એક જૈસે હૈં, હમને પેશ કર દી હૈં નિશાનિયાં

لِقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿١١٨﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا

ઉન લોગોં કે લિયે જો યકીન કરનેવાલે હૈં(૧૧૮)હમને તુમકો હક કે સાથ ભેજા હે ખુશખબરી સુનાનેવાલા

وَّنَذِيْرًا ۙ وَّلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿١١٩﴾

ઔર ડરાનેવાલા બના કર, ઔર તુમસે દોઝખ મેં જાનેવાલોં કે બારે મેં કોઈ પૂછ નહીં હોગી(૧૧૯)

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُوْدُ وَلَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ

ઔર યહૂદ વ નસારા હરગિઝ તુમસે રાઝી ન હોંગે જબ તક કે તુમ ઉનકી મિલ્લત કે પૈરો

مِلَّتَهُمْ ؕ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ؕ وَلَئِنِ

ન બન જાઓ, તુમ કહો કે જો રાહ અલ્લાહ દિખાતા હે વહી અસલ રાહ હે, ઔર અગર

اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِيْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ

બાદ ઉસ ઈલ્મ કે જો તુમકો પહૂંચ ચુકા હે તુમને ઉનકી ખ્વાહિશોં કી પૈરવી કી

مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١٢٠﴾ اَلَّذِيْنَ

તો અલ્લાહ કે મુકાબલે મેં ન તુમ્હારા કોઈ દોસ્ત હોગા ઔર ન કોઈ મદદગાર(૧૨૦)જિન લોગોં કો

منزل ١

وقف منزل

اٰتَيۡنٰهُمُ الۡكِتٰبَ يَتۡلُوۡنَهٗ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ ؕ اُولٰٓٮِٕكَ
હમને કિતાબ દી હે વો ઉસકો વૈસે હી પળ્હતે હૈં જૈસાકે પળ્હને કા હક હૈ, યહી લોગ

يُؤۡمِنُوۡنَ بِهٖ ؕ وَمَنۡ يَّكۡفُرۡ بِهٖ فَاُولٰٓٮِٕكَ هُمُ
ઈમાન લાતે હૈં ઉસ પર, ઔર જો ઉસકા ઈન્કાર કરે તો વહી ઘાટે મેં

الۡخٰسِرُوۡنَ ﴿١٢١﴾ يٰبَنِىۡٓ اِسۡرَآءِيۡلَ اذۡكُرُوۡا نِعۡمَتِىَ الَّتِىۡٓ
રેહનેવાલે હૈં(૧૨૧)એ બની ઈસ્રાઈલ! મેરે ઉસ એહસાન કો યાદ કરો જો મેંને

اَنۡعَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ وَاَنِّىۡ فَضَّلۡتُكُمۡ عَلَى الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿١٢٢﴾
તુમ્હારે ઉપર કિયા, ઔર ઈસ બાત કો કે મેંને તુમકો દુનિયા કી તમામ કૌમોં પર ફઝીલત દી(૧૨૨)

وَاتَّقُوۡا يَوۡمًا لَّا تَجۡزِىۡ نَفۡسٌ عَنۡ نَّفۡسٍ شَيۡـًٔا
ઔર ઉસ દિન સે ડરો જિસમેં કોઈ શખ્સ કિસી શખ્સ કે કુછ કામ ન આયેગા ઔર ન કિસીકી તરફ સે કોઈ

وَّلَا يُقۡبَلُ مِنۡهَا عَدۡلٌ وَّلَا تَنۡفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا هُمۡ
મુઆવઝહ કબૂલ કિયા જાએગા, ઔર ન કિસીકો કોઈ સિફારિશ ફાયદા દેગી ઔર ન કહીં સે ઉનકો કોઈ

يُنۡصَرُوۡنَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذِ ابۡتَلٰٓى اِبۡرٰهٖمَ رَبُّهٗ بِكَلِمٰتٍ
મદદ પહૂંચેગી(૧૨૩)ઔર જબ ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)કો ઉસકે રબને કઈ બાતોં મેં આઝમાયા,

فَاَتَمَّهُنَّ ؕ قَالَ اِنِّىۡ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا ؕ قَالَ وَمِنۡ
તો ઉસને પૂરા કર દિખાયા, અલ્લાહને કહા: મેં તુમકો સબ લોગોં કા ઈમામ બનાઉંગા, ઈબ્રાહીમને કહા:

ذُرِّيَّتِىۡ ؕ قَالَ لَا يَنَالُ عَهۡدِى الظّٰلِمِيۡنَ ﴿١٢٤﴾ وَاِذۡ جَعَلۡنَا
ઔર મેરી અવલાદ મેં સે ભી, અલ્લાહને કહા: મેરા અહદ ઝાલિમોં તક નહીં પહૂંચતા(૧૨૪)ઔર જબ હમને

الۡبَيۡتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمۡنًا ؕ وَاتَّخِذُوۡا مِنۡ
કાબા કો લોગોં કે ઈજતિમાઅ કી જગહ, ઔર અમન કા મુકામ ઠેહરાયા, ઔર (હુકમ દિયા કે)

مَّقَامِ اِبۡرٰهٖمَ مُصَلًّى ؕ وَعَهِدۡنَآ اِلٰٓى اِبۡرٰهٖمَ
મુકામે ઈબ્રાહીમ કો નમાઝ પળ્હને કી જગહ બના લો, ઔર ઈબ્રાહીમ

وَاِسۡمٰعِيۡلَ اَنۡ طَهِّرَا بَيۡتِىَ لِلطَّآٮِٕفِيۡنَ وَالۡعٰكِفِيۡنَ
ઔર ઈસ્માઈલ કો તાકીદ કી કે મેરે ઘર કો તવાફ કરનેવાલોં, એઅ્તેકાફ કરનેવાલોં ઔર રુકૂઅ વ

وَالرُّكَّعِ السُّجُوۡدِ ﴿١٢٥﴾ وَاِذۡ قَالَ اِبۡرٰهٖمُ رَبِّ اجۡعَلۡ
સજદહ કરનેવાલોં કે લિયે પાક રખ્ખો(૧૨૫)ઔર જબ ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)ને કહા: એ મેરે રબ! ઈસ શહર કો

ع ١٥ | احتياط | منزل ١

هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارۡزُقۡ اَهۡلَهٗ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنۡ

અમન કા શહર બના દે, ઔર ઈસકે રેહનેવાલોં કો જો ઉનમેં સે અલ્લાહ ઔર આખિરત કે દિન પર

اٰمَنَ مِنۡهُمۡ بِاللّٰهِ وَالۡيَوۡمِ الۡاٰخِرِ ؕ قَالَ وَمَنۡ كَفَرَ

ઈમાન રખ્ખેં ફલોં કી રોઝી ફરમા, અલ્લાહને કહા: જો ઈન્કાર કરેગા મેં ઉસકો ભી

فَاُمَتِّعُهٗ قَلِيۡلًا ثُمَّ اَضۡطَرُّهٗۤ اِلٰى عَذَابِ النَّارِؕ

થોડે દિનોં ફાયદા દુંગા, ફિર ઉસકો આગ કે અઝાબ કી તરફ ધકેલ દુંગા,

وَبِئۡسَ الۡمَصِيۡرُ ﴿۱۲۶﴾ وَاِذۡ يَرۡفَعُ اِبۡرٰهٖمُ الۡقَوَاعِدَ

ઔર વો બહોત બડા થિકાના હૈ(૧૨૬)ઔર જબ ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્માઈલ(અ.સ.)બૈતુલ્લાહ કી દીવારેં

مِنَ الۡبَيۡتِ وَاِسۡمٰعِيۡلُ ؕ رَبَّنَا تَقَبَّلۡ مِنَّا ؕ اِنَّكَ

ઉઠા રહે થે ઔર યે કેહતે જાતે થે: એ હમારે રબ! કબૂલ કર હમસે, યકીનન્ તુ હી

اَنۡتَ السَّمِيۡعُ الۡعَلِيۡمُ ﴿۱۲۷﴾ رَبَّنَا وَاجۡعَلۡنَا مُسۡلِمَيۡنِ

સુનનેવાલા જાનનેવાલા હૈ(૧૨૭)એ હમારે રબ! હમકો અપના ફરમાંબરદાર બના,

لَكَ وَمِنۡ ذُرِّيَّتِنَآ اُمَّةً مُّسۡلِمَةً لَّكَ ۖ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا

ઔર હમારી નસલ મેં સે અપની એક ફરમાંબરદાર ઉમ્મત ઉઠા, ઔર હમકો હમારે ઈબાદત કે તરીકે બતા

وَتُبۡ عَلَيۡنَا ۚ اِنَّكَ اَنۡتَ التَّوَّابُ الرَّحِيۡمُ ﴿۱۲۸﴾ رَبَّنَا وَابۡعَثۡ

ઔર હમકો માફ ફરમા, તુ હી માફ કરનેવાલા રહમ કરનેવાલા હૈ(૧૨૮)એ હમારે રબ! ઔર ઉનમેં

فِيۡهِمۡ رَسُوۡلًا مِّنۡهُمۡ يَتۡلُوۡا عَلَيۡهِمۡ اٰيٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ

ઉનહીં મેં કા એક રસૂલ ઉઠા, જો ઉનકો તેરી આયતેં સુનાએ, ઔર ઉનકો કિતાબ

الۡكِتٰبَ وَالۡحِكۡمَةَ وَيُزَكِّيۡهِمۡ ؕ اِنَّكَ اَنۡتَ الۡعَزِيۡزُ

ઔર હિકમત કી તાલીમ દે, ઔર ઉનકા તઝ્કિયહ(દિલ કી સફાઈ) કરે, બેશક તુ ઝબરદસ્ત હૈ

الۡحَكِيۡمُ ﴿۱۲۹﴾ ع وَمَنۡ يَّرۡغَبُ عَنۡ مِّلَّةِ اِبۡرٰهٖمَ اِلَّا

હિકમતવાલા હૈ(૧૨૯)ઔર કોન હૈ જો ઈબ્રાહીમ(અ.સ.) કે દીન કો પસંદ ન કરે મગર વો

مَنۡ سَفِهَ نَفۡسَهٗ ؕ وَلَقَدِ اصۡطَفَيۡنٰهُ فِى الدُّنۡيَا ۚ

જિસને અપને આપકો બેવકૂફ બના લિયા હો, હાલાંકે હમને ઉસકો દુનિયા મેં ચુન લિયા થા,

وَاِنَّهٗ فِى الۡاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيۡنَ ﴿۱۳۰﴾ اِذۡ قَالَ لَهٗ

ઔર આખિરત મેં વો સાલિહીન મેં સે હોગા(૧૩૦)જબ ઉસકે રબને કહા કે અપને આપકો હવાલે કરદો,

رَبُّهٗۤ اَسۡلِمۡ ۙ قَالَ اَسۡلَمۡتُ لِرَبِّ الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿۱۳۱﴾ وَوَصّٰى
તો ઉસને કહા:મૈંને અપને આપકો રબ્બુલ આલમીન કે હવાલે કિયા(૧૩૧)ઔર ઈસીકી નસીહત કી ઈબ્રાહીમ

بِهَاۤ اِبۡرٰهٖمُ بَنِيۡهِ وَيَعۡقُوۡبُ ؕ يٰبَنِىَّ اِنَّ اللّٰهَ اصۡطَفٰى
ને અપની અવલાદ કો ઔર યહી નસીહત કી યાકૂબને અપની અવલાદ કો, એ મેરે બેટો!અલ્લાહને તુમ્હારે

لَـكُمُ الدِّيۡنَ فَلَا تَمُوۡتُنَّ اِلَّا وَاَنۡتُمۡ مُّسۡلِمُوۡنَ ﴿۱۳۲﴾ؕ اَمۡ
લિયે ઈસી દીન કો ચુન લિયા હૈ, પસ ઈસ્લામ કે સિવા કિસી ઔર હાલત પર તુમકો મૌત ન આયે(૧૩૨)કયા

كُنۡتُمۡ شُهَدَآءَ اِذۡ حَضَرَ يَعۡقُوۡبَ الۡمَوۡتُ ۙ اِذۡ قَالَ
તુમ મૌજૂદ થે જબ યાકૂબ(અ.સ.)કી મૌત કા વકત આયા, જબ ઉસને અપને બેટોં સે કહા કે મેરે મરને કે

لِبَنِيۡهِ مَا تَعۡبُدُوۡنَ مِنۡۢ بَعۡدِىۡ ؕ قَالُوۡا نَعۡبُدُ اِلٰهَكَ
બાદ તુમ કિસકી ઈબાદત કરોગે? ઉન્હોંને કહા: હમ ઉસી અલ્લાહ કી ઈબાદત કરેંગે જિસકી ઈબાદત આપ

وَاِلٰهَ اٰبَآئِكَ اِبۡرٰهٖمَ وَاِسۡمٰعِيۡلَ وَاِسۡحٰقَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚۖ
ઔર આપકે બુઝુર્ગ ઈબ્રાહીમ, ઈસ્માઈલ, ઈસ્હાક(અ.સ.) કરતે આયે હૈં, વહી એક મા'બૂદ હૈ ઔર હમ

وَّنَحۡنُ لَهٗ مُسۡلِمُوۡنَ ﴿۱۳۳﴾ تِلۡكَ اُمَّةٌ قَدۡ خَلَتۡ ۚ لَهَا مَا
ઉસીકે ફરમાંબરદાર હૈં(૧૩૩)યે એક જમાઅત થી જો ગુઝર ગઈ, ઉસકો મિલેગા જો ઉસને કમાયા

كَسَبَتۡ وَلَكُمۡ مَّا كَسَبۡتُمۡ ۚ وَلَا تُسۡـَٔلُوۡنَ عَمَّا كَانُوۡا
ઔર તુમકો મિલેગા જો તુમને કમાયા, ઔર તુમસે ઉનકે કિયે હુએ કી પૂછ ન

يَعۡمَلُوۡنَ ﴿۱۳۴﴾ وَقَالُوۡا كُوۡنُوۡا هُوۡدًا اَوۡ نَصٰرٰى تَهۡتَدُوۡا ؕ
હોગી(૧૩૪)ઔર કેહતે હૈં કે યહૂદી યા નસ્રાની બન જાઓ તો હિદાયત પા જાઓગે કહો કે નહીં બલ્કે હમ તો

قُلۡ بَلۡ مِلَّةَ اِبۡرٰهٖمَ حَنِيۡفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ
પૈરવી કરતે હૈં ઈબ્રાહીમ(અ.સ.) કે દીન કી જો અલ્લાહ કી તરફ યકસૂ થે, ઔર વો શિર્ક કરનેવાલોં મેં સે

الۡمُشۡرِكِيۡنَ ﴿۱۳۵﴾ قُوۡلُوۡٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنۡزِلَ اِلَيۡنَا وَمَآ
ન થે(૧૩૫)કહો: હમ અલ્લાહ પર ઈમાન લાયે ઔર ઉસ ચીઝ પર ઈમાન લાયે જો હમારી તરફ ઉતારી ગઈ

اُنۡزِلَ اِلٰٓى اِبۡرٰهٖمَ وَاِسۡمٰعِيۡلَ وَاِسۡحٰقَ وَيَعۡقُوۡبَ
હૈ ઔર ઉસ પર ભી જો ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્માઈલ ઔર ઈસ્હાક ઔર યાકૂબ (અ.સ.) ઔર ઉસકી

وَالۡاَسۡبَاطِ وَمَآ اُوۡتِىَ مُوۡسٰى وَعِيۡسٰى وَمَآ اُوۡتِىَ
અવલાદ પર ઉતારી ગઈ, ઔર જો મિલા મૂસા ઔર ઈસા(અ.સ.) કો ઔર જો મિલા

منزل ۱

النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۖ

સબ બેટોં કો ઉનકે રબ કી તરફ સે, હમ ઉનમેં સે કિસીકે દરમિયાન ફર્ક નહીં કરતે

وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿۱۳۶﴾ فَاِنْ اٰمَنُوْا بِمِثْلِ مَآ اٰمَنْتُمْ

ઔર હમ અલ્લાહ હી કે ફરમાંબરદાર હૈં(૧૩૬)ફિર અગર વો ઈમાન લાએં જિસ તરહ તુમ ઈમાન લાયે હો

بِهٖ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِیْ شِقَاقٍ ۚ

તો બેશક વો રાહ પા ગયે, ઔર અગર વો ફિર જાએં તો અબ વો ઝિદ પર હૈં,

فَسَيَكْفِيْكَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۱۳۷﴾ؕ صِبْغَةَ

પસ તુમ્હારી તરફ સે અલ્લાહ ઉનકે લિયે કાફી હૈ, ઔર વો સુનનેવાલા જાનનેવાલા હૈ(૧૩૭)કહો: હમને

اللّٰهِ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۫ وَّنَحْنُ لَهٗ

ચળ્હા લિયા અલ્લાહ કા રંગ, ઔર અલ્લાહ કે રંગ સે કિસકા રંગ અચ્છા હૈ ઔર હમ ઉસીકી

عٰبِدُوْنَ ﴿۱۳۸﴾ قُلْ اَتُحَآجُّوْنَنَا فِی اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا

ઈબાદત કરનેવાલે હૈં(૧૩૮)કહો: કયા તુમ અલ્લાહ કે બારે મેં હમસે ઝઘડતે હો, હાલાંકે વો હમારા રબ ભી હૈ

وَرَبُّكُمْ ۚ وَلَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۚ وَنَحْنُ لَهٗ

ઔર તુમ્હારા રબ ભી, હમારે લિયે હમારે આ'માલ હૈં ઔર તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે આ'માલ હૈં, ઔર હમને

مُخْلِصُوْنَ ﴿۱۳۹﴾ۙ اَمْ تَقُوْلُوْنَ اِنَّ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ

તો અપની બંદગી ઉસીકે લિયે ખાસ કર લી હૈ(૧૩૯)કયા તુમ કેહતે હો કે ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્માઈલ

وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوْا هُوْدًا اَوْ

ઔર ઈસ્હાક ઔર યાકૂબ(અ.સ.) ઔર ઉસકી અવલાદ સબ યહૂદી યા

نَصٰرٰی ؕ قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ ؕ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ

નસ્રાની થે, કહો કે તુમ ઝયાદહ જાનતે હો યા અલ્લાહ, ઔર ઉસસે બડા ઝાલિમ ઔર કોન હોગા

كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا

જો ઉસ ગવાહી કો છુપાએ જો અલ્લાહ કી તરફ સે ઉસકે પાસ આઈ હુઈ હૈ, ઔર જો કુછ તુમ કરતે હો

تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴۰﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ

અલ્લાહ ઉસસે બેખબર નહીં (૧૪૦)એક જમાઅત થી જો ગુઝર ગઈ, ઉસકો મિલેગા જો ઉસને કમાયા ઔર

مَّا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴۱﴾ ع

તુમકો મિલેગા જો તુમને કમાયા, ઔર તુમસે ઉનકે કિયે હુયે કી પૂછ ન હોગી (૧૪૧)

سَیَقُوْلُ السُّفَهَآءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰىهُمْ عَنْ

અબ યે બેવકૂફ લોગ કહેંગે કે આખિર વો કયા ચીઝ હૈ જિસને ઈન(મુસલમાનો)કો ઉસ કિબ્લે સે રુખ

قِبْلَتِهِمُ الَّتِیْ كَانُوْا عَلَیْهَا ؕ قُلْ لِّلّٰهِ الْمَشْرِقُ

ફૈરને પર આમાદહ કર દિયા, જિસકી તરફ વો મુંહ કરતે ચલે આ રહે થે, આપ કેહ દીજિયે કે મશ્રિક

وَالْمَغْرِبُ ؕ یَهْدِیْ مَنْ یَّشَآءُ اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ﴿۱۴۲﴾

ઔર મગ્રિબ સબ અલ્લાહ હી કી હૈં, વો જિસકો ચાહતા હૈ સીધી રાહ કી હિદાયત કર દેતા હૈ﴿۱۴۲﴾

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَّسَطًا لِّتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ

ઔર ઈસ તરહ હમને તુમકો બીચ કી ઉમ્મત બના દિયા, તાકે તુમ ગવાહ રહો

عَلَی النَّاسِ وَیَكُوْنَ الرَّسُوْلُ عَلَیْكُمْ شَهِیْدًا ؕ وَمَا

લોગોં પર ઔર રસૂલ રહે તુમ પર ગવાહ, ઔર જિસ કિબ્લે પર

جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِیْ كُنْتَ عَلَیْهَآ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ

તુમ થે હમને ઉસકો સિર્ફ ઈસ લિયે મુતઅય્યન કિયા થા તાકે હમ જાન લેં કે કોન

یَّتَّبِعُ الرَّسُوْلَ مِمَّنْ یَّنْقَلِبُ عَلٰی عَقِبَیْهِ ؕ وَاِنْ كَانَتْ

રસૂલ કી પૈરવી કરતા હૈ ઔર કોન ઉસસે ઉલટે પાંવ ફિર જાતા હૈ, ઔર બેશક યે બાત

لَكَبِیْرَةً اِلَّا عَلَی الَّذِیْنَ هَدَی اللّٰهُ ؕ وَمَا كَانَ اللّٰهُ

ભારી હૈ મગર ઉન લોગોં પર જિનકો અલ્લાહને હિદાયત દી, ઔર અલ્લાહ ઐસા નહીં

لِیُضِیْعَ اِیْمَانَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِیْمٌ ﴿۱۴۳﴾

કે તુમ્હારે ઈમાન કો ઝાયેઅ કર દે, બેશક અલ્લાહ લોગોં કે સાથ શફ્કત કરનેવાલા મહેરબાન હૈ﴿۱۴۳﴾

قَدْ نَرٰی تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِی السَّمَآءِ ۚ فَلَنُوَلِّیَنَّكَ

હમ તુમ્હારે ચેહરે કા બારબાર આસમાન કી તરફ ઉઠના દેખ રહે હૈં, પસ! હમ તુમકો

قِبْلَةً تَرْضٰىهَا ۠ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ

ઉસી કિબ્લે કી તરફ ફૈર દેંગે જિસકો તુમ પસંદ કરતે હો, અબ અપના રુખ મસ્જિદે હરામ કી તરફ ફૈર દો,

وَحَیْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ؕ وَاِنَّ

ઔર તુમ જહાં કહીં ભી હો અપને રુખ કો ઉસી તરફ કરો, ઔર

الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ لَیَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ

એહ્લે કિતાબ ખૂબ જાનતે હૈં કે યે હક હૈ ઔર ઉનકે રબ કી

رَّبِّهِمْ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ

જાનિબ સે હૈ, ઔર અલ્લાહ બેખબર નહીં ઉસસે જો વો કર રહે હૈં(૧૪૪)ઔર અગર તુમ ઈન

اَتَيْتَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ بِكُلِّ اٰيَةٍ مَّا تَبِعُوْا

એહ્‌લે કિતાબ કે સામને તમામ દલીલેં પેશ કર દો, તબ ભી વો તુમ્હારે કિબ્લે કો

قِبْلَتَكَ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُمْ

ન માનેંગે, ઔર ન તુમ ઉનકે કિબ્લે કી પૈરવી કર સકતે હો, ઔર ન વો ખુદ

بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ؕ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ مِّنْۢ

એક દૂસરે કે કિબ્લે કો માનતે હૈં, ઔર ઉસ ઈલ્મ કે બાદ જો તુમ્હારે પાસ

بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ اِنَّكَ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٤٥﴾

આ ચુકા હૈ અગર તુમ ઉનકી ખ્વાહિશોં કી પૈરવી કરોગે તો યકીનન્ ઝાલિમોં મેં સે હો જાઓગે(૧૪૫)

اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ؕ

જિનકો હમને કિતાબ દી હૈ વો ઉસકો ઈસ તરહ પેહચાનતે હૈં જિસ તરહ અપને બેટોં કો પેહચાનતે હૈં,

وَاِنَّ فَرِيْقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤٦﴾

ઔર ઉનમેં સે એક ગિરોહ હક કો છુપા રહા હૈ હાલાંકે વો ઉસકો જાનતા હૈ(૧૪૬)

اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿١٤٧﴾

હક વો હૈ જો આપકા રબ કહે, પસ! આપ હરગિઝ શક કરનેવાલોં મેં સે ન બનેં(૧૪૭)

وَلِكُلٍّ وِّجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيْهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ؕ

હર એક કે લિયે એક રુખ હૈ જિધર વો મુંહ કરતા હૈ, પસ! તુમ ભલાઈ કે કામોં કી તરફ દોડો,

اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يَاْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى

તુમ જહાં કહીં હોગે અલ્લાહ તુમ સબકો લે આએગા, બેશક અલ્લાહ

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ

સબ કુછ કર સકતા હૈ(૧૪૮)ઔર તુમ જહાં સે ભી નિકલો અપના રુખ

وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَاِنَّهٗ لَلْحَقُّ مِنْ

મસ્જિદે હરામ કી તરફ કરો, બેશક યે હક હૈ તુમ્હારે રબ

رَّبِّكَ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ

કી તરફ સે, ઔર જો કુછ તુમ કરતે હો અલ્લાહ ઉસસે બેખબર નહીં(૧૪૯)ઔર તુમ જહાં સે

وقف لازم

وقف منزل ١٢ — ع ١٧

وَقْفُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم ١٢

منزل ١

خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَحَيْثُ

ભી નિકલો અપના રુખ મસ્જિદે હરામ કી તરફ કરો, ઔર તુમ જહાં

مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ۙ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ

ભી રહો અપને રુખ ઉસી તરફ રખ્ખો, તાકે લોગોં કો તુમ્હારે ઉપર

عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ۙ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ ۗ فَلَا

કોઈ હુજ્જત બાકી ન રહે, સિવાય ઉન લોગોં કે જો ઉનમેં બે ઈન્સાફ હૈં, પસ! તુમ

تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِيْ ۗ وَلِاُتِمَّ نِعْمَتِيْ عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ

ઉનસે ન ડરો ઔર મુજસે ડરો, ઔર તાકે મેં અપની નેઅમત તુમ્હારે ઉપર પૂરી કર દું, ઔર તાકે

تَهْتَدُوْنَ ۝١٥٠ ۛۙ كَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْكُمْ رَسُوْلًا مِّنْكُمْ

તુમ રાહ પા જાઓ(૧૫૦) જિસ તરહ હમને તુમ્હારે દરમિયાન એક રસૂલ તુમ હી મેં સે ભેજા

يَتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِنَا وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتٰبَ

જો તુમકો હમારી આયતેં પઢ કર સુનાતા હે, ઔર તુમકો પાક કરતા હે ઔર તુમકો કિતાબ કી

وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ۝١٥١ ؕۛ

ઔર હિકમત કી તા'લીમ દેતા હે, ઔર તુમકો વો ચીઝેં સિખા રહા હે જિનકો તુમ નહીં જાનતે થે(૧૫૧)

فَاذْكُرُوْنِيْٓ اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوْا لِيْ وَلَا تَكْفُرُوْنِ ۝١٥٢ ع

પસ! તુમ મુજકો યાદ રખ્ખો મેં તુમકો યાદ રખુગાં, ઔર મેરા એહ્સાન માનો મેરી નાશુક્રી મત કરો(૧૫૨)

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ؕ

એ ઈમાનવાલો! સબ્ર ઔર નમાઝ સે મદદ હાસિલ કરો,

اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ۝١٥٣ وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ يُّقْتَلُ فِيْ

યકીનન્ અલ્લાહ સબ્ર કરનેવાલોં કે સાથ હે(૧૫૩) ઔર જો લોગ અલ્લાહ કી રાહ મેં

سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ ؕ بَلْ اَحْيَآءٌ وَّلٰكِنْ لَّا تَشْعُرُوْنَ ۝١٥٤

મારે જાએં ઉનકો મુર્દા મત કહો, બલ્કે વો ઝિંદા હૈં મગર તુમકો ખબર નહીં(૧૫૪)

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوْعِ وَنَقْصٍ مِّنَ

ઔર હમ ઝરૂર તુમકો આઝમાએંગે કુછ ડર ઔર ભૂક સે ઔર માલોં ઔર જાનોં

الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرٰتِ ؕ وَبَشِّرِ الصّٰبِرِيْنَ ۝١٥٥ ۙ

ઔર ફલોં મેં કમી કે ઝરિયે, ઔર ષાબિત કદમ રેહનેવાલોં કો ખુશખબરી દે દો(૧૫૫)

اَلَّذِيْنَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌ ۙ قَالُوْٓا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّآ

જિનકા હાલ યે હૈ કે જબ ઉનકો કોઈ મુસીબત પહોંચતી હૈ તો વો કેહતે હૈં: હમ અલ્લાહ કે હૈં ઔર હમ

اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ﴿١٥٦﴾ اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوٰتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ

ઉસી કી તરફ લૌટનેવાલે હૈં(١٥٦)યહી લોગ હૈં જિનકે ઉપર ઉનકે રબ કી શાબાશિયાં હૈં

وَرَحْمَةٌ ۟ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُوْنَ ﴿١٥٧﴾ اِنَّ الصَّفَا

ઔર રહમત હૈ, ઔર યહી લોગ હૈં જો રાહ પર હૈં(١٥٧)બેશક "સફા"

وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ

ઔર "મર્વહ" અલ્લાહ કી(યાદગાર)નિશાનિયોં મેં સે હૈં પસ જો શખ્સ બૈતુલ્લાહ કા હજ કરે યા ઉમરહ

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ يَّطَّوَّفَ بِهِمَا ۭ وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا ۙ

કરે તો ઉસ પર કોઈ હરજ નહીં કે વો ઉનકા તવાફ કરે, ઔર જો કોઈ શૌક સે કુછ નેકી કરે

فَاِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ عَلِيْمٌ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ

તો અલ્લાહ કદરદાન હૈ, જાનનેવાલા હૈ(١٥٨)બેશક જો લોગ છુપાતે હૈં

اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَالْهُدٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا بَيَّنّٰهُ

હમારી ઉતારી હુઈ ખુલી નિશાનિયોં કો ઔર હમારી હિદાયત કો, બાદ ઈસકે કે હમ ઉસકો

لِلنَّاسِ فِى الْكِتٰبِ ۙ اُولٰٓئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ

લોગોં કે લિયે કિતાબ મેં ખોલ ચુકે હૈં, તો વહી લોગ હૈં જિન પર અલ્લાહ લા'નત કરતા હૈ ઔર ઉન પર

اللّٰعِنُوْنَ ﴿١٥٩﴾ ۙ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا وَبَيَّنُوْا

લા'નત કરનેવાલે લા'નત કરતે હૈં(١٥٩)અલબત્તા જિન્હોંને તૌબા કી ઔર ઈસ્લાહ કર લી ઔર(હક કા)

فَاُولٰٓئِكَ اَتُوْبُ عَلَيْهِمْ ۚ وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٦٠﴾

ઈઝહાર કિયા તો ઉનકો મેં માફ કર દુંગા, ઔર મેં હું માફ કરનેવાલા, મહેરબાન(١٦٠)

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ

બેશક જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા ઔર ઉસી હાલ મેં મર ગયે તો વહી લોગ હૈં કે ઉન પર અલ્લાહ કી

لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٦١﴾ ۙ خٰلِدِيْنَ

ઔર ફરિશ્તોં કી ઔર આદમિયોં કી સબ કી લા'નત હૈ(١٦١)ઉસી હાલ મેં વો

فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿١٦٢﴾

હમેશા રહેંગે, ઉન પર સે અઝાબ હલ્કા ન કિયા જાએગા ઔર ન ઉનકો ઢીલ દી જાએગી(١٦٢)

وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ
ઔર તુમ્હારા મા'બૂદ એક હી મા'બૂદ હૈ, ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં, વો બડા મહેરબાન

الرَّحِيْمُ ﴿١٦٣﴾ اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
નિહાયત રહમવાલા હૈ(૧૬૩)બેશક આસમાનોં ઔર ઝમીન કી બનાવટ મેં

وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِيْ تَجْرِيْ
ઔર રાત–દિન કે આને–જાને મેં ઔર ઉન કશ્તિયોં મેં જો ઈન્સાનોં કે કામ આનેવાલી

فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ
ચીઝેં લે કર સમન્દર મેં ચલતી હૈં, ઔર ઉસ પાની મેં જિસકો અલ્લાહને

السَّمَآءِ مِنْ مَّآءٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
આસમાન સે ઉતારા, ફિર ઉસસે મુર્દા ઝમીન કો ઝિંદગી બખ્શી,

وَبَثَّ فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ۪ وَّتَصْرِيْفِ الرِّيٰحِ
ઔર ઉસ(ઝમીન)મેં સબ કિસ્મ કે જાનવર ફૈલા દિયે, ઔર હવાઓં કી ગર્દિશ મેં

وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ
ઔર બાદલોં મેં જો આસમાન વ ઝમીન કે દરમિયાન હુકમ કે તાબે હૈં, ઉન લોગોં કે લિયે

لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّتَّخِذُ مِنْ
નિશાનિયાં હૈં જો અકલ સે કામ લેતે હૈં(૧૬૪)ઔર કુછ લોગ ઐસે હૈં જો અલ્લાહ કે સિવા દૂસરોં કો ઉસકા

دُوْنِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُّحِبُّوْنَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيْنَ
બરાબર ઠેહરાતે હૈં, ઉનસે ઐસી મુહબ્બત રખતે હૈં જૈસી મુહબ્બત અલ્લાહ સે રખના ચાહિયે, ઔર જો

اٰمَنُوْٓا اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ ؕ وَلَوْ يَرَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اِذْ يَرَوْنَ
ઈમાનવાલે હૈં વો સબસે ઝયાદહ અલ્લાહ સે મુહબ્બત રખનેવાલે હૈં, ઔર અગર યે ઝાલિમ ઉસ વકત કો

الْعَذَابَ ۙ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ
દેખ લેં જબકે વો અઝાબ કો દેખેંગે કે ઝૌર સારા કા સારા અલ્લાહ કા હૈ, ઔર અલ્લાહ બડા સખ્ત અઝાબ

الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾ اِذْ تَبَرَّاَ الَّذِيْنَ اتُّبِعُوْا مِنَ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا
દેનેવાલા હૈ(૧૬૫)જબકે વો લોગ જિનકે કેહને પર દૂસરે ચલતે થે ઉન લોગોં સે અલગ હો જાએંગે જો ઉનકે

وَرَاَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ
કેહને પર ચલતે થે, અઝાબ ઉનકે સામને હોગા ઔર ઉનકે સબ તરફ સે રિશ્તે તૂટ ચુકે હોંગે(૧૬૬)વો લોગ

الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا لَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا

જો પીછે ચલતે થે કહેંગેઃ કાશ! હમકો દુનિયા કી તરફ દોબારા લૌટના નસીબ હોતા તો હમ ભી ઉનસે

تَبَرَّءُوْا مِنَّا ؕ كَذٰلِكَ يُرِيْهِمُ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ حَسَرٰتٍ

અલગ હો જાતે જૈસે વો હમસે અલગ હો ગયે, ઈસ તરહ અલ્લાહ ઉનકે આ'માલ કો ઉન્હેં હસ્રત બના કર

عَلَيْهِمْ ؕ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ مِنَ النَّارِ ﴿۱۶۷﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ

દિખાએગા, ઔર વો આગ સે ન નિકલ સકેંગે(۱۶۷)એ લોગો!

رکوع

كُلُوْا مِمَّا فِى الْاَرْضِ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّلَا تَتَّبِعُوْا

ઝમીન કી ચીઝોં મેં સે હલાલ ઔર સુથરી ચીઝેં ખાઓ ઔર શૈતાન કે

خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۱۶۸﴾ اِنَّمَا

કદમોં પર મત ચલો, બેશક વો તુમ્હારા ખુલા હુવા દુશ્મન હૈ(۱۶۸)વો તુમકો સિર્ફ

يَاْمُرُكُمْ بِالسُّوْٓءِ وَالْفَحْشَآءِ وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلَى

બુરે કામ ઔર બેહયાઈ કી તલ્કીન કરતા હૈ ઔર ઈસ બાત કી કે તુમ અલ્લાહ કી તરફ વો બાતેં

اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۶۹﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا

મન્સૂબ કરો જિનકે બારે મેં તુમકો કોઈ ઈલ્મ નહીં(۱۶۹)ઔર જબ ઉનસે કહા જાતા હૈ કે ઉસ પર ચલો

مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ مَآ اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ

જો અલ્લાહને ઉતારા હૈ, તો વો કેહતે હૈં કે હમ તો ઉસી પર ચલેંગે જિસ પર હમને

اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ شَيْئًا

અપને બાપ દાદા કો પાયા હૈ, કયા ઈસ સૂરત મેં ભી કે ઉનકે બાપ–દાદા ન અકલ રખતે હોં

وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ﴿۱۷۰﴾ وَمَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا كَمَثَلِ

ઔર ન સીધી રાહ જાનતે હોં(۱۷۰)ઔર ઉન મુન્કિરોં કી મિષાલ ઐસી હૈ જૈસે કોઈ શખ્સ

الَّذِىْ يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَآءً وَّنِدَآءً ؕ صُمٌّۢ

ઐસે જાનવર કે પીછે ચિલ્લા રહા હો જો બુલાને ઔર પુકારને કે સિવા ઔર કુછ નહીં સુનતા, યે બેહરે હૈં

بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۱۷۱﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ

ગુંગે હૈં, અંધે હૈં વો કુછ નહીં સમજતે(۱۷۱)એ ઈમાનવાલો!

اٰمَنُوْا كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَاشْكُرُوْا

હમારી દી હુઈ પાક ચીઝોં કો ખાઓ, ઔર અલ્લાહ કા શુક્ર અદા કરો

منزل ۱

لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿۱۷۲﴾ اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ

અગર તુમ ઉસકી ઈબાદત કરનેવાલે હો(૧૭૨)અલ્લાહને તુમ પર હરામ કિયા હે સિર્ફ મુર્દાર કો, ઔર ખૂન

الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ بِهٖ لِغَيْرِ

કો, ઔર સુવ્વર કે ગોશ્ત કો, ઔર જિસ પર અલ્લાહ કે સિવા કિસી ઔર કા નામ લિયા ગયા હો, ફિર જો

اللّٰهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ؕ

શખ્સ મજબૂર હો જાએ વો ન ઉસકી ચાહત રખતા હો ઔર ન હદ સે આગે બળ્હનેવાલા હો તો ઉસ પર

اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۷۳﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ

કોઈ ગુનાહ નહીં, બેશક અલ્લાહ બખ્શનેવાલા મહેરબાન હે(૧૭૩)બેશક જો લોગ ઉસ ચીઝ કો છુપાતે હૈં

مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَشْتَرُوْنَ بِهٖ ثَمَنًا

જો અલ્લાહને અપની કિતાબ મેં ઉતારી હે ઔર ઉસકે બદલે મેં થોડી કીંમત

قَلِيْلًا ۙ اُولٰٓئِكَ مَا يَاْكُلُوْنَ فِيْ بُطُوْنِهِمْ اِلَّا النَّارَ

લેતે હૈં, વો અપને પેટ મેં સિર્ફ આગ ભર રહે હૈં,

وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ ۚۖ

કયામત કે દિન અલ્લાહ ન ઉનસે બાત કરેગા ઔર ન ઉનકો પાક કરેગા,

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۷۴﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ

ઔર ઉનકે લિયે દર્દનાક અઝાબ હે(૧૭૪)યે વો લોગ હૈં જિન્હોંને હિદાયત કે બદલે

بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَآ اَصْبَرَهُمْ عَلَى

ગુમરાહી ઔર મગ્ફિરત કે બદલે અઝાબ કી ખરીદારી કર લી હે, ચુનાંચે (અંદાઝા કરો કે) યે દોઝખ કી

النَّارِ ﴿۱۷۵﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ ؕ وَاِنَّ

આગ સેહને કે લિયે કિત્ને તૈયાર હૈં(૧૭૫)યે ઈસ લિયે કે અલ્લાહને અપની કિતાબ કો ઠીક–ઠીક ઉતારા,

الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِي الْكِتٰبِ لَفِيْ شِقَاقٍۭ بَعِيْدٍ ﴿۱۷۶﴾ ع

મગર જિન લોગોંને કિતાબ મેં કઈ રાહેં નિકાલ લીં વો ઝિદ મેં દૂર જા પડે(૧૭૬)

لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ

નેકી યે નહીં કે તુમ અપને ચેહરે પૂરબ ઔર પછ્છિમ કી તરફ કર લો,

وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ

બલ્કે નેકી યે હે કે આદમી ઈમાન લાયે અલ્લાહ પર ઔર આખિરત કે દિન પર

منزل ۱

ع ۲۱ / ۵

وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتٰبِ وَالنَّبِيّٖنَ ۚ وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى

ઔર ફરિશ્તોં પર ઔર કિતાબ પર ઔર પૈગમ્બરોં પર, ઔર માલ દે અલ્લાહ કી

حُبِّهٖ ذَوِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَابْنَ

મુહબ્બત મેં રિશ્તેદારોં કો, ઔર મોહતાજોં કો ઔર મુસાફિરોં

السَّبِيْلِ ۙ وَالسَّآئِلِيْنَ وَفِى الرِّقَابِ ۚ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ

કો, ઔર માંગનેવાલોં કો ઔર ગુલામોં કો છુડાને મેં, ઔર નમાઝ કાઈમ કરે

وَاٰتَى الزَّكٰوةَ ۚ وَالْمُوْفُوْنَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عٰهَدُوْا ۚ

ઔર ઝકાત અદા કરે, ઔર જબ અહદ કરે લેં તો ઉસકો પૂરા કરેં,

وَالصّٰبِرِيْنَ فِى الْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِيْنَ الْبَاْسِ ؕ

ઔર સબ્ર કરનેવાલે સખ્તી ઔર તકલીફ મેં ઔર લડાઈ કે વક્ત,

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴿١٧٧﴾

યહી લોગ હૈં જો સચ્ચે નિકલે, ઔર યહી હૈં ડર રખનેવાલે(١٧٧)

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِى

એ ઈમાનવાલો! તુમ પર મક્તૂલોં કા કિસાસ લેના ફર્ઝ કિયા

الْقَتْلٰى ؕ اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْاُنْثٰى

જાતા હૈ, આઝાદ કે બદલે આઝાદ, ગુલામ કે બદલે ગુલામ, ઔરત કે બદલે

بِالْاُنْثٰى ؕ فَمَنْ عُفِىَ لَهٗ مِنْ اَخِيْهِ شَىْءٌ فَاتِّبَاعٌ ۢ

ઔરત, ફિર જિસકો ઉસકે ભાઈ કી તરફ સે કુછ માફી હો જાએ તો ઉસે ચાહિયે કે મુનાસિબ તરીકે

بِالْمَعْرُوْفِ وَاَدَآءٌ اِلَيْهِ بِاِحْسَانٍ ؕ ذٰلِكَ تَخْفِيْفٌ

કા ખયાલ રખ્ખે, ઔર ખુશદિલી કે સાથ ઉસકો અદા કરે, યે તુમ્હારે રબ કી તરફ સે

مِّنْ رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ؕ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ

એક આસાની ઔર મહેરબાની હૈ, અબ ઈસકે બાદ ભી જો શખ્સ ઝયાદતી કરે

فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِى الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ

ઉસકે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ(١٧٨)ઔર એ અક્લવાલો! કિસાસ મેં

يّٰٓاُولِى الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ

તુમ્હારે લિયે ઝિંદગી હૈ, તાકે તુમ બચો(١٧٩)તુમ પર ફર્ઝ કિયા જાતા હૈ કે

اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرًا ۖۚ الْوَصِيَّةُ
જબ તુમ મેં સે કિસીકી મૌત કા વક્ત આ જાએ ઔર વો અપને પીછે માલ છોડ રહા હો, તો વો દસ્તૂર કે

لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا عَلَى
મુતાબિક વસિય્યત કરે અપને માં–બાપ કે લિયે ઔર રિશ્તેદારોં કે લિયે, યે ઝરૂરી હૈ

الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٨٠﴾ۭ فَمَنْۢ بَدَّلَهٗ بَعْدَ مَا سَمِعَهٗ فَاِنَّمَآ
અલ્લાહ સે ડરનેવાલોં કે લિયે (૧૮૦) ફિર જો કોઈ વસિય્યત સુનને કે બાદ ઉસકો બદલ ડાલે તો ઉસકા

اِثْمُهٗ عَلَى الَّذِيْنَ يُبَدِّلُوْنَهٗ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٨١﴾ۭ
ગુનાહ ઉસ પર હોગા જિસને ઉસકો બદલા, યકીનન્ અલ્લાહ સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હૈ (૧૮૧) અલબત્તા

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوْصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ
જિસકો વસિય્યત કરનેવાલે કે મુતઅલ્લિક યે અંદેશા હો કે ઉસને જાનિબદારી યા ગુનાહ કિયા હૈ ઔર વો

بَيْنَهُمْ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٨٢﴾ع
આપસ મેં સુલહ કરા દે તો ઉસ પર કોઈ ગુનાહ નહીં, અલ્લાહ માફ કરનેવાલા રહમ કરનેવાલા હૈ (૧૮૨)

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا
એ ઈમાનવાલો! તુમ પર રોઝા ફર્ઝ કિયા ગયા હૈ જિસ તરહ તુમસે

كُتِبَ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٨٣﴾ لا
અગલોં પર ફર્ઝ કિયા ગયા થા, તાકે તુમ પરહેઝગાર બનો (૧૮૩)

اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ ۭ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا
કુછ હી દિન તો રખને હૈં યે રોઝે, ફિર જો કોઈ તુમ મેં બીમાર હો

اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ۭ وَعَلَى الَّذِيْنَ
યા સફર મેં હો તો દૂસરે દિનોં મેં તઅ્દાદ પૂરી કર લે, ઔર જિનકો તાકત હૈ

يُطِيْقُوْنَهٗ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِيْنٍ ۭ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا
તો એક રોઝે કે બદલે એક મિસ્કીન કો ખાના ખિલાના હૈ, જો કોઈ મઝીદ નેકી કરે

فَهُوَ خَيْرٌ لَّهٗ ۭ وَاَنْ تَصُوْمُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
તો વો ઉસકે લિયે બેહતર હૈ, ઔર તુમ રોઝા રખ્ખો તો યે તુમ્હારે લિયે ઝયાદહ બેહતર હૈ,

تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْاٰنُ
અગર તુમ જાનો (૧૮૪) રમઝાન કા મહીના જિસમેં કુર્આન ઉતારા ગયા

هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنٰتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ ۚ

હિદાયત હે લોગોં કે લિયે ઔર ખુલી નિશાનિયાં રાસ્તે કી ઔર હકક વ બાતિલ કે બીચ ફૈસલા કરનેવાલા,

فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۖ وَمَنْ كَانَ

પસ! તુમ મેં સે જો કોઈ ઈસ મહીને કો પાએ વો ઉસકે રોઝે રખ્ખે, ઔર જો

مَرِيْضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ؕ يُرِيْدُ

બીમાર હો યા સફર પર હો તો દૂસરે દિનોં મેં ગીનતી પૂરી કર લે, અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે

اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيْدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۫ وَلِتُكْمِلُوا

આસાની ચાહતા હૈ વો તુમ્હારે સાથ સખ્તી કરના નહીં ચાહતા, ઔર ઈસ લિયે કે તુમ

الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ وَلَعَلَّكُمْ

ગીનતી પૂરી કર લો ઔર અલ્લાહ કી બડાઈ બયાન કરો ઈસ પર કે ઉસને તુમકો રાહ બતાઈ ઔર તાકે

تَشْكُرُوْنَ ﴿١٨٥﴾ وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ ؕ

તુમ ઉસકે શુક્રગુઝાર બનો(૧૮૫)ઔર જબ મેરે બંદે તુમસે મેરે બારે મેં પૂછેં તો મેં નઝદીક હું,

اُجِيْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ ۙ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا

પુકારનેવાલે કી પુકાર કા જવાબ દેતા હું જબકે વો મુજે પુકારતા હૈ, તો ચાહિયે કે વો મેરા હુકમ માનેં

لِيْ وَلْيُؤْمِنُوْا بِيْ لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُوْنَ ﴿١٨٦﴾ اُحِلَّ لَكُمْ

ઔર મુજ પર યકીન રખ્ખેં, તાકે વો હિદાયત પાએં(૧૮૬)તુમ્હારે લિયે રોઝે કી રાત મેં

لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَآئِكُمْ ؕ هُنَّ لِبَاسٌ

અપની બીવીયોં કે પાસ જાના જાઈઝ કિયા ગયા હૈ, વો તુમ્હારે લિયે લિબાસ હૈં

لَّكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ؕ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ

ઔર તુમ ઉનકે લિયે લિબાસ હો, અલ્લાહને દેખા કે તુમ અપને આપ સે

تَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۚ

ખિયાનત કર રહે થે તો ઉસને તુમ પર ઈનાયત કી ઔર તુમકો માફ કર દિયા

فَالْـٰٔنَ بَاشِرُوْهُنَّ وَابْتَغُوْا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ ۠ وَكُلُوْا

તો અબ તુમ ઉનસે મિલો ઔર વો તલાશ કરો જો અલ્લાહને તુમ્હારે લિયે લિખ દિયા હૈ, ઔર ખાઓ

وَاشْرَبُوْا حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ مِنَ

ઔર પિયો યહાં તક કે સુબહ કી સુફેદ ધારી કાલી ધારી સે

الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۖ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ اِلَى

અલગ ઝાહિર હો જાએ, ફિર પૂરા કરો રોઝા રાત તક,

الَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَاشِرُوْهُنَّ وَاَنْتُمْ عٰكِفُوْنَ ۙ فِى الْمَسٰجِدِ ؕ

ઔર જબ તુમ મસ્જિદ મેં એઅ્તેકાફ મેં હો તો બીવીયોં સે ખલ્વત ન કરો,

تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوْهَا ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ

યે અલ્લાહ કી હદેં હૈં તુમ ઉનકે નઝદીક ન જાઓ, ઈસ તરહ અલ્લાહ અપની આયતેં

اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ

લોગોં કે લિયે બયાન કરતા હૈ, તાકે વો બચેં(૧૮૭)ઔર તુમ આપસ મેં એક દૂસરે કે માલ કો

بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوْا بِهَآ اِلَى الْحُكَّامِ لِتَاْكُلُوْا

નાહક તૌર પર ન ખાઓ ઔર ઉનકો હાકિમોં તક ન પહૂંચાઓ, તાકે દૂસરોં કે માલ કા

فَرِيْقًا مِّنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٨﴾

કોઈ હિસ્સા ઝાલિમાના તરીકે પર ખા જાઓ, હાલાંકે તુમ ઉસકો જાનતે હો(૧૮૮)

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ ؕ قُلْ هِىَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ

વો તુમસે(હર મહીને કે)ચાંદ કે બારે મેં પૂછતે હૈં, કેહ દો કે વો અવ્કાત માલૂમ કરને કા ઝરિયા હૈ લોગોં કે

وَالْحَجِّ ؕ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ ظُهُوْرِهَا

લિયે ઔર હજ કે લિયે, ઔર નેકી યે નહીં હૈ કે તુમ ઘરોં મેં ઉનકે પીછલે હિસ્સે સે આઓ,

وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى ۚ وَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ اَبْوَابِهَا ۖ

બલ્કે નેકી યે હૈ કે આદમી પરહેઝગારી કરે, ઔર ઘરોં મેં ઉનકે દરવાઝે સે આઓ,

وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٨٩﴾ وَقَاتِلُوْا فِىْ

ઔર અલ્લાહ સે ડરો, તાકે તુમ કામયાબ હો(૧૮૯)ઔર અલ્લાહ કી રાહ મેં ઉન લોગોં

سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ؕ

સે લડો જો લડતે હૈં તુમસે, ઔર ઝયાદતી ન કરો,

اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿١٩٠﴾ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ

અલ્લાહ ઝયાદતી કરનેવાલોં કો પસંદ નહીં કરતા(૧૯૦)ઔર તુમ કત્લ કરો ઉનકો જિસ જગહ

ثَقِفْتُمُوْهُمْ وَاَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ حَيْثُ اَخْرَجُوْكُمْ

પાઓ, ઔર નિકાલ દો ઉનકો જહાં સે ઉન્હોંને તુમકો નિકાલા હૈ,

ع ٢٣ ٧

منزل ١

وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَلَا تُقٰتِلُوْهُمْ عِنْدَ
ઔર ફિત્ના ઝયાદહ સખ્ત હૈ કત્લ સે, ઔર ઉનસે મસ્જિદે હરામ કે

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقٰتِلُوْكُمْ فِيْهِ ۚ فَاِنْ قٰتَلُوْكُمْ
પાસ ન લડો જબ તક કે વો તુમસે ઉસમેં જંગ ન છેડેં, પસ! અગર વો તુમસે જંગ

فَاقْتُلُوْهُمْ ؕ كَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩١﴾ فَاِنِ انْتَهَوْا
છેડેં તો ઉનકો કત્લ કરો, યહી સઝા હે મુન્કિરોં કી (૧૯૧) ફિર અગર વો બાઝ આ જાએં

فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقٰتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ
તો અલ્લાહ બખ્શનેવાલા મહેરબાન હૈ (૧૯૨) ઔર તુમ ઉનસે જંગ કરો યહાં તક કે ફિત્ના

فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ لِلّٰهِ ؕ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ
બાકી ન રહે ઔર દીન અલ્લાહ કા હો જાએ, ફિર અગર વો બાઝ આ જાએં તો ઉસકે બાદ સખ્તી નહીં હૈ

اِلَّا عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩٣﴾ اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ
મગર ઝાલિમોં પર (૧૯૩) હુર્મતવાલા મહીના હુર્મતવાલે મહીને

الْحَرَامِ وَالْحُرُمٰتُ قِصَاصٌ ؕ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ
કા બદલા હૈ ઔર હુર્મતોં કા ભી કિસાસ હૈ, પસ! જિસને તુમ પર ઝયાદતી કી

فَاعْتَدُوْا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ ۠
તુમ ભી ઉસ પર ઝયાદતી કરો જૈસી ઉસને તુમ પર ઝયાદતી કી હૈ,

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٩٤﴾
ઔર અલ્લાહ સે ડરો ઔર જાન લો કે અલ્લાહ પરહેઝગારોં કે સાથ હૈ (૧૯૪)

وَاَنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوْا بِاَيْدِيْكُمْ اِلَى
ઔર અલ્લાહ કી રાહ મેં ખર્ચ કરો ઔર અપને આપકો હલાકત મેં ન

التَّهْلُكَةِ ۛۖ وَاَحْسِنُوْا ۛۚ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٩٥﴾
ડાલો, ઔર કામ અચ્છી તરહ કરો, બેશક અલ્લાહ અચ્છી તરહ કામ કરનેવાલોં કો પસંદ કરતા હૈ (૧૯૫)

وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ ؕ فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا
ઔર પૂરા કરો હજ ઔર ઉમરહ અલ્લાહ કે લિયે, ફિર અગર તુમ ઘર જાઓ તો જો કુર્બાની કા

اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ وَلَا تَحْلِقُوْا رُءُوْسَكُمْ حَتّٰى
જાનવર મુયસ્સર હો વો પેશ કર દો, ઔર તુમ અપને સરોં કો ન મુંડાઓ જબ તક

يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهٗ ؕ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا
કુર્બાની અપને ઠિકાને પર ન પહૂંચ જાએ, તુમ મેં સે જો બીમાર હો

اَوْ بِهٖۤ اَذًى مِّنْ رَّاْسِهٖ فَفِدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ اَوْ
યા ઉસકે સર મેં કોઈ તકલીફ હો તો વો ફિદયા દે રોઝે યા

صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ ۚ فَاِذَاۤ اَمِنْتُمْ ۗ فَمَنْ تَمَتَّعَ
સદકે યા કુર્બાની કી શક્લ મેં, ફિર જબ અમન કી હાલત હો, ઔર કોઈ હજ તક ઉમરહ કા ફાયદા

بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ
હાસિલ કરના ચાહે તો વો કુર્બાની પેશ કરે જો ઉસકો મુયસ્સર આયે,

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِى الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ
ફિર જિસકો મુયસ્સર ન આયે તો વો હજ કે દિનોં મેં તીન દિન રોઝે રખ્ખે ઔર સાત દિન કે રોઝે

اِذَا رَجَعْتُمْ ؕ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ
જબકે તુમ ઘર કો લોટો, યે પૂરે દસ હુએ, યે ઉસ શખ્સ કે લિયે હૈ

لَّمْ يَكُنْ اَهْلُهٗ حَاضِرِى الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَاتَّقُوا
જિસકા ખાનદાન મસ્જિદે હરામ કે પાસ આબાદ ન હો, ઔર અલ્લાહ સે

اللّٰهَ وَاعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾ اَلْحَجُّ
ડરો ઔર જાન લો કે અલ્લાહ સખ્ત અઝાબ દેનેવાલા હૈ(૧૯૬)હજ કે

اَشْهُرٌ مَّعْلُوْمٰتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيْهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ
મુતઅય્યન મહીને હૈં, પસ! જિસને ઉન મહીનોં મેં હજ કા ઈરાદા કર લિયા તો ફિર ઉસકો હજ કે દૌરાન ન

وَلَا فُسُوْقَ ۙ وَلَا جِدَالَ فِى الْحَجِّ ؕ وَمَا تَفْعَلُوْا
કોઈ ગંદી બાત કરની હૈ ઔર ન ગુનાહ કી, ઔર ન લડાઈ ઝઘડે કી, ઔર જો નેક કામ

مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمْهُ اللّٰهُ ؔؕ وَتَزَوَّدُوْا فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ
તુમ કરોગે અલ્લાહ ઉસકો જાન લેગા, ઔર(હાં) રાસ્તે કા તૌશા લે લિયા કરો, બેહતરીન તૌશા

التَّقْوٰى ۫ وَاتَّقُوْنِ يٰۤاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
તક્વા હૈ, ઔર એ અક્લવાલો! મુજસે ડરો(૧૯૭)ઈસમેં કોઈ

جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ فَاِذَاۤ اَفَضْتُمْ
ગુનાહ નહીં કે તુમ અપને રબ કા ફઝ્લ ભી તલાશ કરો, ફિર જબ તુમ લોગ

منزل ١

ع ٢٤ ٨

وَقْفُ النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ ١٢

مِّنْ عَرَفٰتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ص

અરફાત સે વાપસ હો તો અલ્લાહ કો યાદ કરો મશ્અરે હરામ કે નઝદીક,

وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰىكُمْ ۚ وَاِنْ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهٖ

ઔર ઉસ(અલ્લાહ)કો વેસે હી યાદ કરો જિસ તરહ ઉસને તુમ્હેં બતાયા હૈ, વરના તુમ ઈસસે પેહલે

لَمِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ اَفِيْضُوْا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ

યકીનન્ રાહ સે ભટકે હુએ લોગોં મેં સે થે(١٩٨)ફિર તવાફ કો ચલો જહાં સે સબ લોગ

النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٩٩﴾

ચલેં, ઔર અલ્લાહ સે માફી માંગો, યકીનન્ અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, રહમ કરનેવાલા હૈ(١٩٩)

فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَّنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ

ફિર જબ તુમ અપને હજ કે આમાલ પૂરે કર લો તો અલ્લાહ કો યાદ કરો જિસ તરહ તુમ અપને બાપ દાદા

اٰبَآءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا ۭ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ

કો યાદ કરતે થે બલ્કે ઉસસે ભી ઝયાદહ, પસ! કુછ લોગ તો વો હૈં જો યૂં કેહતે હૈં

رَبَّنَآ اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ

કે એ હમારે રબ! હમેં ઈસ દુનિયા મેં દે દે ઔર આખિરત મેં ઉસકા

خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِي

કુછ હિસ્સા નહીં(٢٠٠)ઔર ઉનમેં સે કુછ વો ભી હૈં જો કેહતે હૈં કે એ હમારે(પ્યારે)રબ! હમકો દુનિયા મેં

الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ

(ભી) ભલાઈ દીજિયે ઔર આખિરત મેં ભી ભલાઈ દીજિયે ઔર હમેં આગ કે અઝાબ

النَّارِ ﴿٢٠١﴾ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّمَّا كَسَبُوْا ۭ

સે બચાઈયે(٢٠١)ઉન્હીં લોગોં કે લિયે હિસ્સા હૈ ઉનકે કિયે કા,

وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فِيْٓ اَيَّامٍ

ઔર અલ્લાહ જલ્દ હિસાબ લેનેવાલા હૈ(٢٠٢)ઔર અલ્લાહ કો યાદ કરો મુકર્રર

مَّعْدُوْدٰتٍ ۭ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِيْ يَوْمَيْنِ فَلَآ اِثْمَ

દિનોં મેં, ફિર જો શખ્સ જલ્દી કરકે દો દિન મેં(મકકા વાપસ) આ જાએ ઉસ પર કોઈ

عَلَيْهِ ۚ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۙ لِمَنِ اتَّقٰى ۭ

ગુનાહ નહીં, ઔર જો શખ્સ ઠહેર જાએ ઉસ પર કોઈ ગુનાહ નહીં, યે ઉસકે લિયે હૈ જો અલ્લાહ સે ડરે,

منزل ١

النصف

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٠٣﴾

ઔર તુમ અલ્લાહ સે ડરતે રહો ઔર ખૂબ જાન લો કે તુમ ઉસી કે પાસ ઈકઠઠા કિયે જાઓગે(૨૦૩)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّعْجِبُكَ قَوْلُهٗ فِي الْحَيٰوةِ

ઔર લોગોં મેં સે કોઈ હૈ કે ઉસકી બાત દુનિયા કી ઝિંદગી મેં તુમકો પ્યારી

الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰى مَا فِيْ قَلْبِهٖ ۙ وَهُوَ اَلَدُّ

લગતી હૈ ઔર વો અપને દિલ કી બાત પર અલ્લાહ કો ગવાહ બનાતા હૈ, હાલાંકે વો સખ્ત

الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَاِذَا تَوَلّٰى سَعٰى فِي الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ

ઝઘડાલુ હૈ(૨૦૪)ઔર જબ વો પલટ કર ચલા જાતા હૈ તો વો ઈસ કોશિશ મેં રેહતા હૈ કે ઝમીન મેં ફસાદ

فِيْهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ

ફેલાએ ઔર ખેતોં ઔર જાનોં કો હલાક કરે, હાલાંકે અલ્લાહ ફસાદ કો

الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ

પસંદ નહીં કરતા(૨૦૫)ઔર જબ ઉસસે કહા જાતા હૈ કે અલ્લાહ સે ડર, તો તકબ્બુર ઉસકો ગુનાહ પર ઔર

بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهٗ جَهَنَّمُ ؕ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ

આમાદા કર દેતા હૈ, પસ! ઐસે શખ્સ કે લિયે જહન્નમ કાફી હૈ, ઔર વો બહોત બુરા ઠિકાના હૈ(૨૦૬)ઔર

النَّاسِ مَنْ يَّشْرِيْ نَفْسَهُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ ؕ

લોગોં મેં કોઈ હૈ કે અલ્લાહ કી ખુશી કી તલાશ મેં અપની જાન કો બેચ દેતા હૈ,

وَاللّٰهُ رَءُوْفٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ادْخُلُوْا

ઔર અલ્લાહ અપને બંદો પર નિહાયત મહેરબાન હૈ(૨૦૭)એ ઈમાનવાલો! ઈસ્લામ મેં

فِي السِّلْمِ كَآفَّةً ۪ وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ؕ

પૂરે પૂરે દાખિલ હો જાઓ, ઔર શૈતાન કે કદમોં પર મત ચલો,

اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٠٨﴾ فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا

વો તુમ્હારા ખુલા હુવા દુશ્મન હૈ(૨૦૮)ફિર અગર તુમ ફિસલ જાઓ બાદ ઈસકે કે તુમ્હારે પાસ વાઝેહ દલીલેં

جَآءَتْكُمُ الْبَيِّنٰتُ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٠٩﴾

આ ચુકી હૈં તો જાન લો કે અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ(૨૦૯)

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيَهُمُ اللّٰهُ فِيْ ظُلَلٍ مِّنَ

કયા લોગ ઈસ ઈન્તિઝાર મેં હૈ કે અલ્લાહ ઉનકે પાસ બાદલ કે સાયેબાનોં

الْغَمَامِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ
મેં આયે ઔર ફરિશ્તે ભી આ જાએં ઔર સબ મામલે નિમટા દિયે જાએં, ઔર સારે મામલાત

تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٢١٠﴾ سَلْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ كَمْ اٰتَيْنٰهُمْ
અલ્લાહ હી કી તરફ સે ફેરે જાતે હૈં ﴿૨૧૦﴾ બની ઈસ્રાઈલ સે પૂછો, હમને ઉનકો કિત્ની ખુલી

مِّنْ اٰيَةٍۢ بَيِّنَةٍ ؕ وَمَنْ يُّبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ مِنْۢ
ખુલી નિશાનિયાં દીં, ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ કી નેઅમત કો બદલ ડાલે જબકે

بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾
વો ઉસકે પાસ આ ચુકી હો તો અલ્લાહ યકીનન સખ્ત સઝા દેનેવાલા હૈ ﴿૨૧૧﴾

زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُوْنَ
ખુશનુમા કર દી ગઈ હૈ દુનિયા કી ઝિંદગી ઉન લોગોં કી નઝર મેં જો મુન્કિર હૈં ઔર વો હંસતે હૈં

مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۘ وَالَّذِيْنَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ
ઈમાનવાલોં પર, હાલાંકે જો પરહેઝગાર હૈં વો કયામત કે દિન ઉનકે મુકાબલે મેં

الْقِيٰمَةِ ؕ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾
ઉંચે હોંગે, ઔર અલ્લાહ જિસકો ચાહતા હૈ બેહિસાબ રોઝી દે દેતા હૈ ﴿૨૧૨﴾

كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۗ فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ
લોગ એક ઉમ્મત હી થે, (ઉન્હોંને ઈખ્તિલાફ કિયા) તો અલ્લાહને પૈગમ્બરોં કો ભેજા

مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۖ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتٰبَ
ખુશખબરી સુનાનેવાલે ઔર ડરાનેવાલે બના કર, ઔર ઉનકે સાથ કિતાબ ઉતારી

بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيْمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ؕ
હક કે સાથ, તાકે વો ફૈસલા કર દે લોગોં કે દરમિયાન ઉન બાતોં કા જિનમેં વો ઈખ્તિલાફ કર રહે હૈં,

وَمَا اخْتَلَفَ فِيْهِ اِلَّا الَّذِيْنَ اُوْتُوْهُ مِنْۢ بَعْدِ
ઔર યે ઈખ્તિલાફ ઉન્હીં લોગોંને કિયે જિનકો હક દિયા ગયા થા, બાદ ઈસકે કે ઉનકે પાસ

مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ بَغْيًاۢ بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى اللّٰهُ
ખુલી ખુલી હિદાયાત આ ચુકી થીં, આપસ કી ઝિદ કી વજહ સે, પસ! અલ્લાહને અપની તૌફીક સે

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهٖ ؕ
હક કે મામલે મેં ઈમાનવાલોં કો રાહ દિખાઈ જિસમેં વો ઝઘડ રહે થે,

وَاللّٰهُ يَهۡدِىۡ مَنۡ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسۡتَقِيۡمٍ ﴿٢١٣﴾

ઔર અલ્લાહ જિસકો ચાહતા હૈ સીધી રાહ દિખા દેતા હૈ (૨૧૩)

اَمۡ حَسِبۡتُمۡ اَنۡ تَدۡخُلُوا الۡجَنَّةَ وَلَمَّا يَاۡتِكُمۡ مَّثَلُ

કયા તુમને સમજ રખ્ખા હૈ કે તુમ જન્નત મેં દાખિલ હો જાઓગે, હાલાંકે તુમ પર અભી વો હાલાત

الَّذِيۡنَ خَلَوۡا مِنۡ قَبۡلِكُمۡ ؕ مَسَّتۡهُمُ الۡبَاۡسَآءُ

ગુઝરે હી નહીં જો તુમ્હારે અગલોં પર ગુઝરે થે, ઉનકો સખ્તી

وَالضَّرَّآءُ وَزُلۡزِلُوۡا حَتّٰى يَقُوۡلَ الرَّسُوۡلُ وَالَّذِيۡنَ

ઔર તકલીફ પહૂંચી ઔર વો હિલા દિયે ગયે, યહાં તક કે રસૂલ ઔર ઉનકે સાથ

اٰمَنُوۡا مَعَهٗ مَتٰى نَصۡرُ اللّٰهِ ؕ اَلَآ اِنَّ نَصۡرَ اللّٰهِ

ઈમાનવાલે પુકાર ઉઠે કે અલ્લાહ કી મદદ કબ આયેગી? યાદ રખ્ખો! અલ્લાહ કી મદદ

قَرِيۡبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسۡـَٔلُوۡنَكَ مَاذَا يُنۡفِقُوۡنَ ؕ قُلۡ مَآ اَنۡفَقۡتُمۡ

કરીબ હૈ (૨૧૪) લોગ આપસે પૂછતે હૈં કે કયા ખર્ચ કરેં? (એ નબી) કેહ દેં કે જો માલ તુમ ખર્ચ કરો

مِّنۡ خَيۡرٍ فَلِلۡوَالِدَيۡنِ وَالۡاَقۡرَبِيۡنَ وَالۡيَتٰمٰى وَالۡمَسٰكِيۡنِ

તો ઉસમેં હક હૈ તુમ્હારે માં–બાપ કા, ઔર રિશ્તેદારોં કા, ઔર યતીમોં કા, ઔર મોહતાજોં કા

وَابۡنِ السَّبِيۡلِ ؕ وَمَا تَفۡعَلُوۡا مِنۡ خَيۡرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ

ઔર મુસાફિરોં કા, ઔર જો ભલાઈ તુમ કરોગે વો અલ્લાહ કો

عَلِيۡمٌ ﴿٢١٥﴾ كُتِبَ عَلَيۡكُمُ الۡقِتَالُ وَهُوَ كُرۡهٌ لَّكُمۡ ۚ

માલૂમ હૈ (૨૧૫) તુમ્હેં લડાઈ કા હુકમ હુવા હૈ ઔર વો તુમકો નાગવાર માલૂમ હોતી હૈ,

وَعَسٰٓى اَنۡ تَكۡرَهُوۡا شَيۡـًٔا وَّهُوَ خَيۡرٌ لَّكُمۡ ۚ وَعَسٰٓى

હો સકતા હૈ કે તુમ કિસી ચીઝ કો નાપસંદ કરો ઔર વો તુમ્હારે લિયે ભલી હો, ઔર યે ભી હો સકતા હૈ કે

اَنۡ تُحِبُّوۡا شَيۡـًٔا وَّهُوَ شَرٌّ لَّكُمۡ ؕ وَاللّٰهُ يَعۡلَمُ

તુમ કોઈ ચીઝ કો પસંદ કરો ઔર વો તુમ્હારે લિયે બુરી હો, ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ જબકે

وَاَنۡتُمۡ لَا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿٢١٦﴾ ع يَسۡـَٔلُوۡنَكَ عَنِ الشَّهۡرِ

તુમ નહીં જાનતે (૨૧૬) લોગ આપસે હુર્મત વાલે મહીને કે બારે મેં પૂછતે હૈં

الۡحَرَامِ قِتَالٍ فِيۡهِ ؕ قُلۡ قِتَالٌ فِيۡهِ كَبِيۡرٌ ؕ وَصَدٌّ

કે ઉસમેં લડના કેસા હૈ? (એ નબી) કેહ દીજિયે કે ઉસમેં લડના બહોત બુરા હૈ, મગર અલ્લાહ કે

منزل ١

ع ٢٦/١٠

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌ بِهٖ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

રાસ્તે સે રોકના, ઔર ઉસકા ઈન્કાર કરના, ઔર મસ્જિદે હરામ સે રોકના

وَاِخْرَاجُ اَهْلِهٖ مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ

ઔર ઉસકે લોગોં કો વહાં સે નિકાલના અલ્લાહ કે નઝદીક ઉસસે ભી ઝયાદહ બુરા હૈ, ઔર ફિત્ના

اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ؕ وَلَا يَزَالُوْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ حَتّٰى

કત્લ સે ભી ઝયાદહ બડી બુરાઈ હૈ, ઔર યે લોગ તુમસે બરાબર લડતે રહેંગે યહાં તક કે

يَرُدُّوْكُمْ عَنْ دِيْنِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوْا ؕ وَمَنْ

તુમકો તુમ્હારે દીન સે ફૈર દેં અગર કાબૂ પા જાએં, ઔર તુ મેં સે

يَّرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ

જો કોઈ અપને દીન સે ફિર જાએ ઔર કુફ્ર કી હાલત મેં મરે

فَاُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ

તો ઐસે લોગોં કે અમલ ઝાયેઅ હો ગયે દુનિયા મેં ઔર આખિરત મેં,

وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢١٧﴾

ઔર વો આગ મેં પડનેવાલે હૈં, વો ઉસમેં હમેશા રહેગેં﴿٢١٧﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِىْ

બેશક વો લોગ જો ઈમાન લાયે, ઔર જિન્હોંને હિજરત કી, ઔર અલ્લાહ કી રાહ મેં

سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ يَرْجُوْنَ رَحْمَتَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ

જિહાદ કિયા, વો અલ્લાહ કી રહમત કે ઉમ્મીદવાર હૈં, ઔર અલ્લાહ

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ؕ

બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ﴿٢١٨﴾લોગ આપ સે શરાબ ઔર જુવે કે બારે મેં પૂછતે હૈં, (એ નબી)

قُلْ فِيْهِمَآ اِثْمٌ كَبِيْرٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ ز وَاِثْمُهُمَآ

કેહ દીજિયે કે ઈન દોનોં મેં બડા ગુનાહ હૈ ઔર લોગોં કે લિયે કુછ ફાયદે ભી હૈ, ઔર ઉનકા ગુનાહ

اَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا ؕ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ۬ۖ

બહોત ઝયાદહ હૈ ઉનકે ફાયદે સે, ઔર વો આપ સે પૂછતે હૈં કે કયા ખર્ચ કરેં, કેહ દીજિયે કે

قُلِ الْعَفْوَ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ

જો(અપની)ઝરૂરત સે ઝયાદહ હો, ઈસ તરહ અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે અહકામ કો બયાન કરતા હૈ, તાકે તુમ

تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۲۱۹﴾ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ ؕ وَیَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ

ધ્યાન કરો(૨૧૯)દુનિયા ઔર આખિરત કે મામલાત મેં, ઔર વો આપ સે યતીમોં કે બારે મેં પૂછતે હૈં, આપ કેહ

الْیَتٰمٰی ؕ قُلْ اِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَیْرٌ ؕ وَاِنْ تُخَالِطُوْهُمْ

દેં કે ઉનકી ભલાઈ ચાહના તો નેક કામ હે, ઔર અગર તુમ ઉનકો અપને સાથ શામિલ કર લો તો વો તુમ્હારે

فَاِخْوَانُكُمْ ؕ وَاللّٰهُ یَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ؕ

ભાઈ હૈં, ઔર અલ્લાહ કો માલૂમ હે કે કોન ખરાબી પૈદા કરનેવાલા હે ઔર કોન દુરુસ્તગી પૈદા કરનેવાલા,

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِیْزٌ حَكِیْمٌ ﴿۲۲۰﴾

ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો તુમકો મુશ્કિલ મેં ડાલ દેતા, બેશક અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હે, તદબીરવાલા હે(૨૨૦)

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكٰتِ حَتّٰی یُؤْمِنَّ ؕ وَلَاَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ

ઔર મુશ્રિક ઔરતોં સે નિકાહ ન કરો જબ તક કે વો ઈમાન ન લાએં, ઔર કોઈ ભી મો'મિન બાંદી

خَیْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَّلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تُنْكِحُوا

બેહતર હે કિસી ભી મુશ્રિક ઔરત સે, અગર ચે વો તુમકો અચ્છી માલૂમ હો, ઔર અપની ઔરતોં કો

الْمُشْرِكِیْنَ حَتّٰی یُؤْمِنُوْا ؕ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَیْرٌ مِّنْ

મુશ્રિક મર્દોં કે નિકાહ મેં ન દો જબ તક કે વો ઈમાન ન લાએં, કોઈ ભી મો'મિન ગુલામ બેહતર હે એક

مُّشْرِكٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ یَدْعُوْنَ اِلَی النَّارِ ۖۚ

(આઝાદ) મુશ્રિક સે અગર ચે વો તુમકો ભલા લગે, વો લોગ આગ કી તરફ બુલાતે હૈં

وَاللّٰهُ یَدْعُوْٓا اِلَی الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖ ۚ

જબકે અલ્લાહ જન્નત કી તરફ ઔર બખ્શિશ કી તરફ બુલાતા હે અપની તૌફીક સે,

وَیُبَیِّنُ اٰیٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ یَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۲۲۱﴾ ع

ઔર અપને અહકામ લોગોં કે લિયે ખોલ કર બયાન કરતા હે, તાકે વો નસીહત પકડેં(૨૨૧)

وَیَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْمَحِیْضِ ؕ قُلْ هُوَ اَذًی ۙ فَاعْتَزِلُوا

ઔર વો આપ સે હૈઝ કા હુકમ પૂછતે હૈં,(એ નબી) કેહ દેં કે વો એક ગંદગી હે, પસ! હૈઝ કી

النِّسَآءَ فِی الْمَحِیْضِ ۙ وَلَا تَقْرَبُوْهُنَّ حَتّٰی

હાલત મેં ઔરતોં સે અલગ રહો, ઔર જબ તક વો પાક ન હો જાએં ઉનકે કરીબ ન જાઓ,

یَطْهُرْنَ ۚ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَاْتُوْهُنَّ مِنْ حَیْثُ اَمَرَكُمُ

ફિર જબ વો અચ્છી તરહ પાક હો જાએં તો ઉસ તરીકે સે ઉનકે પાસ જાઓ જિસકા હુકમ અલ્લાહને તુમકો

اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِيْنَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِيْنَ ﴿٢٢٢﴾

દિયા હૈ, અલ્લાહ મહબૂબ રખતા હૈ તૌબા કરનેવાલોં કો ઔર વો મહબૂબ રખતા હૈ પાક રેહનેવાલોં કો﴿٢٢٢﴾

نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ ۪ فَاْتُوْا حَرْثَكُمْ اَنّٰى شِئْتُمْ ز

તુમ્હારી ઔરતેં તુમ્હારી ખેતીયાં હૈં, પસ! અપની ખેતી મેં જિસ તરહ ચાહો જાઓ,

وَقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ

ઔર અપને લિયે (નેક અમલ) આગે ભેજો, ઔર અલ્લાહ સે ડરો ઔર જાન લો કે તુમ ઝરૂર

مُّلٰقُوْهُ ؕ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً

ઉસસે મિલનેવાલે હો, ઔર ઈમાનવાલોં કો ખુશખબરી દે દો﴿٢٢٣﴾ઔર અલ્લાહ (કે નામ) કો અપની કસમોં

لِّاَيْمَانِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْا وَتَتَّقُوْا وَتُصْلِحُوْا بَيْنَ

મેં ઈસ નિય્યત સે ઈસ્તેમાલ ન કરો કે ઉસકે ઝરિયે નેકી ઔર તકવે કે કામોં ઔર લોગોં કે દરમિયાન સુલેહ

النَّاسِ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢٤﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ

વ સફાઈ કરાને સે બચ સકો, ઔર અલ્લાહ સબ કુછ સુનતા જાનતા હૈ﴿٢٢٤﴾અલ્લાહ તુમ્હારી

بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ

બે ઈરાદા કસમોં પર તુમકો નહીં પકડતા મગર વો ઉસ કામ પર પકડતા હૈ જો તુમ્હારે દિલ

قُلُوْبُكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِيْنَ يُؤْلُوْنَ

કરતે હૈં, ઔર અલ્લાહ બહોત બખ્શનેવાલા, બડા બુર્દબાર હૈ﴿٢٢٥﴾જો લોગ અપની બીવીયોં સે

مِنْ نِّسَآئِهِمْ تَرَبُّصُ اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ ۚ فَاِنْ فَآءُوْ

ન મિલને કી કસમ ખા લેં, ઉનકે લિયે ચાર મહીને તક કી મોહલત હૈ, ફિર અગર રુજૂઅ કર લેં

فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَاِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ

તો અલ્લાહ માફ કર દેનેવાલા, મહેરબાન હૈ﴿٢٢٦﴾ઔર અગર વો તલાક કા ફૈસલા કર લેં

فَاِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقٰتُ يَتَرَبَّصْنَ

તો યકીનન્ અલ્લાહ સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હૈ﴿٢٢٧﴾ઔર તલાક દી હુઈ ઔરતેં અપને આપકો

بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ قُرُوْٓءٍ ؕ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ

તીન હૈઝ તક રોકી રખ્ખેં, ઔર ઉનકે લિયે જાઈઝ નહીં કે વો ઉસ ચીઝ

يَّكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فِيْٓ اَرْحَامِهِنَّ اِنْ كُنَّ

કો છુપાએં જો અલ્લાહને પૈદા કિયા હૈ ઉનકે પેટ મેં અગર વો

يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ وَبُعُوْلَتُهُنَّ اَحَقُّ
ઈમાન રખતી હૈં અલ્લાહ પર ઔર આખિરત કે દિન પર, ઔર ઈસ દૌરાન ઉનકે શોહર ઉનકો ફિર

بِرَدِّهِنَّ فِىْ ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُوْٓا اِصْلَاحًا ؕ وَلَهُنَّ
લૌટા લેને કા હક ઝયાદહ રખતે હૈં અગર વો મામલા દુરુસ્ત કરના ચાહેં, ઔર ઉન ઔરતોં કે લિયે દસ્તૂર કે

مِثْلُ الَّذِىْ عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۖ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ
મુતાબિક ઉસી તરહ કે હુકૂક હૈં જિસ તરહ દસ્તૂર કે મુતાબિક ઉન પર ઝિમ્મેદારિયાં હૈં ઔર મર્દોં કા ઉનકે

دَرَجَةٌ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٢٨﴾ اَلطَّلَاقُ مَرَّتٰنِ ۖ
મુકાબલે મેં કુછ દરજા બઢ્હા હુવા હૈ, ઔર અલ્લાહ ગાલિબ હૈ, હિકમતવાલા હૈ(૨૨૮)તલાક દો બાર હૈ,

فَاِمْسَاكٌۢ بِمَعْرُوْفٍ اَوْ تَسْرِيْحٌۢ بِاِحْسَانٍ ؕ وَلَا يَحِلُّ
ફિર યા તો કાયદે કે મુતાબિક રખ લેના હૈ યા અચ્છે અંદાઝ પર રુખ્સત કર દેના, ઔર તુમ્હારે લિયે યે બાત

لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا مِمَّآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ شَيْـًٔا اِلَّآ اَنْ
જાઈઝ નહીં કે તુમને જો કુછ ઉન ઔરતોં કો દિયા હૈ ઉસમેં સે કુછ લે લો, મગર યે કે દોનોં કો

يَّخَافَآ اَلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ؕ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا
ડર હો કે વો અલ્લાહ કી હદોં પર કાયમ ન રેહ સકેંગે, ફિર અગર તુમકો યે ડર હો કે વો દોનોં

يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ۙ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيْمَا
અલ્લાહ કી હદોં પર કાઈમ ન રેહ સકેંગે તો દોનોં પર ગુનાહ નહીં ઉસ માલ મેં

افْتَدَتْ بِهٖ ؕ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوْهَا ۚ
જિસકો ઔરત ફિદયે મેં દે, યે અલ્લાહ કી હદેં હૈં પસ! તુમ ઉનસે બાહર ન નિકલો,

وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٢٩﴾
ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ કી હદોં સે નિકલ જાએ તો ઐસે લોગ હી ઝાલિમ હૈં(૨૨૯)

فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهٗ مِنْۢ بَعْدُ حَتّٰى تَنْكِحَ
ફિર અગર મર્દ ઉસકો તલાક દે દે તો ઉસકે બાદ વો ઔરત ઉસકે લિયે હલાલ નહીં જબ તક

زَوْجًا غَيْرَهٗ ؕ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ
વો કિસી દૂસરે મર્દ સે નિકાહ ન કર લે, ફિર અગર વો મર્દ ઉસકો તલાક દે દે તબ ગુનાહ નહીં ઉન દોનોં

اَنْ يَّتَرَاجَعَآ اِنْ ظَنَّآ اَنْ يُّقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ؕ وَتِلْكَ
પર કે ફિર મિલ જાએં, બશર્તે કે ઉન્હેં ઉમ્મીદ હો અલ્લાહ કી હદોં પર કાઈમ રેહને કી, ઔર યે

حُدُوْدُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٢٣٠﴾ وَاِذَا طَلَّقْتُمُ

અલ્લાહ કે ઝાબતે હૈં જિનકો વો બયાન કર રહા હૈ ઉન લોગોં કે લિયે જો ઈલ્મ રખતે હૈં(૨૩૦)ઔર જબ તુમ

النِّسَآءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ

ઔરતોં કો તલાક દે દો ફિર વો અપની ઈદ્દત કો પહૂંચ જાએં તો ઉનકો યા કાયદે કે મુતાબિક રખ લો,

اَوْ سَرِّحُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ ۠ وَّلَا تُمْسِكُوْهُنَّ ضِرَارًا

યા કાયદે કે મુતાબિક રુખ્સત કર દો, ઔર તકલીફ પહૂંચાને કી ગર્ઝ સે ન રોકો

لِّتَعْتَدُوْا ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهٗ ؕ

તાકે ઉન પર ઝયાદતી કરો, ઔર જો ઐસા કરેગા ઉસને દર હકીકત અપના હી બુરા કિયા,

وَلَا تَتَّخِذُوْٓا اٰيٰتِ اللّٰهِ هُزُوًا ۫ وَّاذْكُرُوْا نِعْمَتَ

ઔર અલ્લાહ કી આયતોં કો મઝાક(કા ઝરિયા) ન બનાઓ, ઔર યાદ કરો અપને ઉપર

اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَآ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ

અલ્લાહ કી નેઅમત કો ઔર ઉસ કિતાબ વ હિકમત કો જો ઉસને તુમ્હારી

وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهٖ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ

નસીહત કે લિયે ઉતારી હૈ, ઔર અલ્લાહ સે ડરો ઔર જાન લો કે

اللّٰهَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٢٣١﴾ ع وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ

અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખૂબ જાનનેવાલા હૈ(૨૩૧)ઔર જબ તુમ અપની ઔરતોં કો તલાક દે દો

فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ اَنْ يَّنْكِحْنَ

ઔર વો અપની ઈદ્દત પૂરી કર લેં તો ઉનકો ન રોકો કે વો અપને શોહરોં સે

اَزْوَاجَهُنَّ اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ ذٰلِكَ

નિકાહ કર લેં, જબકે વો દસ્તૂર કે મુતાબિક આપસ મેં રાઝી હો જાએં, યે

يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

નસીહત કી જાતી હૈ ઉસ શખ્સ કો જો તુમ મેં સે અલ્લાહ પર ઔર આખિરત કે દિન પર

الْاٰخِرِ ؕ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

યકીન રખતા હો, યે તુમ્હારે લિયે ઝયાદહ પાકીઝા ઔર સુથરા તરીકા હૈ, ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ

وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدٰتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ

તુમ નહીં જાનતે(૨૩૨)ઔર માંએં અપને બચ્ચોં કો પૂરે દો સાલ તક

منزل ١

حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُّتِمَّ الرَّضَاعَةَ ؕ
દૂધ પીલાએં ઉન લોગોં કે લિયે જો પૂરી મુદ્દત તક દૂધ પીલાના ચાહતે હોં,

وَعَلَى الْمَوْلُوْدِ لَهٗ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ
ઔર જિસકા બચ્ચા હે ઉસકે ઝિમ્મે હે ઉન માંઓં કા ખાના ઔર કપડા દસ્તૂર કે મુતાબિક,

لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَآرَّ وَالِدَةٌۢ
કિસીકો હુકમ નહીં દિયા જાતા મગર ઉસકી બર્દાશ્ત કે મુવાફિક, ન કિસી માં કો ઉસકે

بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُوْدٌ لَّهٗ بِوَلَدِهٖ ۗ وَعَلَى الْوَارِثِ
બચ્ચે કે સબબ સે તકલીફ દી જાએ, ઔર ન કિસી બાપ કો ઉસકે બચ્ચે કે સબબ સે, ઔર યહી ઝિમ્મેદારી

مِثْلُ ذٰلِكَ ۚ فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا
વારિષ પર ભી હે, ફિર અગર દોનોં દૂધ છુડાના ચાહેં આપસ કી રઝામંદી સે

وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ؕ وَاِنْ اَرَدْتُّمْ اَنْ
ઔર મશ્વરે સે, તો દોનોં પર કોઈ ગુનાહ નહીં, ઔર અગર તુમ ચાહો કે અપને બચ્ચોં કો

تَسْتَرْضِعُوْٓا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ
કિસી ઔર સે દૂધ પીલવાઓ તબ ભી તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહીં, બશર્તે કે તુમ કાયદે કે

مَّآ اٰتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ
મુતાબિક વો અદા કર દો જો તુમને ઉનકો દેના ઠેહરાયા હે, ઔર અલ્લાહ સે ડરો ઔર જાન લો કે જો કુછ

اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۲۳۳﴾ وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ
તુમ કરતે હો અલ્લાહ ઉસકો દેખ રહા હે(૨૩૩)ઔર તુમ મેં સે જો લોગ

مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا يَّتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ
મર જાએં ઔર બીવીયાં છોડ જાએં વો બીવીયાં અપને આપકો

اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّعَشْرًا ۚ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ
ચાર મહીને દસ દિન તક ઈન્તિઝાર મેં રખ્ખેં, ફિર જબ વો અપની મુદ્દત કો પહૂંચેં

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا فَعَلْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ
તો તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહીં ઈસ બાત કા કે વો અપની ઝાત કે બારે મેં કાયદે કે

بِالْمَعْرُوْفِ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۲۳۴﴾ وَلَا جُنَاحَ
મુવાફિક કુછ કરેં, ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે કામોં સે પૂરી તરહ બાખબર હે(૨૩૪)ઔર કોઈ ગુનાહ નહીં

عَلَيْكُمْ فِيْمَا عَرَّضْتُمْ بِهٖ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَآءِ اَوْ
તુમ પર ઈસ બાત મેં કે ઉન ઔરતોં કો પૈગામ દેને મેં કોઈ બાત ઈશારે મેં કેહ દો

اَكْنَنْتُمْ فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ ؕ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُوْنَهُنَّ
યા અપને દિલ મેં છુપાએ રખ્ખો, અલ્લાહ કો માલૂમ હૈ કે તુમ ઉનકા તઝ્કિરહ ઝરૂર કરોગે,

وَلٰكِنْ لَّا تُوَاعِدُوْهُنَّ سِرًّا اِلَّآ اَنْ تَقُوْلُوْا قَوْلًا
મગર છુપ કર ઉનસે કોઈ વાદા ન કરો સિવાય ઈસકે કે તુમ ઉનસે કોઈ મુનાસિબ

مَّعْرُوْفًا ؕ وَلَا تَعْزِمُوْا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ
બાત કેહ દો, ઔર નિકાહ કે રિશ્તે કા ઈરાદા ઉસ વક્ત તક પક્કા ન કરો જબ તક મુકર્રરહ

الْكِتٰبُ اَجَلَهٗ ؕ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ
મુદ્દત અપની ઈન્તિહા કો ન પહૂંચ જાએ, ઔર જાન લો કે અલ્લાહ જાનતા હૈ જો કુછ તુમ્હારે દિલોં મેં હૈ,

فَاحْذَرُوْهُ ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿٢٣۵﴾ ع
પસ! ઉસસે ડરો ઔર યાદ રખ્ખો કે અલ્લાહ બહોત બખ્શનેવાલા, બડા બુર્દબાર હૈ(૨૩૫)

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ مَا لَمْ تَمَسُّوْهُنَّ
તુમ પર કોઈ પકડ નહીં અગર તુમને ઔરતોં કો ઐસી હાલત મેં તલાક દી કે ન ઉનકો તુમને હાથ લગાયા

اَوْ تَفْرِضُوْا لَهُنَّ فَرِيْضَةً ۖۚ وَّمَتِّعُوْهُنَّ ۚ عَلَى الْمُوْسِعِ
હૈ ઔર ન ઉનકે લિયે કુછ (મહર) મુકર્રર કિયા, (અલબત્તા)ઉનકો કુછ સામાન દે દો, વુસ્અત વાલે પર

قَدَرُهٗ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهٗ ۚ مَتَاعًا ۢ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ
અપની હૈસિયત કે મુતાબિક હૈ ઔર તંગી વાલે પર અપની હૈસિયત કે મુતાબિક, ઐસા સામાન જો

حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٢٣٦﴾ وَاِنْ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ مِنْ
મુનાસિબ હો, યે લાઝિમ હૈ નેકી કરનેવાલોં પર(૨૩૬)ઔર અગર તુમ ઉનકો તલાક દે દો

قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيْضَةً
ઈસસે પેહલે કે ઉનકો હાથ લગાઓ ઔર તુમ ઉનકે લિયે કુછ મહર ભી મુકર્રર કર ચુકે થે તો જિતના મહર

فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّآ اَنْ يَّعْفُوْنَ اَوْ يَعْفُوَا
તુમને મુકર્રર કિયા હૈ ઉસકા આધા અદા કર દો,(હાં)યે બાત ઔર હૈ કે વો માફ કર દેં યા વો મર્દ માફ કર

الَّذِيْ بِيَدِهٖ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ؕ وَاَنْ تَعْفُوْٓا
દે જિસકે હાથ મેં નિકાહ કી ઝિમ્મેદારી હૈ, ઔર યે કે તુમ માફ કર દો

منزل ١

اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ؕ وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ؕ

તો ઝયાદહ કરીબ હૈ તકવે સે, ઔર આપસ મેં અચ્છા બર્તાવ કરને મેં ગફલત મત કરો,

اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٣٧﴾ حٰفِظُوْا عَلَى

જો કુછ તુમ કરતે હો અલ્લાહ ઉસકો દેખ રહા હૈ(૨૩૭) પાબંદી કરો નમાઝોં કી

الصَّلَوٰتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى ۗ وَقُوْمُوْا لِلّٰهِ قٰنِتِيْنَ ﴿٢٣٨﴾

ઔર બીચ કી નમાઝ કી(તો ખુસૂસી તૌર પર), ઔર ખડે રહો અલ્લાહ કે સામને આજિઝ બને હુએ(૨૩૮)

فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ

અગર તુમકો(દુશ્મન કા) અંદેશા હો તો પૈદલ યા સવારી પર (પઢ લો), ફિર જબ મુત્મઈન હો જાઓ

فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٣٩﴾

તો અલ્લાહ કો ઉસ તરીકે પર યાદ કરો જો ઉસને તુમકો સિખાયા હૈ, જિસકો તુમ નહીં જાનતે થે(૨૩૯)

وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا ۚۖ

ઔર તુમ મેં સે જો લોગ વફાત પા જાએં ઔર બીવીયાં છોડ રહે હોં,

وَّصِيَّةً لِّاَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ

વો અપની બીવીયોં કે બારે મેં વસિય્યત કર દેં કે એક સાલ તક ઉનકો ખર્ચ દિયા જાએ ઉન્હેં ઘર સે

اِخْرَاجٍ ۚ فَاِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْ مَا

નિકાલે બગૈર, ફિર અગર વો ખુદ સે છોડ દેં તો ઉસ બારે મેં જો કુછ વો અપની ઝાત

فَعَلْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوْفٍ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ

કે મામલે મેં દસ્તૂર કે મુતાબિક કરેં ઉસકા તુમ પર કોઈ ઈલ્ઝામ નહીં, ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ,

حَكِيْمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقٰتِ مَتَاعٌۢ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ حَقًّا

હિકમતવાલા હૈ(૨૪૦) ઔર તલાક દી હુઈ ઔરતોં કો ભી દસ્તૂર કે મુતાબિક ખર્ચ દેના હૈ, યે લાઝિમ હૈ

عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٤١﴾ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ

પરહેઝગારોં કે લિયે(૨૪૧) ઈસ તરહ અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે અપને અહ્‌કામ ખોલ ખોલ કર બયાન કરતા હૈ,

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢٤٢﴾ ع اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ خَرَجُوْا

તાકે તુમ સમજો(૨૪૨) કયા તુમને ઉન લોગોં કો નહીં દેખા જો ભાગ ખડે હુએ

مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوْفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ ص

અપને ઘરોં સે મૌત કે ડર સે, હાલાંકે વો હઝારોં કી તઅ્દાદ મેં થે,

فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوْتُوْا ۟ ثُمَّ اَحْيَاهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

તો અલ્લાહને ઉનસે કહા કે મર જાઓ, ફિર ઉન્હેં ઝિંદા કિયા, બેશક અલ્લાહ

لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

લોગોં પર બડા હી ફઝલ કરનેવાલા હૈ મગર બહોત સારે લોગ

لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿۲۴۳﴾ وَقَاتِلُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوْٓا

શુક્ર નહીં કરતે﴿۲۴۳﴾ઔર અલ્લાહ કી રાહ મેં લડો, ઔર જાન લો

اَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۴۴﴾ مَنْ ذَا الَّذِىْ يُقْرِضُ

કે અલ્લાહ સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હૈ﴿۲۴۴﴾કૌન હૈ જો અલ્લાહ કો કર્ઝ દે

اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضٰعِفَهٗ لَهٗٓ اَضْعَافًا كَثِيْرَةً ؕ

અચ્છે તરીકે પર કે અલ્લાહ ઉસકો બઢા કર ઉસકે લિયે કઈ ગુના કર દે ઔર અલ્લાહ

وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُۜطُ ۪ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۲۴۵﴾ اَلَمْ تَرَ

હી તંગી ભી પૈદા કરતા હૈ ઔર કુશાદગી ભી, ઔર તુમ સબ ઉસી કી તરફ લોટાએ જાઓગે﴿۲۴۵﴾કયા તુમને

اِلَى الْمَلَاِ مِنْۢ بَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ مِنْۢ بَعْدِ مُوْسٰى ۘ

બની ઈસ્રાઈલ કે સરદારોં કો નહીં દેખા મૂસા(અ.સ.) કે બાદ,

اِذْ قَالُوْا لِنَبِىٍّ لَّهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَاتِلْ

જબકે ઉન્હોંને અપને નબી સે કહા કે હમારે લિયે એક બાદશાહ મુકર્રર કર દીજિયે, તાકે હમ અલ્લાહ કી

فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ

રાહ મેં લડેં, નબીને જવાબ દિયા: કહીં ઐસા ન હો કે તુમકો હુકમ દે દિયા જાએ

عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوْا ؕ قَالُوْا وَمَا لَنَآ

લડાઈ કા ઉસ વકત તુમ ન લડો, ઉન્હોંને કહા કે યે કૈસે હો સકતા હૈ

اَلَّا نُقَاتِلَ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا

કે હમ ન લડેં અલ્લાહ કી રાહ મેં હાલાંકે હમકો અપને ઘરોં સે નિકાલ દિયા ગયા હૈ

وَاَبْنَآئِنَا ؕ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا

ઔર અપને બચ્ચોં સે જુદા કર દિયા ગયા હૈ, ફિર જબ ઉનકો લડાઈ કા હુકમ હુવા તો સબ પીછે હટ ગયે

اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿۲۴۶﴾

સિવાય થોડે લોગોં કે, ઔર અલ્લાહ ઝાલિમોં કો ખૂબ જાનતા હૈ﴿۲۴۶﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوْتَ
ઔર ઉનકે નબીને ઉનસે કહા: અલ્લાહને "તાલૂત" કો તુમ્હારે લિયે

مَلِكًا ؕ قَالُوْٓا اَنّٰى يَكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ
બાદશાહ મુકર્રર કિયા હૈ, ઉન્હોંને કહા કે ઉસકો હમારે ઉપર બાદશાહી કૈસે મિલ સકતી હૈ, હાલાંકે હમ

اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ ؕ
ઉસકે મુકાબલે મેં બાદશાહત કે ઝયાદહ હકદાર હૈં, ઔર ઉસકો તો ઝયાદહ દૌલત ભી હાસિલ નહીં,

قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهٗ بَسْطَةً
નબીને કહા: અલ્લાહને તુમ્હારે મુકાબલે મેં ઉસકો ચુના હૈ ઔર ઈલ્મ ઔર જિસ્મ મેં

فِى الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ؕ وَاللّٰهُ يُؤْتِىْ مُلْكَهٗ مَنْ
ઉસકો ઝયાદતી દી હૈ, ઔર અલ્લાહ અપની સલ્તનત જિસકો ચાહતા હૈ

يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ
દેતા હૈ, અલ્લાહ બડી વુસ્અતવાલા, જાનનેવાલા હૈ(૨૪૭)ઔર ઉનકે નબીને ઉનસે કહા:

اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِهٖٓ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ التَّابُوْتُ فِيْهِ
ઉસ(તાલૂત) કે બાદશાહ હોને કી નિશાની યે હૈ કે તુમ્હારે પાસ વો સન્દૂક આ જાએગા જિસમેં

سَكِيْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوْسٰى
તુમ્હારે રબ કી તરફ સે તુમ્હારે લિયે તસ્કીન(કા સામાન) હૈ ઔર આલે મૂસા ઔર આલે હારૂન

وَاٰلُ هٰرُوْنَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ
કી છોડી હુઈ યાદગારેં હૈં, ઉસ(સન્દૂક)કો ફરિશ્તે ઉઠાયે હુએ હોંગે, ઈસમેં તુમ્હારે

لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٤٨﴾ فَلَمَّا فَصَلَ
લિયે બડી નિશાની હૈ અગર તુમ યકીન રખનેવાલે હો(૨૪૮)ફિર જબ નિકલે

طَالُوْتُ بِالْجُنُوْدِ ۙ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيْكُمْ
તાલૂત ફોજોં કો લે કર તો ઉન્હોંને કહા: અલ્લાહ તુમકો એક નદી કે ઝરિયે

بِنَهَرٍ ۚ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّىْ ۚ وَمَنْ
આઝમાને વાલા હૈ, પસ! જિસને ઉસકા પાની પિયા વો મેરા સાથી નહીં રહેગા, ઔર જિસને

لَّمْ يَطْعَمْهُ فَاِنَّهٗ مِنِّىْٓ اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً
ઉસકો ન ચખા વો મેરા સાથી હોગા, મગર યે કે કોઈ એક આધ ચુલ્લુ ભર લે લે

منزل ١

ع ٣٢ / ١٦

بِيَدِهٖ ۚ فَشَرِبُوْا مِنْهُ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ ؕ فَلَمَّا جَاوَزَهٗ
અપને હાથ સે, તો ઉન્હોંને ઉસમેં સે ખૂબ પિયા સિવાય થોડે આદમિયોં કે, ફિર જબ તાલૂત

هُوَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ ۙ قَالُوْا لَا طَاقَةَ لَنَا
ઔર ઉસકે સાથ ઈમાન પર કાઈમ રહે થે દરિયા પાર કર ચુકે તો ઉન લોગોંને કહા કે

الْيَوْمَ بِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ ؕ قَالَ الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ
આજ હમકો "જાલૂત" ઔર ઉસકી ફોજોં સે લડને કી તાકત નહીં, જો લોગ યે જાનતે થે

اَنَّهُمْ مُّلٰقُوا اللّٰهِ ۙ كَمْ مِّنْ فِئَةٍ قَلِيْلَةٍ غَلَبَتْ
કે વો અલ્લાહ સે મિલનેવાલે હૈં ઉન્હોંને કહા: કિતની હી બાર છોટી જમાઅતેં અલ્લાહ કે હુકમ સે

فِئَةً كَثِيْرَةً ۢ بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿٢٤٩﴾
બડી જમાઅતોં પર ગાલિબ આઈ હૈં, ઔર અલ્લાહ તો સબ્ર કરનેવાલોં કે સાથ હૈ(૨૪૯)

وَلَمَّا بَرَزُوْا لِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ قَالُوْا رَبَّنَآ اَفْرِغْ
ઔર જબ જાલૂત ઔર ઉસકી ફોજોં સે ઉનકા સામના હુવા તો ઉન્હોંને કહા: એ હમારે(પ્યારે) રબ! હમ પર

عَلَيْنَا صَبْرًا وَّثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى
સબ્ર ડાલ દીજિયે ઔર હમારે કદમોં કો જમા દીજિયે ઔર ઈન કાફિરોં કે મુકાબલે મેં

الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٥٠﴾ ؕ فَهَزَمُوْهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۙ وَقَتَلَ
હમારી મદદ ફરમાઈયે(૨૫૦)ફિર (ઈસ તરહ) ઉન્હોંને અલ્લાહ કે હુકમ સે ઉનકો શિકસ્ત દી ઔર દાઉદને

دَاوٗدُ جَالُوْتَ وَاٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ
જાલૂત કો કત્લ કર દિયા, ઔર અલ્લાહને દાઉદ(અ.સ.)કો બાદશાહત ઔર દાનાઈ અતા કી

وَعَلَّمَهٗ مِمَّا يَشَآءُ ؕ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ
ઔર જિન ચીઝોં કા ચાહા ઈલ્મ બખ્શા, ઔર અગર અલ્લાહ બાઝ લોગોં કો

بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ ۙ لَّفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَلٰكِنَّ
બાઝ લોગોં સે દબાયા ન કરે તો ઝમીન ફસાદ સે ભર જાએ, મગર

اللّٰهَ ذُوْ فَضْلٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ
અલ્લાહ દુનિયાવાલોં પર બડા ફઝલ ફરમાને વાલા હૈ(૨૫૧)યે અલ્લાહ કી આયતેં હૈં

نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ؕ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢٥٢﴾
જો હમ આપકો સુનાતે હૈં ઠીક ઠીક, ઔર બેશક આપ પૈગમ્બરોં મેં સે હો(૨૫૨)

منزل ١

احتياط

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۘ مِنْهُمْ

ઉન પૈગમ્બરોં મેં સે બાઝ કો હમને બાઝ પર ફઝીલત દી, ઉનમેં સે

مَّنْ كَلَّمَ اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجٰتٍ ؕ وَاٰتَيْنَا

બાઝ સે અલ્લાહને કલામ કિયા ઔર બાઝ કે દરજાત બુલંદ કિયે, ઔર હમને

عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ؕ

ઈસા બિન મરિયમ(અ.સ.) કો ખુલી નિશાનિયાં દીં, ઔર હમને મદદ કી રૂહુલ્ કુદ્સ(જિબ્રઈલ) સે,

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ

અગર અલ્લાહ ચાહતા તો આપસ મેં ન લડતે ઉનકે બાદ આને વાલે

مِّنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوْا

બાદ ઈસકે કે ઉનકે પાસ ખુલી નિશાનિયાં આ ચુકીં, મગર ઉન્હોંને ઈખ્તિલાફ કિયા,

فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ

ફિર ઉનમેં સે કોઈ ઈમાન લાયા ઔર કિસીને ઈન્કાર કિયા, ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા

مَا اقْتَتَلُوْا ۗ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿٢٥٣﴾ ع

તો વો ન લડતે, મગર અલ્લાહ કરતા હૈ જો વો ચાહતા હૈ(૨૫૩)

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ

એ ઈમાનવાલો! ખર્ચ કરો ઉન ચીઝોં મેં સે જો હમને તુમકો દી હૈ ઉસ દિન કે

قَبْلِ اَنْ يَّاْتِىَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خُلَّةٌ وَّلَا

આને સે પેહલે જિસમેં ન ખરીદો ફરોખ્ત હોગી ઔર ન દોસ્તી કામ આયેગી ઔર ન હી

شَفَاعَةٌ ؕ وَالْكٰفِرُوْنَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٥٤﴾ اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا

સિફારિશ, ઔર જો મુન્કિર હૈં વહી ઝુલ્મ કરનેવાલે હૈં(૨૫૪)અલ્લાહ વો હૈ કે ઉસકે સિવા

هُوَ ۚ اَلْحَىُّ الْقَيُّوْمُ ۚ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ ؕ

કોઈ મા'બૂદ નહીં, વો ઝિંદા હૈ, સબકા થામનેવાલા હૈ, ઉસે ન ઉંઘ આતી હૈ ઔર ન હી નીંદ,

لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ مَنْ ذَا

ઉસી કા હૈ જો કુછ આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં હૈ, કોન હૈ જો

الَّذِىْ يَشْفَعُ عِنْدَهٗۤ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ

ઉસકે પાસ ઉસકી ઈજાઝત કે બગૈર સિફારિશ કરે, વો જાનતા હૈ જો કુછ ઉનકે

اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِشَيْءٍ مِّنْ
આગે હૈ ઔર જો કુછ ઉનકે પીછે હૈ, ઔર વો કિસી ચીઝ કો જાન નહીં સકતે ઉસકે

عِلْمِهٖٓ اِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ
ઈલ્મ મેં સે મગર જો વો ચાહે, ઉસકી હુકૂમત છાઈ હુઈ હૈ આસમાનોં

وَالْاَرْضَ ۚ وَلَا يَئُوْدُهٗ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ
ઔર ઝમીન પર, ઔર ઉસ પર ભારી નહીં હૈ ઝમીન વ આસમાન કી હિફાઝત કરના, ઔર વહી હૈ બુલંદ

الْعَظِيْمُ ﴿٢٥٥﴾ لَآ اِكْرَاهَ فِي الدِّيْنِ ۙۗ قَدْ تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ
મરતબે વાલા, અઝમતો વાલા(૨૫૫)દીન કે મામલે મેં કોઈ ઝબરદસ્તી નહીં, હિદાયત અલગ હો ચુકી હૈ

مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَّكْفُرْ بِالطَّاغُوْتِ وَيُؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ
ગુમરાહી સે, પસ! જિસ શખ્સને શૈતાન કા ઈન્કાર કિયા ઔર અલ્લાહ પર ઈમાન લાયા

فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۚ لَا انْفِصَامَ لَهَا ؕ
ઉસને મઝબૂત હલ્કા પકડ લિયા જો તૂટનેવાલા નહીં,

وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٥٦﴾ اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
ઔર અલ્લાહ સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હૈ(૨૫૬)અલ્લાહ દોસ્ત હૈ ઈમાનવાલોં કા,

يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ؕ۬ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا
વો ઉનકો અંધેરોં સે નિકાલ કર ઉજાલે કી તરફ લાતા હૈ, ઔર જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા

اَوْلِيٰٓـئُهُمُ الطَّاغُوْتُ يُخْرِجُوْنَهُمْ مِّنَ النُّوْرِ
ઉનકે દોસ્ત શૈતાન હૈં જો ઉનકો ઉજાલે સે નિકાલ કર

اِلَى الظُّلُمٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا
અંધેરોં કી તરફ લે જાતે હૈં, યે આગ મેં જાનેવાલે લોગ હૈં, વો ઉસમેં

خٰلِدُوْنَ ﴿٢٥٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْ حَآجَّ اِبْرٰهٖمَ فِيْ
હમેશા રહેંગે(૨૫૭)કયા તુમને ઉસકો નહીં દેખા જિસને ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)સે બહષ કી ઉનકે

رَبِّهٖٓ اَنْ اٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ ۘ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّيَ
રબ કે બારે મેં ઈસ વજહ સે કે અલ્લાહને ઉનકો સલ્તનત દી થી, જબ ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)ને કહા કે મેરા રબ

الَّذِيْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۙ قَالَ اَنَا اُحْيٖ وَاُمِيْتُ ؕ
વો હૈ જો ઝિંદા કરતા હૈ ઔર મારતા હૈ, ઉસને કહા કે મેં ભી ઝિંદા કરતા હું ઔર મારતા હું,

قَالَ اِبْرٰهٖمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاْتِيْ بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ
ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)ને કહા: અલ્લાહ સૂરજ કો મશ્રિક સે નિકાલતા હૈ,

فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِيْ كَفَرَ ؕ وَاللّٰهُ
તુ ઉસકો મગ્રિબ સે નિકાલ દે, તબ વો મુન્કિર લાજવાબ હો ગયા, ઔર અલ્લાહ

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٥٨﴾ اَوْ كَالَّذِيْ مَرَّ
ઝાલિમ લોગોં કો રાહ નહીં દિખાતા (૨૫૮) યા જૈસે વો શખ્સ જિસકા ગુઝર એક ઐસી

عَلٰى قَرْيَةٍ وَّهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا ۚ قَالَ اَنّٰى
બસ્તી પર સે હુવા જો અપની છતોં કે બલ ગિરી પડી થી, ઉસને કહા: અલ્લાહ કિસ તરહ

يُحْيٖ هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ
ઈસ બસ્તી કો હલાક હો જાને કે બાદ દોબારા ઝિંદા કરેગા? પસ! અલ્લાહને ૧૦૦ બરસ તક કે લિયે

عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهٗ ؕ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ؕ قَالَ لَبِثْتُ
ઉસે મૌત દે દી ફિર ઉસકો ઝિંદા કિયા, અલ્લાહને પૂછા: તુમ કિત્ની દેર ઈસ હાલત મેં રહે? ઉસને કહા:

يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ؕ قَالَ بَلْ لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ
એક દિન યા એક દિન કા કુછ હિસ્સા, અલ્લાહને કહા: નહીં, બલ્કે તુમ ૧૦૦ બરસ રહે હો,

فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۚ وَانْظُرْ
અબ તુમ અપને ખાને પીને કી ચીઝોં કો દેખો કે વો સડી નહીં હૈં ઔર ઝરા દેખો

اِلٰى حِمَارِكَ ۫ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَانْظُرْ اِلَى
અપને ગધે કો, ઔર તાકે હમ તુમકો લોગોં કે લિયે નિશાની બના દેં, ઔર હડ્ડિયોં કો ભી દેખો

الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوْهَا لَحْمًا ؕ
કે કિસ તરહ હમ ઉનકા ઢાંચા ખડા કરતે હૈં ફિર ઉન પર ગોશ્ત ચઢાતે હૈં,

فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗ ۙ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
પસ! જબ ઉસ પર વાઝેહ હો ગયા તો કેહને લગા: મેં જાનતા હું કે બેશક અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત

قَدِيْرٌ ﴿٢٥٩﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اَرِنِيْ كَيْفَ تُحْيِ
રખતા હૈ (૨૫૯) ઔર જબ ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)ને કહા કે એ મેરે રબ! મુજકો દિખાઈયે કે આપ કિસ તરહ મુર્દોં

الْمَوْتٰى ؕ قَالَ اَوَلَمْ تُؤْمِنْ ؕ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ
કો ઝિંદા ફરમાએંગે? અલ્લાહને કહા: કયા તુમ યકીન નહીં રખતે? ઈબ્રાહીમને કહા: કયૂં નહીં, મગર સિર્ફ

منزل ١

لِّيَطْمَىِٕنَّ قَلْبِىْ ؕ قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ
ઈસ લિયે કે મેરે દિલ કો ઈત્મીનાન હો જાએ, ફરમાયા કે તુમ ચાર પરિન્દે લો

فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ
ઔર ઉનકો અપને સે માનૂસ કર લો, ફિર ઉનમેં સે હર એક કે કુછ હિસ્સે કો અલગ

مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَاْتِيْنَكَ سَعْيًا ؕ وَاعْلَمْ
અલગ પહાડી પર રખ દો, ફિર ઉનકો બુલાઓ, વો તુમ્હારે પાસ દોડતે હુએ ચલે આયેંગે, ઔર જાન લો કે

اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ع ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ
અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ (૨૬૦) જો લોગ અપને માલ

اَمْوَالَهُمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْۢبَتَتْ سَبْعَ
અલ્લાહ કી રાહ મેં ખર્ચ કરતે હૈં ઉનકી મિષાલ ઐસી હૈ જૈસે એક દાના હો જિસસે

سَنَابِلَ فِىْ كُلِّ سُنْۢبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ ؕ وَاللّٰهُ يُضٰعِفُ
સાત બાલિયાં પૈદા હોં, હર બાલી મેં ૧૦૦ દાને હોં, ઔર અલ્લાહ બઢાતા હૈ

لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٦١﴾ اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ
જિસકે લિયે ચાહતા હૈ, ઔર અલ્લાહ વુસ્અતવાલા, જાનનેવાલા હૈ (૨૬૧) જો લોગ અપને માલ

اَمْوَالَهُمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُوْنَ مَآ اَنْفَقُوْا
અલ્લાહ કી રાહ મેં ખર્ચ કરતે હૈં ફિર ખર્ચ કરને કે બાદ ન એહસાન રખતે હૈં

مَنًّا وَّلَآ اَذًى ۙ لَّهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ
ઔર ન તકલીફ પહૂંચાતે હૈં, ઉનકે લિયે ઉનકે રબ કે પાસ ઉનકા અજ્ર હૈ, ઔર ઉનકે લિયે

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ
ન કોઈ ડર હૈ ઔર ન વો ગમગીન હોંગે (૨૬૨) મુનાસિબ બાત કેહ દેના ઔર

وَّمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَّتْبَعُهَآ اَذًى ؕ وَاللّٰهُ
દરગુઝર કરના ઉસ સદ્કે સે બેહતર હૈ જિસકે બાદ સતાના હો, ઔર અલ્લાહ

غَنِىٌّ حَلِيْمٌ ﴿٢٦٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُبْطِلُوْا
બેનિયાઝ હૈ, બુર્દબાર હૈ (૨૬૩) એ ઈમાનવાલો! એહસાન રખ કર ઔર સતા કર

صَدَقٰتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى ۙ كَالَّذِىْ يُنْفِقُ
અપને સદ્કે કો ઝાયેઅ ન કરો, ઉસ ઈન્સાન કી તરહ જો અપના માલ

ع ٣٥ ٣ احتیاط منزل ١

مَالَهٗ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ
દિખાવે કે લિયે ખર્ચ કરતા હૈ ઔર અલ્લાહ પર ઔર આખિરત કે દિન પર ઈમાન નહીં રખતા,

فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهٗ
પસ! ઉસકી મિષાલ ઐસી હૈ જૈસે એક ચટ્ટાન હો જિસ પર કુછ મિટ્ટી હો, ફિર ઉસ પર

وَابِلٌ فَتَرَكَهٗ صَلْدًا ؕ لَا يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَىْءٍ مِّمَّا
ઝોર કી બારિશ પડે ઔર ઉસકો બિલ્કુલ સાફ કર દે, ઐસે લોગોં કો અપની કમાઈ કુછ ભી હાથ

كَسَبُوْا ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦٤﴾ وَمَثَلُ
ન લગેગી, ઔર અલ્લાહ મુન્કિર લોગોં કો રાહ નહીં દિખાતા (૨૬૪) ઔર ઉન લોગોં કી મિષાલ

الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ
જો અપને માલોં કો અલ્લાહ કી રઝા ચાહને કે લિયે ઔર અપને આપ મેં

وَتَثْبِيْتًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍۭ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا
મઝ્બૂતી કે લિયે ખર્ચ કરતે હૈં એક બાગ કી તરહ હૈ જો બુલંદી પર હો કે ઉસ પર ઝોર કી બારિશ

وَابِلٌ فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ ۚ فَاِنْ لَّمْ يُصِبْهَا
પડે તો વો દો ગુના ફલ દે, ઔર અગર બારિશ ઝોર કી ન પડે તો

وَابِلٌ فَطَلٌّ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٦٥﴾ اَيَوَدُّ
હલ્કી ફુવાર ભી કાફી હૈ, ઔર જો કુછ તુમ કરતે હો અલ્લાહ ઉસકો દેખ રહા હૈ (૨૬૫) કયા તુમ મેં સે

اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُوْنَ لَهٗ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ
કોઈ યે પસંદ કરતા હૈ કે ઉસકે પાસ ખજૂરોં ઔર અંગૂરોં કા એક બાગ હો,

تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ لَهٗ فِيْهَا مِنْ كُلِّ
ઉસકે નીચે સે નહરેં બેહ રહી હોં, ઉસમેં ઉસકે લિયે હર કિસ્મ કે

الثَّمَرٰتِ ۙ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهٗ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ ۖ
ફલ હોં, ઔર વો બુળ્હા હો જાએ ઔર ઉસકે બચ્ચે અભી કમઝોર હોં,

فَاَصَابَهَآ اِعْصَارٌ فِيْهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ؕ كَذٰلِكَ
તબ ઉસ બાગ પર એક બગોલા આયે જિસમેં આગ હો પસ! વો બાગ જલ જાએ, ઈસ તરહ

يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٦٦﴾ ع
અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે ખોલ કર નિશાનિયાં બયાન કરતા હૈ, તાકે તુમ ગૌર કરો (૨૬૬)

نصف

ع ٣٦

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْفِقُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا كَسَبْتُمْ
એ ઈમાનવાલો! ખર્ચ કરો ઉમ્દહ ચીઝોં કો અપની કમાઈ મેં સે

وَمِمَّآ اَخْرَجْنَا لَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ ۪ وَلَا تَيَمَّمُوا
ઔર ઉસમેં સે જો હમને તુમ્હારે લિયે ઝમીન સે પૈદા કિયા હૈ, ઔર ખરાબ ચીઝ કા

الْخَبِيْثَ مِنْهُ تُنْفِقُوْنَ وَلَسْتُمْ بِاٰخِذِيْهِ اِلَّآ اَنْ
ઈરાદા ન કરો કે ઉસમેં સે ખર્ચ કરો, હાલાંકે તુમ કભી ઉસકો લેનેવાલે નહીં મગર યે કે

تُغْمِضُوْا فِيْهِ ؕ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ﴿٢٦٧﴾
તુમ ઉસસે આંખે ફેર લો, ઔર જાન લો કે અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ, ખૂબિયોંવાલા હૈ (૨૬૭)

اَلشَّيْطٰنُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ ۚ
શૈતાન તુમકો મોહતાજી સે ડરાતા હૈ ઔર બડી બાત કી તલ્કીન કરતા હૈ,

وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ؕ وَاللّٰهُ
ઔર અલ્લાહ તુમસે વાદા કરતા હૈ અપની બખ્શિશ કા ઔર ફઝ્લ કા, ઔર અલ્લાહ

وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٦٨﴾ ۖۙ يُّؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ
વુસ્અતવાલા હૈ, જાનનેવાલા હૈ (૨૬૮) વો જિસકો ચાહતા હૈ હિકમત દે દેતા હૈ, ઔર જિસકો

يُّؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ اُوْتِيَ خَيْرًا كَثِيْرًا ؕ
હિકમત મિલી ઉસકો યકીનન્ બહોત બડી દૌલત મિલ ગઈ,

وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾ وَمَآ اَنْفَقْتُمْ
ઔર નસીહત વહી હાસિલ કરતે હૈં જો અક્લવાલે હૈં (૨૬૯) ઔર જો કુછ તુમ ખર્ચ

مِّنْ نَّفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ
કરતે હો યા જો મન્નત તુમ માનતે હો ઉસકો અલ્લાહ જાનતા હૈ,

يَعْلَمُهٗ ؕ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ اِنْ تُبْدُوا
ઔર ઝાલિમોં કા કોઈ મદદગાર નહીં (૨૭૦) અગર તુમ અપને સદકાત

الصَّدَقٰتِ فَنِعِمَّا هِيَ ۚ وَاِنْ تُخْفُوْهَا وَتُؤْتُوْهَا
ઝાહિર કરકે દો તબ ભી અચ્છા હૈ, ઔર અગર તુમ ઉન્હેં છુપા કર મોહતાજોં

الْفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ؕ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ
કો દો તો યે તુમ્હારે લિયે ઝયાદહ બેહતર હૈ, ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે ગુનાહોં કો

سَيِّاٰتِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ

દૂર કર દેગા, ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે કામોં સે વાકિફ હૈ (૨૭૧) ઉનકો હિદાયત પર લાના

عَلَيْكَ هُدٰىهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ

આપકે ઝિમ્મે નહીં, બલ્કે અલ્લાહ જિસકો ચાહતા હૈ ઉસકો હિદાયત દેતા હૈ,

وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلِاَنْفُسِكُمْ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْنَ

ઔર જો માલ તુમ ખર્ચ કરોગે અપને હી લિયે કરોગે, ઔર તુમ ન ખર્ચ કરો

اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ اللّٰهِ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ يُّوَفَّ

મગર અલ્લાહ કી રઝા ચાહને કે લિયે, ઔર તુમ જો માલ ખર્ચ કરોગે વો તુમકો પૂરા

اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَآءِ الَّذِيْنَ

દે દિયા જાએગા, ઔર તુમ્હારે લિયે ઉસમેં કમી ન કી જાએગી (૨૭૨) સદકાત ઉન હાજતમંદો કે લિયે હૈં

اُحْصِرُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ضَرْبًا فِى

જો અલ્લાહ કી રાહ મેં ઘિર ગયે હોં, ઝમીન મેં દોડધૂપ નહીં કર સકતે,

الْاَرْضِ ز يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ اَغْنِيَآءَ مِنَ التَّعَفُّفِ ج

નાવાકિફ આદમી ઉનકો માલદાર ખયાલ કરતા હૈ ઉનકે ન માંગને કી વજહ સે,

تَعْرِفُهُمْ بِسِيْمٰهُمْ ج لَا يَسْـَٔلُوْنَ النَّاسَ اِلْحَافًا ؕ

તુમ ઉનકો ઉનકી સૂરત સે પેહચાન સકતે હો, વો લોગોં સે ચિમટ ચિમટ કર નહીં માંગતે,

وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿٢٧٣﴾ ع

ઔર જો કુછ તુમ માલ ખર્ચ કરોગે અલ્લાહ ઉસે ખૂબ જાનનેવાલા હૈ (૨૭૩)

اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا

જો લોગ અપને માલોં કો રાત ઔર દિન મેં, છુપ છુપાકર ઔર

وَّعَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ج وَلَا خَوْفٌ

ખુલે આમ ખર્ચ કરતે હૈં ઉનકે લિયે ઉનકે રબ કે પાસ અજ્ર હૈ, ઔર ઉન પર

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٧٤﴾ اَلَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ

ન કોઈ ખૌફ હૈ ઔર ન વો ગમગીન હોંગે (૨૭૪) જો લોગ સૂદ ખાતે હૈં વો

الرِّبٰوا لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا كَمَا يَقُوْمُ الَّذِىْ يَتَخَبَّطُهُ

(કયામત મેં) ન ઉઠેંગે મગર ઉસ શખ્સ કી માનિન્દ જિસકો શૈતાનને છૂ કર

منزل ١

الربع ٣٧ ع ٥

وقف منزل

الشَّيْطٰنُ مِنَ الْمَسِّ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْٓا اِنَّمَا

પાગલ બના દિયા હો, યે ઈસ લિયે કે ઉન્હોંને કહા કે તિજારત કરના ભી વૈસા હી

الْبَیْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا ۘ وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَیْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا ؕ

હે જૈસા સૂદ લેના, હાલાંકે અલ્લાહને તિજારત કો હલાલ ઠેહરાયા હે ઔર સૂદ કો હરામ કિયા હે, ફિર

فَمَنْ جَآءَهٗ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ فَانْتَهٰی فَلَهٗ مَا

જિસ શખ્સ કે પાસ ઉસકે રબ કી તરફ સે નસીહત પહૂંચી ઔર વો બાઝ આ ગયા તો જો કુછ વો લે ચુકા

سَلَفَ ؕ وَاَمْرُهٗۤ اِلَی اللّٰهِ ؕ وَمَنْ عَادَ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ

વો ઉસકે લિયે હે, ઔર ઉસકા મામલા અલ્લાહ કે હવાલે હે, ઔર જો શખ્સ ફિર વહી કરે તો વહી લોગ

النَّارِ ۚ هُمْ فِیْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۷۵﴾ یَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا

દોઝખી હેં, વો ઉસમેં હમેશા રહેંગે (૨૭૫) અલ્લાહ સૂદ કો ઘટાતા હે ઔર

وَیُرْبِی الصَّدَقٰتِ ؕ وَاللّٰهُ لَا یُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ اَثِیْمٍ ﴿۲۷۶﴾

સદકાત કો બઢાતા હે, ઔર અલ્લાહ પસંદ નહીં કરતા નાશુક્રો કો, ગુનેહગારોં કો (૨૭૬)

اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ

બેશક જો લોગ ઈમાન લાયે ઔર નેક અમલ કિયે ઔર નમાઝ કી પાબંદી કી

وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ

ઔર ઝકાત અદા કી, ઉનકે લિયે ઉનકા અજ્ર હે ઉનકે રબ કે પાસ, ઉનકે લિયે

عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ ﴿۲۷۷﴾ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا

ન કોઈ અંદેશા હે ઔર ન વો ગમગીન હોંગે (૨૭૭) એ ઈમાનવાલો!

اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا مَا بَقِیَ مِنَ الرِّبٰوٓا اِنْ كُنْتُمْ

અલ્લાહ સે ડરો ઔર જો સૂદ બાકી રેહ ગયા હે ઉસકો છોડ દો, અગર તુમ

مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۲۷۸﴾ فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا فَاْذَنُوْا بِحَرْبٍ مِّنَ

મો'મિન હો (૨૭૮) અગર તુમને ઐસા નહીં કિયા તો અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી તરફ સે

اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ وَاِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوْسُ اَمْوَالِكُمْ ۚ

લડાઈ કે લિયે તૈયાર હો જાઓ, ઔર અગર તુમ તૌબા કર લો તો અસલ રકમ કે તુમ હકદાર હો,

لَا تَظْلِمُوْنَ وَلَا تُظْلَمُوْنَ ﴿۲۷۹﴾ وَاِنْ كَانَ ذُوْ

ન તુમ કિસી પર ઝુલ્મ કરો ઔર ન તુમ પર ઝુલ્મ કિયા જાએ (૨૭૯) ઔર અગર કોઈ શખ્સ

عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ ؕ وَاَنْ تَصَدَّقُوْا خَيْرٌ
તંગી મેં હૈ તો ઉસકી આસાની તક મુહલત દો, ઔર અગર માફ કર દો તો યે તુમ્હારે લિયે

لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوْا يَوْمًا تُرْجَعُوْنَ
ઝયાદહ બેહતર હૈ, અગર તુમ જાનતે હો (૨૮૦) ઔર ઉસ દિન સે ડરો જિસ દિન તુમ

فِيْهِ اِلَى اللّٰهِ ۗ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
અલ્લાહ કી તરફ લોટાએ જાઓગે, ફિર હર શખ્સ કો ઉસક કિયા હુવા પૂરા પૂરા મિલ જાએગા,

وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٨١﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا
ઔર ઉન પર ઝુલ્મ ન હોગા (૨૮૧) એ ઈમાનવાલો! જબ તુમ કિસી મુકર્રરહ મુદ્દત

تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰۤى اَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوْهُ ؕ
કે લિયે ઉધાર કા લેન–દેન કરો તો ઉસકો લિખ લિયા કરો, ઔર ઉસકો

وَلْيَكْتُبْ بَّيْنَكُمْ كَاتِبٌۢ بِالْعَدْلِ ۪ وَلَا يَاْبَ كَاتِبٌ
લિખે તુમ્હારે દરમિયાન કોઈ લિખનેવાલા ઈન્સાફ કે સાથ, ઔર લિખનેવાલા લિખને સે ઈન્કાર ન કરે,

اَنْ يَّكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْ ۚ وَلْيُمْلِلِ
જૈસા અલ્લાહને ઉસકો સિખાયા ઉસી તરહ ઉસકો ચાહિયે કે લિખ દે, ઔર વો શખ્સ લિખવાએ

الَّذِيْ عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ وَلَا يَبْخَسْ
જિસ પર હક આતા હૈ, ઔર વો ડરે અલ્લાહ સે જો ઉસકા રબ હૈ ઔર ઉસમેં

مِنْهُ شَيْــًٔا ؕ فَاِنْ كَانَ الَّذِيْ عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيْهًا
કોઈ કમી ન કરે, ફિર અગર વો શખ્સ જિસ પર હક નિકલતા હૈ નાસમજ હો

اَوْ ضَعِيْفًا اَوْ لَا يَسْتَطِيْعُ اَنْ يُّمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ
યા કમઝોર હો યા ખુદ લિખવાને કી કુદરત ન રખતા હો તો ચાહિયે કે ઉસકા ઝિમ્મેદાર

وَلِيُّهٗ بِالْعَدْلِ ؕ وَاسْتَشْهِدُوْا شَهِيْدَيْنِ مِنْ
ઈન્સાફ કે સાથ લિખવા દે, ઔર અપને મર્દોં મેં સે દો આદમિયોં કો

رِّجَالِكُمْ ۚ فَاِنْ لَّمْ يَكُوْنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَّامْرَاَتٰنِ
ગવાહ કર લો, ઔર અગર દો મર્દ ન હોં તો ફિર એક મર્દ ઔર દો ઔરતેં હોં ઉન લોગોં

مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَآءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰىهُمَا
મેં સે જિનકો તુમ પસંદ કરતે હો ગવાહોં મેં સે, તાકે અગર એક ઔરત ભૂલ જાએ

فَتُذَكِّرَ اِحْدٰىهُمَا الْاُخْرٰى ؕ وَلَا يَاْبَ الشُّهَدَآءُ તો ઉનમેં કી એક ઔરત દૂસરી કો યાદ દિલા દે, ઔર ગવાહ ઈન્કાર ન કરે
اِذَا مَا دُعُوْا ؕ وَلَا تَسْـَٔمُوْۤا اَنْ تَكْتُبُوْهُ صَغِيْرًا اَوْ જબ વો બુલાએ જાએં, ઔર મામલે કી મુદ્દત લિખને મેં સુસ્તી ન કરો ચાહે છોટા હો યા
كَبِيْرًا اِلٰۤى اَجَلِهٖ ؕ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ બડા, યે લિખ લેના અલ્લાહ કે નઝદીક ઝયાદહ ઈન્સાફ કા તરીકા હૈ ઔર ગવાહી કો ઝયાદહ
لِلشَّهَادَةِ وَاَدْنٰۤى اَلَّا تَرْتَابُوْۤا اِلَّاۤ اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً દુરસ્ત રખનેવાલા હૈ, ઔર ઝયાદહ કરીબ હૈ ઈસકે કે તુમ શુબ્હે મેં ન પડ જાઓ, લેકિન અગર કોઈ સૌદા
حَاضِرَةً تُدِيْرُوْنَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ હાથોં હાથ હો જિસકા તુમ આપસ મેં લેન–દેન કિયા કરતે હો તો તુમ પર કોઈ ઈલ્ઝામ નહીં
اَلَّا تَكْتُبُوْهَا ؕ وَاَشْهِدُوْۤا اِذَا تَبَايَعْتُمْ ۪ وَلَا يُضَآرَّ કે તુમ ઉસકો ન લિખો, મગર જબ યે સૌદા કરો તો ગવાહ બના લિયા કરો, ઔર કિસી લિખનેવાલે કો
كَاتِبٌ وَّلَا شَهِيْدٌ ؕ۬ وَاِنْ تَفْعَلُوْا فَاِنَّهٗ فُسُوْقٌۢ યા ગવાહ કો તકલીફ ન પહૂંચાઈ જાએ, ઔર અગર ઐસા કરોગે તો યે તુમ્હારે લિયે ગુનાહ કી
بِكُمْ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ બાત હોગી, ઔર અલ્લાહ સે ડરો, અલ્લાહ તુમકો સિખાતા હૈ, ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કા
شَیْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٢٨٢﴾ وَاِنْ كُنْتُمْ عَلٰى سَفَرٍ وَّلَمْ تَجِدُوْا જાનનેવાલા હૈ (٢٨٢) ઔર અગર તુમ સફર મેં હો ઔર કોઈ લિખનેવાલા ન પાઓ
كَاتِبًا فَرِهٰنٌ مَّقْبُوْضَةٌ ؕ فَاِنْ اَمِنَ بَعْضُكُمْ તો રહન રખને કી ચીઝેં કબ્ઝે મેં દે દી જાએં, ઔર અગર એક દૂસરે કા એઅતેબાર
بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِی اؤْتُمِنَ اَمَانَتَهٗ وَلْيَتَّقِ કરતે હો તો ચાહિયે કે જિસ પર એઅતેબાર કિયા ગયા વો અમાનત કો અદા કર દે ઔર અલ્લાહ સે ડરે
اللّٰهَ رَبَّهٗ ؕ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ؕ وَمَنْ يَّكْتُمْهَا જો ઉસકા રબ હૈ, ઔર ગવાહી કો ન છુપાઓ, ઔર જો શખ્સ ગવાહી છુપાએગા
فَاِنَّهٗۤ اٰثِمٌ قَلْبُهٗ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٢٨٣﴾ ع ઉસકા દિલ ગુનેહગાર હોગા, ઔર જો કુછ તુમ કરતે હો અલ્લાહ ઉસકો જાનનેવાલા હૈ (٢٨٣)

لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ ؕ وَاِنْ تُبْدُوْا

અલ્લાહ હી કા હૈ જો કુછ આસમાનોં મેં હૈ ઔર જો ઝમીન મેં હૈ, તુમ અપને દિલ કી

مَا فِیْۤ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوْهُ یُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ ؕ

બાતોં કો ઝાહિર કરો યા છુપાઓ અલ્લાહ તુમસે ઉનકા હિસાબ લેગા,

فَیَغْفِرُ لِمَنْ یَّشَآءُ وَیُعَذِّبُ مَنْ یَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ

ફિર જિસકો ચાહેગા બખ્શેગા ઔર જિસકો ચાહેગા સઝા દેગા, ઔર અલ્લાહ

عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿٢٨٤﴾ اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَاۤ اُنْزِلَ

હર ચીઝ પર કુદરતવાલા હૈ (٢٨٤) રસૂલ ઈમાન લાયે હૈં ઉસ પર જો ઉનકે રબ કી તરફ

اِلَیْهِ مِنْ رَّبِّهٖ وَالْمُؤْمِنُوْنَ ؕ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ

સે ઉન પર ઉતરા હૈ ઔર મુસલમાન ભી ઉસ પર ઈમાન લાયે હૈં, સબ ઈમાન લાએ હૈં અલ્લાહ પર ઔર

وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ قف لَا نُفَرِّقُ بَیْنَ اَحَدٍ

ઉસકે ફરિશ્તોં પર, ઔર ઉસકી કિતાબોં પર, ઔર ઉસકે રસૂલોં પર, હમ ઉસકે રસૂલોં મેં સે કિસી કે

مِّنْ رُّسُلِهٖ قف وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ق غُفْرَانَكَ

દરમિયાન ફર્ક નહીં કરતે, ઔર વો કેહતે હૈં કે હમને સુના ઔર ફરમાંબરદારી કી, હમ આપકી બખ્શિશ

رَبَّنَا وَاِلَیْكَ الْمَصِیْرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا یُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا

ચાહતે હૈં, ઔર એ હમારે રબ! લૌટના તો આપ હી કી તરફ હૈ (٢٨٥) અલ્લાહ કિસી પર ઝિમ્મેદારી નહીં

وُسْعَهَا ؕ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَیْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ؕ

ડાલતા મગર ઉસકી તાકત કે મુતાબિક હી, ઉસકો મિલેગા વહી જો ઉસને કમાયા ઔર ઉસ પર પડેગા

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَاۤ اِنْ نَّسِیْنَاۤ اَوْ اَخْطَاْنَا ۚ رَبَّنَا

વહી જો ઉસને કિયા, એ હમારે પરવરદિગાર! હમેં ન પકડેં અગર હમ ભૂલ જાએં યા ગલતી કર જાએં, એ

وَلَا تَحْمِلْ عَلَیْنَاۤ اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَی الَّذِیْنَ

હમારે રબ! હમ પર બોજ ન ડાલિયે જિસ તરહ આપને બોજ ડાલા થા હમસે અગલે લોગોં પર, એ

مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ

હમારે(પ્યારે)રબ! હમસે વો ન ઉઠવાઈએ જિસકી તાકત હમકો નહીં હૈ, ઔર દરગુઝર

وَاعْفُ عَنَّا وقفة وَاغْفِرْ لَنَا وقفة وَارْحَمْنَا وقفة اَنْتَ مَوْلٰىنَا

ફરમાઈયે હમસે, ઔર હમકો બખ્શ દીજિયે ઔર હમ પર રહમ ફરમાઈયે, આપ હી હમારે કારસાઝ હૈં,

منزل ١

فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٨٦﴾

પસ! ઈન્કાર કરનેવાલોં કે મુકાબલે મેં હમારી મદદ કીજિયે (૨૮૬)

સૂરએ આલે ઈમરાન મદીના મુનવ્વરહ મેં નાજિલ હુઈ, ઈસમેં ૨૦૦ આયતેં ઔર ૨૦ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એઅતેબાર સે ૮૯ નંબર પર હૈ લેકિન તિલાવત કે એઅતેબાર સે ૩ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ અન્ફાલ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ

ઈસમેં (૧૪૫૨૦) હુરૂફ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

અલ્લાહ કે નામ સે શુરૂઅ કરતા હું જો બડા મહેરબાન નિહાયત રહમ કરનેવાલા હૈ

ઈસમેં (૩૪૮૦) કલિમાત હૈં

الٓمّٓ ﴿١﴾ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ﴿٢﴾ نَزَّلَ

અલીફ લામ મીમ (૧) અલ્લાહ વો હૈ કે ઉસકે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં, ઝિંદા ઔર સબકા થામનેવાલા હૈ (૨)

عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

ઉસને તુમ પર કિતાબ ઉતારી હક કે સાથ, સચ્ચા કરનેવાલી ઉસ ચીઝ કો જો ઉસકે આગે હૈ

وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ﴿٣﴾ مِنْ قَبْلُ هُدًى

ઔર ઉસને તૌરાત ઔર ઈન્જીલ ઉતારી (૩) ઈસસે પેહલે લોગોં કી હિદાયત કે લિયે

لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۬ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ

ઔર અલ્લાહ હી ને યે ફર્ક કરનેવાલી કિતાબ ઉતારી, બેશક જિન લોગોંને અલ્લાહ કી નિશાનિયોં કા

اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۭ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤﴾

ઈન્કાર કિયા ઉનકે લિયે સખ્ત અઝાબ હૈ, ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, બદલા લેનેવાલા હૈ (૪)

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي

બેશક અલ્લાહ સે કોઈ ચીઝ છુપી હુઈ નહીં, ન ઝમીન મેં ઔર ન

السَّمَآءِ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ

આસમાન મેં (૫) વહી હૈ જો તુમ્હારી સૂરત બનાતા હૈ માં કે પેટ મેં જિસ તરહ

يَشَآءُ ۭ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٦﴾ هُوَ

ચાહતા હૈ, ઉસકે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં, વો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ (૬) વહી હૈ

الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ

જિસને તુમ્હારે ઉપર કિતાબ ઉતારી, ઉસમેં બાઝ આયતેં સાફ સાફ હૈં,

هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ وَاُخَرُ مُتَشٰبِهٰتٌ ۭ فَاَمَّا الَّذِيْنَ

વો કિતાબ કી અસલ હૈં, ઔર દૂસરી આયતેં "મુતશાબેહ" હૈં, પસ! જિનકે

فِيْ قُلُوْبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ
દિલોં મેં તેળ્હાપન હૈ વો મુતશાબેહ આયતોં કે પીછે પડ જાતે હૈં, ફિત્ને કી

الْفِتْنَةِ وَابْتِغَآءَ تَاْوِيْلِهٖ ۚ وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيْلَهٗۤ اِلَّا
ગર્ઝ સે ઔર ઉસકે મતલબ કી તલાશ મેં, હાલાંકે ઉનકા મતલબ કોઈ નહીં જાનતા

اللّٰهُ ؔ وَالرّٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ يَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِهٖ ۙ
અલ્લાહ કે સિવા, ઔર જો લોગ પુખ્તા ઈલ્મવાલે હૈં વો કેહતે હૈં કે હમ ઉસ પર ઈમાન લાએ,

كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٧﴾
સબ હમારે રબ કી તરફ સે હૈ, ઔર નસીહત વહી લોગ કબૂલ કરતે હૈં જો અક્લવાલે હૈં (૭)

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ
એ હમારે (પ્યારે) રબ! હમારે દિલોં કો ન ફૈરિયે જબકે આપ હમકો હિદાયત દે ચુકે, ઔર હમકો

لَنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾
અપને પાસ સે રહમત દીજિયે, બેશક આપ હી સબ કુછ દેનેવાલે હૈં (૮)

رَبَّنَآ اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ؕ
એ હમારે (પ્યારે) પરવરદિગાર! આપ જમા કરનેવાલે હૈં લોગોં કો એક દિન જિસમેં કોઈ શુબહ નહીં,

اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿٩﴾ ع اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
બેશક અલ્લાહ વઅ્દે કે ખિલાફ નહીં કરતા (૯) બેશક જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા,

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ
ઉનકે માલ ઔર ઉનકી અવ્લાદ અલ્લાહ કે મુકાબલે મેં ઉનકે કુછ ભી

شَيْئًا ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ وَقُوْدُ النَّارِ ﴿١٠﴾ لا كَدَاْبِ اٰلِ
કામ ન આયેંગે, ઔર યહી લોગ આગ કા ઈંધન હોંગે (૧૦) ઉનકા અંજામ વૈસા હી હોગા

فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ
જૈસા ફિરઔન વાલોં કા ઔર ઉનસે પેહલે વાલોં કા હુવા, ઉન્હોંને હમારી નિશાનિયોં કો જુઠલાયા, ઉસ

فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾
પર અલ્લાહને ઉનકે ગુનાહોં કે બાઅિષ ઉનકો પકડ લિયા, ઔર અલ્લાહ સખ્ત સઝા દેનેવાલા હૈ (૧૧)

قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَتُحْشَرُوْنَ اِلٰى
ઈન્કાર કરનેવાલોં સે કેહ દીજિયે કે બહોત જલ્દ તુમ મગ્લૂબ કિયે જાઓગે ઔર જહન્નમ કી તરફ જમા

وَقْفُ النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ
وقف لازم
وقف منزل
منزل ١
ع ٩

جَهَنَّمَ ۭ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ⑫ قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ
કરકે લે જાએ જાઓગે, ઔર જહન્નમ બહોત બુરા ઠિકાના હૈ ⑫ બેશક તુમ્હારે લિયે નિશાની હૈ

فِيْ فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ۭ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
ઉન દો ગિરોહોં મેં જિનકા(બદર મેં) આમના સામના હુવા, એક ગિરોહ અલ્લાહ કી રાહ મે લડ રહા થા,

وَاُخْرٰى كَافِرَةٌ يَّرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَاْيَ الْعَيْنِ ۭ
ઔર દૂસરા મુન્કિર થા, યે મુન્કિર ખુલી આંખોં સે ઉન ઈમાનવાલોં કો દો ગુના દેખ રહે થે,

وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
ઔર અલ્લાહ જિસકો ચાહતા થા હૈ અપની મદદ કે ઝરિયે તાકત દે દેતા હૈ, બેશક ઈસમેં

لَعِبْرَةً لِّاُولِي الْاَبْصَارِ ⑬ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ
આંખોં વાલોં કે લિયે બડા સબક હૈ ⑬ લોગોં કે લિયે ખુશનુમા કર દી ગઈ હૈ

الشَّهَوٰتِ مِنَ النِّسَاۗءِ وَالْبَنِيْنَ وَالْقَنَاطِيْرِ
ખ્વાહિશોં કી મુહબ્બત, ઔરતેં ઔર બેટે, સોને ઔર

الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ
ચાંદી કે ઢેર, નિશાન લગે હુએ ઘોડે, ઔર જાનવર

وَالْاَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۭ ذٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ
ઔર ખેતી, યે સબ દુન્યવી ઝિંદગી કે સામાન હૈં, ઔર

وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الْمَاٰبِ ⑭ قُلْ اَؤُنَبِّئُكُمْ
અલ્લાહ કે પાસ અચ્છા ઠિકાના હૈ ⑭ (એ નબી) કેહ દીજિયે કે કયા મેં તુમકો બતાઉં

بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ ۭ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ
ઉસસે બેહતર ચીઝ, ઉન લોગોં કે લિયે જો ડરતે હૈં ઉનકે રબ કે પાસ

جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا
બાગાત હૈં જિનકે નીચે નેહરેં જારી હોંગી, વો ઉનમેં હમેશા રહેંગે,

وَاَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّ رِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ
ઔર સાફ સુથરી બીવિયાં હોંગી ઔર અલ્લાહ કી રઝામંદી હોગી, ઔર અલ્લાહ

بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ⑮ اَلَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اِنَّنَآ اٰمَنَّا
અપને બંદો કો ખૂબ દેખનેવાલા હૈ ⑮ જો કેહતે હૈં: એ હમારે પરવરદિગાર! યકીનન્ ઈમાન લે આયે,

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۚ ﴿١٦﴾ اَلصّٰبِرِيْنَ

પસ! આપ હમારે ગુનાહોં કો માફ ફરમા દીજિયે ઔર હમેં આગ કે અઝાબ સે બચા લીજિયે (૧૬) વો સબ્ર

وَالصّٰدِقِيْنَ وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ

કરનેવાલે હૈં ઔર સચ્ચે હૈં, ફરમાંબરદાર હૈં ઔર ખર્ચ કરનેવાલે હૈં ઔર રાત કે અખીર હિસ્સે મેં

بِالْاَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ

મગ્ફિરત માંગનેવાલે હૈં (૧૭) અલ્લાહ કી ગવાહી હૈ ઔર ફરિશ્તોં કી ઔર એહ્‌લે ઈલ્મ કી

وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًاۢ بِالْقِسْطِ ؕ لَآ اِلٰهَ اِلَّا

કે અલ્લાહ કે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં, વો કાઈમ રખનેવાલા હૈ ઈન્સાફ કા, ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં,

هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ؕ ﴿١٨﴾ اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ ۣ

વો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ (૧૮) (કાબિલે કબૂલ) દીન તો અલ્લાહ કે નઝદીક સિર્ફ ઈસ્લામ હી હૈ,

وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ

ઔર એહ્‌લે કિતાબને ઈખ્તિલાફ નહીં કિયા મગર બાદ ઈસકે કે

مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًاۢ بَيْنَهُمْ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ

ઉનકો સહીહ ઈલ્મ પહૂંચ ચુકા થા આપસ કી ઝિદ કી વજહ સે, ઔર જો કોઈ ઈન્કાર કરે

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَاِنْ

અલ્લાહ કી આયતોં કા તો અલ્લાહ યકીનન્ જલ્દ હિસાબ લેનેવાલા હૈ (૧૯) ફિર અગર

حَآجُّوْكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ؕ

વો આપસે ઝઘડેં તો કેહ દેં કે મેં તો અપના રુખ અલ્લાહ કી તરફ કર ચુકા ઔર જો મેરે પૈરૂ હૈં વો ભી,

وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَالْاُمِّيّٖنَ ءَاَسْلَمْتُمْ ؕ

ઔર એહ્‌લે કિતાબ સે ઔર અનપઢોં સે પૂછિયે કે કયા તુમ ભી ઈસી તરહ ઈસ્લામ લાતે હો,

فَاِنْ اَسْلَمُوْا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا

પસ! અગર વો ઈસ્લામ લે આયેં તો ઉન્હોંને રાહ પા લી, ઔર અગર વો ફિર જાએં તો આપકે ઝિમ્મે

عَلَيْكَ الْبَلٰغُ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ ع اِنَّ

પહૂંચા દેના હૈ, ઔર અલ્લાહ અપને બંદો કો ખૂબ દેખનેવાલા હૈ (૨૦) બેશક

الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ

જો લોગ અલ્લાહ કી નિશાનિયોં કા ઈન્કાર કરતે હૈં ઔર પૈગમ્બરોં કો નાહક કત્લ

النصف منزل ١ ع ٢

بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَّيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ يَاْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ
કરતે હૈ ઔર ઉન લોગોં કો માર ડાલતે હૈં જો લોગોં મેં સે ઈન્સાફ કી દઅ્વત

مِنَ النَّاسِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢١﴾ اُولٰٓئِكَ
લે કર ઉઠતે હૈં, તો આપ ઉનકો એક દર્દનાક સઝા કી ખુશખબરી દે દેં (૨૧) યહી વો લોગ હૈં

الَّذِيْنَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۫ وَمَا
જિનકે આ'માલ દુનિયા ઔર આખિરત મેં ઝાયેઅ હો ગયે ઔર ઉનકા

لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٢﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا
કોઈ મદદગાર નહીં (૨૨) કયા તુમને ઉન લોગોં કો નહીં દેખા જિનકો અલ્લાહ કી કિતાબ કા એક હિસ્સા

نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُدْعَوْنَ اِلٰى كِتٰبِ اللّٰهِ لِيَحْكُمَ
દિયા ગયા થા, ઉનકો અલ્લાહ કી કિતાબ કી તરફ બુલાયા જા રહા હૈ તાકે વો ઉનકે દરમિયાન

بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٣﴾
ફૈસલા કરે, ફિર ઉનમેં કા એક ગિરોહ મૂંહ ફૈર લેતા હૈ બેરુખી કરતે હુએ (૨૩)

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا
યે ઈસ લિયે હૈ કે ઉનકા કેહના હૈ કે હમકો હરગિઝ આગ ન છુએગી મગર ગિનતી કે

مَّعْدُوْدٰتٍ ۠ وَّغَرَّهُمْ فِيْ دِيْنِهِمْ مَّا كَانُوْا
ચંદ દિન, ઔર ઉનકી બનાઈ હુઈ બાતોંને ઉનકો ઉનકે દીન કે બારે મેં

يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ اِذَا جَمَعْنٰهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ
ધોકે મેં ડાલ રખ્ખા હૈ (૨૪) ફિર ઉસ વકત કયા હોગા જબ હમ ઉનકો જમા કરેંગે ઉસ દિન જિસકે આને મેં

فِيْهِ ۣ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
કોઈ શક નહીં, ઔર હર શખ્સ કો જો કુછ ઉસને કિયા હૈ ઉસકા પૂરા પૂરા બદલા દિયા જાએગા, ઔર ઉન

لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ
પર ઝુલ્મ ન કિયા જાએગા (૨૫) (એ નબી)આપ કહિયે કે એ અલ્લાહ! આપ સલ્તનત કે માલિક હૈં, આપ

مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ ۫ وَتُعِزُّ
જિસે ચાહે સલ્તનત સે નવાઝેં જિસસે ચાહે સલ્તનત છીન લેં, ઔર આપ જિસે ચાહેં ઈઝ્ઝત દેં

مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ ؕ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ؕ اِنَّكَ
ઔર જિસે ચાહે ઝલીલ કર દેં, આપ હી કે હાથ મેં હૈં સબ ભલાઈ, બેશક આપ

عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۲۶﴾ تُوْلِجُ الَّیْلَ فِی النَّهَارِ
હર ચીઝ પર કાદિર હૈ (૨૬) આપ હી રાત કો દિન મેં દાખિલ કરતે હૈં

وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِی الَّیْلِ ز وَتُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ
ઔર દિન કો રાત મેં દાખિલ કરતે હૈં, ઔર આપ હી બેજાન સે જાનદાર કો પૈદા કરતે હૈં

وَتُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ ز وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ
ઔર જાનદાર સે બેજાન કો નિકાલતે હૈં, ઔર આપ જિસે ચાહતે હૈં

بِغَیْرِ حِسَابٍ ﴿۲۷﴾ لَا یَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُوْنَ الْكٰفِرِیْنَ
બેહિસાબ રિઝ્ક અતા ફરમાતે હૈં (૨૭) મુસલમાનોં કો ચાહિયે કે મુસલમાનોં કો છોડ કર

اَوْلِیَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِیْنَ ج وَمَنْ یَّفْعَلْ ذٰلِكَ
કાફિરોં કો દોસ્ત ન બનાએં, ઔર જો શખ્સ ઐસા કરેગા તો અલ્લાહ સે

فَلَیْسَ مِنَ اللّٰهِ فِیْ شَیْءٍ اِلَّآ اَنْ تَتَّقُوْا مِنْهُمْ
ઉસકા કોઈ તઅલ્લુક નહીં, મગર ઐસી હાલત મેં કે તુમ ઉનસે બચાવ

تُقٰىةً ط وَیُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ط وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِیْرُ ﴿۲۸﴾
કરના ચાહો, ઔર અલ્લાહ તુમ્હેં ડરાતા હૈ અપની ઝાત સે, ઔર અલ્લાહ હી કી તરફ લૌટના હૈ (૨૮)

قُلْ اِنْ تُخْفُوْا مَا فِیْ صُدُوْرِكُمْ اَوْ تُبْدُوْهُ یَعْلَمْهُ
(એ નબી) કેહ દેં કે જો કુછ તુમ્હારે સીનોં મેં હૈ ઉસકો છુપાયે રખ્ખો યા ઝાહિર કર દો અલ્લાહ ઉસકો

اللّٰهُ ط وَیَعْلَمُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ ط
જાનતા હૈ, ઔર વો જાનતા હૈ જો કુછ આસમાનોં મેં હૈ ઔર જો કુછ ઝમીન મેં હૈ,

وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۲۹﴾ یَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ
ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કાદિર હૈ (૨૯) જિસ દિન હર શખ્સ અપની કી હુઈ

مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَیْرٍ مُّحْضَرًا ۛۚ وَّمَا عَمِلَتْ مِنْ
નેકી કો અપને સામને મૌજૂદ પાએગા, ઔર જો બુરાઈ કી હોગી ઉસકો ભી,

سُوْٓءٍ ۛۚ تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَیْنَهَا وَبَیْنَهٗۤ اَمَدًاۢ بَعِیْدًا ط
ઉસ દિન હર શખ્સ યે તમન્ના કરેગા કે કાશ! અભી યે દિન ઉસસે બહોત દૂર હોતા, ઔર

وَیُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ط وَاللّٰهُ رَءُوْفٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿۳۰﴾ ع
અલ્લાહ તુમકો ડરાતા હૈ અપની ઝાત સે, ઔર અલ્લાહ અપને બંદો પર બહોત મહેરબાન હૈ (૩૰)

منزل ١ معانقة ع ٣

قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِيْ يُحْبِبْكُمُ

(એ નબી) કહિયે કે અગર તુમ અલ્લાહ સે મુહબ્બત કરતે હો તો મેરી પૈરવી કરો, અલ્લાહ ભી તુમસે મુહબ્બત

اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣١﴾

કરેગા ઔર તુમ્હારે ગુનાહોં કો માફ કર દેગા, ઔર અલ્લાહ બડા માફ કરનેવાલા બડા મહેરબાન હૈ (૩૧)

قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ

કેહ દેં કે અલ્લાહ કી ઈતાઅત કરો ઔર રસૂલ કી, ફિર અગર વો મુંહ ફૈર લેં તો અલ્લાહ ભી

لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰٓى اٰدَمَ

કાફિરોં કો દોસ્ત નહીં રખતા (૩૨) બેશક અલ્લાહને આદમ (અ.સ.) કો નૂહ (અ.સ.) ઔર આલે

وَنُوْحًا وَّاٰلَ اِبْرٰهِيْمَ وَاٰلَ عِمْرٰنَ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٣﴾ لا

ઈબ્રાહીમ કો ઔર આલે ઈમરાન (અ.સ.) કો પૂરી દુનિયા કે ઉપર મુન્તખબ કર લિયા હૈ (૩૩)

ذُرِّيَّةً ۢ بَعْضُهَا مِنْۢ بَعْضٍ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٣٤﴾ ج

યે સબ એક દૂસરે કી અવ્લાદ હૈં, ઔર અલ્લાહ સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હૈ (૩૪)

اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّيْ نَذَرْتُ لَكَ

જબ ઈમરાન કી બીવીને કહાઃ એ મેરે રબ! મૈંને મન્નત માની આપકે લિયે કે જો અવ્લાદ

مَا فِيْ بَطْنِيْ مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّيْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ

મેરે પેટ મેં હૈ ઉસે આઝાદ રખ્ખા જાએગા, પસ! આપ મેરી જાનિબ સે કબૂલ ફરમા લેં, બેશક આપ

السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ

સુનનેવાલે, જાનનેવાલે હૈં (૩૫) ફિર જબ ઉસને જના તો ઉસને કહાઃ એ મેરે રબ!

اِنِّيْ وَضَعْتُهَآ اُنْثٰى ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ ؕ

મૈને તો લડકી કો જનમ દિયા હૈ, ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ કે ઉસને કયા જનમ દિયા હૈ,

وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰى ۚ وَاِنِّيْ سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنِّيْٓ

ઔર યે કે લડકા નહીં હોતા હૈ લડકી કે માનિન્દ, ઔર મૈંને ઉસકા નામ મરિયમ રખ્ખા હૈ ઔર મૈં ઉસકો

اُعِيْذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴿٣٦﴾

ઔર ઉસકી અવ્લાદ કો શૈતાન મરદૂદ સે આપકી પનાહ મેં દેતી હું (૩૬)

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ وَّاَنْۢبَتَهَا نَبَاتًا

પસ! આપકે રબને ઉસકો અચ્છી તરહ સે કબૂલ કિયા ઔર ઉસકો ઉમ્દહ તરીકે સે

حَسَنًا ۙ وَّ كَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ؕ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا

પરવાન ચળ્હાયા ઔર ઝકરિયા(અ.સ.) કો ઉસકા સરપરસ્ત બના દિયા, જબ કભી ઝકરિયા(અ.સ.)

الْمِحْرَابَ ۙ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ قَالَ يٰمَرْيَمُ اَنّٰى

ઉસકે પાસ ઈબાદતગાહ મેં આતે તો ઉસકે પાસ રિઝ્ક મૌજૂદ પાતે, ઉન્હોંને પૂછા કે એ મરિયમ! યે સબ

لَكِ هٰذَا ؕ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ

ચીઝેં તુમ્હેં કહાં સે મિલતી હૈં? મરિયમને કહા: યે અલ્લાહ કે પાસ સે આતી હૈં, બેશક અલ્લાહ જિસકો

مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا

ચાહતા હૈ બેહિસાબ રિઝ્ક દેતા હૈ (૩૭) ઉસ વક્ત ઝકરિયા (અ.સ.)ને અપને પરવરદિગાર

رَبَّهٗ ۚ قَالَ رَبِّ هَبْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ ذُرِّيَّةً

સે દુઆ માંગી, ઉન્હોંને કહા: એ મેરે(પ્યારે)રબ! મુજે અપને પાસ સે પાકીઝા અવ્લાદ

طَيِّبَةً ۚ اِنَّكَ سَمِيْعُ الدُّعَآءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ

અતા ફરમાઈયે, બેશક આપ હી દુઆઓં કે સુનનેવાલે હૈં (૩૮) ફિર ફરિશ્તોંને ઉન્હેં આવાઝ દી

وَهُوَ قَآئِمٌ يُّصَلِّيْ فِي الْمِحْرَابِ ۙ اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ

જબકે વો કમરે મેં ખડે નમાઝ પળ્હ રહે થે કે અલ્લાહ તુમ્હેં યહયા કી ખુશખબરી દેતે હૈં,

بِيَحْيٰى مُصَدِّقًاۢ بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَّحَصُوْرًا

જો અલ્લાહ કે કલિમે કી તસ્દીક કરનેવાલે હોંગે ઔર સરદાર હોંગે ઔર અપને નફ્સ કો રોકનેવાલે હોંગે

وَّنَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ

ઔર નબી હોંગે નેક લોગોં મેં સે (૩૯) ઝકરિયા(અ.સ.)ને કહા: એ મેરે પરવરદિગાર! મુજે લડકા

لِيْ غُلٰمٌ وَّقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَاَتِيْ عَاقِرٌ ؕ

કૈસે હોગા હાલાંકે મેં તો બુળ્હા હો ચુકા હું ઔર મેરી બીવી બાંજ હૈ, (અલ્લાહને)

قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ

ફરમાયા કે ઈસી તરહ અલ્લાહ કર દેતા હૈ જો વો ચાહતા હૈ (૪૦) ઝકરિયા(અ.સ.)ને કહા: એ મેરે રબ!

اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ؕ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ

મેરે લિયે કોઈ નિશાની મુકર્રર ફરમા દેં, (અલ્લાહને) ફરમાયા કે તુમ્હારે લિયે નિશાની યે હૈ કે તુમ તીન

ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ؕ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ كَثِيْرًا

દિન તક લોગોં સે બાત નહીં કર સકોગે મગર ઈશારે સે, ઔર અપને રબ કો કષ્રત સે યાદ કરતે રહો

منزل ١

وَّسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿٤١﴾ وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ

ઔર સુબ્હો શામ ઉસી કી તસ્બીહ કરો (૪૧) ઔર (ઉસ વકત કો યાદ કરેં) જબ ફરિશ્તોંને કહા:

يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰىكِ

એ મરિયમ! અલ્લાહને તુમ્હેં ચુન લિયા ઔર તુમકો પાક કિયા ઔર તુમકો દુનિયાભર કી ઔરતોં કે

عَلٰى نِسَآءِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٢﴾ يٰمَرْيَمُ اقْنُتِيْ لِرَبِّكِ

મુકાબલે મુન્તખબ કર લિયા હૈ (૪૨) એ મરિયમ! અપને રબ કી ફરમાંબરદારી કરો ઔર

وَاسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾ ذٰلِكَ مِنْ

સજદહ કરો ઔર રુકૂઅ કરનેવાલોં કે સાથ રુકૂઅ કરો (૪૩) યે ગૈબ કી બાતેં

اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ؕ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ

હૈં જો હમ તુમકો વહી કે ઝરિયે બતા રહે હૈં, ઔર તુમ ઉનકે પાસ મૌજૂદ ન થે

اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۠

જબ વો અપને (નામ પેશ કરને કે લિયે) કલમ ડાલ રહે થે કે કોન મરિયમ કી સરપરસ્તી કરેગા,

وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٤﴾ اِذْ قَالَتِ

ઔર ન તુમ ઉસ વકત ઉનકે પાસ મૌજૂદ થે જબ વો આપસ મેં બહષ કર રહે થે (૪૪) જબ ફરિશ્તોંને

الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ۖۗ

કહા: એ મરિયમ! અલ્લાહ તુમ્હેં ખુશખબરી દેતે હૈં અપની તરફ સે એક કલિમે કી,

اسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا فِي

ઉસકા નામ મસીહ ઈસા ઈબ્ને મરિયમ હોગા, વો દુનિયા ઔર આખિરત મેં

الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَيُكَلِّمُ

મરતબેવાલા હોગા ઔર અલ્લાહ કે કરીબી બંદો મેં સે હોગા (૪૫) વો લોગોં સે બાતેં

النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَّمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٤٦﴾

કરેગા જબ જૂલે મેં હોગા ઔર જબ પૂરી ઉમ્ર કા હોગા, ઔર વો નેક બંદો મેં સે હોગા (૪૬)

قَالَتْ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ

મરિયમને કહા: એ મેરે (પ્યારે) રબ! મેરે યહાં લડકા કૈસે હોગા જબકે કિસી મર્દને મુજે હાથ તક નહીં

بَشَرٌ ؕ قَالَ كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ اِذَا قَضٰٓى

લગાયા હૈ, (અલ્લાહને ફરમાયા) ઈસી તરહ અલ્લાહ પૈદા કરતા હૈ જો ચાહતા હૈ, જબ વો કિસી કામ કા

اَمْرًا فَاِنَّمَا یَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَیَكُوْنُ ﴿۴۷﴾ وَیُعَلِّمُهُ

ફૈસલા કર લેતા હૈ તો ઉસકો કેહતા હૈ હો જા પસ! વો હો જાતા હૈ(૪૭) ઔર અલ્લાહ ઉસકો

الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِیْلَ ﴿۴۸﴾ وَرَسُوْلًا

કિતાબ ઔર હિકમત ઔર તૌરાત ઔર ઈન્જીલ સિખાએગા(૪૮) ઔર વો રસૂલ હોંગે

اِلٰی بَنِیْۤ اِسْرَآءِیْلَ ۬ۙ اَنِّیْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰیَةٍ

બની ઈસ્રાઈલ કી તરફ કે મેં તુમ્હારે પાસ નિશાની લે કર આયા હું

مِّنْ رَّبِّكُمْ ۙ اَنِّیْۤ اَخْلُقُ لَكُمْ مِّنَ الطِّیْنِ كَهَیْـَٔةِ

તુમ્હારે રબ કી તરફ સે, કે મેં તુમ્હારે લિયે મિટ્ટી સે પરિન્દે જૈસી સૂરત બનાતા હું

الطَّیْرِ فَاَنْفُخُ فِیْهِ فَیَكُوْنُ طَیْرًۢا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ

ફિર ઉસમેં ફૂંક મારતા હું તો વો અલ્લાહ કે હુકમ સે સચ મુચ કા પરિન્દા બન જાતા હૈ, ઔર મેં

وَاُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ وَاُحْیِ الْمَوْتٰی بِاِذْنِ

અલ્લાહ કે હુકમ સે પૈદાઈશી અંધે ઔર કોઢી કો અચ્છા કરતા હું ઔર અલ્લાહ હી કે હુકમ સે મુર્દે કો

اللّٰهِ ۚ وَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَاْكُلُوْنَ وَمَا تَدَّخِرُوْنَ ۙ فِیْ

ઝિંદા કરતા હું, ઔર મેં તુમકો બતાતા હું કે તુમ કયા ખાતે હો ઔર કયા જમા કરકે રખતે હો

بُیُوْتِكُمْ ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

અપને ઘરોં મેં, બેશક ઈસમેં તુમ્હારે લિયે બડી નિશાની હૈ અગર તુમ

مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۴۹﴾ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیَّ مِنَ

ઈમાન રખતે હો(૪૯) ઔર મેં તસ્દીક કરનેવાલા હું મુજસે પેહલે આનેવાલી કિતાબ

التَّوْرٰىةِ وَلِاُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِیْ حُرِّمَ عَلَیْكُمْ

તૌરાત કી, ઔર તાકે ઉન બાઝ ચીઝોં કો તુમ્હારે લિયે હલાલ ઠેહરાઉં જો તુમ પર હરામ કર દી ગઈ હૈં,

وَجِئْتُكُمْ بِاٰیَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۫ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

ઔર મેં તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે નિશાની લે કર આયા હું, પસ! તુમ અલ્લાહ સે ડરો

وَاَطِیْعُوْنِ ﴿۵۰﴾ اِنَّ اللّٰهَ رَبِّیْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ هٰذَا

ઔર મેરી ઈતાઅત કરો(૫૦) બેશક અલ્લાહ મેરા ભી રબ હૈ ઔર તુમ્હારા ભી, પસ! ઉસીકી ઈબાદત કરો,

صِرَاطٌ مُّسْتَقِیْمٌ ﴿۵۱﴾ فَلَمَّاۤ اَحَسَّ عِیْسٰی مِنْهُمُ

યહી સીધી રાહ હૈ(૫૧) ફિર જબ ઈસા(અ.સ.)ને મેહસૂસ કિયા ઉનકી જાનિબ સે

منزل ۱

الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَارِیْۤ اِلَى اللّٰهِ ؕ قَالَ الْحَوَارِیُّوْنَ

કુફ્ર કો તો કહા કે કોન મેરા મદદગાર બનતા હૈ અલ્લાહ કી રાહ મેં, હવારિયોંને કહા: હમ હૈં અલ્લાહ

نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ ۚ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ ۚ وَاشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿٥٢﴾

કે મદદગાર, હમ ઈમાન લાયે હૈં અલ્લાહ પર ઔર આપ ગવાહ રહીયે કે હમ ફરમાંબરદાર હૈં ﴿٥٢﴾

رَبَّنَاۤ اٰمَنَّا بِمَاۤ اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا

એ હમારે રબ! હમ ઈમાન લાયે ઉસ પર જો આપને ઉતારા ઔર હમને રસૂલ કી પૈરવી કી, પસ આપ

مَعَ الشّٰهِدِیْنَ ﴿٥٣﴾ وَمَكَرُوْا وَمَكَرَ اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ خَیْرُ

હમેં લિખ દેં ગવાહી દેનેવાલોં મેં સે ﴿٥٣﴾ ઔર ઉન લોગોંને ખુફિયા તદબીર કી ઔર અલ્લાહને ભી (ઉનકે

الْمٰكِرِیْنَ ﴿٥٤﴾ ع اِذْ قَالَ اللّٰهُ یٰعِیْسٰۤى اِنِّیْ مُتَوَفِّیْكَ

જવાબ મેં) ખુફિયા તદબીર કી, ઔર અલ્લાહ સબસે બઢ કર તદબીર કરનેવાલા હૈ ﴿٥٤﴾ જબ અલ્લાહને

وَرَافِعُكَ اِلَیَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا

કહા કે એ ઈસા! મેં તુમકો વાપસ લેનેવાલા હું ઔર તુમ્હેં અપની તરફ ઉઠા લેનેવાલા હું ઔર જિન લોગોને

وَجَاعِلُ الَّذِیْنَ اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْۤا

ઈન્કાર કિયા હૈ ઉનસે તુમ્હેં પાક કરનેવાલા હું ઔર જો તુમ્હારે પૈરૂ હૈં ઉનકો કયામત તક ઉન લોગોં પર

اِلٰى یَوْمِ الْقِیٰمَةِ ۚ ثُمَّ اِلَیَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ

ગાલિબ કરનેવાલા હું જિન્હોંને તુમ્હારા ઈન્કાર કિયા, ફિર મેરી તરફ હી હોગી તુમ સબકી વાપસી, પસ!

بَیْنَكُمْ فِیْمَا كُنْتُمْ فِیْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٥٥﴾ فَاَمَّا

મેં તુમ્હારે દરમિયાન ફૈસલા કરુંગા ઉન ચીઝોં કે બારે મેં જિનમેં તુમ ઝઘડતે થે ﴿٥٥﴾ ફિર જો લોગ મુન્કિર

الَّذِیْنَ كَفَرُوْا فَاُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِیْدًا فِی

હુએ ઉનકો મેં નિહાયત સખ્ત અઝાબ દુંગા દુનિયા મેં ઔર આખિરત મેં

الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ ؗ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِیْنَ ﴿٥٦﴾ وَاَمَّا

ઔર ઉનકા કોઈ મદદગાર ન હોગા ﴿٥٦﴾ ઔર જો લોગ ઈમાન લાયે ઔર

الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَیُوَفِّیْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ؕ

નેક કામ કિયે અલ્લાહ ઉન્હેં ઉનકા પૂરા પૂરા અજ્ર દેગા, ઔર અલ્લાહ

وَاللّٰهُ لَا یُحِبُّ الظّٰلِمِیْنَ ﴿٥٧﴾ ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَیْكَ

ઝાલિમોં કો દોસ્ત નહીં રખતા ﴿٥٧﴾ યે હમ તુમકો પઢ કર સુનાતે હૈં

مِنَ الْاٰيٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ﴿٥٨﴾ اِنَّ مَثَلَ عِيْسٰى
અપની આયતેં ઔર હિકમત સે ભરી બાતેં(٥٨) બેશક ઈસા કી મિષાલ

عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ؕ خَلَقَهٗ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ
અલ્લાહ કે નઝદીક આદમ કી સી હૈ, અલ્લાહને ઉનકો મિટ્ટી સે બનાયા, ફિર ઉનસે કહા કે

لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٥٩﴾ اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِّنَ
હો જાઓ તો વો હો ગએ(٥٩) યે હક બાત હૈ આપકે રબ કી જાનિબ સે, પસ! આપ ન બનેં

الْمُمْتَرِيْنَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ حَآجَّكَ فِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ
શક કરનેવાલોં મેં સે (٦٠) ફિર જો આપ સે ઈસ બારે મેં બહષ કરે બાદ ઈસકે કે આપકે પાસ

مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَآءَنَا وَاَبْنَآءَكُمْ
ઈલ્મ આ ચુકા હૈ તો ઉનસે કેહ દીજિયે કે આઓ હમ બુલાએં અપને બેટોં કો ઔર તુમ્હારે બેટોં કો,

وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ۟ ثُمَّ
ઔર અપની ઔરતોં કો ઔર તુમ્હારી ઔરતોં કો, ઔર હમ ઔર તુમ ખુદ ભી જમા હો જાએં ફિર

نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَّعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦١﴾
હમ સબ રોયેં ધોયેં, ઔર જો જૂઠા હો ઉસ પર અલ્લાહ કી લા'નત ભેજેં (٦١)

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا
બેશક યે સચ્ચા બયાન હૈ, ઔર અલ્લાહ કે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં,

اللّٰهُ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٦٢﴾ فَاِنْ
ઔર અલ્લાહ હી ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ(٦٢) ફિર અગર વો

تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِالْمُفْسِدِيْنَ ﴿٦٣﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ
મુંહ ફૈર લેં તો અલ્લાહ ફસાદ ફેલાનેવાલોં કો જાનનેવાલા હૈ (٦٣)(એ નબી) કેહ દીજિયે કે

الْكِتٰبِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوَآءٍۢ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
એહ્લે કિતાબ! આઓ એક ઐસી બાત કી તરફ જો હમારે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન બરાબર હૈ, વો યે કે

اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْـًٔا وَّلَا يَتَّخِذَ
હમ અલ્લાહ કે સિવા કિસીકી ઈબાદત ન કરેં ઔર ઉસકે સાથ કિસીકો શરીક ન ઠેહરાએં, ઔર હમ મેં સે

بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ فَاِنْ تَوَلَّوْا
કોઈ કિસી દૂસરે કો અલ્લાહ કે સિવા રબ ન બનાએ, ફિર અગર વો ઈસસે મુંહ મોડ લેં

منزل ١

فَقُوْلُوا اشْهَدُوْا بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿٦٤﴾ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ

તો કેહ દો કે તુમ ગવાહ રેહના કે હમ ફરમાંબરદાર હૈં (૬૪) એ એહ્‌લે કિતાબ!

لِمَ تُحَآجُّوْنَ فِيْۤ اِبْرٰهِيْمَ وَمَاۤ اُنْزِلَتِ التَّوْرٰىةُ

તુમ ઈબ્રાહીમ(અ.સ.) કે બારે મેં કયૂં ઝઘડતે હો, હાલાંકે તૌરાત

وَالْاِنْجِيْلُ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِهٖ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٥﴾

ઔર ઈન્જીલ તો ઉસકે બાદ હી ઉતરી હૈં, કયા તુમ ઈસકો નહીં સમજતે? (૬૫)

هٰۤاَنْتُمْ هٰۤؤُلَآءِ حَاجَجْتُمْ فِيْمَا لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ

તુમહી વો લોગ હો કે તુમ ઉસ બાત કે બારે મેં ઝઘડ ચુકે જિસકા તુમ્હેં કુછ ઈલ્મ થા,

فَلِمَ تُحَآجُّوْنَ فِيْمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ ؕ وَاللّٰهُ

પસ! અબ તુમ ઐસી બાત મેં કયું ઝઘડતે હો જિસકા તુમ્હેં કોઈ ઈલ્મ નહીં, ઔર અલ્લાહ

يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ اِبْرٰهِيْمُ

જાનતા હૈ જબકે તુમ નહીં જાનતે (૬૬) ઈબ્રાહીમ(અ.સ.) ન હી

يَهُوْدِيًّا وَّلَا نَصْرَانِيًّا وَّلٰكِنْ كَانَ حَنِيْفًا مُّسْلِمًا ؕ

યહૂદી થે ઔર ન હી નસ્રાની, બલ્કે વો તો સીધે રાસ્તે પર ચલનેવાલે, ફરમાંબરદાર થે,

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٦٧﴾ اِنَّ اَوْلَى النَّاسِ

ઔર વો શિર્ક કરનેવાલોં મેં સે ન થે (૬૭) બેશક લોગોં મેં ઝયાદહ મુનાસબત ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)સે

بِاِبْرٰهِيْمَ لَلَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِيْنَ

ઉન લોગોં કો હૈ જિન્હોંને ઉનકી પૈરવી કી ઔર યે પૈગમ્બર ઔર જો (ઉન પર)

اٰمَنُوْا ؕ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ

ઈમાન લાયે, ઔર અલ્લાહ ઈમાન લાનેવાલોં કા સાથી હૈ (૬૮) એહ્‌લે કિતાબ મેં સે

مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يُضِلُّوْنَكُمْ ؕ وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّاۤ

એક ગિરોહ ચાહતા હૈ કે કિસી તરહ તુમકો ગુમરાહ કર દે, હાલાંકે વો નહીં ગુમરાહ કરતે મગર ખુદ

اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٦٩﴾ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ

અપને આપકો, મગર વો ઈસકા એહસાસ નહીં કરતે (૬૯) એ એહ્‌લે કિતાબ! તુમ અલ્લાહ કી નિશાનિયોં

تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ﴿٧٠﴾ يٰۤاَهْلَ

કા કયૂં ઈન્કાર કરતે હો, હાલાંકે તુમ ગવાહ હો (૭૦) એ એહ્‌લે કિતાબ!

الْكِتٰبِ لِمَ تَلْبِسُوْنَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوْنَ
તુમ ક્યૂં સહીહ મેં ગલત મિલાતે હો ઔર હક કો છુપાતે હો,

الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ
હાલાંકે તુમ જાનતે હો ﴿٧١﴾ ઔર એહ્‌લે કિતાબ કે એક ગિરોહને કહા કે

الْكِتٰبِ اٰمِنُوْا بِالَّذِيْٓ اُنْزِلَ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَجْهَ
મુસલમાનોં પર જો ચીઝ ઉતારી ગઈ હૈ ઉસ પર સુબહ સવેરે ઈમાન લે આઓ

النَّهَارِ وَاكْفُرُوْٓا اٰخِرَهٗ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُوْٓا
ઔર શામ કો ઉસકા ઈન્કાર કર દો, શાયદ કે મુસલમાન ભી ઉસસે ફિર જાએં ﴿٧٢﴾ ઔર યકીન ન કરો

اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِيْنَكُمْ ط قُلْ اِنَّ الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ لا
મગર સિર્ફ ઉસકા જો ચલે તુમ્હારે દીન પર, કેહ દીજિયે કે હિદાયત વહી હૈ જો અલ્લાહ હિદાયત કરે,

اَنْ يُّؤْتٰٓى اَحَدٌ مِّثْلَ مَآ اُوْتِيْتُمْ اَوْ يُحَآجُّوْكُمْ
ઔર યે ઉસકી દૈન હૈ કે કિસીકો વહી કુછ દે દિયા જાએ જો તુમકો દે દિયા ગયા થા, યા વો તુમસે

عِنْدَ رَبِّكُمْ ط قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ ج يُؤْتِيْهِ مَنْ
તુમ્હારે રબ કે યહાં હુજ્જત કરે, કેહ દેં કે બડાઈ અલ્લાહ કે હાથ મેં હૈ, વો જિસકો ચાહતા હૈ

يَّشَآءُ ط وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾ يَّخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ
દેતા હૈ, ઔર અલ્લાહ બડા વુસ્અતવાલા હૈ, ઈલ્મવાલા હૈ ﴿٧٣﴾ વો જિસકો ચાહતા હૈ અપની રહમત કે લિયે

يَّشَآءُ ط وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
ખાસ કર લેતા હૈ, ઔર અલ્લાહ બડા ફઝ્‌લવાલા હૈ ﴿٧٤﴾ ઔર એહ્‌લે કિતાબ મેં કોઈ ઐસા ભી હૈ

مَنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُّؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ ج وَمِنْهُمْ مَّنْ
કે અગર તુમ ઉસકે પાસ અમાનત કા ઢેર રખ્ખો તો વો ઉસકો તુમ્હેં અદા કર દે, ઔર ઉનમેં કોઈ

اِنْ تَاْمَنْهُ بِدِيْنَارٍ لَّا يُؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ
ઐસા હૈ કે અગર તુમ ઉસકે પાસ એક દીનાર અમાનત રખ દો તો વો તુમકો અદા ન કરે, મગર યે કે તુમ

عَلَيْهِ قَآئِمًا ط ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي
ઉસકે સર પર ખડે હો જાઓ, યે ઈસ સબબ સે કે વો કેહતે હૈં કે ગૈર એહ્‌લે કિતાબ

الْاُمِّيّٖنَ سَبِيْلٌ ج وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ
કે બારે મેં હમ પર કોઈ ઈલ્ઝામ નહીં, ઔર વો અલ્લાહ કે ઉપર જૂઠ લગાતે હૈં, હાલાંકે વો

يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٥﴾ بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ

જાનતે હૈં (૭૫) પકડ ક્યૂં ન હો, જો શખ્સ અપને અહદ કો પૂરા કરે ઔર અલ્લાહ સે ડરે તો બેશક અલ્લાહ

يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٧٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَشْتَرُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ

ઐસે પરહેઝગારોં કો દોસ્ત રખતા હૈ (૭૬) જો લોગ અલ્લાહ કે અહદ કો

وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيْلًا اُولٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِى

ઔર અપની કસમોં કો થોડી કીમત પર બેચતે હૈં ઉનકે લિયે આખિરત મેં કોઈ હિસ્સા

الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ

નહીં, ઔર અલ્લાહ ન ઉનસે બાત કરેગા ન હી ઉનકી જાનિબ દેખેગા કયામત કે

الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ ۪ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٧﴾ وَاِنَّ

દિન ઔર ન ઉનકો પાક કરેગા, ઔર ઉનકે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ (૭૭) ઔર ઉનમેં

مِنْهُمْ لَفَرِيْقًا يَّلْوٗنَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتٰبِ لِتَحْسَبُوْهُ

કુછ લોગ ઐસે ભી હૈં જો અપની ઝબાનોં કો કિતાબ પઢતે વકત મોડતે હૈં તાકે તુમ ઉસકો કિતાબ

مِنَ الْكِتٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتٰبِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ مِنْ

મેં સે સમજો, હાલાંકે વો કિતાબ મેં સે નહીં, ઔર વો કેહતે હૈં કે યે ભી

عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ

અલ્લાહ કી જાનિબ સે હે, હાલાંકે વો અલ્લાહ કી જાનિબ સે નહીં, ઔર વો જાન બૂજ કર

الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّؤْتِيَهُ

અલ્લાહ પર જૂઠ બોલતે હૈં (૭૮) કિસી ઈન્સાન કા યે કામ નહીં કે અલ્લાહ ઉસકો

اللّٰهُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُوْلَ لِلنَّاسِ

કિતાબ ઔર હિકમત ઔર નબુવ્વત દે, ફિર વો લોગોં સે યે કહે કે તુમ

كُوْنُوْا عِبَادًا لِّىْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُوْنُوْا رَبّٰنِيّٖنَ

અલ્લાહ કો છોડ કર મેરે બંદે બન જાઓ, બલ્કે વો તો કહેગા કે તુમ અલ્લાહ વાલે બનો,

بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُوْنَ الْكِتٰبَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُوْنَ ﴿٧٩﴾ ۙ

ઈસ વાસ્તે કે તુમ દૂસરોં કો કિતાબ કી તાલીમ દેતે હો ઔર ખુદ ભી ઉસકો પઢતે હો (૭૯)

وَلَا يَاْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيّٖنَ اَرْبَابًا ؕ

ઔર ન વો તુમ્હેં યે હુકમ દેગા કે તુમ ફરિશ્તોં ઔર પૈગમ્બરોં કો રબ બનાઓ,

منزل ١

ع ۸ ۹

اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۸۰﴾ وَاِذْ

કયા વો તુમ્હેં કુફ્ર કા હુકમ દેગા બાદ ઈસકે કે તુમ ઈસ્લામ લા ચુકે હો (૮૦) ઔર જબ

اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ النَّبِيّٖنَ لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ مِّنْ كِتٰبٍ

અલ્લાહને પૈગમ્બરોં સે અહદ લિયા કે જો કુછ મૈંને તુમકો કિતાબ ઔર

وَّحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ

હિકમત દી, ફિર તુમ્હારે પાસ પૈગમ્બર આયે જો સચ્ચા ષાબિત કરે ઉન (પેશનગોઈયોં) કો જો તુમ્હારે

لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهٗ ؕ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ

પાસ હૈં તો તુમ ઉસ પર ઈમાન લે આઓગે ઔર ઉસકી મદદ કરોગે, અલ્લાહને કહા: કયા તુમને ઈક્રાર

عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْرِىْ ؕ قَالُوْٓا اَقْرَرْنَا ؕ قَالَ فَاشْهَدُوْا

કિયા ઔર ઉસ પર મેરા અહદ કબૂલ કિયા? ઉન્હોંને કહા: હમ ઈક્રાર કરતે હૈં, ફરમાયા: અબ ગવાહ

وَاَنَا مَعَكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿۸۱﴾ فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ

રહો ઔર મૈં ભી તુમ્હારે સાથ ગવાહ હું (૮૧) પસ! જો શખ્સ ઈસકે બાદ ફિર જાએ

ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۸۲﴾ اَفَغَيْرَ دِيْنِ اللّٰهِ

તો ઐસે હી લોગ નાફરમાન હૈં (૮૨) કયા યે લોગ અલ્લાહ કે દીન કે સિવા કોઈ ઔર દીન

نصف

يَبْغُوْنَ وَلَهٗٓ اَسْلَمَ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

ચાહતે હૈં, હાલાંકે ઉસીકે હુકમ મેં હૈ જો કુછ આસમાન ઔર ઝમીન મેં હૈ, ખુશી સે યા નાખુશી સે,

طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّاِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿۸۳﴾ قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ

ઔર સબ ઉસીકી તરફ લોટાએ જાએંગે (૮૩) (એ નબી) આપ કેહ દેં કે હમ અલ્લાહ પર ઈમાન લાએ

وَمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ

ઔર ઉસ પર જો હમારે ઉપર ઉતારા ગયા, ઔર જો ઉતારા ગયા ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્માઈલ(અ.સ.) પર,

وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِىَ مُوْسٰى

ઔર ઈસ્હાક વ યાકૂબ પર ઔર અવ્લાદે યાકૂબ(અ.સ.) પર, ઔર જો દિયા ગયા મૂસા

وَعِيْسٰى وَالنَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ص لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ

ઔર ઈસા(અ.સ.) ઔર દૂસરે નબીયોં કો ઉનકે રબ કી તરફ સે, હમ ઉનકે દરમિયાન

اَحَدٍ مِّنْهُمْ ز وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿۸۴﴾ وَمَنْ يَّبْتَغِ

ફર્ક નહીં કરતે ઔર હમ ઉસી કે ફરમાંબરદાર હૈં (૮૪) ઔર જો શખ્સ

غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِيْنًا فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي

ઈસ્લામ કે સિવા કિસી દૂસરે દીન કો ચાહેગા તો વો ઉસસે હરગિઝ કબૂલ ન કિયા જાએગા, ઔર વો

الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا

આખિરત મેં નામુરાદોં મેં સે હોગા (૮૫) અલ્લાહ કયૂં કર ઐસે લોગોં કો હિદાયત દેગા

كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ وَشَهِدُوْٓا اَنَّ الرَّسُوْلَ حَقٌّ

જો ઈમાન લાને કે બાદ મુન્કિર હો ગયે, હાલાંકે વો ગવાહી દે ચુકે કે યે રસૂલ બર્હક હે

وَّجَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٨٦﴾

ઔર ઉનકે પાસ રોશન નિશાનિયાં આ ચુકી હૈં, ઔર અલ્લાહ ઝાલિમોં કો હિદાયત નહીં દેતા (૮૬)

اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ

ઐસે લોગોં કી સઝા યે હે કે ઉન પર અલ્લાહ કી ઔર ઉસકે ફરિશ્તોં કી

وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿٨٧﴾ لَا خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ

ઔર સારે ઈન્સાનોં કી લા'નત હોગી (૮૭) વો ઉસમેં હમેશા રહેંગે, ન ઉનકા અઝાબ હલ્કા

الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿٨٨﴾ لَا اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْۢ

કિયા જાએગા ઔર ન હી ઉનકો મુહ્લત દી જાએગી (૮૮) અલબત્તા જો લોગ ઉસકે

بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا ۛ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٨٩﴾ اِنَّ

બાદ તૌબા કર લેં ઔર અપની ઈસ્લાહ કર લેં તો બેશક અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હે (૮૯) બેશક

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا

જો લોગ ઈમાન લાને કે બાદ મુન્કિર હો ગયે ફિર કુફ્ર મેં બઢતે રહે

لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الضَّآلُّوْنَ ﴿٩٠﴾ اِنَّ

ઉનકી તૌબા હરગિઝ કબૂલ ન કી જાએગી, ઔર યહી લોગ ગુમરાહ હૈં (૯૦) બેશક

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْ

જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા ઔર ઈન્કાર કી હાલત મેં મર ગયે, અગર વો

اَحَدِهِمْ مِّلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَّلَوِ افْتَدٰى بِهٖ ؕ

ઝમીન ભર કર સોના ભી ફિદ્યે મેં દેં તો કબૂલ ન કિયા જાએગા,

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَّمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٩١﴾ ع

ઔર ઉનકે લિયે દર્દનાક અઝાબ હે, ઔર ઉનકા કોઈ મદદગાર ન હોગા (૯૧)

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوْا مِمَّا تُحِبُّوْنَ ؕ
તુમ હરગિઝ નેકી કે મરતબે કો નહીં પહૂંચ સકતે જબ તક તુમ ઉન ચીઝોં મેં સે ન ખર્ચ કરો જિનકો તુમ

وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَیْءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِیْمٌ ﴿۹۲﴾ كُلُّ
મહબૂબ રખતે હો, ઔર જો ચીઝ ભી તુમ ખર્ચ કરોગે ઉસસે અલ્લાહ બા ખબર હે (૯૨) સબ

الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِیْۤ اِسْرَآءِیْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ
ખાને કી ચીઝેં બની ઈસ્રાઈલ કે લિયે હલાલ થીં સિવાય ઉસકે જો ઈસ્રાઈલને

اِسْرَآءِیْلُ عَلٰی نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰىةُ ؕ
અપને ઉપર હરામ કર લિયા થા કબ્લ ઈસકે કે તૌરાત ઉતરે,

قُلْ فَاْتُوْا بِالتَّوْرٰىةِ فَاتْلُوْهَاۤ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۹۳﴾
(એ નબી) આપ કેહ દેં કે તૌરાત લાવો ઔર ઉસકો પઢ્હો, અગર તુમ સચ્ચે હો (૯૩)

فَمَنِ افْتَرٰی عَلَی اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ
પસ! ઉસકે બાદ ભી જો લોગ અલ્લાહ પર જૂઠ બાંધે વહી

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۹۴﴾ قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ ۫
ઝાલિમ હેં (૯૪) આપ કેહ દીજિયે: અલ્લાહને તો સચ કહા,

فَاتَّبِعُوْا مِلَّةَ اِبْرٰهِیْمَ حَنِیْفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ
અબ ઈબ્રાહીમ(અ.સ.) કે દીન કી પૈરવી કરો જો સીધે રાસ્તે પર ચલનેવાલે થે ઔર વો

الْمُشْرِكِیْنَ ﴿۹۵﴾ اِنَّ اَوَّلَ بَیْتٍ وُّضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِیْ
શિર્ક કરનેવાલોં મેં સે ન થે (૯૫) બેશક પેહલા ઘર જો લોગોં કે લિયે બનાયા ગયા વો વહી હે

بِبَكَّةَ مُبٰرَكًا وَّهُدًی لِّلْعٰلَمِیْنَ ﴿۹۶﴾ فِیْهِ اٰیٰتٌۢ
જો મક્કા મેં હે, બરકતવાલા ઔર સારે જહાં કે લિયે હિદાયત કા મરકઝ હે (૯૬) ઉસમેં ખુલી હુઈ

بَیِّنٰتٌ مَّقَامُ اِبْرٰهِیْمَ ۚ۬ وَمَنْ دَخَلَهٗ كَانَ اٰمِنًا ؕ
નિશાનિયાં હેં, મકામે ઈબ્રાહીમ હે, જો ઉસમેં દાખિલ હો જાએ વો અમન પા લેગા,

وَلِلّٰهِ عَلَی النَّاسِ حِجُّ الْبَیْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَیْهِ
ઔર લોગોં પર અલ્લાહ કા યે હક હે કે જો ઉસ ઘર તક પહૂંચને કી તાકત રખતા હો વો ઉસકા

سَبِیْلًا ؕ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِیٌّ عَنِ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۹۷﴾
હજ કરે, ઔર જો મુન્કિર હુવા તો અલ્લાહ તમામ દુનિયાવાલોં સે બે નિયાઝ હે (૯૭)

وقف جبریل علیه السلام

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۖ

(એ નબી) આપ કેહ દીજિયે કે એ એહલે કિતાબ! તુમ કયૂં અલ્લાહ કી નિશાનિયોં કા ઈન્કાર કરતે હો,

وَاللّٰهُ شَهِيْدٌ عَلٰى مَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۸﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ

હાલાંકે અલ્લાહ દેખ રહા હૈ જો કુછ તુમ કરતે હો (૯૮) આપ કહિયે કે એ એહલે કિતાબ!

الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ

તુમ ઈમાન લાનેવાલોં કો અલ્લાહ કી રાહ સે કયૂં રોકતે હો, તુમ

تَبْغُوْنَهَا عِوَجًا وَّاَنْتُمْ شُهَدَآءُ ۭ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ

ઉસમેં ઐબ ઢૂંઢતે હો, હાલાંકે તુમ ગવાહ બનાયે ગયે હો, ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે કામોં સે

عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۹﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تُطِيْعُوْا

બેખબર નહીં (૯૯) એ ઈમાનવાલો! અગર તુમ એહલે કિતાબ મેં સે

فَرِيْقًا مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ

એક ગિરોહ કી બાત માન લોગે તો વો તુમકો ઈમાન લાને કે બાદ

اِيْمَانِكُمْ كٰفِرِيْنَ ﴿۱۰۰﴾ وَكَيْفَ تَكْفُرُوْنَ وَاَنْتُمْ

ફિર મુન્કિર બના દેંગે (૧૦૦) ઔર તુમ કિસ તરહ ઈન્કાર કરોગે, હાલાંકે તુમકો

تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيٰتُ اللّٰهِ وَفِيْكُمْ رَسُوْلُهٗ ۭ وَمَنْ

અલ્લાહ કી આયતેં સુનાઈ જા રહી હૈં ઔર તુમ્હારે દરમિયાન ઉસકા રસૂલ મૌજૂદ હૈ, ઔર જો

يَّعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۱۰۱﴾ ع

શખ્સ અલ્લાહ કો મઝબૂતી સે પકડેગા તો વો પહૂંચ ગયા સીધી રાહ પર (૧૦૧)

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقٰتِهٖ

એ ઈમાનવાલો! અલ્લાહ સે ડરો જૈસા કે ઉસસે ડરના ચાહિયે,

وَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۰۲﴾ وَاعْتَصِمُوْا

ઔર તુમકો મૌત ન આયે મગર ઈસ હાલ મેં કે તુમ મુસ્લિમ હો (૧૦૨) ઔર સબ મિલ કર અલ્લાહ કી

بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيْعًا وَّلَا تَفَرَّقُوْا ۠ وَاذْكُرُوْا نِعْمَتَ

રસ્સી કો મઝબૂતી સે પકડ લો ઔર ફૂટ ન ડાલો, ઔર અલ્લાહ કા યે ઈન્આમ અપને ઉપર

اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَآءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِكُمْ

યાદ રખ્ખો કે તુમ એક દૂસરે કે દુશ્મન થે ફિર ઉસને તુમ્હારે દિલોં મેં ઉલ્ફત ડાલ દી,

فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖٓ اِخْوَانًا ۚ وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ

પસ! તુમ ઉસકે ફઝ્લ સે ભાઈ ભાઈ બન ગયે, ઔર તુમ આગ કે ગળ્હે કે કિનારે

مِّنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ

ખડે થે તો અલ્લાહને તુમકો ઉસસે બચા લિયા, ઈસ તરહ અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે

لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٠٣﴾ وَلْتَكُنْ مِّنْكُمْ

અપની નિશાનિયાં બયાન કરતા હે, તાકે તુમ રાહ પા જાઓ (١٠٣) ઔર ઝરૂરી હે કે તુમ મેં સે

اُمَّةٌ يَّدْعُوْنَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ

એક ગિરોહ ઐસા હો જો નેકી કી તરફ બુલાએ, ભલાઈ કા હુકમ દે

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٠٤﴾

ઔર બુરાઈ સે રોકે, ઔર ઐસે હી લોગ કામયાબ હોંગે (١٠٤)

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ تَفَرَّقُوْا وَاخْتَلَفُوْا مِنْۢ بَعْدِ

ઔર ઉન લોગોં કી તરહ ન હો જાના જો ફિર્કોં મેં બટ ગયે ઔર આપસ મેં ઈખ્તિલાફ કર લિયા

مَا جَاۗءَھُمُ الْبَيِّنٰتُ ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ لَھُمْ عَذَابٌ

બાદ ઈસકે કે ઉનકે પાસ વાઝેહ અહકામ આ ચુકે થે, ઔર ઉનકે લિયે

عَظِيْمٌ ﴿١٠٥﴾ۙ يَّوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوْهٌ وَّتَسْوَدُّ وُجُوْهٌ ۚ

બડા અઝાબ હે (١٠٥) જિસ દિન કુછ ચેહરે રોશન હોંગે ઔર કુછ ચેહરે કાલે હોંગે,

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْوَدَّتْ وُجُوْھُھُمْ ۣ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ

તો જિનકે ચેહરે કાલે હોંગે ઉનસે કહા જાએગા કે કયા તુમ અપને ઈમાન કે બાદ

اِيْمَانِكُمْ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿١٠٦﴾

કાફિર હો ગયે, તો અબ ચખ્ખો અઝાબ અપને કુફ્ર કી વજહ સે (١٠٦)

وَاَمَّا الَّذِيْنَ ابْيَضَّتْ وُجُوْھُھُمْ فَفِيْ رَحْمَةِ اللّٰهِ ۭ

ઔર જિનકે ચેહરે રોશન હોંગે વો અલ્લાહ કી રહમત મેં હોંગે,

ھُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْھَا

વો ઉસમેં હમેશા રહેંગે (١٠٧) યે અલ્લાહ કી આયતેં હૈં જો હમ તુમકો હક કે સાથ

عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۭ وَمَا اللّٰهُ يُرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٨﴾

સુના રહે હૈં, ઔર અલ્લાહ જહાં વાલોં પર ઝુલ્મ નહીં ચાહતા (١٠٨)

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ

ઔર જો કુછ આસમાનોં મેં હૈ ઔર જો કુછ ઝમીન મેં હૈ સબ અલ્લાહ હી કે લિયે હૈ, ઔર સારે મામલાત

تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿۱۰۹﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ

અલ્લાહ હી કી તરફ લોટાએ જાએંગે (૧૦૯) અબ તુમ બેહતરીન ગિરોહ હો જિસકો

لِلنَّاسِ تَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

લોગોં કી ભલાઈ કે વાસ્તે નિકાલા ગયા હૈ, તુમ ભલાઈ કા હુકમ દેતે હો ઔર બુરાઈ સે રોકતે હો

وَتُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ؕ وَلَوْ اٰمَنَ اَهْلُ الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا

ઔર અલ્લાહ પર ઈમાન રખતે હો, ઔર અગર એહલે કિતાબ ભી ઈમાન લાતે તો ઉનકે લિયે

لَّهُمْ ؕ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ وَاَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۱۱۰﴾

બેહતર હોતા, ઉનમેં સે કુછ ઈમાનવાલે હૈં ઔર અક્ષર નાફરમાન હૈં (૧૧૦)

لَنْ يَّضُرُّوْكُمْ اِلَّاۤ اَذًى ؕ وَاِنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ يُوَلُّوْكُمُ

વો તુમ્હારા કુછ બિગાડ નહીં સકતે મગર કુછ સતાના, ઔર અગર વો તુમસે મુકાબલા કરેંગે તો તુમકો

الْاَدْبَارَ ۫ ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿۱۱۱﴾ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ

પીઠ દિખાએંગે, ફિર ઉનકો મદદ ભી ન પહૂંચેગી (૧૧૧) વો જહાં કહીં ભી પાએ જાએં

الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوْۤا اِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ

ઉન પર ઝિલ્લત કા થપ્પા લગા દિયા ગયા હૈ, સિવાય ઈસકે કે અલ્લાહ કી તરફ સે કોઈ સબબ પૈદા હો

مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُوْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ

જાએ યા ઈન્સાનોં કી તરફ સે કોઈ ઝરિયા નિકલ આયે (જો ઉનકો સહારા દે), અંજામે કાર વો અલ્લાહ કા

عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ

ગઝબ લે કર લોટે હૈં, ઔર ઉન પર મુહ્તાજી મુસલ્લત કર દી ગઈ હૈ, ઉસકી વજહ યે હૈ કે વો અલ્લાહ કી

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ؕ ذٰلِكَ

આયતોં કા ઈન્કાર કરતે થે ઔર પૈગમ્બરોં કો નાહક કત્લ કરતે થે, (નીઝ) ઉસકી વજહ સે ભી હૈ કે

بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿۱۱۲﴾ لَيْسُوْا سَوَآءً ؕ مِنْ

વો નાફરમાની કરતે થે ઔર સારી હદેં ફલાંગ જાયા કરતે થે (૧૧૨) સબ એહલે કિતાબ એક જૈસે નહીં,

اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قَآئِمَةٌ يَّتْلُوْنَ اٰيٰتِ اللّٰهِ اٰنَآءَ

ઉનમેં એક ગિરોહ અહદ પર કાઈમ હૈ, વો રાતોં કો અલ્લાહ કી આયતેં પઢતે હૈં

الَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُوْنَ ﴿۱۱۳﴾ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

ઔર સજદા કરતે હૈં ﴿۱۱۳﴾ વો અલ્લાહ પર ઔર આખિરત કે દિન પર

الْاٰخِرِ وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

ઈમાન રખતે હૈં ઔર ભલાઈ કા હુકમ દેતે હૈં ઔર બુરાઈ સે રોકતે હૈં

وَيُسَارِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ ؕ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۱۴﴾

ઔર નેક કામોં કી તરફ લપકતે હૈં, યે નેક લોગ હૈં ﴿۱۱۴﴾

وَمَا يَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُّكْفَرُوْهُ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ

ઔર જો નેકી ભી વો કરેંગે ઉસકી નાકદ્રી નહીં કી જાએગી, ઔર અલ્લાહ પરહેઝગારોં કો

بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۱۵﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ

ખૂબ જાનતા હૈ ﴿۱۱۵﴾ બેશક જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા તો અલ્લાહ કે મુકાબલે મેં ઉનકે માલ

اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ وَاُولٰٓئِكَ

ઔર અવ્લાદ ઉનકે કુછ કામ ન આએંગે, ઔર વો લોગ

اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۱۱۶﴾ مَثَلُ مَا

દોઝખવાલે હૈં વો ઉસમેં હમેશા રહેંગે ﴿۱۱۶﴾ વો ઈસ દુનિયા કી ઝિંદગી મેં

يُنْفِقُوْنَ فِيْ هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيْحٍ

જો કુછ ખર્ચ કરતે હૈં ઉસકી મિષાલ ઉસ તૂફાની હવા કી સી હૈ

فِيْهَا صِرٌّ اَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

જિસમેં સખ્ત સર્દી હો ઔર વો ઉન લોગોં કી ખેતી પર ચલે જિન્હોંને અપને ઉપર ઝુલ્મ કિયા હૈ,

فَاَهْلَكَتْهُ ؕ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ

ફિર વો ઉસકો બર્બાદ કર દે, અલ્લાહને ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા, બલ્કે વો ખુદ અપની જાનોં પર

يَظْلِمُوْنَ ﴿۱۱۷﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا

ઝુલ્મ કરતે હૈં ﴿۱۱۷﴾ એ ઈમાનવાલો! અપને ગૈર કો અપના રાઝદાર ન

بِطَانَةً مِّنْ دُوْنِكُمْ لَا يَاْلُوْنَكُمْ خَبَالًا ؕ وَدُّوْا

બનાઓ, વો તુમ્હેં નુકસાન પહૂંચાને મેં કોઈ કમી નહીં કરતે, ઉનકો ખુશી હોતી હૈ

مَا عَنِتُّمْ ۚ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَآءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ۚۖ

તુમ જિસ કદર તકલીફ પાઓ, ઉનકી અદાવત ઉનકી ઝબાનોં સે નિકલી પડતી હૈ,

وَمَا تُخۡفِیۡ صُدُوۡرُهُمۡ اَکۡبَرُ ؕ قَدۡ بَیَّنَّا لَکُمُ
ઔર જો ઉનકે દિલોં મેં છુપા હે વો ઈસસે ભી સખ્ત હૈ, હમને તુમ્હારે લિયે

الۡاٰیٰتِ اِنۡ کُنۡتُمۡ تَعۡقِلُوۡنَ ﴿۱۱۸﴾ هٰۤاَنۡتُمۡ اُولَآءِ
નિશાનિયાં ખોલ કર ઝાહિર કર દી હૈં, અગર તુમ અક્લ રખતે હો (૧૧૮) તુમ ઉનસે

تُحِبُّوۡنَهُمۡ وَلَا یُحِبُّوۡنَکُمۡ وَتُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡکِتٰبِ
મુહબ્બત રખતે હો મગર વો તુમસે મુહબ્બત નહીં રખતે, હાલાંકે તુમ સબ આસમાની કિતાબોં કો

کُلِّهٖ ۚ وَاِذَا لَقُوۡکُمۡ قَالُوۡۤا اٰمَنَّا ۖۚ وَاِذَا خَلَوۡا عَضُّوۡا
માનતે હો, ઔર જબ વો તુમસે મિલતે હૈં તો કેહતે હૈં કે હમ ઈમાન લાયે, ઔર જબ આપસ મેં મિલતે હૈં

عَلَیۡکُمُ الۡاَنَامِلَ مِنَ الۡغَیۡظِ ؕ قُلۡ مُوۡتُوۡا بِغَیۡظِکُمۡ ؕ
તો તુમ પર ગુસ્સે સે ઉંગલિયાં કાટતે હૈં, આપ કેહ દીજિયે કે તુમ અપને ગુસ્સે મેં મર જાઓ,

اِنَّ اللّٰهَ عَلِیۡمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوۡرِ ﴿۱۱۹﴾ اِنۡ تَمۡسَسۡکُمۡ
બેશક અલ્લાહ દિલોં કી બાત કો જાનતા હૈ (૧૧૯) અગર તુમકો કોઈ અચ્છી હાલત

حَسَنَةٌ تَسُؤۡهُمۡ ۫ وَاِنۡ تُصِبۡکُمۡ سَیِّئَةٌ یَّفۡرَحُوۡا
પેશ આતી હે તો ઉનકો રંજ હોતા હે, ઔર અગર તુમ પર કોઈ મુસીબત આતી હે તો વો ઉસસે

بِهَا ؕ وَاِنۡ تَصۡبِرُوۡا وَتَتَّقُوۡا لَا یَضُرُّکُمۡ کَیۡدُهُمۡ
ખુશ હોતે હૈં, અગર તુમ સબ્ર કરો ઔર અલ્લાહ સે ડરો તો ઉનકી કોઈ તદબીર તુમકો નુકસાન

شَیۡـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا یَعۡمَلُوۡنَ مُحِیۡطٌ ﴿۱۲۰﴾ ع وَاِذۡ غَدَوۡتَ
નહીં પહૂંચા સકેગી, જો કુછ યે કર રહે હૈં વો સબ અલ્લાહ કે ઈહાતે મેં હે (૧૨૦) વો વકત યાદ કરેં જબ આપ

مِنۡ اَهۡلِکَ تُبَوِّئُ الۡمُؤۡمِنِیۡنَ مَقَاعِدَ لِلۡقِتَالِ ؕ
સુબ્હ કે વકત અપને ઘર સે નિકલ કર મુસલમાનોં કો જંગ કે ઠિકાનોં પર જમા રહે થે,

وَاللّٰهُ سَمِیۡعٌ عَلِیۡمٌ ﴿۱۲۱﴾ لا اِذۡ هَمَّتۡ طَّآئِفَتٰنِ مِنۡکُمۡ
ઔર અલ્લાહ સબ કુછ સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હે (૧૨૧) જબ તુમ મેં સે દો જમાઅતોંને ઈરાદા કિયા

اَنۡ تَفۡشَلَا ۙ وَاللّٰهُ وَلِیُّهُمَا ؕ وَعَلَی اللّٰهِ فَلۡیَتَوَکَّلِ
કે હિમ્મત હાર દૈં, હાલાંકે અલ્લાહ ઉન દોનો જમાઅતોં કા મદદગાર થા, ઔર મુસલમાનોં કો અલ્લાહ હી

الۡمُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۱۲۲﴾ وَلَقَدۡ نَصَرَکُمُ اللّٰهُ بِبَدۡرٍ
પર ભરોસા કરના ચાહિયે (૧૨૨) ઔર અલ્લાહ (ઈસસે પેહલે) તુમ્હારી મદદ કર ચુકા હે બદર મેં

وَّاَنْتُمْ اَذِلَّةٌ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۱۲۳﴾

જબકે તુમ કમઝોર થે, પસ! અલ્લાહ સે ડરો, તાકે તુમ શુક્રગુઝાર રહો﴿۱۲۳﴾

اِذْ تَقُوْلُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ اَلَنْ يَّكْفِيَكُمْ اَنْ يُّمِدَّكُمْ

(વો વકત ભી યાદ કરેં) જબ આપ મુસલમાનોં સે કેહ રહે થે કે કયા તુમ્હારે લિયે કાફી નહીં

رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُنْزَلِيْنَ ﴿۱۲۴﴾ ط

કે તુમ્હારા રબ તીન હઝાર ફરિશ્તે ઉતાર કર તુમ્હારી મદદ કરે﴿۱۲۴﴾

بَلٰٓى ۙ اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا وَيَاْتُوْكُمْ مِّنْ فَوْرِهِمْ

કયૂં નહીં, અગર તુમ સબ્ર સે કામ લો ઔર અલ્લાહ સે ડરો, ઔર દુશ્મન અચાનક તુમ પર આ પહૂંચે

هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ

તો તુમ્હારા પરવરદિગાર પાંચ હઝાર નિશાન કિયે હુએ ફરિશ્તોં કે ઝરિયે

مُسَوِّمِيْنَ ﴿۱۲۵﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ

તુમ્હારી મદદ કરેગા﴿۱۲۵﴾ ઔર યે અલ્લાહને ઈસ લિયે કિયા તાકે તુમ્હારે લિયે ખુશખબરી હો

وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوْبُكُمْ بِهٖ ۗ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ

ઔર તુમ્હારે દિલ મુત્મઈન હો જાએં, ઔર મદદ તો સિર્ફ અલ્લાહ હી કી

عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿۱۲۶﴾ ۙ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ

તરફ સે હૈ જો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ﴿۱۲۶﴾ તાકે અલ્લાહ કાફિરોં કે એક હિસ્સે કો

الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوْا خَآئِبِيْنَ ﴿۱۲۷﴾

કાટ દે યા ઉનકો ઝલીલ કર દે, ઈસ તરહ કે વો નાકામ લૌટ જાએં﴿۱۲۷﴾

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ اَوْ

તુમ્હારા ઈસ બાત મેં કોઈ દખલ નહીં કે અલ્લાહ ઉનકી તૌબા કબૂલ કરે યા ઉનકો

يُعَذِّبَهُمْ فَاِنَّهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿۱۲۸﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ

અઝાબ દે, કયૂંકે વો ઝાલિમ હૈં﴿۱۲۸﴾ ઔર અલ્લાહ હી કે ઈખ્તિયાર મેં હૈ જો કુછ આસમાનોં મેં હૈ

وَمَا فِى الْاَرْضِ ۗ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ

ઔર જો કુછ ઝમીન મેં હૈ, વો જિસકો ચાહે બખ્શ દે ઔર જિસકો ચાહે

مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۲۹﴾ ع يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ

અઝાબ દે, ઔર અલ્લાહ બહોત બખ્શનેવાલા, રહમ કરનેવાલા હૈ﴿۱۲۹﴾ એ ઈમાનવાલો!

اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوا الرِّبٰوا اَضْعَافًا مُّضٰعَفَةً ۠ وَاتَّقُوا સૂદ કઈ ગુના બળ્હા ચળ્હા કર ન ખાઓ ઔર અલ્લાહ સે ડરો,
اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝۱۳۰ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِیْٓ اُعِدَّتْ તાકે તુમ કામયાબ હો ۝۱۳۰ ઔર ડરો ઉસ આગ સે જો કાફિરોં કે લિયે
لِلْكٰفِرِيْنَ ۝۱۳۱ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ તૈયાર કી ગઈ હૈ ۝۱۳۱ ઔર અલ્લાહ ઔર રસૂલ કી ઈતાઅત કરો, તાકે તુમ પર
تُرْحَمُوْنَ ۝۱۳۲ وَسَارِعُوْٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ રહમ કિયા જાએ ۝۱۳۲ ઔર દોડો અપને રબ કી બખ્શિશ કી તરફ ઔર
وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ ۙ اُعِدَّتْ ઉસ જન્નત કી તરફ જિસકી વુસ્અત આસમાન ઔર ઝમીન જૈસી હૈ, વો તૈયાર કી ગઈ હૈ
لِلْمُتَّقِيْنَ ۝۱۳۳ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ فِی السَّرَّآءِ અલ્લાહ સે ડરનેવાલોં કે લિયે ۝۱۳۳ જો લોગ કે ખર્ચ કરતે હૈં ખુશહાલી મેં
وَالضَّرَّآءِ وَالْكٰظِمِيْنَ الْغَيْظَ وَالْعَافِيْنَ عَنِ ઔર તંગી મેં, ઔર જો ગુસ્સે કો પી જાનેવાલે હૈં ઔર લોગોં કો માફ કરનેવાલે
النَّاسِ ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ۝۱۳۴ وَالَّذِيْنَ હૈં, ઔર અલ્લાહ નેકી કરનેવાલોં કો દોસ્ત રખતા હૈ ۝۱۳۴ ઔર ઐસે લોગ કે
اِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً اَوْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا જબ વો કોઈ ખુલી બુરાઈ કર બૈઠેં યા અપની જાન પર કોઈ ઝુલ્મ કર ડાલેં તો વો અલ્લાહ કો
اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوْا لِذُنُوْبِهِمْ ۪ وَمَنْ يَّغْفِرُ યાદ કર કે અપને ગુનાહોં કી માફી માંગે, ઔર અલ્લાહ કે સિવા કોન હૈ
الذُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ ۠ۚ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلٰى مَا فَعَلُوْا જો ગુનાહોં કો માફ કરે, ઔર વો જાનતે બૂજતે અપને કિયે પર ઈસ્રાર
وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝۱۳۵ اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ નહીં કરતે ۝۱۳۵ યે લોગ હૈં કે ઉનકા બદલા ઉનકે રબ કી તરફ સે મગ્ફિરત હૈ,
مِّنْ رَّبِّهِمْ وَجَنّٰتٌ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ઔર ઐસે બાગાત હૈં જિનકે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી,

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَنِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ﴿١٣٦﴾ قَدْ
ઉનમેં વો હમેશા રહેંગે, કૈસા અચ્છા બદલા હૈ (નેક) કામ કરનેવાલોં કા (١٣٦) તુમસે પેહલે

خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ۙ فَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ
બહોત સી મિષાલેં ગુઝર ચુકી હૈં તો ઝમીન મેં ચલ ફિર કર

فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١٣٧﴾ هٰذَا
દેખો કે કયા અંજામ હુવા હૈ જુઠલાને વાલોં કા (١٣٧) યે

بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَّمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٨﴾
બયાન હૈ લોગોં કે લિયે ઔર હિદાયત વ નસીહત હૈ ડરનેવાલોં કે લિયે (١٣٨)

وَلَا تَهِنُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ
હિમ્મત ન હારો ઔર ગમ ન કરો, તુમ હી ગાલિબ રહોગે અગર તુમ

مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٩﴾ اِنْ يَّمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ
મો'મિન હો (١٣٩) અગર તુમકો કોઈ ઝખ્મ પહૂંચે તો દુશ્મન કો ભી

قَرْحٌ مِّثْلُهٗ ؕ وَتِلْكَ الْاَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ ۚ
વૈસા હી ઝખ્મ પહૂંચા હૈ, ઔર હમ ઈન દિનોં કો લોગોં કે દરમિયાન બદલતે રેહતે હૈં,

وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَآءَ ؕ
તાકે અલ્લાહ ઈમાનવાલોં કો જાન લે ઔર તુમ મેં સે કુછ લોગોં કો ગવાહ બનાએ,

وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٤٠﴾ وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ
ઔર અલ્લાહ ઝાલિમોં કો દોસ્ત નહીં રખતા (١٤٠) ઔર તાકે અલ્લાહ ઈમાનવાલોં કો છાંટ

اٰمَنُوْا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٤١﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا
લે ઔર ઈન્કાર કરનેવાલોં કો મિટા દે (١٤١) કયા તુમ યે ખયાલ કરતે હો કે તુમ જન્નત મેં

الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا مِنْكُمْ
દાખિલ હો જાઓગે, હાલાંકે અભી અલ્લાહને તુમ મેં સે ઉન લોગોં કો જાના નહીં જિન્હોંને જિહાદ કિયા

وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ
ઔર ન ઉનકો જો ષાબિત કદમ રેહનેવાલે હૈં (١٤٢) ઔર તુમ મૌત કી તમન્ના કર રહે થે

مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ ۠ فَقَدْ رَاَيْتُمُوْهُ وَاَنْتُمْ
ઉસસે મિલને સે પેહલે હી, પસ! અબ તો તુમને ઉસકો ખુલી આંખો સે

ع ۵

تَنۡظُرُوۡنَ ﴿۱۴۳﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوۡلٌ ۚ قَدۡ خَلَتۡ

દેખ હી લિયા (૧૪૩) (પ્યારે) મુહમ્મદ(ﷺ) તો બસ એક રસૂલ હૈં, ઉનસે પેહલે ભી

مِنۡ قَبۡلِهِ الرُّسُلُ ؕ اَفَا۟ئِنۡ مَّاتَ اَوۡ قُتِلَ انۡقَلَبۡتُمۡ

રસૂલ ગુઝર ચુકે હૈં, ફિર કયા અગર વો વફાત પા જાએં યા કત્લ કર દિયે જાએં તો તુમ ઉલટે પાઉ

عَلٰٓى اَعۡقَابِكُمۡ ؕ وَمَنۡ يَّنۡقَلِبۡ عَلٰى عَقِبَيۡهِ فَلَنۡ

ફિર જાઓગે, ઔર જો શખ્સ ઉલટે પાઉ ફિર જાએ વો અલ્લાહ કા કુછ

يَّضُرَّ اللّٰهَ شَيۡـــًٔا ؕ وَسَيَجۡزِى اللّٰهُ الشّٰكِرِيۡنَ ﴿۱۴۴﴾

નહીં બિગાડેગા, ઔર અલ્લાહ શુક્ર કરનેવાલોં કો બદલા દેગા (૧૪૪)

وَمَا كَانَ لِنَفۡسٍ اَنۡ تَمُوۡتَ اِلَّا بِاِذۡنِ اللّٰهِ كِتٰبًا

ઔર કોઈ જાન મર નહીં સકતી બગૈર અલ્લાહ કે હુકમ કે, અલ્લાહ કા લિખા હુવા

مُّؤَجَّلًا ؕ وَمَنۡ يُّرِدۡ ثَوَابَ الدُّنۡيَا نُؤۡتِهٖ مِنۡهَا ۚ

વા'દા હૈ, ઔર જો શખ્સ દુનિયા કા ફાયદા ચાહતા હૈ ઉસકો હમ દુનિયા મેં સે દે દેતે હૈં,

وَمَنۡ يُّرِدۡ ثَوَابَ الۡاٰخِرَةِ نُؤۡتِهٖ مِنۡهَا ؕ وَسَنَجۡزِى

ઔર જો આખિરત કા ફાયદા ચાહતા હૈ ઉસકો હમ આખિરત મેં સે દે દેતે હૈં, ઔર શુક્ર કરનેવાલોં કો હમ

الشّٰكِرِيۡنَ ﴿۱۴۵﴾ وَكَاَيِّنۡ مِّنۡ نَّبِىٍّ قٰتَلَ ۙ مَعَهٗ

ઉનકા બદલા ઝરૂર અતા કરેંગે (૧૪૫) ઔર કિતને નબી હૈં જિનકે સાથ હો કર

رِبِّيُّوۡنَ كَثِيۡرٌ ۚ فَمَا وَهَنُوۡا لِمَاۤ اَصَابَهُمۡ فِىۡ

બહોત સે અલ્લાહવાલોંને જંગ કી, અલ્લાહ કી રાહ મેં જો મુસીબતેં ઉન પર પડીં

سَبِيۡلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوۡا وَمَا اسۡتَكَانُوۡا ؕ وَاللّٰهُ

ઉનસે ન વો પસ્ત હિમ્મત હુએ ઔર ન ઉન્હોંને કમઝોરી દિખાઈ ઔર ન હી વો દબે, ઔર અલ્લાહ

يُحِبُّ الصّٰبِرِيۡنَ ﴿۱۴۶﴾ وَمَا كَانَ قَوۡلَهُمۡ اِلَّاۤ اَنۡ

સબ્ર કરનેવાલોં કો દોસ્ત રખતા હૈ (૧૪૬) ઉનકી ઝબાન સે ઈસકે સિવા કુછ ઔર ન નિકલા કે

قَالُوۡا رَبَّنَا اغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوۡبَنَا وَاِسۡرَافَنَا فِىۡۤ

એ હમારે (પ્યારે) રબ! હમારે ગુનાહોં કો બખ્શ દીજિયે ઔર હમારે કામ મેં હમસે

اَمۡرِنَا وَثَبِّتۡ اَقۡدَامَنَا وَانۡصُرۡنَا عَلَى الۡقَوۡمِ

જો ઝયાદતી હુઈ ઉસકો માફ ફરમા દીજિયે, ઔર હમેં ષાબિત કદમ રખિયે ઔર કાફિર કૌમ કે મુકાબલે મેં

منزل ۱

الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٤٧﴾ فَاٰتٰىهُمُ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ

હમારી મદદ ફરમાઈયે (૧૪૭) પસ! અલ્લાહને ઉનકો દુનિયા કા બદલા ભી દિયા ઔર આખિરત કા

ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤٨﴾ ع

અચ્છા બદલા ભી, ઔર અલ્લાહ નેકી કરનેવાલોં કો દોસ્ત રખતા હૈ (૧૪૮)

ع ۱۵ / ۷

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ تُطِيْعُوا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

એ ઈમાનવાલો! અગર તુમ મુન્કિરોં કી બાત માનોગે તો વો તુમકો

يَرُدُّوْكُمْ عَلٰۤى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿١٤٩﴾ بَلِ

ઉલટે પાઉ ફૈર દેંગે ફિર તુમ નાકામ હો કર રેહ જાઓગે (૧૪૯) બલ્કે

اللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ النّٰصِرِيْنَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلْقِيْ فِيْ

અલ્લાહ તુમ્હારા મદદગાર હૈ ઔર વો સબસે બેહતર મદદ કરનેવાલા હૈ (૧૫૦) હમ મુન્કિરોં કે

قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَاۤ اَشْرَكُوْا بِاللّٰهِ

દિલોં મેં (તુમ્હારા) રોબ ડાલ દેંગે, કયૂંકે ઉન્હોંને ઐસી ચીઝ કો અલ્લાહ કા શરીક ઠેહરાયા

مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا ۚ وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ؕ

જિસકે હક મેં અલ્લાહને કોઈ દલીલ નહીં ઉતારી, ઉનકા ઠિકાના જહન્નમ હૈ,

منزل ۱

وَبِئْسَ مَثْوَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ

ઔર વો બહોત બુરી જગહ હૈ ઝાલિમોં કે લિયે (૧૫૧) ઔર અલ્લાહને તુમસે અપને વા'દે કો

وَعْدَهٗۤ اِذْ تَحُسُّوْنَهُمْ بِاِذْنِهٖ ۚ حَتّٰۤى اِذَا فَشِلْتُمْ

સચ્ચા કર દિખાયા જબકે તુમ ઉનકો અલ્લાહ કે હુકમ સે કત્લ કર રહે થે, યહાં તક કે જબ તુમ ખુદ

وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَاۤ

કમઝોર પડ ગયે ઔર તુમને હુકમ કો માનને મેં ઈખ્તિલાફ કિયા ઔર તુમ કેહને પર ન ચલે બાદ ઈસકે કે

اَرٰىكُمْ مَّا تُحِبُّوْنَ ؕ مِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيْدُ الدُّنْيَا

અલ્લાહને તુમકો વો ચીઝ દિખા દી થી જો તુમ ચાહતે થે, તુમ મેં સે બા'ઝ દુનિયા ચાહતે થે

وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيْدُ الْاٰخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ

ઔર તુમ મેં સે બાઝ આખિરત ચાહતે થે, ફિર અલ્લાહને તુમ્હારા રુખ ઉનસે ફૈર દિયા

لِيَبْتَلِيَكُمْ ۚ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ؕ وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ

તાકે તુમ્હારી આઝ્માઈશ કરે, ઔર અલ્લાહને તુમકો માફ કર દિયા, ઔર અલ્લાહ ઈમાનવાલોં કે હક મેં

عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٥٢﴾ اِذْ تُصْعِدُوْنَ وَلَا تَلْوٗنَ

બડા ફઝ્લવાલા હૈ (૧૫૨) જબ તુમ ચળ્હે જા રહે થે ઔર પલટ કર ભી

عَلٰۤى اَحَدٍ وَّالرَّسُوْلُ يَدْعُوْكُمْ فِىْۤ اُخْرٰىكُمْ

કિસીકો ન દેખતે થે ઔર રસૂલ તુમકો તુમ્હારે પીછે સે પુકાર રહે થે, ફિર અલ્લાહને

فَاَثَابَكُمْ غَمًّا ۢبِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ

તુમકો ગમ પર ગમ દિયા, તાકે તુમ રંજીદા ન હો ઉસ ચીઝ પર જો તુમ્હારે હાથ સે નિકલ ગઈ ઔર ન ઉસ

وَلَا مَاۤ اَصَابَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌ ۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ

મુસીબત પર જો તુમ પર પડી, ઔર અલ્લાહ બા ખબર હૈ ઉસસે જો કુછ તુમ કરતે હો (૧૫૩) ફિર અલ્લાહને

اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ ۢ بَعْدِ الْغَمِّ اَمَنَةً نُّعَاسًا

તુમ્હારે ઉપર ગમ કે બાદ ઈત્મીનાન ઉતારા યા'ની ઐસી ઉંઘ કે ઉસકા તુમ મેં સે

يَّغْشٰى طَآٮِٕفَةً مِّنْكُمْ ۙ وَطَآٮِٕفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ

એક જમાઅત પર ગલ્બહ હો રહા થા ઔર એક જમાઅત વો થી કે ઉસકો અપની જાનોં કી

اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ؕ

ફિકર પડી હુઈ થી, વો અલ્લાહ કે બારે મેં ખિલાફે હકીકત ખયાલાત, જાહિલિય્યત કે ખયાલાત કાઈમ કર

يَقُوْلُوْنَ هَلْ لَّنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَىْءٍ ؕ قُلْ اِنَّ

રહે થે, વો કેહતે થેઃ કયા હમારા ભી કુછ ઈખ્તિયાર હૈ? આપ કેહ દીજિયે કે

الْاَمْرَ كُلَّهٗ لِلّٰهِ ؕ يُخْفُوْنَ فِىْۤ اَنْفُسِهِمْ مَّا لَا يُبْدُوْنَ

સારા મામલા અલ્લાહ કે ઈખ્તિયાર મેં હૈ, વો અપને દિલોં મેં ઐસી બાત છુપાએ હુએ હૈં જો તુમ પર

لَكَ ؕ يَقُوْلُوْنَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَىْءٌ

ઝાહિર નહીં કરતે, વો કેહતે હૈં કે અગર ઈસ મા'મલે મેં હમારા ભી કુછ દખલ હોતા

مَّا قُتِلْنَا هٰهُنَا ؕ قُلْ لَّوْ كُنْتُمْ فِىْ بُيُوْتِكُمْ

તો હમ યહાં ન મારે જાતે, આપ કેહ દીજિયેઃ અગર તુમ અપને ઘરોં મેં હોતે તબ ભી

لَبَرَزَ الَّذِيْنَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ ۚ

જિનકા કત્લ હોના લિખા જા ચુકા વો અપને કત્લ કી જગહોં કી તરફ નિકલ પડતે,

وَلِيَبْتَلِىَ اللّٰهُ مَا فِىْ صُدُوْرِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا

યે ઈસ લિયે હુવા કે અલ્લાહ કો આઝમાના થા જો કુછ તુમ્હારે સીનોં મેં હૈ ઔર નિખારના થા જો કુછ

فِيۡ قُلُوۡبِكُمۡ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيۡمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوۡرِ ﴿١٥٤﴾

તુમ્હારે દિલોં મેં હૈ, ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ સીનોં મેં છુપી બાતોં કો﴿١٥٤﴾

اِنَّ الَّذِيۡنَ تَوَلَّوۡا مِنۡكُمۡ يَوۡمَ الۡتَقَى الۡجَمۡعٰنِ ۙ

તુમ મેં સે જો લોગ ફિર ગયે થે ઉસ દિન કે દોનોં ગિરોહોં મેં મુડભેડ હુઈ

اِنَّمَا اسۡتَزَلَّهُمُ الشَّيۡطٰنُ بِبَعۡضِ مَا كَسَبُوۡا ۚ

ઉનકો શૈતાનને ઉનકે બા'ઝ આ'માલ કે સબબ સે ફિસલા દિયા થા,

وَلَقَدۡ عَفَا اللّٰهُ عَنۡهُمۡ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوۡرٌ حَلِيۡمٌ ﴿١٥٥﴾ ع

અલ્લાહને ઉનકો માફ કર દિયા, બેશક અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, બડા બુર્દબાર હૈ﴿١٥٥﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَا تَكُوۡنُوۡا كَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا

એ ઈમાનવાલો! તુમ ઉન લોગોં કે માનિન્દ ન હો જાના જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા,

وَقَالُوۡا لِاِخۡوَانِهِمۡ اِذَا ضَرَبُوۡا فِى الۡاَرۡضِ اَوۡ كَانُوۡا

વો અપને ભાઈઓં કે બારે મેં કેહતે હૈં જબકે વો સફર પર જાતે હૈં યા જિહાદ મેં

غُزًّى لَّوۡ كَانُوۡا عِنۡدَنَا مَا مَاتُوۡا وَمَا قُتِلُوۡا ۚ

નિકલતે હૈં(ઔર ઉનકો મૌત આ જાતી હૈ) કે અગર વો હમારે પાસ રેહતે તો ન મરતે ઔર ન મારે જાતે,

لِيَجۡعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسۡرَةً فِىۡ قُلُوۡبِهِمۡ ؕ وَاللّٰهُ

તાકે અલ્લાહ ઈસકો ઉનકે દિલોં મેં હસ્રત કા સબબ બના દે, ઔર અલ્લાહ હી

يُحۡىٖ وَيُمِيۡتُ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ بَصِيۡرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنۡ

ઝિંદગી બખ્શતા હૈ ઔર મૌત દેતા હૈ, ઔર જો કુછ તુમ કરતે હો અલ્લાહ ઉસકો દેખ રહા હૈ﴿١٥٦﴾ઔર

قُتِلۡتُمۡ فِىۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ اَوۡ مُتُّمۡ لَمَغۡفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ

અગર તુમ અલ્લાહ કી રાહ મેં મારે જાઓ યા મર જાઓ તો અલ્લાહ કી મગ્ફિરત

وَرَحۡمَةٌ خَيۡرٌ مِّمَّا يَجۡمَعُوۡنَ ﴿١٥٧﴾ وَلَئِنۡ مُّتُّمۡ اَوۡ

ઔર રહમત ઉસસે બેહતર હૈ જિસકો વો જમા કર રહે હૈં﴿١٥٧﴾ઔર અગર તુમ મર ગયે

قُتِلۡتُمۡ لَاِالَى اللّٰهِ تُحۡشَرُوۡنَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحۡمَةٍ مِّنَ

યા મારે ગયે બહર હાલ તુમ અલ્લાહ હી કે પાસ જમા કિયે જાઓગે﴿١٥٨﴾યે અલ્લાહ કી બડી

اللّٰهِ لِنۡتَ لَهُمۡ ۚ وَلَوۡ كُنۡتَ فَظًّا غَلِيۡظَ الۡقَلۡبِ

રહમત હૈ કે આપ ઉનકે લિયે નરમ હો, અગર આપ સખ્ત મિજાઝ ઔર સખ્ત દિલ હોતે

لَانْفَضُّوْا مِنْ حَوْلِكَ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ

તો યે લોગ આપકે પાસ સે ભાગ જાતે, પસ! ઉનકો માફ કર દેં ઔર ઉનકે લિયે મગ્ફિરત

لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْاَمْرِ ۚ فَاِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ

માંગેં ઔર મા'મલાત મેં ઉનસે મશ્વરહ લેં, ફિર જબ ફૈસલા કર લેં તો અલ્લાહ પર

عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِيْنَ ﴿١٥٩﴾ اِنْ

ભરોસા કરેં, બેશક અલ્લાહ ઉનસે મુહબ્બત કરતા હૈ જો ઉસ પર ભરોસા રખતે હૈં ﴿١٥٩﴾ અગર

يَّنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۚ وَاِنْ يَّخْذُلْكُمْ

અલ્લાહ તુમ્હારા સાથ દે તો કોઈ તુમ પર ગાલિબ નહીં આ સકતા, ઔર અગર વો તુમ્હારા સાથ છોડ દે

فَمَنْ ذَا الَّذِيْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْۢ بَعْدِهٖ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ

તો ઉસકે બાદ કૌન હૈ જો તુમ્હારી મદદ કરે, ઔર અલ્લાહ હી પર

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَّغُلَّ ؕ

ભરોસા કરના ચાહિયે ઈમાનવાલોં કો ﴿١٦٠﴾ નબી કા યે કામ નહીં કે વો કુછ ખયાનત કરે,

وَمَنْ يَّغْلُلْ يَاْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفّٰى

ઔર જો કોઈ ખયાનત કરેગા વો અપની ખયાનત કી હુઈ ચીઝ કો કયામત કે દિન હાઝિર કરેગા, ફિર હર

كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦١﴾ اَفَمَنِ

જાન કો ઉસકે કિયે હુએ કા પૂરા બદલા મિલેગા ઔર ઉન પર કુછ ઝુલ્મ ન હોગા ﴿١٦١﴾ કયા વો શખ્સ

اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْۢ بَآءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللّٰهِ

જો અલ્લાહ કી મર્ઝી કા તાબેઅ હૈ વો ઉસ શખ્સ કે માનિન્દ હો જાએગા જો અલ્લાહ કા ગઝબ લે કર લૌટા

وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ

ઔર ઉસકા ઠિકાના જહન્નમ હૈ, ઔર વો કયા હી બુરા ઠિકાના હૈ ﴿١٦٢﴾ અલ્લાહ કે યહાં ઉનકે દર્જે અલગ

اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ

અલગ હોંગે, ઔર અલ્લાહ દેખ રહા હૈ જો વો કરતે હૈં ﴿١٦٣﴾ અલ્લાહને ઈમાનવાલોં પર

عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ

એહ્સાન કિયા કે ઉનમેં ઉન્હીં મેં સે એક રસૂલ ભેજા, જો ઉનકો અલ્લાહ કી

يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ

આયતેં સુનાતા હૈ ઔર ઉનકો પાક કરતા હૈ ઔર ઉનકો કિતાબ

وَالْحِكْمَةَ ۚ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٦٤﴾

ઔર હિકમત કી તા'લીમ દેતા હૈ, વરના બેશક વો ઈસસે પેહલે ખુલી ગુમરાહી મેં થે ﴿١٦٤﴾

اَوَلَمَّآ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِّثْلَيْهَا ۙ

ઔર જબ તુમકો ઐસી મુસીબત પહૂંચે જિસકી દોગુની મુસીબત તુમ પહૂંચા ચુકે થે તો

قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَا ؕ قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ ؕ اِنَّ

તુમને કહા કે યે કહાં સે આ ગઈ? આપ કેહ દીજિયે કે યે તુમ્હારે અપને પાસ હી સે હૈ, બેશક

اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٦٥﴾ وَمَآ اَصَابَكُمْ يَوْمَ

અલ્લાહ હર ચીઝ પર કાદિર હૈ ﴿١٦٥﴾ ઔર દોનોં જમાઅતોં કી મુડભેડ કે દિન તુમકો જો મુસીબત

الْتَقَى الْجَمْعٰنِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٦٦﴾ ۙ

પહૂંચી વો અલ્લાહ કે હુકમ સે પહૂંચી, ઔર ઈસ વાસ્તે કે અલ્લાહ ઈમાનવાલોં કો જાન લે ﴿١٦٦﴾

وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ نَافَقُوْا ۚۖ وَقِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا

ઔર ઉનકો ભી જાન લે જો મુનાફિક થે, જિનસે કહા ગયા કે આઓ

قَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوِ ادْفَعُوْا ؕ قَالُوْا لَوْ نَعْلَمُ

અલ્લાહ કી રાહ મેં લડો યા દુશ્મન કો દફા કરો, ઉન્હોંને કહા: અગર હમ જાનતે કે

قِتَالًا لَّا تَّبَعْنٰكُمْ ؕ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ

જંગ હોની હૈ તો હમ ઝરૂર તુમ્હારે સાથ ચલતે, યે લોગ ઉસ દિન ઈમાન કે મુકાબલે કુફ્ર કે

مِنْهُمْ لِلْاِيْمَانِ ۚ يَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَّا لَيْسَ

ઝયાદહ કરીબ થે, વો અપને મુંહ સે વો બાત કેહતે હૈં જો ઉનકે દિલોં મેં

فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُوْنَ ﴿١٦٧﴾ ۚ اَلَّذِيْنَ

નહીં હૈ, ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ જિસકો વો છુપાતે હૈં ﴿١٦٧﴾ યે લોગ જો ખુદ બૈઠે રહે

قَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوْا لَوْ اَطَاعُوْنَا مَا قُتِلُوْا ؕ

અપને ભાઈઓં કે બારે મેં કેહતે હૈં કે અગર વો હમારી બાત માનતે તો મારે ન જાતે,

قُلْ فَادْرَءُوْا عَنْ اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ

(એ નબી) આપ કેહ દીજિયે કે તુમ અપને ઉપર હી સે મૌત કો હટા દો અગર તુમ

صٰدِقِيْنَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ

સચ્ચે હો ﴿١٦٨﴾ ઔર જો લોગ અલ્લાહ કી રાહ મેં મારે જાએં ઉનકો

اللّٰهِ اَمْوَاتًا ؕ بَلْ اَحْيَآءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُوْنَ ﴿١٦٩﴾ۙ

મુર્દા ન સમજો, બલ્કે વો ઝિંદા હૈં અપને રબ કે પાસ, જહાં ઉનકો રોઝી મિલ રહી હૈ (૧૬૯)

فَرِحِيْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۙ وَيَسْتَبْشِرُوْنَ

વો ખુશ હૈં ઉસ પર જો અલ્લાહને અપને ફઝ્લ સે ઉનકો દિયા હૈ, ઔર ખુશખબરી લે રહે હૈં

بِالَّذِيْنَ لَمْ يَلْحَقُوْا بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ ۙ اَلَّا خَوْفٌ

કે જો લોગ ઉનકે પીછે હૈં ઔર અભી વહાં નહીં પહૂંચે હૈં ઉનકે લિયે ભી

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿١٧٠﴾ۘ يَسْتَبْشِرُوْنَ بِنِعْمَةٍ

ન કોઈ ખૌફ હૈ ઔર ન વો ગમગીન હોંગે (૧૭૦) વો ખુશ હો રહે હૈં અલ્લાહ કે ઈન્આમ

مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ

ઔર ફઝ્લ પર, ઔર ઈસ પર કે અલ્લાહ ઈમાનવાલોં કા અજ્ર ઝાયેઅ

الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٧١﴾ۚۛ اَلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ

નહીં કરતા (૧૭૧) જિન લોગોંને અલ્લાહ ઔર રસૂલ કે હુકમ કો માના

مِنْۢ بَعْدِ مَآ اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ ۛؕ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا

બાદ ઈસકે કે ઉનકો ઝખ્મ લગ ચુકા થા, ઉનમેં સે જો નેક ઔર

مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿١٧٢﴾ۚ اَلَّذِيْنَ قَالَ لَهُمُ

પરહેઝગાર હૈં ઉનકે લિયે બડા અજ્ર હૈ (૧૭૨) જિનસે લોગોંને કહા કે દુશ્મનોંને

النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوْا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ

તુમ્હારે ખિલાફ બડી તાકત જમા કર લી હૈ પસ! ઉનસે ડરો, લેકિન ઈસ ચીઝને ઉનકે ઈમાન મેં ઔર

فَزَادَهُمْ اِيْمَانًا ۖۗ وَّقَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ ﴿١٧٣﴾

ઈઝાફા કર દિયા ઔર ઉન્હોંને કહાઃ અલ્લાહ હમારે લિયે કાફી હૈ ઔર વો બેહતરીન કારસાઝ હૈ (૧૭૩)

فَانْقَلَبُوْا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ

પસ! વો અલ્લાહ કી નેઅમત ઔર ઉસકે ફઝ્લ કે સાથ વાપસ આયે, ઉન લોગોં કે સાથ કોઈ

سُوْٓءٌ ۙ وَّاتَّبَعُوْا رِضْوَانَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ عَظِيْمٍ ﴿١٧٤﴾

બુરાઈ પેશ ન આઈ, ઔર વો અલ્લાહ કી રઝામંદી પર ચલે, ઔર અલ્લાહ બડા ફઝ્લવાલા હૈ (૧૭૪)

اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطٰنُ يُخَوِّفُ اَوْلِيَآءَهٗ ۠ فَلَا تَخَافُوْهُمْ

યે શૈતાન હૈ જો તુમકો અપને દોસ્તોં સે ડરાતા હૈ, તુમ ઉનસે ન ડરો

وَخَافُوۡنِ اِنۡ كُنۡتُمۡ مُّؤۡمِنِيۡنَ ﴿١٧٥﴾ وَلَا يَحۡزُنۡكَ
બલ્કે મુજસે ડરો અગર તુમ મો'મિન હો(૧૭૫) ઔર વો લોગ તુમ્હારે લિયે

الَّذِيۡنَ يُسَارِعُوۡنَ فِى الۡكُفۡرِ‌ۚ اِنَّهُمۡ لَنۡ يَّضُرُّوا
ગમ કા સબબ ન બનેં જો ઈન્કાર કરને મેં આગે બઢ રહે હૈં, વો અલ્લાહ કો હરગિઝ કોઈ નુકસાન

اللّٰهَ شَيۡـــًٔا‌ ؕ يُرِيۡدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجۡعَلَ لَهُمۡ حَظًّا فِى
નહીં પહૂંચા સકેંગે, અલ્લાહ ચાહતા હે કે ઉનકે લિયે આખિરત મેં કોઈ હિસ્સા

الۡاٰخِرَةِ‌ ۚ وَلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيۡمٌ ﴿١٧٦﴾ اِنَّ الَّذِيۡنَ اشۡتَرَوُا
ન રખ્ખે, ઔર ઉનકે લિયે બડા અઝાબ હૈ(૧૭૬) જિન લોગોંને ઈમાન કે બદલે

الۡكُفۡرَ بِالۡاِيۡمَانِ لَنۡ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيۡـــًٔا ‌ۚ وَلَهُمۡ
કુફ્ર કો ખરીદા હે વો અલ્લાહ કા કુછ બિગાડ નહીં સકતે, ઔર ઉનકે લિયે

عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحۡسَبَنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اَنَّمَا
દર્દનાક અઝાબ હૈ(૧૭૭) ઔર જો લોગ કુફ્ર કર રહે હૈં યે ખયાલ ન કરેં કે હમ જો ઉનકો

نُمۡلِىۡ لَهُمۡ خَيۡرٌ لِّاَنۡفُسِهِمۡ‌ ؕ اِنَّمَا نُمۡلِىۡ لَهُمۡ
મુહ્લત દે રહે હૈં યે ઉનકે હક મેં બેહતર હૈ, હમ તો બસ ઈસ લિયે મુહ્લત દે રહે હૈં કે

لِيَزۡدَادُوۡۤا اِثۡمًا ‌ۚ وَلَهُمۡ عَذَابٌ مُّهِيۡنٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ
વો જુર્મ મેં ઔર બઢ જાએં, ઔર ઉનકે લિયે ઝલીલ કરનેવાલા અઝાબ હૈ(૧૭૮) અલ્લાહ વો નહીં કે

اللّٰهُ لِيَذَرَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ عَلٰى مَاۤ اَنۡتُمۡ عَلَيۡهِ حَتّٰى
મુસલમાનોં કો ઉસ હાલત પર છોડ દે જિસ તરહ કે તુમ અબ હો, જબ તક કે વો

يَمِيۡزَ الۡخَبِيۡثَ مِنَ الطَّيِّبِ‌ؕ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطۡلِعَكُمۡ
નાપાક કો પાક સે અલગ ન કર લે, ઔર અલ્લાહ યૂં નહીં કે તુમકો ગૈબ સે

عَلَى الۡغَيۡبِ وَلٰـكِنَّ اللّٰهَ يَجۡتَبِىۡ مِنۡ رُّسُلِهٖ مَنۡ
બા ખબર કર દે, બલ્કે અલ્લાહ ચુન લેતા હે અપને રસૂલોં મેં સે જિસકો

يَّشَآءُ‌ ۖ فَاٰمِنُوۡا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ‌ ۚ وَاِنۡ تُؤۡمِنُوۡا
ચાહતા હૈ, પસ! તુમ ઈમાન લાઓ અલ્લાહ પર ઔર ઉસકે રસૂલોં પર, ઔર અગર તુમ ઈમાન લાઓ

وَتَتَّقُوۡا فَلَـكُمۡ اَجۡرٌ عَظِيۡمٌ ﴿١٧٩﴾ وَلَا يَحۡسَبَنَّ الَّذِيۡنَ
ઔર પરહેઝગારી ઈખ્તિયાર કરો તો તુમ્હારે લિયે બડા અજ્ર હૈ(૧૭૯) ઔર જો લોગ કંજૂસી કરતે હૈં ઉસ

منزل ١

يَبْخَلُوْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ ؕ
ચીઝ મેં જો અલ્લાહને ઉનકો અપને ફઝ્લ મેં સે દિયા હૈ વો હરગિઝ યે ન સમજેં કે યે ઉનકે હક મેં અચ્છા

بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ؕ سَيُطَوَّقُوْنَ مَا بَخِلُوْا بِهٖ يَوْمَ
હૈ, બલ્કે યે ઉનકે હક મેં બહોત બુરા હૈ, જિસ ચીઝ મેં વો કંજૂસી કર રહે હૈં ઉસકા કયામત કે દિન

الْقِيٰمَةِ ؕ وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَاللّٰهُ
ઉનકો તૌક પેહનાયા જાએગા, ઔર અલ્લાહ હી કી હૈ મીરાષ ઝમીન વ આસમાન કી, ઔર જો કુછ

بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۱۸۰﴾ ع لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ
તુમ કરતે હો અલ્લાહ ઉસસે બા ખબર હૈ (૧૮૦) અલ્લાહને ઉન લોગોં કી બાત સુન લી

الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيْرٌ وَّنَحْنُ اَغْنِيَآءُ ۘ
જિન્હોંને કહા કે અલ્લાહ મોહતાજ હૈ ઔર હમ માલદાર હૈં, હમ લિખ લેંગે

سَنَكْتُبُ مَا قَالُوْا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ
ઉનકી ઈસ બાત કો ઔર ઉનકે પૈગમ્બરોં કો નાહક માર ડાલને કો ભી,

وَّنَقُوْلُ ذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿۱۸۱﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
ઔર હમ કહેંગે કે અબ આગ કા અઝાબ ચખ્ખો (૧૮૧) યે તુમ્હારે અપને હાથોં કી

اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿۱۸۲﴾ ج
કમાઈ હૈ, ઔર અલ્લાહ અપને બંદો કે સાથ ઝુલ્મ કરનેવાલા નહીં (૧૮૨)

اَلَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَآ اَلَّا نُؤْمِنَ
જો લોગ કેહતે હૈં કે અલ્લાહ હમસે યે વા'દા લે ચુકા હૈ કે હમ કિસી રસૂલ કો તસ્લીમ ન કરેં

لِرَسُوْلٍ حَتّٰى يَاْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ ؕ قُلْ
જબ તક વો હમારે સામને ઐસી કુર્બાની પેશ ન કરે જિસકો આગ ખા લે, ઉનસે કહિયે કે

قَدْ جَآءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِيْ
મુજસે પેહલે તુમ્હારે પાસ કઈ રસૂલ આયે ખુલી નિશાનિયાં લે કર ઔર વો ચીઝ લે કર

قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوْهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۸۳﴾
જિસકો તુમ કેહ રહે હો, ફિર તુમને કયૂં ઉનકો માર ડાલા, અગર તુમ સચ્ચે હો (૧૮૩)

فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَآءُوْ
પસ! અગર યે આપકો જુઠલાતે હૈં તો આપસે પેહલે ભી બહોત સે રસૂલ જુઠલાએ જા ચુકે હૈં જો

بِالۡبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالۡكِتٰبِ الۡمُنِيۡرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفۡسٍ

ખુલી નિશાનિયાં ઔર સહીફે ઔર રોશન કિતાબ લે કર આયે થે (૧૮૪) હર શખ્સ કો

ذَآئِقَةُ الۡمَوۡتِ ؕ وَاِنَّمَا تُوَفَّوۡنَ اُجُوۡرَكُمۡ يَوۡمَ الۡقِيٰمَةِ ؕ

મૌત કા મઝા ચખના હે, ઔર તુમકો પૂરા પૂરા અજ્ર તો બસ કયામત કે દિન મિલેગા,

فَمَنۡ زُحۡزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدۡخِلَ الۡجَنَّةَ فَقَدۡ فَازَ ؕ

પસ! જો શખ્સ આગ સે બચા લિયા જાએ ઔર જન્નત મેં દાખિલ કિયા જાએ વહી કામયાબ રહા,

وَمَا الۡحَيٰوةُ الدُّنۡيَآ اِلَّا مَتَاعُ الۡغُرُوۡرِ ﴿١٨٥﴾ لَتُبۡلَوُنَّ

ઔર દુનિયા કી ઝિંદગી તો બસ ધોકે કા સૌદા હે (૧૮૫) યકીનન તુમ અપની જાન ઔર

فِىۡۤ اَمۡوَالِكُمۡ وَاَنۡفُسِكُمۡ ۚ وَلَتَسۡمَعُنَّ مِنَ الَّذِيۡنَ

માલ મેં આઝમાયે જાઓગે, ઔર તુમ બહોત સી તકલીફ દેનેવાલી બાતેં સુનોગે

اُوۡتُوا الۡكِتٰبَ مِنۡ قَبۡلِكُمۡ وَمِنَ الَّذِيۡنَ اَشۡرَكُوۡۤا

ઉનસે જિનકો તુમસે પેહલે કિતાબ મિલી ઔર ઉનસે ભી જિન્હોંને

اَذًى كَثِيۡرًا ؕ وَاِنۡ تَصۡبِرُوۡا وَتَتَّقُوۡا فَاِنَّ ذٰلِكَ

શિર્ક કિયા, ઔર અગર તુમ સબ્ર કરો ઔર તક્વા ઈખ્તિયાર કરો તો યે બડે

مِنۡ عَزۡمِ الۡاُمُوۡرِ ﴿١٨٦﴾ وَاِذۡ اَخَذَ اللّٰهُ مِيۡثَاقَ الَّذِيۡنَ

હૌસલે કા કામ હે (૧૮૬) ઔર જબ અલ્લાહને એહ્‌લે કિતાબ સે અહદ લિયા કે તુમ

اُوۡتُوا الۡكِتٰبَ لَتُبَيِّنُنَّهٗ لِلنَّاسِ وَلَا تَكۡتُمُوۡنَهٗ ۫

અલ્લાહ કી કિતાબ કો પૂરી તરહ લોગોં કે લિયે ઝાહિર કરોગે ઔર ઉસકો નહીં છુપાઓગે,

فَنَبَذُوۡهُ وَرَآءَ ظُهُوۡرِهِمۡ وَاشۡتَرَوۡا بِهٖ ثَمَنًا

મગર ઉન્હોંને ઉસકો પીઠ કે પીછે ડાલ દિયા ઔર ઉસકો થોડી સી કીમત પર

قَلِيۡلًا ؕ فَبِئۡسَ مَا يَشۡتَرُوۡنَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحۡسَبَنَّ الَّذِيۡنَ

બેચ ડાલા, કૈસી બુરી હે વો ચીઝ જિસકો વો ખરીદ રહે હૈં (૧૮૭) જો લોગ

يَفۡرَحُوۡنَ بِمَآ اَتَوۡا وَّيُحِبُّوۡنَ اَنۡ يُّحۡمَدُوۡا بِمَا

અપને કરતૂતોં પર ખુશ હૈં ઔર ચાહતે હૈં કે જો કામ ઉન્હોંને નહીં કિયે

لَمۡ يَفۡعَلُوۡا فَلَا تَحۡسَبَنَّهُمۡ بِمَفَازَةٍ مِّنَ الۡعَذَابِ ۚ

ઉસ પર ઉનકી તા'રીફ કી જાએ, ઉનકો અઝાબ સે બરી ન સમજો,

وَلَهُمۡ عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿۱۸۸﴾ وَلِلّٰهِ مُلۡكُ السَّمٰوٰتِ

ઉનકે લિયે દર્દનાક અઝાબ હે (૧૮૮) ઔર અલ્લાહ હી કે લિયે હે આસમાનોં

وَالۡاَرۡضِ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ﴿۱۸۹﴾ اِنَّ فِىۡ

ઔર ઝમીન કી બાદશાહત, ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કાદિર હે (૧૮૯) આસમાનોં

خَلۡقِ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ وَاخۡتِلَافِ الَّيۡلِ وَالنَّهَارِ

ઔર ઝમીન કી પૈદાઈશ મેં ઔર રાત–દિન કે બારી બારી આને મેં

لَاٰيٰتٍ لِّاُولِى الۡاَلۡبَابِ ۚ ۖ ﴿۱۹۰﴾ الَّذِيۡنَ يَذۡكُرُوۡنَ اللّٰهَ

અક્લવાલોં કે લિયે બહોત નિશાનિયાં હૈં (૧૯૦) જો અલ્લાહ કો યાદ કરતે હૈં

قِيٰمًا وَّقُعُوۡدًا وَّعَلٰى جُنُوۡبِهِمۡ وَيَتَفَكَّرُوۡنَ فِىۡ

ખડે ઔર બૈઠે ઔર અપની કરવટોં પર, ઔર આસમાનોં ઔર ઝમીન કી પૈદાઈશ મેં

خَلۡقِ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ۚ رَبَّنَا مَا خَلَقۡتَ هٰذَا

ગૌર કરતે રેહતે હૈં,(વો કેહ ઉઠતે હૈં કે) એ હમારે રબ! આપને યે સબ બિલા વજહ

بَاطِلًا ۚ سُبۡحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۹۱﴾ رَبَّنَاۤ اِنَّكَ

નહીં બનાયા, આપ પાક હૈં, પસ! હમકો આગ કે અઝાબ સે બચા લીજિયે (૧૯૧) એ હમારે પરવરદિગાર!

مَنۡ تُدۡخِلِ النَّارَ فَقَدۡ اَخۡزَيۡتَهٗ ؕ وَمَا لِلظّٰلِمِيۡنَ

આપને જિસકો આગ મેં ડાલા ઉસકો આપને વાકઈ રુસ્વા કર દિયા, ઔર ઝાલિમોં કા કોઈ મદદગાર

مِنۡ اَنۡصَارٍ ﴿۱۹۲﴾ رَبَّنَاۤ اِنَّنَا سَمِعۡنَا مُنَادِيًا يُّنَادِىۡ

નહીં (૧૯૨) એ હમારે (પ્યારે) રબ! હમને એક પુકારનેવાલે કો સુના જો ઈમાન કી તરફ બુલા રહા થા કે અપને

لِلۡاِيۡمَانِ اَنۡ اٰمِنُوۡا بِرَبِّكُمۡ فَاٰمَنَّا ۖ ۚ رَبَّنَا

રબ પર ઈમાન લે આઓ પસ! હમ ઈમાન લે આયે, એ હમારે રબ! હમારે ગુનાહોં કો બખ્શ દીજિયે ઔર

فَاغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوۡبَنَا وَكَفِّرۡ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا

હમારી બુરાઈયોં કો હમસે દૂર કર દીજિયે ઔર હમારા ખાતિમહ નેક લોગોં કે સાથ

مَعَ الۡاَبۡرَارِ ۚ ﴿۱۹۳﴾ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلٰى رُسُلِكَ

ફરમાઈયે (૧૯૩) એ હમારે રબ! આપને જો વા'દે અપને રસૂલોં કે ઝરિયે હમસે કિયે હૈં ઉનકો હમારે સાથ પૂરા

وَلَا تُخۡزِنَا يَوۡمَ الۡقِيٰمَةِ ؕ اِنَّكَ لَا تُخۡلِفُ الۡمِيۡعَادَ ﴿۱۹۴﴾

ફરમાઈયે ઔર કયામત કે દિન હમેં રુસ્વાઈ મેં ન ડાલિયે, બેશક આપ વા'દે કે ખિલાફ કરનેવાલે નહીં હૈં (૧૯૪)

ع ۱۹ / ۱۰

فَاسۡتَجَابَ لَهُمۡ رَبُّهُمۡ اَنِّیۡ لَاۤ اُضِیۡعُ عَمَلَ

પસ! ઉનકે રબને ઉનકી દુઆ કબૂલ ફરમાઈ કે મેં તુમ મેં સે કિસીકા અમલ ઝાયેઅ

عَامِلٍ مِّنۡكُمۡ مِّنۡ ذَكَرٍ اَوۡ اُنۡثٰى ۚ بَعۡضُكُمۡ مِّنۡۢ

કરનેવાલા નહીં હું, ચાહે વો મર્દ હો યા ઔરત, તુમ સબ એક દૂસરે

بَعۡضٍ ۚ فَالَّذِيۡنَ هَاجَرُوۡا وَاُخۡرِجُوۡا مِنۡ دِيَارِهِمۡ

સે હો, પસ! જિન લોગોંને હિજરત કી ઔર જો અપને ઘરોં સે નિકાલે ગયે

وَاُوۡذُوۡا فِىۡ سَبِيۡلِىۡ وَقٰتَلُوۡا وَقُتِلُوۡا لَاُكَفِّرَنَّ

ઔર મેરી રાહ મેં સતાયે ગયે, ઔર વો લડે ઔર મારે ગયે મેં ઉનકી ખતાએં ઝરૂર

عَنۡهُمۡ سَيِّاٰتِهِمۡ وَلَاُدۡخِلَنَّهُمۡ جَنّٰتٍ تَجۡرِىۡ مِنۡ

ઉનસે દૂર કર દુંગા ઔર ઉનકો ઐસે બાગાત મેં દાખિલ કરુંગા જિનકે નીચે નેહરેં

تَحۡتِهَا الۡاَنۡهٰرُ ۚ ثَوَابًا مِّنۡ عِنۡدِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عِنۡدَهٗ

બેહતી હોંગી, યે ઉનકા બદલા હૈ અલ્લાહ કે યહાં, ઔર બેહતરીન બદલા

حُسۡنُ الثَّوَابِ ﴿۱۹۵﴾ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا

અલ્લાહ હી કે પાસ હૈ (૧૯૫) ઔર મુલ્ક કે અંદર મુન્કિરોં કી સરગર્મિયાં તુમકો

فِى الۡبِلَادِ ﴿۱۹۶﴾ مَتَاعٌ قَلِيۡلٌ ۚ ثُمَّ مَاۡوٰٮهُمۡ جَهَنَّمُ ؕ

ધોકે મેં ન ડાલેં (૧૯૬) યે થોડા સા ફાયદા હૈ, ફિર ઉનકા ઠિકાના જહન્નમ હૈ

وَبِئۡسَ الۡمِهَادُ ﴿۱۹۷﴾ لٰكِنِ الَّذِيۡنَ اتَّقَوۡا رَبَّهُمۡ لَهُمۡ

ઔર વો કૈસા બુરા ઠિકાના હૈ (૧૯૭) અલબત્તા જો લોગ અપને રબ સે ડરતે હૈં ઉનકે લિયે ઐસે

جَنّٰتٌ تَجۡرِىۡ مِنۡ تَحۡتِهَا الۡاَنۡهٰرُ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا

બાગાત હોંગે જિનકે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી, વો ઉસમેં હમેશા રહેંગે, યે અલ્લાહ

نُزُلًا مِّنۡ عِنۡدِ اللّٰهِ ؕ وَمَا عِنۡدَ اللّٰهِ خَيۡرٌ

કી તરફ સે ઉનકી મેઝબાની હોગી, ઔર જો કુછ અલ્લાહ કે પાસ હૈ નેક લોગોં કે લિયે વહી સબસે બેહતર

لِّلۡاَبۡرَارِ ﴿۱۹۸﴾ وَاِنَّ مِنۡ اَهۡلِ الۡكِتٰبِ لَمَنۡ يُّؤۡمِنُ بِاللّٰهِ

હૈ (૧૯૮) ઔર એહ્‌લે કિતાબ મેં કુછ ઐસે ભી હૈં જો અલ્લાહ પર ઈમાન રખતે હૈં ઔર ઈસ કિતાબ કો માનતે

وَمَاۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡكُمۡ وَمَاۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡهِمۡ خٰشِعِيۡنَ لِلّٰهِ ۙ

હૈં જો તુમ્હારી તરફ ભેજી ગઈ ઔર ઉસ કિતાબ કો ભી જો ખુદ ઉનકી તરફ ભેજી ગઈ થી, વો અલ્લાહ કે

منزل ۱

الثلثة

لَا يَشْتَرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ
આગે જુકે હુએ હૈં, ઔર વો અલ્લાહ કી આયતોં કો થોડી કીમત પર બેચ નહીં દેતે, યહી વો લોગ હૈં કે

اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾
ઉનકા અજ્ર ઉનકે રબ કે પાસ હે, ઔર બેશક અલ્લાહ જલ્દ હિસાબ લેનેવાલા હે (૧૯૯)

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اصْبِرُوْا وَصَابِرُوْا وَرَابِطُوْا ۙ
એ ઈમાનવાલો! સબ્ર કરો ઔર મુકાબલે મેં મઝબૂત રહો ઔર લગે રહો,

وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٢٠٠﴾ ع
ઔર અલ્લાહ સે ડરો, ઉમ્મીદ હે કે તુમ કામયાબ હો જાઓગે (૨૦૦)

સૂરએ નિસાઅ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાજિલ હુઈ, ઔર ઈસમેં ૧૭૬ આયાત ઔર ૨૪ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એઅતેબાર સે ૯૨ નંબર પર હે લેકિન તિલાવત કે એઅતેબાર સે ૪ નંબર પર હે ઔર સૂરએ મુમ્તહિનહ કે બાદ નાઝિલ હુઈ

ઈસમેં (૧૬૦૩૦) હુરૂફ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
અલ્લાહ કે નામ સે શુરૂઅ કરતા હું જો બડા મહેરબાન નિહાયત રહમ કરનેવાલા હે

ઈસમેં (૩૦૪૫) કલિમાત હૈં

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ
એ લોગો! અપને રબ સે ડરો જિસને તુમકો એક જાન સે પૈદા

نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا
કિયા ઔર ઉસીસે ઉસકા જોડા પૈદા કિયા ઔર ઉન દોનોં સે બહોત સે

رِجَالًا كَثِيْرًا وَّنِسَآءً ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَآءَلُوْنَ
મર્દ ઔર ઔરતેં ફૈલા દીં, ઔર અલ્લાહ સે ડરો જિસકે વાસ્તે સે તુમ એક દૂસરે સે સુવાલ કરતે હો,

بِهٖ وَالْاَرْحَامَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا ﴿١﴾
ઔર ખબરદાર રહો કરાબતદારોં કે બારે મેં, બેશક અલ્લાહ તુમ્હારી નિગરાની કર રહા હે (૧)

وَاٰتُوا الْيَتٰمٰۤى اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيْثَ
ઔર યતીમોં કા માલ ઉનકે હવાલે કર દો, ઔર બુરે માલ કો અચ્છે માલ સે

بِالطَّيِّبِ ۪ وَلَا تَاْكُلُوْۤا اَمْوَالَهُمْ اِلٰۤى اَمْوَالِكُمْ ؕ
ન બદલો ઔર ઉનકે માલ અપને માલ કે સાથ મિલા કર ન ખાઓ,

اِنَّهٗ كَانَ حُوْبًا كَبِيْرًا ﴿٢﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوْا
યકીનન્ યે બહોત બડા ગુનાહ હે (૨) ઔર અગર તુમકો અંદેશા હો કે તુમ ઈન્સાફ ન કર સકોગે

فِي الْيَتٰمٰى فَانْكِحُوْا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ مَثْنٰى

યતીમોં કે મા'મલે મેં તો ઔરતોં મેં સે જો તુમકો પસંદ હોં ઉનમેં સે દો દો,

وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۚ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَعْدِلُوْا فَوَاحِدَةً

તીન તીન, ચાર ચાર તક નિકાહ કર લો, ઔર અગર તુમ્હેં અંદેશા હો કે તુમ ઈન્સાફ ન કર સકોગે તો એક

اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ؕ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَلَّا تَعُوْلُوْا ۟ؕ ﴿٣﴾

હી નિકાહ કરો યા જો બાંદી તુમ્હારી મિલ્કિયત મેં હો, ઈસમેં ઉમ્મીદ હે કે તુમ ઈન્સાફ સે ન હટોગે (૩)

وَاٰتُوا النِّسَآءَ صَدُقٰتِهِنَّ نِحْلَةً ؕ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ

ઔર ઔરતોં કો ઉનકા મહર ખુશદિલી કે સાથ અદા કરો, ફિર અગર વો ઉસમેં સે કુછ તુમ્હારે લિયે છોડ દેં

شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوْهُ هَنِيْٓئًا مَّرِيْٓئًا ﴿٤﴾ وَلَا تُؤْتُوا

અપની ખુશી સે તો તુમ ઉસકો હંસી—ખુશી ખાઓ (૪) ઔર નાદાનોં કો અપના વો માલ ન દો

السُّفَهَآءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِيْ جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ قِيٰمًا

જિસકો અલ્લાહને તુમ્હારે લિયે કિયામ કા ઝરિયા બનાયા હે,

وَّارْزُقُوْهُمْ فِيْهَا وَاكْسُوْهُمْ وَقُوْلُوْا لَهُمْ قَوْلًا

ઔર ઉસ માલ મેં સે ઉનકો ખિલાઓ ઔર પેહનાઓ ઔર ઉનસે ભલાઈ કી બાત

مَّعْرُوْفًا ﴿٥﴾ وَابْتَلُوا الْيَتٰمٰى حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۚ

કહો (૫) ઔર યતીમોં કો જાંચતે રહો યહાં તક કે જબ વો નિકાહ કી ઉમ્ર કો પહુંચ જાએં

فَاِنْ اٰنَسْتُمْ مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوْٓا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ ۚ

તો અગર ઉનમેં હોશિયારી દેખો તો ઉનકા માલ ઉનકે હવાલે કર દો, ઔર ઉનકા

وَلَا تَاْكُلُوْهَآ اِسْرَافًا وَّبِدَارًا اَنْ يَّكْبَرُوْا ؕ وَمَنْ كَانَ

માલ ફુઝૂલખર્ચી કરતે હુએ ઔર ઈસ ખયાલ સે કે વો બડે હો જાએંગે ન ખા જાઓ, ઔર જો

غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيْرًا فَلْيَاْكُلْ

માલદાર હો વો (યતીમ કે માલ સે) પરહેઝ કરે, ઔર જો શખ્સ મોહતાજ હો વો મુનાસિબ તરીકે પર

بِالْمَعْرُوْفِ ؕ فَاِذَا دَفَعْتُمْ اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ

ઉસમેં સે ખાએ, ફિર જબ તુમ ઉનકા માલ ઉનકે હવાલે કર દો તો ઉન પર

فَاَشْهِدُوْا عَلَيْهِمْ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ﴿٦﴾ لِلرِّجَالِ

ગવાહ ઠેહરા લો, ઔર અલ્લાહ હિસાબ લેને કે લિયે કાફી હે (૬) મર્દોં કા ભી

منزل ١

نَصِيْبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُوْنَ ۠ وَلِلنِّسَآءِ

હિસ્સા હૈ માં–બાપ ઔર રિશ્તેદારોં કે તરકે મેં સે, ઔર ઔરતોં કા ભી

نَصِيْبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُوْنَ مِمَّا قَلَّ

માં–બાપ ઔર રિશ્તેદારોં કે તરકે મેં સે હિસ્સા હૈ, થોડા હો યા

مِنْهُ اَوْ كَثُرَ ؕ نَصِيْبًا مَّفْرُوْضًا ﴿٧﴾ وَاِذَا حَضَرَ

ઝયાદહ હો, એક મુકર્રર કિયા હુઆ હિસ્સા (૭) ઔર અગર (મીરાષ કી)

الْقِسْمَةَ اُولُوا الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنُ فَارْزُقُوْهُمْ

તક્સીમ કે વક્ત રિશ્તેદાર ઔર યતીમ ઔર મોહતાજ મૌજૂદ હોં તો ઉસમેં સે ઉનકો ભી

مِّنْهُ وَقُوْلُوْا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ

કુછ દે દો ઔર ઉનસે હમદર્દી કી બાત કહો (૮) ઔર ઐસે લોગોં કો ડરના

الَّذِيْنَ لَوْ تَرَكُوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعٰفًا خَافُوْا

ચાહિયે કે અગર વો અપને પીછે કમઝોર બચ્ચે છોડ જાતે તો ઉન્હેં ઉનકી

عَلَيْهِمْ ۠ فَلْيَتَّقُوا اللّٰهَ وَلْيَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ﴿٩﴾

બહોત ફિક્ર રહેતી, પસ! ઉનકો ચાહિયે કે અલ્લાહ સે ડરેં ઔર પકકી બાત કહેં (૯)

اِنَّ الَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ اَمْوَالَ الْيَتٰمٰى ظُلْمًا اِنَّمَا

જો લોગ યતીમોં કા માલ નાહક તરીકે પર ખાતે હૈં વો લોગ અપને

يَاْكُلُوْنَ فِيْ بُطُوْنِهِمْ نَارًا ؕ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيْرًا ﴿١٠﴾ ع

પેટ મેં આગ ભર રહે હૈં, ઔર વો બહોત જલ્દ ભડકતી હુઈ આગ મેં પહૂંચ જાએંગે (૧૦)

يُوْصِيْكُمُ اللّٰهُ فِيْٓ اَوْلَادِكُمْ ۗ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ

અલ્લાહ તુમકો તુમ્હારી અવ્લાદ કે બારે મેં હુકમ દેતા હૈ કે મર્દ કા હિસ્સા દો ઔરતોં કે

الْاُنْثَيَيْنِ ۚ فَاِنْ كُنَّ نِسَآءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ

બરાબર હૈ, ફિર અગર ઔરતેં દો સે ઝાઈદ હૈં તો ઉનકે લિયે

ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۚ وَاِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ؕ

દો તિહાઈ હૈ ઉસ માલ સે જો મય્યિત છોડ ગયા હૈ, ઔર અગર વો અકેલી હૈ તો ઉસકે લિયે આધા હૈ,

وَلِاَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ

ઔર મય્યિત કે માં–બાપ કો દોનોં મેં સે હર એક કે લિયે છઠા હિસ્સા હૈ ઉસ માલ કા જો વો છોડ ગયા હૈ

اِنْ كَانَ لَهٗ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلَدٌ وَّوَرِثَهٗٓ

ઉસ વકત જબકે મય્યિત કી અવ્લાદ ભી હો, ઔર અગર મય્યિત કી અવ્લાદ ન હો ઔર ઉસકે માં બાપ

اَبَوٰهُ فَلِاُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ فَاِنْ كَانَ لَهٗٓ اِخْوَةٌ فَلِاُمِّهِ

ઉસકે વારિષ હોં તો ઉસકી માં કા(હિસ્સા)તિહાઈ હૈ, ઔર અગર ઉસકે ભાઈ હોં તો ઉસકી માં કે લિયે

السُّدُسُ مِنْۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوْصِيْ بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ؕ

છઠા હિસ્સા હૈ, યે હિસ્સે વસિય્યત પૂરી કરને કે યા કર્ઝ અદા કરને કે બાદ હૈં જો મય્યિત કર જાતા હૈ,

اٰبَآؤُكُمْ وَاَبْنَآؤُكُمْ ۚ لَا تَدْرُوْنَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ لَكُمْ

તુમ્હારે બાપ હોં યા તુમ્હારે બેટે હોં, તુમ નહીં જાનતે કે ઉનમેં કોન તુમ્હારે લિયે ઝયાદહ

نَفْعًا ؕ فَرِيْضَةً مِّنَ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا

ફાયદામંદ હૈ, યે અલ્લાહ કી જાનિબ સે ઠેહરાયે હુએ હિસ્સે હૈં, બેશક અલ્લાહ ઈલ્મવાલા,

حَكِيْمًا ۝١١ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ اَزْوَاجُكُمْ اِنْ

હિકમતવાલા હૈ (૧૧) ઔર તુમ્હારે લિયે ઉસ માલ કા આધા હિસ્સા હૈ જો તુમ્હારી બીવિયાં છોડેં ઉસ વકત

لَّمْ يَكُنْ لَّهُنَّ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ

જબકે ઉનકી અવ્લાદ ન હોં, ઔર અગર ઉનકી અવ્લાદ હોં તો તુમ્હારે લિયે

الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوْصِيْنَ بِهَآ

બીવિયોં કે તર્કે કા ચોથાઈ હિસ્સા હૈ વસિય્યત પૂરી કરને કે બાદ જિસકી વો વસિય્યત કર જાએં

اَوْ دَيْنٍ ؕ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ اِنْ لَّمْ يَكُنْ

યા કર્ઝ અદા કરને કે બાદ, ઔર ઉન બીવિયોં કે લિયે ચોથાઈ હૈ તુમ્હારે તર્કે કા અગર તુમ્હારી

لَّكُمْ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا

અવ્લાદ નહીં હૈ, ઔર અગર તુમ્હારી અવ્લાદ હૈ તો ઉનકે લિયે આઠવાં હિસ્સા હૈ તુમ્હારે તર્કે કા

تَرَكْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوْصُوْنَ بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ؕ

ઉસ વસિય્યત કે પૂરા કરને કે બાદ જિસે તુમ કર જાઓ યા કર્ઝ અદા કરને કે બાદ, ઔર અગર કોઈ

وَاِنْ كَانَ رَجُلٌ يُّوْرَثُ كَلٰلَةً اَوِ امْرَاَةٌ وَّلَهٗٓ اَخٌ

મય્યિત મર્દ યા ઔરત ઐસા હો કે ઉસકે ન ઉપર વાલે રિશ્તેદાર હોં ન નીચેવાલે ઔર ઉસકા એક ભાઈ

اَوْ اُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ ۚ فَاِنْ كَانُوْٓا

યા એક બહન હો તો દોનોં મેં સે હર એક કે લિયે છઠા હિસ્સા હૈ, ઔર અગર વો

(૧૧) منزل ۱

اَكْثَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَآءُ فِي الثُّلُثِ مِنْۢ بَعْدِ
ઉસસે ઝાઈદ હોં તો એક તિહાઈ મેં શરીક હોંગે વસિય્યત પૂરી કરને કે બાદ

وَصِيَّةٍ يُّوْصٰى بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ۙ غَيْرَ مُضَآرٍّ ۚ وَصِيَّةً
જિસકી વસિય્યત કી ગઈ હો યા કર્ઝ અદા કરને કે બાદ, બગૈર કિસીકો નુકસાન પહૂંચાએ, યે હુકમ

مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ۟﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ؕ
અલ્લાહ કી તરફ સે હૈ ઔર અલ્લાહ જાનનેવાલા, બુર્દબાર હૈ (૧૨) યે અલ્લાહ કી મુકર્રર કહી હુઈ હદેં હૈં,

وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ
ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી ઈતાઅત કરેગા અલ્લાહ ઉસકો ઐસે બાગાત મેં દાખિલ

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ
કરેગા જિનકે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી, ઉનમેં વો હમેશા રહેંગે, ઔર યહી બડી કામયાબી

الْعَظِيْمُ ﴿١٣﴾ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَتَعَدَّ حُدُوْدَهٗ
હૈ (૧૩) ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી નાફરમાની કરેગા ઔર ઉસકે મુકર્રર કિયે હુએ ઝાબતોં સે બાહર

يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيْهَا ۪ وَلَهٗ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿١٤﴾ ع
નિકલ જાએગા, વો ઉસકો આગ મેં દાખિલ કરેગા જિસમેં વો હમેશા રહેગા, ઔર ઉસકે લિયે ઝિલ્લત કા અઝાબ હૈ (૧૪)

وَالّٰتِيْ يَاْتِيْنَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَآئِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوْا
ઔર તુમ્હારી ઔરતોં મેં સે જો કોઈ બદકારી કરે તો ઉન પર અપનોં મેં સે

عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ ۚ فَاِنْ شَهِدُوْا فَاَمْسِكُوْهُنَّ
ચાર મર્દ ગવાહ કરો, ફિર અગર વો ગવાહી દે દેં તો ઉન ઔરતોં કો ઘરોં કે અંદર

فِي الْبُيُوْتِ حَتّٰى يَتَوَفّٰهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ
બંધ રખ્ખો યહાં તક કે ઉનકો મૌત આ જાએ યા અલ્લાહ ઉનકે લિયે

لَهُنَّ سَبِيْلًا ﴿١٥﴾ وَالَّذٰنِ يَاْتِيٰنِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوْهُمَا ۚ
કોઈ રાહ નિકાલ દે (૧૫) ઔર તુમ મેં સે જો દો મર્દ વહી બદકારી કરેં તો ઉનકો અઝિય્યત પહૂંચાઓ,

فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ
ફિર અગર વો દોનોં તૌબા કરેં ઔર અપની ઈસ્લાહ કર લેં તો ઉનકા ખયાલ છોડ દો, બેશક અલ્લાહ

كَانَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ﴿١٦﴾ اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِيْنَ
તૌબા કબૂલ કરનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૧૬) તૌબા જિનકી કબૂલ કરના અલ્લાહ કે ઝિમ્મે હૈ વો ઉન લોગોં કી

يَعْمَلُوْنَ السُّوْٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوْبُوْنَ مِنْ قَرِيْبٍ
હે જો બુરી હરકત નાદાની સે કર બૈઠતે હૈં ફિર જલ્દ હી તૌબા કર લેતે હૈં,

فَاُولٰٓئِكَ يَتُوْبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا
વહી હૈં જિનકી તૌબા અલ્લાહ કબૂલ કરતા હે, ઔર અલ્લાહ જાનનેવાલા,

حَكِيْمًا ﴿۱۷﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ
હિકમતવાલા હે (૧૭) ઔર ઐસે લોગોં કી તૌબા કબૂલ નહીં હે જો બરાબર ગુનાહ

السَّيِّاٰتِ ۚ حَتّٰٓى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ
કરતે રહેં, યહાં તક કે જબ ઉનમેં સે કિસીકી મૌત કા વકત આ જાએ તબ વો કહે: અબ મેં

اِنِّىْ تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا الَّذِيْنَ يَمُوْتُوْنَ وَهُمْ كُفَّارٌ ؕ
તૌબા કરતા હું, ઔર ન ઉન લોગોં કી તૌબા(કાબિલે કબૂલ હે) જો ઈસ હાલ મેં મરતે હૈં કે વો કાફિર હૈં,

اُولٰٓئِكَ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۱۸﴾ يٰٓاَيُّهَا
ઉનકે લિયે તો હમને દર્દનાક અઝાબ તૈયાર કર રખ્ખા હે (૧૮) એ ઈમાનવાલો!

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَآءَ
તુમ્હારે લિયે જાઈઝ નહીં કે તુમ ઔરતોં કો ઝબરદસ્તી અપની મીરાષ મેં

كَرْهًا ؕ وَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ لِتَذْهَبُوْا بِبَعْضِ مَآ
લે લો, ઔર ન ઉનકો ઈસ ગર્ઝ સે રોકે રખ્ખો કે તુમને જો કુછ ઉનકો દિયા હે ઉસકા

اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ
કુછ હિસ્સા ઉનસે લે લો મગર ઈસ સૂરત મેં કે વો ખુલી હુઈ બેહયાઈ કરેં,

وَعَاشِرُوْهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ فَاِنْ كَرِهْتُمُوْهُنَّ فَعَسٰٓى
ઔર ઉનકે સાથ અચ્છી તરહ ગુઝર બુસર કરો, અગર વો તુમકો નાપસંદ હોં તો હો સકતા હે કે

اَنْ تَكْرَهُوْا شَيْئًا وَّيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيْهِ خَيْرًا كَثِيْرًا ﴿۱۹﴾
એક ચીઝ તુમકો પસંદ ન હો મગર અલ્લાહને ઉસમેં તુમ્હારે લિયે બહોત બડી ભલાઈ રખ દી હો (૧૯)

وَاِنْ اَرَدْتُّمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ ۙ
ઔર અગર તુમ એક બીવી કી જગહ બદલ કર દૂસરી બીવી લાના ચાહો

وَّاٰتَيْتُمْ اِحْدٰىهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَاْخُذُوْا مِنْهُ شَيْئًا ؕ
ઔર તુમ ઉનમેં સે કિસી એક કો બહોત સા માલ દે ચુકે હો તો તુમ ઉસમેં સે કુછ વાપસ ન લો,

اَتَاْخُذُوْنَهٗ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ

કયા તુમ ઉસ પર જૂઠા ઈલ્ઝામ લગા કર ઔર ખુલા ઝુલ્મ કરકે વાપસ લોગે (૨૦) ઔર તુમ કિસ તરહ

تَاْخُذُوْنَهٗ وَقَدْ اَفْضٰى بَعْضُكُمْ اِلٰى بَعْضٍ

ઉસકો લોગે જબકે તુમ મેં સે હર એક દૂસરે સે તન્હાઈ મેં મિલ ચુકા હે

وَّاَخَذْنَ مِنْكُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَنْكِحُوْا

ઔર વો તુમસે પકકા વા'દા લે ચુકી હૈં (૨૧) ઔર ઉન ઔરતોં સે નિકાહ મત કરો

مَا نَكَحَ اٰبَآؤُكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ط

જિનસે તુમ્હારે બાપ નિકાહ કર ચુકે હૈં મગર જો પેહલે હો ચુકા,

اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً وَّمَقْتًا ط وَسَآءَ سَبِيْلًا ﴿٢٢﴾ ع

બેશક યે બેહયાઈ ઔર નફરત કી બાત હે ઔર બહોત બુરા તરીકા હે (૨૨)

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهٰتُكُمْ وَبَنٰتُكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ

તુમ્હારે ઉપર હરામ કી ગઈ તુમ્હારી માએં, તુમ્હારી બેટિયાં, તુમ્હારી બેહનેં,

وَعَمّٰتُكُمْ وَخٰلٰتُكُمْ وَبَنٰتُ الْاَخِ وَبَنٰتُ الْاُخْتِ

તુમ્હારી ફૂફિયાં, તુમ્હારી ખાલાએં, તુમ્હારી ભતીજિયાં ઔર ભાંજિયાં

وَاُمَّهٰتُكُمُ الّٰتِيْٓ اَرْضَعْنَكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ مِّنَ الرَّضَاعَةِ

ઔર તુમ્હારી વો માએં જિન્હોંને તુમકો દૂધ પિલાયા, તુમ્હારી દૂધ શરીક બેહનેં,

وَاُمَّهٰتُ نِسَآئِكُمْ وَرَبَآئِبُكُمُ الّٰتِيْ فِيْ حُجُوْرِكُمْ

તુમ્હારી બીવિયોં કી માંએં ઔર ઉનકી બેટિયાં જો તુમ્હારી પરવરિશ મેં હૈં

مِّنْ نِّسَآئِكُمُ الّٰتِيْ دَخَلْتُمْ بِهِنَّ ز فَاِنْ لَّمْ تَكُوْنُوْا

જો તુમ્હારી ઉન બીવિયોં સે હોં જિનસે તુમને સોહબત કી હે, લેકિન અગર અભી તુમને ઉનસે

دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ز وَحَلَآئِلُ اَبْنَآئِكُمُ

સોહબત ન કી હો તો તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહીં, ઔર તુમ્હારે હકીકી બેટોં

الَّذِيْنَ مِنْ اَصْلَابِكُمْ لا وَاَنْ تَجْمَعُوْا بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ

કી બીવિયાં, ઔર યે કે તુમ ઈકઠ્ઠા કરો દો બેહનોં કો,

اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ط اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٢٣﴾ لا

મગર જો પેહલે હો ચુકા, બેશક અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હે (૨૩)

وَّالْمُحْصَنٰتُ مِنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۚ
ઔર વો ઔરતેં ભી હરામ હૈં જો કિસી ઔર કે નિકાહ મેં હોં મગર યે કે વો જંગ મેં તુમ્હારે હાથ આયેં,

كِتٰبَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ۚ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ
યે અલ્લાહ કા હુકમ હૈ તુમ્હારે ઉપર, ઈનકે અલાવહ જો ઔરતેં હૈં વો સબ તુમ્હારે લિયે હલાલ હૈં

اَنْ تَبْتَغُوْا بِاَمْوَالِكُمْ مُّحْصِنِيْنَ غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ ؕ
બશર્તે કે તુમ અપને માલ કે ઝરિયે ઉનકે તાલિબ બનો ઉનસે નિકાહ કરકે ન કે બદકારી કી નિય્યત સે,

فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهٖ مِنْهُنَّ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ
ફિર ઉન ઔરતોં મેં સે જિનસે તુમને ફાયદા ઉઠાયા ઉનકો ઉનકા તે શુદા મહર

فَرِيْضَةً ؕ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا تَرٰضَيْتُمْ بِهٖ
દે દો, ઔર મહર કે ઠેહરાને કે બાદ જિસ પર તુમ આપસ મેં રાઝી હો ગયે હો તો ઉસમેં

مِنْۢ بَعْدِ الْفَرِيْضَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿٢٤﴾
કોઈ ગુનાહ નહીં, બેશક અલ્લાહ જાનનેવાલા, હિકમતવાલા હૈ ﴿૨૪﴾

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَّنْكِحَ الْمُحْصَنٰتِ
ઔર તુમ મેં સે જો શખ્સ તાકત ન રખતા હો કે (આઝાદ) મુસલમાન ઔરતોં સે નિકાહ કર

الْمُؤْمِنٰتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ فَتَيٰتِكُمُ
સકે તો ઉસકો ચાહિયે કે વો નિકાહ કર લે તુમ્હારી ઉન બાંદિયોં મેં સે કિસીકે સાથ જો તુમ્હારે કબ્ઝે મેં હોં

الْمُؤْمِنٰتِ ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِكُمْ ؕ بَعْضُكُمْ مِّنْۢ
ઔર મો'મિનહ હોં, અલ્લાહ તુમ્હારે ઈમાન કો ખૂબ જાનતા હૈ, તુમ આપસ મેં

بَعْضٍ ۚ فَانْكِحُوْهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ وَاٰتُوْهُنَّ
એક હો, પસ! ઉનકે માલિકોં કી ઈજાઝત સે ઉનસે નિકાહ કર લો ઔર મુનાસિબ તરીકે પર

اُجُوْرَهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ مُحْصَنٰتٍ غَيْرَ مُسٰفِحٰتٍ
ઉનકે મહર અદા કર દો, ઈસ તરહ કે ઉનસે નિકાહ કિયા જાએ ન કે બદકારી કરેં

وَّلَا مُتَّخِذٰتِ اَخْدَانٍ ۚ فَاِذَآ اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ
ઔર ન ચોરી છુપે દોસ્તી કરેં, ફિર જબ વો રિશ્તએ નિકાહ મેં આ જાએં ઔર ઉસકે બાદ વો

بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنٰتِ مِنَ
કોઈ બદકારી કરેં તો આઝાદ ઔરતોં કે લિયે જો સઝા હૈ ઉસકી આધી

الْعَذَابِ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ ؕ وَاَنْ

સઝા ઉન પર હૈ, યે ઉસકે લિયે હૈ જો તુમ મેં સે બદકારી કા અંદેશા રખતા હો, ઔર અગર તુમ સબ્ર સે

تَصْبِرُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۵﴾ يُرِيْدُ

કામ લો તો યે તુમ્હારે લિયે ઝયાદહ બેહતર હૈ, ઔર અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, રહમ કરનેવાલા હૈ(૨૫)અલ્લાહ

اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِيْنَ مِنْ

ચાહતા હૈ કે તુમ્હારે લિયે બયાન કરે ઔર તુમ્હેં ઉન લોગોં કે તરીકોં કી હિદાયત દે જો તુમસે પેહલે

قَبْلِكُمْ وَيَتُوْبَ عَلَيْكُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۶﴾ وَاللّٰهُ

ગુઝર ચુકે હૈં ઔર તુમ પર તવજ્જુહ કરે, અલ્લાહ જાનનેવાલા, હિકમતવાલા હૈ(૨૬) ઔર અલ્લાહ

يُرِيْدُ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْكُمْ ۫ وَيُرِيْدُ الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ

ચાહતા હૈ કે તુમ્હારે ઉપર તવજ્જુહ કરે, ઔર જો લોગ અપની ખ્વાહિશાત કી પૈરવી

الشَّهَوٰتِ اَنْ تَمِيْلُوْا مَيْلًا عَظِيْمًا ﴿۲۷﴾ يُرِيْدُ اللّٰهُ

કર રહે હૈં વો ચાહતે હૈં કે તુમ સીધે રાસ્તે સે બહોત દૂર નિકલ જાઓ(૨૭) અલ્લાહ ચાહતા હૈ કે

اَنْ يُّخَفِّفَ عَنْكُمْ ۚ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَعِيْفًا ﴿۲۸﴾

તુમસે બોજ હલ્કા કર દે, ઔર ઈન્સાન કમઝોર બનાયા ગયા હૈ(૨૮)

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْۤا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ

એ ઈમાનવાલો! આપસ મેં એક દૂસરે કા માલ નાહક તૌર પર

بِالْبَاطِلِ اِلَّاۤ اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ ۫

ન ખાઓ, મગર યે કે તિજારત હો આપસ કી ખુશી સે, ઔર

وَلَا تَقْتُلُوْۤا اَنْفُسَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿۲۹﴾

ખૂન ન કરો આપસ મેં, બેશક અલ્લાહ તુમ્હારે ઉપર બડા મહેરબાન હૈ(૨૯)

وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَّظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيْهِ

ઔર જો શખ્સ નાફરમાની ઔર ઝુલ્મ સે ઐસા કરેગા ઉસકો હમ ઝરૂર આગ મેં

نَارًا ؕ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿۳۰﴾ اِنْ تَجْتَنِبُوْا

ડાલેંગે, ઔર યે અલ્લાહ કે લિયે આસાન હૈ(૩૦) અગર તુમ ઉન બડે ગુનાહોં સે બચતે રહે

كَبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ

જિનસે તુમ્હેં રોકા ગયા હૈ તો હમ તુમ્હારી છોટી બુરાઈયોં કો માફ કર દેંગે ઔર તુમકો

ع ۱

منزل ۱

مُّدْخَلًا كَرِيْمًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ
ઈઝ્ઝત કી જગહ દાખિલ કરેંગે (૩૧) ઔર તુમ ઉસ ચીઝ કી તમન્ના ન કરો જિસમેં અલ્લાહને

بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ لِلرِّجَالِ نَصِيْبٌ مِّمَّا
તુમ મેં સે એક કો દૂસરે પર બડાઈ દી હે, મર્દોં કે લિયે એક હિસ્સા હે અપની

اكْتَسَبُوْا ؕ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ ؕ وَسْـَٔلُوا
કમાઈ કા ઔર ઔરતોં કે લિયે એક હિસ્સા હે અપની કમાઈ કા, ઔર અલ્લાહ સે

اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِيْمًا ﴿٣٢﴾
ઉસકા ફઝ્લ માંગો, બેશક અલ્લાહ હર ચીઝ કા ઈલ્મ રખનેવાલા હે (૩૨)

وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِیَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُوْنَ ؕ
ઔર હમને વાલિદૈન ઔર રિશ્તેદારોં કે છોડે હુએ માલ મેં હર એક કે લિયે વારિષ ઠેહરા દિયે હૈં,

وَالَّذِيْنَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ ؕ
ઔર જિનસે તુમને અહદ બાંધ રખ્ખા હો તો ઉનકો ઉનકા હિસ્સા દે દો,

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ شَهِيْدًا ﴿٣٣﴾ اَلرِّجَالُ
બેશક અલ્લાહ કે સામને હે હર ચીઝ (૩૩) મર્દ ઔરતોં પર નિગરાન

قَوّٰمُوْنَ عَلَى النِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ عَلٰى
હૈં, ઈસ બિના પર કે અલ્લાહને એક કો દૂસરે પર બડાઈ દી હે

بَعْضٍ وَّبِمَآ اَنْفَقُوْا مِنْ اَمْوَالِهِمْ ؕ فَالصّٰلِحٰتُ
ઔર ઈસ વજહ સે કે મર્દને અપને માલ ખર્ચ કિયે, પસ! જો નેક ઔરતેં હૈં વો ફરમાંબરદારી

قٰنِتٰتٌ حٰفِظٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ ؕ وَالّٰتِیْ
કરનેવાલી, પીઠ પીછે(શોહર કે હુકૂક કા)ખયાલ રખતી હૈં અલ્લાહ કી હિફાઝત સે, ઔર જિન ઔરતોં કી

تَخَافُوْنَ نُشُوْزَهُنَّ فَعِظُوْهُنَّ وَاهْجُرُوْهُنَّ فِی
નાફરમાની કા તુમકો અંદેશા હો તો તુમ ઉનકો સમજાઓ ઔર ઉનકો ઉનકે બિસ્તરોં મેં તન્હા છોડ દો

الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوْهُنَّ ۚ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوْا
ઔર ઉનકો (હલ્કી) સઝા દો, ફિર અગર વો તુમ્હારી ફરમાંબરદારી કરેં તો ઉનકે ખિલાફ

عَلَيْهِنَّ سَبِيْلًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيْرًا ﴿٣٤﴾
ઈલ્ઝામ કી રાહ તલાશ ન કરો, બેશક અલ્લાહ સબસે બુલંદ હે, બહોત બડા હે (૩૪)

وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوْا حَكَمًا مِّنْ

ઔર અગર તુમ્હેં મિયાં–બીવી કે દરમિયાન તઅલ્લુકાત કે બિગડને કા અંદેશા હો તો એક ફૈસલા કરનેવાલા મર્દ કે

اَهْلِهٖ وَحَكَمًا مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ يُّرِيْدَآ اِصْلَاحًا

રિશ્તેદારોં મેં સે ખડા કરો ઔર એક ફૈસલા કરનેવાલા ઔરત કે રિશ્તેદારોં મેં સે, અગર દોનો મા'મલાત દુરુસ્ત કરના

يُّوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا خَبِيْرًا ﴿٣٥﴾

ચાહેંગે તો અલ્લાહ ઉનકે દરમિયાન મુવાફકત પૈદા કર દેગા, બેશક અલ્લાહ સબ કુછ જાનનેવાલા, બા ખબર હૈ (૩૫)

وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ

ઔર અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો ઔર કિસી ચીઝ કો ઉસકા શરીક ન બનાઓ, ઔર માં–બાપ કે સાથ

اِحْسَانًا وَّبِذِی الْقُرْبٰی وَالْيَتٰمٰی وَالْمَسٰكِيْنِ

અચ્છા સુલૂક કરો ઔર રિશ્તેદારોં કે સાથ ઔર યતીમોં ઔર મોહતાજોં

وَالْجَارِ ذِی الْقُرْبٰی وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ

ઔર રિશ્તેદાર પડોસી ઔર અજનબી પડોસી ઔર સૌથ ઉઠને–બૈઠને વાલે

بِالْجَنْۢبِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ؕ

ઔર મુસાફિર કે સાથ ઔર જિનકે તુમ માલિક હો(ઉનકે સાથ),

اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُوْرَا ۙ ﴿٣٦﴾

બેશક અલ્લાહ પસંદ નહીં કરતા ઈત્રાનેવાલે, બડાઈ જતાનેવાલે કો (૩૬)

اۨلَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَيَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ

જો કે ખુદ કંજૂસી કરતે હૈં ઔર લોગોં કો ભી કંજૂસી કા હુકમ દેતે હૈં

وَيَكْتُمُوْنَ مَآ اٰتٰهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ وَاَعْتَدْنَا

ઔર જો કુછ અલ્લાહને ઉનકો અપને ફઝ્લ સે દે રખ્ખા હૈ ઉસકો છુપાતે હૈં, ઔર હમને

لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿٣٧﴾ ۚ وَالَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ

મુન્કિરોં કે લિયે ઝિલ્લત કા અઝાબ તૈયાર કર રખ્ખા હૈ (૩૭) ઔર જો લોગ અપના માલ

اَمْوَالَهُمْ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ

લોગોં કો દિખાને કે લિયે ખર્ચ કરતે હૈં ઔર ન અલ્લાહ પર ઈમાન રખતે હૈં

وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ وَمَنْ يَّكُنِ الشَّيْطٰنُ لَهٗ قَرِيْنًا

ઔર ન આખિરત કે દિન પર, ઔર જિસકા સાથી શૈતાન બન જાએ તો વો

فَسَآءَ قَرِيۡنًا ﴿٣٨﴾ وَمَا ذَا عَلَيۡهِمۡ لَوۡ اٰمَنُوۡا بِاللّٰهِ

બહોત બુરા સાથી હે ﴿૩૮﴾ ઉનકા કયા નુકસાન થા અગર વો અલ્લાહ પર ઔર આખિરત

وَالۡيَوۡمِ الۡاٰخِرِ وَاَنۡفَقُوۡا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ ؕ وَكَانَ

કે દિન પર ઈમાન લાતે ઔર અલ્લાહને જો કુછ ઉન્હેં દે રખ્ખા હૈ ઉસમેં સે ખર્ચ કરતે, ઔર અલ્લાહ

اللّٰهُ بِهِمۡ عَلِيۡمًا ﴿٣٩﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظۡلِمُ مِثۡقَالَ ذَرَّةٍ ۚ

ઉનસે અચ્છી તરહ બા ખબર હે ﴿૩૯﴾ બેશક અલ્લાહ કિસી પર ઝર્રા બરાબર ભી ઝુલ્મ નહીં કરેગા,

وَاِنۡ تَكُ حَسَنَةً يُّضٰعِفۡهَا وَيُؤۡتِ مِنۡ لَّدُنۡهُ

અગર નેકી હો તો વો ઉસકો દો ગુના બઢ્હા દેતા હૈ ઔર અપને પાસ સે બહોત બડા

اَجۡرًا عَظِيۡمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيۡفَ اِذَا جِئۡنَا مِنۡ كُلِّ اُمَّةٍۭ بِشَهِيۡدٍ

ષવાબ દેતા હે ﴿૪૦﴾ ફિર ઉસ વકત કયા હાલ હોગા જબ હમ ઉમ્મત મેં સે એક ગવાહ લાએંગે

وَّجِئۡنَا بِكَ عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ شَهِيۡدًا ﴿٤١﴾ يَوۡمَئِذٍ يَّوَدُّ

ઔર આપકો ઉન લોગોં કે ઉપર ગવાહ બના કર ખડા કરેંગે ﴿૪૧﴾ ઉસ રોઝ તમન્ના કરેંગે

الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا وَعَصَوُا الرَّسُوۡلَ لَوۡ تُسَوّٰى بِهِمُ الۡاَرۡضُ ؕ

વો લોગ જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા ઔર પૈગમ્બર કી નાફરમાની કી કે કાશ! ઝમીન ઉન પર બરાબર કર દી

وَلَا يَكۡتُمُوۡنَ اللّٰهَ حَدِيۡثًا ﴿٤٢﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا

જાએ, ઔર વો અલ્લાહ સે કોઈ બાત છુપા ન સકેંગે ﴿૪૨﴾ એ ઈમાનવાલો! જબ તુમ

لَا تَقۡرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنۡتُمۡ سُكٰرٰى حَتّٰى تَعۡلَمُوۡا

નશે કી હાલત મેં હો તો ઉસ વકત તક નમાઝ કે કરીબ ભી ન જાના જબ તક તુમ જો કુછ કેહ રહે હો ઉસે

مَا تَقُوۡلُوۡنَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرِىۡ سَبِيۡلٍ حَتّٰى

સમજને લગો, ઔર ન હી જનાબત કી હાલત મેં જબ તક કે ગુસલ ન કર લો સિવાય ઈસકે કે

تَغۡتَسِلُوۡا ؕ وَاِنۡ كُنۡتُمۡ مَّرۡضٰٓى اَوۡ عَلٰى سَفَرٍ اَوۡ جَآءَ

તુમ મુસાફિર હો, ઔર અગર તુમ બીમાર હો યા સફર પર હો યા તુમ મેં સે કોઈ

اَحَدٌ مِّنۡكُمۡ مِّنَ الۡغَآئِطِ اَوۡ لٰمَسۡتُمُ النِّسَآءَ

ઈસ્તિન્જા કરકે આયા હો યા તુમને ઔરતોં કો છુવા હો,

فَلَمۡ تَجِدُوۡا مَآءً فَتَيَمَّمُوۡا صَعِيۡدًا طَيِّبًا فَامۡسَحُوۡا

ફિર તુમકો પાની ન મિલે તો પાક મિટ્ટી સે તયમ્મુમ કર લો ઔર અપને ચેહરોં

بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُوْرًا ﴿۴۳﴾

ઔર હાથોં કા (ઉસ મિટ્ટી સે) મસહ કર લો, બેશક અલ્લાહ બડા માફ કરનેવાલા, બડા બખ્શનેવાલા હૈ ﴿۴۳﴾

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ

કયા આપને ઉન લોગોં કો નહીં દેખા જિનકો કિતાબ સે એક હિસ્સા મિલા થા,

يَشْتَرُوْنَ الضَّلٰلَةَ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيْلَ ﴿۴۴﴾ ط

વો ગુમરાહી કો ખરીદ રહે હૈં ઔર ચાહતે હૈં કે તુમ ભી સીધી રાહ સે ભટક જાઓ ﴿۴۴﴾

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَآئِكُمْ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا ۙ وَّكَفٰى

અલ્લાહ તુમ્હારે દુશ્મનોં કો ખૂબ જાનતા હૈ, ઔર અલ્લાહ કાફી હૈ હિમાયત કે લિયે, ઔર

بِاللّٰهِ نَصِيْرًا ﴿۴۵﴾ مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا يُحَرِّفُوْنَ

અલ્લાહ કાફી હૈ મદદ કે લિયે ﴿۴۵﴾ યહૂદ મેં સે એક ગિરોહ બાત કો ઉસકે

الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا

ઠિકાને સે હટા દેતા હૈ ઔર કેહતા હૈ કે હમને સુના લેકિન ઉસે નહીં માના, ઔર

وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَّرَاعِنَا لَيًّا ۢ بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا

કેહતે હૈં કે સુનો ઔર તુમ્હેં સુનવાયા ન જાએ, વો અપની ઝબાન કો મોડ કર કેહતે હૈં "રાઈના"

فِى الدِّيْنِ ؕ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا

દીન મેં ઐબ લગાને કે લિયે, હાલાંકે અગર વો કેહતે કે હમને સુના ઔર હમને માન લિયા

وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ

ઔર સુનો ઔર હમ પર નઝર કરો તો યે ઉનકે હક મેં ઝયાદહ બેહતર ઔર દુરુસ્ત હોતા,

وَلٰكِنْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا

મગર અલ્લાહને ઉનકે ઈન્કાર કી વજહ સે ઉન પર લા'નત કર દી, પસ! વો ઈમાન ન લાએંગે

قَلِيْلًا ﴿۴۶﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اٰمِنُوْا بِمَا

મગર બહોત કમ ﴿۴۶﴾ એ વો લોગો જિનકો કિતાબ દી ગઈ! ઉસ પર ઈમાન લાઓ જો હમને

نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّطْمِسَ

ઉતારા હૈ, તસ્દીક કરનેવાલી ઉસ કિતાબ કી જો તુમ્હારે પાસ હૈ, ઈસસે પેહલે કે હમ ચેહરોં કો

وُجُوْهًا فَنَرُدَّهَا عَلٰۤى اَدْبَارِهَاۤ اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا

મિટા દેં ફિર ઉનકો ઉલટ દેં પીઠ કી તરફ યા ઉન પર લા'નત કરેં જૈસે હમને

لَعَنَّآ اَصْحٰبَ السَّبْتِ ؕ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٤٧﴾

લા'નત કી સનીચર વાલોં પર, ઔર અલ્લાહ કા હુકમ પૂરા હો કર રેહતા હે ﴿٤٧﴾

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ

બેશક અલ્લાહ ઈસકો નહીં બખ્શેગા કે ઉસકે સાથ શરીક કિયા જાએ, લેકિન ઈસકે અલાવહ જો કુછ હે

ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى

ઉસકો જિસકે લિયે ચાહેગા બખ્શ દેગા, ઔર જિસને અલ્લાહ કે સાથ શરીક ઠેહરાયા ઉસને

اِثْمًا عَظِيْمًا ﴿٤٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُزَكُّوْنَ اَنْفُسَهُمْ ؕ

બડા ઝબરદસ્ત ગુનાહ કિયા ﴿٤٨﴾ કયા આપને ઉન લોગોં કો નહીં દેખા જો અપને આપકો પાકીઝા કેહતે હૈં,

بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَآءُ وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿٤٩﴾

બલ્કે અલ્લાહ હી પાક કરતા હે જિસકો ચાહતા હે, ઔર ઉન પર ઝરા ભી ઝુલ્મ ન હોગા ﴿٤٩﴾

اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ؕ وَكَفٰى

ઝરા દેખિયે કે યે કૈસે અલ્લાહ પર જૂઠ બાંધતે રહે હૈં, ઔર ખુલા ગુનાહ હોને કે લિયે તો

بِهٖٓ اِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿٥٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا

યહી બાત કાફી હે ﴿٥٠﴾ કયા આપને ઉન લોગોં કો નહીં દેખા જિન્હેં કિતાબ(યા'ની તૌરાત કે ઈલ્મ)કા

نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ

એક હિસ્સા દિયા ગયા થા કે વો (કિસ તરહ) બૂતોં ઔર શૈતાન કી તસ્દીક કર રહે હૈં

وَيَقُوْلُوْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰٓؤُلَآءِ اَهْدٰى مِنَ

ઔર કાફિરોં કે બારે મેં કેહતે હૈં કે ઈમાનવાલોં કે મુકાબલે યે ઝયાદહ

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا ﴿٥١﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ

સીધે રાસ્તે પર હૈં ﴿٥١﴾ યહી લોગ હૈં જિન પર અલ્લાહને લા'નત કી

اللّٰهُ ؕ وَمَنْ يَّلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ نَصِيْرًا ﴿٥٢﴾

હે, ઔર જિસ પર અલ્લાહ લા'નત કરે આપ ઉસકા કોઈ મદદગાર ન પાઓગે ﴿٥٢﴾

اَمْ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَاِذًا لَّا يُؤْتُوْنَ

કયા અલ્લાહ કી હુકૂમત મેં ઉનકા ભી કોઈ હિસ્સા હે? ફિર(અગર ઐસા હોતા) તો યે લોગોં કો

النَّاسَ نَقِيْرًا ﴿٥٣﴾ اَمْ يَحْسُدُوْنَ النَّاسَ عَلٰى

એક તિલ કે દાને કે બરાબર ભી ન દેં ﴿٥٣﴾ કયા યે લોગોં પર હસદ કર રહે હૈં

مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ فَقَدْ اٰتَيْنَآ اٰلَ اِبْرٰهِيْمَ

ઉસ બિના પર જો અલ્લાહને ઉનકો અપને ફઝ્લ સે દિયા હૈ, પસ! હમને ઈબ્રાહીમ કી અવ્લાદ કો

الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنٰهُمْ مُّلْكًا عَظِيْمًا ﴿٥٤﴾

કિતાબ ઔર હિકમત દી હૈ, ઔર હમને ઉનકો એક બડી સલ્તનત ભી દે દી (૫૪)

فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ ؕ

ઉનમેં સે કિસીને ઈસકો માના ઔર કોઈ ઈસ સે રુકા રહા, ઔર ઐસે લોગોં કે લિયે

وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَعِيْرًا ﴿٥٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا

જહન્નમ કી ભડકતી હુઈ આગ કાફી હૈ (૫૫) બેશક જિન લોગોંને હમારી નિશાનિયોં કા ઈન્કાર કિયા

سَوْفَ نُصْلِيْهِمْ نَارًا ؕ كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُوْدُهُمْ

ઉનકો હમ સખ્ત આગ મેં ડાલેંગે, જબ ઉનકે જિસ્મ કી ખાલ જલ જાએગી તો હમ

بَدَّلْنٰهُمْ جُلُوْدًا غَيْرَهَا لِيَذُوْقُوا الْعَذَابَ ؕ اِنَّ

ઉનકી ખાલ કો બદલ કર દૂસરી ખાલ લગા દેંગે, તાકે વો અઝાબ ચખતે રહેં, બેશક

اللّٰهَ كَانَ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ (૫૬) ઔર જો લોગ ઈમાન લાયે ઔર નેક કામ

الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا

કિયે ઉનકો હમ ઐસે બાગાત મેં દાખિલ કરેંગે જિનકે નીચે સે નેહરેં

الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ لَهُمْ فِيْهَآ اَزْوَاجٌ

બેહતી હોંગી, ઉસમેં વો હમેશા રહેંગે, વહાં ઉનકે લિયે પાકીઝા બીવિયાં

مُّطَهَّرَةٌ ۫ وَّنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيْلًا ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ

હોંગી ઔર ઉનકો હમ ઘની છાઉં મેં રખ્ખેંગે (૫૭) અલ્લાહ તુમકો

يَاْمُرُكُمْ اَنْ تُؤَدُّوا الْاَمٰنٰتِ اِلٰٓى اَهْلِهَا ۙ وَاِذَا

હુકમ દેતા હૈ કે અમાનતેં ઉનકે હકદારોં તક પહૂંચા દો, ઔર જબ તુમ

حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ اَنْ تَحْكُمُوْا بِالْعَدْلِ ؕ

લોગોં કે દરમિયાન ફૈસલા કરો તો ઈન્સાફ કે સાથ ફૈસલા કરો,

اِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِيْعًاۢ

અલ્લાહ કયા હી અચ્છી નસીહત કરતા હૈ તુમકો, બેશક અલ્લાહ સુનનેવાલા,

بَصِيْرًا ﴿٥٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَطِيْعُوا اللّٰهَ દેખનેવાલા હૈ ﴿٥٨﴾ એ ઈમાનવાલો! અલ્લાહ કી ઈતાઅત કરો ઔર
وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَاُولِي الْاَمْرِ مِنْكُمْ ۚ فَاِنْ રસૂલોં કી ઈતાઅત કરો ઔર અપને મેં સે ઝિમ્મેદારોં કી, ફિર અગર તુમ્હારે દરમિયાન
تَنَازَعْتُمْ فِيْ شَيْءٍ فَرُدُّوْهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ કિસી ચીઝ મેં ઈખ્તિલાફ હો જાએ તો ઉસકો અલ્લાહ ઔર રસૂલ કે હવાલે કર દો,
اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ ذٰلِكَ અગર તુમ અલ્લાહ પર ઔર આખિરત કે દિન પર ઈમાન રખતે હો, યે બાત
خَيْرٌ وَّاَحْسَنُ تَاْوِيْلًا ﴿٥٩﴾ ع اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ અચ્છી હૈ ઔર ઈસકા અંજામ બેહતર હૈ ﴿٥٩﴾ કયા આપને ઉન લોગોં કો નહીં દેખા જો દા'વા
يَزْعُمُوْنَ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ કરતે હૈં કે વો ઈમાન લાયે હૈં ઉસ પર જો ઉતારા ગયા હૈ આપ પર ઔર જો ઉતારા ગયા હૈ
مِنْ قَبْلِكَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَحَاكَمُوْٓا اِلَى الطَّاغُوْتِ આપસે પેહલે, વો ચાહતે હૈં કે મા'મલા ફૈસલે કે લિયે લે જાએં શૈતાન કે પાસ,
وَقَدْ اُمِرُوْٓا اَنْ يَّكْفُرُوْا بِهٖ ۭ وَيُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ હાલાંકે ઉનકો હુકમ હો ચુકા હૈ કે ઉસકો ન માનેં, ઔર શૈતાન ચાહતા હૈ કે
اَنْ يُّضِلَّهُمْ ضَلٰلًاۢ بَعِيْدًا ﴿٦٠﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ ઉનકો બેહકા કર નીચલે દરજે કી ગુમરાહી મેં ડાલ દે ﴿٦٠﴾ ઔર જબ ઉનસે કહા જાતા હૈ કે
تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُوْلِ رَاَيْتَ આઓ અલ્લાહ કી ઉતારી હુઈ કિતાબ કી તરફ ઔર રસૂલ કી તરફ તો આપ દેખોગે કે
الْمُنٰفِقِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْكَ صُدُوْدًا ﴿٦١﴾ ج فَكَيْفَ اِذَآ મુનાફિકીન આપસે કતરા જાતે હૈં ﴿٦١﴾ ફિર ઉસ વકત કયા હોગા જબ ઉનકે
اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ثُمَّ અપને હાથોં કી લાઈ હુઈ મુસીબત ઉન પર પહૂંચેગી, ઉસ વકત યે આપકે પાસ
جَآءُوْكَ يَحْلِفُوْنَ ۖ بِاللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّآ اِحْسَانًا કસમેં ખાતે હુએ આએંગે કે અલ્લાહ કી કસમ! હમને તો સિર્ફ ભલાઈ ઔર મિલાપ

ع ٨ / ٥

منزل ١

وَّتَوْفِيْقًا ﴿۶۲﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَعْلَمُ اللّٰهُ مَا فِيْ

હી કા સોચા થા ﴿૬૨﴾ ઉનકે દિલોં મેં જો કુછ હૈ અલ્લાહ ઉસસે ખૂબ વાકિફ

قُلُوْبِهِمْ ۗ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَّهُمْ فِيْٓ

હૈ, પસ! આપ ઉનકો નઝરઅંદાઝ કરેં ઔર ઉનકો નસીહત કરેં ઔર ઉનસે ઐસી બાત કહેં

اَنْفُسِهِمْ قَوْلًاۢ بَلِيْغًا ﴿۶۳﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا

જો ઉનકે દિલોં મેં ઉતર જાએ ﴿૬૩﴾ ઔર હમને જો રસૂલ ભેજા ઈસી લિયે ભેજા કે અલ્લાહ કે હુકમ સે

لِيُطَاعَ بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَّلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

ઉસકી ઈતાઅત કી જાએ, ઔર અગર વો જબકે ઉન્હોંને અપના બુરા કિયા થા

جَآءُوْكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ

આપકે પાસ આતે ઔર અલ્લાહ સે માફી માંગતે ઔર રસૂલ ભી ઉનકે લિયે માફી ચાહતે તો યકીનન્

لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ﴿۶۴﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ

વો અલ્લાહ કો બખ્શનેવાલા, રહમ કરનેવાલા પાતે ﴿૬૪﴾ પસ આપકે રબ કી કસમ! વો લોગ કભી ઈમાન

حَتّٰى يُحَكِّمُوْكَ فِيْمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوْا فِيْٓ

લાનેવાલે નહીં હો સકતે જબ તક વો અપને આપસ કે ઝઘડે મેં આપકો ફૈસલા કરનેવાલા ન માન લેં ફિર

اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ﴿۶۵﴾

જો ફૈસલા આપ કરેં ઉસ પર અપને દિલોં મેં કોઈ તંગી ન પાએં ઔર ઉસકો ખુશી સે કબૂલ કર લેં ﴿૬૫﴾

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوْا

ઔર અગર હમ ઉનકો હુકમ દેતે કે અપને આપકો હલાક કરો યા અપને ઘરોં સે

مِنْ دِيَارِكُمْ مَّا فَعَلُوْهُ اِلَّا قَلِيْلٌ مِّنْهُمْ ؕ وَلَوْ اَنَّهُمْ

નિકલો, તો ઉનમેં સે થોડે હી ઈસ પર અમલ કરતે, ઔર અગર યે લોગ

فَعَلُوْا مَا يُوْعَظُوْنَ بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَشَدَّ

વો કરતે જિસકી ઉન્હેં નસીહત કી જાતી હૈ તો ઉનકે લિયે યે બાત બેહતર ઔર ઈમાન પર ઝયાદહ

تَثْبِيْتًا ﴿۶۶﴾ لا وَّاِذًا لَّاٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ لَّدُنَّآ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۶۷﴾ لا

ષાબિત રખનેવાલી હોતી ﴿૬૬﴾ ઔર ઉસ વકત હમ ઉનકો અપને પાસ સે બડા અજ્ર દેતે ﴿૬૭﴾

وَّلَهَدَيْنٰهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿۶۸﴾ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ

ઔર હમ ઉનકો સીધા રાસ્તા દિખાતે ﴿૬૮﴾ ઔર જો અલ્લાહ

وَالرَّسُوْلَ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذِيْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ

ઔર રસૂલ કી ઈતાઅત કરેગા વો ઉન લોગોં કે સાથ હોગા જિન પર અલ્લાહને ઈન્આમ કિયા હે,

مِّنَ النَّبِيّٖنَ وَالصِّدِّيْقِيْنَ وَالشُّهَدَآءِ وَالصّٰلِحِيْنَ ۚ

યા'ની પૈગમ્બરોં ઔર સચ્ચોં ઔર શહીદોં ઔર નેક લોગોં કે સાથ,

وَحَسُنَ اُولٰٓئِكَ رَفِيْقًا ﴿۶۹﴾ ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ ؕ

ઔર કિત્ના હી અચ્છા હે ઉનકે સાથ રેહના (૬૯) યે ફઝ્લ હે અલ્લાહ કી તરફ સે,

وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيْمًا ﴿۷۰﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا خُذُوْا

ઔર અલ્લાહ કા ઈલ્મ કાફી હે (૭૦) એ ઈમાનવાલો! અપની હિફાઝત કા ઈન્તિઝામ

حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوْا ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوْا جَمِيْعًا ﴿۷۱﴾ وَاِنَّ

કર લો ફિર નિકલો જુદા જુદા યા ઈકટ્ઠે હો કર (૭૧) ઔર યકીનન્

مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيُبَطِّئَنَّ ۚ فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَالَ

તુમ મેં કોઈ ઐસા ભી હે જો સુસ્તી સે કામ લેતા હે, ફિર અગર તુમ્હેં કોઈ મુસીબત પહુંચે તો વો કેહતા હે

قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ مَّعَهُمْ شَهِيْدًا ﴿۷۲﴾

કે અલ્લાહને મુજ પર ઈન્આમ કિયા કે મેં ઉનકે સાથ નહીં થા (૭૨)

وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللّٰهِ لَيَقُوْلَنَّ كَاَنْ

ઔર અગર તુમકો અલ્લાહ કા કોઈ ફઝ્લ હાસિલ હો તો કેહતા હે ગોયા

لَّمْ تَكُنْۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهٗ مَوَدَّةٌ يّٰلَيْتَنِيْ كُنْتُ مَعَهُمْ

તુમ્હારે ઔર ઉસકે દરમિયાન કોઈ તઅલ્લુક હી ન હો કે કાશ! મેં ભી ઉનકે સાથ હોતા

فَاَفُوْزَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿۷۳﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

તો બડી કામયાબી હાસિલ કર લેતા (૭૩) પસ! ચાહિયે કે લડેં અલ્લાહ કી રાહ મેં

الَّذِيْنَ يَشْرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ؕ وَمَنْ

વો લોગ જો આખિરત કે બદલે દુનિયા કી ઝિંદગી કો બેચ દેતે હૈં, ઔર જો શખ્સ

يُّقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ

અલ્લાહ કી રાહ મેં લડે ફિર મારા જાએ યા ગાલિબ આ જાએ તો હમ ઉસકો

نُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۷۴﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُوْنَ فِيْ

બડા અજ્ર દેંગે (૭૪) ઔર તુમકો કયા હો ગયા હે કે તુમ લડતે નહીં અલ્લાહ કી

سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَآءِ

રાહ મેં ઔર ઉન કમઝોર મર્દોં ઔર ઔરતોં ઔર બચ્ચોં

وَالْوِلْدَانِ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا مِنْ

કે લિયે જો કેહતે હૈં કે એ હમારે રબ! હમકો ઉસ બસ્તી સે નિકાલિયે

هٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ اَهْلُهَا ۚ وَاجْعَلْ لَّنَا مِنْ

જિસકે રેહનેવાલે ઝાલિમ હૈં, ઔર હમારે લિયે અપને પાસ સે કોઈ

لَّدُنْكَ وَلِيًّا ۙۚ وَّاجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ نَصِيْرًا ﴿٧٥﴾ ؕ

હિમાયતી પૈદા કીજિયે ઔર હમારે લિયે અપને પાસ સે કોઈ મદદગાર ખડા કર દીજિયે (૭૫)

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ وَالَّذِيْنَ

જો લોગ ઈમાનવાલે હૈં વો અલ્લાહ કી રાહ મેં લડતે હૈં, ઓર જો

كَفَرُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ الطَّاغُوْتِ فَقَاتِلُوْٓا

મુન્કિર હૈં વો શૈતાન કી રાહ મેં લડતે હૈં, પસ! તુમ શૈતાન કે

اَوْلِيَآءَ الشَّيْطٰنِ ۚ اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطٰنِ كَانَ ضَعِيْفًا ﴿٧٦﴾ ع

સાથિયોં સે લડો, બેશક શૈતાન કી ચાલ બહોત કમઝોર હૈ (૭૬)

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ قِيْلَ لَهُمْ كُفُّوْٓا اَيْدِيَكُمْ

કયા આપને ઉન લોગોં કો નહીં દેખા જિનસે કહા ગયા થા કે અપને હાથ રોકે રખ્ખો

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۚ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ

ઔર નમાઝ કાઈમ કરો ઔર ઝકાત દો, ફિર જબ ઉનકો લડાઈ કા હુકમ

الْقِتَالُ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ

દિયા ગયા તો ઉનમેં સે એક ગિરોહ ઈન્સાનોં સે ઐસે ડરને લગા જૈસે અલ્લાહ સે

اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوْا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ

ડરના ચાહિયે યા ઉસસે ઝયાદહ, વો કેહતે હૈં કે એ હમારે રબ! તુને હમ પર લડાઈ

عَلَيْنَا الْقِتَالَ ۚ لَوْلَآ اَخَّرْتَنَآ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ؕ قُلْ

કયૂં ફર્ઝ કર દી, કયૂં ન છોડે રખ્ખા હમકો થોડી મુદ્દત તક, (એ નબી) કેહ દીજિયે કે

مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيْلٌ ۚ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقٰى ۫ قف

દુનિયા કા ફાયદા થોડા હૈ ઔર આખિરત બેહતર હૈ ઉસકે લિયે જો પરહેઝગારી કરે,

وَلَا تُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿٧٧﴾ اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يُدْرِكْكُّمُ

ઔર તુમ્હારે સાથ ઝરા ભી ઝુલ્મ ન હોગા(૭૭)ઔર તુમ જહાં ભી રહોગે મૌત તુમ્હેં

الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِيْ بُرُوْجٍ مُّشَيَّدَةٍ ؕ وَاِنْ تُصِبْهُمْ

આ પકડેગી, અગરચે તુમ મઝ્બૂત કિલ્ઓં મેં રહો, અગર ઉનકો કોઈ ભલાઈ

حَسَنَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ

પહુંચતી હે તો કેહતે હૈં કે યે અલ્લાહ કી તરફ સે હે, ઔર અગર ઉનકો કોઈ બુરાઈ પહુંચતી

سَيِّئَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِكَ ؕ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ

હે તો કેહતે હૈં કે સબ તુમ્હારી વજહ સે હે, આપ કેહ દીજિયે કે સબ કુછ અલ્લાહ કી તરફ

اللّٰهِ ؕ فَمَالِ هٰۤؤُلَآءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ

સે હે, પસ! ઉન લોગોં કો કયા હો ગયા હે કે કોઈ બાત હી નહીં

حَدِيْثًا ﴿٧٨﴾ مَآ اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ز وَمَآ

સમજતે(૭૮)તુમકો જો ભી ભલાઈ પહુંચતી હે અલ્લાહ કી તરફ સે પહુંચતી હે, ઔર તુમકો

اَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَّفْسِكَ ؕ وَاَرْسَلْنٰكَ

જો બુરાઈ પહુંચતી હે વો તુમ્હારી અપની હી વજહ સે હે, ઔર હમને આપકો

لِلنَّاسِ رَسُوْلًا ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿٧٩﴾ مَنْ يُّطِعِ

ઈન્સાનોં કી તરફ પૈગમ્બર બના કર ભેજા હે, ઔર અલ્લાહ કી ગવાહી કાફી હે(૭૯)જિસને

الرَّسُوْلَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ ۚ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ

રસૂલ કી ઈતાઅત કી ઉસને અલ્લાહ કી ઈતાઅત કી, ઔર જિસને મૂંહ મોડ લિયા તો હમને આપકો ઉન

عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ﴿٨٠﴾ؕ وَيَقُوْلُوْنَ طَاعَةٌ ز فَاِذَا بَرَزُوْا

પર નિગરાન બના કર નહીં ભેજા હે(૮૦)ઔર યે લોગ કેહતે હૈં કે હમકો કબૂલ હે, ફિર જબ આપકે

مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِيْ تَقُوْلُ ؕ

પાસ સે નિકલતે હૈં તો ઉનમેં સે એક ગિરોહ ઉસકે ખિલાફ મશ્વરા કરતા હે જો વો કેહ ચુકા થા,

وَاللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُوْنَ ۚ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ

ઔર અલ્લાહ ઉનકી સરગોશિયોં કો લિખ રહા હે, પસ! આપ ઉનસે દૂર રહેં ઔર અલ્લાહ પર

عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿٨١﴾ اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ

ભરોસા રખ્ખેં, ઔર અલ્લાહ ભરોસે કે લિયે કાફી હે(૮૧)કયા યે લોગ ગૌર નહીં કરતે

الْقُرْاٰنَ ؕ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ لَوَجَدُوْا فِيْهِ

કુર્આન મેં કે અગર યે અલ્લાહ કે સિવા કિસી ઔર કી તરફ સે હોતા તો વો ઉસકે અંદર

اخْتِلَافًا كَثِيْرًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَا جَآءَهُمْ اَمْرٌ مِّنَ الْاَمْنِ

બડા ઈખ્તિલાફ પાતે (૮૨) ઔર જબ ઉનકો કોઈ બાત અમન કી યા ખૌફ કી

اَوِ الْخَوْفِ اَذَاعُوْا بِهٖ ؕ وَلَوْ رَدُّوْهُ اِلَى الرَّسُوْلِ

પહૂંચતી હે તો વો ઉસકો ફૈલા દેતે હૈં, હાલાંકે અગર વો ઉસકો રસૂલ તક

وَاِلٰٓى اُولِى الْاَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِيْنَ يَسْتَنْبِطُوْنَهٗ

યા અપને ઝિમ્મેદાર લોગોં તક પહૂંચાતે તો ઉનમેં સે જો લોગ તહ્કીક કરનેવાલે હૈં વો ઉસકી

مِنْهُمْ ؕ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ لَاتَّبَعْتُمُ

હકીકત કો જાન લેતે, ઔર અગર તુમ પર અલ્લાહ કા ફઝ્લ ઔર ઉસકી રહમત ન હોતી તો થોડે લોગોં કે

الشَّيْطٰنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ

સિવા તુમ સબ શૈતાન કી રાહ પર ચલ પડતે (૮૩) પસ! લડિયે અલ્લાહ કી રાહ મેં,

لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ عَسَى اللّٰهُ

આપ પર અપની જાન કે સિવા કિસી કી ઝિમ્મેદારી નહીં હે, ઔર મુસલમાનોં કો ભી ઉભારિયે, કરીબ હે

اَنْ يَّكُفَّ بَاْسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَاْسًا

કે અલ્લાહ મુન્કિરોં કા ઝોર તોડ દે, ઔર અલ્લાહ બડા ઝોરવાલા ઔર બહોત સખ્ત

وَّاَشَدُّ تَنْكِيْلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَّكُنْ لَّهٗ

સઝા દેનેવાલા હે (૮૪) જો શખ્સ (કિસીકે હક મેં) અચ્છી સિફારિશ કરેગા ઉસકે લિયે ઉસમેં સે

نَصِيْبٌ مِّنْهَا ۚ وَمَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَّكُنْ لَّهٗ

હિસ્સા હે, ઔર જો શખ્સ બુરી સિફારિશ કરેગા ઉસકે લિયે ઉસમેં સે

كِفْلٌ مِّنْهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيْتًا ﴿٨٥﴾

હિસ્સા હે, ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત રખનેવાલા હે (૮૫)

وَاِذَا حُيِّيْتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوْا بِاَحْسَنَ مِنْهَآ اَوْ رُدُّوْهَا ؕ

ઔર જબ તુમકો સલામ કિયા જાએ તો તુમ ભી સલામ કા જવાબ દો ઉસસે બેહતર અંદાઝ મેં યા જવાબ

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيْبًا ﴿٨٦﴾ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ

મેં વહી કેહ દો, બેશક અલ્લાહ હર ચીઝ કા હિસાબ લેનેવાલા હે (૮૬) અલ્લાહ વો (મા'બૂદ) હે જિસકે સિવા

اِلَّا هُوَ ؕ لَیَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى یَوْمِ الْقِیٰمَةِ لَا رَیْبَ فِیْهِ ؕ
કોઈ મા'બૂદ નહીં, વો ઝરૂર તુમ સબકો કયામત કે દિન જમા કરેગા જિસકે આને મેં કોઈ શુબહ નહીં,

وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِیْثًا ﴿٨٧﴾ فَمَا لَكُمْ فِی
ઔર અલ્લાહ કી બાત સે બળ્હ કર સચ્ચી બાત ઔર કિસકી હો સકતી હૈ ﴿٨٧﴾ ફિર તુમકો કયા હુવા હૈ કે તુમ

الْمُنٰفِقِیْنَ فِئَتَیْنِ وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوْا ؕ
મુનાફિકોં કે મા'મલે મેં દો ગિરોહ હો રહે હો, હાલાંકે અલ્લાહને ઉનકે આ'માલ કી વજહ સે ઉનકો ઉલટા ફૈર

اَتُرِیْدُوْنَ اَنْ تَهْدُوْا مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ؕ وَمَنْ یُّضْلِلِ
દિયા હૈ, કયા તુમ ચાહતે હો કે ઉનકો રાહ પર લાઓ જિનકો અલ્લાહને ગુમરાહ કર દિયા હૈ, ઔર જિસકો

اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِیْلًا ﴿٨٨﴾ وَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ كَمَا
અલ્લાહ ગુમરાહ કર દે તુમ હરગિઝ ઉનકે લિયે કોઈ રાહ નહીં પા સકતે ﴿٨٨﴾ વો ચાહતે હૈં કે જિસ તરહ ઉન્હોંને

كَفَرُوْا فَتَكُوْنُوْنَ سَوَآءً فَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ اَوْلِیَآءَ
ઈન્કાર કિયા હૈ તુમ ભી ઈન્કાર કરો, તાકે તુમ સબ બરાબર હો જાઓ, પસ! તુમ ઉનમેં સે કિસીકો દોસ્ત ન

حَتّٰى یُهَاجِرُوْا فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ ؕ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوْهُمْ
બનાઓ જબ તક વો અલ્લાહ કી રાહ મેં હિજરત ન કરેં, ફિર અગર વો ઈસકો કબૂલ ન કરેં તો ઉનકો પકડો

وَاقْتُلُوْهُمْ حَیْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ ۪ وَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ
ઔર જહાં કહીં ઉનકો પાઓ ઉન્હેં કત્લ કરો, ઔર ઉનમેં સે કિસીકો

وَلِیًّا وَّلَا نَصِیْرًا ﴿٨٩﴾ اِلَّا الَّذِیْنَ یَصِلُوْنَ اِلٰى
સાથી ઔર મદદગાર ન બનાઓ ﴿٨٩﴾ મગર વો લોગ જિનકા તઅલ્લુક ઐસી કૌમ સે હો

قَوْمٍۭ بَیْنَكُمْ وَبَیْنَهُمْ مِّیْثَاقٌ اَوْ جَآءُوْكُمْ
જિનકે સાથ તુમ્હારા મુઆહદા હુવા હૈ યા વો લોગ જો તુમ્હારે પાસ ઈસ હાલ મેં આયેં કે

حَصِرَتْ صُدُوْرُهُمْ اَنْ یُّقَاتِلُوْكُمْ اَوْ یُقَاتِلُوْا
ઉનકે સીને તંગ હો રહે હૈં તુમ્હારી લડાઈ સે ઔર અપની કૌમ કી લડાઈ

قَوْمَهُمْ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَیْكُمْ فَلَقٰتَلُوْكُمْ ۚ
સે, ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો ઉનકો તુમ પર ઝોર દે દેતા તો વો ઝરૂર તુમસે લડતે,

فَاِنِ اعْتَزَلُوْكُمْ فَلَمْ یُقَاتِلُوْكُمْ وَاَلْقَوْا اِلَیْكُمُ
પસ! અગર વો તુમકો છોડે રહેં ઔર તુમસે જંગ ન કરેં ઔર તુમ્હારે સાથ સુલહ કા

السَّلَمَ ۙ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيْلًا ﴿۹۰﴾

રવય્યા રખ્ખેં તો અલ્લાહ તુમકો ભી ઉનકે ખિલાફ઼ કિસી ઈક઼દામ કી ઈજાઝત નહીં દેતા (૯૦)

سَتَجِدُوْنَ اٰخَرِيْنَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّاْمَنُوْكُمْ

દૂસરે કુછ ઐસે લોગોં કો ભી તુમ પાઓગે જો ચાહતે હૈં કે તુમસે ભી અમન મેં રહેં

وَيَاْمَنُوْا قَوْمَهُمْ ؕ كُلَّمَا رُدُّوْٓا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوْا

ઔર અપની કૌમ સે ભી અમન મેં રહેં, જબ કભી વો ફ઼િત્ને કા મૌકા પાએં વો ઉસમેં કૂદ પડતે

فِيْهَا ۚ فَاِنْ لَّمْ يَعْتَزِلُوْكُمْ وَيُلْقُوْٓا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ

હૈં, ઐસે લોગ અગર તુમસે દૂર ન રહેં ઔર તુમ્હારે સાથ સુલહ કા રવય્યા ન રખ્ખેં

وَيَكُفُّوْٓا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوْهُمْ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ

ઔર અપને હાથ ન રોકેં તો તુમ ઉનકો પકડો ઔર ઉનકો કત્લ કરો જહાં કહીં

ثَقِفْتُمُوْهُمْ ؕ وَاُولٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ

ઉન્હેં પાઓ, યે વો લોગ હૈં જિનકે ખિલાફ઼ હમને તુમકો ખુલી

سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿۹۱﴾ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَّقْتُلَ مُؤْمِنًا

હુજ્જત દી હે (૯૧) ઔર કિસી મુસલમાન કા કામ નહીં કે વો મુસલમાન કો કત્લ કરે મગર યે કે

اِلَّا خَطَـًٔا ۚ وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيْرُ

ગલતી સે ઐસા હો જાએ, ઔર જો શખ્સ કિસી મુસલમાન કો ગલતી સે કત્લ કર દે તો વો એક મુસલમાન

رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَّدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖٓ اِلَّآ

ગુલામ કો આઝાદ કરે ઔર મક઼્તૂલ કે વારિષોં કો ખૂન બહા દે મગર યે કે વો

اَنْ يَّصَّدَّقُوْا ؕ فَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ

માફ઼ કર દેં, ફ઼િર અગર(વો મક઼્તૂલ) ઐસી કૌમ મેં સે થા જો તુમ્હારી દુશ્મન હે

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ؕ وَاِنْ كَانَ

ઔર વો ખુદ મુસલમાન થા તો વો એક મુસલમાન ગુલામ કો આઝાદ કરે, ઔર અગર વો

مِنْ قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ فَدِيَةٌ

ઐસી કૌમ મેં સે થા કે તુમ્હારે ઔર ઉસકે દરમિયાન મુઆહદા હે તો વો ઉસકે વારિષોં કો

مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖ وَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۚ

ખૂન બહા દે ઔર એક મુસલમાન (ગુલામ) કો આઝાદ કરે,

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ز تَوْبَةً
ફિર જિસ શખ્સ કો મુયસ્સર ન હો તો વો લગાતાર દો મહીને કે રોઝે રખ્ખે, યે તૌબા(કી શકલ) હૈ

مِّنَ اللّٰهِ ط وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ
અલ્લાહ કી તરફ સે, ઔર અલ્લાહ જાનનેવાલા, હિકમતવાલા હૈ (૯૨) ઔર જો શખ્સ

يَّقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهٗ جَهَنَّمُ خٰلِدًا
કિસી મુસલમાન કો જાન બૂજ કર કત્લ કર દે તો ઉસકી સઝા જહન્નમ હૈ જિસમેં વો હમેશા

فِيْهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهٗ وَاَعَدَّ لَهٗ عَذَابًا
રહેગા ઔર ઉસ પર અલ્લાહ કા ગઝબ ઔર ઉસકી લા'નત હૈ ઔર અલ્લાહને ઉસકે લિયે બડા અઝાબ

عَظِيْمًا ﴿٩٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا ضَرَبْتُمْ
તૈયાર કર રખ્ખા હૈ (૯૩) એ ઈમાનવાલો! જબ તુમ સફર કરો અલ્લાહ કી

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوْا وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ اَلْقٰٓى
રાહ મેં તો ખૂબ તહ્કીક કર લિયા કરો, ઔર જો શખ્સ તુમકો

اِلَيْكُمُ السَّلٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ج تَبْتَغُوْنَ عَرَضَ
સલામ કરે ઉસકો યે ન કહો કે તુમ મુસલમાન નહીં હો, તુમ દુન્યવી ઝિંદગી કા

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ز فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيْرَةٌ ط كَذٰلِكَ
સામાન ચાહતે હો તો અલ્લાહ કે પાસ બહોત સામાને ગનીમત હૈ, તુમ ભી

كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوْا ط
પેહલે ઐસે હી થે ફિર અલ્લાહને તુમ પર ફઝ્લ કિયા તો તહ્કીક કર લિયા કરો,

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿٩٤﴾ لَا يَسْتَوِى
જો કુછ તુમ કરતે હો અલ્લાહ ઉસસે બા ખબર હૈ (૯૪) બરાબર નહીં હો સકતે

الْقٰعِدُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ غَيْرُ اُولِى الضَّرَرِ
બૈઠે રેહનેવાલે મુસલમાન જિનકો કોઈ ઉઝ્ર નહીં હૈ ઔર વો મુસલમાન જો

وَالْمُجٰهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ط
અલ્લાહ કી રાહ મેં લડનેવાલે હૈં અપને માલ ઔર અપની જાન સે,

فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجٰهِدِيْنَ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ
માલો જાન સે જિહાદ કરનેવાલોં કા દર્જા અલ્લાહને બૈઠે રેહનેવાલોં કી નિસ્બત

منزل ١

عَلَى الْقٰعِدِيْنَ دَرَجَةً ؕ وَكُلًّا وَّعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى ؕ

બડા રખ્ખા હૈ, ઔર હર એક સે અલ્લાહને ભલાઈ કા વા'દા કિયા હૈ,

وَفَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجٰهِدِيْنَ عَلَى الْقٰعِدِيْنَ اَجْرًا

ઔર અલ્લાહને જિહાદ કરનેવાલોં કો બૈઠે રેહનેવાલોં પર અજ્રે અઝીમ કે ઝરિયે

عَظِيْمًا ۙ﴿۹۵﴾ دَرَجٰتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَّرَحْمَةً ؕ

બર્તરી દી હૈ (૯૫) ઉનકે લિયે અલ્લાહ કી તરફ સે બડે દર્જે હૈં ઔર મગ્ફિરત ઔર રહમત હૈ,

وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۹٦﴾ ع اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَفّٰىهُمُ

ઔર અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૯૬) યકીનન્ જો લોગ અપના બુરા કર રહે હૈં

الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِيْٓ اَنْفُسِهِمْ قَالُوْا فِيْمَ كُنْتُمْ ؕ

જબ ઉનકી જાન ફરિશ્તે નિકાલેંગે તો વો ઉનસે પૂછેંગે કે તુમ કિસ હાલ મેં થે,

قَالُوْا كُنَّا مُسْتَضْعَفِيْنَ فِى الْاَرْضِ ؕ قَالُوْٓا

વો કહેંગે કે હમ ઝમીન મેં બેબસ થે, ફરિશ્તે કહેંગે: કયા અલ્લાહ કી

اَلَمْ تَكُنْ اَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوْا فِيْهَا ؕ

ઝમીન કુશાદહ ન થી કે તુમ વતન છોડ કર વહાં ચલે જાતે, યે વો

فَاُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ وَسَآءَتْ مَصِيْرًا ۙ﴿۹۷﴾

લોગ હૈં જિનકા ઠિકાના જહન્નમ હૈ ઔર વો બહોત બુરા ઠિકાના હૈ (૯૭)

اِلَّا الْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَآءِ

મગર વો બેબસ મર્દ ઔર ઔરતેં ઔર બચ્ચેં જો કોઈ

وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ حِيْلَةً وَّلَا يَهْتَدُوْنَ

તદ્બીર નહીં કર સકતે ઔર ન કોઈ રાહ પા રહે

سَبِيْلًا ۙ﴿۹۸﴾ فَاُولٰٓئِكَ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّعْفُوَ عَنْهُمْ ؕ

હૈં (૯૮) યે લોગ ઉમ્મીદ હૈ કે અલ્લાહ ઉન્હેં માફ કર દેગા,

وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُوْرًا ﴿۹۹﴾ وَمَنْ يُّهَاجِرْ فِىْ

ઔર અલ્લાહ માફ કરનેવાલા, બખ્શનેવાલા હૈ (૯૯) ઔર જો કોઈ અલ્લાહ કી રાહ

سَبِيْلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِى الْاَرْضِ مُرٰغَمًا كَثِيْرًا

મેં વતન છોડેગા વો ઝમીન મેં બડે ઠિકાને ઔર બડી વુસ્અત

وَّسَعَةً ؕ وَمَنْ يَّخْرُجْ مِنْۢ بَيْتِهٖ مُهَاجِرًا اِلَى
પાએગા, ઔર જો શખ્સ અપને ઘર સે અલ્લાહ ઔર ઉસકે

اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ
રસૂલ કી તરફ હિજરત કરકે નિકલે ફિર ઉસકો મૌત આ જાએ તો ઉસકા અજ્ર

اَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝١٠٠
અલ્લાહ કે યહાં મુકર્રર હો ચુકા હૈ, ઔર અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, રહમ કરનેવાલા હૈ (૧૦૦)

وَاِذَا ضَرَبْتُمْ فِى الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
ઔર જબ તુમ ઝમીન મેં સફર કરો તો તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહીં કે

اَنْ تَقْصُرُوْا مِنَ الصَّلٰوةِ ۖ اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَّفْتِنَكُمُ
તુમ નમાઝ મેં કસ્ર કરો અગર તુમકો ડર હો કે કાફિર તુમકો

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ اِنَّ الْكٰفِرِيْنَ كَانُوْا لَكُمْ عَدُوًّا
સતાએંગે, બેશક કાફિર લોગ તુમ્હારે ખુલે હુએ દુશ્મન

مُّبِيْنًا ۝١٠١ وَاِذَا كُنْتَ فِيْهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ
હૈં (૧૦૧) ઔર જબ આપ મુસલમાનોં કે દરમિયાન હોં ઔર ઉનકે લિયે નમાઝ ખડી કરો

فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلْيَاْخُذُوْٓا اَسْلِحَتَهُمْ ۚ
તો ચાહિયે કે ઉનકી એક જમાઅત આપકે સાથ ખડી હો ઔર વો અપને હથિયાર લિયે હુએ હોં,

فَاِذَا سَجَدُوْا فَلْيَكُوْنُوْا مِنْ وَّرَآئِكُمْ ۖ وَلْتَاْتِ
પસ! જબ વો સજદહ કર ચુકેં તો વો તુમ્હારે પાસ સે હટ જાએં ઔર દૂસરી

طَآئِفَةٌ اُخْرٰى لَمْ يُصَلُّوْا فَلْيُصَلُّوْا مَعَكَ
જમાઅત આયે જિસને અભી નમાઝ નહીં પઢી હૈ ઔર વો તુમ્હારે સાથ નમાઝ પઢેં

وَلْيَاْخُذُوْا حِذْرَهُمْ وَاَسْلِحَتَهُمْ ۚ وَدَّ الَّذِيْنَ
ઔર વો ભી અપને બચાવ કા સામાન ઔર અપને હથિયાર લિયે રહેં, કાફિર લોગ

كَفَرُوْا لَوْ تَغْفُلُوْنَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ
ચાહતે હૈં કે તુમ અપને હથિયારોં ઔર સામાન સે કિસી તરહ ગાફિલ હો જાઓ

فَيَمِيْلُوْنَ عَلَيْكُمْ مَّيْلَةً وَّاحِدَةً ؕ وَلَا جُنَاحَ
તો વો તુમ પર અચાનક ટૂટ પડેં, ઔર તુમ્હારે ઉપર કોઈ

عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى مِّنْ مَّطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ

ગુનાહ નહીં અગર તુમકો બારિશ કે સબબ સે તકલીફ હો યા તુમ

مَّرْضٰۤى اَنْ تَضَعُوْۤا اَسْلِحَتَكُمْ ۚ وَخُذُوْا حِذْرَكُمْ ؕ

બીમાર હો તો અપને હથિયાર ઉતાર દો, ઔર અપને બચાવ કા સામાન લિયે રહો,

اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿١٠٢﴾ فَاِذَا

બેશક અલ્લાહને કાફિરોં કે લિયે રુસ્વા કરનેવાલા અઝાબ તૈયાર કર રખ્ખા હૈ (૧૦૨) પસ! જબ તુમ

قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيٰمًا وَّقُعُوْدًا وَّعَلٰى

નમાઝ અદા કર લો તો અલ્લાહ કો યાદ કરો ખડે ખડે ઔર બૈઠે બૈઠે ઔર

جُنُوْبِكُمْ ۚ فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ۚ

લૈટે લૈટે, ફિર જબ ઈત્મીનાન હો જાએ તો નમાઝ ખડી કરો,

اِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ كِتٰبًا مَّوْقُوْتًا ﴿١٠٣﴾

બેશક નમાઝ એહ્લે ઈમાન પર મુકર્રર વક્તોં કે સાથ ફર્ઝ હૈ (૧૦૩)

وَلَا تَهِنُوْا فِى ابْتِغَآءِ الْقَوْمِ ؕ اِنْ تَكُوْنُوْا تَاْلَمُوْنَ

ઔર કૌમ કા પીછા કરને સે હિમ્મત ન હારો, અગર તુમ દુખ ઉઠાતે હો

فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُوْنَ كَمَا تَاْلَمُوْنَ ۚ وَتَرْجُوْنَ مِنَ اللّٰهِ

તો વો ભી તુમ્હારી તરહ દુખ ઉઠાતે હૈં ઔર તુમ અલ્લાહ સે વો ઉમ્મીદ રખતે હો

مَا لَا يَرْجُوْنَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٠٤﴾ اِنَّاۤ

જો ઉમ્મીદ વો નહીં રખતે, ઔર અલ્લાહ જાનનેવાલા, હિકમતવાલા હૈ (૧૦૪) બેશક હમને

اَنْزَلْنَاۤ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ

યે કિતાબ આપકી તરફ હક કે સાથ ઉતારી હૈ, તાકે આપ લોગોં કે દરમિયાન ઉસકે મુતાબિક ફૈસલા કરેં જો

بِمَاۤ اَرٰىكَ اللّٰهُ ؕ وَلَا تَكُنْ لِّلْخَآئِنِيْنَ خَصِيْمًا ﴿١٠٥﴾

અલ્લાહને આપકો દિખાયા હૈ, ઔર આપ ખયાનત કરનેવાલોં કી તરફ સે ઝઘડનેવાલે ન બનેં (૧૦૫)

وَّاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٠٦﴾

ઔર અલ્લાહ સે બખ્શિશ માંગેં, બેશક અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૧૦૬)

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِيْنَ يَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ؕ اِنَّ

ઔર આપ ઉન લોગોં કી તરફ સે ન ઝઘડેં જો અપને આપસે ખયાનત કર રહે હૈં, બેશક

اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا اَثِيْمًا ۝١٠٧ يَّسْتَخْفُوْنَ

અલ્લાહ ઐસે શખ્સ કો પસંદ નહીં કરતા જો ખયાનત કરનેવાલા, ગુનેહગાર હો(૧૦૭) વો ઈન્સાનોં સે તો

مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُوْنَ مِنَ اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمْ

શરમાતે હૈં ઔર અલ્લાહ સે નહીં શરમાતે, હાલાંકે વો ઉનકે સાથ હોતા હૈ

اِذْ يُبَيِّتُوْنَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ

જબકે વો શરગોશિયાં કરતે હૈં ઉસ બાત કી જિસસે અલ્લાહ રાઝી નહીં, ઔર જો કુછ વો કરતે હૈં

بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطًا ۝١٠٨ هٰٓاَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ جٰدَلْتُمْ

અલ્લાહ ઉસકા ઈહાતા કિયે હુએ હૈ(૧૦૮) તુમ લોગોંને દુનિયા કી ઝિંદગી મેં તો

عَنْهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۫ فَمَنْ يُّجَادِلُ اللّٰهَ

ઉનકી તરફ સે ઝઘડા કર લિયા મગર કયામત કે દિન કોન ઉનકી જાનિબ સે

عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ مَّنْ يَّكُوْنُ عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا ۝١٠٩

અલ્લાહ સે ઝઘડા કરેગા યા કોન હોગા ઉનકા કામ બનાનેવાલા(૧૦૯)

وَمَنْ يَّعْمَلْ سُوْٓءًا اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهٗ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ

ઔર જો શખ્સ બુરાઈ કરે યા અપને આપ પર ઝુલ્મ કરે ફિર અલ્લાહ સે બખ્શિશ માંગે

اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝١١٠ وَمَنْ يَّكْسِبْ اِثْمًا

તો વો અલ્લાહ કો બખ્શનેવાલા, રહમ કરનેવાલા પાએગા(૧૧૦) ઔર જો શખ્સ કોઈ ગુનાહ કરતા હૈ

فَاِنَّمَا يَكْسِبُهٗ عَلٰى نَفْسِهٖ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا

તો વો અપને હી હક મેં (બુરા) કરતા હૈ, ઔર અલ્લાહ જાનનેવાલા,

حَكِيْمًا ۝١١١ وَمَنْ يَّكْسِبْ خَطِيْٓـَٔةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ

હિકમતવાલા હૈ(૧૧૧) ઔર જો શખ્સ કોઈ ગલતી યા ગુનાહ કરે ફિર ઉસકી તોહમત કિસી

بِهٖ بَرِيْٓـًٔا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ۝١١٢ ع

બેગુનાહ પર લગા દે તો ઉસને એક બડા બોહતાન ઔર ખુલા હુવા ગુનાહ અપને સર લે લિયા(૧૧૨)

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهٗ لَهَمَّتْ طَّآئِفَةٌ

ઔર અગર તુમ પર અલ્લાહ કા ફઝ્લ ઔર ઉસકી રહમત ન હોતી તો ઉનમેં સે એક ગિરોહને તો

مِّنْهُمْ اَنْ يُّضِلُّوْكَ ؕ وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ

યે થાન હી લિયા થા કે તુમકો બેહકા કર રહેગા, હાલાંકે વો અપને આપકો બેહકા રહે હૈં,

وَمَا يَضُرُّوْنَكَ مِنْ شَيْءٍ ؕ وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ

વો તુમ્હારા કુછ નહીં બિગાડ સકતે, ઔર અલ્લાહને તુમ પર કિતાબ

الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ ؕ

ઔર હિકમત ઉતારી હૈ ઔર તુમકો વો ચીઝ સિખાઈ હૈ જિસકો તુમ નહીં જાનતે થે,

وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيْمًا ﴿۱۱۳﴾ لَا خَيْرَ فِيْ

ઔર અલ્લાહ કા ફઝ્લ તુમ પર બહોત બડા હૈ (૧૧૩) ઉનકી અક્સર સરગોશિયોં મેં કોઈ ભલાઈ

كَثِيْرٍ مِّنْ نَّجْوٰىهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوْ

નહીં હૈ, ભલાઈ વાલી સરગોશી સિર્ફ ઉસકી હૈ જો સદકા કરને કો કહે યા કિસી

مَعْرُوْفٍ اَوْ اِصْلَاحٍۭ بَيْنَ النَّاسِ ؕ وَمَنْ يَّفْعَلْ

નેક કામ કે લિયે યા લોગોં મેં સુલહ કરાને કે લિયે કહે, ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ કી

ذٰلِكَ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا

ખુશનૂદી કે લિયે ઐસા કરે તો હમ ઉસકો બડા અજ્ર અતા

عَظِيْمًا ﴿۱۱۴﴾ وَمَنْ يُّشَاقِقِ الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا

કરેંગે (૧૧૪) મગર જો શખ્સ રસૂલ કી મુખાલફત કરેગા, હાલાંકે ઉસ પર રાહ વાઝેહ હો

تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيْلِ الْمُؤْمِنِيْنَ

ચુકી હૈ ઔર ઈમાનવાલોં કે રાસ્તે કે સિવા કિસી ઔર રાસ્તે પર ચલેગા તો હમ ઉસકો ઉસી તરફ

نُوَلِّهٖ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِهٖ جَهَنَّمَ ؕ وَسَآءَتْ مَصِيْرًا ﴿۱۱۵﴾ ع

ચલાએંગે જિધર વો ખુદ ફિર ગયા ઔર ઉસકો જહન્નમ મેં દાખિલ કરેંગે ઔર વો બુરા ઠિકાના હૈ (૧૧૫)

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ

બેશક અલ્લાહ ઈસ બાત કો નહીં બખ્શેગા કે ઉસકા શરીક ઠેહરાયા જાએ ઔર ઉસકે સિવા ગુનાહોં કો

ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ

બખ્શ દેગા જિસકે લિયે ચાહેગા, ઔર જિસને અલ્લાહ કા શરીક ઠેહરાયા વો બહેક કર

ضَلٰلًاۢ بَعِيْدًا ﴿۱۱۶﴾ اِنْ يَّدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اِنٰثًا ج

બહોત દૂર જા પડા (૧૧૬) વો અલ્લાહ કો છોડ કર પુકારતે હૈં દેવિયોં કો

وَاِنْ يَّدْعُوْنَ اِلَّا شَيْطٰنًا مَّرِيْدًا ﴿۱۱۷﴾ لَّعَنَهُ اللّٰهُ م

ઔર વો પુકારતે હૈં સરકશ શૈતાન કો (૧૧૭) ઉસ પર અલ્લાહને લા'નત કી હૈ,

الثلثة

منزل ۱

ع ۱۷

وقف لازم

وَّقَالَ لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيْبًا مَّفْرُوْضًا ﴿١١٨﴾

ઔર શૈતાનને કહા થા કે મૈં તેરે બંદો મેં સે એક મુકર્રર હિસ્સા લે કર રહુંગા﴿૧૧૮﴾

وَّلَاُضِلَّنَّهُمْ وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ

મૈં ઉનકો બેહકાઉંગા ઔર ઉનકો ઉમ્મીદેં દિલાઉંગા ઔર ઉનકો સમજાઉંગા તો વો ચોપાયોં કે

اٰذَانَ الْاَنْعَامِ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ ؕ

કાન કાટેંગે ઔર ઉનકો સમજાઉંગા તો વો અલ્લાહ કી બનાવટ કો બદલેંગે,

وَمَنْ يَّتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَقَدْ

ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ કે સિવા શૈતાન કો અપના દોસ્ત બનાએ તો વો ખુલે હુએ

خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِيْنًا ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيْهِمْ ؕ وَمَا

નુકસાન મેં પડ ગયા﴿૧૧૯﴾ વો ઉનસે વા'દા કરતા હે ઔર ઉનકો ઉમ્મીદેં દિલાતા હે, ઔર શૈતાન કે

يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿١٢٠﴾ اُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمْ

તમામ વા'દે ધોકે કે સિવા ઔર કુછ નહીં﴿૧૨૦﴾ ઐસે લોગોં કા ઠિકાના

جَهَنَّمُ ز وَلَا يَجِدُوْنَ عَنْهَا مَحِيْصًا ﴿١٢١﴾ وَالَّذِيْنَ

જહન્નમ હે ઔર વો ઉસસે બચને કી કોઈ રાહ ન પાએંગે﴿૧૨૧﴾ ઔર જો લોગ

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ

ઈમાન લાએ ઔર ઉન્હોંને નેક કામ કિયે ઉનકો હમ ઐસે બાગાત મેં દાખિલ કરેંગે જિનકે નીચે

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ

નેહરેં બેહતી હોંગી ઉનમેં વો હમેશા રહેંગે, અલ્લાહ કા વા'દા સચ્ચા

حَقًّا ؕ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيْلًا ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ

હે, ઔર અલ્લાહ સે બઢ કર કોન અપની બાત મેં સચ્ચા હોગા﴿૧૨૨﴾ ન તુમ્હારી

بِاَمَانِيِّكُمْ وَلَآ اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتٰبِ ؕ مَنْ يَّعْمَلْ

આરઝુઓં પર હે ઔર ન એહ્લે કિતાબ કી આરઝુઓં પર, જો કોઈ ભી

سُوْٓءًا يُّجْزَ بِهٖ ۙ وَلَا يَجِدْ لَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا

બુરા કરેગા ઉસકા બદલા પાએગા, ઔર વો ન પાએગા અલ્લાહ કે સિવા અપના કોઈ હિમાયતી

وَّلَا نَصِيْرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ مِنْ ذَكَرٍ

ઔર ન મદદગાર﴿૧૨૩﴾ ઔર જો શખ્સ કોઈ નેક કામ કરેગા ખ્વાહ મર્દ હો

منزل ١

اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ

યા ઔરત બશર્તે કે વો મો'મિન હો, તો ઐસે લોગ જન્નત મેં દાખિલ હોંગે

وَلَا يُظْلَمُوْنَ نَقِيْرًا ﴿۱۲۴﴾ وَمَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِّمَّنْ

ઔર ઉન પર ઝરા ભી ઝુલ્મ ન હોગા (૧૨૪) ઔર ઉससे બેહતર કિસકા દીન હૈ જો અપના ચેહરા

اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَّاتَّبَعَ مِلَّةَ

અલ્લાહ કી તરફ જુકા દે ઈસ હાલ મેં કે વો નેકી કરનેવાલા હો ઔર વો ચલે દીને ઈબ્રાહીમ પર

اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ؕ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيْمَ خَلِيْلًا ﴿۱۲۵﴾

જો સીધી રાહ પર ચલનેવાલે થે, ઔર અલ્લાહને ઈબ્રાહીમ કો અપના દોસ્ત બના લિયા થા (૧૨૫)

وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ

ઔર અલ્લાહ હી કા હૈ જો કુછ આસમાનોં મેં હૈ ઔર જો કુછ ઝમીન મેં હૈ, ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કા

بِكُلِّ شَىْءٍ مُّحِيْطًا ﴿۱۲۶﴾ وَيَسْتَفْتُوْنَكَ فِى النِّسَآءِ ؕ

ઈહાતા કિયે હુએ હૈ (૧૨૬) ઔર લોગ આપસે ઔરતોં કે બારે મેં હુકમ પૂછતે હૈં,

قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ فِيْهِنَّ ۙ وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ

આપ કેહ દીજિયે કે અલ્લાહ તુમ્હેં ઉનકે બારે મેં હુકમ બતાતા હૈ ઔર વો આયાત ભી જો તુમ્હેં

فِى الْكِتٰبِ فِىْ يَتٰمَى النِّسَآءِ الّٰتِىْ لَا تُؤْتُوْنَهُنَّ

કિતાબ મેં ઉન યતીમ ઔરતોં કે બારે મેં પઢ કર સુનાઈ જાતી હૈં જિનકો તુમ વો નહીં દેતે

مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُوْنَ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ

જો ઉનકે લિયે લિખા ગયા હૈ ઔર ચાહતે હો કે ઉનકો નિકાહ મેં લે આઓ,

وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الْوِلْدَانِ ۙ وَاَنْ تَقُوْمُوْا لِلْيَتٰمٰى

ઔર જો આયાત કમઝોર બચ્ચોં કે બારે મેં હૈં ઔર યે કે તુમ યતીમોં કે સાથ

بِالْقِسْطِ ؕ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ

ઈન્સાફ કરો, ઔર જો ભલાઈ તુમ કરોગે અલ્લાહ ઉસકો ખૂબ

بِهٖ عَلِيْمًا ﴿۱۲۷﴾ وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْۢ بَعْلِهَا

જાનનેવાલા હૈ (૧૨૭) ઔર અગર કિસી ઔરત કો અપને શોહર કી તરફ સે

نُشُوْزًا اَوْ اِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يُّصْلِحَا

બદ્‌સુલૂકી યા બેરુખી કા અંદેશા હો તો ઈસમેં કોઈ હરજ નહીં કે દોનોં આપસ મેં

بَيْنَهُمَا صُلْحًا ؕ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ؕ وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ

કોઈ સુલહ કર લેં, ઔર સુલહ બેહતર ચીઝ હે, ઔર લાલચ ઈન્સાન કી તબીઅત મેં

الشُّحَّ ؕ وَاِنْ تُحْسِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا

બસી હુઈ હે, ઔર અગર તુમ અચ્છા સુલૂક કરો ઔર તક્વે સે કામ લો તો જો કુછ તુમ કરોગે

تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيْعُوْٓا اَنْ تَعْدِلُوْا بَيْنَ

અલ્લાહ ઉસસે બા ખબર હે (૧૨૮) ઔર તુમ હરગિઝ તાકત નહીં રખતે કે તુમ બરાબરી કરો ઔરતોં કે

النِّسَآءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيْلُوْا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوْهَا

દરમિયાન અગરચે તુમ એૈસા કરના ચાહો, પસ! બિલ્કુલ એક હી તરફ ન જુક જાઓ કે દૂસરી કો લટકી હુઈ કી

كَالْمُعَلَّقَةِ ؕ وَاِنْ تُصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ

તરહ છોડ દો, ઔર અગર તુમ ઈસ્લાહ કર લો ઔર તક્વા ઈખ્તિયાર કર લો તો બેશક અલ્લાહ

كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٢٩﴾ وَاِنْ يَّتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا

બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હે (૧૨૯) ઔર અગર વો દોનોં જુદા હો જાએં તો અલ્લાહ હર એક કો અપની

مِّنْ سَعَتِهٖ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيْمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا

વુસ્અત સે બેનિયાઝ કર દેગા, ઔર અલ્લાહ બડી વુસ્અતવાલા, હિકમતવાલા હે (૧૩૦) ઔર અલ્લાહ કા હે

فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ

જો કુછ આસમાનોં મેં હે ઔર જો કુછ ઝમીન મેં હે, ઔર હમને હુકમ દિયા હે ઉન લોગોં કો

اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ ؕ

જિન્હેં તુમસે પેહલે કિતાબ દી ગઈ ઔર તુમકો ભી કે અલ્લાહ સે ડરો,

وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ

ઔર અગર તુમ ન માનો તબ ભી અલ્લાહ હી કા હે જો કુછ આસમાનોં મેં હે ઔર જો કુછ ઝમીન મેં હે,

وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيْدًا ﴿١٣١﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

ઔર અલ્લાહ બેનિયાઝ હે, સબ ખૂબીયોંવાલા હે (૧૩૧) ઔર અલ્લાહ હી કા હે જો કુછ આસમાનોં મેં હે

وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿١٣٢﴾ اِنْ يَّشَاْ

ઔર જો કુછ ઝમીન મેં હે, ઔર ભરોસે કે લિયે અલ્લાહ હી કાફી હે (૧૩૨) અગર વો ચાહે

يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِيْنَ ؕ وَكَانَ

તો તુમ સબકો લે જાએ એ લોગો ઔર દૂસરોં કો લે આયે, ઔર અલ્લાહ

منزل ١

اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ
ઉસ પર કાદિર હૈ (૧૩૩) જો શખ્સ દુનિયા કા ષવાબ ચાહતા હૈ તો
الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ؕ وَكَانَ
અલ્લાહ કે પાસ દુનિયા કા ષવાબ ભી હૈ ઔર આખિરત કા ષવાબ ભી, ઔર અલ્લાહ
اللّٰهُ سَمِيْعًاۢ بَصِيْرًا ﴿١٣٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا
સુનનેવાલા, દેખનેવાલા હૈ (૧૩૪) એ ઈમાનવાલો! ઈન્સાફ પર ખૂબ કાઈમ
قَوّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ
રેહનેવાલે ઔર અલ્લાહ કે લિયે ગવાહી દેનેવાલે બનો ચાહે વો ખુદ તુમ્હારે
اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ ۚ اِنْ يَّكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيْرًا
યા તુમ્હારે માં–બાપ યા રિશ્તેદારોં કે ખિલાફ હી હો, અગર કોઈ માલદાર હૈ યા મુહતાજ હૈ તો
فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا ۗ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُوْا ۚ
અલ્લાહ તુમસે ઝયાદહ ઉન દોનોં કા ખૈરખ્વાહ હૈ, પસ! તુમ ખ્વાહિશ કી પૈરવી ન કરો કે હક સે હટ
وَاِنْ تَلْوٗٓا اَوْ تُعْرِضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
જાઓ, ઔર અગર તુમ બાતેં બનાઓગે યા મૂંહ ફૈર લોગે તો જો કુછ તુમ કર રહે હો અલ્લાહ ઉસસે
خَبِيْرًا ﴿١٣٥﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ
બા ખબર હૈ (૧૩૫) એ ઈમાનવાલો! ઈમાન લાઓ અલ્લાહ પર ઔર ઉસકે રસૂલ પર
وَالْكِتٰبِ الَّذِيْ نَزَّلَ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْٓ
ઔર ઉસ કિતાબ પર જો ઉસને અપને રસૂલ પર ઉતારી ઔર ઉસ કિતાબ પર જો ઉસને
اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ
પેહલે નાઝિલ કી, ઔર જો શખ્સ ઈન્કાર કરે અલ્લાહ કા ઔર ઉસકે ફરિશ્તોં કા
وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًاۢ
ઔર ઉસકી કિતાબોં કા ઔર ઉસકે રસૂલોં કા ઔર આખિરત કે દિન કા તો વો બહેક કર
بَعِيْدًا ﴿١٣٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ
દૂર જા પડા (૧૩૬) બેશક જો લોગ ઈમાન લાયે ફિર ઈન્કાર કિયા ફિર ઈમાન લાયે ફિર
كَفَرُوْا ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ
ઈન્કાર કિયા ઔર ફિર ઈન્કાર મેં બળ્હતે ગયે તો અલ્લાહ ઉનકો હરગિઝ નહીં બખ્શેગા

وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ الْمُنٰفِقِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ
ઔર ન ઉનકો રાહ દિખાયેગા ﴿١٣٧﴾ મુનાફિકોં કો ખુશખબરી દે દો કે ઉનકે લિયે એક

عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِيْنَ يَتَّخِذُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ
દર્દનાક અઝાબ હૈ ﴿١٣٨﴾ વો લોગ જો મો'મિનોં કો છોડ કર કાફિરોં કો

مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ اَيَبْتَغُوْنَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ
દોસ્ત બનાતે હૈં, કયા વો ઉનકે પાસ ઈઝ્ઝત તલાશ કર રહે હૈં, તો

فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ
ઈઝ્ઝત સારી અલ્લાહ કે લિયે હૈ ﴿١٣٩﴾ ઔર અલ્લાહ કિતાબ મેં તુમ પર યે હુકમ

فِي الْكِتٰبِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا
ઉતાર ચુકા હૈ કે જબ તુમ સુનો કે અલ્લાહ કી નિશાનિયોં કા ઈન્કાર કિયા જા રહા હૈ ઔર ઉનકા

وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوْا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوْضُوْا فِيْ
મઝાક ઉડાયા જા રહા હૈ તો તુમ ઉનકે સાથ ન બેઠો યહાં તક કે વો કિસી દૂસરી બાત મેં

حَدِيْثٍ غَيْرِهٖۤ ۖ اِنَّكُمْ اِذًا مِّثْلُهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ
મશ્ગૂલ હો જાએં વરના તુમ ભી ઉનહી જૈસે હો ગયે, અલ્લાહ મુનાફિકોં કો

الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْكٰفِرِيْنَ فِيْ جَهَنَّمَ جَمِيْعًا ﴿١٤٠﴾ الَّذِيْنَ
ઔર કાફિરોં કો જહન્નમ મેં એક જગહ ઈકટ્ઠા કરનેવાલા હૈ ﴿١٤٠﴾ વો મુનાફિક તુમ્હારે બારે મેં

يَتَرَبَّصُوْنَ بِكُمْ ۚ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللّٰهِ قَالُوْۤا
ઈન્તિઝાર મેં રેહતે હૈં, અગર તુમકો અલ્લાહ કી તરફ સે કોઈ ફતહ હાસિલ હોતી હૈ તો કેહતે હૈં કે

اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ ۖ وَاِنْ كَانَ لِلْكٰفِرِيْنَ نَصِيْبٌ
કયા હમ તુમ્હારે સાથ ન થે, ઔર અગર કાફિરોં કો કોઈ હિસ્સા મિલ જાએ તો ઉનસે કહેંગે કે

قَالُوْۤا اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ
કયા હમ તુમ્હારે ખિલાફ લડને પર કાદિર ન થે ઔર ફિર ભી હમને તુમકો મુસલમાનોં સે બચાયા,

فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ وَلَنْ يَّجْعَلَ اللّٰهُ
તો અલ્લાહ હી તુમ લોગોં કે દરમિયાન કયામત કે દિન ફૈસલા કરેગા, ઔર અલ્લાહ હરગિઝ

لِلْكٰفِرِيْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ سَبِيْلًا ﴿١٤١﴾ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ
કાફિરોં કો મો'મિનોં પર કોઈ રાહ ન દેગા ﴿١٤١﴾ બેશક મુનાફિકીન

يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ ۚ وَاِذَا قَامُوْٓا اِلَى الصَّلٰوةِ

અલ્લાહ કે સાથ ધોકેબાઝી કર રહે હૈં, હાલાંકે અલ્લાહ હી ને ઉનકો ધોકે મેં ડાલ રખ્ખા હૈ, ઔર જબ વો

قَامُوْا كُسَالٰى ۙ يُرَآءُوْنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ

નમાઝ કે લિયે ખડે હોતે હૈં તો સુસ્તી કે સાથ ખડે હોતે હૈં મહઝ લોગોં કો દિખાને કે લિયે, ઔર વો અલ્લાહ

اِلَّا قَلِيْلًا ۝١٤٢ مُّذَبْذَبِيْنَ بَيْنَ ذٰلِكَ ۖ لَآ اِلٰى هٰٓؤُلَآءِ

કો કમ હી યાદ કરતે હૈં (૧૪૨) વો દોનોં કે બીચ લટક રહે હૈં, ન ઈધર હૈં

وَلَآ اِلٰى هٰٓؤُلَآءِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ

ઔર ન ઉધર હૈં, ઔર જિસકો અલ્લાહ ભટકા દે આપ ઉસકે લિયે કાઈ રાહ

سَبِيْلًا ۝١٤٣ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا

નહીં પા સકતે (૧૪૩) એ ઈમાનવાલો! મો'મિનોં કો છોડ કર કાફિરોં કો

الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ اَتُرِيْدُوْنَ

અપના દોસ્ત ન બનાઓ, કયા તુમ યે ચાહતે હો કે અપને ઉપર

اَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ۝١٤٤ اِنَّ

અલ્લાહ કી ખુલી હુજ્જત કાઈમ કર લો (૧૪૪) બેશક મુનાફિકીન

الْمُنٰفِقِيْنَ فِى الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ۚ وَلَنْ تَجِدَ

દોઝખ કે સબસે નીચલે દર્જે મેં હોંગે, ઔર તુમ ઉનકા કોઈ

لَهُمْ نَصِيْرًا ۝١٤٥ ۙ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا

મદદગાર ન પાઓગે (૧૪૫) અલબત્તા જો લોગ તૌબા કરેં ઔર અપની ઈસ્લાહ કર લેં

وَاعْتَصَمُوْا بِاللّٰهِ وَاَخْلَصُوْا دِيْنَهُمْ لِلّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ

ઔર અલ્લાહ કો મઝબૂતી સે પકડ લેં ઔર અપને દીન કો અલ્લાહ કે લિયે ખાલિસ કર લેં તો યે લોગ

مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ

ઈમાનવાલોં કે સાથ હોંગે, ઔર અલ્લાહ ઈમાનવાલોં કો બડા

اَجْرًا عَظِيْمًا ۝١٤٦ مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعَذَابِكُمْ اِنْ

ષવાબ દેગા (૧૪૬) અલ્લાહ તુમકો અઝાબ દે કર કયા કરેગા અગર તુમ

شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيْمًا ۝١٤٧

શુક્રગુઝારી કરો ઔર ઈમાન લાઓ, અલ્લાહ બડા કદરદાન હૈ, સબ કુછ જાનનેવાલા હૈ (૧૪૭)

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ

ઔર ખુલ્લમ ખુલ્લા બુરી બાત કેહને કો પસંદ નહીં કરતા મગર યે કે કિસી પર ઝુલ્મ

ظُلِمَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا عَلِيْمًا ﴿١٤٨﴾ اِنْ تُبْدُوْا خَيْرًا

હુવા હો, ઔર અલ્લાહ સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હૈ (૧૪૮) અગર તુમ ભલાઈ કો ઝાહિર કરો

اَوْ تُخْفُوْهُ اَوْ تَعْفُوْا عَنْ سُوْٓءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا

યા ઉસકો છુપાઓ યા કિસી બુરાઈ સે દરગુઝર કરો તો અલ્લાહ માફ કરનેવાલા,

قَدِيْرًا ﴿١٤٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ

કુદરત રખનેવાલા હૈ (૧૪૯) જો અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલોં કા ઈન્કાર કર રહે હૈં

وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّفَرِّقُوْا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ

વો ચાહતે હૈં કે અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલોં કે દરમિયાન તફરીક કરેં ઔર કેહતે હૈં કે

نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَّنَكْفُرُ بِبَعْضٍ ۙ وَّيُرِيْدُوْنَ اَنْ

હમ કિસીકો માનેંગે ઔર કિસીકો ન માનેંગે, ઔર વો ચાહતે હૈં કે

يَّتَّخِذُوْا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ۙ﴿١٥٠﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ

ઈસકે બીચ મેં એક રાહ નિકાલેં (૧૫૦) ઐસે લોગ પકકે કાફિર

حَقًّا ۚ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِيْنَ

હૈં, ઔર હમને કાફિરોં કે લિયે ઝિલ્લત કા અઝાબ તૈયાર કર રખ્ખા હૈ (૧૫૧) ઔર જો લોગ

اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَلَمْ يُفَرِّقُوْا بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ

અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલોં પર ઈમાન લાયે ઔર ઉનમેં સે કિસીકો જુદા ન કિયા

اُولٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ

ઉનકો અલ્લાહ ઉનકા અજ્ર દેગા, ઔર અલ્લાહ બખ્શનેવાલા,

غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٥٢﴾ ع يَسْئَلُكَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَنْ تُنَزِّلَ

રહમ કરનેવાલા હૈ (૧૫૨) એહ્લે કિતાબ આપસે મુતાલબહ કરતે હૈં કે આપ ઉન પર

عَلَيْهِمْ كِتٰبًا مِّنَ السَّمَآءِ فَقَدْ سَاَلُوْا مُوْسٰٓى اَكْبَرَ

આસમાન સે એક કિતાબ ઉતાર લાએં, પસ! મૂસા (અ.સ.) સે વો ઈસસે ભી બડી ચીઝ કા મુતાલબહ

مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُوْٓا اَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ

કર ચુકે હૈં જબકે ઉન્હોંને કહા કે હમેં અલ્લાહ કો બિલ્કુલ સામને દિખા દો, પસ! ઉનકી ઈસ ઝયાદ્તી કે

منزل ١

ع ٢١ ١١

الصّٰعِقَةُ بِظُلۡمِهِمۡ ۚ ثُمَّ اتَّخَذُوا الۡعِجۡلَ مِنۡۢ بَعۡدِ
સબબ ઉન પર બિજલી આ પડી, ફિર ખુલી નિશાનિયાં આ જાને કે બાદ ઉન્હોંને

مَا جَآءَتۡهُمُ الۡبَيِّنٰتُ فَعَفَوۡنَا عَنۡ ذٰلِكَ ۚ وَاٰتَيۡنَا
બિછડે કો મા'બૂદ બના લિયા, ફિર હમને ઉસસે દરગુઝર કિયા, ઔર મૂસા(અ.સ.) કો

مُوۡسٰى سُلۡطٰنًا مُّبِيۡنًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعۡنَا فَوۡقَهُمُ الطُّوۡرَ
હમને ખુલી હુજ્જત અતા કી (૧૫૩) ઔર હમને ઉનકે ઉપર કોહે તૂર કો ઉઠાયા

بِمِيۡثَاقِهِمۡ وَقُلۡنَا لَهُمُ ادۡخُلُوا الۡبَابَ سُجَّدًا وَّقُلۡنَا
ઉનસે અહદ લેને કે વાસ્તે ઔર હમને ઉનસે કહા કે દરવાઝે મેં સે દાખિલ હો સર જુકાએ હુએ ઔર ઉનસે

لَهُمۡ لَا تَعۡدُوۡا فِى السَّبۡتِ وَاَخَذۡنَا مِنۡهُمۡ مِّيۡثَاقًا
કહા કે સનીચર કે મા'મલે મેં ઝયાદતી ન કરના, ઔર હમને ઉનસે મઝબૂત

غَلِيۡظًا ﴿١٥٤﴾ فَبِمَا نَقۡضِهِمۡ مِّيۡثَاقَهُمۡ وَكُفۡرِهِمۡ بِاٰيٰتِ
અહદ લિયા (૧૫૪) ઉનકો જો સઝા મિલીવો ઈસ પર કે ઉન્હોંને અપને અહદ કો તોડા ઔર ઈસ પર કે ઉન્હોંને

اللّٰهِ وَقَتۡلِهِمُ الۡاَنۡۢبِيَآءَ بِغَيۡرِ حَقٍّ وَّقَوۡلِهِمۡ قُلُوۡبُنَا
અલ્લાહ કી નિશાનિયોં કા ઈન્કાર કિયા ઔર ઈસ પર કે ઉન્હોંને પૈગમ્બરોં કો નાહક કત્લ કિયા, ઔર ઈસ

غُلۡفٌ ؕ بَلۡ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيۡهَا بِكُفۡرِهِمۡ فَلَا يُؤۡمِنُوۡنَ
બાત કે કેહને પર કે હમારે દિલ તો બંદ હૈં, બલ્કે અલ્લાહને ઉનકે ઈન્કાર કી વજહ સે ઉનકે દિલોં પર મુહર

اِلَّا قَلِيۡلًا ﴿١٥٥﴾ صؔ وَّبِكُفۡرِهِمۡ وَقَوۡلِهِمۡ عَلٰى مَرۡيَمَ
લગા દી હૈ તો વો કમ હી ઈમાન લાતે હૈં (૧૫૫) ઔર ઉનકે ઈન્કાર પર ઔર મરિયમ(અ.સ.) પર

بُهۡتَانًا عَظِيۡمًا ﴿١٥٦﴾ لا وَّقَوۡلِهِمۡ اِنَّا قَتَلۡنَا الۡمَسِيۡحَ
બડા ઈલ્ઝામ લગાને કી વજહ સે (૧૫૬) ઔર ઉનકે યે કેહને પર કે હમને મસીહ

عِيۡسَى ابۡنَ مَرۡيَمَ رَسُوۡلَ اللّٰهِ ۚ وَمَا قَتَلُوۡهُ وَمَا
ઈસા ઈબ્ને મરિયમ(અ.સ.) અલ્લાહ કે રસૂલ કો કત્લ કર દિયા, હાલાંકે ઉન્હોંને ન ઉનકો કત્લ કિયા ઔર

صَلَبُوۡهُ وَلٰـكِنۡ شُبِّهَ لَهُمۡ ؕ وَاِنَّ الَّذِيۡنَ اخۡتَلَفُوۡا
ન ઉનકો સૂલી દી બલ્કે મા'મલા ઉનકે લિયે મુશ્તબેહ કર દિયા ગયા, ઔર જો લોગ ઈસમેં ઈખ્તિલાફ કર

فِيۡهِ لَفِىۡ شَكٍّ مِّنۡهُ ؕ مَا لَهُمۡ بِهٖ مِنۡ عِلۡمٍ اِلَّا
રહે હૈં વો ઉનકે બારે મેં શક મેં પડે હુએ હૈં, ઉનકો ઈસકા કોઈ ઈલ્મ નહીં સિવાય ઈસકે કે

اِتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوْهُ يَقِيْنًا ۙ ﴿۱۵۷﴾ بَلْ رَّفَعَهُ اللّٰهُ

વો સિર્ફ અંદાઝોં પર ચલ રહે હૈં, ઔર બેશક ઉન્હોંને ઉનકો કત્લ નહીં કિયા ﴿۱۵۷﴾ બલ્કે અલ્લાહને ઉન્હેં

اِلَيْهِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿۱۵۸﴾ وَاِنْ مِّنْ اَهْلِ

અપની તરફ ઉઠા લિયા, ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ ﴿۱۵۸﴾ ઔર એહ્‌લે કિતાબ મેં સે

الْكِتٰبِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهٖ قَبْلَ مَوْتِهٖ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ

કોઈ ઐસા નહીં જો અપની મૌત સે પેહલે ઉન પર ઈમાન ન લે આયે, ઔર કયામત કે દિન

يَكُوْنُ عَلَيْهِمْ شَهِيْدًا ۚ ﴿۱۵۹﴾ فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا

વો ઉન પર ગવાહ હોંગે ﴿۱۵۹﴾ પસ! યહૂદ કે ઝુલ્મ કી વજહ સે હમને વો પાક

حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبٰتٍ اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ

ચીઝેં ઉન પર હરામ કર દીં જો ઉનકે લિયે હલાલ થીં, ઔર ઈસ વજહ સે કે વો

سَبِيْلِ اللّٰهِ كَثِيْرًا ۙ ﴿۱۶۰﴾ وَّاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوْا

અલ્લાહ કી રાહ સે બહોત રોકતે થે ﴿۱۶۰﴾ ઔર ઈસ વજહ સે કે વો સૂદ લેતે થે, હાલાંકે ઉસસે ઉન્હેં

عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ؕ وَاَعْتَدْنَا

મના કિયા ગયા થા, ઔર ઈસ વજહ સે કે વો લોગોં કા માલ નાહક તરીકે સે ખાતે થે, ઔર હમને ઉનમેં સે

لِلْكٰفِرِيْنَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۱۶۱﴾ لٰكِنِ الرّٰسِخُوْنَ

કાફિરોં કે લિયે દર્દનાક અઝાબ તૈયાર કર રખ્ખા હૈ ﴿۱۶۱﴾ મગર ઉનમેં જો લોગ ઈલ્મ મેં

فِى الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُوْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ

પક્કે હૈં ઔર ઈમાનવાલે હૈં વો ઈમાન લાયે હૈં ઉસ ચીઝ પર જો આપ પર

اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيْمِيْنَ الصَّلٰوةَ

ઉતારી ગઈ ઔર જો આપસે પેહલે ઉતારી ગઈ ઔર વો નમાઝ કે પાબંદ હૈં

وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ

ઔર ઝકાત અદા કરનેવાલે હૈં ઔર અલ્લાહ પર ઔર કયામત કે દિન પર ઈમાન રખનેવાલે હૈં,

اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيْهِمْ اَجْرًا عَظِيْمًا ؑ ﴿۱۶۲﴾ اِنَّآ اَوْحَيْنَآ

ઐસે લોગોં કો હમ ઝરૂર બડા અજ્ર દેંગે ﴿۱۶۲﴾ હમને આપકી તરફ વહી ભેજી હૈ

اِلَيْكَ كَمَآ اَوْحَيْنَآ اِلٰى نُوْحٍ وَّالنَّبِيّٖنَ مِنْۢ بَعْدِهٖ ۚ

જિસ તરહ હમને નૂહ(અ.સ.) ઔર ઉનકે બાદ કે નબિયોં કી તરફ વહી ભેજી થી,

منزل ۱ ع ۲۲

وَاَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ

ઔર હમને વહી ભેજી થી ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્માઈલ ઔર ઈસ્હાક ઔર યાકૂબ

وَالْاَسْبَاطِ وَعِيْسٰى وَاَيُّوْبَ وَيُوْنُسَ وَهٰرُوْنَ

ઔર અવ્લાદે યાકૂબ ઔર ઈસા ઔર અય્યૂબ ઔર યૂનુસ ઔર હારૂન

وَسُلَيْمٰنَ ۚ وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ

ઔર સુલેમાન(અ.સ.)કી તરફ, ઔર હમને દાઉદ(અ.સ.)કો ઝબૂર અતા કી (૧૬૩) ઔર હમને ઐસે રસૂલ

قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ

ભેજે જિનકા હાલ હમ આપકો પેહલે સુના ચુકે હૈં ઔર ઐસે રસૂલ ભી જિનકા હાલ હમને આપકો

عَلَيْكَ ؕ وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوْسٰى تَكْلِيْمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُّبَشِّرِيْنَ

નહીં સુનાયા, ઔર મૂસા(અ.સ.)સે તો અલ્લાહને ગુફ્તગૂ કી (૧૬૪) (અલ્લાહને)રસૂલોં કો ખુશખબરી દેને

وَمُنْذِرِيْنَ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌ

احتیاط

વાલા ઔર ડરાનેવાલા બના કર ભેજા, તાકે રસૂલોં કે બાદ લોગોં કે પાસ અલ્લાહ કે મુકાબલે મેં

بَعْدَ الرُّسُلِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿١٦٥﴾ لٰكِنِ

કોઈ હુજ્જત બાકી ન રહે, ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ (૧૬૫) મગર અલ્લાહ

اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَآ اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهٗ بِعِلْمِهٖ ۚ

ગવાહ હૈ ઉસ પર જો ઉસને આપ પર ઉતારા હૈ કે ઉસને ઉસે અપને ઈલ્મ કે સાથ ઉતારા હૈ,

وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُوْنَ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿١٦٦﴾ اِنَّ

ઔર ફરિશ્તે ભી ગવાહી દેતે હૈં, ઔર અલ્લાહ ગવાહી કે લિયે કાફી હૈ (૧૬૬) બેશક

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا

જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોકા વો બહેક કર બહોત દૂર નિકલ

ضَلٰلًا بَعِيْدًا ﴿١٦٧﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَظَلَمُوْا

ગયે (૧૬૭) જિન લોગોંને કુફ્ર અપનાયા હૈ(ઔર દૂસરોં કો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોક કર ઉન પર) ઝુલ્મ કિયા હૈ

لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيْقًا ﴿١٦٨﴾

અલ્લાહ ઉનકો બખ્શનેવાલા નહીં હૈ ઔર ન ઉનકો કોઈ ઔર રાસ્તા દિખાનેવાલા હૈ (૧૬૮)

اِلَّا طَرِيْقَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ وَكَانَ

સિવાય દોઝખ કે રાસ્તે કે જિસમેં વો હમેશા હમેશ રહેંગે, ઔર યે બાત

ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿١٦٩﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ

અલ્લાહ કે લિયે બહોત મા'મૂલી હૈ ⑯⑨ એ લોગો! તુમ્હારે પાસ

جَآءَكُمُ الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ مِنْ رَّبِّكُمْ فَاٰمِنُوْا خَيْرًا

રસૂલ આ ચુકા હૈ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે હક બાત લે કર, પસ! (ઉસકો) માન લો તાકે

لَّكُمْ ؕ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ

તુમ્હારા ભલા હો, ઔર અગર ન માનોગે તબ ભી અલ્લાહ હી કા હૈ જો કુછ આસમાનોં મેં

وَالْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٧٠﴾ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ

ઔર ઝમીન મેં હૈ, ઔર અલ્લાહ જાનનેવાલા, હિકમતવાલા હૈ ⑰⓪ એ એહ્‌લે કિતાબ!

لَا تَغْلُوْا فِىْ دِيْنِكُمْ وَلَا تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ ؕ

અપને દીન મેં હદ સે ન બઢો ઔર અલ્લાહ કે બારે મેં કોઈ બાત હક કે સિવા ન કહો,

اِنَّمَا الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُوْلُ اللّٰهِ

મસીહ ઈસા ઈબ્ને મરિયમ(અ.સ.) તો બસ અલ્લાહ કે એક રસૂલ ઔર ઉસકા એક કલિમહ

وَكَلِمَتُهٗ ۚ اَلْقٰهَاۤ اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوْحٌ مِّنْهُ ؗ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ

હૈં જિસકો ઉસને મરિયમ(અ.સ.)કી તરફ ડાલા થા ઔર ઉસકી જાનિબ સે એક રૂહ હૈં, પસ! અલ્લાહ પર

وَرُسُلِهٖ ۚ وَلَا تَقُوْلُوْا ثَلٰثَةٌ ؕ اِنْتَهُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ؕ اِنَّمَا

ઔર ઉસકે રસૂલોં પર ઈમાન લાઓ ઔર યે ન કહો કે(ખુદા)તીન હૈં,(ઐસી બાતેં કેહને સે) બાઝ આ

اللّٰهُ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ؕ سُبْحٰنَهٗۤ اَنْ يَّكُوْنَ لَهٗ وَلَدٌ ۘ لَهٗ مَا

જાઓ યહી તુમ્હારે હક મેં બેહતર હૈ, મા'બૂદ તો બસ એક અલ્લાહ હી હૈ, વો પાક હૈ કે ઉસકી અવ્‌લાદ

فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿١٧١﴾

હો, ઉસીકા હૈ જો કુછ આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં હૈ, ઔર અલ્લાહ હી કા કારસાઝ હોના કાફી હૈ ⑰①

لَنْ يَّسْتَنْكِفَ الْمَسِيْحُ اَنْ يَّكُوْنَ عَبْدًا لِّلّٰهِ

મસીહ કો હરગિઝ અલ્લાહ કા બંદા બનને સે આર ન હોગી

وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُوْنَ ؕ وَمَنْ يَّسْتَنْكِفْ عَنْ

ઔર ન મુકર્રબ ફરિશ્તોં કો હોગી, ઔર જો અલ્લાહ કી બંદગી સે

عِبَادَتِهٖ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ جَمِيْعًا ﴿١٧٢﴾

આર કરેગા ઔર તકબ્બુર કરેગા તો અલ્લાહ ઝરૂર સબકો અપને પાસ જમા કરેગા ⑰②

منزل ١

وقف لازم ٢٤ ع

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ
ફિર જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર જિન્હોંને નેક કામ કિયે તો ઉનકો વો પૂરા પૂરા

اُجُوْرَهُمْ وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۚ وَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْتَنْكَفُوْا
અજ્ર દેગા ઔર અપને ફઝ્લ સે ઉનકો મઝીદ દેગા, ઔર જિન લોગોંને આર

وَاسْتَكْبَرُوْا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ۬ وَّلَا يَجِدُوْنَ
ઔર તકબ્બુર કિયા હોગા ઉનકો દર્દનાક અઝાબ દેગા ઔર વો અલ્લાહ કે

لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿۱۷۳﴾ يٰۤاَيُّهَا
મુકાબલે મેં ન કિસીકો અપના દોસ્ત પાએંગે ઔર ન મદદગાર (૧૭૩) એ લોગો!

النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَآ
તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે દલીલ આ ચુકી હૈ ઔર હમને તુમ્હારે ઉપર

اِلَيْكُمْ نُوْرًا مُّبِيْنًا ﴿۱۷۴﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوْا
એક વાઝેહ રોશની ઉતાર દી (૧૭૪) પસ! જો લોગ અલ્લાહ પર ઈમાન લાએ ઔર ઉસકો ઉન્હોંને મઝ્બૂત

بِهٖ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِىْ رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ ۙ وَّيَهْدِيْهِمْ
પકડ લિયા ઉનકો ઝરૂર અલ્લાહ અપની રહમત ઔર ફઝ્લ મેં દાખિલ કરેગા ઔર ઉનકો અપની તરફ

اِلَيْهِ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿۱۷۵﴾ ؕ يَسْتَفْتُوْنَكَ ؕ قُلِ اللّٰهُ
સીધા રાસ્તા દિખાએગા (૧૭૫) લોગ આપસે હુકમ પૂછતે હૈં, આપ કેહ દીજિયે કે અલ્લાહ

يُفْتِيْكُمْ فِى الْكَلٰلَةِ ؕ اِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ لَهٗ
તુમકો "કલાલહ" કે બારે મેં હુકમ બતાતા હૈ, અગર કોઈ શખ્સ મર જાએ ઔર ઉસકી કોઈ અવ્લાદ ન હો

وَلَدٌ وَّلَهٗۤ اُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ يَرِثُهَآ
ઔર ઉસકી એક બહન હો તો ઉસકે લિયે ઉસકે તર્કે કા આધા હિસ્સા હૈ, ઔર વો મર્દ ઉસ બહન કા

اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهَا وَلَدٌ ؕ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا
વારિષ હોગા અગર ઉસ બહન કી કોઈ અવ્લાદ ન હો, ઔર અગર દો બેહનેં હોં તો ઉનકે લિયે ઉસકે

الثُّلُثٰنِ مِمَّا تَرَكَ ؕ وَاِنْ كَانُوْۤا اِخْوَةً رِّجَالًا وَّنِسَآءً
તર્કે કા દો તિહાઈ હોગા, ઔર અગર કઈ ભાઈ બહન મર્દ ઔરતેં હોં તો

فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ ؕ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ
એક મર્દ કે લિયે દો ઔરતોં કે બરાબર હિસ્સા હૈ, અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે બયાન કરતા હૈ

اَنۡ تَضِلُّوۡا ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىۡءٍ عَلِيۡمٌ ﴿١٧٦﴾

તાકે તુમ ગુમરાહ ન હો, ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કા જાનનેવાલા હૈ ﴿١٧٦﴾

સૂરએ માઈદહ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ સિવાય આયત નં.૩ કે, જો અરફ઼ાત કે દિન હજ્જતુલ્ વદાઅ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૨૦ આયતેં ઔર ૧૬ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એઅ્તેબાર સે ૧૧૨ નંબર પર હૈ લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે પાંચવે નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ફ઼તહ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૨૮૪૨) કલિમાત હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૧૨૪૬૪) હુરૂફ઼ હૈં

અલ્લાહ કે નામ સે શુરૂઅ કરતા હું જો બડા મહેરબાન નિહાયત રહમ કરનેવાલા હૈ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اَوۡفُوۡا بِالۡعُقُوۡدِ ؕ اُحِلَّتۡ لَـكُمۡ

એ ઈમાનવાલો! અહ્દો પૈમાન કો પૂરા કરો, તુમ્હારે લિયે મવેશી કી કિસ્મ કે

بَهِيۡمَةُ الۡاَنۡعَامِ اِلَّا مَا يُتۡلٰى عَلَيۡكُمۡ غَيۡرَ مُحِلِّى

સબ જાનવર હલાલ કિયે ગયે સિવાય ઉનકે જિનકા ઝિક્ર આગે કિયા જા રહા હૈ, મગર એહ્રામ કી

الصَّيۡدِ وَاَنۡتُمۡ حُرُمٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَحۡكُمُ مَا يُرِيۡدُ ﴿١﴾

હાલત મેં શિકાર કો હલાલ ન જાનો, બેશક અલ્લાહ ફ઼ૈસલા કરતા હૈ જો ચાહતા હૈ ﴿١﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَا تُحِلُّوۡا شَعَآئِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهۡرَ

એ ઈમાનવાલો! બેહુર્મતી ન કરો અલ્લાહ કી નિશાનિયોં કી ઔર ન હુર્મતવાલે મહીનોં કી

الۡحَـرَامَ وَلَا الۡهَدۡىَ وَلَا الۡقَلَۤائِدَ وَلَاۤ اٰمِّيۡنَ

ઔર ન હરમ મેં કુર્બાનીવાલે જાનવરોં કી ઔર ન પટ્ટે બંધે હુએ નિયાઝ કે જાનવરોં કી ઔર ન હુર્મતવાલે

الۡبَيۡتَ الۡحَـرَامَ يَبۡتَغُوۡنَ فَضۡلًا مِّنۡ رَّبِّهِمۡ وَرِضۡوَانًا ؕ

ઘર કી તરફ઼ આનેવાલોં કી જો અપને રબ કા ફ઼ઝ્લ ઔર ઉસકી ખુશનૂદી ઢૂંઢને નિકલે હૈં,

وَاِذَا حَلَلۡتُمۡ فَاصۡطَادُوۡا ؕ وَلَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ شَنَاٰنُ

ઔર જબ તુમ એહ્રામ કી હાલત સે બાહર આ જાઓ તો શિકાર કરો, ઔર કિસી કૌમ કી દુશ્મની કે

قَوۡمٍ اَنۡ صَدُّوۡكُمۡ عَنِ الۡمَسۡجِدِ الۡحَـرَامِ اَنۡ تَعۡتَدُوۡا ۘ

ઉસને તુમકો મસ્જિદે હરામ સે રોકા હૈ તુમકો ઈસ પર ન ઉભારે કે તુમ ઝ્યાદતી કરને લગો,

وَتَعَاوَنُوۡا عَلَى الۡبِرِّ وَالتَّقۡوٰى ۖ وَلَا تَعَاوَنُوۡا عَلَى

તુમ નેકી ઔર તક્વે મેં એક દૂસરે કી મદદ કરો ઔર ગુનાહ ઔર ઝ્યાદતી મેં

الۡاِثۡمِ وَالۡعُدۡوَانِ ۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيۡدُ

એક દૂસરે કી મદદ ન કરો ઔર અલ્લાહ સે ડરો, બેશક અલ્લાહ સખ્ત

اَلْعِقَابِ ② حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ

અઝાબ દેનેવાલા હૈ ② તુમ પર હરામ કિયા ગયા મુર્દાર ઔર ખૂન ઔર સુવ્વર કા

الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ

ગોશ્ત ઔર વો જાનવર જો અલ્લાહ કે સિવા કિસી ઔર કે નામ પર ઝબહ કિયા ગયા હો ઔર જો મર ગયા

وَالْمَوْقُوْذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيْحَةُ وَمَآ اَكَلَ

હો ગલા ઘોંટને સે યા ચોટ લગને સે યા ઉંચાઈ સે ગિર કર યા સીંગ મારે જાને સે ઔર વો જિસકો દરિન્દે ને

السَّبُعُ اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ ۟ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَاَنْ

ખાયા હો મગર જિસકો તુમને ઝબહ કર લિયા હો, ઔર વો જો બૂતોં કી ખાસ જગ્હોં પર ઝબહ કિયા ગયા

تَسْتَقْسِمُوْا بِالْاَزْلَامِ ؕ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ ؕ اَلْيَوْمَ يَئِسَ

હો ઔર યે કે તુમ તક્સીમ કરો જવે કે તીરોં સે, યે સબ ગુનાહ કે કામ હૈં, આજ

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ دِيْنِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ ؕ

કાફિર તુમ્હારે દીન કી તરફ સે માયૂસ હો ગયે પસ! તુમ ઉનસે ન ડરો બલ્કે સિર્ફ મુજસે ડરો

اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِيْ

આજ મૈંને તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે દીન કો પૂરા કર દિયા ઔર તુમ પર અપની નેઅમત પૂરી કર દી

وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِيْنًا ؕ فَمَنِ اضْطُرَّ فِيْ مَخْمَصَةٍ

ઔર તુમ્હારે લિયે ઈસ્લામ કો દીન કી હૈસિયત સે પસંદ કર લિયા, પસ! જો ભૂક સે મજબૂર હો જાએ

غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّاِثْمٍ ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ③

લેકિન ગુનાહ પર માઈલ ન હો તો બેશક અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ ③

يَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَآ اُحِلَّ لَهُمْ ؕ قُلْ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ ۙ

વો આપસે પૂછતે હૈં કે ઉનકે લિયે કયા ચીઝ હલાલ કી ગઈ હૈ, કેહ દીજિયે કે તુમ્હારે લિયે પાકીઝા ચીઝેં

وَمَا عَلَّمْتُمْ مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِيْنَ تُعَلِّمُوْنَهُنَّ مِمَّا

હલાલ હૈં, ઔર શિકારી જાનવરોં મેં સે જિનકો તુમને સુધાયા હૈ તમ ઉનકો સિખાતે હો ઉસમેં સે જો

عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ ۫ فَكُلُوْا مِمَّآ اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ

અલ્લાહને તુમકો સિખાયા હૈ, પસ! તુમ ઉનકે શિકાર મેં સે ખાઓ જો વો તુમ્હારે લિયે પકડ રખ્ખેં ઔર

اللّٰهِ عَلَيْهِ ۪ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ④

ઉન પર અલ્લાહ કા નામ લો ઔર અલ્લાહ સે ડરો, અલ્લાહ બેશક જલ્દ હિસાબ લેનેવાલા હૈ ④

اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ ؕ وَطَعَامُ الَّذِيْنَ اُوْتُوا
આજ તુમ્હારે લિયે સબ પાકીઝા ચીઝેં હલાલ કર દી ગઈ, ઔર એહ્‌લે કિતાબ કા ખાના

الْكِتٰبَ حِلٌّ لَّكُمْ ۖ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ ۫ وَالْمُحْصَنٰتُ
તુમ્હારે લિયે હલાલ હૈ ઔર તુમ્હારા ખાના ઉનકે લિયે હલાલ હૈ,(ઔર હલાલ હૈં તુમ્હારે લિયે) પાક

مِنَ الْمُؤْمِنٰتِ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
દામન ઔરતેં મુસલમાન ઔરતોં મેં સે ઔર પાક દામન ઔરતેં ઉનમેં સે જિનકો તુમસે પેહલે

مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ مُحْصِنِيْنَ
કિતાબ દી ગઈ જબ તુમ ઉન્હેં ઉનકા મહર દે દો ઈસ તરહ કે તુમ નિકાહ મેં લાનેવાલે હોં

غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ وَلَا مُتَّخِذِيْٓ اَخْدَانٍ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ
ન કે બદકારી કરનેવાલે હોં ઔર ન હી ચોરી છુપે દોસ્તી કરનેવાલે, ઔર જો શખ્સ ઈમાન કે સાથ

بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهٗ ۫ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ
કુફ્ર કરેગા તો ઉસકા અમલ ઝાયેઅ હો જાએગા ઔર વો આખિરત મેં નુકસાન

الْخٰسِرِيْنَ ﴿٥﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى
ઉઠાનેવાલોં મેં સે હોગા ⑤ એ ઈમાનવાલો! જબ તુમ નમાઝ કે લિયે ઉઠો

الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا وُجُوْهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ
તો અપને ચેહરોં ઔર અપને હાથોં કો કુહ્‌નિયોં તક ધો લો ઔર

وَامْسَحُوْا بِرُءُوْسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ ؕ وَاِنْ
અપને સરોં કા મસહ કરો ઔર અપને પાંવ કો તખ્નોં તક ધો લો, ઔર અગર

كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوْا ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰى
તુમ જનાબત કી હાલત મેં હો તો ગુસલ કરો, ઔર અગર તુમ મરીઝ હો યા

سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ
સફર મેં હો યા તુમ મેં સે કોઈ ઈસ્તિન્જા સે આયે યા તુમને ઔરત સે

النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا
સોહબત કી હો ફિર તુમકો પાની ન મિલે તો પાક મિટ્ટી સે તયમ્મુમ કર લો

فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ مِّنْهُ ؕ مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ
ઔર અપને ચેહરોં ઔર હાથોં પર ઉસસે મસહ કર લો, અલ્લાહ નહીં ચાહતા કે

لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَّلٰكِنْ يُّرِيْدُ لِيُطَهِّرَكُمْ

તુમ પર કોઈ તંગી ડાલે, બલ્કે વો ચાહતા હૈ કે તુમકો પાક કરે

وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٦﴾ وَاذْكُرُوْا

ઔર તુમ પર અપની નેઅમત પૂરી કરે, તાકે તુમ શુક્રગુઝાર બનો ﴿٦﴾ ઔર અપને ઉપર

نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيْثَاقَهُ الَّذِيْ وَاثَقَكُمْ بِهٖٓ ۙ

અલ્લાહ કી નેઅમત કો યાદ કરો ઔર ઉસકે અહદ કો યાદ કરો જો ઉસને તુમસે લિયા હૈ,

اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۡ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

જબ તુમને કહા કે હમને સુના ઔર હમને માના, ઔર અલ્લાહ સે ડરો બેશક અલ્લાહ

عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا

દિલોં કી બાત તક કો જાનતા હૈ ﴿٧﴾ એ ઈમાનવાલો! અલ્લાહ કે લિયે

قَوّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ ۡ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ

કાઈમ રેહનેવાલે, ઈન્સાફ કે સાથ ગવાહી દેનેવાલે બનો, ઔર કિસી ગિરોહ કી દુશ્મની

شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا ؕ اِعْدِلُوْا ۟ هُوَ اَقْرَبُ

તુમકો ઈસ પર ન ઉભારે કે તુમ ઈન્સાફ ન કરો(બલ્કે તુમ) ઈન્સાફ કરો યહી તક્વે સે

لِلتَّقْوٰى ۡ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٨﴾

ઝયાદહ કરીબ હૈ ઔર અલ્લાહ સે ડરો, બેશક અલ્લાહ કો ખબર હૈ જો કુછ તુમ કરતે હો ﴿٨﴾

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ لَهُمْ

જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર ઉન્હોંને નેક કામ કિયે ઉનસે અલ્લાહ કા વાદા હૈ કે ઉનકે લિયે

مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿٩﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا

બખ્શિશ ઔર બડા અજ્ર હૈ ﴿٩﴾ ઔર જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા ઔર હમારી નિશાનિયોં કો

بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿١٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ

જુઠલાયા ઐસે લોગ દોઝખવાલે હૈં ﴿١٠﴾ એ ઈમાનવાલો! અપને ઉપર

اٰمَنُوا اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ

અલ્લાહ કે એહ્સાન કો યાદ કરો જબ એક કૌમને ઈરાદા કિયા કે તુમ્હારી

اَنْ يَّبْسُطُوْٓا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۚ

જાનિબ હાથ બળ્હાયે તો અલ્લાહને તુમસે ઉનકે હાથ કો રોક દિયા,

وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۱﴾ ع

ઔર અલ્લાહ સે ડરો, ઔર ઈમાનવાલોં કો તો અલ્લાહ હી પર ભરોસા કરના ચાહિયે (11)

وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۚ وَبَعَثْنَا

ઔર અલ્લાહને બની ઈસ્રાઈલ સે અહદ લિયા ઔર હમને ઉનમેં સે

مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيْبًا ؕ وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّيْ مَعَكُمْ ؕ

બારહ સરદાર મુકર્રર કિયે, ઔર અલ્લાહને કહા કે મૈં તુમ્હારે સાથ હું,

لَئِنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ

અગર તુમ નમાઝ કાઈમ કરોગે ઔર ઝકાત અદા કરોગે ઔર મેરે પૈગમ્બરોં પર

بِرُسُلِيْ وَعَزَّرْتُمُوْهُمْ وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا

ઈમાન લાઓગે ઔર ઉનકી મદદ કરોગે ઔર અલ્લાહ કો કર્ઝે હસન દોગે

لَّاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنّٰتٍ

તો મૈં તુમસે તુમ્હારે ગુનાહ ઝરૂર દૂર કર દુંગા ઔર તુમકો ઝરૂર ઐસે બાગોં મેં

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ

દાખિલ કરુંગા જિનકે નીચે નેહરેં બેહતી હોંગી, પસ! તુમ મેં સે જો શખ્સ ઈસકે બાદ ઈન્કાર

مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿۱۲﴾ فَبِمَا نَقْضِهِمْ

કરેગા તો વો સીધે રાસ્તે સે ભટક ગયા (12) પસ! ઉનકે વા'દા

مِّيْثَاقَهُمْ لَعَنّٰهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوْبَهُمْ قٰسِيَةً ۚ

તોડ દેને કી વજહ સે હમને ઉન પર લા'નત કર દી ઔર હમને ઉનકે દિલોં કો સખ્ત કર દિયા,

يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ ۙ وَنَسُوْا حَظًّا مِّمَّا

વો ગુફ્તગૂ કો ઉસકી (સહીહ) જગહ સે બદલ દેતે હૈં ઔર જો કુછ ઉનકો નસીહત કી ગઈ થી

ذُكِّرُوْا بِهٖ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلٰى خَآئِنَةٍ مِّنْهُمْ

ઉસકા બડા હિસ્સા વો ભુલા બૈઠે, ઔર આપ બરાબર ઉનકી કિસી ન કિસી ખયાનત સે આગાહ હોતે રેહતે

اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

હો સિવાય થોડે લોગોં કે, પસ! ઉનકો માફ કર દેં ઔર ઉનસે દરગુઝર કરેં, બેશક અલ્લાહ

يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۳﴾ وَمِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰٓى

નેકી કરનેવાલોં કો પસંદ કરતા હૈ (13) ઔર કુછ લોગ કેહતે હૈં કે હમ નસ્રાની હૈં,

ع ٦ / منزل ٢

اَخَذْنَا مِيْثَاقَهُمْ فَنَسُوْا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۚ فَاَغْرَيْنَا
ઉનસે હમને અહદ લિયા થા પસ! જા કુછ નસીહત ઉનકો કી ગઈ થી ઉસકા બડા હિસ્સા વો ભુલા બૈઠે,
بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ؕ وَسَوْفَ
ફિર હમને કયામત તક કે લિયે ઉનકે દરમિયાન દુશ્મની ઔર બુગ્ઝ ડાલ દિયા, ઔર આખિર મેં
يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿١٤﴾ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ
અલ્લાહ ઉનકો આગાહ કર દેગા ઉસસે જો કુછ વો કર રહે થે (૧૪) એ એહ્લે કિતાબ!
قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيْرًا مِّمَّا كُنْتُمْ
તુમ્હારે પાસ હમારા રસૂલ આયા હૈ, વો કિતાબે ઈલાહી કી બહોત સી ઉન બાતોં કો તુમ્હારે સામને
تُخْفُوْنَ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ؕ قَدْ جَآءَكُمْ
ખોલ રહા હૈ જિનકો તુમ છુપાતે થે ઔર વો દરગુઝર કરતા હૈ બહોત સી ચીઝોં સે, બેશક તુમ્હારે પાસ
مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَّكِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٥﴾ ۙ يَّهْدِىْ بِهِ اللّٰهُ
અલ્લાહ કી તરફ સે એક રોશની ઔર એક ઝાહિર કરનેવાલી કિતાબ આ ચુકી હૈ (૧૫) ઉસકે ઝરિયે સે
مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهٗ سُبُلَ السَّلٰمِ وَيُخْرِجُهُمْ
અલ્લાહ ઉન લોગોં કો સલામતી કી રાહેં દિખાતા હૈ જો ઉસકી રઝા કે તાલિબ હૈં ઔર અપની તૌફીક સે
مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِهٖ وَيَهْدِيْهِمْ اِلٰى
ઉનકો અંધેરોં સે નિકાલ કર રોશની મેં લા રહા હૈ ઔર સીધી રાહ કી તરફ
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْۤا اِنَّ
ઉનકી રેહનુમાઈ કરતા હૈ (૧૬) બેશક ઉન લોગોંને કુફ્ર કિયા જિન્હોંને કહા કે અલ્લાહ હી
اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ؕ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ
તો મસીહ ઈબ્ને મરિયમ હૈ, આપ કેહ દીજિયે કે ફિર કોન ઈખ્તિયાર રખતા હૈ
مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُّهْلِكَ الْمَسِيْحَ ابْنَ
અલ્લાહ કે આગે કિસી ભી ચીઝ કા અગર વો ચાહે કે હલાક કર દે મસીહ ઈબ્ને
مَرْيَمَ وَاُمَّهٗ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا ؕ وَلِلّٰهِ
મરિયમ કો ઔર ઉનકી માં કો ઔર જિતને લોગ ઝમીન મેં હૈં સબકો, ઔર અલ્લાહ હી કે લિયે હૈ
مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ؕ يَخْلُقُ
બાદશાહી આસમાનોં ઔર ઝમીન કી ઔર જો કુછ ઉનકે દરમિયાન હૈ, વો પૈદા કરતા હૈ

مَا يَشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۷﴾ وَقَالَتِ

જો કુછ ચાહતા હૈ, ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કાદિર હૈ (૧૭) ઔર યહૂદ વ

الْيَهُوْدُ وَالنَّصٰرٰى نَحْنُ اَبْنٰٓؤُا اللّٰهِ وَاَحِبَّآؤُهٗ ؕ قُلْ

નસારા કેહતે હૈં કે હમ હી અલ્લાહ કે બેટે ઔર ઉસકે મહબૂબ હૈં, આપ કેહ દીજિયે કે

فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوْبِكُمْ ؕ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ

ફિર વો તુમ્હારે ગુનાહોં પર તુમકો સઝા ક્યૂં દેતા હૈ, નહીં બલ્કે તુમ ભી ઉસકી પૈદા કી હુઈ

خَلَقَ ؕ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ

મખ્લૂક મેં સે એક આદમી હો, વો જિસકો ચાહેગા બખ્શેગા ઔર જિસકો ચાહેગા અઝાબ દેગા,

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۫ وَاِلَيْهِ

ઔર અલ્લાહ હી કે લિયે હૈ બાદશાહત આસમાનોં કી ઔર ઝમીન કી ઔર જો કુછ ઉનકે દરમિયાન હૈ,

الْمَصِيْرُ ﴿۱۸﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا

ઔર ઉસી કી તરફ લૌટ કર જાના હૈ (૧૮) એ એહ્લે કિતાબ! તુમ્હારે પાસ હમારા રસૂલ આ ચુકા હૈ

يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا

વો તુમકો સાફ સાફ બતા રહા હૈ રસૂલોં કે એક વક્ફે કે બાદ, તાકે તુમ યે ન કહો કે હમારે પાસ

جَآءَنَا مِنْۢ بَشِيْرٍ وَّلَا نَذِيْرٍ ۫ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَشِيْرٌ

કોઈ ખુશખબરી દેનેવાલા ઔર ડરાનેવાલા નહીં આયા, પસ! અબ તુમ્હારે પાસ ખુશખબરી દેનેવાલા

وَّنَذِيْرٌ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۹﴾ ع وَاِذْ قَالَ

ઔર ડરાનેવાલા આ ગયા હૈ, ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કાદિર હૈ (૧૯) ઔર જબ

مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

મૂસા(અ.સ.)ને અપની કૌમ સે કહા કે એ મેરી કૌમ! અપને ઉપર અલ્લાહ કે એહ્સાન કો યાદ કરો

اِذْ جَعَلَ فِيْكُمْ اَنْۢبِيَآءَ وَجَعَلَكُمْ مُّلُوْكًا ۖ وَّاٰتٰىكُمْ

કે ઉસને તુમ્હારે અંદર નબી પૈદા કિયે ઔર તુમકો બાદશાહ બનાયા ઔર તુમકો વો સબ દિયા

مَّا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۲۰﴾ يٰقَوْمِ ادْخُلُوا

જો દુનિયા મેં કિસી ઔર કો નહીં દિયા થા (૨૦) એ મેરી કૌમ! દાખિલ હો જાઓ

الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِىْ كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوْا

ઉસ પાક ઝમીન મેં જો અલ્લાહને તુમ્હારે લિયે લિખ દી હૈ ઔર અપની પીઠ કી તરફ

عَلٰٓى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿٢١﴾ قَالُوْا

ન લૌટો વરના નુકસાન મેં પડ જાઓગે(૨૧) ઉન્હોંને કહા: એ મૂસા!

يٰمُوْسٰٓى اِنَّ فِيْهَا قَوْمًا جَبَّارِيْنَ ۖ وَاِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَا

વહાં એક સખ્ત મિઝાજ કૌમ આબાદ હૈ, હમ હરગિઝ વહાં ન જાએંગે

حَتّٰى يَخْرُجُوْا مِنْهَا ۚ فَاِنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا فَاِنَّا

જબ તક વો વહાં સે નિકલ ન જાએ, હાં! અગર વો વહાં સે નિકલ જાએ તો હમ દાખિલ હો

دٰخِلُوْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلٰنِ مِنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْعَمَ

જાએંગે(૨૨) (ઉનમેં સે) દો આદમી જો અલ્લાહ સે ડરનેવાલોં મેં સે થે ઔર ઉન દોનોં પર અલ્લાહને

اللّٰهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۚ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ

ઈન્આમ કિયા થા ઉન્હોંને કહા કે તુમ ઉન પર હમલા કરકે શહર કે ફાટક મેં દાખિલ હો જાઓ, જબ તુમ

فَاِنَّكُمْ غٰلِبُوْنَ ۚ۬ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ

ઉસ મેં દાખિલ હો જાઓગે તો તુમ હી ગાલિબ રહોગે, ઔર અલ્લાહ પર ભરોસા રખ્ખો અગર તુમ

مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٣﴾ قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَآ اَبَدًا

મો'મિન હો(૨૩) ઉન્હોંને કહા કે એ મૂસા! હમ કભી વહાં દાખિલ ન હોંગે જબ તક

مَّا دَامُوْا فِيْهَا فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَآ اِنَّا

વો લોગ વહાં હૈં, પસ! તુમ ઔર તુમ્હારા અલ્લાહ દોનોં જા કર લડો, હમ

هٰهُنَا قٰعِدُوْنَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّيْ لَآ اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِيْ

યહાં બૈઠે હૈં(૨૪) મૂસા(અ.સ.)ને કહા: એ મેરે પરવરદિગાર! અપને ઔર અપને ભાઈ કે સિવા કિસી પર

وَاَخِيْ فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٥﴾

મેરા ઈખ્તિયાર નહીં, પસ! આપ હમારે ઔર ઈસ નાફરમાન કૌમ કે દરમિયાન જુદાઈ ફરમા દીજિયે(૨૫)

قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً ۚ

અલ્લાહને કહા: વો મુલ્ક ઉન પર ચાલીસ સાલ કે લિયે હરામ કર દિયા ગયા હૈ,

يَتِيْهُوْنَ فِي الْاَرْضِ ۗ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ

યે લોગ ઝમીન મેં ભટકતે ફિરેંગે, પસ! આપ ઈસ નાફરમાન કૌમ પર અફસોસ

الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٦﴾ ع وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ ابْنَيْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ ۘ

ન કરેં(૨૬) ઔર ઉનકો આદમ(અ.સ.)કે દોનો બેટોં કા કિસ્સા હક કે સાથ સુનાઈયે,

منزل ٢

اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ

જબકે ઉન દોનોંને કુર્બાની પેશ કી તો ઉનમેં સે એક કી કુર્બાની કબૂલ હુઈ ઔર દૂસરે કી કુર્બાની

مِنَ الْاٰخَرِ ؕ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ ؕ قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ

કબૂલ ન હુઈ, ઉસને કહા: મેં તુજકો માર ડાલુંગા, ઉસને જવાબ દિયા કે અલ્લાહ તો સિર્ફ

اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْۢ بَسَطْتَّ اِلَىَّ يَدَكَ

પરહેઝગારોં હી સે કબૂલ કરતા હે(٢٧) અગર તુમ મુજકો કત્લ કરને કે લિયે હાથ

لِتَقْتُلَنِىْ مَاۤ اَنَا بِبَاسِطٍ يَّدِىَ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ ۚ

ઉઠાઓગે તો મેં તુમકો કત્લ કરને કે લિયે તુમ પર હાથ નહીં ઉઠાઉંગા,

اِنِّىْۤ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٨﴾ اِنِّىْۤ اُرِيْدُ اَنْ

મેં ડરતા હું ઉસ અલ્લાહ સે જો સારે જહાનોં કા રબ હે (٢٨)મેં ચાહતા હું કે

تَبُوْٓاَ بِاِثْمِىْ وَاِثْمِكَ فَتَكُوْنَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ ۚ

મેરા ઔર અપના ગુનાહ તુમ હી લે લો ફિર તુમ આગવાલોં મેં શામિલ હો જાઓ,

وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٩﴾ۚ فَطَوَّعَتْ لَهٗ نَفْسُهٗ

ઔર યહી સઝા હે ઝુલ્મ કરનેવાલોં કી(٢٩) ફિર ઉસકે નફ્સને ઉસકો અપને ભાઈ કે કત્લ પર

قَتْلَ اَخِيْهِ فَقَتَلَهٗ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٣٠﴾

રાઝી કર લિયા ઔર ઉસને ઉસે કત્લ કર ડાલા, ફિર વો નુકસાન ઉઠાનેવાલોં મેં શામિલ હો ગયા(٣٠)

فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَّبْحَثُ فِى الْاَرْضِ لِيُرِيَهٗ

ફિર અલ્લાહને એક કવ્વે કો ભેજા જો ઝમીન મેં કુરેદતા થા, તાકે વો ઉસકો દિખાએ કે વો

كَيْفَ يُوَارِىْ سَوْءَةَ اَخِيْهِ ؕ قَالَ يٰوَيْلَتٰۤى اَعَجَزْتُ

અપને ભાઈ કી લાશ કો કિસ તરહ છુપાએ, ઉસને કહા: અફસોસ મેરી હાલત પર કે મેં

اَنْ اَكُوْنَ مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ فَاُوَارِىَ سَوْءَةَ

ઈસ કવ્વે જૈસા ભી ન હો સકા કે અપને ભાઈ કી લાશ કો છુપા દેતા,

اَخِىْ ۚ فَاَصْبَحَ مِنَ النّٰدِمِيْنَ ﴿٣١﴾ۚۛ مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ ۛۚ

પસ! વો શર્મિન્દગી ઉઠાનેવાલોં મેં સે હો ગયા(٣١)ઈસી સબબ સે હમને

كَتَبْنَا عَلٰى بَنِىْۤ اِسْرَآءِيْلَ اَنَّهٗ مَنْ قَتَلَ نَفْسًاۢ

બની ઈસ્રાઈલ પર યે લિખ દિયા કે જો શખ્સ કિસીકો કત્લ કરે

معانقة ٥ وقف النبي صلى الله عليه وآله وسلم ١٢

بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِي الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ

બગૈર ઈસકે કે ઉસને કિસીકો કત્લ કિયા હો યા ઝમીન મેં ફસાદ બરપા કિયા હો તો ગોયા ઉસને સારે

النَّاسَ جَمِيْعًا ؕ وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَآ اَحْيَا

ઈન્સાનોં કો કત્લ કર ડાલા, ઔર જિસને એક શખ્સ કો બચાયા તો ગોયા ઉસને સારે

النَّاسَ جَمِيْعًا ؕ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنٰتِ ز

ઈન્સાનોં કો બચા લિયા, ઔર હમારે પૈગમ્બર ઉનકે પાસ ખુલે અહકામાત લે કર આયે

ثُمَّ اِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ فِي الْاَرْضِ

ઉસકે બાવજૂદ ઉનમેં સે બહોત સે લોગ ઝમીન મેં ઝયાદ્તિયાં કરતે

لَمُسْرِفُوْنَ ﴿٣٢﴾ اِنَّمَا جَزٰٓؤُا الَّذِيْنَ يُحَارِبُوْنَ اللّٰهَ

હૈં (૩૨) જો લોગ અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ સે લડતે હૈં ઔર ઝમીન મેં

وَرَسُوْلَهٗ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا اَنْ يُّقَتَّلُوْٓا

ફસાદ કરને કે લિયે દોડતે હૈં ઉનકી સઝા યહી હૈ કે ઉનકો કત્લ કર દિયા જાએ

اَوْ يُصَلَّبُوْٓا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ مِّنْ

યા વો સૂલી પર ચળ્હાએ જાએં યા ઉનકે હાથ ઔર પાઉ મુખાલિફ સિમ્ત સે

خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ ؕ ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ

કાટે જાએં યા ઉનકો મુલ્ક સે બાહર નિકાલ દિયા જાએ, યે ઉનકી રુસ્વાઈ હૈ

فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٣٣﴾ لا

દુનિયા મેં ઔર આખિરત મેં ઉનકે લિયે બડા અઝાબ હૈ (૩૩)

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهِمْ ج

મગર જો લોગ તૌબા કર લેં તુમ્હારે ઉન પર કાબૂ પા લેને સે પેહલે

فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٤﴾ ع يٰٓاَيُّهَا

તો જાન લો કે અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૩૪) એ ઈમાનવાલો!

الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوْٓا اِلَيْهِ الْوَسِيْلَةَ

અલ્લાહ સે ડરો ઔર ઉસકા કુર્બ તલાશ કરો ઔર ઉસકી રાહ

وَجَاهِدُوْا فِيْ سَبِيْلِهٖ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ

મેં જદ્દો જહદ કરો, તાકે તુમ કામયાબ હો જાઓ (૩૫) બેશક

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا
જિન લોગોંને કુફ્ર કિયા હૈ અગર ઉનકે પાસ વો સબ કુછ હો જો ઝમીન મેં હૈ

وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لِيَفْتَدُوْا بِهٖ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
ઔર ઉતના હી ઔર હો, તાકે વો ઉસકો ફિદ્યે મેં દે કર કયામત કે દિન અઝાબ સે છૂટ જાએં

مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٣٦﴾ يُرِيْدُوْنَ
તબ ભી વો ઉનસે કબૂલ ન કિયા જાએગા ઔર ઉનકે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ (٣٦) વો ચાહેંગે કે

اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ مِنْهَا ۫
આગ સે નિકલ જાએં હાલાંકે વો ઉસસે નિકલ ન સકેંગે, ઔર ઉનકે

وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ
લિયે એક મુસ્તકિલ અઝાબ હૈ (٣٧) ઔર ચોર મર્દ ઔર ચોર ઔરત

فَاقْطَعُوْٓا اَيْدِيَهُمَا جَزَآءًۢ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ
દોનોં કે હાથ કાટ દો, યે ઉનકે કરતૂત કા બદલા હૈ ઔર અલ્લાહ કી તરફ સે ઈબ્રતનાક

اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْۢ بَعْدِ
સઝા, ઔર અલ્લાહ ગાલિબ, હિકમતવાલા હૈ (٣٨) ફિર જિસને અપને ઝુલ્મ કે બાદ

ظُلْمِهٖ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ يَتُوْبُ عَلَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
તૌબા કી ઔર ઈસ્લાહ કર લી તો અલ્લાહ બેશક ઉસ પર તવજ્જુહ કરેગા, ઔર અલ્લાહ

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ
બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (٣٩) કયા આપ નહીં જાનતે કે અલ્લાહ આસમાનોં ઔર ઝમીન કી

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَغْفِرُ
સલ્તનત કા માલિક હૈ, વો જિસકો ચાહે સઝા દે ઔર જિસકો ચાહે

لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٠﴾ يٰٓاَيُّهَا
માફ કર દે, ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કાદિર હૈ (٤٠) એ (પ્યારે)

الرَّسُوْلُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِى الْكُفْرِ
નબી! આપકો વો લોગ રંજ મેં ન ડાલેં જો કુફ્ર કી રાહ મેં બડી તેઝી દિખા રહે હૈં ચાહે વો

مِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ
ઉન લોગોં મેં સે હોં જો અપને મુંહ સે કેહતે હૈં કે હમ ઈમાન લાએ, હાલાંકે ઉનકે દિલ

قُلُوْبُهُمْ ۛ وَمِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا ۛ سَمّٰعُوْنَ
ઈમાન નહીં લાએ યા ઉનમેં સે હોં જો યહૂદી હૈં, જૂઠ કે બડે સુનનેવાલે

لِلْكَذِبِ سَمّٰعُوْنَ لِقَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ۙ لَمْ يَاْتُوْكَ ؕ
સુનનેવાલે દૂસરે લોગોં કી ખાતિર જો આપકે પાસ નહીં આએ,

يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ مِنْۢ بَعْدِ مَوَاضِعِهٖ ۚ يَقُوْلُوْنَ
વો ગુફ્તગૂ કો ઉસકી જગહ સે હટા દેતે હૈં, વો લોગોં સે કેહતે હૈં કે

اِنْ اُوْتِيْتُمْ هٰذَا فَخُذُوْهُ وَاِنْ لَّمْ تُؤْتَوْهُ
અગર તુમકો યે હુકમ મિલે તો કબૂલ કર લેના ઔર અગર યે હુકમ ન મિલે તો ઉસસે

فَاحْذَرُوْا ؕ وَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهٗ فَلَنْ تَمْلِكَ
બચ કર રેહના, ઔર જિસકો અલ્લાહ ફિત્ને મેં ડાલના ચાહે તો આપ અલ્લાહ કે મુકાબલે મેં

لَهٗ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَمْ يُرِدِ
ઉસકે મા'મલે મેં કુછ નહીં કર સકતે, યહી વો લોગ હૈં કે અલ્લાહને

اللّٰهُ اَنْ يُّطَهِّرَ قُلُوْبَهُمْ ؕ لَهُمْ فِى الدُّنْيَا خِزْىٌ ۙ
નહીં ચાહા કે ઉનકે દિલોં કો પાક કરે, ઉનકે લિયે દુનિયા મેં રુસ્વાઈ હૈ

وَّلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٤١﴾ سَمّٰعُوْنَ
ઔર આખિરત મેં ઉનકે લિયે બડા અઝાબ હૈ (૪૧) વો જૂઠ કે બડે સુનનેવાલે

لِلْكَذِبِ اَكّٰلُوْنَ لِلسُّحْتِ ؕ فَاِنْ جَآءُوْكَ فَاحْكُمْ
હૈં, હરામ કે બડે ખાનેવાલે હૈં, અગર વો આપકે પાસ આએં તો ચાહેં તો આપ ઉનકે દરમિયાન

بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ
ફૈસલા કર દેં યા ચાહેં તો ઉનકો ટાલ દેં, ઔર અગર આપ ઉનકો ટાલ દેં તો વો

فَلَنْ يَّضُرُّوْكَ شَيْـًٔا ؕ وَاِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ
આપકા કુછ બિગાડ નહીં સકતે, ઔર અગર આપ ફૈસલા કરેં તો ઉનકે દરમિયાન ઈન્સાફ કે મુતાબિક

بِالْقِسْطِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ
ફૈસલા કરેં, બેશક અલ્લાહ ઈન્સાફ કરનેવાલોં કો પસંદ કરતા હૈ (૪૨) ઔર વો કૈસે આપકો ફૈસલા કરને

يُحَكِّمُوْنَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ فِيْهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ
વાલા બના સકતે હૈં હાલાંકે ઉનકે પાસ તૌરાત હૈ જિસમેં અલ્લાહ કા હુકમ મૌજૂદ હૈ ઔર ફિર

يَتَوَلَّوْنَ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ؕ وَمَاۤ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٣﴾
વો ઉસસે મુંહ મોડ રહે હૈં, ઔર યે લોગ હરગિઝ ઈમાનવાલે નહીં હૈં ﴿٤٣﴾

اِنَّاۤ اَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيْهَا هُدًى وَّنُوْرٌ ۚ يَحْكُمُ
બેશક હમને તૌરાત ઉતારી હૈ જિસમેં હિદાયત ઔર રોશની હૈ, ઉસી કે મુતાબિક

بِهَا النَّبِيُّوْنَ الَّذِيْنَ اَسْلَمُوْا لِلَّذِيْنَ هَادُوْا
અલ્લાહ કે ફરમાંબરદાર અંબિયા યહૂદી લોગોં કે દરમિયાન ફૈસલા કિયા કરતે થે ઔર ઉનકે

وَالرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوْا مِنْ كِتٰبِ
અલ્લાહવાલે લોગ ઔર ઉલમા ભી, ઈસ લિયે કે વો અલ્લાહ કી કિતાબ પર નિગેહબાન ઠેહરાયે

اللّٰهِ وَكَانُوْا عَلَيْهِ شُهَدَآءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ
ગયે થે ઔર વો ઉસકે ગવાહ થે, પસ! તુમ ઈન્સાનોં સે ન ડરો (બલ્કે)

وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِیْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ
મુજસે ડરો ઔર મેરી આયતોં કો મા'મૂલી કીમત કે બદલે ન બેચો,

وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
ઔર જો કોઈ ઉસકે મુવાફિક ફૈસલા ન કરે જો અલ્લાહને ઉતારા હૈ તો વહી લોગ

الْكٰفِرُوْنَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيْهَاۤ اَنَّ النَّفْسَ
કાફિર હૈં ﴿٤٤﴾ ઔર હમને ઈસ કિતાબ મેં ઉન પર લિખ દિયા હૈ કે જાન કે બદલે

بِالنَّفْسِ ۙ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ بِالْاَنْفِ
જાન ઔર આંખ કે બદલે આંખ ઔર નાક કે બદલે નાક ઔર

وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ ۙ وَالْجُرُوْحَ
કાન કે બદલે કાન ઔર દાંત કે બદલે દાંત ઔર ઝખ્મોં કા બદલા

قِصَاصٌ ؕ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهٖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهٗ ؕ
ઉનકે બરાબર હોગા, ફિર જિસને ઉસકો માફ કર દિયા તો વો ઉસકે લિયે કફ્ફારા હૈ,

وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
ઔર જો શખ્સ ઉસકે મુતાબિક ફૈસલા ન કરે જો અલ્લાહને ઉતારા હૈ તો વહી લોગ

الظّٰلِمُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَقَفَّيْنَا عَلٰۤى اٰثَارِهِمْ بِعِيْسَى ابْنِ
ઝાલિમ હૈં ﴿٤٥﴾ ઔર હમને ઉનકે પીછે ઈસા ઈબ્ને મરિયમ

مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ ص

કો ભેજા તસ્દીક કરતે હુએ અપને સે પેહલે કી કિતાબ તૌરાત કી

وَاٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ فِيْهِ هُدًى وَّنُوْرٌ لا وَّمُصَدِّقًا

ઔર હમને ઉનકો ઈન્જીલ દી જિસમેં હિદાયત ઔર રોશની હૈ ઔર વો તસ્દીક કરનેવાલી થી

لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَهُدًى وَّمَوْعِظَةً

અપને સે પેહલી કિતાબ તૌરાત કી ઔર હિદાયત ઔર નસીહત ડરનેવાલોં

لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٦﴾ ط وَلْيَحْكُمْ اَهْلُ الْاِنْجِيْلِ بِمَآ اَنْزَلَ

કે લિયે (૪૬) ઔર ચાહિયે કે ઈન્જીલ વાલે ઉસકે મુતાબિક ફૈસલા કરેં જો અલ્લાહને ઉસમેં

اللّٰهُ فِيْهِ ط وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

ઉતારા હૈ, ઔર જો કોઈ ઉસકે મુતાબિક ફૈસલા ન કરે જો અલ્લાહને ઉતારા હૈ

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ

તો વહી લોગ નાફરમાન હૈં (૪૭) ઔર હમને આપકી તરફ કિતાબ ઉતારી

بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتٰبِ

હક કે સાથ, તસ્દીક કરનેવાલી પિછલી કિતાબ કી ઔર ઉસકે મઝામીન

وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

પર નિગેહબાન, પસ! આપ ફૈસલા કરેં ઉસકે મુતાબિક જો અલ્લાહને ઉતારા હૈ,

وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ الْحَقِّ ط لِكُلٍّ

ઔર જો હક આપકે પાસ આ ચુકા હૈ ઉસકો છોડ કર ઉનકી ખ્વાહિશોં કી પૈરવી ન કરેં, હમને તુમ મેં સે

جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَّمِنْهَاجًا ط وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ

હર એક કે લિયે એક શરીઅત ઔર એક તરીકા ઠેહરાયા હૈ, ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો

لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ

તુમકો એક હી ઉમ્મત બના દેતા મગર અલ્લાહને ચાહા કે વો અપને દિયે હુએ હુકમોં મેં તુમ્હારી

اٰتٰىكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ط اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا

આઝમાઈશ કરે પસ! તુમ ભલાઈયોં કી તરફ દોડો, આખિરકાર તુમ સબકો અલ્લાહ કી તરફ લૌટ કર

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٤٨﴾ لا وَاَنِ احْكُمْ

જાના હૈ ફિર વો તુમકો આગાહ કર દેગા ઉસ ચીઝ સે જિસમેં તુમ ઈખ્તિલાફ કર રહે થે (૪૮) ઔર ઉનકે

بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ
દરમિયાન ઉસકે મુતાબિક ફૈસલા કીજિયે જો અલ્લાહને ઉતારા હૈ ઔર ઉનકી ખ્વાહિશોં કી પૈરવી ન

وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَّفْتِنُوْكَ عَنْۢ بَعْضِ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ
કીજિયે ઔર ઉન લોગોં સે બચિયે કે કહીં વો આપકો ફુસ્લા ન દેં આપકે ઉપર અલ્લાહ કે ઉતારે હુએ

اِلَيْكَ ؕ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ
કિસી હુકમ સે, પસ! અગર વો ફિર જાએં તો જાન લીજિયે કે અલ્લાહ ઉનકો ઉનકે

اَنْ يُّصِيْبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوْبِهِمْ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ
બા'ઝ ગુનાહોં કી સઝા દેના ચાહતા હૈ, ઔર યકીનન્ લોગોં મેં સે ઝયાદહ

النَّاسِ لَفٰسِقُوْنَ ﴿٤٩﴾ اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُوْنَ ؕ
ઈન્સાન નાફરમાન હૈં ﴿૪૯﴾ કયા યે લોગ જાહિલિય્યત કા ફૈસલા ચાહતે હૈં?

وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿٥٠﴾ ع
ઔર અલ્લાહ સે બળ્હ કર કિસકા ફૈસલા હો સકતા હૈ ઉન લોગોં કે લિયે જો યકીન રખતે હૈં ﴿૫૦﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُوْدَ وَالنَّصٰرٰٓى
એ ઈમાનવાલો! યહૂદ ઔર નસારા કો દોસ્ત ન બનાઓ, વો એક

اَوْلِيَآءَ ۘ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ
દૂસરે કે દોસ્ત હૈં, ઔર તુમ મેં સે જો શખ્સ ઉનકો અપના દોસ્ત બનાએગા

مِّنْكُمْ فَاِنَّهٗ مِنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ
તો વો ઉન્હી મેં સે હોગા, બેશક અલ્લાહ ઝાલિમ લોગોં કો રાહ નહીં

الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِيْنَ فِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ
દિખાતા ﴿૫૧﴾ પસ! આપ દેખોગે કે જિન લોગોં કે દિલોં મેં રોગ હૈ વો

يُّسَارِعُوْنَ فِيْهِمْ يَقُوْلُوْنَ نَخْشٰٓى اَنْ تُصِيْبَنَا
ઉનહી કી તરફ દોડ રહે હૈં, વો કેહતે હૈં કે હમકો યે અંદેશા હૈ કે હમ કિસી મુસીબત મેં

دَآئِرَةٌ ؕ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِىَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ
ન ફંસ જાએં, તો મુમ્કિન હૈ કે અલ્લાહ ફતહ દે દે યા અપની તરફ સે કોઈ ખાસ બાત

مِّنْ عِنْدِهٖ فَيُصْبِحُوْا عَلٰى مَآ اَسَرُّوْا فِىْٓ اَنْفُسِهِمْ
ઝાહિર કર દે તો યે લોગ ઉસ ચીઝ પર જિસકો યે અપને દિલોં મેં છુપાએ હુએ હૈં

وقف غفران ووقف منزل عند البعض ١٢ وقف لازم

نٰدِمِيْنَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ

શર્મિન્દા હોંગે (૫૨) ઔર ઉસ વકત એહલે ઈમાન કહેંગે કે કયા યે વહી લોગ હૈં જો

الَّذِيْنَ اَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ اِنَّهُمْ

ઝૌર શોર સે અલ્લાહ કી કસમેં ખા કર યકીન દિલાતે થે કે હમ તુમ્હારે

لَمَعَكُمْ ۭ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿٥٣﴾

સાથ હૈં, ઉનકે સારે આ'માલ ઝાયેઅ હો ગયે ઔર વો ઘાટે મેં રહે (૫૩)

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ

એ ઈમાનવાલો! તુમ મેં સે જો શખ્સ અપને દીન સે ફિર જાએ તો

فَسَوْفَ يَاْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُّحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْنَهٗٓ ۙ

અલ્લાહ જલ્દ ઐસે લોગોં કો લાએગા જો અલ્લાહ કો મહબૂબ હોંગે ઔર અલ્લાહ ઉનકો મહબૂબ હોગા,

اَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اَعِزَّةٍ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۡ

વો મુસલમાનોં કે લિયે નરમ ઔર કાફિરોં કે ઉપર સખ્ત હોંગે,

يُجَاهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُوْنَ لَوْمَةَ

વો અલ્લાહ કી રાહ મેં જિહાદ કરેંગે ઔર કિસી મલામત કરનેવાલે કી મલામત સે

لَآئِمٍ ۭ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ۭ

ન ડરેંગે, યે અલ્લાહ કા ફઝલ હૈ વો જિસકો ચાહતા હૈ અતા કરતા હૈ,

وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٤﴾ اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ

ઔર અલ્લાહ વુસ્અત વાલા, ઈલ્મવાલા હૈ (૫૪) તુમ્હારે દોસ્ત તો બસ અલ્લાહ ઔર ઉસકા રસૂલ

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ

ઔર વો ઈમાનવાલે હૈં જો નમાઝ કાઈમ કરતે હૈં ઔર ઝકાત

وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رٰكِعُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَّتَوَلَّ

અદા કરતે હૈં ઔર વો (અલ્લાહ કે આગે) જુકનેવાલે હૈં (૫૫) ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ

اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَاِنَّ حِزْبَ

ઔર ઉસકે રસૂલ ઔર ઈમાનવાલોં કો દોસ્ત બનાએ તો બેશક અલ્લાહ કી

اللّٰهِ هُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٥٦﴾ ع يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

જમાઅત હી ગાલિબ રેહનેવાલી હૈ (૫૬) એ ઈમાનવાલો!

لَا تَتَّخِذُوا الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَكُمْ هُزُوًا وَّلَعِبًا
ઉન લોગોં કો દોસ્ત ન બનાઓ જિન્હોંને તુમ્હારે દીન કો મઝાક ઔર ખેલ બના લિયા હૈ

مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ
ઉન લોગોં મેં સે જિનકો તુમસે પેહલે કિતાબ દી ગઈ ઔર ન કાફિરોં

اَوْلِيَآءَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٥٧﴾
કો, ઔર અલ્લાહ સે ડરતે રહો અગર તુમ ઈમાનવાલે હો ﴿٥٧﴾

وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوْهَا هُزُوًا
ઔર જબ તુમ નમાઝ કે લિયે બુલાતે હો તો વો લોગ ઉસકો મઝાક

وَّلَعِبًا ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ﴿٥٨﴾ قُلْ
ઔર ખેલ બના લેતે હૈં, ઈસકી વજહ યે હૈ કે વો અકલ નહીં રખતે ﴿٥٨﴾ (એ નબી) આપ કેહ દીજિયે

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنْقِمُوْنَ مِنَّاۤ اِلَّاۤ اَنْ اٰمَنَّا
કે એ એહલે કિતાબ! તુમ હમસે સિર્ફ ઈસ લિયે ઝિદ રખતે હો કે હમ ઈમાન લાએ

بِاللّٰهِ وَمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَاۤ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ ۙ
અલ્લાહ પર ઔર ઉસ પર જો હમારી તરફ ઉતારા ગયા ઔર ઉસ પર જો હમસે પેહલે ઉતરા,

وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ
ઔર તુમ મેં સે અક્‌ષર લોગ નાફરમાન હૈં ﴿٥٩﴾ આપ કેહ દીજિયે કે કયા મેં તુમકો બતાઉં વો

بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكَ مَثُوْبَةً عِنْدَ اللّٰهِ ؕ مَنْ لَّعَنَهُ
જો અલ્લાહ કે યહાં અંજામ કે એઅ્‌તેબાર સે ઈસસે ભી ઝયાદહ બુરી હૈ, વો જિસ પર અલ્લાહને

اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ
લા'નત કી ઔર જિસ પર ઉસકા ગઝબ હુવા ઔર જિનમેં સે બંદર

وَالْخَنَازِيْرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوْتَ ؕ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ
ઔર સુવ્વર બના દિયે ઔર ઉન્હોંને શૈતાન કી ઈબાદત કી, ઐસે લોગ ઠિકાને કે એઅ્‌તેબાર સે

مَّكَانًا وَّاَضَلُّ عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ﴿٦٠﴾ وَاِذَا
બદ્‌તર ઔર રાહે રાસ્ત સે બહોત દૂર હૈં ﴿٦٠﴾ ઔર જબ વો તુમ્હારે

جَآءُوْكُمْ قَالُوْۤا اٰمَنَّا وَقَدْ دَّخَلُوْا بِالْكُفْرِ
પાસ આતે હૈં તો કેહતે હૈં કે હમ ઈમાન લાએ, હાલાંકે વો કાફિર આયે થે

منزل ٢

وَهُمْ قَدْ خَرَجُوْا بِهٖ ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوْا

ઔર કાફિર હી ચલે ગયે, ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ ઉસ ચીઝ કો જિસકો વો

يَكْتُمُوْنَ ﴿٦١﴾ وَتَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُوْنَ فِى الْاِثْمِ

છુપા રહે હૈં (૬૧) ઔર આપ ઉનમેં સે અક્‌ષર કો દેખોગે કે વો ગુનાહ

وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ ؕ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا

ઔર ઝુલ્મ ઔર હરામ ખાને પર દોડતે હૈં, કૈસે બુરે કામ હૈં જો વો

يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهٰهُمُ الرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ

કર રહે હૈં (૬૨) કયૂં નહીં રોકતે ઉનકે બડે બુઝુર્ગ ઔર ઉલમા ઉનકો

عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ ؕ لَبِئْسَ مَا

બડી બાત કેહને સે ઔર હરામ ખાને સે, કૈસે બડે કામ હૈં જો વો

كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُوْلَةٌ ؕ

કર રહે હૈં (૬૩) ઔર યહૂદ કેહતે હૈં કે અલ્લાહ કે હાથ બંધે હુએ હૈં,

غُلَّتْ اَيْدِيْهِمْ وَلُعِنُوْا بِمَا قَالُوْا ۘ بَلْ يَدٰهُ مَبْسُوْطَتٰنِ ۙ

ઉન્હીં કે હાથ બંધ જાએં ઔર લા'નત હો ઉન પર ઐસી બાત કેહને પર, બલ્કે અલ્લાહ કે દોનો હાથ ખુલે

يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ ؕ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّآ

હુએ હૈં વો જિસ તરહ ચાહતા હૈ ખર્ચ કરતા હૈ, ઔર આપકે ઉપર આપકે પરવરદિગાર કી તરફ સે જો કુછ

اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ؕ وَاَلْقَيْنَا

ઉતરા હૈ વો ઉનમેં સે અક્‌ષર લોગોં કી સરકશી ઔર ઈન્કાર કો બઢા રહા હૈ, ઔર હમને ઉનકે

بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ؕ

દરમિયાન દુશ્મની ઔર કીના કયામત તક કે લિયે ડાલ દિયા હૈ,

كُلَّمَآ اَوْقَدُوْا نَارًا لِّلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا اللّٰهُ ۙ وَيَسْعَوْنَ

જબ કભી વો લડાઈ કી આગ ભડકાતે હૈં તો અલ્લાહ ઉસકો બુજા દેતા હૈ, ઔર વો ઝમીન મેં

فِى الْاَرْضِ فَسَادًا ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٦٤﴾

ફસાદ ફૈલાને મેં મસરૂફ હૈં, હાલાંકે અલ્લાહ ફસાદ ફૈલાનેવાલોં કો પસંદ નહીં કરતા (૬૪)

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتٰبِ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ

ઔર અગર એહલે કિતાબ ઈમાન લાતે ઔર અલ્લાહ સે ડરતે તો હમ ઝરૂર ઉનકી બુરાઈયાં

سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاَدْخَلْنٰهُمْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ

ઉનસે દૂર કર દેતે ઔર ઉનકો નેઅમતોં કે બાગાત મેં દાખિલ કરતે (૬૫) ઔર અગર વો

اَقَامُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ

તૌરાત ઔર ઈન્જીલ કી પાબંદી કરતે ઔર ઉસકી જો ઉન પર ઉનકે રબ કી તરફ સે

مِّنْ رَّبِّهِمْ لَاَكَلُوْا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ ؕ

ઉતારા ગયા હે તો વો ખાતે અપને ઉપર સે ઔર અપને કદમોં કે નીચે સે,

مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ؕ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ سَآءَ مَا

કુછ લોગ ઉનમેં સે સીધી રાહ પર હૈં લેકિન ઝયાદહ લોગ ઉનમેં સે ઐસે હૈં જો બહોત

يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٦﴾ ع يٰۤاَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ

બુરા કર રહે હૈં (૬૬) એ (પ્યારે) નબી! જો કુછ આપ પર આપકે રબ કી તરફ સે ઉતરા હે

مِنْ رَّبِّكَ ؕ وَاِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهٗ ؕ

ઉસકો પહૂંચા દીજિયે, ઔર અગર આપને ઐસા નહીં કિયા તો આપને અલ્લાહ કે પૈગામ કો નહીં

وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى

પહૂંચાયા, ઔર અલ્લાહ આપકો લોગોં સે બચાએગા, અલ્લાહ યકીનન્ મુન્કિર લોગોં કો

الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلٰى

રાહ નહીં દિખાતા (૬૭) આપ કેહ દીજિયે કે એ એહ્લે કિતાબ! તુમ કિસી ચીઝ

شَیْءٍ حَتّٰى تُقِيْمُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ

પર નહીં જબ તક કે તુમ કાઈમ ન કરો તૌરાત ઔર ઈન્જીલ કો ઔર ઉસકો જો તુમ્હારે ઉપર

اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّآ

ઉતરા હે તુમ્હારે રબ કી તરફ સે, ઔર જો કુછ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે ઉતારા ગયા હે વો યકીનન્

اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ج فَلَا تَاْسَ

ઉનમેં સે અક્ષર કી સરકશી ઔર ઈન્કાર કો બળ્હાએગા, પસ! આપ ઈન્કાર કરનેવાલોં પર

عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

અફસોસ ન કરેં (૬૮) બેશક જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર જો લોગ યહૂદી

وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِئُوْنَ وَالنَّصٰرٰى مَنْ اٰمَنَ

હુએ ઔર સાબી ઔર નસરાની (ઈનમેં સે) જો શખ્સ ભી ઈમાન લાએ

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
અલ્લાહ પર ઔર આખિરત કે દિન પર ઔર નેક અમલ કરે તો ઉનકે લિયે ન કોઈ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَ
અંદેશા હે ઔર ન વો ગમગીન હોંગે (૬૯) હમને બની ઈસ્રાઈલ સે અહદ

بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ وَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ رُسُلًا ؕ كُلَّمَا
લિયા ઔર ઉનકી તરફ બહોત સે રસૂલ ભેજે, જબ જબ કોઈ રસૂલ ઉનકે

جَآءَهُمْ رَسُوْلٌۢ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُهُمْ ۙ فَرِيْقًا
પાસ ઐસી બાત લે કર આયા જિસકો ઉનકા જી ન ચાહતા થા તો બા'ઝ રસૂલોં કો

كَذَّبُوْا وَفَرِيْقًا يَّقْتُلُوْنَ ﴿٧٠﴾ وَحَسِبُوْٓا اَلَّا تَكُوْنَ
ઉન્હોંને જુઠલાયા ઔર બા'ઝ કો કત્લ કર દિયા (૭૦) ઔર ખયાલ કિયા કે કોઈ ખરાબી

فِتْنَةٌ فَعَمُوْا وَصَمُّوْا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ
ન હોગી પસ! વો અંધે ઔર બેહરે બન ગયે, ફિર અલ્લાહને ઉન પર તવજ્જુહ કી ફિર

عَمُوْا وَصَمُّوْا كَثِيْرٌ مِّنْهُمْ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا
ઉનમેં સે બહોત સે અંધે ઔર બેહરે બન ગયે, ઔર અલ્લાહ દેખતા હે જો કુછ વો કર

يَعْمَلُوْنَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ
રહે હે (૭૧) યકીનન્ ઉન લોગોંને કુફ્ર કિયા જિન્હોંને કહા કે અલ્લાહ હી તો

هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ؕ وَقَالَ الْمَسِيْحُ
મસીહ ઈબ્ને મરિયમ હે, હાલાંકે મસીહ ને કહા થા કે એ બની

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ ؕ اِنَّهٗ
ઈસ્રાઈલ! અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો જો મેરા ભી રબ હે ઔર તુમ્હારા ભી રબ હે, જો શખ્સ

مَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ
અલ્લાહ કે સાથ શરીક ઠેહરાએગા તો અલ્લાહને હરામ કી ઉસ પર જન્નત

وَمَاْوٰىهُ النَّارُ ؕ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾
ઔર ઉસકા ઠિકાના આગ હે, ઔર ઝાલિમોં કા કોઈ મદદગાર નહીં (૭૨)

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ ۘ
યકીનન્ ઉન લોગોંને કુફ્ર કિયા જિન્હોંને કહા કે અલ્લાહ તીન મેં કા તીસરા હે,

وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّآ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ؕ وَاِنْ لَّمْ يَنْتَهُوْا
હાલાંકે કોઈ મા'બૂદ નહીં સિવાય એક મા'બૂદ કે, ઔર અગર વો બાઝ ન આયે

عَمَّا يَقُوْلُوْنَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ
ઉસસે જો વો કેહતે હૈં તો ઉનમેં સે કુફ્ર પર કાઈમ રેહનેવાલોં કો એક દર્દનાક

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾ اَفَلَا يَتُوْبُوْنَ اِلَى اللّٰهِ
અઝાબ પકડેગા(૭૩) યે લોગ અલ્લાહ કે સામને તૌબા કયૂં નહીં કરતે

وَيَسْتَغْفِرُوْنَهٗ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٧٤﴾ مَا
ઔર ઉસસે માફી કયૂં નહીં માંગતે, ઔર અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ(૭૪) મસીહ

الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُوْلٌ ۚ قَدْ خَلَتْ مِنْ
ઈબ્ને મરિયમ તો સિર્ફ એક રસૂલ હૈં, ઉનસે પેહલે ભી બહોત સે રસૂલ

قَبْلِهِ الرُّسُلُ ؕ وَاُمُّهٗ صِدِّيْقَةٌ ؕ كَانَا يَاْكُلٰنِ
ગુઝર ચુકે હૈં, ઔર ઉનકી વાલિદહ બહોત સચ્ચી થીં, દોનો ખાના ખાતે

الطَّعَامَ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ
થે, દેખિયે કે હમ કિસ તરહ ઉનકે સામને દલીલેં બયાન કર રહે હૈં ફિર દેખિયે કે

انْظُرْ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٧٥﴾ قُلْ اَتَعْبُدُوْنَ مِنْ
વો કિધર ઉલટે ચલે જા રહે હૈં(૭૫) આપ કેહ દીજિયે કે કયા તુમ અલ્લાહ કો છોડ કર

دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا ؕ
ઐસી ચીઝ કી ઈબાદત કરતે હો જો ન તુમ્હારે નુકસાન કા ઈખ્તિયાર રખતી હૈ ઔર ન ફાયદે કા,

وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٧٦﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ
ઔર સુનનેવાલા, જાનનેવાલા સિર્ફ અલ્લાહ હી હૈ(૭૬) આપ કેહ દીજિયે કે એ એહલે

الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ
કિતાબ! અપને દીન મેં હક કો છોડ કર હદ સે આગે ન નિકલો

وَلَا تَتَّبِعُوْٓا اَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوْا مِنْ قَبْلُ
ઔર ઉન લોગોં કે ખયાલાત કી પૈરવી ન કરો જો ઉસસે પેહલે ગુમરાહ હુએ

وَاَضَلُّوْا كَثِيْرًا وَّضَلُّوْا عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ﴿٧٧﴾ ع
ઔર જિન્હોંને બહોત સે લોગોં કો ગુમરાહ કિયા ઔર વો સીધી રાહ સે ભટક ગયે(૭૭)

لُعِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْۢ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ عَلٰى لِسَانِ
બની ઈસ્રાઈલ મેં સે જિન લોગોંને કુફ્ર કિયા ઉન પર લા'નત કી ગઈ

دَاوٗدَ وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ ؕ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا
દાઉદ ઔર ઈસા ઈબ્ને મરિયમ કી ઝબાન સે, ઈસ લિયે કે ઉન્હોંને નાફરમાની કી ઔર વો હદ સે આગે

يَعْتَدُوْنَ ﴿٧٨﴾ كَانُوْا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّنْكَرٍ
બળ્હ જાતે હૈં (૭૮) વો એક દૂસરે કો મના નહીં કરતે થે (ઉસ) બુરાઈ સે

فَعَلُوْهُ ؕ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٩﴾ تَرٰى كَثِيْرًا
જો વો કરતે થે, નિહાયત બુરા કામ થા જો વો કર રહે થે (૭૯) આપ ઉનમેં સે બહોત લોગોં કો

مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ
દેખોગે કે કુફ્ર કરનેવાલોં સે દોસ્તી રખતે હૈં, કૈસી બુરી ચીઝ હે જો ઉન્હોંને

لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ
અપને લિયે આગે ભેજી હૈ કે અલ્લાહ કા ગઝબ હુવા ઉન પર ઔર વો હમેશા

هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوْا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ
અઝાબ મેં પડે રહેંગે (૮૦) અગર વો ઈમાન રખનેવાલે હોતે અલ્લાહ પર ઔર નબી પર

وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوْهُمْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنَّ
ઔર ઉસ પર જો ઉસકી તરફ ઉતરા હૈ તો વો કાફિરોં કો દોસ્ત ન બનાતે, મગર

كَثِيْرًا مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٨١﴾ لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ
ઉનમેં સે અક્ષર નાફરમાન હૈં (૮૧) ઈમાનવાલોં કે સાથ દુશ્મની મેં આપ

عَدَاوَةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الْيَهُوْدَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ
સબસે બળ્હ કર યહૂદ ઔર મુશ્રિકીન કો પાઓગે, ઔર ઈમાનવાલોં

وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا
કે સાથ દોસ્તી મેં આપ સબસે ઝયાદહ ઉન લોગોં કો પાઓગે જો

الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰى ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ
અપને આપકો નસારા કેહતે હૈં, યે ઈસ લિયે કે ઉનમેં

قِسِّيْسِيْنَ وَرُهْبَانًا وَّاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٨٢﴾
આલિમ ઔર રાહિબ હૈં ઔર ઈસ લિયે કે વો તકબ્બુર નહીં કરતે (૮૨)

وَاِذَا سَمِعُوْا مَآ اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُوْلِ تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ

ઔર જબ વો ઉસ કલામ કો સુનતે હૈં જો રસૂલ પર ઉતારા ગયા હૈ તો આપ દેખોગે કે ઉનકી આંખો સે

تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوْا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُوْلُوْنَ

આંસૂ જારી હૈં ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોંને હક કો પેહચાન લિયા, વો પુકાર ઉઠતે હૈં કે

رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا

એ હમારે રબ! હમ ઈમાન લાયે પસ! આપ હમકો ગવાહી દેનેવાલોં મેં લિખ દીજિયે (૮૩) ઔર હમ કયૂં ન

لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَآءَنَا مِنَ الْحَقِّ ۙ وَنَطْمَعُ اَنْ

ઈમાન લાએં અલ્લાહ પર ઔર ઉસ હક પર જો હમકો પહૂંચા હૈ જબકે હમ યે આરઝૂ રખતે હૈં કે

يُّدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٤﴾ فَاَثَابَهُمُ

હમારા રબ હમકો નેક લોગોં કે સાથ શામિલ કરેગા (૮૪) પસ! અલ્લાહ ઉનકો ઈસ કૌલ કે

اللّٰهُ بِمَا قَالُوْا جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ

બદલે મેં ઐસે બાગ દેગા જિનકે નીચે નેહરેં બેહતી હોંગી વો ઉનમેં

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَذٰلِكَ جَزَآءُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِيْنَ

હમેશા રહેંગે, ઔર યહી બદલા હૈ નેક અમલ કરનેવાલોં કા (૮૫) ઔર જિન્હોંને

كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿٨٦﴾

ઈન્કાર કિયા ઔર હમારી નિશાનિયોં કો જુઠલાયા તો વહી લોગ દોઝખવાલે હૈં (૮૬)

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُحَرِّمُوْا طَيِّبٰتِ مَآ

એ ઈમાનવાલો! ઉન પાકીઝા ચીઝોં કો હરામ ન ઠેહરાઓ જો અલ્લાહને

اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

તુમ્હારે લિયે હલાલ કી હૈં ઔર હદ સે ન બળ્હો, અલ્લાહ હદ સે બળ્હનેવાલોં કો

الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۪

પસંદ નહીં કરતા (૮૭) ઔર અલ્લાહને તુમકો જો હલાલ પાકીઝા ચીઝેં દી હૈં ઉનમેં સે ખાઓ,

وَّاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ

ઔર ઉસ અલ્લાહ સે ડરો જિસ પર તુમ ઈમાન લાએ હો (૮૮) અલ્લાહ તુમ્હારી બે મઅ્ના

اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ بِمَا

કસમોં પર તુમ્હારી પકડ નહીં કરતા મગર ઉન કસમોં પર વો ઝરૂર તુમ્હારી પકડ કરેગા જિનકો

عَقَّدۡتُّمُ الۡاَيۡمَانَ ۚ فَكَفَّارَتُهٗۤ اِطۡعَامُ عَشَرَةِ
તુમને મઝબૂત બાંધા, ઐસી કસમ કા કફ્ફારા હૈ દસ મિસ્કીનોં કો દરમિયાની

مَسٰكِيۡنَ مِنۡ اَوۡسَطِ مَا تُطۡعِمُوۡنَ اَهۡلِيۡكُمۡ اَوۡ كِسۡوَتُهُمۡ
દર્જે કા ખાના ખિલાના જો તુમ અપને ઘરવાલોં કો ખિલાતે હો યા ઉનકો કપડા પેહના દેના

اَوۡ تَحۡرِيۡرُ رَقَبَةٍ ؕ فَمَنۡ لَّمۡ يَجِدۡ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ ؕ
યા એક ગુલામ આઝાદ કરના, ઔર જિસકો મુયસ્સર ન હો વો તીન દિન કે રોઝે રખ્ખે,

ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيۡمَانِكُمۡ اِذَا حَلَفۡتُمۡ ؕ وَاحۡفَظُوۡۤا
યે કફ્ફારા હૈ તુમ્હારી કસમોં કા જબકે તુમ કસમ ખા બૈઠો, ઔર અપની કસમોં કી

اَيۡمَانَكُمۡ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمۡ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمۡ
હિફાઝત કરો, ઈસ તરહ અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે અપને અહ્કામ બયાન કરતા હૈ

تَشۡكُرُوۡنَ ﴿٨٩﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اِنَّمَا الۡخَمۡرُ
તાકે તુમ શુક્ર અદા કરો (૮૯) એ ઈમાનવાલો! બેશક શરાબ ઔર

وَالۡمَيۡسِرُ وَالۡاَنۡصَابُ وَالۡاَزۡلَامُ رِجۡسٌ مِّنۡ عَمَلِ
જુવા ઔર બૂતોં કે સ્થાન ઔર પાંસે સબ ગંદે કામ હૈં

الشَّيۡطٰنِ فَاجۡتَنِبُوۡهُ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُوۡنَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَا يُرِيۡدُ
શૈતાન કે પસ! તુમ ઉનસે બચો! તાકે તુમ કામયાબ હો જાઓ (૯૦) શૈતાન તો યહી

الشَّيۡطٰنُ اَنۡ يُّوۡقِعَ بَيۡنَكُمُ الۡعَدَاوَةَ وَالۡبَغۡضَآءَ فِى
ચાહતા હૈ કે તુમ્હારે દરમિયાન દુશ્મની ઔર બુગ્ઝ ડાલ દે

الۡخَمۡرِ وَالۡمَيۡسِرِ وَيَصُدَّكُمۡ عَنۡ ذِكۡرِ اللّٰهِ وَعَنِ
શરાબ ઔર જુવે કે ઝરિયે સે ઔર તુમકો અલ્લાહ કી યાદ સે ઔર

الصَّلٰوةِ ۚ فَهَلۡ اَنۡتُمۡ مُّنۡتَهُوۡنَ ﴿٩١﴾ وَاَطِيۡعُوا اللّٰهَ
નમાઝ સે રોક દે, તો કયા તુમ ઈનસે બાઝ આ જાઓગે? (૯૧) ઔર ઈતાઅત કરો અલ્લાહ કી

وَاَطِيۡعُوا الرَّسُوۡلَ وَاحۡذَرُوۡا ۚ فَاِنۡ تَوَلَّيۡتُمۡ
ઔર ઈતાઅત કરો રસૂલ કી ઔર બચો, ફિર અગર તુમ મુંહ ફૈર લોગે તો

فَاعۡلَمُوۡۤا اَنَّمَا عَلٰى رَسُوۡلِنَا الۡبَلٰغُ الۡمُبِيۡنُ ﴿٩٢﴾ لَيۡسَ
જાન લો કે હમારે રસૂલ કે ઝિમ્મે સિર્ફ વઝાહત કે સાથ પહૂંચા દેના હૈ (૯૨) જો લોગ

عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جُنَاحٌ فِيْمَا
ઈમાન લાયે ઔર નેક કામ કિયે ઉન પર ઉસ ચીઝ મેં કોઈ ગુનાહ નહીં

طَعِمُوْٓا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
જો વો ખા ચુકે જબકે વો ડરે ઔર ઈમાન લાએ ઔર નેક કામ કિયે

ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاَحْسَنُوْا ؕ وَاللّٰهُ
ફિર ડરે ઔર ઈમાન લાએ ફિર ડરે ઔર નેક કામ કિયે, ઔર અલ્લાહ

يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩٣﴾ ع يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَيَبْلُوَنَّكُمُ
નેક કામ કરનેવાલોં કે સાથ મુહબ્બત રખતા હૈ (૯૩) એ ઈમાનવાલો! અલ્લાહ તુમ્હેં શિકાર કે

اللّٰهُ بِشَىْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهٗٓ اَيْدِيْكُمْ وَرِمَاحُكُمْ
કુછ જાનવરોં કે ઝરિયે આઝમાએગા જો બિલ્કુલ તુમ્હારે હાથોં ઔર તુમ્હારે નૈઝોં કી ઝદ મેં હોંગે,

لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّخَافُهٗ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ
તાકે અલ્લાહ દેખ લે કે કોન શખ્સ ઉસસે બિન દેખે ડરતા હૈ, ફિર જિસને ઈસકે બાદ ઝયાદતી કી

ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْتُلُوا
તો ઉસકે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ (૯૪) એ ઈમાનવાલો! શિકાર કો ન મારો

الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ؕ وَمَنْ قَتَلَهٗ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا
જબકે તુમ હાલતે એહ્‌રામ મેં હો ઔર તુમ મેં સે જો શખ્સ ઉસકો જાન બૂજ કર મારે તો ઉસકા

فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ ذَوَا عَدْلٍ
બદલા ઉસી તરહ કા જાનવર હૈ જૈસા કે ઉસને મારા હૈ, ઈસકા ફૈસલા તુમ મેં સે દો ઈન્સાફ કરનેવાલે

مِّنْكُمْ هَدْيًاۢ بٰلِغَ الْكَعْبَةِ اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسٰكِيْنَ
આદમી કરેંગે ઔર યે નઝ્રાના કા'બા પહૂંચાયા જાએ, યા ઉસકે કફ્ફારે મેં ચંદ મોહતાજો કો ખાના

اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوْقَ وَبَالَ اَمْرِهٖ ؕ عَفَا
ખિલાના હોગા યા ઉસકે બરાબર રોઝે રખને હોંગે, તાકે વો અપને કિયે કી સઝા ચખ્ખે, અલ્લાહને

اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ ؕ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ ؕ
માફ કિયા જો કુછ હો ચુકા, ઔર જો શખ્સ ફિરેગા તો અલ્લાહ ઉસસે બદલા લેગા,

وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُوانْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾ اُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ
ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, બદલા લેનેવાલા હૈ (૯૫) તુમ્હારે લિયે દરિયા કા શિકાર ઔર ઉસકા ખાના

وَطَعَامُهٗ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۚ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ
જાઈઝ કિયા ગયા તુમ્હારે ફાયદે કે લિયે ઔર કાફલોં કે લિયે, ઔર જબ તક તુમ હાલતે એહ્‌રામ મેં હો

صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِیْٓ
ખુશ્કી કા જાનવર તુમ્હારે ઉપર હરામ કિયા ગયા, ઔર અલ્લાહ સે ડરો જિસકે પાસ તુમ

اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ
હાઝિર કિયે જાઓગે (૯૬) અલ્લાહ ને હુર્‌મત વાલે ઘર કા'બા કો લોગોં કે લિયે

الْحَرَامَ قِيٰمًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْیَ
કિયામ કા ઝરિયા બનાયા ઔર હુર્‌મતવાલે મહીનોં કો ઔર કુર્બાની કે જાનવરોં કો

وَالْقَلَآىِٕدَ ؕ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِی
ઔર ગલે પટ્ટે પડે જાનવરોં કો ભી, યે ઈસ લિયે કે તુમ જાન લો કે અલ્લાહ કો મા'લૂમ હૈ જો કુછ

السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَیْءٍ
આસમાનોં મેં હૈ ઔર જો કુછ ઝમીન મેં હૈ ઔર યે કે અલ્લાહ હર ચીઝ કો

عَلِيْمٌ ﴿٩٧﴾ اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ
જાનનેવાલા હૈ (૯૭) જાન લો કે અલ્લાહ કા અઝાબ સખ્ત હૈ ઔર બેશક અલ્લાહ

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩٨﴾ؕ مَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ ؕ وَاللّٰهُ
બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૯૮) રસૂલ પર સિર્ફ પહૂંચા દેને કી ઝિમ્મેદારી હૈ, અલ્લાહ

يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَّا يَسْتَوِی
જાનતા હૈ જો કુછ તુમ ઝાહિર કરતે હો ઔર જો કુછ તુમ છુપાતે હો (૯૯) (એ નબી) કેહ દીજિયે કે નાપાક

الْخَبِيْثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيْثِ ۚ فَاتَّقُوا
ઔર પાક બરાબર નહીં હો સકતે અગરચે નાપાક કી કષ્રત તુમકો ભલી લગે, પસ અલ્લાહ સે

اللّٰهَ يٰٓاُولِی الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٠٠﴾ع يٰٓاَيُّهَا
ડરો એ અક્લવાલો, તાકે તુમ કામયાબ હો જાઓ (૧૦૦) એ ઈમાનવાલો!

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَسْـَٔلُوْا عَنْ اَشْيَآءَ اِنْ تُبْدَ لَكُمْ
ઐસી બાતોં કે બારે મેં સુવાલ ન કરો કે અગર વો તુમ પર ઝાહિર કર દી જાએં તો તુમ પર

تَسُؤْكُمْ ۚ وَاِنْ تَسْـَٔلُوْا عَنْهَا حِيْنَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ
ભારી ગુઝરે, ઔર અગર તુમ ઉનકે બારે મેં પૂછોગે ઐસે વકત મેં જબકે કુર્આન ઉતર રહા હૈ તો વો

تُبْدَ لَكُمْ ؕ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿١٠١﴾
તુમ પર ઝાહિર કર દી જાએગી, અલ્લાહને ઉનસે દરગુઝર કિયા, ઔર અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, બુર્દબાર હૈ (૧૦૧)

قَدْ سَاَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوْا بِهَا
ઐસી હી બાતેં તુમસે પેહલે એક જમાઅતને પૂછીં ફિર વો ઉનકે મુન્કિર

كٰفِرِيْنَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِنْۢ بَحِيْرَةٍ وَّلَا سَآئِبَةٍ
હો કર રેહ ગયે (૧૦૨) અલ્લાહને બહીરહ ઔર સાઈબા ઔર વસીલા ઔર હામ (બૂતો કે

وَّلَا وَصِيْلَةٍ وَّلَا حَامٍ ۙ وَّلٰكِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَفْتَرُوْنَ
નામ પર છોડે હુએ જાનવર) મુકર્રર નહીં કિયે, મગર જિન લોગોંને કુફ્ર કિયા વો અલ્લાહ પર

عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ؕ وَاَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿١٠٣﴾ وَاِذَا
જૂઠ બાંધતે હૈં, ઔર ઉનમેં સે અક્ષર અકલ સે કામ નહીં લેતે (૧૦૩) ઔર જબ

قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُوْلِ
ઉનસે કહા જાતા હૈ કે અલ્લાહને જો કુછ ઉતારા હૈ ઉસકી તરફ આઓ ઔર રસૂલ કી તરફ આઓ

قَالُوْا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوْ كَانَ
તો વો કેહતે હૈં કે હમારે લિયે વહી કાફી હૈ જિસ પર હમને અપને બાપ–દાદા કો પાયા હૈ, કયા

اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ شَيْـًٔا وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ﴿١٠٤﴾ يٰٓاَيُّهَا
અગરચે ઉનકે બડે ન કુછ જાનતે હોં ઔર ન હિદાયત પર હોં (૧૦૪) એ

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۚ لَا يَضُرُّكُمْ مَّنْ
ઈમાનવાલો! તુમ અપની ફિક્ર રખ્ખો, કોઈ ગુમરાહ હો તો ઉસસે તુમ્હારા

ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْ ؕ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا
નુકસાન નહીં અગર તુમ હિદાયત પર રહો, તુમ સબકો અલ્લાહ કે પાસ લૌટ કર જાના હૈ

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٠٥﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
ફિર વો તુમકો બતા દેગા જો કુછ તુમ કર રહે થે (૧૦૫) એ ઈમાનવાલો!

شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِيْنَ
તુમ્હારે દરમિયાન ગવાહી કા તરીકા વસિય્યત કે વકત જબકે તુમ મેં સે કિસી કી મૌત કા

الْوَصِيَّةِ اثْنٰنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ اَوْ اٰخَرٰنِ مِنْ غَيْرِكُمْ
વકત આ જાએ ઈસ તરહ કે દો મુઅ્તબર આદમી તુમ મેં સે ગવાહ હોં, યા અગર તુમ

منزل ٢

اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِی الْاَرْضِ فَاَصَابَتْكُمْ مُّصِیْبَةُ

સફર કી હાલત મેં હો ઔર વહાં મૌત કી મુસીબત પૈશ આ જાએ તો તુમ્હારે અલાવહ દૂસરે લોગોં મેં સે દો

الْمَوْتِ ؕ تَحْبِسُوْنَهُمَا مِنْۢ بَعْدِ الصَّلٰوةِ فَیُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ

ગવાહ લે લિયે જાએં, ફિર અગર તુમકો શુબહ હો જાએ તો દોનોં ગવાહોં કો નમાઝ કે બાદ રોક લો ઔર વો દોનોં

اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِیْ بِهٖ ثَمَنًا وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰی ۙ

અલ્લાહ કી કસમ ખા કર કહેં કે હમ કિસી કીમત કે બદલે ઈસકો ન બેચેંગે ચાહે કોઈ રિશ્તેદાર હી કયૂં ન હો

وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ اِنَّاۤ اِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِیْنَ ﴿١٠٦﴾ فَاِنْ

ઔર ન હમ અલ્લાહ કી ગવાહી કો છુપાએંગે, અગર હમ ઐસા કરેં તો બેશક હમ ગુનેહગાર હોંગે (૧૦૬) ફિર

عُثِرَ عَلٰۤی اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّاۤ اِثْمًا فَاٰخَرٰنِ یَقُوْمٰنِ مَقَامَهُمَا

અગર પતા ચલે કે ઉન દોનોંને કોઈ હક તલફી કી હે તો ઉનકી જગહ દૂસરે દો શખ્સ ઉન લોગોં મેં સે ખડે હોં

مِنَ الَّذِیْنَ اسْتَحَقَّ عَلَیْهِمُ الْاَوْلَیٰنِ فَیُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ

જિનકા હક પિછલે દો ગવાહોંને મારના ચાહા થા, વો અલ્લાહ કી કસમ ખાએં કે હમારી ગવાહી ઉન દોનોં કી

لَشَهَادَتُنَاۤ اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَیْنَاۤ ۖ اِنَّاۤ

ગવાહી સે ઝયાદહ સચ્ચી હે ઔર હમને કોઈ ઝયાદતી નહીં કી, અગર હમ ઐસા કરેં

اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِیْنَ ﴿١٠٧﴾ ذٰلِكَ اَدْنٰۤی اَنْ یَّاْتُوْا بِالشَّهَادَةِ

તો હમ ઝાલિમોં મેં સે હોંગે (૧૦૭) યે કરીબ તરીન તરીકા હૈ કે લોગ ગવાહી

عَلٰی وَجْهِهَاۤ اَوْ یَخَافُوْۤا اَنْ تُرَدَّ اَیْمَانٌۢ بَعْدَ اَیْمَانِهِمْ ؕ

ઠીક તરીકે પર દેં યા ઈસસે ડરેં કે હમારી કસમ ઉનકી કસમ કે બાદ લૌટા દી જાએગી,

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا ؕ وَاللّٰهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ

ઔર અલ્લાહ સે ડરો ઔર સુનો, અલ્લાહ નાફરમાનોં કો સીધી રાહ

الْفٰسِقِیْنَ ﴿١٠٨﴾ ع یَوْمَ یَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَیَقُوْلُ مَاذَاۤ

નહીં ચલાતા (૧૦૮) જિસ દિન અલ્લાહ પૈગમ્બરોં કો જમા કરેગા ફિર પૂછેગા કે તુમકો કયા જવાબ

اُجِبْتُمْ ؕ قَالُوْا لَا عِلْمَ لَنَا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُیُوْبِ ﴿١٠٩﴾

મિલા થા, વો કહેંગે: હમેં કુછ ઈલ્મ નહીં, ગૈબ કી બાતોં કા તમામ ઈલ્મ તો આપ હી કે પાસ હૈ (૧૦૯)

اِذْ قَالَ اللّٰهُ یٰعِیْسَی ابْنَ مَرْیَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِیْ

જબ અલ્લાહ કહેગા: એ ઈસા ઈબ્ને મરિયમ! મેરી ઉસ નેઅમત કો યાદ કરો

عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ ۘ اِذْ اَيَّدْتُّكَ بِرُوْحِ الْقُدُسِ
જો મેંને તુમ પર ઔર તુમ્હારી માં પર કી, જબકે મેંને રૂહુલ્ કુદ્દુસ સે તુમ્હારી મદદ કી,

تُكَلِّمُ النَّاسَ فِى الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۚ وَاِذْ عَلَّمْتُكَ
તુમ લોગોં સે બાત કરતે થે ગોદ મેં ભી ઔર બડી ઉમ્ર મેં ભી, ઔર જબ મેંને તુમકો

الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۚ وَاِذْ تَخْلُقُ
કિતાબ ઔર હિકમત ઔર તૌરાત વ ઈન્જીલ કી તા'લીમ દી, ઔર જબ તુમ બનાતે થે

مِنَ الطِّيْنِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِىْ فَتَنْفُخُ فِيْهَا
મિટ્ટી સે પરિન્દે જૈસી સૂરત મેરે હુકમ સે ફિર ઉસમેં ફૂંક મારતે થે તો વો

فَتَكُوْنُ طَيْرًا ۢ بِاِذْنِىْ وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ
મેરે હુકમ સે પરિન્દા બન જાતી થી, ઔર તુમ અંધે ઔર કોઢ્હી કો મેરે હુકમ સે અચ્છા

بِاِذْنِىْ ۚ وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى بِاِذْنِىْ ۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِىْٓ
કર દેતે થે, ઔર જબ તુમ મુર્દોં કો મેરે હુકમ સે નિકાલ ખડા કરતે થે, ઔર જબ મેંને બની

اِسْرَآءِيْلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالَ الَّذِيْنَ
ઈસ્રાઈલ કો તુમસે રોકા જબકે તુમ ઉનકે પાસ ખુલી નિશાનિયાં લે કર આયે તો ઉનમેં સે

كَفَرُوْا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١١٠﴾ وَاِذْ
કાફિરોંને કહા કે યે તો બસ એક ખુલા હુવા જાદૂ હૈ (૧૧૦) ઔર જબ મેંને

اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيّٖنَ اَنْ اٰمِنُوْا بِىْ وَبِرَسُوْلِىْ ۚ قَالُوْٓا
હવારિયોં કે દિલ મેં ડાલ દિયા કે મુજ પર ઔર મેરે રસૂલ પર ઈમાન લાઓ તો ઉન્હોંને કહા કે

اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُوْنَ ﴿١١١﴾ اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ
હમ ઈમાન લાએ ઔર આપ ગવાહ રહિયે કે હમ ફરમાંબરદાર હૈં (૧૧૧) જબ હવારિયોંને કહા કે

يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيْعُ رَبُّكَ اَنْ يُّنَزِّلَ
એ ઈસા ઈબ્ને મરિયમ! કયા આપકા રબ યે કર સકતા હૈ કે હમ પર આસમાન સે

عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ ؕ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ
એક દસ્તરખ્વાન ઉતારે, ઈસા(અ.સ.)ને ફરમાયા: અલ્લાહ સે ડરો અગર તુમ

مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١١٢﴾ قَالُوْا نُرِيْدُ اَنْ نَّاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ
ઈમાનવાલે હો (૧૧૨) ઉન્હોંને કહા કે હમ ચાહતે હૈં કે હમ ઉસમેં સે ખાએં ઔર હમારે દિલ

قُلُوْبُنَا وَنَعْلَمَ اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُوْنَ عَلَيْهَا مِنَ
મુત્મઈન હોં ઔર હમ યે જાન લેં કે આપને હમસે સચ કહા ઔર હમ ઉસ પર

الشّٰهِدِيْنَ ﴿۱۱۳﴾ قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَآ
ગવાહી દેનેવાલે બન જાએં (૧૧૩) ઈસા ઈબ્ને મરિયમને દુઆ કી: એ અલ્લાહ હમારે રબ!

اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ تَكُوْنُ لَنَا عِيْدًا
આપ આસમાન સે હમ પર એક દસ્તરખ્વાન ઉતારિયે જો હમારે લિયે એક ઈદ બન જાએ

لِّاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِّنْكَ ۚ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ
હમારે અગલોં કે લિયે ઔર હમારે પિછલોં કે લિયે ઔર આપકી તરફ સે એક નિશાની હો, ઔર હમેં અતા

الرّٰزِقِيْنَ ﴿۱۱۴﴾ قَالَ اللّٰهُ اِنِّيْ مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۚ فَمَنْ
કીજિયે ઔર આપ હી બેહતરીન અતા ફરમાનેવાલે હૈં (૧૧૪) અલ્લાહને કહા: મૈં યે દસ્તરખ્વાન ઝરૂર તુમ

يَّكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَاِنِّيْٓ اُعَذِّبُهٗ عَذَابًا لَّآ اُعَذِّبُهٗٓ
પર ઉતારુંગા, ફિર ઉસકે બાદ તુમ મેં સે જો શખ્સ કુફ્ર કરેગા ઉસકો મેં ઐસી સઝા દુંગા જો દુનિયા મેં

اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۱۵﴾ وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسَى
કિસીકો ન દી હોગી (૧૧૫) ઔર જબ અલ્લાહ પૂછેગા કે એ ઈસા ઈબ્ને

ابْنَ مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُوْنِيْ وَاُمِّيَ
મરિયમ! કયા તુમને લોગોં સે કહા થા કે મુજકો ઔર મેરી માં કો અલ્લાહ કે સિવા

اِلٰهَيْنِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُوْنُ لِيْٓ
મા'બૂદ બના લો? વો જવાબ દેંગે કે (એ રબ) આપ તો પાક હૈં, મેરા યે કામ ન થા કે

اَنْ اَقُوْلَ مَا لَيْسَ لِيْ ۗ بِحَقٍّ ؕ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهٗ فَقَدْ
મેં વો બાત કહું જિસકા મુજે કોઈ હક નહીં, અગર મેંને યે કહા હોગા તો આપકો

عَلِمْتَهٗ ؕ تَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ وَلَآ اَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِكَ ؕ
ઝરૂર મા'લૂમ હોગા, આપ જાનતે હૈં જો મેરે જી મેં હૈ ઔર મેં નહીં જાનતા જો આપકે જી મેં હૈ,

اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿۱۱۶﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَآ
બેશક આપ હી તો છુપી બાતોં કો જાનનેવાલે હૈં (૧૧૬) મેંને તો ઉનસે વહી બાત કહી જિસકા આપને મુજે

اَمَرْتَنِيْ بِهٖٓ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُ
હુકમ દિયા થા, યે કે અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો જો મેરા ભી રબ હૈ ઔર તુમ્હારા ભી રબ હૈ, ઔર મેં

عَلَيۡهِمۡ شَهِيۡدًا مَّا دُمۡتُ فِيۡهِمۡ ۚ فَلَمَّا تَوَفَّيۡتَنِىۡ كُنۡتَ

ઉન પર ગવાહ થા જબ મૈં ઉનકે દરમિયાન થા, ફિર જબ આપને મુજકો ઉઠા લિયા તો આપ હી

اَنۡتَ الرَّقِيۡبَ عَلَيۡهِمۡ ؕ وَاَنۡتَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ شَهِيۡدٌ ﴿۱۱۷﴾

ઉન પર નિગરાન થે, ઔર આપ તો હર ચીઝ પર ગવાહ હૈં (૧૧૭)

اِنۡ تُعَذِّبۡهُمۡ فَاِنَّهُمۡ عِبَادُكَ ۚ وَاِنۡ تَغۡفِرۡ لَهُمۡ فَاِنَّكَ

અગર આપ ઉનકો સઝા દેં તો વો આપ હી કે બંદે હૈં, ઔર અગર આપ ઉન્હેં માફ ફરમા દેં તો આપ હી

اَنۡتَ الۡعَزِيۡزُ الۡحَكِيۡمُ ﴿۱۱۸﴾ قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوۡمُ يَنۡفَعُ

ઝબરદસ્ત હૈં, હિકમતવાલે હૈં (૧૧૮) અલ્લાહ કહેગા: આજ વો દિન હૈ કે

الصّٰدِقِيۡنَ صِدۡقُهُمۡ ؕ لَهُمۡ جَنّٰتٌ تَجۡرِىۡ مِنۡ تَحۡتِهَا

સચ્ચોં કો ઉનકા સચ કામ આયેગા, ઉનકે લિયે બાગાત હૈં જિનકે નીચે

الۡاَنۡهٰرُ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَاۤ اَبَدًا ؕ رَضِىَ اللّٰهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُوۡا

નેહરેં બેહ રહી હૈં, ઉનમેં વો હમેશા રહેંગે, અલ્લાહ ઉનસે રાઝી હુવા ઔર વો અલ્લાહ સે રાઝી

عَنۡهُ ؕ ذٰلِكَ الۡفَوۡزُ الۡعَظِيۡمُ ﴿۱۱۹﴾ لِلّٰهِ مُلۡكُ السَّمٰوٰتِ

હુએ, યહી બડી કામયાબી હૈ (૧૧૯) આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં ઔર જો કુછ ઉનમેં હૈ

وَالۡاَرۡضِ وَمَا فِيۡهِنَّ ؕ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ﴿۱۲۰﴾ ع

સબકી બાદશાહત અલ્લાહ હી કે લિયે હૈ, ઔર વો હર ચીઝ પર કાદિર હૈ (૧૨૦)

સૂરએ અન્આમ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ મગર ચંદ આયાત (૨૦, ૨૩,૯૧,૯૩, ૧૧૪,૧૪૧, ૧૫૧ સે ૧૫૩ તક) મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૬૫ આયાત ઔર ૨૦ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૫૫ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એતેબાર સે ૬ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ હિજરત કે બાદ નાઝિલ હુઈ

ઈસમેં (૧૨૯૩૫) હુરૂફ હૈં

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

અલ્લાહ કે નામ સે શુરૂઅ કરતા હું જો બડા મહેરબાન નિહાયત રહમ કરનેવાલા હૈ

ઈસમેં (૩૧૦૦) કલિમાત હૈં

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِىۡ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ وَجَعَلَ

તમામ તા'રીફેં અલ્લાહ કે લિયે હૈં જિસને આસમાનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા ઔર અંધેરોં

الظُّلُمٰتِ وَالنُّوۡرَ ؕ ثُمَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا بِرَبِّهِمۡ يَعۡدِلُوۡنَ ﴿۱﴾

ઔર રોશની કો બનાયા, ફિર ભી મુન્કિર લોગ દૂસરોં કો અપને રબ કા હમસર ઠેહરાતે હૈં (૧)

هُوَ الَّذِىۡ خَلَقَكُمۡ مِّنۡ طِيۡنٍ ثُمَّ قَضٰۤى اَجَلًا ؕ

વહી હૈ જિસને તુમકો મિટ્ટી સે પૈદા કિયા ફિર એક મુદ્દત મુકર્રર કી

منزل ٢ ع ١٥

وَاَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهٗ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُوْنَ ② وَهُوَ اللّٰهُ
ઔર (વો) મુકર્રર મુદ્દત ઉસીકે ઈલ્મ મેં હૈ, ફિર ભી તુમ શક કરતે હો ② ઔર વહી અલ્લાહ

فِي السَّمٰوٰتِ وَفِي الْاَرْضِ ؕ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ
આસમાનોં મેં હૈ ઔર ઝમીન મેં હૈ, વો તુમ્હારે છુપે ઔર ખુલે કો જાનતા હૈ

وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ ③ وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ
ઔર વો જાનતા હૈ જો કુછ તુમ કરતે હો ③ ઔર ઉનકે રબ કી નિશાનિયોં મેં સે

اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ④ فَقَدْ
જો ભી નિશાની ઉનકે પાસ આતી હૈ તો વો ઉસસે મુંહ મોડ લેતે હૈં ④ ચુનાંચે

كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ؕ فَسَوْفَ يَاْتِيْهِمْ
જો હક ઉનકે પાસ આયા હૈ ઉસકો ભી ઉન્હોંને જુઠલા દિયા, પસ! જલ્દ હી ઉનકે પાસ

اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑤ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ
ઉસ ચીઝ કી ખબરેં આએંગી જિસકા વો મઝાક ઉડાતે થે ⑤ કયા ઉન્હોંને નહીં દેખા કે

اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ مَّكَّنّٰهُمْ فِي الْاَرْضِ
હમને ઉનસે પેહલે કિતની કૌમોં કો હલાક કર દિયા, ઉનકો હમને ઝમીન મેં ઉતની તાકત દી થી

مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَّكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَآءَ عَلَيْهِمْ مِّدْرَارًا ص
જિતની તુમકો નહીં દી ઔર હમને ઉન પર આસમાન સે ખૂબ બારિશ બરસાઈ,

وَّجَعَلْنَا الْاَنْهٰرَ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ
ઔર હમને નેહરેં જારી કીં જો ઉનકે નીચે બેહતી થીં ફિર હમને ઉનકો ઉનકે ગુનાહોં કી વજહ સે

بِذُنُوْبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ⑥
હલાક કર ડાલા ઔર ઉનકે બાદ હમને દૂસરી કૌમોં કો ઉઠાયા ⑥

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتٰبًا فِيْ قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوْهُ
ઔર અગર હમ આપ પર ઐસી કિતાબ ઉતારતે જો કાગઝ મેં લિખી હુઈ હોતી ઔર વો ઉસકો અપને

بِاَيْدِيْهِمْ لَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ
હાથોં સે છૂ ભી લેતે તબ ભી ઈન્કાર કરનેવાલે યે કેહતે કે યે તો એક ખુલા હુવા

مُّبِيْنٌ ⑦ وَقَالُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ؕ وَلَوْ
જાદૂ હૈ ⑦ ઔર વો કેહતે હૈં કે ઉસ પર કોઈ ફરિશ્તા કયૂં નહીં ઉતારા ગયા, ઔર અગર હમ કોઈ ફરિશ્તા

اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُوْنَ ﴿٨﴾ وَلَوْ جَعَلْنٰهُ

ઉતારતે તો મા'મલે કા ફૈસલા હો જાતા ફિર ઉન્હેં કોઈ મુહલત ન મિલતી ﴿٨﴾ ઔર અગર હમ કિસી ફરિશ્તે કો

مَلَكًا لَّجَعَلْنٰهُ رَجُلًا وَّلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَّا يَلْبِسُوْنَ ﴿٩﴾

રસૂલ બના કર ભેજતે તો ઉસકો ભી આદમી બનાતે ઔર ઉનકો ઈસી શુબ્હે મેં ડાલ દેતે જિસમેં વો અબ

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ

પડે હુએ હૈં ﴿٩﴾ ઔર આપસે પેહલે ભી રસૂલોં કા મઝાક ઉડાયા ગયા તો ઉનમેં સે જિન લોગોંને મઝાક

سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿١٠﴾ ع قُلْ

ઉડાયા ઉનકો ઉસ ચીઝને આ ઘેરા જિસકા વો મઝાક ઉડાતે થે ﴿١٠﴾ (એ નબી) કેહ દીજિયે કે

سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

ઝમીન મેં ચલો ફિરો ઔર દેખો કે જુઠલાને વાલોં કા અંજામ કયા

الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١١﴾ قُلْ لِّمَنْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

હુવા ﴿١١﴾ (ઉનસે) પૂછિયે કે કિસકા હૈ જો કુછ આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં હૈ,

قُلْ لِّلّٰهِ ؕ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ؕ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى

આપ કેહ દીજિયે કે સબ કુછ અલ્લાહ કા હૈ, ઉસને અપને ઉપર રહમત લિખ લી હૈ, વો ઝરૂર તુમકો જમા

يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ؕ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

કરેગા કયામત કે દિન જિસમેં કોઈ શક નહીં, જિન લોગોંને અપને આપકો ઘાટે મેં ડાલા

فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢﴾ وَلَهٗ مَا سَكَنَ فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ؕ

વહી હૈ જો ઉસ પર ઈમાન નહીં લાતે ﴿١٢﴾ ઔર અલ્લાહ હી કા હૈ જો કુછ ઠહેરતા હૈ રાત મેં ઔર દિન મેં,

وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١٣﴾ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا

ઔર વો સબ કુછ સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હૈ ﴿١٣﴾ કેહ દીજિયે કે કયા મેં અલ્લાહ કે સિવા કિસી ઔર કો

فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ؕ

મદદગાર બનાઉં જો બનાનેવાલા હૈ આસમાનોં કા ઔર ઝમીન કા ઔર વો સબકો ખિલાતા હૈ ઔર ઉસકો

قُلْ اِنِّيْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ

નહીં ખિલાયા જા સકતા, કેહ દીજિયે કે મુજકો હુકમ મિલા હૈ કે મેં સબસે પેહલે ઈસ્લામ લાનેવાલા બનું

وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٤﴾ قُلْ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ

ઔર તુમ હરગિઝ મુશ્રિકોં મેં સે ન બનો ﴿١٤﴾ કહિયે કે અગર મૈંને અપને રબ કી

عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ⑮ مَنْ يُّصْرَفْ

નાફરમાની કી તો મૈં એક બડે દિન કે અઝાબ સે ડરતા હું ⑮ જિસ શખ્સ સે વો

عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهٗ ؕ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ⑯

ઉસ દિન હટા લિયા ગયા ઉસ પર અલ્લાહને બડા રહમ ફરમાયા, ઔર યહી ખુલી કામયાબી હૈ ⑯

وَاِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗۤ اِلَّا هُوَ ؕ

ઔર અગર અલ્લાહ તુમકો કોઈ નુકસાન પહૂંચાએ તો ઉસકે સિવા કોઈ ઉસકા દૂર કરનેવાલા નહીં,

وَاِنْ يَّمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ⑰

ઔર અગર અલ્લાહ તુમકો કોઈ ભલાઈ પહૂંચાએ તો વો હર ચીઝ પર કાદિર હૈ ⑰

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ ؕ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ⑱

ઔર ઉસીકા ઝોર હૈ અપને બંદો પર, ઔર વો હિકમતવાલા, સબકી ખબર રખનેવાલા હૈ ⑱

قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ شَهِيْدٌۢ

પૂછિયે કે સબસે બડા ગવાહ કોન હૈ, કેહ દીજિયે કે અલ્લાહ હૈ જો મેરે ઔર

بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۙ وَاُوْحِيَ اِلَيَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ

તુમ્હારે દરમિયાન ગવાહ હૈ ઔર મુજ પર યે કુર્આન ઉતારા ગયા હૈ તાકે મૈં તુમકો ઉસકે ઝરિયે સે

بِهٖ وَمَنْۢ بَلَغَ ؕ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ

ખબરદાર કરતા રહું ઔર ઉસકો જિસ તક યે પહૂંચે, કયા તુમ ઈસકી ગવાહ દેતે હો કે અલ્લાહ કે સાથ

اٰلِهَةً اُخْرٰى ؕ قُلْ لَّاۤ اَشْهَدُ ۚ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ

કુછ ઔર મા'બૂદ ભી હૈં? કેહ દેં કે મૈં ઈસકી ગવાહી નહીં દેતા, નીઝ કેહ દેં કે વો તો બસ એક હી

وَّاحِدٌ وَّاِنَّنِيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ⑲ اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ

મા'બૂદ હૈ ઔર મૈં બરી હું તુમ્હારે શિર્ક સે ⑲ જિન લોગોં કો હમને કિતાબ દી હૈ

الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ۘ اَلَّذِيْنَ

વો મુહમ્મદ(સ.અ.વ.)કો ઐસે પેહચાનતે હૈં જૈસે અપને બેટોં કો પેહચાનતે હૈં, જિન લોગોંને

خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑳ وَمَنْ اَظْلَمُ

અપને આપકો ઘાટે મેં રખ્ખા વો ઉસકો નહીં માનતે ⑳ ઔર ઉસ શખ્સ સે ઝયાદહ ઝાલિમ

مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ

કોન હોગા જો અલ્લાહ પર જૂઠા બુહતાન બાંધે યા અલ્લાહ કી નિશાનિયોં કો જુઠલાએ, યકીનન્

منزل ٢ وقف لازم وقف لازم ع ٨

لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ

ઝાલિમોં કો કામયાબી નહીં મિલતી (٢١) ઔર જિસ દિન હમ ઉન સબકો જમા કરેંગે ફિર

نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا اَيْنَ شُرَكَآؤُكُمُ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ

હમ કહેંગે ઉન મુશ્રિકોં સે કે તુમ્હારે વો શરીક કહાં હૈં જિનકા તુમકો

تَزْعُمُوْنَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوْا وَاللّٰهِ

દા'વા થા (٢٢) ફિર ઉનકે પાસ કોઈ ફરેબ નહીં રહેગા સિવાય ઈસકે કે વો કહેંગે કે હમારે રબ

رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِيْنَ ﴿٢٣﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوْا عَلٰٓى

અલ્લાહ કી કસમ! હમ તો શિર્ક કરનેવાલે ન થે (٢٣) દેખિયે કિસ તરહ ઉન્હોંને અપને આપ પર

اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ

જૂઠ બોલા ઔર ખો ગઈ ઉનસે વો બાતેં જો વો બનાયા કરતે થે (٢٤) ઔર ઉનમેં સે બાઝ લોગ

مَّنْ يَّسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ

ઐસે હૈં જો આપકી તરફ કાન લગાતે હૈં, હાલાંકે હમને ઉનકે દિલોં પર પર્દે ડાલ દિયે હૈં કે

يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ؕ وَاِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ

વો ઉસકો ન સમજેં ઔર ઉનકો કાનોં મેં બોજ હે, અગર વો તમામ નિશાનિયાં ભી દેખ લેં તબ ભી

لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْكَ يُجَادِلُوْنَكَ يَقُوْلُ

ઉન પર ઈમાન ન લાએંગે, યહાં તક કે જબ વો આપકે પાસ આપસે ઝઘડને આતે હૈં તો વો મુન્કિર

الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ

કેહતે હૈં કે યે તો બસ પેહલે લોગોં કી કહાનિયાં હૈં (٢٥) વો લોગોં કો ઉસસે

يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْئَوْنَ عَنْهُ ۚ وَاِنْ يُّهْلِكُوْنَ اِلَّآ

રોકતે હૈં ઔર ખુદ ભી ઉસસે અલગ રેહતે હૈં, વો ખુદ અપને આપકો

اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوْا عَلَى

હલાક કર રહે હૈં મગર વો નહીં સમજતે (٢٦) ઔર અગર આપ ઉનકો ઉસ વકત દેખો જબ વો આગ

النَّارِ فَقَالُوْا يٰلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيٰتِ رَبِّنَا

પર ખડે કિયે જાએંગે ઔર કહેંગે કે કાશ!હમ દોબારા લોટા દિયે જાએં તો હમ અપને રબ કી નિશાનિયોં કો

وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٧﴾ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَّا كَانُوْا

ન જુઠલાએંગે ઔર હમ ઈમાનવાલોં મેં સે હો જાએંગે (٢٧) અબ ઉન પર વો ચીઝ ખુલ ગઈ જિસકો વો

يُخْفُوْنَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَوْ رُدُّوْا لَعَادُوْا لِمَا نُهُوْا عَنْهُ

ઈસસે પેહલે છુપાતે થે, ઔર અગર વો વાપસ ભેજ ભી દિયે જાઍં તો વો ફિર વહી કરેંગે જિસસે વો રોકે

وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوْٓا اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا

ગયે થે, ઔર બેશક વો જૂઠે હૈં (૨૮) ઔર કેહતે હૈં કે ઝિંદગી તો બસ યહી હમારી દુનિયા કી ઝિંદગી હે ઔર

وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ۗ

હમ ફિર ઉઠાએ જાનેવાલે નહીં હૈં (૨૯) ઔર અગર આપ વો વકત દેખતે જબ વો અપને રબ કે સામને ખડે

قَالَ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ ۗ قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَا ۗ قَالَ فَذُوْقُوا

કિયે જાઍંગે, વો ઉનસે પૂછેગા કે કયા યે હકીકત નહીં હે, વો જવાબ દેંગે કે હાં હમારે રબ કી કસમ! યે

الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ

હકીકત હે, અલ્લાહ ફરમાએગાઃ અચ્છા તો અઝાબ ચખ્ખો ઉસ ઈન્કાર કે બદલે જો તુમ કરતે થે (૩૦) યકીનન વો

كَذَّبُوْا بِلِقَآءِ اللّٰهِ ۗ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً

ઘાટે મેં રહે જિન્હોંને અલ્લાહ સે મિલને કો જુઠલાયા, યહાં તક કે જબ વો ઘડી ઉન પર અચાનક આએગી તો વો

قَالُوْا يٰحَسْرَتَنَا عَلٰى مَا فَرَّطْنَا فِيْهَا ۙ وَهُمْ يَحْمِلُوْنَ

કહેંગે કે હાય અફસોસ! ઈસ બારે મેં હમને કૈસી કોતાહી કી ઔર વો અપને બોજ

اَوْزَارَهُمْ عَلٰى ظُهُوْرِهِمْ ۗ اَلَا سَآءَ مَا يَزِرُوْنَ ﴿٣١﴾ وَمَا

અપની પીઠોં પર ઉઠાએ હુએ હોંગે, કિતના હી બુરા હે વો બોજ જિસકો વો ઉઠાએંગે (૩૧) ઔર દુનિયા

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ۗ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ

કી ઝિંદગી તો બસ એક ખેલ તમાશા હે, ઔર આખિરત કા ઘર બેહતર હે ઉન

لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ۗ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهٗ

લોગોં કે લિયે જો તક્વા રખતે હૈં, કયા તુમ નહીં સમજતે (૩૨) હમકો મા'લૂમ હે કે વો

لَيَحْزُنُكَ الَّذِيْ يَقُوْلُوْنَ فَاِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُوْنَكَ وَلٰكِنَّ

જો કુછ કેહતે હૈં ઉસસે આપકો રંજ હોતા હે, યે લોગ આપકો નહીં જુઠલાતે બલ્કે

الظّٰلِمِيْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ

યે ઝાલિમ દર અસલ અલ્લાહ કી નિશાનિયોં કા ઈન્કાર કર રહે હૈં (૩૩) ઔર આપસે પેહલે ભી રસૂલોં કો

مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوْا عَلٰى مَا كُذِّبُوْا وَاُوْذُوْا حَتّٰٓى

જુઠલાયા ગયા તો ઉન્હોંને જુઠલાએ જાને ઔર તકલીફ દિયે જાને પર સબ્ર કિયા યહાં તક કે

اَتٰىهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۚ وَلَقَدْ جَآءَكَ
ઉનકો હમારી મદદ પહૂંચ ગઈ, ઔર અલ્લાહ કી બાતોં કો કોઈ બદલનેવાલા નહીં, ઔર પૈગમ્બરોં કી કુછ

مِنْ نَّبَاِیِ الْمُرْسَلِیْنَ ﴿۳۴﴾ وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَیْكَ
ખબરેં તો આપકો પહૂંચ હી ચુકી હેં (૩૪) ઔર અગર ઉનકી બેરુખી આપ પર

اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ اَنْ تَبْتَغِیَ نَفَقًا فِی الْاَرْضِ
ગિરાં ગુઝર રહી હે તો અગર આપ મેં કુછ ઝોર હે તો યા તો ઝમીન મેં કોઈ સુરંગ ઢૂંઢો

اَوْ سُلَّمًا فِی السَّمَآءِ فَتَاْتِیَهُمْ بِاٰیَةٍ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ
યા આસમાન મેં સીઢી લગાઓ ઔર ઉનકે લિયે કોઈ નિશાની લે આઓ, ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા

لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰی فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْجٰهِلِیْنَ ﴿۳۵﴾
તો ઉન સબકો હિદાયત પર જમા કર દેતા, પસ આપ નાદાનોં મેં સે ન બનેં (૩૫)

اِنَّمَا یَسْتَجِیْبُ الَّذِیْنَ یَسْمَعُوْنَ ؔؕ وَالْمَوْتٰی یَبْعَثُهُمُ
કબૂલ તો વહી લોગ કરતે હેં જો સુનતે હેં, ઔર મુર્દોં કો અલ્લાહ ઉઠાએગા

اللّٰهُ ثُمَّ اِلَیْهِ یُرْجَعُوْنَ ﴿۳۶﴾ وَقَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَیْهِ اٰیَةٌ
ફિર વો ઉસીકી તરફ લૌટાએ જાએંગે (૩૬) ઔર વો કેહતે હેં કે રસૂલ પર કોઈ નિશાની

مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ قَادِرٌ عَلٰۤی اَنْ یُّنَزِّلَ اٰیَةً
ઉસકે રબ કી તરફ સે કયૂં નહીં ઉતરી? આપ કહિયે કે બેશક અલ્લાહ કાદિર હે કે કોઈ નિશાની ઉતારે

وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ ﴿۳۷﴾ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِی الْاَرْضِ
મગર અક્ષર લોગ નહીં જાનતે (૩૭) ઔર જો જાનવર ઝમીન પર ચલતા હે ઔર

وَلَا طٰٓىِٕرٍ یَّطِیْرُ بِجَنَاحَیْهِ اِلَّاۤ اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ ؕ مَا فَرَّطْنَا فِی
જો ભી પરિન્દા અપને દોનોં પરોં સે ઉડતા હે વો સબ તુમ્હારી હી તરહ કી ઉમ્મતેં હેં, હમને લિખને મેં

الْكِتٰبِ مِنْ شَیْءٍ ثُمَّ اِلٰی رَبِّهِمْ یُحْشَرُوْنَ ﴿۳۸﴾ وَالَّذِیْنَ
કોઈ ચીઝ નહીં છોડી હે ફિર સબ અપને રબ કે પાસ ઈકઠ્ઠે કિયે જાએંગે (૩૮) ઔર જિન્હોંને

كَذَّبُوْا بِاٰیٰتِنَا صُمٌّ وَّبُكْمٌ فِی الظُّلُمٰتِ ؕ مَنْ یَّشَاِ اللّٰهُ
હમારી નિશાનિયોં કો જુઠલાયા વો બેહરે ઔર ગુંગે હેં જો અંધેરોં મેં પડે હુએ હેં, અલ્લાહ જિસકો ચાહતા

یُضْلِلْهُ ؕ وَمَنْ یَّشَاْ یَجْعَلْهُ عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ﴿۳۹﴾
હે ભટકા દેતા હે ઔર જિસકો ચાહતા હે સીધી રાહ પર લગા દેતા હે (૩૯)

قُلْ أَرَءَيْتَكُمْ إِنْ أَتَٰكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ

આપ કહિયે કે યે બતાઓ કે અગર તુમ પર અલ્લાહ કા અઝાબ આ જાએ યા કયામત આ જાએ

أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ

તો કયા તુમ અલ્લાહ કે સિવા કિસી ઔર કો પુકારોગે? ઝરા બતાઓ અગર તુમ સચ્ચે હો (૪૦) બલ્કે તુમ

تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ

ઉસીકો પુકારોગે, ફિર વો દૂર કર દેતા હૈ ઉસ મુસીબત કો જિસકે લિયે તુમ ઉસકો પુકારતે હો અગર વો

وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ

ચાહતા હૈ ઔર તુમ ભૂલ જાતે હો ઉનકો જિન્હેં તુમ શરીક ઠેહરાતે હો (૪૧) ઔર તુમસે પેહલે બહોત સી

مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَٰهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ

કૌમોં કી તરફ હમને રસૂલ ભેજે ફિર હમને ઉનકો પકડા સખ્તી મેં ઔર તકલીફ મેં, તાકે વો

يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا

ગિડગિડાએં (૪૨) પસ જબ હમારી તરફ સે ઉન પર સખ્તી આઈ તો કયૂં ન વો ગિડગિડાએ,

وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَٰنُ مَا كَانُوا

બલ્કે ઉનકે દિલ સખ્ત હો ગયે ઔર શૈતાન ઉનકે અમલ કો ઉનકી નઝર મેં ખુશનુમા કરકે

يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ

દિખાતા રહા (૪૩) ફિર જબ ઉન્હોંને ઉસ નસીહત કો ભુલા દિયા જો ઉનકો કી ગઈ થી તો હમને ઉન પર હર

أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَٰهُمْ

ચીઝ કે દરવાઝે ખોલ દિયે, યહાં તક કે જબ વો ઉસ ચીઝ પર ખુશ હો ગયે જો ઉન્હેં દી ગઈ થી તો હમને

بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ

અચાનક ઉનકો પકડ લિયા, ઉસ વકત વો નાઉમ્મીદ હો કર રેહ ગયે (૪૪) પસ ઉન લોગોં કી જડ કાટ દી ગઈ

الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَٰلَمِينَ ﴿٤٥﴾ قُلْ

જિન્હોંને ઝુલ્મ કિયા થા, ઔર સારી તા'રીફ અલ્લાહ કે લિયે હૈ જો તમામ જહાનોં કા રબ હૈ (૪૫) આપ કેહ

أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَٰرَكُمْ وَخَتَمَ

દીજિયે કે યે બતાઓ કે અગર અલ્લાહ છીન લે તુમ્હારે કાન ઔર તુમ્હારી આંખે ઔર તુમ્હારે દિલોં પર

عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ انْظُرْ

મુહર લગા દે તો અલ્લાહ કે સિવા કોન મા'બૂદ હૈ જો ઉનકો વાપસ લાએ, દેખો કે

كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُوْنَ ﴿٤٦﴾ قُلْ

હમ કૈસે તરહ તરહ કી નિશાનિયાં બયાન કરતે હૈં ફિર ભી વો મુંહ મોડ લેતે હૈં﴿٤٦﴾ કેહ દીજિયે કે

اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً

યે બતાઓ કે અગર અલ્લાહ કા અઝાબ તુમ્હારે ઉપર અચાનક યા ખુલે તૌર પર આ જાએ

هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرْسِلُ

તો ઝાલિમોં કે સિવા ઔર કોન હલાક હોગા﴿٤٧﴾ ઔર રસૂલોં કો હમ સિર્ફ

الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۚ فَمَنْ اٰمَنَ

ખુશખબરી દેનેવાલે યા ડરાનેવાલે કી હૈસિયત સે ભેજતે હૈં, ફિર જો ઈમાન લાયા

وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٤٨﴾

ઔર અપની ઈસ્લાહ કી તો ઉનકે લિયે ન કોઈ અંદેશા હૈ ઔર ન વો ગમગીન હોંગે﴿٤٨﴾

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوْا

ઔર જિન્હોંને હમારી નિશાનિયોં કો જુઠલાયા તો ઉનકો અઝાબ પકડ લેગા ઈસ વજહ સે કે વો નાફરમાની

يَفْسُقُوْنَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَّآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ

કરતે થે﴿٤٩﴾ આપ કેહ દેં કે મેં તુમસે યે નહીં કેહતા કે મેરે પાસ અલ્લાહ કે ખઝાને હૈં

وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ اِنِّيْ مَلَكٌ ۚ اِنْ

ઔર ન મેં ગૈબ કો જાનતા હું ઔર ન મેં તુમસે કેહતા હું કે મેં ફરિશ્તા હું, મેં તો બસ

اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ ۭ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى

ઉસ વહી કી પૈરવી કરતા હું જો મેરે પાસ આતી હૈ, આપ કહિયે કે કયા અંધા ઔર આંખોવાલા

وَالْبَصِيْرُ ۭ اَفَلَا تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٥٠﴾ ع وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِيْنَ

દોનો બરાબર હો સકતે હૈં, કયા તુમ ગોર નહીં કરતે?﴿٥٠﴾ ઔર આપ ઈસ વહી કે ઝરિયે સે ડરાઈયે ઉન લોગોં કો

يَخَافُوْنَ اَنْ يُّحْشَرُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِّنْ

જો અંદેશા રખતે હૈં ઈસ બાત કા કે વો અપને રબ કે પાસ જમા કિયે જાએંગે ઈસ હાલ મેં કે અલ્લાહ કે

دُوْنِهٖ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٥١﴾ وَلَا

સિવા ન ઉનકા કોઈ હિમાયતી હોગા ઔર ન સિફારિશ કરનેવાલા, શાયદ કે વો અલ્લાહ સે ડરેં﴿٥١﴾ ઔર

تَطْرُدِ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ

આપ ઉન લોગોં કો અપને સે દૂર ન કરેં જો સુબહ વ શામ અપને રબ કો પુકારતે હૈં

منزل ٢

ع ٥

يُرِيْدُوْنَ وَجْهَهٗ ؕ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ

ઉસકી ખુશનૂદી ચાહતે હુએ, ઉનકે હિસાબ મેં સે કિસી ચીઝ કા બોજ આપ પર નહીં

شَيْءٍ وَّمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ

ઔર ન આપકે હિસાબ મેં સે કિસી ચીઝ કા બોજ ઉન પર હૈ કે આપ ઉનકો અપને દૂર કરકે

فَتَكُوْنَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٢﴾ وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ

નાઈન્સાફી કરનેવાલોં મેં સે હો જાએં (૫૨) ઔર ઈસ તરહ હમને ઉનમેં સે એક કો દૂસરે

بِبَعْضٍ لِّيَقُوْلُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنْۢ

સે આઝમાયા હૈ તાકે વો કહેં કે કયા યહી વો લોગ હૈં જિન પર હમારે દરમિયાન અલ્લાહ કા

بَيْنِنَا ؕ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشّٰكِرِيْنَ ﴿٥٣﴾ وَاِذَا جَآءَكَ

ફઝલ હુવા હૈ, કયા અલ્લાહ શુક્રગુઝારોં સે ખૂબ વાકિફ નહીં? (૫૩) ઔર જબ આપકે પાસ

الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ

વો લોગ આએં જો હમારી આયાત પર ઈમાન લાએ હૈં તો ઉનસે કહિયે કે તુમ પર સલામતી હો, તુમ્હારે

رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۙ اَنَّهٗ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ

રબને અપને ઉપર રહમત લિખ લી હૈ, બેશક તુમ મેં જો કોઈ નાદાની સે કોઈ

سُوْٓءًۢا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَصْلَحَ ۙ فَاَنَّهٗ

બુરાઈ કર બૈઠે ફિર ઉસકે બાદ વો તૌબા કરે ઔર ઈસ્લાહ કર લે તો વો

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلِتَسْتَبِيْنَ

બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૫૪) ઔર ઈસ તરહ હમ અપની નિશાનિયાં ખોલ કર બયાન કરતે હૈં ઔર તાકે

سَبِيْلُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٥٥﴾ قُلْ اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ

મુજ્રિમોં કા તરીકા ઝાહિર હો જાએ (૫૫) (એ નબી) આપ કેહ દીજિયે કે મુજે ઈસસે રોકા ગયા હૈ કે મેં ઉનકી

تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قُلْ لَّآ اَتَّبِعُ اَهْوَآءَكُمْ ۙ

ઈબાદત કરું જિનકો તુમ અલ્લાહ કે સિવા પુકારતે હો, આપ કેહ દેં કે મેં તુમ્હારી ખ્વાહિશોં કી પૈરવી નહીં કર

قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ﴿٥٦﴾ قُلْ

સકતા, અગર મેં ઐસા કરું તો મેં રાહ સે ભટક જાઉંગા ઔર મેં રાહ પાનેવાલોં મેં સે ન રહુંગા (૫૬) કેહ દીજિયે કે

اِنِّيْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَكَذَّبْتُمْ بِهٖ ؕ مَا عِنْدِيْ

મેં અપને રબ કી તરફ સે એક રોશન દલીલ પર હું ઔર તુમને ઉસકો જુઠલા દિયા હૈ, વો ચીઝ મેરે પાસ

مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ يَقُصُّ
નહીં હે જિસકે લિયે તુમ જલ્દી કર રહે હો, ફૈસલે કા ઈખ્તિયાર સિર્ફ અલ્લાહ હી કો હે, વહી હક કો

الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفٰصِلِيْنَ ﴿۵۷﴾ قُلْ لَّوْ اَنَّ عِنْدِىْ
બયાન કરતા હે ઔર વો બેહતરીન ફૈસલા કરનેવાલા હે (૫૭) કેહ દીજિયે કે અગર વો ચીઝ મેરે પાસ હોતી

مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ لَقُضِىَ الْاَمْرُ بَيْنِىْ وَبَيْنَكُمْ ؕ
જિસકે લિયે તુમ જલ્દી કર રહે હો તો મેરે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન મા'મલે કા ફૈસલા હો ચુકા હોતા,

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۸﴾ وَعِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ
ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હે ઝાલિમોં કો (૫૮) ઔર ઉસી કે પાસ ગૈબ કી કુન્જિયાં હૈં

لَا يَعْلَمُهَآ اِلَّا هُوَ ؕ وَيَعْلَمُ مَا فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ
જિસે ઉસકે સિવા કોઈ નહીં જાનતા, અલ્લાહ જાનતા હે જો કુછ ખુશ્કી મેં ઔર સમન્દર મેં હે,

وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ
ઔર દરખ્ત સે ગિરનેવાલા કોઈ પત્તા ઐસા નહીં જિસકા ઉસે ઈલ્મ ન હો ઔર ઝમીન કી

فِىْ ظُلُمٰتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَّلَا يَابِسٍ اِلَّا
તારીકિયોં મેં કોઈ દાન નહીં ગિરતા ઔર ન કોઈ તર ઔર ખુશ્ક ચીઝ મગર સબ

فِىْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿۵۹﴾ وَهُوَ الَّذِىْ يَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّيْلِ
એક ખુલી કિતાબ મેં દર્જ હે (૫૯) ઔર વહી હે જો રાત મેં તુમકો વફાત દેતા હે

وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيْهِ
ઔર દિન કો જો કુછ તુમ કરતે હો ઉસકો જાનતા હે ફિર તુમકો ઉઠા દેતા હે ઉસમેં

لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُّسَمًّى ۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ
તાકે મુકર્રરહ મુદ્દત પૂરી હો જાએ, ફિર ઉસીકી તરફ તુમ્હારી વાપસી હે ફિર વો

يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۶۰﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ
તુમકો બા ખબર કર દેગા ઉસસે જો તુમ કરતે રહે હો (૬૦) ઔર વો ગાલિબ હે અપને

عِبَادِهٖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ
બંદો પર ઔર વો તુમ્હારે ઉપર નિગરાન ભેજતા હે, યહાં તક કે જબ તુમ મેં સે કિસીકી મૌત કા વકત

اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُوْنَ ﴿۶۱﴾
આ જાતા હે તો હમારે ભેજે હુએ ફરિશ્તે ઉસકી રૂહ કબ્ઝ કર લેતે હૈં ઔર વો કોતાહી નહીં કરતે (૬૧)

منزل ۲

ع ۷ ۱۴

ثُمَّ رُدُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ ؕ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ ۟

ફિર સબ, અપને હકીકી માલિક અલ્લાહ કી તરફ વાપસ લાયે જાએંગે, સુન લો! હુકમ ઉસીકા હૈ

وَهُوَ اَسْرَعُ الْحٰسِبِيْنَ ﴿۶۲﴾ قُلْ مَنْ يُّنَجِّيْكُمْ مِّنْ

ઔર વો બહોત જલ્દ હિસાબ લેનેવાલા હૈ (૬૨) આપ કેહ દીજિયે કે કોન તુમકો નજાત દેતા હૈ

ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُوْنَهٗ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ۚ

ખુશ્કી ઔર સમન્દર કી તારીકિયોં સે જબકે તુમ ઉસકો પુકારતે હો આજિઝી સે ઔર ચુપકે ચુપકે કે અગર

لَئِنْ اَنْجٰىنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿۶۳﴾

અલ્લાહને હમકો નજાત દે દી ઈસ મુસીબત સે તો હમ ઉસકે શુક્રગુઝાર બંદો મેં સે હો જાએગેં (૬૩)

قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ

કેહ દીજિયે કે અલ્લાહ હી તુમકો નજાત દેતા હૈ ઈસસે ઔર હર તકલીફ સે ફિર ભી તુમ

تُشْرِكُوْنَ ﴿۶۴﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ

શિર્ક કરને લગતે હો (૬૪) કેહ દેં કે અલ્લાહ કાદિર હૈ ઈસ પર કે તુમ પર કોઈ અઝાબ

عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ

ભેજ દે તુમ્હારે ઉપર સે યા તુમ્હારે પૈરોં કે નીચે સે યા તુમકો ગિરોહોં મેં

شِيَعًا وَّيُذِيْقَ بَعْضَكُمْ بَاْسَ بَعْضٍ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ

તકસીમ કરકે આપસ મેં ભિડા દે ઔર એક કો દૂસરે કી તાકત કા મઝા ચખા દે, દેખો હમ કિસ તરહ

نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿۶۵﴾ وَكَذَّبَ بِهٖ

દલીલોં કો મુખ્તલિફ પેહલુઓં સે બયાન કરતે હૈં તાકે વો સમજેં (૬૫) ઔર આપકી કૌમને ઉસકો

قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ؕ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ﴿۶۶﴾ؕ

જુઠલા દિયા હૈ હાલાંકે વો હક હૈ, આપ કેહ દેં કે મેં તુમ્હારે ઉપર દારોગા નહીં હું (૬૬)

لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ ز وَّسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿۶۷﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ

હર ખબર કે લિયે એક વકત મુકર્રર હૈ ઔર તુમ જલ્દ હી જાન લોગે (૬૭) ઔર જબ આપ ઉન લોગોં કો

الَّذِيْنَ يَخُوْضُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى

દેખો જો હમારી આયતોં મેં એબ નિકાલતે હૈં તો ઉનસે અલગ હો જાઈયે

يَخُوْضُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ ؕ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ

યહાં તક કે વો કિસી ઔર બાત મેં લગ જાએં, ઔર અગર કભી શૈતાન આપકો

الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٦٨﴾
ભુલા દે તો યાદ આને કે બાદ ઐસે નાઈન્સાફ લોગોં કે પાસ ન બૈઠિયે﴿٦٨﴾

وَمَا عَلَى الَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ
ઔર જો લોગ અલ્લાહ સે ડરતે હૈં ઉન પર ઉનકે હિસાબ મેં સે કિસી ચીઝ કી ઝિમ્મેદારી નહીં,

وَّلٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِيْنَ
અલબત્તા યાદ દિલાના હૈ શાયદ કે વો ભી ડરેં﴿٦٩﴾ઔર ઉન લોગોં કો છોડ દીજિયે જિન્હોંને

اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَعِبًا وَّلَهْوًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ
અપને દીન કો ખેલ તમાશા બના રખ્ખા હૈ ઔર જિનકો દુનિયા કી ઝિંદગીને ધોકે મેં ડાલ રખ્ખા હૈ,

الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌۢ بِمَا كَسَبَتْ ۖ ق
ઔર કુર્આન કે ઝરિયે નસીહત કરતે રહિયે તાકે કોઈ શખ્સ અપને કિયે મેં ગિરફતાર ન હો જાએ,

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ ۚ وَاِنْ
ઈસ હાલ મેં કે અલ્લાહ સે બચાનેવાલા કોઈ મદદગાર ઔર સિફારિશી ઉસકે લિયે ન હો, ઔર અગર વો

تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا ۗ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ
દુનિયા ભર કા મુઆવઝા ભી દે દે તબ ભી ઉસસે કબૂલ ન કિયા જાએ, યહી લોગ હૈં

اُبْسِلُوْا بِمَا كَسَبُوْا ۚ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّعَذَابٌ
જો અપને કિયે મેં ગિરફતાર હો ગયે, ઉનકે પીને કે લિયે ખોલતા હુવા પાની હોગા ઔર દર્દનાક

اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿٧٠﴾ ع قُلْ اَنَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ
સઝા હોગી ઈસ લિયે કે વો કુફ્ર કરતે થે﴿٧٠﴾ (એ નબી) આપ કહિયે કે કયા હમ અલ્લાહ કો છોડ કર ઉનકો

اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا
પુકારેં જો હમકો ન નફા દે સકતે હૈં ઔર ન હમકો નુકસાન પહૂંચા સકતે હૈં ઔર કયા હમ ઉલટે પાંવ ફિર

بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِى اسْتَهْوَتْهُ الشَّيٰطِيْنُ
જાએં બાદ ઈસકે કે અલ્લાહ હમકો સીધા રાસ્તા દિખા ચુકા હૈ, ઉસ શખ્સ કે માનિન્દ જિસકો શૈતાનોંને

فِى الْاَرْضِ حَيْرَانَ ۖ لَهٗٓ اَصْحٰبٌ يَّدْعُوْنَهٗٓ اِلَى
બયાબાન મેં ભટકા દિયા હો ઔર વો હૈરાન ફિર રહા હો, ઉસકે સાથી ઉસકો સીધે રાસ્તે કી તરફ

الْهُدَى ائْتِنَا ۗ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ۗ
બુલા રહે હોં કે હમારે પાસ આ જાઓ, આપ કેહ દીજિયે કે રેહનુમાઈ તો સિર્ફ અલ્લાહ કી રેહનુમાઈ હૈ

وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۷۱﴾ وَاَنْ اَقِيْمُوا

ઔર હમકો હુકમ મિલા હૈ કે હમ અપને આપકો તમામ જહાનોં કે પરવરદિગાર કે હવાલે કર દેં (૭૧) ઔર

الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ ؕ وَهُوَ الَّذِيْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿۷۲﴾

યે કે નમાઝ કાઈમ કરો ઔર અલ્લાહ સે ડરો, ઔર વહી હૈ જિસકી તરફ તુમ સમેટે જાઓગે (૭૨)

وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ

ઔર વહી હૈ જિસને આસમાનોં ઔર ઝમીન કો હક કે સાથ પૈદા કિયા હૈ

وَيَوْمَ يَقُوْلُ كُنْ فَيَكُوْنُ ؕ قَوْلُهُ الْحَقُّ ؕ وَلَهُ

ઔર જિસ દિન વો કહેગા કે હો જા તો વો હો જાએગા, ઉસકી બાત હક હૈ ઔર ઉસીકી

الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ ؕ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ؕ

હુકૂમત હોગી ઉસ રોઝ જબ સૂર ફૂંકા જાએગા, વો છુપી હુઈ ઔર ખુલી હુઈ બાતોં કા જાનનેવાલા

وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿۷۳﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ

ઔર હિકમતવાલા, ખબર રખનેવાલા હૈ (૭૩) ઔર જબ ઈબ્રાહીમ (અ.સ.)ને અપને બાપ

اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً ۚ اِنِّيْٓ اَرٰىكَ وَقَوْمَكَ

આઝર સે કહા કે કયા તુમ બુતોં કો ખુદા માનતે હો? મૈં તુમકો ઔર તુમ્હારી કૌમ કો

فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۷۴﴾ وَكَذٰلِكَ نُرِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ

ખુલી હુઈ ગુમરાહી મેં દેખતા હું (૭૪) ઔર ઈસી તરહ હમને ઈબ્રાહીમ(અ.સ.) કો દિખા દી

مَلَكُوْتَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوْنَ مِنَ

આસમાનોં ઔર ઝમીનોં કી હુકૂમત ઔર તાકે વો યકીન કરનેવાલોં મેં સે બન

الْمُوْقِنِيْنَ ﴿۷۵﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا ۚ

જાએં (૭૫) ફિર જબ રાતને ઉન પર અંધેરા કર દિયા તો ઉન્હોંને એક તારે કો દેખા,

قَالَ هٰذَا رَبِّيْ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَآ اُحِبُّ

કહા કે યે મેરા રબ હૈ, ફિર જબ વો ડૂબ ગયા તો ઉન્હોંને કહા કે મૈં ડૂબ જાનેવાલોં કો

الْاٰفِلِيْنَ ﴿۷۶﴾ فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّيْ ۚ

દોસ્ત નહીં રખતા (૭૬) ફિર જબ ઉન્હોંને ચાંદ કો ચમકતે હુએ દેખા તો કહા કે યે મેરા રબ હૈ,

فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِيْ رَبِّيْ لَاَكُوْنَنَّ

ફિર જબ વો ડૂબ ગયા તો કેહને લગે કે અગર મેરા રબ મુજે હિદાયત ન દે તો મૈં ઝરૂર

مِنَ الْقَوْمِ الضَّآلِّيْنَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً

ગુમરાહ લોગોં મેં સે હો જાઉંગા﴾૭૭﴿ ફિર જબ સૂરજ કો ચમકતે હુએ દેખા તો

قَالَ هٰذَا رَبِّيْ هٰذَآ اَكْبَرُ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَتْ قَالَ

કહા કે યે મેરા રબ હૈ યે સબસે બડા હૈ, ફિર જબ વો ભી ડૂબ ગયા તો ઉન્હોંને કહા કે

يٰقَوْمِ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿٧٨﴾ اِنِّيْ وَجَّهْتُ

એ મેરી કૌમ! મૈં ઉસ શિર્ક સે દૂર હું જો તુમ કરતે હો﴾૭૮﴿ મૈંને તો અપના રુખ

وَجْهِيَ لِلَّذِيْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ حَنِيْفًا

યકસૂ હો કર ઉસકી તરફ કર લિયા જિસને આસમાનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા હૈ

وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٧٩﴾ وَحَآجَّهٗ قَوْمُهٗ ؕ قَالَ

ઔર મૈં શિર્ક કરનેવાલોં મેં સે નહીં હું﴾૭૯﴿ ઔર ઉનકી કૌમ ઉનસે ઝઘડને લગી, ઉન્હોંને કહા:

اَتُحَآجُّوْٓنِّيْ فِي اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنِ ؕ وَلَآ اَخَافُ مَا

કયા તુમ અલ્લાહ કે મા'મલે મેં મુજસે ઝઘડતે હો હાલાંકે ઉસને મુજે રાહ દિખા દી, ઔર મૈં ઉનસે નહીં

تُشْرِكُوْنَ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ رَبِّيْ شَيْـًٔا ؕ وَسِعَ رَبِّيْ

ડરતા જિનકો તુમ અલ્લાહ કા શરીક ઠેહરાતે હો મગર યે કે કોઈ બાત મેરા રબ હી ચાહે, મેરે રબ કા ઈલ્મ

كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ؕ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ

હર ચીઝ પર છાયા હુઆ હૈ, કયા તુમ નહીં સોચતે﴾૮૦﴿ ઔર મૈં કયૂંકર

اَخَافُ مَآ اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُوْنَ اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ

ડરું તુમ્હારે શરીકોં સે જબકે તુમ અલ્લાહ કે સાથ ઉન ચીઝોં કો ખુદાઈ મેં શરીક ઠેહરાતે

بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا ؕ فَاَيُّ

હુએ નહીં ડરતે જિનકે લિયે ઉસને તુમ પર કોઈ દલીલ નહીં ઉતારી, અબ દોનોં

الْفَرِيْقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٨١﴾

ગિરોહોં મેં સે અમન કા ઝયાદહ મુસ્તહિક કોન હૈ (બતાઓ) અગર તુમ જાનતે હો﴾૮૧﴿

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يَلْبِسُوْٓا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ

જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર નહીં મિલાયા અપને ઈમાન મેં કોઈ નુકસાન ઉન્હી કે લિયે

لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ

અમન હૈ ઔર વહી સીધી રાહ પર હૈં﴾૮૨﴿ યે હૈ હમારી દલીલ

منزل ٢

وقف لازم

ع ١٢/١٥

اٰتَيْنٰهَآ اِبْرٰهِيْمَ عَلٰى قَوْمِهٖ ؕ نَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ ؕ
જો હમને ઈબ્રાહીમ કો ઉનકી કૌમ કે મુકાબલે મેં દી, હમ જિસકે દરજે ચાહતે હૈં બુલંદ કર દેતે હૈં.

اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿٨٣﴾ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ؕ
બેશક આપકા રબ હિકમતવાલા, ઈલ્મવાલા હે ﴿٨٣﴾ ઔર હમને ઈબ્રાહીમ કો ઈસ્હાક ઔર યાકૂબ અતા

كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوْحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ
કિયે, હર એક કો હમને હિદાયત દી ઔર નૂહ કો ભી હમને હિદાયત દી ઉસસે પેહલે, ઔર ઉસકી નસ્લ મેં

وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوْبَ وَيُوْسُفَ وَمُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ؕ وَكَذٰلِكَ
સે દાઉદ ઔર સુલેમાન ઔર અય્યૂબ ઔર યૂસુફ ઔર મૂસા ઔર હારૂન(અ.સ.) કો ભી, ઔર હમ નેકોં

نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى وَعِيْسٰى وَاِلْيَاسَ ؕ
કો ઈસી તરહ બદલા દેતે હૈં ﴿٨٤﴾ ઔર ઝકરિયા ઔર યહયા ઔર ઈસા ઔર ઈલયાસ(અ.સ.) કો ભી,

كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٥﴾ وَاِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَيُوْنُسَ
ઉનમેં સે હર એક નેક થા ﴿٨٥﴾ ઔર ઈસ્માઈલ ઔર અલ્યસઅ ઔર યૂનુસ

وَلُوْطًا ؕ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٦﴾ وَمِنْ اٰبَآئِهِمْ
ઔર લૂત(અ.સ.)કો ભી, ઔર ઉનમેં સે હર એક કો હમને દુનિયાવાલોં પર ફઝીલત અતા કી ﴿٨٦﴾ ઔર ઉનકે

وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ ۚ وَاجْتَبَيْنٰهُمْ وَهَدَيْنٰهُمْ اِلٰى
બાપ–દાદોં ઔર ઉનકી અવલાદ ઔર ઉનકે ભાઈયોં મેં સે ભી, ઔર ઉનકો હમને ચુન લિયા ઔર હમને

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٨٧﴾ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِيْ بِهٖ مَنْ
સીધે રાસ્તે કી તરફ ઉનકી રેહનુમાઈ કી ﴿٨٧﴾ યે અલ્લાહ કી હિદાયત હે જિસસે વો રેહનુમાઈ કરતા હે અપને

يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَلَوْ اَشْرَكُوْا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا
બંદો મેં સે જિસકી ચાહતા હે, ઔર અગર વો શિર્ક કરતે તો ઝાયેઅ હો જાતા જો કુછ ઉન્હોંને

يَعْمَلُوْنَ ﴿٨٨﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ
કિયા થા ﴿٨٨﴾ યે વો લોગ હૈં જિનકો હમને કિતાબ ઔર હિકમત ઔર નબુવ્વત અતા કી,

وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَاِنْ يَّكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَآءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا
પસ અગર યે(મકકાવાલે) ઈસકા ઈન્કાર કર દેં તો હમને ઉસકે લિયે ઐસે લોગ મુકર્રર કર દિયે હૈં જો

لَّيْسُوْا بِهَا بِكٰفِرِيْنَ ﴿٨٩﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰىهُمُ
ઉસકે મુન્કિર નહીં હૈં ﴿٨٩﴾ યહી વો લોગ હૈં જિનકો અલ્લાહને હિદાયત બખ્શી પસ આપ ભી ઉનકે તરીકે

اقْتَدِهْ ؕ قُلْ لَّاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى

પર ચલેં, કેહ દીજિયે કે મેં ઈસ પર તુમસે કોઈ મુઆવઝા નહીં માંગતા, યે તો બસ એક નસીહત હૈ

لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٠﴾ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖۤ اِذْ قَالُوْا مَاۤ

દુનિયાવાલોં કે લિયે (૯૦) ઔર ઉન્હોંને અલ્લાહ કે બારે મેં બહોત ગલત અંદાઝા લગાયા જબ ઉન્હોંને કહા

اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِّنْ شَیْءٍ ؕ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ

કે અલ્લાહને કિસી ઈન્સાન પર કોઈ ચીઝ નહીં ઉતારી, આપ કેહ દીજિયે કે વો કિસને ઉતારી થી જિસકો લે કર

الَّذِیْ جَآءَ بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا وَّهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ

મૂસા આયે થે જો રોશન થી ઔર રેહનુમાઈ(કા ઝરિયા) થી લોગોં કે વાસ્તે, જિસકો તુમને વરક વરક કર રખ્ખા

قَرَاطِیْسَ تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفُوْنَ كَثِیْرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ مَّا

હૈ ઉનમેં સે કુછ કો ઝાહિર કરતે હો ઔર બહોત કુછ છુપા જાતે હો, ઔર તુમકો વો બાતેં સિખાઈ ગઈ જિનકો ન

لَمْ تَعْلَمُوْۤا اَنْتُمْ وَلَاۤ اٰبَآؤُكُمْ ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِیْ

તુમ જાનતે થે ઔર ન તુમ્હારે બાપ દાદા, કેહ દીજિયે કે અલ્લાહને ઉતારી, ફિર ઉનકો ઉનકે હાલ પર છોડ

خَوْضِهِمْ یَلْعَبُوْنَ ﴿٩١﴾ وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ

દીજિયે કે વો અપની બેહુદા ગુફતગૂ મેં મશ્ગૂલ રેહ કર દિલલગી કરતે હૈં (૯૧) ઔર યે કિતાબ હૈ જો હમને ઉતારી

الَّذِیْ بَیْنَ یَدَیْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا ؕ

હૈ બરકતવાલી, તસ્દીક કરનેવાલી ઉનકી જો ઉસસે પેહલે હૈં ઔર તાકે આપ ડરાએં મકકાવાલોં કો ઔર ઉસકે

وَالَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ یُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ

આસપાસ વાલોં કો, ઔર જો આખિરત પર યકીન રખતે હૈં વહી ઉસ પર ઈમાન લાએંગે ઔર વો અપની

یُحَافِظُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا

નમાઝ કી પાબંદી કરનેવાલે હૈં (૯૨) ઔર ઉસસે બળ્હ કર કોન ઝાલિમ હોગા જો અલ્લાહ પર જૂઠી તોહમત બાંધે

اَوْ قَالَ اُوْحِیَ اِلَیَّ وَلَمْ یُوْحَ اِلَیْهِ شَیْءٌ وَّمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ

યા કહે કે મુજ પર વહી ઉતરી હૈ, હાલાંકે ઉસ પર કોઈ વહી નાઝિલ ન કી ગઈ હો, ઔર કહે કે જૈસા

مِثْلَ مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ ؕ وَلَوْ تَرٰۤى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِیْ غَمَرٰتِ

કલામ અલ્લાહને ઉતારા હૈ મેં ભી ઉતારુંગા, ઔર અગર આપ વો વકત દેખો જબકે યે ઝાલિમ મૌત કી

الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوْۤا اَیْدِیْهِمْ ۚ اَخْرِجُوْۤا اَنْفُسَكُمْ ؕ

સખ્તિયોં મેં હોંગે ઔર ફરિશ્તે હાથ બળ્હા રહે હોંગે કે લાઓ અપની જાને નિકાલો

ع ١٠ / ١٢

منزل ٢

اَلۡيَوۡمَ تُجۡزَوۡنَ عَذَابَ الۡهُوۡنِ بِمَا كُنۡتُمۡ تَقُوۡلُوۡنَ عَلَى

આજ તુમકો ઝિલ્લત કા અઝાબ દિયા જાએગા ઈસ વજહ સે કે તુમ અલ્લાહ કે બારે મેં જૂઠી બાતેં કેહતે થે

اللّٰهِ غَيۡرَ الۡحَـقِّ وَكُنۡتُمۡ عَنۡ اٰيٰتِهٖ تَسۡتَكۡبِرُوۡنَ ﴿۹۳﴾ وَلَقَدۡ

ઔર તુમ અલ્લાહ કી નિશાનિયોં સે તકબ્બુર કિયા કરતે થે (૯૩) ઔર તુમ હમારે પાસ અકેલે અકેલે આ

جِئۡتُمُوۡنَا فُرَادٰى كَمَا خَلَقۡنٰكُمۡ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّتَرَكۡتُمۡ مَّا

ગયે જૈસાકે હમને તુમકો પેહલી મરતબા પૈદા કિયા થા ઔર જો કુછ અસ્બાબ હમને તુમકો દિયે થે સબ

خَوَّلۡنٰكُمۡ وَرَآءَ ظُهُوۡرِكُمۡ‌ۚ وَمَا نَرٰى مَعَكُمۡ شُفَعَآءَكُمُ

તુમ પીછે છોડ આયે, ઔર હમ તુમ્હારે સાથ સિફારિશ કરનેવાલોં કો ભી નહીં દેખતે જિનકે મુતઅલ્લિક

الَّذِيۡنَ زَعَمۡتُمۡ اَنَّهُمۡ فِيۡكُمۡ شُرَكٰٓؤُا‌ ؕ لَقَدْ تَّقَطَّعَ بَيۡنَكُمۡ

તુમ સમજતે થે કે તુમ્હારા કામ બનાને મેં ઉનકા ભી હિસ્સા હૈ, યકીનન (ઉનસે) તુમ્હારા રિશ્તા તૂટ ગયા હૈ

وَضَلَّ عَنۡكُمۡ مَّا كُنۡتُمۡ تَزۡعُمُوۡنَ ﴿۹۴﴾ اِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الۡحَبِّ

ઔર તુમસે જાતે રહે વો વા'દે જો તુમ કિયા કરતે થે (૯૪) બેશક અલ્લાહ દાને ઔર ગુઠલી કો

وَالنَّوٰى‌ ؕ يُخۡرِجُ الۡحَىَّ مِنَ الۡمَيِّتِ وَمُخۡرِجُ الۡمَيِّتِ مِنَ

ફાડનેવાલા હૈ, વો જાનદાર કો બેજાન સે નિકાલતા હૈ ઔર વહી બેજાન કો જાનદાર સે

الۡحَىِّ‌ ؕ ذٰ لِكُمُ اللّٰهُ‌ فَاَنّٰى تُؤۡفَكُوۡنَ ﴿۹۵﴾ فَالِقُ الۡاِصۡبَاحِ‌ۚ

નિકાલનેવાલા હૈ, વહી તુમ્હારા અલ્લાહ હૈ ફિર તુમ કિધર બેહકે ચલે જા રહે હો? (૯૫) વહી નિકાલનેવાલા

وَجَعَلَ الَّيۡلَ سَكَنًا وَّالشَّمۡسَ وَالۡقَمَرَ حُسۡبَانًا‌ ؕ ذٰ لِكَ

હૈ સુબ્હ કા ઔર ઉસને રાત કો સુકૂન કા વકત બનાયા ઔર સૂરજ ઔર ચાંદ કો હિસાબ સે રખ્ખા હૈ, યે

تَقۡدِيۡرُ الۡعَزِيۡزِ الۡعَلِيۡمِ ﴿۹۶﴾ وَهُوَ الَّذِىۡ جَعَلَ لَـكُمُ النُّجُوۡمَ

મુકર્રર કિયા હુવા હૈ બડે ગલ્બેવાલે, બડે ઈલ્મવાલે કી તરફ સે (૯૬) ઔર વહી હૈ જિસને તુમ્હારે લિયે સિતારે

لِتَهۡتَدُوۡا بِهَا فِىۡ ظُلُمٰتِ الۡبَرِّ وَالۡبَحۡرِ‌ ؕ قَدۡ فَصَّلۡنَا الۡاٰيٰتِ

બનાએ, તાકે તુમ ઉનકે ઝરિયે સે ખુશ્કી ઔર તરી કે અંધેરોં મેં રાહ પાઓ, બેશક હમને દલીલોં કો ખોલ કર

لِقَوۡمٍ يَّعۡلَمُوۡنَ ﴿۹۷﴾ وَهُوَ الَّذِىۡۤ اَنۡشَاَكُمۡ مِّنۡ نَّفۡسٍ

બયાન કર દિયા હૈ ઉન લોગોં કે લિયે જો જાનના ચાહતે હૈં (૯૭) ઔર વહી હૈ જિસને તુમકો પૈદા કિયા એક જાન સે

وَّاحِدَةٍ فَمُسۡتَقَرٌّ وَّمُسۡتَوۡدَعٌ‌ ؕ قَدۡ فَصَّلۡنَا الۡاٰيٰتِ لِقَوۡمٍ

ફિર હર એક કે લિયે એક ઠિકાના હૈ ઔર હર એક કે લિયે ઉસકે સોંપે જાને કી જગહ હૈ, હમને દલીલોં કો ખોલ

يَّفْقَهُوْنَ ﴿۹۸﴾ وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَخْرَجْنَا

કર બયાન કર દિયા હૈ ઉન લોગોં કે લિયે જો સમજતે હૈં(૯૮)ઔર વહી હૈ જિસને આસમાનોં સે પાની

بِهٖ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ

બરસાયા ફિર હમને ઉસસે નિકાલી ઉગનેવાલી હર ચીઝ, ફિર હમને ઉસસે સરસબ્ઝ શાખ નિકાલી જિસ

حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۚ وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ

સે હમ તેહ બ તેહ દાને પૈદા કર દેતે હૈં, ઔર ખજૂર કે ગાભે મેં સે ફલ કે ગુછછે જુકે હુએ

وَّجَنّٰتٍ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا

ઔર બાગ અંગૂર કે ઔર ઝૈતૂન કે ઔર અનાર કે આપસ મેં મિલતે જુલતે

وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ اُنْظُرُوْٓا اِلٰى ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖ ۗ

ઔર જુદા જુદા ભી, હર એક ફલ કો દેખો જબ વો ફલતા હૈ ઔર ઉસકે પકને કો દેખો જબ વો પકતા હૈ,

اِنَّ فِيْ ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۹۹﴾ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ

બેશક ઈનકે અંદર નિશાનિયાં હૈં ઉન લોગોં કે લિયે જો ઈમાન કી તલબ રખતે હૈં (૯૯)ઔર ઉન્હોંને જિન્નાત

شُرَكَآءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوْا لَهٗ بَنِيْنَ وَبَنٰتٍۭ بِغَيْرِ

કો અલ્લાહ કા શરીક કરાર દિયા હાલાંકે ઉસીને ઉનકો પૈદા કિયા હૈ, ઔર બગેર સોચે સમજે ઉસકે લિયે

عِلْمٍ ۗ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿۱۰۰﴾ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ

બેટે ઔર બેટિયાં તરાશીં, પાક ઔર બરતર હૈ વો ઝાત ઉન બાતોં સે જો યે બયાન કરતે હૈં(૧૦૦)વો આસમાનોં

وَالْاَرْضِ ۗ اَنّٰى يَكُوْنُ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَمْ تَكُنْ لَّهٗ صَاحِبَةٌ ۗ

ઔર ઝમીન કા બનાનેવાલા હૈ, ઉસકા કોઈ બેટા કૈસે હો સકતા હૈ જબકે ઉસકી કોઈ બીવી નહીં,

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۱۰۱﴾ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ

ઔર ઉસને હર ચીઝ કો પૈદા કિયા હૈ, ઔર વો હર ચીઝ સે બા ખબર હૈ(૧૦૧)યે હૈ અલ્લાહ

رَبُّكُمْ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوْهُ ۚ وَهُوَ

તુમ્હારા રબ ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં, વહી હર ચીઝ કા ખાલિક હૈ પસ તુમ ઉસીકી ઈબાદત કરો,

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ﴿۱۰۲﴾ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ ۫ وَهُوَ يُدْرِكُ

ઔર વો હર ચીઝ કા કારસાઝ હૈ(૧૦૨) ઉસકો નિગાહેં નહીં પાતી મગર વો નિગાહોં કો પા લેતા હૈ ઔર વો બડા

الْاَبْصَارَ ۚ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ﴿۱۰۳﴾ قَدْ جَآءَكُمْ بَصَآئِرُ مِنْ

બારીક બીન, બડા બા ખબર હૈ(૧૦૩)અબ તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે બસીરત ભરે દલાઈલ આ ચુકે હૈં,

رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۭ

પસ જો બીનાઈ સે કામ લેગા વો અપને હી લિયે (ફાયદા પાએગા) ઔર જો અંધા બનેગા વો ખુદ નુકસાન પાએગા,

وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ

ઔર મેં તુમ્હારે ઉપર કોઈ નિગરાન નહીં હું ﴿١٠٤﴾ ઔર ઈસ તરહ હમ અપની દલીલેં મુખ્તલિફ તરીકોં સે બયાન કરતે

وَلِيَقُوْلُوْا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهٗ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿١٠٥﴾ اِتَّبِعْ مَآ

હૈં ઔર તાકે વો કહેં કે તુમને પઢ઼ લિયા ઔર તાકે હમ વાઝેહ કર દેં ઉન લોગોં કે લિયે જો જાનના ચાહેં ﴿١٠٥﴾ આપ બસ

اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ وَاَعْرِضْ عَنِ

ઉસ ચીઝ કી પૈરવી કરેં જો આપકે રબ કી તરફ સે આપકી જાનિબ વહી કી જા રહી હૈ, ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં

الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكُوْا ۭ وَمَا جَعَلْنٰكَ

ઔર મુશ્રિકોં સે એઅરાઝ કીજિયે ﴿١٠٦﴾ ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો યે લોગ શિર્ક ન કરતે, ઔર હમને આપકો

عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ۚ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا

ઉનકે ઉપર નિગરાન નહીં બનાયા હૈ ઔર ન આપ ઉન પર મુખ્તાર હો ﴿١٠٧﴾ ઔર અલ્લાહ કે સિવા જિનકો યે લોગ

الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًاۢ بِغَيْرِ

પુકારતે હૈં ઉનકો ગાલી ન દો વરના યે લોગ હદ સે ગુઝર કર જહાલત કી વજહ સે અલ્લાહ કો ગાલિયાં દેને લગેંગે,

عِلْمٍ ۭ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ۠ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ

ઈસી તરહ હમને હર ગિરોહ કી નઝર મેં ઉસકે અમલ કો ખુશનુમા બના દિયા હૈ, ફિર ઉન સબકો અપને રબ કી

مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٠٨﴾ وَاَقْسَمُوْا

તરફ લૌટના હૈ, ઉસ વકત અલ્લાહ ઉન્હેં બતા દેગા જો વો કરતે થે ﴿١٠٨﴾ ઔર યે લોગ અલ્લાહ કી કસમ બડે ઝોરશોર

بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۭ

સે ખા કર કેહતે હૈં કે અગર ઉનકે પાસ કોઈ નિશાની આ જાએ તો વો ઝરૂર ઉસ પર ઈમાન લે આએંગે, કેહ દીજિયે

قُلْ اِنَّمَا الْاٰيٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ ۙ اَنَّهَآ اِذَا جَآءَتْ

કે નિશાનિયાં તો અલ્લાહ કે પાસ બહોત હૈં, ઔર તુમ્હેં કયા ખબર કે અગર નિશાનિયાં આ ભી જાએં તબ ભી યે

لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ اَفْـِٕدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوْا

ઈમાન નહીં લાએગેં ﴿١٠٩﴾ ઔર હમ ઉનકે દિલોં ઔર ઉનકી નિગાહોં કો ફેર દેંગે જૈસાકે યે લોગ ઉસકે ઉપર પેહલી

بِهٖٓ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّنَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿١١٠﴾ ع

બાર ઈમાન નહીં લાએ, ઔર હમ ઉનકો ઉનકી સરકશી મેં ભટકતા હુઆ છોડ દેંગે ﴿١١٠﴾

وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَآ اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى

ઔર અગર હમ ઉન પર ફરિશ્તે ઉતાર દેતે ઔર મુર્દે ઉન સે બાતેં કરતે

وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَیْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْٓا

ઔર હમ સારી ચીઝેં ઉનકે સામને ઈકટ્ઠા કર દેતે તબ ભી યે લોગ ઈમાન લાનેવાલે ન થે

اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُوْنَ ﴿١١١﴾

સિવાય ઈસકે કે અલ્લાહ ચાહે, મગર ઉનમેં સે અક્ષર લોગ નાદાની કી બાતેં કરતે હૈં (૧૧૧)

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِیٍّ عَدُوًّا شَيٰطِيْنَ الْاِنْسِ

ઔર ઈસી તરહ હમને શરીર ઈન્સાનોં ઔર શરીર જિન્નાત કો હર નબી કા દુશ્મન

وَالْجِنِّ يُوْحِیْ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ

બના દિયા, વો એક દૂસરે કો ફરેબ સે ભરી હુઈ બાતેં સિખાતે હૈં ધોકા દેને

غُرُوْرًا ؕ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ

કે લિયે, ઔર અગર આપકા રબ ચાહતા તો વો ઐસા ન કર સકતે, પસ! આપ ઉન્હેં છોડ દેં કે

وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْـِٕدَةُ الَّذِيْنَ

વો જૂઠ બાંધતે રહેં (૧૧૨) ઔર ઐસા ઈસ લિયે હે ઉસકી તરફ ઉન લોગોં કે દિલ માઈલ હોં

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوْا مَا هُمْ

જો આખિરત પર યકીન નહીં રખતે ઔર તાકે વો ઉસકો પસંદ કરેં ઔર તાકે જો કમાઈ ઉન્હેં કરની હે

مُّقْتَرِفُوْنَ ﴿١١٣﴾ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْتَغِیْ حَكَمًا وَّهُوَ الَّذِیْٓ

વો કર લેં (૧૧૩) કયા મેં અલ્લાહ કે સિવા કિસી ઔર કો ફૈસલા કરનેવાલા બનાઉં, હાલાંકે ઉસને

اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ الْكِتٰبَ مُفَصَّلًا ؕ وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ

તુમ્હારી તરફ વાઝેહ કિતાબ ઉતારી હે, ઔર જિન લોગોં કો હમને પેહલે કિતાબ દી થી

الْكِتٰبَ يَعْلَمُوْنَ اَنَّهٗ مُنَزَّلٌ مِّنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا

વો જાનતે હૈં કે યે આપકે રબ કી તરફ સે ઉતારી ગઈ હે હક કે સાથ, પસ! આપ

تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

શક કરનેવાલોં મેં સે ન બનેં (૧૧૪) ઔર આપકે રબ કી બાત પૂરી સચ્ચી હે

صِدْقًا وَّعَدْلًا ؕ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ

ઔર ઈન્સાફ કી, કોઈ બદલનેવાલા નહીં ઉસકી બાત કો ઔર વો સુનનેવાલા

الْعَلِيْمُ ﴿١١٥﴾ وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ فِي الْاَرْضِ
જાનનેવાલા હૈ (૧૧૫)ઔર અગર આપ લોગોં કી અક્‌ષરિયત કે કેહને પર ચલો જો ઝમીન મેં હૈં

يُضِلُّوْكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ
તો વો આપકો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે ભટકા દેંગે, વો શખ્સ ગુમાન કી પૈરવી કરતે હૈં

وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿١١٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
ઔર અંદાઝે લગાયા કરતે હૈં (૧૧૬)બેશક આપકા રબ ખૂબ જાનતા હૈ ઉનકો

مَنْ يَّضِلُّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿١١٧﴾
જો અપને રાસ્તે સે ભટકે હુએ હૈં ઔર વહી ખૂબ જાનતા હૈ ઉનકો જો રાહ પાએ હુએ હૈં (૧૧૭)

فَكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيٰتِهٖ
પસ! તુમ ખાઓ ઉસ જાનવર મેં સે જિસ પર અલ્લાહ કા નામ લિયા જાએ અગર તુમ ઉસકી આયતોં પર

مُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٨﴾ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَاْكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ
ઈમાન રખતે હો (૧૧૮) ઔર કયા વજહ હૈ કે તુમ ઉસ જાનવર મેં સે ન ખાઓ જિસ પર અલ્લાહ કા નામ લિયા

اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا
ગયા હૈ, હાલાંકે અલ્લાહને તફસીલ સે બયાન કર દી હૈ વો ચીઝેં જિનકો ઉસને તુમ પર હરામ કિયા હૈ, સિવાય

مَا اضْطُرِرْتُمْ اِلَيْهِ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا لَّيُضِلُّوْنَ بِاَهْوَآئِهِمْ
ઈસકે કે ઉસકે લિયે તુમ મજબૂર હો જાઓ, ઔર યકીનન્ બહોત સે લોગ અપની ખ્વાહિશાત કી વજહ

بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِيْنَ ﴿١١٩﴾
સે (દૂસરોં કો) ગુમરાહ કરતે હૈં બગૈર ઈલ્મ કે, બેશક આપકા રબ ખૂબ જાનતા હૈ હદ સે નિકલ જાનેવાલોં કો (૧૧૯)

وَذَرُوْا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهٗ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْسِبُوْنَ
ઔર તુમ ગુનાહ કે ઝાહિર કો ભી છોડ દો ઔર ઉસકે બાતિન કો ભી, જો લોગ ગુનાહ

الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوْا يَقْتَرِفُوْنَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَاْكُلُوْا
કમા રહે હૈં ઉનકો જલ્દી બદલા મિલ જાએગા ઉસકા જો વો કર રહે થે (૧૨૦)ઔર તુમ ઉસ જાનવર

مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ لَفِسْقٌ ؕ وَاِنَّ
મેં સે ન ખાઓ જિસ પર અલ્લાહ કા નામ ન લિયા ગયા હો, યકીનન્ યે ગુનાહ કી બાત હૈ, ઔર

الشَّيٰطِيْنَ لَيُوْحُوْنَ اِلٰٓى اَوْلِيٰٓئِهِمْ لِيُجَادِلُوْكُمْ ۚ وَاِنْ
શયાતીન અપને સાથિયોં કે દિલોં મેં (વસવસે) ડાલ રહે હૈં તાકે વો તુમસે ઝઘડેં, ઔર અગર તુમ

اَطَعۡتُمُوۡهُمۡ اِنَّكُمۡ لَمُشۡرِكُوۡنَ ﴿۱۲۱﴾ اَوَمَنۡ كَانَ مَيۡتًا

ઉનકા કહા માનોગે તો તુમ ભી મુશ્રિક હો જાઓગે (૧૨૧) કયા વો શખ્સ જો મુર્દા થા

فَاَحۡيَيۡنٰهُ وَجَعَلۡنَا لَهٗ نُوۡرًا يَّمۡشِىۡ بِهٖ فِى النَّاسِ

ફિર હમને ઉસકો ઝિંદગી દી ઔર હમને ઉસકો એક રોશની દી કે ઉસકે સાથ વો લોગોં મેં ચલતા હે

كَمَنۡ مَّثَلُهٗ فِى الظُّلُمٰتِ لَيۡسَ بِخَارِجٍ مِّنۡهَا ؕ كَذٰلِكَ

વો ઉસ શખ્સ કી તરહ હો સકતા હે જો તારિકીયોં મેં પડા હે જિનસે વો નિકલનેવાલા નહીં, ઈસ તરહ

زُيِّنَ لِلۡكٰفِرِيۡنَ مَا كَانُوۡا يَعۡمَلُوۡنَ ﴿۱۲۲﴾ وَكَذٰلِكَ

કાફિરોં કી નઝર મેં ઉનકે કરતૂત ખુશનુમા બના દયે ગયે હે (૧૨૨) ઔર ઈસ તરહ

جَعَلۡنَا فِىۡ كُلِّ قَرۡيَةٍ اَكٰبِرَ مُجۡرِمِيۡهَا لِيَمۡكُرُوۡا فِيۡهَا ؕ

હર બસ્તી મેં હમને ગુનેહગારોં કે સરદાર રખ દિયે હૈં કે વો વહાં હીલે બહાને કરેં,

وَمَا يَمۡكُرُوۡنَ اِلَّا بِاَنۡفُسِهِمۡ وَمَا يَشۡعُرُوۡنَ ﴿۱۲۳﴾ وَاِذَا

હાલાંકે વો જો હીલે કરતે હૈં અપને હી ખિલાફ કરતે હૈં મગર વો ઈસકો નહીં સમજતે (૧૨૩) ઔર જબ

جَآءَتۡهُمۡ اٰيَةٌ قَالُوۡا لَنۡ نُّؤۡمِنَ حَتّٰى نُؤۡتٰى مِثۡلَ مَاۤ

ઉનકે પાસ કોઈ નિશાની આતી હે તો વો કેહતે હૈં કે હમ હરગિઝ ન માનેંગે જબ તક કે હમકો ભી વહી ન

اُوۡتِىَ رُسُلُ اللّٰهِ ؔؕ اَللّٰهُ اَعۡلَمُ حَيۡثُ يَجۡعَلُ رِسَالَتَهٗ ؕ

દિયા જાએ જો અલ્લાહ કે પૈગમ્બરોં કો દિયા ગયા, અલ્લાહ હી બેહતર જાનતા હે કે વો અપને પૈગમ્બરી

سَيُصِيۡبُ الَّذِيۡنَ اَجۡرَمُوۡا صَغَارٌ عِنۡدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ

કિસકો બખ્શે, જો લોગ મુજરિમ હૈં ઉનકો ઝરૂર અલ્લાહ કે યહાં ઝિલ્લત નસીબ હોગી ઔર સખ્ત

شَدِيۡدٌۢ بِمَا كَانُوۡا يَمۡكُرُوۡنَ ﴿۱۲۴﴾ فَمَنۡ يُّرِدِ اللّٰهُ اَنۡ

અઝાબ ભી ઈસ વજહ સે કે વો મક્ર કરતે થે (૧૨૪) અલ્લાહ જિસકો ચાહતા હે કે

يَّهۡدِيَهٗ يَشۡرَحۡ صَدۡرَهٗ لِلۡاِسۡلَامِ ۚ وَمَنۡ يُّرِدۡ اَنۡ

હિદાયત દે તો ઉસકા સીના ઈસ્લામ કે લિયે ખોલ દેતા હે ઔર જિસકો ચાહતા હે કે

يُّضِلَّهٗ يَجۡعَلۡ صَدۡرَهٗ ضَيِّقًا حَرَجًا كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ

ગુમરાહ કરે તો ઉસકે સીને કો બિલ્કુલ તંગ કર દેતા હે જૈસે ઉસકો આસમાન મેં ચઢના

فِى السَّمَآءِ ؕ كَذٰلِكَ يَجۡعَلُ اللّٰهُ الرِّجۡسَ عَلَى الَّذِيۡنَ

પડ રહા હો, ઈસ તરહ અલ્લાહ ગંદગી ડાલ દેતા હે ઉન લોગોં પર

ع ١٤

منزل ٢

وقف منزل
وقف الازم

لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۲۵﴾ وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا ؕ قَدْ

જો ઈમાન નહીં લાતે (૧૨૫) ઔર યહી આપકે રબ કા સીધા રાસ્તા હૈ, હમને

فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ﴿۱۲۶﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلٰمِ

વાઝેહ કર દી હૈં નિશાનિયાં ગોર કરનેવાલોં કે લિયે (૧૨૬) ઉન્હી કે લિયે સલામતી કા ઘર હૈ

عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲۷﴾ وَيَوْمَ

ઉનકે રબ કે પાસ ઔર વો ઉનકા મદદગાર હૈ ઉસ અમલ કી વજહ સે જો વો ખુદ કરતે રહે (૧૨૭) ઔર જિસ

يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ

દિન અલ્લાહ ઉન સબકો જમા કરેગા, એ જિન્નાત કે ગિરોહ! તુમ બહોત સે ઈન્સાનોં કો

مِّنَ الْاِنْسِ ۚ وَقَالَ اَوْلِيٰٓـؤُهُمْ مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا

ગુમરાહ કર ચુકે, ઔર ઈન્સાનોં મેં સે ઉનકે સાથી કહેંગે કે એ હમારે રબ!

اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَّبَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِيْٓ

હમને એક દૂસરે કો ઈસ્તેમાલ કિયા ઔર હમ પહૂંચ ગયે અપની ઉસ મુદત કો જો આપને

اَجَّلْتَ لَنَا ؕ قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اِلَّا

હમારે લિયે મુકર્રર કી થી, અલ્લાહ કહેગા કે અબ તુમ્હારા ઠિકાના આગ હૈ હમેશા ઉસમેં રહોગે મગર જો

مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۲۸﴾ وَكَذٰلِكَ

અલ્લાહ ચાહે, બેશક આપકા રબ હિકમતવાલા, ઈલ્મવાલા હૈ (૧૨૮) ઔર ઈસી તરહ

نُوَلِّيْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضًا ۢ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۱۲۹﴾ ع

હમ સાથ મિલા દેંગે ગુનેહગારોં કો એક દૂસરે સે ઉન આ'માલ કી વજહ સે જો વો કરતે થે (૧૨૯)

يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ

એ જિન્નાત ઔર ઈન્સાનોં કે ગિરોહ! કયા તુમ્હારે પાસ તુમ્હી મેં સે પૈગમ્બર નહીં આયે થે

يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ

જો તુમકો મેરી આયતેં સુનાતે ઔર તુમકો ઈસ દિન કે પેશ આને સે

هٰذَا ؕ قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ

ડરાતે થે, વો કહેંગે કે હમ ખુદ અપને ખિલાફ ગવાહ હૈં ઔર ઉનકો દુનિયા કી

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا

ઝિંદગીને ધોકે મેં રખ્ખા ઔર વો અપને ખિલાફ ખુદ ગવાહી દેંગે કે બેશક

كٰفِرِيْنَ ﴿١٣٠﴾ ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى

હમ મુન્કિર થે ﴿૧૩૦﴾ યે ઈસ વજહ સે કે આપકા રબ બસ્તિયોં કો ઉનકે ઝુલ્મ કી વજહ સે ઈસ હાલ મેં

بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ ﴿١٣١﴾ وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا

હલાક કરનેવાલા નહીં કે વહાં કે લોગ બેખબર હોં ﴿૧૩૧﴾ ઔર હર શખ્સ કા દરજા હે ઉસકે

عَمِلُوْا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ

અમલ કે લિહાઝ સે, ઔર આપકા રબ લોગોં કે આ'માલ સે બેખબર નહીં ﴿૧૩૨﴾ ઔર આપકા રબ

الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ؕ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ

બેનિયાઝ રહમતવાલા હે, અગર વો ચાહે તો તુમ સબકો ઉઠા લે ઔર તુમ્હારે બાદ જિસકો ચાહે

مِنْۢ بَعْدِكُمْ مَّا يَشَآءُ كَمَآ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ ذُرِّيَّةِ

તુમ્હારી જગહ લે આએ જિસ તરહ ઉસને તુમકો પૈદા કિયા

قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ﴿١٣٣﴾ اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ لَاٰتٍ ۙ وَّمَآ اَنْتُمْ

દૂસરોં કી નસલ સે ﴿૧૩૩﴾ જિસ ચીઝ કા તુમસે વા'દા કિયા જા રહા હે વો આ કર રહેગી ઔર તુમ(અલ્લાહ

بِمُعْجِزِيْنَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ

કો) આજિઝ નહીં કર સકતે ﴿૧૩૪﴾ આપ કેહ દીજિયે કે એ લોગો! તુમ અમલ કરતે રહો અપની જગહ પર મેં

عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ تَكُوْنُ لَهٗ عَاقِبَةُ

ભી અમલ કર રહા હું, તુમ જલ્દ હી જાન લોગે કે આખિરત કા અંજામ કિસકે હક મેં બેહતર

الدَّارِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ مِمَّا

હોતા હે, યકીનન્ ઝાલિમ કભી ફલાહ નહીં પા સકતે ﴿૧૩૫﴾ ઔર અલ્લાહને જો ખેતી ઔર ચોપાયે પૈદા કિયે

ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ نَصِيْبًا فَقَالُوْا هٰذَا لِلّٰهِ

ઉસમેં ઉન્હોંને અલ્લાહ કા કુછ હિસ્સા મુકર્રર કિયા હે, પસ! વો કેહતે હૈં કે યે હિસ્સા અલ્લાહ કા હે

بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَآئِنَا ۚ فَمَا كَانَ لِشُرَكَآئِهِمْ

ઉનકે ગુમાન કે મુતાબિક ઔર યે હિસ્સા હમારે શરીકોં કા હે, ફિર જો હિસ્સા ઉનકે શરીકોં કા હોતા હે

فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلٰى

વો તો અલ્લાહ કો નહીં પહૂંચતા ઔર જો હિસ્સા અલ્લાહ કે લિયે હે વો ઉનકે શરીકોં કો પહૂંચ જાતા

شُرَكَآئِهِمْ ؕ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيْرٍ

હે, કૈસા બુરા ફૈસલા હે જો યે લોગ કરતે હૈં ﴿૧૩૬﴾ ઔર ઈસ તરહ બહોત સે મુશ્રિકોં કી નઝર મેં

منزل ٢

مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ شُرَكَآؤُهُمْ لِيُرْدُوْهُمْ
ઉનકે શરીકોંને અપની અવલાદ કે કત્લ કો ખુશનુમા બના દિયા હૈ, તાકે ઉનકો બરબાદ કર દેં

وَلِيَلْبِسُوْا عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوْهُ
ઔર ઉન પર ઉનકે દીન કો મુશતબેહ બના દેં, ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો વો ઐસા ન કરતે,

فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٣٧﴾ وَقَالُوْا هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ
પસ! ઉનકો છોડ દીજિયે કે અપની મન ઘડત બાતોં મેં લગે રહેં (૧૩૭) ઔર કેહતે હૈં કે યે જાનવર ઔર

وَّحَرْثٌ حِجْرٌ ۖۗ لَّا يَطْعَمُهَآ اِلَّا مَنْ نَّشَآءُ بِزَعْمِهِمْ
ખેતી મમ્નૂઅ હૈ ઉન્હેં કોઈ નહીં ખા સકતા સિવાય ઉસકે જિસકો હમ ચાહેં ઉનકે અપને ગુમાન કે મુતાબિક

وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُوْنَ
ઔર ફુલાં ચોપાયે હૈં કે ઉનકી પીઠ(પર સવારી) હરામ કર દી ગઈ હૈ ઔર કુછ ચોપાયે હૈં જિન પર વો

اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ ؕ سَيَجْزِيْهِمْ بِمَا
અલ્લાહ કા નામ નહીં લેતે, યે સબ ઉન્હોંને અલ્લાહ પર જૂઠ બાંધા હૈ, અલ્લાહ જલ્દી ઉનકો ઈસ

كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوْا مَا فِيْ بُطُوْنِ هٰذِهِ
જૂઠ બાંધને કા બદલા દેગા (૧૩૮) ઔર કેહતે હૈં કે ફુલાં કિસ્મ કે જાનવરોં કે પેટ મેં

الْاَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا ۚ
જો હૈ વો હમારે મર્દો કે લિયે ખાસ હૈ ઔર વો હમારી ઔરતોં કે લિયે હરામ હૈ,

وَاِنْ يَّكُنْ مَّيْتَةً فَهُمْ فِيْهِ شُرَكَآءُ ؕ سَيَجْزِيْهِمْ
ઔર અગર વો મુર્દા હો તો ઉસમેં સબ શરીક હૈં, અલ્લાહ જલ્દી ઉનકો ઈસ કેહને કી

وَصْفَهُمْ ؕ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ
સઝા દેગા, બેશક અલ્લાહ હિકમતવાલા, ઈલ્મવાલા હૈ (૧૩૯) વો લોગ ઘાટે મેં પડ ગયે જિન્હોંને અપની અવલાદ

قَتَلُوْٓا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًاۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّحَرَّمُوْا مَا
કો કત્લ કિયા નાદાની સે બગૈર કિસી ઈલ્મ કે ઔર ઉન્હોંને ઉસ રિઝ્ક કો હરામ કર લિયા જો અલ્લાહને ઉનકો

رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً عَلَى اللّٰهِ ؕ قَدْ ضَلُّوْا وَمَا كَانُوْا
દિયા થા અલ્લાહ પર બોહતાન બાંધતે હુએ, વો ગુમરાહ હો ગયે ઔર હિદાયત પાનેવાલે

مُهْتَدِيْنَ ﴿١٤٠﴾ ع وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَ جَنّٰتٍ مَّعْرُوْشٰتٍ
ન બને (૧૪૦) ઔર વો અલ્લાહ હી હૈ જિસને ઐસે બાગાત પૈદા કિયે (જિનમેં સે) કુછ ટટ્ટિયોં પર ચળ્હાયે જાતે હૈં

وَّغَيْرَ مَعْرُوْشٰتٍ وَّالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا اُكُلُهٗ

ઔર કુછ નહીં ચળ્હાએ જાતે, ઔર ખજૂર કે દરખ્ત ઔર ખેતી કે ઉસકે ખાને કી ચીઝેં મુખ્તલિફ હોતી હૈં

وَالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ؕ

ઔર ઝૈતૂન ઔર અનાર આપસ મેં મિલતે જુલતે ભી ઔર એક દૂસરે સે મુખ્તલિફ ભી,

كُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖۤ اِذَاۤ اَثْمَرَ وَاٰتُوْا حَقَّهٗ يَوْمَ حَصَادِهٖ ۖ

ખાઓ ઉનકી પૈદાવાર જબકે વો ફલેં ઔર અલ્લાહ કા હક અદા કરો ઉસકે કાટને કે દિન, ઔર ફુઝૂલખર્ચી ન

وَلَا تُسْرِفُوْا ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ

કરો બેશક અલ્લાહ ફુઝૂલખર્ચી કરનેવાલોં કો પસંદ નહીં કરતા (૧૪૧) ઔર ચોપાયોં મેં સે અલ્લાહને વો જાનવર

الْاَنْعَامِ حَمُوْلَةً وَّفَرْشًا ؕ كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ

ભી પેદા કિયે જો બોજ ઉઠાતે હૈં ઔર વો ભી જો ઝમીન સે લગે હુએ હોતે હૈં, અલ્લાહને જો રિઝ્ક તુમકો દિયા હૈ

وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٤٢﴾

ઉસમેં સે ખાઓ ઔર શૈતાન કે નકશે કદમ પર ન ચલો, યકીન જાનો કે વો તુમ્હારે લિયે એક ખુલા દુશ્મન હૈ (૧૪૨)

ثَمٰنِيَةَ اَزْوَاجٍ ۚ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ

(અલ્લાહ ને) આઠ જોડે પૈદા કિયે, દો ભેડ કી કિસ્મ સે ઔર દો બકરી કી કિસ્મ

اثْنَيْنِ ؕ قُلْ ءٰٓالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا

સે, આપ પૂછિયે કે દોનોં નર અલ્લાહને હરામ કિયે હૈં યા દોનો માદા યા વો બચ્ચે

اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ؕ نَبِّئُوْنِيْ بِعِلْمٍ

જો ભેડોં ઔર બકરિયોં કે પેટ મેં હોં, મુજે દલીલ કે સાથ બતાઓ અગર તુમ

اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٤٣﴾ وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ

સચ્ચે હો (૧૪૩) ઔર ઈસી તરહ દો ઉંટ કી કિસ્મ સે હૈં ઔર દો ગાય કી કિસ્મ

الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ؕ قُلْ ءٰٓالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ

સે, આપ પૂછિયે કે દોનોં નર અલ્લાહને હરામ કિયે હૈં યા દોનોં માદા

اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ؕ اَمْ كُنْتُمْ

યા વો બચ્ચે જો ઉંટની ઔર ગાય કે પેટ મેં હોં, કયા તુમ ઉસ વકત

شُهَدَآءَ اِذْ وَصّٰىكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَا ۚ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ

હાઝિર થે જબ અલ્લાહને તુમકો ઈસકા હુકમ દિયા થા? ફિર ઉસસે ઝયાદહ ઝાલિમ કોન હૈ

افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ اِنَّ

જો અલ્લાહ પર જૂઠા બોહતાન બાંધે તાકે વો લોગોં કો બેહકા દે બગૈર ઈલ્મ કે, બેશક

اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَّاۤ اَجِدُ فِىْ مَاۤ

અલ્લાહ ઝાલિમોં કો રાહ નહીં દિખાતા (૧૪૪) આપ કેહ દીજિયે કે મુજ પર જો વહી આઈ હે ઉસમેં

اُوْحِىَ اِلَىَّ مُحَرَّمًا عَلٰى طَاعِمٍ يَّطْعَمُهٗۤ اِلَّاۤ اَنْ

તો મેં કોઈ ચીઝ નહીં પાતા જો હરામ હો કિસી ખાનેવાલે પર જો ઉસકો ખાયે સિવાય ઈસકે કે

يَّكُوْنَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَّسْفُوْحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزِيْرٍ فَاِنَّهٗ

વો મુર્દાર હો યા બહાયા હુવા ખૂન હો યા સુવ્વર કા ગોશ્ત હો કે વો નાપાક હૈ યા નાજાઈઝ ઝબીહા

رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ

જિસ પર અલ્લાહ કે સિવા કિસી ઔર કા નામ લિયા ગયા હો, લેકિન જો શખ્સ ભૂખ સે બેઈખ્તિયાર હો

بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِيْنَ

જાએ ન નાફરમાની કરે ઔર ન ઝયાદતી કરે તો આપકા રબ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૧૪૫) ઔર યહૂદ

هَادُوْا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِىْ ظُفُرٍ ۚ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ

પર હમને સારે નાખુન વાલે જાનવર હરામ કિયે થે ઔર ગાય ઔર બકરી

حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُوْمَهُمَاۤ اِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُوْرُهُمَاۤ

કી ચરબી હરામ કી સિવાય ઉસકે જો ઉનકી પીઠ યા આંતો સે લગી

اَوِ الْحَوَايَاۤ اَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ؕ ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ

હો યા કિસી હડ્ડી સે લગી હુઈ હો, યે સઝા દી થી હમને ઉનકો ઉનકી

بِبَغْيِهِمْ ۖ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿١٤٦﴾ فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ

સરકશી પર, ઔર યકીનન્ હમ સચ્ચે હૈં (૧૪૬) પસ! અગર વો આપકો જુઠલાએં તો આપ કેહ દેં કે

رَّبُّكُمْ ذُوْ رَحْمَةٍ وَّاسِعَةٍ ۚ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُهٗ عَنِ

તુમ્હારા રબ તો બડી વસીઅ રહમતવાલા હૈ, ઔર ઉસકા અઝાબ મુજરિમ લોગોં સે

الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا لَوْ شَآءَ

ફેરા નહીં જા સકતા (૧૪૭) જિન્હોંને શિર્ક કિયા વો કહેંગે કે અગર અલ્લાહ ચાહતા તો

اللّٰهُ مَاۤ اَشْرَكْنَا وَلَاۤ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَىْءٍ ؕ

ન હમ શિર્ક કરતે ઔર ન હમારે બાપ–દાદા કરતે ઔર ન હમ કિસી ચીઝ કો હરામ કર લેતે,

كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَاقُوْا
ઈસી તરહ જુઠલાયા ઉન લોગોંને ભી જો ઈસસે પેહલે હુએ થે યહાં તક કે ઉન્હોંને હમારા અઝાબ

بَاْسَنَا ؕ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوْهُ لَنَا ؕ
ચખ્ખા, આપ પૂછિયે કે કયા તુમ્હારે પાસ કોઈ ઈલ્મ હૈ જિસકો તુમ હમારે સામને પેશ કરો,

اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُوْنَ ﴿۱۴۸﴾
તુમ તો સિર્ફ ગુમાન કે પીછે ચલ રહે હો, ઔર મહઝ અંદાઝોં સે કામ લે રહે હો (૧૪૮)

قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۚ فَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ
આપ કેહ દીજિયે કે પુરી હુજ્જત તો અલ્લાહ કી હૈ, ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો તુમ સબકો

اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۴۹﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ الَّذِيْنَ يَشْهَدُوْنَ
હિદાયત દે દેતા (૧૪૯) કેહ દીજિયે કે અપને ગવાહોં કો લાઓ જો ઈસ પર ગવાહી દેં કે

اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا ۚ فَاِنْ شَهِدُوْا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ
અલ્લાહને ઉન ચીઝોં કો હરામ ઠેહરાયા હૈ, અગર વો જૂઠી ગવાહી દે ભી દેં તો આપ ઉનકે સાથ ગવાહી ન

وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَالَّذِيْنَ
દેના, ઔર આપ ઉન લોગોં કી ખ્વાહિશોં કી પૈરવી ન કરેં જિન્હોંને હમારી નિશાનિયોં કો જુઠલાયા ઔર જો

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ﴿۱۵۰﴾ ع قُلْ
આખિરત પર ઈમાન નહીં રખતે ઔર દૂસરોં કો અપને રબ કા હમસર ઠેહરાતે હૈં (૧૫૦) આપ કહિયે કે

تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوْا بِهٖ
આઓ મૈં સુનાઉં વો ચીઝેં જો તુમ્હારે રબ ને તુમ પર હરામ કી હૈં, યે કે તુમ ઉસકે સાથ કિસી ચીઝ કો

شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ
શરીક ન કરો ઔર માં બાપ કે સાથ નેક સુલૂક કરો ઔર અપની અવલાદ કો મુફલિસી કે ડર સે

مِّنْ اِمْلَاقٍ ؕ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا
કત્લ ન કરો, હમ તુમકો ભી રોઝી દેતે હૈં ઔર ઉનકો ભી, ઔર બેહયાઈ કે કામોં કે

الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا
પાસ ન જાઓ ચાહે વો ખુલે આમ હોં યા છુપે હુએ, ઔર જિસ જાન કો અલ્લાહને

النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰكُمْ
હરામ ઠેહરાયા ઉસકો નાહક કત્લ ન કરો, યે બાતેં હૈં જિનકી અલ્લાહને તુમ્હેં હિદાયત

بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿١٥١﴾ وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا
ફરમાઈ હે તાકે તુમ અક્લ સે કામ લો(૧૫૧)ઔર યતીમ કે માલ કે પાસ ન જાઓ મગર

بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۚ وَاَوْفُوا
ઐસે તરીકે પર જો બેહતર હો યહાં તક કે વો અપની જવાની કો પહૂંચ જાએ, ઔર નાપ

الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا
તોલ મેં પૂરા ઈન્સાફ કરો, હમ કિસીકે ઝિમ્મે વહી ચીઝ લાઝિમ કરતે હૈં જિસકી ઉસે

وُسْعَهَا ۚ وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوْا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۚ
તાકત હો, ઔર જબ બોલો તો ઈન્સાફ કી બાત બોલો ચાહે મા'મલા અપની રિશ્તેદારી હી કા હો,

وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُوْا ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ
ઔર અલ્લાહ કે અહદ કો પૂરા કરો, યે ચીઝેં હૈં જિનકા અલ્લાહને તુમ્હેં હુકમ દિયા હે, તાકે તુમ

تَذَكَّرُوْنَ ﴿١٥٢﴾ وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطِيْ مُسْتَقِيْمًا
નસીહત પકડો(૧૫૨)ઔર (અલ્લાહને હુકમ દિયા કે) યહી મેરા સીધા રાસ્તા હે

فَاتَّبِعُوْهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ
પસ! ઉસી પર ચલો ઔર દૂસરે રાસ્તોં પર ન ચલો કે વો તુમકો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે

سَبِيْلِهٖ ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ
જુદા કર દેંગે, યે અલ્લાહને તુમકો હુકમ દિયા હે, તાકે તુમ બચતે રહો(૧૫૩) ફિર હમને

اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ تَمَامًا عَلَى الَّذِيْٓ اَحْسَنَ
મૂસા(અ.સ.) કો કિતાબ દી નેક કામ કરનેવાલોં પર અપની નેઅમત પૂરી કરને કે લિયે

وَتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَآءِ
ઔર હર બાત કી તફ્સીલ ઔર હિદાયત ઔર રહમત, તાકે વો અપને રબ સે

رَبِّهِمْ يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٥٤﴾ وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ
મુલાકાત કા યકીન કરેં(૧૫૪)ઔર ઈસી તરહ હમને યે કિતાબ ઉતારી હે એક બરકતવાલી કિતાબ

فَاتَّبِعُوْهُ وَاتَّقُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿١٥٥﴾ اَنْ تَقُوْلُوْٓا
પસ! ઉસ પર ચલો ઔર અલ્લાહ સે ડરો, તાકે તુમ પર રહમ કિયા જાએ(૧૫૫)ઈસ લિયે કે તુમ યે ન

اِنَّمَآ اُنْزِلَ الْكِتٰبُ عَلٰى طَآئِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۖ
કેહને લગો કે કિતાબ તો હમસે પેહલે કે દો ગિરોહોં કો દી ગઈ થી

منزل ٢
ع ١٩

وَاِنۡ كُنَّا عَنۡ دِرَاسَتِهِمۡ لَغٰفِلِيۡنَ ۝١٥٦ اَوۡ تَقُوۡلُوۡا لَوۡ

ઔર હમ ઉનકે પળ્હને પળ્હાને સે બેખબર થે(૧૫૬) યા યે કહો કે અગર

اَنَّاۤ اُنۡزِلَ عَلَيۡنَا الۡكِتٰبُ لَكُنَّاۤ اَهۡدٰى مِنۡهُمۡ ۚ

હમ પર કિતાબ ઉતારી જાતી તો હમ ઉનસે બેહતર રાહ પર ચલનેવાલે હોતે,

فَقَدۡ جَآءَكُمۡ بَيِّنَةٌ مِّنۡ رَّبِّكُمۡ وَهُدًى وَّرَحۡمَةٌ ۚ

પસ! આ ચુકી તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે એક રોશન દલીલ ઔર હિદાયત ઔર રહમત,

فَمَنۡ اَظۡلَمُ مِمَّنۡ كَذَّبَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ

તો ઉસસે ઝયાદહ ઝાલિમ કોન હોગા જો અલ્લાહ કી નિશાનિયોં કો જુઠલાએ ઔર ઉનસે મુંહ

عَنۡهَا ؕ سَنَجۡزِى الَّذِيۡنَ يَصۡدِفُوۡنَ عَنۡ اٰيٰتِنَا

મોડે, જો લોગ હમારી નિશાનિયોં સે મુંહ મોડતે હૈં હમ ઉનકો ઉનકે મુંહ

سُوۡٓءَ الۡعَذَابِ بِمَا كَانُوۡا يَصۡدِفُوۡنَ ۝١٥٧ هَلۡ يَنۡظُرُوۡنَ

ફેર લેને કી વજહ સે બહોત બુરા અઝાબ દેંગે(૧૫૭) કયા યે લોગ ઈસકે મુન્તઝિર હૈં કે

اِلَّاۤ اَنۡ تَاۡتِيَهُمُ الۡمَلٰٓئِكَةُ اَوۡ يَاۡتِىَ رَبُّكَ اَوۡ يَاۡتِىَ

ઉનકે પાસ ફરિશ્તે આએં યા આપકા રબ આએ યા આપકે રબ કી નિશાનિયોં મેં સે

بَعۡضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ ؕ يَوۡمَ يَاۡتِىۡ بَعۡضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ

કોઈ નિશાની ઝાહિર હો? જિસ દિન આપકે રબ કી નિશાનિયોં મેં સે કોઈ નિશાની આ પહૂંચેગી

لَا يَنۡفَعُ نَفۡسًا اِيۡمَانُهَا لَمۡ تَكُنۡ اٰمَنَتۡ مِنۡ قَبۡلُ

તો કિસી શખ્સ કો ઉસકા ઈમાન લાના નફા ન દેગા જો પેહલે ઈમાન ન લા ચુકા હો

اَوۡ كَسَبَتۡ فِىۡۤ اِيۡمَانِهَا خَيۡرًا ؕ قُلِ انۡتَظِرُوۡۤا اِنَّا

યા અપને ઈમાન મેં કુછ નેકી ન કી હો, કે દીજિયે કે તુમ ભી ઈન્તિઝાર કરો હમ ભી

مُنۡتَظِرُوۡنَ ۝١٥٨ اِنَّ الَّذِيۡنَ فَرَّقُوۡا دِيۡنَهُمۡ وَكَانُوۡا

ઈન્તિઝાર કર રહે હૈં(૧૫૮) જિન્હોંને અપને દીન મેં રાહેં નિકાલ લીં ઔર ગિરોહોં મેં

شِيَعًا لَّسۡتَ مِنۡهُمۡ فِىۡ شَىۡءٍ ؕ اِنَّمَاۤ اَمۡرُهُمۡ اِلَى اللّٰهِ

બટ ગએ આપકા ઉનસે કુછ ભી તઅલ્લુક નહીં, ઉનકા મા'મલા અલ્લાહ કે હવાલે હૈ

ثُمَّ يُنَبِّئُهُمۡ بِمَا كَانُوۡا يَفۡعَلُوۡنَ ۝١٥٩ مَنۡ جَآءَ بِالۡحَسَنَةِ

ફિર વહી ઉનકો બતા દેગા જો વો કરતે થે(૧૫૯) જો શખ્સ નેકી લે કર આએગા

فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى
તો ઉસકે લિયે ઉસકા દસ ગુના હે, ઔર જો શખ્સ બુરાઈ લે કર આએગા તો ઉસકો બસ

اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ اِنَّنِيْ هَدٰىنِيْ
ઉસકે બરાબર મિલેગા ઔર ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા જાએગા (૧૬૦) આપ કેહ દીજિયે કે મેરે રબ ને

رَبِّيْٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۚ دِيْنًا قِيَمًا مِّلَّةَ
મુજકો તો સીધા રાસ્તા બતા દિયા હે દુરુસ્ત દીન ઈબ્રાહીમ (અ.સ.) કી મિલ્લત કી

اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٦١﴾
શક્લ મેં જો સીધી રાહ પર ચલનેવાલે થે ઔર શિર્ક કરનેવાલોં મેં સે ન થે (૧૬૧)

قُلْ اِنَّ صَلَاتِيْ وَنُسُكِيْ وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِيْ لِلّٰهِ
કેહ દીજિયે કે મેરી નમાઝ ઔર મેરી કુર્બાની, મેરા જીના ઔર મેરા મરના અલ્લાહ કે ખાતિર હે

رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيْكَ لَهٗ ۚ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ
જો સારે જહાનોં કા રબ હે (૧૬૨) કોઈ ઉસકા શરીક નહીં, ઔર મુજે ઈસીકા હુકમ મિલા હે

وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيْ رَبًّا
ઔર મેં સબસે પેહલા ફરમાં બરદાર હું (૧૬૩) કહિયે કે કયા મેં અલ્લાહ કે સિવા કોઈ ઔર રબ તલાશ કરું

وَّهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۭ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا
જબકે વહી હર ચીઝ કા રબ હે, ઔર જો શખ્સ ભી કોઈ કમાઈ કરતા હે વો ઉસી પર

عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۚ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ
રહેતી હે ઔર કોઈ બોજ ઉઠાનેવાલા દૂસરે કા બોજ ન ઉઠાએગા, ફિર તુમ્હારે રબ હી કી તરફ

مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٦٤﴾
તુમ્હારા લૌટના હે પસ! વો તુમ્હેં બતા દેગા વો ચીઝ જિસમેં તુમ ઈખ્તિલાફ કરતે થે (૧૬૪)

وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ
ઔર વહી હે જિસને તુમ્હેં ઝમીન મેં એક દૂસરે કા જાનશીન બનાયા ઔર તુમ મેં સે

فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ اٰتٰىكُمْ ۭ اِنَّ
એક કા રુત્બા દૂસરે પર બુલંદ કિયા, તાકે વો આઝમાએ તુમકો અપને દિયે હુએ મેં,

رَبَّكَ سَرِيْعُ الْعِقَابِ ۖ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٦٥﴾ ع
આપકા રબ જલ્દી સઝા દેનેવાલા ઔર બેશક વો બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હે (૧૬૫)

સૂરએ અઅ્રાફ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ મગર ચંદ આયાત(૧૬૩ સે ૧૭૦ તક) મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૨૦૬ આયતેં ઔર ૨૪ રૂકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૩૯ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એતેબાર સે ૭ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ સાદ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૪૦૧૦) હુરૂફ હૈં

بسم الله الرحمن الرحيم

અલ્લાહ કે નામ સે શુરૂઅ કરતા હું જો બડા મહેરબાન નિહાયત રહમ કરનેવાલા હૈ

ઈસમેં (૩૩૨૫) કલિમાત હૈં

الٓمّٓصٓ ﴿١﴾ كِتٰبٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِيْ صَدْرِكَ

અલિફ લામ મીમ સાદ (૧) યે કિતાબ હૈ જો આપકી તરફ ઉતારી ગઈ હૈ પસ! આપકા દિલ ઉસકે બાઈષ

حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنْذِرَ بِهٖ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢﴾

તંગ ન હો, તાકે આપ ઉસકે ઝરિયે સે લોગોં કો ડરાઓ, ઔર વો ઈમાનવાલોં કે લિયે યાદ દિહાની હૈ (૨)

اِتَّبِعُوْا مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوْا مِنْ

જો ઉતરા હૈ તુમ્હારી જાનિબ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે ઉસકી પૈરવી કરો ઔર ઉસકે સિવા

دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٣﴾ وَكَمْ مِّنْ

દૂસરે સર પરસ્તોં કી પૈરવી ન કરો, તુમ બહોત કમ નસીહત માનતે હો (૩) ઔર કિત્ની હી બસ્તિયાં હૈં જિનકો

قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا فَجَآءَهَا بَاْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَآئِلُوْنَ ﴿٤﴾

હમને હલાક કર દિયા, ઉન પર હમારા અઝાબ રાત કો પહૂંચા યા દોપહર કો જબકે વો આરામ કર રહે થે (૪)

فَمَا كَانَ دَعْوٰىهُمْ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَآ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا

ફિર જબ હમારા અઝાબ ઉન પર આયા તો વો ઈસકે સિવા કુછ ન કેહ સકે કે

اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٥﴾ فَلَنَسْئَلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ

વાકઈ હમ ઝાલિમ થે (૫) પસ! હમકો ઝરૂર પૂછના હૈ ઉન લોગોં સે જિનકે પાસ રસૂલ ભેજે ગયે

وَلَنَسْئَلَنَّ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَّمَا

ઔર હમકો ઝરૂર પૂછના હૈ રસૂલોં સે (૬) ફિર હમ ઉનકે સામને સબ બયાન કર દેંગે ઈલ્મ કે સાથ ઔર

كُنَّا غَآئِبِيْنَ ﴿٧﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذِ ِالْحَقُّ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ

હમ કહીં ગાઈબ ન થે (૭) ઉસ દિન વઝનદાર સિર્ફ હક હોગા, પસ! જિનકી (નેકિયોં કી)

مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ

તોલેં ભારી હોંગી વહી લોગ કામયાબ ઠેહરેંગે (૮) ઔર જિનકી તોલેં

مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوْا

હલ્કી હોંગી વહી લોગ હૈં જિન્હોંને અપને આપકો ઘાટે મેં ડાલા, કયૂંકે વો

بِاٰيٰتِنَا يَظْلِمُوْنَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ مَكَّنّٰكُمْ فِى الْاَرْضِ

હમારી નિશાનિયોં કે સાથ ના ઈન્સાફી કરતે થે ⑨ ઔર હમને તુમકો ઝમીન મેં જગહ દી

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيْهَا مَعَايِشَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿١٠﴾ ع

ઔર હમને તુમ્હારે લિયે ઉસમેં ઝિંદગી કા સામાન ફરાહમ કિયા, મગર તુમ બહોત કમ શુક્ર કરતે હો ⑩

وَلَقَدْ خَلَقْنٰكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنٰكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ

ઔર હમને તુમકો પૈદા કિયા ફિર હમને તુમ્હારી સૂરતેં બનાઈ ફિર ફરિશ્તોં સે કહા કે

اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ ۖۗ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ لَمْ يَكُنْ

આદમ કો સજદા કરો પસ! ઉન્હોંને સજદા કિયા મગર ઈબ્લીસ સજદા કરનેવાલોં મેં

مِّنَ السّٰجِدِيْنَ ﴿١١﴾ قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ

શામિન ન હુવા ⑪ અલ્લાહને કહા: તુજે કિસ ચીઝને સજદા કરને સે રોકા જબકે

اَمَرْتُكَ ؕ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ۚ خَلَقْتَنِىْ مِنْ نَّارٍ

મેંને તુજકો હુકમ દિયા થા, ઈબ્લીસને કહા કે મેં ઉસસે બેહતર હું કે તુને મુજે આગ સે બનાયા હે

وَّخَلَقْتَهٗ مِنْ طِيْنٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُوْنُ

ઔર આદમ કો મિટ્ટી સે ⑫ અલ્લાહને કહા: તુ ઉતર જા યહાં સે, તુજે યે હક નહીં

لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصّٰغِرِيْنَ ﴿١٣﴾

કે તુ ઉસમેં ઘમંડ કરે, પસ! નિકલ જા યકીનન્ તુ ઝલીલ હે ⑬

قَالَ اَنْظِرْنِىْٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿١٤﴾ قَالَ اِنَّكَ

ઈબ્લીસને કહા કે તુ મુજે ઉસ દિન તક કે લિયે મુહલત દે જબકે સબ લોગ ઉઠાએ જાએંગે ⑭ અલ્લાહને

مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَآ اَغْوَيْتَنِىْ لَاَقْعُدَنَّ

કહા કે તુજે મુહલત દી ગઈ ⑮ ઈબ્લીસને કહા કે ચૂંકે મુજે તુને ગુમરાહ કિયા હે મેં ભી લોગોં કે લિયે

لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١٦﴾ لا ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِّنْۢ

તેરી સીધી રાહ પર બેઠુંગા ⑯ ફિર ઉન પર આઉંગા ઉનકે આગે

بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ

સે ઔર ઉનકે પીછે સે ઔર ઉનકે દાયેં સે ઔર ઉનકે બાયેં સે,

شَمَآئِلِهِمْ ؕ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شٰكِرِيْنَ ﴿١٧﴾ قَالَ

ઔર તુ ઉનમેં સે અકષર કો શુક્રગુઝાર ન પાએગા ⑰ અલ્લાહને કહા કે

ع ۸

منزل ۲

اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُوْمًا مَّدْحُوْرًا ؕ لَمَنْ تَبِعَكَ

નિકલ જા યહાં સે ઝલીલ ઔર ઠુકરાયા હુવા, જો કોઈ ઉનમેં સે તેરી રાહ પર

مِنْهُمْ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۞ ١٨ وَيٰۤاٰدَمُ

ચલેગા તો મેં તુમ સબસે જહન્નમ કો ભર દુંગા (૧૮) ઔર એ આદમ!

اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا

તુમ ઔર તુમ્હારી બીવી જન્નત મેં રહો ઔર ખાઓ જહાં સે ચાહો,

وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۞ ١٩

મગર ઉસ દરખ્ત કે પાસ ન જાના વરના તુમ નુકસાન ઉઠાનેવાલોં મેં સે હો જાઓગે (૧૯)

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطٰنُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَاوٗرِيَ

ફિર શૈતાનને દોનોં કો બેહકાયા તાકે વો ખોલ દે ઉનકી વો શર્મગાહેં

عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهٰكُمَا رَبُّكُمَا

જો ઉનસે છુપાઈ ગઈ થીં, ઉસને ઉનસે કહા કે તુમ્હારે રબને તુમકો ઉસ દરખ્ત સે

عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّاۤ اَنْ تَكُوْنَا مَلَكَيْنِ اَوْ

સિર્ફ ઈસ લિયે રોકા હે કે કહીં તુમ દોનોં ફરિશ્તે ન બન જાઓ યા તુમકો

تَكُوْنَا مِنَ الْخٰلِدِيْنَ ۞ ٢٠ وَقَاسَمَهُمَاۤ اِنِّيْ لَكُمَا لَمِنَ

હમેશા કી ઝિંદગી હાસિલ હો જાએ (૨૦) ઔર ઉસને કસમ ખા કર કહા કે મેં તુમ દોનોં કા

النّٰصِحِيْنَ ۞ ٢١ فَدَلّٰىهُمَا بِغُرُوْرٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ

ખૈર ખ્વાહ હું (૨૧) પસ! માઈલ કર લિયા ઉનકો ધોકે સે, ફિર જબ દોનોંને દરખ્ત કા ફલ ચખા

بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ

તો ઉનકી શર્મગાહેં ઉન પર ખુલ ગઈ ઔર વો અપને કો બાગ કે પત્તોં સે

وَّرَقِ الْجَنَّةِ ؕ وَنَادٰىهُمَا رَبُّهُمَاۤ اَلَمْ اَنْهَكُمَا عَنْ

ઢાંકને લગે, ઔર ઉનકે રબને ઉનકો પુકારા કે કયા મેંને તુમ્હેં

تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَّكُمَاۤ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا

ઉસ દરખ્ત સે મના નહીં કિયા થા ઔર યે નહીં કહા થા કે શૈતાન તુમ્હારા

عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۞ ٢٢ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَاۤ اَنْفُسَنَا سكتة وَاِنْ

ખુલા દુશ્મન હે (૨૨) ઉન્હોંને કહા: એ હમારે રબ! હમને અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કિયા, ઔર અગર આપ

لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٣﴾
હમકો માફ ન કરેં ઔર હમ પર રહમ ન કરેં તો હમ નુકસાન ઉઠાનેવાલોં મેં સે હો જાએંગે (૨૩)

قَالَ اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ
અલ્લાહને કહા: ઉતરો, તુમ એક દૂસરે કે દુશ્મન હોંગે ઔર તુમ્હારે લિયે ઝમીન મેં

مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيْهَا تَحْيَوْنَ
એક ખાસ મુદ્દત તક ઠહેરના ઔર નફા ઉઠાના હૈ (૨૪) અલ્લાહને કહા: ઉસી મેં તુમ જિઓગે

وَفِيْهَا تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا تُخْرَجُوْنَ ﴿٢٥﴾ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ
ઔર ઉસી મેં તુમ મરોગે ઔર ઉસી સે તુમ નિકાલે જાઓગે (૨૫) એ આદમ કી અવ્લાદ!

قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُّوَارِيْ سَوْاٰتِكُمْ وَرِيْشًا ؕ
હમને તુમ પર લિબાસ ઉતારા જો તુમ્હારી શર્મગાહોં કો ધાંકને ઔર ઝીનત ભી,

وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ذٰلِكَ خَيْرٌ ؕ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ
ઔર તક્વે કા લિબાસ ઉસસે ભી બેહતર હૈ, યે અલ્લાહ કી નિશાનિયોં મેં સે હૈ

لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٢٦﴾ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ
તાકે લોગ ગોર કરેં (૨૬) એ આદમ કી અવ્લાદ! શૈતાન તુમકો બેહકા ન દે

كَمَآ اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا
જિસ તરહ ઉસને તુમ્હારે માં બાપ કો જન્નત સે નિકલવા દિયા, ઉસને ઉનકે લિબાસ

لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَا ؕ اِنَّهٗ يَرٰىكُمْ هُوَ
ઉતરવાએ તાકે ઉનકો ઉનકે સામને બેપર્દા કર દે, વો ઔર ઉસકે સાથી તુમકો

وَقَبِيْلُهٗ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ؕ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ
ઐસી જગહ સે દેખતે હૈં જહાં સે તુમ ઉન્હેં નહીં દેખતે, હમને શૈતાનોં કો ઉન લોગોં કા

اَوْلِيَآءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَاِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً
દોસ્ત બના દિયા હૈ જો ઈમાન નહીં લાતે (૨૭) ઔર જબ વો કોઈ ફહશ(ખુલી બુરાઈ) કરતે હૈં

قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْهَآ اٰبَآءَنَا وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا ؕ قُلْ
તો કેહતે હૈં કે હમને અપને બાપ દાદા કો ઈસી તરહ કરતે હુએ પાયા હૈ ઔર અલ્લાહને હમકો ઈસીકા હુકમ

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ ؕ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ
દિયા હૈ, કેહ દેં કે અલ્લાહ કભી બુરે કામ કા હુકમ નહીં દેતા, કયા તુમ અલ્લાહ કે ઝિમ્મે વો કામ લગાતે હો

مَا لَا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿٢٨﴾ قُلۡ اَمَرَ رَبِّيۡ بِالۡقِسۡطِ ۟ وَاَقِيۡمُوۡا

જિસકા તુમ્હેં કોઈ ઈલ્મ નહીં ﴿٢٨﴾ કેહ દીજિયે કે મેરે રબને ઈન્સાફ કા હુકમ દિયા હૈ ઔર યે કે

وُجُوۡهَكُمۡ عِنۡدَ كُلِّ مَسۡجِدٍ وَّادۡعُوۡهُ مُخۡلِصِيۡنَ

હર નમાઝ કે વકત અપના રુખ સીધા રખ્ખો ઔર ઉસીકો પુકારો ઉસીકે લિયે દીન કો ખાલિસ

لَهُ الدِّيۡنَ ۬ؕ كَمَا بَدَاَكُمۡ تَعُوۡدُوۡنَ ؕ ﴿٢٩﴾ فَرِيۡقًا هَدٰى

કરતે હુએ, જિસ તરહ ઉસને તુમકો પેહલે પેદા કિયા ઉસી તરહ તુમ દૂસરી બાર ભી પેદા હોંગે ﴿٢٩﴾ એક

وَفَرِيۡقًا حَقَّ عَلَيۡهِمُ الضَّلٰلَةُ ؕ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا

ગિરોહ કો ઉસને રાહ દિખા દી ઔર એક ગિરોહ હૈ કે ઉસ પર ગુમરાહી સાબિત હો ચુકી, ઉન્હોંને અલ્લાહ

الشَّيٰطِيۡنَ اَوۡلِيَآءَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ وَيَحۡسَبُوۡنَ

કો છોડ કર શૈતાનોં કો અપના દોસ્ત બનાયા ઔર ગુમાન યે રખતે હૈં કે

اَنَّهُمۡ مُّهۡتَدُوۡنَ ﴿٣٠﴾ يٰبَنِيۡۤ اٰدَمَ خُذُوۡا زِيۡنَتَكُمۡ عِنۡدَ

વો હિદાયત પર હૈં ﴿٣٠﴾ એ આદમ કી અવ્લાદ! હર નમાઝ કે વકત

كُلِّ مَسۡجِدٍ وَّكُلُوۡا وَاشۡرَبُوۡا وَلَا تُسۡرِفُوۡا ۚ اِنَّهٗ

અપના લિબાસ પેહનો ઔર ખાઓ પીઓ ઔર હદ સે તજાવુઝ ન કરો, બેશક અલ્લાહ હદ સે તજાવુઝ

لَا يُحِبُّ الۡمُسۡرِفِيۡنَ ﴿٣١﴾ قُلۡ مَنۡ حَرَّمَ زِيۡنَةَ اللّٰهِ

કરનેવાલોં કો પસંદ નહીં કરતા ﴿٣١﴾ (એ નબી) આપ પૂછિયે કે અલ્લાહ કી ઝીનત કો કિસને હરામ કિયા

الَّتِيۡۤ اَخۡرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبٰتِ مِنَ الرِّزۡقِ ؕ قُلۡ

જો ઉસને અપને બંદો કે લિયે નિકાલા થા ઔર ખાને કી પાક ચીઝોં કો, કેહ દીજિયે કે

هِيَ لِلَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا فِي الۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا خَالِصَةً يَّوۡمَ

વો દુનિયા કી ઝિંદગી મેં ભી ઈમાનવાલોં કે લિયે હૈં ઔર આખિરત મેં તો વો ખાસ ઉન્હી કે લિયે

الۡقِيٰمَةِ ؕ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الۡاٰيٰتِ لِقَوۡمٍ يَّعۡلَمُوۡنَ ﴿٣٢﴾

હોંગી, ઈસી તરહ હમ અપની આયતેં ખોલ કર બયાન કરતે હૈં ઉન લોગોં કે લિયે જો જાનના ચાહેં ﴿٣٢﴾

قُلۡ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الۡفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنۡهَا وَمَا

કેહ દીજિયે કે મેરે રબને તો ફહશ બાતોં કો હરામ ઠેહરાયા હૈ વો ખુલી હોં

بَطَنَ وَالۡاِثۡمَ وَالۡبَغۡيَ بِغَيۡرِ الۡحَقِّ وَاَنۡ تُشۡرِكُوۡا

યા છુપી ઔર ગુનાહ કો ઔર નાહક કી ઝયાદતી કો ઔર ઈસ બાત કો કે તુમ અલ્લાહ કે સાથ

بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّاَنْ تَقُوْلُوْا عَلَى

કિસીકો શરીક કરો જિસકી ઉસને કોઈ દલીલ નહીં ઉતારી ઔર યે કે તુમ અલ્લાહ કે ઝિમ્મે ઐસી બાત

اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۚ فَاِذَا جَآءَ

લગાઓ જિસકા તુમ ઈલ્મ નહીં રખતે ﴿٣٣﴾ ઔર હર કૌમ કે લિયે એક મુકર્રરા મુદ્દત હૈ, ફિર જબ ઉનકી

اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٣٤﴾

મુદ્દત આ જાએગી તો વો ન એક લમ્હા ભર પીછે હટ સકેંગે ઔર ન આગે બળ્હ સકેંગે ﴿٣٤﴾

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ اِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ

એ આદમ કી અવ્લાદ! અગર તુમ્હારે પાસ તુમ્હી મેં સે રસૂલ આએં જો તુમકો મેરી આયાત

عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ ۙ فَمَنِ اتَّقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

સુનાએં તો જો શખ્સ ડરા ઔર જિસને ઈસ્લાહ કર લી ઉનકે લિયે ન કોઈ ખૌફ હોગા

وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا

ઔર ન વો ગમગીન હોંગે ﴿٣٥﴾ ઔર જો લોગ મેરી આયાત કો જુઠલાએંગે

وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا

ઔર ઉનસે તકબ્બુર કરેં વહી લોગ દોઝખવાલે હૈં, વો ઉસમેં હમેશા

خٰلِدُوْنَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ

રહેંગે ﴿٣٦﴾ ફિર ઉસસે ઝયાદહ ઝાલિમ કોન હોગા જો અલ્લાહ પર બુહતાન બાંધે

كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيْبُهُمْ

યા ઉસકી નિશાનિયોં કો જુઠલાએ, ઉનકે નસીબ કા જો હિસ્સા લિખા હુવા હૈ વો ઉન્હેં મિલ કર રહેગા,

مِّنَ الْكِتٰبِ ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ ۙ

યહાં તક કે જબ હમારે ભેજે હુએ ફરિશ્તે ઉનકી જાન લેને કે લિયે ઉનકે પાસ પહૂંચેંગે

قَالُوْٓا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قَالُوْا

તો ઉનસે પૂછેંગે કે અલ્લાહ કે સિવા જિનકો તુમ પુકારતે થે કહાં હૈં, વો કહેંગે કે

ضَلُّوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا

વો સબ હમસે ખો ગએ ઔર વો અપને ઉપર ઈકરાર કરેંગે કે બેશક વો

كٰفِرِيْنَ ﴿٣٧﴾ قَالَ ادْخُلُوْا فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ

ઈન્કાર કરનેવાલે થે ﴿٣٧﴾ અલ્લાહ કહેગા: દાખિલ હો જાઓ આગ મેં જિન્નાત ઔર ઈન્સાનોં કે

قَبۡلِكُمۡ مِّنَ الۡجِنِّ وَالۡاِنۡسِ فِى النَّارِ ؕ كُلَّمَا دَخَلَتۡ

ઉન ગિરોહોં કે સાથ જો તુમસે પેહલે ગુઝર ચુકે હૈં, જબ ભી કોઈ ગિરોહ (જહન્નમ મેં) દાખિલ

اُمَّةٌ لَّعَنَتۡ اُخۡتَهَا ؕ حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوۡا فِيۡهَا جَمِيۡعًا ۙ

હોગા વો અપને સાથી ગિરોહ પર લા'નત કરેગા, યહાં તક કે જબ વો સબ ઉસમેં જમા હો જાએંગે

قَالَتۡ اُخۡرٰٮهُمۡ لِاُوۡلٰٮهُمۡ رَبَّنَا هٰٓؤُلَۤاءِ اَضَلُّوۡنَا

તો ઉનકે પિછલે અગલોં કે બારે મેં કહેંગે કે એ હમારે રબ! યહી લોગ હૈં જિન્હોંને હમકો ગુમરાહ કિયા

فَاٰتِهِمۡ عَذَابًا ضِعۡفًا مِّنَ النَّارِ ؕ قَالَ لِكُلٍّ

પસ! આપ ઈનકો આગ કા દોહરા અઝાબ દીજિયે, અલ્લાહ કહેગા કે સબકે લિયે

ضِعۡفٌ وَّلٰـكِنۡ لَّا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۳۸﴾ وَقَالَتۡ اُوۡلٰٮهُمۡ

દોહરા હે મગર તુમ નહીં જાનતે (૩૮) ઔર ઉનકે અગલે અપને પીછલોં

لِاُخۡرٰٮهُمۡ فَمَا كَانَ لَـكُمۡ عَلَيۡنَا مِنۡ فَضۡلٍ

સે કહેંગે કે તુમકો હમ કોઈ ફઝીલત હાસિલ નહીં, પસ! અપની

فَذُوۡقُوا الۡعَذَابَ بِمَا كُنۡتُمۡ تَكۡسِبُوۡنَ ﴿۳۹﴾ اِنَّ

કમાઈ કે નતીજે મેં અઝાબ કા મઝા ચખ્ખો (૩૯) બેશક જિન લોગોંને

الَّذِيۡنَ كَذَّبُوۡا بِاٰيٰتِنَا وَاسۡتَكۡبَرُوۡا عَنۡهَا لَا تُفَتَّحُ

હમારી નિશાનિયોં કો જુઠલાયા ઔર ઉનસે તકબ્બુર કિયા ઉનકે લિયે આસમાન કે દરવાઝે

لَهُمۡ اَبۡوَابُ السَّمَآءِ وَلَا يَدۡخُلُوۡنَ الۡجَـنَّةَ حَتّٰى

નહીં ખોલે જાએંગે ઔર વો જન્નત મેં દાખિલ ન હોંગે જબ તક કે

يَلِجَ الۡجَمَلُ فِىۡ سَمِّ الۡخِيَاطِ ؕ وَكَذٰلِكَ نَجۡزِى

ઉંટ સૂઈ કે નાકે મેં ન ઘુસ જાએ, ઔર હમ મુજરિમોં કો ઐસી હી સઝા

الۡمُجۡرِمِيۡنَ ﴿۴۰﴾ لَهُمۡ مِّنۡ جَهَـنَّمَ مِهَادٌ وَّمِنۡ فَوۡقِهِمۡ

દેતે હૈં (૪૦) ઉનકે લિયે દોઝખ કા બિછોના હોગા ઔર ઉનકે ઉપર ઉસીકા

غَوَاشٍ ؕ وَكَذٰلِكَ نَجۡزِى الظّٰلِمِيۡنَ ﴿۴۱﴾ وَالَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا

ઓઢના હોગા, ઔર હમ ઝાલિમોં કો ઈસી તરહ સઝા દેતે હૈં (૪૧) ઔર જો લોગ ઈમાન લાએ

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفۡسًا اِلَّا وُسۡعَهَاۤ

ઔર ઉન્હોંને નેક કામ કિયે હમ કિસી શખ્સ પર ઉસકી તાકત કે મુતાબિક હી બોજ ડાલતે હૈં,

أُولَٰٓئِكَ اَصۡحٰبُ الۡجَنَّةِ ۚ هُمۡ فِيۡهَا خٰلِدُوۡنَ ﴿٤٢﴾
યહી લોગ જન્નત વાલે હૈં, વો ઉસમેં હમેશા રહેંગે (૪૨)

وَنَزَعۡنَا مَا فِىۡ صُدُوۡرِهِمۡ مِّنۡ غِلٍّ تَجۡرِىۡ مِنۡ
ઔર ઉનકે સીને કી હર રન્જિશ કો હમ નિકાલ દેંગે, ઉનકે નીચે નેહરેં

تَحۡتِهِمُ الۡاَنۡهٰرُ ۚ وَقَالُوا الۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِىۡ هَدٰٮنَا
બેહ રહી હોંગી, ઔર વો કહેંગે કે સારી તા'રીફ અલ્લાહ કે લિયે હે જિસને હમકો યહાં તક

لِهٰذَا ۙ وَمَا كُنَّا لِنَهۡتَدِىَ لَوۡلَاۤ اَنۡ هَدٰٮنَا اللّٰهُ ۚ
પહૂંચાયા ઔર હમ રાહ પાનેવાલે ન થે અગર અલ્લાહ હમકો હિદાયત ન દેતા,

لَقَدۡ جَآءَتۡ رُسُلُ رَبِّنَا بِالۡحَقِّ ؕ وَنُوۡدُوۡۤا اَنۡ
હમારે રબ કે રસૂલ સચ્ચી બાત લે કર આયે થે, ઔર આવાઝ આએગી કે

تِلۡكُمُ الۡجَنَّةُ اُوۡرِثۡتُمُوۡهَا بِمَا كُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ ﴿٤٣﴾
યે જન્નત હૈ જિસકે તુમ વારિષ ઠેહરાએ ગયે હો અપને આ'માલ કે બદલે (૪૩)

وَنَادٰٓى اَصۡحٰبُ الۡجَنَّةِ اَصۡحٰبَ النَّارِ اَنۡ قَدۡ
ઔર જન્નતવાલે દોઝખવાલોં કો પુકારેંગે કે હમસે હમારે રબને

وَجَدۡنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلۡ وَجَدۡتُّمۡ مَّا
જો વા'દા કિયા થા હમને ઉસકો સચ્ચા પાયા, કયા તુમને ભી અપને રબ કે

وَعَدَ رَبُّكُمۡ حَقًّا ؕ قَالُوۡا نَعَمۡ ۚ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌۢ
વા'દે કો સચ્ચા પાયા, વો કહેંગે: હાં! ફિર એક પુકારનેવાલા દોનોં કે

بَيۡنَهُمۡ اَنۡ لَّعۡنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيۡنَ ﴿٤٤﴾ ۙ الَّذِيۡنَ
દરમિયાન પુકારેગા કે અલ્લાહ કી લા'નત હો ઝાલિમોં પર (૪૪) જો

يَصُدُّوۡنَ عَنۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ وَيَبۡغُوۡنَهَا عِوَجًا ۚ
અલ્લાહ કી રાહ સે રોકતે થે ઔર ઉસમે કજી (ટેળહાપન) ઢુંઢતે થે

وَهُمۡ بِالۡاٰخِرَةِ كٰفِرُوۡنَ ﴿٤٥﴾ ۘ وَبَيۡنَهُمَا حِجَابٌ ۚ
ઔર વો આખિરત કે મુન્કિર થે (૪૫) ઔર દોનોં કે દરમિયાન એક આડ હોગી,

وَعَلَى الۡاَعۡرَافِ رِجَالٌ يَّعۡرِفُوۡنَ كُلًّاۢ بِسِيۡمٰٮهُمۡ ۚ
ઔર એઅ્રાફ કે ઉપર કુછ લોગ હોંગે જો હર એક કો ઉનકી અલામતોં સે પેહચાનેંગે

وَنَادَوْا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۣ لَمْ
ઔર વો જન્નતવાલોં કો પુકાર કર કહેંગે કે તુમ પર સલામતી હો, વો અભી

يَدْخُلُوْهَا وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ
જન્નત મેં દાખિલ નહીં હુએ હોંગે મગર વો ઉમ્મીદવાર હોંગે (૪૬) ઔર જબ દોઝખવાલોં કી તરફ

تِلْقَآءَ اَصْحٰبِ النَّارِ ۙ قَالُوْا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ
ઉનકી નિગાહ ફેરી જાએગી તો વો કહેંગે કે એ હમારે રબ! હમકો શામિલ ન કીજિયે

الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾ ع وَنَادٰۤى اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ
ઈન ઝાલિમ લોગોં કે સાથ (૪૭) ઔર એઅ્રાફ વાલે ઉન લોગોં કો પુકારેંગે

رِجَالًا يَّعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰىهُمْ قَالُوْا مَاۤ اَغْنٰى عَنْكُمْ
જિન્હેં વો ઉનકી અલામત સે પેહચાનતે હોંગે, વો કહેંગે કે તુમ્હારે કામ ન આઈ

جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٨﴾ اَهٰۤؤُلَآءِ
તુમ્હારી જમાઅત ઔર તુમ્હારા અપને આપકો બડા સમજના (૪૮) કયા યહી વો લોગ હૈં

الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ ؕ اُدْخُلُوا
જિનકે બારે મેં તુમ કસમ ખા કર કેહતે થે કે ઉનકો કભી અલ્લાહ કી રહમત ન મિલેગી, જન્નત મેં

الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَاۤ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿٤٩﴾
દાખિલ હો જાઓ અબ તુમ પર ન કોઈ ડર હૈ ઔર ન તુમ કભી ગમગીન હોંગે (૪૯)

وَنَادٰۤى اَصْحٰبُ النَّارِ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيْضُوْا
ઔર દોઝખ કે લોગ જન્નતવાલોં કો પુકારેંગે કે કુછ પાની હમ પર ભી ડાલ દો

عَلَيْنَا مِنَ الْمَآءِ اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ؕ قَالُوْۤا اِنَّ
યા ઉસમેં સે જો અલ્લાહને તુમ્હેં ખાને કો દે રખ્ખા હૈ, વો કહેંગે કે અલ્લાહને

اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٥٠﴾ لا الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا
ઉન દોનોં ચીઝોં કો કાફિરોં કે લિયે હરામ કર દિયા હૈ (૫૦) વો જિન્હોંને

دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّلَعِبًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ
અપને દીન કો ખેલ તમાશા બના લિયા થા ઔર જિનકો દુનિયા કી ઝિંદગીને ધોકે મેં ડાલ રખ્ખા થા, પસ!

فَالْيَوْمَ نَنْسٰىهُمْ كَمَا نَسُوْا لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا ۙ وَمَا
આજ હમ ઉનકો ભુલા દેંગે જિસ તરહ ઉન્હોંને અપને ઈસ દિન કી મુલાકાત કો ભુલા દિયા થા ઔર જૈસા

كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿٥١﴾ وَلَقَدْ جِئْنٰهُمْ بِكِتٰبٍ

કે વો હમારી નિશાનિયોં કા ઈન્કાર કરતે રહે ﴿٥١﴾ ઔર હમ ઉનકે પાસ એક ઐસી કિતાબ લે આયે હૈં જિસકો

فَصَّلْنٰهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٥٢﴾

હમને ઈલ્મ કી બુનિયાદ પર વાઝેહ કર દિયા હૈ હિદાયત ઔર રહમત બના કર ઉનકે લિયે જો ઈમાન લાએ ﴿٥٢﴾

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا تَاْوِيْلَهٗ ؕ يَوْمَ يَاْتِيْ تَاْوِيْلُهٗ

કયા અબ વો ઈસકે મુન્તઝિર હૈં કે ઉસકા મઝમૂન ઝાહિર હો જાએ, જિસ દિન ઉસકા મઝમૂન ઝાહિર હો

يَقُوْلُ الَّذِيْنَ نَسُوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ

જાએગા તો વો લોગ જો ઉસકો પેહલે સે ભૂલે હુએ થે બોલ ઉઠેંગે કે બેશક હમારે રબ કે પૈગમ્બર હક લે કર આયે

رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ فَهَلْ لَّنَا مِنْ شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوْا

થે, પસ! અબ કયા કોઈ હમારી સિફારિશ કરનેવાલે હૈં કે હમારી સિફારિશ કરેં યા હમકો દોબારા

لَنَآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ ؕ قَدْ

વાપસ હી ભેજ દિયા જાએ તાકે હમ ઉસ અમલ કે સિવા દૂસરે અમલ કરેં જો હમ પેહલે કરતે રહે થે,

خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٥٣﴾ ع

ઉન્હોંને અપને આપકો ઘાટે મેં ડાલા ઔર ઉનસે ગુમ હો ગયા વો જો વો ઘડતે થે ﴿٥٣﴾

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

બેશક તુમ્હારા રબ વહી અલ્લાહ હૈ જિસને આસમાનોં ઔર ઝમીન કો

فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۚ يُغْشِي

છે દિનોં મેં પૈદા કિયા ફિર વો અર્શ પર કાઈમ હુવા, વો ઉળ્હાતા હૈ રાત કો દિન પર ઈસ તરહ કે

الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهٗ حَثِيْثًا ۙ وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

દિન ઉસકે પીછે લગા આતા હૈ દોડતા હુઆ, ઔર(ઉસને પેદા કિયે) સૂરજ ઔર ચાંદ

وَالنُّجُوْمَ مُسَخَّرٰتٍ بِاَمْرِهٖ ؕ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ ؕ

ઔર સિતારે જો તાબેદાર હૈં ઉસકે હુકમ કે, યાદ રખ્ખો! ઉસીકા કામ હૈ પૈદા કરના ઔર હુકમ કરના,

تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٥٤﴾ اُدْعُوْا رَبَّكُمْ

બડી બરકતવાલા હૈ અલ્લાહ જો રબ હૈ સારે જહાનોં કા ﴿٥٤﴾ અપને રબ કો પુકારો

تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٥٥﴾

ગિડગિડાતે હુએ ઔર ચુપકે ચુપકે, યકીનન વો હદ સે આગે ગુઝરનેવાલોં કો પસંદ નહીં કરતા ﴿٥٥﴾

وَلَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوْهُ خَوْفًا
ઔર ઝમીન મેં ફસાદ ન કરો ઉસકી ઈસ્લાહ કે બાદ ઔર ઉસીકો પુકારો ખૌફ

وَّطَمَعًا ؕ اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٦﴾
ઔર ઉમ્મીદ કે સાથ, યકીનન અલ્લાહ કી રહમત નેક કામ કરનેવાલોં સે કરીબ હૈ ﴿૫૬﴾

وَهُوَ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًاۢ بَيْنَ يَدَيْ
ઔર વો અલ્લાહ હી હૈ જો હવાઓં કો અપની રહમત કે આગે ખુશખબરી બના કર

رَحْمَتِهٖ ؕ حَتّٰۤى اِذَاۤ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنٰهُ
ભેજતા હૈ, ફિર વો જબ બોજલ બાદલોં કો ઉઠા લેતી હૈં તો હમ ઉસકો કિસી ખુશ્ક ઝમીન કી તરફ

لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَآءَ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ
હાંક દેતે હૈં ફિર હમ ઉસકે ઝરિયે પાની ઉતારતે હૈં, ફિર હમ ઉસકે ઝરિયે સે

مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ؕ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ
હર કિસ્મ કે ફલ નિકાલતે હૈં, ઈસી તરહ હમ મુર્દોં કો નિકાલેંગે, તાકે તુમ

تَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهٗ
ગૌર કરો ﴿૫૭﴾ ઔર જો ઝમીન અચ્છી હૈ ઉસકી પૈદાવાર નિકલતી હૈ

بِاِذْنِ رَبِّهٖ ۚ وَالَّذِيْ خَبُثَ لَا يَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًا ؕ
ઉસકે રબ કે હુકમ સે, ઔર જો ઝમીન ખરાબ હૈ ઉસકી પૈદાવાર કમ હી હોતી હૈ, ઈસી

كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّشْكُرُوْنَ ﴿٥٨﴾ ع لَقَدْ
તરહ હમ અપની નિશાનિયાં મુખ્તલિફ પેહલુઓં સે દિખાતે હૈં ઉનકે લિયે જો શુક્ર કરનેવાલે હૈં ﴿૫૮﴾ હમને

اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا
નૂહ (અ.સ.) કો ઉનકી કૌમ કી તરફ ભેજા, નૂહને કહા: એ મેરી કૌમ! અલ્લાહ કી

اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اِنِّيْۤ اَخَافُ
ઈબાદત કરો કે ઉસકે સિવા તુમ્હારા કોઈ મા'બૂદ નહીં, મેં તુમ પર એક બડે

عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٥٩﴾ قَالَ الْمَلَاُ
દિન કે અઝાબ સે ડરતા હું ﴿૫૯﴾ ઉસકી કૌમ કે બડોંને કહા કે

مِنْ قَوْمِهٖۤ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٦٠﴾
હમકો તો યે નઝર આતા હૈ તુમ એક ખુલી હુઈ ગુમરાહી મેં મુબ્તલા હો ﴿૬૦﴾

منزل ٢

ع ٧
١٥

قَالَ يٰقَوۡمِ لَيۡسَ بِىۡ ضَلٰلَةٌ وَّلٰكِنِّىۡ رَسُوۡلٌ

નૂહ(અ.સ.)ને ફરમાયાઃ એ મેરી કૌમ! મુજમેં કોઈ ગુમરાહી નહીં હૈ બલ્કે મેં ભેજા હુવા હું

مِّنۡ رَّبِّ الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿٦١﴾ اُبَلِّغُكُمۡ رِسٰلٰتِ رَبِّىۡ

સારે જહાનોં કે પરવરદિગાર કી તરફ સે(૬૧) તુમકો અપને રબ કે પૈગામાત પહુંચા રહા હું ઔર

وَاَنۡصَحُ لَـكُمۡ وَاَعۡلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿٦٢﴾

તુમ્હારી ભલાઈ ચાહ રહા હું, ઔર મેં અલ્લાહ કી તરફ સે વો બાત જાનતા હું જો તુમ નહીં જાનતે(૬૨)

اَوَعَجِبۡتُمۡ اَنۡ جَآءَكُمۡ ذِكۡرٌ مِّنۡ رَّبِّكُمۡ عَلٰى

કયા તુમકો ઈસ પર તઅજ્જુબ હુવા કે તુમ્હારે રબ કી નસીહત તુમ્હારે પાસ તુમ્હી મેં સે

رَجُلٍ مِّنۡكُمۡ لِيُنۡذِرَكُمۡ وَلِتَتَّقُوۡا وَلَعَلَّكُمۡ

એક શખ્સ કે ઝરિયે આઈ, તાકે વો તુમકો ડરાએ ઔર તાકે તુમ બચો ઔર તાકે તુમ પર રહમ કિયા

تُرۡحَمُوۡنَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوۡهُ فَاَنۡجَيۡنٰهُ وَالَّذِيۡنَ مَعَهٗ

જાએ(૬૩) પસ! ઉન્હોંને ઉનકો જુઠલા દિયા, ફિર હમને નૂહ કો બચા લિયા ઔર ઉન લોગોં કો ભી જો ઉસકે

فِى الۡفُلۡكِ وَاَغۡرَقۡنَا الَّذِيۡنَ كَذَّبُوۡا بِاٰيٰتِنَا ؕ

સાથ કશ્તી મેં થે ઔર હમને ઉન લોગોં કો ડુબો દિયા જિન્હોંને હમારી નિશાનિયોં કો જુઠલાયા થા,

اِنَّهُمۡ كَانُوۡا قَوۡمًا عَمِيۡنَ ﴿٦٤﴾ ع وَاِلٰى عَادٍ

બેશક વો લોગ અંધે થે(૬૪) ઔર આદ કી તરફ હમને ઉનકે ભાઈ

اَخَاهُمۡ هُوۡدًا ؕ قَالَ يٰقَوۡمِ اعۡبُدُوا اللّٰهَ مَا لَـكُمۡ

હૂદ(અ.સ.) કો ભેજા, ઉન્હોંને કહા કે એ મેરી કૌમ! અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો, ઉસકે સિવા

مِّنۡ اِلٰهٍ غَيۡرُهٗ ؕ اَفَلَا تَتَّقُوۡنَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الۡمَلَاُ

તુમ્હારા કોઈ મા'બૂદ નહીં, પસ! કયા તુમ ડરતે નહીં(૬૫) ઉસકી કૌમ કે બડે

الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا مِنۡ قَوۡمِهٖۤ اِنَّا لَنَرٰٮكَ فِىۡ

જો ઈન્કાર કર રહે થે બોલેઃ હમ તો તુમકો નાદાની મેં મુબ્તલા દેખતે હૈં

سَفَاهَةٍ وَّاِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الۡكٰذِبِيۡنَ ﴿٦٦﴾ قَالَ

ઔર હમકો ગુમાન હૈ કે તુમ જૂઠે હો(૬૬) હૂદ (અ.સ.) ને કહાઃ એ મેરી

يٰقَوۡمِ لَيۡسَ بِىۡ سَفَاهَةٌ وَّلٰكِنِّىۡ رَسُوۡلٌ مِّنۡ

કૌમ! મુજે કોઈ નાદાની નહીં હૈ બલ્કે મેં સારે જહાનોં કે પરવરદિગાર કા

رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶۷﴾ اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَاَنَا

રસૂલ હું (૬૭) તુમકો અપને રબ કે પૈગામાત પહૂંચા રહા હું ઔર મેં તુમ્હારે હક મેં

لَكُمْ نَاصِحٌ اَمِيْنٌ ﴿۶۸﴾ اَوَ عَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ

ખૈરખ્વાહ, અમાનતદાર હું (૬૮) કયા તુમકો ઈસ પર તઅજ્જુબ હૈ કે તુમ્હારે પાસ

ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ؕ

તુમ્હી મેં સે એક શખ્સ કે ઝરિયે તુમ્હારે રબ કી નસીહત આઈ તાકે વો તુમકો ડરાએ,

وَاذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ قَوْمِ

ઔર યાદ કરો જબકે ઉસને કૌમે નૂહ કે બાદ તુમકો ઉસકા જાનશીન

نُوْحٍ وَّزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْۜطَةً ۚ فَاذْكُرُوْٓا

બનાયા ઔર ડીલ ડોલ મેં તુમકો ફૈલાવ ભી ઝયાદહ દિયા, પસ! અલ્લાહ કી નેઅમતોં કો યાદ કરો

اٰلَآءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۶۹﴾ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا

તાકે તુમ કામયાબ હો જાઓ (૬૯) હૂદ(અ.સ.) કી કૌમને કહાઃ કયા તુમ હમારે પાસ ઈસ લિયે આયે હો કે

لِنَعْبُدَ اللّٰهَ وَحْدَهٗ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ

હમ તન્હા અલ્લાહ કી ઈબાદત કરેં ઔર ઉનકો છોડ દેં જિનકી ઈબાદત હમારે બાપ દાદા

اٰبَآؤُنَا ۚ فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ

કરતે આયે હૈં, પસ! તુમ જિસ અઝાબ કી ધમકી હમકો દેતે હો ઉસકો લે આઓ અગર તુમ

الصّٰدِقِيْنَ ﴿۷۰﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ

સચ્ચે હો (૭૦) હૂદ(અ.સ.)ને કહાઃ તુમ પર તુમ્હારે રબ કી તરફ સે અઝાબ ઔર

رِجْسٌ وَّغَضَبٌ ؕ اَتُجَادِلُوْنَنِيْ فِيْٓ اَسْمَآءٍ

ગુસ્સા વાકેઅ હો ચુકા હૈ, કયા તુમ મુજસે ઉન નામોં પર ઝઘડતે હો

سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللّٰهُ

જો તુમને ઔર તુમ્હારે બાપ દાદાઓંને રખ લિયે હૈં, જિનકી અલ્લાહને કોઈ

بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ؕ فَانْتَظِرُوْٓا اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ

દલીલ નહીં ઉતારી, પસ! ઈન્તિઝાર કરો મેં ભી તુમ્હારે સાથ ઈન્તિઝાર કરનેવાલોં

الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿۷۱﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ

મેં હોં (૭૧) ફિર હમને બચા લિયા ઉસકો ઔર જો ઉસકે સાથ થે અપની

مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا
રહમત સે ઔર હમને ઉન લોગોં કી જડ કાટ દી જો હમારી નિશાનિયોં કો જુઠલાતે થે

وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٢﴾ وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ
ઔર માનનેવાલે ન થે (૭૨) ઔર ષમૂદ કી તરફ હમને ઉનકે ભાઈ સાલેહ

صٰلِحًا ۘ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ
(અ.સ.) કો ભેજા, ઉન્હોંને કહા: એ મેરી કૌમ! અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો, ઉસકે સિવા તુમ્હારા

اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ هٰذِهٖ
કોઈ મા'બૂદ નહીં, તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે એક ખુલી હુઈ નિશાની આ ચુકી હૈ, યે

نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ
અલ્લાહ કી ઉંટની તુમ્હારે લિયે એક નિશાની કે તોર પર હૈ પસ ઉસકો છોડ દો કે વો ખાએ અલ્લાહ કી

اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾
ઝમીન મેં ઔર ઉસે કિસી બુરાઈ કે ઈરાદે સે છૂના ભી નહીં વરના તુમકો એક દર્દનાક અઝાબ પકડ લેગા (૭૩)

وَاذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ عَادٍ
ઔર યાદ કરો જબકે અલ્લાહને આદ કે બાદ તુમકો ઉનકા જાનશીન બનાયા

وَّبَوَّاَكُمْ فِى الْاَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُوْلِهَا
ઔર તુમકો ઝમીન મેં ઠિકાના દિયા, તુમ ઉસકે મેદાનોં મેં મહલ

قُصُوْرًا وَّتَنْحِتُوْنَ الْجِبَالَ بُيُوْتًا ۚ فَاذْكُرُوْٓا
બનાતે હો ઔર પહાડોં કો તરાશ કર ઘર બનાતે હો, પસ અલ્લાહ કી

اٰلَآءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٧٤﴾
નેઅમતોં કો યાદ કરો ઔર ઝમીન મેં ફસાદ કરતે ન ફિરો (૭૪)

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِيْنَ
ઉનકી કૌમ કે બડોંને જિન્હોંને ઘમંડ કિયા ઉન ઈમાનવાલોં સે

اسْتُضْعِفُوْا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ
કહા જો કમઝોર સમજે જાતે થે, કયા તુમકો યકીન હૈ કે સાલેહ અપને

صٰلِحًا مُّرْسَلٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قَالُوْٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلَ
રબ કા ભેજા હુવા હૈ, ઉન્હોંને જવાબ દિયા કે હમ તો જો વો લે કર આયે હૈં

بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا بِالَّذِيْٓ

ઉસ પર ઈમાન રખતે હૈં(٧٥)વો તકબ્બુર કરનેવાલે લોગ કહેંગે કે હમ તો ઉસ ચીઝ કે

اٰمَنْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا

મુન્કિર હૈં જિસ પર તુમ ઈમાન લાએ હો(٧٦) ફિર ઉન્હોંને ઉંટની કો કાટ ડાલા ઔર અપને રબ કે

عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوْا يٰصٰلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ

હુકમ સે ફિર ગયે ઔર ઉન્હોંને કહાઃ એ સાલેહ! અગર તુ પૈગમ્બર હે તો વો અઝાબ લે આ

اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٧٧﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ

જિસસે તુ હમકો ડરાતા હે(٧٧) ફિર ઉન્હેં ઝલઝલે ને આ પકડા ઔર વો અપને ઘરોં મેં

فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ

ઉંધે મુંહ પડે રેહ ગયે(٧٨) ઔર સાલેહ(અ.સ.) યે કેહતે હુએ(ઉનકી બસ્તિયોં સે)

وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ

નિકલ ગયે કે એ મેરી કૌમ! મૈંને તુમકો અપને રબ કા પૈગામ દિયા ઔર મૈંને તુમ્હારી

لَكُمْ وَلٰكِنْ لَّا تُحِبُّوْنَ النّٰصِحِيْنَ ﴿٧٩﴾ وَلُوْطًا

ખૈરખ્વાહી કી મગર તુમ ખૈરખ્વાહોં કો પસંદ નહીં કરતે(٧٩) ઔર હમને લૂત(અ.સ.) કો ભેજા,

اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ

જબ ઉન્હોંને અપની કૌમ સે કહા કે કયા તુમ ખુલી બેહયાઈ કા કામ કરતે હો જો

بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٠﴾ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ

તુમસે પેહલે દુનિયા મેં કિસીને નહીં કિયા?(٨٠) તુમ ઔરતોં કો છોડ કર

الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَآءِ ۭ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ

મર્દો સે અપની ખ્વાહિશ પૂરી કરતે હો, બલ્કે તુમ હદ સે ગુઝર જાનેવાલે

مُّسْرِفُوْنَ ﴿٨١﴾ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا

લોગ હો(٨١) મગર ઉનકી કૌમ કા જવાબ ઈસ બાત કે સિવા કુછ ન થા કે

اَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿٨٢﴾

ઈન્હેં અપની બસ્તી સે નિકાલ દો, યે લોગ બડે પાકબાઝ બનતે હૈં (٨٢) ફિર હમને

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٨٣﴾

બચા લિયા લૂત કો ઔર ઉનકે ઘરવાલોં કો સિવાય ઉનકી બીવી કે જો પીછે રેહ જાનેવાલોં મેં સે થી(٨٣)

وَاَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهِمۡ مَّطَرًا ؕ فَانۡظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَاقِبَةُ

ઔર હમને ઉન પર બારિશ બરસાઈ(પથ્થરોં કી) ફિર દેખો કે કૈસા અંજામ હુવા

الۡمُجۡرِمِيۡنَ ﴿٨٤﴾ وَاِلٰى مَدۡيَنَ اَخَاهُمۡ شُعَيۡبًا ؕ قَالَ

મુજરિમોં કા﴿૮૪﴾ ઔર મદ્યન કી તરફ હમને ઉનકે ભાઈ શુઐબ(અ.સ.)કો ભેજા, ઉન્હોંને કહા કે

يٰقَوۡمِ اعۡبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمۡ مِّنۡ اِلٰهٍ غَيۡرُهٗ ؕ قَدۡ

એ મેરી કૌમ! અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો જિસકે સિવા તુમ્હારા કોઈ મા'બૂદ નહીં,

جَآءَتۡكُمۡ بَيِّنَةٌ مِّنۡ رَّبِّكُمۡ فَاَوۡفُوا الۡكَيۡلَ وَالۡمِيۡزَانَ

તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે દલીલ પહુંચ ચુકી હૈ પસ નાપ તોલ પૂરા કરો

وَلَا تَبۡخَسُوا النَّاسَ اَشۡيَآءَهُمۡ وَلَا تُفۡسِدُوۡا

ઔર મત ઘટા કર દો લોગોં કો ઉનકી ચીઝેં, ઔર ફસાદ ન મચાઓ

فِى الۡاَرۡضِ بَعۡدَ اِصۡلَاحِهَا ؕ ذٰلِكُمۡ خَيۡرٌ لَّكُمۡ اِنۡ

ઝમીન મેં ઉસકી ઈસ્લાહ કે બાદ, યે તુમ્હારે હક મેં બેહતર હૈ અગર તુમ

كُنۡتُمۡ مُّؤۡمِنِيۡنَ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقۡعُدُوۡا بِكُلِّ صِرَاطٍ

મો'મિન હો﴿૮૫﴾ ઔર રાસ્તોં પર મત બૈઠો કે ડરાઓ ઔર અલ્લાહ

تُوۡعِدُوۡنَ وَتَصُدُّوۡنَ عَنۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ مَنۡ اٰمَنَ

કી રાહ સે ઉન લોગોં કો રોકો જો ઉસ પર ઈમાન લા ચુકે હૈં ઔર

بِهٖ وَتَبۡغُوۡنَهَا عِوَجًا ۚ وَاذۡكُرُوۡۤا اِذۡ كُنۡتُمۡ

ઉસકી રાહ મેં કજી (ટેળ્હાપન) તલાશ કરો, ઔર યાદ કરો જબકે તુમ

قَلِيۡلًا فَكَثَّرَكُمۡ ۖ وَانۡظُرُوۡا كَيۡفَ كَانَ عَاقِبَةُ

બહોત થોડે થે ફિર ઉસને તુમકો બળ્હા દિયા, ઔર દેખો ફસાદ મચાનેવાલોં કા

الۡمُفۡسِدِيۡنَ ﴿٨٦﴾ وَاِنۡ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنۡكُمۡ اٰمَنُوۡا

કયા અંજામ હુવા﴿૮૬﴾ ઔર અગર તુમ મેં સે એક ગિરોહ ઉસ પર ઈમાન લાયા હૈ

بِالَّذِىۡۤ اُرۡسِلۡتُ بِهٖ وَطَآئِفَةٌ لَّمۡ يُؤۡمِنُوۡا فَاصۡبِرُوۡا

જો દે કર મેં ભેજા ગયા હું ઔર એક ગિરોહ ઈમાન નહીં લાયા હૈ તો ઈન્તિઝાર કરો

حَتّٰى يَحۡكُمَ اللّٰهُ بَيۡنَنَا ۚ وَهُوَ خَيۡرُ الۡحٰكِمِيۡنَ ﴿٨٧﴾

યહાં તક કે અલ્લાહ હમારે દરમિયાન ફૈસલા કર દે, ઔર વો બેહતર ફૈસલા કરનેવાલા હૈ﴿૮૭﴾

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لَنُخْرِجَنَّكَ
કૌમ કે બડે લોગ જો મુતકબ્બિર થે ઉન્હોંને કહા કે એ શુઐબ! હમ તુમકો

يٰشُعَيْبُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَآ
ઔર ઉન લોગોં કો જો તુમ્હારે સાથ ઈમાન લાએ હૈં અપની બસ્તી સે નિકાલ દેંગે

اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا ؕ قَالَ اَوَلَوْ كُنَّا كٰرِهِيْنَ ﴿٨٨﴾
યા તુમ વાપસ હમારી મિલ્લત મેં આ જાઓ, શુઐબ(અ.સ.)ને કહા: કયા હમ બેઝાર હોં તબ ભી?﴿૮૮﴾

قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِيْ مِلَّتِكُمْ
હમ અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડનેવાલે હોંગે અગર હમ તુમ્હારી મિલ્લત મેં લોટ આએં બાદ ઈસકે કે

بَعْدَ اِذْ نَجّٰىنَا اللّٰهُ مِنْهَا ؕ وَمَا يَكُوْنُ لَنَآ اَنْ نَّعُوْدَ
અલ્લાહને હમકો ઉસસે નજાત દી, ઔર હમસે યે મુમ્કિન નહીં કે હમ ઉસ મિલ્લત મેં

فِيْهَآ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ رَبُّنَا ؕ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ
લોટ આએં મગર યે કે હમારા રબ અલ્લાહ હી ઐસા ચાહે, હમારા રબ હર ચીઝ કો અપને ઈલ્મ સે

شَيْءٍ عِلْمًا ؕ عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ؕ رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا
ઘેરે હુએ હે, હમને અલ્લાહ પર ભરોસા કિયા, એ હમારે રબ! હમારે ઔર હમારી કૌમ કે

وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفٰتِحِيْنَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ
દરમિયાન હક કે સાથ ફૈસલા કર દીજિયે, આપ હી બેહતરીન ફૈસલા કરનેવાલે હૈં﴿૮૯﴾ ઔર ઉન બડોં ને

الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا
જિન્હોંને ઉસકી કૌમ મેં સે ઈન્કાર કિયા થા કહા કે અગર તુમ શુઐબ કી પૈરવી કરોગે

اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿٩٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
તો તુમ બરબાદ હો જાઓગે﴿૯૦﴾ ફિર ઉનકો ઝલઝલે ને પકડ લિયા, પસ વો અપને ઘર

فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿٩١﴾ۚۛ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا
મેં ઉંધે મુંહ પડે રેહ ગયે﴿૯૧﴾ જિન્હોંને શુઐબ(અ.સ.)કો જુઠલાયા થા ગોયા

كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ۛۚ اَلَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا كَانُوْا
વો ઉસ બસ્તી મેં બસે હી ન થી, જિન્હોંને શુઐબ કો જુઠલાયા વહી નુકસાન મેં

هُمُ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ
રહે﴿૯૨﴾ ઉસ વકત શુઐબ(અ.સ.) ઉનસે મુંહ મોડ કર ચલે ઔર કહા કે એ મેરી કૌમ! મેં તુમકો

اَبَلِّغُكُمۡ رِسٰلٰتِ رَبِّىۡ وَنَصَحۡتُ لَكُمۡ‌ۚ فَكَيۡفَ اٰسٰى

અપને રબ કે પૈગામાત પહુંચા ચુકા ઔર તુમ્હારી ખૈરખ્વાહી કર ચુકા, અબ મૈં કયા અફસોસ કરું

عَلٰى قَوۡمٍ كٰفِرِيۡنَ ﴿٩٣﴾ وَمَاۤ اَرۡسَلۡنَا فِىۡ قَرۡيَةٍ مِّنۡ

મુન્કિરોં પર ﴿٩٣﴾ ઔર હમને જિસ બસ્તી મેં ભી કોઈ નબી ભેજા ઉસકે

نَّبِىٍّ اِلَّاۤ اَخَذۡنَاۤ اَهۡلَهَا بِالۡبَاۡسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمۡ

રેહનેવાલોં કો હમને સખ્તી ઔર તકલીફ મેં મુબ્તલા કિયા, તાકે વો

يَضَّرَّعُوۡنَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلۡنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الۡحَسَنَةَ حَتّٰى

ગિડગિડાએં ﴿٩٤﴾ ફિર હમને દુખ કો સુખ સે બદલ દિયા યહાં તક કે ઉન્હેં ખૂબ તરકકી હુઈ

عَفَوۡا وَّقَالُوۡا قَدۡ مَسَّ اٰبَآءَنَا الضَّرَّآءُ وَالسَّرَّآءُ

ઔર વો કેહને લગે કે તકલીફ ઔર ખુશી તો હમારે બાપ દાદોં કો ભી પહુંચતી રહી હૈ,

فَاَخَذۡنٰهُمۡ بَغۡتَةً وَّهُمۡ لَا يَشۡعُرُوۡنَ ﴿٩٥﴾ وَلَوۡ اَنَّ

ફિર હમને ઉનકો અચાનક પકડ લિયા ઔર વો ઉસકા ગુમાન ભી ન રખતે થે ﴿٩٥﴾ ઔર અગર

اَهۡلَ الۡقُرٰۤى اٰمَنُوۡا وَاتَّقَوۡا لَفَتَحۡنَا عَلَيۡهِمۡ بَرَكٰتٍ

બસ્તિયોં વાલે ઈમાન લાતે ઔર ડરતે તો હમ ઉન પર આસમાન ઔર ઝમીન કી

مِّنَ السَّمَآءِ وَالۡاَرۡضِ وَلٰكِنۡ كَذَّبُوۡا فَاَخَذۡنٰهُمۡ بِمَا

નેઅમતેં ખોલ દેતે, મગર ઉન્હોંને જુઠલાયા તો હમને ઉનકો પકડ લિયા ઉનકે આ'માલ

كَانُوۡا يَكۡسِبُوۡنَ ﴿٩٦﴾ اَفَاَمِنَ اَهۡلُ الۡقُرٰۤى اَنۡ يَّاۡتِيَهُمۡ

કે બદલે ﴿٩٦﴾ ફિર કયા બસ્તીવાલે ઈસસે બે ખોફ હો ગયે હૈં કે ઉન પર હમારા અઝાબ

بَاۡسُنَا بَيَاتًا وَّهُمۡ نَآئِمُوۡنَ ﴿٩٧﴾ اَوَاَمِنَ اَهۡلُ الۡقُرٰۤى

રાત કે વકત આ પડે જબકે વો સોતે હોં ﴿٩٧﴾ યા કયા બસ્તીવાલે ઈસસે બે ખોફ હો ગયે હૈં કે ઉન પર

اَنۡ يَّاۡتِيَهُمۡ بَاۡسُنَا ضُحًى وَّهُمۡ يَلۡعَبُوۡنَ ﴿٩٨﴾ اَفَاَمِنُوۡا

હમારા અઝાબ આ પહુંચે દિન ચળ્હે જબ વો ખેલતે હોં ﴿٩٨﴾ કયા યે લોગ અલ્લાહ કી તદ્બીરોં સે બે ખોફ

مَكۡرَ اللّٰهِ‌ۚ فَلَا يَاۡمَنُ مَكۡرَ اللّٰهِ اِلَّا الۡقَوۡمُ الۡخٰسِرُوۡنَ ﴿٩٩﴾

હો ગયે હૈં, પસ અલ્લાહ કી તદ્બીરોં સે વહી લોગ બે ખોફ હોતે હૈં જો તબાહ હોનેવાલે હોં ﴿٩٩﴾

اَوَلَمۡ يَهۡدِ لِلَّذِيۡنَ يَرِثُوۡنَ الۡاَرۡضَ مِنۡۢ بَعۡدِ

કયા સબક નહીં મિલા ઉનકો જો ઝમીન કે વારિષ હુએ હૈં ઉસકે અગલે રેહનેવાલોં કે

ع ۱۱ ع ۱۲ منزل ۲

اَهْلِهَآ اَنْ لَّوْ نَشَآءُ اَصَبْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ ۚ وَنَطْبَعُ
બાદ કે અગર હમ ચાહેં તો ઉનકો પકડ લેં ઉનકે ગુનાહોં પર, ઔર હમને ઉનકે

عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ
દિલોં પર મહર લગા દી હૈ પસ વો નહીં સુનતે(૧૦૦) યે વો બસ્તિયાં હૈં જિનકે

عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآئِهَا ۚ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
કુછ હાલાત હમ તુમકો સુના રહે હૈં, ઉનકે પાસ ઉનકે રસૂલ નિશાનિયાં

بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كَذَّبُوْا مِنْ قَبْلُ ؕ
લે કર આયે તો હરગિઝ ઐસા ન હુવા કે વો ઈમાન લાએં ઉસ બાત પર જિસકો વો પેહલે જુઠલા ચુકે થે,

كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٠١﴾ وَمَا
ઈસ તરહ અલ્લાહ મુન્કિરીન કે દિલોં પર મહર લગા દેતા હૈ(૧૦૧) ઔર હમને

وَجَدْنَا لِاَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۚ وَاِنْ وَّجَدْنَآ اَكْثَرَهُمْ
ઉનકે અક્ષર લોગોં મેં અહદ કી પાબંદી ન પાઈ ઔર હમને ઉનમેં સે અક્ષર કો

لَفٰسِقِيْنَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اِلٰى
નાફરમાન પાયા(૧૦૨) ફિર ઉસકે બાદ હમને મૂસા(અ.સ.)કો અપની નિશાનિયોં કે સાથ ભેજા ફિરઔન

فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَظَلَمُوْا بِهَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
ઔર ઉસકી કૌમ કે સરદારોં કે પાસ મગર ઉન્હોંને હમારી નિશાનિયોં કે સાથ ઝુલ્મ કિયા, પસ દેખો કે

عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿١٠٣﴾ وَقَالَ مُوْسٰى يٰفِرْعَوْنُ اِنِّيْ
ફસાદ મચાનેવાલોં કા કયા અંજામ હુઆ(૧૦૩) ઔર મૂસા(અ.સ.)ને કહા: એ ફિરઔન! મૈં તમામ

رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٤﴾ حَقِيْقٌ عَلٰٓى اَنْ لَّآ اَقُوْلَ
જહાનોં કે પરવરદિગાર કી તરફ સે ભેજા હુવા રસૂલ હું(૧૦૪) પાબંદ હું ઈસ બાત કા કે અલ્લાહ કે નામ પર

عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ ؕ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ
કોઈ બાત હક કે સિવા ન કહું, મૈં તુમ્હારે રબ કી તરફ સે ખુલી હુઈ નિશાની લે કર આયા હું

فَاَرْسِلْ مَعِيَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ اِنْ كُنْتَ جِئْتَ
પસ! તુમ બની ઈસ્રાઈલ કો મેરે સાથ જાને દો(૧૦૫) ફિરઔન ને કહા: અગર તુમ કોઈ નિશાની

بِاٰيَةٍ فَاْتِ بِهَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٠٦﴾ فَاَلْقٰى
લે કર આયે હો તો ઉસકો પેશ કરો અગર તુમ સચ્ચે હો(૧૦૬) તબ મૂસા(અ.સ.)ને

منزل ٢

عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٠٧﴾ وَّنَزَعَ يَدَهٗ فَاِذَا

અપના અસા ડાલ દિયા તો વો અચાનક એક સાફ અઝ્દહા બન ગયા ﴿١٠٧﴾ ઔર મૂસા(અ.સ.)ને હાથ

هِيَ بَيْضَآءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ

નિકાલા તો અચાનક વો દેખનેવાલોં કે સામને ચમક રહા થા ﴿١٠٨﴾ ફિરઔન કી કૌમ કે સરદારોંને કહા

فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِيْمٌ ﴿١٠٩﴾ يُّرِيْدُ اَنْ يُّخْرِجَكُمْ

કે યે શખ્સ બડા માહિર જાદૂગર હૈ ﴿١٠٩﴾ જો ચાહતા હૈ કે તુમકો તુમ્હારી ઝમીન સે નિકાલ દે,

مِّنْ اَرْضِكُمْ ۚ فَمَاذَا تَاْمُرُوْنَ ﴿١١٠﴾ قَالُوْٓا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ

અબ તુમ્હારી કયા રાય હૈ ﴿١١٠﴾ ઉન્હોંને કહા: મૂસા કો ઔર ઉસકે ભાઈ કો મુહ્લત દો

وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿١١١﴾ يَاْتُوْكَ بِكُلِّ سٰحِرٍ

ઔર શેહરોં મેં જમા કરનેવાલે ભેજ દો ﴿١١١﴾ કે વો તુમ્હારે પાસ સારે માહિર જાદૂગર

عَلِيْمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَآءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوْٓا اِنَّ لَنَا لَاَجْرًا

લે આએં ﴿١١٢﴾ ઔર જાદૂગર ફિરઔન કે પાસ આયે, ઉન્હોંને કહા: હમકો ઈન્આમ તો ઝરૂર મિલેગા

اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ لَمِنَ

અગર હમ ગાલિબ રહે ﴿١١٣﴾ ફિરઔનને કહા: હાં! ઔર યકીનન્ તુમ હમારે કરીબી લોગોં મેં સે

الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿١١٤﴾ قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّآ اَنْ

બન જાઓગે ﴿١١٤﴾ જાદૂગરોંને કહા: મૂસા! યા તો તુમ(અસા) ડાલો યા હમ

نَّكُوْنَ نَحْنُ الْمُلْقِيْنَ ﴿١١٥﴾ قَالَ اَلْقُوْا ۚ فَلَمَّآ اَلْقَوْا

ડાલનેવાલે બનતે હૈં ﴿١١٥﴾ મૂસા(અ.સ.)ને કહા: તુમ હી ડાલો, ફિર જબ ઉન્હોંને ડાલા તો ઉન્હોંને

سَحَرُوْٓا اَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوْهُمْ وَجَآءُوْ بِسِحْرٍ

લોગોં કી આંખો પર જાદૂ કર દિયા ઔર ઉન પર દેહશત તારી કર દી ઔર બહોત બડા જાદૂ

عَظِيْمٍ ﴿١١٦﴾ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ۚ

દિખાયા ﴿١١٦﴾ ઔર હમને મૂસા કી તરફ હુકમ ભેજા કે અપના અસા ડાલ દો તો વો અચાનક

فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَاْفِكُوْنَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ

નિગલને લગા ઉસકો જો ઉન્હોંને ઘડા થા ﴿١١٧﴾ પસ! હક ઝાહિર હો ગયા ઔર જો કુછ ઉન્હોંને બનાયા થા

مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوْا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوْا

બાતિલ હો કર રેહ ગયા ﴿١١٨﴾ પસ! વો લોગ વહીં હાર ગયે ઔર ઝલીલ હો કર

صٰغِرِيْنَ ﴿١١٩﴾ وَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ ﴿١٢٠﴾ قَالُوْٓا

રેહ ગયે ﴿١١٩﴾ ઔર જાદૂગર સજદે મેં ગિર પડે ﴿١٢٠﴾ ઉન્હોંને કહા: હમ ઈમાન

اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢٢﴾

લાએ તમામ જહાનોં કે પરવરદિગાર પર ﴿١٢١﴾ જો રબ હૈ મૂસા(અ.સ.)ઔર હારૂન(અ.સ.) કા ﴿١٢٢﴾

قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّ

ફિરઔનને કહા: તુમ લોગ મૂસા પર ઈમાન લે આએ ઈસસે પેહલે કે મેં તુમ્હેં ઈજાઝત દું? યકીનન્

هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوْهُ فِى الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَآ

યે એક સાઝિશ હૈ જો તુમ લોગોંને શહર મેં ઈસ ગર્ઝ સે કી હૈ કે તુમ ઉસમેં રેહનેવાલોં કો

اَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٢٣﴾ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ

વહાં સે નિકાલ દો, તો તુમ જલ્દ જાન લોગે ﴿١٢٣﴾ મેં તુમ્હારે હાથ ઔર પાંવ

وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٤﴾

મુખાલિફ સિમ્તોં સે કાટુંગા ફિર તુમ સબકો સૂલી પર ચળહા દુંગા ﴿١٢٤﴾

قَالُوْٓا اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّآ

ઉન્હોંને કહા: હમકો અપને રબ હી કી તરફ લોટના હૈ ﴿١٢٥﴾ તુમ હમકો સિર્ફ ઈસ બાત કી સઝા દેના ચાહતે

اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا ؕ رَبَّنَآ اَفْرِغْ

હો કે હમારે રબ કી નિશાનિયાં જબ હમારે સામને આ ગઈ તો હમ ઉન પર ઈમાન લે આયે, એ હમારે

عَلَيْنَا صَبْرًا وَّتَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ

રબ! હમ પર સબ્ર ઉંડેલ દીજિયે ઔર હમકો ઈસ્લામ પર વફાત દીજિયે ﴿١٢٦﴾ ફિરઔન કી કૌમ કે

قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوْسٰى وَقَوْمَهٗ لِيُفْسِدُوْا فِى

સરદારોંને કહા: કયા તુમ મૂસા કો ઔર ઉસકી કૌમ કો છોડ દોગે કે વો મુલ્ક મેં ફસાદ ફેલાએં ઔર તુમકો

الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ وَاٰلِهَتَكَ ؕ قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبْنَآءَهُمْ

ઔર તુમ્હારે મા'બૂદોં કો છોડ દેં? ફિરઔનને કહા: હમ ઉનકે બેટોં કો કત્લ કરેંગે

وَنَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ۚ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قٰهِرُوْنَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ

ઔર ઉનકી ઔરતોં કો ઝિંદા રખેંગે, ઔર હમ ઉન પર પૂરી તરહ ગાલિબ હૈં ﴿١٢٧﴾ મૂસા(અ.સ.)ને

مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوْا ۚ اِنَّ

અપની કૌમ સે કહા કે અલ્લાહ સે મદદ ચાહો ઔર સબ્ર કરો, બેશક

منزل ٢

ع ١٨

الْاَرْضَ لِلّٰهِ ۙ۟ يُوْرِثُهَا مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ
ઝમીન અલ્લાહ કી હૈ વો અપને બંદો મેં સે જિસકો ચાહતા હૈ ઉસકા વારિષ બના દેતા હૈ,

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوْٓا اُوْذِيْنَا مِنْ قَبْلِ
ઔર આખરી કામયાબી તો અલ્લાહ સે ડરનેવાલોં હી કે લિયે હૈ (૧૨૮) મૂસા કી કૌમને કહા: હમ તુમ્હારે

اَنْ تَاْتِيَنَا وَمِنْۢ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ؕ قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ
આને સે પેહલે ભી સતાએ ગયે ઔર તુમ્હારે આને કે બાદ ભી, મૂસા(અ.સ.)ને કહા: કરીબ હૈ કે તુમ્હારા

اَنْ يُّهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِى الْاَرْضِ
રબ તુમ્હારે દુશ્મન કો હલાક કર દે ઔર ઉનકી જગહ તુમકો ઈસ સરઝમીન કા માલિક બના દે

فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٩﴾ ع وَلَقَدْ اَخَذْنَآ اٰلَ
ફિર દેખે કે તુમ કૈસા અમલ કરતે હો (૧૨૯) ઔર હમને ફિરઔન કે લોગોં કો

فِرْعَوْنَ بِالسِّنِيْنَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ
કહત ઔર પૈદાવાર કી કમી મેં મુબ્તલા કિયા, તાકે ઉનકો

يَذَّكَّرُوْنَ ﴿١٣٠﴾ فَاِذَا جَآءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوْا لَنَا
નસીહત હો (૧૩૦) લેકિન જબ ઉન પર ખુશહાલી આતી તો કેહતે કે યે હમારે

هٰذِهٖ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَّطَّيَّرُوْا بِمُوْسٰى وَمَنْ
લિયે હૈ, ઔર અગર ઉન પર કોઈ આફત આતી તો ઉસકો મૂસા ઔર ઉસકે સાથિયોં કી

مَّعَهٗ ؕ اَلَآ اِنَّمَا طٰٓئِرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ
નહૂસત બતાતે, સુન લો! ઉનકી બદ્‌બખ્તી તો અલ્લાહ કે પાસ હૈ મગર ઉનમેં સે અક્‌ષર

لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوْا مَهْمَا تَاْتِنَا بِهٖ مِنْ اٰيَةٍ
નહીં જાનતે (૧૩૧) ઔર વો (મૂસા સે) કેહતે થે કે તુમ હમ પર અપના જાદૂ ચલાને કે લિયે કૈસી ભી નિશાની

لِّتَسْحَرَنَا بِهَا ۙ فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٢﴾ فَاَرْسَلْنَا
લે કર આ જાઓ હમ તુમ પર ઈમાન લાનેવાલે નહીં હૈં (૧૩૨) ફિર હમને ઉનકે ઉપર

عَلَيْهِمُ الطُّوْفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ
તૂફાન ભેજા ઔર ટિડ્ડી ઔર જૂવેં ઔર મેંડક ઔર ખૂન,

وَالدَّمَ اٰيٰتٍ مُّفَصَّلٰتٍ ۫ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا
યે સબ નિશાનિયાં અલગ અલગ દિખાઈ ફિર ભી ઉન્હોંને તકબ્બુર કિયા ઔર વો

مُّجْرِمِيْنَ ﴿۱۳۳﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوْا يٰمُوْسَى

મુજરિમ લોગ થે ﴿૧૩૩﴾ ઔર જબ ઉન પર કોઈ અઝાબ પડતા તો કેહતે: એ મૂસા!

ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۚ لَئِنْ كَشَفْتَ

અપને રબ સે હમારે લિયે દુઆ કરો જિસકા ઉસને તુમસે વા'દા કર રખ્ખા હૈ, અગર તુમ હમ પર સે

عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِيْۤ

ઈસ અઝાબ કો હટા દોગે તો હમ ઝરૂર તુમ પર ઈમાન લાએંગે ઔર બની ઈસ્રાઈલ કો તુમ્હારે સાથ

اِسْرَآءِيْلَ ﴿۱۳۴﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ اِلٰۤى اَجَلٍ

જાને દેંગે ﴿૧૩૪﴾ ફિર જબ હમ ઉનસે આફત કો દૂર કર દેતે કુછ મુદત કે લિયે

هُمْ بٰلِغُوْهُ اِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ﴿۱۳۵﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ

જહાં બહર હાલ ઉનકો પહુંચના થા તો ઉસી વકત વો અહદ કો તોડ દેતે ﴿૧૩૫﴾ ફિર હમને ઉનકો સઝા દી

فَاَغْرَقْنٰهُمْ فِي الْيَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا

ઔર ઉનકો સમન્દર મેં ડુબો દિયા, કયૂંકે ઉન્હોંને હમારી નિશાનિયોં કો જુઠલાયા ઔર ઉનસે

عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿۱۳۶﴾ وَاَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوْا

બે પરવાહ હો ગયે ﴿૧૩૬﴾ ઔર જો લોગ કમઝોર સમજે જાતે થે ઉનકો હમને

يُسْتَضْعَفُوْنَ مَشَارِقَ الْاَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِيْ

ઝમીન કે મશ્રિક વ મગ્રિબ કા વારિષ બના દિયા જિસમેં હમને

بٰرَكْنَا فِيْهَا ۭ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنٰى عَلٰى بَنِيْۤ

બરકત રખ્ખી થી, ઔર બની ઈસ્રાઈલ પર આપકે રબ કા નેક વા'દા

اِسْرَآءِيْلَ ۙ بِمَا صَبَرُوْا ۭ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ

પૂરા હો ગયા ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોંને સબ્ર કિયા, ઔર હમને ફિરઔન ઔર ઉસકી કૌમ કા

فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهٗ وَمَا كَانُوْا يَعْرِشُوْنَ ﴿۱۳۷﴾ وَجٰوَزْنَا

વો સબ કુછ બરબાદ કર દિયા જો વો બનાતે થે ઔર જો વો ચળ્હાતે થે ﴿૧૩૭﴾ ઔર હમને બની ઈસ્રાઈલ કો

بِبَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ الْبَحْرَ فَاَتَوْا عَلٰى قَوْمٍ يَّعْكُفُوْنَ

સમન્દર કે પાર ઉતાર દિયા ફિર ઉનકા ગુઝર એક ઐસી કૌમ પર હુઆ જો અપને બૂતોં(કી ઈબાદત) પર

عَلٰۤى اَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوْا يٰمُوْسَى اجْعَلْ لَّنَآ اِلٰهًا كَمَا

જમી હુઈ થી, ઉન્હોંને કહા: એ મૂસા! હમારી ઈબાદત કે લિયે ભી એક બુત બના દો જૈસે

منزل ۲

لَهُمْ اٰلِهَةٌ ؕ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ﴿۱۳۸﴾ اِنَّ هٰۤؤُلَآءِ
ઈનકે બુત હૈં, મૂસા(અ.સ.)ને કહાઃ તુમ તો બડે જાહિલ લોગ હો(૧૩૮)યે લોગ જિસ કામ મેં

مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيْهِ وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳۹﴾
લગે હુએ હૈં વો બરબાદ હોનેવાલા હે ઔર યે જો કુછ કર રહે હૈં સબ જૂઠા હે(૧૩૯)

قَالَ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيْكُمْ اِلٰهًا وَّهُوَ فَضَّلَكُمْ
મૂસા(અ.સ.)ને કહાઃ કયા મેં તુમ્હારે લિયે અલ્લાહ કે સિવા કોઈ ઔર મા'બૂદ તલાશ કરું, હાલાંકે ઉસને

عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۴۰﴾ وَاِذْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ
તુમકો તમામ જહાનોં પર ફઝીલત દી હે(૧૪૦)ઔર જબ હમને ફિરઔન કે લોગોં સે તુમકો નજાત દી

يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ ۚ يُقَتِّلُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ
જો તુમકો સખ્ત અઝાબ મેં ડાલે હુએ થે કે તુમ્હારે બેટોં કો કત્લ કરતે

وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ؕ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِّنْ
ઔર તુમ્હારી ઔરતોં કો ઝિંદા રેહને દેતે, ઔર ઈસમેં તુમ્હારે રબ કી તરફ સે

رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿۱۴۱﴾ وَوٰعَدْنَا مُوْسٰى ثَلٰثِيْنَ لَيْلَةً
બડી આઝમાઈશ થી(૧૪૧) ઔર હમને મૂસા(અ.સ.)સે તીસ રાતોં કા વા'દા કિયા

وَّاَتْمَمْنٰهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيْقَاتُ رَبِّهٖٓ اَرْبَعِيْنَ
ઔર ઉસકો પૂરા કિયા મઝીદ દસ રાતોં સે તો ઉસકે રબ કી મુદત ચાલીસ રાતોં મેં

لَيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوْسٰى لِاَخِيْهِ هٰرُوْنَ اخْلُفْنِيْ فِيْ
પૂરી હુઈ, ઔર મૂસા(અ.સ.)ને અપને ભાઈ હારૂન(અ.સ.)સે કહાઃ મેરે પીછે મેરી કૌમ મેં

قَوْمِيْ وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيْلَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۱۴۲﴾
જાનશીની કરના, ઈસ્લાહ કરતે રેહના ઔર બિગાડ પૈદા કરનેવાલોં કે તરીકે પર ન ચલના(૧૪૨)

وَلَمَّا جَآءَ مُوْسٰى لِمِيْقَاتِنَا وَكَلَّمَهٗ رَبُّهٗ ۙ قَالَ
ઔર જબ મૂસા(અ.સ.) હમારે વકત પર આ ગયે તો ઉસકે રબને ઉસસે કલામ કિયા, ઉસને કહાઃ એ મેરે

رَبِّ اَرِنِيْٓ اَنْظُرْ اِلَيْكَ ؕ قَالَ لَنْ تَرٰىنِيْ وَلٰكِنِ
રબ! મુજે અપને કો દિખા દીજિયે કે મેં આપકો દેખું,(અલ્લાહને) કહાઃ તુમ મુજકો હરગિઝ નહીં દેખ

انْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهٗ فَسَوْفَ
સકતે અલબત્તા પહાડ કી તરફ દેખો અગર વો અપની જગહ પર કાઈમ રેહ જાએ તો તુમ ભી

تَرٰىنِیْ ۚ فَلَمَّا تَجَلّٰی رَبُّهٗ لِلْجَبَلِ جَعَلَهٗ دَكًّا وَّخَرَّ
મુજકો દેખ સકોગે, ફિર જબ ઉસકે રબને પહાડ પર અપની તજલ્લી ડાલી તો ઉસકો ટુકડે ટુકડે કર દિયા

مُوْسٰی صَعِقًا ۚ فَلَمَّاۤ اَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ
ઔર મૂસા(અ.સ.)બેહોશ હોકર ગિર પડે, ફિર જબ ઉસકો હોશ આયા તો કહા કે આપ પાક હૈં, મૈંને

اِلَیْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿١٤٣﴾ قَالَ یٰمُوْسٰۤی اِنِّیْ
આપકી તરફ રુજૂઅ કિયા ઔર મૈં સબસે પેહલે ઈમાન લાનેવાલા હું(૧૪૩) અલ્લાહને કહા: એ મૂસા! મૈંને

اصْطَفَیْتُكَ عَلَی النَّاسِ بِرِسٰلٰتِیْ وَبِكَلَامِیْ ۖؗ فَخُذْ
તુમકો લોગોં પર અપની પૈગમ્બરી ઔર અપને કલામ કે ઝરિયે મુન્તખબ કિયા, પસ અબ થામ લો

مَاۤ اٰتَیْتُكَ وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِیْنَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهٗ
જો કુછ મૈંને તુમકો અતા કિયા હે ઔર શુક્ર ગુઝારોં મેં સે બનો(૧૪૪) ઔર હમને ઉસકે લિયે

فِی الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَیْءٍ مَّوْعِظَةً وَّتَفْصِیْلًا
તખ્તિયોં પર હર કિસ્મ કી નસીહત ઔર હર ચીઝ કી તફ્સીલ લિખ દી,

لِّكُلِّ شَیْءٍ ۚ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَّاْمُرْ قَوْمَكَ یَاْخُذُوْا
પસ! ઉસકો મઝબૂતી સે પકડો ઔર અપની કૌમ કો હુકમ દો કે ઉનકે સહીહ મતલબ કી

بِاَحْسَنِهَا ؕ سَاُورِیْكُمْ دَارَ الْفٰسِقِیْنَ ﴿١٤٥﴾ سَاَصْرِفُ
પૈરવી કરેં, મૈં બહોત જલ્દ તુમકો નાફરમાનોં કા ઠિકાના દિખાઉંગા(૧૪૫) મૈં અપની નિશાનિયોં સે

عَنْ اٰیٰتِیَ الَّذِیْنَ یَتَكَبَّرُوْنَ فِی الْاَرْضِ بِغَیْرِ الْحَقِّ ؕ
ઉન લોગોં કો ફૈર દુંગા જો ઝમીન મેં નાહક ઘમંડ કરતે હૈં,

وَاِنْ یَّرَوْا كُلَّ اٰیَةٍ لَّا یُؤْمِنُوْا بِهَا ۚ وَاِنْ یَّرَوْا سَبِیْلَ
ઔર અગર વો હર કિસ્મ કી નિશાનિયાં દેખ લેં તબ ભી ઉન પર ઈમાન ન લાએં, ઔર અગર વો હિદાયત

الرُّشْدِ لَا یَتَّخِذُوْهُ سَبِیْلًا ۚ وَاِنْ یَّرَوْا سَبِیْلَ الْغَیِّ
કા રાસ્તા દેખેં તો ઉસકો ન અપનાએંગે, ઔર અગર ગુમરાહી કા રાસ્તા દેખેં

یَتَّخِذُوْهُ سَبِیْلًا ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰیٰتِنَا وَكَانُوْا
તો ઉસકો અપના લેંગે, યે ઈસ વજહ સે હે કે ઉન્હોંને હમારી નિશાનિયોં કો જુઠલાયા ઔર વો ઉનકી

عَنْهَا غٰفِلِیْنَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِیْنَ كَذَّبُوْا بِاٰیٰتِنَا وَلِقَآءِ
તરફ સે ગાફિલ રહે(૧૪૬) ઔર જિન્હોંને હમારી નિશાનિયોં કો ઔર આખિરત કી મુલાકાત કો

منزل ٢

الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ؕ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا
જુઠલાયા ઉનકે આમાલ ગારત હો ગયે ઔર વો બદલે મેં વહી પાએંગે

كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴۷﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوْسٰى مِنْۢ بَعْدِهٖ
જો વો કરતે થે﴿૧૪૭﴾ ઔર મૂસા(અ.સ.) કી કૌમને ઉસ (કે જાને) કે બાદ અપને ઝેવરોં સે

مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌ ؕ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهٗ
એક બછડા બનાયા, એક ધડ જિસસે બૈલ કી આવાઝ નિકલતી થી, કયા ઉન્હોંને નહીં દેખા કે

لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيْهِمْ سَبِيْلًا ۘ اِتَّخَذُوْهُ وَكَانُوْا
વો ન ઉનસે બોલતા ઔર ન ઉન્હેં કોઈ રાહ દિખાતા હૈ, ઉસકો ઉન્હોંને મા'બૂદ બના લિયા ઔર વો

ظٰلِمِيْنَ ﴿۱۴۸﴾ وَلَمَّا سُقِطَ فِيْٓ اَيْدِيْهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ
બડે ઝાલિમ થે﴿૧૪૮﴾ ઔર જબ વો પછતાએ ઔર ઉન્હોંને મેહસૂસ કિયા કે વો ગુમરાહી

قَدْ ضَلُّوْا ۙ قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا
મેં પડ ગયે થે તો ઉન્હોંને કહા કે અગર હમારે રબને હમ પર રહમ ન કિયા ઔર હમકો ન બખ્શા

لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۱۴۹﴾ وَلَمَّا رَجَعَ مُوْسٰٓى اِلٰى
તો યકીનન્ હમ બરબાદ હો જાએંગે﴿૧૪૯﴾ ઔર જબ મૂસા(અ.સ.) રંજ ઔર ગુસ્સે મેં ભરે હુએ

قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۙ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُوْنِيْ
અપની કૌમ કી તરફ લૌટે તો ઉન્હોંને કહા: તુમને મેરે બાદ મેરી બહોત બુરી જાનશીની

مِنْۢ بَعْدِيْ ۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْ ۚ وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ
કી, કયા તુમને અપને રબ કે હુકમ સે પેહલે હી જલ્દી કર લી? ઔર ઉસને તખ્તિયાં ડાલ દીં

وَاَخَذَ بِرَاْسِ اَخِيْهِ يَجُرُّهٗٓ اِلَيْهِ ؕ قَالَ ابْنَ اُمَّ
ઔર વો અપને ભાઈ કા સર પકડ કર ઉસકો અપની તરફ ખીંચને લગે, હારૂન(અ.સ.)ને કહા: એ મેરી માં

اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُوْنِيْ وَكَادُوْا يَقْتُلُوْنَنِيْ ۖ
કે બેટે! લોગોને મુજે કમઝોર સમજા થા ઔર કરીબ થા કે વો મુજકો માર ડાલેં,

فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْاَعْدَآءَ وَلَا تَجْعَلْنِيْ مَعَ الْقَوْمِ
પસ! આપ દુશ્મનોં કો મેરે ઉપર હંસને કા મોકા ન દેં ઔર મુજકો ઝાલિમોં કે સાથ શામિલ

الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۵۰﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَلِاَخِيْ وَاَدْخِلْنَا
ન કરેં﴿૧૫૦﴾ મૂસા(અ.સ.)ને કહા: એ મેરે રબ! મુજે ઔર મેરે ભાઈ કો માફ કર દીજિયે ઔર હમકો

فِیْ رَحْمَتِكَ ۚۖ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِیْنَ ﴿۱۵۱﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ

અપની રહમત મેં દાખિલ ફરમાઈએ, ઔર આપ હી સબસે ઝયાદહ રહમ ફરમાનેવાલે હૈં (૧૫૧) બેશક જિન

اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَیَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ

લોગોંને બછડે કો મા'બૂદ બનાયા ઉનકો ઉનકે રબ કા ગઝબ પહુંચેગા ઔર ઝિલ્લત

فِی الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِی الْمُفْتَرِیْنَ ﴿۱۵۲﴾

દુનિયા કી ઝિંદગી મેં, ઔર હમ ઐસા હી બદલા દેતે હૈં જૂઠ બાંધનેવાલોં કો (૧૵૨)

وَالَّذِیْنَ عَمِلُوا السَّیِّاٰتِ ثُمَّ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِهَا وَاٰمَنُوْٓا ۫

ઔર જિન લોગોંને બડે કામ કિયે ફિર ઉસકે બાદ તૌબા કી ઔર ઈમાન લાએ

اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿۱۵۳﴾ وَلَمَّا سَكَتَ

તો બેશક ઉસકે બાદ આપકા રબ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૧૵૩) ઔર જબ મૂસા(અ.સ.)કા

عَنْ مُّوْسَی الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَ ۚۖ وَفِیْ نُسْخَتِهَا

ગુસ્સા ઠંડા હુવા તો ઉન્હોંને તખ્તિયાં ઉઠાઈ, ઔર જો ઉનમેં લિખા હુવા થા

هُدًی وَّرَحْمَةٌ لِّلَّذِیْنَ هُمْ لِرَبِّهِمْ یَرْهَبُوْنَ ﴿۱۵۴﴾

ઉસમેં હિદાયત ઔર રહમત થી ઉન લોગોં કે લિયે જો અપને રબ સે ડરતે હૈં (૧૵૪)

وَاخْتَارَ مُوْسٰی قَوْمَهٗ سَبْعِیْنَ رَجُلًا لِّمِیْقَاتِنَا ۚ

ઔર મૂસા(અ.સ.)ને અપની કૌમ મેં સે સત્તર આદમી ચુને હમારે મુકર્રર કિયે હુએ વકત કે લિયે,

فَلَمَّآ اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ

ફિર જબ ઉનકો ઝલઝલે ને પકડા તો મૂસા(અ.સ.)ને કહા: એ મેરે રબ! અગર આપ ચાહતે

اَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ قَبْلُ وَاِیَّایَ ؕ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ

તો પેહલે હી ઈનકો હલાક કર દેતે ઔર મુજકો ભી, કયા આપ હમકો ઐસે કામ કી વજહ સે હલાક કરેંગે

السُّفَهَآءُ مِنَّا ۚ اِنْ هِیَ اِلَّا فِتْنَتُكَ ؕ تُضِلُّ بِهَا

જો હમ મેં સે બેવકૂફોંને કિયા, યે સબ આપકી જાનિબ સે આઝમાઈશ હૈ આપ ઈસસે જિસકો ચાહેં

مَنْ تَشَآءُ وَتَهْدِیْ مَنْ تَشَآءُ ؕ اَنْتَ وَلِیُّنَا فَاغْفِرْ

ગુમરાહ કર દેં ઔર જિસકો ચાહેં હિદાયત દેં, આપ હી હમારે થામનેવાલે હૈં પસ! હમકો બખ્શ દીજિયે

لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَیْرُ الْغٰفِرِیْنَ ﴿۱۵۵﴾ وَاكْتُبْ لَنَا

ઔર હમ પર રહમ ફરમાઈયે, આપ સબસે બેહતર બખ્શનેવાલે હૈં (૧૵૵) ઔર આપ હમારે લિયે

فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ اِنَّا هُدْنَآ
ઈસ દુનિયા મેં ભી ભલાઈ લિખ દીજિયે ઔર આખિરત મેં ભી, હમને આપકી તરફ

اِلَيْكَ ۭ قَالَ عَذَابِيْٓ اُصِيْبُ بِهٖ مَنْ اَشَاۗءُ ۚ
રુજૂઅ કિયા, અલ્લાહને કહા: મેં અપને અઝાબ મેં મુબ્તલા કરતા હું જિસકો ચાહતા હું

وَرَحْمَتِيْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۭ فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذِيْنَ
ઔર મેરી રહમત શામિલ હૈ હર ચીઝ કો, પસ! મેં ઉસકો લિખ દુંગા ઉનકે લિયે

يَتَّقُوْنَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيٰتِنَا
જો ડર રખતે હૈં ઔર ઝકાત અદા કરતે હૈં ઔર જો હમારી નિશાનિયોં પર

يُؤْمِنُوْنَ ١٥٦ۚ اَلَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ النَّبِيَّ
ઈમાન લાતે હૈં(૧૫૬)જો લોગ પૈરવી કરેંગે ઉસ રસૂલ કી જો નબી

الْاُمِّيَّ الَّذِيْ يَجِدُوْنَهٗ مَكْتُوْبًا عِنْدَهُمْ فِي
ઉમ્મી હૈ, જિસકો વો લિખા હુવા પાતે હૈં અપને યહાં

التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ ۡ يَاْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهٰىهُمْ
તૌરાત ઔર ઈન્જીલ મેં, વો ઉનકો નેકી કા હુકમ દેતા હૈ ઔર ઉનકો બુરાઈ સે

عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبٰتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
રોકતા હૈ ઔર ઉનકે લિયે પાકીઝા ચીઝેં જાઈઝ ઠેહરાતા હૈ ઔર નાપાક ચીઝેં ઉન પર

الْخَبٰۗىِٕثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالْاَغْلٰلَ الَّتِيْ كَانَتْ
હરામ કરતા હૈ ઔર ઉન પર સે વો બોજ ઔર તોક ઉતારતા હૈ જો ઉન પર

عَلَيْهِمْ ۭ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِهٖ وَعَزَّرُوْهُ وَنَصَرُوْهُ
થીં, પસ જો લોગ ઉસ પર ઈમાન લાએ ઔર જિન્હોંને ઉસકી ઈઝ્ઝત કી ઔર ઉસકી મદદ કી

وَاتَّبَعُوا النُّوْرَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ مَعَهٗٓ ۙ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ
ઔર ઉસ નૂર (કુર્આન) કી પૈરવી કી જો ઉસકે સાથ ઉતારા ગયા હૈ તો વહી લોગ

الْمُفْلِحُوْنَ ١٥٧ۧ قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّىْ رَسُوْلُ اللّٰهِ
કામયાબી પાનેવાલે હૈં(૧૫૭)(એ નબી) કેહ દીજિયે કે એ લોગો! બેશક મેં ઉસ અલ્લાહ કા રસૂલ હું

اِلَيْكُمْ جَمِيْعَۨا الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ
તુમ સબ કી તરફ જિસકી હુકૂમત હૈ આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં,

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيۡتُ ۖ فَاٰمِنُوۡا بِاللّٰهِ
ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં, વહી ઝિંદગી દેતા હૈ ઔર વહી મારતા હૈ, પસ ઈમાન લાઓ અલ્લાહ પર

وَرَسُوۡلِهِ النَّبِىِّ الۡاُمِّىِّ الَّذِىۡ يُؤۡمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهٖ
ઔર ઉસકે ઉમ્મી રસૂલ વ નબી પર જો ઈમાન રખતા હૈ અલ્લાહ ઔર ઉસકે કલિમાત પર

وَاتَّبِعُوۡهُ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُوۡنَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنۡ قَوۡمِ مُوۡسٰٓى
ઔર ઉસકી પૈરવી કરો, તાકે તુમ હિદાયત પાઓ(૧૫૮) ઔર મૂસા(અ.સ.) કી કૌમ મેં એક ગિરોહ ઐસા

اُمَّةٌ يَّهۡدُوۡنَ بِالۡحَقِّ وَبِهٖ يَعۡدِلُوۡنَ ﴿١٥٩﴾ وَقَطَّعۡنٰهُمُ
ભી હૈ જો હક કે મુતાબિક રેહનુમાઈ કરતા હૈ ઔર ઉસીકે મુતાબિક ઈન્સાફ કરતા હૈ(૧૫૯) ઔર હમને ઉનકો

اثۡنَتَىۡ عَشۡرَةَ اَسۡبَاطًا اُمَمًا ؕ وَاَوۡحَيۡنَاۤ اِلٰى مُوۡسٰٓى
બારહ ઘરાનોં મેં તક્સીમ કરકે ઉન્હેં અલગ અલગ ગિરોહ બના દિયા, ઔર હમને મૂસા કો હુકમ ભેજા

اِذِ اسۡتَسۡقٰٮهُ قَوۡمُهٗۤ اَنِ اضۡرِبْ بِّعَصَاكَ الۡحَجَرَ ۚ
ઉસ વકત જબ ઉસકી કૌમને પાની માંગા કે ફુલાં પથ્થર પર અપની લાઠી મારો

فَانۡۢبَجَسَتۡ مِنۡهُ اثۡنَتَا عَشۡرَةَ عَيۡنًا ؕ قَدۡ عَلِمَ
તો ઉસસે બારહ ચશ્મે ફૂટ પડે, હર ગિરોહને અપના પાની

كُلُّ اُنَاسٍ مَّشۡرَبَهُمۡ ؕ وَظَلَّلۡنَا عَلَيۡهِمُ الۡغَمَامَ
પીને કા ઠિકાના મા'લૂમ કર લિયા, ઔર હમને ઉન પર બદલિયોં કા સાયા કિયા

وَاَنۡزَلۡنَا عَلَيۡهِمُ الۡمَنَّ وَالسَّلۡوٰى ؕ كُلُوۡا مِنۡ طَيِّبٰتِ
ઔર હમને ઉન પર મન્ન વસ્સલ્વા ઉતારા, ખાઓ પાકીઝા ચીઝોં મેં સે

مَا رَزَقۡنٰكُمۡ ؕ وَمَا ظَلَمُوۡنَا وَلٰكِنۡ كَانُوۡۤا اَنۡفُسَهُمۡ
જો હમને તુમકો દી હૈં, ઔર ઉન્હોંને હમારા કુછ નહીં બિગાડા બલ્કે વો ખુદ અપના હી નુકસાન

يَظۡلِمُوۡنَ ﴿١٦٠﴾ وَاِذۡ قِيۡلَ لَهُمُ اسۡكُنُوۡا هٰذِهِ الۡقَرۡيَةَ
કરતે રહે(૧૬૦) ઔર જબ ઉનસે કહા ગયા કે ઉસ બસ્તી મેં જા કર બસ જાઓ

وَكُلُوۡا مِنۡهَا حَيۡثُ شِئۡتُمۡ وَقُوۡلُوۡا حِطَّةٌ وَّادۡخُلُوا الۡبَابَ
ઔર ઉસમેં સે જહાં સે ચાહો ખાઓ ઔર કહો કે હમકો બખ્શ દીજિયે ઔર દરવાઝે મેં સે જુકે હુએ દાખિલ

سُجَّدًا نَّغۡفِرۡ لَكُمۡ خَطِيۡٓــٰٔتِكُمۡ ؕ سَنَزِيۡدُ الۡمُحۡسِنِيۡنَ ﴿١٦١﴾
હો, હમ તુમ્હારી ખતાએં માફ કર દેંગે, હમ નેકી કરનેવાલોં કો ઔર ઝયાદહ દેંગે(૧૬૧)

منزل ٢

فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قِيْلَ
ફિર ઉનમેં સે ઝાલિમોંને બદલ ડાલા દૂસરા લફ્ઝ ઉસકે સિવા જો ઉનસે

لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا
કહા ગયા થા, ફિર હમને ઉન પર આસમાન સે અઝાબ ભેજા ઈસ લિયે કે વો

كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿١٦٢﴾ وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ
ઝુલ્મ કરતે થે (૧૬૨) ઔર આપ ઉનસે ઉસ બસ્તી કા હાલ પૂછિયે જો

كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ ۘ اِذْ يَعْدُوْنَ فِي السَّبْتِ اِذْ
દરિયા કે કિનારે થી, જબ વો સબ્ત(સનીચર) કે બારે મેં હદ સે નિકલ જાતે થે કે જબ

تَاْتِيْهِمْ حِيْتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَّيَوْمَ
ઉનકે સનીચર કે દિન ઉનકી મછલિયાં પાની કે ઉપર આતીં ઔર જિસ દિન

لَا يَسْبِتُوْنَ ۙ لَا تَاْتِيْهِمْ ۚ كَذٰلِكَ ۚ نَبْلُوْهُمْ بِمَا
સનીચર ન હોતા તો ન આતીં, ઈસ તરહ હમને ઉનકી આઝમાઈશ કી ઈસ લિયે કે

كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿١٦٣﴾ وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ
વો નાફરમાની કર રહે થે (૧૬૩) ઔર જબ ઉનમેં સે એક ગિરોહને કહા કે તુમ

تَعِظُوْنَ قَوْمًا ۙ اللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ
ઐસે લોગોં કો ક્યૂં નસીહત કરતે હો જિન્હેં અલ્લાહ હલાક કરનેવાલા હૈ યા ઉનકો સખ્ત અઝાબ

عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ قَالُوْا مَعْذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
દેનેવાલા હૈ, ઉન્હોંને કહા: તુમ્હારે રબ કે સામને ઈલ્ઝામ ઉતારને કે લિયે ઔર ઈસ લિયે કે

يَتَّقُوْنَ ﴿١٦٤﴾ فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖٓ اَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ
શાયદ વો ડરેં (૧૬૪) ફિર જબ યે લોગ વો બાત ભુલા બૈઠે જિસકી ઉન્હેં નસીહત કી ગઈ થી તો બુરાઈ સે

يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوْٓءِ وَاَخَذْنَا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
રોકનેવાલોં કો તો હમને બચા લિયા ઔર જિન્હોંને ઝયાદતી કી થી ઉનકી

بِعَذَابٍ بَـِٔيْسٍ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا
મુસલ્સલ્ નાફરમાની કી વજહ સે હમને ઉન્હેં એક સખ્ત અઝાબ મેં પકડ લિયા (૧૬૫) ફિર જબ વો

عَتَوْا عَنْ مَّا نُهُوْا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا قِرَدَةً
પળ્હને લગે ઉસ કામ મેં જિસસે વો રોકે ગયે થે તો હમને ઉનસે કહા કે ઝલીલ બંદર

خٰسِـِٕيْنَ ﴿١٦٦﴾ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ

બન જાઓ ﴿١٦٦﴾ ઔર જબ આપકે રબને એલાન કર દિયા કે વો ઉન (યહૂદ) પર

اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ يَّسُوْمُهُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ ؕ

કયામત કે દિન તક ઝરૂર ઐસે લોગ ભેજતા રહેગા જો ઉનકો નિહાયત બુરા અઝાબ દેંગે,

اِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيْعُ الْعِقَابِ ۖۚ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٦٧﴾

બેશક આપકા રબ જલ્દ સઝા દેનેવાલા હે ઔર બેશક વો બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હે ﴿١٦٧﴾

وَقَطَّعْنٰهُمْ فِى الْاَرْضِ اُمَمًا ۚ مِنْهُمُ الصّٰلِحُوْنَ

ઔર હમને ઉનકો ગિરોહ ગિરોહ કરકે ઝમીન મેં ફૈલા દિયા, ઉનમેં સે કુછ નેક હેં

وَمِنْهُمْ دُوْنَ ذٰلِكَ ۫ وَبَلَوْنٰهُمْ بِالْحَسَنٰتِ وَالسَّيِّاٰتِ

ઔર ઉનમેં સે કુછ ઉસસે મુખ્તલિફ, ઔર હમને ઉનકો આઝમાયા અચ્છે હાલાત સે ઔર બુરે હાલાત સે

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ

તાકે વો બાઝ આએં ﴿١٦٨﴾ ફિર ઉનકે પીછે ના અહલ લોગ આએ જો

وَّرِثُوا الْكِتٰبَ يَاْخُذُوْنَ عَرَضَ هٰذَا الْاَدْنٰى

કિતાબ કે વારિષ બને, વો ઈસી દુનિયા કે સામાન લેતે હેં, ઔર

منزل ٢

وَيَقُوْلُوْنَ سَيُغْفَرُ لَنَا ۚ وَاِنْ يَّاْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهٗ

કેહતે હેં કે હમ યકીનન્ બખ્શ દિયે જાએંગે, ઔર અગર ઐસા હી સામાન ઉનકે સામને ફિર આયે

يَاْخُذُوْهُ ؕ اَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِّيْثَاقُ الْكِتٰبِ

તો વો ઉસકો લે લેંગે, કયા ઉનસે કિતાબ મેં ઈસકા અહદ નહીં લિયા ગયા હે કે

اَنْ لَّا يَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوْا مَا

અલ્લાહ કે નામ પર હક કે સિવા કોઈ ઔર બાત ન કહેં, ઔર ઉન્હોંને પઢા હે જો કુછ ઉસમેં

فِيْهِ ؕ وَالدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ؕ

લિખા હે, ઔર આખિરત કા ઘર બેહતર હે ડરનેવાલોં કે લિયે,

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِيْنَ يُمَسِّكُوْنَ بِالْكِتٰبِ

કયા તુમ સમજતે નહીં? ﴿١٦٩﴾ ઔર જો લોગ અલ્લાહ કી કિતાબ કો મઝબૂતી સે પકડતે હેં

وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ؕ اِنَّا لَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُصْلِحِيْنَ ﴿١٧٠﴾

ઔર નમાઝ કાઈમ કરતે હેં, બેશક હમ ઐસે નેક કામ કરનેવાલોં કા અજ્ર ઝાયેઅ નહીં કરેંગે ﴿١٧٠﴾

وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهٗ ظُلَّةٌ وَّظَنُّوْۤا اَنَّهٗ

ઔર જબ હમને પહાડ કો ઉનકે ઉપર ઉઠાયા ગોયા કે વો સાયેબાન હૈ, ઔર ઉન્હોંને ગુમાન કિયા કે

وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۚ خُذُوْا مَاۤ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا

વો ઉન પર આ પડેગા, પકડો ઉસ ચીઝ કો જો હમને તુમકો દી હૈ મઝબૂતી સે, ઔર યાદ રખ્ખો

مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٧١﴾ وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْۢ

જો ઉસમેં હૈ તાકે તુમ બચો (૧૭૧) ઔર જબ આપકે રબને આદમ કી અવ્લાદ

بَنِيْۤ اٰدَمَ مِنْ ظُهُوْرِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰۤى

કી પીઠોં સે ઉનકી અવ્લાદ કો નિકાલા ઔર ઉનકો ગવાહ ઠેહરાયા ખુદ ઉનકે

اَنْفُسِهِمْ ۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ؕ قَالُوْا بَلٰى ۛۚ شَهِدْنَا ۛۚ

ઉપર, કયા મેં તુમ્હારા રબ નહીં હું? ઉન્હોંને કહાઃ હાં કયૂં નહીં! હમ ઈકરાર કરતે હૈં,

اَنْ تَقُوْلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٧٢﴾ۙ

યે ઈસ લિયે હુવા કે કહીં તુમ કયામત કે દિન કેહને લગો કે હમકો તો ઈસકી ખબર ન થી (૧૭૨)

اَوْ تَقُوْلُوْۤا اِنَّمَاۤ اَشْرَكَ اٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا

યા કહો કે હમારે બાપ દાદાને પેહલે સે શિર્ક કિયા થા ઔર હમ ઉનકે બાદ

ذُرِّيَّةً مِّنْۢ بَعْدِهِمْ ۚ اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ

ઉનકી નસલ મેં હુએ, તો કયા તુ હમકો હલાક કરેગા ઉસ કામ પર જો ગલતકાર

الْمُبْطِلُوْنَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلَعَلَّهُمْ

લોગોંને કિયા (૧૭૩) ઔર ઈસ તરહ હમ અપની નિશાનિયાં ખોલ કર બયાન કરતે હૈં તાકે વો

يَرْجِعُوْنَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِيْۤ اٰتَيْنٰهُ

લૌટ જાએં (૧૭૪) ઔર ઉનકો ઉસ શખ્સ કા હાલ સુનાઈએ જિસકો હમને અપની આયતેં

اٰيٰتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ

દી થીં તો વો ઉનસે નિકલ ભાગા, પસ શૈતાન ઉસકે પીછે લગ ગયા ઔર વો ગુમરાહોં

مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُ بِهَا وَلٰكِنَّهٗۤ

મેં સે હો ગયા (૧૭૫) ઔર અગર હમ ચાહતે તો ઉસકો ઉન આયતોં કે ઝરિયે સે બુલંદી અતા કરતે મગર વો

اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ ۚ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ

તો ઝમીન કા હો રહા ઔર અપની ખ્વાહિશોં કી પૈરવી કરને લગા, પસ ઉસકી મિષાલ

الْكَلْبِ ۚ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ કુત્તે કી સી હૈ કે અગર તુમ ઉસ પર બોજ લાદ દો તબ ભી હાંપે ઔર અગર છોડ દો
يَلْهَثْ ؕ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ તબ ભી હાંપે, યે મિષાલ ઉન લોગોં કી હૈ જિન્હોંને હમારી નિશાનિયોં કો જુઠલાયા,
فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿١٧٦﴾ سَآءَ પસ આપ યે વાકિઆત ઉનકો સુનાઓ તાકે વો સોચેં (૧૭૬) કિત્ની બુરી
مَثَلًا ۨالْقَوْمُ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ મિષાલ હૈ ઉન લોગોં કી જિન્હોંને હમારી આયતોં કો જુઠલાયા ઔર જો અપની જાનોં પર
كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِيْ ۚ ઝુલ્મ કરતે હૈં (૧૭૭) અલ્લાહ જિસકો રાહ દિખાએ વહી રાહ પાનેવાલા હોતા હૈ,
وَمَنْ يُّضْلِلْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٧٨﴾ وَلَقَدْ ઔર જિસકો વો બે રાહ કર દે તો વહી ઘાટા ઉઠાનેવાલે હૈં (૧૭૮) ઔર હમને
ذَرَاْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيْرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۖ ۗ જિન્નાત ઔર ઈન્સાન મેં સે બહોતોં કો જહન્નમ કે લિયે પૈદા કિયા હૈ,
لَهُمْ قُلُوْبٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ بِهَا ۫ وَلَهُمْ اَعْيُنٌ ઉનકે દિલ હૈં જિનસે વો સમજતે નહીં, ઉનકી આંખે હૈં
لَّا يُبْصِرُوْنَ بِهَا ۫ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَّا يَسْمَعُوْنَ بِهَا ؕ જિનસે વો દેખતે નહીં ઔર ઉનકે કાન હૈં જિનસે વો સુનતે નહીં,
اُولٰٓئِكَ كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ વો ઐસે હૈં જૈસે ચોપાએ બલ્કે ઉનસે ભી ઝયાદહ બે રાહ, યહી લોગ
الْغٰفِلُوْنَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلّٰهِ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ ગાફિલ હૈં (૧૭૯) ઔર અસ્માએ હુસ્ના(અચ્છે અચ્છે નામ) અલ્લાહ હી કે હૈં લિહાઝા ઉસકો ઉન્હી નામોં
بِهَا ۠ وَذَرُوا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اَسْمَآئِهٖ ؕ સે પુકારો, ઔર ઉન લોગોં કો છોડ દો જો ઉસકે નામોં મેં ટેળ્હા રાસ્તા ઈખ્તિયાર કરતે હૈં,
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ વો જો કુછ કર રહે હૈં ઉસકા બદલા ઉન્હેં દિયા જાએગા (૧૮૦) ઔર હમારી મખ્લૂક મેં એક જમાઅત ઐસી

اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ﴿۱۸۱﴾ وَالَّذِيْنَ

ભી હૈ જો લોગોં કો હક કા રાસ્તા દિખાતી હૈ ઔર ઉસી હક કે મુતાબિક ઈન્સાફ સે કામ લેતી હૈ (૧૮૧) ઔર જિન

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ

લોગોંને હમારી નિશાનિયોં કો જુઠલાયા હમ ઉનકો આહિસ્તા આહિસ્તા પકડેંગે ઐસી જગહ સે જહાં સે ઉનકો

لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۲﴾ وَاُمْلِيْ لَهُمْ ۭ اِنَّ كَيْدِيْ مَتِيْنٌ ﴿۱۸۳﴾

ખબર ભી નહીં હોગી (૧૮૨) ઔર મેં ઉનકો ઢીલ દેતા હું, યકીન જાનો કે મેરી ખુફિયા તદ્બીર બડી મઝબૂત હૈ (૧૮૩)

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا سكتة مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ ۭ اِنْ

કયા ઉન લોગોંને ગૌર નહીં કિયા કે ઉનકે સાથી કો કોઈ પાગલ–પન નહીં હૈ, વો તો

هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۸۴﴾ اَوَلَمْ يَنْظُرُوْا فِيْ مَلَكُوْتِ

એક સાફ ડરાનેવાલા હૈ (૧૮૪) કયા ઉન્હોંને આસમાનોં ઔર ઝમીન કે

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ ۙ

નિઝામ પર નઝર નહીં કી ઔર જો કુછ અલ્લાહને પૈદા કિયા હૈ હર ચીઝ સે

وَّاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ ۚ فَبِاَيِّ

ઔર ઈસ બાત પર કે શાયદ ઉનકી મુદ્દત કરીબ આ ગઈ હો, પસ ઈસકે બાદ

حَدِيْثٍۢ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۸۵﴾ مَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ

વો કિસ બાત પર ઈમાન લાએંગે (૧૮૫) અલ્લાહ જિસકો ગુમરાહ કર દે

فَلَا هَادِيَ لَهٗ ۭ وَيَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿۱۸۶﴾

ઉસકો કોઈ રાહ દિખાનેવાલા નહીં, ઔર વો ઉનકો ઉનકી સરકશી હી મેં ભટકતા હુવા છોડ દેતા હૈ (૧૮૬)

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا ۭ قُلْ

વો આપસે કયામત કે બારે મેં પૂછતે હૈં કે કબ વાકેઅ હોગી, આપ કેહ દીજિયે કે

اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ ۚ لَا يُجَلِّيْهَا لِوَقْتِهَآ اِلَّا

ઉસકા ઈલ્મ તો મેરે રબ હી કે પાસ હૈ, વહી ઉસકે વકત પર ઉસકો

هُوَ ۘ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ لَا تَاْتِيْكُمْ

ઝાહિર કરેગા, વો ભારી હો રહી હૈ આસમાનોં મેં ઔર ઝમીન મેં, વો જબ તુમ પર આએગી

اِلَّا بَغْتَةً ۭ يَسْـَٔلُوْنَكَ كَاَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۭ

તો અચાનક આ જાએગી, વો આપસે (ઈસ તરહ) પૂછતે હૈં ગોયા આપ ઉસકી તહ્કીક કર ચુકે હો,

قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

કેહ દીજિયે કે ઉસકા ઈલ્મ તો બસ અલ્લાહ હી કે પાસ હે લેકિન અક્ષર લોગ

لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۷﴾ قُلْ لَّاۤ اَمْلِكُ لِنَفْسِىْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا اِلَّا

નહીં જાનતે (૧૮૭) (એ નબી) આપ કેહ દીજિયે કે મેં માલિક નહીં અપની જાન કે ભલે કા ઔર ન બુરે કા

مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ

મગર જો અલ્લાહ ચાહે, ઔર અગર મેં ગૈબ કો જાનતા તો બહોત સે ફાયદે અપને લિયે

مِنَ الْخَيْرِ ۛۚ وَمَا مَسَّنِىَ السُّوْٓءُ ۛۚ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ

હાસિલ કર લેતા ઔર મુજે કોઈ નુકસાન ન પહોંચતા, મેં તો મહઝ એક ડરાનેવાલા

وَّبَشِيْرٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۱۸۸﴾ؑ هُوَ الَّذِىْ خَلَقَكُمْ مِّنْ

ઔર ખુશખબરી સુનાનેવાલા હું ઉન લોગોં કે લિયે જો મેરી બાત માનેં (૧૮૮) વહી હે જિસને તુમકો પૈદા કિયા

نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ

એક જાન સે ઔર ઉસીસે બનાયા ઉસકા જોડા તાકે ઉસકે પાસ સુકૂન હાસિલ કરે,

اِلَيْهَا ۚ فَلَمَّا تَغَشّٰىهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيْفًا فَمَرَّتْ

ફિર જબ મર્દને ઔરત કો ઢાંક લિયા તો ઉસકો એક હલ્કા સા હમલ રેહ ગયા ફિર વો ઉસકો લિયે

بِهٖ ۚ فَلَمَّاۤ اَثْقَلَتْ دَّعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ اٰتَيْتَنَا

ફિરતી રહી, ફિર જબ વો બોજલ હો ગઈ તો દોનોંને મિલ કર અપને રબ અલ્લાહ સે દુઆ કી કે અગર

صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿۱۸۹﴾ فَلَمَّاۤ اٰتٰىهُمَا

આપને હમેં તંદરુસ્ત અવ્લાદ દી તો હમ આપકે શુક્રગુઝાર રહેંગે (૧૮૯) મગર જબ અલ્લાહને ઉનકો

صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ فِيْمَاۤ اٰتٰىهُمَا ۚ فَتَعٰلَى

તંદરુસ્ત અવ્લાદ દે દી તો વો ઉસકી બખ્શી હુઈ ચીઝ મેં દૂસરોં કો ઉસકા શરીક ઠેહરાને લગે, અલ્લાહ

اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۱۹۰﴾ اَيُشْرِكُوْنَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا

બરતર હે ઉન મુશ્રિકાના બાતોં સે જો યે લોગ કરતે હેં (૧૯૦) કયા વો શરીક બનાતે હેં ઐસોં કો જો કિસી ચીઝ

وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ ﴿۱۹۱﴾ۚ وَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ لَهُمْ نَصْرًا

કો પૈદા નહીં કરતે બલ્કે વો ખુદ મખ્લૂક હેં (૧૯૧) ઔર વો ન ઉનકી કિસી કિસ્મ કી મદદ કર સકતે હેં

وَّلَاۤ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿۱۹۲﴾ وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى

ઔર ન હી અપની મદદ કર સકતે હેં (૧૯૨) ઔર અગર તુમ ઉનકો રેહનૂમાઈ કે લિયે

الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوْكُمْ ؕ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُمُوْهُمْ
પુકારો તો વો તુમ્હારી પુકાર પર ન ચલેં, બરાબર હૈ ચાહે તુમ ઉનકો પુકારો

اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُوْنَ ﴿۱۹۳﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ
યા તુમ ખામોશ રહો(૧૯૩) જિનકો તુમ અલ્લાહ કે સિવા પુકારતે હો

اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا
વો તુમ્હારે હી જૈસે બંદે હૈં, પસ તુમ ઉનકો પુકારો ફિર વો તુમ્હેં

لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۹۴﴾ اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَّمْشُوْنَ
જવાબ દેં અગર તુમ સચ્ચે હો(૧૯૪) કયા ઉનકે પાંવ હૈં કે ઉનસે

بِهَآ ؗ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَّبْطِشُوْنَ بِهَآ ؗ اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ
ચલેં, કયા ઉનકે હાથ હૈં કે ઉનસે પકડેં, કયા ઉનકી આંખેં હૈં કે

يُّبْصِرُوْنَ بِهَآ ؗ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ؕ قُلِ
ઉનસે દેખેં, કયા ઉનકે કાન હૈં કે ઉનસે સુનેં, કેહ દીજિયે કે

ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيْدُوْنِ فَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿۱۹۵﴾
તુમ અપને શરીકોં કો બુલાઓ ફિર તુમ લોગ મેરે ખિલાફ તદ્બીરેં કરો ઔર મુજે મુહ્લત ન દો(૧૯૫)

اِنَّ وَلِیِّۦَ اللّٰهُ الَّذِىْ نَزَّلَ الْكِتٰبَ ۖؗ وَهُوَ يَتَوَلَّى
યકીનન્ મેરા કારસાઝ તો અલ્લાહ હૈ જિસને કિતાબ ઉતારી હૈ ઔર વહી કારસાઝી કરતા હૈ

الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۹۶﴾ وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ
નેક બંદો કી(૧૯૬) ઔર જિનકો તુમ પુકારતે હો ઉસકે સિવા વો ન તુમ્હારી

لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَكُمْ وَلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿۱۹۷﴾
મદદ કર સકતે હૈં ઔર ન અપની હી મદદ કર સકતે હૈં (૧૯૭)

وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَسْمَعُوْا ؕ وَتَرٰىهُمْ
ઔર અગર તુમ ઉનકો હિદાયત કી તરફ બુલાઓ તો વો તુમ્હારી બાત ન સુનેંગે, ઔર આપકો નઝર આતા

يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿۱۹۸﴾ خُذِ الْعَفْوَ
હૈ કે વો આપકી તરફ દેખ રહે હૈં મગર વો કુછ નહીં દેખતે(૧૯૮) દર ગુઝર કીજિયે

وَاْمُرْ بِالْعُرْفِ وَاَعْرِضْ عَنِ الْجٰهِلِيْنَ ﴿۱۹۹﴾ وَاِمَّا
ઔર નેકી કા હુકમ દીજિયે ઔર જાહિલોં સે ન ઉલજિયે(૧૯૯) ઔર અગર આપકો

يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ કોઈ વસ્વસા શૈતાન કી તરફ સે આયે તો અલ્લાહ કી પનાહ માંગિયે, બેશક વો
سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝٢٠٠ اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا اِذَا مَسَّهُمْ સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હે ۝٢٠٠ જો લોગ ડર રખતે હેં જબ કભી શૈતાન કે અષર સે કોઈ બુરા ખયાલ
طٰٓئِفٌ مِّنَ الشَّيْطٰنِ تَذَكَّرُوْا فَاِذَا هُمْ مُّبْصِرُوْنَ ۝٢٠١ۚ ઉન્હેં છૂ જાતા હે તો વો ફોરન ચોંક પડતે હેં ઔર ફિર ઉસી વકત ઉનકો સૂજ આ જાતી હે ۝٢٠١
وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ فِى الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُوْنَ ۝٢٠٢ ઔર જો શૈતાન કે ભાઈ હેં વો ઉનકો ગુમરાહી મેં ખીંચે ચલે જાતે હેં ફિર વો કમી નહીં કરતે ۝٢٠٢
وَاِذَا لَمْ تَاْتِهِمْ بِاٰيَةٍ قَالُوْا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا ؕ ઔર જબ આપ ઉનકે સામને (મુંહ માંગા) મુઅ્જિઝહ પેશ નહીં કરતે તો યે કેહતે હેં કે તુમને યે મુઅ્જિઝહ ખુદ
قُلْ اِنَّمَآ اَتَّبِعُ مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ مِنْ رَّبِّيْ ۚ هٰذَا અપની પસંદ સે કયૂં પેશ ન કિયા? કેહ દેં કે મેં તો ઉસી બાત કી ઈત્તિબાઅ કરતા હું જો મેરે રબ કી તરફ સે વહી કે
بَصَآئِرُ مِنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ ઝરિયે મુજ તક પહુંચાઈ જાતી હે, યે (કુર્આન) તુમ્હારે રબ કી તરફ સે બસીરતોં કા મજ્મૂઆ હે, ઔર જો લોગ
يُّؤْمِنُوْنَ ۝٢٠٣ وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ فَاسْتَمِعُوْا لَهٗ ઈમાન લાએં ઉનકે લિયે હિદાયત ઔર રહમત હે ۝٢٠٣ ઔર જબ કુર્આન પઢ્હા જાએ તો ઉસકો તવજ્જુહ સે સુનો
وَاَنْصِتُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۝٢٠٤ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ فِيْ ઔર ખામોશ રહો, તાકે તુમ પર રહમત કી જાએ ۝٢٠٤ ઔર અપને રબ કો સુબ્હો શામ
نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَّخِيْفَةً وَّدُوْنَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ યાદ કરેં અપને દિલ મેં આજિઝી ઔર ખૌફ કે સાથ
بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ وَلَا تَكُنْ مِّنَ الْغٰفِلِيْنَ ۝٢٠٥ ઔર પસ્ત આવાઝ સે, ઔર ગાફિલોં મેં સે ન બનેં ۝٢٠٥
اِنَّ الَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ જો (ફરિશ્તે) આપકે રબ કે પાસ હેં વો ઉસકી ઈબાદત સે તકબ્બુર નહીં કરતે
عِبَادَتِهٖ وَيُسَبِّحُوْنَهٗ وَلَهٗ يَسْجُدُوْنَ ۩ ۝٢٠٦ ع ઔર વો ઉસકી પાક ઝાત કો યાદ કરતે હેં ઔર ઉસીકો સજદા કરતે હેં ۝٢٠٦

منزل ٢

السجدة الثالثة

સૂરએ અન્ફાલ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ મગર આયત(૩૦ સે ૩૬ તક) મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૭૫ આયતેં ઔર ૧૦ રૂકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૮૮ નંબર પર હે, લેકિન તિલાવત કે એતેબાર સે ૮ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ બકરહ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૫૦૮૦) હુરૂફ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

અલ્લાહ કે નામ સે શુરૂઅ કરતા હું જો બડા મહેરબાન નિહાયત રહમ કરનેવાલા હે

ઈસમેં (૧૦૭૫) કલિમાત હૈં

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ ؕ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ ۚ

વો આપસે અન્ફાલ(માલે ગનીમત) કે બારે મેં પૂછતે હૈં, કેહ દીજિયે કે અન્ફાલ અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَصْلِحُوْا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۪ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ

કે લિયે હૈં, પસ તુમ લોગ અલ્લાહ સે ડરો ઔર અપને આપસ કે તઅલ્લુકાત કી ઈસ્લાહ કરો ઔર

وَرَسُوْلَهٗۤ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝١ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ

અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી ઈતાઅત કરો, અગર તુમ ઈમાન રખતે હો (૧) ઈમાનવાલે તો વો હૈં કે

الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَاِذَا تُلِيَتْ

જબ અલ્લાહ કા ઝિક્ર કિયા જાએ તો ઉનકે દિલ ડર જાએં ઔર જબ અલ્લાહ કી આયતેં

عَلَيْهِمْ اٰيٰتُهٗ زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّعَلٰى رَبِّهِمْ

ઉનકે સામને પઢી જાએં તો વો ઉનકા ઈમાન બઢા દેતી હૈં ઔર વો અપને રબ પર

يَتَوَكَّلُوْنَ ۝٢ الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ

ભરોસા રખતે હૈં (૨) વો નમાઝ કાઈમ કરતે હૈં ઔર જો કુછ હમને ઉન્હેં દિયા હૈ ઉસમેં સે

يُنْفِقُوْنَ ۝٣ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ؕ لَهُمْ

ખર્ચ કરતે હૈં (૩) યહી લોગ હકીકી મો'મિન હૈં, ઉનકે લિયે ઉનકે

دَرَجٰتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ۝٤ كَمَاۤ

રબ કે પાસ દરજે ઔર મગ્ફિરત હૈં ઔર (ઉનકે લિયે) ઈઝ્ઝત કી રોઝી હે (૪) જૈસાકે

اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْۢ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ ۪ وَاِنَّ فَرِيْقًا

આપકે રબ ને આપકો હક કે સાથ આપકે ઘર સે નિકાલા, ઔર મુસલમાનોં મેં સે

مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ لَكٰرِهُوْنَ ۝٥ يُجَادِلُوْنَكَ فِى

એક ગિરોહ કો યે પસંદ નહીં થા (૫) વો ઈસ હક કે મા'મલે મેં આપસે ઝઘડ રહે થે

الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا يُسَاقُوْنَ اِلَى الْمَوْتِ

બાદ ઈસકે કે વો ઝાહિર હો ચુકા થા, ગોયા કે વો મૌત કી તરફ હાંકે જા રહે હૈં

وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ﴿٦﴾ وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِحْدَى

આંખો દેખતે ⑥ ઔર જબ અલ્લાહ તુમસે વા'દા કર રહા થા કે દો જમાઅતોં મેં સે

الطَّآئِفَتَيْنِ اَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّوْنَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ

એક તુમકો મિલ જાએગી ઔર તુમ ચાહતે થે કે જિસમેં કાંટા

الشَّوْكَةِ تَكُوْنُ لَكُمْ وَيُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّحِقَّ

ન લગે વો તુમકો મિલે, ઔર અલ્લાહ ચાહતા થા કે વો હક કા હક હોના

الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧﴾ لِيُحِقَّ

ષાબિત કર દે અપને કલિમાત સે ઔર મુન્કિરોં કી જડ કાટ દે ⑦ તાકે

الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٨﴾

હક હો કર રહે ઔર બાતિલ બાતિલ હો કર રહ જાએ ચાહે મુજરિમોં કો કિતના હી નાપસંદ હો ⑧

اِذْ تَسْتَغِيْثُوْنَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ اَنِّيْ

જબ તુમ અપને રબ સે ફરિયાદ કર રહે થે તો ઉસને તુમ્હારી ફરિયાદ સુની કે મેં

مُمِدُّكُمْ بِاَلْفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُرْدِفِيْنَ ﴿٩﴾ وَمَا

તુમ્હારી મદદ કે લિયે એક હઝાર ફરિશ્તે લગાતાર ભેજ રહા હું ⑨ ઔર યે

جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى وَلِتَطْمَئِنَّ بِهٖ قُلُوْبُكُمْ ۚ

અલ્લાહને ઈસ લિયે કિયા કે તુમ્હારે લિયે ખુશખબરી હો ઔર તાકે તુમ્હારે દિલ ઉસસે મુત્મઈન હો જાએં,

وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ

ઔર મદદ તો અલ્લાહ હી કે પાસ સે આતી હૈ, યકીનન્ અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ,

حَكِيْمٌ ﴿١٠﴾ اِذْ يُغَشِّيْكُمُ النُّعَاسَ اَمَنَةً مِّنْهُ

હિકમતવાલા હૈ ⑩ જબ અલ્લાહને તુમ પર ઉંઘ ડાલ દી અપની તરફ સે તુમ્હારી તસ્કીન કે લિયે

وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَآءً لِّيُطَهِّرَكُمْ بِهٖ

ઔર આસમાન સે તુમ્હારે ઉપર પાની ઉતારા કે ઉસકે ઝરિયે સે તુમ્હેં પાક કરે

وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطٰنِ وَلِيَرْبِطَ عَلٰى

ઔર તુમસે શૈતાન કી નજાસત કો દૂર કર દે ઔર તુમ્હારે દિલોં કો

قُلُوْبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ ﴿١١﴾ اِذْ يُوْحِيْ

મઝબૂત કર દે ઔર ઉસસે કદમોં કો જમા દે ⑪ જબ આપકે રબ ને

منزل ٢

ع ١٥

رَبُّكَ اِلَى الْمَلٰٓىِٕكَةِ اَنِّیْ مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِیْنَ
ફરિશ્તોં કો હુકમ ભેજા કે મેં તુમ્હારે સાથ હું પસ તુમ ઈમાનવાલોં કો

اٰمَنُوْا ؕ سَاُلْقِیْ فِیْ قُلُوْبِ الَّذِیْنَ كَفَرُوا
જમાએ રખ્ખો, મેં કાફિરોં કે દિલોં મેં રોબ ડાલ દુંગા પસ તુમ

الرُّعْبَ فَاضْرِبُوْا فَوْقَ الْاَعْنَاقِ وَاضْرِبُوْا
ગરદનોં કે ઉપર મારો ઔર ઉનકી ઉંગલિયોં કે હર હર જોડ પર ઝર્બ

مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ؕ ﴿١٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ
લગાઓ (૧૨) યે ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોંને અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી

وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَمَنْ یُّشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَاِنَّ
મુખાલફત કી, ઔર જો કોઈ અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી મુખાલફત કરતા હૈ તો

اللّٰهَ شَدِیْدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذٰلِكُمْ فَذُوْقُوْهُ وَاَنَّ
અલ્લાહ સઝા દેને મેં સખ્ત હૈ (૧૩) તો અબ યે ચખ્ખો ઔર જાન લો કે

لِلْكٰفِرِیْنَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ
મુન્કિરોં કે લિયે આગ કા અઝાબ હૈ (૧૪) એ ઈમાન વાલો!

اٰمَنُوْۤا اِذَا لَقِیْتُمُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا زَحْفًا فَلَا
જબ તુમ્હારા મુકાબલા મુન્કિરીન સે મૈદાને જંગ મેં હો તો ઉનસે

تُوَلُّوْهُمُ الْاَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ یُّوَلِّهِمْ یَوْمَىِٕذٍ
પીઠ મત ફેરો (૧૫) ઔર જિસને ઐસે મોકે પર પીઠ ફેરી સિવાય

دُبُرَهٗۤ اِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ اَوْ مُتَحَیِّزًا اِلٰی فِئَةٍ
ઈસકે કે જંગી ચાલ કે તૌર પર હો યા દૂસરી ફોજ સે જા મિલને કે લિયે હો

فَقَدْ بَآءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ ؕ
તો વો અલ્લાહ કે ગઝબ કા શિકાર હો જાએગા ઔર ઉસકા ઠિકાના જહન્નમ હૈ,

وَبِئْسَ الْمَصِیْرُ ﴿١٦﴾ فَلَمْ تَقْتُلُوْهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
ઔર વો બહોત હી બુરા ઠિકાના હૈ (૧૬) પસ! ઉનકો તુમને કત્લ નહીં કિયા બલ્કે અલ્લાહને ઉન્હેં

قَتَلَهُمْ ۪ وَمَا رَمَیْتَ اِذْ رَمَیْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
કત્લ કિયા, ઔર જબ આપને ઉન પર ખાક ફૈંકી તો આપને નહીં ફૈંકી બલ્કે અલ્લાહને

رَمٰى ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِيْنَ مِنْهُ بَلَآءً حَسَنًا ؕ اِنَّ

ફેંકી તાકે અલ્લાહ અપની તરફ સે ઈમાનવાલોં પર ખૂબ એહસાન કરે, બેશક

اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٧﴾ ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوْهِنُ

અલ્લાહ સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હૈ ⑰ યે તો હો ચુકા, ઔર બેશક અલ્લાહ મુન્કિરીન કી તમામ તદ્બીરેં

كَيْدِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٨﴾ اِنْ تَسْتَفْتِحُوْا فَقَدْ جَآءَكُمُ

બેકાર કરકે રહેગા ⑱ અગર તુમ ફૈસલા ચાહતે થે તો ફૈસલા તુમ્હારે સામને

الْفَتْحُ ۚ وَاِنْ تَنْتَهُوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ

આ ગયા, ઔર અગર તુમ બાઝ આ જાઓ તો યે તુમ્હારે હક મેં બેહતર હૈ, ઔર અગર

تَعُوْدُوْا نَعُدْ ۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْـًٔا

તુમ ફિર વહી કરોગે તો હમ ભી ફિર વહી કરેંગે ઔર તુમ્હારા જથ્થા તુમ્હારે કુછ કામ ન આએગા

وَّلَوْ كَثُرَتْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٩﴾ يٰۤاَيُّهَا

ચાહે વો કિત્ના હી ઝયાદહ હો, ઔર બેશક અલ્લાહ ઈમાનવાલોં કે સાથ હૈ ⑲ એ

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَوَلَّوْا

ઈમાનવાલો! અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી ઈતાઅત કરો ઔર ઉસસે મુંહ

عَنْهُ وَاَنْتُمْ تَسْمَعُوْنَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ

ન મોડો હાલાંકે તુમ સુન રહે હો ⑳ ઔર ઉન લોગોં કી તરહ ન હો જાઓ

قَالُوْا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿٢١﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ

જિન્હોંને કહા કે હમને સુના હાલાંકે વો નહીં સુનતે ㉑ યકીનન્ અલ્લાહ કે નઝદીક

عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٢٢﴾

બદ્તર જાનવર વો બેહરે ગૂંગે લોગ હૈં જો અક્લ સે કામ નહીં લેતે ㉒

وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيْهِمْ خَيْرًا لَّاَسْمَعَهُمْ ؕ وَلَوْ

ઔર અગર અલ્લાહ ઉનમેં કિસી ભલાઈ કો દેખતા તો વો ઝરૂર ઉનકો સુનને કી તૌફીક દેતા, ઔર અગર

اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٣﴾ يٰۤاَيُّهَا

અબ વો ઉન્હેં સુનવા દે તો વો ઝરૂર મુંહ ફેર લેંગે બેરુખી કરતે હુએ ㉓ એ ઈમાનવાલો!

الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اسْتَجِيْبُوْا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ اِذَا دَعَاكُمْ

અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી પુકાર પર લબ્બૈક કહો જબકે રસૂલ તુમકો ઉસ ચીઝ કી તરફ બુલા રહા હૈ

لِمَا يُحْيِيْكُمْ ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَحُوْلُ بَيْنَ الْمَرْءِ

જો તુમકો ઝિંદગી દેનેવાલી હૈ, ઔર જાન લો કે અલ્લાહ ઈન્સાન ઔર ઉસકે દિલ કે દરમિયાન

وَقَلْبِهٖ وَاَنَّهٗٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوْا فِتْنَةً

હાઈલ હો જાતા હૈ ઔર યે કે ઉસી કે પાસ તુમ ઈકઠ્ઠા કિયે જાઓગે (૨૪) ઔર ડરો ઉસ ફિત્ને સે

لَّا تُصِيْبَنَّ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْكُمْ خَآصَّةً ۚ

જો ખાસ ઉન્હીં લોગોં પર વાકેઅ ન હોગા જિન્હોંને તુમ મેં સે ઝુલ્મ કિયા

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾ وَاذْكُرُوْٓا

ઔર જાન લો કે અલ્લાહ સખ્ત સઝા દેનેવાલા હૈ (૨૫) ઔર યાદ કરો

اِذْ اَنْتُمْ قَلِيْلٌ مُّسْتَضْعَفُوْنَ فِى الْاَرْضِ تَخَافُوْنَ

જબકે તુમ થોડે થે ઔર ઝમીન મેં કમઝોર સમજે જાતે થે, ડરતે થે કે લોગ

اَنْ يَّتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَاٰوٰىكُمْ وَاَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهٖ

અચાનક તુમકો ઉચક ન લેં, ફિર અલ્લાહને તુમકો રેહને કી જગહ દી ઔર અપની મદદ સે તુમ્હારી તાઈદ

وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٢٦﴾

કી ઔર તુમકો પાકીઝા રોઝી દી, તાકે તુમ શુક્રગુઝાર બનો (૨૬)

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَخُوْنُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ

એ ઈમાનવાલો! ખયાનત ન કરો અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કે સાથ

وَتَخُوْنُوْٓا اَمٰنٰتِكُمْ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ

ઔર ખયાનત ન કરો અપની અમાનતોં મેં હાલાંકે તુમ જાનતે હો (૨૭) ઔર જાન લો કે તુમ્હારે

اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ

માલ ઔર તુમ્હારી અવ્લાદ એક આઝમાઈશ હૈ, ઔર યે કે અલ્લાહ હી કે પાસ

اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٨﴾ ع يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تَتَّقُوا

બડા અજ્ર હૈ (૨૮) એ ઈમાનવાલો! અગર તુમ અલ્લાહ સે ડરતે રહોગે

اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقَانًا وَّيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ

તો અલ્લાહ તુમકો એક ફૈસલે કી ચીઝ દેગા ઔર તુમસે તુમ્હારે ગુનાહોં કો દૂર કર દેગા

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٩﴾ وَاِذْ

ઔર તુમકો બખ્શ દેગા, ઔર અલ્લાહ બડે ફઝ્લવાલા હૈ (૨૯) ઔર જબ

منزل ٢

ع ٣/١٧

يَمۡكُرُ بِكَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لِيُثۡبِتُوۡكَ اَوۡ يَقۡتُلُوۡكَ
કાફિર આપકે બારે મેં તદ્બીરેં સોચ રહે થે કે આપકો કૈદ કર દેં યા કત્લ કર ડાલેં

اَوۡ يُخۡرِجُوۡكَ ؕ وَيَمۡكُرُوۡنَ وَيَمۡكُرُ اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ خَيۡرُ
યા વતન સે નિકાલ દેં, વો અપની તદ્બીરેં કર રહે થે ઔર અલ્લાહ અપની તદ્બીર કર રહા થા, ઔર

الۡمٰكِرِيۡنَ ﴿۳۰﴾ وَاِذَا تُتۡلٰى عَلَيۡهِمۡ اٰيٰتُنَا قَالُوۡا قَدۡ
અલ્લાહ બેહતરીન તદ્બીરવાલા હૈ (૩૦) ઔર જબ ઉનકે સામને હમારી આયતેં પઢી જાતી હૈં તો કેહતે હૈં

سَمِعۡنَا لَوۡ نَشَآءُ لَقُلۡنَا مِثۡلَ هٰذَآ ۙ اِنۡ هٰذَآ اِلَّاۤ
કે હમને સુન લિયા, અગર હમ ચાહેં તો હમ ભી ઐસા હી કલામ પેશ કર દેં, યે તો બસ

اَسَاطِيۡرُ الۡاَوَّلِيۡنَ ﴿۳۱﴾ وَاِذۡ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنۡ
અગલોં કી કહાનિયાં હૈં (૩૧) ઔર જબ ઉન્હોંને કહા કે એ અલ્લાહ! અગર યહી

كَانَ هٰذَا هُوَ الۡحَـقَّ مِنۡ عِنۡدِكَ فَاَمۡطِرۡ عَلَيۡنَا
હક હૈ તેરે પાસ સે તો હમ પર આસમાન સે પથ્થર બરસા દે

حِجَارَةً مِّنَ السَّمَآءِ اَوِ ائۡتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيۡمٍ ﴿۳۲﴾
યા કોઈ ઔર દર્દનાક અઝાબ હમ પર લે આ (૩૨)

وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمۡ وَاَنۡتَ فِيۡهِمۡ ؕ وَمَا كَانَ
ઔર અલ્લાહ ઐસા કરનેવાલા નહીં કે ઉનકો અઝાબ દે ઈસ હાલ મેં કે આપ ઉનમેં મૌજૂદ હોં, ઔર

اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمۡ وَهُمۡ يَسۡتَغۡفِرُوۡنَ ﴿۳۳﴾ وَمَا لَهُمۡ
અલ્લાહ ઉન પર અઝાબ લાનેવાલા નહીં જબકે વો ઈસ્તિગ્ફાર કર રહે હોં (૩૩) ઔર અલ્લાહ ઉનકો

اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمۡ يَصُدُّوۡنَ عَنِ الۡمَسۡجِدِ
ક્યૂં અઝાબ નહીં દેગા હાલાંકે વો મસ્જિદે હરામ સે રોકત હૈં

الۡحَـرَامِ وَمَا كَانُوۡۤا اَوۡلِيَآءَهٗ ؕ اِنۡ اَوۡلِيَآؤُهٗۤ اِلَّا
જબકે વો ઉસકે મુતવલ્લી નહીં, ઉસકે મુતવલ્લી તો સિર્ફ અલ્લાહ સે

الۡمُتَّقُوۡنَ وَلٰـكِنَّ اَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُوۡنَ ﴿۳۴﴾ وَمَا كَانَ
ડરનેવાલે હી હો સકતે હૈં, મગર ઉનમેં સે અક્ષર ઈસકો નહીં જાનતે (૩૪) ઔર બૈતુલ્લાહ કે પાસ

صَلَاتُهُمۡ عِنۡدَ الۡبَيۡتِ اِلَّا مُكَآءً وَّتَصۡدِيَةً ؕ
ઉનકી નમાઝ સીટી બજાને ઔર તાલી પીટને કે સિવા ઔર કુછ નહીં,

منزل ٢

فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿۳۵﴾ اِنَّ
પસ! અબ ચખ્ખો અઝાબ અપને કુફ્ર કી વજહ સે ﴿۳۵﴾ બેશક

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوْا
જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા વો અપને માલ કો ઈસ લિયે ખર્ચ કરતે હૈં કે લોગોં કો

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ فَسَيُنْفِقُوْنَهَا ثُمَّ تَكُوْنُ
અલ્લાહ કી રાહ સે રોકેં ઔર ઉસકો ખર્ચ કરતે રહેંગે ફિર યે ઉનકે લિયે

عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُوْنَ ۬ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
હસ્રત (કા સબબ) બનેગા ફિર વો મગ્લૂબ કિયે જાએંગે, ઔર જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા

اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُوْنَ ﴿۳۶﴾ لِيَمِيْزَ اللّٰهُ الْخَبِيْثَ مِنَ
ઉનકો જહન્નમ કી તરફ ઈકટ્ઠા કિયા જાએગા ﴿۳۶﴾ તાકે અલ્લાહ નાપાક કો અલગ કર દે

الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيْثَ بَعْضَهٗ عَلٰى بَعْضٍ
પાક સે ઔર નાપાક કો એક પર એક રખ્ખે ફિર ઉસકે ઢેર કો

فَيَرْكُمَهٗ جَمِيْعًا فَيَجْعَلَهٗ فِيْ جَهَنَّمَ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ
જહન્નમ મેં ડાલ દેગા, યહી લોગ ખસારે મેં પડને

الْخٰسِرُوْنَ ﴿۳۷﴾ قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّنْتَهُوْا يُغْفَرْ
વાલે હૈં ﴿۳۷﴾ ઈન્કાર કરનેવાલોં સે કેહ દીજિયે કે અગર વો બાઝ આ જાએં તો જો કુછ હો ચુકા હૈ

لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ ۚ وَاِنْ يَّعُوْدُوْا فَقَدْ مَضَتْ
વો ઉનસે માફ કર દિયા જાએગા, ઔર અગર વો ફિર વહી કરેંગે તો હમારા મા'મલા અગલોં કે સાથ

سُنَّتُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۳۸﴾ وَقَاتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ
ગુઝર ચુકા હૈ ﴿۳۸﴾ ઔર ઉનસે લડો યહાં તક કે કોઈ ફિત્ના બાકી ન રહે

فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ كُلُّهٗ لِلّٰهِ ۚ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ
ઔર દીન સારા કા સારા અલ્લાહ કે લિયે હો જાએ, ફિર અગર વો બાઝ આ જાએં તો અલ્લાહ

اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۳۹﴾ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوْٓا
ઉનકે કામોં કો દેખનેવાલા હૈ ﴿۳۹﴾ ઔર અગર ઉન્હોંને મુંહ ફૈર લિયા તો જાન લો કે

اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰىكُمْ ؕ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿۴۰﴾
અલ્લાહ હી તુમ્હારા મૌલા હૈ, ઔર કયા હી અચ્છા મૌલા હૈ ઔર કયા હી અચ્છા મદદગાર હૈ ﴿۴۰﴾

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَیْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهٗ

ઔર જાન લો કે જો કુછ માલે ગનીમત તુમ્હેં હાસિલ હો ઉસકા પાંચવા હિસ્સા અલ્લાહ

وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِی الْقُرْبٰی وَالْیَتٰمٰی وَالْمَسٰكِیْنِ

ઔર ઉસકે રસૂલ કે લિયે ઔર રિશ્તેદારોં ઔર યતીમોં ઔર મિસ્કીનોં ઔર

وَابْنِ السَّبِیْلِ ۙ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَاۤ اَنْزَلْنَا

મુસાફિરોં કે લિયે હૈ અગર તુમ ઈમાન રખતે હો અલ્લાહ પર ઔર ઉસ ચીઝ પર જો હમને અપને બંદે

عَلٰی عَبْدِنَا یَوْمَ الْفُرْقَانِ یَوْمَ الْتَقَی الْجَمْعٰنِ ؕ

(મુહમ્મદ) પર ઉતારી ફૈસલે કે દિન જિસ દિન કે દોનોં નમાઅતોં મેં મુડભેડ હુઈ,

وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿٤١﴾ اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ

ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કાદિર હૈ (૪૧) ઔર જબ તુમ વાદી કે કરીબી

الدُّنْیَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰی وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ

કિનારે પર થે ઔર વો દૂર કે કિનારે પર ઔર કાફિલા તુમસે નીચે કી તરફ થા,

مِنْكُمْ ؕ وَلَوْ تَوَاعَدْتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِی الْمِیْعٰدِ ۙ

ઔર અગર તુમ ઔર વો વક્ત મુકર્રર કરતે તો ઝરૂર ઉસ મુકર્રરા મુદ્દત કે બારે મેં તુમ મેં ઈખ્તિલાફ હો

وَلٰكِنْ لِّیَقْضِیَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ۙ۬ لِّیَهْلِكَ

જાતા, લેકિન જો હુવા વો ઈસ લિયે હુવા તાકે અલ્લાહ ઉસ અમ્ર કા ફૈસલા કર દે જિસકો હો કર રેહના થા,

مَنْ هَلَكَ عَنْۢ بَیِّنَةٍ وَّیَحْیٰی مَنْ حَیَّ عَنْۢ

તાકે જિસકો હલાક હોના હૈ વો રોશન દલીલ કે સાથ હલાક હો ઔર જિસકો ઝિંદગી હાસિલ કરના હૈ વો

بَیِّنَةٍ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿٤٢﴾ۙ اِذْ یُرِیْكَهُمُ اللّٰهُ

રોશન દલીલ કે સાથ ઝિંદા રહે, યકીનન્ અલ્લાહ સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હૈ (૪૨) જબ અલ્લાહ આપકે

فِیْ مَنَامِكَ قَلِیْلًا ؕ وَلَوْ اَرٰىكَهُمْ كَثِیْرًا لَّفَشِلْتُمْ

ખ્વાબ મેં ઉનકો થોડે દિખાતા રહા, અગર વો તુમ્હેં ઉનકો ઝયાદહ દિખા દેતા તો તુમ લોગ હિમ્મત હાર

وَلَتَنَازَعْتُمْ فِی الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ ؕ اِنَّهٗ

જાતે ઔર આપસ મેં ઝઘડને લગતે ઉસ મા'મલે મેં લેકિન અલ્લાહને તુમકો બચા લિયા, યકીનન્ વો

عَلِیْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٤٣﴾ وَاِذْ یُرِیْكُمُوْهُمْ اِذِ

દિલોં તક કા હાલ જાનતા હૈ (૪૩) ઔર વો વક્ત યાદ કરો જબ તુમ એક દૂસરે કે મદ્દે મુકાબિલ આયે થે

اِلْتَقَيْتُمْ فِيْٓ اَعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا وَّيُقَلِّلُكُمْ فِيْٓ اَعْيُنِهِمْ

તો અલ્લાહ તુમ્હારી નિગાહોં મેં ઉનકી તા'દાદ કમ દિખા રહા થા ઔર ઉનકી નિગાહોં મેં તુમ્હેં કમ કરકે

لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ

દિખા રહા થા, તાકે જો કામ હો કર રેહના થા અલ્લાહ ઉસે પૂરા કર દિખાયે, ઔર તમામ મા'મલાત

الْاُمُوْرُ ﴿۴۴﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا لَقِيْتُمْ فِئَةً

અલ્લાહ હી કી તરફ લોટાએ જાતે હૈં (૪૪) એ ઈમાનવાલો! જબ કિસી ગિરોહ સે તુમ્હારા મુકાબલા હો

ع ۵ / ۱

فَاثْبُتُوْا وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۴۵﴾

તો તુમ ષાબિત કદમ રહો ઔર અલ્લાહ કો બહોત યાદ કરો, તાકે તુમ કામયાબ હો (૪૫)

وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَنَازَعُوْا فَتَفْشَلُوْا

ઔર ઈતાઅત કરો અલ્લાહ કી ઔર ઉસકે રસૂલ કી ઔર આપસ મેં ઝઘડા ન કરો વર્ના તુમ્હારે અંદર

وَتَذْهَبَ رِيْحُكُمْ وَاصْبِرُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ

કમઝોરી આ જાએગી ઔર તુમ્હારી હવા ઉખડ જાએગી, ઔર સબ્ર કરો બેશક અલ્લાહ સબ્ર કરનેવાલોં

الصّٰبِرِيْنَ ﴿۴۶﴾ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ خَرَجُوْا مِنْ

કે સાથ હૈ (૪૬) ઔર ઉન લોગોં કી તરહ મત બનો જો અપને ઘરોં સે

منزل ۲

دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَّرِئَآءَ النَّاسِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ

અકડતે હુએ ઔર લોગોં કો દિખાતે હુએ નિકલે ઔર અલ્લાહ કી રાહ સે

سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿۴۷﴾ وَاِذْ

રોકતે હૈં, હાલાંકે વો જો કુછ કર રહે હૈં અલ્લાહ ઉનકા ઈહાતા કિયે હુએ હૈ (૪૭) ઔર જબ

زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ

શૈતાનને ઉન્હેં ઉનકે આ'માલ ખુશનુમા બના કર દિખાએ ઔર કહા કે આજ લોગોં મેં સે કોઈ

الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّيْ جَارٌ لَّكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَآءَتِ

તુમ પર ગાલિબ આનેવાલા નહીં ઔર મેં તુમ્હારે સાથ હું, મગર જબ દોનોં ગિરોહ

الْفِئَتٰنِ نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ

આમને સામને હુએ તો વો ઉલટે પાંવ ભાગા ઔર કહા કે મેં તુમ સે બરી હું,

مِّنْكُمْ اِنِّيْٓ اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّيْٓ اَخَافُ اللّٰهَ ؕ

મેં વો સબ દેખ રહા હું જો તુમ લોગ નહીં દેખતે, મેં અલ્લાહ સે ડરતા હું,

وَاللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۴۸﴾ اِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ
ઔર અલ્લાહ સખ્ત અઝાબ દેનેવાલા હૈ (۴۸) જબ મુનાફિક ઔર જિનકે દિલોં મેં રોગ હૈ

وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هٰۤؤُلَآءِ دِيْنُهُمْ ؕ
કેહતે થે કે ઈન લોગોં કો ઉનકે દીનને ધોકે મેં ડાલ દિયા હૈ,

وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۴۹﴾
ઔર જો અલ્લાહ પર ભરોસા કરે તો અલ્લાહ બડા ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ (۴۹)

وَلَوْ تَرٰۤى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِيْنَ كَفَرُوا الْمَلٰٓئِكَةُ
ઔર અગર આપ દેખતે જબકે ફરિશ્તે ઉન મુન્કિરીન કી જાન કબ્ઝ કરતે હૈં

يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ۚ وَذُوْقُوْا
મારતે હુએ ઉનકે ચેહરોં ઔર ઉનકી પીઠોં પર ઔર યે કેહતે હુએ કે

عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿۵۰﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْكُمْ
અબ જલને કા અઝાબ ચખ્ખો (۵۰) યે બદલા હૈ ઉસકા જો તુમને અપને હાથોં આગે ભેજા થા

وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿۵۱﴾ كَدَاْبِ اٰلِ
ઔર અલ્લાહ હરગિઝ બંદો પર ઝુલ્મ કરનેવાલા નહીં (۵۱) ફિરઔન કે લોગોં

فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ
કી તરહ ઔર જો ઉનસે પેહલે થે, કે ઉન્હોંને અલ્લાહ કી નિશાનિયોં કા ઈન્કાર કિયા

فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيْدُ
પસ અલ્લાહને ઉનકે ગુનાહોં પર ઉનકો પકડ લિયા, બેશક અલ્લાહ કુવ્વતવાલા સખ્ત સઝા

الْعِقَابِ ﴿۵۲﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً
દેનેવાલા હૈ (۵۲) યે ઈસ વજહ સે હુવા કે અલ્લાહ ઉસ ઈન્આમ કો જો વો કિસી કૌમ પર કરતા હૈ ઉસ વકત

اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ۙ
તક નહીં બદલતા જબ તક કે વો ઉસકો ન બદલ દેં જો ઉનકે દિલોં મેં હૈ,

وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۵۳﴾ كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ
ઔર બેશક અલ્લાહ સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હૈ (۵۳) ફિરઔન કે લોગોં કી તરહ

وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ
ઔર જો ઉનસે પેહલે થે કે ઉન્હોંને અપને રબ કી નિશાનિયોં કો જુઠલાયા

فَاَهۡلَكۡنٰهُمۡ بِذُنُوۡبِهِمۡ وَاَغۡرَقۡنَاۤ اٰلَ فِرۡعَوۡنَ ۚ
ફિર હમને ઉનકે ગુનાહોં કી વજહ સે ઉનકો હલાક કર દિયા ઔર હમને ફિરઔન કે લોગોં કો ડુબો દિયા

وَكُلٌّ كَانُوۡا ظٰلِمِيۡنَ ﴿٥٤﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنۡدَ
ઔર યે સબ લોગ ઝાલિમ થે (૫૪) બેશક સબ જાનદારોં મેં બદ્તરીન

اللّٰهِ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا فَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿٥٥﴾ اَلَّذِيۡنَ
અલ્લાહ કે નઝદીક વો લોગ હૈં જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા ઔર વો ઈમાન નહીં લાતે (૫૫) જિનસે

عٰهَدْتَّ مِنۡهُمۡ ثُمَّ يَنۡقُضُوۡنَ عَهۡدَهُمۡ فِىۡ
આપને અહદ લિયા ફિર વો અપના અહદ હર બાર તોડ દેતે હૈં

كُلِّ مَرَّةٍ وَّهُمۡ لَا يَتَّقُوۡنَ ﴿٥٦﴾ فَاِمَّا تَثۡقَفَنَّهُمۡ فِى
ઔર વો ડરતે નહીં (૫૬) પસ અગર આપ ઉનકો લડાઈ મેં પાઓ તો ઉનકો ઐસી

الۡحَرۡبِ فَشَرِّدۡ بِهِمۡ مَّنۡ خَلۡفَهُمۡ لَعَلَّهُمۡ يَذَّكَّرُوۡنَ ﴿٥٧﴾
સઝા દો કે જો ઉનકે પીછે હૈં વો ભી દેખ કર ભાગ જાએં, તાકે ઉન્હેં ઈબ્રત હો (૫૭)

وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنۡ قَوۡمٍ خِيَانَةً فَانۡۢبِذۡ اِلَيۡهِمۡ عَلٰى
ઔર અગર આપકો કિસી કૌમ સે બદ અહદી કા ડર હો તો ઉનકા અહદ ઉનકી તરફ ફેંક દો ઈસ તરહ કે

سَوَآءٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الۡخَآٮِٕنِيۡنَ ﴿٥٨﴾ وَلَا يَحۡسَبَنَّ
તુમ ઔર વો બરાબર હો જાએં, બેશક અલ્લાહ બદ્ અહદોં કો પસંદ નહીં કરતા (૫૮) ઔર ઈન્કાર કરને

الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا سَبَقُوۡا ؕ اِنَّهُمۡ لَا يُعۡجِزُوۡنَ ﴿٥٩﴾
વાલે યે ન સમજેં કે વો નિકલ ભાગેંગે, વો હરગિઝ અલ્લાહ કો આજિઝ નહીં કર સકતે (૫૯)

وَاَعِدُّوۡا لَهُمۡ مَّا اسۡتَطَعۡتُمۡ مِّنۡ قُوَّةٍ وَّمِنۡ
ઔર ઉનકે લિયે જિસ કદર તુમસે હો સકે તૈયાર રખ્ખો કુવ્વત ઔર પલે હુએ

رِّبَاطِ الۡخَيۡلِ تُرۡهِبُوۡنَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمۡ
ઘોડે કે ઉસસે તુમ્હારી હૈબત રહે અલ્લાહ કે દુશ્મનોં પર ઔર તુમ્હારે દુશ્મનોં પર

وَاٰخَرِيۡنَ مِنۡ دُوۡنِهِمۡ ۚ لَا تَعۡلَمُوۡنَهُمۡ ۚ اَللّٰهُ
ઔર ઉનકે અલાવહ દૂસરોં પર ભી જિનકો તુમ નહીં જાનતે, અલ્લાહ ઉનકો

يَعۡلَمُهُمۡ ؕ وَمَا تُنۡفِقُوۡا مِنۡ شَىۡءٍ فِىۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ
જાનતા હૈ, ઔર જો કુછ તુમ અલ્લાહ કી રાહ મેં ખર્ચ કરોગે

يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٦٠﴾ وَاِنْ جَنَحُوْا

વો તુમ્હેં પૂરા પૂરા દિયા જાએગા ઔર તુમ્હારે સાથ કો કમી નહીં કી જાએગી (૬૦) ઔર અગર વો સુલહ કી

لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ

તરફ જુકેં તો આપ ભી ઉસકે લિયે જુક જાઈએ ઔર અલ્લાહ પર ભરોસા રખિયે, બેશક વો

السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٦١﴾ وَاِنْ يُّرِيْدُوْٓا اَنْ يَّخْدَعُوْكَ

સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હૈ (૬૧) ઔર અગર વો આપકો ધોકા દેના ચાહેંગે તો

فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ ؕ هُوَ الَّذِيْٓ اَيَّدَكَ بِنَصْرِهٖ

અલ્લાહ આપકે લિયે કાફી હૈ, વહી હૈ જિસને અપની મદદ સે ઔર મો'મિનીન કે ઝરિયે

وَبِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٢﴾ وَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ ؕ لَوْ اَنْفَقْتَ

આપકો કુવ્વત દી (૬૨) ઔર ઉનકે દિલોં મેં ઈત્તિફાક પૈદા કર દિયા, અગર આપ ઝમીન મેં

مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا مَّآ اَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ

જો કુછ હૈ સબ ખર્ચ કર ડાલતે તબ ભી ઉનકે દિલોં મેં ઈત્તિફાક પૈદા ન કર સકતે,

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ اَلَّفَ بَيْنَهُمْ ؕ اِنَّهٗ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٣﴾

લેકિન અલ્લાહને ઉનમેં ઈત્તિફાક પૈદા કર દિયા, બેશક વો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ (૬૩)

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ

એ (પ્યારે) નબી! આપકે લિયે અલ્લાહ કાફી હૈ ઔર વો મો'મિનીન જિન્હોંને

الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٤﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ

આપકા સાથ દિયા (૬૪) એ (પ્યારે) નબી! મો'મિનીન કો લડાઈ પર

عَلَى الْقِتَالِ ؕ اِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ عِشْرُوْنَ صٰبِرُوْنَ

ઉભારિયે, અગર તુમ મેં બીસ આદમી ષાબિત કદમ હોંગે

يَغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ

તો દો સો પર ગાલિબ આએંગે, ઔર અગર તુમ મેં સો હોંગે

يَّغْلِبُوْٓا اَلْفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ

તો હઝાર મુન્કિરોં પર ગાલિબ આએંગે, ઈસ વાસ્તે કે વો લોગ

لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٥﴾ اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ

સમજ નહીં રખતે (૬૫) અબ અલ્લાહને તુમ પર સે બોજ હલ્કા કર દિયા ઔર ઉસને દેખ લિયા કે

منزل ٢ ع ٨

اَنَّ فِيْكُمْ ضَعْفًا ؕ فَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ

તુમ મેં કુછ કમઝોરી હે, પસ અગર તુમ મેં સો ષાબિત કદમ હોંગે

يَّغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ اَلْفٌ يَّغْلِبُوْٓا

તો દો સો પર ગાલિબ આએંગે ઔર અગર તુમ મેં હઝાર હોંગે તો અલ્લાહ કે હુકમ સે

اَلْفَيْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۶۶﴾ مَا كَانَ

દો હઝાર પર ગાલિબ આએંગે, ઔર અલ્લાહ ષાબિત કદમ રેહનેવાલોં કે સાથ હે (૬૬) કિસી નબી કે લિયે

لِنَبِيٍّ اَنْ يَّكُوْنَ لَهٗٓ اَسْرٰى حَتّٰى يُثْخِنَ فِي

લાઈક નહીં કે ઉસકે પાસ કેદી હોં જબ તક વો ઝમીન મેં અચ્છી તરહ

الْاَرْضِ ؕ تُرِيْدُوْنَ عَرَضَ الدُّنْيَا ۖۗ وَاللّٰهُ يُرِيْدُ

ખૂન રેઝી ન કર લે, તુમ દુનિયા કે અસ્બાબ ચાહતે હો ઔર અલ્લાહ આખિરત કો

الْاٰخِرَةَ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۶۷﴾ لَوْلَا كِتٰبٌ مِّنَ اللّٰهِ

ચાહતા હે, ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હે, હિકમતવાલા હે (૬૭) ઔર અગર અલ્લાહ કા લિખા હુવા પેહલે સે

سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيْمَآ اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۶۸﴾ فَكُلُوْا

મૌજૂદ ન હોતા તો જો તરીકા તુમને ઈખ્તિયાર કિયા હે ઉસકી વજહ સે તુમકો સખ્ત અઝાબ પહુંચ જાતા (૬૮) પસ

مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖؗ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

જો માલ તુમને લિયા હે ઉસકો ખાઓ (વો) તુમ્હારે લિયે હલાલ ઔર પાક હે ઔર અલ્લાહ સે ડરો, બેશક

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۶۹﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّمَنْ فِيْٓ اَيْدِيْكُمْ

અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હે (૬૯) એ (પ્યારે) નબી! આપકે કબ્ઝે મેં જો કેદી હેં ઉનસે

مِّنَ الْاَسْرٰٓى ۙ اِنْ يَّعْلَمِ اللّٰهُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ خَيْرًا

કેહ દીજિયે કે અગર અલ્લાહ તુમ્હારે દિલોં મેં કોઈ ભલાઈ પાએગા તો જો કુછ

يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّآ اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ؕ

તુમસે લિયા ગયા હે ઉસસે બેહતર વો તુમ્હેં દે દેગા ઔર તુમકો બખ્શ દેગા,

وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۷۰﴾ وَاِنْ يُّرِيْدُوْا خِيَانَتَكَ

ઔર અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હે (૭૦) ઔર અગર યે આપસે બદ્ અહદી કરેંગે તો

فَقَدْ خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ فَاَمْكَنَ مِنْهُمْ ؕ

ઈસસે પેહલે ઉન્હોંને અલ્લાહ સે બદ્ અહદી કી તો અલ્લાહને (તુમકો) ઉન પર કાબૂ દે દિયા,

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٧١﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا
ઔર અલ્લાહ ઈલ્મવાલા, હિકમતવાલા હૈ(૭૧) જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર જિન્હોંને હિજરત કી

وَجٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
ઔર અલ્લાહ કી રાહ મેં અપને માલ વ જાન સે જિહાદ કિયા

وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا اُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ
ઔર વો લોગ જિન્હોંને પનાહ દી ઔર મદદ કી, વો લોગ આપસ મેં એક દૂસરે કે

بَعْضٍ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يُهَاجِرُوْا مَا لَكُمْ
દોસ્ત હૈં, ઔર જો લોગ ઈમાન લાએ મગર ઉન્હોંને હિજરત નહીં કી તો ઉનસે તુમ્હારા દોસ્તી કા

مِّنْ وَّلَايَتِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا ۚ
કોઈ તઅલ્લુક નહીં જબ તક કે વો હિજરત કરકે ન આ જાએં,

وَاِنِ اسْتَنْصَرُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ
ઔર વો તુમસે દીન કે મા'મલે મેં મદદ માંગે તો તુમ પર ઉનકી મદદ કરના વાજિબ હૈ

اِلَّا عَلٰى قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ ؕ وَاللّٰهُ
સિવાય ઈસકે કે યે મદદ ઐસી કૌમ કે ખિલાફ હો જિસકે સાથ તુમ્હારા મુઆહદા હૈ, ઔર જો કુછ

بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْضُهُمْ
તુમ કરતે હો અલ્લાહ ઉસકો દેખ રહા હૈ(૭૨) ઔર જો લોગ મુન્કિર હૈં વો એક દૂસરે કે

اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ اِلَّا تَفْعَلُوْهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي
દોસ્ત હૈં, અગર તુમ ઐસા ન કરોગે તો ઝમીન મેં ફિત્ના

الْاَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيْرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
ફૈલેગા ઔર બડા ફસાદ હોગા(૭૩) ઔર જો લોગ ઈમાન લાએ

وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ
ઔર ઉન્હોંને હિજરત કી ઔર અલ્લાહ કી રાહ મેં જિહાદ કિયા ઔર જિન લોગોંને

اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ؕ لَهُمْ
પનાહ દી ઔર મદદ કી યહી લોગ સચ્ચે મો'મિન હૈં, ઉનકે લિયે

مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْۢ بَعْدُ
બખ્શિશ હૈ ઔર બેહતરીન રિઝ્ક હૈ(૭૪) ઔર જો લોગ બાદ મેં ઈમાન લાએ

منزل ٢

وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا مَعَكُمْ فَاُولٰٓئِكَ مِنْكُمْ ؕ وَاُولُوا
ઔર હિજરત કી ઔર તુમ્હારે સાથ મિલ કર જિહાદ કિયા વો ભી તુમ મેં સે હૈં, ઔર ખૂન કે

الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ ؕ
રિશ્તેદાર એક દૂસરે કે ઝયાદહ હકદાર હૈં અલ્લાહ કી કિતાબ મેં,

اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٧٥﴾
બેશક અલ્લાહ હર ચીઝ કા જાનનેવાલા હૈ (૭૫)

ઈસમેં (૧૦૪૮૮) હુરૂફ હૈં	સૂરએ તૌબા મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ મગર અખીર કી દો આયતેં મક્કી હૈં, ઈસમેં ૧૨૯ આયતેં ઔર ૧૬ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૧૩ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૯ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ માઈદહ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ	ઈસમેં (૪૦૭૮) કલિમાત હૈં

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ
એ'લાને બરાઅત હૈ અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી તરફ સે ઉન મુશ્રિકીન કો જિનસે તુમને

مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١﴾ؕ فَسِيْحُوْا فِي الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ
મુઆહદે કિયે થે (૧) પસ તુમ લોગ મુલ્ક મેં ચાર મહીને ચલ ફિર લો

اَشْهُرٍ وَّاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ ۙ وَاَنَّ
ઔર જાન લો કે તુમ અલ્લાહ કો આજિઝ નહીં કર સકતે, ઔર યે કે

اللّٰهَ مُخْزِي الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢﴾ وَاَذَانٌ مِّنَ اللّٰهِ
અલ્લાહ મુન્કિરોં કો રુસ્વા કરનેવાલા હૈ (૨) ઔર એ'લાન હૈ અલ્લાહ

وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ
ઔર ઉસકે રસૂલ કી તરફ સે બડે હજ કે દિન લોગોં કે લિયે કે અલ્લાહ ઔર ઉસકા રસૂલ

بَرِيْٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۙ۬ وَرَسُوْلُهٗ ؕ فَاِنْ تُبْتُمْ
મુશ્રિકોં સે બરી હૈ, અબ અગર તુમ લોગ તૌબા કરો તો યે તુમ્હારે

فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ
હક મેં બેહતર હૈ, ઔર અગર તુમ મુંહ ફૈરોગે તો જાન લો કે તુમ અલ્લાહ કો

مُعْجِزِي اللّٰهِ ؕ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِعَذَابٍ
આજિઝ કરનેવાલે નહીં હો, ઔર ઈન્કાર કરનેવાલોં કો સખ્ત અઝાબ કી ખુશખબરી

اَلِيْمٍ ﴿٣﴾ۙ اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ
દે દો (૩) મગર જિન મુશ્રિકોં સે તુમને મુઆહદા કિયા થા

ثُمَّ لَمۡ يَنۡقُصُوۡكُمۡ شَيۡـًٔـا وَّلَمۡ يُظَاهِرُوۡا عَلَيۡكُمۡ

ફિર ઉન્હોંને તુમ્હારે સાથ કોઈ કમી નહીં કી ઔર ન તુમ્હારે ખિલાફ કિસીકી

اَحَدًا فَاَتِمُّوۡۤا اِلَيۡهِمۡ عَهۡدَهُمۡ اِلٰى مُدَّتِهِمۡ ؕ اِنَّ

મદદ કી તો ઉનકા મુઆહદા ઉનકી મુદ્દત તક પૂરા કરો, બેશક અલ્લાહ

اللّٰهَ يُحِبُّ الۡمُتَّقِيۡنَ ۝٤ فَاِذَا انۡسَلَخَ الۡاَشۡهُرُ

પરહેઝગારોં કો પસંદ કરતા હે ④ ફિર જબ હુરૂમત વાલે મહીને ગુઝર

الۡحُرُمُ فَاقۡتُلُوا الۡمُشۡرِكِيۡنَ حَيۡثُ وَجَدْتُّمُوۡهُمۡ

જાએં તો મુશ્રિકીન કો કત્લ કરો જહાં તુમ ઉનકો પાઓ ઔર ઉનકો

وَخُذُوۡهُمۡ وَاحۡصُرُوۡهُمۡ وَاقۡعُدُوۡا لَهُمۡ كُلَّ مَرۡصَدٍ ۚ

પકડો ઔર ઉનકો ઘેરો ઔર બેઠો હર જગહ ઉનકી ઘાટ મેં,

فَاِنۡ تَابُوۡا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوۡا

ફિર અગર વો તૌબા કર લેં ઔર નમાઝ કાયમ કરેં ઔર ઝકાત અદા કરેં તો ઉન્હેં

سَبِيۡلَهُمۡ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ۝٥ وَاِنۡ اَحَدٌ

છોડ દો, બેશક અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હે ⑤ ઔર અગર

مِّنَ الۡمُشۡرِكِيۡنَ اسۡتَجَارَكَ فَاَجِرۡهُ حَتّٰى يَسۡمَعَ

મુશ્રિકીન મેં સે કોઈ શખ્સ આપસે પનાહ માંગે તો ઉસકો પનાહ દે દો, તાકે વો અલ્લાહ કા

كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبۡلِغۡهُ مَاۡمَنَهٗ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ

કલામ સુને ફિર ઉસકો ઉસકી અમાન કી જગહ પહુંચા દો, યે ઈસ લિયે કે

قَوۡمٌ لَّا يَعۡلَمُوۡنَ ۝٦ ع كَيۡفَ يَكُوۡنُ لِلۡمُشۡرِكِيۡنَ

વો લોગ ઈલ્મ નહીં રખતે ⑥ ઉન મુશ્રિકીન કે લિયે અલ્લાહ ઔર

عَهۡدٌ عِنۡدَ اللّٰهِ وَعِنۡدَ رَسُوۡلِهٖۤ اِلَّا الَّذِيۡنَ

ઉસકે રસૂલ કે ઝિમ્મે કોઈ અહદ કૈસે રેહ સકતા હે મગર જિન લોગોં સે

عٰهَدۡتُّمۡ عِنۡدَ الۡمَسۡجِدِ الۡحَرَامِ ۚ فَمَا اسۡتَقَامُوۡا

તુમને અહદ કિયા થા મસ્જિદે હરામ કે પાસ, પસ જબ તક વો તુમસે

لَكُمۡ فَاسۡتَقِيۡمُوۡا لَهُمۡ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الۡمُتَّقِيۡنَ ۝٧

સીધે રહેં તુમ ભી ઉનસે સીધે રહો, બેશક અલ્લાહ પરહેઝગારોં કો પસંદ કરતા હે ⑦

كَيْفَ وَاِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوْا فِيْكُمْ
કેસે અહદ રહેગા જબકે યે હાલ હે કે અગર વો તુમ્હારે ઉપર કાબૂ પાએં તો તુમ્હારે બારે મેં

اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ؕ يُرْضُوْنَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى
ન કરાબત કા લિહાઝ કરેં ઔર ન અહદ કા, વો તુમકો અપને મુંહ કી બાત સે રાઝી કરના ચાહતે હૈં મગર

قُلُوْبُهُمْ ۚ وَاَكْثَرُهُمْ فٰسِقُوْنَ ۚ ۝٨ اِشْتَرَوْا بِاٰيٰتِ
ઉનકે દિલ ઈન્કાર કરતે હૈં, ઔર ઉનમેં અક્ષર બદ અહદ હૈં (૮) ઉન્હોંને અલ્લાહ કી આયતોં કો

اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِهٖ ؕ اِنَّهُمْ
થોડી કીમત પર બેચ દિયા ફિર ઉન્હોંને અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોકા, બહોત બુરા હે

سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٩ لَا يَرْقُبُوْنَ فِيْ مُؤْمِنٍ
જો વો કર રહે હૈં (૯) કિસી મો'મિન કે મા'મલે મેં વો ન કરાબત કા

اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُوْنَ ۝١٠
લિહાઝ કરતે હૈં ઔર ન અહદ કા, ઔર યહી લોગ હૈં ઝયાદતી કરનેવાલે (૧૦)

فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ
પસ અગર વો તૌબા કરેં ઔર નમાઝ કાઈમ કરેં ઔર ઝકાત અદા કરેં

فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّيْنِ ؕ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
તો વો તુમ્હારે દીની ભાઈ હૈં, ઔર હમ ખોલ કર બયાન કરતે હૈં આયાત કો

يَّعْلَمُوْنَ ۝١١ وَاِنْ نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ
જાનનેવાલોં કે લિયે (૧૧) ઔર અગર યે અપની કસમોં કો તોડ ડાલેં અહદ કે

عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ فَقَاتِلُوْٓا اَئِمَّةَ
બાદ ઔર તુમ્હારે દીન મેં ઐબ લગાએં તો કુફ્ર કે ઈન સરદારોં સે

الْكُفْرِ ۙ اِنَّهُمْ لَآ اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ ۝١٢
લડો, બેશક ઉનકી કસમેં કુછ નહીં, તાકે વો બાઝ આએં (૧૨)

اَلَا تُقَاتِلُوْنَ قَوْمًا نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوْا
કયા તુમ ન લડોગે ઐસે લોગોં સે જિન્હોંને અપને અહદ તોડ દિયે ઔર રસૂલ કો

بِاِخْرَاجِ الرَّسُوْلِ وَهُمْ بَدَءُوْكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ؕ
નિકાલને કી જસારત કી ઔર વહી હૈં જિન્હોંને તુમસે જંગ મેં પહલ કી,

اَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ
કયા તુમ ઉનસે ડરોગે જબકે અલ્લાહ ઝયાદહ મુસ્તિહક હૈ કે તુમ ઉસસે ડરો અગર તુમ

مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٣﴾ قَاتِلُوْهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدِيْكُمْ
મો'મિન હો ⑬ ઉનસે લડો, અલ્લાહ તુમ્હારે હાથોં ઉનકો સઝા દેગા

وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُوْرَ
ઔર ઉનકો રુસ્વા કરેગા ઔર તુમકો ઉન પર ગલ્બા દેગા ઔર મુસલમાન લોગોં કે સીનોં કો

قَوْمٍ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوْبِهِمْ ؕ
ઠંડા કરેગા ⑭ ઔર ઉનકે દિલોં કી જલન કો દૂર કરેગા,

وَيَتُوْبُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ
ઔર અલ્લાહ તૌબા નસીબ કરેગા જિસકો ચાહેગા, ઔર અલ્લાહ જાનનેવાલા,

حَكِيْمٌ ﴿١٥﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوْا وَلَمَّا يَعْلَمِ
હિકમતવાલા હૈ ⑮ કયા તુમ્હારા યે ગુમાન હૈ કે તુમ છોડ દિયે જાઓગે હાલાંકે અભી અલ્લાહને

اللّٰهُ الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوْا مِنْ
તુમ મેં સે ઉન લોગોં કો દેખા હી નહીં જિન્હોંને જિહાદ કિયા ઔર જિન્હોંને

دُوْنِ اللّٰهِ وَلَا رَسُوْلِهٖ وَلَا الْمُؤْمِنِيْنَ وَلِيْجَةً ؕ
અલ્લાહ ઔર રસૂલ ઔર મો'મિનીન કે સિવા કિસીકો દોસ્ત નહીં બનાયા,

وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِيْنَ
ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ જો કુછ તુમ કરતે હો ⑯ મુશ્રિકોં કા કામ નહીં કે

اَنْ يَّعْمُرُوْا مَسٰجِدَ اللّٰهِ شٰهِدِيْنَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ
વો અલ્લાહ કી મસ્જિદોં કો આબાદ કરેં હાલાંકે વો ખુદ અપને ઉપર કુફ્ર કે

بِالْكُفْرِ ؕ اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ۚۖ وَفِى النَّارِ
ગવાહ હૈં, ઉન લોગોં કે તો આ'માલ હી ગારત હો ચુકે હૈં, ઔર દોઝખ હી મેં

هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿١٧﴾ اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسٰجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ
હમેશા ઉનકો રેહના હૈ ⑰ અલ્લાહ કી મસ્જિદોં કો તો વો આબાદ કરતા હૈ જો અલ્લાહ પર

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ
ઔર આખિરત કે દિન પર ઈમાન લાએ ઔર નમાઝ કાઈમ કરે ઔર ઝકાત અદા કરે

وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ ۣ فَعَسٰٓى اُولٰٓئِكَ اَنْ يَّكُوْنُوْا
ઔર અલ્લાહ કે સિવા કિસી સે ન ડરે, ઐસે લોગ ઉમ્મીદ હૈ કે હિદાયત પાને

مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ﴿١٨﴾ اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَآجِّ
વાલોં મેં સે બનેં (૧૮) કયા તુમને હાજિયોં કે પાની પિલાને ઔર

وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
મસ્જિદે હરામ કે બસાને કો બરાબર કર દિયા ઉસ શખ્સ કે જો અલ્લાહ પર ઔર આખિરત પર

الْاٰخِرِ وَجٰهَدَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ لَا يَسْتَوٗنَ عِنْدَ
ઈમાન લાયા ઔર અલ્લાહ કી રાહ મેં જિહાદ કિયા, અલ્લાહ કે નઝદીક યે દોનોં બરાબર

اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩﴾ اَلَّذِيْنَ
નહીં હો સકતે, ઔર અલ્લાહ ઝાલિમ લોગોં કો રાહ નહીં દિખાતા (૧૯) જો લોગ

اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
ઈમાન લાએ ઔર ઉન્હોંને હિજરત કી ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં અપને

بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۙ اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ ؕ
માલ વ જાન સે જિહાદ કિયા, ઉનકા દરજા અલ્લાહ કે યહાં બડા હૈ

وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿٢٠﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ
ઔર યહી લોગ કામયાબ હૈં (૨૦) ઉનકા રબ ઉનકો ખુશ ખબરી દેતા હૈ

بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَّجَنّٰتٍ لَّهُمْ فِيْهَا نَعِيْمٌ
અપની રહમત ઔર ખુશ્નૂદી કી ઔર ઐસે બાગાત કી જિનમેં ઉનકે લિયે હમેશા રેહનેવાલી

مُّقِيْمٌ ۙ ﴿٢١﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ
નેઅમત હોગી (૨૧) ઉનમેં વો હમેશા રહેંગે, બેશક અલ્લાહ હી કે પાસ

اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْٓا
બડા અજ્ર હૈ (૨૨) એ ઈમાનવાલો! અપને બાપોં ઔર અપને

اٰبَآءَكُمْ وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَآءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ
ભાઈયોં કો દોસ્ત ન બનાઓ અગર વો ઈમાન કે મુકાબલે મેં કુફ્ર

عَلَى الْاِيْمَانِ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاُولٰٓئِكَ
કો અઝીઝ રખ્ખેં, ઔર તુમ મેં સે જો ઉનકો અપના દોસ્ત બનાએંગે તો ઐસે હી

هُمُ الظّٰلِمُوۡنَ ﴿٢٣﴾ قُلۡ اِنۡ كَانَ اٰبَآؤُكُمۡ وَاَبۡنَآؤُكُمۡ
લોગ ઝાલિમ હૈં (૨૩) કેહ દીજિયે કે અગર તુમ્હારે બાપ ઔર તુમ્હારે લડકે

وَاِخۡوَانُكُمۡ وَاَزۡوَاجُكُمۡ وَعَشِيۡرَتُكُمۡ وَاَمۡوَالُ
ઔર તુમ્હારે ભાઈ ઔર તુમ્હારી બીવીયાં ઔર તુમ્હારા ખાનદાન ઔર વો માલ

اقۡتَرَفۡتُمُوۡهَا وَتِجَارَةٌ تَخۡشَوۡنَ كَسَادَهَا وَمَسٰكِنُ
જો તુમને કમાએ હૈં ઔર વો તિજારત જિસકે બંદ હોને સે તુમ ડરતે હો ઔર વો ઘર

تَرۡضَوۡنَهَاۤ اَحَبَّ اِلَيۡكُمۡ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوۡلِهٖ وَجِهَادٍ
જિનકો તુમ પસંદ કરતે હો, યે સબ તુમકો અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ ઔર ઉસકી રાહ મેં જિહાદ કરને સે

فِىۡ سَبِيۡلِهٖ فَتَرَبَّصُوۡا حَتّٰى يَاۡتِىَ اللّٰهُ بِاَمۡرِهٖ ؕ
ઝયાદહ મેહબૂબ હૈં તો ઈન્તિઝાર કરો યહાં તક કે અલ્લાહ અપના હુકમ ભેજ દે,

وَاللّٰهُ لَا يَهۡدِى الۡقَوۡمَ الۡفٰسِقِيۡنَ ﴿٢٤﴾ لَقَدۡ نَصَرَكُمُ
ઔર અલ્લાહ નાફરમાન લોગોં કો હિદાયત નહીં દેતા (૨૪) બેશક અલ્લાહને બહોત સે

اللّٰهُ فِىۡ مَوَاطِنَ كَثِيۡرَةٍ ۙ وَّيَوۡمَ حُنَيۡنٍ ۙ
મોકોં પર તુમ્હારી મદદ કી હે ઔર હુનૈન કે દિન ભી જબ તુમ્હારી

اِذۡ اَعۡجَبَتۡكُمۡ كَثۡرَتُكُمۡ فَلَمۡ تُغۡنِ عَنۡكُمۡ
કષ્રત ને તુમકો નાઝ મેં મુબ્તલા કર દિયા થા ફિર વો તુમ્હારે કુછ કામ

شَيۡـًٔـا وَّضَاقَتۡ عَلَيۡكُمُ الۡاَرۡضُ بِمَا رَحُبَتۡ
ન આઈ ઔર ઝમીન અપની વુસ્અત કે બાવજૂદ તુમ પર તંગ હો ગઈ,

ثُمَّ وَلَّيۡتُمۡ مُّدۡبِرِيۡنَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَنۡزَلَ اللّٰهُ سَكِيۡنَتَهٗ
ફિર તુમ પીઠ ફૈર કર ભાગે (૨૫) ઉસકે બાદ અલ્લાહને અપને રસૂલ

عَلٰى رَسُوۡلِهٖ وَعَلَى الۡمُؤۡمِنِيۡنَ وَاَنۡزَلَ جُنُوۡدًا لَّمۡ
ઔર મો'મિનીન પર અપની સકીનત ઉતારી ઔર ઐસે લશ્કર ઉતારે જિનકો તુમને

تَرَوۡهَا ۚ وَعَذَّبَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا ؕ وَذٰلِكَ جَزَآءُ
નહીં દેખા ઔર અલ્લાહને કાફિરોં કો સઝા દી, ઔર યહી કાફિરોં કા

الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَتُوۡبُ اللّٰهُ مِنۡۢ بَعۡدِ ذٰلِكَ عَلٰى
બદલા હે (૨૬) ફિર ઉસકે બાદ અલ્લાહ જિસકો ચાહે તૌબા

مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٧﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ
નસીબ કર દે, ઔર અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૨૭) એ ઈમાન

اٰمَنُوْۤا اِنَّمَا الْمُشْرِكُوْنَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ
વાલો! મુશ્રિકીન બિલ્કુલ નાપાક હૈં પસ વો ઈસ સાલ કે બાદ

الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَا ۚ وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً
મસ્જિદે હરામ કે પાસ ન આએં, ઔર અગર તુમકો મુફ્લિસી કા અંદેશા હો

فَسَوْفَ يُغْنِيْكُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖۤ اِنْ شَآءَ ؕ اِنَّ
તો અગર અલ્લાહ ચાહેગા તો અપને ફઝલ સે તુમકો બેનિયાઝ કર દેગા, બેશક

اللّٰهَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٨﴾ قَاتِلُوا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ
અલ્લાહ જાનનેવાલા, હિકમતવાલા હૈ (૨૮) ઉન એહલે કિતાબ સે લડો જો ન અલ્લાહ પર

بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَلَا يُحَرِّمُوْنَ مَا حَرَّمَ
ઈમાન રખતે હૈં ઔર ન આખિરત કે દિન પર ઔર ન અલ્લાહ ઔર ઉસકે

اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَلَا يَدِيْنُوْنَ دِيْنَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِيْنَ
રસૂલ કે હરામ ઠેહરાએ હુએ કો હરામ ઠેહરાતે હૈં ઔર ન દીને હક કો

اُوْتُوا الْكِتٰبَ حَتّٰى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَّدٍ وَّهُمْ
અપના દીન બનાતે હૈં, યહાં તક કે વો અપને હાથ સે જિઝ્યા દેં ઔર છોટે

صٰغِرُوْنَ ﴿٢٩﴾ ع وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ عُزَيْرُ ۨابْنُ اللّٰهِ
બન કર રહેં (૨૯) ઔર યહૂદ ને કહા કે ઉઝૈર અલ્લાહ કે બેટે હૈં

وَقَالَتِ النَّصٰرَى الْمَسِيْحُ ابْنُ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ
ઔર નસારા ને કહા કે મસીહ અલ્લાહ કે બેટે હૈં, યે ઉનકે અપને મુંહ કી

بِاَفْوَاهِهِمْ ۚ يُضَاهِـُٔوْنَ قَوْلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ
બાતેં હૈં, વો ઉન લોગોં કી બાત નકલ કર રહે હૈં જિન્હોંને ઉનસે પેહલે

قَبْلُ ؕ قَاتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٣٠﴾ اِتَّخَذُوْۤا
કુફ્ર કિયા, અલ્લાહ ઉનકો હલાક કરે વો કિધર બેહકે જા રહે હૈં (૩૦) ઉન્હોંને

اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ
અલ્લાહ કે સિવા અપને ઉલમા ઔર મશાયેખ કો રબ બના ડાલા

وَالْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ ۚ وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوْٓا

ઔર મસીહ ઈબ્ને મરિયમ કો ભી, હાલાંકે ઉનકો સિર્ફ યે હુકમ થા કે વો એક મા'બૂદ કી

اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ سُبْحٰنَهٗ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝٣١

ઈબાદત કરેં, ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં, વો પાક હે ઉસ શિર્ક સે જો વો કરતે હૈં ૩૧

يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّطْفِـُٔوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى

વો ચાહતે હૈં કે અલ્લાહ કી રોશની કો અપને મુંહ સે બુજા દેં ઔર અલ્લાહ

اللّٰهُ اِلَّآ اَنْ يُّتِمَّ نُوْرَهٗ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ۝٣٢ هُوَ

અપની રોશની કો પૂરા કિયે બગૈર માનનેવાલા નહીં, ચાહે કાફિરોં કો યે કિત્ના હી નાગવાર હો ૩૨ ઉસીને

الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ

અપને રસૂલ કો ભેજા હે હિદાયત ઔર દીને હક કે સાથ, તાકે ઉસકો

لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ۙ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ۝٣٣

સારે દીન પર ગાલિબ કર દે, ચાહે યે મુશ્રિકોં કો કિત્ના હી નાગવાર હો ૩૩

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْاَحْبَارِ

એ ઈમાનવાલો! બેશક એહ્‌લે કિતાબ કે અક્‌ષર ઉલમા ઔર

وَالرُّهْبَانِ لَيَاْكُلُوْنَ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ

મશાઈખ લોગોં કે માલ બાતિલ તરીકોં સે ખાતે હૈં ઔર લોગોં કો

وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ وَالَّذِيْنَ يَكْنِزُوْنَ

અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોકતે હૈં, ઔર જો લોગ સોના ચાંદી જમા કરકે

الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُوْنَهَا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ

રખતે હૈં ઔર ઉનકો અલ્લાહ કી રાહ મેં ખર્ચ નહીં કરતે ઉનકો એક

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝٣٤ۙ يَّوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا

દર્દનાક અઝાબ કી ખુશખબરી દે દીજિયે ૩૪ ઉસ દિન ઉસ માલ પર

فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوْبُهُمْ

દોઝખ કી આગ દહ્‌કાઈ જાએગી ફિર ઉસસે ઉનકી પેશાનિયાં ઔર ઉનકે પેહ્‌લૂ

وَظُهُوْرُهُمْ ۭ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوْقُوْا

ઔર ઉનકી પીઠેં દાગી જાએંગી, યહી હે વો જિસકો તુમને અપને વાસ્તે જમા કિયા થા, પસ અબ ચખ્ખો

مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُوْنَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُوْرِ عِنْدَ
જો તુમ જમા કરતે રહે ﴿٣٥﴾ બેશક મહીનોં કી ગિનતી અલ્લાહ કે નઝદીક

اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ
બારહ મહીને હૈં અલ્લાહ કી કિતાબ મેં જિસ દિન ઉસને

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ مِنْهَآ اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ؕ ذٰلِكَ
આસમાનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા, ઉનમેં સે ચાર હુર્‌મતવાલે હૈં, યહી હૈ

الدِّيْنُ الْقَيِّمُ ۙ۬ فَلَا تَظْلِمُوْا فِيْهِنَّ اَنْفُسَكُمْ ۚ
સીધા દીન પસ ઉનમેં તુમ અપને ઉપર ઝુલ્મ ન કરો, ઔર

وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِيْنَ كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُوْنَكُمْ
મુશ્રિકોં સે સબ મિલ કર લડો જિસ તરહ વો સબ મિલ કર તુમસે

كَآفَّةً ؕ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٦﴾ اِنَّمَا
લડતે હૈં, ઔર જાન લો કે અલ્લાહ પરહેઝગારોં કે સાથ હૈ ﴿٣٦﴾ મહીનોં કો આગે

النَّسِیْٓءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
પીછે કરના કુફ્ર મેં એક ઈઝાફા હૈ ઉસસે કુફ્ર કરનેવાલે ગુમરાહી મેં પડતે હૈં,

يُحِلُّوْنَهٗ عَامًا وَّيُحَرِّمُوْنَهٗ عَامًا لِّيُوَاطِـُٔوْا عِدَّةَ مَا
વો કિસી સાલ હરામ મહીને કો હલાલ કર લેતે હૈં ઔર કિસી સાલ ઉસકો હરામ કર દેતે હૈં, તાકે અલ્લાહ

حَرَّمَ اللّٰهُ فَيُحِلُّوْا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ ؕ زُيِّنَ لَهُمْ سُوْٓءُ
કે હરામ કિયે હુએ કી ગિનતી પૂરી કરકે ઉસકે હરામ કિયે હુએ કો હલાલ કર લેં, ઉનકે બુરે આ'માલ ઉનકે

اَعْمَالِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٧﴾
લિયે ખુશ્નુમા બના દિયે ગયે હૈં, ઔર અલ્લાહ ઈન્કાર કરનેવાલોં કો રાસ્તા નહીં દિખાતા ﴿٣٧﴾

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَا لَكُمْ اِذَا قِيْلَ لَكُمُ
એ ઈમાનવાલો! તુમકો કયા હો ગયા હૈ કે જબ તુમસે કહા જાતા હૈ કે

انْفِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ اِلَى الْاَرْضِ ؕ
અલ્લાહ કી રાહ મેં નિકલો તો તુમ ઝમીન સે લગે જાતે હો, કયા તુમ

اَرَضِيْتُمْ بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مِنَ الْاٰخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ
આખિરત કે મુકાબલે મેં દુનિયા કી ઝિંદગી પર રાઝી હો ગયે, આખિરત કે મુકાબલે મેં

اَلۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا فِى الۡاٰخِرَةِ اِلَّا قَلِيۡلٌ ﴿٣٨﴾ اِلَّا تَنۡفِرُوۡا
દુનિયા કી ઝિંદગી કા સામાન તો બહોત થોડા હૈ ﴿٣٨﴾ અગર તુમ ન નિકલોગે

يُعَذِّبۡكُمۡ عَذَابًا اَلِيۡمًا ۙ وَّيَسۡتَبۡدِلۡ قَوۡمًا غَيۡرَكُمۡ
તો અલ્લાહ તુમકો દર્દનાક સઝા દેગા ઔર તુમ્હારી જગહ દૂસરી કૌમ લે આએગા

وَلَا تَضُرُّوۡهُ شَيۡـًٔا ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ﴿٣٩﴾
ઔર તુમ અલ્લાહ કા કુછ ભી ન બિગાડ સકોગે, ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કાદિર હૈ ﴿٣٩﴾

اِلَّا تَنۡصُرُوۡهُ فَقَدۡ نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذۡ اَخۡرَجَهُ الَّذِيۡنَ
અગર તુમ રસૂલ કી મદદ ન કરોગે તો અલ્લાહ ખુદ ઉસકી મદદ કર ચુકા હૈ જબકે કાફિરોંને

كَفَرُوۡا ثَانِىَ اثۡنَيۡنِ اِذۡ هُمَا فِى الۡغَارِ اِذۡ يَقُوۡلُ
ઉસકો નિકાલ દિયા થા, વો સિર્ફ દો મેં કા દૂસરા થા જબ વો દોનોં ગાર મેં થે, જબ વો અપને સાથી સે

لِصَاحِبِهٖ لَا تَحۡزَنۡ اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا ۚ فَاَنۡزَلَ اللّٰهُ
કેહ રહા થા કે ગમ ન કરો બેશક અલ્લાહ હમારે સાથ હૈ, પસ અલ્લાહને ઉસ પર

سَكِيۡنَتَهٗ عَلَيۡهِ وَاَيَّدَهٗ بِجُنُوۡدٍ لَّمۡ تَرَوۡهَا
અપની સકીનત નાઝિલ ફરમાઈ ઔર ઉસકી મદદ ઐસે લશ્કરોં સે કી જો તુમકો નઝર ન આતે થે

وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوا السُّفۡلٰى ؕ وَكَلِمَةُ
ઓર અલ્લાહને કાફિરોં કી બાત નીચી કર દી, ઔર અલ્લાહ કી બાત તો

اللّٰهِ هِىَ الۡعُلۡيَا ؕ وَاللّٰهُ عَزِيۡزٌ حَكِيۡمٌ ﴿٤٠﴾ اِنۡفِرُوۡا
ઉંચી હૈ, ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ ﴿٤٠﴾ (જિહાદ કે લિયે) નિકલ ખડે હો

خِفَافًا وَّثِقَالًا وَّجَاهِدُوۡا بِاَمۡوَالِكُمۡ وَاَنۡفُسِكُمۡ
ચાહે તુમ હલ્કે હો યા બોજલ ઔર અપને માલ ઔર જાન સે અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં

فِىۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكُمۡ خَيۡرٌ لَّكُمۡ اِنۡ كُنۡتُمۡ
જિહાદ કરો, અગર તુમ સમજ રખતે હો તો યહી તુમ્હારે હક મેં

تَعۡلَمُوۡنَ ﴿٤١﴾ لَوۡ كَانَ عَرَضًا قَرِيۡبًا وَّسَفَرًا قَاصِدًا
બેહતર હૈ ﴿٤١﴾ અગર નફા કરીબ હોતા ઔર સફર હલ્કા હોતા તો વો ઝરૂર

لَّاتَّبَعُوۡكَ وَلٰـكِنۡۢ بَعُدَتۡ عَلَيۡهِمُ الشُّقَّةُ ؕ
આપકે પીછે હો લેતે મગર યે મંઝિલ ઉન પર કઠિન હો ગઈ,

وَسَيَحۡلِفُوۡنَ بِاللّٰهِ لَوِ اسۡتَطَعۡنَا لَخَرَجۡنَا مَعَكُمۡ‌ۚ

અબ વો અલ્લાહ કી કસમેં ખાએંગે કે અગર હમસે હો સકતા તો હમ ઝરૂર તુમ્હારે સાથ ચલતે,

يُهۡلِكُوۡنَ اَنۡفُسَهُمۡ‌ۚ وَاللّٰهُ يَعۡلَمُ اِنَّهُمۡ لَـكٰذِبُوۡنَ ﴿٤٢﴾

વો અપને આપકો હલાકત મેં ડાલ રહે હૈં, ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ કે યે લોગ યકીનન્ જૂઠે હૈં ﴿٤٢﴾

عَفَا اللّٰهُ عَنۡكَ‌ۚ لِمَ اَذِنۡتَ لَهُمۡ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ

અલ્લાહ આપકો માફ કરે, આપને ક્યૂં ઉન્હેં ઈજાઝત દે દી યહાં તક કે આપ પર

لَكَ الَّذِيۡنَ صَدَقُوۡا وَتَعۡلَمَ الۡكٰذِبِيۡنَ ﴿٤٣﴾

ખુલ જાતા કે કોન લોગ સચ્ચે હૈં ઔર જૂઠોં કો ભી આપ જાન લેતે ﴿٤٣﴾

لَا يَسۡتَاۡذِنُكَ الَّذِيۡنَ يُؤۡمِنُوۡنَ بِاللّٰهِ وَالۡيَوۡمِ الۡاٰخِرِ

જો લોગ અલ્લાહ ઔર આખિરત કે દિન પર ઈમાન રખતે હૈં વો અપને માલ ઔર જાન સે

اَنۡ يُّجَاهِدُوۡا بِاَمۡوَالِهِمۡ وَاَنۡفُسِهِمۡ‌ؕ وَاللّٰهُ عَلِيۡمٌۢ

જિહાદ ન કરને કે લિયે આપસે ઈજાઝત નહીં માંગતે, ઔર અલ્લાહ પરહેઝગારોં કો

بِالۡمُتَّقِيۡنَ ﴿٤٤﴾ اِنَّمَا يَسۡتَاۡذِنُكَ الَّذِيۡنَ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ

ખૂબ જાનતા હૈ ﴿٤٤﴾ આપસે ઈજાઝત તો વહી લોગ માંગતે હૈં જો અલ્લાહ પર

بِاللّٰهِ وَالۡيَوۡمِ الۡاٰخِرِ وَارۡتَابَتۡ قُلُوۡبُهُمۡ فَهُمۡ

ઔર આખિરત કે દિન પર ઈમાન નહીં રખતે ઔર ઉનકે દિલ શક મેં પડે હુએ હૈં, પસ વો

فِىۡ رَيۡبِهِمۡ يَتَرَدَّدُوۡنَ ﴿٤٥﴾ وَلَوۡ اَرَادُوا الۡخُرُوۡجَ

અપને શક મેં ભટક રહે હૈં ﴿٤٥﴾ ઔર અગર વો નિકલના ચાહતે તો ઝરૂર

لَاَعَدُّوۡا لَهٗ عُدَّةً وَّلٰـكِنۡ كَرِهَ اللّٰهُ انۡۢبِعَاثَهُمۡ

ઉસકા કુછ સામાન કર લેતે મગર અલ્લાહને ઉનકા ઉઠના પસંદ ન કિયા

فَثَبَّطَهُمۡ وَقِيۡلَ اقۡعُدُوۡا مَعَ الۡقٰعِدِيۡنَ ﴿٤٦﴾ لَوۡ

ઈસ લિયે ઉન્હેં જમા રેહને દિયા ઔર કેહ દિયા ગયા કે બૈઠનેવાલોં કે સાથ બૈઠે રહો ﴿٤٦﴾ અગર

خَرَجُوۡا فِيۡكُمۡ مَّا زَادُوۡكُمۡ اِلَّا خَبَالًا وَّلَاۡاَوۡضَعُوۡا

યે લોગ તુમ્હારે સાથ નિકલતે તો તુમ્હારે લિયે ખરાબી હી બળ્હાને કા સબબ બનતે ઔર વો તુમ્હારે

خِلٰلَـكُمۡ يَبۡغُوۡنَكُمُ الۡفِتۡنَةَ‌ۚ وَفِيۡكُمۡ سَمّٰعُوۡنَ

દરમિયાન ફિત્ના ફૈલાને કે લિયે દોડ ધૂપ કરતે, ઔર તુમ મેં ઉનકી

لَهُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾ لَقَدِ ابْتَغَوُا
સુનનેવાલે હૈં, ઔર અલ્લાહ ઝાલિમોં સ ખૂબ વાકિફ હૈ(૪૭) યે પેહલે ભી ફિત્ને કી

الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوْا لَكَ الْاُمُوْرَ حَتّٰى جَآءَ
કોશિશ કર ચુકે હૈં ઔર વો આપકે લિયે કામોં કા ઉલટ ફૈર કરતે રહે હૈં યહાં તક કે હક

الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْهُمْ
આ ગયા ઔર અલ્લાહ કા હુકમ ઝાહિર હો ગયા ઔર વો નાખુશ હી રહે(૪૮) ઔર ઉનમેં વો ભી હૈં

مَّنْ يَّقُوْلُ ائْذَنْ لِّيْ وَلَا تَفْتِنِّيْ ؕ اَلَا فِي الْفِتْنَةِ
જો કેહતે હૈં કે મુજે રુખ્સત દે દીજિયે ઔર મુજકો ફિત્ને મેં ન ડાલિયે, સુન લો! વો તો ફિત્ને મેં

سَقَطُوْا ؕ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ﴿٤٩﴾ اِنْ
પડ ચુકે, ઔર બેશક જહન્નમ મુન્કિરોં કો ઘેરે હુએ હૈ(૪૯) અગર આપકો કોઈ

تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۚ وَاِنْ تُصِبْكَ مُصِيْبَةٌ
અચ્છાઈ પેશ આતી હૈ તો ઉનકો દુખ હોતા હૈ, ઔર અગર આપકો કોઈ મુસીબત પહુંચતી હૈ

يَّقُوْلُوْا قَدْ اَخَذْنَآ اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا
તો કેહતે હૈં કે હમને પેહલે હી અપના બચાવ કર લિયા થા ઔર વો ખુશ હો કર

وَّهُمْ فَرِحُوْنَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَّنْ يُّصِيْبَنَآ اِلَّا مَا كَتَبَ
લૌટતે હૈં(૫૦) કેહ દીજિયે કે હમેં સિર્ફ વહી ચીઝ પહુંચેગી જો અલ્લાહને

اللّٰهُ لَنَا ۚ هُوَ مَوْلٰنَا ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
હમારે લિયે લિખ દી હૈ, વો હમારા કારસાઝ હૈ ઔર એહ્‌લે ઈમાન કો અલ્લાહ હી પર ભરોસા

الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُوْنَ بِنَآ اِلَّآ اِحْدَى
કરના ચાહિયે(૫૧) કેહ દેં કે તુમ હમારે લિયે સિર્ફ ૨ ભલાઈયોં મેં સે એક ભલાઈ કે

الْحُسْنَيَيْنِ ؕ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُّصِيْبَكُمُ
મુન્તઝિર હો, મગર હમ તુમ્હારે હક મેં ઈસકે મુન્તઝિર હૈં કે અલ્લાહ તુમ પર

اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهٖٓ اَوْ بِاَيْدِيْنَا ۖؗ فَتَرَبَّصُوْٓا
અઝાબ ભેજે અપની તરફ સે યા હમારે હાથોં સે, પસ અબ ઈન્તિઝાર કરો

اِنَّا مَعَكُمْ مُّتَرَبِّصُوْنَ ﴿٥٢﴾ قُلْ اَنْفِقُوْا طَوْعًا
હમ ભી તુમ્હારે સાથ મુન્તઝિર હૈં(૫૨) કેહ દીજિયે કે તુમ ખુશી સે ખર્ચ કરો

اَوۡ كَرۡهًا لَّنۡ يُّتَقَبَّلَ مِنۡكُمۡ ؕ اِنَّكُمۡ كُنۡتُمۡ قَوۡمًا
યા નાખુશી સે તુમસે હરગિઝ કબૂલ ન કિયા જાએગા, બેશક તુમ નાફરમાન
فٰسِقِيۡنَ ۵۳ وَمَا مَنَعَهُمۡ اَنۡ تُقۡبَلَ مِنۡهُمۡ نَفَقٰتُهُمۡ
લોગ હો ૫૩ ઔર વો અપને ખર્ચ કી કબૂલિય્યત સે સિર્ફ ઈસ લિયે મહરૂમ હુએ કે
اِلَّاۤ اَنَّهُمۡ كَفَرُوۡا بِاللّٰهِ وَبِرَسُوۡلِهٖ وَلَا يَاۡتُوۡنَ
ઉન્હોંને અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કા ઈન્કાર કિયા ઔર યે લોગ નમાઝ કે લિયે
الصَّلٰوةَ اِلَّا وَهُمۡ كُسَالٰى وَلَا يُنۡفِقُوۡنَ اِلَّا وَهُمۡ
આતે હૈં તો સુસ્તી કે સાથ આતે હૈં ઔર ખર્ચ કરતે હૈં તો નાગવારી
كٰرِهُوۡنَ ۵۴ فَلَا تُعۡجِبۡكَ اَمۡوَالُهُمۡ وَلَاۤ اَوۡلَادُهُمۡ ؕ
કે સાથ ૫૪ પસ આપ ઉનકે માલ ઔર અવ્લાદ કો કુછ વક્અત ન દીજિયે,
اِنَّمَا يُرِيۡدُ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمۡ بِهَا فِى الۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا
અલ્લાહ તો યે ચાહતા હે કે ઈનકે ઝરિયે સે ઉન્હેં દુનિયા કી ઝિંદગી મેં અઝાબ દે
وَتَزۡهَقَ اَنۡفُسُهُمۡ وَهُمۡ كٰفِرُوۡنَ ۵۵ وَيَحۡلِفُوۡنَ
ઔર ઉનકી જાનેં ઈસ હાલત મેં નિકલેં કે વો કાફિર હોં ૫૫ વો અલ્લાહ કી કસમ
بِاللّٰهِ اِنَّهُمۡ لَمِنۡكُمۡ ؕ وَمَا هُمۡ مِّنۡكُمۡ وَلٰـكِنَّهُمۡ
ખા કર કેહતે હૈં વો તુમ મેં સે હૈં, હાલાંકે વો તુમ મેં સે નહીં હૈં બલ્કે વો
قَوۡمٌ يَّفۡرَقُوۡنَ ۵۶ لَوۡ يَجِدُوۡنَ مَلۡجَاً اَوۡ مَغٰرٰتٍ
ડરપોક લોગ હૈં ૫૬ અગર વો કોઈ પનાહ કી જગહ પાએં યા કોઈ ખોહ
اَوۡ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوۡا اِلَيۡهِ وَهُمۡ يَجۡمَحُوۡنَ ۵۷ وَمِنۡهُمۡ
યા ઘુસ બૈઠને કી જગહ તો વો ભાગ કર ઉસમેં જા છુપેં ૫૭ ઔર ઉનમેં
مَّنۡ يَّلۡمِزُكَ فِى الصَّدَقٰتِ ۚ فَاِنۡ اُعۡطُوۡا مِنۡهَا
ઐસે ભી હૈં જો આપ પર સદકાત કે બારે મેં ઐબ લગાતે હૈં, અગર ઉસમેં સે ઉન્હેં દિયા જાએ
رَضُوۡا وَاِنۡ لَّمۡ يُعۡطَوۡا مِنۡهَاۤ اِذَا هُمۡ يَسۡخَطُوۡنَ ۵۸
તો રાઝી રેહતે હૈં ઔર અગર ન દિયા જાએ તો નારાઝ હો જાતે હૈં ૫૮
وَلَوۡ اَنَّهُمۡ رَضُوۡا مَاۤ اٰتٰٮهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوۡلُهٗ ۙ
કયા અચ્છા હોતા કે અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલને ઉન્હેં જો કુછ દિયા થા ઉસ પર વો રાઝી રેહતે

وَقَالُوۡا حَسۡبُنَا اللّٰهُ سَيُؤۡتِيۡنَا اللّٰهُ مِنۡ فَضۡلِهٖ

ઔર કેહતે કે અલ્લાહ હમારે લિયે કાફી હૈ, અલ્લાહ અપને ફઝલ સે હમકો ઔર ભી દેગા

وَرَسُوۡلُهٗۤ ۙ اِنَّاۤ اِلَى اللّٰهِ رٰغِبُوۡنَ ﴿۵۹﴾ اِنَّمَا

ઔર ઉસકા રસૂલ ભી, હમકો તો અલ્લાહ હી ચાહિયે (૫૯) સદકાત (ઝકાત) તો દર અસલ

الصَّدَقٰتُ لِلۡفُقَرَآءِ وَالۡمَسٰكِيۡنِ وَالۡعٰمِلِيۡنَ عَلَيۡهَا

ફકીરોં ઔર મિસ્કીનોં કે લિયે હૈં ઔર ઉન કારકૂનોં કે લિયે જો સદકાત કે કામ પર મુકર્રર હૈં

وَالۡمُؤَلَّفَةِ قُلُوۡبُهُمۡ وَفِى الرِّقَابِ وَالۡغٰرِمِيۡنَ

ઔર ઉનકે લિયે જિનકા દિલ રખના મત્લૂબ હૈ, નીઝ ગરદનોં કે છુડાને મેં ઔર જો તાવાન ભરેં

وَفِىۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ وَابۡنِ السَّبِيۡلِ ؕ فَرِيۡضَةً مِّنَ

ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં ઔર મુસાફિરોં કી ઈમ્દાદ મેં, યે એક ફરીઝા હૈ અલ્લાહ કી

اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيۡمٌ حَكِيۡمٌ ﴿۶۰﴾ وَمِنۡهُمُ الَّذِيۡنَ

તરફ સે, ઔર અલ્લાહ ઈલ્મવાલા, હિકમતવાલા હૈ (૬૦) ઔર ઉનમેં વો લોગ ભી હૈં

يُؤۡذُوۡنَ النَّبِىَّ وَيَقُوۡلُوۡنَ هُوَ اُذُنٌ ؕ قُلۡ اُذُنُ

જો નબી કો દુખ દેતે હૈં ઔર કેહતે હૈં કે યે શખ્સ તો કાન કા કચ્ચા હૈ, કેહ દીજિયે કે વો તુમ્હારી

خَيۡرٍ لَّكُمۡ يُؤۡمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤۡمِنُ لِلۡمُؤۡمِنِيۡنَ

ભલાઈ કે લિયે કાન હૈ, વો અલ્લાહ પર ઈમાન રખતે હૈં ઔર એહ્‌લે ઈમાન પર એ'તેમાદ કરતે હૈં

وَرَحۡمَةٌ لِّلَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا مِنۡكُمۡ ؕ وَالَّذِيۡنَ

ઔર વો રહમત હૈં ઉનકે લિયે જો તુમ મેં એહ્‌લે ઈમાન હૈં, ઔર જો લોગ

يُؤۡذُوۡنَ رَسُوۡلَ اللّٰهِ لَهُمۡ عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿۶۱﴾

અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કો દુખ દેતે હૈં ઉનકે લિયે દર્દનાક સઝા હૈ (૬૧)

يَحۡلِفُوۡنَ بِاللّٰهِ لَكُمۡ لِيُرۡضُوۡكُمۡ ۚ وَاللّٰهُ وَرَسُوۡلُهٗۤ

વો તુમ્હારે સામને અલ્લાહ કી કસમેં ખાતે હૈં તાકે તુમકો રાઝી કર લેં, હાલાંકે અલ્લાહ ઔર ઉસકા રસૂલ

اَحَقُّ اَنۡ يُّرۡضُوۡهُ اِنۡ كَانُوۡا مُؤۡمِنِيۡنَ ﴿۶۲﴾ اَلَمۡ

ઝયાદહ હકદાર હૈ કે વો ઉસકો રાઝી કરેં અગર વો મો'મિન હૈં (૬૨) કયા ઉનકો

يَعۡلَمُوۡۤا اَنَّهٗ مَنۡ يُّحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ فَاَنَّ

મા'લૂમ નહીં કે જો અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી મુખાલફત કરે

لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيْهَا ۭ ذٰلِكَ الْخِزْيُ

ઉસકે લિયે જહન્નમ કી આગ હૈ જિસમેં વો હમેશા રહેગા, યે બહોત બડી

الْعَظِيْمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنٰفِقُوْنَ اَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ

રુસ્વાઈ હૈ (૬૩) મુનાફિક ડરતે હૈં કે કહીં ઉન (મુસલમાનોં) પર ઐસી સૂરત નાઝિલ ન હો જાએ

سُوْرَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۭ قُلِ اسْتَهْزِءُوْا ۚ

જો ઉનકો ઉનકે દિલોં કે ભેદોં સે આગાહ કર દે, કેહ દીજિયે કે તુમ મઝાક ઉડા લો,

اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُوْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ

અલ્લાહ યકીનન્ ઝાહિર કર દેગા જિસસે તુમ ડરતે હો (૬૪) ઔર અગર આપ ઉનસે પૂછો

لَيَقُوْلُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوْضُ وَنَلْعَبُ ۭ قُلْ اَبِاللّٰهِ

તો વો કહેંગે કે હમ તો બસ હંસી ઔર દિલલગી કર રહે થે, કેહ દીજિયે: કયા તુમ અલ્લાહ સે

وَاٰيٰتِهٖ وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوْا

ઔર ઉસકી આયાત સે ઔર ઉસકે રસૂલ સે હંસી દિલલગી કર રહે થે? (૬૫) બહાને મત બનાઓ,

قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ ۭ اِنْ نَّعْفُ عَنْ

તુમને ઈમાન લાને કે બાદ કુફ્ર કિયા હૈ, અગર હમ માફ કર દેં તુમ

طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةً ۢ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا

મેં સે એક ગિરોહ કો તો દૂસરે ગિરોહ કો તો ઝરૂર સઝા દેંગે કયૂંકે વો

مُجْرِمِيْنَ ﴿٦٦﴾ ع اَلْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ بَعْضُهُمْ

મુજરિમ હૈં (૬૬) મુનાફિક મર્દ ઔર મુનાફિક ઔરતેં સબ એક તરહ

مِّنْۢ بَعْضٍ ۘ يَاْمُرُوْنَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ

કે હૈં, વો બુરાઈ કા હુકમ દેતે હૈં ઔર ભલાઈ સે મના કરતે હૈં

عَنِ الْمَعْرُوْفِ وَيَقْبِضُوْنَ اَيْدِيَهُمْ ۭ نَسُوا اللّٰهَ

ઔર અપને હાથોં કો બંદ રખતે હૈં, ઉન્હોંને અલ્લાહ કો ભુલા દિયા

فَنَسِيَهُمْ ۭ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٦٧﴾

તો અલ્લાહને ભી ઉનકો ભુલા દિયા, બેશક મુનાફિકીન બહોત નાફરમાન હૈં (૬૭)

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ

મુનાફિક મર્દોં ઔર મુનાફિક ઔરતોં ઔર કાફિરોં સે અલ્લાહને જહન્નમ કી

جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ
આગ કા વા'દા કર રખ્ખા હૈ જિસમેં વો હમેશા રહેંગે, યહી ઉનકે લિયે બસ હૈ, ઉન પર અલ્લાહ કી

اللّٰهُ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ۙ ﴿٦٨﴾ كَالَّذِيْنَ مِنْ
લા'નત હૈ ઔર ઉનકે લિયે કાઈમ રેહનેવાલા અઝાબ હૈ ﴿٦٨﴾ જિસ તરહ તુમસે

قَبْلِكُمْ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَّاَكْثَرَ اَمْوَالًا
અગલે લોગ વો તુમસે ઝૌર મેં ઝયાદહ થે ઔર માલ ઔર અવ્‌લાદ કી કષ્રત મેં

وَّاَوْلَادًا ۭ فَاسْتَمْتَعُوْا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ
બળ્હે હુએ થે તો ઉન્હોંને અપને હિસ્સે સે ફાયદા ઉઠાયા ઔર તુમને ભી અપને હિસ્સે સે

بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ
ફાયદા ઉઠાયા જૈસા કે તુમ્હારે અગલોં ને અપને હિસ્સે સે ફાયદા ઉઠાયા થા

بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِيْ خَاضُوْا ۭ اُولٰۗىِٕكَ
ઔર તુમને ભી વહી બહષેં કીં જૈસી બહષેં ઉન્હોંને કી થીં, યહી લોગ હૈં

حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰۗىِٕكَ
જિનકે આ'માલ દુનિયા ઔર આખિરત મેં ઝાયેઅ હો ગયે ઔર યહી લોગ ઘાટે મેં

هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ يَاْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِيْنَ مِنْ
પડને વાલે હૈં ﴿٦٩﴾ કયા ઉન્હેં ઉન લોગોં કી ખબર નહીં પહુંચી જો

قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ ڏ وَقَوْمِ اِبْرٰهِيْمَ
ઉનસે પેહલે ગુઝરે કૌમે નૂહ ઔર આદ ઔર ષમૂદ ઔર કૌમે ઈબ્રાહીમ

وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكٰتِ ۭ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
ઔર અસ્હાબે મદ્‌યન્ ઔર ઉલ્ટી હુઈ બસ્તિયોં કી, ઉનકે પાસ ઉનકે રસૂલ

بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا
દલીલોં કે સાથ આએ તો ઐસા ન થા કે અલ્લાહ ઉન પર ઝુલ્મ કરતા મગર વો ખુદ

اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٧٠﴾ وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ
અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કરતે રહે ﴿٧٠﴾ ઔર મો'મિન મર્દ ઔર મો'મિન ઔરતેં

بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاۗءُ بَعْضٍ ۘ يَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ
એક દૂસરે કે મદદગાર હૈં, વો ભલાઈ કા હુકમ દેતે હૈં

منزل ٢

وقف لازم

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ
ઔર બુરાઈ સે રોકતે હૈં ઔર નમાઝ કાઈમ કરતે હૈં

وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَيُطِيْعُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ط
ઔર ઝકાત અદા કરતે હૈં ઔર અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી ઈતાઅત કરતે હૈં,

أُولٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ ط اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ
યહી લોગ હૈં જિન પર અલ્લાહ રહમ કરેગા, બેશક અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ,

حَكِيْمٌ ﴿٧١﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ
હિકમતવાલા હૈ (૭૧) મો'મિન મર્દોં ઔર મો'મિન ઔરતોં સે અલ્લાહ કા વા'દા હૈ ઐસે બાગાત કા કે

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا
ઉનકે નીચે સે નેહરેં જારી હોંગી ઉનમેં વો હમેશા રહેંગે, ઔર વા'દા

وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ عَدْنٍ ط وَرِضْوَانٌ
હૈ પાકીઝા મકાનોં કા હમેશા રેહનેવાલે બાગાત મેં, ઔર અલ્લાહ કી

مِّنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ ط ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٧٢﴾ ع
રઝામંદી કા જો સબસે બઢ કર હૈ, યહી બડી કામયાબી હૈ (૭૨)

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ
એ પ્યારે નબી! કાફિરોં ઔર મુનાફિકોં સે જિહાદ કીજિયે ઔર

وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ط وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ط وَبِئْسَ
ઉન પર કડે બન જાઈયે, ઔર ઉનકા ઠિકાના જહન્નમ હૈ ઔર વો બહોત હી બુરા

الْمَصِيْرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوْا ط وَلَقَدْ
ઠિકાના હૈ (૭૩) વો અલ્લાહ કી કસમ ખાતે હૈં કે ઉન્હોંને નહીં કહા, હાલાંકે ઉન્હોંને

قَالُوْا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوْا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ
કુફ્ર કી બાત કહી ઔર વો ઈસ્લામ લાને કે બાદ કાફિર હો ગયે

وَهَمُّوْا بِمَا لَمْ يَنَالُوْا ج وَمَا نَقَمُوْٓا اِلَّآ اَنْ اَغْنٰىهُمُ
ઔર ઉન્હોંને વો ચાહા જો ઉન્હેં હાસિલ ન હો સકા, ઔર યે સિર્ફ ઈસકા બદલા થા કે ઉનકો અલ્લાહ

اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ مِنْ فَضْلِهٖ ج فَاِنْ يَّتُوْبُوْا يَكُ
ઔર ઉસકે રસૂલ ને અપને ફઝલ સે ગની કર દિયા, અગર વો તૌબા કરેં તો યે

منزل ٢ ١٥ ع

خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَاِنْ يَّتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ

ઉનકે હક મેં બેહતર હૈ ઔર અગર વો મુંહ ફેર લેં તો અલ્લાહ ઉનકો દર્દનાક

عَذَابًا اَلِيْمًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ

અઝાબ દેગા દુનિયા મેં ભી ઔર આખિરત મેં ભી, ઔર ઝમીન મેં ઉનકા

فِى الْاَرْضِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿۷۴﴾ وَمِنْهُمْ

ન કોઈ હિમાયતી હોગા ઔર ન મદદગાર (۷۴) ઔર ઉનમેં વો ભી હૈં

مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰىنَا مِنْ فَضْلِهٖ

જિન્હોંને અલ્લાહ સે અહદ કિયા કે અગર ઉસને હમકો અપને ફઝલ સે અતા કિયા

لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۷۵﴾ فَلَمَّآ

તો હમ ઝરૂર સદકા કરેંગે ઔર હમ નેક બન કર રહેંગે (۷۵) ફિર જબ

اٰتٰىهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ بَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَّهُمْ

અલ્લાહને ઉનકો અપને ફઝલ સે અતા કિયા તો વો ઉસમેં કંજૂસી કરને લગે ઔર બર્ ગશ્તા હો કર

مُّعْرِضُوْنَ ﴿۷۶﴾ فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِىْ قُلُوْبِهِمْ

મુંહ ફેર લિયા (۷۶) પસ અલ્લાહને ઉનકે દિલોં મેં નિફાક બિઠા દિયા

اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهٗ بِمَآ اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا

ઉસ દિન તક કે લિયે જબકે વો ઉસસે મિલેંગે ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોંને અલ્લાહ સે કિયે હુએ

وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿۷۷﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا

વા'દે કી ખિલાફ વર્ઝી કી ઔર ઈસ વજહ સે કે વો જૂઠ બોલતે રહે (۷۷) કયા ઉન્હેં ખબર નહીં કે

اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ

અલ્લાહ ઉનકે રાઝ ઔર ઉનકી સર્ગોશી કો જાનતા હૈ ઔર યે કે અલ્લાહ

عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿۷۸﴾ اَلَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوِّعِيْنَ

તમામ છુપી હુઈ બાતોં કો જાનનેવાલા હૈ (۷۸) વો લોગ જો તઅન કરતે હૈં ઉન મુસલમાનોં પર જો દિલ ખોલ

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ فِى الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ

કર સદકાત દેતે હૈં ઔર ઉન પર જો સિર્ફ અપની મેહનત મઝદૂરી સે

اِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُوْنَ مِنْهُمْ ؕ سَخِرَ اللّٰهُ

ખર્ચ કરતે હૈં ઉનકા મઝાક ઉડાતે હૈં, અલ્લાહ ઉન (મઝાક ઉડાનેવાલોં) કા મઝાક

مِنۡهُمۡ ؕ وَلَهُمۡ عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿٧٩﴾ اِسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ

ઉડાતા હૈ ઔર ઉનકે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ (૭૯) આપ ઉનકે લિયે માફી કી

اَوۡ لَا تَسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ ؕ اِنۡ تَسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ سَبۡعِيۡنَ

દરખાસ્ત કરેં યા ન કરેં, અગર આપ સત્તર મર્તબા ભી ઉન્હેં માફ કરને કી

مَرَّةً فَلَنۡ يَّغۡفِرَ اللّٰهُ لَهُمۡ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ كَفَرُوۡا

દરખાસ્ત કરોગે તો અલ્લાહ ઉનકો હરગિઝ માફ કરનેવાલા નહીં, યે ઈસ લિયે કે ઉન્હોંને

بِاللّٰهِ وَرَسُوۡلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهۡدِى الۡقَوۡمَ

અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કા ઈન્કાર કિયા, ઔર અલ્લાહ નાફરમાનોં કો રાહ નહીં

الۡفٰسِقِيۡنَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الۡمُخَلَّفُوۡنَ بِمَقۡعَدِهِمۡ خِلٰفَ

દિખાતા (૮૦) પીછે રેહ જાનેવાલે અલ્લાહ કે રસૂલ સે પીછે બૈઠે રેહને પર

رَسُوۡلِ اللّٰهِ وَكَرِهُوۡۤا اَنۡ يُّجَاهِدُوۡا بِاَمۡوَالِهِمۡ

બહોત ખુશ હુએ ઔર ઉન્હોંને નાપસંદ કિયા કે વો અપને માલ ઔર જાન સે

وَاَنۡفُسِهِمۡ فِىۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ وَقَالُوۡا لَا تَنۡفِرُوۡا

અલ્લાહ કી રાહ મેં જિહાદ કરેં ઔર ઉન્હોંને કહા કે ગર્મી મેં ન નિકલો,

فِى الۡحَرِّ ؕ قُلۡ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ حَرًّا ؕ لَوۡ كَانُوۡا

આપ કેહ દીજિયે કે દોઝખ કી આગ ઈસસે ઝયાદહ ગરમ હૈ, કાશ ઉન્હેં

يَفۡقَهُوۡنَ ﴿٨١﴾ فَلۡيَضۡحَكُوۡا قَلِيۡلًا وَّلۡيَبۡكُوۡا كَثِيۡرًا ۚ

સમજ હોતી (૮૧) પસ! વો કમ હંસેં ઔર ઝયાદહ રોએં ઉસકે બદલે મેં

جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوۡا يَكۡسِبُوۡنَ ﴿٨٢﴾ فَاِنۡ رَّجَعَكَ اللّٰهُ

જો વો કરતે થે (૮૨) પસ! અગર અલ્લાહ આપકો ઉનમેં સે

اِلٰى طَآئِفَةٍ مِّنۡهُمۡ فَاسۡتَاۡذَنُوۡكَ لِلۡخُرُوۡجِ فَقُلۡ

કિસી ગિરોહ કી તરફ વાપસ લાએ ઔર વો આપસે જિહાદ કે લિયે નિકલને કી ઈજાઝત માંગે તો કેહ

لَّنۡ تَخۡرُجُوۡا مَعِىَ اَبَدًا وَّلَنۡ تُقَاتِلُوۡا مَعِىَ عَدُوًّا ؕ

દીજિયે કે તુમ મેરે સાથ કભી નહીં ચલોગે ઔર ન મેરે સાથ હો કર કિસી દુશ્મન સે લડોગે,

اِنَّكُمۡ رَضِيۡتُمۡ بِالۡقُعُوۡدِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقۡعُدُوۡا مَعَ

તુમને પેહલી બાર ભી બૈઠે રેહને કો પસંદ કિયા થા પસ પીછે રેહનેવાલોં કે સાથ

الۡخٰلِفِیۡنَ ﴿۸۳﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلٰۤی اَحَدٍ مِّنۡهُمۡ مَّاتَ

બૈઠે રહો﴿૮૩﴾ ઔર ઉનમેં સે જો કોઈ મર જાએ ઉસ પર આપ કભી

اَبَدًا وَّلَا تَقُمۡ عَلٰی قَبۡرِهٖ ؕ اِنَّهُمۡ كَفَرُوۡا بِاللّٰهِ

નમાઝ ન પઢેં ઔર ન ઉસકી કબર પર ખડે રહેં, બેશક ઉન્હોંને અલ્લાહ ઔર ઉસકે

وَرَسُوۡلِهٖ وَمَاتُوۡا وَهُمۡ فٰسِقُوۡنَ ﴿۸۴﴾ وَلَا تُعۡجِبۡكَ

રસૂલ કા ઈન્કાર કિયા ઔર વો ઈસ હાલ મેં મરે કે વો નાફરમાન થે﴿૮૪﴾ ઔર ઉનકે માલ

اَمۡوَالُهُمۡ وَاَوۡلَادُهُمۡ ؕ اِنَّمَا يُرِيۡدُ اللّٰهُ اَنۡ يُّعَذِّبَهُمۡ

ઔર ઉનકી અવ્લાદ આપકો તઅજ્જુબ મેં ન ડાલેં, અલ્લાહ તો બસ યે ચાહતા હૈ કે ઈનકે ઝરિયે સે

بِهَا فِی الدُّنۡيَا وَتَزۡهَقَ اَنۡفُسُهُمۡ وَهُمۡ كٰفِرُوۡنَ ﴿۸۵﴾

ઉનકો દુનિયા મેં અઝાબ દે ઔર ઉનકી જાનેં ઈસ હાલ મેં નિકલેં કે વો મુન્કિર હોં﴿૮૫﴾

وَاِذَاۤ اُنۡزِلَتۡ سُوۡرَةٌ اَنۡ اٰمِنُوۡا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوۡا مَعَ

ઔર જબ કોઈ સૂરત ઉતરતી હૈ કે અલ્લાહ પર ઈમાન લાઓ ઔર ઉસકે રસૂલ કે સાથ

رَسُوۡلِهِ اسۡتَاۡذَنَكَ اُولُوا الطَّوۡلِ مِنۡهُمۡ وَقَالُوۡا

જિહાદ કરો તો ઉનમેં કે ખુશહાલ લોગ આપસે રુખ્સત માંગતે હૈં ઔર કેહતે હૈં કે

ذَرۡنَا نَكُنۡ مَّعَ الۡقٰعِدِيۡنَ ﴿۸۶﴾ رَضُوۡا بِاَنۡ يَّكُوۡنُوۡا مَعَ

હમકો છોડ દીજિયે કે હમ યહાં ઠહેરનેવાલોં કે સાથ રેહ જાએં﴿૮૬﴾ ઉન્હોંને ઈસકો પસંદ કિયા કે પીછે રેહને

الۡخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰی قُلُوۡبِهِمۡ فَهُمۡ لَا يَفۡقَهُوۡنَ ﴿۸۷﴾

વાલી ઔરતોં કે સાથ રેહ જાએં, ઔર ઉનકે દિલોં પર મહર કર દી ગઈ પસ વો કુછ નહીં સમજતે﴿૮૭﴾

لٰكِنِ الرَّسُوۡلُ وَالَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا مَعَهٗ جٰهَدُوۡا

લેકિન રસૂલ ઔર જો લોગ ઉસકે સાથ ઈમાન લાએ હૈં ઉન્હોંને અપને માલ

بِاَمۡوَالِهِمۡ وَاَنۡفُسِهِمۡ ؕ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الۡخَيۡرٰتُ ۡ

ઔર જાન સે જિહાદ કિયા, ઔર ઉન્હીં કી લિયે હૈં ખૂબિયાં

وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الۡمُفۡلِحُوۡنَ ﴿۸۸﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمۡ جَنّٰتٍ

ઔર વહી ફલાહ પાનેવાલે હૈં﴿૮૮﴾ ઉનકે લિયે અલ્લાહને એૈસે બાગાત તૈયાર કર રખ્ખે હૈં

تَجۡرِیۡ مِنۡ تَحۡتِهَا الۡاَنۡهٰرُ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا ؕ

જિનકે નીચે નેહરેં બેહતી હૈં, ઉનમેં વો હમેશા રહેંગે,

ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿۸۹﴾ وَجَآءَ الْمُعَذِّرُوْنَ مِنَ

યહી બડી કામયાબી હૈ (૮૯) ઔર દેહાતોં મેં સે ભી બહાના કરનેવાલે

الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِيْنَ كَذَبُوا

આયે કે ઉન્હેં ઈજાઝત મિલ જાએ ઔર જિન્હોંને અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ સે

اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ؕ سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ

જૂઠ બોલા વો બૈઠે રહે, ઉનમેં સે જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા ઉનકો એક દર્દનાક અઝાબ

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۹۰﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَآءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى

પકડેગા (૯૦) કોઈ ગુનાહ નહીં હૈ કમઝોરોં પર ઔર ન બીમારોં પર

وَلَا عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ مَا يُنْفِقُوْنَ حَرَجٌ اِذَا

ઔર ન ઉન પર જો ખર્ચ કરને કો કુછ નહીં પાતે જબકે વો અલ્લાહ

نَصَحُوْا لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ؕ مَا عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ مِنْ

ઔર ઉસકે રસૂલ કે સાથ ખૈરખ્વાહી કરેં, નેકી કરનેવાલોં પર કોઈ

سَبِيْلٍ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۹۱﴾ وَّلَا عَلَى الَّذِيْنَ

ઈલ્ઝામ નહીં, ઔર અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૯૧) ઔર ન ઉન લોગોં પર કોઈ ઈલ્ઝામ હૈ કે

اِذَا مَآ اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ اَجِدُ مَآ

જબ આપકે પાસ આએ કે આપ ઉનકો સવારી દે દેં, આપને કહા કે મેરે પાસ કોઈ ચીઝ નહીં કે

اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ ۪ تَوَلَّوْا وَّاَعْيُنُهُمْ تَفِيْضُ مِنَ

તુમકો ઉસ પર સવાર કરું તો વો ઈસ હાલ મેં વાપસ હુએ કે ઉનકી આંખોં સે આંસુ

الدَّمْعِ حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوْا مَا يُنْفِقُوْنَ ﴿۹۲﴾ اِنَّمَا

જારી થે ઈસ ગમ મેં કે ઉન્હેં કુછ મુયસ્સર નહીં જો વો ખર્ચ કરેં (૯૨) ઈલ્ઝામ તો બસ

السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ وَهُمْ

ઉન લોગોં પર હૈ જો આપ સે ઈજાઝત માંગતે હૈં, હાલાંકે વો માલદાર

اَغْنِيَآءُ ۚ رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ ۙ

હૈં, વો ઈસ રાઝી હો ગયે કે પીછે રેહનેવાલી ઔરતોં કે સાથ રેહ જાએં,

وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۹۳﴾

ઔર અલ્લાહને ઉનકે દિલોં પર મહર કર દી પસ વો નહીં જાનતે (૯૩)

يَعۡتَذِرُوۡنَ اِلَيۡكُمۡ اِذَا رَجَعۡتُمۡ اِلَيۡهِمۡ ؕ قُلۡ لَّا
તુમ જબ ઉનકી તરફ પલટોગે તો વો તુમ્હારે સામને આ'ઝાર પેશ કરેંગે, કેહ દીજિયે કે

تَعۡتَذِرُوۡا لَنۡ نُّؤۡمِنَ لَكُمۡ قَدۡ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنۡ اَخۡبَارِكُمۡ ؕ
બહાને ન બનાઓ, હમ હરગિઝ તુમ્હારી બાત ન માનેંગે, બેશક અલ્લાહને હમકો તુમ્હારે હાલાત બતા

وَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمۡ وَرَسُوۡلُهٗ ثُمَّ تُرَدُّوۡنَ اِلٰى
દિયે હૈં, અબ અલ્લાહ ઔર ઉસકા રસૂલ તુમ્હારે અમલ કો દેખેંગે ફિર તુમ ઉસકી તરફ

عٰلِمِ الۡغَيۡبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمۡ بِمَا كُنۡتُمۡ
લોટાએ જાઓગે જો ખુલે ઔર છુપે કા જાનનેવાલા હૈ, પસ વો તુમકો બતા દેગા જો કુછ

تَعۡمَلُوۡنَ ﴿٩٤﴾ سَيَحۡلِفُوۡنَ بِاللّٰهِ لَكُمۡ اِذَا انۡقَلَبۡتُمۡ
તુમ કર રહે થે (૯૪) યે લોગ તુમ્હારી વાપસી પર તુમ્હારે સામને અલ્લાહ કી કસમેં

اِلَيۡهِمۡ لِتُعۡرِضُوۡا عَنۡهُمۡ ؕ فَاَعۡرِضُوۡا عَنۡهُمۡ ؕ اِنَّهُمۡ
ખાએંગે તાકે તુમ ઉનસે દરગુઝર કરો, પસ તુમ ઉનસે દરગુઝર કરો, બેશક વો

رِجۡسٌ وَّمَاۡوٰٮهُمۡ جَهَنَّمُ ۚ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوۡا يَكۡسِبُوۡنَ ﴿٩٥﴾
નાપાક હૈં ઔર ઉનકા ઠિકાના જહન્નમ હૈ બદલે મેં ઉસકે જો વો કરતે રહે હૈં (૯૫)

يَحۡلِفُوۡنَ لَكُمۡ لِتَرۡضَوۡا عَنۡهُمۡ ۚ فَاِنۡ تَرۡضَوۡا عَنۡهُمۡ
વો તુમ્હારે સામને કસમેં ખાએંગે કે તુમ ઉનસે રાઝી હો જાઓ, અગર તુમ ઉનસે રાઝી ભી હો જાઓ

فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَرۡضٰى عَنِ الۡقَوۡمِ الۡفٰسِقِيۡنَ ﴿٩٦﴾ اَلۡاَعۡرَابُ
તો અલ્લાહ નાફરમાન લોગોં સે રાઝી હોનેવાલા નહીં (૯૬) દેહાત વાલે

اَشَدُّ كُفۡرًا وَّنِفَاقًا وَّاَجۡدَرُ اَلَّا يَعۡلَمُوۡا حُدُوۡدَ مَاۤ
કુફ્ર વ નિફાક મેં ઝયાદહ સખ્ત હૈં ઔર ઈસી લાઈક હૈં કે અલ્લાહને અપને રસૂલ પર જો કુછ ઉતારા હૈ

اَنۡزَلَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوۡلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيۡمٌ حَكِيۡمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ
ઉસકે હદોં સે બેખબર રહેં, ઔર અલ્લાહ સબ કુછ જાનનેવાલા, હિકમતવાલા હૈ (૯૭) ઔર ઉન

الۡاَعۡرَابِ مَنۡ يَّتَّخِذُ مَا يُنۡفِقُ مَغۡرَمًا وَّيَتَرَبَّصُ
દેહાતિયોં મેં સે બાઝ ઐસે હૈં કે જો કુછ ખર્ચ કરતે હૈં ઉસકો જુર્માના સમજતે હૈં ઔર તુમ મુસલમાનોં કે

بِكُمُ الدَّوَآئِرَ ؕ عَلَيۡهِمۡ دَآئِرَةُ السَّوۡءِ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيۡعٌ
વાસ્તે બુરે વકત કે મુન્તઝિર રેહતે હૈં, બુરા વકત ઉનહી પર પડનેવાલા હૈ ઔર અલ્લાહ સુનનેવાલા,

عَلِيۡمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ الۡاَعۡرَابِ مَنۡ يُّؤۡمِنُ بِاللّٰهِ وَالۡيَوۡمِ
જાનનેવાલા હૈ (૯૮) ઔર દેહાતિયોં મેં સે કુછ વો ભી હૈં જો અલ્લાહ પર ઔર આખિરત કે

الۡاٰخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنۡفِقُ قُرُبٰتٍ عِنۡدَ اللّٰهِ وَصَلَوٰتِ
દિન પર ઈમાન રખતે હૈં ઔર જો કુછ ખર્ચ કરતે હૈં ઉસકો અલ્લાહ કે યહાં કુર્બ કા ઔર રસૂલ કી દુઆએં

الرَّسُوۡلِ ؕ اَلَاۤ اِنَّهَا قُرۡبَةٌ لَّهُمۡ ؕ سَيُدۡخِلُهُمُ اللّٰهُ
લેને કા ઝરિયા બનાતે હૈં, હાં! બેશક વો ઉનકે લિયે કુર્બ કા ઝરિયા હૈ, અલ્લાહ ઉનકો અપની રહમત મેં

فِىۡ رَحۡمَتِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿٩٩﴾ؑ وَالسّٰبِقُوۡنَ
દાખલ કરેગા, યકીનન્ અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૯૯) ઔર જો લોગ પહલ કરનેવાલે

الۡاَوَّلُوۡنَ مِنَ الۡمُهٰجِرِيۡنَ وَالۡاَنۡصَارِ وَالَّذِيۡنَ
ઔર આગે બઢનેવાલે હૈં મુહાજિરીન વ અન્સાર મેં સે ઔર જિન્હોંને ખૂબી કે સાથ ઉનકી

اتَّبَعُوۡهُمۡ بِاِحۡسَانٍ ۙ رَّضِىَ اللّٰهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُوۡا
પૈરવી કી અલ્લાહ ઉનસે રાઝી હુવા ઔર વો ઉસસે રાઝી હુએ ઔર અલ્લાહને

عَنۡهُ وَاَعَدَّ لَهُمۡ جَنّٰتٍ تَجۡرِىۡ تَحۡتَهَا الۡاَنۡهٰرُ
ઉનકે લિયે ઐસે બાગાત તૈયાર કર રખ્ખે હૈં જિનકે નીચે નેહરેં બેહતી હોંગી,

خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَاۤ اَبَدًا ؕ ذٰلِكَ الۡفَوۡزُ الۡعَظِيۡمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنۡ
વો ઉનમેં હમેશા રહેંગે, યહી બડી કામયાબી હૈ (૧૦૦) ઔર તુમ્હારે આસપાસ જો

حَوۡلَكُمۡ مِّنَ الۡاَعۡرَابِ مُنٰفِقُوۡنَ ؕ وَمِنۡ اَهۡلِ الۡمَدِيۡنَةِ ؔ
દેહાતી હૈં ઉનમેં મુનાફિક હૈં, ઔર મદીના વાલોં મેં ભી (મુનાફિક હૈં),

مَرَدُوۡا عَلَى النِّفَاقِ ۟ لَا تَعۡلَمُهُمۡ ؕ نَحۡنُ نَعۡلَمُهُمۡ ؕ
વો નિફાક પર જમ ગયે હૈં, તુમ ઉનકો નહીં જાનતે લેકિન હમ ઉનકો જાનતે હૈં,

سَنُعَذِّبُهُمۡ مَّرَّتَيۡنِ ثُمَّ يُرَدُّوۡنَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيۡمٍ ﴿١٠١﴾ۚ
હમ ઉનકો દોહરા અઝાબ દેંગે ફિર વો એક બડે અઝાબ કી તરફ ભેજે જાએંગે (૧૦૧)

وَاٰخَرُوۡنَ اعۡتَرَفُوۡا بِذُنُوۡبِهِمۡ خَلَطُوۡا عَمَلًا صَالِحًا
કુછ ઔર લોગ હૈં જિન્હોંને અપકે કુસૂરોં કા એ'તેરાફ કર લિયા હૈ, ઉન્હોંને મિલે જુલે અમલ કિયે થે, કુછ

وَّاٰخَرَ سَيِّئًا ؕ عَسَى اللّٰهُ اَنۡ يَّتُوۡبَ عَلَيۡهِمۡ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
ભલે ઔર કુછ બુરે, ઉમ્મીદ હૈ કે અલ્લાહ ઉન પર તવજ્જુહ કરે, બેશક અલ્લાહ

غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذۡ مِنۡ اَمۡوَالِهِمۡ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمۡ

બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૧૦૨) આપ ઉનકે માલોં મેં સે સદકા લીજિયે જિસસે આપ ઉનકો પાક કરોગે

وَتُزَكِّيۡهِمۡ بِهَا وَصَلِّ عَلَيۡهِمۡ ؕ اِنَّ صَلٰوتَكَ سَكَنٌ

ઔર ઉસકે ઝરિયે ઉનકા તઝકિયહ કરોગે, ઔર ઉનકે લિયે દુઆ કીજિયે બેશક આપકી દુઆ ઉનકે લિયે

لَّهُمۡ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيۡعٌ عَلِيۡمٌ ﴿١٠٣﴾ اَلَمۡ يَعۡلَمُوۡۤا اَنَّ اللّٰهَ

સુકૂન કા સબબ હોગી, ઔર અલ્લાહ સબ કુછ સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હૈ (૧૦૩) કયા વો નહીં જાનતે કે

هُوَ يَقۡبَلُ التَّوۡبَةَ عَنۡ عِبَادِهٖ وَيَاۡخُذُ الصَّدَقٰتِ

અલ્લાહ હી અપને બંદો કી તૌબા કબૂલ કરતા હૈ ઔર વહી સદકાત કો કબૂલ કરતા હૈ

وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيۡمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعۡمَلُوۡا فَسَيَرَى

ઔર અલ્લાહ હી તૌબા કબૂલ કરનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૧૦૪) કેહ દીજિયે કે અમલ કરો, અલ્લાહ ઔર

اللّٰهُ عَمَلَكُمۡ وَرَسُوۡلُهٗ وَالۡمُؤۡمِنُوۡنَ ؕ وَسَتُرَدُّوۡنَ

ઉસકા રસૂલ ઔર ઈમાન વાલે તુમ્હારે અમલ કો દેખેંગે, ઔર તુમ જલ્દ ઉસકે પાસ લોટાએ જાઓગે

اِلٰى عٰلِمِ الۡغَيۡبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمۡ بِمَا كُنۡتُمۡ

જો તમામ ખુલે ઔર છુપે કો જાનતા હૈ પસ વો તુમકો બતા દેગા જો કુછ તુમ

تَعۡمَلُوۡنَ ﴿١٠٥﴾ ۚ وَاٰخَرُوۡنَ مُرۡجَوۡنَ لِاَمۡرِ اللّٰهِ اِمَّا

કર રહે થે (૧૦૫) કુછ દૂસરે લોગ હૈં જિનકા મા'મલા અભી અલ્લાહ કા હુકમ આને તક ઠેહરા હુવા હૈ, યા વો

يُعَذِّبُهُمۡ وَاِمَّا يَتُوۡبُ عَلَيۡهِمۡ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيۡمٌ

ઉનકો સઝા દેગા યા ઉનકી તૌબા કબૂલ કરેગા, ઔર અલ્લાહ જાનનેવાલા, હિકમતવાલા

حَكِيۡمٌ ﴿١٠٦﴾ وَالَّذِيۡنَ اتَّخَذُوۡا مَسۡجِدًا ضِرَارًا وَّكُفۡرًا

હૈ (૧૦૬) ઔર કુછ લોગ વો હૈં જિન્હોંને એક મસ્જિદ ઈસ કામ કે લિયે બનાઈ હૈ કે (મુસલમાનોં કો)નુકસાન

وَّتَفۡرِيۡقًاۢ بَيۡنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ وَاِرۡصَادًا لِّمَنۡ حَارَبَ

પહુંચાએં ઔર કાફિરાના બાતેં કરેં, મો'મિનોં મેં ફૂટ ડાલેં ઔર ઉસ શખ્સ કો એક અડ્ડા ફરાહમ કરેં જિસકી

اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ مِنۡ قَبۡلُ ؕ وَلَيَحۡلِفُنَّ اِنۡ اَرَدۡنَاۤ اِلَّا

પેહલે સે અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કે સાથ જંગ હૈ, ઔર યે કસમેં ઝરૂર ખા લેંગે કે ભલાઈ કે સિવા હમારી કોઈ

الۡحُسۡنٰى ؕ وَاللّٰهُ يَشۡهَدُ اِنَّهُمۡ لَكٰذِبُوۡنَ ﴿١٠٧﴾ لَا تَقُمۡ

ઔર નિય્યત નહીં હૈ, લેકિન અલ્લાહ ઈસ બાત કી ગવાહી દેતા હૈ કે વો પકકે જૂઠે હૈં (૧૦૭) આપ ઉસ ઈમારત મેં

منزل ٢

فِيۡهِ اَبَدًا ؕ لَمَسۡجِدٌ اُسِّسَ عَلَى التَّقۡوٰى مِنۡ اَوَّلِ

કભી ખડે ન હોના, અલબત્તા જિસ મસ્જિદ કી બુનિયાદ પેહલે દિન સે તક્વે પર પડી હે વો

يَوۡمٍ اَحَقُّ اَنۡ تَقُوۡمَ فِيۡهِ ؕ فِيۡهِ رِجَالٌ يُّحِبُّوۡنَ اَنۡ

ઈસ લાઈક હે કે આપ ઉસમેં ખડે હોં, ઉસમેં ઐસે લોગ હેં જો ખૂબ પાક રેહને કો

يَّتَطَهَّرُوۡا ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الۡمُطَّهِّرِيۡنَ ﴿۱۰۸﴾ اَفَمَنۡ اَسَّسَ

પસંદ કરતે હેં ઔર અલ્લાહ ખૂબ પાક રેહનેવાલોં કો પસંદ કરતા હે ﴿૧૦૮﴾ કયા વો શખ્સ બેહતર હે જિસને

بُنۡيَانَهٗ عَلٰى تَقۡوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضۡوَانٍ خَيۡرٌ اَمۡ مَّنۡ

અપની ઈમારત કી બુનિયાદ અલ્લાહ કે ડર ઔર અલ્લાહ કી ખુશનૂદી પર રખ્ખી યા વો શખ્સ બેહતર હે

اَسَّسَ بُنۡيَانَهٗ عَلٰى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانۡهَارَ بِهٖ فِىۡ

જિસને અપની ઈમારત કી બુનિયાદ એક ખાઈ કે કિનારે પર રખ્ખી જો ગિરને કો હે ફિર વો ઈમારત ઉસકો

نَارِ جَهَنَّمَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهۡدِى الۡقَوۡمَ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿۱۰۹﴾

લે કર જહન્નમ કી આગ મેં ગિર પડી, ઔર અલ્લાહ ઝાલિમ લોગોં કો રાહ નહીં દિખાતા ﴿૧૦૯﴾

لَا يَزَالُ بُنۡيَانُهُمُ الَّذِىۡ بَنَوۡا رِيۡبَةً فِىۡ قُلُوۡبِهِمۡ اِلَّاۤ

ઔર યે ઈમારત જો ઉન્હોંને બનાઈ હમેશા ઉનકે દિલોં મેં શક કી બુનિયાદ બની રહેગી સિવાય ઈસકે કે

اَنۡ تَقَطَّعَ قُلُوۡبُهُمۡ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيۡمٌ حَكِيۡمٌ ﴿۱۱۰﴾ ع اِنَّ اللّٰهَ

ઉનકે દિલ હી ટુકડે હો જાએં, ઔર અલ્લાહ જાનનેવાલા, હિકમતવાલા હે ﴿૧૧૦﴾ બેશક અલ્લાહને

اشۡتَرٰى مِنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ اَنۡفُسَهُمۡ وَاَمۡوَالَهُمۡ بِاَنَّ

મો'મિનોં સે ઉનકી જાન ઔર ઉનકે માલ કો ખરીદ લિયા હે જન્નત કે

لَهُمُ الۡجَنَّةَ ؕ يُقَاتِلُوۡنَ فِىۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ فَيَقۡتُلُوۡنَ

બદલે, વો અલ્લાહ કી રાહ મેં લડતે હેં ફિર મારતે હેં

وَيُقۡتَلُوۡنَ وَعۡدًا عَلَيۡهِ حَقًّا فِى التَّوۡرٰٮةِ وَالۡاِنۡجِيۡلِ

ઔર મારે જાતે હેં, યે અલ્લાહ કે ઝિમ્મે એક સચ્ચા વા'દા હે તોરાત મેં ઔર ઈન્જીલ મેં

وَالۡقُرۡاٰنِ ؕ وَمَنۡ اَوۡفٰى بِعَهۡدِهٖ مِنَ اللّٰهِ فَاسۡتَبۡشِرُوۡا

ઔર કુર્આન મેં, ઔર અલ્લાહ સે બઢ કર અપને વા'દે કો પૂરા કરનેવાલા કોન હે, પસ તુમ ખુશિયાં

بِبَيۡعِكُمُ الَّذِىۡ بَايَعۡتُمۡ بِهٖ ؕ وَذٰلِكَ هُوَ الۡفَوۡزُ

મનાઓ ઉસ મા'મલે પર જો તુમને અલ્લાહ સે કિયા હે, ઔર યહી સબસે બડી

الْعَظِيْمُ ﴿١١١﴾ اَلتَّآئِبُوْنَ الْعٰبِدُوْنَ الْحٰمِدُوْنَ

કામયાબી હે (૧૧૧) વો તૌબા કરનેવાલે હૈં, ઈબાદત કરનેવાલે હૈં, હમ્દ કરનેવાલે હૈં,

السَّآئِحُوْنَ الرّٰكِعُوْنَ السّٰجِدُوْنَ الْاٰمِرُوْنَ

અલ્લાહ કી રાહ મેં ફિરનેવાલે હૈં, રુકૂઅ કરનેવાલે હૈં, સજદા કરનેવાલે હૈં, ભલાઈ કા હુકમ

بِالْمَعْرُوْفِ وَالنَّاهُوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحٰفِظُوْنَ

કરનેવાલે હૈં, બુરાઈ સે રોકનેવાલે હૈં, અલ્લાહ કી હદોં કા ખયાલ

لِحُدُوْدِ اللّٰهِ ؕ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ

રખનેવાલે હૈં, ઔર મો'મિનોં કો ખુશખબરી દે દીજિયે (૧૧૨) નબી કે લિયે ઔર ઉન

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ يَّسْتَغْفِرُوْا لِلْمُشْرِكِيْنَ وَلَوْ كَانُوْٓا

લોગોં કે લિયે જો ઈમાન લાએ હૈં મુનાસિબ નહીં કે મુશ્રિકોં કે લિયે મગ્ફિરત કી દુઆ કરેં, ચાહે વો

اُولِيْ قُرْبٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ

ઉનકે રિશ્તેદાર હી હોં જબકે ઉન પર ખુલ ચુકા કે યે જહન્નમ મેં જાનેવાલે

الْجَحِيْمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ اِلَّا

લોગ હૈં (૧૧૩) ઔર ઈબ્રાહીમ (અ.સ.) કા અપને વાલિદ કે લિયે મગ્ફિરત કી દુઆ માંગના સિર્ફ

عَنْ مَّوْعِدَةٍ وَّعَدَهَآ اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗٓ اَنَّهٗ

ઉસ વા'દે કી વજહ સે થા જો ઉન્હોંને ઉસસે કર લિયા થા, ફિર જબ ઉન પર ખુલ ગયા કે વો અલ્લાહ કા

عَدُوٌّ لِّلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ ؕ اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيْمٌ ﴿١١٤﴾

દુશ્મન હે તો વો ઉસસે બે તઅલ્લુક હો ગયે, બેશક ઈબ્રાહીમ બડે નરમ દિલ બુર્દબાર થે (૧૧૪)

وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًاۢ بَعْدَ اِذْ هَدٰىهُمْ حَتّٰى

ઔર અલ્લાહ કિસી કૌમ કો ઉસકો હિદાયત દેને કે બાદ ગુમરાહ નહીં કરતા જબ તક ઉનકો

يُبَيِّنَ لَهُمْ مَّا يَتَّقُوْنَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١١٥﴾

સાફ સાફ વો ચીઝેં ન બતા દે જિનસે ઉન્હેં બચના હે, બેશક અલ્લાહ હર ચીઝ કા ઈલ્મ રખતા હે (૧૧૫)

اِنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ؕ

બેશક અલ્લાહ હી કી સલ્તનત હે આસમાનોં મેં ઔર ઝમીન મેં, વહી ઝિંદા કરતા હે ઔર વહી મારતા હે,

وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ

ઔર અલ્લાહ કે સિવા ન તુમ્હારા કોઈ દોસ્ત હે ઔર ન કોઈ મદદગાર (૧૧૬) બેશક

منزل ٢

تَّابَ اللّٰهُ عَلَى النَّبِىِّ وَالۡمُهٰجِرِيۡنَ وَالۡاَنۡصَارِ الَّذِيۡنَ
અલ્લાહને નબી પર ઔર મુહાજિરીન વ અન્સાર પર તવજ્જુહ ફરમાઈ જિન્હોંને

اتَّبَعُوۡهُ فِىۡ سَاعَةِ الۡعُسۡرَةِ مِنۡۢ بَعۡدِ مَا كَادَ يَزِيۡغُ
તંગી કે વકત મેં નબી કા સાથ દિયા, બાદ ઈસકે કે ઉનમેં સે કુછ લોગોં કે દિલ

قُلُوۡبُ فَرِيۡقٍ مِّنۡهُمۡ ثُمَّ تَابَ عَلَيۡهِمۡ‌ ؕ اِنَّهٗ بِهِمۡ رَءُوۡفٌ
કજી કી તરફ માઈલ હો ચુકે થે, ફિર અલ્લાહને ઉન પર તવજ્જુહ ફરમાઈ, બેશક અલ્લાહ ઉન પર મહેરબાન

رَّحِيۡمٌ ۙ‏ ﴿١١٧﴾ وَّعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِيۡنَ خُلِّفُوۡا ؕ حَتّٰٓى
હૈ, રહમ કરનેવાલા હૈ (૧૧૭) ઔર ઉન તીન શખ્સોં કે હાલ પર ભી જિનકા મા'મલા મુલ્તવી છોડ દિયા ગયા થા,

اِذَا ضَاقَتۡ عَلَيۡهِمُ الۡاَرۡضُ بِمَا رَحُبَتۡ وَضَاقَتۡ
યહાં તક કે જબ ઝમીન બાવજૂદ અપની વુસ્અત કે ઉન પર તંદ હોને લગી ઔર વો ખુદ અપની જાન સે તંગ આ

عَلَيۡهِمۡ اَنۡفُسُهُمۡ وَظَنُّوۡۤا اَنۡ لَّا مَلۡجَاَ مِنَ اللّٰهِ اِلَّاۤ
ગયે ઔર ઉન્હોંને સમજ લિયા કે અલ્લાહ સે કહીં પનાહ નહીં મિલ સકતી સિવાય ઈસકે કે ઉસીકી તરફ રુજૂઅ

اِلَيۡهِ ؕ ثُمَّ تَابَ عَلَيۡهِمۡ لِيَتُوۡبُوۡا‌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ
કિયા જાએ, ફિર અલ્લાહને ઉનકે હાલ પર તવજ્જુહ ફરમાઈ તાકે વો આઈન્દા ભી તૌબા કર સકેં, બેશક

الرَّحِيۡمُ ﴿١١٨﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُوۡنُوۡا
અલ્લાહ બહોત તૌબા કબૂલ કરનેવાલા બડા રહમ કરનેવાલા હૈ (૧૧૮) એ ઈમાનવાલો! અલ્લાહ સે ડરો ઔર

مَعَ الصّٰدِقِيۡنَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِاَهۡلِ الۡمَدِيۡنَةِ وَمَنۡ
સચ્ચે લોગોં કે સાથ રહો (૧૧૯) મુનાસિબ નહીં થા મદીના વાલોં ઔર અત્રાફ કે

حَوۡلَهُمۡ مِّنَ الۡاَعۡرَابِ اَنۡ يَّتَخَلَّفُوۡا عَنۡ رَّسُوۡلِ اللّٰهِ
દેહાતિયોં કે લિયે કે વો અલ્લાહ કે રસૂલ કો છોડ કર પીછે બૈઠે રહેં

وَلَا يَرۡغَبُوۡا بِاَنۡفُسِهِمۡ عَنۡ نَّفۡسِهٖ‌ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ
ઔર ન યે કે અપની જાનોં કો ઉનકી જાન સે અઝીઝ રખ્ખેં, યે ઈસ લિયે કે

لَا يُصِيۡبُهُمۡ ظَمَاٌ وَّلَا نَصَبٌ وَّلَا مَخۡمَصَةٌ فِىۡ سَبِيۡلِ
જો પ્યાસ ઔર થકાન ઔર ભૂક ભી ઉનકો અલ્લાહ કી રાહ મેં લાહિક હોતી હૈ

اللّٰهِ وَلَا يَطَئُوۡنَ مَوۡطِئًا يَّغِيۡظُ الۡكُفَّارَ وَلَا يَنَالُوۡنَ
ઔર જો કદમ ભી વો કાફિરોં કો રંજ પહુંચાનેવાલા ઉઠાતે હૈં ઔર જો ચીઝ ભી વો

مِنۡ عَدُوٍّ نَّيۡلًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمۡ بِهٖ عَمَلٌ صَالِحٌ ؕ
દુશ્મન સે છીનતે હૈં ઉનકે બદલે મેં ઉનકે લિયે એક નેકી લિખ દી જાતી હે,

اِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيۡعُ اَجۡرَ الۡمُحۡسِنِيۡنَ ۙ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنۡفِقُوۡنَ
બેશક અલ્લાહ નેકી કરનેવાલોં કા અજ્ર ઝાયેઅ નહીં કરતા (૧૨૦) ઔર જો

نَفَقَةً صَغِيۡرَةً وَّلَا كَبِيۡرَةً وَّلَا يَقۡطَعُوۡنَ وَادِيًا اِلَّا
છોટા યા બડા ખર્ચ ઉન્હોંને કિયા ઔર જો મૈદાન ઉન્હોંને તૈ કિયે વો સબ ઉનકે લિયે

كُتِبَ لَهُمۡ لِيَجۡزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحۡسَنَ مَا كَانُوۡا يَعۡمَلُوۡنَ ﴿١٢١﴾
લિખા ગયા, તાકે અલ્લાહ ઉનકે અમલ કા અચ્છે સે અચ્છા બદલા દે (૧૨૧)

وَمَا كَانَ الۡمُؤۡمِنُوۡنَ لِيَنۡفِرُوۡا كَآفَّةً ؕ فَلَوۡلَا نَفَرَ مِنۡ
ઔર યે મુમ્કિન ન થા કે ઈમાનવાલે સબકે સબ નિકલ ખડે હોં, તો ઐસા કયૂં ન હુવા કે

كُلِّ فِرۡقَةٍ مِّنۡهُمۡ طَآئِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوۡا فِى الدِّيۡنِ
ઉનકે હર ગિરોહ મેં સે એક હિસ્સા નિકલ કર આતા, તાકે વો દીન મેં સમજ પૈદા કરતા

وَلِيُنۡذِرُوۡا قَوۡمَهُمۡ اِذَا رَجَعُوۡۤا اِلَيۡهِمۡ لَعَلَّهُمۡ
ઔર વાપસ જા કર અપની કૌમ કે લોગોં કો આગાહ કરતા, તાકે વો ભી પરહેઝ કરનેવાલે

يَحۡذَرُوۡنَ ﴿١٢٢﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا قَاتِلُوا الَّذِيۡنَ
બનતે (૧૨૨) એ ઈમાન વાલો! ઉન કાફિરોં સે જંગ કરો જો તુમ્હારે આસ પાસ

يَلُوۡنَكُمۡ مِّنَ الۡكُفَّارِ وَلۡيَجِدُوۡا فِيۡكُمۡ غِلۡظَةً ؕ وَاعۡلَمُوۡۤا
હૈં ઔર ચાહિયે કે વો તુમ્હારે અંદર સખ્તી પાએં, ઔર જાન લો કે

اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الۡمُتَّقِيۡنَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا مَاۤ اُنۡزِلَتۡ سُوۡرَةٌ
અલ્લાહ ડરનેવાલોં કે સાથ હે (૧૨૩) ઔર જબ કોઈ સૂરત ઉતરતી હે તો

فَمِنۡهُمۡ مَّنۡ يَّقُوۡلُ اَيُّكُمۡ زَادَتۡهُ هٰذِهٖۤ اِيۡمَانًا ۚ فَاَمَّا
ઉનમેં સે બાઝ કેહતે હૈં કે ઈસને તુમ મેં સે કિસકા ઈમાન બળ્હા દિયા હે? પસ! જો

الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا فَزَادَتۡهُمۡ اِيۡمَانًا وَّهُمۡ يَسۡتَبۡشِرُوۡنَ ﴿١٢٤﴾
ઈમાનવાલે હૈં ઉનકા ઈસને ઈમાન બળ્હા દિયા હે ઔર વો ખુશ હો રહે હૈં (૧૨૪)

وَاَمَّا الَّذِيۡنَ فِىۡ قُلُوۡبِهِمۡ مَّرَضٌ فَزَادَتۡهُمۡ رِجۡسًا اِلٰى
ઔર જિનકે દિલોં મેં (નિફાક કી) બીમારી હે તો ઉસને બળ્હા દી ઉનકી ગંદગી પર

رِجْسِهِمْ وَمَاتُوْا وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٢٥﴾ اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ

ગંદગી ઔર વો મરને તક કાફિર હી રહે ﴿١٢٥﴾ કયા યે લોગ દેખતે નહીં કે વો

يُفْتَنُوْنَ فِيْ كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوْبُوْنَ

હર સાલ એક બાર યા દો બાર આઝમાઈશ મેં ડાલે જાતે હૈં ફિર ભી ન તૌબા કરતે હૈં

وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿١٢٦﴾ وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ نَّظَرَ

ઔર ન સબક હાસિલ કરતે હૈં ﴿١٢٦﴾ ઔર જબ કોઈ સૂરત ઉતારી જાતી હૈ તો યે લોગ

بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ ؕ هَلْ يَرٰىكُمْ مِّنْ اَحَدٍ ثُمَّ

આપસ મેં એક દૂસરે કો દેખતે હૈં કે કોઈ દેખતા તો નહીં, ફિર ચલ દેતે હૈં,

انْصَرَفُوْا ؕ صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٢٧﴾

અલ્લાહને ઉનકે દિલોં કો ફેર દિયા ઈસ વજહ સે કે યે સમજ સે કામ લેનેવાલે લોગ નહીં હૈં ﴿١٢٧﴾

لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيْزٌ عَلَيْهِ

તુમ્હારે પાસ એક રસૂલ આયા હૈ જો ખુદ તુમ્હી મેં સે હૈ, તુમ્હારા નુકસાન મેં પડના ઉસ પર ભારી હૈ,

مَا عَنِتُّمْ حَرِيْصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢٨﴾

વો તુમ્હારી ભલાઈ કા હરીસ હૈ, ઈમાનવાલોં પર નિહાયત શફકત કરનેવાલા, મહેરબાન હૈ ﴿١٢٨﴾

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ ۖ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ عَلَيْهِ

ફિર ભી અગર વો મુંહ ફેર લેં તો કેહ દીજિયે કે અલ્લાહ મેરે લિયે કાફી હૈ, ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં,

تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿١٢٩﴾

ઉસી પર મૈંને ભરોસા કિયા ઔર વહી અર્શે અઝીમ કા માલિક હૈ ﴿١٢٩﴾

منزل ٣ — ع ١٦/٥

સૂરએ યૂનુસ મકકા મુકર્રમા મેં નાઝિલ હુઈ મગર ચંદ આયતેં (૪૦,૯૪, સે ૯૬ તક) મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ હૈં, ઈસમેં ૧૦૯ આયતેં ઔર ૧૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૫૧ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૦ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ઈસ્રાઅ કે બાદ નાઝિલ હુઈ.

ઈસમેં (૧૮૩૨) કલિમાત હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૯૦૯૯) હુરૂફ હૈં

(١٠) سُوْرَةُ يُوْنُسَ مَكِّيَّةٌ (٥١)

الٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ﴿١﴾ اَكَانَ لِلنَّاسِ

અલિફ લામ રા, યે હિકમત સે ભરી કિતાબ કી આયતેં હૈં ﴿١﴾ કયા લોગોં કો ઈસ પર

عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ

હૈરત હૈ કે હમને ઉન્હીં મેં સે એક શખ્સ પર વહી કી કે લોગોં કો ડરાઓ

وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ
ઔર જો ઈમાન લાએં ઉનકો ખુશખબરી સુના દો કે ઉનકે લિયે ઉનકે રબ કે પાસ

رَبِّهِمْ ؕ قَالَ الْكٰفِرُوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٢﴾
સચ્ચા મરતબા હૈ, મુન્કિરોંને કહા કે યે શખ્સ તો ખુલા જાદૂગર હૈ ﴿٢﴾

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ
બેશક તુમ્હારા રબ અલ્લાહ હૈ જિસને આસમાનોં ઔર ઝમીન કો

سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ ؕ مَا
છે દિનોં (દૌર) મેં પૈદા કિયા ફિર વો અર્શ પર કાઈમ હુવા, વહી મા'મલાત કા ઈન્તિઝામ કરતા હૈ, ઉસકી

مِنْ شَفِيْعٍ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اِذْنِهٖ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ
ઈજાઝત કે બગૈર કોઈ સિફારિશ કરનેવાલા નહીં, વહી અલ્લાહ તુમ્હારા રબ હૈ

فَاعْبُدُوْهُ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٣﴾ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا ؕ
પસ તુમ ઉસી કી ઈબાદત કરો, કયા તુમ સોચતે નહીં ﴿٣﴾ ઉસી કી તરફ તુમ સબકો લૌટ કર જાના હૈ,

وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ اِنَّهٗ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيَجْزِيَ
યે અલ્લાહ કા પક્કા વા'દા હૈ, બેશક વો પૈદાઈશ કી ઈબ્તિદા કરતા હૈ ફિર વો દોબારા પૈદા કરેગા, તાકે જો

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ ؕ وَالَّذِيْنَ
લોગ ઈમાન લાએ ઔર ઉન્હોંને નેક કામ કિયે ઉનકો ઈન્સાફ કે સાથ બદલા દે, ઔર જિન્હોંને

كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّعَذَابٌ اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا
ઈન્કાર કિયા ઉનકે ઈન્કાર કે બદલે ઉનકે લિયે ખૌલતા હુઆ પાની ઔર દર્દનાક

يَكْفُرُوْنَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَآءً وَّالْقَمَرَ
અઝાબ હૈ ﴿٤﴾ ઔર અલ્લાહ વહી હૈ જિસને સૂરજ કો સરાપા રોશની બનાયા ઔર ચાંદ કો સરાપા

نُوْرًا وَّقَدَّرَهٗ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ
નૂર ઔર ઉસકે (સફર કે) લિયે મંઝિલેં મુકર્રર કર દીં, તાકે તુમ બરસોં કી ગિનતી ઔર (મહીનોં કા)

وَالْحِسَابَ ؕ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ ۚ يُفَصِّلُ
હિસાબ મા'લૂમ કર સકો, અલ્લાહને યે સબ કુછ બગૈર કિસી સહીહ મકસદ કે પૈદા નહીં કર દિયા, વો યે

الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٥﴾ اِنَّ فِي اخْتِلَافِ الَّيْلِ
નિશાનિયાં ખોલ ખોલ કર બયાન કરતા હૈ ઉનકે લિયે જો સમજ રખતે હૈં ﴿٥﴾ યકીનન્ રાત ઔર દિન કે

وَقْفُ النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ ١٢

منزل ٣

وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ لَاٰيٰتٍ
ઉલટ ફેર મેં ઔર અલ્લાહને જો કુછ આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં પૈદા કિયા હૈ ઉનમેં ઉન લોગોં કે લિયે

لِّقَوۡمٍ يَّتَّقُوۡنَ ﴿٦﴾ اِنَّ الَّذِيۡنَ لَا يَرۡجُوۡنَ لِقَآءَنَا وَرَضُوۡا
નિશાનિયાં હૈં જો ડરતે હૈં (૬) બેશક જો લોગ હમારી મુલાકાત કી ઉમ્મીદ નહીં રખતે

بِالۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا وَاطۡمَاَنُّوۡا بِهَا وَالَّذِيۡنَ هُمۡ عَنۡ اٰيٰتِنَا
ઔર દુનિયા કી ઝિંદગી પર રાઝી ઔર મુત્મઈન હૈં ઔર જો હમારી નિશાનિયોં સે

غٰفِلُوۡنَ ﴿٧﴾ اُولٰٓئِكَ مَاۡوٰىهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوۡا يَكۡسِبُوۡنَ ﴿٨﴾
બે પરવા હૈં (૭) ઉનકા ઠિકાના જહન્નમ હોગા ઉસ વજહ સે જો વો કરતે થે (૮)

اِنَّ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ يَهۡدِيۡهِمۡ رَبُّهُمۡ
બેશક જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર નેક કામ કિયે, અલ્લાહ ઉનકે ઈમાન કી બદૌલત ઉનકો

بِاِيۡمَانِهِمۡ ۚ تَجۡرِيۡ مِنۡ تَحۡتِهِمُ الۡاَنۡهٰرُ فِيۡ جَنّٰتِ
ઉનકે મકસદ તક પહુંચા દેગા, ઉનકે નીચે નેહરેં બેહતી હોંગી નેઅમત કે

النَّعِيۡمِ ﴿٩﴾ دَعۡوٰىهُمۡ فِيۡهَا سُبۡحٰنَكَ اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمۡ
બાગોં મેં (૯) ઉનકે મુંહ સે યે બાત નિકલેગી: "સુબ્હાનલ્લાહ" ઔર ઉનકા આપસ મેં સલામ

فِيۡهَا سَلٰمٌ ۚ وَاٰخِرُ دَعۡوٰىهُمۡ اَنِ الۡحَمۡدُ لِلّٰهِ رَبِّ
યે હોગા: "અસ્સલામુ અલયકુમ" ઔર ઉનકી અખીર બાત યે હોગી કે તમામ તા'રીફેં અલ્લાહ કે લિયે હૈં જો

الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿١٠﴾ وَلَوۡ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسۡتِعۡجَالَهُمۡ
સારે જહાનોં કા રબ હૈ (૧૦) ઔર અગર અલ્લાહ લોગોં કે લિયે અઝાબ ઉસી તરહ જલ્દ પહુંચા દે જિસ તરહ વો

بِالۡخَيۡرِ لَقُضِيَ اِلَيۡهِمۡ اَجَلُهُمۡ ؕ فَنَذَرُ الَّذِيۡنَ لَا
ઉનકે સાથ રહમત મેં જલ્દી કરતા હૈ તો ઉનકી મુદત ખતમ કર દી ગઈ હોતી, લેકિન હમ ઉન લોગોં કો જો

يَرۡجُوۡنَ لِقَآءَنَا فِيۡ طُغۡيَانِهِمۡ يَعۡمَهُوۡنَ ﴿١١﴾ وَاِذَا مَسَّ
હમારી મુલાકાત કી ઉમ્મીદ નહીં રખતે ઉનકી સરકશી મેં ભટકને કે લિયે છોડ દેતે હૈં (૧૧) ઔર ઈન્સાન કો જબ

الۡاِنۡسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنۡۢبِهٖۤ اَوۡ قَاعِدًا اَوۡ قَآئِمًا ۚ
કોઈ તકલીફ પહુંચતી હૈ તો વો ખડે ઔર બેઠે ઔર લેટે હમકો પુકારતા હૈ, ફિર જબ હમ

فَلَمَّا كَشَفۡنَا عَنۡهُ ضُرَّهٗ مَرَّ كَاَنۡ لَّمۡ يَدۡعُنَاۤ اِلٰى
ઉસસે ઉસકી તકલીફ દૂર કર દેતે હૈં તો વો ઐસા હો જાતા હૈ ગોયા ઉસને કભી અપને કિસી બુરે વકત પર

ضُرٍّ مَّسَّهٗ ؕ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلۡمُسۡرِفِيۡنَ مَا كَانُوۡا يَعۡمَلُوۡنَ ﴿۱۲﴾
હમકો પુકારા હી ન થા, ઈસ તરહ હદ સે ગુઝર જાનેવાલોં કે લિયે ઉનકે આ'માલ ખુશનુમા બના દિયે ગયે હૈં ﴿۱۲﴾

وَلَقَدۡ اَهۡلَكۡنَا الۡقُرُوۡنَ مِنۡ قَبۡلِكُمۡ لَمَّا ظَلَمُوۡا ۙ
ઔર હમને તુમસે પેહલે કૌમોં કો હલાક કિયા જબકે ઉન્હોંને ઝુલ્મ કિયા,

وَجَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُمۡ بِالۡبَيِّنٰتِ وَمَا كَانُوۡا لِيُؤۡمِنُوۡا ؕ
ઔર ઉનકે પૈગમ્બર ઉનકે પાસ ખુલી દલીલોં કે સાથ આયે ઔર વો ઈમાન લાનેવાલે ન બને,

كَذٰلِكَ نَجۡزِى الۡقَوۡمَ الۡمُجۡرِمِيۡنَ ﴿۱۳﴾ ثُمَّ جَعَلۡنٰكُمۡ
હમ ઐસા હી બદલા દેતે હૈં મુજરિમ લોગોં કો ﴿۱۳﴾ ફિર હમને ઉનકે બાદ તુમકો

خَلٰٓئِفَ فِى الۡاَرۡضِ مِنۡۢ بَعۡدِهِمۡ لِنَنۡظُرَ كَيۡفَ
મુલ્ક મેં જાનશીન બનાયા, તાકે હમ દેખેં કે તુમ કૈસા અમલ કરતે

تَعۡمَلُوۡنَ ﴿۱۴﴾ وَاِذَا تُتۡلٰى عَلَيۡهِمۡ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ ۙ قَالَ
હો ﴿۱۴﴾ ઔર જબ ઉનકો હમારી ખુલી હુઈ આયતેં પઢ કર સુનાઈ જાતી હૈં તો જિન લોગોં કો

الَّذِيۡنَ لَا يَرۡجُوۡنَ لِقَآءَنَا ائۡتِ بِقُرۡاٰنٍ غَيۡرِ هٰذَاۤ
હમારે પાસ આને કી ઉમ્મીદ નહીં હે વો કેહતે હૈં કે ઈસકે સિવા કોઈ ઔર કુર્આન લાઓ

اَوۡ بَدِّلۡهُ ؕ قُلۡ مَا يَكُوۡنُ لِىۡۤ اَنۡ اُبَدِّلَهٗ مِنۡ تِلۡقَآئِ
યા ઈસકો બદલ દો, આપ કેહ દીજિયે કે મેરા યે કામ નહીં કે મેં અપને જી સે ઉસકો બદલ દું,

نَفۡسِىۡ ۚ اِنۡ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوۡحٰٓى اِلَىَّ ۚ اِنِّىۡۤ اَخَافُ اِنۡ
મેં તો સિર્ફ ઉસ વહી કી પૈરવી કરતા હું જો મેરે પાસ આતી હે, અગર મેં અપને રબ કી

عَصَيۡتُ رَبِّىۡ عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيۡمٍ ﴿۱۵﴾ قُلۡ لَّوۡ شَآءَ
નાફરમાની કરું તો મેં એક બડે દિન કે અઝાબ સે ડરતા હું ﴿۱۵﴾ કેહ દીજિયે કે અગર અલ્લાહ

اللّٰهُ مَا تَلَوۡتُهٗ عَلَيۡكُمۡ وَلَاۤ اَدۡرٰٮكُمۡ بِهٖ ۖ فَقَدۡ
ચાહતા તો મેં ઈસકો તુમ્હેં ન સુનાતા ઔર ન અલ્લાહ ઈસસે તુમ્હેં બા ખબર કરતા, મેં

لَبِثۡتُ فِيۡكُمۡ عُمُرًا مِّنۡ قَبۡلِهٖ ؕ اَفَلَا تَعۡقِلُوۡنَ ﴿۱۶﴾ فَمَنۡ
ઈસસે પેહલે તુમ્હારે દરમિયાન એક ઉમ્ર બસર કર ચુકા હું, ફિર કા તુમ અકલ સે કામ નહીં લેતે ﴿۱۶﴾ ઉસસે

اَظۡلَمُ مِمَّنِ افۡتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوۡ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ
બઢ કર ઝાલિમ ઔર કોન હોગા જો અલ્લાહ પર જૂઠા બોહતાન બાંધે યા ઉસકી નિશાનિયોં કો જુઠલાએ,

اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ
યકીનન્ મુજરિમોં કો કામયાબી હાસિલ નહીં હોતી (૧૭) ઔર વો અલ્લાહ કે સિવા ઐસી ચીઝોં કી

دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ
ઈબાદત કરતે હૈં જો ઉનકો નુકસાન પહુંચા સકેં ઔર ન નફ઼ા પહુંચા સકેં, ઔર વો કેહતે હૈં કે

هٰٓؤُلَآءِ شُفَعَآؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ ؕ قُلْ اَتُنَبِّـُٔوْنَ اللّٰهَ بِمَا
યે અલ્લાહ કે યહાં હમારે સિફ઼ારિશી હૈં, કેહ દીજિયે કે કયા તુમ અલ્લાહ કો ઐસી ચીઝ કી ખબર દેતે હો

لَا يَعْلَمُ فِى السَّمٰوٰتِ وَلَا فِى الْاَرْضِ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى
જો ઉસકો આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં મા'લૂમ નહીં, વો પાક ઔર બર્તર્ હૈ ઉસસે

عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ النَّاسُ اِلَّآ اُمَّةً وَّاحِدَةً
જિસકો વો શરીક કરતે હૈં (૧૮) ઔર લોગ એક હી ઉમ્મત થે ફિર ઉન્હોંને

فَاخْتَلَفُوْا ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِىَ
ઈખ્તિલાફ કિયા, ઔર અગર આપકે રબ કી તરફ સે એક બાત પહેલે સે ન ઠહેર ચુકી હોતી તો ઉનકે

بَيْنَهُمْ فِيْمَا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٩﴾ وَيَقُوْلُوْنَ لَوْلَآ
દરમિયાન ઉસ બાત કા ફૈસલા કર દિયા જાતા જિસમેં વો ઈખ્તિલાફ કર રહે હૈં (૧૯) ઔર વો કેહતે હૈં કે નબી

اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۚ فَقُلْ اِنَّمَا الْغَيْبُ
પર ઉસકે રબ કી તરફ સે કોઈ નિશાની કયૂં નહીં ઉતારી ગઈ, કેહ દેં કે ગૈબ કી ખબર તો

لِلّٰهِ فَانْتَظِرُوْا ۚ اِنِّىْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَاِذَآ
અલ્લાહ હી કો હૈ, પસ તુમ લોગ ઈન્તિઝાર કરો મેં ભી તુમ્હારે સાથ ઈન્તિઝાર કરનેવાલોં મેં સે હું (૨૦)

اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ اِذَا
ઔર જબ કોઈ તકલીફ પડને કે બાદ હમ લોગોં કો અપની રહમત કા મઝા ચખાતે હૈં તો વો ફ઼ોરન્ હમારી

لَهُمْ مَّكْرٌ فِىْٓ اٰيَاتِنَا ؕ قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًا ؕ
નિશાનિયોં કે મા'મલે મેં બહાને બનાને લગતે હૈં, કેહ દીજિયે કે અલ્લાહ અપની તદ્બીરોં મેં ઉનસે ભી

اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُوْنَ مَا تَمْكُرُوْنَ ﴿٢١﴾ هُوَ الَّذِىْ
ઝયાદહ તેઝ હૈ, યકીનન્ હમારે ફ઼રિશ્તે તુમ્હારે બહાને બાઝિયોં કો લિખ રહે હૈં (૨૧) વો અલ્લાહ હી હૈ

يُسَيِّرُكُمْ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ فِى
જો તુમકો ખુશ્કી ઔર તરી મેં ચલાતા હૈ, ચુનાંચે જબ તુમ કશ્તી મેં

الۡفُلۡكِ ۚ وَجَرَيۡنَ بِهِمۡ بِرِيۡحٍ طَيِّبَةٍ وَّفَرِحُوۡا بِهَا
હોતે હો ઔર કશ્તિયાં લોગોં કો લે કર મુવાફિક હવા સે ચલ રહી હોતી હૈં ઔર લોગ ઉસસે ખુશ હોતે હૈં કે

جَآءَتۡهَا رِيۡحٌ عَاصِفٌ وَّجَآءَهُمُ الۡمَوۡجُ مِنۡ كُلِّ
અચાનક એક તેઝ હવા આતી હૈ ઔર ઉન પર હર જાનિબ સે મૌજેં ઉઠને લગતી હૈં

مَكَانٍ وَّظَنُّوۡۤا اَنَّهُمۡ اُحِيۡطَ بِهِمۡ ۙ دَعَوُا اللّٰهَ مُخۡلِصِيۡنَ
ઔર વો ગુમાન કર લેતે હૈં કે હમ ઘિર ગયે, ઉસ વકત વો અપને દીન કો અલ્લાહ હી કે લિયે ખાલિસ કરકે

لَهُ الدِّيۡنَ ۚ لَئِنۡ اَنۡجَيۡتَنَا مِنۡ هٰذِهٖ لَنَكُوۡنَنَّ مِنَ
ઉસકો પુકારને લગતે હૈં કે અગર આપને હમેં ઈસસે નજાત દે દી તો યકીનન્ હમ શુક્રગુઝાર

الشّٰكِرِيۡنَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّاۤ اَنۡجٰهُمۡ اِذَا هُمۡ يَبۡغُوۡنَ فِى الۡاَرۡضِ
બંદે બનેંગે (૨૨) ફિર જબ વો ઉનકો નજાત દે દેતા હૈ તો વો ફૌરન હી ઝમીન મેં

بِغَيۡرِ الۡحَقِّ ؕ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا بَغۡيُكُمۡ عَلٰٓى اَنۡفُسِكُمۡ ۙ
નાહક સર્કશી કરને લગતે હૈં, એ લોગો! તુમ્હારી સર્કશી તુમ્હારે અપને હી ખિલાફ હૈ,

مَّتَاعَ الۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا ثُمَّ اِلَيۡنَا مَرۡجِعُكُمۡ فَنُنَبِّئُكُمۡ
દુનિયા કી ઝિંદગી કા નફા ઉઠા લો ફિર તુમકો હમારી તરફ લૌટ કર આના હૈ ફિર હમ તુમકો બતા દેંગે

بِمَا كُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ ﴿٢٣﴾ اِنَّمَا مَثَلُ الۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا
જો કુછ તુમ કર રહે થે (૨૩) દુનિયા કી ઝિંદગી કી મિષાલ ઐસી હૈ જૈસે

كَمَآءٍ اَنۡزَلۡنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخۡتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ
પાની કે હમને ઉસકો આસમાન સે બરસાયા તો ઝમીન કા સબ્ઝા

الۡاَرۡضِ مِمَّا يَاۡكُلُ النَّاسُ وَالۡاَنۡعَامُ ؕ حَتّٰۤى اِذَاۤ
ખૂબ નિકલા ઝિસકો આદમી ખાતે હૈં ઔર જિસકો જાનવર ખાતે હૈં, યહાં તક કે જબ ઝમીન

اَخَذَتِ الۡاَرۡضُ زُخۡرُفَهَا وَازَّيَّنَتۡ وَظَنَّ اَهۡلُهَاۤ
પૂરી રોનક પર આ ગઈ ઔર સંવર ઉઠી ઔર ઝમીન વાલોંને ગુમાન કર લિયા કે

اَنَّهُمۡ قٰدِرُوۡنَ عَلَيۡهَاۤ ۙ اَتٰٮهَاۤ اَمۡرُنَا لَيۡلًا اَوۡ نَهَارًا
અબ યે હમારે કાબૂ મેં હૈ તો અચાનક ઉસ પર હમારા હુકમ રાત કો યા દિન કો આ ગયા

فَجَعَلۡنٰهَا حَصِيۡدًا كَاَنۡ لَّمۡ تَغۡنَ بِالۡاَمۡسِ ؕ كَذٰلِكَ
ફિર હમને ઉસકો કાટ કર ઢેર કર દિયા ગોયા કલ યહાં કુછ થા હી નહીં, ઈસ તરહ

نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا اِلٰى

હમ નિશાનિયાં ખોલ કર બયાન કરતે હૈં ઉન લોગોં કે લિયે જો ગોર કરતે હૈં (૨૪) ઔર અલ્લાહ સલામતી કે

دَارِ السَّلٰمِ ؕ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢٥﴾

ઘર કી તરફ બુલાતા હૈ ઔર વો જિસકો ચાહતા હૈ સીધા રાસ્તા દિખા દેતા હૈ (૨૫)

لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ ؕ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوْهَهُمْ

જિન લોગોંને ભલાઈ કી ઉનકે લિયે ભલાઈ હૈ ઔર ઉસ પર મઝીદ ભી, ઔર ઉનકે ચેહરોં પર ન સિયાહી

قَتَرٌ وَّلَا ذِلَّةٌ ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا

છાએગી ઔર ન ઝિલ્લત, યહી જન્નતવાલે લોગ હૈં વો ઉસમેં હમેશા

خٰلِدُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِيْنَ كَسَبُوا السَّيِّاٰتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍۭ

રહેંગે (૨૬) ઔર જિન્હોંને બુરાઈયાં કમાઈ તો બુરાઈ કા બદલા ઉસકે

بِمِثْلِهَا ۙ وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ؕ مَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ

બરાબર હૈ ઔર ઉન પર રુસ્વાઈ છાઈ હુઈ હોગી, કોઈ ઉનકો અલ્લાહ સે બચાનેવાલા

عَاصِمٍ ۚ كَاَنَّمَآ اُغْشِيَتْ وُجُوْهُهُمْ قِطَعًا مِّنَ الَّيْلِ

ન હોગા, ગોયા કે ઉનકે ચેહરે અંધેરી રાત કે ટુકડોં સે ઢાંક દિયે ગયે

مُظْلِمًا ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٧﴾

હૈં, યહી લોગ દોઝખ વાલે હૈં વો ઉસમેં હમેશા રહેંગે (૨૭)

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا

ઔર જિસ દિન હમ ઉન સબકો જમા કરેંગે ફિર હમ શિર્ક કરનેવાલોં સે કહેંગે કે

مَكَانَكُمْ اَنْتُمْ وَشُرَكَآؤُكُمْ ۚ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ

ઠેહરો તુમ ભી ઔર તુમ્હારે બનાએ હુએ શરીક ભી, ફિર હમ ઉનકે દરમિયાન તફ્રીક કર દેંગે ઔર ઉનકે

شُرَكَآؤُهُمْ مَّا كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٢٨﴾ فَكَفٰى بِاللّٰهِ

શરીક કહેંગે કે તુમ હમારી ઈબાદત તો નહીં કરતે થે (૨૮) પસ અલ્લાહ હમારે

شَهِيْدًا ۢ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ

ઔર તુમ્હારે દરમિયાન ગવાહી કે લિયે કાફી હૈ, હમ તુમ્હારી ઈબાદત સે બિલ્કુલ

لَغٰفِلِيْنَ ﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّآ اَسْلَفَتْ

બે ખબર થે (૨૯) ઉસ વકત હર શખ્સ અપને ઉસ અમલ સે દોચાર હોગા જો ઉસને કિયા થા

وَرُدُّوۡۤا اِلَى اللّٰهِ مَوۡلٰٮهُمُ الۡحَـقِّ وَضَلَّ عَنۡهُمۡ مَّا كَانُوۡا

ઔર લોગ અપને હકીકી માલિક અલ્લાહ કી તરફ લોટાએ જાએંગે ઔર જો જૂઠ ઉન્હોંને ઘડે થે વો સબ

يَفۡتَرُوۡنَ ﴿٣٠﴾ قُلۡ مَنۡ يَّرۡزُقُكُمۡ مِّنَ السَّمَآءِ وَالۡاَرۡضِ

ઉનસે જાતે રહેંગે ﴿٣٠﴾ કેહ દીજિયે કે કોન તુમકો આસમાન ઔર ઝમીન સે રોઝી દેતા હૈ

اَمَّنۡ يَّمۡلِكُ السَّمۡعَ وَالۡاَبۡصَارَ وَمَنۡ يُّخۡرِجُ

યા કોન હૈ જો કાન ઔર આંખો પર એ'તેબાર રખતા હૈ ઔર કોન બેજાન મેં સે જાનદાર કો

الۡحَـىَّ مِنَ الۡمَيِّتِ وَيُخۡرِجُ الۡمَيِّتَ مِنَ الۡحَـىِّ وَمَنۡ

ઔર જાનદાર મેં સે બેજાન કો નિકાલતા હૈ ઔર કોન મા'મલાત કા

يُّدَبِّرُ الۡاَمۡرَ‌ ؕ فَسَيَـقُوۡلُوۡنَ اللّٰهُ‌ ۚ فَقُلۡ اَفَلَا تَتَّقُوۡنَ ﴿٣١﴾

ઈન્તિઝામ કર રહા હૈ, વો કહેંગે કે અલ્લાહ, કેહ દીજિયે કે ફિર કયા તુમ ડરતે નહીં ﴿٣١﴾

فَذٰ لِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الۡحَـقُّ‌ ۚ فَمَاذَا بَعۡدَ الۡحَـقِّ اِلَّا

પસ! વહી અલ્લાહ તુમ્હારા હકીકી પરવરદિગાર હૈ, હક કે બાદ ભટકને કે સિવા

الضَّلٰلُ‌ ۖ فَاَنّٰى تُصۡرَفُوۡنَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ حَقَّتۡ كَلِمَتُ

ઔર કયા હૈ? તુમ કિધર ફિરે જાતે હો ઈસી તરહ આપકે રબ કી

رَبِّكَ عَلَى الَّذِيۡنَ فَسَقُوۡۤا اَنَّهُمۡ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿٣٣﴾

બાત સર્કશી કરનેવાલોં કે હક મેં પૂરી હો ચુકી હૈ કે વો ઈમાન ન લાએંગે ﴿٣٣﴾

قُلۡ هَلۡ مِنۡ شُرَكَآٮِٕكُمۡ مَّنۡ يَّبۡدَؤُا الۡخَـلۡقَ ثُمَّ

કેહ દેં કે કયા તુમ્હારે ઠેહરાએ હુએ શરીકોં મેં કોઈ હૈ જો પેહલી બાર પૈદા કરતા હો ફિર વો દોબારા ભી

يُعِيۡدُهٗ‌ ؕ قُلِ اللّٰهُ يَبۡدَؤُا الۡخَـلۡقَ ثُمَّ يُعِيۡدُهٗ فَاَنّٰى

પૈદા કરે? કેહ દેં કે અલ્લાહ હી પેહલી બાર પૈદા કરતા હૈ ફિર વહી દોબારા ભી પૈદા કરેગા ફિર તુમ કહાં

تُؤۡفَكُوۡنَ ﴿٣٤﴾ قُلۡ هَلۡ مِنۡ شُرَكَآٮِٕكُمۡ مَّنۡ يَّهۡدِىۡۤ اِلَى

ભટકે જાતે હો ﴿٣٤﴾ કેહ દેં કે કયા તુમ્હારે શરીકોં મેં કોઈ હૈ જો હક કી તરફ રેહનુમાઈ કરતા હો, કેહ દેં કે

الۡحَـقِّ‌ ؕ قُلِ اللّٰهُ يَهۡدِىۡ لِلۡحَـقِّ‌ ؕ اَفَمَنۡ يَّهۡدِىۡۤ اِلَى

અલ્લાહ હી હક કી તરફ રેહનુમાઈ કરતા હૈ, ફિર જો હક કી તરફ રેહનુમાઈ કરતા હૈ વો પૈરવી કિયે જાને

الۡحَـقِّ اَحَقُّ اَنۡ يُّتَّبَعَ اَمَّنۡ لَّا يَهِدِّىۡۤ اِلَّاۤ اَنۡ يُّهۡدٰى‌ ۚ

કા ઝયાદહ મુસ્તહિક હૈ યા વો જિસકો ખુદ હી રાસ્તા ન મિલતા હો બલ્કે ઉસે રાસ્તા બતાયા જાએ,

فَمَا لَكُمۡ ۟ كَيۡفَ تَحۡكُمُوۡنَ ﴿۳۵﴾ وَمَا يَتَّبِعُ اَكۡثَرُهُمۡ اِلَّا
તુમકો કયા હો ગયા હૈ કે તુમ કૈસા ફૈસલા કરતે હો (૩૫) ઉનમેં સે અક્‌ષર સિર્ફ ગુમાન કી પૈરવી

ظَنًّا ؕ اِنَّ الظَّنَّ لَا يُغۡنِىۡ مِنَ الۡحَـقِّ شَيۡـــًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ
કર રહે હૈં, ઔર ગુમાન હક બાત મેં કુછ ભી કામ નહીં દેતા, બેશક અલ્લાહ કો

عَلِيۡمٌۢ بِمَا يَفۡعَلُوۡنَ ﴿۳۶﴾ وَمَا كَانَ هٰذَا الۡقُرۡاٰنُ اَنۡ
ખૂબ મા'લૂમ હૈ જો કુછ વો કરતે હૈં (૩૬) ઔર યે કુર્આન ઐસા નહીં કે

يُّفۡتَـرٰى مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ وَلٰـكِنۡ تَصۡدِيۡقَ الَّذِىۡ بَيۡنَ
અલ્લાહ કે સિવા કોઈ ઉસકો બના લે, બલ્કે યે તસ્દીક હૈ ઉન પેશન ગોઈયોં કી જો ઈસસે પેહલે

يَدَيۡهِ وَتَفۡصِيۡلَ الۡـكِتٰبِ لَا رَيۡبَ فِيۡهِ مِنۡ رَّبِّ
મૌજૂદ હૈં ઔર કિતાબ કી તફસીલ હૈ, ઈસમેં કોઈ શક નહીં કે વો તમામ જહાનોં કે પરવરદિગાર કી

الۡعٰلَمِيۡنَ ۟ ﴿۳۷﴾ اَمۡ يَقُوۡلُوۡنَ افۡتَـرٰٮهُ ؕ قُلۡ فَاۡتُوۡا بِسُوۡرَةٍ
તરફ સે હૈ (૩૭) કયા લોગ કેહતે હૈં કે ઈસ શખ્સને ઉસકો ઘડા હૈ, કેહ દીજિયે કે તુમ ઉસકે માનિન્દ

مِّثۡلِهٖ وَادۡعُوۡا مَنِ اسۡتَطَعۡتُمۡ مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ اِنۡ
કોઈ એક હી સૂરત લે આઓ ઔર અલ્લાહ કે સિવા તુમ જિસકો બુલા સકો બુલા લો, અગર તુમ

كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿۳۸﴾ بَلۡ كَذَّبُوۡا بِمَا لَمۡ يُحِيۡطُوۡا بِعِلۡمِهٖ
સચ્ચે હો (૩૮) બલ્કે યે લોગ ઉસ ચીઝ કો જુઠલા રહે હૈં જો ઉનકે ઈલ્મ કે ઈહાતે મેં નહીં આઈ

وَلَمَّا يَاۡتِهِمۡ تَاۡوِيۡلُهٗ ؕ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيۡنَ مِنۡ
ઔર જિસકી હકીકત અભી ઉન પર નહીં ખુલી, ઈસી તરહ ઉન લોગોંને ભી જુઠલાયા જો ઉનસે

قَبۡلِهِمۡ فَانۡظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿۳۹﴾
પેહલે ગુઝરે હૈં, પસ દેખો કે ઝાલિમોં કા અંજામ કયા હુવા (૩૯)

وَمِنۡهُمۡ مَّنۡ يُّؤۡمِنُ بِهٖ وَمِنۡهُمۡ مَّنۡ لَّا يُؤۡمِنُ بِهٖ ؕ
ઔર ઉનમેં સે વો ભી હૈં જો કુર્આન પર ઈમાન લે આએંગે ઔર વો ભી હૈં જો ઉસ પર ઈમાન નહીં લાએંગે,

وَرَبُّكَ اَعۡلَمُ بِالۡمُفۡسِدِيۡنَ ﴿۴۰﴾ ع وَاِنۡ كَذَّبُوۡكَ فَقُلْ
ઔર આપકા રબ ફસાદ મચાનેવાલોં કો ખૂબ જાનતા હૈ (૪૦) ઔર અગર વો આપકો જુઠલાતે હૈં તો કેહ

لِّىۡ عَمَلِىۡ وَلَـكُمۡ عَمَلُكُمۡ‌ ۚ اَنۡتُمۡ بَرِيۡٓـــُٔوۡنَ مِمَّاۤ اَعۡمَلُ
દીજિયે કે મેરા અમલ મેરે લિયે હૈ ઔર તુમ્હારા અમલ તુમ્હારે લિયે, તુમ ઉસસે બરી હો જો મેં કરતા હું

منزل ۳

ع ۹

وَاَنَا بَرِیۡٓءٌ مِّمَّا تَعۡمَلُوۡنَ ﴿۴۱﴾ وَمِنۡهُمۡ مَّنۡ يَّسۡتَمِعُوۡنَ

ઔર મેં ભી ઉસસે બરી હું જો તુમ કર રહે હો(૪૧) ઔર ઉનમેં બાઝ ઐસે ભી હૈં જો આપકી તરફ

اِلَيۡكَ‌ ؕ اَفَاَنۡتَ تُسۡمِعُ الصُّمَّ وَلَوۡ كَانُوۡا لَا يَعۡقِلُوۡنَ ﴿۴۲﴾

કાન લગાતે હૈં, તો કયા આપ બેહરોં કો સુનાઓગે જબકે વો સમજ સે કામ ન લે રહે હોં?(૪૨)

وَمِنۡهُمۡ مَّنۡ يَّنۡظُرُ اِلَيۡكَ‌ ؕ اَفَاَنۡتَ تَهۡدِى الۡعُمۡىَ

ઔર ઉનમેં સે કુછ ઐસે ભી હૈં જો આપકી તરફ દેખતે હૈં, તો કયા આપ અંધો કો રાસ્તા દિખાઓગે

وَلَوۡ كَانُوۡا لَا يُبۡصِرُوۡنَ ﴿۴۳﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظۡلِمُ النَّاسَ

અગરચે વો દેખ ન રહે હોં(૪૩) અલ્લાહ લોગોં પર કુછ ભી ઝુલ્મ નહીં

شَيۡـئًا وَّلٰـكِنَّ النَّاسَ اَنۡفُسَهُمۡ يَظۡلِمُوۡنَ ﴿۴۴﴾ وَيَوۡمَ

કરતા મગર લોગ ખુદ હી અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કરતે હૈં(૪૪) ઔર જિસ દિન

يَحۡشُرُهُمۡ كَاَنۡ لَّمۡ يَلۡبَثُوۡۤا اِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ

અલ્લાહ ઉનકો જમા કરેગા, ગોયા કે વો બસ દિન કી ઘડી દુનિયા મેં થે,

يَتَعَارَفُوۡنَ بَيۡنَهُمۡ‌ ؕ قَدۡ خَسِرَ الَّذِيۡنَ كَذَّبُوۡا بِلِقَآءِ

વો એક દૂસરે કો પેહચાનેંગે, બેશક સખ્ત ઘાટે મેં રહે વો લોગ જિન્હોંને અલ્લાહ સે મિલને કો

اللّٰهِ وَمَا كَانُوۡا مُهۡتَدِيۡنَ ﴿۴۵﴾ وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعۡضَ

જુઠલાયા ઔર વો સીધે રાસ્તે પર ન આયે(૪૫) હમ તુમકો ઉસકા કોઈ હિસ્સા

الَّذِىۡ نَعِدُهُمۡ اَوۡ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيۡنَا مَرۡجِعُهُمۡ ثُمَّ

દિખા દેં જિસકા હમ ઉનસે વા'દા કર રહે હૈં યા તુમ્હેં વફાત દે દેં બહર હાલ ઉનકો હમારી હી તરફ લૌટના

اللّٰهُ شَهِيۡدٌ عَلٰى مَا يَفۡعَلُوۡنَ ﴿۴۶﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ

હૈ, ફિર અલલાહ ગવાહ હૈ ઉસ પર જો કુછ વો કર રહે હૈં(૪૬) ઔર હર ઉમ્મત કે લિયે

رَّسُوۡلٌ‌ ۚ فَاِذَا جَآءَ رَسُوۡلُهُمۡ قُضِىَ بَيۡنَهُمۡ بِالۡقِسۡطِ

એક રસૂલ હૈ, ફિર જબ ઉનકા રસૂલ આ જાતા હૈ તો ઉનકે દરમિયાન ઈન્સાફ કે સાથ ફૈસલા કર દિયા જાતા

وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُوۡنَ ﴿۴۷﴾ وَيَقُوۡلُوۡنَ مَتٰى هٰذَا الۡوَعۡدُ

હૈ ઔર ઉન પર કોઈ ઝુલ્મ નહીં હોતા(૪૭) ઔર વો કેહતે હૈં કે યે વા'દા કબ પુરા હોગા

اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿۴۸﴾ قُلْ لَّاۤ اَمۡلِكُ لِنَفۡسِىۡ ضَرًّا

અગર તુમ સચ્ચે હો(૪૮) કેહ દીજિયે કે મેં અપને વાસ્તે ભી બુરે

وَّلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ؕ اِذَا جَآءَ
ઔર ભલે કા માલિક નહીં મગર જો અલ્લાહ ચાહે, હર ઉમ્મત કે લિયે એક વકત હૈ, જબ ઉનકા વકત

اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٤٩﴾
આ જાતા હૈ તો ફિર ન વો એક ઘડી પીછે હોતે હૈં ઔર ન આગે ﴿૪૯﴾

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُهٗ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَّا
કેહ દેં કે બતાઓ અગર અલ્લાહ કા અઝાબ તુમ પર રાત કો આ પડે યા દિન કો આ જાએ તો મુજરિમ

ذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٥٠﴾ اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ
લોગ ઉસસે પેહલે કયા કર લેંગે ﴿૫૦﴾ કયા જબ વો અઝાબ આ હી પડેગા તબ ઉસે માનોગે? (ઉસ વકત તો તુમસે

اٰمَنْتُمْ بِهٖ ؕ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٥١﴾
યે કહા જાએગા કે) અબ માને? હાલાંકે તુમ હી (ઈસકા ઈન્કાર કરકે) ઉસકી જલ્દી મચાયા કરતે થે ﴿૫૧﴾

ثُمَّ قِيْلَ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ ۚ هَلْ
ફિર ઝાલિમોં સે કહા જાએગા કે અબ હમેશા કા અઝાબ ચખ્ખો, યે ઉસીકા

تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْۢبِـُٔوْنَكَ
બદલા મિલ રહા હૈ જો કુછ તુમ કમાતે થે ﴿૫૨﴾ ઔર વો આપસે પૂછતે હૈં કે

اَحَقٌّ هُوَ ؕ قُلْ اِیْ وَرَبِّیْٓ اِنَّهٗ لَحَقٌّ ؕ وَمَآ اَنْتُمْ
કયા યે બાત સચ હૈ, કેહ દીજિયે કે હાં મેરે રબ કી કસમ! યે સચ હૈ ઔર તુમ ઉસકો

بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٥٣﴾ وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا
થકા ન સકોગે ﴿૫૩﴾ ઔર અગર હર ઝાલિમ કે પાસ વો સબ કુછ હો જો

فِی الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ ؕ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ
ઝમીન મેં હૈ તો વો ઉસકો ફિદ્યે મેં દે દેના ચાહેગા, ઔર જબ વો અઝાબ કો દેખેંગે

لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ۚ وَقُضِیَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
તો અપને દિલ મેં પછતાએંગે, ઔર ઉનકે દરમિયાન ઈન્સાફ કે સાથ ફૈસલા કર દિયા જાએગા

وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٥٤﴾ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ
ઔર ઉન પર ઝુલ્મ ન હોગા ﴿૫૪﴾ યાદ રખ્ખો! જો કુછ આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં હૈ

وَالْاَرْضِ ؕ اَلَآ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ
સબ અલ્લાહ કા હૈ, યાદ રખ્ખો! અલ્લાહ કા વા'દા સચ્ચા હૈ મગર અક્સર લોગ

لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٥٦﴾

નહીં જાનતે﴿૫૫﴾ વહી ઝિંદા કરતા હૈ ઔર વહી મારતા હૈ ઔર ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે﴿૫૬﴾

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ

એ લોગો! તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી જાનિબ સે નસીહત આ ગઈ

وَشِفَآءٌ لِّمَا فِي الصُّدُوْرِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ

ઔર ઉસકે લિયે શિફા જો સીનોં મેં હોતી હૈ, ઔર ઈમાનવાલોં કે લિયે હિદાયત

لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ

ઔર રહમત﴿૫૭﴾ આપ કેહ દીજિયે કે બસ લોગોં કો અલ્લાહ કે ઈસ ઈન્આમ ઔર રહમત પર

فَلْيَفْرَحُوْا ؕ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿٥٨﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ

ખુશ હોના ચાહિયે, વો ઉસસે બહોત ઝયાદહ બેહતર હૈ જિસકો વો જમા કર રહે હૈં﴿૫૮﴾ કેહ દેં કે યે બતાઓ

مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ

કે અલ્લાહને તુમ્હારે લિયે જો રિઝ્ક ઉતારા ફિર તુમને ઉસમેં સે કુછ કો હરામ ઠેહરાયા

حَرَامًا وَّحَلٰلًا ؕ قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى

ઔર કુછ કો હલાલ, કેહ દેં કે કયા અલ્લાહને તુમકો ઈસકા હુકમ દિયા હૈ યા તુમ અલ્લાહ પર

اللّٰهِ تَفْتَرُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى

જૂઠ લગા રહે હો?﴿૫૯﴾ ઔર કયામત કે દિન કે બારે મેં ઉન લોગોં કા કયા ખયાલ હૈ

اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ

જો અલ્લાહ પર જૂઠ લગા રહે હૈં, બેશક અલ્લાહ લોગોં પર બડા

عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٦٠﴾ ع

ફઝલ ફરમાને વાલા હૈ મગર અક્ષર લોગ શુક્ર અદા નહીં કરતે﴿૬૦﴾

وَمَا تَكُوْنُ فِيْ شَاْنٍ وَّمَا تَتْلُوْا مِنْهُ مِنْ

ઔર તુમ જિસ હાલ મેં ભી હો ઔર કુર્આન મેં સે જો હિસ્સા ભી સુના રહે હો

قُرْاٰنٍ وَّلَا تَعْمَلُوْنَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ

ઔર તુમ લોગ જો કામ ભી કરતે હો હમ તુમ્હારે ઉપર ગવાહ રેહતે હૈં

شُهُوْدًا اِذْ تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ ؕ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ

જિસ વકત તુમ ઉસમેં મશ્ગૂલ રેહતે હો, ઔર આપકે રબ સે

منزل ٣

ع ٧ ١١

رَبِّكَ مِنۡ مِّثۡقَالِ ذَرَّةٍ فِى الۡاَرۡضِ وَلَا فِى
ઝર્રા બરાબર ભી કોઈ ચીઝ ગાઈબ નહીં, ન ઝમીન મેં ઔર ન આસમાન

السَّمَآءِ وَلَاۤ اَصۡغَرَ مِنۡ ذٰلِكَ وَلَاۤ اَكۡبَرَ اِلَّا فِىۡ
મેં ઔર ન ઉસસે છોટી ઔર ન બડી, મગર વો એક વાઝેહ કિતાબ મેં

كِتٰبٍ مُّبِيۡنٍ ﴿٦١﴾ اَلَاۤ اِنَّ اَوۡلِيَآءَ اللّٰهِ لَا خَوۡفٌ
(મહફૂઝ) હૈ (૬૧) સુન લો! અલ્લાહ કે દોસ્તોં કે લિયે ન કોઈ ખૌફ

عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُوۡنَ ﴿٦٢﴾ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَكَانُوۡا
હોગા ઔર ન વો ગમગીન હોંગે (૬૨) યે વો લોગ હૈં જો ઈમાન લાએ ઔર ડરતે

يَتَّقُوۡنَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الۡبُشۡرٰى فِى الۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا
રહે (૬૩) ઉનકે લિયે ખુશખબરી હૈ દુનિયા કી ઝિંદગી મેં

وَفِى الۡاٰخِرَةِ ؕ لَا تَبۡدِيۡلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ
ઔર આખિરત મેં ભી, અલ્લાહ કી બાતોં મેં કોઈ તબ્દીલી નહીં, યહી

هُوَ الۡفَوۡزُ الۡعَظِيۡمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحۡزُنۡكَ قَوۡلُهُمۡ ۘ
બડી કામયાબી હૈ (૬૪) ઔર આપકો ઉનકી બાત ગમ મેં ન ડાલે,

اِنَّ الۡعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيۡعًا ؕ هُوَ السَّمِيۡعُ الۡعَلِيۡمُ ﴿٦٥﴾
બેશક સારા ઝોર અલ્લાહ હી કે લિયે હૈ, વો સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હૈ (૬૫)

اَلَاۤ اِنَّ لِلّٰهِ مَنۡ فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنۡ فِى الۡاَرۡضِ ؕ
સુન લો! જો આસમાનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં સબ અલ્લાહ હી કે હૈં,

وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِيۡنَ يَدۡعُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ
ઔર જો લોગ અલ્લાહ કે સિવા શરીકોં કો પુકારતે હૈં વો કિસ ચીઝ કી પૈરવી

شُرَكَآءَ ؕ اِنۡ يَّتَّبِعُوۡنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنۡ هُمۡ اِلَّا
કર રહે હૈં, વો સિર્ફ ગુમાન કી પૈરવી કર રહે હૈં ઔર વો ફકત અંદાઝે

يَخۡرُصُوۡنَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِىۡ جَعَلَ لَـكُمُ الَّيۡلَ لِتَسۡكُنُوۡا
લગા રહે હૈં (૬૬) વો અલ્લાહ હી હૈ જિસને તુમ્હારે લિયે રાત બનાઈ તાકે તુમ ઉસમેં સુકૂન

فِيۡهِ وَالنَّهَارَ مُبۡصِرًا ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ
હાસિલ કરો ઔર દિન કો રોશન બનાયા, બેશક ઈસમેં નિશાનિયાં હૈં ઉન લોગોં કે લિયે

لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ؕ

જો સુનતે હૈં (૬૭) કેહતે હૈં કે અલ્લાહને બેટા બનાયા હે, વો તો પાક હે,

هُوَ الْغَنِيُّ ؕ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ

બેનિયાઝ હે, ઉસી કા હે જો કુછ આસમાનોં મેં હે ઔર જો કુછ ઝમીન મેં હે,

اِنْ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍۭ بِهٰذَا ؕ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى

તુમ્હારે પાસ ઉસકી કોઈ દલીલ નહીં, કયા તુમ અલ્લાહ પર ઐસી બાત

اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٨﴾ قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ

ઘડતે હો જિસકા તુમ ઈલ્મ નહીં રખતે (૬૮) કેહ દીજિયે કે જો લોગ અલ્લાહ પર

عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُوْنَ ﴿٦٩﴾ؕ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا

જૂઠ બાંધતે હૈં વો કામયાબી નહીં પાએંગે (૬૯) ઉનકે લિયે બસ દુનિયા મેં થોડા ફાયદા ઉઠા લેના હે

ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيْقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيْدَ

ફિર હમારી હી તરફ ઉનકા લૌટના હે, ફિર હમ ઉનકો ઈસ ઈન્કાર કે બદલે સખ્ત અઝાબ કા

بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿٧٠﴾ؑ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوْحٍ ۘ

મઝા ચખાએંગે (૭૦) ઔર ઉનકો નૂહ(અ.સ.) કા હાલ સુનાઈએ

اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَّقَامِيْ

જબકે ઉસને અપની કૌમ સે કહા કે એ મેરી કૌમ! અગર મેરા ખડા હોના ઔર અલ્લાહ કી આયતોં કે

وَتَذْكِيْرِيْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُوْٓا

ઝરિયે નસીહત કરના તુમ પર ભારી હો ગયા હે તો મેંને અલ્લાહ પર ભરોસા કિયા, તુમ સબ મિલ કર

اَمْرَكُمْ وَشُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ

અપના ફૈસલા કર લો ઔર અપને શરીકોં કો ભી સાથ લે લો, ફિર તુમકો અપને ફૈસલે મેં કોઈ શુબ્હા બાકી

غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوْٓا اِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿٧١﴾ فَاِنْ

ન રહે ફિર તુમ લોગ મેરે સાથ જો કરના ચાહતે હો કર ગુઝરો ઔર મુજકો મુહલત ન દો (૭૧) ફિર અગર

تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ ؕ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى

તુમ મુંહ મોડ લોગે તો મેંને તુમસે કોઈ મઝદૂરી નહીં માંગી હે, મેરા અજ્ર તો અલ્લાહ હી કે ઝિમ્મે હે

اللّٰهِ ۙ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوْهُ

ઔર મુજકો હુકમ દિયા ગયા હે કે મેં ફરમાબરદારોં મેં સે રહું (૭૨) ફિર ઉન્હોંને ઉસકો જુઠલા દિયા

فَنَجَّيۡنٰهُ وَمَنۡ مَّعَهٗ فِى الۡفُلۡكِ وَجَعَلۡنٰهُمۡ خَلٰٓئِفَ
તો હમને નૂહ(અ.સ.)કો ઔર જો લોગ ઉસકે સાથ કશ્તી મેં થે નજાત દી ઔર ઉનકો જાનશીન બનાયા,

وَاَغۡرَقۡنَا الَّذِيۡنَ كَذَّبُوۡا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَانْظُرۡ كَيۡفَ كَانَ
ઔર ઉન લોગોં કો ડુબો દિયા જિન્હોંને હમારી નિશાનિયોં કો જુઠલાયા થા, દેખિયે કે કયા અંજામ હુવા

عَاقِبَةُ الۡمُنۡذَرِيۡنَ ﴿۷۳﴾ ثُمَّ بَعَثۡنَا مِنۡۢ بَعۡدِهٖ رُسُلًا
ઉનકા જિનકો ડરાયા ગયા થા(૭૩) ઉસકે બાદ હમને મુખ્તલિફ પૈગમ્બર ઉનકી અપની અપની

اِلٰى قَوۡمِهِمۡ فَجَآءُوۡهُمۡ بِالۡبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوۡا لِيُؤۡمِنُوۡا
કૌમોં કે પાસ ભેજે જો ઉનકે પાસ ખુલે ખુલે દલાઈલ લે કર આએ લેકિન ઉન લોગોંને જિસ બાત કો પેહલે

بِمَا كَذَّبُوۡا بِهٖ مِنۡ قَبۡلُ ؕ كَذٰلِكَ نَطۡبَعُ عَلٰى قُلُوۡبِ
જુઠલા દિયા થા ઉસે બિલ્કુલ ન માના, જો લોગ હદ સે ગુઝર જાતે હૈં ઉનકે દિલોં પર હમ ઈસી તરહ

الۡمُعۡتَدِيۡنَ ﴿۷۴﴾ ثُمَّ بَعَثۡنَا مِنۡۢ بَعۡدِهِمۡ مُّوۡسٰى وَهٰرُوۡنَ
મુહર લગા દેતે હૈં(૭૪) ફિર હમને ઉનકે બાદ મૂસા ઔર હારૂન(અ.સ.) કો ફિરઔન ઔર

اِلٰى فِرۡعَوۡنَ وَمَلَا۟ئِهٖ بِاٰيٰتِنَا فَاسۡتَكۡبَرُوۡا وَكَانُوۡا
ઉસકે સરદારોં કે પાસ અપની નિશાનિયાં દે કર ભેજા મગર ઉન્હોંને ઘમંડ કિયા ઔર વો

قَوۡمًا مُّجۡرِمِيۡنَ ﴿۷۵﴾ فَلَمَّا جَآءَهُمُ الۡحَـقُّ مِنۡ عِنۡدِنَا
મુજરિમ લોગ થે(૭૫) ફિર જબ ઉનકે પાસ હમારી તરફ સે સચ્ચી બાત પહુંચી

قَالُوۡۤا اِنَّ هٰذَا لَسِحۡرٌ مُّبِيۡنٌ ﴿۷۶﴾ قَالَ مُوۡسٰٓى اَتَقُوۡلُوۡنَ
તો ઉન્હોંને કહા કે યે તો ખુલા હુવા જાદૂ હે(૭૬) મૂસા(અ.સ.)ને કહા કે કયા તુમ હક કો

لِلۡحَـقِّ لَمَّا جَآءَكُمۡ ؕ اَسِحۡرٌ هٰذَا ؕ وَلَا يُفۡلِحُ
જાદુ કેહતે હો જબકે વો તુમ્હારે પાસ આ ચુકા હે, કયા યે જાદુ હૈ, હાલાંકે જાદુવાલે તો કભી કામયાબ નહીં

السّٰحِرُوۡنَ ﴿۷۷﴾ قَالُوۡۤا اَجِئۡتَـنَا لِتَلۡفِتَنَا عَمَّا وَجَدۡنَا
હોતે(૭૭) ઉન્હોંને કહા કે કયા તુમ હમારે પાસ ઈસ લિયે આયે હો કે હમકો ઉસ રાસ્તે સે ફૈર દો જિસ પર

عَلَيۡهِ اٰبَآءَنَا وَتَكُوۡنَ لَـكُمَا الۡكِبۡرِيَآءُ فِى الۡاَرۡضِ ؕ
હમને અપને બાપ દાદા કો પાયા હે ઔર ઈસ મુલ્ક મેં તુમ દોનોં કી બડાઈ કાયમ હો જાએ, ઔર હમ તુમ

وَمَا نَحۡنُ لَـكُمَا بِمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿۷۸﴾ وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ ائۡتُوۡنِىۡ
દોનોં કી બાત કભી માનને વાલે નહીં હૈં(૭૮) ઔર ફિરઔન ને કહા કે તમામ માહિર જાદૂગરોં કો

بِكُلِّ سٰحِرٍ عَلِيْمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ قَالَ

મેરે પાસ લે આઓ (૭૯) જબ જાદૂગર આએ તો મૂસા(અ.સ.) ને

لَهُمْ مُّوْسٰٓى اَلْقُوْا مَآ اَنْتُمْ مُّلْقُوْنَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّآ اَلْقَوْا

ઉનસે કહા કે જો કુછ તુમ્હેં ડાલના હૈ ડાલ દો (૮૦) ફિર જબ જાદૂગરોં ને ડાલા

قَالَ مُوْسٰى مَا جِئْتُمْ بِهِ ۙ السِّحْرُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ

તો મૂસા(અ.સ.)ને કહા કે જો કુછ તુમ લાયે હો વો તો જાદૂ હૈ, બેશક અલ્લાહ

سَيُبْطِلُهٗ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨١﴾

ઉસકો બાતિલ કર દેગા, અલ્લાહ યકીનન્ મુફસિદોં કે કામ કો સુધરને નહીં દેતા (૮૧) ઔર

وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٨٢﴾ ع

અલ્લાહ અપને હુકમ સે હક કો હક કર દિખાતા હૈ ચાહે મુજરિમોં કો વો કિતના હી નાગવાર હો (૮૨)

فَمَآ اٰمَنَ لِمُوْسٰٓى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهٖ عَلٰى خَوْفٍ

ફિર મૂસા(અ.સ.)કો ઉસકી કૌમ મેં સે ચંદ નવજવાનોં કે સિવા કિસીને ન માના ફિરઔન કે ડર સે ઔર

مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهِمْ اَنْ يَّفْتِنَهُمْ ۭ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ

ખુદ અપની કૌમ કે બડે લોગોં કે ડર સે કે કહીં વો ઉનકો કિસી ફિત્ને મેં ન ડાલ દેં, બેશક ફિરઔન

لَعَالٍ فِى الْاَرْضِ ۚ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ

ઝમીન મેં ગલ્બહ રખતા થા ઔર વો ઉન લોગોં મેં સે થા જો હદ સે ગુઝર જાતે હૈં (૮૩) ઔર મૂસા(અ.સ.)ને

مُوْسٰى يٰقَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوْٓا

કહા: એ મેરી કૌમ! અગર તુમ અલ્લાહ પર ઈમાન રખતે હો તો ઉસી પર ભરોસા કરો

اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِيْنَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوْا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ۚ

અગર તુમ વાકઈ ફરમા બરદાર હો (૮૪) ઉન્હોંને કહા: હમને અલ્લાહ પર ભરોસા કિયા,

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٨٥﴾ ۙ وَنَجِّنَا

એ હમારે રબ! હમેં ઝાલિમોં કે લિયે ફિત્ના ન બનાઈયે (૮૫) ઔર અપની રહમત સે

بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٨٦﴾ وَاَوْحَيْنَآ

હમકો કાફિર લોગોં સે નજાત દીજિયે (૮૬) ઔર હમને મૂસા(અ.સ.) ઔર ઉસકે ભાઈ

اِلٰى مُوْسٰى وَاَخِيْهِ اَنْ تَبَوَّاٰ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ

કી તરફ વહી કી કે અપની કૌમ કે લિયે મિસ્ર મેં કુછ ઘર મુકર્રર

بُيُوۡتًا وَّاجۡعَلُوۡا بُيُوۡتَكُمۡ قِبۡلَةً وَّاَقِيۡمُوا الصَّلٰوةَ ؕ

કર લો ઔર અપને ઉન ઘરોં કો કિબ્લા બનાઓ ઔર નમાઝ કાઈમ કરો,

وَبَشِّرِ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوۡسٰى رَبَّنَاۤ اِنَّكَ

ઔર ઈમાનવાલોં કો ખુશખબરી દે દો (૮૭) ઔર મૂસા(અ.સ.)ને કહા: એ હમારે રબ! આપને

اٰتَيۡتَ فِرۡعَوۡنَ وَمَلَاَهٗ زِيۡنَةً وَّاَمۡوَالًا فِى الۡحَيٰوةِ

ફિરઔન કો ઔર ઉસકે સરદારોં કો દુનિયા કી ઝિંદગી મેં રોનક ઔર માલ

الدُّنۡيَا ۙ رَبَّنَا لِيُضِلُّوۡا عَنۡ سَبِيۡلِكَ ۚ رَبَّنَا

દિયા હૈ, એ હમારે રબ! ઈસ લિયે કે વો આપકી રાહ સે લોગોં કો ભટકાએં, એ હમારે રબ!

اطۡمِسۡ عَلٰۤى اَمۡوَالِهِمۡ وَاشۡدُدۡ عَلٰى قُلُوۡبِهِمۡ

ઉનકે માલ કો ગારત કર દીજિયે ઔર ઉનકે દિલોં કો સખ્ત કર દીજિયે કે

فَلَا يُؤۡمِنُوۡا حَتّٰى يَرَوُا الۡعَذَابَ الۡاَلِيۡمَ ﴿٨٨﴾

વો ઈમાન ન લાએં યહાં તક કે દર્દનાક અઝાબ કો દેખ લેં (૮૮)

قَالَ قَدۡ اُجِيۡبَتۡ دَّعۡوَتُكُمَا فَاسۡتَقِيۡمَا وَلَا

(અલ્લાહને) કહા: તુમ દોનોં કી દુઆ કબૂલ કી ગઈ, અબ તુમ દોનોં જમે રહો ઔર ઉન

تَتَّبِعٰٓنِّ سَبِيۡلَ الَّذِيۡنَ لَا يَعۡلَمُوۡنَ ﴿٨٩﴾ وَجٰوَزۡنَا

લોગોં કી રાહ કી પૈરવી ન કરો જો ઈલ્મ નહીં રખતે (૮૯) ઔર હમને બની ઈસ્રાઈલ કો

بِبَنِىۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ الۡبَحۡرَ فَاَتۡبَعَهُمۡ فِرۡعَوۡنُ

સમન્દર પાર કરા દિયા તો ફિરઔન ઔર ઉસકે લશ્કરને ઉનકા

وَجُنُوۡدُهٗ بَغۡيًا وَّعَدۡوًا ؕ حَتّٰۤى اِذَاۤ اَدۡرَكَهُ الۡغَرَقُ

પીછા કિયા સર્કશી ઔર ઝયાદતી કી ગર્ઝ સે, યહાં તક કે જબ ફિરઔન ડૂબને લગા

قَالَ اٰمَنۡتُ اَنَّهٗ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا الَّذِىۡۤ اٰمَنَتۡ بِهٖ

તો ઉસને કહા કે મેં ઈમાન લાયા કે કોઈ મા'બૂદ નહીં મગર વો જિસ પર

بَنُوۡۤا اِسۡرَآءِيۡلَ وَاَنَا مِنَ الۡمُسۡلِمِيۡنَ ﴿٩٠﴾ آٰلۡـٰٔنَ

બની ઈસ્રાઈલ ઈમાન લાએ ઔર મેં ફરમાબરદારોં મેં સે હું (૯૦) (ઉસે જવાબ દિયા ગયા) અબ ઈમાન

وَقَدۡ عَصَيۡتَ قَبۡلُ وَكُنۡتَ مِنَ الۡمُفۡسِدِيۡنَ ﴿٩١﴾

લાતા હૈ હાલાંકે ઈસસે પેહલે તો નાફરમાની કરતા રહા ઔર તુ ફસાદ બર્પા કરનેવાલોં મેં સે થા (૯૧)

فَالۡیَوۡمَ نُنَجِّیۡکَ بِبَدَنِکَ لِتَکُوۡنَ لِمَنۡ خَلۡفَکَ
પસ! હાજ હમ તેરી લાશ કો બચાએંગે તાકે તુ અપને બાદ વાલોં કે લિયે

اٰیَۃً ؕ وَ اِنَّ کَثِیۡرًا مِّنَ النَّاسِ عَنۡ اٰیٰتِنَا
નિશાની બને, ઔર બેશક બહોત સે લોગ હમારી નિશાનિયોં સે ગાફિલ

لَغٰفِلُوۡنَ ﴿۹۲﴾ وَ لَقَدۡ بَوَّاۡنَا بَنِیۡۤ اِسۡرَآءِیۡلَ مُبَوَّاَ
રેહતે હૈં (૯૨) ઔર હમને બની ઈસ્રાઈલ કો અચ્છા ઠિકાના દિયા ઔર

صِدۡقٍ وَّ رَزَقۡنٰہُمۡ مِّنَ الطَّیِّبٰتِ ۚ فَمَا اخۡتَلَفُوۡا
ઉનકો પાકીઝા ચીઝેં ખાને કે લિયે દીં, ફિર ઉન્હોંને ઈખ્તિલાફ નહીં કિયા

حَتّٰی جَآءَہُمُ الۡعِلۡمُ ؕ اِنَّ رَبَّکَ یَقۡضِیۡ بَیۡنَہُمۡ
મગર ઉસ વકત જબકે ઉનકે પાસ ઈલ્મ આ ચુકા થા, યકીનન્ આપકા રબ કયામત કે દિન ઉનકે

یَوۡمَ الۡقِیٰمَۃِ فِیۡمَا کَانُوۡا فِیۡہِ یَخۡتَلِفُوۡنَ ﴿۹۳﴾ فَاِنۡ
દરમિયાન ઉસ ચીઝ કા ફૈસલા કર દેગા જિસમેં વો ઈખ્તિલાફ કરતે રહે (૯૩) પસ અગર આપકો

کُنۡتَ فِیۡ شَکٍّ مِّمَّاۤ اَنۡزَلۡنَاۤ اِلَیۡکَ فَسۡـَٔلِ الَّذِیۡنَ
ઉસ ચીઝ કે બારે મેં શક હે જો હમને આપકી તરફ ઉતારી હે તો ઉન લોગોં સે પૂછ લીજિયે

یَقۡرَءُوۡنَ الۡکِتٰبَ مِنۡ قَبۡلِکَ ۚ لَقَدۡ جَآءَکَ
જો આપસે પેહલે કિતાબ પળ્હ રહે હૈં, બેશક યે આપ પર હક આયા હે

الۡحَقُّ مِنۡ رَّبِّکَ فَلَا تَکُوۡنَنَّ مِنَ الۡمُمۡتَرِیۡنَ ﴿۹۴﴾ۙ
આપકે રબ કી તરફ સે પસ આપ શક કરનેવાલોં મેં સે ન બનેં (૯૪)

وَ لَا تَکُوۡنَنَّ مِنَ الَّذِیۡنَ کَذَّبُوۡا بِاٰیٰتِ اللّٰہِ
ઔર આપ ઉન લોગોં મેં શામિલ ન હોં જિન્હોંને અલ્લાહ કી આયતોં કો જુઠલાયા હે

فَتَکُوۡنَ مِنَ الۡخٰسِرِیۡنَ ﴿۹۵﴾ اِنَّ الَّذِیۡنَ حَقَّتۡ
વરના આપ નુકસાન ઉઠાનેવાલોં મેં સે હો જાઓગે (૯૫) બેશક જિન લોગોં પર

عَلَیۡہِمۡ کَلِمَتُ رَبِّکَ لَا یُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۹۶﴾ۙ وَ لَوۡ جَآءَتۡہُمۡ
આપકે રબ કી બાત પૂરી હો ચુકી હે વો ઈમાન નહીં લાએંગે (૯૬) ચાહે ઉનકે પાસ સારી નિશાનિયાં

کُلُّ اٰیَۃٍ حَتّٰی یَرَوُا الۡعَذَابَ الۡاَلِیۡمَ ﴿۹۷﴾ فَلَوۡ لَا
આ જાએં જબ તક કે વો દર્દનાક અઝાબ કો સામને આતા ન દેખ લેં (૯૭) પસ કયૂં ન હુવા કે

ع ۹/۱۴ منزل ۳

كَانَتۡ قَرۡيَةٌ اٰمَنَتۡ فَنَفَعَهَاۤ اِيۡمَانُهَاۤ اِلَّا قَوۡمَ
કોઈ બસ્તી ઈમાન લાતી કે ઉસકા ઈમાન લાના ઉસકો નફા દેતા યૂનુસ(અ.સ.) કી

يُوۡنُسَ ؕ لَمَّاۤ اٰمَنُوۡا كَشَفۡنَا عَنۡهُمۡ عَذَابَ الۡخِزۡىِ
કૌમ કે સિવા, જબ વો ઈમાન લાએ તો હમને ઉનસે દુનિયા કી ઝિંદગી મેં

فِى الۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا وَمَتَّعۡنٰهُمۡ اِلٰى حِيۡنٍ ﴿۹۸﴾ وَلَوۡ
રુસ્વાઈ કા અઝાબ ટાલ દિયા ઔર ઉનકો એક મુદ્દત તક ઝિંદગી કા લુત્ફ ઉઠાને દિયા (૯૮) ઔર અગર

شَآءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنۡ فِى الۡاَرۡضِ كُلُّهُمۡ جَمِيۡعًا ؕ
આપકા રબ ચાહતા તો ઝમીન પર જિતને લોગ હૈં સબકે સબ ઈમાન લે આતે,

اَفَاَنۡتَ تُكۡرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُوۡنُوۡا مُؤۡمِنِيۡنَ ﴿۹۹﴾
ફિર કયા આપ લોગોં કો મજબૂર કરોગે કે વો મો'મિન હો જાએં (૯૯)

وَمَا كَانَ لِنَفۡسٍ اَنۡ تُؤۡمِنَ اِلَّا بِاِذۡنِ اللّٰهِ ؕ
ઔર કિસી શખ્સ કે લિયે મુમ્કિન નહીં કે વો અલ્લાહ કી ઈજાઝત કે બગૈર ઈમાન ન લા સકે,

وَيَجۡعَلُ الرِّجۡسَ عَلَى الَّذِيۡنَ لَا يَعۡقِلُوۡنَ ﴿۱۰۰﴾
ઔર અલ્લાહ ઉન લોગોં પર ગંદગી ડાલ દેતા હૈ જો અકલ સે કામ નહીં લેતે (૧૦૦)

قُلِ انْظُرُوۡا مَاذَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ وَمَا
કેહ દીજિયે કે આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં જો કુછ હૈ ઉસે દેખો, ઔર નિશાનિયાં

تُغۡنِى الۡاٰيٰتُ وَالنُّذُرُ عَنۡ قَوۡمٍ لَّا يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۱۰۱﴾
ઔર ડરાવે ઉન લોગોં કો ફાયદા નહીં પહુંચાતે જો ઈમાન નહીં લાતે (૧૦૧)

فَهَلۡ يَنۡتَظِرُوۡنَ اِلَّا مِثۡلَ اَيَّامِ الَّذِيۡنَ خَلَوۡا مِنۡ
વો તો બસ ઉસ તરહ કે દિન કા ઈન્તિઝાર કર રહે હૈં જિસ તરહ કે દિન ઉનસે પેહલે ગુઝરે હુએ લોગોં

قَبۡلِهِمۡ ؕ قُلۡ فَانْتَظِرُوۡۤا اِنِّىۡ مَعَكُمۡ مِّنَ الۡمُنۡتَظِرِيۡنَ ﴿۱۰۲﴾
કો પેશ આએ, કેહ દીજિયે કે ઈન્તિઝાર કરો મેં ભી તુમ્હારે સાથ ઈન્તિઝાર કરનેવાલોં મેં સે હું (૧૦૨)

ثُمَّ نُنَجِّىۡ رُسُلَنَا وَالَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا كَذٰلِكَ ۚ حَقًّا
ફિર હમ બચા લેતે હૈં અપને રસૂલોં કો ઔર ઉનકો જો ઈમાન લાએ, ઈસી તરહ હમારા ઝિમ્મા હૈ કે

عَلَيۡنَا نُنۡجِ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿۱۰۳﴾ قُلۡ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنۡ
હમ ઈમાનવાલોં કો બચા લેંગે (૧૦૩) કેહ દીજિયે કે એ લોગો! અગર તુમ

منزل ٣

ع ١١ / ١٥

كُنۡتُمۡ فِىۡ شَكٍّ مِّنۡ دِيۡنِىۡ فَلَاۤ اَعۡبُدُ الَّذِيۡنَ
મેરે દીન કે મુતઅલ્લિક શક મેં હો તો મેં ઉનકી ઈબાદત નહીં કરતા જિનકી

تَعۡبُدُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ وَلٰـكِنۡ اَعۡبُدُ اللّٰهَ الَّذِىۡ
ઈબાદત તુમ કરતે હો અલ્લાહ કે સિવા, બલ્કે મેં ઉસ અલ્લાહ કી ઈબાદત કરતા હું

يَتَوَفّٰٮكُمۡ ۖۚ وَاُمِرۡتُ اَنۡ اَكُوۡنَ مِنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ۱۰۴
જો તુમકો વફાત દેતા હૈ ઔર મુજકો હુકમ મિલા હૈ કે મેં ઈમાનવાલોં મેં સે રહું ૧૦૪

وَاَنۡ اَقِمۡ وَجۡهَكَ لِلدِّيۡنِ حَنِيۡفًا ۚ وَلَا تَكُوۡنَنَّ
ઔર યે કે અપના રુખ યકસૂ હો કર (ઉસ) દીન કી તરફ કર લેના, ઔર કભી મુશ્રિકોં

مِنَ الۡمُشۡرِكِيۡنَ ۱۰۵ وَلَا تَدۡعُ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ مَا
મેં સે ન હોના ૧૦૫ ઔર અલ્લાહ કે અલાવહ ઉનકો ન પુકારો જો તુમકો

لَا يَنۡفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۚ فَاِنۡ فَعَلۡتَ فَاِنَّكَ اِذًا
ન નફા પહુંચા સકતે હૈં ઔર ન નુકસાન, ફિર અગર તુમ ઐસા કરોગે તો યકીનન્ ઝાલિમોં

مِّنَ الظّٰلِمِيۡنَ ۱۰۶ وَاِنۡ يَّمۡسَسۡكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ
મેં સે હો જાઓગે ૧૦૬ ઔર અગર અલ્લાહ તુમકો કિસી તકલીફ મેં પકડ લે તો ઉસકે સિવા કોઈ નહીં

فَلَا كَاشِفَ لَهٗۤ اِلَّا هُوَ ۚ وَاِنۡ يُّرِدۡكَ بِخَيۡرٍ فَلَا رَآدَّ
જો ઉસકો દૂર કર સકે, ઔર અગર વો તુમકો કોઈ ભલાઈ પહુંચાના ચાહે તો ઉસકે ફઝલ કો કોઈ

لِفَضۡلِهٖ ؕ يُصِيۡبُ بِهٖ مَنۡ يَّشَآءُ مِنۡ عِبَادِهٖ ؕ وَهُوَ
રોકનેવાલા નહીં, વો અપના ફઝલ અપને બંદો મેં સે જિસકો ચાહતા હૈ દેતા હૈ, ઔર વો

الۡغَفُوۡرُ الرَّحِيۡمُ ۱۰۷ قُلۡ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدۡ جَآءَكُمُ
બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ ૧૦૭ કેહ દીજિયે કે એ લોગો! તુમ્હારે રબ કી તરફ સે

الۡحَـقُّ مِنۡ رَّبِّكُمۡ ۚ فَمَنِ اهۡتَدٰى فَاِنَّمَا يَهۡتَدِىۡ
તુમ્હારે પાસ હક આ ગયા હૈ, પસ જો હિદાયત કબૂલ કર લેગા વો અપને હી લિયે

لِنَفۡسِهٖ ۚ وَمَنۡ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيۡهَا ۚ وَمَاۤ
કરેગા ઔર જો ભટકેગા તો ઉસકા વબાલ ઉસી પર આએગા, ઔર મેં

اَنَا عَلَيۡكُمۡ بِوَكِيۡلٍ ؕ ۱۰۸ وَاتَّبِعۡ مَا يُوۡحٰۤى اِلَيۡكَ
તુમ્હારે ઉપર ઝિમ્મેદાર નહીં હું ૧૦૮ ઔર આપ ઉસકી પૈરવી કરેં જો આપ પર વહી કી જાતી હૈ

وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿١٠٩﴾

ઔર સબ્ર કીજિયે, યહાં તક કે અલ્લાહ ફૈસલા કર દે ઔર વો બેહતરીન ફૈસલા કરનેવાલા હૈ (૧૦૯)

સૂરએ હૂદ મક્કા મકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ મગર ચંદ આયતેં (૧૨,૧૭ ઔર ૧૧૪) મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૨૩ આયતેં ઔર ૧૦ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે (૫૨) નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૧ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ યૂનુસ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ

ઈસમેં (૯૫૬૭) હુરૂફ હૈં

ઈસમેં (૧૧૦૦) કલિમાત હૈં

الٓرٰ ۟ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ

અલિફ લામ રા, યે કિતાબ હૈ જિસકી આયતેં પેહલે મુહ્કમ કી ગઈ ફિર એક દાના ઔર ખબીર હસ્તી કી

حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ ۙ﴿١﴾ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنَّنِيْ لَكُمْ

તરફ સે ઉનકી તફસીલ કી ગઈ (૧) કે તુમ અલ્લાહ કે સિવા કિસી ઔર કી ઈબાદત ન કરો, મેં તુમ્હારી

مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ ۙ﴿٢﴾ وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ

જાનિબ ઉસકી તરફ સે ડરાનેવાલા ઔર ખુશખબરી દેનેવાલા હું (૨) ઔર યે કે તુમ અપને રબ સે માફી

تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ

ચાહો ઔર ઉસકી તરફ પલટ આઓ, વો તુમકો એક મુદ્દત તક અચ્છા લુત્ફ ઉઠાને કા મૌકા

مُّسَمًّى وَّيُؤْتِ كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ فَضْلَهٗ ؕ وَاِنْ

દેગા, ઔર હર ઝયાદહ કે મુસ્તહિક કો અપની તરફ સે ઝયાદહ અતા કરેગા, ઔર અગર

تَوَلَّوْا فَاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيْرٍ ﴿٣﴾

તુમ ફિર જાઓ તો મેં તુમ્હારે હક મેં એક બડે દિન કે અઝાબ સે ડરતા હું (૩)

اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤﴾

તુમ સબકો અલ્લાહ કી તરફ પલટના હૈ, ઔર વો હર ચીઝ પર કાદિર હૈ (૪)

اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ ؕ اَلَا

દેખો યે લોગ અપને સીનોં કો લપેટતે હૈં તાકે ઉસસે છુપ જાએં, ખબરદાર!

حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ

જબ વો કપડોં સે અપને આપકો ઢાંપતે હૈં, અલ્લાહ જાનતા હૈ જો કુછ વો છુપાતે હૈં

وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٥﴾

ઔર જો વો ઝાહિર કરતે હૈં, વો દિલોં કી બાત તક જાનનેવાલા હૈ (૫)

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
ઔર ઝમીન પર કોઈ ચલનેવાલા ઐના નહીં જિસકી રોઝી અલ્લાહ કે ઝિમ્મે ન હો, ઔર વો જાનતા હૈ

مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ؕ كُلٌّ فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٦﴾
જહાં કોઈ ઠહેરતા હૈ ઔર જહાં વો સોંપા જાતા હૈ, સબ કુછ એક ખુલી કિતાબ મેં મૌજૂદ હૈ ﴿٦﴾

وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ
ઔર વહી હૈ જિસને આસમાનોં ઔર ઝમીન કો છે દિનોં મેં પૈદા કિયા

اَيَّامٍ وَّكَانَ عَرْشُهٗ عَلَى الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ
ઔર ઉસકા અર્શ પાની પર થા, તાકે તુમકો આઝમાએ કે કોન તુમ મેં સે

اَحْسَنُ عَمَلًا ؕ وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ مِنْۢ
અચ્છા કામ કરતા હૈ, ઔર અગર આપ કહો કે મરને કે બાદ તુમ લોગ ઉઠાએ

بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ
જાઓગે તો મુન્કિરીન કેહતે હૈં કે યે તો એક ખુલા હુવા

اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِلٰٓى
જાદૂ હૈ ﴿٧﴾ ઔર અગર હમ કુછ મુદ્દત તક ઉનકી સઝા કો રોક

اُمَّةٍ مَّعْدُوْدَةٍ لَّيَقُوْلُنَّ مَا يَحْبِسُهٗ ؕ اَلَا يَوْمَ
દેં તો કેહતે હૈં કે કયા ચીઝ ઉસકો રોકે હુએ હૈ, સુન લો! જિસ દિન

يَاْتِيْهِمْ لَيْسَ مَصْرُوْفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا
વો ઉન પર આ પડેગા તો ઉનસે ફૈરા ન જાએગા ઔર ઉનકો ઘૈર લેગી વો ચીઝ જિસકા વો

بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٨﴾ ع وَلَئِنْ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً
મઝાક ઉડા રહે થે ﴿٨﴾ ઔર અગર હમ ઈન્સાન કો અપની કિસી રહમત સે નવાઝતે હૈં

ثُمَّ نَزَعْنٰهَا مِنْهُ ۚ اِنَّهٗ لَيَئُوْسٌ كَفُوْرٌ ﴿٩﴾ وَلَئِنْ
ફિર ઉસસે ઉસકો મેહરૂમ કર દેતે હૈં તો વો માયૂસ ઔર નાશુક્રા બન જાતા હૈ ﴿٩﴾ ઔર અગર

اَذَقْنٰهُ نَعْمَآءَ بَعْدَ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ ذَهَبَ
કિસી તકલીફ કે બાદ જો ઉસકો પહુંચી થી, ઉસકો હમ નેઅમત સે નવાઝતે હૈં તો વો કેહતા હૈ કે સારી

السَّيِّاٰتُ عَنِّيْ ؕ اِنَّهٗ لَفَرِحٌ فَخُوْرٌ ﴿١٠﴾ لا اِلَّا الَّذِيْنَ
મુસીબતેં મુજસે દૂર હો ગઈ(ઔર) વો ઈતરાનેવાલા, અકડનેવાલા બન જાતા હૈ ﴿١٠﴾ મગર જો લોગ

صَبَرُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ

સબ્ર કરનેવાલે ઔર નેક અમલ કરનેવાલે હૈં, ઉનકે લિયે બખ્શિશ હૈ

وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿١١﴾ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌۢ بَعْضَ مَا يُوْحٰٓى

ઔર બડા અજ્ર હૈ (૧૧) કહીં ઐસા ન હો કે આપ ઉસ ચીઝ કા કુછ હિસ્સા છોડ દેં જો આપકી તરફ વહી

اِلَيْكَ وَضَآئِقٌۢ بِهٖ صَدْرُكَ اَنْ يَّقُوْلُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ

કી ગઈ હૈ ઔર આપ ઈસ બાત પર તંગદિલ હોં કે વો કેહતે હૈં કે ઈસ પર કોઈ ખઝાના

عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَآءَ مَعَهٗ مَلَكٌ ؕ اِنَّمَآ اَنْتَ نَذِيْرٌ ؕ

કયૂં નહીં ઉતારા ગયા યા ઈસકે સાથ કોઈ ફરિશ્તા કયૂં નહીં આયા, આપ તો સિર્ફ એક ડરાનેવાલે હો

وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ﴿١٢﴾ؕ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ

ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કા ઝિમ્મેદાર હૈ (૧૨) કયા વો કેહતે હૈં કે પૈગમ્બરને ઈસ કિતાબ કો ઘડ લિયા હૈ,

قُلْ فَاْتُوْا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرَيٰتٍ وَّادْعُوْا مَنِ

કેહ દીજિયે કે તુમ ભી ઐસી હી દસ મન ઘડત સૂરતેં બના કર લે આઓ ઔર અલ્લાહ કે

اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٣﴾

સિવા જિસકો બુલા સકો બુલા લો અગર તુમ સચ્ચે હો (૧૩)

فَاِلَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اُنْزِلَ بِعِلْمِ

પસ અગર વો તુમ્હારા કહા પૂરા ન કર સકેં તો જાન લો કે યે અલ્લાહ કે ઈલ્મ સે

اللّٰهِ وَاَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٤﴾

ઉતરા હૈ ઔર યે કે ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં, ફિર કયા તુમ હુકમ કો માનતે હો (૧૪)

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا نُوَفِّ

જો લોગ દુનિયા કી ઝિંદગી ઔર ઉસકી ઝીનત ચાહતે હૈં હમ ઉનકે આ'માલ કા બદલા

اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيْهَا وَهُمْ فِيْهَا لَا يُبْخَسُوْنَ ﴿١٥﴾

દુનિયા હી મેં દે દેતે હૈં ઔર ઉસમેં ઉનકે સાથ કોઈ કમી નહીં કી જાતી (૧૫)

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا

યહી લોગ હૈં જિનકે લિયે આખિરત મેં આગ કે સિવા કુછ નહીં હૈ,

النَّارُ ۖ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا

ઉન્હોંને દુનિયા મેં જો કુછ બનાયા થા વો બરબાદ હુવા ઔર ખરાબ હો ગયા જો કુછ ઉન્હોંને

يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾ اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ وَيَتْلُوْهُ

કમાયા થા (૧૬) ભલા એક શખ્સ જો અપને રબ કી તરફ સે એક દલીલ પર હૈ ઉસકે બાદ અલ્લાહ કી તરફ

شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ؕ

સે ઉસકે લિયે એક ગવાહ ભી આ ગયા, ઔર ઉસસે પેહલે મૂસા(અ.સ.) કી કિતાબ રેહનુમા ઔર રહમત

اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ

કી હૈસિયત સે મૌજૂદ થી, ઐસી હી લોગ ઉસ પર ઈમાન લાતે હૈં, ઔર જમાઅતોં મેં સે જો કોઈ ઉસકા

فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ ۚ فَلَا تَكُ فِىْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۗ اِنَّهُ الْحَقُّ

ઈન્કાર કરે તો ઉસકે વા'દે કી જગહ આગ હૈ, પસ આપ ઉસકે બારે મેં શક મેં ન પડેં, યે હક હૈ

مِنْ رَّبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٧﴾

આપકે રબ કી તરફ સે મગર અકષર લોગ નહીં માનતે (૧૭)

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ؕ اُولٰٓئِكَ

ઔર ઉસસે બળ્હ કર ઝાલિમ કોન હૈ જો અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડે, ઐસે લોગ

يُعْرَضُوْنَ عَلٰى رَبِّهِمْ وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَآءِ

અપને રબ કે સામને પેશ હોંગે ઔર ગવાહી દેનેવાલે કહેંગે કે યે વો લોગ હૈં

الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ۚ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى

જિન્હોંને અપને રબ પર જૂઠ ઘડા થા, સુન લો! અલ્લાહ કી લા'નત હૈ

الظّٰلِمِيْنَ ۙ ﴿١٨﴾ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

ઝાલિમોં કે ઉપર (૧૮) ઉન લોગોં કે ઉપર જો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે લોગોં કો રોકતે હૈં

وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ؕ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٩﴾

ઔર ઉસમેં કજી (ટેળ્હાપન) ઢૂંઢતે હૈં, ઔર યહી લોગ આખિરત કે મુન્કિર હૈં (૧૯)

اُولٰٓئِكَ لَمْ يَكُوْنُوْا مُعْجِزِيْنَ فِى الْاَرْضِ وَمَا

વો લોગ ઝમીન મેં અલ્લાહ કો બેબસ કરનેવાલે નહીં ઔર ન

كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَآءَ ۘ يُضٰعَفُ

અલ્લાહ કે સિવા ઉનકા કોઈ મદદગાર હૈ, ઉન પર દોગુના

لَهُمُ الْعَذَابُ ؕ مَا كَانُوْا يَسْتَطِيْعُوْنَ السَّمْعَ وَمَا

અઝાબ હોગા, વો ન સુન સકતે હૈં ઔર ન

منزل ٣

وقف لازم

كَانُوْا يُبْصِرُوْنَ ﴿٢٠﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

દેખતે હૈં ﴿٢٠﴾ યે વો લોગ હૈં જિન્હોંને અપને આપકો ઘાટે મેં ડાલા

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ

ઔર વો સબ કુછ ઉનસે ખો ગયા જો ઉન્હોંને ઘડ રખ્ખા થા ﴿٢١﴾ ઈસમેં શક નહીં કે યહી લોગ

فِی الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ﴿٢٢﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

આખિરત મેં સબસે ઝયાદહ ઘાટે મેં રહેંગે ﴿٢٢﴾ જો લોગ ઈમાન લાએ

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَخْبَتُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ ۙ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ

ઔર જિન્હોંને નેક અમલ કિયે ઔર અપને રબ કે સામને આજિઝી કી વહી લોગ જન્નત

الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيْقَيْنِ

વાલે હૈં, વો ઉસમેં હમેશા રહેંગે ﴿٢٣﴾ ઉન દોનોં ગિરોહોં કી મિષાલ ઐસી હૈ

كَالْاَعْمٰى وَالْاَصَمِّ وَالْبَصِيْرِ وَالسَّمِيْعِ ؕ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ

જૈસે એક અંધા ઔર બેહરા હો ઔર દૂસરા દેખનેવાલા ઔર સુનનેવાલા, કયા યે દોનોં બરાબર

مَثَلًا ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى

હો જાએંગે, કયા તુમ ગૌર નહીં કરતે ﴿٢٤﴾ ઔર હમને નૂહ(અ.સ.) કો ઉસકી કૌમ કી તરફ

قَوْمِهٖٓ ۫ اِنِّیْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٢٥﴾ اَنْ لَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا

ભેજા કે મેં તુમકો ખુલા હુવા ડરાનેવાલા હું ﴿٢٥﴾ યે કે તુમ અલ્લાહ કે સિવા કિસીકી ઈબાદત

اللّٰهَ ؕ اِنِّیْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ

ન કરો, મેં તુમ પર એક દર્દનાક અઝાબ કે દિન કા અંદેશા રખતા હું ﴿٢٦﴾ ઉસકી કૌમ કે

الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا نَرٰىكَ اِلَّا

સરદારોંને જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા થા કહા કે હમ તો તુમકો બસ અપને જૈસા એક આદમી

بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرٰىكَ اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِيْنَ هُمْ

દેખતે હૈં ઔર હમ નહીં દેખતે કે કિસીને તુમ્હારી તાબેઅદારી કી હો સિવાય ઉનકે જો હમ મેં

اَرَاذِلُنَا بَادِیَ الرَّاْیِ ۚ وَمَا نَرٰى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ

બે હૈસિયત ઔર નાસમજા લોગ હૈં, ઔર હમ નહીં દેખતે કે તુમકો હમારે ઉપર કોઈ બડાઈ

فَضْلٍۭ بَلْ نَظُنُّكُمْ كٰذِبِيْنَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ

હાસિલ હો, બલ્કે હમ તો તુમકો જૂઠા ખયાલ કરતે હૈં ﴿٢٧﴾ નૂહ(અ.સ.)ને ફરમાયા: એ મેરી કૌમ! બતાઓ

اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَاٰتٰنِيْ رَحْمَةً

અગર મેં અપને રબ કી તરફ સે એક રોશન દલીલ પર હોં ઔર ઉસને મુજ પર અપને પાસ સે

مِّنْ عِنْدِهٖ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ ؕ اَنُلْزِمُكُمُوْهَا وَاَنْتُمْ

રહમત ભેજી હૈ મગર વો તુમકો નઝર ન આઈ તો કયા હમ ઉસકો તુમ પર ચિપકા સકતે હૈં જબકે તુમ

لَهَا كٰرِهُوْنَ ﴿٢٨﴾ وَيٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ؕ

ઉસસે બૈઝાર હો(૨૮) ઔર એ મેરી કૌમ! મેં ઈસ પર તુમસે કુછ માલ નહીં માંગતા,

اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ الَّذِيْنَ

મેરા અજ્ર તો બસ અલ્લાહ કે ઝિમ્મે હૈ ઔર મેં હરગિઝ ઉનકો અપને સે દૂર કરનેવાલા નહીં જો

اٰمَنُوْا ؕ اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا

ઈમાન લાએ હૈં, ઉન લોગોં કો અપને રબ સે મિલના હૈ, મગર મેં દેખતા હું કે તુમ લોગ જહાલત મેં

تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٩﴾ وَيٰقَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ

મુબ્તલા હો(૨૯) ઔર એ મેરી કૌમ! અલ્લાહ કે મુકાબલે મેં કોન મેરી મદદ કરેગા અગર મેં ઉન લોગોં કો

طَرَدْتُّهُمْ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ

ધુત્કાર દું, કયા તુમ ગૌર નહીં કરતે(૩૦) ઔર મેં તુમસે નહીં કેહતા કે મેરે પાસ

خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّيْ مَلَكٌ

અલ્લાહ કે ખઝાને હૈં ઔર ન મેં ગૈબ કી ખબર રખતા હું ઔર ન યે કેહતા હું કે મેં ફરિશ્તા હું,

وَّلَآ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ

ઔર મેં યે ભી નહીં કેહ સકતા કે જો લોગ તુમ્હારી નિગાહોં મેં હકીર હૈં ઉનકો અલ્લાહ કોઈ ભલાઈ

اللّٰهُ خَيْرًا ؕ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۚۖ اِنِّيْٓ

નહીં દેગા, અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ જો કુછ ઉનકે દિલોં મેં હૈ, અગર મેં ઐસા કહું

اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣١﴾ قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا

તો મેં હી ઝાલિમ હોંગા(૩૧) ઉન્હોંને કહા: એ નૂહ! તુમને હમસે ઝઘડા કિયા ઔર

فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ

બહોત ઝઘડા કર લિયા પસ અબ વો ચીઝ લે આઓ જિસકા તુમ હમસે વા'દા કરતે રહે હો અગર તુમ

مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ

સચ્ચે હો(૩૨) નૂહ(અ.સ.)ને ફરમાયા: ઉસકો તુમ્હારે ઉપર અલ્લાહ હી લાએગા અગર

شَآءَ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْٓ
વો ચાહેગા ઔર તુમ ઉસકે કાબૂ સે બાહર ન જા સકોગે (૩૩) ઔર મેરી નસીહત તુમકો ફાયદા નહીં દેગી

اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ
અગર મૈં તુમકો નસીહત કરના ચાહું જબકે અલ્લાહ યે ચાહતા હો કે વો તુમકો

اَنْ يُّغْوِيَكُمْ ؕ هُوَ رَبُّكُمْ ۟ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٣٤﴾ؕ اَمْ
ગુમરાહ કર દે, વહી તુમ્હારા રબ હૈ ઔર ઉસી કી તરફ તુમકો લૌટ કર જાના હૈ (૩૪) કયા વો

يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَعَلَيَّ اِجْرَامِيْ
કેહતે હૈં કે પૈગમ્બરને ઈસકો ઘડ લિયા હૈ? કેહ દીજિયે કે અગર મૈંને ઈસકો ઘડા હૈ તો મેરા જુર્મ મેરે ઉપર

وَاَنَا بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ ﴿٣٥﴾ع وَاُوْحِيَ اِلٰى نُوْحٍ
હૈ ઔર જો જુર્મ તુમ કર રહે હો ઉસસે મૈં બરી હું (૩૫) ઔર નૂહ (અ.સ.) કી તરફ વહી કી ગઈ કે

اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ
અબ આપકી કૌમ મેં સે કોઈ ઈમાન નહીં લાએગા સિવાય ઉસકે જો ઈમાન લા ચુકા,

فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٦﴾ج وَاصْنَعِ الْفُلْكَ
પસ આપ ઉન કામોં પર ગમગીન ન હો જો વો કર રહે હૈં (૩૬) ઔર હમારે રૂબરૂ

بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ
ઔર હમારે હુકમ સે આપ કશ્તી બનાઈયે ઔર ઝાલિમોં કે હક મેં મુજસે બાત

ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ ۟ وَكُلَّمَا
ન કીજિયે, બેશક યે લોગ ડૂબનેવાલે હૈં (૩૭) ઔર નુહ (અ.સ.) કશ્તી બનાને લગે, ઔર જબ કભી

مَرَّ عَلَيْهِ مَلَاٌ مِّنْ قَوْمِهٖ سَخِرُوْا مِنْهُ ؕ قَالَ
ઉનકી કૌમ કે કોઈ સરદાર ઉનકે પાસ સે ગુઝરતે વો ઉનકા મઝાક ઉડાતે, નૂહ (અ.સ.) કેહતે:

اِنْ تَسْخَرُوْا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا
અગર તુમ હમારા મઝાક ઉડાતે હો તો હમ ભી તુમ પર એક દિન હસેંગે જૈસે તુમ હમ પર

تَسْخَرُوْنَ ﴿٣٨﴾ؕ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ
હંસતે હો (૩૮) તુમ જલ્દ હી જાન લોગે કે વો કોન હૈં જિન પર વો અઝાબ આતા હૈ

يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٣٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا
જો ઉસકો રુસ્વા કર દે ઔર ઉસ પર વો અઝાબ ઉતરતા હૈ જો હમેશા રહેગા (૩૯) યહાં તક કે જબ

جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ قُلْنَا احْمِلْ فِيْهَا مِنْ
હમારા હુકમ આ પહુંચા ઔર તૂફાન ઉબલ પડા તો હમને (નૂહ સે) કહા કે હર કિસ્મ કે જાનવરો કા

كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
એક એક જોડા કશ્તી મેં રખ લો ઔર અપને ઘરવાલોં કો ભી સિવાય ઉન લોગોં કે જિનકે બારે મેં પેહલે

الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ ؕ وَمَآ اٰمَنَ مَعَهٗۤ اِلَّا قَلِيْلٌ ﴿٤٠﴾
કહા જા ચુકા હૈ ઔર સબ ઈમાનવાલોં કો ભી, ઔર થોડે હી લોગ થે જો નૂહ કે સાથ ઈમાન લાએ થે﴿٤٠﴾

وَقَالَ ارْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖىهَا وَمُرْسٰىهَا ؕ
ઔર નૂહ(અ.સ.)ને કહા કે કશ્તી મેં સવાર હો જાઓ, અલ્લાહ કે નામ સે ઉસકા ચલના હૈ ઔર ઉસકા

اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ تَجْرِيْ بِهِمْ فِيْ مَوْجٍ
ઠહેરના ભી, બેશક મેરા રબ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ﴿٤١﴾ ઔર કશ્તી પહાડ જૈસી મોજોં કે દરમિયાન

كَالْجِبَالِ ۫ وَنَادٰى نُوْحُ ِۨابْنَهٗ وَكَانَ فِيْ مَعْزِلٍ
ઉનકો લે કર ચલને લગી, ઔર નૂહ(અ.સ.)ને અપને બેટે કો પુકારા જો ઉસસે અલગ થા કે

يّٰبُنَيَّ ارْكَبْ مَّعَنَا وَلَا تَكُنْ مَّعَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٤٢﴾
ઓ મેરે બેટે! હમારે સાથ સવાર હો જા ઔર કાફિરોં કે સાથ મત રેહ﴿٤٢﴾

قَالَ سَاٰوِيْۤ اِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَآءِ ؕ قَالَ
ઉસને કહા: મેં કિસી પહાડ કી પનાહ લે લુંગા જો મુજકો પાની સે બચા લેગા, નૂહ(અ.સ.)ને કહા કે

لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ وَحَالَ
આજ કોઈ અલ્લાહ કે હુકમ સે બચાનેવાલા નહીં મગર વો જિસ પર અલ્લાહ રહમ કરે, ઔર દોનોં કે

بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ﴿٤٣﴾ وَقِيْلَ يٰۤاَرْضُ
દરમિયાન મોજ હાઈલ હો ગઈ ઔર વો ડૂબનેવાલોં મેં શામિલ હો ગયા﴿٤٣﴾ ઔર કહા ગયા કે એ ઝમીન!

ابْلَعِيْ مَآءَكِ وَيٰسَمَآءُ اَقْلِعِيْ وَغِيْضَ الْمَآءُ وَقُضِيَ
અપના પાની નિગલ લે ઔર એ આસમાન! થમ જા, ઔર પાની સુખા દિયા ગયા ઔર મા'મલે કા ફૈસલા

الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُوْدِيِّ وَقِيْلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ
હો ગયા ઔર કશ્તી જૂદી પહાડ પર ઠેહર ગઈ ઔર કેહ દિયા ગયા કે દૂર હો

الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٤﴾ وَنَادٰى نُوْحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِيْ
ઝાલિમોં કી કૌમ﴿٤٤﴾ ઔર નૂહ(અ.સ.)ને અપને રબ કો પુકારા ઔર કહા એ મેરે રબ! મેરા બેટા

ઈમામ હફ્સ કે નઝદીક મીમ કે ઝબર ઔર રા કે ઈમાલે કે સાથ પઢા જાએગા

منزل ٣

الربع

مِنْ اَهْلِيْ وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ

મેરે ઘરવાલોં મેં સે હૈ, ઔર બેશક આપકા વા'દા સચ્ચા હૈ ઔર આપ સબસે બડે

الْحٰكِمِيْنَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يٰنُوْحُ اِنَّهٗ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ ۚ اِنَّهٗ

હાકિમ હૈં(૪૫) અલ્લાહને કહા: એ નૂહ! વો તુમ્હારે ઘરવાલોં મેં સે નહીં, ઉસકે

عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ ۖ فَلَا تَسْـَٔلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ؕ

કામ ખરાબ હૈં, પસ મુજસે ઉસ ચીઝ કે લિયે સુવાલ ન કરો જિસકા તુમ્હેં ઈલ્મ નહીં,

اِنِّيْۤ اَعِظُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ

મેં તુમકો નસીહત કરતા હું કે નાદાનોં મેં સે ન બનો(૪૬) નૂહ(અ.સ.)ને કહા: એ મેરે રબ!

اِنِّيْۤ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ مَا لَيْسَ لِيْ بِهٖ عِلْمٌ ؕ

મેં આપકી પનાહ ચાહતા હું કે આપસે વો ચીઝ માંગુ જિસકા મુજે ઈલ્મ નહીં,

وَاِلَّا تَغْفِرْ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْۤ اَكُنْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٤٧﴾

ઔર અગર આપ મુજે માફ ન કરેં ઔર મુજ પર રહમ ન ફરમાએં તો મેં બરબાદ હો જાઉંગા(૪૭)

قِيْلَ يٰنُوْحُ اهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكٰتٍ عَلَيْكَ

કહા ગયા કે એ નૂહ! ઉતરો હમારી તરફ સે સલામતી કે સાથ ઔર બરકતોં કે સાથ તુમ પર

وَعَلٰۤى اُمَمٍ مِّمَّنْ مَّعَكَ ؕ وَاُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ

ઔર ઉન ગિરોહોં પર જો તુમ્હારે સાથ હૈં, ઔર (ઉનસે ઝુહૂર મેં આનેવાલે)ગિરોહ કે હમ ઉનકો ફાયદા

يَمَسُّهُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ

દેંગે ફિર ઔર ઉનકો હમારી તરફ સે એક દર્દનાક અઝાબ પકડ લેગા(૪૮) યે ગૈબ કી ખબરેં

الْغَيْبِ نُوْحِيْهَاۤ اِلَيْكَ ۚ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَاۤ اَنْتَ

હૈં જિનકો હમ આપકી તરફ વહી કર રહે હૈં, ઈસસે પેહલે ન આપ ઈનકો જાનતે થે

وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا ۛؕ فَاصْبِرْ ۛؕ اِنَّ الْعَاقِبَةَ

ઔર ન આપકી કૌમ, પસ સબ્ર કરેં બેશક નેક અંજામ ડરનેવાલોં

لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٩﴾ ع وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ

કે લિયે હૈં(૪૯) ઔર આદ કી તરફ હમને ઉનકે ભાઈ હૂદ(અ.સ.)કો ભેજા, ઉસને કહા કે એ મેરી કૌમ!

اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا

અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો, ઉસકે સિવા તુમ્હારા કોઈ મા'બૂદ નહીં, તુમને મહઝ જૂઠ

مُفْتَرُوْنَ ۝٥٠ يٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ؕ اِنْ اَجْرِيَ
ઘડ રખ્ખે હૈં ૫૦ એ મેરી કૌમ! મેં ઈસ પર તુમસે કોઈ અજ્ર નહીં માંગતા, મેરા અજ્ર તો

اِلَّا عَلَى الَّذِيْ فَطَرَنِيْ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝٥١ وَيٰقَوْمِ
ઉસી પર હે જિસને મુજકો પૈદા કિયા હૈ, કયા તુમ સમજતે નહીં ૫૧ ઔર એ મેરી કૌમ!

اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَآءَ
અપને રબ સે માફી ચાહો ફિર ઉસકી તરફ પલટો, વો તુમ્હારે ઉપર ખૂબ બારિશેં

عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا وَّيَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
બરસાએગા ઔર તુમ્હારી કુવ્વત પર મઝીદ કુવ્વત કા ઈઝાફા કરેગા, ઔર તુમ મુજરીમ હોકર મુંહ ન

مُجْرِمِيْنَ ۝٥٢ قَالُوْا يٰهُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَّمَا
ફેર લો ૫૨ ઉન્હોંને કહા કે એ હૂદ! તુમ હમારે પાસ કોઈ ખુલી નિશાની લે કર નહીં આએ હો, ઔર હમ

نَحْنُ بِتَارِكِيْٓ اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ
તુમ્હારે કેહને સે અપને મા'બૂદોં કો છોડનેવાલે નહીં હૈં, ઔર હમ હરગિઝ તુમકો માનનેવાલે

بِمُؤْمِنِيْنَ ۝٥٣ اِنْ نَّقُوْلُ اِلَّا اعْتَرٰىكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا
નહીં હૈં ૫૩ હમ તો યહી કહેંગે કે તુમ્હારે ઉપર હમારે મા'બૂદોં મેં સે કિસીકી માર

بِسُوْٓءٍ ؕ قَالَ اِنِّيْٓ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَاشْهَدُوْٓا اَنِّيْ بَرِيْٓءٌ
પડ ગઈ હૈ, હૂદ(અ.સ.)ને કહાઃ મેં અલ્લાહ કો ગવાહ ઠેહરાતા હું ઔર તુમ ભી ગવાહ રહો કે મેં બરી હું

مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ۝٥٤ مِنْ دُوْنِهٖ فَكِيْدُوْنِيْ جَمِيْعًا ثُمَّ
ઉનસે જિનકો તુમ શરીક કરતે હો ૫૪ ઉસકે સિવા, પસ તુમ સબ મિલ કર મેરે ખિલાફ તદ્બીર કરો ફિર

لَا تُنْظِرُوْنِ ۝٥٥ اِنِّيْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّيْ وَرَبِّكُمْ ؕ
મુજકો મોહલત ન દો ૫૫ મૈંને અલ્લાહ પર ભરોસા કિયા જો મેરા ભી રબ હૈ ઔર તુમ્હારા ભી રબ હૈ,

مَا مِنْ دَآبَّةٍ اِلَّا هُوَ اٰخِذٌۢ بِنَاصِيَتِهَا ؕ اِنَّ رَبِّيْ عَلٰى
કોઈ જાનદાર ઐસા નહીં જિસકી ચૌટી ઉસકે હાથ મેં ન હો, બેશક મેરા રબ સીધી રાહ પર

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝٥٦ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ مَّآ
હે ૫૬ અગર તુમ મુંહ મોડતે હો તો મૈંને તુમકો વો પૈગામ પહુંચા દિયા જિસકો દે કર મુજે તુમ્હારી તરફ ભેજા

اُرْسِلْتُ بِهٖٓ اِلَيْكُمْ ؕ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّيْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۚ
ગયા થા, ઔર મેરા રબ તુમ્હારી જગહ તુમ્હારે સિવા કિસી ઔર ગિરોહ કો જાનશીન (ખલીફા)બનાએગા,

منزل ٣

وَلَا تَضُرُّوْنَهٗ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ رَبِّیْ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ حَفِیْظٌ ﴿۵۷﴾
ઔર તુમ ઉસકા કુછ બિગાડ ન સકોગે, બેશક મેરા રબ હર ચીઝ પર નિગેહબાન હૈ (૫૭)

وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّیْنَا هُوْدًا وَّالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ
ઔર જબ હમારા હુકમ આ પહુંચા તો હમને અપની રહમત સે બચા લિયા હૂદ કો ઔર ઉન લોગોં કો જો

بِرَحْمَةٍ مِّنَّا ۚ وَنَجَّیْنٰهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِیْظٍ ﴿۵۸﴾
ઉસકે સાથ ઈમાન લાએ થે ઔર હમને ઉનકો એક સખ્ત અઝાબ સે બચા લિયા (૫૮)

وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوْا بِاٰیٰتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهٗ
ઔર યે આદ થે કે ઉન્હોંને અપને રબ કી નિશાનિયોં કા ઈન્કાર કિયા ઔર ઉસકે રસૂલોં કો ન માના

وَاتَّبَعُوْٓا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِیْدٍ ﴿۵۹﴾ وَاُتْبِعُوْا فِیْ هٰذِهِ
ઔર હર સર્કશ ઔર મુખાલિફ કી બાત કી ઈત્તિબાઅ કી (૫૯) ઔર ઉનકે પીછે લા'નત લગા દી ગઈ

الدُّنْیَا لَعْنَةً وَّیَوْمَ الْقِیٰمَةِ ؕ اَلَآ اِنَّ عَادًا كَفَرُوْا
ઈસ દુનિયા મેં ઔર કયામત કે દિન, સુન લો! આદ ને અપને રબ કા

رَبَّهُمْ ؕ اَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُوْدٍ ﴿۶۰﴾ ع وَاِلٰی ثَمُوْدَ
ઈન્કાર કિયા, સુન લો! દૂરી હૈ આપકે લિયે જો હૂદ કી કૌમ થી (૬૦) ઔર ષમૂદ કી તરફ

اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۘ قَالَ یٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ
હમને ઉનકે ભાઈ સાલેહ(અ.સ.) કો ભેજા, ઉસને કહા: એ મેરી કૌમ! અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો, ઉસકે

مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرُهٗ ؕ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ
સિવા કોઈ તુમ્હારા મા'બૂદ નહીં, ઉસીને તુમકો ઝમીન સે બનાયા

وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِیْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَیْهِ ؕ
ઔર ઉસમેં તુમકો આબાદ કિયા, પસ ઉસસે માફી ચાહો ફિર ઉસકી તરફ રુજૂઅ કરો,

اِنَّ رَبِّیْ قَرِیْبٌ مُّجِیْبٌ ﴿۶۱﴾ قَالُوْا یٰصٰلِحُ قَدْ كُنْتَ
બેશક મેરા રબ કરીબ હૈ, કુબૂલ કરનેવાલા હૈ (૬૧) ઉન્હોંને કહા કે એ સાલેહ! ઈસસે પેહલે હમકો

فِیْنَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَآ اَتَنْهٰىنَآ اَنْ نَّعْبُدَ
તુમસે ઉમ્મીદ થી, કયા તુમ હમકો ઉનકી ઈબાદત સે રોકતે હો

مَا یَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا وَاِنَّنَا لَفِیْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ
જિનકી ઈબાદત હમારે બાપ–દાદા કરતે થે, ઔર જિસ ચીઝ કી તરફ તુમ હમકો બુલાતે હો ઉસકે બારે મેં

اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ﴿۶۲﴾ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ

હમકો સખ્ત શુબહ હૈ, ઔર હમ બડે શક મેં હૈં (૬૨) ઉસને કહા કે એ મેરી કૌમ! બતાઓ અગર મેં

عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَاٰتٰىنِيْ مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ

અપની રબ કી તરફ સે એક વાઝેહ દલીલ પર હું ઔર ઉસને મુજકો અપને પાસ સે રહમત દી હૈ તો

يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهٗ ۫ فَمَا تَزِيْدُوْنَنِيْ

મુજકો અલ્લાહ સે કોન બચાએગા અગર મેં ઉસકી નાફરમાની કરું, પસ તુમ કુછ નહીં બળ્હાઓગે મેરા

غَيْرَ تَخْسِيْرٍ ﴿۶۳﴾ وَيٰقَوْمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ

સિવાય નુકસાન કે (૬૩) ઔર એ મેરી કૌમ! યે અલ્લાહ કી ઉંટની તુમ્હારે લિયે એક

اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا

નિશાની હૈ, પસ ઉસકો છોડ દો કે વો અલ્લાહ કી ઝમીન મેં ખાએ ઔર ઉસકો કોઈ તકલીફ

بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيْبٌ ﴿۶۴﴾ فَعَقَرُوْهَا

ન પહુંચાઓ વરના બહોત જલ્દ તુમકો અઝાબ પકડ લેગા (૬૪) ફિર ઉન્હોંને ઉસકે પાંવ કાટ ડાલે,

فَقَالَ تَمَتَّعُوْا فِيْ دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ؕ ذٰلِكَ

તબ સાલેહ(અ.સ.)ને કહા કે તીન દિન ઔર અપને ઘરોં મેં ફાયદા ઉઠા લો, યે એક

وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوْبٍ ﴿۶۵﴾ فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا

વા'દા હૈ જો જૂઠા ન હોગા (૬૫) ફિર જબ હમારા હુકમ આ ગયા તો હમને અપની રહમત સે

صٰلِحًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ

સાલેહ કો ઔર ઉન લોગોં કો જો ઉસકે સાથ ઈમાન લાએ થે બચા લિયા ઔર ઉસ દિન કી

خِزْيِ يَوْمِىِٕذٍ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿۶۶﴾

રુસ્વાઈ સે(મહફૂઝ રખ્ખા), બેશક આપકા રબ હી તાકતવર, ઝબરદસ્ત હૈ (૬૬)

وَاَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ

ઔર જિન લોગોંને ઝુલ્મ કિયા થા એક હોલનાક આવાઝને પકડ લિયા ફિર સુબહ કો વો

دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿۶۷﴾ لا كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ؕ اَلَآ

અપને ઘરોં મેં ઉંધે પડે રેહ ગયે (૬૭) જૈસે કે વો કભી ઉનમેં બસે હી નહીં, સુનો!

اِنَّ ثَمُوْدَاْ كَفَرُوْا رَبَّهُمْ ؕ اَلَا بُعْدًا لِّثَمُوْدَ ﴿۶۸﴾ ع

ષમૂદ ને અપને રબ કા ઈન્કાર કિયા, સુનો! ફિટકાર હૈ ષમૂદ કે લિયે (૬૮)

منزل ۳ ع ۶

وَلَقَدۡ جَآءَتۡ رُسُلُنَآ اِبۡرٰهِيۡمَ بِالۡبُشۡرٰى قَالُوۡا

ઔર ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)કે પાસ હમારે ફરિશ્તે ખુશખબરી લે કર આએ(ઔર) કહા કે તુમ પર સલામતી હો,

سَلٰمًا ؕ قَالَ سَلٰمٌ فَمَا لَبِثَ اَنۡ جَآءَ بِعِجۡلٍ حَنِيۡذٍ ﴿٦٩﴾

ઈબ્રાહીમને કહા: તુમ પર ભી સલામતી હો, ફિર દેરી ન ગુઝરી કે ઈબ્રાહીમ એક ભુના હુઆ બછડા લે આએ(૬૯)

فَلَمَّا رَاٰۤ اَيۡدِيَهُمۡ لَا تَصِلُ اِلَيۡهِ نَكِرَهُمۡ وَاَوۡجَسَ

ફિર જબ દેખા કે ઉનકે હાથ ખાને કી તરફ નહીં બળ્હ રહે હૈં તો ખડક ગયે ઔર દિલ હી દિલ મેં

مِنۡهُمۡ خِيۡفَةً ؕ قَالُوۡا لَا تَخَفۡ اِنَّاۤ اُرۡسِلۡنَاۤ اِلٰى

ઉનસે ડરે, ઉન્હોંને કહા કે ડરો નહીં હમ લૂત(અ.સ.)કી કૌમ કી તરફ

قَوۡمِ لُوۡطٍ ؕ ﴿٧٠﴾ وَامۡرَاَتُهٗ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتۡ فَبَشَّرۡنٰهَا

ભેજે ગયે હૈં(૭૦) ઔર ઈબ્રાહીમ(અ.સ.) કી બીવી ખડી થી વો હંસ પડી, પસ હમને ઉસકો ઈસ્હાક કી

بِاِسۡحٰقَ ۙ وَمِنۡ وَّرَآءِ اِسۡحٰقَ يَعۡقُوۡبَ ﴿٧١﴾ قَالَتۡ

ખુશખબરી દી ઔર ઈસ્હાક કે આગે યાકૂબ કી(૭૧)ઉસને કહા:

يٰوَيۡلَتٰٓى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوۡزٌ وَّهٰذَا بَعۡلِىۡ شَيۡخًا ؕ

એ ખરાબી! કયા મુજે બચ્ચા હોગા હાલાંકે મૈં તો બુઢિયા હું ઔર યે મેરે શોહર ભી બૂળ્હે હૈં,

اِنَّ هٰذَا لَشَىۡءٌ عَجِيۡبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوۡۤا اَتَعۡجَبِيۡنَ مِنۡ اَمۡرِ

યે તો એક અજીબ બાત હૈ(૭૨) ફરિશ્તોંને કહા: કયા તુમ અલ્લાહ કે હુકમ પર

اللّٰهِ رَحۡمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكٰتُهٗ عَلَيۡكُمۡ اَهۡلَ الۡبَيۡتِ ؕ

તઅજ્જુબ કરતી હો, ઈબ્રાહીમ કે ઘરવાલો! તુમ પર અલ્લાહ કી રહમતેં ઔર બરકતેં હૈં,

اِنَّهٗ حَمِيۡدٌ مَّجِيۡدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنۡ اِبۡرٰهِيۡمَ

બેશક અલ્લાહ નિહાયત કાબિલે તારીફ, બડી શાનવાલા હૈ(૭૩) ફિર જબ ઈબ્રાહીમ(અ.સ.) કા ખૌફ

الرَّوۡعُ وَجَآءَتۡهُ الۡبُشۡرٰى يُجَادِلُنَا فِىۡ قَوۡمِ

દૂર હુવા ઔર ઉનકો ખુશખબરી મિલી તો વો હમસે કૌમે લૂત કે બારે મેં બહષ

لُوۡطٍ ؕ ﴿٧٤﴾ اِنَّ اِبۡرٰهِيۡمَ لَحَلِيۡمٌ اَوَّاهٌ مُّنِيۡبٌ ﴿٧٥﴾

કરને લગે(૭૪) બેશક ઈબ્રાહીમ બડે બુર્દબાર, નરમદિલ ઔર રજૂઅ કરનેવાલે થે(૭૫)

يٰۤاِبۡرٰهِيۡمُ اَعۡرِضۡ عَنۡ هٰذَا ۚ اِنَّهٗ قَدۡ جَآءَ اَمۡرُ

એ ઈબ્રાહીમ! ઉસકો છોડો, બેશક તુમ્હારે રબ કા હુકમ

رَبِّكَ ۚ وَاِنَّهُمْ اٰتِيْهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُوْدٍ ﴿٧٦﴾
આ ચુકા હૈ ઔર ઉન પર એક ઐસા અઝાબ આનેવાલા હૈ જો લૌટાયા નહીં જાતા(૭૬)

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ
ઔર જબ હમારે ફરિશ્તે લૂત(અ.સ.) કે પાસ પહુંચે તો વો ઘભરાએ ઔર ઉનકે આને સે

بِهِمْ ذَرْعًا وَّقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيْبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَآءَهٗ
દિલ તંગ હુઆ, ઉસને કહા: આજ કા દિન બડા સખ્ત હૈ(૭૭)ઔર ઉસકી કૌમ કે લોગ

قَوْمُهٗ يُهْرَعُوْنَ اِلَيْهِ ؕ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ
દોડતે હુએ ઉસકે પાસ આએ, ઔર વો પેહલે સે બુરે કામ

السَّيِّاٰتِ ؕ قَالَ يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيْ هُنَّ اَطْهَرُ
કર રહે થે, લૂત(અ.સ.)ને કહા: એ મેરી કૌમ! યે મેરી બેટિયાં હૈં વો તુમ્હારે લિયે ઝયાદહ

لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ فِيْ ضَيْفِيْ ؕ اَلَيْسَ
પાકીઝા હૈં, પસ તુમ અલ્લાહ સે ડરો ઔર મુજકો મેરે મેહમાનોં કે સામને રુસ્વા ન કરો, કયા તુમ મેં

مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيْدٌ ﴿٧٨﴾ قَالُوْا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا
કોઈ ભલા આદમી નહીં હૈ(૭૮)ઉન્હોંને કહા: તુમ જાનતે હો કે હમકો તુમ્હારી બેટિયોં સે

فِيْ بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ ۚ وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيْدُ ﴿٧٩﴾
કુછ ગર્ઝ નહીં ઔર તુમ જાનતે હો કે હમ કયા ચાહતે હૈં(૭૯)

قَالَ لَوْ اَنَّ لِيْ بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوِيْٓ اِلٰى رُكْنٍ
લૂત(અ.સ.)ને કહા: કાશ! મેરે પાસ તુમસે મુકાબલે કી કુવ્વત હોતી યા મેં કિસી મઝબૂત સહારે કી

شَدِيْدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوْا يٰلُوْطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوْٓا
પનાહ લેતા(૮૦)ફરિશ્તોંને કહા કે એ લૂત! હમ આપકે રબ કે ભેજે હુએ હૈં, વો હરગિઝ આપ તક

اِلَيْكَ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ
પહુંચ ન સકેગેં, પસ આપ અપને લોગોં કો લે કર કુછ રાત રહે નિકલ જાઈએ ઔર તુમ મેં સે કોઈ

مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَ ؕ اِنَّهٗ مُصِيْبُهَا مَآ
મુડ કર ન દેખેં, મગર આપકી બીવી કે ઉસ પર વહી કુછ ગુઝરનેવાલા હૈ જો ઉન લોગોં પર

اَصَابَهُمْ ؕ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ؕ اَلَيْسَ الصُّبْحُ
ગુઝરેગા, ઉનકે લિયે સુબહ કા વકત મુકર્રર હૈ, કયા સુબહ

بِقَرِيْبٍ ﴿٨١﴾ فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا કરીબ નહીં ﴿૮૧﴾ કે જબ હમારા હુકમ આ પહુંચા તો હમને ઉસ બસ્તી કો ઉલટ પુલટ કર દિયા
وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ ۙ مَّنْضُوْدٍ ﴿٨٢﴾ ઔર ઉસ પર કંકરેલે પથ્થર બરસાએ જો તેહ બ તેહ થે ﴿૮૨﴾
مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ۭ وَمَا هِيَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ આપકે રબ કે પાસ સે નિશાન લગાએ હુએ, ઔર વો બસ્તી ઉન ઝાલિમોં સે કુછ
بِبَعِيْدٍ ﴿٨٣﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۭ قَالَ يٰقَوْمِ દૂર નહીં ﴿૮૩﴾ ઔર મદ્યન કી તરફ ઉનકે ભાઈ શુઐબ(અ.સ.) કો ભેજા, ઉસને કહા કે એ મેરી કૌમ!
اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ وَلَا تَنْقُصُوا અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો ઉસકે સિવા તુમ્હારા કોઈ મા'બૂદ નહીં, ઔર નાપ તોલ મેં
الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ اِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ وَّاِنِّيْٓ اَخَافُ ઔર વઝન કરને મેં કોઈ કમી ન કરો, મેં તુમકો અચ્છે હાલ મેં દેખ રહા હું ઔર મેં તુમ પર એક ઘેર લેને
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيْطٍ ﴿٨٤﴾ وَيٰقَوْمِ اَوْفُوا વાલે દિન કે અઝાબ સે ડરતા હું ﴿૮૪﴾ ઔર એ મેરી કૌમ! નાપ તોલ કો
الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ ઔર વઝન કો પૂરા કરો ઈન્સાફ કે સાથ, ઔર લોગોં કો ઉનકી ચીઝેં
اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٨٥﴾ ઘટા કર ન દો, ઔર ઝમીન મેં ફસાદ મચાતે ન ફિરો ﴿૮૫﴾
بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ જો અલ્લાહ કા દિયા બચ રહે વો તુમ્હારે લિયે બેહતર હૈ અગર તુમ મો'મિન હો, ઔર મેં તુમ્હારે ઉપર
وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوْا يٰشُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ નિગેહબાન નહીં હું ﴿૮૬﴾ ઉન્હોંને કહા કે એ શુઐબ! કયા તુમ્હારી નમાઝ તુમકો યે સિખાતી હૈ કે હમ ઉન
تَاْمُرُكَ اَنْ نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَآ اَوْ اَنْ نَّفْعَلَ فِيْٓ ચીઝોં કો છોડ દેં જિનકી ઈબાદત હમારે બાપ–દાદા કિયા કરતે થે યા અપને માલ મેં અપની મર્ઝી કે
اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا ۭ اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَلِيْمُ الرَّشِيْدُ ﴿٨٧﴾ મુતાબિક તસર્રુફ કરના છોડ દેં, બસ તુમ હી તો એક અકલમંદ ઔર નેક ચલન આદમી હો ﴿૮૭﴾

ع ١٥

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّىْ

શુઐબ(અ.સ.)ને કહા એ મેરી કૌમ! બતાઓ અગર મેં અપને રબ કી તરફ સે એક વાઝેહ દલીલ પર હું

وَرَزَقَنِىْ مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ

ઔર ઉસને અપની જાનિબ સે મુજકો અચ્છા રિઝ્ક ભી દિયા, ઔર મેં નહીં ચાહતા કે મેં ખુદ વહી કામ

اِلٰى مَآ اَنْهٰىكُمْ عَنْهُ ؕ اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا

કરું જિસસે મેં તુમકો રોક રહા હું, મેં તો સિર્ફ ઈસ્લાહ ચાહતા હું જહાં તક

اسْتَطَعْتُ ؕ وَمَا تَوْفِيْقِىْٓ اِلَّا بِاللّٰهِ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

હો સકે, ઔર મુજે તૌફીક તો અલ્લાહ હી સે મિલેગી, ઉસી પર મેંને ભરોસા કિયા હૈ

وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ﴿۸۸﴾ وَيٰقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِىْٓ اَنْ

ઔર ઉસી કી તરફ મેં રુજૂઅ કરતા હું (૮૮) ઔર એ મેરી કૌમ! ઐસા ન હો કે મેરી ઝિદ કર કે તુમ પર

يُّصِيْبَكُمْ مِّثْلُ مَآ اَصَابَ قَوْمَ نُوْحٍ اَوْ قَوْمَ هُوْدٍ اَوْ

વો આફત આ પડે જો કૌમે નૂહ યા કૌમે હૂદ યા કૌમે સાલેહ પર

قَوْمَ صٰلِحٍ ؕ وَمَا قَوْمُ لُوْطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيْدٍ ﴿۸۹﴾ وَاسْتَغْفِرُوْا

આઈ થી, ઔર લૂત કી કૌમ તો તુમસે દૂર ભી નહીં (૮૯) ઔર અપને રબ સે

رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ ؕ اِنَّ رَبِّىْ رَحِيْمٌ وَّدُوْدٌ ﴿۹۰﴾ قَالُوْا

માફી માંગો ફિર ઉસકી તરફ પલટ આઓ, બેશક મેરા રબ મહેરબાન હૈ મુહબ્બત વાલા હૈ (૯૦) ઉન્હોંને

يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَقُوْلُ وَاِنَّا لَنَرٰىكَ

કહા એ શુઐબ! જો તુમ કેહતે હો ઉસકા બહોત સા હિસ્સા હમારી સમજ મેં નહીં આતા ઔર હમ તો

فِيْنَا ضَعِيْفًا ۚ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنٰكَ ز وَمَآ اَنْتَ

દેખતે હૈં કે તુમ હમ મેં કમઝોર હો, ઔર અગર તુમ્હારી બિરાદરી ન હોતી તો હમ તુમકો પથ્થર માર માર

عَلَيْنَا بِعَزِيْزٍ ﴿۹۱﴾ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَهْطِىْٓ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ

કર હલાક કર દેતે ઔર તુમ હમ પર કુછ ભારી નહીં હો (૯૧) શુઐબ(અ.સ.)ને કહા કે એ મેરી કૌમ! કયા

اللّٰهِ ؕ وَاتَّخَذْتُمُوْهُ وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا ؕ اِنَّ رَبِّىْ بِمَا

મેરી બિરાદરી તુમ પર અલ્લાહ સે ઝયાદહ ભારી હૈ ઔર અલ્લાહ કો તુમને પીઠ પીછે ડાલ દિયા હૈ,

تَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿۹۲﴾ وَيٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ

બેશક મેરે રબ કે કાબૂ મેં હૈ જો કુછ તુમ કરતે હો (૯૨) ઔર એ મેરી કૌમ! તુમ અપને તરીકે પર કામ કિયે

اِنِّیْ عَامِلٌ ؕ سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ یَّاْتِیْهِ عَذَابٌ જાઓ ઔર મેં અપને તરીકે પર કામ કરતા રહુંગા, જલ્દ હી તુમકો મા'લૂમ હો જાએગા કે કિસકે ઉપર
یُّخْزِیْهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ؕ وَارْتَقِبُوْۤا اِنِّیْ مَعَكُمْ રુસ્વા કરનેવાલા અઝાબ આતા હૈ ઔર કોન જૂઠા હૈ, ઔર ઈન્તિઝાર કરો મેં ભી તુમ્હારે સાથ ઈન્તિઝાર
رَقِیْبٌ ﴿۹۳﴾ وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّیْنَا شُعَیْبًا وَّالَّذِیْنَ કરનેવાલોં મેં હું (૯૩) ઔર જબ હમારા હુકમ આયા હમને શુઐબ(અ.સ.)કો ઔર જો ઉસકે સાથ ઈમાન
اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا ۚ وَاَخَذَتِ الَّذِیْنَ ظَلَمُوا લાએ થે અપને રહમત સે બચા લિયા, ઔર જિન લોગોંને ઝુલ્મ કિયા થા ઉનકો કડકને
الصَّیْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِیْ دِیَارِهِمْ جٰثِمِیْنَ ﴿۹۴﴾ كَاَنْ પકડ લિયા પસ વો અપને ઘરોં મેં ઉંધે પડે રેહ ગયે (૯૪) ગોયા કે
لَّمْ یَغْنَوْا فِیْهَا ؕ اَلَا بُعْدًا لِّمَدْیَنَ كَمَا بَعِدَتْ કભી ઉનમેં બસે હી ન થે, સુન લો! ફિટકાર હૈ મદ્યન કો જૈસે ફિટકાર હુઈ થી
ثَمُوْدُ ﴿۹۵﴾ ع وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰی بِاٰیٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ ષમૂદ કો (૯૫) ઔર હમને મૂસા(અ.સ.)કો અપની નિશાનિયોં ઔર વાઝેહ સનદ કે સાથ
مُّبِیْنٍ ﴿۹۶﴾ اِلٰی فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَاتَّبَعُوْۤا اَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ ભેજા (૯૬) ફિરઔન ઔર ઉસકે સરદારોં કી તરફ, ફિર વો ફિરઔન કે હુકમ પર ચલે,
وَمَاۤ اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِیْدٍ ﴿۹۷﴾ یَقْدُمُ قَوْمَهٗ یَوْمَ હાલાંકે ફિરઔન કા કોઈ હુકમ દુરુસ્ત ન થા (૯૭) કયામત કે દિન વો અપની કૌમ કે
الْقِیٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ ؕ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُوْدُ ﴿۹۸﴾ આગે હોગા ઔર ઉનકો આગ પર પહુંચાએગા, ઔર કૈસા બુરા ઘાટ હૈ જિસ પર વો પહુંચેગેં (૯૮)
وَاُتْبِعُوْا فِیْ هٰذِهٖ لَعْنَةً وَّیَوْمَ الْقِیٰمَةِ ؕ بِئْسَ الرِّفْدُ ઔર ઈસ દુનિયા મેં ઉનકે પીછે લા'નત લગા દી ગઈ ઔર કયામત કે દિન ભી, કૈસા બુરા ઈન્આમ હૈ જો
الْمَرْفُوْدُ ﴿۹۹﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْقُرٰی نَقُصُّهٗ عَلَیْكَ ઉનકો મિલા (૯૯) યે બસ્તિયોં કે કુછ હાલાત હૈં જો હમ આપકો સુના રહે હૈં,
مِنْهَا قَآئِمٌ وَّحَصِیْدٌ ﴿۱۰۰﴾ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ઉનમેં સે બાઝ અબ તક કાઈમ હૈં ઔર બાઝ મિટ ગઈ (૧૦૦) ઔર હમને ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા બલ્કે

ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَمَآ اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِيْ
ઉન્હોંને ખુદ અપને ઉપર ઝુલ્મ કિયા, ફિર જબ આપકે રબ કા હુકમ આ ગયા

يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَآءَ اَمْرُ
તો ઉનકે વો મા'બૂદ ઉનકે કુછ કામ ન આએ જિનકો વો અલ્લાહ કે સિવા

رَبِّكَ ؕ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتْبِيْبٍ ﴿۱۰۱﴾ وَكَذٰلِكَ اَخْذُ
પુકારતે થે, ઔર ઉન્હોંને ઉનકે હક મેં બરબાદી કે સિવા કુછ નહીં બઢાયા (૧૦૧) ઔર આપકે રબ કી પકડ

رَبِّكَ اِذَآ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ ؕ اِنَّ اَخْذَهٗٓ
ઐસી હી હૈ જબકે વો બસ્તિયોં કો ઉનકે ઝુલ્મ પર પકડતા હૈ, બેશક ઉસકી પકડ

اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ ﴿۱۰۲﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ خَافَ
બડી દર્દનાક ઔર સખ્ત હૈ (૧૦૨) ઈસમેં ઉન લોગોં કે લિયે નિશાની હૈ જો આખિરત કે

عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ؕ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ ۙ لَّهُ النَّاسُ
અઝાબ સે ડરેં, વો એક ઐસા દિન હૈ જિસમેં સબ લોગ જમા હોંગે

وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ﴿۱۰۳﴾ وَمَا نُؤَخِّرُهٗٓ اِلَّا لِاَجَلٍ
ઔર વો હાઝરી કા દિન હોગા (૧૦૩) ઔર હમ ઉસકો એક મુદ્દત તક કે લિયે ટાલ રહે હૈં

مَّعْدُوْدٍ ﴿۱۰۴﴾ ؕ يَوْمَ يَاْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ
જો મુકર્રર હૈ (૧૦૪) જબ વો દિન આએગા તો કોઈ જાન ઉસકી ઈજાઝત કે બગૈર ગુફ્તગૂ ન કર સકેગી,

فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَّسَعِيْدٌ ﴿۱۰۵﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ شَقُوْا فَفِي
પસ ઉનમેં કુછ બદનસીબ હોંગે ઔર કુછ ખુશનસીબ (૧૦૫) પસ જો લોગ બદનસીબ હૈં વો

النَّارِ لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّشَهِيْقٌ ﴿۱۰۶﴾ ۙ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا
આગ મેં હોંગે, ઉનકો વહાં ચીખના હૈ ઔર દહારના (૧૦૬) વો ઉસમેં રહેંગે જબ તક

دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ؕ اِنَّ
આસમાન ઔર ઝમીન કાઈમ હૈં મગર જો આપકા રબ ચાહે, બેશક

رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ﴿۱۰۷﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ سُعِدُوْا
આપકા રબ કર ડાલતા હૈ જો ચાહતા હૈ (૧૦૭) ઔર જો લોગ ખુશનસીબ હૈં

فَفِي الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ
તો વો જન્નત મેં હોંગે, વો ઉસમેં રહેંગે જબ તક આસમાન ઔર ઝમીન

وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ؕ عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوْذٍ ﴿١٠٨﴾

કાઈમ હૈં મગર જો આપકા રબ ચાહે, બખ્શિશ હૈ બેઈન્તિહા (૧૦૮)

فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَآءِ ؕ مَا يَعْبُدُوْنَ

પસ આપ ઉન ચીઝોં સે શક મેં ન રહેં જિનકી યે લોગ ઈબાદત કર રહે હૈં, યે તો બસ ઉસી તરહ

اِلَّا كَمَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُهُمْ مِّنْ قَبْلُ ؕ وَاِنَّا لَمُوَفُّوْهُمْ

ઈબાદત કર રહે હૈં જિસ તરહ ઈન સે પેહલે ઈનકે બાપ–દાદા ઈબાદત કર રહે થે, ઔર હમ ઉનકા હિસ્સા

نَصِيْبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوْصٍ ﴿١٠٩﴾ ع وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى

પૂરા પૂરા દેંગે બગૈર કિસી કમી કે (૧૦૯) ઔર હમને મૂસા(અ.સ.)કો

الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

કિતાબ દી ફિર ઉસમેં ફૂટ પડ ગઈ, ઔર અગર આપકે રબ કી તરફ સે પેહલે હી એક બાત

مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّهُمْ لَفِيْ شَكٍّ

ન આ ચુકી હોતી તો ઉનકે દરમિયાન ફૈસલા કર દિયા જાતા, ઔર યે લોગ ઈસકે બારે મેં (અભી તક)

مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿١١٠﴾ وَاِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ

સખ્ત કિસ્મ કે શક મેં પડે હુએ હૈં (૧૧૦) ઔર યકીનન આપકા રબ હર એક કો ઉસકે આ'માલ કા

اَعْمَالَهُمْ ؕ اِنَّهٗ بِمَا يَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ

પૂરા બદલા દેગા, વો બા ખબર હૈ ઉસસે જો વો કર રહે હૈં (૧૧૧) પસ આપ જમે રહીએ

كَمَآ اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ؕ اِنَّهٗ

જૈસાકે આપકો હુકમ હુવા હૈ ઔર વો ભી જિન્હોંને આપકે સાથ તૌબા કી હૈ ઔર હદ સે ન બળ્હો, બેશક

بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُوْٓا اِلَى الَّذِيْنَ

વો દેખ રહા હૈ જો તુમ કરતે હો (૧૧૨) ઔર ઉનકી તરફ ન જુકો જિન્હોંને

ظَلَمُوْا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۙ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ

ઝુલ્મ કિયા વરના તુમકો આગ પકડ લેગી ઔર અલ્લાહ કે સિવા તુમ્હારા

مِنْ اَوْلِيَآءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿١١٣﴾ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ

કોઈ મદદગાર નહીં, ફિર તુમ કહીં મદદ ન પાઓગે (૧૧૩) ઔર નમાઝ કાઈમ કીજિયે દિન કે દોનોં

النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ الَّيْلِ ؕ اِنَّ الْحَسَنٰتِ يُذْهِبْنَ

હિસ્સોં મેં ઔર રાત કે કુછ હિસ્સે મેં, બેશક નેકિયાં દૂર કરતી હૈં

السَّيِّاٰتِ ؕ ذٰلِكَ ذِكۡرٰى لِلذّٰكِرِيۡنَ ۝۱۱۴ وَاصۡبِرۡ فَاِنَّ
બુરાઈયોં કો, યે એક નસીહત હૈ ઉન લોગોં કે લિયે જો નસીહત માનેં(૧૧૪) ઔર સબ્ર કરેં, બેશક

اللّٰهَ لَا يُضِيۡعُ اَجۡرَ الۡمُحۡسِنِيۡنَ ۝۱۱۵ فَلَوۡلَا كَانَ مِنَ
અલ્લાહ નેકી કરનેવાલોં કા અજ્ર ઝાયેઅ નહીં કરતા(૧૧૫) પસ કયૂં ન ઐસા હુવા કે

الۡقُرُوۡنِ مِنۡ قَبۡلِكُمۡ اُولُوۡا بَقِيَّةٍ يَّنۡهَوۡنَ عَنِ
તુમસે પેહલે કી કૌમોં મેં ઐસે એહ્લે ખૈર હોતે જો લોગોં કો ઝમીન મેં

الۡفَسَادِ فِى الۡاَرۡضِ اِلَّا قَلِيۡلًا مِّمَّنۡ اَنۡجَيۡنَا مِنۡهُمۡ ۚ
ફસાદ કરને સે રોકતે, ઐસે થોડે લોગ નિકલે જિનકો હમને ઉનમેં સે બચા લિયા,

وَاتَّبَعَ الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا مَاۤ اُتۡرِفُوۡا فِيۡهِ وَكَانُوۡا
ઔર ઝાલિમ લોગ તો ઉસી ઐશ મેં પડે રહે જો ઉન્હેં મિલા થા ઔર વો

مُجۡرِمِيۡنَ ۝۱۱۶ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهۡلِكَ الۡقُرٰى بِظُلۡمٍ
મુજ્રિમ થે(૧૧૬) ઔર આપકા રબ ઐસા નહીં કે વો બસ્તિયોં કો નાહક તબાહ કર દે,

وَّاَهۡلُهَا مُصۡلِحُوۡنَ ۝۱۱۷ وَلَوۡ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ
હાલાંકે ઉસકે રેહનેવાલે ઈસ્લાહ કરનેવાલે હૈં(૧૧૭) ઔર અગર આપકા રબ ચાહતા તો લોગોં કો

النَّاسَ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلَا يَزَالُوۡنَ مُخۡتَلِفِيۡنَ ۝۱۱۸
એક હી ઉમ્મત બના દેતા મગર વો હમેંશા ઈખ્તિલાફ મેં રહેંગે(૧૧૮)

اِلَّا مَنۡ رَّحِمَ رَبُّكَ ؕ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمۡ ؕ وَتَمَّتۡ
સિવાય ઉનકે જિન પર આપકા રબ રહમ ફરમાએ, ઔર ઉસને ઈસી લિયે ઉનકો પૈદા કિયા હૈ, ઔર

كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمۡلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الۡجِنَّةِ وَالنَّاسِ
આપકે રબ કી બાત પુરી હુઈ કે મેં જહન્નમ કો જિન્નાત ઔર ઈન્સાનોં સે ઈકઠ્ઠે

اَجۡمَعِيۡنَ ۝۱۱۹ وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيۡكَ مِنۡ اَنۡۢبَآءِ
ભર દુંગા(૧૧૯) ઔર હમ રસૂલોં કે અહ્વાલ સે સબ ચીઝેં આપકો

الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهٖ فُؤَادَكَ ۚ وَجَآءَكَ فِىۡ هٰذِهِ
સુના રહે હૈં જિસસે આપકે દિલ કો મઝબૂત કરેં ઔર ઉસમેં તુમ્હારે પાસ

الۡحَقُّ وَمَوۡعِظَةٌ وَّذِكۡرٰى لِلۡمُؤۡمِنِيۡنَ ۝۱۲۰ وَقُلۡ
હક આયા હૈ ઔર મો'મિનોં કે લિયે નસીહત ઔર યાદ દિહાની(૧૨૦) ઔર જો લોગ

لِّلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ ۭ اِنَّا
ઈમાન નહીં લાએ ઉનસે કેહ દીજિયે કે તુમ અપને તરીકે પર અમલ કરતે રહો ઔર હમ (અપને તરીકે

عٰمِلُوْنَ ﴿۱۲۱﴾ وَانْتَظِرُوْا ۚ اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ﴿۱۲۲﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ
પર) અમલ કર રહે હૈં ﴿૧૨૧﴾ ઔર ઈન્તિઝાર કરો હમ ભી મુન્તઝિર હૈં ﴿૧૨૨﴾ ઔર આસમાનોં ઔર ઝમીન કી

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهٗ فَاعْبُدْهُ
છુપી બાત અલ્લાહ કે પાસ હૈ ઔર તમામ ઉમૂર ઉસી કી તરફ લૌટાએ જાતે હૈં, પસ આપ ઉસી કી

وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۭ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲۳﴾ ع
ઈબાદત કરેં ઔર ઉસી પર ભરોસા રખ્ખેં, ઔર આપકા રબ ઉસસે બેખબર નહીં જો તુમ કર રહે હો ﴿૧૨૩﴾

سورة يوسف ١٢ — ع ١٠

સૂરએ યૂસુફ મકકા મુકર્રમા મેં નાઝિલ હુઈ મગર ચંદ આયતેં (૧,૨,૩ ઔર ૭) મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૧૧ આયતેં ઔર ૧૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૫૩ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૨ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ હૂદ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૬૦૦) કલિમાત હૈં | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ઈસમેં (૭૧૬૬) હુરૂફ હૈં

الٓرٰ ۣ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿۱﴾ۣ اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ
અલિફ લામ રા, યે વાઝેહ કિતાબ કી આયતેં હૈં ﴿૧﴾ હમને ઈસકો અરબી

قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۲﴾ نَحْنُ نَقُصُّ
કુર્આન બજના કર ઉતારા હૈ, તાકે તુમ સમજો ﴿૨﴾ હમ આપકો બેહતરીન

عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ هٰذَا
વાકિઆ સુનાતે હૈં ઉસ કુર્આન કી બદોલત જો હમને આપકી તરફ

الْقُرْاٰنَ ۖ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الْغٰفِلِيْنَ ﴿۳﴾
વહી કિયા, વરના ઈસસે પેહલે બેશક આપ બેખબરોં મેં સે થે ﴿૩﴾

اِذْ قَالَ يُوْسُفُ لِاَبِيْهِ يٰٓاَبَتِ اِنِّىْ رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ
જબ યૂસુફ(અ.સ.)ને અપને વાલિદ સે કહા કે અબ્બા જાન! મૈંને ખ્વાબ મેં ગ્યારહ

كَوْكَبًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِىْ سٰجِدِيْنَ ﴿۴﴾
સિતારે ઔર સૂરજ ઔર ચાંદ દેખે હૈં, મૈંને ઉનકો દેખા કે વો મુજકો સજદા કર રહે હૈં ﴿૪﴾

قَالَ يٰبُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ
ઉસકે વાલિદ ને કહા કે એ મેરે બેટે! તુમ અપના ખ્વાબ અપને ભાઈઓં કો ન સુનાના

منزل ٣

فَيَكِيْدُوْا لَكَ كَيْدًا ؕ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ
કે વો તુમ્હારે ખિલાફ કોઈ સાઝિશ કરને લગેં, બેશક શૈતન ઈન્સાન કા ખુલા હુવા

مُّبِيْنٌ ۝۵ وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ
દુશ્મન હૈ(૫) ઔર ઈસી તરફ તુમ્હારા રબ તુમકો મુન્તખબ કરેગા ઔર તુમકો બાતોં કી

تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى
હકીકત તક પહુંચના સિખાએગા ઔર તુમ પર ઔર આલે યાકૂબ પર અપની નેઅમત

اٰلِ يَعْقُوْبَ كَمَآ اَتَمَّهَا عَلٰٓى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ
પૂરી કરેગા જિસ તરહ વો ઈસસે પેહલે તુમ્હારે બાપ–દાદા ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્હાક(અ.સ.) પર

اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝۶ لَقَدْ
અપની નેઅમત પૂરી કર ચુકા હૈ, યકીનન તુમ્હારા રબ જાનનેવાલા, હિકમતવાલા હૈ(૬) હકીકત યે હૈ કે

كَانَ فِيْ يُوْسُفَ وَاِخْوَتِهٖٓ اٰيٰتٌ لِّلسَّآئِلِيْنَ ۝۷ اِذْ
યૂસુફ(અ.સ.) ઔર ઉસકે ભાઈઓં મેં પૂછનેવાલોં કે લિયે બડી નિશાનિયાં હૈં(૭) જબ

قَالُوْا لَيُوْسُفُ وَاَخُوْهُ اَحَبُّ اِلٰٓى اَبِيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ
ઉસકે ભાઈઓંને આપસ મેં કહા કે યૂસુફ ઔર ઉસકા ભાઈ હમારે વાલિદ કો હમસે ઝયાદહ મહબૂબ હૈં,

عُصْبَةٌ ؕ اِنَّ اَبَانَا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنِ ۝۸ اقْتُلُوْا
હાલાંકે હમ એક પૂરી જમાઅત હૈં, યકીનન હમારે વાલિદ એક ખુલી હુઈ ગલતી મેં મુબ્તલા હૈં(૮) યૂસુફ

يُوْسُفَ اَوِ اطْرَحُوْهُ اَرْضًا يَّخْلُ لَكُمْ وَجْهُ اَبِيْكُمْ
કો કત્લ કર દો યા ઉસકો કિસી જગહ ફેંક દો, તાકે તુમ્હારે વાલિદ કી તવજ્જુહ સિર્ફ તુમ્હારી તરફ હો

وَتَكُوْنُوْا مِنْۢ بَعْدِهٖ قَوْمًا صٰلِحِيْنَ ۝۹ قَالَ قَآئِلٌ
જાએ ઔર ઉસકે બાદ તુમ બિલ્કુલ ઠીક હો જાના(૯) ઉનમેં સે એક કેહનેવાલે ને

مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوْا يُوْسُفَ وَاَلْقُوْهُ فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ
કહા કે યૂસુફ કો કત્લ ન કરો, અગર તુમ કુછ કરને હી વાલે હો તો ઉસકો કિસી

يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ۝۱۰
અંધે કુંવે મેં ડાલ દો, કોઈ રાહ ચલતા કાફલા ઉસકો નિકાલ લે જાએગા(૧૦) ઉન્હોંને વાલિદ

قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مَالَكَ لَا تَاْمَنَّا عَلٰى يُوْسُفَ وَاِنَّا
સે કહા: એ હમારે અબ્બાજાન! કયા બાત હૈ કે આપ યૂસુફ કે મા'મલે મેં હમ પર ભરોસા નહીં કરતે,

◊ યહાં ઈદગામ કે સાથ ઈશ્મામ કરના વાજિબ હૈ.

لَهٗ لَنٰصِحُوْنَ ﴿۱۱﴾ اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَّرْتَعْ وَيَلْعَبْ

હાલાંકે હમ તો ઉસકે ખૈરખ્વાહ હૈં (૧૧) કલ ઉસકો હમારે સાથ ભેજ દીજિયે, ખૂબ ખાએ ઔર ખેલે

وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿۱۲﴾ قَالَ اِنِّيْ لَيَحْزُنُنِيْٓ اَنْ تَذْهَبُوْا

ઔર હમ ઉસકે નિગેહબાન હૈં (૧૨) વાલિદને કહા: મૈં ઈસસે ગમગીન હોતા હું કે તુમ ઉસકો

بِهٖ وَاَخَافُ اَنْ يَّاْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُوْنَ ﴿۱۳﴾

લે જાઓ ઔર મુજકો અંદેશા હે કે ઉસકો કોઈ ભેડિયા ખા જાએ જબકે તુમ ઉસસે ગાફિલ હો (૧૩)

قَالُوْا لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّآ اِذًا

ઉન્હોંને કહા કે અગર ઉસકો ભેડિયા ખા ગયા જબ કે હમ એક પૂરી જમાઅત હૈં તો હમ બડે ખસારેવાલે

لَّخٰسِرُوْنَ ﴿۱۴﴾ فَلَمَّا ذَهَبُوْا بِهٖ وَاَجْمَعُوْٓا اَنْ يَّجْعَلُوْهُ

ષાબિત હોંગે (૧૪) ફિર જબ વો ઉસકો લે ગયે ઔર યે તૈ કર લિયા કે ઉસકો એક અંધે

فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ ۚ وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ

કુંવે મેં ડાલ દેં, ઔર હમને યૂસુફ(અ.સ.) કો વહી કી કે તુમ ઉનકો ઉનકા યે કામ

هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۱۵﴾ وَجَآءُوْٓ اَبَاهُمْ عِشَآءً

જતાઓગે ઔર વો(તુમકો)ન જાનેંગે (૧૫) ઔર વો શામ કો અપને વાલિદ કે પાસ

يَّبْكُوْنَ ﴿۱۶﴾ قَالُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا

રોતે હુએ આએ (૧૬) ઉન્હોંને કહા: એ હમારે અબ્બા! હમ દોડ કા મુકાબલા કરને લગે ઔર યૂસુફ કો હમને

يُوْسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ

અપને સામાન કે પાસ છોડ દિયા ફિર ઉસકો ભેડિયા ખા ગયા, ઔર આપ હમારી બાત કા યકીન

لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِيْنَ ﴿۱۷﴾ وَجَآءُوْ عَلٰى قَمِيْصِهٖ بِدَمٍ

ન કરેંગે ચાહે હમ સચ્ચે હોં (૧૭) ઔર વો યૂસુફ કી કમીસ પર જૂઠા ખૂન લગા કર લે

كَذِبٍ ؕ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ؕ فَصَبْرٌ

આએ, વાલિદને કહા: નહીં, બલ્કે તુમ્હારે નફસ ને તુમ્હારે લિયે એક બાત બના દી હે, અબ સબ્ર હી

جَمِيْلٌ ؕ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ ﴿۱۸﴾ وَجَآءَتْ

બેહતર હે, ઔર જો બાત તુમ ઝાહિર કર રહે હો ઉસ પર અલ્લાહ હી સે મદદ માંગતા હું (૧૮) ઔર એક કાફલા

سَيَّارَةٌ فَاَرْسَلُوْا وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى دَلْوَهٗ ؕ قَالَ يٰبُشْرٰى

આયા તો ઉન્હોંને અપના પાની ભરનેવાલા ભેજા, ઉસને અપના ડોલ લટકાયા, ઉસને કહા: ખુશખબરી હો!

هٰذَا غُلٰمٌ ؕ وَاَسَرُّوْهُ بِضَاعَةً ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا

યે તો એક લડકા હૈ ઔર ઉસકો તિજારત કા માલ સમજ કર મહફૂઝ કર લિયા, ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતા

يَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۭ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ ۚ

થા જો વો કર રહે થે ⑲ ઔર ઉન્હોંને ઉસકો થોડી સી કીમત(યા'ની)ચંદ દિરહમ કે બદલે બેચ દિયા,

وَكَانُوْا فِيْهِ مِنَ الزَّاهِدِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ الَّذِى اشْتَرٰىهُ

ઔર વો ઉસસે બે રગ્બત થે ⑳ ઔર એહ્‌લે મિસ્ર મેં સે જિસ શખ્સ ને

مِنْ مِّصْرَ لِامْرَاَتِهٖۤ اَكْرِمِىْ مَثْوٰىهُ عَسٰۤى اَنْ يَّنْفَعَنَاۤ

ઉસકો ખરીદા ઉસને અપની બીવી સે કહા કે ઈસકો અચ્છી તરહ રખ્ખો, ઉમ્મીદ હૈ કે વો હમારે લિયે

اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا ؕ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِى الْاَرْضِ ۫

મુફીદ હો યા હમ ઉસકો બેટા બના લેં, ઔર ઈસ તરહ હમને યૂસુફ(અ.સ.)કો ઉસ મુલ્ક મેં જગહ દી

وَلِنُعَلِّمَهٗ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ؕ وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰٓى

ઔર તાકે હમ ઉસકો બાતોં કી તાવીલ સિખાએં, ઔર અલ્લાહ અપને કામ પર ગાલિબ

اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗۤ

રેહતા હૈ લેકિન અકષર લોગ નહીં જાનતે ㉑ ઔર જબ વો અપની ભરપૂર જવાની કો પહુંચા

اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٢٢﴾

તો હમને ઉસકો હુકમ ઔર ઈલ્મ અતા કિયા, ઔર નેકી કરનેવાલોં કો હમ ઐસા હી બદલા દેતે હૈં ㉒

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِىْ هُوَ فِىْ بَيْتِهَا عَنْ نَّفْسِهٖ وَغَلَّقَتِ

ઔર યૂસુફ(અ.સ.) જિસ ઔરત કે ઘર મેં થે વો ઉસકો ફુસ્લાને લગી ઔર એક રોઝ દરવાઝે

الْاَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ؕ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهٗ

બંદ કર દિયે ઔર બોલી કે આ જા, યૂસુફને કહા: અલ્લાહ કી પનાહ! વો મેરા

رَبِّىْۤ اَحْسَنَ مَثْوَاىَ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٣﴾

આકા હૈ ઉસને મુજે અચ્છી તરહ રખ્ખા હૈ, બેશક ઝાલિમ લોગ કભી કામયાબી નહીં પાતે ㉓

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا ۚ لَوْلَاۤ اَنْ رَّاٰ بُرْهَانَ رَبِّهٖ ؕ

ઔર ઔરતને ઉસકા ઈરાદા કર લિયા ઔર વો ભી ઉસકા ઈરાદા કરતા અગર વો અપને રબ કી દલીલ ન

كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوْٓءَ وَالْفَحْشَآءَ ؕ اِنَّهٗ مِنْ

દેખ લેતા, ઐસા હુવા તાકે હમ ઉસસે બુરાઈ ઔર બેહયાઈ કો દૂર કર દેં, બેશક વો

عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۲۴﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيْصَهٗ

હમારે ચુને હુએ બંદો મેં સે થા (૨૪) ઔર દોનોં દરવાઝે કી તરફ ભાગે ઔર ઔરતને યૂસુફ કા કુર્તા

مِنْ دُبُرٍ وَّاَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ؕ قَالَتْ مَا جَزَآءُ

પીછે સે ફાડ દિયા, ઔર દોનોંને ઉસકે શોહર કો દરવાઝે પર પાયા, ઔરત બોલી કે જો તેરી ઘરવાલી કે

مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوْٓءًا اِلَّآ اَنْ يُّسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ

સાથ બુરાઈ કા ઈરાદા કરે ઉસકી સઝા ઈસકે સિવા કયા હે કે ઉસે કૈદ કિયા જાએ યા ઉસે સખ્ત અઝાબ

اَلِيْمٌ ﴿۲۵﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِيْ عَنْ نَّفْسِيْ وَشَهِدَ شَاهِدٌ

દિયા જાએ (૨૫) યૂસુફ(અ.સ.)ને કહા કે ઈસીને મુજે ફુસ્લાને કી કોશિશ કી, ઔર ઔરત કે કુંબે વાલોં મેં સે

مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ

એક ગવાહી દેનેવાલેને ગવાહી દી કે અગર ઉસકા કુર્તા આગે સે ફટા હુવા હો તો ઔરત સચ્ચી હે

وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿۲۶﴾ وَاِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ

ઔર વો જૂઠા હે (૨૬) ઔર અગર ઉસકા કુર્તા પીછે સે ફટા હો

دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۲۷﴾ فَلَمَّا رَاٰ قَمِيْصَهٗ

તો ઔરત જૂઠી હે ઔર વો સચ્ચા હે (૨૭) ફિર જબ અઝીઝને દેખા કે ઉસકા કુર્તા

قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهٗ مِنْ كَيْدِكُنَّ ؕ اِنَّ كَيْدَكُنَّ

પીછે સે ફટા હે તો ઉસને કહા કે બેશક યે તુમ ઔરતોં કી ચાલ હે, ઔર તુમ્હારી ચાલેં બહોત બડી

عَظِيْمٌ ﴿۲۸﴾ يُوْسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ٜ وَاسْتَغْفِرِيْ

હોતી હૈં (૨૮) યૂસુફ! ઈસસે દરગુઝર કરો, ઔર એ ઔરત! તુ અપની ગલતી કી

لِذَنْۢبِكِ ۚۖ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِـِٕيْنَ ﴿۲۹﴾ ع وَقَالَ نِسْوَةٌ

મઆફી માંગ, બેશક તુ હી ખતાકાર થી (૨૯) ઔર શહર કી ઔરતોં મેં ચર્ચા હોને લગા

فِي الْمَدِيْنَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ تُرَاوِدُ فَتٰىهَا عَنْ نَّفْسِهٖ ۚ

કે અઝીઝ કી બીવી અપને(જવાન)ગુલામ કો અપના મતલબ નિકાલને કે લિયે બેહલાને ફુસ્લાને મેં લગી

قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ؕ اِنَّا لَنَرٰىهَا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۳۰﴾

રેહતી હે, ઉસકે દિલ મેં યૂસુફ કી મુહબ્બત બૈઠ ગઈ હે, હમારે ખ્યાલ મેં તો વો ખુલી ગુમરાહી મેં હે (૩૰)

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ

ફિર જબ ઉસને ઉનકા ફરેબ સુના તો ઉસને ઉનકો બુલા ભેજા ઔર ઉનકે લિયે

منزل ۳

ع ۳ ۱۴

لَهُنَّ مُتَّكَاً وَّاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّيْنًا
એક મજલિસ તૈયાર કી ઔર ઉનમેં સે હર એક કો એક એક છુરી દી ઔર યૂસુફ સે કહા કે તુમ ઈનકે

وَّقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۚ فَلَمَّا رَاَيْنَهٗۤ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ
સામને આઓ, ફિર જબ ઔરતોંને ઉસકો દેખા તો વો દંગ રેહ ગઈ ઔર ઉન્હોંને અપને હાથ કાટ ડાલે

اَيْدِيَهُنَّ ۫ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا ؕ اِنْ هٰذَاۤ
ઔર ઉન્હોંને કહાઃ હાશા લિલ્લાહ!(અલ્લાહ કી પનાહ) યે આદમી નહીં યે તો કોઈ બુઝુર્ગ

اِلَّا مَلَكٌ كَرِيْمٌ ﴿۳۱﴾ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِىْ لُمْتُنَّنِىْ فِيْهِ ؕ
ફરિશ્તા હૈ (૩૧) ઉસ વકત અઝીઝે મિસ્ર કી બીવીને કહાઃ યહી હૈ વો જિસકે બારે મેં તુમ મુજે તા'ને દે રહી થીં,

وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهٗ عَنْ نَّفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ ؕ وَلَئِنْ لَّمْ
મેંને હર ચંદ ઉસસે અપના મતલબ હાસિલ કરના ચાહા લેકિન યે બાલ બાલ બચા રહા, ઔર જો કુછ મેં ઉસસે

يَفْعَلْ مَاۤ اٰمُرُهٗ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُوْنًا مِّنَ الصّٰغِرِيْنَ ﴿۳۲﴾
કેહ રહી હું અગર યે ન કરેગા તો યકીનન કેદ કર દિયા જાએગા ઔર બેશક યે બહોત હી બે ઈઝ્ઝત હોગા (૩૨)

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَىَّ مِمَّا يَدْعُوْنَنِىْۤ اِلَيْهِ ۚ
યૂસુફ(અ.સ.)ને કહાઃ એ મેરે રબ! કેદખાના મુજકો ઉસ ચીઝ સે ઝયાદહ પસંદ હૈ જિસકી તરફ યે મુજે બુલા

وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّىْ كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ مِّنَ
રહી હૈં, ઔર અગર આપને ઉનકે ફરેબ કો મુજ સે દૂર ન કિયા તો મેં ઉનકી તરફ માઈલ હો જાઉંગા ઔર નાદાનોં

الْجٰهِلِيْنَ ﴿۳۳﴾ فَاسْتَجَابَ لَهٗ رَبُّهٗ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ؕ
મેં સે હો જાઉંગા (૩૩) પસ ઉસકે રબને ઉસકી દુઆ કબૂલ કર લી ઔર ઉનકે ફરેબ કો ઉસસે દૂર કર દિયા,

اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۳۴﴾ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا رَاَوُا
બેશક વો સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હૈ (૩૪) ફિર નિશાનિયાં દેખ લેને કે બાદ ઉન લોગોં કી સમજ મેં આયા કે

الْاٰيٰتِ لَيَسْجُنُنَّهٗ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿۳۵﴾ ع وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ
એક મુદ્દત કે લિયે ઉસકો કેદ કર દેં (૩૫) ઔર કેદખાને મેં ઉસકે સાથ દો ઔર નવજવાન

فَتَيٰنِ ؕ قَالَ اَحَدُهُمَاۤ اِنِّىْۤ اَرٰىنِىْۤ اَعْصِرُ خَمْرًا ۚ
દાખિલ હુએ, ઉનમેં સે એક ને(એક રોઝ) કહા કે મેં ખ્વાબ મેં દેખતા હું કે મેં શરાબ નિચોડ રહા હું,

وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنِّىْۤ اَرٰىنِىْۤ اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْسِىْ خُبْزًا تَاْكُلُ
ઔર દૂસરે ને કહા કે મેં ખ્વાબ મેં દેખતા હું કે અપને સર પર રોટી ઉઠાએ હુએ હું જિસ મેં સે

منزل ۳

ع ۲

الطَّيْرُ مِنْهُ ؕ نَبِّئْنَا بِتَاْوِيْلِهٖ ۚ اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٦﴾
ચિડિયાં ખા રહી હૈં, હમકો ઉસકી તા'બીર બતાઓ, હમ દેખતે હૈં કે તુમ નેક લોગોં મેં સે હો ﴿٣٦﴾

قَالَ لَا يَاْتِيْكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقٰنِهٖٓ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا بِتَاْوِيْلِهٖ
યૂસુફ(અ.સ.)ને કહા: જો ખાના તુમકો મિલતા હૈ ઉસકે આને સે પેહલે મેં તુમ્હેં ઈન ખ્વાબોં કી

قَبْلَ اَنْ يَّاْتِيَكُمَا ؕ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِيْ رَبِّيْ ؕ اِنِّيْ
તા'બીર બતા દુંગા, યે ઉસ ઈલ્મ મેં સે હૈ જો મેરે રબને મુજે સિખાયા હૈ, મેંને

تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
ઉન લોગોં કે મઝહબ કો છોડા જો અલ્લાહ પર ઈમાન નહીં લાતે ઔર વો લોગ આખિરત કે

كٰفِرُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ
મુન્કિર હૈં ﴿٣٧﴾ ઔર મેંને અપને બુઝુર્ગોં ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્હાક ઔર યાકૂબ(અ.સ.)કે મઝહબ કી

وَيَعْقُوْبَ ؕ مَا كَانَ لَنَآ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ
પૈરવી કી, હમકો યે હક નહીં કે હમ કિસી ચીઝ કો અલ્લાહ કા શરીક ઠેહરાએં,

ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
યે અલ્લાહ કા ફઝ્‌લ હૈ હમારે ઉપર ઔર સબ લોગોં કે ઉપર મગર અકષર

النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٨﴾ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ
લોગ શુક્ર નહીં કરતે ﴿٣٨﴾ એ મેરે જેલ કે સાથિયો! કયા જુદા જુદા

مُّتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُوْنَ
કઈ મા'બૂદ બેહતર હૈં યા અકેલા ઝબરદસ્ત અલ્લાહ? ﴿٣٩﴾ તુમ ઉસકે સિવા નહીં પૂજતે

مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّآ
મગર કુછ નામોં કો જો તુમને ઔર તુમ્હારે બાપ–દાદાને રખ લિયે હૈં, અલ્લાહને

اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ اَمَرَ
ઉસકી કોઈ સનદ નહીં ઉતારી, ઈક્તિદાર સિર્ફ અલ્લાહ હી કે લિયે હૈ, ઉસને હુકમ દિયા હૈ કે

اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ ؕ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
ઉસકે સિવા કિસી કી ઈબાદત ન કરો, યહી સીધા દીન હૈ મગર બહોત સે

النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٠﴾ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّآ اَحَدُكُمَا
લોગ નહીં જાનતે ﴿٤٠﴾ એ મેરે કેદખાને કે સાથિયો! તુમ મેં સે એક

فَيَسْقِيْ رَبَّهٗ خَمْرًا ۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ

અપને આકા કો શરાબ પિલાએગા, ઔર જો દૂસરા હૈ ઉસકો સૂલી દી જાએગી ફિર પરિન્દે ઉસકે સર મેં સે

مِنْ رَّاْسِهٖ ؕ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِيْ فِيْهِ تَسْتَفْتِيٰنِ ﴿۴۱﴾

ખાએંગે, ઉસ મા'મલે કા ફૈસલા હો ગયા જિસકે બારે મેં તુમ પૂછ રહે થે (૪૧)

وَقَالَ لِلَّذِيْ ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِيْ عِنْدَ رَبِّكَ ۫

ઔર યૂસુફને ઉસ શખ્સ સે કહા જિસકે બારે મેં ઉસકા ગુમાન થા કે વો બચ જાએગા કે અપને આકા કે

فَاَنْسٰىهُ الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ

પાસ મેરા ઝિક્ર કરના, ફિર શૈતાનને ઉસકો અપને આકા સે ઝિક્ર કરના ભુલા દિયા, પસ વો કેદખાને મેં કઈ

سِنِيْنَ ﴿۴۲﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّيْۤ اَرٰى سَبْعَ بَقَرٰتٍ

સાલ ઠેહરા રહા (૪૨) ઔર બાદશાહને કહા કે મેં ખ્વાબ મેં દેખતા હું કે સાત મોટી

سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعَ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ

ગાયેં હૈં જિનકો સાત દુબ્લી ગાયેં ખા રહી હૈં, ઔર સાત હરી બાલિયાં હૈં

وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ ؕ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَاُ اَفْتُوْنِيْ فِيْ رُءْيَايَ اِنْ

ઔર દૂસરી સાત સૂખી, એ દરબારવાલો! મેરે ખ્વાબ કી તા'બીર મુજે બતાઓ અગર તુમ

كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُوْنَ ﴿۴۳﴾ قَالُوْۤا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ ۚ وَمَا

ખ્વાબ કી તા'બીર દેતે હો (૪૩) વો બોલેઃ યે ખયાલી ખ્વાબ હૈં, ઔર હમકો

نَحْنُ بِتَاْوِيْلِ الْاَحْلَامِ بِعٰلِمِيْنَ ﴿۴۴﴾ وَقَالَ الَّذِيْ نَجَا

ઐસે ખ્વાબોં કી તા'બીર મા'લૂમ નહીં (૪૪) ઉન દો કેદિયોં મેં સે જો શખ્સ બચ ગયા થા

مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا اُنَبِّئُكُمْ بِتَاْوِيْلِهٖ

ઔર ઉસકો એક મુદ્દત કે બાદ યાદ આયા, ઉસને કહા કે મેં તુમ લોગોં કો ઈસકી તા'બીર બતાઉંગા

فَاَرْسِلُوْنِ ﴿۴۵﴾ يُوْسُفُ اَيُّهَا الصِّدِّيْقُ اَفْتِنَا فِيْ

પસ મુજકો(યૂસુફ કે પાસ) જાને દો (૪૫) એ સચ્ચે યૂસુફ! મુજે ઈસ ખ્વાબ કા મતલબ બતાઈયે કે

سَبْعِ بَقَرٰتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعِ

સાત મોટી ગાયેં હૈં જિનકો સાત દુબ્લી ગાયેં ખા રહી હૈં, ઔર સાત બાલિયાં

سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ ۙ لَّعَلِّيْۤ اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ

હરી હૈં ઔર દૂસરી સાત સૂખી, તાકે મેં ઉન લોગોં કે પાસ જાઉં

لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٦﴾ قَالَ تَزْرَعُوْنَ سَبْعَ سِنِيْنَ دَاَبًا ۚ
તાકે વો જાન લેં (૪૬) યૂસુફ(અ.સ.)ને કહા કે તુમ સાત સાલ તક બરાબર ખેતી કરોગે,

فَمَا حَصَدْتُّمْ فَذَرُوْهُ فِيْ سُنْۢبُلِهٖٓ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّا
પસ જો ફસલ તુમ કાટો ઉસકો ઉસકી બાલિયોં મેં રેહને દો મગર થોડા સા

تَاْكُلُوْنَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ
જો તુમ ખાઓ (૪૭) ફિર ઉસકે બાદ સાત સખ્ત સાલ આએંગે, ઉસ ઝમાને મેં વો ગલ્લા ખા

يَّاْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّا تُحْصِنُوْنَ ﴿٤٨﴾
લિયા જાએગા જો તુમ ઉસ વકત કે લિયે જમા કરોગે, સિવાય થોડા સા જો તુમ મહફૂઝ કર લોગે (૪૮)

ثُمَّ يَاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ عَامٌ فِيْهِ يُغَاثُ النَّاسُ
ફિર ઉસકે બાદ એક સાલ આએગા જિસમેં લોગોં પર બારિશ બરસેગી

وَفِيْهِ يَعْصِرُوْنَ ﴿٤٩﴾ ع وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُوْنِيْ بِهٖ ۚ فَلَمَّا
ઔર વો ઉસમેં રસ નિચોડેંગે (૪૯) ઔર બાદશાહને કહા કે ઉસકો મેરે પાસ લાઓ, ફિર જબ

جَآءَهُ الرَّسُوْلُ قَالَ ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ مَا بَالُ
કાસિદ ઉસકે પાસ આયા તો ઉસને કહા કે તુમ અપને આકા કે પાસ વાપસ જાઓ ઔર ઉસસે પૂછો કે ઉન

النِّسْوَةِ الّٰتِيْ قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ ؕ اِنَّ رَبِّيْ بِكَيْدِهِنَّ
ઔરતોં કા મા'મલા કયા હૈ જિન્હોંને અપને હાથ કાટ લિયે થે, મેરા રબ તો ઉન ઔરતોં કે ફરેબ સે

عَلِيْمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُّنَّ يُوْسُفَ عَنْ
ખૂબ વાકિફ હૈ (૫૦) બાદશાહને પૂછાઃ તુમ્હારા કયા માજરા હૈ જબ તુમને યૂસુફ કો ફુસ્લાને કી

نَّفْسِهٖ ؕ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوْٓءٍ ؕ قَالَتِ
કોશિશ કી થી, ઉન્હોંને કહાઃ હાશા લિલ્લાહ!(અલ્લાહ કી પનાહ) હમને ઉસમેં કુછ બુરાઈ નહીં પાઈ,

امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ الْـٰٔنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ ۫ اَنَا رَاوَدْتُّهٗ عَنْ
અઝીઝ કી બીવીને કહા કે અબ હક ખુલ ગયા, મૈંને હી ઉસકો ફુસ્લાને કી કોશિશ કથી થી

نَّفْسِهٖ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٥١﴾ ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنِّيْ
ઔર વો યકીનન સચ્ચા હૈ (૫૧) યે ઈસ લિયે કે(અઝીઝે મિસ્ર) જાન લે કે મૈંને ઉસકે પીઠ પીછે

لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ كَيْدَ الْخَآئِنِيْنَ ﴿٥٢﴾
ઉસકી ખયાનત નહીં કી, ઔર બેશક અલ્લાહ ખયાનત કરનેવાલોં કી ચાલ કો ચલને નહીં દેતા (૫૨)

وَمَآ اُبَرِّئُ نَفۡسِیۡ ۚ اِنَّ النَّفۡسَ لَاَمَّارَةٌۢ بِالسُّوۡٓءِ
ઔર મેં અપને નફસ કી બરાઅત નહીં કરતા, નફસ તો બુરાઈ હી સિખાતા હૈ મગર યે કે મેરા રબ રહમ

اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّیۡ ؕ اِنَّ رَبِّیۡ غَفُوۡرٌ رَّحِیۡمٌ ﴿۵۳﴾ وَقَالَ
ફરમાએ, બેશક મેરા રબ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૫૩) ઔર બાદશાહને કહા કે ઉસકો મેરે પાસ લાઓ

الۡمَلِکُ ائۡتُوۡنِیۡ بِہٖۤ اَسۡتَخۡلِصۡہُ لِنَفۡسِیۡ ۚ فَلَمَّا کَلَّمَہٗ
મેં ઉસકો ખાસ અપને લિયે રખ્ખુંગા, ફિર જબ યૂસુફ(અ.સ.)ને ઉસસે બાત કી તો બાદશાહને કહાઃ આજ

قَالَ اِنَّکَ الۡیَوۡمَ لَدَیۡنَا مَکِیۡنٌ اَمِیۡنٌ ﴿۵۴﴾ قَالَ
સે હમારે પાસ તુમ્હારા બડા મરતબા હોગા ઔર તુમ પર ભરોસા કિયા જાએગા (૫૪) યૂસુફ(અ.સ.)ને કહા

اجۡعَلۡنِیۡ عَلٰی خَزَآئِنِ الۡاَرۡضِ ۚ اِنِّیۡ حَفِیۡظٌ عَلِیۡمٌ ﴿۵۵﴾
કે મુજકો મુલ્ક કે ખઝાનોં પર મુકર્રર કર દો, મેં નિગેહબાન હું ઔર જાનનેવાલા હું (૫૫)

وَکَذٰلِکَ مَکَّنَّا لِیُوۡسُفَ فِی الۡاَرۡضِ ۚ یَتَبَوَّاُ مِنۡہَا
ઔર ઈસ તરહ હમને યૂસુફ(અ.સ.)કો મુલ્ક મેં બાએ'તેબાર બના દિયા, વો ઉસમેં જહાં ચાહે

حَیۡثُ یَشَآءُ ؕ نُصِیۡبُ بِرَحۡمَتِنَا مَنۡ نَّشَآءُ وَلَا نُضِیۡعُ
જગહ બનાએ, હમ જિ પર ચાહેં અપની ઈનાયત મુતવજજેહ કર દેં ઔર હમ નેકી

اَجۡرَ الۡمُحۡسِنِیۡنَ ﴿۵۶﴾ وَلَاَجۡرُ الۡاٰخِرَۃِ خَیۡرٌ لِّلَّذِیۡنَ
કરનેવાલોં કા અજ્ર ઝાયેઅ નહીં કરતે (૫૬) ઔર આખિરત કા અજ્ર કહીં ઝયાદહ બળ્હ કર હૈ

اٰمَنُوۡا وَکَانُوۡا یَتَّقُوۡنَ ﴿۵۷﴾ ع وَجَآءَ اِخۡوَۃُ یُوۡسُفَ
ઈમાન ઔર તક્વે વાલોં કે લિયે (૫૭) ઔર યૂસુફ(અ.સ.) કે ભાઈ (મિસ્ર) આયે ફિર ઉસકે પાસ પહુંચે,

فَدَخَلُوۡا عَلَیۡہِ فَعَرَفَہُمۡ وَہُمۡ لَہٗ مُنۡکِرُوۡنَ ﴿۵۸﴾
પસ યૂસુફ(અ.સ.)ને ઉનકો પેહચાન લિયા ઔર ઉન્હોંને યૂસુફ કો નહીં પેહચાના (૫૮)

وَلَمَّا جَہَّزَہُمۡ بِجَہَازِہِمۡ قَالَ ائۡتُوۡنِیۡ بِاَخٍ لَّکُمۡ
ઔર જબ ઉસને ઉનકા સામાન તૈયાર કર દિયા તો કહા કે અપને સોતેલે ભાઈ કો ભી મેરે પાસ

مِّنۡ اَبِیۡکُمۡ ۚ اَلَا تَرَوۡنَ اَنِّیۡۤ اُوۡفِی الۡکَیۡلَ وَاَنَا خَیۡرُ
લે આના, તુમ દેખતે નહીં હો કે મેં ગલ્લા ભી પૂરા નાપ કર દેતા હું ઔર મેં બેહતરીન મેઝબાની

الۡمُنۡزِلِیۡنَ ﴿۵۹﴾ فَاِنۡ لَّمۡ تَاۡتُوۡنِیۡ بِہٖ فَلَا کَیۡلَ لَکُمۡ
કરનેવાલા ભી હું (૫૯) ઔર અગર તુમ ઉસકો મેરે પાસ ન લાયે તો ન મેરે પાસ તુમ્હારે લિયે

عِنْدِیْ وَلَا تَقْرَبُوْنِ ﴿۶۰﴾ قَالُوْا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ

ગલ્લા હે ઔર ન તુમ મેરે પાસ આના(૬૦) ઉન્હોંને કહા કે હમ ઉસકે બારે મેં ઉસકે વાલિદ કો

اَبَاهُ وَاِنَّا لَفٰعِلُوْنَ ﴿۶۱﴾ وَقَالَ لِفِتْيٰنِهِ اجْعَلُوْا

રાઝી કરને કી કોશિશ કરેંગે, ઔર હમકો યે કામ કરના હે(૬૧) ઔર ઉસને અપને નોકરોં સે કહા કે ઉનકા

بِضَاعَتَهُمْ فِیْ رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ یَعْرِفُوْنَهَآ اِذَا انْقَلَبُوْٓا

માલ ઉનકી બોરિયોં મેં રખ દો, તાકે જબ વો અપને ઘર કો પહુંચેંગે તો ઉસકો પેહચાન લેં, શાયદ વો ફિર

اِلٰٓی اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُوْنَ ﴿۶۲﴾ فَلَمَّا رَجَعُوْٓا

વાપસ આએં(૬૨) ફિર જબ વો અપને વાલિદ કે પાસ લૌટે તો ઉન્હોંને કહા કે એ હમારે અબ્બા જાન! હમસે

اِلٰٓی اَبِیْهِمْ قَالُوْا یٰٓاَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَیْلُ فَاَرْسِلْ

ગલ્લા રોક દિયા ગયા પસ હમારે ભાઈ(બિન્યામીન) કો હમારે સાથ જાને દીજિયે કે હમ ગલ્લા લાએં ઔર

مَعَنَآ اَخَانَا نَكْتَلْ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿۶۳﴾ قَالَ هَلْ

હમ ઉસકે નિગેહબાન હેં(૬૩) યા'કૂબ(અ.સ.)ને કહાઃ કયા મેં ઉસકે બારે મેં તુમ્હારા વૈસા હી એ'તેબાર કરું

اٰمَنُكُمْ عَلَیْهِ اِلَّا كَمَآ اَمِنْتُكُمْ عَلٰٓی اَخِیْهِ مِنْ قَبْلُ ؕ

જૈસા ઈસસે પેહલે ઉસકે ભાઈ કે બારે મેં તુમ્હારા એ'તેબાર કર ચુકા હું, પસ અલ્લાહ બેહતર નિગેહબાન

فَاللّٰهُ خَیْرٌ حٰفِظًا ۪ وَّهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِیْنَ ﴿۶۴﴾ وَلَمَّا

હે ઔર વો સબ મહેરબાનોં સે ઝયાદહ મહેરબાન હે(૬૪) ઔર જબ ઉન્હોંને અપના સામાન ખોલા તો દેખા

فَتَحُوْا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوْا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَیْهِمْ ؕ

કે ઉનકી પૂંજી ભી ઉનકો લૌટા દી ગઈ હે, ઉન્હોંને કહાઃ એ હમારે અબ્બ જાન! હમકો ઔર કયા ચાહિયે,

قَالُوْا یٰٓاَبَانَا مَا نَبْغِیْ ؕ هٰذِهٖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَیْنَا ۚ

યે હમારી પૂંજી ભી હમકો લૌટા દી ગઈ હે, અબ હમ જાએંગે ઔર અપને એહ્‌લો અયાલ કે લિયે ઔર

وَنَمِیْرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَیْلَ بَعِیْرٍ ؕ

ગલ્લા લાએંગે ઔર અપને ભાઈ કી હિફાઝત કરેંગે ઔર એક ઉંટ કા બોજ ગલ્લા ઔર ઝયાદહ લાએંગે,

ذٰلِكَ كَیْلٌ یَّسِیْرٌ ﴿۶۵﴾ قَالَ لَنْ اُرْسِلَهٗ مَعَكُمْ حَتّٰی

યે ગલ્લા તો થોડા હે(૬૫) યા'કૂબ(અ.સ.)ને કહાઃ મેં ઉસકો તુમ્હારે સાથ હરગિઝ ન ભેજુંગા જબ તક તુમ

تُؤْتُوْنِ مَوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ لَتَاْتُنَّنِیْ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ

મુજસે અલ્લાહ કે નામ પર અહદ ન કરો કે તુમ ઉસકો ઝરૂર મેરે પાસ લે આઓગે સિવાય ઈસકે કે

يُّحَاطَ بِكُمْ ۚ فَلَمَّآ اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰى

તુમ સબ ઘિર જાઓ, ફિર જબ ઉન્હોંને ઉસકો અપના પક્કા કૌલ દે દિયા તો ઉસને કહા કે જો કુછ હમ કેહ

مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يٰبَنِيَّ لَا تَدْخُلُوْا مِنْۢ

રહે હૈં ઉસ પર અલ્લાહ નિગેહબાન હે﴿٦٦﴾ ઔર યા'કૂબ(અ.સ.)ને કહા કે એ મેરે બેટો! તુમ સબ એક હી

بَابٍ وَّاحِدٍ وَّادْخُلُوْا مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ۭ وَمَآ

દરવાઝે સે દાખિલ ન હોના બલ્કે અલગ અલગ દરવાઝોં સે દાખિલ હોના, ઔર મેં

اُغْنِىْ عَنْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَىْءٍ ۭ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ۭ

તુમકો અલ્લાહ કી કિસી બાત સે બચા નહીં સકતા, હુકમ તો બસ અલ્લાહ હી કા હૈ,

عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۚ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٦٧﴾

મેં ઉસી પર ભરોસા રખતા હું ઔર ભરોસા કરનેવાલોં કો ઉસી પર ભરોસા કરના ચાહિયે﴿٦٧﴾

وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمْ ۭ مَا كَانَ

ઔર જબ વો દાખિલ હુએ જહાં સે ઉનકે વાલિદને ઉનકો હિદાયત કી થી, વો ઉનકો

يُغْنِىْ عَنْهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَىْءٍ اِلَّا حَاجَةً فِىْ

બચા નહીં સકતા થા અલ્લાહ કી કિસી બાત સે, વો બસ યા'કૂબ(અ.સ.)કે દિલ મેં એક ખયાલ થા

نَفْسِ يَعْقُوْبَ قَضٰىهَا ۭ وَاِنَّهٗ لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنٰهُ

જો ઉસને પૂરા કિયા, બેશક વો હમારી દી હુઈ તા'લીમ કી વજહ સે સાહિબે ઈલ્મ થા

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٨﴾ ع وَلَمَّا دَخَلُوْا

મગર અક્ષર લોગ નહીં જાનતે﴿٦٨﴾ઔર જબ વો યૂસુફ(અ.સ.) કે પાસ

عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَخَاهُ قَالَ اِنِّىْٓ اَنَا

પહુંચે તો ઉસને અપને ભાઈ કો અપને પાસ રખ્ખા, કહા કે મેં તુમ્હારા

اَخُوْكَ فَلَا تَبْتَىِٕسْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا

ભાઈ(યૂસુફ) હું પસ ગમગીન ન હો ઉસસે જો વો કર રહે હૈં﴿٦٩﴾ફિર જબ

جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِىْ رَحْلِ

ઉનકા સામાન તૈયાર કરવા દિયા તો પીને કા પ્યાલા અપને ભાઈ કે સામાન મેં

اَخِيْهِ ثُمَّ اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَيَّتُهَا الْعِيْرُ اِنَّكُمْ

રખ દિયા, ફિર એક પુકારને વાલે ને પુકારા કે એ કાફલે વાલો! તુમ લોગ

لَسٰرِقُوْنَ ﴿٧٠﴾ قَالُوْا وَاَقْبَلُوْا عَلَيْهِمْ مَّاذَا تَفْقِدُوْنَ ﴿٧١﴾

ચોર હો ﴿૭૦﴾ ઉન્હોંને ઉનકી તરફ મુતવજ્જેહ હો કર કહા: તુમ્હારી કયા ચીઝ ખોઈ ગઈ હૈ ﴿૭૧﴾

قَالُوْا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَآءَ بِهٖ حِمْلُ بَعِيْرٍ

ઉન્હોંને કહા: હમ બાદશાહ કા પ્યાલા નહીં પા રહે હૈં, ઔર જો ઉસકો લાએગા ઉસકે લિયે એક ઉંટ ભર

وَّاَنَا بِهٖ زَعِيْمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا

ગલ્લા હૈ ઔર મૈં ઈસકા ઝિમ્મેદાર હું ﴿૭૨﴾ ઉન્હોંને કહા: અલ્લાહ કી કસમ! તુમકો મા'લૂમ હૈ કે હમ લોગ

لِنُفْسِدَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كُنَّا سٰرِقِيْنَ ﴿٧٣﴾ قَالُوْا

ઈસ મુલ્ક મેં ફસાદ કરને કે લિયે નહીં આએ ઔર ન હમ કભી ચોર થે ﴿૭૩﴾ ઉન્હોંને કહા:

فَمَا جَزَآؤُهٗٓ اِنْ كُنْتُمْ كٰذِبِيْنَ ﴿٧٤﴾ قَالُوْا جَزَآؤُهٗ

અગર તુમ જૂઠે નિકલે તો ઉસ ચોરી કરનેવાલે કી સઝા કયા હૈ? ﴿૭૪﴾ ઉન્હોંને કહા: ઉસકી સઝા યે હૈ

مَنْ وُّجِدَ فِيْ رَحْلِهٖ فَهُوَ جَزَآؤُهٗ ؕ كَذٰلِكَ

કે જિસ શખ્સ કે સામાન મેં મિલે પસ વહી શખ્સ અપની સજા હૈ, હમ લોગ ઝાલિમોં કો ઐસી હી

نَجْزِی الظّٰلِمِيْنَ ﴿٧٥﴾ فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ

સઝા દિયા કરતે હૈં ﴿૭૫﴾ ફિર ઉસને તલાશી લેના શુરૂઅ કિયા ઉનકે સામાન કી ઉસકે (છોટે) ભાઈ કે

اَخِيْهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِّعَآءِ اَخِيْهِ ؕ كَذٰلِكَ

સામાન સે પેહલે ફિર ઉસકે ભાઈ કે થેલે સે ઉસ (પ્યાલે) કો નિકાલા, ઈસ તરહ

كِدْنَا لِيُوْسُفَ ؕ مَا كَانَ لِيَاْخُذَ اَخَاهُ فِيْ دِيْنِ

હમને યૂસુફ (અ.સ.) કે લિયે તદબીર કી, વો બાદશાહ કે કાનૂન કી રૂ સે અપને ભાઈ કો

الْمَلِكِ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ؕ نَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ ؕ

નહીં લે સકતા થા મગર યે કે અલ્લાહ ચાહે, હમ જિસકે દરજાત ચાહતે હૈં બુલંદ કર દેતે હૈં

وَفَوْقَ كُلِّ ذِیْ عِلْمٍ عَلِيْمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوْٓا اِنْ يَّسْرِقْ

ઔર હર ઈલ્મ વાલે સે બઢ કર એક ઈલ્મવાલા હૈ ﴿૭૬﴾ ઉન્હોંને કહા: અગર યે ચોરી કરે

فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ ۚ فَاَسَرَّهَا يُوْسُفُ

તો ઈસસે પેહલે ઈસકા એક ભાઈ ભી ચોરી કર ચુકા હૈ, પસ યૂસુફ (અ.સ.) ને ઈસ બાત કો અપને દિલ મેં

فِيْ نَفْسِهٖ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ۚ قَالَ اَنْتُمْ شَرٌّ

રખ્ખા ઔર ઉસકો ઉન પર ઝાહિર નહીં કિયા, ઉસને અપને દિલ મેં કહા કે તુમ ખુદ હી બુરે

مَّكَانًا ۚ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَصِفُوْنَ ﴿٧٧﴾ قَالُوْا يٰٓاَيُّهَا

લોગ હો ઔર જો કુછ તુમ બયાન કર રહે હો અલ્લાહ ઉસકો ખૂબ જાનતા હૈ ﴿٧٧﴾ ઉન્હોંને કહા કે એ

الْعَزِيْزُ اِنَّ لَهٗٓ اَبًا شَيْخًا كَبِيْرًا فَخُذْ اَحَدَنَا

અઝીઝ! ઈસકા એક બહોત બૂળ્હા બાપ હૈ તો આપ ઉસકી જગહ હમ મેં સે કિસી

مَكَانَهٗ ۚ اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٧٨﴾ قَالَ مَعَاذَ

ઔર કો રખ લેં, હમ આપકો બહોત નેક સમજતે હૈં ﴿٧٨﴾ ઉસને કહા: અલ્લાહ કી

اللّٰهِ اَنْ نَّاْخُذَ اِلَّا مَنْ وَّجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهٗٓ ۙ

પનાહ કે હમ કિસીકો પકડેં સિવાય ઉસકે જિસકે પાસ હમને અપની ચીઝ પાઈ હૈ,

اِنَّآ اِذًا لَّظٰلِمُوْنَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوْا مِنْهُ خَلَصُوْا

ઈસ સૂરત મેં હમ ઝરૂર ઝાલિમ ઠેહરેંગે ﴿٧٩﴾ જબ વો ઉસસે નાઉમ્મીદ હો ગયે તો અલગ હો કર આપસ મેં

نَجِيًّا ۭ قَالَ كَبِيْرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنَّ اَبَاكُمْ

મશવરા કરને લગે, ઉનકે બડે ને કહા: કયા તુમકો મા'લૂમ નહીં કે તુમ્હારે વાલિદને તુમસે

قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ

અલ્લાહ કે નામ પર પક્કા ઈકરાર લિયા ઔર ઈસસે પેહલે યૂસુફ કે મા'મલે મેં જો ઝયાદતી

مَا فَرَّطْتُّمْ فِيْ يُوْسُفَ ۚ فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ

તુમ કર ચુકે હો વો ભી તુમકો મા'લૂમ હૈ, પસ મેં ઈસ ઝમીન સે હરગિઝ ન ટલુંગા જબ તક કે મેરે વાલિદ

حَتّٰى يَاْذَنَ لِيْٓ اَبِيْٓ اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ

મુજે ઈજાઝત ન દેં યા અલ્લાહ મેરે લિયે કોઈ ફૈસલા ન ફરમા દે, ઔર વો સબસે બેહતર

الْحٰكِمِيْنَ ﴿٨٠﴾ اِرْجِعُوْٓا اِلٰٓى اَبِيْكُمْ فَقُوْلُوْا يٰٓاَبَانَآ

ફૈસલા કરનેવાલા હૈ ﴿٨٠﴾ તુમ લોગ અપને વાલિદ કે પાસ જાઓ ઔર કહો કે એ હમારે અબ્બા જાન!

اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ ۚ وَمَا شَهِدْنَآ اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا

આપકે બેટે ને ચોરી કી ઔર હમ વહી બાત કેહ રહે હૈં જો હમકો મા'લૂમ હુઈ,

وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حٰفِظِيْنَ ﴿٨١﴾ وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِيْ

હમ કુછ ગૈબ કી હિફાઝત કરનેવાલે ન થે ﴿٨١﴾ ઔર આપ ઉસ બસ્તી કે લોગોં સે પૂછ લીજિયે

كُنَّا فِيْهَا وَالْعِيْرَ الَّتِيْٓ اَقْبَلْنَا فِيْهَا ۭ وَاِنَّا

જહાં હમ થે ઔર ઉસ કાફલે સે ભી પૂછ લીજિયે જિસકે સાથ હમ આયે હૈં, ઔર હમ

لَصٰدِقُوْنَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ؕ

બિલ્કુલ સચ્ચે હૈં ﴿૮૨﴾ વાલિદને કહા: બલ્કે તુમને અપને દિલ મેં એક બાત બના લી હૈ,

فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ ؕ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَنِيْ بِهِمْ جَمِيْعًا ؕ

પસ મેં સબ્ર કરુંગા, ઉમ્મીદ હૈ કે અલ્લાહ ઉન સબકો મેરે પાસ લાએગા,

اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ

બેશક વહી જાનનેવાલા, હિકમતવાલા હૈ ﴿૮૩﴾ ઔર ઉસને ઉનસે રુખ ફૈર લિયા ઔર કહા:

يٰٓاَسَفٰى عَلٰى يُوْسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنٰهُ مِنَ الْحُزْنِ

હાય યૂસુફ! ઔર ગમ સે ઉસકી આંખેં સુફેદ પડ ગઈ ઔર વો

فَهُوَ كَظِيْمٌ ﴿٨٤﴾ قَالُوْا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوْسُفَ

ગમ કો દબાએ હુએ થા ﴿૮૪﴾ ઉન્હોંને કહા: અલ્લાહ કી કસમ! આપ તો યૂસુફ હી કી યાદ મેં

حَتّٰى تَكُوْنَ حَرَضًا اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ ﴿٨٥﴾

રહોગે યહાં તક કે ઘુલ જાઓગે યા હલાક હો જાઓગે ﴿૮૫﴾

قَالَ اِنَّمَآ اَشْكُوْا بَثِّيْ وَحُزْنِيْٓ اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ

ઉસને કહા: મેં અપની પરેશાની ઔર અપને ગમ કા શિક્વા સિર્ફ અલ્લાહ સે કરતા હું ઔર મેં અલ્લાહ કી

اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٨٦﴾ يٰبَنِيَّ اذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ

તરફ સે વો બાતેં જાનતા હું જો તુમ નહીં જાનતે ﴿૮૬﴾ એ મેરે બેટો! જાઓ ઔર યૂસુફ ઔર ઉસકે ભાઈ કી

يُّوْسُفَ وَاَخِيْهِ وَلَا تَاْيْـَٔسُوْا مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ

તલાશ કરો ઔર અલ્લાહ કી રહમત સે નાઉમ્મીદ ન હો, બેશક

لَا يَاْيْـَٔسُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا

અલ્લાહ કી રહમત સે સિર્ફ મુન્કિર હી નાઉમ્મીદ હોતે હૈં ﴿૮૭﴾ ફિર જબ

دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الْعَزِيْزُ مَسَّنَا وَاَهْلَنَا

વો યૂસુફ કે પાસ પહુંચે તો ઉન્હોંને કહા: એ અઝીઝ! હમકો ઔર હમારે ઘરવાલોં કો બડી તકલીફ

الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجٰىةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ

પહુંચ રહી હૈ ઔર હમ થોડી પૂંજી લે કર આયે હૈં તો આપ હમકો પૂરા ગલ્લા દે દીજિયે

وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ ﴿٨٨﴾

ઔર હમકો સદકા ભી દે દીજિયે, બેશક અલ્લાહ સદકા કરનેવાલોં કો ઉસકા બદલા દેતા હૈ ﴿૮૮﴾

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَّا فَعَلْتُمْ بِيُوْسُفَ وَاَخِيْهِ اِذْ اَنْتُمْ

ઉસને કહાઃ કયા તુમકો ખબર હૈ કે તુમને યૂસુફ ઔર ઉસકે ભાઈ કે સાથ કયા કિયા જબકે તુમકો

جٰهِلُوْنَ ﴿٨٩﴾ قَالُوْٓا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوْسُفُ ؕ قَالَ اَنَا

સમજ ન થી?(૮૯)ઉન્હોંને કહાઃ કયા સચ મુજ તુમ હી યૂસુફ હો? ઉસને કહાઃ હાં મૈં

يُوْسُفُ وَهٰذَآ اَخِيْ ز قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ؕ اِنَّهٗ مَنْ يَّتَّقِ

યૂસુફ હું ઔર યે મેરા ભાઈ હૈ, અલ્લાહને હમ પર ફઝ્લ ફરમાયા, જો શખ્સ ડરતા હૈ

وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩٠﴾

ઔર સબ્ર કરતા હૈ તો અલ્લાહ નેક કામ કરનેવાલોં કા અજ્ર ઝાયેઅ નહીં કરતા (૯૦) ભાઈઓંને

قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخٰطِئِيْنَ ﴿٩١﴾

કહાઃ અલ્લાહ કી કસમ! અલ્લાહને આપકો હમારે ઉપર ફઝીલત દી ઔર બેશક હમ ગલતી પર થે(૯૧)

قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ؕ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ ز

યૂસુફ(અ.સ.)ને કહાઃ આજ તુમ પર કોઈ ઈલ્ઝામ નહીં, અલ્લાહ તુમકો માફ કરે

وَهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿٩٢﴾ اِذْهَبُوْا بِقَمِيْصِيْ هٰذَا

ઔર વો સબ મહેરબાનોં સે ઝયાદહ મહેરબાન હૈ(૯૨)તુમ મેરા યે કુર્તા લે જાઓ ઔર ઈસકો મેરે વાલિદ કે

فَاَلْقُوْهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِيْ يَاْتِ بَصِيْرًا ج وَاْتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ

ચેહર પર ડાલો ઉનકી આખોં કી રોશની લૌટ આએગી, ઔર તુમ અપને ઘર વાલોં કે સાથ મેરે પાસ આ

اَجْمَعِيْنَ ﴿٩٣﴾ ع وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ

જાઓ(૯૩) ઔર જબ કાફલા(મિસ્ર સે) ચલા તો ઉનકે વાલિદને (કન્આન મેં) કહા કે અગર તુમ મુજકો

اِنِّيْ لَاَجِدُ رِيْحَ يُوْسُفَ لَوْلَآ اَنْ تُفَنِّدُوْنِ ﴿٩٤﴾

બુળ્હાપે મેં બેહ્કી બાતેં કરનેવાલા ન સમજો તો મૈં યૂસુફ કી ખુશ્બૂ મેહસૂસ કર રહા હું (૯૪) લોગોંને કહાઃ

قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِيْ ضَلٰلِكَ الْقَدِيْمِ ﴿٩٥﴾ فَلَمَّآ اَنْ

અલ્લાહ કી કસમ! તુમ તો અભી તક અપને પુરાને ગલત ખયાલ મેં મુબ્તલા હો(૯૫) પસ જબ ખુશખબરી

جَآءَ الْبَشِيْرُ اَلْقٰىهُ عَلٰى وَجْهِهٖ فَارْتَدَّ بَصِيْرًا ج

દેનેવાલા આયા તો ઉસને કુર્તા યા'કૂબ કે ચેહરે પર ડાલ દિયા પસ ઉસકી આંખોં કી રોશની વાપસ આ

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ ج اِنِّيْٓ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا

ગઈ, ઉસને કહાઃ કયા મૈંને તુમસે નહીં કહા થા કે મૈં અલ્લાહ કી જાનિબ સે વો બાતેં જાનતા હું

لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۹۶﴾ قَالُوْا يٰۤاَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَآ اِنَّا
જો તુમ નહીં જાનતે (૯૬) યૂસુફ કે ભાઈઓંને કહાઃ એ હમારે અબ્બા જાન! હમારે ગુનાહોં કી માફી કી દુઆ

كُنَّا خٰطِئِيْنَ ﴿۹۷﴾ قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيْ ؕ اِنَّهٗ
કીજિયે, બેશક હમ ખતાવાર થે (૯૭) યા'કૂબ(અ.સ.)ને કહાઃ મૈં અપને રબ સે તુમ્હારે લિયે મગ્ફિરત કી

هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿۹۸﴾ فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰى
દુઆ કરુંગા, બેશક વો બખ્શનેવાલા, રહમ કરનેવાલા હૈ (૯૮) પસ જબ વો સબ યૂસુફ(અ.સ.) કે પાસ

اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوْا مِصْرَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ
પહુંચે તો ઉસને અપને વાલિદૈન કો અપને પાસ બિઠાયા ઔર કહા કે મિસ્ર મેં ઈન્શાઅલ્લાહ(અગર

اٰمِنِيْنَ ﴿۹۹﴾ؕ وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوْا لَهٗ
અલ્લાહને ચાહા તો) અમન ચૈન સે રહો (૯૯) ઔર ઉસને અપને વાલિદૈન કો તખ્ત પર બિઠાયા ઔર સબ

سُجَّدًا ۚ وَقَالَ يٰۤاَبَتِ هٰذَا تَاْوِيْلُ رُءْيَايَ مِنْ
ઉસકે લિયે સજદે મેં જુક ગયે, ઔર યૂસુફ(અ.સ.)ને કહાઃ એ અબ્બા જાન! યે હૈ મેરે ખ્વાબ કી તા'બીર જો

قَبْلُ ز قَدْ جَعَلَهَا رَبِّيْ حَقًّا ؕ وَقَدْ اَحْسَنَ بِيْۤ اِذْ
મૈંને પેહલે દેખા થા, મેરે રબને ઉસકો સચ્ચા કર દિયા ઔર ઉસને મેરે સાથ એહસાન કિયા કે

اَخْرَجَنِيْ مِنَ السِّجْنِ وَجَآءَ بِكُمْ مِّنَ الْبَدْوِ مِنْۢ
ઉસને મુજે કૈદ સે નિકાલા ઔર તુમ સબકો દેહાત સે યહાં લાયા બાદ ઈસકે કે

بَعْدِ اَنْ نَّزَغَ الشَّيْطٰنُ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اِخْوَتِيْ ؕ اِنَّ
શૈતાન ને મેરે ઔર મેરે ભાઈઓં કે દરમિયાન ફસાદ ડાલ દિયા થા, બેશક મેરા

رَبِّيْ لَطِيْفٌ لِّمَا يَشَآءُ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿۱۰۰﴾
રબ જો કુછ ચાહતા હૈ ઉસકી ઉમ્દહ તદબીર કર લેતા હૈ, યકીનન વહી જાનનેવાલા, હિકમતવાલા હૈ (૧૦૦)

رَبِّ قَدْ اٰتَيْتَنِيْ مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِيْ مِنْ
એ મેરે રબ! આપને મુજકો હુકૂમત મેં સે હિસ્સા દિયા ઔર મુજકો ખ્વાબોં કી

تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۚ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قف
તા'બીર કરના સિખાયા, એ આસમાનોં ઔર ઝમીન કે પૈદા કરનેવાલે! આપ હી મેરા કામ

اَنْتَ وَلِيّٖ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ تَوَفَّنِيْ مُسْلِمًا
બનાનેવાલે હૈં દુનિયા મેં ભી ઔર આખિરત મેં ભી મુજકો ફરમાંબરદારી કી હાલત મેં વફાત દીજિયે

وَّ اَلۡحِقۡنِیۡ بِالصّٰلِحِیۡنَ ﴿۱۰۱﴾ ذٰلِکَ مِنۡ اَنۡۢبَآءِ الۡغَیۡبِ
ઔર મુજકો નેક બંદોં મેં શામિલ ફરમાઈએ (૧૦૧) યે ગૈબ કી ખબરોં મેં સે હૈ જો હમ આપ પર વહી કર રહે

نُوۡحِیۡہِ اِلَیۡکَ ۚ وَ مَا کُنۡتَ لَدَیۡہِمۡ اِذۡ اَجۡمَعُوۡۤا اَمۡرَہُمۡ
હૈં, ઔર આપ ઉસ વકત ઉનકે પાસ મૌજૂદ ન થે જબ યૂસુફ કે ભાઈઓંને અપના ઈરાદા પક્કા કિયા ઔર

وَ ہُمۡ یَمۡکُرُوۡنَ ﴿۱۰۲﴾ وَ مَاۤ اَکۡثَرُ النَّاسِ وَ لَوۡ حَرَصۡتَ
વો તદબીર કર રહે થે (૧૦૨) ઔર આપ ખ્વાહ કિતના હી ચાહો લેકિન અકષર લોગ ઈમાન લાનેવાલે

بِمُؤۡمِنِیۡنَ ﴿۱۰۳﴾ وَ مَا تَسۡـَٔلُہُمۡ عَلَیۡہِ مِنۡ اَجۡرٍ ؕ اِنۡ
નહીં હૈં (૧૦૩) ઔર આપ ઈસ પર ઉનસે કોઈ મુઆવઝા નહીં માંગતે, યે તો સિર્ફ

ہُوَ اِلَّا ذِکۡرٌ لِّلۡعٰلَمِیۡنَ ﴿۱۰۴﴾ وَ کَاَیِّنۡ مِّنۡ اٰیَۃٍ فِی
એક નસીહત હૈ તમામ જહાનોં કે લિયે (૧૦૪) ઔર આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં

السَّمٰوٰتِ وَ الۡاَرۡضِ یَمُرُّوۡنَ عَلَیۡہَا وَ ہُمۡ عَنۡہَا
કિત્ની હી નિશાનિયાં હૈં જિન પર સે ઉનકા ગુઝર હોતા રેહતા હૈ ઔર વો ઉન પર ધ્યાન

مُعۡرِضُوۡنَ ﴿۱۰۵﴾ وَ مَا یُؤۡمِنُ اَکۡثَرُہُمۡ بِاللّٰہِ اِلَّا وَ ہُمۡ
નહીં કરતે (૧૦૫) ઔર અકષર લોગ જો અલ્લાહ કો માનતે હૈં વો ઉસકે સાથ દૂસરોં કો શરીક ભી

مُّشۡرِکُوۡنَ ﴿۱۰۶﴾ اَفَاَمِنُوۡۤا اَنۡ تَاۡتِیَہُمۡ غَاشِیَۃٌ مِّنۡ
ઠેહરાતે હૈં (૧૦૬) કયા યે લોગ ઈસ બાત સે મુત્મઈન હૈં કે ઉન પર અઝાબે ઈલાહી કી

عَذَابِ اللّٰہِ اَوۡ تَاۡتِیَہُمُ السَّاعَۃُ بَغۡتَۃً وَّ ہُمۡ
કોઈ આફત આ પડે યા અચાનક ઉન પર કયામત આ જાએ ઔર વો ઉસસે

لَا یَشۡعُرُوۡنَ ﴿۱۰۷﴾ قُلۡ ہٰذِہٖ سَبِیۡلِیۡۤ اَدۡعُوۡۤا اِلَی اللّٰہِ ۟ؔ
બેખબર હોં (૧૦૭) કેહ દીજિયે કે યે મેરા રાસ્તા હૈ, મેં અલ્લાહ કી તરફ બુલાતા હું

عَلٰی بَصِیۡرَۃٍ اَنَا وَ مَنِ اتَّبَعَنِیۡ ؕ وَ سُبۡحٰنَ اللّٰہِ وَ مَاۤ
સમજ બૂજ કર, મેં ભી ઔર વો લોગ ભી જિન્હોંને મેરી પૈરવી કી, ઔર અલ્લાહ પાક હૈ ઔર મેં

اَنَا مِنَ الۡمُشۡرِکِیۡنَ ﴿۱۰۸﴾ وَ مَاۤ اَرۡسَلۡنَا مِنۡ قَبۡلِکَ اِلَّا
મુશ્રિકોં મેં સે નહીં હું (૧૦૮) ઔર હમને આપસે પેહલે મુખ્તલિફ બસ્તીવાલોં મેં સે

رِجَالًا نُّوۡحِیۡۤ اِلَیۡہِمۡ مِّنۡ اَہۡلِ الۡقُرٰی ؕ اَفَلَمۡ یَسِیۡرُوۡا
જિત્ને રસૂલ ભેજે સબ આદમી હી થે, હમ ઉનકી તરફ વહી કરતે થે, કયા યે લોગ ઝમીન મેં

وقف النبی صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم ۱۲

فِى الۡاَرۡضِ فَيَنۡظُرُوۡا كَيۡفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيۡنَ

ચલે ફિરે નહીં કે દેખતે કે ઉન લોગોં કા અંજામ કયા હુવા જો ઉનસે

مِنۡ قَبۡلِهِمۡ‌ؕ وَلَدَارُ الۡاٰخِرَةِ خَيۡرٌ لِّلَّذِيۡنَ اتَّقَوۡا‌ؕ

પેહલે થે, ઔર આખિરત કા ઘર ઉન લોગોં કે લિયે બેહતર હૈ જો ડરતે હૈં,

اَفَلَا تَعۡقِلُوۡنَ ﴿۱۰۹﴾ حَتّٰۤى اِذَا اسۡتَيۡـَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوۡۤا

કયા તુમ સમજતે નહીં (૧૦૯) યહાં તક કે જબ પૈગમ્બર માયૂસ હો ગયે ઔર વો ખયાલ કરને લગે કે

اَنَّهُمۡ قَدۡ كُذِبُوۡا جَآءَهُمۡ نَصۡرُنَا ۙ فَنُجِّىَ مَنۡ

ઉનસે જૂઠ કહા ગયા થા તો ઉનકો હમારી મદદ આ પહુંચી, પસ નજાત મિલી જિસકો

نَّشَآءُ‌ ؕ وَلَا يُرَدُّ بَاۡسُنَا عَنِ الۡقَوۡمِ الۡمُجۡرِمِيۡنَ ﴿۱۱۰﴾

હમને ચાહા, ઔર મુજ્‌રિમ લોગોં સે હમારા અઝાબ ટાલા નહીં જા સકતા (૧૧૦)

لَقَدۡ كَانَ فِىۡ قَصَصِهِمۡ عِبۡرَةٌ لِّاُولِى الۡاَلۡبَابِ‌ ؕ

ઉનકે કિસ્સોં મેં સમજદાર લોગોં કે લિયે બડી ઈબ્રત હૈ,

مَا كَانَ حَدِيۡثًا يُّفۡتَرٰى وَلٰـكِنۡ تَصۡدِيۡقَ الَّذِىۡ

યે કોઈ ઘળ્હી હુઈ બાત નહીં બલ્કે તસ્દીક હૈ ઉસ ચીઝ કી જો ઈસસે પેહલે

بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَتَفۡصِيۡلَ كُلِّ شَىۡءٍ وَّهُدًى وَّرَحۡمَةً

મૌજૂદ હૈ ઔર તફસીલ હૈ હર ચીઝ કી ઔર હિદાયત ઔર રહમત હૈ

لِّقَوۡمٍ يُّؤۡمِنُوۡنَ ﴿۱۱۱﴾

ઈમાનવાલોં કે લિયે (૧૧૧)

સૂરએ રઅદ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૪૩ આયતેં ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૯૬ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્‌તેબાર સે ૧૩ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ મુહમ્મદ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૫૦૬) હુરૂફ હૈં	بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ	ઈસમેં (૮૫૫) કલિમાત હૈં

الٓمّٓرٰ‌ ۚ تِلۡكَ اٰيٰتُ الۡكِتٰبِ‌ؕ وَالَّذِىۡۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡكَ

અલિફ લા મીમ રા, યે કિતાબે ઈલાહી કી આયતેં હૈં, ઔર જો કુછ આપકે ઉપર આપકે રબ કી

مِنۡ رَّبِّكَ الۡحَـقُّ وَلٰـكِنَّ اَكۡثَرَ النَّاسِ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۱﴾

તરફ સે ઉતરા હૈ વો હક હૈ મગર અક્ષર લોગ નહીં માનતે (૧)

اَللّٰهُ الَّذِیۡ رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَیۡرِ عَمَدٍ تَرَوۡنَهَا ثُمَّ
અલ્લાહ હી હૈ જિસને આસમાન કો બુલંદ કિયા બગૈર ઐસે સુતૂન કે જો તુમ્હેં નઝર આએં, ફિર વો

اسۡتَوٰی عَلَی الۡعَرۡشِ وَسَخَّرَ الشَّمۡسَ وَالۡقَمَرَ ؕ
અપને અર્શ પર કાઈમ હુવા ઔર ઉસને સૂરજ ઔર ચાંદ કો એક કાનૂન કા પાબંદ બનાયા,

كُلٌّ یَّجۡرِیۡ لِاَجَلٍ مُّسَمًّی ؕ یُدَبِّرُ الۡاَمۡرَ یُفَصِّلُ
હર એક, એક મુકર્રર વક્ત પર ચલતા હૈ, અલ્લાહ હી હર કામ કા ઈન્તિઝામ કરતા હૈ, વો નિશાનિયોં કો

الۡاٰیٰتِ لَعَلَّكُمۡ بِلِقَآءِ رَبِّكُمۡ تُوۡقِنُوۡنَ ﴿۲﴾ وَهُوَ الَّذِیۡ
ખોલ ખોલ કર બયાન કરતા હૈ, તાકે તુમ અપને રબ સે મિલને કા યકીન કરો ﴿۲﴾ ઔર વહી હૈ જિસને

مَدَّ الۡاَرۡضَ وَجَعَلَ فِیۡهَا رَوَاسِیَ وَاَنۡهٰرًا ؕ وَمِنۡ
ઝમીન કો ફૈલાયા ઔર ઉસમેં પહાડ ઔર નદિયાં રખ દીં ઔર હર કિસ્મ કે

كُلِّ الثَّمَرٰتِ جَعَلَ فِیۡهَا زَوۡجَیۡنِ اثۡنَیۡنِ یُغۡشِی
ફલોં કે જોડે ઉસમેં પૈદા કિયે, વો રાત કો દિન સે છુપા દેતા હૈ,

الَّیۡلَ النَّهَارَ ؕ اِنَّ فِیۡ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوۡمٍ یَّتَفَكَّرُوۡنَ ﴿۳﴾
બેશક ઈન ચીઝોં મેં નિશાનિયાં હૈં ઉન લોગોં કે લિયે જો ગૌર કરેં ﴿۳﴾

وَفِی الۡاَرۡضِ قِطَعٌ مُّتَجٰوِرٰتٌ وَّجَنّٰتٌ مِّنۡ اَعۡنَابٍ
ઔર ઝમીન મેં મુખ્તલિફ ટુકડે એક દૂસરે સે લગતે લગાતે હૈં ઔર અંગૂરોં કે બાગાત હૈં ઔર ખેત હૈં ઔર

وَّزَرۡعٌ وَّنَخِیۡلٌ صِنۡوَانٌ وَّغَیۡرُ صِنۡوَانٍ یُّسۡقٰی بِمَآءٍ
ખજૂરોં કે દરખ્ત હૈં ટેહ્‌ની વાલે હૈં ઔર બાઝ ઐસે હૈં જો બગૈર ટેહ્‌ની કે હૈં, સબ એક હી પાની

وَّاحِدٍ ۟ وَنُفَضِّلُ بَعۡضَهَا عَلٰی بَعۡضٍ فِی الۡاُكُلِ ؕ
પિલાએ જાતે હૈં ફિર ભી હમ એક કો એક પર ફલોં મેં બરતરી દેતે હૈં,

اِنَّ فِیۡ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوۡمٍ یَّعۡقِلُوۡنَ ﴿۴﴾ وَاِنۡ تَعۡجَبۡ
ઈસમેં અકલમંદોં કે લિયે બહોત સી નિશાનિયાં હૈં ﴿۴﴾ ઔર અગર આપ તઅજ્જુબ કરો તો

فَعَجَبٌ قَوۡلُهُمۡ ءَاِذَا كُنَّا تُرٰبًا ءَاِنَّا لَفِیۡ خَلۡقٍ
તઅજ્જુબ કે કાબિલ ઉનકી યે બાત હૈ કે જબ હમ મિટ્ટી હો જાએંગે તો કયા હમ નયે સિરે સે

جَدِیۡدٍ ۬ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِیۡنَ كَفَرُوۡا بِرَبِّهِمۡ ۚ وَاُولٰٓئِكَ
પૈદા કિયે જાએંગે, યે વો લોગ હૈં જિન્હોંને અપને રબ કા ઈન્કાર કિયા ઔર યે વો લોગ હૈં

الْاَغْلٰلُ فِیْٓ اَعْنَاقِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ
જિનકી ગરદનોં મેં તૌક પડે હુએ હૈં, વો આગ વાલે લોગ હૈં,

هُمْ فِیْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٥﴾ وَیَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالسَّیِّئَةِ
વો ઉસમેં હમેશા રહેંગે ⑤ વો ભલાઈ સે પેહલે બુરાઈ કે લિયે

قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلٰتُ ؕ
જલ્દી કર રહે હૈં, હાલાંકે ઉનસે પેહલે મિષાલેં ગુઝર ચુકી હૈં,

وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلٰی ظُلْمِهِمْ ۚ
ઔર આપકા રબ લોગોં કે ઝુલ્મ કે બાવજૂદ ઉનકો માફ કરનેવાલા હૈ

وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِیْدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَیَقُوْلُ الَّذِیْنَ
ઔર બેશક આપકા રબ સખ્ત સઝા દેનેવાલા હૈ ⑥ ઔર જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા

كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَیْهِ اٰیَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ اِنَّمَآ
વો કેહતે હૈં કે ઈસ શખ્સ પર ઉસકે રબ કી તરફ સે કોઈ નિશાની કયૂં નહીં ઉતરી, આપ તો સિર્ફ ખબરદાર

اَنْتَ مُنْذِرٌ وَّلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾ ع اَللّٰهُ یَعْلَمُ مَا
કર દેનેવાલે હો, ઔર હર કૌમ કે લિયે એક રાહ બતાનેવાલા હૈ ⑦ અલ્લાહ જાનતા હૈ હર માદા કે

تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰی وَمَا تَغِیْضُ الْاَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ؕ
હમલ કો ઔર જો કુછ રહમોં મેં ઘટતા ઔર બઢતા હૈ ઉસકો ભી,

وَكُلُّ شَیْءٍ عِنْدَهٗ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عٰلِمُ الْغَیْبِ
ઔર હર ચીઝ કા ઉસકે યહાં એક અંદાઝા હૈ ⑧ વો પોશીદા ઔર ઝાહિર કો

وَالشَّهَادَةِ الْكَبِیْرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَآءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ اَسَرَّ
જાનનેવાલા હૈ, સબસે બડા હૈ ઔર(સબસે)બુલંદ વ બાલા હૈ ⑨ તુમ મેં સે કોઈ શખ્સ ચુપકે સે

الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهٖ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِالَّیْلِ
બાત કહે ઔર જો પુકાર કર કહે ઔર જો રાત મેં છુપા હુવા હો ઔર જો દિન મેં ચલ રહા હો

وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهٗ مُعَقِّبٰتٌ مِّنْۢ بَیْنِ یَدَیْهِ
અલ્લાહ કે લિયે સબ બરાબર હૈં ⑩ હર શખ્સ કે આગે ઔર પીછે ઉસકે

وَمِنْ خَلْفِهٖ یَحْفَظُوْنَهٗ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
નિગરાન હૈં જો અલ્લાહ કે હુકમ સે ઉસકી દેખભાલ કર રહે હૈં, બેશક અલ્લાહ

لَا یُغَیِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰی یُغَیِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ؕ وَاِذَآ
કિસી કોમ કી હાલત કો નહીં બદલતા જબ તક કે વો ઉસકો ન બદલ ડાલેં જો ઉનકે જી મેં હે, ઔર જબ

اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوْٓءًا فَلَا مَرَدَّ لَهٗ ۚ وَمَا لَهُمْ مِّنْ
અલ્લાહ કિસી કૌમ પર કોઈ આફત લાના ચાહતા હે તો ફિર ઉસકે હટને કી કોઈ સૂરત નહીં ઔર અલ્લાહ

دُوْنِهٖ مِنْ وَّالٍ ⑪ هُوَ الَّذِیْ یُرِیْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا
કે સિવા ઉસકે મુકાબલે મેં કોઈ ઉનકા મદદગાર નહીં ⑪ વહી હે જો તુમકો બિજલી દિખાતા હે જિસસે ડર

وَّ طَمَعًا وَّیُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۚ ⑫ وَیُسَبِّحُ
ભી પૈદા હોતા હે ઔર ઉમ્મીદ ભી ઔર વહી હે જો પાની સે લદે હુએ બાદલ કો ઉઠાતા હે ⑫ ઔર

الرَّعْدُ بِحَمْدِهٖ وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِیْفَتِهٖ ۚ وَیُرْسِلُ
બિજલી કી ગરજ ઉસકી હમ્દ કે સાથ ઉસકી પાકી બયાન કરતી હે ઔર ફરિશ્તે ભી ઉસકે ખૌફ સે, ઔર

الصَّوَاعِقَ فَیُصِیْبُ بِهَا مَنْ یَّشَآءُ وَهُمْ یُجَادِلُوْنَ
વો બિજલિયાં ભેજતા હે ફિર જિસ પર ચાહે ઉન્હેં ગિરા દેતા હે ઔર વો લોગ અલ્લાહ કે બારે મેં

فِی اللّٰهِ ۚ وَهُوَ شَدِیْدُ الْمِحَالِ ؕ ⑬ لَهٗ دَعْوَةُ الْحَقِّ ؕ
ઝઘડતે હેં, હાલાંકે વો ઝબરદસ્ત હે, કુવ્વતવાલા હે ⑬ ઉસીકો પુકારના હક હે,

وَالَّذِیْنَ یَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا یَسْتَجِیْبُوْنَ لَهُمْ
જો લોગ ઔરોં કો ઉસકે સિવા પુકારતે હેં વો ઉન(કી પુકાર) કા કુછ ભી જવાબ નહીં દેતે મગર જૈસે કોઈ

بِشَیْءٍ اِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّیْهِ اِلَی الْمَآءِ لِیَبْلُغَ فَاهُ وَمَا
શખ્સ અપને દોનોં હાથ પાની કી તરફ ફૈલાએ હુએ હો કે વો ઉસકે મુંહ મેં પડ જાએ, હાલાંકે વો પાની

هُوَ بِبَالِغِهٖ ؕ وَمَا دُعَآءُ الْكٰفِرِیْنَ اِلَّا فِیْ ضَلٰلٍ ⑭
કભી ઉસકે મુંહ મેં પહુંચનેવાલા નહીં, ઉન મુન્કિરોં કી જિતની પુકાર હે સબ ગુમરાહી મેં હે ⑭

وَلِلّٰهِ یَسْجُدُ مَنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا
ઔર આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં જો ભી હેં સબ અલ્લાહ હી કો સજદહ કરતે હેં ખુશી સે યા મજબૂરી સે

وَّظِلٰلُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ۩ ⑮ قُلْ مَنْ رَّبُّ
ઔર ઉનકે સાયે ભી સુબહ ઔર શામ ⑮ કેહ દીજિયે કે આસમાનોં ઔર ઝમીન

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ قُلِ اللّٰهُ ؕ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِّنْ
કા રબ કોન હે? કેહ દીજિયે કે અલ્લાહ હે, કહિયે કે કયા ફિર ભી તુમને ઉસકે સિવા

دُوْنِهٖۤ اَوْلِيَآءَ لَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا ؕ
ઐસે મદદગાર બના રખ્ખે હૈં જો ખુદ અપની ઝાત કે નફા ઔર નુકસાન કા ભી ઈખ્તિયાર નહીં રખતે,

قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۙ اَمْ هَلْ تَسْتَوِى
કહિયે કે કયા અંધા ઔર આંખોંવાલા દોનોં બરાબર હો સકતે હૈં, યા કયા અંધેરા ઔર ઉજાલા

الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ ۚ اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ خَلَقُوْا
દોનોં બરાબર હો જાએંગે, કયા ઉન્હોંને અલ્લાહ કે સાથ ઐસે શરીક ઠેહરાએ હૈં જિન્હોંને ભી પૈદા કિયા

كَخَلْقِهٖ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ؕ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ
જૈસાકે અલ્લાહને પૈદા કિયા ફિર પૈદાઈશ ઉનકી નઝર મેં મુશતબહ હો ગઈ, કેહ દીજિયે કે અલ્લાહ હર

كُلِّ شَىْءٍ وَّهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ
ચીઝ કા પૈદા કરનેવાલા હૈ ઔર વહી અકેલા, ઝબરદસ્ત (૧૬) અલ્લાહને આસમાન સે પાની

مَآءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌۢ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ
ઉતારા ફિર નાલે અપની મિકદાર કે મુવાફિક બેહ નિકલે, ફિર સૈલાબને ઉભરતે

زَبَدًا رَّابِيًا ؕ وَمِمَّا يُوْقِدُوْنَ عَلَيْهِ فِى النَّارِ ابْتِغَآءَ
જાગ કો ઉઠા લિયા ઔર ઉસી તરહ કા જાગ ઉન ચીઝોં મેં ભી ઉભર આતા હૈ જિનકો લોગ ઝૈવર

حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهٗ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ
યા સામાન બનાને કે લિયે આગ મેં પિઘલાતે હૈં, ઈસ તરહ અલ્લાહ હક

الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ۙ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَآءً ۚ
ઔર બાતિલ કી મિષાલ બયાન કરતા હૈ, પસ જાગ તો સૂખ કર રેહ જાતા હૈ

وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِى الْاَرْضِ ؕ كَذٰلِكَ
ઔર જો ચીઝ ઈન્સાનોં કો નફા પહુંચાનેવાલી હૈ વો ઝમીન મેં ઠહેર જાતી હૈ, અલ્લાહ ઈસી તરહ

يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ؕ ﴿١٧﴾ لِلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمُ
મિષાલેં બયાન કરતા હૈ (૧૭) જિન લોગોંને અપને રબ કી પુકાર પર લબ્બૈક કહા ઉનકે લિયે

الْحُسْنٰى ؕ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهٗ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا
ભલાઈ હૈ, ઔર જિન લોગોંને ઉસકી પુકાર કો ન માના અગર ઉનકે પાસ વો સબ કુછ હો

فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ ؕ
જો ઝમીન મેં હૈ ઔર ઉસકે બરાબર ઔર ભી તો વો સબ અપની નજાત કે લિયે દે ડાલેં,

اُولٰٓئِكَ لَهُمۡ سُوۡٓءُ الۡحِسَابِ ۙ وَمَاۡوٰىهُمۡ جَهَنَّمُ ؕ
ઉન લોગોં કા હિસાબ સખ્ત હોગા ઔર ઉનકા ઠિકાના જહન્નમ હોગા,

وَبِئۡسَ الۡمِهَادُ ﴿۱۸﴾ اَفَمَنۡ يَّعۡلَمُ اَنَّمَآ اُنۡزِلَ اِلَيۡكَ
ઔર વો કૈસા બુરા ઠિકાના હૈ (૧૮) જો શખ્સ યે જાનતા હૈ કે જો કુછ આપકે રબ કી તરફ સે આપ પર ઉતારા

مِنۡ رَّبِّكَ الۡحَـقُّ كَمَنۡ هُوَ اَعۡمٰى ؕ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا
ગયા હૈ વો હક હૈ કયા વો ઉસકે માનિન્દ હો સકતા હૈ જો અંધા હૈ, નસીહત તો અકલવાલે લોગ હી

الۡاَلۡبَابِ ۙ﴿۱۹﴾ الَّذِيۡنَ يُوۡفُوۡنَ بِعَهۡدِ اللّٰهِ وَلَا يَنۡقُضُوۡنَ
કબૂલ કરતે હૈં (૧૯) વો લોગ જો અલ્લાહ કે અહદ કો પૂરા કરતે હૈં ઔર ઉસકે અહદ કો

الۡمِيۡثَاقَ ۙ﴿۲۰﴾ وَالَّذِيۡنَ يَصِلُوۡنَ مَاۤ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖۤ اَنۡ
નહીં તોડતે (૨૦) ઔર જો ઉસકો જોડતે હૈં જિસકો અલ્લાહને જોડને કા હુકમ દિયા

يُّوۡصَلَ وَيَخۡشَوۡنَ رَبَّهُمۡ وَيَخَافُوۡنَ سُوۡٓءَ الۡحِسَابِ ﴿۲۱﴾ؕ
હૈ ઔર વો અપને રબ સે ડરતે હૈં ઔર વો બુરે હિસાબ કા અંદેશા રખતે હૈં (૨૧)

وَالَّذِيۡنَ صَبَرُوا ابۡتِغَآءَ وَجۡهِ رَبِّهِمۡ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ
ઔર જિન્હોંને અપને રબ કી રઝા કે લિયે સબ્ર કિયા ઔર નમાઝ કાઈમ કી

وَاَنۡفَقُوۡا مِمَّا رَزَقۡنٰهُمۡ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً وَّيَدۡرَءُوۡنَ
ઔર હમારે દિયે હુએ મેં સે છુપ કર ઔર ખુલે આમ ખર્ચ કિયા ઔર જો બુરાઈ કો

بِالۡحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ اُولٰٓئِكَ لَهُمۡ عُقۡبَى الدَّارِ ۙ﴿۲۲﴾
ભલાઈ સે દફા કરતે હૈં, આખિરત કા ઘર ઉન્હીં લોગોં કે લિયે હૈ (૨૨)

جَنّٰتُ عَدۡنٍ يَّدۡخُلُوۡنَهَا وَمَنۡ صَلَحَ مِنۡ اٰبَآئِهِمۡ
હમેશા રેહનેવાલે બાગાત જિનમેં વો દાખિલ હોંગે ઔર વો ભી જો ઉસકે અહલ બનેંગે ઉનકે બાપ–દાદા

وَاَزۡوَاجِهِمۡ وَذُرِّيّٰتِهِمۡ وَالۡمَلٰٓئِكَةُ يَدۡخُلُوۡنَ عَلَيۡهِمۡ
ઔર ઉનકી બીવિયોં ઔર ઉનકી અવ્લાદ મેં સે, ઔર ફરિશ્તે હર દરવાઝે સે ઉનકે

مِّنۡ كُلِّ بَابٍ ﴿۲۳﴾ۚ سَلٰمٌ عَلَيۡكُمۡ بِمَا صَبَرۡتُمۡ فَنِعۡمَ
પાસ આએંગે (૨૩) (કહેંગે કે) તુમ લોગોં પર સલામતી હો ઉસ સબ્ર કે બદલે જો તુમને કિયા, પસ કયા હી

عُقۡبَى الدَّارِ ﴿۲۴﴾ؕ وَالَّذِيۡنَ يَنۡقُضُوۡنَ عَهۡدَ اللّٰهِ مِنۡۢ بَعۡدِ
ખૂબ હૈ યે આખિરત કા ઘર (૨૪) ઔર જો લોગ અલ્લાહ કે અહદ કો મઝબૂત કરને કે બાદ

مِيْثَاقِهٖ وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ

તોડતે હૈં ઔર ઉસકો કાટતે હૈં જિસકો અલ્લાહને જોડને કા હુકમ દિયા હે

وَيُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ ۙ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ

ઔર ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાતે હૈં, ઐસે લોગોં પર અલ્લાહ કી લા'નત હે ઔર ઉનકે લિયે

سُوْٓءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ

બુરા ઘર હે ﴿٢٥﴾ અલ્લાહ જિસકો ચાહતા હે રોઝી ઝયાદહ દેતા હે ઔર જિસકે લિયે ચાહતા હે

وَيَقْدِرُ ؕ وَفَرِحُوْا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَمَا الْحَيٰوةُ

તંગ કર દેતા હે, ઔર વો દુનિયા કી ઝિંદગી પર ખુશ હૈં, હાલાંકે આખિરત કે

الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

મુકાબલે મેં દુનિયા નિહાયત(હકીર) પૂંજી હે ﴿٢٦﴾ ઔર જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા વો કેહતે હૈં કે ઈસ શખ્સ પર

لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ

ઉસકે રબ કી તરફ સે કોઈ નિશાની કયૂં નહીં ઉતારી ગઈ, કેહ દીજિયે કે બેશક અલ્લાહ જિસકો ચાહતા હે

مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ اَنَابَ ﴿٢٧﴾ ۖۚ اَلَّذِيْنَ

ગુમરાહ કર દેતા હે ઔર વો અપના રાસ્તા ઉસીકો દિખાતા હે જો ઉસકી તરહ મુતવજ્જેહ હો ﴿٢٧﴾ વો લોગ

اٰمَنُوْا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوْبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ ؕ اَلَا بِذِكْرِ

જો ઈમાન લાએ ઔર જિનકે દિલ અલ્લાહ કી યાદ સ મુત્મઈન હોતે હૈં, સુન લો! અલ્લાહ કી યાદ

اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوْبُ ﴿٢٨﴾ ؕ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

હી સે દિલોં કો ઈત્મીનાન હાસિલ હોતા હે ﴿٢٨﴾ જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર જિન્હોંને

الصّٰلِحٰتِ طُوْبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ ﴿٢٩﴾ كَذٰلِكَ اَرْسَلْنٰكَ

અચ્છે કામ કિયે ઉનકે લિયે ખુશખબરી હે ઔર અચ્છા ઠિકાના હે ﴿٢٩﴾ ઈસી તરહ હમને આપકો ભેજા હે

فِيْٓ اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَآ اُمَمٌ لِّتَتْلُوَا۟ عَلَيْهِمُ

એક ઉમ્મત મેં જિસસે પેહલે ભી બહોત સી ઉમ્મતેં ગુઝર ચુકી હૈં, તાકે આપ લોગોં કો વો પૈગામ સુના દેં

الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُوْنَ بِالرَّحْمٰنِ ؕ قُلْ

જો હમને આપકી તરફ ભેજા હે, ઔર વો મહેરબાન અલ્લાહ કા ઈન્કાર કર રહે હૈં, કેહ દીજિયે કે

هُوَ رَبِّيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ

વહી મેરા રબ હે ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં, ઉસી પર મૈંને ભરોસા કિયા ઔર ઉસીકી તરફ

مَتَابِ ﴿٣٠﴾ وَلَوۡ اَنَّ قُرۡاٰنًا سُيِّرَتۡ بِهِ الۡجِبَالُ اَوۡ

મુજે લૌટના હૈ (૩૦) ઔર અગર ઐસા કુર્આન ઉતરતા જિસસે પહાડ ચલને લગતે યા ઉસસે ઝમીન ટુકડે હો

قُطِّعَتۡ بِهِ الۡاَرۡضُ اَوۡ كُلِّمَ بِهِ الۡمَوۡتٰى ؕ بَلۡ لِّلّٰهِ

જાતી યા ઉસસે મુર્દે બોલને લગતે (તબ ભી વો ઈમાન ન લાતે), બલ્કે સારા ઈખ્તિયાર

الۡاَمۡرُ جَمِيۡعًا ؕ اَفَلَمۡ يَايۡـَٔسِ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اَنۡ لَّوۡ

અલ્લાહ હી કે લિયે હૈ, કયા ઈમાન લાનેવાલોં કો ઈસસે ઈત્મીનાન નહીં કે અગર

يَشَآءُ اللّٰهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيۡعًا ؕ وَلَا يَزَالُ

અલ્લાહ ચાહતા તો સારે લોગોં કો હિદાયત દે દેતા, ઔર ઈન્કાર કરનેવાલોં પર

الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا تُصِيۡبُهُمۡ بِمَا صَنَعُوۡا قَارِعَةٌ اَوۡ تَحُلُّ

કોઈ ન કોઈ આફત આતી રેહતી હૈ ઉનકે આ'માલ કી વજહ સે યા ઉનકી બસ્તી કે કરીબ

قَرِيۡبًا مِّنۡ دَارِهِمۡ حَتّٰى يَاۡتِىَ وَعۡدُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

કહીં નાઝિલ હોતી રહેગી યહાં તક કે અલ્લાહ કા વા'દા આ જાએ, યકીનન અલ્લાહ

لَا يُخۡلِفُ الۡمِيۡعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اسۡتُهۡزِئَ بِرُسُلٍ مِّنۡ

વા'દે કે ખિલાફ નહીં કરતા (૩૧) ઔર આપસે પેહલે ભી રસૂલોં કા મજાક ઉડાયા ગયા

قَبۡلِكَ فَاَمۡلَيۡتُ لِلَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا ثُمَّ اَخَذۡتُهُمۡ فَكَيۡفَ

તો મૈંને ઈન્કાર કરનેવાલોં કો ઢીલ દી ફિર મૈંને ઉનકો પકડ લિયા, તો દેખો

كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾ اَفَمَنۡ هُوَ قَآئِمٌ عَلٰى كُلِّ نَفۡسٍۢ بِمَا

કૈસી થી મેરી સઝા (૩૨) ફિર કયા જો હર શખ્સ સે ઉસકે અમલ કા હિસાબ

كَسَبَتۡ ۚ وَجَعَلُوۡا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ ؕ قُلۡ سَمُّوۡهُمۡ ؕ اَمۡ

કરનેવાલા હૈ, ઔર લોગોંને અલ્લાહ કે શરીક બના લિયે હૈં, કેહ દીજિયે કે ઉનકા નામ લો, કયા તુમ

تُنَبِّـُٔوۡنَهٗ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِى الۡاَرۡضِ اَمۡ بِظَاهِرٍ مِّنَ

અલ્લાહ કો ઐસી ચીઝ કી ખબર દે રહે હો જિસકો વો ઝમીન મેં નહીં જાનતા યા તુમ ઉપર હી ઉપર બાતેં

الۡقَوۡلِ ؕ بَلۡ زُيِّنَ لِلَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا مَكۡرُهُمۡ وَصُدُّوۡا

કર રહે હો, બલ્કે ઈન્કાર કરનેવાલોં કે લિયે ઉનકે ધોકે ખૂબસૂરત બના દિયે ગયે હૈં ઔર વો (સીધે) રાસ્તે

عَنِ السَّبِيۡلِ ؕ وَمَنۡ يُّضۡلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنۡ هَادٍ ﴿٣٣﴾

સે રોક દિયે ગયે હૈં, ઔર અલ્લાહ જિસકો ગુમરાહ કર દે ઉસકો કોઈ રાહ બતાનેવાલા નહીં (૩૩)

لَهُمۡ عَذَابٌ فِى الۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا وَلَعَذَابُ الۡاٰخِرَةِ
ઉનકે લિયે દુનિયા કી ઝિંદગી મેં ભી અઝાબ હૈ ઔર આખિરત કા અઝાબ તો

اَشَقُّ ۚ وَمَا لَهُمۡ مِّنَ اللّٰهِ مِنۡ وَّاقٍ ۝۳۴ مَثَلُ الۡجَنَّةِ
બહોત સખ્ત હૈ ઔર કોઈ ઉનકો અલ્લાહ સે બચાનેવાલા નહીં (૩૪) ઉસ જન્નત કી મિષાલ

الَّتِىۡ وُعِدَ الۡمُتَّقُوۡنَ ؕ تَجۡرِىۡ مِنۡ تَحۡتِهَا الۡاَنۡهٰرُ ؕ
જિસકા પરહેઝગારોં સે વા'દા કિયા ગયા હૈ ઐસી હૈ કે ઉસકે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી,

اُكُلُهَا دَآئِمٌ وَّظِلُّهَا ؕ تِلۡكَ عُقۡبَى الَّذِيۡنَ اتَّقَوۡا ۖ
ઉસકા ફલ ઔર સાયા હમેશા રહેગા, યે અંજામ ઉન લોગોં કા હૈ જો અલ્લાહ સે ડરે

وَّعُقۡبَى الۡكٰفِرِيۡنَ النَّارُ ۝۳۵ وَالَّذِيۡنَ اٰتَيۡنٰهُمُ الۡكِتٰبَ
ઔર મુન્કિરોં કા અંજામ આગ હૈ (૩૫) ઔર જિન લોગોં કો હમને કિતાબ દી થી વો ઉસ ચીઝ પર ખુશ હૈં જો

يَفۡرَحُوۡنَ بِمَاۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡكَ وَمِنَ الۡاَحۡزَابِ مَنۡ يُّنۡكِرُ
આપ પર ઉતારી ગઈ હૈ, ઔર ઉન ગિરોહોં મેં ઐસે ભી હૈં જો ઉસકે બાઝ હિસ્સે કા

بَعۡضَهٗ ؕ قُلۡ اِنَّمَاۤ اُمِرۡتُ اَنۡ اَعۡبُدَ اللّٰهَ وَلَاۤ اُشۡرِكَ
ઈન્કાર કરતે હૈં, કેહ દીજિયે કે મુજે હુકમ દિયા ગયા હૈ કે મેં અલ્લાહ કી ઈબાદત કરું ઔર કિસીકો ઉસકા

بِهٖ ؕ اِلَيۡهِ اَدۡعُوۡا وَاِلَيۡهِ مَاٰبِ ۝۳۶ وَكَذٰلِكَ اَنۡزَلۡنٰهُ
શરીક ન ઠેહરાઉં, મેં ઉસીકી તરફ બુલાતા હું ઔર ઉસીકી તરફ મેરા લૌટના હૈ (૩૬) ઔર ઈસી તરહ હમને

حُكۡمًا عَرَبِيًّا ؕ وَلَئِنِ اتَّبَعۡتَ اَهۡوَآءَهُمۡ بَعۡدَ
ઈસકો એક હુકમ કી હેસિયત સે અરબી મેં ઉતારા હૈ, ઔર અગર આપ ઉનકી ખ્વાહિશોં કી પૈરવી કરો

مَا جَآءَكَ مِنَ الۡعِلۡمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنۡ وَّلِىٍّ
બાદ ઈસકે કે આપકે પાસ ઈલ્મ આ ચુકા હૈ તો અલ્લાહ કે મુકાબલે મેં આપકા ન કોઈ મદદગાર હોગા

وَّلَا وَاقٍ ۝۳۷ وَلَقَدۡ اَرۡسَلۡنَا رُسُلًا مِّنۡ قَبۡلِكَ وَجَعَلۡنَا
ઔર ન કોઈ બચાનેવાલા (૩૭) ઔર હમને આપસે પેહલે કિતને રસૂલ ભેજે ઔર હમને ઉનકો

لَهُمۡ اَزۡوَاجًا وَّذُرِّيَّةً ؕ وَمَا كَانَ لِرَسُوۡلٍ اَنۡ
બીવિયાં ઔર અવ્લાદ અતા કીં, ઔર કિસી રસૂલ કે લિયે યે મુમ્કિન નહીં કે વો

يَّاۡتِىَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذۡنِ اللّٰهِ ؕ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ۝۳۸
અલ્લાહ કી ઈજાજત કે બગૈર કોઈ નિશાની લે આએ, હર એક વા'દા લિખા હુવા હૈ (૩૮)

يَمۡحُوا اللّٰهُ مَا يَشَآءُ وَيُثۡبِتُ ۚۖ وَعِنۡدَهٗۤ اُمُّ
અલ્લાહ જિસકો ચાહે મિટાતા હૈ ઔર જિસકો ચાહે બાકી રખતા હૈ આર ઉસી કે પાસ અસલ

الۡكِتٰبِ ﴿۳۹﴾ وَاِنۡ مَّا نُرِيَنَّكَ بَعۡضَ الَّذِىۡ نَعِدُهُمۡ
કિતાબ હૈ (૩૯) ઔર જિસકા વા'દા હમ ઉનસે કર રહે હૈં ઉસકા કુછ હિસ્સા હમ આપકો દિખા દેં

اَوۡ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِنَّمَا عَلَيۡكَ الۡبَلٰغُ وَعَلَيۡنَا
યા હમ આપકો વફાત દે દેં, પસ આપકે ઉપર સિર્ફ પહુંચા દેના હૈ ઔર હમારે ઉપર હૈ

الۡحِسَابُ ﴿۴۰﴾ اَوَلَمۡ يَرَوۡا اَنَّا نَاۡتِى الۡاَرۡضَ نَنۡقُصُهَا
હિસાબ લેના (૪૦) કયા વો દેખતે નહીં કે હમ ઝમીન કો ઉસકે અત્રાફ સે

مِنۡ اَطۡرَافِهَا ؕ وَاللّٰهُ يَحۡكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكۡمِهٖ ؕ
કમ કરતે ચલે આ રહે હૈં, ઔર અલ્લાહ ફૈસલા કરતા હૈ કોઈ ઉસકે ફૈસલે કો હટાનેવાલા નહીં

وَهُوَ سَرِيۡعُ الۡحِسَابِ ﴿۴۱﴾ وَقَدۡ مَكَرَ الَّذِيۡنَ مِنۡ
ઔર જલ્દ હિસાબ લેનેવાલા હૈ (૪૧) જો ઉનસે પેહલે થે ઉન્હોંને ભી તદબીરેં કીં

قَبۡلِهِمۡ فَلِلّٰهِ الۡمَكۡرُ جَمِيۡعًا ؕ يَعۡلَمُ مَا تَكۡسِبُ كُلُّ
મગર તમામ તદબીરેં અલ્લાહ કે ઈખ્તિયાર મેં હૈં, વો જાનતા હૈ કે હર એક કયા

نَفۡسٍ ؕ وَسَيَعۡلَمُ الۡكُفّٰرُ لِمَنۡ عُقۡبَى الدَّارِ ﴿۴۲﴾ وَيَقُوۡلُ
કર રહા હૈ ઔર મુન્કિરીન જલ્દ જાન લેંગે કે આખિરત કા ઘર કિસકે લિયે હૈ (૪૨) ઔર મુન્કિરીન

الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لَسۡتَ مُرۡسَلًا ؕ قُلۡ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيۡدًاۢ
કેહતે હૈં કે આપ અલ્લાહ કે ભેજે હુએ નહીં હો, કેહ દીજિયે કે મેરે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન

بَيۡنِىۡ وَبَيۡنَكُمۡ ۙ وَمَنۡ عِنۡدَهٗ عِلۡمُ الۡكِتٰبِ ﴿۴۳﴾
અલ્લાહ કી ગવાહી કાફી હૈ, ઔર ઉસકી ગવાહી જિસકે પાસ કિતાબ કા ઈલ્મ હૈ (૪૩)

منزل ٣ — ركوع ٦

સૂરએ ઈબ્રાહીમ મકકા મુકર્રમા મેં નાઝિલ હુઈ મગર આયત (૨૮,૨૯) મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૫૨ આયતેં ઔર ૭ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૭૨ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૪ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ નૂહ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૪૩૪) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૮૬૧) કલિમાત હૈં

الٓرٰ ۚ كِتٰبٌ اَنۡزَلۡنٰهُ اِلَيۡكَ لِتُخۡرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمٰتِ
અલિફ લામ રા, યે કિતાબ હૈ જિસકો હમને આપકી તરફ નાઝિલ કિયા હૈ, તાકે આપ લોગોં કો અંધેરો સે

اِلَى النُّوْرِ ۙ۬ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ

નિકાલ કર ઉજાલે કી તરફ લાએં, ઉનકે રબ કે હુકમ સે ખુદાએ અઝીઝ વ હમીદ કે

الْحَمِيْدِ ۙ ﴿١﴾ اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي

રાસ્તે કી તરફ (١) ઉસ અલ્લાહ કી તરફ કે આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં જો કુછ હે

الْاَرْضِ ؕ وَوَيْلٌ لِّلْكٰفِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيْدِ ۙ ﴿٢﴾

સબ ઉસી કા હે, ઔર મુન્કિરોં કે લિયે એક સખ્ત અઝાબ કી તબાહી હે (٢)

الَّذِيْنَ يَسْتَحِبُّوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ

જો કે આખિરત કે મુકાબલે મેં દુનિયા કી ઝિંદગી કો પસંદ કરતે હૈં

وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ؕ اُولٰٓئِكَ

ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોકતે હૈં ઔર ઉસમેં કજી(ટેળ્હાપન)નિકાલના ચાહતે હૈં, યે લોગ

فِيْ ضَلٰلٍۢ بَعِيْدٍ ﴿٣﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا

રાસ્તે સે ભટક કર બહોત દૂર જા પડે હૈં (٣) ઔર હમને જો પૈગમ્બર ભી ભેજા

بِلِسَانِ قَوْمِهٖ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ؕ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَآءُ

ઉસ કૌમ કી ઝબાન મેં ભેજા તાકે વો ઉનસે બયાન કર દે, ફિર અલ્લાહ જિસકો ચાહતા હે ભટકા દેતા હે

وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ

ઔર જિસકો ચાહતા હે હિદાયત દેતા હે, વો ઝબરદસ્ત હે, હિકમતવાલા હે (٤) ઔર યકીનન

اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمٰتِ

હમને મૂસા(અ.સ.)કો અપની નિશાનિયોં કે સાથ ભેજા કે અપની કૌમ કો અંધેરોં સે નિકાલ કર

اِلَى النُّوْرِ ۙ۬ وَذَكِّرْهُمْ بِاَيّٰىمِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

ઉજાલે મેં લાઈયે, ઔર ઉનકો અલ્લાહ કે દિનોં કી યાદ દિલાઈયે, બેશક ઉનકે અંદર બડી નિશાનિયાં હૈં હર

لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿٥﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ

ઉસ શખ્સ કે લિયે જો સબ્ર ઔર શુક્ર કરનેવાલા હો (٥) ઔર જબ મૂસા(અ.સ.)ને અપની કૌમ સે કહા

اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ اَنْجٰكُمْ مِّنْ اٰلِ

કે અપને ઉપર અલ્લાહ કે ઉસ ઈન્આમ કો યાદ કરો જબકે ઉસને તુમકો ફિરઔન કી કૌમ સે

فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُوْنَ

છુડાયા જો તુમકો સખ્ત તકલીફેં પહુંચાતે થે ઔર વો તુમ્હારે બેટોં કો

اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ؕ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِّنْ

માર ડાલતે થે ઔર તુમ્હારી ઔરતોં કો ઝિંદા રેહને દેતે થે, ઔર ઉસમેં તુમ્હારે રબ કી તરફ સે

رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۝ ع ٦ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ

બડા ઈમ્તિહાન થા ⑥ ઔર જબ તુમ્હારે રબને તુમકો આગાહ કર દિયા કે અગર તુમ શુક્ર કરોગે

لَاَزِيْدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِيْ لَشَدِيْدٌ ۝٧

તો મેં તુમકો ઝયાદહ દુંગા ઔર અગર તુમ નાશુક્રી કરોગે તો મેરા અઝાબ બડા સખ્ત હે ⑦

وَقَالَ مُوْسٰٓى اِنْ تَكْفُرُوْٓا اَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ

ઔર મૂસા(અ.સ.)ને કહા કે અગર તુમ ઈન્કાર કરો ઔર ઝમીન કે સારે લોગ ભી મુન્કિર હો જાએં તબ

جَمِيْعًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۝٨ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا

ભી અલ્લાહ બેનિયાઝ હે, ખૂબિયોંવાલા હે ⑧ કયા તુમકો ઉન લોગોં કી ખબર નહીં પહુંચી

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ ۬ۛ

જો તુમસે પેહલે ગુઝર ચુકે હૈં કૌમે નૂહ ઔર આદ ઔર ષમૂદ

وَالَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۛؕ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ ؕ

ઔર જો લોગ ઉનકે બાદ હુએ હૈં જિનકો અલ્લાહ કે સિવા કોઈ નહીં જાનતા,

جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرَدُّوْٓا اَيْدِيَهُمْ فِيْٓ

ઉનકે પૈગમ્બર ઉનકે પાસ દલાઈલ લે કર આયે તો ઉન્હોંને અપને હાથ ઉનકે મુંહ મેં

اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوْٓا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا

દે દિયે ઔર કહા કે તુમ જો કુછ દે કર ભેજે ગયે હો હમ ઉસકો નહીં માનતે ઔર જિસ ચીઝ કી તરફ તુમ

لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَنَآ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ۝٩ قَالَتْ

હમકો બુલાતે હો હમ ઉસકે બારે મેં સખ્ત ઉલ્જનવાલે શક મેં પડે હુએ હૈં ⑨ ઉનકે પૈગમ્બરોંને

رُسُلُهُمْ اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

કહા: કયા અલ્લાહ કે બારે મેં શક હે જો આસમાનોં ઔર ઝમીન કો વુજૂદ મેં લાનેવાલા હે,

يَدْعُوْكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ اِلٰٓى

વો તુમકો બુલા રહા હે કે તુમ્હારે ગુનાહોં કો માફ કર દે ઔર તુમકો એક મુકર્રર મુદ્દત તક

اَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ قَالُوْٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ؕ

મોહલત દે, ઉન્હોંને કહા કે તુમ ઈસકે સિવા કુછ નહીં કે હમારે જૈસે હી એક આદમી હો,

ع ٢/١٤ مع الثلثة منزل ٣

تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَصُدُّوْنَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا
તુમ ચાહતે હો કે હમકો ઉન ચીઝોં કી ઈબાદત સે રોક દો જિનકી ઈબાદત હમારે બાપ–દાદા કરતે થે,

فَاْتُوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ⑩ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ
તુમ હમારે સામને કોઈ ખુલી સનદ લે આઓ ⑩ ઉનકે રસૂલોંને ઉનસે કહા કે હમ

نَّحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَمُنُّ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ
ઈસકે સિવા કુછ નહીં કે તુમ્હારે હી જૈસે ઈન્સાન હૈં મગર અલ્લાહ અપને બંદોં મેં સે જિસ પર ચાહતા હૈ

مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَمَا كَانَ لَنَآ اَنْ نَّاْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ اِلَّا
અપના ઈન્આમ ફરમાતા હૈ ઔર યે હમારે ઈખ્તિયાર મેં નહીં કે હમ તુમકો કોઈ મુઅ્જિઝહ દિખાએં

بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ⑪
બગૈર અલ્લાહ કે હુકમ કે, ઔર ઈમાનવાલોં કો અલ્લાહ હી પર ભરોસા કરના ચાહિયે ⑪

وَمَا لَنَآ اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنَا سُبُلَنَا ؕ
ઔર હમ ક્યૂં ન અલ્લાહ પર ભરોસા કરેં જબકે ઉસને હમકો હમારે રાસ્તે બતાએ,

وَلَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَآ اٰذَيْتُمُوْنَا ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
ઔર જો તકલીફ તુમ હમેં દોગે હમ ઉસ પર સબ્ર કરેંગે, ઔર ભરોસા કરનેવાલોં કો અલ્લાહ હી પર

الْمُتَوَكِّلُوْنَ ⑫ ع وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِرُسُلِهِمْ
ભરોસા કરના ચાહિયે ⑫ ઔર ઈન્કાર કરનેવાલોંને અપને પૈગમ્બરોં સે કહા કે યા તો હમ તુમકો અપની

لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ اَرْضِنَآ اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا ؕ فَاَوْحٰٓى
ઝમીન સે નિકાલ દેંગે યા તુમકો હમારી મિલ્લત મેં વાપસ આના હોગા, તો પૈગમ્બરોં કે

اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظّٰلِمِيْنَ ⑬ لا وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ
રબને ઉન પર વહી ભેજી કે હમ ઈન ઝાલિમોં કો હલાક કર દેંગે ⑬ ઔર ઉનકે બાદ તુમકો

الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِيْ
ઝમીન પર બસાએંગે, યે ઉસ શખ્સ કે લિયે હૈ જો મેરે સામને ખડા હોને સે ડરે

وَخَافَ وَعِيْدِ ⑭ وَاسْتَفْتَحُوْا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ
ઔર જો મેરી વઈદ સે ડરે ⑭ ઔર ઉન્હોંને ફૈસલા ચાહા, ઔર હર સરકશ ઝિદ્દી

عَنِيْدٍ ⑮ لا مِّنْ وَّرَآئِهٖ جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ مَّآءٍ
નામુરાદ હુવા ⑮ ઉસકે આગે દોઝખ હૈ ઔર ઉસકો પીપ કા પાની પીને કો

صَدِيْدٍ ﴿١٦﴾ يَّتَجَرَّعُهٗ وَلَا يَكَادُ يُسِيْغُهٗ وَيَاْتِيْهِ

મિલેગા ⑯ વો ઉસકો ઘૂંટ ઘૂંટ પિએગા ઔર ઉસકો હલક સે મુશ્કિલ સે ઉતાર સકેગા, મૌત

الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَّمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ؕ وَمِنْ

હર તરફ સે ઉસ પર છાઈ હુઈ હોગી મગર વો કિસી તરહ નહીં મરેગા ઔર ઉસકે

وَّرَآئِهٖ عَذَابٌ غَلِيْظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

આગે સખ્ત અઝાબ હોગા ⑰ જિન લોગોંને અપને રબ કા ઈન્કાર કિયા ઉનકે

بِرَبِّهِمْ اَعْمَالُهُمْ كَرَمَادِ ِۨاشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيْحُ فِيْ

આ'માલ ઉસ રાખ કી તરહ હૈં જિસકો એક તૂફાની દિન કી આંધી ને

يَوْمٍ عَاصِفٍ ؕ لَا يَقْدِرُوْنَ مِمَّا كَسَبُوْا عَلٰى شَيْءٍ ؕ

ઉડા દિયા હો, વો અપને કિયે મેં સે કુછ ભી ન પા સકેંગે,

ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿١٨﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ

યહી દૂર કી ગુમરાહી હૈ ⑱ કયા આપને નહીં દેખા કે અલ્લાહને આસમાનોં

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ

ઔર ઝમીન કો બિલ્કુલ ઠીક ઠીક પૈદા કિયા હૈ, અગર વો ચાહે તો તુમ લોગોં કો લે જાએ

وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿١٩﴾ وَّمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ

ઔર એક નઈ મખ્લૂક લે આએ ⑲ ઔર યે અલ્લાહ પર ઝરા ભી

بِعَزِيْزٍ ﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ جَمِيْعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِيْنَ

દુશ્વાર નહીં ⑳ ઔર અલ્લાહ કે સામને સબ પેશ હોંગે, ફિર કમઝોર લોગ ઉન લોગોં સે

اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ

કહેંગે જો બડાઈ વાલે થે કે હમ તુમ્હારે તાબેઅ થે તો કયા તુમ

عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ قَالُوْا لَوْ هَدٰىنَا

અલ્લાહ કે અઝાબ સે કુછ હમકો બચાઓગે, વો કહેંગે કે અગર અલ્લાહ હમકો કોઈ રાહ દિખાતા

اللّٰهُ لَهَدَيْنٰكُمْ ؕ سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَجَزِعْنَآ اَمْ صَبَرْنَا

તો હમ તુમકો ઝરૂર વો રાહ દિખા દેતે, અબ હમારે લિયે બરાબર હૈ કે હમ બેકરાર હોં યા સબ્ર કરેં,

مَا لَنَا مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطٰنُ لَمَّا قُضِيَ

હમારે બચને કી કોઈ સૂરત નહીં ㉑ ઔર જબ મા'મલે કા ફૈસલા હો જાએગા તો શૈતાન

الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُّكُمْ

કહેગા કે અલ્લાહને તુમસે સચ્ચા વા'દા કિયા થા ઔર મૈંને તુમસે વા'દા કિયા તો મૈંને

فَاَخْلَفْتُكُمْ ۭ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّآ

ઉસકી ખિલાફ વર્ઝી કી, ઔર મેરા તુમ્હારે ઉપર કોઈ ઝોર ન થા મગર યે કે મૈંને

اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِيْ ۚ فَلَا تَلُوْمُوْنِيْ وَلُوْمُوْٓا

તુમકો બુલાયા તો તુમને મેરી બાત કો માન લિયા, પસ તુમ મુજકો ઈલ્ઝામ ન દો ઔર તુમ અપને આપકો

اَنْفُسَكُمْ ۭ مَآ اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ ۭ

ઈલ્ઝામ દો, ન મૈં તુમ્હારા મદદગાર હો સકતા હું ઔર ન તુમ મેરે મદદગાર હો સકતે હો,

اِنِّىْ كَفَرْتُ بِمَآ اَشْرَكْتُمُوْنِ مِنْ قَبْلُ ۭ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ

મૈં ખુદ ઈસસે બેઝાર હું કે તુમ ઈસસે પેહલે મુજકો શરીક ઠેહરાતે થે, બેશક ઝાલિમોં કે લિયે

لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٢﴾ وَاُدْخِلَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

દર્દનાક અઝાબ હૈ (૨૨) ઔર જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર જિન્હોંને નેક અમલ કિયે વો ઐસે બાગોં મેં

الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ

દાખિલ કિયે જાએંગે જિનકે નીચે નેહરેં બેહતી હોંગી, ઉનમેં વો અપને રબ કે હુકમ સે

فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ ۭ تَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌ ﴿٢٣﴾ اَلَمْ تَرَ

હમેશા રહેંગે, વો આપસ મેં એક દૂસરે કા ઈસ્તિકબાલ સલામ સે કરેંગે (૨૩) કયા આપને નહીં દેખા

كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ

કે કિસ તરહ મિષાલ બયાન ફરમાઈ હૈ અલ્લાહને કલિમહ તય્યિબહ કી, વો એક પાકીઝા દરખ્ત કી

طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَّفَرْعُهَا فِي السَّمَآءِ ﴿٢٤﴾ لا

માનિન્દ હૈ જિસકી જડ ઝમીન મેં જમી હુઈ હૈ ઔર જિસકી ટેહનિયાં આસમાન તક પહુંચી હુઈ હૈં (૨૪)

تُؤْتِيْٓ اُكُلَهَا كُلَّ حِيْنٍۢ بِاِذْنِ رَبِّهَا ۭ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ

વો હર વકત પર અપના ફલ દેતા હૈ અપને રબ કે હુકમ સે, ઔર અલ્લાહ લોગોં કે લિયે

الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ

મિષાલેં બયાન કરતા હૈ, તાકે વો નસીહત હાસિલ કરેં (૨૫) ઔર કલિમએ ખબીષહ

كَلِمَةٍ خَبِيْثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيْثَةِۨ اجْتُثَّتْ مِنْ

કી મિષાલ એક ખરાબ દરખ્ત કી સી હૈ જો ઝમીન કે ઉપર હી સે

فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ اللّٰهُ

ઉખાડ લિયા જાએ કે ઉસમેં ઝરા ભી જમાવ ન હો (૨૬) અલ્લાહ ઈમાનવાલોં કો

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

અુક પક્કી બાત સે દુનિયા ઔર આખિરત મેં મઝબૂત કરતા

وَفِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظّٰلِمِيْنَ ۙۛ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ

હૈ, ઔર ઝાલિમોં કો ભટકા દેતા હૈ, ઔર અલ્લાહ કરતા હૈ જો વો ચાહતા

مَا يَشَآءُ ﴿٢٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا

હૈ (૨૭) કયા આપને ઉન લોગોં કો નહીં દેખા જિન્હોંને અલ્લાહ કી નેઅમત કે બદલે કુફ્ર કિયા

وَّاَحَلُّوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۭ

ઔર જિન્હોંને અપની કૌમ કો હલાકત કે ઘર જહન્નમ મેં પહુંચા દિયા (૨૮) વો ઉસમેં દાખિલ હોંગે,

وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلُّوْا عَنْ

ઔર વો કૈસા બુરા ઠિકાના હૈ (૨૯) ઔર ઉન્હોંને અલ્લાહ કે મુકાબિલ ઠેહરાએ, તાકે વો લોગોં કો અલ્લાહ કે

سَبِيْلِهٖ ۭ قُلْ تَمَتَّعُوْا فَاِنَّ مَصِيْرَكُمْ اِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾

રાસ્તે સે ભટકા દેં, કેહ દીજિયે કે ચંદ દિન કા ફાયદા ઉઠા લો, આખિરકાર તુમ્હારા ઠિકાના દોઝખ હૈ (૩૦)

قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوْا

મેરે જો બંદે ઈમાન લાએ હૈં ઉનસે કેહ દીજિયે કે વો નમાઝ કાઈમ કરેં ઔર જો કુછ હમને ઉનકો દિયા હૈ

مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ

ઉસમેં સે ખુલે ઔર છુપે ખર્ચ કરેં ઈસસે પેહલે કે વો દિન આએ જિસમેં

يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خِلٰلٌ ﴿٣١﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ

ન ખરીદો ફરોખ્ત હોગી ઔર ન દોસ્તી કામ આએગી (૩૧) અલ્લાહ વો હૈ જિસને આસમાન

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ

ઔર ઝમીન બનાએ ઔર આસમાન સે પાની ઉતારા ફિર ઉસસે મુખ્તલિફ ફલ

بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ

નિકાલે તુમ્હારી રોઝી કે લિયે, ઔર કશ્તી કો તુમ્હારે તાબેઅ કર દિયા

لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهٰرَ ﴿٣٢﴾

કે સમન્દર મેં ઉસકે હુકમ સે ચલે ઔર ઉસને દરિયાઓં કો તુમ્હારે તાબેઅ કર દિયા (૩૨)

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآئِبَيْنِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ

ઔર ઉસને સૂરજ ઔર ચાંદ કો તુમ્હારે તાબેઅ કર દિયા કે બરાબર ચલે જા રહે હૈં ઔર ઉસને રાત ઔર

الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿۳۳﴾ وَاٰتٰىكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوْهُ ؕ

દિન કો તુમ્હારે લિયે તાબેઅ કર દિયા (۳۳) ઔર ઉસને તુમકો હર ઉસ ચીઝ મેં સે દિયા જો તુમને માંગા,

وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا ؕ اِنَّ الْاِنْسَانَ

અગર તુમ અલ્લાહ કી નેઅમતોં કો ગિનો તો તુમ ઉનકો ગિન નહીં સકતે, બેશક ઈન્સાન બહોત બેઈન્સાફ,

لَظَلُوْمٌ كَفَّارٌ ﴿۳۴﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا

બડા નાશુક્રા હૈ (۳۴) ઔર જબ ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)ને કહા કે એ મેરે રબ! ઈસ શહેર કો અમનવાલા બનાઈયે

الْبَلَدَ اٰمِنًا وَّاجْنُبْنِيْ وَبَنِيَّ اَنْ نَّعْبُدَ الْاَصْنَامَ ﴿۳۵﴾ ؕ

ઔર મુજકો ઔર મેરી અવ્લાદ કો ઈસસે દૂર રખિયે કે હમ બૂતોં કી ઈબાદત કરેં (۳۵)

رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ ۚ فَمَنْ تَبِعَنِيْ

એ મેરે રબ! ઈન બૂતોંને બહોત લોગોં કો ગુમરાહ કર દિયા, પસ જિસને મેરી પૈરવી કી

فَاِنَّهٗ مِنِّيْ ۚ وَمَنْ عَصَانِيْ فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۳٦﴾

વો મેરા હૈ, ઔર જિસને મેરા કહા ન માના તો આપ બખ્શનેવાલે, મહેરબાન હૈં (۳٦)

رَبَّنَآ اِنِّيْٓ اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِيْ بِوَادٍ غَيْرِ ذِيْ زَرْعٍ

એ હમારે રબ! મૈંને અપની અવ્લાદ કો એક બગૈર ખેતી કી વાદી મેં આપકે

عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ ۙ رَبَّنَا لِيُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ

મોહતરમ ઘર કે પાસ બસાયા હૈ, એ હમારે રબ! તાકે વો નમાઝ કાઈમ કરેં, પસ આપ લોગોં કે

اَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِيْٓ اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ

દિલોં કો ઉનકી તરફ માઈલ કર દીજિયે ઔર ઉનકો ફલોં કી રોઝી અતા

الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُوْنَ ﴿۳۷﴾ رَبَّنَآ اِنَّكَ تَعْلَمُ

ફરમાઈયે તાકે વો શુક્ર કરેં (۳۷) એ હમારે પ્યારે રબ! આપ જાનતે હૈં

مَا نُخْفِيْ وَمَا نُعْلِنُ ؕ وَمَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ

જો કુછ હમ છુપાતે હૈં ઔર જો કુછ હમ ઝાહિર કરતે હૈં, ઔર અલ્લાહ સે કોઈ ચીઝ છુપી નહીં

فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ ﴿۳۸﴾ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ

ન ઝમીન મેં ઔર ન આસમાન મેં (۳۸) શુક્ર હૈ ઉસ અલ્લાહ કા જિસને

وَهَبَ لِيْ عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ ؕ اِنَّ رَبِّيْ

મુજકો બુળ્હાપે મેં ઈસ્માઈલ ઔર ઈસ્હાક (અ.સ.) દિયે, બેશક મેરા રબ

لَسَمِيْعُ الدُّعَآءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِيْ مُقِيْمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ

દુઆ કા સુનનેવાલા હૈ (٣٩) એ મેરે પ્યારે રબ! મુજે નમાઝ કાઈમ કરનેવાલા બનાઈયે ઔર મેરી

ذُرِّيَّتِيْ ۖ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَآءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِيْ

અવ્લાદ મેં ભી ઔર એ મેરે રબ! મેરી દુઆ કબૂલ ફરમાઈયે (٤٠) એ હમારે રબ! મુજે માફ ફરમાઈયે

وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ يَوْمَ يَقُوْمُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ ع

ઔર મેરે વાલિદૈન કો ઔર મો'મિનીન કો ઉસ રોઝ જબકે હિસાબ કાઈમ હોગા (٤١)

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظّٰلِمُوْنَ ۬ؕ

ઔર આપ હરગિઝ યે ખયાલ ન કરેં કે અલ્લાહ ઉસસે બેખબર હૈ જો ઝાલિમ લોગ કર રહે હૈં,

اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيْهِ الْاَبْصَارُ ﴿٤٢﴾ لا

વો ઉનકો ઉસ દિન કે લિયે ઢીલ દે રહા જિસ દિન આંખે પથરા જાએંગી (٤٢)

مُهْطِعِيْنَ مُقْنِعِيْ رُءُوْسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ اِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۚ

વો સર ઉઠાએ હુએ ભાગ રહે હોંગે ઉનકી નઝર ઉનકી તરફ પલટ કર ન આએગી

وَاَفْـِٕدَتُهُمْ هَوَآءٌ ﴿٤٣﴾ ؕ وَاَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَاْتِيْهِمُ

ઔર ઉનકે દિલ બદહવાસ હોંગે (٤٣) ઔર લોગોં કો ઉસ દિન સે ડરાઈયે જિસ દિન ઉન પર

الْعَذَابُ فَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا رَبَّنَآ اَخِّرْنَآ اِلٰٓى اَجَلٍ

અઝાબ આ જાએગા, ઉસ વક્ત ઝાલિમ લોગ કહેંગે કે એ હમારે રબ! હમકો થોડી મોહલત ઔર દે

قَرِيْبٍ ۙ نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ ؕ اَوَلَمْ تَكُوْنُوْٓا

દીજિયે, હમ આપકી દા'વત કબૂલ કર લેંગે ઔર રસૂલોં કી પૈરવી કરેંગે, કયા તુમને

اَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِّنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ لا وَّسَكَنْتُمْ فِيْ

ઈસસે પેહલે કસમેં નહીં ખાઈ થીં કે તુમ પર કુછ ઝવાલ આના નહીં હૈ (٤٤) ઔર તુમ ઉન લોગોં કી

مَسٰكِنِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ

બસ્તિયોં મેં આબાદ થે જિન્હોંને અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કિયા ઔર તુમ પર ખુલ ચુકા થા કે હમને

فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْاَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوْا

ઉનકે સાથ કયા કિયા, ઔર હમને તુમસે મિષાલેં બયાન કીં (٤٥) ઔર ઉન્હોંને અપની

مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللّٰهِ مَكْرُهُمْ ؕ وَاِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ

સારી તદ્બીરેં કીં ઔર ઉનકી તદ્બીરેં અલ્લાહ કે સામને થીં, અગરચે ઉનકી તદ્બીરેં ઐસી થીં

لِتَزُوْلَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِفَ

કે ઉનસે પહાડ ભી ટલ જાએં (૪૬) પસ આપ અલ્લાહ કો અપને પૈગમ્બરોં સે

وَعْدِهٖ رُسُلَهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ

વા'દા ખિલાફી કરનેવાલા ન સમજેં, બેશક અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, બદલા લેનેવાલા હૈ (૪૭) જિસ દિન

تُبَدَّلُ الْاَرْضُ غَيْرَ الْاَرْضِ وَالسَّمٰوٰتُ وَبَرَزُوْا

યે ઝમીન દૂસરી ઝમીન સે બદલ જાએગી ઔર આસમાન ભી ઔર સબ એક ઝબરદસ્ત

لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَئِذٍ

અલ્લાહ કે સામને પેશ હોંગે (૪૮) ઔર આપ ઉસ દિન મુજ્રિમોં કો ઝંજીરોં મેં

مُّقَرَّنِيْنَ فِى الْاَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَابِيْلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ

જકડા હુવા દેખોગે (૪૯) ઉનકે લિબાસ તારકોલ કે હોંગે

وَّتَغْشٰى وُجُوْهَهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِىَ اللّٰهُ كُلَّ

ઔર ઉનકે ચેહરોં પર આગ છાઈ હુઈ હોગી (૫૦) તાકે અલ્લાહ હર શખ્સ કો ઉસકે

نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾

કિયે કા બદલા દે, બેશક અલ્લાહ જલ્દ હિસાબ લેનેવાલા હૈ (૫૧)

هٰذَا بَلٰغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوْا بِهٖ وَلِيَعْلَمُوْٓا اَنَّمَا

યે લોગોં કે લિયે એક એ'લાન હૈ ઔર તાકે ઉસકે ઝરિયે વો ડરા દિયે જાએં, ઔર તાકે વો જાન લેં કે વહી

هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّلِيَذَّكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

એક મા'બૂદ હૈ ઔર તાકે અકલમંદ લોગ નસીહત હાસિલ કરેં (૫૨)

સૂરએ હિજ્ર મક્કા મુકર્રમા મેં નાઝિલ હુઈ મગર આયત (૮૭) મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૯૯ આયતેં ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૫૪ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૫ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ યૂસુફ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૬૫૪) કલિમાત હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૨૭૬૦) હુરૂફ હૈં

الٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ وَقُرْاٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿١﴾

અલિફ લામ રા, યે આયતેં હૈં કિતાબ કી ઔર એક વાઝેહ કુર્આન કી (૧)

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ كَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ﴿٢﴾

વો વક્ત આએગા જબ ઈન્કાર કરનેવાલે લોગ તમન્ના કરેંગે કે કાશ વો માનનેવાલે બને હોતે(٢)

ذَرْهُمْ يَاْكُلُوْا وَيَتَمَتَّعُوْا وَيُلْهِهِمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ

ઉનકો છોડ દીજિયે કે વો ખાએં ઔર ફાયદા ઉઠાએં ઔર ખયાલી ઉમ્મીદ ઉનકો ભુલાવે મેં ડાલે રખ્ખે પસ

يَعْلَمُوْنَ ﴿٣﴾ وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا

આઈન્દા વો જાન લેંગે(٣) ઔર હમને ઈસસે પેહલે જિસ બસ્તી કો ભી હલાક કિયા હે ઉસકા એક મુકર્રર

كِتَابٌ مَّعْلُوْمٌ ﴿٤﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا

વક્ત લિખ્ખા હુવા થા(٤) કોઈ કૌમ ન અપને મુકર્રર વક્ત સે આગે બળ્હતી હે ઔર ન

يَسْتَاْخِرُوْنَ ﴿٥﴾ وَقَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الَّذِىْ نُزِّلَ عَلَيْهِ

પીછે હટતી હે(٥) ઔર યે લોગ કેહતે હૈં કે એ વો શખ્સ જિસ પર નસીહત

الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُوْنٌ ﴿٦﴾ؕ لَوْ مَا تَاْتِيْنَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ

ઉતરતી હે તો બેશક દીવાના હે(٦) અગર તુ સચ્ચા હે તો હમારે પાસ ફરિશ્તોં કો

اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٧﴾ مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ

ક્યૂં નહીં લે આતા(٧) હમ ફરિશ્તોં કો સિર્ફ ફેસલે કે લિયે ઉતારતે હૈં

اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوْٓا اِذًا مُّنْظَرِيْنَ ﴿٨﴾ اِنَّا نَحْنُ

ઔર ઉસ વક્ત લોગોં કો મોહલત નહીં દી જાતી(٨) ઔર હમ આપસે પેહલે

نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا

ગુઝરી હુઈ કૌમોં મેં રસૂલ ભેજ ચુકે હૈં(٩) ઔર જો રસૂલ ભી ઉનકે

مِنْ قَبْلِكَ فِىْ شِيَعِ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٠﴾ وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ

પાસ આયા વો ઉસકા મઝાક ઉડાતે રહે(١٠) ઈસી તરહ હમ યે (મઝાક) મુજરિમીન કે

رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿١١﴾ كَذٰلِكَ نَسْلُكُهٗ

દિલોં મેં ડાલ દેતે હૈં(١١) વો ઉસ પર ઈમાન નહીં લાએંગે ઔર યે દસ્તૂર

فِىْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٢﴾ۙ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَقَدْ خَلَتْ

અગલોં સે હોતા આયા હે(١٢) ઔર અગર હમ ઉન પર આસમાન સે કોઈ દરવાઝા ખોલ દેતે

سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٣﴾ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِّنَ السَّمَآءِ

فَظَلُّوْا فِيْهِ يَعْرُجُوْنَ ﴿١٤﴾ لَقَالُوْٓا اِنَّمَا سُكِّرَتْ
જિસ પર વો ચઢને લગતે ⑭ તબ ભી વો કેહ દેતે કે હમારી આંખોં કો

اَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُوْرُوْنَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ
ધોકા હો રહા હૈ, બલ્કે હમ પર તો જાદૂ કર દિયા ગયા હૈ ⑮ ઔર હમને

جَعَلْنَا فِى السَّمَآءِ بُرُوْجًا وَّزَيَّنّٰهَا لِلنّٰظِرِيْنَ ﴿١٦﴾
આસમાન મેં બુર્જ બનાએ ઔર દેખનેવાલોં કે લિયે ઉસે રોનક દી ⑯

وَحَفِظْنٰهَا مِنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ رَّجِيْمٍ ﴿١٧﴾ اِلَّا مَنِ
ઔર હમને ઉસકો હર શૈતાન મર્દૂદ સે મહ્ફૂઝ કિયા ⑰ કોઈ ચોરી છુપે

اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاَتْبَعَهٗ شِهَابٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٨﴾ وَالْاَرْضَ
સુનને કે લિયે કાન લગાતા હૈ તો એક રોશન શોઅ્લા ઉસકા પીછા કરતા હૈ ⑱ ઔર હમને ઝમીન કો

مَدَدْنٰهَا وَاَلْقَيْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ وَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ
ફૈલાયા ઔર ઉસ પર હમને પહાડ રખ દિયે ઔર ઉસમેં હર ચીઝ

كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُوْنٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيْهَا مَعَايِشَ
એક અંદાઝે સે ઉગાઈ ⑲ ઔર ઉસી મેં હમને તુમ્હારી રોઝીયાં બના દી હૈં

وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهٗ بِرٰزِقِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَاِنْ مِّنْ شَيْءٍ اِلَّا
ઔર જિન્હેં તુમ રોઝી દેનેવાલે નહીં હો ⑳ ઔર કોઈ ચીઝ ઐસી નહીં જિસકે ખઝાને

عِنْدَنَا خَزَآئِنُهٗ ۫ وَمَا نُنَزِّلُهٗٓ اِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿٢١﴾
હમારે પાસ ન હોં, ઔર હમ ઉસકો એક મુઅય્યન અંદાઝે કે સાથ હી ઉતારતે હૈં ㉑

وَاَرْسَلْنَا الرِّيٰحَ لَوَاقِحَ فَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً
ઔર હમ હી હવાઓં કો બોજલ બના કર ચલાતે હૈં ફિર હમ આસમાન સે પાની બરસાતે હૈં ફિર ઉસ

فَاَسْقَيْنٰكُمُوْهُ ۚ وَمَآ اَنْتُمْ لَهٗ بِخٰزِنِيْنَ ﴿٢٢﴾ وَاِنَّا
પાની સે તુમકો સૈરાબ કરતે હૈં, ઔર તુમ્હારે બસ મેં ન થા કે તુમ ઉસક ઝખીરા કરકે રખતે ㉒ ઔર બેશક

لَنَحْنُ نُحْيٖ وَنُمِيْتُ وَنَحْنُ الْوٰرِثُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
હમ હી ઝિંદા કરતે હૈં ઔર હમ હી મારતે હૈં ઔર હમ હી બાકી રેહ જાએંગે ㉓ ઔર હમ તુમ્હારે

الْمُسْتَقْدِمِيْنَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَاْخِرِيْنَ ﴿٢٤﴾
અગલોં કો ભી જાનતે હૈં ઔર તુમ્હારે પિછલોં કો ભી જાનતે હૈં ㉔

وَاِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ ؕ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۵﴾ وَلَقَدْ

ઔર બેશક આપકા રબ ઉન સબકો ઈકઠ્ઠા કરેગા, વો ઈલ્મવાલા, હિકમતવાલા હૈ(૨૫) યકીનન્ હમને

خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿۲٦﴾

ઈન્સાન કો કાલી ઔર સડી હુઈ ખન્ખનાતી હુઈ મિટ્ટી સે પૈદા કિયા હૈ(૨૬)

وَالْجَآنَّ خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُوْمِ ﴿۲۷﴾ وَاِذْ

ઔર ઈસસે પેહલે જિન્નાત કો હમને આગ કી લપટ સે પૈદા કિયા(૨૭)ઔર જબ

قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَالِقٌۢ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ

આપકે રબ ને ફરિશ્તોં સે કહા કે મેં કાલી ઔર સડી હુઈ ખન્ખનાતી હુઈ મિટ્ટી સે

مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿۲۸﴾ فَاِذَا سَوَّيْتُهٗ وَنَفَخْتُ فِيْهِ

એક ઈન્સાન પૈદા કરનેવાલા હું(૨૮) જબ મેં ઉસકો પૂરા બના લું ઔર ઉસમેં અપની રૂહ મેં સે

مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِيْنَ ﴿۲۹﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ

ફૂંક દું તો તુમ ઉસકે લિયે સજ્દે મેં ગિર પડના(૨૯) પસ તમામ ફરિશ્તોંને

كُلُّهُمْ اَجْمَعُوْنَ ﴿۳۰﴾ اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ اَبٰٓی اَنْ يَّكُوْنَ مَعَ

સજદા કિયા(૩૦) મગર ઈબ્લીસ કે ઉસને સજદા કરને વાલોં કા સાથ દેને સે

السّٰجِدِيْنَ ﴿۳۱﴾ قَالَ يٰٓاِبْلِيْسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ

ઈન્કાર કર દિયા(૩૧) અલ્લાહને કહા: એ ઈબ્લીસ! તુજકો કયા હુવા કે તુ સજદા કરનેવાલોં મેં

السّٰجِدِيْنَ ﴿۳۲﴾ قَالَ لَمْ اَكُنْ لِّاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهٗ

શામિલ ન હુવા(૩૨) વો બોલા કે મેં ઐસા નહીં કે ઉસ ઈન્સાન કો સજદા કરું જિસે તુને

مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿۳۳﴾ قَالَ فَاخْرُجْ

કાલી ઔર સડી હુઈ ખન્ખનાતી હુઈ મિટ્ટી સે પૈદા કિયા હૈ(૩૩) અલ્લાહને કહા: તુ યહાં સે

مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ﴿۳۴﴾ وَّاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰی يَوْمِ

નિકલ જા! કયૂંકે તુ મરદૂદ હૈ(૩૪) ઔર તુજ પર મેરી ફિટકાર હૈ કયામત કે દિન

الدِّيْنِ ﴿۳۵﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِیْٓ اِلٰی يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿۳٦﴾

તક(૩૫) ઈબ્લીસને કહા: એ મેરે રબ! તુ મુજે ઉસ દિન તક કે લિયે મોહલત દે જિસ દિન લોગ ઉઠાએ જાએંગે(૩૬)

قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿۳۷﴾ اِلٰی يَوْمِ الْوَقْتِ

અલ્લાહને કહા કે તુજે મોહલત હૈ(૩૭) ઉસ મુકર્રર વક્ત કે

الْمَعْلُوْمِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَآ اَغْوَيْتَنِيْ لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ

દિન તક(٣٨) ઈબ્લીસને કહા: એ મેરે રબ! જૈસા તુને મુજકો ગુમરાહ કિયા હૈ ઉસી તરહ મૈં ઝમીન મેં

فِي الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٣٩﴾ اِلَّا عِبَادَكَ

ઉનકે લિયે મુઝય્યન કરુંગા ઔર સબકો ગુમરાહ કર દુંગા(٣٩)સિવાય ઉનકે જો તેરે

مِنْهُمُ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيْمٌ ﴿٤١﴾

ચુને હુએ બંદે હૈં(٤٠) અલ્લાહને ફરમાયા: યે એક સીધા રાસ્તા હૈ જો મુજ તક પહુંચતા હૈ(٤١)

اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَنِ

બેશક જો મેરે બંદે હૈં ઉન પર તેરા ઝોર નહીં ચલેગા સિવાય ઉનકે જો

اتَّبَعَكَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ

ગુમરાહોં મેં સે તેરી પૈરવી કરેં(٤٢) ઔર ઉન સબ કે લિયે જહન્નમ કા

اَجْمَعِيْنَ ﴿٤٣﴾ لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ ط لِكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ

વાદા હૈ(٤٣) ઉસકે સાત દરવાઝે હૈં, હર દરવાઝે કે લિયે ઉન લોગોં કે

جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ ﴿٤٤﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿٤٥﴾

અલગ અલ હિસ્સે હૈં(٤٤) બેશક ડરનેવાલે બાગોં ઔર ચશ્મોં મેં હોંગે(٤٥)

اُدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ اٰمِنِيْنَ ﴿٤٦﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ

દાખિલ હો જાઓ ઉનમેં સલામતી ઔર અમન કે સાથ(٤٦) ઔર ઉનકે દિલોં મેં જો કુછ રંજિશ વ કીના થા

مِّنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ

હમ સબ કુછ નિકાલ દેંગે, વો ભાઈ ભાઈ બને હુએ એક દૂસરે કે આમને સામને તખ્તોં પર બૈઠે હોંગે(٤٧)

فِيْهَا نَصَبٌ وَّمَا هُمْ مِّنْهَا بِمُخْرَجِيْنَ ﴿٤٨﴾ نَبِّئْ عِبَادِيْٓ

વહાં ઉનકો કોઈ તકલીફ નહીં પહુંચેગી ઔર ન વો વહાં સે નિકાલે જાએંગે(٤٨) મેરે બંદો કો ખબર દે

اَنِّيْٓ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٤٩﴾ وَاَنَّ عَذَابِيْ هُوَ الْعَذَابُ

દીજિયે કે મેં બખ્શનેવાલા, રહમતવાલા હું(٤٩) ઔર મેરી સઝા દર્દનાક સઝા

الْاَلِيْمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ ﴿٥١﴾ اِذْ دَخَلُوْا

હૈ(٥٠) ઔર ઉનકો ઈબ્રાહીમ(અ.સ.) કે મેહમાનોં સે આગાહ કીજિયે(٥١) જબ વો ઉસકે પાસ

عَلَيْهِ فَقَالُوْا سَلٰمًا ط قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُوْنَ ﴿٥٢﴾ قَالُوْا

આએ ફિર ઉનસે સલામ કિયા, ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)ને કહા કે હમેં તો તુમસે ડર લગ રહા હૈ(٥٢) ઉન્હોંને કહા

وقف لازم

لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ عَلِيْمٍ ﴿۵۳﴾ قَالَ اَبَشَّرْتُمُوْنِيْ

ડરીએ મત, હમ તો આપકો એક લડકે કી બશારત દેતે હૈં જો બડા આલિમ હોગા (૫૩) ઈબ્રાહીમ (અ.સ.)ને કહા:

عَلٰٓى اَنْ مَّسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُوْنَ ﴿۵۴﴾ قَالُوْا

કયા તુમ ઈસ બુળ્હાપે મેં મુજે અવ્લાદ કી બશારત દેતે હો, પસ તુમ કિસ ચીઝ કી બશારત મુજકો દે રહે હો? (૫૪)

بَشَّرْنٰكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْقٰنِطِيْنَ ﴿۵۵﴾ قَالَ وَمَنْ

ઉન્હોંને કહા હમ આપકો હક કે સાથ બશારત દેતે હૈં, પસ આપ નાઉમ્મીદ હોનેવાલોં મેં સે ન બનેં (૫૫)

يَّقْنَطُ مِنْ رَّحْمَةِ رَبِّهٖٓ اِلَّا الضَّآلُّوْنَ ﴿۵۶﴾ قَالَ فَمَا

ઈબ્રાહીમ (અ.સ.)ને કહા કે અપને રબ કી રહમત સે ગુમરાહોં કે સિવા ઔર કોન નાઉમ્મીદ હો સકતા હૈ (૫૬)

خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۵۷﴾ قَالُوْٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ

કહા કે એ ભેજે હુએ ફરિશ્તો! અબ તુમ્હારા કયા કામ હૈ? (૫૭) ઉન્હોંને કહા કે હમ એક મુજરિમ કૌમ કી

اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ﴿۵۸﴾ اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ ؕ اِنَّا لَمُنَجُّوْهُمْ

તરફ ભેજે ગયે હૈં (૫૮) મગર લૂત (અ.સ.)કે ઘરવાલે કે હમ ઉન સબ કો બચા

اَجْمَعِيْنَ ﴿۵۹﴾ اِلَّا امْرَاَتَهٗ قَدَّرْنَآ ۙ اِنَّهَا لَمِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٦۰﴾

લેંગે (૫૯) સિવાય ઉનકી બીવી કે કે હમને અંદાઝા કર લિયા હૈ કે વો ઝરૂર મુજરિમ લોગોં મેં રેહ જાએગી (૬૦)

فَلَمَّا جَآءَ اٰلَ لُوْطِ ِۨ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٦۱﴾ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ

ફિર જબ ભેજે હુએ ફરિશ્તે લૂત (અ.સ.)કે ખાનદાનવાલોં કે પાસ આએ (૬૧) ઉન્હોંને કહા કે તુમ લોગ

مُّنْكَرُوْنَ ﴿٦۲﴾ قَالُوْا بَلْ جِئْنٰكَ بِمَا كَانُوْا فِيْهِ

અજનબી માલૂમ હોતે હો (૬૨) ઉન્હોંને કહા: નહીં, બલ્કે હમ આપકે પાસ વો ચીઝ લે કર આએ હૈં જિસમેં

يَمْتَرُوْنَ ﴿٦۳﴾ وَاَتَيْنٰكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿٦۴﴾

યે લોગ શક કરતે હૈં (૬૩) ઔર હમ આપકે પાસ હક કે સાથ આએ હૈં ઔર હમ બિલ્કુલ સચ્ચે હૈં (૬૪)

فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَاتَّبِعْ اَدْبَارَهُمْ

અબ આપ અપને ખાનદાન સમેત ઈસ રાત કે કિસી હિસ્સે મેં ચલ દીજિયે ઔર આપ ઉનકે પીછે રેહના,

وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ وَّامْضُوْا حَيْثُ تُؤْمَرُوْنَ ﴿٦۵﴾

ઔર (ખબરદાર) તુમ મેં કોઈ પીછે મુડ કર ન દેખે ઔર જહાં કા તુમ્હેં હુકમ કિયા જા રહા હૈ વહાં ચલે જાના (૬૫)

وَقَضَيْنَآ اِلَيْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَ هٰٓؤُلَآءِ مَقْطُوْعٌ

ઔર હમને લૂત (અ.સ.)કે પાસ યે હુકમ ભેજા કે સુબ્હ હોતે હી ઈન લોગોં

مُّصۡبِحِيۡنَ ﴿۶۶﴾ وَجَآءَ اَهۡلُ الۡمَدِيۡنَةِ يَسۡتَبۡشِرُوۡنَ ﴿۶۷﴾

કી જડ કટ જાએગી (૬૬) ઔર શહર કે લોગ ખુશ હો કર આએ (૬૭)

قَالَ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ ضَيۡفِىۡ فَلَا تَفۡضَحُوۡنِ ﴿۶۸﴾ وَاتَّقُوا

લૂત(અ.સ.)ને કહાઃ યે લોગ મેરે મેહમાન હૈં પસ તુમ લોગ મુજકો રુસ્વા ન કરો (૬૮) ઔર તુમ અલ્લાહ સે

اللّٰهَ وَلَا تُخۡزُوۡنِ ﴿۶۹﴾ قَالُوۡۤا اَوَلَمۡ نَنۡهَكَ عَنِ

ડરો ઔર મુજકો ઝલીલ ન કરો (૬૯) ઉન્હોંને કહાઃ કયા હમને તુમકો દુનિયાભર કે લોગોં સે

الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿۷۰﴾ قَالَ هٰٓؤُلَآءِ بَنٰتِىۡۤ اِنۡ كُنۡتُمۡ فٰعِلِيۡنَ ﴿۷۱﴾

મના નહીં કર દિયા (૭૦) ઉસને કહાઃ યે મેરી બેટિયાં હૈં અગર તુમકો કરના હી હૈ (૭૧)

لَعَمۡرُكَ اِنَّهُمۡ لَفِىۡ سَكۡرَتِهِمۡ يَعۡمَهُوۡنَ ﴿۷۲﴾ فَاَخَذَتۡهُمُ

આપકી જાન કી કસમ! વો તો અપને નશે મેં મસ્ત થે (૭૨) પસ સૂરજ નિકલતે ઉન્હેં એક

الصَّيۡحَةُ مُشۡرِقِيۡنَ ﴿۷۳﴾ فَجَعَلۡنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا

બડે ઝોર કી આવાઝ ને પકડ લિયા (૭૩) બિલ્ આખિર હમને ઉસ શહર કો ઉલટ પુલટ કર દિયા

وَاَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهِمۡ حِجَارَةً مِّنۡ سِجِّيۡلٍ ﴿۷۴﴾ اِنَّ

ઔર ઉન લોગોં પર કંકર વાલે પથ્થર બરસાએ (૭૪) બેશક ઈસમેં

فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلۡمُتَوَسِّمِيۡنَ ﴿۷۵﴾ وَاِنَّهَا لَبِسَبِيۡلٍ

નિશાનિયાં હૈં ધ્યાન કરનેવાલોં કે લિયે (૭૫) ઔર યે બસ્તી એક સીધી રાહ પર

مُّقِيۡمٍ ﴿۷۶﴾ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلۡمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿۷۷﴾

વાકેઅ હૈ (૭૬) બેશક ઈસમેં નિશાની હૈ ઈમાનવાલોં કે લિયે (૭૭)

وَاِنۡ كَانَ اَصۡحٰبُ الۡاَيۡكَةِ لَظٰلِمِيۡنَ ﴿۷۸﴾ فَانۡتَقَمۡنَا

ઔર અય્કા વાલે યકીનન ઝાલિમ લોગ થે (૭૮) પસ હમને ઉનસે (ભી)

مِنۡهُمۡ ۘ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُّبِيۡنٍ ﴿۷۹﴾ وَلَقَدۡ كَذَّبَ

ઈન્તિકામ લિયા, ઔર યે દોનોં બસ્તિયાં ખુલે રાસ્તે પર વાકેઅ હૈ (૭૯) ઔર હિજર વાલોંને

اَصۡحٰبُ الۡحِجۡرِ الۡمُرۡسَلِيۡنَ ﴿۸۰﴾ وَاٰتَيۡنٰهُمۡ اٰيٰتِنَا

ભી રસૂલોં કો જુઠલાયા (૮૦) ઔર હમને ઉનકો અપની નિશાનિયાં દીં

فَكَانُوۡا عَنۡهَا مُعۡرِضِيۡنَ ﴿۸۱﴾ وَكَانُوۡا يَنۡحِتُوۡنَ

મગર વો ઉનસે મુંહ ફૈરતે રહે (૮૧) ઔર વો પહાડોં કો કાટ કર

منزل ۳

وقف لازم ۵ ع ۱۹

مِنَ الْجِبَالِ بُیُوْتًا اٰمِنِیْنَ ﴿۸۲﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّیْحَةُ

ઉનમેં ઘર બનાતે થે કે અમન મેં રહેં ﴿૮૨﴾ પસ ઉનકો સુબ્હ કે વક્ત સખ્ત આવાઝ ને

مُصْبِحِیْنَ ﴿۸۳﴾ فَمَاۤ اَغْنٰی عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا یَكْسِبُوْنَ ﴿۸۴﴾

પકડ લિયા ﴿૮૩﴾ પસ ઉનકા કિયા હુવા ઉનકે કુછ કામ ન આયા ﴿૮૪﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَاۤ اِلَّا

ઔર હમને આસમાનોં ઔર ઝમીન કો ઔર જો કુછ ઉનકે દરમિયાન હે હિકમત કે બગૈર

بِالْحَقِّ ؕ وَاِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِیَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ

નહીં બનાયા, ઔર યકીનન કયામત આનેવાલી હે પસ આપ ખૂબી કે સાથ

الْجَمِیْلَ ﴿۸۵﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِیْمُ ﴿۸۶﴾ وَلَقَدْ

દરગુઝર કીજિયે ﴿૮૫﴾ બેશક આપકા રબ હી સબકા ખાલિક હે, જાનનેવાલા હે ﴿૮૬﴾ ઔર યકીનન હમને

اٰتَیْنٰكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِیْ وَالْقُرْاٰنَ الْعَظِیْمَ ﴿۸۷﴾

આપકો સાત આયતેં દે રખ્ખી હૈં કે દુહ્‌રાઈ જાતી હૈં ઔર અઝમતવાલા કુર્આન ભી દે રખ્ખા હે ﴿૮૭﴾

لَا تَمُدَّنَّ عَیْنَیْكَ اِلٰی مَا مَتَّعْنَا بِهٖۤ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ

ઉસ દુન્યવી સામાન કી તરફ આંખ ઉઠા કર ન દેખેં જો હમને ઉનમેં સે મુખ્તલિફ લોગોં કો દિયા હે

وَلَا تَحْزَنْ عَلَیْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۸۸﴾

ઔર ઉન પર ગમ ન કરેં, ઔર ઈમાનવાલોં પર અપની શફકત કે બાઝૂ જુકા દીજિયે ﴿૮૮﴾

وَقُلْ اِنِّیْۤ اَنَا النَّذِیْرُ الْمُبِیْنُ ﴿۸۹﴾ كَمَاۤ اَنْزَلْنَا عَلَی

ઔર કહિયે કે મેં એક ખુલા હુવા ડરાનેવાલા હું ﴿૮૯﴾ ઈસી તરહ હમને તકસીમ કરને

الْمُقْتَسِمِیْنَ ﴿۹۰﴾ الَّذِیْنَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِیْنَ ﴿۹۱﴾

વાલોં પર ભી ઉતારા થા ﴿૯૦﴾ જિન્હોંને (અપને) કુર્આન કે ટુકડે ટુકડે કર દિયે ﴿૯૧﴾

فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ اَجْمَعِیْنَ ﴿۹۲﴾ عَمَّا كَانُوْا

પસ આપકે રબ કી કસમ! હમ ઉન સબ સે ઝરૂર પૂછેંગે ﴿૯૨﴾ જો કુછ વો

یَعْمَلُوْنَ ﴿۹۳﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَاَعْرِضْ عَنِ

કરતે થે ﴿૯૩﴾ પસ જિસ ચીઝ કા આપકો હુકમ મિલા હે ઉસકો ખોલ કર સુના દીજિયે ઔર મુશ્રિકોં સે

الْمُشْرِكِیْنَ ﴿۹۴﴾ اِنَّا كَفَیْنٰكَ الْمُسْتَهْزِءِیْنَ ﴿۹۵﴾

એઅ્‌રાઝ કીજિયે ﴿૯૪﴾ હમ આપકી તરફ સે ઈન મઝાક ઉડાનેવાલોં કે લિયે કાફી હૈં ﴿૯૫﴾

الَّذِيْنَ يَجْعَلُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۚ فَسَوْفَ
જો અલ્લાહ કે સાથ દૂસરે મા'બૂદ કો શરીક કરતે હૈં પસ જલ્દ હી વો

يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّكَ يَضِيْقُ صَدْرُكَ
જાન લેંગે (૯૬) ઔર હમ જાનતે હૈં કે જો કુછ વો કેહતે હૈં ઉસસે આપકા દિલ

بِمَا يَقُوْلُوْنَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِّنَ
તંગ હોતા હૈ (૯૭) પસ આપ અપને રબ કી હમ્દ કે સાથ ઉસકી તસ્બીહ કીજિયે ઔર સજદા કરનેવાલોં મેં

السّٰجِدِيْنَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَاْتِيَكَ الْيَقِيْنُ ﴿٩٩﴾
સે બન જાઈએ (૯૮) ઔર અપને રબ કી ઈબાદત કરતે રહિયે યહાં તક કે આપકો મૌત આ જાએ (૯૯)

ع

સૂરએ નહ્‌લ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર અખીર કે તીન આયતેં મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ હૈં, ઈસમેં ૧૨૮ આયતેં ઔર ૧૬ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૭૦ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૬ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ કહફ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૭૭૦૭) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૨૮૪૦) કલિમાત હૈં

اَتٰٓى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ ۭ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى
આ ગયા અલ્લાહ કા ફૈસલા પસ ઉસકી જલ્દી ન કરો, વો પાક હૈ ઔર બરતર હૈ ઉસસે

عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١﴾ يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ
જિસકો વો શરીક ઠેહરાતે હૈં (૧) વો ફરિશ્તોં કો અપને હુકમ સે વહી કે સાથ

اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖٓ اَنْ اَنْذِرُوْٓا
ઉતારતા હૈ અપને બંદો મેં સે જિસ પર ચાહતા હૈ કે લોગોં કો ખબરદાર કર દો

اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاتَّقُوْنِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
કે મેરે સિવા કોઈ ઈબાદત કે લાઈક નહીં, પસ તુમ મુજસે ડરો (૨) ઉસને આસમાનોં ઔર

وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۭ تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٣﴾ خَلَقَ
ઝમીન કો હક કે સાથ પૈદા કિયા હૈ, વો બરતર હૈ ઉસ શિર્ક સે જો વો કર રહે હૈં (૩) ઉસને

الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ﴿٤﴾
ઈન્સાન કો એક બૂંદ સે બનાયા, ફિર વો યકાયક ખુલ્લમ ખુલ્લા ઝઘડને લગા (૪)

وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ وَّمَنَافِعُ
ઔર ઉસને ચોપાયોં કો બનાયા ઉનમેં તુમ્હારે લિયે પોશાક ભી હૈ ઔર ખુરાક ભી ઔર દૂસરે ફાયદે ભી,

وَمِنْهَا تَأْكُلُوْنَ ۝۵ وَلَكُمْ فِيْهَا جَمَالٌ حِيْنَ تُرِيْحُوْنَ

ઔર ઉનમેં સે તુમ ખાતે ભી હો ۵ ઔર ઉનમેં તુમ્હારે લિયે રોનક હૈ જબકે શામ કે વકત ઉનકો લાતે હો

وَحِيْنَ تَسْرَحُوْنَ ۝۶ وَتَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ

ઔર જબ સુબ્હ કે વકત છોડતે હો ۶ ઔર વો તુમ્હારે બોજ ઐસે મકામાત તક પહુંચાતે હૈં

لَّمْ تَكُوْنُوْا بٰلِغِيْهِ اِلَّا بِشِقِّ الْاَنْفُسِ ؕ اِنَّ رَبَّكُمْ

જહાં તુમ સખ્ત મેહનત કે બગૈર નહીં પહુંચ સકતે થે, બેશક તુમ્હારા રબ

لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۝۷ وَّالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيْرَ

બડા મહેરબાન, રહમ કરનેવાલા હૈ ۷ ઔર ઉસને ઘોડે ઔર ખચ્ચર ઔર ગધે પૈદા કિયે, તાકે તુમ ઉન

لِتَرْكَبُوْهَا وَزِيْنَةً ؕ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝۸ وَعَلَى

પર સવાર હો ઔર ઝીનત કે લિયે ભી, ઔર વો ઐસી ચીઝેં પૈદા કરતા હૈ જો તુમ નહીં જાનતે ۸ ઔર

اللّٰهِ قَصْدُ السَّبِيْلِ وَمِنْهَا جَآئِرٌ ؕ وَلَوْ شَآءَ

અલ્લાહ તક પહુંચતી હૈ સીધી રાહ, ઔર બાઝ રાસ્તે ટેળ્હે ભી હૈં, ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા

لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝۹ هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ

તો તુમ સબકો હિદાયત દે દેતા ۹ વહી હૈ જિસને આસમાન સે પાની ઉતારા જિસસે

مَآءً لَّكُمْ مِّنْهُ شَرَابٌ وَّمِنْهُ شَجَرٌ فِيْهِ تُسِيْمُوْنَ ۝۱۰

તુમ પીતે હો ઔર ઉસી સે દરખ્ત પૈદા હોતે હૈં જિનમેં તુમ ચરાતે હો ۱۰

يُنْۢبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُوْنَ وَالنَّخِيْلَ

વો ઉસી સે તુમ્હારે લિયે ખેતી ઔર ઝૈતૂન ઔર ખજૂર ઔર અંગૂર

وَالْاَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً

ઔર હર કિસ્મ કે ફલ ઉગાતા હૈ, બેશક ઈસકે અંદર નિશાની હૈ ઉન

لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝۱۱ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۙ

લોગોં કે લિયે જો ગોર કરતે હૈં ۱۱ ઔર ઉસને તુમ્હારે કામ મેં લગા દિયા રાત કો ઔર દિન કો

وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ وَالنُّجُوْمُ مُسَخَّرٰتٌۢ بِاَمْرِهٖ ؕ اِنَّ

ઔર સૂરજ ઔર ચાંદ કો, ઔર સિતારે ભી ઉસકે હુકમ કે તાબે હૈં, બેશક

فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝۱۲ وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ

ઈસમેં નિશાનિયાં હૈં અકલમંદ લોગોં કે લિયે ۱۲ ઔર ઝમીન મેં

فِي الْاَرْضِ مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً

જો ચીઝેં મુખ્તલિફ કિસ્મ કી તુમ્હારે લિયે ફેલાઈ, બેશક ઈસમેં નિશાની હે

لِّقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِيْ سَخَّرَ الْبَحْرَ

ઉન લોગોં કે લિયે જો સબક હાસિલ કરેં ⑬ ઔર વહી હે જિસને સમન્દર કો

لِتَاْكُلُوْا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوْا مِنْهُ حِلْيَةً

તુમ્હારે કામ મેં લગા દિયા, તાકે તુમ ઉસમેં સે તાઝા ગોશ્ત ખાઓ ઔર ઉસસે ઝેવર નિકાલો

تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيْهِ وَلِتَبْتَغُوْا

જિસકો તુમ પહેનતે હો, ઔર તુમ કશ્તિયોં કો દેખતે હો કે ઉસમેં ચીરતી હુઈ ચલતી હૈં ઔર તાકે તુમ

مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٤﴾ وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ

ઉસકા ફઝ્લ તલાશ કરો ઔર તાકે તુમ શુક્ર કરો ⑭ ઔર ઉસને ઝમીન મેં પહાડ

رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ وَاَنْهٰرًا وَّسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ

રખ દિયે, તાકે વો તુમકો લે કર ડગમગાને ન લગે ઔર ઉસને નેહરેં ઔર રાસ્તે બનાએ તાકે તુમ રાહ

تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥﴾ وَعَلٰمٰتٍ ؕ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿١٦﴾

પાઓ ⑮ ઔર બહોત સી દૂસરી અલામતેં ભી હૈં, ઔર લોગ તારોં સે ભી રાસ્તા મા'લૂમ કરતે હૈં ⑯

اَفَمَنْ يَّخْلُقُ كَمَنْ لَّا يَخْلُقُ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿١٧﴾

ફિર કયા જો પૈદા કરતા હે વો બરાબર હે ઉસકે જો કુછ પૈદા નહીં કર સકતા, કયા તુમ સોચતે નહીં ⑰

وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ

અગર તુમ અલ્લાહ કી નેઅમતોં કો ગિનો તો તુમ ઉનકો ગિન ન સકોગે, બેશક અલ્લાહ

لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٨﴾ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ وَمَا

બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હે ⑱ ઔર અલ્લાહ જાનતા હે જો કુછ તુમ છુપાતે હો ઔર જો કુછ તુમ

تُعْلِنُوْنَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

ઝાહિર કરતે હો ⑲ ઔર જિનકો લોગ અલ્લાહ કે સિવા પુકારતે હૈં

لَا يَخْلُقُوْنَ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ ﴿٢٠﴾ اَمْوَاتٌ

વો કિસી ચીઝ કો પૈદા નહીં કર સકતે ઔર વો ખુદ પૈદા કિયે હુએ હૈં ⑳ વો મુર્દા હૈં

غَيْرُ اَحْيَآءٍ ۚ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ۙ اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ ﴿٢١﴾

જિનમેં જાન નહીં, ઔર વો નહીં જાનતે કે વો કબ ઉઠાએ જાએંગે ㉑

منزل ٣ ع ٢ ٨

اِلٰـهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ
તુમ્હારા મા'બૂદ એક હી મા'બૂદ હૈ મગર જો લોગ આખિરત પર ઈમાન નહીં રખતે

قُلُوْبُهُمْ مُّنْكِرَةٌ وَّهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ اَنَّ
ઉનકે દિલ મુન્કિર હૈં ઔર વો તકબ્બુર કરતે હૈં (૨૨) અલ્લાહ યકીનન જાનતા હૈ જો કુછ

اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ
વો છુપાતે હૈં ઔર જો કુછ વો ઝાહિર કરતે હૈં, બેશક વો તકબ્બુર કરનેવાલોં કો

الْمُسْتَكْبِرِيْنَ ﴿٢٣﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ مَّاذَآ اَنْزَلَ
પસંદ નહીં કરતા (૨૩) ઔર જબ ઉનસે કહા જાએ કે તુમ્હારે રબને કયા ચીઝ ઉતારી

رَبُّكُمْ ۙ قَالُوْٓا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوْٓا
તો કેહતે હૈં કે અગલે લોગોં કી કહાનિયાં હૈં (૨૪) તાકે વો કયામત કે દિન

اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ۙ وَمِنْ اَوْزَارِ
અપને બોજ ભી પૂરે ઉઠાએં ઔર ઉન લોગોં કે બોજ ભી જિનકો વો બગૈર ઈલ્મ કે

الَّذِيْنَ يُضِلُّوْنَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ اَلَا سَآءَ مَا يَزِرُوْنَ ﴿٢٥﴾
ગુમરાહ કર રહે હૈં, યાદ રખ્ખો! બહોત બુરા હૈ વો બોજ જિસકો વો ઉઠા રહે હૈં (૨૫)

قَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ
ઉનસે પેહલે લોગોંને ભી મક્ર કિયા થા (આખિર) અલ્લાહને ઉન (કે મન્સૂબોં) કી ઈમારતોં કો

مِّنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ
જડોં સે ઉખાડ દિયા ઔર ઉન (કે સરોં) પર (ઉનકી) છતેં ઉપર સે ગિર પડીં ઔર ઉનકે પાસ

وَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَوْمَ
અઝાબ વહાં સે આ ગયા જહાં કા ઉન્હેં વહમ વ ગુમાન ભી ન થા (૨૬) ફિર કયામત કે

الْقِيٰمَةِ يُخْزِيْهِمْ وَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ
દિન અલ્લાહ ઉનકો રુસ્વા કરેગા ઔર કહેગા કે મેરે વો શરીક કહાં હૈં

كُنْتُمْ تُشَآقُّوْنَ فِيْهِمْ ؕ قَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ
જિનકે લિયે તુમ ઝઘડા કિયા કરતે થે, જિનકો ઈલ્મ દિયા ગયા થા વો કહેંગે

اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوْٓءَ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٧﴾
કે આજ રુસ્વાઈ ઔર અઝાબ હૈ કાફિરોં પર (૨૭)

الَّذِيْنَ تَتَوَفّٰهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ص

વો જો અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કરતે હૈં ફરિશ્તે જબ ઉનકી જાન કબ્ઝ કરને લગતે હૈં

فَاَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوْٓءٍ ط بَلٰٓى

ઉસ વકત વો જુક જાતે હૈં કે હમ બુરાઈ નહીં કરતે થે, કયૂં નહીં!

اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوْٓا

અલ્લાહ તઆલા ખૂબ જાનનેવાલા હૈ જો કુછ તુમ કરતે થે (૨૮) અબ જહન્નમ કે

اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ط فَلَبِئْسَ مَثْوَى

દરવાઝોં મેં દાખિલ હો જાઓ ઉસમેં હમેશા હમેશા રહો, પસ કૈસા બુરા ઠિકાના હૈ

الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٢٩﴾ وَقِيْلَ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا مَا ذَآ اَنْزَلَ

તકબ્બુર કરનેવાલોં કા (૨૯) ઔર જો તક્વે વાલે હૈં ઉનસે કહા ગયા કે તુમ્હારે રબ ને કયા ચીઝ ઉતારી હૈ

رَبُّكُمْ ط قَالُوْا خَيْرًا ط لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا

તો ઉન્હોંને કહા કે નેક બાત, જિન લોગોંને ભલાઈ કી ઉનકે લિયે ઈસ દુનિયા મેં ભી

حَسَنَةٌ ط وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ ط وَلَنِعْمَ دَارُ

ભલાઈ હૈ ઔર આખિરત કા ઘર બેહતર હૈ, ઔર કયા ખૂબ ઘર હૈ તક્વે

الْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٠﴾ لا جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا تَجْرِيْ مِنْ

વાલોં કા (૩૦) હમેશા રેહને કે બાગાત હૈં જિનમેં વો દાખિલ હોંગે, ઉનકે નીચે સે

تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَآءُوْنَ ط كَذٰلِكَ

નેહરેં જારી હોંગી, ઉનકે લિયે વહાં સબ કુછ હોગા જો વો ચાહેંગે, અલ્લાહ

يَجْزِى اللّٰهُ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٣١﴾ لا الَّذِيْنَ تَتَوَفّٰهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ

પરહેઝગારોં કો ઐસા હી બદલા દેગા (૩૧) જિનકી રૂહ ફરિશ્તે ઈસ હાલત મેં કબ્ઝ કરતે હૈં

طَيِّبِيْنَ لا يَقُوْلُوْنَ سَلٰمٌ عَلَيْكُمُ لا ادْخُلُوا الْجَنَّةَ

કે વો પાક હૈં, ફરિશ્તે કેહતે હૈં: તુમ પર સલામતી હો, જન્નત મેં દાખિલ હો જાઓ

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ

અપને આ'માલ કે બદલે મેં (૩૨) કયા યે લોગ ઈસકે મુન્તઝિર હૈં કે ઉનકે પાસ

تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ اَمْرُ رَبِّكَ ط كَذٰلِكَ فَعَلَ

ફરિશ્તે આએં યા આપકે રબ કા હુકમ આ જાએ, ઐસા હી ઈનસે

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ પેહલે વાલોં ને કિયા, ઔર અલ્લાહને ઉન પર ઝુલ્મ કિયા બલ્કે વો ખુદ હી
كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٣٣﴾ فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا અપને ઉપર ઝુલ્મ કર રહે થે(૩૩) ફિર ઉનકો ઉનકે બડે કામ કી સઝાએં
عَمِلُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٣٤﴾ મિલીં ઔર જિસ ચીઝ કા વો મઝાક ઉડાતે થે ઉસને ઉનકો ઘેર લિયા(૩૪)
وَقَالَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُوْنِهٖ ઔર જિન લોગોંને શિર્ક કિયા વો કેહતે હૈં કે અગર અલ્લાહ ચાહતા તો હમ ઉસકે સિવા કિસી ચીઝ કી
مِنْ شَيْءٍ نَّحْنُ وَلَآ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُوْنِهٖ ઈબાદત ન કરતે ન હમ ઔર ન હમારે બાપ દાદા, ઔર ન હમ ઉસકે બગૈર કિસી ચીઝ કો હરામ
مِنْ شَيْءٍ ؕ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ فَهَلْ ઠેહરાતે, ઐસા હી ઉનસે પેહલે વાલોં ન કિયા થા, પસ રસૂલોં કે
عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا ઝિમ્મે તો સિર્ફ સાફ સાફ પહુંચા દેના હી હૈ(૩૫) ઔર હમને હર ઉમ્મત મેં
فِيْ كُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوْلًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاجْتَنِبُوا એક રસૂલ ભેજા કે અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો ઔર તાગૂત (શૈતાન) સે
الطَّاغُوْتَ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ બચો, પસ ઉનમેં સે કુછ કો અલ્લાહને હિદાયત દી ઔર ઉનમેં સે કિસી પર
حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلٰلَةُ ؕ فَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ ગુમરાહી ષાબિત હુઈ, પસ ઝમીન મેં ચલ ફિર કર દેખો કે
فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٣٦﴾ اِنْ જુઠલાને વાલોં કા અંજામ કિયા હુવા(૩૬) અગર આપ ઉનકી
تَحْرِصْ عَلٰى هُدٰىهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ يُّضِلُّ હિદાયત કે હરીસ હો તો અલ્લાહ ઉસક હિદાયત નહીં દેતા જિસકો વો ગુમરાહ કર દેતા હૈ
وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٣٧﴾ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ ઔર ઉનકા કોઈ મદદગાર નહીં(૩૭) ઔર યે લોગ અલ્લાહ કી કસ્મેં ખાતે હૈં

ع ٥ | منزل ٣

اَيۡمَانِهِمۡ ۙ لَا يَبۡعَثُ اللّٰهُ مَنۡ يَّمُوۡتُ ؕ بَلٰى وَعۡدًا
સખ્ત કસ્મેં કે જો શખ્સ મર જાએગા અલ્લાહ ઉસકો દોબારા નહીં ઉઠાએગા, કયૂં નહીં! યે

عَلَيۡهِ حَقًّا وَّلٰـكِنَّ اَكۡثَرَ النَّاسِ لَا يَعۡلَمُوۡنَ ۙ ﴿۳۸﴾
ઉસકે ઉપર એક પક્કા વા'દા હે લેકિન અકષર લોગ નહીં જાનતે (૩૮)

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِىۡ يَخۡتَلِفُوۡنَ فِيۡهِ وَلِيَـعۡلَمَ الَّذِيۡنَ
તાકે ઉનકે સામને ઉસ ચીઝ કો ખોલ દે જિસમેં વો ઈખ્તિલાફ કર રહે હૈં ઔર ઈન્કાર કરનેવાલે

كَفَرُوۡۤا اَنَّهُمۡ كَانُوۡا كٰذِبِيۡنَ ﴿۳۹﴾ اِنَّمَا قَوۡلُنَا لِشَىۡءٍ
લોગ જાન લેં કે વો જૂઠે થે (૩૯) જબ હમ કિસી ચીઝ કા ઈરાદા કરતે હૈં તો હમારા ઈતના હી

اِذَاۤ اَرَدۡنٰهُ اَنۡ نَّقُوۡلَ لَهٗ كُنۡ فَيَكُوۡنُ ﴿۴۰﴾ ع وَالَّذِيۡنَ
કેહના કાફી હોતા હૈ કે હમ ઉસકો કેહતે હૈં હો જા તો વો હો જાતી હૈ (૪૦) ઔર જિન લોગોંને

هَاجَرُوۡا فِى اللّٰهِ مِنۡۢ بَعۡدِ مَا ظُلِمُوۡا لَـنُبَوِّئَنَّهُمۡ
અલ્લાહ કે લિયે અપના વતન છોડા બાદ ઈસકે કે ઉન પર ઝુલ્મ કિયા ગયા, હમ ઉનકો દુનિયા મેં ભી

فِى الدُّنۡيَا حَسَنَةً ؕ وَلَاَجۡرُ الۡاٰخِرَةِ اَكۡبَرُ ۘ لَوۡ كَانُوۡا
ઝરૂર અચ્છા ઠિકાના દેંગે ઔર આખિરત કા ષવાબ તો બહોત બડા હૈ, કાશ વો

يَعۡلَمُوۡنَ ۙ ﴿۴۱﴾ الَّذِيۡنَ صَبَرُوۡا وَعَلٰى رَبِّهِمۡ يَتَوَكَّلُوۡنَ ﴿۴۲﴾
જાનતે (૪૧) વો ઐસે હૈં જો સબ્ર કરતે હૈં ઔર અપને રબ પર ભરોસા રખતે હૈં (૪૨)

وَمَاۤ اَرۡسَلۡنَا مِنۡ قَبۡلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوۡحِىۡۤ اِلَيۡهِمۡ
ઔર હમને આપસે પેહલે ભી આદમિયોં હી કો રસૂલ બના કર ભેજા જિનકી તરફ હમ વહી કરતે થે,

فَسۡـئَلُوۡۤا اَهۡلَ الذِّكۡرِ اِنۡ كُنۡتُمۡ لَا تَعۡلَمُوۡنَ ۙ ﴿۴۳﴾
પસ ઈલ્મ વાલોં સે પૂછ લો અગર તુમ નહીં જાનતે (૪૩)

بِالۡبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ ؕ وَاَنۡزَلۡنَاۤ اِلَيۡكَ الذِّكۡرَ لِتُبَيِّنَ
હમને ઉન્હેં ભેજા થા દલાઈલ ઔર કિતાબોં કે સાથ, ઔર હમને આપ પર ભી યાદ દિહાની ઉતારી, તાકે

لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيۡهِمۡ وَلَعَلَّهُمۡ يَتَفَكَّرُوۡنَ ﴿۴۴﴾
આપ લોગોં પર ઉસ ચીઝ કો વાઝેહ કર દેં જો ઉનકી તરફ ઉતારી ગઈ હૈ ઔર તાકે વો ગોર કરેં (૪૪)

اَفَاَمِنَ الَّذِيۡنَ مَكَرُوا السَّيِّاٰتِ اَنۡ يَّخۡسِفَ اللّٰهُ
કયા વો લોગ જો બુરી તદ્બીરેં કર રહે હૈં વો ઈસ બાત સે બેફિક્ર હૈં કે અલ્લાહ ઉનકો

بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ

ઝમીન મેં ધસા દે યા ઉન પર અઝાબ વહાં સે આએ જહાં સે ઉનકો

لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٤٥﴾ اَوْ يَاْخُذَهُمْ فِيْ تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ

ગુમાન ભી ન હો ﴿٤٥﴾ યા ઉનકો ચલતે ફિરતે પકડ લે તો વો લોગ અલ્લાહ કો આજિઝ

بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٤٦﴾ اَوْ يَاْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوُّفٍ ؕ فَاِنَّ رَبَّكُمْ

નહીં કર સકતે ﴿٤٦﴾ યા ઉનકો અંદેશે કી હાલત મેં પકડ લે, પસ તુમ્હારા રબ

لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ

મહેરબાન હૈ, રહમતવાલા હૈ ﴿٤٧﴾ કયા વો નહીં દેખતે કે અલ્લાહને જો ચીઝ ભી પૈદા કી હૈ

يَّتَفَيَّؤُا ظِلٰلُهٗ عَنِ الْيَمِيْنِ وَالشَّمَآئِلِ سُجَّدًا لِّلّٰهِ

ઉસકે સાયે દાયીં તરફ ઔર બાયીં તરફ જુક જાતે હૈં અલ્લાહ કો સજદા કરતે હુએ

وَهُمْ دٰخِرُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي

ઔર વો સબ આજિઝ હૈં ﴿٤٨﴾ ઔર અલ્લાહ હી કો સજદા કરતી હૈં જિતની ચીઝેં ચલનીવાલી હૈં આસમાનોં

الْاَرْضِ مِنْ دَآبَّةٍ وَّالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٩﴾

મેં ઔર ઝમીન મેં ઔર ફરિશ્તે ભી ઔર વો તકબ્બુર નહીં કરતે ﴿٤٩﴾

يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٥٠﴾ السجدة

વો અપને ઉપર અપને રબ સે ડરતે હૈં ઔર વહી કરતે હૈં જિસકા ઉનકો હુકમ મિલતા હૈ ﴿٥٠﴾

وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوْٓا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ

ઔર અલ્લાહને ફરમાયા કે દો મા'બૂદ મત બનાઓ, વો એક હી મા'બૂદ

وَّاحِدٌ ۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿٥١﴾ وَلَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

હૈ તો મુજ હી સે ડરો ﴿٥١﴾ ઔર ઉસીકા હૈ જો કુછ આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં હૈ,

وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّيْنُ وَاصِبًا ؕ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُوْنَ ﴿٥٢﴾

ઔર ઉસીકી ઈતાઅત હમેશા, તો કયા તુમ અલ્લાહ કે સિવા ઔરોં સે ડરતે હો ﴿٥٢﴾

وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ

ઔર તુમ્હારે પાસ જો ભી નેઅમત હૈ વો અલ્લાહ હી કી તરફ સે હૈ, ફિર જબ તુમકો તકલીફ પહુંચતી હૈ

فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُوْنَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا

તો ઉસી સે ફરિયાદ કરતે હો ﴿٥٣﴾ ફિર જબ વો તુમસે તકલીફ દૂર કર દેતા હૈ

فَرِيْقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿۵۴﴾ لِيَكْفُرُوْا
તો તુમ મેં સે એક ગિરોહ અપને રબ કા શરીક ઠેહરાને લગતા હે﴿۵۴﴾ તાકે મુન્કિર હો જાએં

بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۭ فَتَمَتَّعُوْا ۪ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿۵۵﴾
ઉસ ચીઝ સે જો હમને ઉનકો દી હે, પસ ચંદ રોઝ ફાયદે ઉઠા લો જલ્દ હી તુમ જાન લોગે﴿۵۵﴾

وَيَجْعَلُوْنَ لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ ۭ
ઔર યે લોગ હમારી દી હુઈ ચીઝોં મેં સે ઉનકા હિસ્સા લગાતે હૈં જિનકે મુતઅલ્લિક ઉનકો કુછ ઈલ્મ નહીં

تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُوْنَ ﴿۵۶﴾ وَيَجْعَلُوْنَ
અલ્લાહ કી કસમ! જો જૂઠ તુમ બાંધ રહે હો ઉસકે બારે મેં ઝરૂર તુમસે પુછતાછ હોગી﴿۵۶﴾ ઔર વો

لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَهٗ ۙ وَلَهُمْ مَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿۵۷﴾ وَاِذَا
અલ્લાહ કે લિયે બેટિયાં ઠેહરાતે હૈં (હાલાંકે) વો ઈસસે પાક હે, ઔર અપને લિયે વો જો દિલ ચાહતા હે﴿۵۷﴾

بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ
ઔર જબ ઉનમેં સે કિસીકો બેટી કી ખુશખબરી દી જાએ તો ઉસકા ચેહરા સિયાહ પડ જાતા હે ઔર વો જી

كَظِيْمٌ ﴿۵۸﴾ يَتَوَارٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوْۗءِ مَا بُشِّرَ
હી જી મેં કુઢતા હે﴿۵۸﴾ ઈસ બુરી ખબર કી વજહ સે લોગોં સે છુપા છુપા ફિરતા હે,

بِهٖ ۭ اَيُمْسِكُهٗ عَلٰى هُوْنٍ اَمْ يَدُسُّهٗ فِي التُّرَابِ ۭ
સોચતા હે કે કયા ઈસકો ઝિલ્લત કે સાથ લિયે હુએ હી રહે યા ઈસે મિટ્ટી મેં દબા દે,

اَلَا سَاۗءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿۵۹﴾ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ
આહ! કયા હી બુરે ફૈસલે કરતે હૈં﴿۵۹﴾ બુરી મિષાલ હે ઉન લોગોં કે લિયે

بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۚ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى ۭ وَهُوَ
જો આખિરત પર ઈમાન નહીં રખતે, ઔર અલ્લાહ કે લિયે આ'લા મિષાલેં હૈં ઔર વો

الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۶۰﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ
ગાલિબ હે, હિકમતવાલા હે﴿۶۰﴾ ઔર અગર અલ્લાહ લોગોં કો ઉનકે ઝુલ્મ પર

بِظُلْمِهِمْ مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَاۗبَّةٍ وَّلٰكِنْ
પકડતા તો ઝમીન પર કિસી જાનદાર કો ન છોડતા, લેકિન વો એક

يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَاۗءَ اَجَلُهُمْ
મુકર્રર વક્ત તક લોગોં કો મોહલત દેતા હે, ફિર જબ ઉનકા મુકર્રર વક્ત આ જાએ

لَا يَسْتَأْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُوْنَ

તો વો ન એક ઘડી પીછે હટ સકેંગે ઔર ન આગે બળ્હ સકેંગે (૬૧) ઔર વો અલ્લાહ કે લિયે વો ચીઝ

لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُوْنَ وَتَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ اَنَّ

ઠેહરાતે હૈં જિસકો અપને લિયે નાપસંદ કરતે હૈં ઔર ઉનકી ઝબાનેં જૂઠ બયાન કરતી હૈં કે

لَهُمُ الْحُسْنٰى ؕ لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ

ઉનકે લિયે ભલાઈ હે, યકીનન ઉનકે લિયે દોઝખ હે ઔર વો ઝરૂર ઉસમેં

مُّفْرَطُوْنَ ﴿٦٢﴾ تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ

પહુંચા દિયે જાએંગે (૬૨) અલ્લાહ કી કસમ! હમને આપસે પેહલે મુખ્તિલફ કૌમોં કી તરફ

مِّنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ

રસૂલ ભેજે, ફિર શૈતાન ને ઉનકે કામ ઉનકો અચ્છે કરકે દિખાએ, પસ વહી

وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَآ

આજ ઉનકા સાથી હે ઔર ઉનકે લિયે એક દર્દનાક અઝાબ હે (૬૩) ઔર હમને

اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِى

આપ પર કિતાબ સિર્ફ ઈસ લિયે ઉતારી હે કે આપ ઉનકો વો ચીઝ ખોલ કર સુના દો જિસમેં વો

اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٦٤﴾

ઈખ્તિલાફ કર રહે હૈં, ઔર વો હિદાયત ઔર રહમત હે ઉન લોગોં કે લિયે જો ઈમાન લાએં (૬૪)

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ

ઔર અલ્લાહ ને આસમાન સે પાની ઉતારા ફિર ઉસસે ઝમીન કો ઉસકે મુર્દા હો જાને કે બાદ

بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ

ઝિંદા કર દિયા, બેશક ઈસમેં નિશાની હે ઉન લોગોં કે લિયે જો

يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٥﴾ ع وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ؕ

સુનતે હૈં (૬૫) ઔર બેશક તુમ્હારે લિયે ચોપાયોં મેં સબક હે,

نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهٖ مِنْۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَّدَمٍ

હમ ઉનકે પેટોં કે અંદર ગોબર ઔર ખૂન કે દરમિયાન સે તુમકો ઐસા ખાલિસ

لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرٰتِ

દૂધ પિલાતે હૈં જો ખુશ્ગવાર હે પીને વાલોં કે લિયે (૬૬) ઔર ખજૂર

منزل ۳

ع ۸ ۱۴

النَّخِيۡلِ وَالۡاَعۡنَابِ تَتَّخِذُوۡنَ مِنۡهُ سَكَرًا وَّرِزۡقًا

ઔર અંગૂર કે ફલોં સે ભી, તુમ ઉનસે નશે કી ચીઝેં ભી બનાતે હો ઔર ખાને કી અચ્છી

حَسَنًا ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوۡمٍ يَّعۡقِلُوۡنَ ﴿۶۷﴾

ચીઝેં ભી, બેશક ઈસમેં નિશાની હૈ ઉન લોગોં કે લિયે જો અક્લ રખતે હૈં (૬૭)

وَاَوۡحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحۡلِ اَنِ اتَّخِذِىۡ مِنَ الۡجِبَالِ

ઔર આપકે રબને શહદ કી મખ્ખી કે દિલ મેં યે બાત ડાલી કે પહાડોં મે, દરખ્તોં મેં ઔર

بُيُوۡتًا وَّمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعۡرِشُوۡنَ ﴿۶۸﴾ ثُمَّ كُلِىۡ

લોગોં કી બનાઈ હુઈ ઉંચી ઉંચી ટટ્ટીયોં મેં અપને ઘર(છત્તે) બના (૬૮) ફિર હર કિસ્મ કે

مِنۡ كُلِّ الثَّمَرٰتِ فَاسۡلُكِىۡ سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ؕ

ફલોં કા રસ ચૂસ કર ઔર અપને રબ કી હમવાર કી હુઈ રાહોં પર ચલ,

يَخۡرُجُ مِنۡۢ بُطُوۡنِهَا شَرَابٌ مُّخۡتَلِفٌ اَلۡوَانُهٗ

ઉસકે પેટ સે પીને કી ચીઝ નિકલતી હૈ ઉસકે રંગ મુખ્તિલફ હૈં,

فِيۡهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوۡمٍ

ઉસમેં લોગોં કે લિયે શિફા હૈ, બેશક ઈસમેં નિશાની હૈ ઉન લોગોં કે લિયે

يَّتَفَكَّرُوۡنَ ﴿۶۹﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمۡ ثُمَّ يَتَوَفّٰٮكُمۡ

જો ગોર કરતે હૈં (૬૯) ઔર અલ્લાહને તુમકો પૈદા કિયા ફિર વહી તુમકો વફાત દેતા હૈ,

وَمِنۡكُمۡ مَّنۡ يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرۡذَلِ الۡعُمُرِ لِكَىۡ لَا يَعۡلَمَ

ઔર તુમ મેં સે બાઝ વો હૈં જો નાકારા ઉમ્ર તક પહુંચાએ જાતે હૈં કે જાનને કે બાદ

بَعۡدَ عِلۡمٍ شَيۡـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيۡمٌ قَدِيۡرٌ ﴿۷۰﴾

વો કુછ ન જાનેં, બેશક અલ્લાહ ઈલ્મવાલા, કુદરતવાલા હૈ (૭૦)

وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعۡضَكُمۡ عَلٰى بَعۡضٍ فِى الرِّزۡقِ ۚ

ઔર અલ્લાહને તુમ મેં સે બાઝ કો બાઝ પર રોઝી મેં બડાઈ દી હૈ,

فَمَا الَّذِيۡنَ فُضِّلُوۡا بِرَآدِّىۡ رِزۡقِهِمۡ عَلٰى مَا مَلَكَتۡ

પસ જિનકો બડાઈ દી ગઈ હૈ વો અપની રોઝી અપને ગુલામોં કો

اَيۡمَانُهُمۡ فَهُمۡ فِيۡهِ سَوَآءٌ ؕ اَفَبِنِعۡمَةِ اللّٰهِ

નહીં દેતે કે વો ઉસમેં બરાબર હો જાએં, ફિર કયા વો અલ્લાહ કી નેઅમત કા

يَجْحَدُوْنَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ

ઈન્કાર કરતે હૈં (૭૧) ઔર અલ્લાહને તુમ્હારે લિયે તુમ હી મેં સે

اَزْوَاجًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ

બીવિયાં બનાએં ઔર તુમ્હારી બીવિયોં સે તુમ્હારે લિયે બેટે ઔર

وَحَفَدَةً وَّرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ؕ اَفَبِالْبَاطِلِ

પોતે પૈદા કિયે ઔર તુમકો પાકીઝા ચીઝેં ખાને કે લિયે દેં, ફિર કયા વો બાતિલ પર

يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُوْنَ ﴿٧٢﴾ۙ

ઈમાન લાતે હૈં ઔર અલ્લાહ કી નેઅમત કા ઈન્કાર કરતે હૈં (૭૨)

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا

ઔર વો અલ્લાહ કે સિવા ઉન ચીઝોં કી ઈબાદત કરતે હૈં જો ન ઉનકે લિયે આસમાન સે

مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿٧٣﴾ۚ

કિસી રોઝી પર ઈખ્તિયાર રખતી હૈં ઔર ન ઝમીન સે ઔર ન વો કુદરત રખતી હૈં (૭૩)

فَلَا تَضْرِبُوْا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ

પસ તુમ અલ્લાહ કે લિયે મિષાલેં ન બયાન કરો, બેશક અલ્લાહ જાનતા હૈ

وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا

ઔર તુમ નહીં જાનતે (૭૪) ઔર અલ્લાહ મિષાલ બયાન કરતા હૈ એક ગુલામ મમ્લૂક કી જો

مَّمْلُوْكًا لَّا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَّمَنْ رَّزَقْنٰهُ مِنَّا

કિસી ચીઝ પર ઈખ્તિયાર નહીં રખતા, ઔર એક શખ્સ હૈ જિસકો હમને અપને પાસ સે

رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَّجَهْرًا ؕ هَلْ

અચ્છા રિઝ્ક દિયા હૈ પસ વો ઉસમેં સે છુપા કર ઔર ઝાહિર કરકે ખર્ચ કરતા હૈ, કયા યે

يَسْتَوٗنَ ؕ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٥﴾

બરાબર હોંગે, સારી તા'રીફ અલ્લાહ કે લિયે હૈ લેકિન અકષર લોગ નહીં જાનતે (૭૫)

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ اَحَدُهُمَآ اَبْكَمُ

ઔર અલ્લાહ એક ઔર મિષાલ બયાન કરતા હૈ કે દો શખ્સ હૈં જિનમેં સે એક ગુંગા હૈ

لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَّهُوَ كَلٌّ عَلٰى مَوْلٰىهُ ۙ اَيْنَمَا

કોઈ કામ નહીં કર સકતા હૈ ઔર વો અપને માલિક પર બોજ હૈ, વો ઉસકો જહાં

يُوَجِّهْهُّ لَا يَاْتِ بِخَيْرٍ ؕ هَلْ يَسْتَوِىْ هُوَ ۙ وَمَنْ
ભેજતા હે વો કોઈ કામ દુરુસ્ત કરકે નહીં લાતા, કયા વો ઔર ઐસા શખ્સ બરાબર હો સકતે હૈં

يَّاْمُرُ بِالْعَدْلِ ۙ وَهُوَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلّٰهِ
જો ઈન્સાફ કી તા'લીમ દેતા હે ઔર વો એક સીધી રાહ પર હે (૭૬) ઔર અલ્લાહ હી કે લિયે હૈં

غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَمَاۤ اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا
આસમાનોં ઔર ઝમીન કી પોશીદા બાતેં, ઔર કયામત કા મા'મલા બસ ઐસા હોગા

كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ
જૈસે આંખ જપકના બલ્કે ઉસસે ભી જલ્દ, બેશક અલ્લાહ હર ચીઝ પર

قَدِيْرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِّنْۢ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ
કાદિર હે (૭૭) ઔર અલ્લાહને તુમકો તુમ્હારી માંઓં કે પેટ સે નિકાલા,

لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْـًٔا ۙ وَّجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ
તુમ કિસી ચીઝ કો ન જાનતે થે, ઔર ઉસને તુમ્હારે લિયે કાન ઔર આંખ

وَالْاَفْـِٕدَةَ ۙ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٧٨﴾ اَلَمْ يَرَوْا
ઔર દિલ બનાએ તાકે તુમ શુક્ર કરો (૭૮) કયા લોગોંને પરિન્દોં કો

اِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرٰتٍ فِىْ جَوِّ السَّمَآءِ ؕ مَا يُمْسِكُهُنَّ
નહીં દેખા કે આસમાન કી ફિઝા મેં મુસખ્ખર હો રહે હૈં, ઉનકો સિર્ફ અલ્લાહ

اِلَّا اللّٰهُ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٧٩﴾
થામે હુએ હે, બેશક ઈસમેં નિશાનિયાં હૈં ઉન લોગોં કે લિયે જો ઈમાન લાએં (૭૯)

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْۢ بُيُوْتِكُمْ سَكَنًا وَّجَعَلَ
ઔર અલ્લાહને તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે ઘરોં કો સુકૂન કી જગહ બનાયા ઔર તુમ્હારે લિયે

لَكُمْ مِّنْ جُلُوْدِ الْاَنْعَامِ بُيُوْتًا تَسْتَخِفُّوْنَهَا
જાનવરોં કી ખાલ કે ઘર બનાએ જિનકો તુમ અપને સફર કે દિન

يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ ۙ وَمِنْ اَصْوَافِهَا
ઔર કયામ કે દિન હલ્કા પાતે હો, ઔર ઉનકી ઉન ઔર ઉનકી રૂએં

وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَاۤ اَثَاثًا وَّمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ﴿٨٠﴾
ઔર ઉનકે બાલોં સે ઘર કા સામાન ઔર ફાયદે કી ચીઝેં એક મુદ્દત તક કે લિયે બનાએં (૮૦)

ع ١٠/١٢

منزل ٣

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّمَّا خَلَقَ ظِلٰلًا وَّجَعَلَ لَكُمْ
ઔર અલ્લાહને તુમ્હારે લિયે અપની પૈદા કી હુઈ ચીઝોં કે સાયે બનાએ ઔર તુમ્હારે લિયે

مِّنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَّجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيْلَ تَقِيْكُمُ
પહાડોં મેં છુપને કી જગહ બનાઈ ઔર તુમ્હારે લિયે અપને લિબાસ બનાએ જો તુમકો ગર્મી સે બચાતે હૈં

الْحَرَّ وَسَرَابِيْلَ تَقِيْكُمْ بَاْسَكُمْ ؕ كَذٰلِكَ يُتِمُّ
ઔર ઐસે લિબાસ બનાએ જો લડાઈ મેં તુમકો બચાતે હૈં, ઈસી તરહ અલ્લાહ તુમ પર અપની નેઅમતેં

نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُوْنَ ﴿۸۱﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا
પૂરી કરતા હૈ, તાકે તુમ ફરમાંબરદાર બનો(૮૧) ફિર અગર વો મુંહ ફૈર લેં તો આપકે ઉપર

فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿۸۲﴾ يَعْرِفُوْنَ نِعْمَتَ
સિર્ફ સાફ સાફ પહુંચા દેને કી ઝિમ્મેદારી હૈ(૮૨) વો લોગ અલ્લાહ કી નેઅમત કો પેહચાનતે હૈં

اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُوْنَهَا وَاَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿۸۳﴾ ع وَيَوْمَ
ફિર વો ઉસકે મુન્કિર હો જાતે હૈં ઔર ઉનમેં અક્ષર નાશુક્રે હૈં(૮૩) ઔર જિસ દિન

نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِيْنَ
હમ હર ઉમ્મત મેં સે એક ગવાહ ઉઠાએંગે, ફિર ઈન્કાર કરનેવાલોં કો હિદાયત ન દી

كَفَرُوْا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿۸۴﴾ وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا
જાએગી ઔર ન ઉનસે તૌબા લી જાએગી(૮૪) ઔર જબ ઝાલિમ લોગ અઝાબ કો દેખેંગે તો વો

الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿۸۵﴾
અઝાબ ન ઉનસે હલ્કા કિયા જાએગા ઔર ન ઉન્હેં મોહલત દી જાએગી(૮૫)

وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا شُرَكَآءَهُمْ قَالُوْا رَبَّنَا
ઔર જબ મુશ્રિક લોગ અપને શરીકોં કો દેખેંગે તો કહેંગે કે એ હમારે રબ!

هٰۤؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا الَّذِيْنَ كُنَّا نَدْعُوْا مِنْ دُوْنِكَ ۚ
યહી હમારે વો શુ-ર-કા હૈં જિનકો હમ તુજે છોડ કર પુકારતે થે,

فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۸۶﴾ وَاَلْقَوْا
તબ વો બાત ઉનકે ઉપર ડાલ દેંગે કે તુમ જૂઠે હો(૮૬) ઉસ દિન વો સબ (આજિઝ હો કર)

اِلَى اللّٰهِ يَوْمَىِٕذِ ِالسَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا
અલ્લાહ કે સામને ઈતાઅત કા ઈકરાર કરેંગે ઔર જો જૂઠ વો બાંધા કરતે થે વો સબ

يَفۡتَرُوۡنَ ﴿۸۷﴾ اَلَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا وَصَدُّوۡا عَنۡ سَبِيۡلِ

ઉનસે ગુમ હો જાએગા (૮૭) જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા ઔર લોગોં કો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે

اللّٰهِ زِدۡنٰهُمۡ عَذَابًا فَوۡقَ الۡعَذَابِ بِمَا كَانُوۡا

રોકા હમ ઉનકે અઝાબ પર અઝાબ કા ઈઝાફા કરેંગે ઉસ ફસાદ કી વજહ સે

يُفۡسِدُوۡنَ ﴿۸۸﴾ وَيَوۡمَ نَبۡعَثُ فِىۡ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيۡدًا

જો વો કરતે થે (૮૮) ઔર જિસ દિન હમ હર ઉમ્મત મેં એક ગવાહ ઉન્હીં મેં સે

عَلَيۡهِمۡ مِّنۡ اَنۡفُسِهِمۡ وَجِئۡنَا بِكَ شَهِيۡدًا عَلٰى

ઉઠાએંગે ઔર આપકો ઉન લોગોં પર ગવાહ બના કર લાએંગે,

هٰٓؤُلَآءِ ؕ وَنَزَّلۡنَا عَلَيۡكَ الۡكِتٰبَ تِبۡيَانًا لِّكُلِّ

ઔર હમને આપ પર કિતાબ ઉતારી હૈ હર ચીઝ કો ખોલ દેને કે

شَىۡءٍ وَّهُدًى وَّرَحۡمَةً وَّبُشۡرٰى لِلۡمُسۡلِمِيۡنَ ﴿۸۹﴾ ع

લિયે, વો હિદાયત ઔર રહમત ઔર બશારત હૈ ફરમાં બરદારોં કે લિયે (૮૯)

اِنَّ اللّٰهَ يَاۡمُرُ بِالۡعَدۡلِ وَالۡاِحۡسَانِ وَاِيۡتَآئِ ذِى

બેશક અલ્લાહ હુકમ દેતા હૈ અદ્લ કા ઔર એહ્સાન કા ઔર રિશ્તેદારોં કો

الۡقُرۡبٰى وَيَنۡهٰى عَنِ الۡفَحۡشَآءِ وَالۡمُنۡكَرِ وَالۡبَغۡىِ ۚ

દેને કા, ઔર અલ્લાહ રોકતા હૈ ખુલી બેહયાઈ સે ઔર બુરાઈ સે ઔર સર્કશી સે,

يَعِظُكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُوۡنَ ﴿۹۰﴾ وَاَوۡفُوۡا بِعَهۡدِ اللّٰهِ اِذَا

અલ્લાહ તુમકો નસીહત કરતા હૈ તાકે તુમ સબક હાસિલ કરો (૯૦) ઔર તુમ અલ્લાહ કે અહદ કો પૂરા કરો

عٰهَدۡتُّمۡ وَلَا تَنۡقُضُوا الۡاَيۡمَانَ بَعۡدَ تَوۡكِيۡدِهَا

જબકે તુમ આપસ મેં અહદ કર લો, ઔર કસ્મોં કો પક્કા કરને કે બાદ ઉનકો ન તોડો,

وَقَدۡ جَعَلۡتُمُ اللّٰهَ عَلَيۡكُمۡ كَفِيۡلًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَعۡلَمُ

હાલાંકે તુમ અલ્લાહ કો અપને ઉપર ઝામિન ભી બના ચુકે હો, બેશક અલ્લાહ જાનતા હૈ જો કુછ

مَا تَفۡعَلُوۡنَ ﴿۹۱﴾ وَلَا تَكُوۡنُوۡا كَالَّتِىۡ نَقَضَتۡ غَزۡلَهَا

તુમ કરતે હો (૯૧) ઔર તુમ ઉસ ઔરત કી માનિન્દ ન બનો જિસને અપની મેહનત સે

مِنۡۢ بَعۡدِ قُوَّةٍ اَنۡكَاثًا ؕ تَتَّخِذُوۡنَ اَيۡمَانَكُمۡ دَخَلًاۢ

કાતા હુવા સૂત ટુકડે ટુકડે કરકે તોડ દિયા, તુમ અપની કસમ કો આપસ મેં

بَيْنَكُمْ اَنْ تَكُوْنَ اُمَّةٌ هِىَ اَرْبٰى مِنْ اُمَّةٍ ؕ
ફસાદ ડાલને કા ઝરિયા બનાતે હો મહઝ ઈસ વજહ સે એક ગિરોહ દૂસરે ગિરોહ સે બઢ જાએ,

اِنَّمَا يَبْلُوْكُمُ اللّٰهُ بِهٖ ؕ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ
અલ્લાહ ઈસકે ઝરિયે તુમ્હારી આઝમાઈશ કરતા હે ઓર વો કયામત કે દિન ઉસ ચીઝ કો

الْقِيٰمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿۹۲﴾ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ
અચ્છી તરહ તુમ પર ઝાહિર કર દેગા ઝિસમેં તુમ ઈખ્તિલાફ કર રહે હો (૯૨) ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા

لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ يُّضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ
તો તુમ સબકો એક હી ઉમ્મત બના દેતા લેકિન વો બેરાહ કર દેતા હૈ જિસકો ચાહતા હૈ ઔર હિદાયત દે

وَيَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَلَتُسْــَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۳﴾
દેતા હૈ જિસકો ચાહતા હૈ, ઔર ઝરૂર તુમસે તુમ્હારે આ'માલ કી પૂછગછ હોગી (૯૩)

وَلَا تَتَّخِذُوْۤا اَيْمَانَكُمْ دَخَلًاۢ بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌۢ
ઔર તુમ અપની કસ્મોં કો આપસ મેં ફરેબ કા ઝરિયા ન બનાઓ કે કોઈ કદમ જમને કે બાદ

بَعْدَ ثُبُوْتِهَا وَتَذُوْقُوا السُّوْٓءَ بِمَا صَدَدْتُّمْ عَنْ
ફિસલ જાએ ઔર તુમ ઈસ બાત કી સઝા ચખ્ખો કે તુમને અલ્લાહ કી રાહ સે

سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۹۴﴾ وَلَا تَشْتَرُوْا
રોકા, ઔર તુમ્હારે લિયે એક બડા અઝાબ હૈ (૯૪) ઔર અલ્લાહ કે અહદ કો

بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ اِنَّمَا عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ
થોડે ફાયદે કે લિયે ન બેચો, જો કુછ અલ્લાહ કે પાસ હૈ વો તુમ્હારે લિયે

لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۹۵﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا
બેહતર હૈ અગર તુમ જાનો (૯૫) જો કુછ તુમ્હારે પાસ હૈ વો ખતમ હો જાએગા ઔર જો કુછ

عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ ؕ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِيْنَ صَبَرُوْۤا
અલ્લાહ કે પાસ હૈ વો બાકી રેહનેવાલા હૈ, ઔર જો લોગ સબ્ર કરેંગે

اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۹۶﴾ مَنْ عَمِلَ
હમ ઉનકે અચ્છે કામોં કા અજ્ર ઉનકો ઝરૂર દેંગે (૯૬) જો કોઈ નેક કામ કરેગા

صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ
ચાહે વો મર્દ હો યા ઔરત, બશર્તે કે વો મો'મિન હો તો હમ ઉસકો ઝિંદગી દેંગે

حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ
એક અચ્છી ઝિંદગી, ઔર જો કુછ વો કરતે રહે હૈં ઉસકા હમ ઉનકો

مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٧﴾ فَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ
બેહતરીન બદલા દેંગે﴿٩٧﴾ પસ જબ આપ કુર્આન કો પઢેં તો

بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴿٩٨﴾ اِنَّهٗ لَيْسَ لَهٗ
શૈતાન મર્દૂદ સે અલ્લાહ કી પનાહ માંગેં﴿٩٨﴾ ઉસકા ઝોર ઉન લોગોં પર

سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿٩٩﴾
નહીં ચલતા જો ઈમાનવાલે હૈં ઔર અપને રબ પર ભરોસા રખતે હૈં﴿٩٩﴾

اِنَّمَا سُلْطٰنُهٗ عَلَى الَّذِيْنَ يَتَوَلَّوْنَهٗ وَالَّذِيْنَ هُمْ
ઉસકા ઝોર તો સિર્ફ ઉન લોગોં પર ચલતા હૈ જો ઉસસે તઅલ્લુક રખતે હૈં ઔર જો અલ્લાહ કે સાથ

بِهٖ مُشْرِكُوْنَ ﴿١٠٠﴾ ع وَاِذَا بَدَّلْنَآ اٰيَةً مَّكَانَ اٰيَةٍ ۙ
શિર્ક કરતે હૈં﴿١٠٠﴾ ઔર જબ હમ એક આયત કી જગહ દૂસરી આયત બદલતે હૈં,

وَّاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مُفْتَرٍ ؕ
ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ જો કુછ વો ઉતારતા હૈ, તો વો કેહતે હૈં કે તુમ ઘડ લાએ હો,

بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهٗ رُوْحُ
બલ્કે ઉનમેં અક્ષર લોગ ઈલ્મ નહીં રખતે﴿١٠١﴾ કેહ દીજિયે કે ઉસકો રૂહુલ્ કુદ્સ ને તુમ્હારે રબ કી

الْقُدُسِ مِنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
તરફ સે હક કે સાથ ઉતારા હૈ, તાકે વો ઈમાન વાલોં કો ષાબિત કદમ રખ્ખે

وَهُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٠٢﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ
ઔર વો હિદાયત ઔર ખુશખબરી હો ફરમાં બરદારોં કે લિયે﴿١٠٢﴾ ઔર હમકો મા'લૂમ હૈ

اَنَّهُمْ يَقُوْلُوْنَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهٗ بَشَرٌ ؕ لِسَانُ الَّذِىْ
કે યે લોગ કેહતે હૈં કે ઈસકો તો એક આદમી સિખાતા હૈ, જિસ શખ્સ કી તરફ

يُلْحِدُوْنَ اِلَيْهِ اَعْجَمِىٌّ وَّهٰذَا لِسَانٌ عَرَبِىٌّ
વો મન્સૂબ કરતે હૈં ઉસકી ઝબાન અજમી હૈ ઔર યે (કુર્આન) સાફ અરબી

مُّبِيْنٌ ﴿١٠٣﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۙ
ઝબાન હૈ﴿١٠٣﴾ બેશક જો લોગ અલ્લાહ કી આયતોં પર ઈમાન નહીં લાતે

ع ١٣ | ١٩

منزل ٣

لَا يَهۡدِيۡهِمُ اللّٰهُ وَلَهُمۡ عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿١٠٤﴾ اِنَّمَا
અલ્લાહ ઉનકો કભી રાહ નહીં દિખાએગા ઔર ઉનકે લિયે દર્દનાક સઝા હૈ(૧૦૪) જૂઠ તો

يَفۡتَرِى الۡكَذِبَ الَّذِيۡنَ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ بِاٰيٰتِ
વો લોગ ઘડતે હૈં જો અલ્લાહ કી આયતોં પર ઈમાન નહીં રખતે

اللّٰهِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الۡكٰذِبُوۡنَ ﴿١٠٥﴾ مَنۡ كَفَرَ
ઔર યહી લોગ જૂઠે હૈં(૧૦૫) જો શખ્સ ઈમાન લાને કે બાદ

بِاللّٰهِ مِنۡۢ بَعۡدِ اِيۡمَانِهٖۤ اِلَّا مَنۡ اُكۡرِهَ وَقَلۡبُهٗ
અલ્લાહ સે મુન્કિર હોગા સિવાય ઉસકે જિસ પર ઝબરદસ્તી કી ગઈ હો બશર્તે કે ઉસકા દિલ

مُطۡمَئِنٌّۢ بِالۡاِيۡمَانِ وَلٰكِنۡ مَّنۡ شَرَحَ بِالۡكُفۡرِ
ઈમાન પર જમા હુવા હો, લેકિન જો શખ્સ દિલ ખોલ કર મુન્કિર હો

صَدۡرًا فَعَلَيۡهِمۡ غَضَبٌ مِّنَ اللّٰهِ ۚ وَلَهُمۡ
જાએ તો ઐસે લોગોં પર અલ્લાહ કા ગઝબ હોગા ઔર ઉનકો

عَذَابٌ عَظِيۡمٌ ﴿١٠٦﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسۡتَحَبُّوا الۡحَيٰوةَ
બડી સઝા હોગી(૧૦૬) યે ઈસ વાસ્તે કે ઉન્હોંને આખિરત કે મુકાબલે મેં

الدُّنۡيَا عَلَى الۡاٰخِرَةِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهۡدِى الۡقَوۡمَ
દુનિયા કી ઝિંદગી કો પસંદ કિયા, ઔર અલ્લાહ મુન્કિરોં કો રાસ્તા

الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿١٠٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيۡنَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوۡبِهِمۡ
નહીં દિખાતા(૧૦૭) યે વો લોગ હૈં કે અલ્લાહને ઉનકે દિલોં પર ઔર ઉનકે

وَسَمۡعِهِمۡ وَاَبۡصَارِهِمۡ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الۡغٰفِلُوۡنَ ﴿١٠٨﴾
કાનોં પર ઔર ઉનકી આંખોં પર મુહર કર દી, ઔર યે લોગ બિલ્કુલ ગાફિલ હૈં(૧૦૮)

لَا جَرَمَ اَنَّهُمۡ فِى الۡاٰخِرَةِ هُمُ الۡخٰسِرُوۡنَ ﴿١٠٩﴾
લાઝમી બાત હૈ કે આખિરત મેં યે લોગ ઘાટે મેં રહેંગે(૧૦૯)

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيۡنَ هَاجَرُوۡا مِنۡۢ بَعۡدِ مَا
ફિર આપકા રબ ઉન લોગોં કે લિયે જિન્હોંને આઝમાઈશ મેં ડાલે જાને કે બાદ

فُتِنُوۡا ثُمَّ جٰهَدُوۡا وَصَبَرُوۡۤا ۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنۡۢ
હિજરત કી ફિર જિહાદ કિયા ઔર કાઈમ રહે તો ઈન બાતોં કે બાદ

بَعۡدِهَا لَغَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿١١٠﴾ ع يَوۡمَ تَاۡتِىۡ كُلُّ نَفۡسٍ

બેશક આપકા રબ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૧૧૦) જિસ દિન હર શખ્સ અપની હી

تُجَادِلُ عَنۡ نَّفۡسِهَا وَتُوَفّٰى كُلُّ نَفۡسٍ مَّا

તરફદારી મેં બોલતા હુવા આએગા ઔર હર શખ્સ કો ઉસકે કિયે કા

عَمِلَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُوۡنَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا

પૂરા બદલા મિલેગા ઔર ઉન પર ઝુલ્મ ન કિયા જાએગા (૧૧૧) ઔર અલ્લાહ એક બસ્તીવાલોં કી મિષાલ

قَرۡيَةً كَانَتۡ اٰمِنَةً مُّطۡمَئِنَّةً يَّاۡتِيۡهَا رِزۡقُهَا

બયાન કરતા હૈ કે વો અમન વ ઈત્મીનાન મેં થે, ઉનકો ઉનકા રિઝ્ક ફરાગત

رَغَدًا مِّنۡ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتۡ بِاَنۡعُمِ اللّٰهِ

કે સાથ હર તરફ સે પહુંચ રહા થા ફિર ઉન્હોંને અલ્લાહ કી નેઅમતોં કી નાશુક્રી કી

فَاَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الۡجُوۡعِ وَالۡخَوۡفِ بِمَا كَانُوۡا

તો અલ્લાહને ઉનકો ઉનકે આ'માલ કી વજહ સે ભૂક ઔર ખૌફ કા

يَصۡنَعُوۡنَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدۡ جَآءَهُمۡ رَسُوۡلٌ مِّنۡهُمۡ

મઝા ચખાયા (૧૧૨) ઔર ઉનકે પાસ એક રસૂલ ઉન્હીં મેં સે આયા

فَكَذَّبُوۡهُ فَاَخَذَهُمُ الۡعَذَابُ وَهُمۡ ظٰلِمُوۡنَ ﴿١١٣﴾

તો ઉસકો ઉન્હોંને જૂઠા બતાયા ફિર ઉનકો અઝાબને પકડ લિયા ઔર વો ઝાલિમ થે (૧૧૩)

فَكُلُوۡا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّاشۡكُرُوۡا

પસ જો ચીઝેં અલ્લાહને તુમકો હલાલ ઔર પાકીઝા દી હૈં ઉનમેં સે ખાઓ ઔર અલ્લાહ કી

نِعۡمَتَ اللّٰهِ اِنۡ كُنۡتُمۡ اِيَّاهُ تَعۡبُدُوۡنَ ﴿١١٤﴾ اِنَّمَا

નેઅમત કા શુક્ર કરો અગર તુમ ઉસીકી ઈબાદત કરતે હો (૧૧૪) ઉસને તો

حَرَّمَ عَلَيۡكُمُ الۡمَيۡتَةَ وَالدَّمَ وَلَحۡمَ الۡخِنۡزِيۡرِ وَمَاۤ

તુમ પર સિર્ફ મુર્દાર કો હરામ કિયા હૈ ઔર ખૂન કો ઔર સુવ્વર કે ગોશ્ત કો ઔર જિસ પર

اُهِلَّ لِغَيۡرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضۡطُرَّ غَيۡرَ بَاغٍ

ગૈરુલ્લાહ કા નામ લિયા ગયા હો, ફિર જો શખ્સ મજબૂર હો જાએ બશર્તે કે વો ન તાલિબ હો

وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُوۡلُوۡا

ઔર ન હદ સે બઢનેવાલા હો તો અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૧૧૫) ઔર અપની ઝબાનોં કે

لِمَا تَصِفُ اَلۡسِنَتُكُمُ الۡكَذِبَ هٰذَا حَلٰلٌ وَّهٰذَا
ઘડે હુએ જૂઠ કી બિના પર યે ન કહો કે યે હલાલ હૈ ઔર યે

حَرَامٌ لِّتَفۡتَرُوۡا عَلَى اللّٰهِ الۡكَذِبَ ؕ اِنَّ الَّذِيۡنَ
હરામ હૈ કે તુમ અલ્લાહ પર જૂઠી તોહમત લગાઓ, બેશક જો લોગ

يَفۡتَرُوۡنَ عَلَى اللّٰهِ الۡكَذِبَ لَا يُفۡلِحُوۡنَ ؕ ﴿١١٦﴾
અલ્લાહ પર જૂઠી તોહમત લગાએંગે વો કામયાબ નહીં હોંગે (૧૧૬)

مَتَاعٌ قَلِيۡلٌ ۖ وَّلَهُمۡ عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿١١٧﴾
વો થોડા સા ફાયદા ઉઠા લેં, ઔર ઉનકે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ (૧૧૭)

وَعَلَى الَّذِيۡنَ هَادُوۡا حَرَّمۡنَا مَا قَصَصۡنَا
ઔર યહૂદિયોં પર હમને વો ચીઝેં હરામ કર દી થીં જો હમ ઈસસે પેહલે

عَلَيۡكَ مِنۡ قَبۡلُ ۚ وَمَا ظَلَمۡنٰهُمۡ وَلٰكِنۡ كَانُوۡۤا
આપકો બતા ચુકે હૈં, ઔર હમને ઉન પર કોઈ ઝુલ્મ નહીં કિયા બલ્કે વો ખુદ

اَنۡفُسَهُمۡ يَظۡلِمُوۡنَ ﴿١١٨﴾ ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيۡنَ
અપને ઉપર ઝુલ્મ કરતે રહે (૧૧૮) ફિર આપકા રબ ઉન લોગોં કે લિયે જિન્હોંને

عَمِلُوا السُّوۡٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوۡا مِنۡۢ بَعۡدِ
જહાલત કી વજહ સે બુરાઈ કર લી ફિર ઉસકે બાદ તૌબા કી

ذٰلِكَ وَاَصۡلَحُوۡۤا اِنَّ رَبَّكَ مِنۡۢ بَعۡدِهَا لَغَفُوۡرٌ
ઔર અપની ઈસ્લાહ કી તો આપકા રબ ઉસકે બાદ બખ્શનેવાલા,

رَّحِيۡمٌ ﴿١١٩﴾ ع اِنَّ اِبۡرٰهِيۡمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِّلّٰهِ
મહેરબાન હૈ (૧૧૯) બેશક ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)એક ઉમ્મત(કી તરહ) થે (જો) અલ્લાહ કે ફરમાંબરદાર

حَنِيۡفًا ؕ وَلَمۡ يَكُ مِنَ الۡمُشۡرِكِيۡنَ ﴿١٢٠﴾ لا شَاكِرًا
(ઔર ઉસકી તરફ) યક્સૂ થે, ઔર વો શિર્ક કરનેવાલોં મેં સે ન થે (૧૨૦) વો ઉસકી નેઅમતોં કા

لِّاَنۡعُمِهٖ ؕ اِجۡتَبٰىهُ وَهَدٰىهُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسۡتَقِيۡمٍ ﴿١٢١﴾
શુક્ર કરનેવાલે થે, અલ્લાહ ને ઉસકો ચુન લિયા ઔર સીધે રાસ્તે કી તરફ ઉસકી રેહનુમાઈ કી (૧૨૧)

وَاٰتَيۡنٰهُ فِى الدُّنۡيَا حَسَنَةً ؕ وَاِنَّهٗ فِى الۡاٰخِرَةِ
ઔર હમને ઉસકો દુનિયા મેં ભી ભલાઈ દી ઔર યકીનન આખિરત મેં ભી વો

لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ
અચ્છે લોગોં મેં સે હોગા(૧૨૨) ફિર હમને આપકી તરફ વહી કી કે ઈબ્રાહીમ(અ.સ.) કે

مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٢٣﴾
તરીકે કી પૈરવી કરેં જો યક્સૂ થે ઔર વો શિર્ક કરનેવાલોં મેં સે ન થે(૧૨૩)

اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ؕ
સનીચર કે દિન કી અઝમત તો સિર્ફ ઉન લોગોં કે ઝિમ્મે હી ઝરૂરી કી ગઈ થી જિન્હોંને ઉસમેં ઈખ્તિલાફ

وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا
કિયા થા, ઔર બેશક આપકા રબ કયામત કે દિન ઉનકે દરમિયાન ફૈસલા કર દેગા જિસ બાત મેં વો

كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٢٤﴾ اُدْعُ اِلٰى سَبِيْلِ رَبِّكَ
ઈખ્તિલાફ કર રહે થે(૧૨૪) અપને રબ કે રાસ્તે કી તરફ હિકમત

بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِيْ
ઔર અચ્છી નસીહત કે સાથ બુલાઈએ ઔર ઉનસે અચ્છે તરીકે સે

هِيَ اَحْسَنُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
બહષ કીજિયે, બેશક આપકા રબ ખૂબ જાનતા હે કે કોન ઉસકી રાહ સે

سَبِيْلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿١٢٥﴾ وَاِنْ عَاقَبْتُمْ
ભટકા હુઆ હે ઔર વો ઉનકો ભી ખૂબ જાનતા હે જો રાહ પર ચલનેવાલે હૈં(૧૨૫) ઔર અગર તુમ બદલા

فَعَاقِبُوْا بِمِثْلِ مَا عُوْقِبْتُمْ بِهٖ ؕ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ
લો તો ઉતના હી બદલા લો જિતના તુમ્હારે સાથ કિયા ગયા હે, ઔર અગર તુમ સબ્ર કરો

لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصّٰبِرِيْنَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ
તો વો સબ્ર કરનેવાલોં કે લિયે બહોત બેહતર હે(૧૨૬) ઔર સબ્ર કીજિયે, ઔર આપકા સબ્ર કરના

اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِيْ ضَيْقٍ
અલ્લાહ હી કી તૌફીક સે હે, ઔર આપ ઉન પર ગમ ન કરેં ઔર જો કુછ તદ્બીરેં વો કર રહે હૈં ઉસસે

مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ﴿١٢٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا
તંગદિલ ન હોં(૧૨૭) બેશક અલ્લાહ ઉન લોગોં કે સાથ હે જો પરહેઝગાર હૈં

وَّالَّذِيْنَ هُمْ مُّحْسِنُوْنَ ﴿١٢٨﴾ ع
ઔર જો નેકી કરનેવાલે હૈં(૧૨૮)

સૂરએ બની ઈસ્રાઈલ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર ચંદ આયતેં (૨૬,૩૨,૩૩,૫૭ ઔર ૭૩ સે ૮૦ તક)મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ હૈં, ઈસમેં ૧૧૧ આયતેં ઔર ૧૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૫૦ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૬ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ કસસ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૪૬૦) હુરૂફ હૈં | بسم الله الرحمن الرحيم | ઈસમેં (૫૩૩) કલિમાત હૈં

سُبْحٰنَ الَّذِیْۤ اَسْرٰی بِعَبْدِهٖ لَیْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
પાક હૈ વો અલ્લાહ જો અપને બંદે કો રાત હી રાત મેં મસ્જિદે હરામ સે

اِلَی الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِیْ بٰرَكْنَا حَوْلَهٗ لِنُرِیَهٗ مِنْ
મસ્જિદે અક્સા તક લે ગયા જિસકે પાસ હમને બરકત દે રખ્ખી હૈ, ઈસ લિયે કે હમ ઉસે અપની કુદરત કે

اٰیٰتِنَا ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ ﴿۱﴾ وَ اٰتَیْنَا مُوْسَی الْكِتٰبَ
બાઝ નમૂને દિખાએં, યકીનન્ અલ્લાહ હી ખૂબ સુનનેવાલા, દેખનેવાલા હૈ (૧) ઔર હમને મૂસા(અ.સ.)

وَ جَعَلْنٰهُ هُدًی لِّبَنِیْۤ اِسْرَآءِیْلَ اَلَّا تَتَّخِذُوْا مِنْ
કો કિતાબ દી ઔર ઉસકો બની ઈસ્રાઈલ કે લિયે હિદાયત બનાયા કે મેરે સિવા કિસી કો અપના કારસાઝ

دُوْنِیْ وَكِیْلًا ﴿۲﴾ ؕ ذُرِّیَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ ؕ اِنَّهٗ كَانَ
ન બનાઓ (૨) તુમ ઉન લોગોં કી અવ્લાદ હો જિનકો હમને નૂહ(અ.સ.) કે સાથ સવાર કિયા થા, બેશક

عَبْدًا شَكُوْرًا ﴿۳﴾ وَ قَضَیْنَاۤ اِلٰی بَنِیْۤ اِسْرَآءِیْلَ فِی
વો એક શુક્ર ગુઝરાર બંદે થે (૩) ઔર હમને બની ઈસ્રાઈલ કો કિતાબ મેં બતા દિયા થા

الْكِتٰبِ لَتُفْسِدُنَّ فِی الْاَرْضِ مَرَّتَیْنِ وَ لَتَعْلُنَّ
કે તુમ દો મરતબા ઝમીન (મુલ્કે શામ) મેં ખરાબી કરોગે ઔર બડી સર્કશી

عُلُوًّا كَبِیْرًا ﴿۴﴾ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ اُوْلٰىهُمَا بَعَثْنَا عَلَیْكُمْ
કરોગે (૪) ફિર જબ ઉનમેં સે પેહલા વાદા આયા તો હમને તુમ પર

عِبَادًا لَّنَاۤ اُولِیْ بَاْسٍ شَدِیْدٍ فَجَاسُوْا خِلٰلَ الدِّیَارِ ؕ
અપને બંદે ભેજે નિહાયત ઝોર વાલે પસ વો ઘરોં મેં ઘુસ પડે

وَ كَانَ وَعْدًا مَّفْعُوْلًا ﴿۵﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَیْهِمْ
ઔર વાદા પૂરા હો કર રહા (૫) ફિર હમને તુમ્હારી બારી ઉન પર લૌટા દી

وَ اَمْدَدْنٰكُمْ بِاَمْوَالٍ وَّ بَنِیْنَ وَ جَعَلْنٰكُمْ اَكْثَرَ نَفِیْرًا ﴿۶﴾
ઔર માલ ઔર અવ્લાદ સે તુમ્હારી મદદ કી ઔર તુમકો ઝયાદહ બડી જમાઅત બના દિયા (૬)

منزل ۴

اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ ۟ وَاِنْ اَسَاْتُمْ فَلَهَا ؕ

અગર તુમ અચ્છે કામ કરોગે તો તુમ અપને લિયે અચ્છા કરોગે ઔર અગર તુમ બુરે કામ કરોગે તબ ભી અપને

فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ لِيَسُوْٓءٗا وُجُوْهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا

લિયે બુરા કરોગે, ફિર જબ દૂસરે વાદે કા વક્ત આયા તો હમને ઔર બંદે ભેજે કે વો તુમ્હારે ચેહરોં કો બિગાડ દેં

الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوْهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّلِيُتَبِّرُوْا مَا عَلَوْا

ઔર મસ્જિદ(બૈતુલ્ મુકદ્દસ) મેં ઘુસ જાએં જિસ તરહ ઉસમેં પેહલી બાર ઘુસે થે ઔર જિસ ચીઝ પર ઉનકા

تَتْبِيْرًا ۝٧ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْ ۚ وَاِنْ عُدْتُّمْ

ઝોર ચલે ઉસકો બરબાદ કર દેં ⑦ કરીબ હૈ કે તુમ્હારા રબ તુમ્હારે ઉપર રહમ કરે, ઔર અગર તુમ ફિર વહી

عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ حَصِيْرًا ۝٨ اِنَّ هٰذَا

કરોગે તો હમ ભી વહી કરેંગે, ઔર હમને જહન્નમ કો મુન્કિરીન કે લિયે કૈદ ખાના બના દિયા હૈ ⑧ બેશક યે

الْقُرْاٰنَ يَهْدِيْ لِلَّتِيْ هِيَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِيْنَ

કુર્આન વો રાહ દિખાતા હૈ જો બિલ્કુલ સીધી હૈ ઔર વો ખુશખબરી દેતા હૈ ઈમાન વાલોં કો

الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيْرًا ۝٩

જો અચ્છે અમલ કરતે હૈં કે ઉનકે લિયે બડા અજ્ર હૈ ⑨

وَّاَنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا

ઔર યે કે જો લોગ આખિરત કો નહીં માનતે ઉનકે લિયે હમને એક દર્દનાક અઝાબ

اَلِيْمًا ۝١٠ وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَآءَهٗ بِالْخَيْرِ ؕ

તૈયાર કર રખ્ખા હૈ ⑩ ઔર ઈન્સાન બુરાઈ માંગતા હૈ જિસ તરહ ઉસકો ભલાઈ માંગના ચાહિયે,

وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُوْلًا ۝١١ وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ

ઔર ઈન્સાન બડા જલ્દબાજ હૈ ⑪ ઔર હમને રાત ઔર દિન કો દો નિશાનિયાં બનાયા

اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَآ اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَآ اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً

ફિર હમને રાત કી નિશાની કો મિટા દિયા ઔર દિન કી નિશાની કો હમને રોશન કર દિયા,

لِّتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ

તાકે તુમ અપને રબ કા ફઝ્લ તલાશ કરો ઔર તાકે તુમ બરસોં કી ગિનતી ઔર હિસાબ

وَالْحِسَابَ ؕ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنٰهُ تَفْصِيْلًا ۝١٢ وَكُلَّ

મા'લૂમ કરો, ઔર હમને હર ચીઝ કો ખૂબ ખોલ કર બયાન કિયા હૈ ⑫ ઔર હમને

اِنۡسَانٍ اَلۡزَمۡنٰهُ طٰٓئِرَهٗ فِیۡ عُنُقِهٖ ؕ وَنُخۡرِجُ لَهٗ یَوۡمَ

હર ઈન્સાન કી બુરાઈ ભલાઈ કો ઉસકે ગલે લગા દિયા હૈ, ઔર હમ કયામત કે દિન

الۡقِیٰمَةِ کِتٰبًا یَّلۡقٰىهُ مَنۡشُوۡرًا ﴿۱۳﴾ اِقۡرَاۡ کِتٰبَكَ ؕ کَفٰی

ઉસકે લિયે એક કિતાબ નિકાલેંગે જિસકો વો ખુલા હુવા પાએગા (૧૩) પઢ઼ અપની કિતાબ, આજ

بِنَفۡسِكَ الۡیَوۡمَ عَلَیۡكَ حَسِیۡبًا ﴿۱۴﴾ؕ مَنِ اهۡتَدٰی فَاِنَّمَا

અપના હિસાબ લેને કે લિયે ખુદ હી કાફી હૈ (૧૪) જો શખ્સ હિદાયત કી રાહ ચલતા હૈ તો વો

یَهۡتَدِیۡ لِنَفۡسِهٖ ۚ وَمَنۡ ضَلَّ فَاِنَّمَا یَضِلُّ عَلَیۡهَا ؕ

અપને હી લિયે ચલતા હૈ, ઔર જો શખ્સ બે રાહ હોતા હૈ વો ભી અપને હી નુકસાન કે લિયે બે રાહ હોતા

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزۡرَ اُخۡرٰی ؕ وَمَا کُنَّا مُعَذِّبِیۡنَ

હૈ, ઔર કોઈ બોજ ઉઠાનેવાલા દૂસરે કા બોજ ન ઉઠાએગા, ઔર હમ સઝા નહીં દેતે જબ તક કે

حَتّٰی نَبۡعَثَ رَسُوۡلًا ﴿۱۵﴾ وَاِذَاۤ اَرَدۡنَاۤ اَنۡ نُّهۡلِكَ قَرۡیَةً

હમ કિસી રસૂલ કો ન ભેજેં (૧૫) ઔર જબ હમ કિસી બસ્તી કો હલાક કરના ચાહતે હૈં તો ઉસકે ખુશ ઐશ

اَمَرۡنَا مُتۡرَفِیۡهَا فَفَسَقُوۡا فِیۡهَا فَحَقَّ عَلَیۡهَا الۡقَوۡلُ

લોગોં કો હુકમ દેતે હૈં ફિર વો ઉસમેં નાફરમાની કરતે હૈં, તબ ઉન પર બાત ષાબિત હો જાતી હૈ

فَدَمَّرۡنٰهَا تَدۡمِیۡرًا ﴿۱۶﴾ وَکَمۡ اَهۡلَکۡنَا مِنَ الۡقُرُوۡنِ

ફિર હમ ઉસ બસ્તી કો તબાહ વ બરબાદ કર દેતે હૈં (૧૬) ઔર નૂહ(અ.સ.) કે બાદ હમને કિતની હી

مِنۡۢ بَعۡدِ نُوۡحٍ ؕ وَکَفٰی بِرَبِّكَ بِذُنُوۡبِ عِبَادِهٖ خَبِیۡرًۢا

કૌમેં હલાક કર દીં, ઔર આપકા રબ કાફી હૈ અપને બંદો કે ગુનાહોં કો જાનને કે લિયે (ઔર) ઉનકો દેખને

بَصِیۡرًا ﴿۱۷﴾ مَنۡ کَانَ یُرِیۡدُ الۡعَاجِلَةَ عَجَّلۡنَا لَهٗ

કે લિયે (૧૭) જિસકા ઈરાદા સિર્ફ ઈસ જલ્દીવાલી દુનિયા (ફૌરી ફાયદે) કા હી હો ઉસે હમ યહાં જિસ કદર

فِیۡهَا مَا نَشَآءُ لِمَنۡ نُّرِیۡدُ ثُمَّ جَعَلۡنَا لَهٗ جَهَنَّمَ ۚ

જિસકે લિયે ચાહેં ફોરન દે દેતે હૈં, બિલ્ આખિર ઉસકે લિયે હમ જહન્નમ મુકર્રર કર દેતે હૈં જહાં વો બુરે

یَصۡلٰىهَا مَذۡمُوۡمًا مَّدۡحُوۡرًا ﴿۱۸﴾ وَمَنۡ اَرَادَ الۡاٰخِرَةَ

હાલોં ધુત્કારા હુવા દાખિલ હોગા (૧૮) ઔર જિસકા ઈરાદા આખિરત કા હો ઔર જૈસી કોશિશ ઉસકે લિયે

وَسَعٰی لَهَا سَعۡیَهَا وَهُوَ مُؤۡمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ کَانَ سَعۡیُهُمۡ

હોની ચાહિયે વો કરતા ભી હો ઔર વો ઈમાનવાલા ભી હો, પસ યહી લોગ હૈં જિનકી કોશિશ કી અલ્લાહ

احتیاط

منزل ۴

مَّشْكُوْرًا ﴿۱۹﴾ كُلًّا نُّمِدُّ هٰٓؤُلَآءِ وَهٰٓؤُلَآءِ مِنْ عَطَآءِ رَبِّكَ ؕ

કે પાસ પૂરી કદરદાની કી જાએગી ﴿۱۹﴾ હમ હર એક કો આપકે રબ કી બખ્શિશ મેં સે પહુંચાતે હૈં, ઉનકો

وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحْظُوْرًا ﴿۲۰﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا

ભી ઔર ઈનકો ભી, ઔર આપકે રબ કી બખ્શિશ કિસીકે ઉપર બંદ નહીં ﴿۲۰﴾ દેખિયે હમને ઉનકે એક કો

بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجٰتٍ وَّاَكْبَرُ

દૂસરે પર કિસ તરહ ફવ્કિયત દી હે, ઔર યકીનન્ આખિરત ઔર ભી ઝયાદહ બડી હે દરજે કે એ'તેબાર

تَفْضِيْلًا ﴿۲۱﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُوْمًا

સે ઔર ફઝીલત કે એ'તેબાર સે ﴿۲۱﴾ આપ અલ્લાહ કે સાથ કિસી ઔર કો મા'બૂદ ન બનાઈયે વરના આપ

مَّخْذُوْلًا ﴿۲۲﴾ وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ

બદ્હાલ ઔર બેકસ હો કર રેહ જાએંગે ﴿۲۲﴾ ઔર આપકે રબને ફૈસલા કર દિયા હૈ કે તુમ ઉસકે સિવા કિસી

اِحْسَانًا ؕ اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَآ اَوْ كِلٰهُمَا

ઔર કી ઈબાદત ન કરો ઔર માં–બાપ કે સાથ અચ્છા સુલૂક કરો, અગર વો તુમ્હારે સામને બુળ્હાપે કો

فَلَا تَقُلْ لَّهُمَآ اُفٍّ وَّلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَّهُمَا قَوْلًا

પહુંચ જાએં ઉનમેં સે કોઈ એક યા દોનોં તો ઉનકો ઉફ ન કહેં ઔર ન ઉનકો જિડકેં ઔર ઉનસે

كَرِيْمًا ﴿۲۳﴾ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ

એહ્તેરામ કે સાથ બાત કરેં ﴿۲۳﴾ ઔર ઉનકે સામને નરમી સે આજિઝી કે બાઝૂ જુકા દેં ઔર

وَقُلْ رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيٰنِيْ صَغِيْرًا ﴿۲۴﴾ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ

કહિયે કે એ મેરે રબ! ઉન દોનોં પર રહમ ફરમાઈયે જૈસાકે ઉન્હોંને મુજે બચપન મેં પાલા ﴿۲۴﴾ તુમ્હારા રબ

بِمَا فِيْ نُفُوْسِكُمْ ؕ اِنْ تَكُوْنُوْا صٰلِحِيْنَ فَاِنَّهٗ كَانَ

ખૂબ જાનતા હૈ કે તુમ્હારે દિલોં મેં કયા હૈ, અગર તુમ નેક રહોગે તો વો તૌબા

لِلْاَوَّابِيْنَ غَفُوْرًا ﴿۲۵﴾ وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ

કરનેવાલોં કો માફ કર દેનેવાલા હૈ ﴿۲۵﴾ ઔર રિશ્તેદાર કો ઉસકા હક દીજિયે ઔર મિસ્કીન કો

وَابْنَ السَّبِيْلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيْرًا ﴿۲۶﴾ اِنَّ الْمُبَذِّرِيْنَ

ઔર મુસાફિર કો ઔર ફુઝૂલ ખર્ચી ન કરેં ﴿۲۶﴾ બેશક ફુઝૂલ ખર્ચી કરનેવાલે

كَانُوْٓا اِخْوَانَ الشَّيٰطِيْنِ ؕ وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِرَبِّهٖ كَفُوْرًا ﴿۲۷﴾

શૈતાન કે ભાઈ હૈં, ઔર શૈતાન અપને રબ કા બડા નાશુક્રા હૈ ﴿۲۷﴾

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَآءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ تَرْجُوْهَا

ઔર અગર આપકો અપને રબ કે ફઝ્લ કે ઈન્તિઝાર મેં જિસકી આપકો ઉમ્મીદ હે ઉનસે એઅ્રાઝ કરના

فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُوْرًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُوْلَةً

પડે તો આપ ઉનસે નરમી કી બાત કહિયે ﴿٢٨﴾ ઔર ન તો અપના હાથ ગરદન સે

اِلٰى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُوْمًا

બાંધ લેં ઔર ન ઉસકો બિલ્કુલ ખુલા છોડ દેં કે આપ બદ્હાલ ઔર આજિઝ બન કર રેહ

مَّحْسُوْرًا ﴿٢٩﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ؕ

જાએં ﴿٢٩﴾ બેશક આપકા રબ જિસકો ચાહતા હે ઝયાદહ રિઝ્ક દેતા હે ઔર જિસકે લિયે ચાહતા હે તંગ કર

اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًاۢ بَصِيْرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ

દેતા હે, બેશક વો અપને બંદો કો જાનનેવાલા, દેખનેવાલા હે ﴿٣٠﴾ ઔર અપની અવ્લાદ કો મુફ્લિસી કે

خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ ؕ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَاِيَّاكُمْ ؕ اِنَّ قَتْلَهُمْ

અંદેશે સે કત્લ ન કરો, હમ ઉનકો ભી રિઝ્ક દેતે હેં ઔર તુમ કો ભી, બેશક ઉનકો કત્લ કરના

كَانَ خِطْاً كَبِيْرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً ؕ

બડા ગુનાહ હે ﴿٣١﴾ ઔર ઝિના કે કરીબ ભી ન જાઓ, યકીનન્ વો બેહયાઈ હે

وَسَآءَ سَبِيْلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِىْ حَرَّمَ اللّٰهُ

ઔર બુરા રાસ્તા હે ﴿٣٢﴾ ઔર જિસ જાન કો અલ્લાહને મોહતરમ ઠેહરાયા હે ઉસકો કત્લ મત કરો

اِلَّا بِالْحَقِّ ؕ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُوْمًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهٖ

મગર હક પર, ઔર જો શખ્સ નાહક કત્લ કિયા જાએ તો હમને ઉસકે વારિષ કો ઈખ્તિયાર

سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفْ فِّى الْقَتْلِ ؕ اِنَّهٗ كَانَ مَنْصُوْرًا ﴿٣٣﴾

દિયા હે પસ વો કત્લ મેં હદ સે ન ગુઝરે, બેશક ઉસકી મદદ કી જાએગી ﴿٣٣﴾

وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِىْ هِىَ اَحْسَنُ حَتّٰى

ઔર તુમ યતીમ કે માલ કે પાસ ન જાઓ મગર જિસ તરહ કે બેહતર હો યહાં તક કે વો

يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۪ وَاَوْفُوْا بِالْعَهْدِ ۚ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ

અપની જવાની કી ઉમ્ર કો પહુંચ જાએ, ઔર અહદ કો પૂરા કરો, બેશક અહદ કી

مَسْئُوْلًا ﴿٣٤﴾ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ

પૂછ હોગી ﴿٣٤﴾ ઔર જબ નાપ કર દો તો પૂરા પૂરા નાપો ઔર ઠીક તરાઝૂ સે

ربع

منزل ٤

الۡمُسۡتَقِيۡمِ ؕ ذٰلِكَ خَيۡرٌ وَّاَحۡسَنُ تَاۡوِيۡلًا ۞٣٥ وَلَا تَقۡفُ
તોલ કર દો, યે બેહતર તરીકા હૈ ઔર ઈસકા અંજામ ભી અચ્છા હૈ (૩૫) ઔર ઐસી ચીજ કે પીછે

مَا لَيۡسَ لَكَ بِهٖ عِلۡمٌ ؕ اِنَّ السَّمۡعَ وَالۡبَصَرَ وَالۡفُؤَادَ
ન લગેં જિસકી આપકો ખબર નહીં, બેશક કાન ઔર આંખ ઔર દિલ

كُلُّ اُولٰٓـئِكَ كَانَ عَنۡهُ مَسۡــُٔوۡلًا ۞٣٦ وَلَا تَمۡشِ فِى
સબકી આદમી સે પૂછ હોગી (૩૬) ઔર ઝમીન મેં અકડ કર ન ચલેં,

الۡاَرۡضِ مَرَحًا‌ ۚ اِنَّكَ لَنۡ تَخۡرِقَ الۡاَرۡضَ وَلَنۡ تَبۡلُغَ
આપ ઝમીન કો ફાડ નહીં સકતે ઔર ન હી આપ પહાડોં કી લંબાઈ કો

الۡجِبَالَ طُوۡلًا ۞٣٧ كُلُّ ذٰ لِكَ كَانَ سَيِّـئُهٗ عِنۡدَ رَبِّكَ
પહુંચ સકતે હો (૩૭) યે સારે બુરે કામ આપકે રબ કે નઝદીક

مَكۡرُوۡهًا ۞٣٨ ذٰلِكَ مِمَّاۤ اَوۡحٰۤى اِلَيۡكَ رَبُّكَ مِنَ الۡحِكۡمَةِ‌ ؕ
નાપસંદીદા હૈં (૩૮) યે વો બાતેં હૈં જો આપકે રબને હિકમત મેં સે આપકી તરફ વહી કી હૈં,

وَلَا تَجۡعَلۡ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلۡقٰى فِىۡ جَهَنَّمَ مَلُوۡمًا
ઔર (એ ઈન્સાન) અલ્લાહ કે સાથ કિસી ઔર કો મા'બૂદ ન બના વરના તુજે મલામત કરે ધક્કે દે કર

مَّدۡحُوۡرًا ۞٣٩ اَفَاَصۡفٰٮكُمۡ رَبُّكُمۡ بِالۡبَـنِيۡنَ وَاتَّخَذَ مِنَ
દોઝખ મેં ફેંક દિયા જાએગા (૩૯) કયા તુમ્હારે રબને તુમકો બેટે ચુન કર દિયે ઔર અપને લિયે

الۡمَلٰٓـئِكَةِ اِنَاثًا‌ ؕ اِنَّكُمۡ لَتَقُوۡلُوۡنَ قَوۡلًا عَظِيۡمًا ۞٤٠ وَلَقَدۡ
ફરિશ્તોં મેં સે બૈટિયાં બના લીં, બેશક તુમ બડી સખ્ત બાત કેહતે હો (૪૦) ઔર હમને

صَرَّفۡنَا فِىۡ هٰذَا الۡقُرۡاٰنِ لِيَذَّكَّرُوۡا ؕ وَمَا يَزِيۡدُهُمۡ
ઈસ કુર્આન મેં તરહ તરહ સે બયાન કિયા હૈ તાકે વો યાદ દિહાની હાસિલ કરેં, લેકિન ઉનકી બેઝારી

اِلَّا نُفُوۡرًا ۞٤١ قُلْ لَّوۡ كَانَ مَعَهٗۤ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوۡلُوۡنَ اِذًا
બળ્હતી હી જા રહી હૈ (૪૧) કેહ દીજિયે કે અગર અલ્લાહ કે સાથ ઔર ભી મા'બૂદ હોતે જૈસાકે યે લોગ

لَّابۡتَغَوۡا اِلٰى ذِى الۡعَرۡشِ سَبِيۡلًا ۞٤٢ سُبۡحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى
કેહતે હૈં તો વો અર્શ વાલે કી તરફ ઝરૂર રાસ્તા નિકાલતે (૪૨) અલ્લાહ પાક ઔર બરતર હૈ

عَمَّا يَقُوۡلُوۡنَ عُلُوًّا كَبِيۡرًا ۞٤٣ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ
ઉસસે જો યે લોગ કેહતે હૈં (૪૩) ઉસકી પાકી બયાન કરતે હૈં સાતોં આસમાન

السَّبۡعُ وَالۡاَرۡضُ وَمَنۡ فِیۡهِنَّ ؕ وَاِنۡ مِّنۡ شَیۡءٍ اِلَّا
ઔર ઝમીન ઔર જો ઉનમેં હૈં, ઔર કોઈ ચીઝ ઐસી નહીં જો તા'રીફ કે સાથ ઉસકી

یُسَبِّحُ بِحَمۡدِهٖ وَلٰکِنۡ لَّا تَفۡقَهُوۡنَ تَسۡبِیۡحَهُمۡ ؕ اِنَّهٗ
પાકી બયાન ન કરતી હો મગર તુમ ઉનકી તસ્બીહ કો નહીં સમજતે, બેશક વો

کَانَ حَلِیۡمًا غَفُوۡرًا ﴿۴۴﴾ وَاِذَا قَرَاۡتَ الۡقُرۡاٰنَ جَعَلۡنَا بَیۡنَکَ
બુર્દબાર હૈ, બખ્શનેવાલા હૈ (૪૪) ઔર જબ આપ કુર્આન પઢતે હો તો હમ આપકે ઔર ઉન

وَبَیۡنَ الَّذِیۡنَ لَا یُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡاٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسۡتُوۡرًا ﴿۴۵﴾ۙ
લોગોં કે દરમિયાન એક છુપા હુવા પરદા હાઈલ કર દેતે હૈં જો આખિરત કો નહીં માનતે (૪૫)

وَّجَعَلۡنَا عَلٰی قُلُوۡبِهِمۡ اَکِنَّةً اَنۡ یَّفۡقَهُوۡهُ وَفِیۡۤ اٰذَانِهِمۡ
ઔર હમ ઉનકે દિલોં પર પરદા રખ દેતે હૈં કે વો ઉસકો ન સમજેં ઔર ઉનકે કાનોં મેં ગિરાની

وَقۡرًا ؕ وَاِذَا ذَکَرۡتَ رَبَّکَ فِی الۡقُرۡاٰنِ وَحۡدَهٗ وَلَّوۡا عَلٰۤی
પૈદા કર દેતે હૈં, ઔર જબ આપ કુર્આન મેં તન્હા અપને રબ કા ઝિક્ર કરતે હો તો વો નફરત કે સાથ

اَدۡبَارِهِمۡ نُفُوۡرًا ﴿۴۶﴾ نَحۡنُ اَعۡلَمُ بِمَا یَسۡتَمِعُوۡنَ بِهٖۤ اِذۡ
પીઠ ફેર લેતે હૈં (૪૬) હમ જાનતે હૈં કે જબ વો આપકી તરફ કાન લગાતે હૈં તો વો

یَسۡتَمِعُوۡنَ اِلَیۡکَ وَاِذۡ هُمۡ نَجۡوٰۤی اِذۡ یَقُوۡلُ الظّٰلِمُوۡنَ
કિસ લિયે સુનતે હૈં ઔર જબકે વો આપસ મેં કાના ફૂંસી કરતે હૈં યે ઝાલિમ લોગ કેહતે હૈં

اِنۡ تَتَّبِعُوۡنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسۡحُوۡرًا ﴿۴۷﴾ اُنۡظُرۡ کَیۡفَ ضَرَبُوۡا
કે તુમ લોગ બસ એક જાદૂ કિયે હુએ ઈન્સાન કે પીછે ચલ રહે હો (૪૭) દેખેં તો સહી કે વો આપકે લિયે

لَکَ الۡاَمۡثَالَ فَضَلُّوۡا فَلَا یَسۡتَطِیۡعُوۡنَ سَبِیۡلًا ﴿۴۸﴾
કયા કયા મિષાલેં બયાન કરતે હૈં, પસ વો બહેક રહે હૈં, અબ તો રાહ પાના ઉનકે બસ મેં નહીં રહા (૪૮)

وَقَالُوۡۤا ءَاِذَا کُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبۡعُوۡثُوۡنَ خَلۡقًا
ઔર વો કેહતે હૈં કે કયા જબ હમ હડ્ડી ઔર રૈઝહ હો જાએંગે તો કયા હમ ફિર સે ઉઠાએ

جَدِیۡدًا ﴿۴۹﴾ قُلۡ کُوۡنُوۡا حِجَارَةً اَوۡ حَدِیۡدًا ﴿۵۰﴾ۙ اَوۡ خَلۡقًا
જાએંગે (૪૯) કેહ દીજિયે કે તુમ પથ્થર યા લોહા હો જાઓ (૫૦) યા ઔર કોઈ ચીઝ જો તુમ્હારે ખયાલ મેં

مِّمَّا یَکۡبُرُ فِیۡ صُدُوۡرِکُمۡ ۚ فَسَیَقُوۡلُوۡنَ مَنۡ یُّعِیۡدُنَا ؕ
ઉનસે ભી ઝયાદહ મુશ્કિલ હો, ફિર વો કહેંગે કે વો કોન હૈ જો હમકો દોબારા ઝિંદા કરેગા,

قُلِ الَّذِیْ فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَیُنْغِضُوْنَ اِلَیْكَ
આપ કહિયે કે વહી જિસને તુમકો પેહલી બાર પૈદા કિયા હૈ, ફિર વો આપકે આગે અપને

رُءُوْسَهُمْ وَیَقُوْلُوْنَ مَتٰی هُوَ ؕ قُلْ عَسٰۤی اَنْ یَّكُوْنَ
સર હિલાએંગે ઔર કહેંગે કે યે કબ હોગા, કેહ દીજિયે કે અજબ નહીં કે ઉસકા વક્ત કરીબ આ પહુંચા

قَرِیْبًا ﴿۵۱﴾ یَوْمَ یَدْعُوْكُمْ فَتَسْتَجِیْبُوْنَ بِحَمْدِهٖ وَتَظُنُّوْنَ
હો (૫૧) જિસ દિન અલ્લાહ તુમકો પુકારેગા તો તુમ ઉસકી હમ્દ કરતે હુએ ઉસકી પુકાર પર ચલે આઓગે

اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِیْلًا ﴿۵۲﴾ ع وَقُلْ لِّعِبَادِیْ یَقُوْلُوا الَّتِیْ
ઔર તુમ યે ખયાલ કરોગે કે તુમ બહોત થોડી મુદ્દત રહે (૫૨) ઔર મેરે બંદો સે કેહ દીજિયે કે વહી બાત

هِیَ اَحْسَنُ ؕ اِنَّ الشَّیْطٰنَ یَنْزَغُ بَیْنَهُمْ ؕ اِنَّ الشَّیْطٰنَ
કહેં જો બેહતર હો, શૈતાન ઉનકે દરમિયાન ફસાદ ડાલતા હૈ, બેશક શૈતાન

كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِیْنًا ﴿۵۳﴾ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ ؕ
ઈન્સાન કા ખુલા હુવા દુશ્મન હૈ (૫૩) તુમ્હારા રબ તુમકો ખૂબ જાનતા હૈ,

اِنْ یَّشَاْ یَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ یَّشَاْ یُعَذِّبْكُمْ ؕ وَمَاۤ اَرْسَلْنٰكَ
અગર વો ચાહે તો તુમ પર રહમ કરે યા અગર વો ચાહે તો તુમકો અઝાબ દે, ઔર હમને આપકો

عَلَیْهِمْ وَكِیْلًا ﴿۵۴﴾ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ فِی السَّمٰوٰتِ
ઉનકા ઝિમ્મેદાર બના કર નહીં ભેજા (૫૪) ઔર આપકા રબ ખૂબ જાનતા હૈ ઉનકો જો આસમાનોં

وَالْاَرْضِ ؕ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِیّٖنَ عَلٰی بَعْضٍ
ઔર ઝમીન મેં હૈં, ઔર હમને બાઝ નબીયોં કો બાઝ પર ફઝીલત દી ઔર હમને દાઉદ

وَّاٰتَیْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا ﴿۵۵﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِیْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ
(અ.સ.)કો ઝબૂર દી (૫૫) કેહ દીજિયે કે ઉનકો પુકારો જિનકો તુમને અલ્લાહ કે સિવા મા'બૂદ સમજ રખ્ખા

دُوْنِهٖ فَلَا یَمْلِكُوْنَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِیْلًا ﴿۵۶﴾
હૈ, વો ન તુમસે કિસી મુસીબત કો દૂર કરને કા ઈખ્તિયાર રખતે હૈં ઔર ન ઉસકો બદલ સકતે હૈં (૫૬)

اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ یَدْعُوْنَ یَبْتَغُوْنَ اِلٰی رَبِّهِمُ
જિનકો યે લોગ પુકારતે હૈં વો ખુદ અપને રબ કા કુર્બ ઢૂંઢતે હૈં કે ઉનમેં સે કોન

الْوَسِیْلَةَ اَیُّهُمْ اَقْرَبُ وَیَرْجُوْنَ رَحْمَتَهٗ وَیَخَافُوْنَ
સબસે ઝયાદહ કરીબ હો જાએ ઔર વો અપને રબ કી રહમત કે ઉમ્મીદવાર હૈં ઔર વો ઉસકે અઝાબ સે

عَذَابَهٗ ؕ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُوْرًا ﴿۵۷﴾ وَاِنْ مِّنْ

ડરતે હૈં, વાકઈ આપકે રબ કા અઝાબ ડરને હી કી ચીઝ હૈ ﴿૫૭﴾ ઔર કોઈ બસ્તી

قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوْهَا

ઐસી નહીં જિસકો હમ કયામત સે પેહલે હલાક ન કરેં યા ઉસકો

عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ﴿۵۸﴾

સખ્ત અઝાબ ન દેં, યે બાત કિતાબ મેં લિખ્ખી હુઈ હૈ ﴿૫૮﴾

وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ اِلَّآ اَنْ كَذَّبَ بِهَا

ઔર હમકો નિશાનિયાં ભેજને સે નહીં રોકા મગર ઈસ ચીઝને કે અગલોંને ઉનકો જુઠલાયા,

الْاَوَّلُوْنَ ؕ وَاٰتَيْنَا ثَمُوْدَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوْا بِهَا ؕ

ઔર હમને કૌમે ષમૂદ કો ઉંટની દી થી જો આંખેં ખોલને કે લિયે કાફી થી મગર ઉન્હોંને ઉસ પર ઝુલ્મ

وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيٰتِ اِلَّا تَخْوِيْفًا ﴿۵۹﴾ وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ

કિયા, ઔર હમ નિશાનિયાં સિર્ફ ડરાને કે લિયે ભેજતે હૈં ﴿૫૯﴾ ઔર જબ હમને આપસે કહા કે

رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ ؕ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِىْٓ اَرَيْنٰكَ

આપકે રબને લોગોં કો ઘેરે મેં લે લિયા હૈ, ઔર વો નઝારા જો હમને આપકો દિખાયા

اِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُوْنَةَ فِى الْقُرْاٰنِ ؕ

વો સિર્ફ લોગોં કી જાંચ કે લિયે થા ઔર ઉસ દરખ્ત કો ભી જિસકી કુર્આન મેં મઝમ્મત કી ગઈ હૈ,

وَنُخَوِّفُهُمْ ۙ فَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا كَبِيْرًا ﴿۶۰﴾ وَاِذْ قُلْنَا

ઔર હમ ઉનકો ડરાતે હૈં લેકિન ઉનકી ઝબરદસ્ત સરકશી બળ્હતી હી જા રહી હૈ ﴿૬૦﴾ ઔર જબ હમને

لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ قَالَ

ફરિશ્તોં સે કહા કે આદમ(અ.સ.)કો સજ્દહ કરો તો ઉન્હોંને સજ્દહ કિયા મગર ઈબ્લીસને નહીં કિયા,

ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًا ﴿۶۱﴾ قَالَ اَرَءَيْتَكَ هٰذَا الَّذِىْ

ઉસને કહાઃ કયા મેં ઐસે શખ્સ કો સજ્દહ કરું જિસકો તુને મિટ્ટી સે બનાયા હૈ? ﴿૬૧﴾ ઉસને કહાઃ ઝરા

كَرَّمْتَ عَلَىَّ ۫ لَئِنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ

દેખ! યે શખ્સ જિસકો તુને મુજ પર ઈઝ્ઝત દી હૈ, અગર તુ મુજકો કયામત કે દિન તક મોહલત દે તો મેં

ذُرِّيَّتَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۶۲﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ

થોડે લોગોં કે સિવા ઉસકી તમામ અવ્લાદ કો ખા જાઉંગા ﴿૬૨﴾ અલ્લાહને કહા કે જા ઉનમેં સે જો ભી તેરા

منزل ۴

ركوع ۷

فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمۡ جَزَآءً مَّوۡفُوۡرًا ﴿۶۳﴾ وَاسۡتَفۡزِزۡ مَنِ

તો જહન્નમ તુમ સબકા પૂરા પૂરા બદલા હૈ (૬૩) ઔર ઉનમેં સે જિસ પર

اسۡتَطَعۡتَ مِنۡهُمۡ بِصَوۡتِكَ وَاَجۡلِبۡ عَلَيۡهِمۡ بِخَيۡلِكَ

તેરા બસ ચલે તો અપની આવાઝ સે ઉનકા કદમ ઉખાડ દે ઔર ઉન પર અપને સવાર ઔર પૈદલ

وَرَجِلِكَ وَشَارِكۡهُمۡ فِى الۡاَمۡوَالِ وَالۡاَوۡلَادِ وَعِدۡهُمۡ‌ؕ وَمَا

સિપાહી ચળ્હાલા ઔર ઉનકે માલ ઔર અવ્લાદ મેં ઉનકા સાઝી બન જા ઔર ઉનસે વાદા કર, ઔર

يَعِدُهُمُ الشَّيۡطٰنُ اِلَّا غُرُوۡرًا ﴿۶۴﴾ اِنَّ عِبَادِىۡ لَيۡسَ لَكَ

શૈતાન કા વાદા એક ધોકે કે સિવા ઔર કુછ નહીં (૬૪) બેશક જો મેરે બંદે હૈં ઉન પર તેરા ઝોર

عَلَيۡهِمۡ سُلۡطٰنٌ‌ ؕ وَكَفٰى بِرَبِّكَ وَكِيۡلًا ﴿۶۵﴾ رَبُّكُمُ الَّذِىۡ يُزۡجِىۡ

નહીં ચલેગા, ઔર આપકા રબ કામ બનાને કે લિયે કાફી હૈ (૬૫) તુમ્હારા રબ વો હૈ જો તુમ્હારે લિયે

لَـكُمُ الۡـفُلۡكَ فِى الۡبَحۡرِ لِتَبۡتَغُوۡا مِنۡ فَضۡلِهٖ‌ ؕ اِنَّهٗ كَانَ

સમન્દર મેં કશ્તી ચલાતા હૈ તાકે તુમ ઉસકા ફઝ્લ તલાશ કરો, બેશક વો

بِكُمۡ رَحِيۡمًا ﴿۶۶﴾ وَاِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِى الۡبَحۡرِ ضَلَّ مَنۡ

તુમ્હારે ઉપર મહેરબાન હૈ (૬૬) ઔર જબ સમન્દર મેં તુમ પર કોઈ આફત આતી હૈ તો તુમ ઉન મા'બૂદોં કો

تَدۡعُوۡنَ اِلَّاۤ اِيَّاهُ‌ ۚ فَلَمَّا نَجّٰٮكُمۡ اِلَى الۡبَرِّ اَعۡرَضۡتُمۡ‌ ؕ

ભૂલ જાતે હો જિનકો તુમ અલ્લાહ કે સિવા પુકારતે થે, ફિર જબ વો તુમકો ખુશ્કી કી તરફ બચા લાતા હૈ તો

وَكَانَ الۡاِنۡسَانُ كَفُوۡرًا ﴿۶۷﴾ اَفَاَمِنۡتُمۡ اَنۡ يَّخۡسِفَ بِكُمۡ

તુમ દોબારા ફિર જાતે હો, ઔર ઈન્સાન બડા હી નાશુક્રા હૈ (૬૭) કયા તુમ ઈસસે બેખૌફ હો ગયે કે અલ્લાહ

جَانِبَ الۡبَرِّ اَوۡ يُرۡسِلَ عَلَيۡكُمۡ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوۡا لَـكُمۡ

તુમકો ખુશ્કી કી તરફ લા કર ઝમીન મેં ઢંસા દે યા તુમ પર પથ્થર બરસાનેવાલી આંધી ભેજ દે, ફિર તુમ

وَكِيۡلًا ۙ‏ ﴿۶۸﴾ اَمۡ اَمِنۡتُمۡ اَنۡ يُّعِيۡدَكُمۡ فِيۡهِ تَارَةً اُخۡرٰى

કિસીકો અપના કામ બનાનેવાલા ન પાઓ (૬૮) યા તુમ ઈસસે બેખૌફ હો ગયે હો કે વો તુમકો દોબારા ઉસ

فَيُرۡسِلَ عَلَيۡكُمۡ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيۡحِ فَيُغۡرِقَكُمۡ بِمَا كَفَرۡتُمۡ‌ ۙ

(સમન્દર) મેં લે જાએ ફિર તુમ પર હવા કા સખ્ત તૂફાન ભેજ દે ઔર તુમકો તુમ્હારે ઈન્કાર કી વજહ સે

ثُمَّ لَا تَجِدُوۡا لَـكُمۡ عَلَيۡنَا بِهٖ تَبِيۡعًا ﴿۶۹﴾ وَلَقَدۡ كَرَّمۡنَا

ગર્ક કર દે, ફિર તુમ ઉસ પર કોઈ હમારા પીછા કરનેવાલા ન પાઓ (૬૯) ઔર હમને આદમ (અ.સ.) કી

بَنِیۡۤ اٰدَمَ وَ حَمَلۡنٰهُمۡ فِی الۡبَرِّ وَالۡبَحۡرِ وَرَزَقۡنٰهُمۡ مِّنَ

અવ્લાદ કો ઈઝ્ઝત દી ઔર હમને ઉનકો ખુશ્કી ઔર તરી મેં સવાર કિયા ઔર હમને ઉનકો

الطَّیِّبٰتِ وَفَضَّلۡنٰهُمۡ عَلٰی کَثِیۡرٍ مِّمَّنۡ خَلَقۡنَا

પાકીઝા ચીઝોં કા રિઝ્ક દિયા, ઔર હમને ઉનકો અપની બહોત સી મખ્લૂકાત પર ફવ્કિયત

تَفۡضِیۡلًا ﴿٧٠﴾ یَوۡمَ نَدۡعُوۡا کُلَّ اُنَاسٍۭ بِاِمَامِهِمۡ ۚ فَمَنۡ اُوۡتِیَ

દી ⑦⓪ જિસ દિન હમ હર ગિરોહ કો ઉસકે રેહનુમા કે સાથ બુલાએંગે, પસ જિસકા આ'માલ નામા ઉસકે

کِتٰبَهٗ بِیَمِیۡنِهٖ فَاُولٰٓئِكَ یَقۡرَءُوۡنَ کِتٰبَهُمۡ وَلَا یُظۡلَمُوۡنَ

દાયેં હાથ મેં દિયા જાએગા વો લોગ અપના આ'માલનામા પઢેંગે ઔર ઉનકે સાથ ઝરા ભી નાઈન્સાફી

فَتِیۡلًا ﴿٧١﴾ وَمَنۡ کَانَ فِیۡ هٰذِهٖۤ اَعۡمٰی فَهُوَ فِی الۡاٰخِرَةِ

નહીં કી જાએગી ⑦① ઔર જો શખ્સ ઈસ દુનિયા મેં અંધા રહા વો આખિરત મેં ભી

اَعۡمٰی وَاَضَلُّ سَبِیۡلًا ﴿٧٢﴾ وَاِنۡ کَادُوۡا لَیَفۡتِنُوۡنَكَ عَنِ

અંધા રહેગા વો બહોત દૂર પડા હોગા રાસ્તે સે ⑦② ઔર કરીબ થા કે યે લોગ ફિત્ને મેં ડાલ કર આપકો

الَّذِیۡۤ اَوۡحَیۡنَاۤ اِلَیۡكَ لِتَفۡتَرِیَ عَلَیۡنَا غَیۡرَهٗ ٭ۖ وَاِذًا

ઉસસે હટા દેં જો હમને આપ પરવહી કી હૈ તાકે આપ ઉસકે સિવા હમારી તરફ ગલત બાત મન્સૂબ કરો,

لَّاتَّخَذُوۡكَ خَلِیۡلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوۡلَاۤ اَنۡ ثَبَّتۡنٰكَ لَقَدۡ کِدۡتَّ

ઔર તબ વો આપકો અપના દોસ્ત બના લેતે ⑦③ ઔર અગર હમને આપકો જમાએ ન રખ્ખા હોતા તો

تَرۡکَنُ اِلَیۡهِمۡ شَیۡـًٔا قَلِیۡلًا ﴿٧٤﴾ ٭ۙ اِذًا لَّاَذَقۡنٰكَ ضِعۡفَ

કરીબ થા કે આપ ઉનકી તરફ કુછ જુક પડતે ⑦④ ફિર હમ આપકો ઝિંદગી ઔર મૌત દોનોં કા દોહરા

الۡحَیٰوةِ وَضِعۡفَ الۡمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَیۡنَا نَصِیۡرًا ﴿٧٥﴾

(અઝાબ) ચખાતે ફિર ઉસકેબાદ આપ હમારે મુકાબલે મેં અપના કોઈ મદદગાર ન પાતે ⑦⑤

وَاِنۡ کَادُوۡا لَیَسۡتَفِزُّوۡنَكَ مِنَ الۡاَرۡضِ لِیُخۡرِجُوۡكَ

ઔર યે લોગ ઈસ સર ઝમીન સે આપકે કદમ ઉખાડને લગે થે તાકે આપકો ઉસસે

مِنۡهَا وَاِذًا لَّا یَلۡبَثُوۡنَ خِلٰفَكَ اِلَّا قَلِیۡلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ

નિકાલ દેં, ફિર યે ભી આપકે બાદ બહોત હી કમ ઠહેર પાતે ⑦⑥ જૈસાકે ઉન રસૂલોં કે

مَنۡ قَدۡ اَرۡسَلۡنَا قَبۡلَكَ مِنۡ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا

બારે મેં હમારા તરીકા રહા હૈ જિનકો હમને આપસે પેહલે ભેજા થા ઔર આપ હમારે તરીકે મેં

تَحْوِيْلًا ﴿۷۷﴾ اَقِمِ الصَّلٰوةَ لِدُلُوْكِ الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ
તબ્દીલી ન પાઓગે (૭૭) નમાઝ કાઈમ કીજિયે સૂરજ ઢલને કે બાદ સે રાત કે અંધેરે તક

الَّيْلِ وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ ؕ اِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُوْدًا ﴿۷۸﴾
ઔર ખાસ કર ફજર કી કિરાઅત, યકીનન્ ફજર કે વકત કા કુર્આન પઢના હાઝિર કિયા ગયા હૈ (૭૮)

وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَّكَ ۖ عَسٰۤى اَنْ يَّبْعَثَكَ
ઔર રાત કો તહજ્જુદ પઢીયે યે નફલ હૈ આપકે લિયે, ઉમ્મીદ હૈ કે આપકા રબ

رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا ﴿۷۹﴾ وَقُلْ رَّبِّ اَدْخِلْنِىْ مُدْخَلَ
આપકો મકામે મહ્મૂદ પર ખડા કરે (૭૯) ઔર કહિયે કે એ મેરે રબ! મુજકો દાખિલ કીજિયે સચ્ચા

صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِىْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّىْ مِنْ
દાખિલ કરના ઔર મુજકો નિકાલિયે સચ્ચા નિકાલના, ઔર મુજકો અપને પાસ સે

لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴿۸۰﴾ وَقُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ
મદદગાર કુવ્વત અતા કીજિયે (૮૦) ઔર કેહ દીજિયે કે હક આયા ઔર બાતિલ

الْبَاطِلُ ؕ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوْقًا ﴿۸۱﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ
મિટ ગયા, બેશક બાતિલ મિટને હી વાલા થા (૮૧) ઔર હમ કુર્આન મેં સે

الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۙ وَلَا يَزِيْدُ
ઉતારતે હૈં જિસમેં શિફા ઔર રહમત હૈ ઈમાનવાલોં કે લિયે, ઔર ઝાલિમોં કે લિયે ઉસસે

الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا خَسَارًا ﴿۸۲﴾ وَاِذَآ اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ
નુકસાન કે સિવા ઔર કુછ નહીં બઢતા (૮૨) ઔર જબ હમ ઈન્સાન પર ઈન્આમ કરતે હૈં તો વો એઅ્રાઝ

اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوْسًا ﴿۸۳﴾
કરતા હૈ ઔર પીઠ ફૈર લેતા હૈ, ઔર જબ ઉસકો તકલીફ પહુંચતી હૈ તો વો નાઉમ્મીદ હો જાતા હૈ (૮૩)

قُلْ كُلٌّ يَّعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ ؕ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ
કેહ દીજિયે કે હર એક અપને તરીકે પર અમલ કર રહા હૈ, અબ તુમ્હારા રબ હી બેહતર જાનતા હૈ કે કોન

اَهْدٰى سَبِيْلًا ﴿۸۴﴾ وَيَسْئَلُوْنَكَ عَنِ الرُّوْحِ ؕ قُلِ الرُّوْحُ
ઝયાદહ ઠીક રાસ્તે પર હૈ (૮૪) ઔર વો આપસે રૂહ કે મુતઅલ્લિક પૂછતે હૈં, કેહ દીજિયે કે રૂહ

مِنْ اَمْرِ رَبِّىْ وَمَاۤ اُوْتِيْتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۸۵﴾
મેરે રબ કે હુકમ સે હૈ, ઔર તુમકો તો બહોત થોડા ઈલ્મ દિયા ગયા હૈ (૮૵)

وَلَىِٕنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِیْٓ اَوْحَیْنَآ اِلَیْكَ ثُمَّ
ઔર અગર હમ ચાહેં તો વો સબ કુછ તુમસે છીન લેં જો હમને વહી કે ઝરિયે આપકો દિયા હૈ, ફિર આપ

لَا تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَیْنَا وَكِیْلًا ﴿۸۶﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ
ઉસકે લિયે હમારે મુકાબલે મેં કોઈ હિમાયતી ન પાઓ (૮૬) મગર યે સિર્ફ આપકે

رَّبِّكَ ؕ اِنَّ فَضْلَهٗ كَانَ عَلَیْكَ كَبِیْرًا ﴿۸۷﴾ قُلْ لَّىِٕنِ
રબ કી રહમત હૈ, બેશક આપકે ઉપર ઉસકા બડા ફઝ્લ હૈ (૮૭) કેહ દીજિયે કે અગર

اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰۤى اَنْ یَّاْتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا
તમામ ઈન્સાન ઔર જિન્નાત જમા હો જાએં કે વો ઈસ જૈસા કુર્આન બના લાએં

الْقُرْاٰنِ لَا یَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
તબ ભી વો ઈસકે જૈસા ન લા સકેંગે, અગરચે વો એક દૂસરે કે મદદગાર

ظَهِیْرًا ﴿۸۸﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِیْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ
બન જાએં (૮૮) ઔર હમને લોગોં કે લિયે ઈસ કુર્આન મેં હર કિસ્મ કા મઝ્મૂન

مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ؗ فَاَبٰۤى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿۸۹﴾
તરહ તરહ સે બયાન કિયા હૈ, ફિર ભી અક્ષર લોગ ઈન્કાર હી પર જમે રહે (૮૯)

وَقَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْاَرْضِ
ઔર વો કેહતે હૈં કે હમ હરગિઝ તુમ પર ઈમાન ન લાએંગે જબ તક તુમ હમારે લિયે ઝમીન સે કોઈ ચશ્મા

یَنْۢبُوْعًا ﴿۹۰﴾ اَوْ تَكُوْنَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِیْلٍ وَّعِنَبٍ
જારી ન કર દો (૯૦) યા તુમ્હારે પાસ ખજૂરોં ઔર અંગૂરોં કા કોઈ બાગ હો જાએ

فَتُفَجِّرَ الْاَنْهٰرَ خِلٰلَهَا تَفْجِیْرًا ﴿۹۱﴾ اَوْ تُسْقِطَ السَّمَآءَ
ફિર તુમ ઉસ બાગ કે બીચ મેં બહોત સી નેહરેં જારી કર દો (૯૧) યા જૈસાકે તુમ કેહતે હો હમારે ઉપર

كَمَا زَعَمْتَ عَلَیْنَا كِسَفًا اَوْ تَاْتِیَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓىِٕكَةِ
આસમાન સે ટુકડે ગિરા દો યા અલ્લાહ ઔર ફરિશ્તોં કો લા કર હમારે સામને

قَبِیْلًا ﴿۹۲﴾ اَوْ یَكُوْنَ لَكَ بَیْتٌ مِّنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى
ખડા કર દો (૯૨) યા તુમ્હારે પાસ સોને કા કોઈ ઘર હો જાએ યા તુમ આસમાન પર

فِی السَّمَآءِ ؕ وَلَنْ نُّؤْمِنَ لِرُقِیِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَیْنَا
ચળ્હ જાઓ, ઔર હમ તુમ્હારે ચળ્હને કો ભી ન માનેંગે જબ તક તુમ વહાં સે હમ પર કોઈ કિતાબ

كِتٰبًا نَّقْرَؤُهٗ ؕ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا

ન ઉતાર દો જિસે હમ પઢ્હેં, કેહ દીજિયે કે મેરા રબ પાક હૈ, મેં તો સિર્ફ એક ઈન્સાન હું અલ્લાહ કા

رَّسُوْلًا ﴿۹۳﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَآءَهُمُ

રસૂલ (૯૩) ઔર જબ ઉનકે પાસ હિદાયત આ ગઈ તો ઉનકો ઈમાન લાને સે ઈસકે સિવા ઔર કોઈ ચીઝ

الْهُدٰٓى اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿۹۴﴾ قُلْ

માનેઅ નહીં હુઈ કે ઉન્હોંને કહા કે કયા અલ્લાહને ઈન્સાન કો રસૂલ બના કર ભેજા હૈ (૯૪) કેહ દીજિયે કે

لَّوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَّمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّيْنَ

અગર ઝમીન મેં ફરિશ્તે હોતે કે વો ઉસમેં ઈત્મીનાન કે સાથ ચલતે ફિરતે તો અલબત્તા હમ

لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُوْلًا ﴿۹۵﴾ قُلْ كَفٰى

ઉન પર આસમાન સે ફરિશ્તે કો રસૂલ બના કર ભેજતે (૯૫) કહિયે કે મેરે

بِاللّٰهِ شَهِيْدًۢا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ

ઔર તુમ્હારે દરમિયાન ગવાહી કે લિયે અલ્લાહ કાફી હૈ, બેશક વો અપને બંદો કો

خَبِيْرًۢا بَصِيْرًا ﴿۹۶﴾ وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ

જાનનેવાલા, દેખનેવાલા હૈ (૯૬) અલ્લાહ જિસકો રાહ દિખાએ વહી રાહ પાનેવાલા હૈ, ઔર જિસકો

يُّضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ وَنَحْشُرُهُمْ

વો બેરાહ કર દે તો આપ ઉનકે લિયે અલ્લાહ કે સિવા કિસીકો મદદગાર ન પાઓગે, ઔર હમ કયામત કે

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ عُمْيًا وَّبُكْمًا وَّصُمًّا ؕ مَاْوٰىهُمْ

દિન ઉનકો ઉનકે મુંહ કે બલ અંધે ઔર ગૂંગે ઔર બેહરે ઈકઠ્ઠા કરેંગે, ઉનકા ઠિકાના

جَهَنَّمُ ؕ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِيْرًا ﴿۹۷﴾ ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ

જહન્નમ હૈ, જબ જબ ઉસકી આગ ધીમી હોગી હમ ઉસકો મઝીદ ભડકા દેંગે (૯૭) યે હૈ ઉનકા બદલા

بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا وَقَالُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا

ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોંને હમારી નિશાનિયોં કા ઈન્કાર કિયા ઔર કહા કે જબ હમ હડ્ડી ઔર રૈઝહ હો

ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿۹۸﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ

જાએંગે તો કયા હમ દોબારા પૈદા કરકે ઉઠાએ જાએંગે (૯૮) કયા ઉન લોગોંને નહીં દેખા કે જિસ અલ્લાહને

الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ

આસમાનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા વો ઈસ પર કાદિર હૈ કે ઉનકે માનિન્દ દોબારા

مِثۡلَهُمۡ وَجَعَلَ لَهُمۡ اَجَلًا لَّا رَیۡبَ فِیۡهِ ؕ فَاَبَی الظّٰلِمُوۡنَ

પૈદા કર દે, ઔર ઉસને ઉનકે લિયે એક મુદ્દત મુકર્રર કર રખ્ખી હૈ જિસમેં કોઈ શક નહીં, ઈસ પર ભી ઝાલિમ

اِلَّا کُفُوۡرًا ﴿۹۹﴾ قُلۡ لَّوۡ اَنۡتُمۡ تَمۡلِکُوۡنَ خَزَآئِنَ رَحۡمَۃِ رَبِّیۡۤ

લોગ બેસબબ ઈન્કાર કિયે ન રહે (૯૯) કેહ દીજિયે કે અગર તુમ લોગ મેરે રબ કી રહમત કે ખઝાનોં કે માલિક

اِذًا لَّاَمۡسَکۡتُمۡ خَشۡیَۃَ الۡاِنۡفَاقِ ؕ وَکَانَ الۡاِنۡسَانُ قَتُوۡرًا ﴿۱۰۰﴾

હોતે તો ઈસ સૂરત મેં તુમ ખર્ચ હો જાને કે અંદેશે સે ઝરૂર હાથ રોક લેતે, ઔર ઈન્સાન બડા હી તંગદિલ હૈ (૧૦૦)

وَلَقَدۡ اٰتَیۡنَا مُوۡسٰی تِسۡعَ اٰیٰتٍۭ بَیِّنٰتٍ فَسۡـَٔلۡ بَنِیۡۤ اِسۡرَآءِیۡلَ

ઔર હમને મૂસા(અ.સ.) કો નવ ખુલી નિશાનિયાં દીં તો બની ઈસ્રાઈલ સે પૂછ લીજિયે જબકે વો ઉનકે

اِذۡ جَآءَهُمۡ فَقَالَ لَهٗ فِرۡعَوۡنُ اِنِّیۡ لَاَظُنُّکَ یٰمُوۡسٰی

પાસ આએ તો ફિરઔન ને ઉનસે કહા કે એ મૂસા! મેરે ખયાલ મેં તો ઝરૂર તુમ પર કિસીને જાદૂ

مَسۡحُوۡرًا ﴿۱۰۱﴾ قَالَ لَقَدۡ عَلِمۡتَ مَاۤ اَنۡزَلَ هٰۤؤُلَآءِ اِلَّا رَبُّ

કર દિયા હૈ (૧૦૧) મૂસાને કહા: તુમ ખૂબ જાનતે હો કે ઈનકો આસમાનોં ઔર ઝમીન કે રબ હી ને

السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ بَصَآئِرَ ۚ وَاِنِّیۡ لَاَظُنُّکَ یٰفِرۡعَوۡنُ

ઉતારા હૈ આંખેં ખોલ દેને કે લિયે, ઔર એ ફિરઔન! મેં તો સમજ રહા હું કે તુમ યકીનન્ બરબાદ વ

مَثۡبُوۡرًا ﴿۱۰۲﴾ فَاَرَادَ اَنۡ یَّسۡتَفِزَّهُمۡ مِّنَ الۡاَرۡضِ فَاَغۡرَقۡنٰهُ

હલાક કિયે ગયે હો (૧૦૨) ફિર ફિરઔન ને ચાહા કે ઉનકો ઉસ સરઝમીન સે ઉખાડ દે, પસ હમને ઉસકો

وَمَنۡ مَّعَهٗ جَمِیۡعًا ﴿۱۰۳﴾ وَّقُلۡنَا مِنۡۢ بَعۡدِهٖ لِبَنِیۡۤ اِسۡرَآءِیۡلَ

ઔર જો ઉસકે સાથ થે સબકો ગરક કર દિયા (૧૦૩) ઔર હમને ઉસકે બાદ બની ઈસ્રાઈલ સે કહા કે તુમ

اسۡکُنُوا الۡاَرۡضَ فَاِذَا جَآءَ وَعۡدُ الۡاٰخِرَۃِ جِئۡنَا بِکُمۡ لَفِیۡفًا ﴿۱۰۴﴾

ઝમીન મેં રહો, ફિર જબ આખિરત કા વાદા આ જાએગા તો હમ તુમ સબકો ઈકઠ્ઠા કરકે લાએંગે (૧૦૪)

وَبِالۡحَقِّ اَنۡزَلۡنٰهُ وَبِالۡحَقِّ نَزَلَ ؕ وَمَاۤ اَرۡسَلۡنٰکَ اِلَّا مُبَشِّرًا

ઔર હમને કુર્આન કો હક કે સાથ ઉતારા હૈ ઔર વો હક હી કે સાથ ઉતરા હૈ, ઔર હમને આપકો સિર્ફ

وَّنَذِیۡرًا ﴿۱۰۵﴾ وَقُرۡاٰنًا فَرَقۡنٰهُ لِتَقۡرَاَهٗ عَلَی النَّاسِ عَلٰی

ખુશખબરી દેનેવાલા ઔર ડરાનેવાલા બના કર ભેજા હૈ (૧૦૫) ઔર હમને કુર્આન કો થોડા થોડા કરકે ઉતારા, તાકે

مُکۡثٍ وَّنَزَّلۡنٰهُ تَنۡزِیۡلًا ﴿۱۰۶﴾ قُلۡ اٰمِنُوۡا بِهٖۤ اَوۡ لَا تُؤۡمِنُوۡا ؕ

આપ ઉસકો લોગોં કે સામને ઠહેર ઠહેર કર પઢ્હેં, ઔર હમને ઉસકો થોડા થોડા કરકે ઉતારા હૈ (૧૦૬) કેહ દીજિયે

اِنَّ الَّذِيۡنَ اُوۡتُوا الۡعِلۡمَ مِنۡ قَبۡلِهٖۤ اِذَا يُتۡلٰى عَلَيۡهِمۡ

કે તુમ ઈસ પર ઈમાન લાઓ યા ઈમાન ન લાઓ, વો લોગ જિનકો ઈસસે પેહલે ઈલ્મ દિયા ગયા થા જબ વો

يَخِرُّوۡنَ لِلۡاَذۡقَانِ سُجَّدًا ۙ﴿۱۰۷﴾ وَّيَقُوۡلُوۡنَ سُبۡحٰنَ رَبِّنَاۤ

ઉનકે સામને પઢ્હા જાતા હૈ તો વો ઠોડિયોં કે બલ સજદે મેં ગિર પડતે હૈં (૧૦૭) ઔર વો કેહતે હૈં કે હમારા રબ પાક

اِنۡ كَانَ وَعۡدُ رَبِّنَا لَمَفۡعُوۡلًا ﴿۱۰۸﴾ وَيَخِرُّوۡنَ لِلۡاَذۡقَانِ

હૈ, બેશક હમારે રબ કા વા'દા ઝરૂર પુરા હોતા હૈ (૧૦૮) ઔર વો ઠોડિયોં કે બલ

يَبۡكُوۡنَ وَيَزِيۡدُهُمۡ خُشُوۡعًا ۩ ﴿۱۰۹﴾ قُلِ ادۡعُوا اللّٰهَ اَوِ

السجدة

રોતે હુએ ગિરતે હૈં ઔર કુર્આન ઉનકા ખુશૂઅ બઢ્હા દેતા હૈ (૧૦૯) કહિયે કે ચાહે અલ્લાહ કેહ કર પુકારો

ادۡعُوا الرَّحۡمٰنَ ؕ اَيًّا مَّا تَدۡعُوۡا فَلَهُ الۡاَسۡمَآءُ الۡحُسۡنٰى ۚ

યા ફિર રહમાન કેહ કર પુકારો, જિસ નામ સે ભી પુકારો ઉસકે લિયે સબ અચ્છે નામ હૈં,

وَلَا تَجۡهَرۡ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتۡ بِهَا وَابۡتَغِ بَيۡنَ

ઔર આપ અપની નમાઝ ન બહોત પુકાર કર પઢ્હેં ઔર ન બિલ્કુલ ચુપકે ચુપકે પઢ્હેં ઔર દોનોં કે

ذٰلِكَ سَبِيۡلًا ﴿۱۱۰﴾ وَقُلِ الۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِىۡ لَمۡ يَتَّخِذۡ

દરમિયાન કા તરીકા ઈખ્તિયાર કરેં (૧૧૦) ઔર કહિયે કે તમામ ખૂબિયાં ઉસ અલ્લાહ કે લિયે હૈં જો

وَلَدًا وَّلَمۡ يَكُنۡ لَّهٗ شَرِيۡكٌ فِى الۡمُلۡكِ وَلَمۡ يَكُنۡ لَّهٗ

ન અવ્લાદ રખતા હૈ ઔર ન બાદશાહી મેં કોઈ ઉસકા શરીક હૈ ઔર ન

وَلِىٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرۡهُ تَكۡبِيۡرًا ﴿۱۱۱﴾ ع

કમઝોરી કી વજહ સ ઉસકા કોઈ મદદગાર હૈ, ઔર આપ ઉસકી ખૂબ બડાઈ બયાન કીજિયે (૧૧૧)

મન્ઝિલ ۴ — ع ۱۲

સૂરએ કહ્ફ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૨૮ ઔર આયત નં. ૮૩ સે ૧૦૧ તક મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ હૈં, ઈસમેં ૧૦૧ આયતેં ઔર ૧૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૬૯ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૮ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ગાષિયહ કે બાદ નાઝિલ હુઈ.

ઈસમેં (૬૩૬૦) હુરૂફ હૈં	بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ	ઈસમેં (૧૫૭૭) કલિમાત હૈં

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِىۡۤ اَنۡزَلَ عَلٰى عَبۡدِهِ الۡكِتٰبَ وَلَمۡ

તમામ તા'રીફેં ઉસી અલ્લાહ કે લાઈક હૈં જિસને અપને બંદે પર યે કુર્આન ઉતારા ઔર ઉસમેં

يَجۡعَلْ لَّهٗ عِوَجًا ؕ ﴿۱﴾ سكتة قَيِّمًا لِّيُنۡذِرَ بَاۡسًا شَدِيۡدًا مِّنۡ

કોઈ કસર બાકી ન છોડી (૧) બિલ્કુલ ઠીક, તાકે વો અલ્લાહ કી તરફ સે એક

لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ

સખ્ત અઝાબ સે આગાહ કર દે ઔર ઈમાનવાલોં કો ખુશખબરી દે દે જો નેક આ'માલ કરતે હૈં

اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا ۝٢ مَّاكِثِيْنَ فِيْهِ اَبَدًا ۝٣

કે ઉનકે લિયે અચ્છા બદલા હૈ(૨) વો ઉસમેં હમેશા રહેંગે(૩)

وَّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۝٤ مَا لَهُمْ بِهٖ

ઔર ઉન લોગોં કો ડરા દે જો કેહતે હૈં કે અલ્લાહને બેટા બનાયા હૈ(૪) ઉનકો ઈસ બાત કા

مِنْ عِلْمٍ وَّلَا لِاٰبَآئِهِمْ ؕ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ

કોઈ ઈલ્મ નહીં ઔર ન ઉનકે બાપ–દાદા કો, યે બડી ભારી બાત હૈ કે જો ઉનકે

اَفْوَاهِهِمْ ؕ اِنْ يَّقُوْلُوْنَ اِلَّا كَذِبًا ۝٥ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ

મુંહ સે નિકલ રહી હૈ, વો સિર્ફ જૂઠ કેહતે હૈં(૫) શાયદ આપ ઉનકે પીછે

نَّفْسَكَ عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوْا بِهٰذَا الْحَدِيْثِ

ગમ સે અપને આપકો હલાક કર ડાલોગે અગર વો ઈસ બાત પર ઈમાન

اَسَفًا ۝٦ اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ زِيْنَةً لَّهَا

ન લાએ(૬) રૂએ ઝમીન પર જો કુછ હૈ હમને ઉસે ઝમીન કી રોનક કા બાઈષ બનાયા હૈ કે હમ ઉન્હેં

لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ۝٧ وَاِنَّا لَجٰعِلُوْنَ مَا

આઝમા લેં કે ઉનમેં સે કોઈ નેક આ'માલવાલા હૈ(૭) ઔર (યે ભી યકીન રખ્ખો કે) રૂએ ઝમીન પર જો

عَلَيْهَا صَعِيْدًا جُرُزًا ۝٨ اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحٰبَ

કુછ હૈ એક દિન હમ ઉસે એક સપાટ મેદાન બના દેંગે(૮) કયા આપ ખયાલ કરતે હો કે કહફ

الْكَهْفِ وَالرَّقِيْمِ كَانُوْا مِنْ اٰيٰتِنَا عَجَبًا ۝٩ اِذْ اَوَى

ઔર રકીમ વાલે હમારી નિશાનિયોં મેં સે બહોત અજીબ નિશાની થે(૯) જબ ઉન

الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوْا رَبَّنَآ اٰتِنَا مِنْ لَّدُنْكَ

નવજવાનોં ને ગાર મેં પનાહ લી ફિર ઉન્હોંને કહા કે એ હમારે રબ! હમકો અપને પાસ સે

رَحْمَةً وَّهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ۝١٠ فَضَرَبْنَا

રહમત દીજિયે ઔર હમારે લિયે હમારે મા'મલે કો દુરુસ્ત કર દીજિયે(૧૦) પસ હમને ગાર મેં

عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ فِى الْكَهْفِ سِنِيْنَ عَدَدًا ۝١١ ثُمَّ

ઉનકે કાનોં પર સાલહા સાલ કે લિયે(નીંદ કા પરદા) ડાલ દિયા(૧૧) ફિર હમને

منزل ۴

بَعَثۡنٰهُمۡ لِنَعۡلَمَ اَیُّ الۡحِزۡبَیۡنِ اَحۡصٰی لِمَا لَبِثُوۡۤا
ઉનકો ઉઠાયા તાકે હમ મા'લૂમ કરેં કે દોનોં ગિરોહોં મેં સે કોન ઠહેરને કી મુદ્દત કા ઝયાદહ ઠીક

اَمَدًا ﴿۱۲﴾ نَحۡنُ نَقُصُّ عَلَیۡكَ نَبَاَهُمۡ بِالۡحَقِّ ؕ اِنَّهُمۡ
શુમાર કરતા હૈ ⑫ હમ આપકો ઉનકા અસલ કિસ્સા સુનાતે હૈં, વો કુછ નવજવાન થે જો

فِتۡیَةٌ اٰمَنُوۡا بِرَبِّهِمۡ وَزِدۡنٰهُمۡ هُدًی ﴿۱۳﴾ وَّرَبَطۡنَا
અપને રબ પર ઈમાન લાએ ઔર હમને ઉનકી હિદાયત મેં મઝીદ તરક્કી દી ⑬ ઔર હમને ઉનકે

عَلٰی قُلُوۡبِهِمۡ اِذۡ قَامُوۡا فَقَالُوۡا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوٰتِ
દિલોં કો મઝબૂત કર દિયા જબકે વો ઉઠે ઔર કહા કે હમારા રબ વહી હૈ જો આસમાનોં

وَالۡاَرۡضِ لَنۡ نَّدۡعُوَاۡ مِنۡ دُوۡنِهٖۤ اِلٰهًا لَّقَدۡ قُلۡنَاۤ
ઔર ઝમીન કા રબ હૈ, હમ ઉસકે સિવા કિસી દૂસરે મા'બૂદ કો ન પુકારેંગે, અગર હમ ઐસા કરેં તો હમ

اِذًا شَطَطًا ﴿۱۴﴾ هٰۤؤُلَآءِ قَوۡمُنَا اتَّخَذُوۡا مِنۡ دُوۡنِهٖۤ
બહોત બેજા બાત કરેંગે ⑭ યે હમારી કૌમ કે લોગોંને ઉસકે સિવા દૂસરે મા'બૂદ

اٰلِهَةً ؕ لَوۡلَا یَاۡتُوۡنَ عَلَیۡهِمۡ بِسُلۡطٰنٍۢ بَیِّنٍ ؕ
બના રખ્ખે હૈં, યે ઉનકે હક મેં કોઈ વાઝેહ દલીલ કયૂં નહીં લાતે,

فَمَنۡ اَظۡلَمُ مِمَّنِ افۡتَرٰی عَلَی اللّٰهِ كَذِبًا ﴿۱۵﴾ وَاِذِ
ફિર ઉસ શખ્સ સે બડા ઝાલિમ ઔર કોન હોગા જો અલ્લાહ પર જૂઠ બાંધે ⑮ ઔર જબ તુમ ઉન લોગોં સે

اعۡتَزَلۡتُمُوۡهُمۡ وَمَا یَعۡبُدُوۡنَ اِلَّا اللّٰهَ فَاۡوٗۤا اِلَی الۡكَهۡفِ
અલગ હો ગયે હો ઔર ઉનકે મા'બૂદોં સે જિનકી વો અલ્લાહ કે સિવા ઈબાદત કરતે હૈં તો અબ ચલ કર

یَنۡشُرۡ لَكُمۡ رَبُّكُمۡ مِّنۡ رَّحۡمَتِهٖ وَیُهَیِّئۡ لَكُمۡ مِّنۡ
ગાર મેં પનાહ લો તુમ્હારા રબ તુમ્હારે ઉપર અપની રહમત ફૈલાએગા ઔર તુમ્હારે કામ કે લિયે સરો

اَمۡرِكُمۡ مِّرۡفَقًا ﴿۱۶﴾ وَتَرَی الشَّمۡسَ اِذَا طَلَعَتۡ تَّزٰوَرُ
સામાન મુહય્યા કરેગા ⑯ ઔર આપ સૂરજ કો દેખતે હો કે જબ વો તુલૂઅ હોતા હૈ તો ઉનકે ગાર સે

عَنۡ كَهۡفِهِمۡ ذَاتَ الۡیَمِیۡنِ وَاِذَا غَرَبَتۡ تَّقۡرِضُهُمۡ
દાયીં જાનિબ કો બચા રેહતા હૈ ઔર જબ ડૂબતા હૈ ઉનસે બાયીં તરફ કો

ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمۡ فِیۡ فَجۡوَةٍ مِّنۡهُ ؕ ذٰلِكَ مِنۡ
કત્રા જાતા હૈ ઔર વો ગાર કે અંદર એક વસીઅ જગહ મેં હૈં, યે અલ્લાહ કી

اٰیٰتِ اللّٰهِ ؕ مَنۡ یَّهۡدِ اللّٰهُ فَهُوَ الۡمُهۡتَدِ ۚ وَمَنۡ یُّضۡلِلۡ

નિશાનિયોં મેં સે હૈ, જિસકો અલ્લાહ હિદાયત દે વહી હિદાયત પાનેવાલા હૈ ઔર જિસકો અલ્લાહ બે રાહ

فَلَنۡ تَجِدَ لَهٗ وَلِیًّا مُّرۡشِدًا ﴿۱۷﴾ وَتَحۡسَبُهُمۡ اَیۡقَاظًا

કર દે તો આપ ઉસકે લિયે કોઈ મદદગાર, રાહ બતાનેવાલા ન પાઓગે ﴿۱۷﴾ ઔર આપ ઉન્હેં દેખ કર યે

وَّهُمۡ رُقُوۡدٌ ۖ وَّنُقَلِّبُهُمۡ ذَاتَ الۡیَمِیۡنِ وَذَاتَ

સમજતે કે વો જાગ રહે હૈં, હાલાંકે વો સો રહે થે, હમ ઉનકો દાયીં ઔર બાયીં કરવટ બદલવાતે

الشِّمَالِ ۖ وَکَلۡبُهُمۡ بَاسِطٌ ذِرَاعَیۡهِ بِالۡوَصِیۡدِ ؕ لَوِ اطَّلَعۡتَ

રેહતે થે, ઔર ઉનકા કુત્તા ગાર કે મુંહ પર દોનોં હાથ ફેલાએ બૈઠા થા, અગર આપ ઉનકો જાંક કર

عَلَیۡهِمۡ لَوَلَّیۡتَ مِنۡهُمۡ فِرَارًا وَّلَمُلِئۡتَ مِنۡهُمۡ رُعۡبًا ﴿۱۸﴾

દેખતે તો ઉનસે પીઠ ફૈર કર ભાગ ખડે હોતે ઔર આપકે અંદર ઉનકી દહેશત બૈઠ જાતી ﴿۱۸﴾

وَکَذٰلِکَ بَعَثۡنٰهُمۡ لِیَتَسَآءَلُوۡا بَیۡنَهُمۡ ؕ قَالَ قَآئِلٌ

ઔર ઈસી તરહ હમને ઉનકો જગાયા તાકે વો આપસ મેં પૂછગછ કરેં, ઉનમેં સે એક કેહનેવાલેને

مِّنۡهُمۡ کَمۡ لَبِثۡتُمۡ ؕ قَالُوۡا لَبِثۡنَا یَوۡمًا اَوۡ بَعۡضَ یَوۡمٍ ؕ

કહાઃ તુમ કિતની દેર યહાં ઠેહરે? ઉન્હોંને કહા કે હમ એક દિન યા એક દિન સે ભી કમ ઠેહરે હોંગે,

قَالُوۡا رَبُّکُمۡ اَعۡلَمُ بِمَا لَبِثۡتُمۡ ؕ فَابۡعَثُوۡۤا اَحَدَکُمۡ

વો બોલે કે તુમ્હારા રબ હી બેહતર જાનતા હૈ કે તુમ કિતની દેર યહાં રહે પસ અપને મેં સે કિસીકો

بِوَرِقِکُمۡ هٰذِهٖۤ اِلَی الۡمَدِیۡنَةِ فَلۡیَنۡظُرۡ اَیُّهَاۤ اَزۡکٰی طَعَامًا

યે ચાંદી કા સિક્કા દે કર શહર ભેજો, પસ વો દેખે કે પાકીઝા ખાના કહાં મિલતા હૈ

فَلۡیَاۡتِکُمۡ بِرِزۡقٍ مِّنۡهُ وَلۡیَتَلَطَّفۡ وَلَا یُشۡعِرَنَّ

ઔર તુમ્હારે લિયે ઉસમેં સે કુછ ખાના લાએ, ઔર વો નરમી સે જાએ ઔર કિસીકો તુમ્હારી ખબર

بِکُمۡ اَحَدًا ﴿۱۹﴾ اِنَّهُمۡ اِنۡ یَّظۡهَرُوۡا عَلَیۡکُمۡ یَرۡجُمُوۡکُمۡ

ન હોને દે ﴿۱۹﴾ અગર વો તુમ્હારી ખબર પા જાએંગે તો તુમકો પથ્થરોં સે માર ડાલેંગે

اَوۡ یُعِیۡدُوۡکُمۡ فِیۡ مِلَّتِهِمۡ وَلَنۡ تُفۡلِحُوۡۤا اِذًا اَبَدًا ﴿۲۰﴾

યા તુમકો અપને દીન મેં લૌટા લેંગે ઔર ફિર તુમ કભી કામયાબી ન પાઓગે ﴿۲۰﴾

وَکَذٰلِکَ اَعۡثَرۡنَا عَلَیۡهِمۡ لِیَعۡلَمُوۡۤا اَنَّ وَعۡدَ اللّٰهِ

ઔર ઈસ તરહ હમને ઉન પર લોગોં કો મુત્તલેઅ કર દિયા, તાકે લોગ જાન લેં કે અલ્લાહ કા વા'દા

نصف القرآن باعتبار عدد الحروف یعنی التاء فی ولیتلطف من النصف الاول والام الثانیۃ من النصف الاخیر

حَقٌّ وَّاَنَّ السَّاعَةَ لَا رَیْبَ فِیْهَا ۚ اِذْ یَتَنَازَعُوْنَ
સચ્ચા હૈ ઔર યે કે કયામત મેં કોઈ શક નહીં, જબ લોગ આપસ મેં ઉનકે

بَیْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوْا عَلَیْهِمْ بُنْیَانًا ؕ رَبُّهُمْ
મા'મલે મેં ઝઘડ રહે થે ફિર કેહને લગે કે ઉનકે ગાર પર એક ઈમારત બના દો, ઉનકા રબ

اَعْلَمُ بِهِمْ ؕ قَالَ الَّذِیْنَ غَلَبُوْا عَلٰۤی اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ
ઉનકો ખૂબ જાનતા હૈ, જો લોગ ઉનકે મા'મલે મેં ગાલિબ આયે ઉન્હોંને કહા કે હમ ઉનકે ગાર પર

عَلَیْهِمْ مَّسْجِدًا ﴿۲۱﴾ سَیَقُوْلُوْنَ ثَلٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ
એક ઈબાદતગાહ બનાએંગે (۲۱) કુછ લોગ કહેંગે કે વો તીન થે ઔર ચોથા

كَلْبُهُمْ ۚ وَیَقُوْلُوْنَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ
ઉનકા કુત્તા થા, ઔર કુછ લોગ કહેંગે કે વો પાંચ થે ઔર છડા ઉનકા કુત્તા થા, યે લોગ

رَجْمًۢا بِالْغَیْبِ ۚ وَیَقُوْلُوْنَ سَبْعَةٌ وَّثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ؕ
બેતહ્કીક બાત કેહ રહે હૈં, ઔર કુછ લોગ કહેંગે કે વો સાત થે ઔર આઠવાં ઉનકા કુત્તા થા,

قُلْ رَّبِّیْۤ اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَّا یَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِیْلٌ ۫
કેહ દીજિયે કે મેરા રબ બેહતર જાનતા હૈ કે વો કિતને થે, થોડે હી લોગ ઉનકો જાનતે હૈં,

فَلَا تُمَارِ فِیْهِمْ اِلَّا مِرَآءً ظَاهِرًا ۪ وَّلَا تَسْتَفْتِ فِیْهِمْ
પસ આપ સર્સરી બાત સે ઝયાદહ ઉનકે મા'મલે મેં બહષ ન કરેં ઔર ન ઉનકે બારે મેં ઉનમેં સે

مِّنْهُمْ اَحَدًا ﴿۲۲﴾ وَلَا تَقُوْلَنَّ لِشَایْءٍ اِنِّیْ فَاعِلٌ
કિસી સે પૂછેં (۲۲) ઔર આપ કિસી કામ કે બારે મેં યૂં ન કહેં કે મેં ઉસકો

ذٰلِكَ غَدًا ﴿۲۳﴾ اِلَّاۤ اَنْ یَّشَآءَ اللّٰهُ ۫ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ
કલ કર દુંગા (۲۳) મગર યે કે અલ્લાહ ચાહે, ઔર જબ આપ ભૂલ જાએં

اِذَا نَسِیْتَ وَقُلْ عَسٰۤی اَنْ یَّهْدِیَنِ رَبِّیْ لِاَقْرَبَ
તો અપને રબ કો યાદ કરેં ઔર કહિયે કે ઉમ્મીદ હૈ કે મેરા રબ મુજકો ભલાઈ કી ઈસસે ઝયાદહ

مِنْ هٰذَا رَشَدًا ﴿۲۴﴾ وَلَبِثُوْا فِیْ كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ
કરીબ રાહ દિખા દે (۲۴) ઔર વો લોગ અપને ગાર મેં તીનસો સાલ રહે ઔર (કુછ લોગ મુદ્દત

سِنِیْنَ وَازْدَادُوْا تِسْعًا ﴿۲۵﴾ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا
કે શુમાર મેં) નવ સાલ ઔર બળ્હ ગયે (۲۵) કેહ દીજિયે કે અલ્લાહ ઉનકે રેહને કી મુદ્દત કો

منزل ۴

ع ۳ / ۱۵

لَبِثُوۡا ۚ لَهٗ غَيۡبُ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ اَبۡصِرۡ بِهٖ

ઝયાદહ જાનતા હે, આસમાનોં ઔર ઝમીન કા ગૈબ ઉસકે ઈલ્મ મેં હે, કયા ખૂબ હે વો દેખનેવાલા

وَاَسۡمِعۡ ؕ مَا لَهُمۡ مِّنۡ دُوۡنِهٖ مِنۡ وَّلِىٍّ ۚ وَّلَا يُشۡرِكُ

ઔર સુનનેવાલા, અલ્લાહ કે સિવા ઉનકા કોઈ મદદગાર નહીં ઔર ન અલ્લાહ કિસીકો

فِىۡ حُكۡمِهٖۤ اَحَدًا ۝٢٦ وَاتۡلُ مَاۤ اُوۡحِىَ اِلَيۡكَ مِنۡ

અપને ઈખ્તિયાર મેં શરીક કરતા હે (૨૬) ઔર આપકે રબ કી જો કિતાબ આપ પર વહી કી જા રહી હે

كِتَابِ رَبِّكَ ؕ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَلَنۡ تَجِدَ مِنۡ

ઉસકો સુનાઈયે, અલ્લાહ કી બાતોં કો કોઈ બદલનેવાલા નહીં ઔર ઉસકે સિવા આપ

دُوۡنِهٖ مُلۡتَحَدًا ۝٢٧ وَاصۡبِرۡ نَفۡسَكَ مَعَ الَّذِيۡنَ

કોઈ પનાહ નહીં પા સકતે (૨૭) ઔર અપને આપકો ઉન લોગોં કે સાથ જમાએ રખિયે

يَدۡعُوۡنَ رَبَّهُمۡ بِالۡغَدٰوةِ وَالۡعَشِىِّ يُرِيۡدُوۡنَ وَجۡهَهٗ

જો સુબ્હો શામ અપને રબ કો પુકારતે હૈં, વો ઉસકી રઝા કે તાલિબ હૈં,

وَلَا تَعۡدُ عَيۡنٰكَ عَنۡهُمۡ ۚ تُرِيۡدُ زِيۡنَةَ الۡحَيٰوةِ

ઔર આપકી આંખેં દુન્યવી ઝિંદગી કી રોનક કી ખાતિર ઉનસે હટને ન

الدُّنۡيَا ۚ وَلَا تُطِعۡ مَنۡ اَغۡفَلۡنَا قَلۡبَهٗ عَنۡ ذِكۡرِنَا

પાએ, ઔર આપ ઐસે શખ્સ કા કેહના ન માનેં જિસકે દિલ કો હમને અપની યાદ સે ગાફિલ કર દિયા

وَاتَّبَعَ هَوٰٮهُ وَكَانَ اَمۡرُهٗ فُرُطًا ۝٢٨ وَقُلِ الۡحَـقُّ مِنۡ

ઔર વો અપની ખ્વાહિશ પર ચલતા હે ઔર ઉસકા મા'મલા હદ સે ગુઝર ગયા હે (૨૮) ઔર કેહ દીજિયે કે

رَّبِّكُمۡ ۚ فَمَنۡ شَآءَ فَلۡيُؤۡمِنۡ وَّمَنۡ شَآءَ فَلۡيَكۡفُرۡ ۚ

યે હક હે તુમ્હારે રબ કી તરફ સે, પસ જો શખ્સ ચાહે ઉસે માને ઔર જો શખ્સ ચાહે ન માને,

اِنَّاۤ اَعۡتَدۡنَا لِلظّٰلِمِيۡنَ نَارًا اَحَاطَ بِهِمۡ سُرَادِقُهَا ؕ

હમને ઝાલિમોં કે લિયે ઐસી આગ તૈયાર કર રખ્ખી હે જિસકી કનાતેં ઉનકો અપને ઘેરે મેં લે લેંગી, ઔર

وَاِنۡ يَّسۡتَغِيۡثُوۡا يُغَاثُوۡا بِمَآءٍ كَالۡمُهۡلِ يَشۡوِى الۡوُجُوۡهَ ؕ

અગર વો પાની કે લિયે ફરિયાદ કરેંગે તો ઉનકી મદદ ઐસે પાની સે કી જાએગી જો તેલ કી તલછટ કી

بِئۡسَ الشَّرَابُ ؕ وَسَآءَتۡ مُرۡتَفَقًا ۝٢٩ اِنَّ الَّذِيۡنَ

તરહ હોગા જો ચેહરોં કો ભૂન ડાલેગા, કયા બુરા પાની હોગા ઔર કૈસા બુરા ઠિકાના (૨૯) બેશક જો લોગ

اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اِنَّا لَا نُضِیۡعُ اَجۡرَ مَنۡ اَحۡسَنَ
ઈમાન લાએ ઔર ઉન્હોંને અચ્છે કામ કિયે તો હમ ઐસે લોગોં કા અજ્ર ઝાયેઅ નહીં કરેંગે જો અચ્છી

عَمَلًا ﴿۳۰﴾ اُولٰٓئِکَ لَہُمۡ جَنّٰتُ عَدۡنٍ تَجۡرِیۡ مِنۡ
તરહ કામ કરેં (૩૦) યે વો લોગ હૈં જિનકે લિયે હમેશા રેહનેવાલે બાગાત હૈં, ઉનકે નીચે સે

تَحۡتِہِمُ الۡاَنۡہٰرُ یُحَلَّوۡنَ فِیۡہَا مِنۡ اَسَاوِرَ مِنۡ ذَہَبٍ
નેહરેં બેહતી હોંગી, ઉનકો વહાં સોને કે કંગન પેહનાએ જાએંગે

وَّیَلۡبَسُوۡنَ ثِیَابًا خُضۡرًا مِّنۡ سُنۡدُسٍ وَّاِسۡتَبۡرَقٍ
ઔર વો ઉંચી મસ્નદોં પર તકિયે લગાએ હુએ બારીક ઔર દબીઝ રેશમ કે

مُّتَّکِـِٕیۡنَ فِیۡہَا عَلَی الۡاَرَآئِکِ ؕ نِعۡمَ الثَّوَابُ ؕ وَحَسُنَتۡ
સબ્ઝ કપડે પેહને હોંગે, કિતના બેહતરીન અજ્ર હૈ ઔર કૈસી હસીન

مُرۡتَفَقًا ﴿۳۱﴾ وَاضۡرِبۡ لَہُمۡ مَّثَلًا رَّجُلَیۡنِ جَعَلۡنَا
આરામગાહ હૈ (૩૧) ઔર ઉન્હેં દો શખ્સો કી મિષાલ ભી સુના દીજિયે જિનમેં સે એક કો

لِاَحَدِہِمَا جَنَّتَیۡنِ مِنۡ اَعۡنَابٍ وَّحَفَفۡنٰہُمَا بِنَخۡلٍ
હમને દો બાગ અંગૂરોં કે દે રખ્ખે થે ઔર જિન્હેં હમને ખજૂર કે દરખ્તોં સે ઘેર રખ્ખા થા

وَّجَعَلۡنَا بَیۡنَہُمَا زَرۡعًا ﴿ؕ۳۲﴾ کِلۡتَا الۡجَنَّتَیۡنِ اٰتَتۡ
ઔર દોનોં કે દરમિયાન ખેતી લગા રખ્ખી થી (૩૨) દોનોં બાગ અપના પૂરા

اُکُلَہَا وَلَمۡ تَظۡلِمۡ مِّنۡہُ شَیۡئًا ۙ وَّفَجَّرۡنَا خِلٰلَہُمَا
ફલ લાએ ઔર ઉનમેં કુછ કમી નહીં કી, ઔર દોનોં બાગોં કે બીચ હમને નહર

نَہَرًا ﴿ۙ۳۳﴾ وَّکَانَ لَہٗ ثَمَرٌ ۚ فَقَالَ لِصَاحِبِہٖ وَہُوَ یُحَاوِرُہٗۤ
જારી કર દી (૩૩) ઔર ઉસકો ખૂબ ફલ મિલા તો ઉસને અપને સાથી સે બાત કરતે હુએ કહા કે મૈં તુજસે માલ

اَنَا اَکۡثَرُ مِنۡکَ مَالًا وَّاَعَزُّ نَفَرًا ﴿۳۴﴾ وَدَخَلَ جَنَّتَہٗ
મૈં ઝયાદહ હું ઔર તઅ્દાદ મેં ભી તાકતવર હું (૩૪) વો અપને બાગ મેં દાખિલ હુવા

وَہُوَ ظَالِمٌ لِّنَفۡسِہٖ ۚ قَالَ مَاۤ اَظُنُّ اَنۡ تَبِیۡدَ ہٰذِہٖۤ
ઔર વો અપને આપ પર ઝુલ્મ કર રહા થા, ઉસને કહા કે મૈં નહીં સમજતા કે યે કભી બરબાદ

اَبَدًا ﴿ۙ۳۵﴾ وَّمَاۤ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً ۙ وَّلَئِنۡ رُّدِدۡتُّ
હો જાએગા (૩૫) ઔર મૈં નહીં સમજતા કે કયામત ભી આએગી, ઔર અગર મૈં અપને

اِلٰى رَبِّيْ لَاَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ

રબ કી તરફ લૌટા દિયા ગયા તો ઝરૂર ઈસસે ઝયાદહ અચ્છી જગહ મુજકો મિલેગી(૩૬) ઉસકે સાથી ને

لَهٗ صَاحِبُهٗ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ اَكَفَرْتَ بِالَّذِيْ

ઉસસે બાત કરતે હુએ કહા: કયા તુમ ઉસ ઝાત સે ઈન્કાર કર રહે હો જિસને

خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰىكَ

તુમકો મિટ્ટી સે બનાયા ફિર પાની કી એક બૂંદ સે ફિર તુમકો પૂરા આદમી

رَجُلًا ﴿٣٧﴾ لٰكِنَّا۠ هُوَ اللّٰهُ رَبِّيْ وَلَآ اُشْرِكُ بِرَبِّيْٓ

બનાયા(૩૭) લેકિન મેરા રબ તો વહી અલ્લાહ હૈ ઔર મૈં અપને રબ કે સાથ કિસીકો શરીક નહીં

اَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَآ اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ

ઠેહરાતા(૩૮) ઔર જબ તુમ અપને બાગ મેં દાખિલ હુએ તો તુમને કયૂં ન કહા કે જો અલ્લાહ ચાહતા હૈ

اللّٰهُ ۙ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ۚ اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ مِنْكَ

વહી હોતા હૈ, અલ્લાહ કે બગૈર કિસી મેં કોઈ કુવ્વત નહીં, અગર તુમ દેખતે હો કે મેં માલ ઔર અવ્લાદ

مَالًا وَّوَلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسٰى رَبِّيْٓ اَنْ يُّؤْتِيَنِ خَيْرًا

મેં તુમસે કમ હું(૩૯) તો ઉમ્મીદ હૈ કે મેરા રબ મુજકો તુમ્હારે બાગ સે બેહતર

مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَآءِ

બાગ દે દે ઔર તુમ્હારે બાગ પર આસમાન સે કોઈ આફત ભેજ દે

فَتُصْبِحَ صَعِيْدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾ اَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا

જિસસે વો બાગ સાફ મેદાન હો કર રેહ જાએ(૪૦) યા ઉસકા પાની ખુશ્ક હો જાએ

غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيْعَ لَهٗ طَلَبًا ﴿٤١﴾ وَاُحِيْطَ بِثَمَرِهٖ

ફિર તુમ ઉસકો કિસી તરહ ન પા સકો(૪૧) ઔર ઉસકે(સારે) ફલ ઘેર લિયે ગયે,

فَاَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلٰى مَآ اَنْفَقَ فِيْهَا وَهِيَ

પસ વો અપને ઉસ ખર્ચ પર હાથ મલને લગા જો ઉસને ઉસમેં કિયા થા ઔર વો બાગ તો

خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا وَيَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ لَمْ اُشْرِكْ

ઉંધા ઉલટા પડા થા, ઔર વો શખ્સ કેહ રહા થા કે કાશ! મેં અપને રબ કે સાથ કિસી કો ભી શરીક

بِرَبِّيْٓ اَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَّهٗ فِئَةٌ يَّنْصُرُوْنَهٗ

ન કરતા(૪૨) ઉસકી હિમાયત મેં કોઈ જમાઅત ન ઉઠી કે અલ્લાહ સે

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ
ઉસકા બચાવ કરતી ઔર ન વો ખુદ હી બદલા લેનેવાલા બન સકા (૪૩) યહાં

الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ ؕ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾
સારા ઈખ્તિયાર સિર્ફ ખુદાએ બર્‌હક કા હૈ, વો બેહતરીન અજ્ર ઔર બેહતરીન અંજામવાલા હૈ (૪૪)

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ
ઔર ઉનકો દુનિયા કી ઝિંદગી કી મિષાલ સુનાઈયે જૈસે કે પાની જિસકો હમને આસમાન સે

مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ
ઉતારા ફિર ઉસસે ઝમીન કી નબાતાત ખૂબ ઘની હો ગઈ ફિર વો રેઝહ રેઝહ

هَشِيْمًا تَذْرُوْهُ الرِّيٰحُ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
હો ગઈ જિસકો હવાએં ઉડાતી ફિરતી હૈં, ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત

مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾ اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِيْنَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ
રખનેવાલા હૈ (૪૫) માલ ઔર અવ્‌લાદ દુન્યવી ઝિંદગી કી રોનક હૈં,

وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ
ઔર બાકી રેહનેવાલી નેકિયાં આપકે રબ કે નઝદીક ષવાબ કે એઅ્‌તેબાર સે ઔર તવક્કુઅ કે એ'તેબાર

اَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْاَرْضَ بَارِزَةً ۙ
સે બેહતર હૈં (૪૬) ઔર જિસ દિન હમ પહાડોં કો ચલાએંગે ઔર આપ દેખોગે ઝમીન કો બિલ્કુલ ખુલી હુઈ

وَّحَشَرْنٰهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوْا
ઔર હમ ઉન સબકો જમા કરેંગે ફિર હમ ઉનમેં સે કિસીકો ન છોડેંગે (૪૭) ઔર સબ લોગ આપકે રબ કે

عَلٰى رَبِّكَ صَفًّا ؕ لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا كَمَا خَلَقْنٰكُمْ
સામને સફ બાંધ કર પેશ કિયે જાએંગે, તુમ હમારે પાસ આ ગયે જિસ તરહ હમને તુમકો પેહલી બાર પૈદા

اَوَّلَ مَرَّةٍ ۭ بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ لَكُمْ مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾
કિયા થા, બલ્કે તુમને યે ગુમાન કિયા કે હમ તુમ્હારે લિયે કોઈ વા'દે કા વક્ત મુકર્રર નહીં કરેંગે (૪૮)

وَوُضِعَ الْكِتٰبُ فَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ
ઔર રજિસ્ટર રખ્ખા જાએગા તો આપ મુજરિમોં કો દેખોગે કે ઉસમેં જો કુછ હૈ વો ઉસસે

مِمَّا فِيْهِ وَيَقُوْلُوْنَ يٰوَيْلَتَنَا مَالِ هٰذَا الْكِتٰبِ
ડરતે હોંગે ઔર કહેંગે કે હાય હમારી ખરાબી! કૈસી હૈ યે કિતાબ

لَا يُغَادِرُ صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً اِلَّآ اَحْصٰهَا ۚ
કે ઉસને ન કોઈ છોટી બાત દર્જ કરને સે છોડી હૈ ઔર ન કોઈ બડી બાત,

وَوَجَدُوْا مَا عَمِلُوْا حَاضِرًا ؕ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ
ઔર જો કુછ ઉન્હોંને કિયા હૈ વો સબ સામને પાએંગે, ઔર આપકા રબ કિસીકે ઉપર ઝુલ્મ ન

اَحَدًا ۝۴۹ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ
કરેગા (૪૯) ઔર જબ હમને ફરિશ્તોં સે કહા કે આદમ(અ.સ.) કો સજદા કરો

فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ
તો ઉન્હોંને સજદા કિયા મગર ઈબ્લીસને ન કિયા, વો જિન્નાત મેં સે થા પસ ઉસને અપને રબ કે

عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ ؕ اَفَتَتَّخِذُوْنَهٗ وَذُرِّيَّتَهٗٓ اَوْلِيَآءَ
હુકમ કી નાફરમાની કી, અબ કયા તુમ ઉસકો ઔર ઉસકી અવ્લાદ કો મેરે સિવા અપના દોસ્ત

مِنْ دُوْنِيْ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ ؕ بِئْسَ لِلظّٰلِمِيْنَ
બનાતે હો, હાલાંકે વો તુમ્હારે દુશ્મન હૈં, યે ઝાલિમોં કે લિયે બહોત બુરા

بَدَلًا ۝۵۰ مَآ اَشْهَدْتُّهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
બદલ હૈ (૫૦) મૈંને ઉનકો ન આસમાનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કરને કે વકત બુલાયા ઔર ન ખુદ

وَلَا خَلْقَ اَنْفُسِهِمْ ۪ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّيْنَ
ઉનકે પૈદા કરને કે વકત બુલાયા, ઔર મૈં ઐસા નહીં કે ગુમરાહ કરનેવાલોં કો અપના

عَضُدًا ۝۵۱ وَيَوْمَ يَقُوْلُ نَادُوْا شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ
મદદગાર બનાઉં (૫૧) ઔર જિસ દિન અલ્લાહ કહેગા કે જિનકો તુમ મેરા શરીક સમજતે થે

زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ
ઉનકો પુકારો, પસ વો ઉનકો પુકારેંગે મગર વો ઉનકો કોઈ જવાબ ન દેંગે

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَّوْبِقًا ۝۵۲ وَرَاَ الْمُجْرِمُوْنَ النَّارَ
ઔર હમ ઉનકે દરમિયાન હલાકત કા સામાન કર દેંગે (૫૨) ઔર મુજરિમ લોગ આગ કો દેખેંગે

فَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ مُّوَاقِعُوْهَا وَلَمْ يَجِدُوْا عَنْهَا
ઔર સમજ લેંગે કે વો ઉસમેં ગિરનેવાલે હૈં ઔર વો ઉસસે બચને કી કોઈ રાહ

مَصْرِفًا ۝۵۳ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ
ન પાએંગે (૫૩) ઔર હમને ઈસ કુર્આન મેં લોગોં કી હિદાયત કે લિયે

مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ؕ وَكَانَ الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَيْءٍ

હર કિસ્મ કી મિષાલેં બયાન કી હૈં, ઔર ઈન્સાન સબસે ઝયાદહ

جَدَلًا ﴿۵۴﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْۤا اِذْ جَآءَهُمُ

ઝઘડાલુ હૈ ﴿۵۴﴾ ઔર જબ લોગોં કે પાસ હિદાયત આ ચુકી તો અબ ઉન્હેં ઈમાન લાને ઔર અપને રબ સે

الْهُدٰى وَيَسْتَغْفِرُوْا رَبَّهُمْ اِلَّاۤ اَنْ تَاْتِيَهُمْ

માફી માંગને સે ઈસ(મુતાલબે)કે સિવા કોઈ ઔર ચીઝ નહીં રોક રહી કે ઉનકે સાથ ભી

سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿۵۵﴾

પિછલે લોગોં જૈસે વાકિઆત પેશ આ જાએં યા અઝાબ ઉનકે બિલ્કુલ સામને આ ખડા હો ﴿۵۵﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۚ

ઔર રસૂલોં કો હમ સિર્ફ ખુશખબરી દેનેવાલા ઔર ડરાનેવાલા બના કર ભેજતે હૈં,

وَيُجَادِلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ

ઔર મુન્કિર લોગ નાહક કી બાતેં લે કર જૂઠા ઝઘડા કરતે હૈં, તાકે ઉસકે ઝરિયે સે હક કો

الْحَقَّ وَاتَّخَذُوْۤا اٰيٰتِيْ وَمَاۤ اُنْذِرُوْا هُزُوًا ﴿۵۶﴾

નીચા કર દેં, ઔર ઉન્હોંને મેરી નિશાનિયોં કો ઔર જો ડર સુનાએ ગયે ઉનકો મઝાક બના દિયા ﴿۵۶﴾

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهِ فَاَعْرَضَ

ઔર ઉસસે બડા ઝાલિમ કોન હોગા જિસકો ઉસકે રબ કી આયાત કે ઝરિયે યાદ દિહાની કી જાએ તો વો

عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدٰهُ ؕ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰى

ઉસસે મુંહ ફૈર લે ઔર અપને હાથોં કે અમલ કો ભૂલ જાએ, હમને ઉનક દિલોં પર

قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْۤ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ؕ

પરદે ડાલ દિયે હૈં કે વો ઉસકો ન સમજેં ઔર ઉનકે કાનોં મેં બોજ હૈ,

وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَّهْتَدُوْۤا اِذًا اَبَدًا ﴿۵۷﴾

ઔર અગર આપ ઉનકો હિદાયત કી તરફ બુલાઓ તો વો કભી રાહ પર આનેવાલે નહીં હૈં ﴿۵۷﴾

وَرَبُّكَ الْغَفُوْرُ ذُو الرَّحْمَةِ ؕ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا

ઔર આપકા રબ બખ્શનેવાલા, રહમતવાલા હૈ, અગર વો ઉનકે કિયે પર ઉન્હેં

كَسَبُوْا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ؕ بَلْ لَّهُمْ مَّوْعِدٌ

પકડે તો ફોરન ઉન પર અઝાબ ભેજ દે, મગર ઉનકે લિયે એક મુકર્રર વકત હૈ

لَّنْ يَّجِدُوْا مِنْ دُوْنِهٖ مَوْئِلًا ﴿۵۸﴾ وَتِلْكَ الْقُرٰٓى
(ઔર) વો ઉસકે મુકાબલે મેં કોઈ પનાહ કી જગહ ન પાએંગે (૫૮) ઔર યે બસ્તિયા હૈં

اَهْلَكْنٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
જિનકો હમને હલાક કર દિયા જબકે વો ઝાલિમ હો ગયે, ઔર હમને ઉનકી હલાકત કા એક વકત

مَّوْعِدًا ﴿۵۹﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِفَتٰىهُ لَآ اَبْرَحُ حَتّٰٓى
મુકર્રર કિયા થા (૫૯) ઔર જબ મૂસા (અ.સ.)ને અપને શાગિર્દ સે કહા કે મેં ચલતા રહુંગા યહાં તક કે યા તો

اَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا ﴿۶۰﴾ فَلَمَّا بَلَغَا
દો દરિયાઓં કે મિલને કી જગહ પર પહુંચ જાઉં યા ઈસી તરહ બરસોં તક ચલતા રહું (૬૦) પસ જબ વો

مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوْتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ
દરિયાઓં કે મિલને કી જગહ પહુંચે તો વો અપની મછલી કો ભૂલ ગયે, ઔર મછલી ને

فِى الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿۶۱﴾ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰىهُ اٰتِنَا
દરિયા મેં અપની રાહ બના લી (૬૧) ફિર જબ વો આગે બળ્હે તો મૂસા (અ.સ.)ને અપને શાગિર્દ સે કહા કે

غَدَآءَنَا ۡ لَقَدْ لَقِيْنَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا ﴿۶۲﴾
હમારા ખાના લાઓ, હમારે ઈસ સફર સે હમકો બડી તકાન હો ગઈ હૈ (૬૨)

قَالَ اَرَءَيْتَ اِذْ اَوَيْنَآ اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّيْ نَسِيْتُ
શાગિર્દ ને કહાઃ કયા આપને દેખા જબ હમ ઉસ પથ્થર કે પાસ ઠેહરે થે તો મેં મછલી કો

الْحُوْتَ ۡ وَمَآ اَنْسٰنِيْهُ اِلَّا الشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَهٗ ۚ
ભૂલ ગયા, ઔર મુજકો શૈતાનને ભુલા દિયા કે મેં ઉસકા ઝિક્ર્ કરતા,

وَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِى الْبَحْرِ ۖ عَجَبًا ﴿۶۳﴾ قَالَ ذٰلِكَ
ઔર મછલી અજીબ તરીકે સે નિકલ કર દીરયા મેં ચલી ગઈ (૬૩) મૂસા (અ.સ.)ને કહાઃ ઉસી

مَا كُنَّا نَبْغِ ۖ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿۶۴﴾
મોકે કી તો હમેં તલાશ થી, પસ દોનોં અપને કદમોં કે નિશાન દેખતે હુએ વાપસ લૌટે (૬૪)

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ اٰتَيْنٰهُ رَحْمَةً مِّنْ
તો ઉન્હોંને વહાં હમારે બંદો મેં સે એક બંદે કો પાયા જિસકો હમને અપને પાસ સે રહમત

عِنْدِنَا وَعَلَّمْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿۶۵﴾ قَالَ لَهٗ
દી થી ઔર જિસકો હમને અપને પાસ સે ઈલ્મ સિખાયા થા (૬૫) મૂસા (અ.સ.)ને

مُوْسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰۤى اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ
ઉસસે કહા: કયા મૈં આપકે સાથ રેહ સકતા હું, તાકે આપ મુજે ઉસ ઈલ્મ મેં સે સિખા દેં જો આપકો

رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِیَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾
સિખાયા ગયા હૈ (૬૬) ઉસને કહા કે તુમ મેરે સાથ સબ્ર નહીં કર સકતે (૬૭)

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ﴿٦٨﴾
ઔર તુમ ઉસ ચીઝ પર કૈસે સબ્ર કર સકતે હો જો તુમ્હારી જાનકારી કે દાયરે સે બાહર હૈ (૬૮)

قَالَ سَتَجِدُنِیْۤ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَاۤ اَعْصِیْ
મૂસા(અ.સ.)ને કહા: ઈન્શાઅલ્લાહ આપ મુજકો સબ્ર કરનેવાલા પાએંગે ઔર મૈં કિસી બાત મેં આપકી

لَكَ اَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنِیْ فَلَا تَسْـَٔلْنِیْ
નાફરમાની નહીં કરુંગા (૬૯) ઉસને કહા કે અગર તુમ મેરે સાથ ચલતે હો તો મુજસે કોઈ બાત

عَنْ شَیْءٍ حَتّٰۤى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾ ع
ન પૂછના જબ તક કે મૈં ખુદ તુમસે ઉસકા ઝિક્ર ન કરું (૭૦)

فَانْطَلَقَا ٝ حَتّٰۤى اِذَا رَكِبَا فِی السَّفِیْنَةِ خَرَقَهَا ؕ
ફિર દોનોં ચલે, યહાં તક કે જબ વો કશ્તી મેં સવાર હુએ તો ઉસ શખ્સને કશ્તી મેં સુરાખ કર દિયા,

قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَا ۚ لَقَدْ جِئْتَ
મૂસા(અ.સ.)ને કહા: કયા આપને ઈસ કશ્તી મેં ઈસ લિયે સુરાખ કિયા કે કશ્તીવાલોં કો ગર્ક કર દેં, યે તો

شَیْـًٔا اِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِیْعَ
આપને બડી સખ્ત ચીઝ કર ડાલી (૭૧) ઉસને કહા: મૈંને તુમસે નહીં કહા થા કે તુમ મેરે સાથ

مَعِیَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِیْ بِمَا نَسِیْتُ
સબ્ર ન કર સકોગે (૭૨) મૂસા(અ.સ.)ને કહા: મેરી ભૂલ પર મુજકો ન પકડિયે

وَلَا تُرْهِقْنِیْ مِنْ اَمْرِیْ عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا ٝ
ઔર મેરે મા'મલે મેં સખ્તી સે કામ ન લીજિયે (૭૩) ફિર વો દોનોં ચલે, યહાં તક કે વો એક લડકે

حَتّٰۤى اِذَا لَقِیَا غُلٰمًا فَقَتَلَهٗ ۙ قَالَ اَقَتَلْتَ نَفْسًا
સે મિલે તો ઉસ શખ્સને ઉસકો માર ડાલા, મૂસા(અ.સ.)ને કહા: કયા આપને એક મા'સૂમ જાન કો માર

زَكِیَّةًۢ بِغَیْرِ نَفْسٍ ؕ لَقَدْ جِئْتَ شَیْـًٔا نُّكْرًا ﴿٧٤﴾
ડાલા હાલાંકે ઉસને કિસીકા ખૂન નહીં કિયા થા, બેશક આપને બડી નાપસંદીદા હરકત કી (૭૪)

قَالَ اَلَمۡ اَقُلۡ لَّكَ اِنَّكَ لَنۡ تَسۡتَطِيۡعَ مَعِىَ صَبۡرًا ﴿٧٥﴾

ઉસ શખ્સને કહા કે કયા મૈંને તુમસે નહીં કહા થા કે તુમ મેરે સાથ સબ્ર ન કર સકોગે(૭૫)

قَالَ اِنۡ سَاَلۡتُكَ عَنۡ شَىۡءٍۢ بَعۡدَهَا فَلَا تُصٰحِبۡنِىۡ‌ۚ

મૂસા(અ.સ.)ને કહા કે ઈસકે બાદ અગર મેં આપસે કિસી ચીઝ કે મુતઅલ્લિક પૂછું તો આપ મુજકો સાથ

قَدۡ بَلَغۡتَ مِنۡ لَّدُنِّىۡ عُذۡرًا ﴿٧٦﴾ فَانۡطَلَقَا ‌ۚ حَتّٰٓى

ન રખ્ખેં, આપ મેરી તરફ સે ઉઝ્ર કી હદ કો પહોંચ ગયે(૭૬) ફિર દોનોં ચલે યહાં તક કે વો

اِذَاۤ اَتَيَاۤ اَهۡلَ قَرۡيَةِ ۨاسۡتَطۡعَمَاۤ اَهۡلَهَا فَاَبَوۡا

એક બસ્તીવાલોં કે પાસ પહુંચે તો વહાં વાલોં સે ખાને કો માંગા મગર ઉન્હોંને ઉનકી

اَنۡ يُّضَيِّفُوۡهُمَا فَوَجَدَا فِيۡهَا جِدَارًا يُّرِيۡدُ اَنۡ

મેઝબાની સે ઈન્કાર કર દિયા, ફિર ઉનકો વહાં એક દીવાર મિલી જો ગિરને હી વાલી થી

يَّنۡقَضَّ فَاَقَامَهٗ‌ ؕ قَالَ لَوۡ شِئۡتَ لَتَّخَذۡتَ عَلَيۡهِ

તો ઉસને ઉસ(દીવાર)કો સીધા કર દિયા, મૂસા(અ.સ.)ને કહા: અગર આપ ચાહતે તો ઈસ પર કુછ

اَجۡرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيۡنِىۡ وَبَيۡنِكَ‌ ۚ سَاُنَبِّئُكَ

ઉજરત લે લેતે(૭૭) ઉસને કહા કે અબ યે મેરે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન જુદાઈ(કા મૌકા) હે, મૈં તુમકો ઉન

بِتَاۡوِيۡلِ مَا لَمۡ تَسۡتَطِعْ عَّلَيۡهِ صَبۡرًا ﴿٧٨﴾ اَمَّا السَّفِيۡنَةُ

ચીઝોં કી હકીકત બતાઉંગા જિન પર તુમ સબ્ર ન કર સકે(૭૮) કશ્તી કા મા'મલા યે હે કે વો

فَكَانَتۡ لِمَسٰكِيۡنَ يَعۡمَلُوۡنَ فِى الۡبَحۡرِ فَاَرَدْتُّ اَنۡ

ચંદ મિસ્કીનોં કી થી જો દરિયા મેં મેહનત કરતે થે, તો મૈંને ચાહા કે ઉસકો એબદાર

اَعِيۡبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُمۡ مَّلِكٌ يَّاۡخُذُ كُلَّ سَفِيۡنَةٍ

કર દું, ઔર ઉનકે આગે એક બાદશાહ થા જો હર કશ્તી કો ઝબરદસ્તી છીન કર લે

غَصۡبًا ﴿٧٩﴾ وَاَمَّا الۡغُلٰمُ فَكَانَ اَبَوٰهُ مُؤۡمِنَيۡنِ

લેતા થા(૭૯) ઔર લડકે કા મા'મલા યે હે કે ઉસકે માં–બાપ ઈમાનદાર થે પસ હમકો અંદેશા

فَخَشِيۡنَاۤ اَنۡ يُّرۡهِقَهُمَا طُغۡيَانًا وَّكُفۡرًا‌ ۚ ﴿٨٠﴾ فَاَرَدۡنَاۤ اَنۡ

હુવા કે વો બડા હો કર અપની સર્કશી ઔર કુફ્ર સે ઉનકો તંગ કરેગા(૮૦) પસ હમને ચાહા કે ઉનકા રબ

يُّبۡدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيۡرًا مِّنۡهُ زَكٰوةً وَّاَقۡرَبَ رُحۡمًا ﴿٨١﴾

ઉનકો ઉસકી જગહ ઐસી અવ્લાદ દે જો પાકીઝગી મેં ઉસસે બેહતર હો ઔર શફકત કરનેવાલી હો(૮૧)

وَاَمَّا الۡجِدَارُ فَکَانَ لِغُلٰمَیۡنِ یَتِیۡمَیۡنِ فِی الۡمَدِیۡنَةِ وَکَانَ
ઔર દીવાર કા મા'મલા યે હૈ કે વો શહર કે દો યતીમ લડકોં કી થી ઔર ઉસ દીવાર કે નીચે

تَحۡتَهٗ کَنۡزٌ لَّهُمَا وَکَانَ اَبُوۡهُمَا صَالِحًا ۚ فَاَرَادَ رَبُّكَ
ઉનકા એક ખઝાના દફન થા ઔર ઉનકા બાપ એક નેક આદમી થા, પસ આપકે રબને ચાહા કે

اَنۡ یَّبۡلُغَاۤ اَشُدَّهُمَا وَیَسۡتَخۡرِجَا کَنۡزَهُمَا ۖۗ رَحۡمَةً
વો દોનોં અપની જવાની કી ઉમ્ર કો પહુંચેં ઔર અપના ખઝાના નિકાલેં, યે આપકે રબ કી

مِّنۡ رَّبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلۡتُهٗ عَنۡ اَمۡرِیۡ ؕ ذٰلِكَ تَاۡوِیۡلُ مَا لَمۡ
રહમત સે હુવા ઔર મૈંને ઈસકો અપની રાય સે નહીં કિયા, યે હૈ હકીકત ઉન બાતોં કી જિન પર

تَسۡطِعۡ عَّلَیۡهِ صَبۡرًا ﴿٨٢﴾ وَیَسۡـَٔلُوۡنَكَ عَنۡ ذِی الۡقَرۡنَیۡنِ ؕ
આપ સબ્ર ન કર સકે (૮૨) ઔર વો આપ સે ઝુલ્ કરનૈન કા હાલ પૂછતે હૈં,

قُلۡ سَاَتۡلُوۡا عَلَیۡکُمۡ مِّنۡهُ ذِکۡرًا ﴿٨٣﴾ اِنَّا مَکَّنَّا لَهٗ فِی
કેહ દીજિયે કે મેં ઉસકા કુછ હાલ તુમ્હારે સામને બયાન કરુંગા (૮૩) હમને ઉસકો ઝમીન મેં

الۡاَرۡضِ وَاٰتَیۡنٰهُ مِنۡ کُلِّ شَیۡءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَاَتۡبَعَ
ઈક્તિદાર દિયા થા ઔર હમને ઉસકો હર ચીઝ કા સામાન દિયા થા (૮૪) જિસકે નતીજે મેં વો એક રાસ્તે કે

سَبَبًا ﴿٨٥﴾ حَتّٰۤی اِذَا بَلَغَ مَغۡرِبَ الشَّمۡسِ وَجَدَهَا تَغۡرُبُ
પીછે ચલ પડા (૮૫) યહાં તક કે જબ વો સૂરજ કે ગુરૂબ હોને કે મકામ તક પહુંચ ગયા તો ઉસને સૂરજ કો

فِیۡ عَیۡنٍ حَمِئَةٍ وَّوَجَدَ عِنۡدَهَا قَوۡمًا ۬ؕ قُلۡنَا یٰذَا
દેખા કે વો એક કાલે પાની મેં ડૂબ રહા હૈ ઔર વહાં ઉસકો એક કૌમ મિલી, હમને કહા કે એ ઝુલ્ કરનૈન!

الۡقَرۡنَیۡنِ اِمَّاۤ اَنۡ تُعَذِّبَ وَاِمَّاۤ اَنۡ تَتَّخِذَ فِیۡهِمۡ
તુમ ચાહો તો ઈનકો સઝા દો ઔર ચાહો તો ઈનકે સાથ અચ્છા સુલૂક

حُسۡنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ اَمَّا مَنۡ ظَلَمَ فَسَوۡفَ نُعَذِّبُهٗ ثُمَّ یُرَدُّ
કરો (૮૬) ઉસને કહા કે જો ઈનમેં સે ઝુલ્મ કરેગા હમ ઉસકો સઝા દેંગે ફિર વો અપને રબ કે

اِلٰی رَبِّهٖ فَیُعَذِّبُهٗ عَذَابًا نُّکۡرًا ﴿٨٧﴾ وَاَمَّا مَنۡ اٰمَنَ
પાસ પહુંચાયા જાએગા ફિર વો ઉસકો સખ્ત સઝા દેગા (૮૭) ઔર જો શખ્સ ઈમાન લાએગા

وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهٗ جَزَآءَ ۨ الۡحُسۡنٰی ۚ وَسَنَقُوۡلُ لَهٗ مِنۡ
ઔર નેક અમલ કરેગા ઉસકે લિયે અચ્છા બદલા હૈ ઔર હમ ભી ઉસકે સાથ

ع ١٠
منزل ۴

اَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ
આસાન મા'મલા કરેંગે ﴿૮૮﴾ ફિર વો એક રાહ પર ચલા ﴿૮૯﴾ યહાં તક કે જબ વો સૂરજ નિકલને કી જગહ

الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلٰى قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَّهُمْ مِّنْ
પહુંચા તો ઉસને સૂરજ કો ઐસી કૌમ પર તુલૂઅ હોતે હુએ પાયા જિનકે લિયે હમને સૂરજ કે ઉપર

دُوْنِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذٰلِكَ ؕ وَقَدْ اَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾
કોઈ આડ નહીં રખ્ખી થી ﴿૯૦﴾ યે ઈસી તરહ હૈ, ઔર હમ ઝુલ્ કર્નૈન કે અહ્વાલ સે બાખબર હૈં ﴿૯૧﴾

ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ
ફિર વો એક રાહ પર ચલા ﴿૯૨﴾ યહાં તક કે જબ વો દો પહાડોં કે દરમિયાન પહુંચા તો ઉનકે પાસ

مِنْ دُوْنِهِمَا قَوْمًا ۙ لَّا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوْا
ઉસને એક કૌમ કો પાયા જો કોઈ બાત સમજ નહીં પાતી થી ﴿૯૩﴾ ઉન્હોંને કહા:

يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِنَّ يَاْجُوْجَ وَمَاْجُوْجَ مُفْسِدُوْنَ فِى الْاَرْضِ
એ ઝુલ્ કર્નૈન! યાજૂજ ઔર માજૂજ ઈસ ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાનેવાલે લોગ હૈં તો કયા હમ

فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰٓى اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
આપકો કુછ માલ કી પેશ કશ કર સકતે હૈં જિસકે બદલે આપ હમારે ઔર ઉનકે દરમિયાન કોઈ દીવાર

سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّىْ فِيْهِ رَبِّىْ خَيْرٌ فَاَعِيْنُوْنِىْ بِقُوَّةٍ
બના દેં ﴿૯૪﴾ ઝુલ્ કર્નૈન ને જવાબ દિયા કે જો કુછ મેરે રબને મુજે દિયા હૈ વો બહોત હૈ, તુમ મેહનત સે મેરી

اَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ اٰتُوْنِىْ زُبَرَ الْحَدِيْدِ ؕ
મદદ કરો મેં તુમ્હારે ઔર ઉનકે દરમિયાન એક દીવાર બના દુંગા ﴿૯૫﴾ તુમ મુજે લોહે કે તખ્તે લા કર દો,

حَتّٰٓى اِذَا سَاوٰى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوْا ؕ حَتّٰٓى
યહાં તક કે જબ ઉસને દોનોં કે દરમિયાન ખલા કો ભર દિયા તો લોગોં સે કહા કે આગ દહકાઓ, યહાં તક

اِذَا جَعَلَهٗ نَارًا ۙ قَالَ اٰتُوْنِىْٓ اُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾ ؕ
કે જબ ઉસકો આગ કર દિયા તો કહા કે લાઓ અબ મેં ઉસ પર પીગલા હુઆ તાંબા ડાલ દું ﴿૯૬﴾

فَمَا اسْطَاعُوْٓا اَنْ يَّظْهَرُوْهُ وَمَا اسْتَطَاعُوْا لَهٗ نَقْبًا ﴿٩٧﴾
પસ યાજૂજ વ માજૂજ ઉસ પર ચળ્હ સકતે થે ઔર ન ઉસમેં સુરાખ કર સકતે થે ﴿૯૭﴾

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَّبِّىْ ۚ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ رَبِّىْ جَعَلَهٗ
ઝુલ્ કર્નૈનને કહા કે યે મેરે રબ કી રહમત હૈ, ફિર જબ મેરે રબ કા વા'દા આએગા તો વો ઈસકો ઢા કર

دَكَّآءَ ۚ وَكَانَ وَعۡدُ رَبِّیۡ حَقًّا ﴿۹۸﴾ وَتَرَكۡنَا بَعۡضَهُمۡ
બરાબર કર દેગા ઔર મેરે રબ કા વા'દા સચ્ચા હૈ (૯૮) ઔર ઉસ દિન હમ લોગોં કો

یَوۡمَئِذٍ یَّمُوۡجُ فِیۡ بَعۡضٍ وَّنُفِخَ فِی الصُّوۡرِ فَجَمَعۡنٰهُمۡ
છોડ દેંગે, વો મોજોં કી તરહ એક દૂસરે મેં ઘુસેંગે ઔર સૂર ફૂંકા જાએગા પસ હમ સબકો

جَمۡعًا ﴿۹۹﴾ وَّعَرَضۡنَا جَهَنَّمَ یَوۡمَئِذٍ لِّلۡكٰفِرِیۡنَ عَرۡضًا ﴿۱۰۰﴾
એક સાથ જમા કરેંગે (૯૯) ઔર ઉસ દિન હમ જહન્નમ કો મુન્કિરોં કે સામને લાએંગે (૧૦૦)

الَّذِیۡنَ كَانَتۡ اَعۡیُنُهُمۡ فِیۡ غِطَآءٍ عَنۡ ذِكۡرِیۡ وَكَانُوۡا
જિનકી આંખોં પર હમારી યાદ દિહાની સે પરદા પડા રહા ઔર વો કુછ સુનને કે લિયે

لَا یَسۡتَطِیۡعُوۡنَ سَمۡعًا ﴿۱۰۱﴾ اَفَحَسِبَ الَّذِیۡنَ كَفَرُوۡۤا اَنۡ
તૈયાર ન થે (૧૦૧) કયા ઈન્કાર કરનેવાલે યે સમજતે હૈં કે વો મેરે સિવા

یَّتَّخِذُوۡا عِبَادِیۡ مِنۡ دُوۡنِیۡۤ اَوۡلِیَآءَ ؕ اِنَّاۤ اَعۡتَدۡنَا جَهَنَّمَ
મેરે બંદો કો અપના દોસ્ત બનાએંગે, હમને કાફિરોં કી મેહમાની કે લિયે જહન્નમ

لِلۡكٰفِرِیۡنَ نُزُلًا ﴿۱۰۲﴾ قُلۡ هَلۡ نُنَبِّئُكُمۡ بِالۡاَخۡسَرِیۡنَ
તૈયાર કર રખ્ખી હૈ (૧૦૨) કેહ દીજિયે કે મેં તુમકો બતા દું કે અપને આ'માલ કે એ'તેબાર સે સબસે ઝયાદહ

اَعۡمَالًا ﴿۱۰۳﴾ اَلَّذِیۡنَ ضَلَّ سَعۡیُهُمۡ فِی الۡحَیٰوةِ الدُّنۡیَا وَهُمۡ
ઘાટે મેં કોન લોગ હૈં (૧૦૩) યે વો લોગ હૈં કે દુન્યવી ઝિંદગી મેં ઉનકી સારી દોડધૂપ સીધે રાસ્તે સે ભટકી રહી

یَحۡسَبُوۡنَ اَنَّهُمۡ یُحۡسِنُوۡنَ صُنۡعًا ﴿۱۰۴﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِیۡنَ
ઔર વો સમજતે રહે કે વો બહોત અચ્છા કામ કર રહે હૈં (૧૦૪) યે વહી લોગ હૈં જિન્હોંને અપને રબ કી

كَفَرُوۡا بِاٰیٰتِ رَبِّهِمۡ وَلِقَآئِهٖ فَحَبِطَتۡ اَعۡمَالُهُمۡ
આયતોં કા ઔર ઉસકે સામને પેશ હોને કા ઈન્કાર કિયા ઈસ લિયે ઉનકા સારા કિયા ધરા ગારત હો ગયા,

فَلَا نُقِیۡمُ لَهُمۡ یَوۡمَ الۡقِیٰمَةِ وَزۡنًا ﴿۱۰۵﴾ ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمۡ
ચુનાંચે કયામત કે દિન હમ ઉનકા કોઈ વઝન શુમાર નહીં કરેંગે (૧૦૫) યે જહન્નમ ઉનકા બદલા હૈ

جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوۡا وَاتَّخَذُوۡۤا اٰیٰتِیۡ وَرُسُلِیۡ هُزُوًا ﴿۱۰۶﴾
ઈસ લિયે કે ઉન્હોંને ઈન્કાર કિયા ઔર મેરી નિશાનિયોં ઔર મેરે રસૂલોં કા મઝાક ઉડાયા (૧૦૬)

اِنَّ الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كَانَتۡ لَهُمۡ جَنّٰتُ
બેશક જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર ઉન્હોંને નેક અમલ કિયે ઉનકે લિયે ફિરદૌસ કે

الۡفِرۡدَوۡسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا لَا يَبۡغُوۡنَ عَنۡهَا
બાગોં કી મેહમાની હૈ (૧૦૭) ઉસમેં વો હમેશા રહેંગે, વહાં સે કભી નિકલના ન

حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلۡ لَّوۡ كَانَ الۡبَحۡرُ مِدَادًا لِّكَلِمٰتِ رَبِّىۡ لَنَفِدَ
ચાહેંગે (૧૦૮) કેહ દીજિયે કે અગર સમન્દર મેરે રબ કી નિશાનીયોં કો લિખને કે લિયે રોશનાઈ હો જાએ તો

الۡبَحۡرُ قَبۡلَ اَنۡ تَنۡفَدَ كَلِمٰتُ رَبِّىۡ وَلَوۡ جِئۡنَا بِمِثۡلِهٖ
સમન્દર ખતમ હો જાએગા ઈસસે પેહલે કે મેરે રબ કી બાતેં ખતમ હોં, અગરચે હમ ઉસકે સાથ ઉસીકે

مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلۡ اِنَّمَاۤ اَنَا بَشَرٌ مِّثۡلُكُمۡ يُوۡحٰٓى اِلَىَّ اَنَّمَاۤ
માનિન્દ ઔર સમન્દર મિલા દેં (૧૦૯) કેહ દીજિયે કે મેં તુમ્હારી હી તરહ એક આદમી હું, મુજ પર વહી

اِلٰهُكُمۡ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَمَنۡ كَانَ يَرۡجُوۡا لِقَآءَ رَبِّهٖ
આતી હૈ કે તુમ્હારા મા'બૂદ સિર્ફ એક હી મા'બૂદ હૈ, પસ જિસકો અપને રબ સે મિલને કી ઉમ્મીદ હો

فَلۡيَعۡمَلۡ عَمَلًا صَالِحًا وَّلَا يُشۡرِكۡ بِعِبَادَةِ رَبِّهٖۤ اَحَدًا ﴿١١٠﴾
ઉસકો ચાહિયે કે નેક અમલ કરે ઔર અપને રબ કી ઈબાદત મેં કિસીકો શરીક ન ઠેહરાએ (૧૧૦)

સૂરએ મરિયમ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૫૮ ઔર ૭૧ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૯૮ આયતેં ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૪૪ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૯ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ફાતિર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૭૮૦) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૭૮૦) કલિમાત હૈં

كٓهٰيٰعٓصٓ ﴿١﴾ ذِكۡرُ رَحۡمَتِ رَبِّكَ عَبۡدَهٗ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾
કાફ હા યા ઐન સાદ (૧) યે ઉસ રહમત કા ઝિક્ર હૈ જો આપકે રબને અપને બંદે ઝકરિયા પર કી (૨)

اِذۡ نَادٰى رَبَّهٗ نِدَآءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّىۡ وَهَنَ
જબ ઉસને અપને રબ કો છુપી આવાઝ સે પુકારા (૩) ઝકરિયા(અ.સ.)ને કહા: એ મેરે રબ! મેરી હડ્ડિયાં

الۡعَظۡمُ مِنِّىۡ وَاشۡتَعَلَ الرَّاۡسُ شَيۡبًا وَّلَمۡ اَكُنۡۢ
કમઝોર હો ગઈ હૈં ઓર સર કે બાલોં મેં સફેદી ફૈલ ગઈ હૈ ઔર એ મેરે રબ!

بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَاِنِّىۡ خِفۡتُ الۡمَوَالِىَ مِنۡ
મેં આપસે માંગ કર કભી મહરૂમ નહીં રહા (૪) ઔર મેં અપને બાદ રિશ્તેદારોં કી તરફ સે

وَّرَآءِىۡ وَكَانَتِ امۡرَاَتِىۡ عَاقِرًا فَهَبۡ لِىۡ مِنۡ لَّدُنۡكَ
અંદેશા રખતા હું ઔર મેરી બીવી બાંજ હૈ, પસ મુજકો અપને પાસ સે

وَلِيًّا ﴿٥﴾ يَّرِثُنِيْ وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوْبَ ۖ وَاجْعَلْهُ

એક વારિષ દીજિયે (૫) જો મેરી જગહ લે ઔર આલે યાકૂબ કી ભી, ઔર મેરે રબ! ઉસકો અપના

رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾ يٰزَكَرِيَّآ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمِ ِۨ اسْمُهٗ يَحْيٰى ۙ

પસંદીદા બનાઈયે (૬) એ ઝકરિયા! હમ તુમકો એક લડકે કી બશારત દેતે હૈં જિસકા નામ યહ્યા હોગા,

لَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ

હમને ઈસસે પેહલે ઈસ નામ કા કોઈ આદમી નહીં બનાયા (૭) ઉસને કહા: એ મેરે રબ! મેરે યહાં

لِيْ غُلٰمٌ وَّكَانَتِ امْرَاَتِيْ عَاقِرًا وَّقَدْ بَلَغْتُ مِنَ

લડકા કૈસે હોગા જબકે મેરી બીવી બાંજ હે ઔર મેં બુળ્હાપે કે ઈન્તિહાઈ દરજે કો પહુંચ

الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾ قَالَ كَذٰلِكَ ۚ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ

ચુકા હું (૮) જવાબ મિલા કે ઐસા હી હોગા, આપકા રબ ફરમાતા હૈ કે યે મેરે લિયે આસાન

هَيِّنٌ وَّقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ﴿٩﴾ قَالَ

હૈ, મૈંને ઈસસે પેહલે આપકો પૈદા કિયા, હાલાંકે આપ કુછ ભી ન થે (૯) ઝકરિયા(અ.સ.)ને કહા કે એ મેરે

رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ۭ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ

રબ! મેરે લિયે કોઈ નિશાની મુકર્રર કર દીજિયે, ફરમાયા કે આપકી નિશાની યે હે કે આપ તીન શબ વ રોઝ

ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ مِنَ الْمِحْرَابِ

લોગોં સે બાત ન કર સકોગે હાલાંકે આપ તંદૂરસ્ત રહોગે (૧૦) ફિર ઝકરિયા(અ.સ.) મેહ્રાબે ઈબાદત સે નિકલ

فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ﴿١١﴾ يٰيَحْيٰى خُذِ

કર લોગોં કે પાસ આએ ઔર ઉનસે ઈશારે સે કહા કે તુમ સુબ્હો શામ અલ્લાહ કી પાકી બયાન કરો (૧૧) એ

الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ ۭ وَاٰتَيْنٰهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾ ۙ وَّحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا

યહ્યા! કિતાબ કો મઝબૂતી સે પકડો, ઔર હમને ઉસકો બચપન હી મેં દીન કી સમજ અતા કી (૧૨) ઔર અપની

وَزَكٰوةً ۭ وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ ۙ وَّبَرًّۢا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا

તરફ સે ઉસકો નરમદિલી ઔર પાકીઝગી અતા કી ઔર વો પરહેઝગાર થે (૧૩) ઔર અપને વાલિદૈન કે ખિદમત

عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ وَيَوْمَ

ગુઝાર થે ઔર વો સર્કશ ઔર નાફરમાન ન થે (૧૪) ઔર ઉસ પર સલામતી હે જિસ દિન વો પૈદા હુવા ઔર

يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ ع وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مَرْيَمَ ۘ اِذِ انْتَبَذَتْ

જિસ દિન વો મરેગા ઓર જિસ દિન વો ઝિંદા કરકે ઉઠાયા જાએગા (૧૫) ઔર કિતાબ મેં મરિયમ કા ઝિક્ર કીજિયે

مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ
જબકે વો અપને લોગોં સે અલગ હો કર શરકી મકાન મેં ચલી ગઈ (૧૬) ફિર ઉસને અપને આપકો ઉનસે

حِجَابًا ۖ فَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا
પરદે મેં કર લિયા, ફિર હમને ઉસકે પાસ અપના ફરિશ્તા ભેજા જો ઉસકે સામને એક પૂરા આદમી બન કર

سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ اِنِّيْٓ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ
ઝાહિર હુવા (૧૭) મરિયમ(અ.સ.)ને કહાઃ મેં તુજસે ખુદાએ રહમાન કી પનાહ માંગતી હું અગર તુ અલ્લાહ

تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ اِنَّمَآ اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكِ ۖ لِاَهَبَ لَكِ غُلٰمًا
સે ડરનેવાલા હે (૧૮) ઉસને કહાઃ મેં આપકે રબ કા ભેજા હુવા હું, તાકે આપકો એક પાકીઝા લડકા

زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ
દું (૧૯) મરિયમ(અ.સ.)ને કહાઃ મેરે યહાં લડકા કૈસે હોગા જબકે મુજકો કિસી આદમીને નહીં છુવા

وَّلَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذٰلِكِ ۚ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ ۚ
ઔર ન મેં બદકાર હું (૨૦) ફરિશ્તેને કહા કે ઐસા હી હોગા, આપકા રબ ફરમાતા હે કે યે મેરે લિયે આસાન

وَلِنَجْعَلَهٗٓ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا ۚ وَكَانَ اَمْرًا
હે ઔર તાકે હમ ઉસકો લોગોં કે લિયે નિશાની બના દેં ઔર અપની જાનિબ સે એક રહમત, ઔર યે એક તૈશુદા

مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾
બાત હે (૨૧) પસ મરિયમ (અ.સ.)ને ઉસકા હમલ ઉઠા લિયા ઔર વો ઉસે લેકર એક દૂર કી જગહ ચલી ગઈ (૨૨)

فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۚ قَالَتْ يٰلَيْتَنِيْ
ફિર દર્દે ઝેહ ઉસકો ખજૂર કે દરખ્ત કી તરફ લે ગયા, ઉસને કહાઃ કાશ! મેં ઈસસે પેહલે

مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾ فَنَادٰىهَا مِنْ
મર જાતી ઔર ભૂલી બસરી ચીઝ હો જાતી (૨૩) ફિર મરિયમ(અ.સ.) કો ઉસને

تَحْتِهَآ اَلَّا تَحْزَنِيْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾
નીચે સે આવાઝ દી કે ગમગીન ન હો, આપકે રબને આપકે નીચે એક ચશ્મા જારી કર દિયા હે (૨૪)

وَهُزِّيْٓ اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا
ઔર આપ ખજૂર કે તને કો અપની તરફ બુલાઈયે ઉસસે આપકે ઉપર પકી હુઈ ખજૂરેં

جَنِيًّا ﴿٢٥﴾ فَكُلِيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا ۚ فَاِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ
ગિરેંગી (૨૫) પસ ખાઓ પીઓ ઔર આંખેં ઠંડી કરો, ફિર અગર તુમ કોઈ આદમી

اَلۡبَشَرِ اَحَدًا ۙ فَقُوۡلِیۡۤ اِنِّیۡ نَذَرۡتُ لِلرَّحۡمٰنِ صَوۡمًا فَلَنۡ
દેખો તો ઉસસે કેહ દો કે મૈંને રહમાન કા રોઝા માન રખ્ખા હે તો આજ મૈં કિસી ઈન્સાન સે

اُکَلِّمَ الۡیَوۡمَ اِنۡسِیًّا ﴿۲۶﴾ فَاَتَتۡ بِہٖ قَوۡمَہَا تَحۡمِلُہٗ ؕ قَالُوۡا
નહીં બોલુંગી ﴿૨૬﴾ ફિર વો ઉસકો ગોદ મેં લિયે હુએ અપની કૌમ કે પાસ આઈ, લોગોંને કહા:

یٰمَرۡیَمُ لَقَدۡ جِئۡتِ شَیۡئًا فَرِیًّا ﴿۲۷﴾ یٰۤاُخۡتَ ہٰرُوۡنَ مَا کَانَ
એ મરિયમ! તુમને તો બડા તૂફાન કર ડાલા ﴿૨૭﴾ એ હારૂન કી બહન! ન તુમ્હારા બાપ

اَبُوۡکِ امۡرَاَ سَوۡءٍ وَّ مَا کَانَتۡ اُمُّکِ بَغِیًّا ﴿ۚۖ۲۸﴾ فَاَشَارَتۡ
કોઈ બુરા આદમી થા ઔર ન તુમ્હારી માં બદ્કાર થી ﴿૨૮﴾ ફિર મરિયમ(અ.સ.)ને ઉસ(બચ્ચે)કી તરફ

اِلَیۡہِ ؕ قَالُوۡا کَیۡفَ نُکَلِّمُ مَنۡ کَانَ فِی الۡمَہۡدِ صَبِیًّا ﴿۲۹﴾
ઈશારા કિયા, લોગોંને કહા કે હમ ઉસસે કૈસે બાત કરેંગે જો કે ગોદ મેં બચ્ચા હે ﴿૨૯﴾

قَالَ اِنِّیۡ عَبۡدُ اللّٰہِ ؕ اٰتٰنِیَ الۡکِتٰبَ وَ جَعَلَنِیۡ نَبِیًّا ﴿ۙ۳۰﴾
બચ્ચા બોલા: મૈં અલ્લાહ કા બંદા હું, ઉસને મુજે કિતાબ દી ઔર મુજકો નબી બનાયા ﴿૩૦﴾

وَّ جَعَلَنِیۡ مُبٰرَکًا اَیۡنَ مَا کُنۡتُ ۪ وَ اَوۡصٰنِیۡ بِالصَّلٰوۃِ
ઔર મૈં જહાં કહીં ભી હું ઉસને મુજકો બરકતવાલા બનાયા હે ઔર ઉસને મુજકો નમાઝ

وَ الزَّکٰوۃِ مَا دُمۡتُ حَیًّا ﴿ۙ۳۱﴾ وَّ بَرًّۢا بِوَالِدَتِیۡ ۫ وَ لَمۡ یَجۡعَلۡنِیۡ
ઔર જકાત કી તાકીદ કી હે જબ તક મૈં ઝિંદા રહું ﴿૩૧﴾ ઔર મુજકો મેરી માં કા ખિદમતગુઝાર બનાયા હે

جَبَّارًا شَقِیًّا ﴿۳۲﴾ وَ السَّلٰمُ عَلَیَّ یَوۡمَ وُلِدۡتُّ وَ یَوۡمَ
ઔર મુજકો સરકશ વ બદ્બખ્ત નહીં બનાયા હે ﴿૩૨﴾ ઔર મુજ પર સલામતી હે જિસ દિન મૈં પૈદા હુવા

اَمُوۡتُ وَ یَوۡمَ اُبۡعَثُ حَیًّا ﴿۳۳﴾ ذٰلِکَ عِیۡسَی ابۡنُ مَرۡیَمَ ۚ قَوۡلَ
ઔર જિસ દિન મૈં મરુંગા ઔર જિસીદિન મૈં ઝિંદા કરકે ઉઠાયા જાઉંગા ﴿૩૩﴾ યે હે ઈસા ઈબ્ને મરિયમ,

الۡحَقِّ الَّذِیۡ فِیۡہِ یَمۡتَرُوۡنَ ﴿۳۴﴾ مَا کَانَ لِلّٰہِ اَنۡ یَّتَّخِذَ
સચ્ચી બાત જિસમેં લોગ ઝઘડ રહે હૈં ﴿૩૪﴾ અલ્લાહ ઐસા નહીં કે વો કોઈ અવ્લાદ

مِنۡ وَّلَدٍ ۙ سُبۡحٰنَہٗ ؕ اِذَا قَضٰۤی اَمۡرًا فَاِنَّمَا یَقُوۡلُ لَہٗ
બનાએ, વો પાક હે, જબ વો કિસી કામ કા ફૈસલા કરતા હે તો કેહતા હે કે હો જા તો

کُنۡ فَیَکُوۡنُ ﴿ؕ۳۵﴾ وَ اِنَّ اللّٰہَ رَبِّیۡ وَ رَبُّکُمۡ فَاعۡبُدُوۡہُ ؕ ہٰذَا
વો હો જાતા હે ﴿૩૫﴾ ઔર બેશક અલ્લાહ મેરા રબ હે ઔર તુમ્હારા ભી રબ હે પસ તુમ ઉસીકી ઈબાદત કરો

صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَيْنِهِمْ ۚ
યહી સીધા રાસ્તા હે (૩૬) ફિર ઉનકે ફિર્કોંને આપસ મેં ઈખ્તિલાફ કિયા, પસ ઈન્કાર કરનેવાલોં કે લિયે

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٣٧﴾ اَسْمِعْ
એક બડે દિન કે આને સે ખરાબી હે જિસ દિન યે લોગ હમારે પાસ આએંગે (૩૭) વો ખૂબ સુનતે

بِهِمْ وَاَبْصِرْ ۙ يَوْمَ يَاْتُوْنَنَا لٰكِنِ الظّٰلِمُوْنَ الْيَوْمَ فِيْ
ઔર ખૂબ દેખતે હોંગે જિસ દિન વો હમારે પાસ આએંગે, મગર આજ યે ઝાલિમ ખુલી હુઈ

ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٨﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِيَ
ગુમરાહી મેં હેં (૩૮) ઔર ઉન લોગોં કો ઉસ હસ્રત કે દિન સે ડરાઈયે જબ મા'મલે કા ફૈસલા

الْاَمْرُ ۘ وَهُمْ فِيْ غَفْلَةٍ وَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٩﴾ اِنَّا نَحْنُ
કર દિયા જાએગા ઔર વો ગફલત મેં હેં ઔર વો ઈમાન નહીં લા રહે હેં (૩૯) બેશક હમ હી ઝમીન ઔર

نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا يُرْجَعُوْنَ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ
ઝમીન કે રેહનેવાલોં કે વારિષ હોંગે ઔર લોગ હમારી હી તરફ લોટાએ જાએંગે (૪૦) ઔર કિતાબ મેં

فِي الْكِتٰبِ اِبْرٰهِيْمَ ۬ؕ اِنَّهٗ كَانَ صِدِّيْقًا نَّبِيًّا ﴿٤١﴾ اِذْ
ઈબ્રાહીમ(અ.સ.) કા ઝિક્ર કીજિયે, બેશક વો સચ્ચે થે ઔર નબી થે (૪૧) જબ

قَالَ لِاَبِيْهِ يٰۤاَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ
ઉસને અપને વાલિદ સે કહા કે એ મેરે અબ્બા! આપ ઐસી ચીઝ કી ઈબાદત ક્યૂં કરતે હો જો ન સુને ઔર

وَلَا يُغْنِيْ عَنْكَ شَيْـًٔا ﴿٤٢﴾ يٰۤاَبَتِ اِنِّيْ قَدْ جَآءَنِيْ مِنَ
ન દેખે ઔર ન તુમ્હારે કુછ કામ આ સકે (૪૨) એ મેરે અબ્બા! મેરે પાસ ઐસા ઈલ્મ આયા હે

الْعِلْمِ مَا لَمْ يَاْتِكَ فَاتَّبِعْنِيْۤ اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾
જો તુમ્હારે પાસ નહીં હે તો તુમ મેરે કેહને પર ચલો, મેં તુમકો સીધા રાસ્તા દિખાઉંગા (૪૩)

يٰۤاَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطٰنَ ؕ اِنَّ الشَّيْطٰنَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ
એ મેરે વાલિદ! આપ શૈતાન કી ઈબાદત ન કરો, બેશક શૈતાન ખુદાએ રહમાન કી

عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يٰۤاَبَتِ اِنِّيْۤ اَخَافُ اَنْ يَّمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ
નાફરમાની કરનેવાલા હે (૪૪) એ મેરે વાલિદ! મુજકો ડર હે કે તુમકો ખુદાએ રહમાન કા કોઈ અઝાબ

الرَّحْمٰنِ فَتَكُوْنَ لِلشَّيْطٰنِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ
પકડ લે ઔર તુમ શૈતાન કે સાથી બન કર રેહ જાઓ (૪૫) વાલિદને કહા કે એ ઈબ્રાહીમ! કયા તુમ

وقف لازم
ع ٢ ۵

عَنْ اٰلِهَتِيْ يٰٓاِبْرٰهِيْمُ ۚ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ

મેરે મા'બૂદોં સે ફિર ગયે હો, અગર તુમ બાઝ ન આએ તો મૈં તુમકો પથ્થરોં સે મારુંગા ઔર તુમ મુજસે હમેશા કે

وَاهْجُرْنِيْ مَلِيًّا ۝٤٦ قَالَ سَلٰمٌ عَلَيْكَ ۚ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ

લિયે દૂર હો જાઓ ૪૬ ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)ને કહા: તુમ પર સલામતી હો મૈં અપને રબ સે તુમ્હારે લિયે બખ્શિશ

رَبِّيْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ بِيْ حَفِيًّا ۝٤٧ وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُوْنَ

કી દુઆ કરુંગા,બેશક વો મુજ પર મહેરબાન હૈ ૪૭ ઔર મૈં તુમ લોગોં કો છોડતા હું ઔર ઉનકો ભી જિન્હેં તુમ

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَاَدْعُوْا رَبِّيْ ۖ عَسٰٓى اَلَّآ اَكُوْنَ بِدُعَآءِ

અલ્લાહ કે સિવા પુકારતે હો ઔર મૈં અપને રબ હી કો પુકારુંગા, ઉમ્મીદ હૈ કે મૈં અપને રબ કો પુકાર કર

رَبِّيْ شَقِيًّا ۝٤٨ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ

મુજરિમ નહીં રહુંગા ૪૮ પસ જબ વો લોગોં સે જુદા હો ગયા ઔર ઉનસે જિનકો વો અલ્લાહ કે સિવા પૂજતે થે

اللّٰهِ ۙ وَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ؕ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۝٤٩

તો હમને ઉસકો ઈસ્હાક ઔર યાકૂબ(અ.સ.) અતા કિયે ઔર હમને ઉનમેં સે હર એક કો નબી બનાયા ૪૯

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِّنْ رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ

ઔર ઉનકો અપની રહમત કા હિસ્સા દિયા ઔર હમને ઉનકા નામ નેક ઔર

صِدْقٍ عَلِيًّا ۝٥٠ وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مُوْسٰٓى ۚ اِنَّهٗ كَانَ

બુલંદ કિયા ૫૦ ઔર કિતાબ મેં મૂસા(અ.સ.)કા ઝિક્ર કીજિયે, બેશક વો

مُخْلَصًا وَّكَانَ رَسُوْلًا نَّبِيًّا ۝٥١ وَنَادَيْنٰهُ مِنْ جَانِبِ

ચુને હુએ થે ઔર રસૂલ વ નબી થે ૫૧ ઔર હમને ઉસકો કોહે તૂર કે દાહની જાનિબ

الطُّوْرِ الْاَيْمَنِ وَقَرَّبْنٰهُ نَجِيًّا ۝٥٢ وَوَهَبْنَا لَهٗ مِنْ

સે પુકારા ઔર ઉસકો હમને રાઝ કી બાતેં કરનેકે લિયે કરીબ કિયા ૫૨ ઔર અપની રહમત સે હમને

رَّحْمَتِنَآ اَخَاهُ هٰرُوْنَ نَبِيًّا ۝٥٣ وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ اِسْمٰعِيْلَ ۚ

ઉસકે ભાઈ હારૂન(અ.સ.)કો નબી બના કર ઉસે દિયા ૫૩ ઔર કિતાબ મેં ઈસ્માઈલ(અ.સ.)કા ઝિક્ર

اِنَّهٗ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُوْلًا نَّبِيًّا ۝٥٤ وَكَانَ

કીજિયે, વો વા'દે કે સચ્ચે થે ઔર રસૂલ વ નબી થે ૫૪ ઔર વો

يَاْمُرُ اَهْلَهٗ بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ ۪ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهٖ

અપને લોગોં કો નમાઝ ઔર ઝકાત કા હુકમ દેતે થે ઔર અપને રબ કે નઝદીક

منزل ۴

مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ اِدْرِيْسَ ز اِنَّهٗ كَانَ

પસંદીદા થે(૫૫) ઔર કિતાબ મેં ઈદ્રીસ(અ.સ.) કા ઝિક્ર કીજિયે, બેશક વો

صِدِّيْقًا نَّبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَّرَفَعْنٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ

સચ્ચે થે ઔર નબી થે(૫૬) ઔર હમને ઉસકો બુલંદ મરતબે પક પહુંચાયા(૫૭) યે વો લોગ હૈં જિન પર

اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ مِنْ ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ ق

અલ્લાહને પૈગમ્બરોં મેં સે અપના ફઝ્લ ફરમાયા આદમ(અ.સ.)કી અવ્લાદ મેં સે ઔર ઉન

وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ ز وَّمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيْمَ

લોગોં મેં સે જિનકો હમને નૂહ(અ.સ.)કે સાથ સવાર કિયા થા, ઔર ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્રાઈલ(અ.સ.)કી

وَاِسْرَآءِيْلَ ز وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا ط اِذَا تُتْلٰى

નસલ સે ઔર ઉન લોગોં મેં સે જિનકો હમને હિદાયત બખ્શી ઔર ઉનકો મકબૂલ બનાયા, જબ ઉનકો

عَلَيْهِمْ اٰيٰتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوْا سُجَّدًا وَّبُكِيًّا ۩ ﴿٥٨﴾ السجدة

ખુદાએ રહમાન કી આયતેં સુનાઈ જાતીં તો વો સજદા કરતે હુએ ઔર રોતે હુએ ગિર પડતે(૫૮)

فَخَلَفَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا

ફિર ઉનકે બાદ ઐસે નાખલફ જાનશીન હુએ જિન્હોંને નમાઝ કો ખો દિયા ઔર ખ્વાહિશોં કે પીછે

الشَّهَوٰتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾ لا اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ

પડ ગયે પસ બહોત જલ્દ વો અપની ખરાબી કો દેખેંગે(૫૯) અલબત્તા જિસને તૌબા કી ઔર ઈમાન લે

وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ

આયા ઔર નેક કામ કિયા તો યહી લોગ જન્નત મેં દાખિલ હોંગે ઔર ઉનકી ઝરા ભી હક તલફી નહીં કી

شَيْـًٔا ﴿٦٠﴾ لا جَنّٰتِ عَدْنِ ِۨالَّتِيْ وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهٗ بِالْغَيْبِ ط

જાએગી(૬૦) ઉનકે લિયે હમેશા રેહનેવાલે બાગાત હૈં જિનકા રહમાનને અપને બંદો સે ગાઈબાના વા'દા કર

اِنَّهٗ كَانَ وَعْدُهٗ مَاْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا اِلَّا

રખ્ખા હે, ઔર યે વા'દા પૂરા હો કર રેહના હે(૬૧) ઉસમેં વો લોગ કોઈ ફુઝૂલ બાત નહીં સુનેંગે સિવાય

سَلٰمًا ط وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيْهَا بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ

સલામ કે, ઔર ઉસમેં ઉનકા રિઝ્ક સુબ્હો શામ મિલેગા(૬૨) યે વો જન્નત હે

الْجَنَّةُ الَّتِيْ نُوْرِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾

જિસકા વારિષ હમ અપને બંદોં મેં સે ઉનકો બનાએંગે જો અલ્લાહ સે ડરનેવાલે હોં(૬૩)

السجدة

منزل ۴

وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ ۚ لَهٗ مَا بَيْنَ اَيْدِيْنَا وَمَا
ઔર હમ નહીં ઉતરતે મગર આપકે રબ કે હુકમ સે, ઉસીકા હૈ જો હમારે આગે હૈ ઔર જો

خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾ رَبُّ
હમારે પીછે હૈ ઔર જો ઉસકે બીચ મેં હૈ, ઔર આપકા રબ ભૂલનેવાલા નહીં (૬૪) વો રબ હૈ

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
આસમાનોં કા ઔર ઝમીન કા ઔર જો ઉનકે બીચ મેં હૈ પસ આપ ઉસીકી ઈબાદત કીજિયે ઔર ઉસકી

لِعِبَادَتِهٖ ؕ هَلْ تَعْلَمُ لَهٗ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُوْلُ الْاِنْسَانُ
ઈબાદત પર કાઈમ રહીયે, કયા આપ ઉસકા કોઈ હમ સિફત જાનતે હો (૬૫) ઔર ઈન્સાન કેહતા હૈ

ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ
કે કયા જબ મેં મર જાઉંગા તો ફિર ઝિંદા કરકે નિકાલા જાઉંગા (૬૬) કયા ઈન્સાન કો યાદ નહીં આતા

اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ
કે હમને ઉસકો ઈસસે પેહલે પૈદા કિયા ઔર વો કુછ ભી ન થા (૬૭) પસ આપકે રબ કી કસમ! હમ ઉનકો

لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِيْنَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ
જમા કરેંગે ઔર શૈતાનોં કો ભી ફિર ઉનકો જહન્નમ કે ગિર્દ ઈસ તરહ હાઝિર કરેંગે કે વો ઘુટનોં કે બલ

جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيْعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى
ગિરે હોંગે (૬૮) ફિર હમ ગિરોહ મેં સે ઉન લોગોં કો જુદા કરેંગે જો રહમાન કે મુકાબલે મેં સબસે ઝયાદહ

الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِيْنَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا
સરકશ બને હુએ થે (૬૯) ફિર હમ ઐસે લોગોં કો ખૂબ જાનતે હૈં જો જહન્નમ મેં દાખિલ હોને કે ઝયાદહ

صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَاِنْ مِّنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا
મુસ્તહિક હૈં (૭૦) ઔર તુમ મેં સે કોઈ નહીં જિસકા ઉસ પર સે ગુઝર ન હો, યે આપકે રબ કે ઉપર લાઝિમ

مَّقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّى الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّنَذَرُ الظّٰلِمِيْنَ
હૈ જો પુરા હો કર રહેગા (૭૧) ફિર હમ ઉન લોગોં કો બચા લેંગે જો ડરતે થે ઔર ઝાલિમોં કો ઉસમેં

فِيْهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ
ગિરા હુઆ છોડ દેંગે (૭૨) ઔર જબ ઉનકો હમારી ખુલી ખુલી આયતેં સુનાઈ જાતી હૈં તો ઈન્કાર કરનેવાલે

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا ۙ اَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ خَيْرٌ
ઈમાન લાનેવાલોં સે કેહતે હૈં કે દોનોં ગિરોહોં મેં સે કોન બેહતર હાલત મેં હૈ

مَّقَامًا وَّاَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ

ઔર કિસકી મજલિસ ઝયાદહ અચ્છી હૈ (٧٣) ઔર ઉનસે પેહલે હમને કિતની હી કૌમેં હલાક કર દીં જો

هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَّرِءْيًا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلٰلَةِ

ઉનસે ઝયાદહ અસ્બાબ વાલી ઔર ઉનસે ઝયાદહ શાન વાલી થીં (٧٤) કેહ દીજિયે કે જો શખ્સ ગુમરાહ

فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا ۚ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ

હોતા હૈ તો રહમાન ઉસકો ઢીલ દિયા કરતા હૈ યહાં તક કે જબ વો દેખ લેંગે ઉસ ચીઝ કો જિસકા ઉનસે

اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَ ؕ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ

વા'દા કિયા જા રહા હૈ અઝાબ યા કયામત તો ઉનકો મા'લૂમ હો જાએગા કે કિસકા હાલ

شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيْدُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ

બુરા હૈ ઔર કિસકા લશ્કર કમઝોર હૈ (٧٥) ઔર અલ્લાહ હિદાયત પાનેવાલોં કી હિદાયત મેં

اهْتَدَوْا هُدًى ؕ وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ

ઈઝાફા કરતા હૈ ઔર બાકી રેહનેવાલી નેકિયાં આપકે રબ કે નઝદીક અજ્ર કે એ'તેબાર સે બેહતર હૈં

رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾ اَفَرَءَيْتَ الَّذِيْ كَفَرَ

ઔર અંજામ કે એ'તેબાર સે ભી બેહતર હૈં (٧٦) કયા આપને ઉસકો દેખા જિસને હમારી આયતોં કા ઈન્કાર

منزل ٤

بِاٰيٰتِنَا وَقَالَ لَاُوْتَيَنَّ مَالًا وَّوَلَدًا ﴿٧٧﴾ ؕ اَطَّلَعَ الْغَيْبَ

કિયા ઔર કહા કે મુજકો માલ ઔર અવ્લાદ મિલ કર રહેંગે (٧٧) કયા ઉસને ગૈબ મેં જાંક કર દેખા હૈ

اَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ لا كَلَّا ؕ سَنَكْتُبُ مَا

યા ઉસને અલ્લાહ સે કોઈ અહદ લે લિયા હૈ (٧٨) હરગિઝ નહીં! જો કુછ વો કેહતા હૈ

يَقُوْلُ وَنَمُدُّ لَهٗ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ لا وَّنَرِثُهٗ مَا

ઉસકો હમ લિખ લેંગે ઔર ઉસકી સઝા મેં ઈઝાફા કરેંગે (٧٩) ઔર જિન ચીઝોં કા વો મુદ્દઈ હૈ ઉસકે

يَقُوْلُ وَيَاْتِيْنَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً

વારિષ હમ બનેંગે ઔર વો હમારે પાસ અકેલા આએગા (٨٠) ઔર ઉન્હોંને અલ્લાહ કે સિવા મા'બૂદ

لِّيَكُوْنُوْا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾ لا كَلَّا ؕ سَيَكْفُرُوْنَ بِعِبَادَتِهِمْ

બનાએ હૈં તાકે વો ઉનકે લિયે મદદ બનેં (٨١) હરગિઝ નહીં! વો ઉનકી ઈબાદત કા ઈન્કાર કરેંગે

وَيَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ ع اَلَمْ تَرَ اَنَّآ اَرْسَلْنَا

ઔર ઉનકે મુખાલિફ બન જાએંગે (٨٢) કયા આપને નહીં દેખા કે હમને મુન્કિરોં પર

ع ٥ ١٧ ٨

الشَّيٰطِيْنَ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ تَؤُزُّهُمْ اَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ

શૈતાનોં કો છોડ દિયા હૈ વો ઉનકો ખૂબ ઉભાર રહે હૈં ﴿٨٣﴾ પસ આપ ઉનકે લિયે

عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِيْنَ اِلَى

જલ્દી ન કરેં, હમ ઉનકી ગિનતી પૂરી કર રહે હૈં ﴿٨٤﴾ જિસ દિન હમ ડરનેવાલોં કો રહમાન કી તરફ

الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَّنَسُوْقُ الْمُجْرِمِيْنَ اِلٰى جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾

મેહમાન બના કર જમા કરેંગે ﴿٨٥﴾ ઔર મુજરિમોં કો જહન્નમ કી તરફ પ્યાસા હાંકેંગે ﴿٨٦﴾

لَا يَمْلِكُوْنَ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ

કિસીકો શિફાઅત કા એ'તેબાર ન હોગા મગર ઉસકો જિસને રહમાન કે પાસ સે

عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ

ઈજાઝત લી હો ﴿٨٧﴾ ઔર યે લોગ કેહતે હૈં કે રહમાનને કિસીકો બેટા બનાયા હૈ ﴿٨٨﴾ યે તુમને બડી સંગીન

شَيْـًٔا اِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ

બાત કહી હૈ ﴿٨٩﴾ કરીબ હૈ કે ઉસસે આસમાન ફટ પડેં ઔર ઝમીન ટુકડે ટુકડે હો જાએ ઔર

الْاَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾

પહાડ ટૂટ કર ગિર પડેં ﴿٩٠﴾ ઈસ પર કે લોગ રહમાન કી તરફ અવ્લાદ કી નિસ્બત કરતે હૈં ﴿٩١﴾

وَمَا يَنْۢبَغِيْ لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ اِنْ كُلُّ مَنْ فِي

હાલાંકે રહમાન કી યે શાન નહીં કે વો અવલાદ ઈખ્તિયાર કરે ﴿٩٢﴾ આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِلَّآ اٰتِي الرَّحْمٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ اَحْصٰهُمْ

કોઈ નહીં જો રહમાન કા બંદા હો કર ન આએ ﴿٩٣﴾ ઉસકે પાસ ઉનકા શુમાર હૈ ઔર ઉસને ઉનકો અચ્છી

وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ اٰتِيْهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾ اِنَّ

તરહ ગિન રખ્ખા હૈ ﴿٩٤﴾ ઔર ઉનમેં સે હર એક કયામત કે દિન ઉસકે સામને અકેલા આએગા ﴿٩٥﴾

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ

અલબત્તા જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર જિન્હોંને નેક અમલ કિયે ઉનકે લિયે અલ્લાહ મુહબ્બત પૈદા કર

وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِيْنَ

દેગા ﴿٩٦﴾ પસ હમને ઈસ કુર્આન કો આપકી ઝબાન મેં ઈસ લિયે આસાન કર દિયા હૈ કે આપ પરહેઝગારોં

وَتُنْذِرَ بِهٖ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ ؕ

કો ખુશખબરી સુના દેં ઔર હટધર્મ લોગોં કો ડરાએં ﴿٩٧﴾ ઔર ઈનસે પેહલે હમ કિતની હી કૌમોં કો હલાક

هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿۹۸﴾

કર ચુકે હૈં, કયા આપ ઉનમેં સે કિસીકો દેખતે હો યા ઉનકી કોઈ આહટ સુનતે હો ﴿૯૮﴾

સૂરએ તાહા ઈસ્રાઈલ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત (૧૩૦ ઔર ૧૩૧)મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ હૈં, ઈસમેં ૧૩૫ આયતેં ઔર ૮ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૪૫ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૨૦ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ મરિયમ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૬૪૧) કલિમાત હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૫૨૪૨) હુરૂફ હૈં

طٰهٰ ﴿۱﴾ مَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰٓى ﴿۲﴾ اِلَّا تَذْكِرَةً

તાહા ﴿૧﴾ હમને આપ પર કુર્આન ઈસ લિયે નહીં ઉતારા કે આપ મુસીબત મેં પડ જાઓ ﴿૨﴾ બલ્કે ઐસે શખ્સ કી

لِّمَنْ يَّخْشٰى ﴿۳﴾ تَنْزِيْلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ

નસીહત કે લિયે જો ડરતા હો ﴿૩﴾ યે ઉસકી તરફ સે ઉતારા ગયા હૈ જિસને ઝમીન કો ઔર ઉંચે આસમાનોં કો

الْعُلٰى ﴿۴﴾ اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ﴿۵﴾ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ

પૈદા કિયા હૈ ﴿૪﴾ વો રહમતવાલા હૈ અર્શ પર કાઈમ હૈ ﴿૫﴾ ઉસીકા હૈ જો કુછ આસમાનોં મેં હૈ ઔર જો કુછ

وَمَا فِى الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ﴿۶﴾ وَاِنْ

ઝમીન મેં હૈ ઔર જો ઉન દોનોં કે દરમિયાન હૈ ઔર જો કુછ ઝમીન કે નીચે હૈ ﴿૬﴾ ઔર આપ ચાહે અપની બાત

تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهٗ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفٰى ﴿۷﴾ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ

પુકાર કર કહિયે વો ચુપકે સે કહી હુઈ બાત કો જાનતા હૈ ઔર ઉસસે ઝયાદહ છુપી બાત કો ભી ﴿૭﴾ વો અલ્લાહ

اِلَّا هُوَ ۭ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ﴿۸﴾ وَهَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ

હૈ ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં, તમામ અચ્છે નામ ઉસીકે હૈં ﴿૮﴾ ઔર કયા આપકો મૂસા (અ.સ.) કી બાત

مُوْسٰى ﴿۹﴾ اِذْ رَاٰ نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْٓا اِنِّىْٓ اٰنَسْتُ نَارًا

પહુંચી ﴿૯﴾ જબકે ઉસને એક આગ દેખી તો અપને ઘરવાલોં સે કહા કે ઠેહરો મેંને એક આગ દેખી હૈ,

لَّعَلِّىْٓ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿۱۰﴾

શાયદ મેં ઉસમેં સે તુમ્હારે લિયે એક અંગારા લાઉં યા ઉસ આગ પર મુજે રાસ્તે કા પતા મિલ જાએ ﴿૧૦﴾

فَلَمَّآ اَتٰىهَا نُوْدِىَ يٰمُوْسٰى ﴿۱۱﴾ اِنِّىْٓ اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ

ફિર જબ વો ઉસકે પાસ પહુંચા તો આવાઝ દી ગઈ કે એ મૂસા! ﴿૧૧﴾ મેં હી તુમ્હારા રબ હું પસ તુમ અપને

نَعْلَيْكَ ۚ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿۱۲﴾ وَاَنَا اخْتَرْتُكَ

જૂતે ઉતાર દો કયૂંકે તુ તુવા કી મુકદ્દસ વાદી મેં હો ﴿૧૨﴾ ઔર મેંને તુમકો ચુન લિયા હૈ

النصف ع ۲ ۔ منزل ۴ وقف لازم

فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوْحٰى ﴿۱۳﴾ اِنَّنِيْٓ اَنَا اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا۠

પસ જો વહી કી જા રહી હૈ ઉસકો સુનો (૧૩) મેં હી અલ્લાહ હું મેરે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં,

فَاعْبُدْنِيْ ۙ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِيْ ﴿۱۴﴾ اِنَّ السَّاعَةَ

પસ તુમ મેરી હી ઈબાદત કરો ઔર મેરી યાદ કે લિયે નમાઝ કાઈમ કરો (૧૪) બેશક કયામત

اٰتِيَةٌ اَكَادُ اُخْفِيْهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۢ بِمَا تَسْعٰى ﴿۱۵﴾

આનેવાલી હૈ મેં ઉસકો છુપાએ રખના ચાહતા હું તાકે હર શખ્સ કો ઉસકે કિયે કા બદલા મિલે (૧૫)

فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ

પસ ઉસસે તુમકો વો શખ્સ ગાફિલ ન કર દે જો ઉસ પર ઈમાન નહીં રખતા ઔર અપની ખ્વાહિશોં પર ચલતા હૈ

فَتَرْدٰى ﴿۱٦﴾ وَمَا تِلْكَ بِيَمِيْنِكَ يٰمُوْسٰى ﴿۱۷﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ ۚ

કે તુમ હલાક હો જાઓ (૧૬) ઔર યે તુમ્હારે હાથ મેં કયા હૈ એ મૂસા (૧૭) ઉસને કહા: યે મેરી લાઠી હૈ મેં ઉસ પર

اَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ بِهَا عَلٰى غَنَمِيْ وَلِيَ فِيْهَا مَاٰرِبُ

ટેક લગાતા હું ઔર ઉસસે અપની બકરિયોં કે લિયે પત્તે જાડતા હું ઔર ઈસમેં મેરે લિયે દૂસરે ભી કામ

اُخْرٰى ﴿۱۸﴾ قَالَ اَلْقِهَا يٰمُوْسٰى ﴿۱۹﴾ فَاَلْقٰىهَا فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ

હૈં (૧૮) ફરમાયા કે એ મૂસા! ઉસકો ઝમીન પર ડાલ દો (૧૯) ઉસને ઉસકો ડાલ દિયા તો યકાયક વો એક દોડતા

تَسْعٰى ﴿۲۰﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۫ سَنُعِيْدُهَا سِيْرَتَهَا

હુઆ સાંપ બન ગયા (૨૦) ફરમાયા કે ઉસકો પકડ લો ઔર મત ડરો, હમ દોબારા ઉસકો ઉસકી પેહલી હાલત

الْاُوْلٰى ﴿۲۱﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ

પર લૌટા દેંગે (૨૧) ઔર તુમ અપના હાથ અપની બગલ સે મિલા લો તો વો ચમકતા હુવા નિકલેગા બગૈર કિસી

غَيْرِ سُوْٓءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ۙ ﴿۲۲﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيٰتِنَا الْكُبْرٰى ۚ ﴿۲۳﴾

ઐબ કે, યે દૂસરી નિશાની હૈ (૨૨) તાકે હમ અપની બડી નિશાનિયોં મેં સે બાઝ નિશાનિયાં તુમ્હેં દિખાએં (૨૩)

اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ۧ ﴿۲۴﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِيْ

તુમ ફિરઔન કે પાસ જાઓ, વો હદ સે નિકલ ગયા હૈ (૨૪) મૂસા (અ.સ.) ને કહા: એ મેરે રબ! મેરે સીને કો મેરે

صَدْرِيْ ﴿۲۵﴾ وَيَسِّرْ لِيْٓ اَمْرِيْ ۙ ﴿۲٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ

લિયે ખોલ દીજિયે (૨૫) ઔર મેરે કામ કો આસાન ફરમા દીજિયે (૨૬) ઔર મેરી ઝબાન કી ગિરહ કો ખોલ

لِّسَانِيْ ۙ ﴿۲۷﴾ يَفْقَهُوْا قَوْلِيْ ۖ ﴿۲۸﴾ وَاجْعَلْ لِّيْ وَزِيْرًا مِّنْ اَهْلِيْ ۙ ﴿۲۹﴾

દીજિયે (૨૭) તાકે લોગ મેરી બાત સમજેં (૨૮) ઔર મેરે ખાનદાન સે મેરે લિયે એક મદદગાર મુકર્રર કર દીજિયે (૨૯)

هٰرُوْنَ اَخِیْ ﴿٣٠﴾ اشْدُدْ بِهٖۤ اَزْرِیْ ﴿٣١﴾ وَاَشْرِكْهُ فِیْۤ
હારૂન(અ.સ.)કો જો મેરા ભાઈ હૈ ૩૦ ઉસકે ઝરિયે સે મેરી કમર મઝબૂત કીજિયે ૩૧ ઔર ઉસકો મેરે કામ મેં

اَمْرِیْ ﴿٣٢﴾ كَیْ نُسَبِّحَكَ كَثِیْرًا ﴿٣٣﴾ وَّنَذْكُرَكَ كَثِیْرًا ﴿٣٤﴾
શરીક કીજિયે ૩૨ તાકે હમ દોનોં કષરત સે આપકી પાકી બયાન કરેં ૩૩ ઔર કષરત સે આપકા ઝિક્ર કરેં ૩૪

اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِیْرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ اُوْتِیْتَ سُؤْلَكَ
બેશક આપ હમકો દેખ રહે હૈં ૩૫ ફરમાયા કે એ મૂસા! તુમને જો કુછ માંગા વો તુમ્હેં દે દિયા

یٰمُوْسٰی ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَیْكَ مَرَّةً اُخْرٰۤی ﴿٣٧﴾ اِذْ اَوْحَیْنَاۤ
ગયા ૩૬ ઓર હમને તુમ્હારે ઉપર એક બાર ઔર એહસાન કિયા ૩૭ જબકે હમને તુમ્હારી માં કી તરફ

اِلٰۤی اُمِّكَ مَا یُوْحٰۤی ﴿٣٨﴾ اَنِ اقْذِفِیْهِ فِی التَّابُوْتِ فَاقْذِفِیْهِ
વહી કી જો વહી કી જા રહી હૈ ૩૮ કે ઉસકો સન્દૂક મેં રખ્ખો ફિર ઉસકો દરિયા મેં

فِی الْیَمِّ فَلْیُلْقِهِ الْیَمُّ بِالسَّاحِلِ یَاْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّیْ
ડાલ દો, ફિર દરિયા ઉસકો કિનારે પર ડાલ દે, ઉસકો એક શખ્સ ઉઠા લેગા જો મેરા ભી દુશ્મન હૈ

وَعَدُوٌّ لَّهٗ ؕ وَاَلْقَیْتُ عَلَیْكَ مَحَبَّةً مِّنِّیْ ۚ۬ وَلِتُصْنَعَ
ઔર ઉસકા ભી દુશ્મન હૈ, ઔર મૈંને અપની તરફ સે તુમ પર એક મુહબ્બત ડાલ દી ઔર તાકે તુમ મેરી

عَلٰی عَیْنِیْ ﴿٣٩﴾ اِذْ تَمْشِیْۤ اُخْتُكَ فَتَقُوْلُ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰی
નિગરાની મેં પરવરિશ પાઓ ૩૯ જબકે તુમ્હારી બહન ચલતી હુઈ આઈ ફિર વો કેહને લગી: કયા મેં તુમ લોગોં

مَنْ یَّكْفُلُهٗ ؕ فَرَجَعْنٰكَ اِلٰۤی اُمِّكَ كَیْ تَقَرَّ عَیْنُهَا
કો ઉસકા પતા દું જો ઈસ બચ્ચે કી પરવરિશ અચ્છી તરહ કરે, પસ હમને તુમકો તુમ્હારી માં કી તરફ લૌટા દિયા

وَلَا تَحْزَنَ ؕ۬ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّیْنٰكَ مِنَ الْغَمِّ
તાકે ઉસકી આંખ ઠંડી હો ઔર ઉસકો ગમ ન રહે, ઔર તુમને એક શખ્સ કો કત્લ કર દિયા ફિર હમને તુમકો ઉસ

وَفَتَنّٰكَ فُتُوْنًا ۫ۚ فَلَبِثْتَ سِنِیْنَ فِیْۤ اَهْلِ مَدْیَنَ ۙ۬ ثُمَّ
ગમ સે નજાત દી ઔર હમને તુમકો ખૂબ જાંચા, ફિર તુમ કઈ સાલ મદ્યન વાલોં મેં રહે ફિર તુમ

جِئْتَ عَلٰی قَدَرٍ یّٰمُوْسٰی ﴿٤٠﴾ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِیْ ﴿٤١﴾
એક અંદાઝે પર આ ગયે એ મૂસા ૪૦ ઔર મૈંને તુમકો અપને લિયે મુન્તખબ કિયા ૪૧

اِذْهَبْ اَنْتَ وَاَخُوْكَ بِاٰیٰتِیْ وَلَا تَنِیَا فِیْ ذِكْرِیْ ﴿٤٢﴾ اِذْهَبَاۤ
જાઓ તુમ ઔર તુમ્હારા ભાઈ મેરી નિશાનિયોં કે સાથ ઔર તુમ દોનોં મેરી યાદ મેં સુસ્તી ન કરના ૪૨ તુમ દોનોં

منزل ٤ وقف لازم

اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿٤٣﴾ فَقُوْلَا لَهٗ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهٗ

ફિરઔન કે પાસ જાઓ કે વો સર્કશ હો ગયા હૈ (٤٣) પસ ઉસસે નરમી સે બાત કરના શાયદ વો

يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَآ اِنَّنَا نَخَافُ اَنْ يَّفْرُطَ

નસીહત કબૂલ કરે યા ડર જાએ (٤٤) દોનોંને કહા કે એ હમારે રબ! હમકો અંદેશા હૈ કે વો હમ પર

عَلَيْنَآ اَوْ اَنْ يَّطْغٰى ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَآ اِنَّنِيْ مَعَكُمَآ

ઝયાદતી કરે યા સર્કશી કરને લગે (٤٥) ફરમાયા કે તુમ અંદેશા ન કરો, મૈં તુમ દોનોં કે સાથ હું સુન રહા હું

اَسْمَعُ وَاَرٰى ﴿٤٦﴾ فَاْتِيٰهُ فَقُوْلَآ اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ

ઔર દેખ રહા હું (٤٦) પસ તુમ ઉસકે પાસ જાઓ ઔર કહો કે હમ દોનોં તેરે રબ કે ભેજે હુએ હૈં

مَعَنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۙ۬ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ؕ قَدْ جِئْنٰكَ بِاٰيَةٍ

પસ તુ બની ઈસ્રાઈલ કો હમારે સાથ જાને દે ઔર ઉનકો ન સતા, હમ તેરે રબ કે પાસ સે એક નિશાની

مِّنْ رَّبِّكَ ؕ وَالسَّلٰمُ عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى ﴿٤٧﴾ اِنَّا قَدْ

ભી લાએ હૈં, ઔર સલામતી ઉસ શખ્સ કે લિયે હૈ જો હિદાયત કી પૈરવી કરે (٤٧) હમ પર યે વહી કી

اُوْحِيَ اِلَيْنَآ اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿٤٨﴾ قَالَ

ગઈ હૈ કે ઉસ શખ્સ પર અઝાબ હોગા જો જુઠલાએ ઔર મુંહ મોડ લે (٤٨) ફિરઔન ને કહા: ફિર તુમ દોનોં

فَمَنْ رَّبُّكُمَا يٰمُوْسٰى ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِيْٓ اَعْطٰى كُلَّ شَيْءٍ

કા રબ કોન હૈ એ મૂસા (٤٩) મૂસા(અ.સ.)ને કહા: હમારા રબ વો હૈ જિસને હર ચીઝ કો ઉસકી સૂરત અતા

خَلْقَهٗ ثُمَّ هَدٰى ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُوْنِ الْاُوْلٰى ﴿٥١﴾ قَالَ

કી ફિર રેહનુમાઈ ફરમાઈ (٥٠) ફિરઔનને કહા: ફિર અગલી કૌમોં કા કયા હાલ હૈ (٥١) મૂસા(અ.સ.)ને

عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ فِيْ كِتٰبٍ ۚ لَا يَضِلُّ رَبِّيْ وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾

કહા: ઉસકા ઈલ્મ મેરે રબ કે પાસ એક દફતર મેં હૈ, મેરા રબ ન ગલતી કરતા હૈ ઔર ન ભૂલતા હૈ (٥٢)

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّسَلَكَ لَكُمْ فِيْهَا

વહી હૈ જિસને તુમ્હારે લિયે ઝમીન કા ફર્શ બનાયા ઔર ઉસમેં તુમ્હારે લિયે રાહેં

سُبُلًا وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ؕ فَاَخْرَجْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا

નિકાલીં ઔર આસમાન સે પાની ઉતારા ફિર હમને ઉસકે ઝરિયે સે મુખ્તલિફ કિસ્મ કી

مِّنْ نَّبَاتٍ شَتّٰى ﴿٥٣﴾ كُلُوْا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْ ؕ اِنَّ فِيْ

નબાતાત પૈદા કીં (٥٣) ખાઓ ઔર અપને મવેશિયોં કો ચરાઓ, બેશક ઈસકે અંદર

ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي النُّهٰى ۝٥٤ مِنْهَا خَلَقْنٰكُمْ

અકલવાલોં કે લિયે નિશાનિયાં હૈં ۝٥٤ ઈસી સે હમને તુમકો પૈદા કિયા હૈ

وَفِيْهَا نُعِيْدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰى ۝٥٥

ઔર ઈસી મેં હમ તુમકો લૌટાએંગે ઔર ઈસી સે હમ તુમકો દોબારા નિકાલેંગે ۝٥٥

وَلَقَدْ اَرَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى ۝٥٦ قَالَ

ઔર હમને ફિરઔન કો અપની સબ નિશાનિયાં દિખાઈ તો ઉસને જુઠલાયા ઔર ઈન્કાર કિયા ۝٥٦ ઉસને કહા

اَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يٰمُوْسٰى ۝٥٧

કે એ મૂસા! કયા તુમ ઈસ લિયે હમારે પાસ આયે હો કે અપને જાદૂ સે હમકો હમારે મુલ્ક સે નિકાલ દો ۝٥٧

فَلَنَاْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهٖ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ

તો હમ તુમ્હારે મુકાબલે મેં ઐસા હી જાદૂ લાએંગે પસ તુમ હમારે ઔર અપને દરમિયાન એક વા'દા

مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهٗ نَحْنُ وَلَآ اَنْتَ مَكَانًا سُوًى ۝٥٨

મુકર્રર કર લો, ન હમ ઉસકે ખિલાફ કરેં ઔર ન તુમ, યે મુકાબલા એક હમવાર મૈદાન મેં હો ۝٥٨

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّيْنَةِ وَاَنْ يُّحْشَرَ النَّاسُ

મૂસા(અ.સ.)ને કહાઃ તુમ્હારે લિયે વા'દે કા દિન મેલે વાલા દિન હૈ ઔર યે કે લોગ દિન ચળ્હે જમા કિયે

ضُحًى ۝٥٩ فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهٗ ثُمَّ اَتٰى ۝٦٠

જાએંગે ۝٥٩ ફિરઔન વહાં સે હટા ફિર અપને સારે દાવ જમા કિયે ઉસકે બાદ વો મુકાબલે પર આયા ۝٦٠

قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا

મૂસા(અ.સ.)ને કહાઃ તુમ્હારા બુરા હો, અલ્લાહ પર જૂઠ ન બાંધો કે વો તુમકો

فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۚ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى ۝٦١

કિસી આફત સે ગારત કર દે, ઔર જિસને અલ્લાહ પર જૂઠ બાંધા વો નાકામ હુઆ ۝٦١

فَتَنَازَعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوٰى ۝٦٢

ફિર ઉન્હોંને અપને મા'મલે મેં ઈખ્તિલાફ કિયા ઔર ઉન્હોંને ચુપકે ચુપકે બાહમ મશ્વરા કિયા ۝٦٢

قَالُوْٓا اِنْ هٰذٰنِ لَسٰحِرٰنِ يُرِيْدٰنِ اَنْ يُّخْرِجٰكُمْ

ઉન્હોંને કહાઃ યે દોનોં યકીનન્ જાદૂગર હૈં વો ચાહતે હૈં કે અપને જાદૂ કે ઝોર સે

مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيْقَتِكُمُ

તુમકો તુમ્હારે મુલ્ક સે નિકાલ દેં ઔર તુમ્હારે ઉમ્દા તરીકે કા

الْمُثْلٰى ﴿٦٣﴾ فَاَجْمِعُوْا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوْا صَفًّا ۚ وَقَدْ
ખાતિમહ કર દેં ﴿٦٣﴾ પસ તુમ અપની તદ્બીરેં ઈકઠ્ઠા કરો ફિર મુત્તહિદ હો કર આઓ, ઔર વહી
اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ﴿٦٤﴾ قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِمَّآ اَنْ
જીત ગયા જો આજ ગાલિબ રહા ﴿٦٤﴾ ઉન્હોંને કહા કે એ મૂસા! યા તો તુમ ડાલો
تُلْقِيَ وَاِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ
યા હમ પેહલે ડાલનેવાલે બનેં ﴿٦٥﴾ મૂસા(અ.સ.)ને કહા કે તુમ હી પેહલે ડાલો, તો
اَلْقُوْا ۚ فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ
યકાયક ઉનકી રસ્સિયાં ઔર ઉનકી લાઠિયાં ઉનકે જાદૂ કે ઝોર સે ઉસકો ઈસ તરહ
مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعٰى ﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ فِيْ نَفْسِهٖ
દિખાઈ દીં ગોયા કે વો દોડ રહી હૈં ﴿٦٦﴾ પસ મૂસા(અ.સ.) અપને દિલ મેં કુછ
خِيْفَةً مُّوْسٰى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿٦٨﴾
ડર ગયે ﴿٦٧﴾ હમને કહા કે તુમ ડરો નહીં, તુમ હી ગાલિબ રહોગે ﴿٦٨﴾
وَاَلْقِ مَا فِيْ يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا ۗ اِنَّمَا
ઔર જો તુમ્હારે દાહને હાથ મેં હે ઉસકો ડાલ દો વો ઉસકો નિગલ જાએગા જો ઉન્હોંને બનાયા હે, યે જો કુછ
صَنَعُوْا كَيْدُ سٰحِرٍ ۗ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٦٩﴾
ઉન્હોંને બનાયા હૈ યે જાદૂગર કા ફરેબ હૈ, ઔર જાદૂગર કભી કામયાબ નહીં હોતા ચાહે વો કૈસે હી આએ ﴿٦٩﴾
فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُوْنَ
પસ જાદૂગર સજ્દે મેં ગિર પડે, ઉન્હોંને કહા કે હમ હારૂન ઔર મૂસા(અ.સ.)કે રબ પર
وَمُوْسٰى ﴿٧٠﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۗ اِنَّهٗ
ઈમાન લાએ ﴿٧٠﴾ ફિરઔનને કહા કે તુમને ઉસકો માન લિયા ઈસસે પેહલે કે મેં તુમકો ઈજાઝત દેતા, વહી
لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِيْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۚ فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ
તુમ્હારા બડા હૈ જિસને તુમકો જાદૂ સિખાયા હૈ, તો અબ મેં તુમ્હારે હાથ ઔર પાંવ
وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَّلَاُوصَلِّبَنَّكُمْ فِيْ جُذُوْعِ
મુખાલિફ સિમ્તોં સે કટવાઉંગા ઔર મેં તુમકો ખજૂર કે પત્તોં પર સૂલી દુંગા ઔર તુમ જાન લોગે
النَّخْلِ ؗ وَلَتَعْلَمُنَّ اَيُّنَآ اَشَدُّ عَذَابًا وَّاَبْقٰى ﴿٧١﴾
કે હમ મેં સે કિસકા અઝાબ ઝયાદહ સખ્ત હૈ ઔર ઝયાદહ દેર તક રેહનેવાલા હૈ ﴿٧١﴾

قَالُوْا لَنْ نُّؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَآءَنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ
જાદૂગરોંને કહા કે હમ તુજકો હરગિઝ ઉન દલાઈલ પર તર્જીહ નહીં દેંગે જો હમારે પાસ આએ હૈં

وَالَّذِىْ فَطَرَنَا فَاقْضِ مَآ اَنْتَ قَاضٍ ؕ اِنَّمَا تَقْضِىْ
ઔર ન ઉસ ઝાત પર જિસને હમકો પૈદા કિયા હૈ, પસ તુજકો જો કરના હૈ ઉસે કર ડાલો, તુમ ઈસી દુનિયા

هٰذِهِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ؕ ﴿٧٢﴾ اِنَّآ اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا
કી ઝિંદગી કા કર સકતે હો (૭૨) હમ અપને રબ પર ઈમાન લાએ તાકે વો હમારે ગુનાહોં કો

خَطٰيٰنَا وَمَآ اَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ؕ وَاللّٰهُ
બખ્શ દે ઔર ઉસ જાદૂ કો ભી જિસ પર તુમને હમેં મજબૂર કિયા, ઔર અલ્લાહ

خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿٧٣﴾ اِنَّهٗ مَنْ يَّاْتِ رَبَّهٗ مُجْرِمًا فَاِنَّ
બેહતર હૈ ઔર બાકી રેહનેવાલા હૈ (૭૩) બેશક જો શખ્સ મુજરિમ બન કર અપને રબ કે સામને હાઝિર

لَهٗ جَهَنَّمَ ؕ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ
હોગા તો ઉસકે લિયે જહન્નમ હૈ, ઉસમેં વો ન મરેગા ઔર ન જિએગા (૭૪) ઔર જો શખ્સ

يَّاْتِهٖ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصّٰلِحٰتِ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ
અપને રબ કે પાસ મો'મિન હો કર આએગા જિસને નેક અમલ કિયે હોં તો ઐસે લોગોં કે લિયે

الدَّرَجٰتُ الْعُلٰى ۙ ﴿٧٥﴾ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا
બડે ઉંચે દર્જે હૈં (૭૫) ઉનકે લિયે હમેશા રેહનેવાલે બાગાત હૈં જિનકે નીચે નેહરેં જારી હોંગી, વો ઉનમેં

الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا مَنْ تَزَكّٰى ﴿٧٦﴾ ع
હમેશા રહેંગે, ઔર યે બદલા હૈ ઉસ શખ્સ કા જો પાકીઝગી ઈખ્તિયાર કરે (૭૬)

وَلَقَدْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى ۙ۵ اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِىْ
ઔર હમને મૂસા(અ.સ.)કો વહી કી કે રાત કે વકત મેરે બંદો કો લે કર નિકલો

فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيْقًا فِى الْبَحْرِ يَبَسًا ۙ لَّا تَخٰفُ
ફિર ઉનકે લિયે સમન્દર મેં સૂખા રાસ્તા બના લો, તુમ ન પીછા કિયે જાને સે ગભરાઓ ઔર ન

دَرَكًا وَّلَا تَخْشٰى ﴿٧٧﴾ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُوْدِهٖ
કિસી ઔર ચીઝ સે ડરો (૭૭) ફિર ફિરઔનને અપને લશ્કરોં કે સાથ ઉનકા પીછા કિયા

فَغَشِيَهُمْ مِّنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ؕ ﴿٧٨﴾ وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ
ફિર ઉનકો સમન્દર કે પાની ને ઢાંપ લિયા જૈસા કે ઢાંપ લિયા (૭૮) ઔર ફિરઔનને અપની કૌમ કો

قَوْمَهٗ وَمَا هَدٰى ﴿٧٩﴾ يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ قَدْ اَنْجَيْنٰكُمْ
ગુમરાહ કિયા ઔર ઉસકો સહીહ રાહ ન દિખાઈ(૭૯) એ બની ઈસ્રાઈલ! હમને તુમકો તુમ્હારે દુશ્મન સે

مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوٰعَدْنٰكُمْ جَانِبَ الطُّوْرِ الْاَيْمَنَ
નજાત દી ઔર તુમસે તૂર કે દાયીં જાનિબ વા'દા ઠેહરાયા ઔર

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ﴿٨٠﴾ كُلُوْا مِنْ
હમને તુમ્હારે ઉપર મન્ન વસ્સલ્વા ઉતારા(૮૦) ખાઓ હમારી

طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيْهِ فَيَحِلَّ
દી હુઈ પાક રોઝી ઔર ઉસમેં સરકશી ન કરો કે તુમ્હારે ઉપર

عَلَيْكُمْ غَضَبِيْ ۚ وَمَنْ يَّحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِيْ فَقَدْ
મેરા ગઝલ નાઝિલ હો, ઔર જિસ પર મેરા ગઝબ ઉતરા વો તબાહ

هَوٰى ﴿٨١﴾ وَاِنِّيْ لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ
હુવા(૮૧) અલબત્તા જો તૌબા કરે ઔર ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરે ઔર સીધી રાહ પર રહે તો ઉસકે

صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ﴿٨٢﴾ وَمَآ اَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ
લિયે મેં બહોત ઝયાદહ બખ્શનેવાલા હું(૮૨) ઔર એ મૂસા! અપની કૌમ કો છોડ કર જલ્દ આને પર

يٰمُوْسٰى ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ اُولَآءِ عَلٰٓى اَثَرِيْ وَعَجِلْتُ
આપકો કિસ ચીઝને ઉભારા(૮૩) મૂસા(અ.સ.)ને કહાઃ વો લોગ ભી મેરે પીછે હી હૈં, ઔર મેં એ મેરે રબ!

اِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضٰى ﴿٨٤﴾ قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ
આપકી તરફ જલ્દી આ ગયા તાકે આપ રાઝી હો જાએં(૮૪) ફરમાયાઃ તો હમને આપકી કૌમ કો આપકે

مِنْۢ بَعْدِكَ وَاَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ
બાદ એક ફિત્ને મેં ઔર સામરી ને ઉનકો ગુમરાહ કર દિયા(૮૫) ફિર મૂસા(અ.સ.) અપની કૌમ

مُوْسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۚ قَالَ يٰقَوْمِ
કી તરફ ગુસ્સે ઔર રંજ મેં ભરે હુએ લૌટે, ઉન્હોંને કહા કે એ મેરી કૌમ!

اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۚ اَفَطَالَ
કયા તુમસે તુમ્હારે રબ ને એક અચ્છા વા'દા નહીં કિયા થા, કયા તુમ પર ઝયાદહ ઝમાના

عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ اَمْ اَرَدْتُّمْ اَنْ يَّحِلَّ عَلَيْكُمْ
ગુઝર ગયા યા તુમને ચાહા કે તુમ્હારે ઉપર તુમ્હારે રબ કા

غَضَبٌ مِّنۡ رَّبِّكُمۡ فَاَخۡلَفۡتُمۡ مَّوۡعِدِىۡ ﴿٨٦﴾ قَالُوۡا مَاۤ

ગઝબ નાઝિલ હો ઈસ લિયે તુમને મુજ સે વા'દા ખિલાફી કી (૮૬) ઉન્હોંને કહા કે હમને અપને

اَخۡلَفۡنَا مَوۡعِدَكَ بِمَلۡكِنَا وَلٰـكِنَّا حُمِّلۡنَاۤ اَوۡزَارًا مِّنۡ

ઈખ્તિયાર સે આપકે સાથ વા'દા ખિલાફી નહીં કી બલ્કે કૌમ કે ઝેવરાત કા બોજ હમસે ઉઠવાયા ગયા થા

زِيۡنَةِ الۡقَوۡمِ فَقَذَفۡنٰهَا فَكَذٰلِكَ اَلۡقَى السَّامِرِىُّ ۙ‏ ﴿٨٧﴾

તો હમને ઉસકો ફેંક દિયા, ફિર ઈસ તરહ સામરી ને ઢાલ લિયા (૮૭)

فَاَخۡرَجَ لَهُمۡ عِجۡلًا جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌ فَقَالُوۡا هٰذَاۤ

પસ ઉસને ઉનકે લિયે એક બછડા બરઆમદ કર દિયા એક ઢાંચા જિસસે બેલ કી સી આવાઝ નિકલતી થી પસ

اِلٰهُكُمۡ وَاِلٰهُ مُوۡسٰى ۙ فَنَسِىَ ﴿٨٨﴾ ط اَفَلَا يَرَوۡنَ

(ઉસકે બારે મેં) લોગોંને કહા કે યે તુમ્હારા મા'બૂદ હૈ ઔર મૂસા કા ભી મા'બૂદ હૈ લેકિન મૂસા ઉસે ભૂલ ગયે (૮૮)

اَلَّا يَرۡجِعُ اِلَيۡهِمۡ قَوۡلًا ۙ وَّلَا يَمۡلِكُ لَهُمۡ ضَرًّا

કયા વો દેખતે ન થે કે ન વો કિસી બાત કા જવાબ દેતા હૈ ઔર ન કોઈ નફા યા નુકસાન

وَّلَا نَفۡعًا ﴿٨٩﴾ ع وَلَقَدۡ قَالَ لَهُمۡ هٰرُوۡنُ مِنۡ قَبۡلُ

પહુંચા સકતા હૈ (૮૯) ઔર હારૂન (અ.સ.) ને ઉનસે પેહલે હી કહા થા કે

يٰقَوۡمِ اِنَّمَا فُتِنۡتُمۡ بِهٖ ۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحۡمٰنُ

એ મેરી કૌમ! તુમ ઈસ બછડે કે ઝરિયે સે બહક ગયે હો ઔર તુમ્હારા રબ તો રહમાન હૈ

فَاتَّبِعُوۡنِىۡ وَاَطِيۡعُوۡۤا اَمۡرِىۡ ﴿٩٠﴾ قَالُوۡا لَنۡ نَّبۡرَحَ عَلَيۡهِ

પસ મેરી પૈરવી કરો ઔર મેરી બાત માનો (૯૦) ઉન્હોંને કહા કે હમ તો ઉસી કી ઈબાદત મેં લગે રહેંગે જબ

عٰكِفِيۡنَ حَتّٰى يَرۡجِعَ اِلَيۡنَا مُوۡسٰى ﴿٩١﴾ قَالَ يٰهٰرُوۡنُ مَا

તક કે મૂસા હમારે પાસ લૌટ ન આએ (૯૧) મૂસા (અ.સ.) ને કહા કે એ હારૂન!

مَنَعَكَ اِذۡ رَاَيۡتَهُمۡ ضَلُّوۡۤا ۙ‏ ﴿٩٢﴾ اَلَّا تَتَّبِعَنِ ؕ اَفَعَصَيۡتَ

જબ તુમને દેખા કે વો બહક ગયે હૈં તો તુમકો કિસ ચીઝને રોકા (૯૨) કે તુમ મેરી પૈરવી કરો, કયા તુમને મેરે

اَمۡرِىۡ ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبۡنَؤُمَّ لَا تَاۡخُذۡ بِلِحۡيَتِىۡ وَلَا بِرَاۡسِىۡ ۚ

કેહને કે ખિલાફ કિયા (૯૩) હારૂન (અ.સ.) ને કહા: એ મેરી માં કે બેટે! આપ મેરી દાઢી ન પકડેં ઔર ન મેરા

اِنِّىۡ خَشِيۡتُ اَنۡ تَقُوۡلَ فَرَّقۡتَ بَيۡنَ بَنِىۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ

સર, મુજે યે ડર થા કે આપ કહોગે કે તુમને બની ઈસ્રાઈલ કે દરમિયાન ફૂટ ડાલ દી

وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِيْ ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يٰسَامِرِيُّ ﴿٩٥﴾

ઔર મેરી બાત કા લિહાઝ ન કિયા(૯૪) મૂસા(અ.સ.)ને કહા કે એ સામરી! તુમ્હારા કયા મા'મલા હૈ?(૯૫)

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوْا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً

ઉસને કહા કે મુજકો વો ચીઝ નઝર આઈ જો દૂસરોં કો નઝર નહીં આઈ તો મૈંને રસૂલ કે

مِّنْ اَثَرِ الرَّسُوْلِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِيْ

નકશે કદમ સે એક મુઠ્ઠી ઉઠાઈ ઔર વો ઉસમેં ડાલ દી ઔર મેરે નફસ ને મુજકો

نَفْسِيْ ﴿٩٦﴾ قَالَ فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ اَنْ

ઐસા હી સમજાયા(૯૬) મૂસા(અ.સ.)ને કહા કે દૂર રહો, અબ તેરે લિયે ઝિંદગી ભર યે હૈ કે

تَقُوْلَ لَا مِسَاسَ ص وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهٗ ج

તુ કહે કે મુજકો ન છૂના, ઔર તેરે લિયે એક વા'દા હૈ જો તુજસે ટલનેવાલા નહીં,

وَانْظُرْ اِلٰى اِلٰهِكَ الَّذِيْ ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا ط

ઔર તુ અપને ઉસ મા'બૂદ કો દેખ જિસ પર તુ બરાબર અડા રેહતા થા કે હમ ઉસકો

لَنُحَرِّقَنَّهٗ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهٗ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ اِنَّمَآ اِلٰهُكُمُ

જલાએંગે ફિર ઉસકો દરિયા મેં બિખેર કર બહા દેંગે(૯૭) તુમ્હારા મા'બૂદ તો સિર્ફ

اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ط وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

અલ્લાહ હૈ ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં, ઉસકા ઈલ્મ હર ચીઝ પર હાવી હૈ(૯૮)

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ ج وَقَدْ

ઈસી તરહ હમ આપકો ઉનકે અહ્વાલ સુનાતે હૈં જો પેહલે ગુઝર ચુકે, ઔર હમને

اٰتَيْنٰكَ مِنْ لَّدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾ مَّنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهٗ

આપકો અપને પાસ સે એક નસીહત નામા દિયા હૈ(૯૯) જો ઉસસે મુંહ મોડેગા વો કયામત કે દિન એક

يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا ﴿١٠٠﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهِ ط وَسَآءَ لَهُمْ

ભારી બોજ ઉઠાએગા(૧૦૦) વો ઉસમેં હમેશા રહેંગે ઔર યે બોજ કયામત કે દિન ઉનકે લિયે

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾ يَّوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ وَنَحْشُرُ

બહોત બુરા હોગા(૧૦૧) જિસ દિન સૂર મેં ફૂંક મારી જાએગી ઔર મુજરિમોં કો હમ ઈસ હાલ મેં જમા કરેંગે

الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾ يَّتَخَافَتُوْنَ بَيْنَهُمْ اِنْ

કે ખૌફ સે ઉનકી આંખેં નીલી હોંગી(૧૦૨) આપસ મેં ચુપકે ચુપકે કેહતે હોંગે કે તુમ સિર્ફ

لَّبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ اِذْ يَقُوْلُ

દસ દિન રહે હોંગે ﴿١٠٣﴾ હમ ખૂબ જાનતે હૈં જો કુછ વો કહેંગે, જબકે ઉનકા સબસે ઝયાદહ

اَمْثَلُهُمْ طَرِيْقَةً اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ ع وَيَسْـَٔلُوْنَكَ

વાકિફકાર કહેગા કે તુમ સિર્ફ એક દિન ઠેહરે ﴿١٠٤﴾ ઔર લોગ આપસે પહાડોં કે બારે મેં

عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّيْ نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ لا فَيَذَرُهَا

પૂછતે હૈં, કેહ દીજિયે કે મેરા રબ ઉનકો ઉડા કર બિખેર દેગા ﴿١٠٥﴾ ફિર ઝમીન કો સાફ મૈદાન

قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾ لا لَّا تَرٰى فِيْهَا عِوَجًا وَّلَآ اَمْتًا ﴿١٠٧﴾ ط

બના કર છોડ દેગા ﴿١٠٦﴾ આપ ઉસમેં ન કોઈ કજી (ટેળ્હાપન) દેખોગે ઔર ન કોઈ ઉંચાઈ ﴿١٠٧﴾

يَوْمَئِذٍ يَّتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهٗ ج وَخَشَعَتِ

ઉસ દિન સબ પુકારનેવાલે કે પીછે ચલ પડેંગે ઝરા ભી કજી ન હોગી, ઔર તમામ આવાઝેં

الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾

રહમાન કે આગે દબ જાએંગી પસ આપ એક સરસરાહટ કે સિવા કુછ ન સુનોગે ﴿١٠٨﴾

يَوْمَئِذٍ لَّا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ

ઉસ દિન સિફારિશ નફા ન દેગી મગર ઐસા શખ્સ જિસકો રહમાનને ઈજાઝત દી હો

وَرَضِيَ لَهٗ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا

ઔર ઉસકે લિયે બોલના પસંદ કિયા હો ﴿١٠٩﴾ વો સબકે અગલે ઔર પિછલે અહ્વાલ કો જાનતા હૈ

خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِهٖ عِلْمًا ﴿١١٠﴾ وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ

ઔર ઉનકા ઈલ્મ ઉસકા ઈહાતા નહીં કર સકતા ﴿١١٠﴾ ઔર તમામ ચેહરે ઉસ ઝિંદા વ કાઈમ રેહનેવાલી

لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ ط وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ

ઝાત કે સામને જુકે હોંગે, ઔર ઐસા શખ્સ નાકામ રહેગા જો ઝુલ્મ લે કર આયા હોગા ﴿١١١﴾ ઔર જિસને

يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخٰفُ

નેક કામ કિયે હોંગે, ઔર વો ઈમાન ભી રખતા હોગા તો ઉસકો ન કિસીકી ઝયાદતી કા

ظُلْمًا وَّلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا

અંદેશા હોગા ઔર ન કિસી કમી કા ﴿١١٢﴾ ઔર ઈસી તરહ હમને અરબી મેં કુર્આન ઉતારા હૈ

وَّصَرَّفْنَا فِيْهِ مِنَ الْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ

ઔર ઉસમેં હમને તરહ તરહ સે વઈદ બયાન કી હૈ, તાકે લોગ ડરેં

اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾ فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ
યા વો ઉનકે દિલ મેં કુછ સોચ ડાલ દે(૧૧૩) પસ બુલંદ હૈ અલ્લાહ હકીકી બાદશાહ,

وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّقْضٰٓى اِلَيْكَ
ઔર આપ કુર્આન કે લેને મેં જલ્દી ન કરેં જબ તક ઉસકી વહી કી તકમીલ કો ન પહુંચ

وَحْيُهٗ ۫ وَقُلْ رَّبِّ زِدْنِيْ عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَهِدْنَآ اِلٰٓى
જાએ, ઔર કહિયે કે એ મેરે રબ! મેરા ઈલ્મ ઝયાદહ કર દીજિયે(૧૧૪) ઔર હમને આદમ(અ.સ.) કો

اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهٗ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ ع
ઈસસે પેહલે હુકમ દિયા થા તો વો ભૂલ ગયે ઔર હમને ઉસમેં અઝ્મ ન પાયા(૧૧૫)

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا
ઔર જબ હમને ફરિશ્તોં સે કહા કે આદમ કો સજદહ કરો તો ઉન્હોંને સજ્દહ કિયા

اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ اَبٰى ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا
મગર ઈબ્લીસ કે ઉસને ઈન્કાર કિયા(૧૧૬) ફિર હમને કહા કે એ આદમ! યકીનન્ યે

عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ
તુમ્હારા ઔર તુમ્હારી બીવી કા દુશ્મન હૈ તો કહીં વો તુમ દોનોં કો જન્નત સે નિકલવા ન દે ફિર તુમ

فَتَشْقٰى ﴿١١٧﴾ اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرٰى ﴿١١٨﴾ لا
મહરૂમ હો કર રેહ જાઓ(૧૧૭) યહાં તુમ્હારે લિયે યે હૈ કે તુમ ન ભૂકે રહોગે ઔર ન તુમ નંગે હોગે(૧૧૮)

وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فِيْهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ
ઔર તુમ યહાં ન પ્યાસે હોગે ઔર ન તુમકો ધૂપ લગેગી(૧૧૯) ફિર શૈતાનને ઉનકો

اِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَالَ يٰٓاٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى
બેહકાયા, ઉસને કહા કે એ આદમ! કયા મેં તુમકો હમેશગી કા દરખ્ત ન બતાઉં ઔર ઐસી

شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلٰى ﴿١٢٠﴾ فَاَكَلَا مِنْهَا
બાદશાહી કે જિસમેં કભી કમઝોરી ન આએ(૧૨૦) પસ ઉન દોનોંને ઉસ દરખ્ત કા ફલ ખા લિયા

فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا
તો ઉન દોનોં કે સતર એક દૂસરે કે સામને ખુલ ગયે ઔર દોનોં અપને આપકો જન્નત કે પત્તોં સે

مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ۫ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهٗ فَغَوٰى ﴿١٢١﴾ ص
ઢાંપને લગે, ઔર આદમને અપને રબ કે હુકમ કી ખિલાફ વર્ઝી કી તો બહેક ગયે(૧૨૧)

احتیاط

ثُمَّ اجۡتَبٰهُ رَبُّهٗ فَتَابَ عَلَيۡهِ وَهَدٰى ﴿١٢٢﴾ قَالَ

ફિર ઉસકે રબને ઉસકો નવાઝા, પસ ઉસકી તૌબા કબૂલ કી ઔર ઉસકો હિદાયત દી(૧૨૨) અલ્લાહને કહા

اهۡبِطَا مِنۡهَا جَمِيۡعًا بَعۡضُكُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوٌّ ۚ فَاِمَّا

કે તુમ દોનોં યહાં સે ઉતરો, તુમ એક દૂસરે કે દુશ્મન હોગે ફિર અગર તુમ્હારે પાસ મેરી તરફ સે

يَاۡتِيَنَّكُمۡ مِّنِّىۡ هُدًى ۙ فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ

હિદાયત આએ તો જો શખ્સ મેરી હિદાયત કી પૈરવી કરેગા વો ન ગુમરાહ હોગા

وَلَا يَشۡقٰى ﴿١٢٣﴾ وَمَنۡ اَعۡرَضَ عَنۡ ذِكۡرِىۡ فَاِنَّ لَهٗ

ઔર ન મેહરૂમ રહેગા(૧૨૩)ઔર જો શખ્સ મેરી નસીહત સે મુંહ મોડેગા તો ઉસકે લિયે

مَعِيۡشَةً ضَنۡكًا وَّنَحۡشُرُهٗ يَوۡمَ الۡقِيٰمَةِ اَعۡمٰى ﴿١٢٤﴾ قَالَ

તંગી કા જીના હોગા ઔર કયામત કે દિન હમ ઉસકો અંધા ઉઠાએંગે(૧૨૪) વો કહેગા કે એ મેરે રબ!

رَبِّ لِمَ حَشَرۡتَنِىۡۤ اَعۡمٰى وَقَدۡ كُنۡتُ بَصِيۡرًا ﴿١٢٥﴾ قَالَ

આપને મુજે અંધા કયૂં ઉઠાયા મેં તો આંખોં વાલા થા(૧૨૫) ઈર્શાદ હોગા કે ઈસી તરહ તુમ્હારે પાસ હમારી

كَذٰلِكَ اَتَتۡكَ اٰيٰتُنَا فَنَسِيۡتَهَا ۚ وَكَذٰلِكَ الۡيَوۡمَ

નિશાનિયાં આઈ તો તુમને ઉનકા કુછ ખયાલ ન કિયા તો ઉસી તરહ આજ તુમ્હારા કુછ ખયાલ ન કિયા

تُنۡسٰى ﴿١٢٦﴾ وَكَذٰلِكَ نَجۡزِىۡ مَنۡ اَسۡرَفَ وَلَمۡ يُؤۡمِنۡۢ

જાએગા(૧૨૬) ઔર ઈસી તરહ હમ બદલા દેંગે ઉસકો જો હદ સે ગુઝર જાએ ઔર અપને રબ કી નિશાનિયોં

بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ؕ وَلَعَذَابُ الۡاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبۡقٰى ﴿١٢٧﴾ اَفَلَمۡ

પર ઈમાન ન લાએ, ઔર આખિરત કા અઝાબ બડા સખ્ત હૈ ઔર બહોત બાકી રેહનેવાલા હૈ(૧૨૭) કયા

يَهۡدِ لَهُمۡ كَمۡ اَهۡلَكۡنَا قَبۡلَهُمۡ مِّنَ الۡقُرُوۡنِ يَمۡشُوۡنَ

લોગોં કો ઈસ બાત સે સમજ ન આઈ કે ઉનસે પેહલે હમને કિતને ગિરોહ હલાક કર દિયે, યે ઉનકી

فِىۡ مَسٰكِنِهِمۡ ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِى النُّهٰى ﴿١٢٨﴾ ع

બસ્તિયોં મેં ચલતે હૈં, બેશક ઈસમેં અકલમંદોં કે લિયે બડી નિશાનિયાં હૈં(૧૨૮)

وَلَوۡلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتۡ مِنۡ رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاَجَلٌ

ઔર અગર આપકે રબ કી તરફ સે એક બાત પેહલે તૈ ન હો ચુકી હોતી ઔર મોહલત કી એક મુદ્દત મુકર્રર ન

مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾ فَاصۡبِرۡ عَلٰى مَا يَقُوۡلُوۡنَ وَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ

હોતી તો ઝરૂર ઉનકા ફૈસલા ચુકા દિયા જાતા(૧૨૯) પસ જો યે કેહતે હૈં ઉસ પર સબ્ર કરેં ઔર અપને રબ કી હમ્દ કે

رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوْبِهَا ۚ وَمِنْ

ઉસકી તસ્બીહ કીજિયે સૂરજ નિકલને સે પેહલે ઔર ઉસકે ડૂબને સે પેહલે, ઔર રાત કે અવ્કાત

اٰنَآئِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰى ﴿۱۳۰﴾

મેં ભી તસ્બીહ કીજિયે ઔર દિન કે કિનારોં પર ભી તાકે તુમ રાઝી હો જાઓ (૧૩૦)

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖۤ اَزْوَاجًا

ઔર હરગિઝ ઉન ચીઝોં કી તરફ આંખ ઉઠા કર ભી ન દેખે જિનકો હમને

مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ۬ لِنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ؕ

ઉનકે કુછ ગિરોહોં કો ઉનકી આઝમાઈશ કે લિયે ઉન્હેં દે રખ્ખા હૈ, ઓર આપકે રબ કા

وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿۱۳۱﴾ وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ

રિઝ્ક ઝયાદહ બેહતર હૈ ઔર બાકી રેહનેવાલા હૈ (૧૩૧) ઔર અપને ઘરવાલોં કો નમાઝ કા હુકમ દીજિયે

وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ؕ لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا ؕ نَحْنُ نَرْزُقُكَ ؕ

ઔર ઉસકે પાબંદ રહિયે, હમ આપસે કોઈ રિઝ્ક નહીં માંગતે, રિઝ્ક તો હમ આપકો દેંગે,

وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ﴿۱۳۲﴾ وَقَالُوْا لَوْلَا يَاْتِيْنَا بِاٰيَةٍ مِّنْ

ઔર બેહતર અંજામ તો તક્વે હી કે લિયે હૈ (૧૩૨) ઔર લોગ કેહતે હૈં કે યે અપને રબ કે પાસ સે

رَّبِّهٖ ؕ اَوَلَمْ تَاْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِى الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ﴿۱۳۳﴾

હમારે લિયે કોઈ નિશાની કયૂં નહીં લાતે, કયા ઉનકો અગલી કિતાબોં કી દલીલ નહીં પહુંચી (૧૩૩)

وَلَوْ اَنَّاۤ اَهْلَكْنٰهُمْ بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوْا رَبَّنَا

ઔર અગર હમ ઉનકો ઈસસે પેહલે કિસી અઝાબ સે હલાક કર દેતે તો વો કેહતે હૈં કે એ હમારે રબ!

لَوْلَاۤ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ مِنْ قَبْلِ

આપને હમારે પાસ કોઈ રસૂલ કયૂં ન ભેજા કે હમ ઝલીલ ઔર રુસ્વા હોને સે પેહલે આપકી

اَنْ نَّذِلَّ وَنَخْزٰى ﴿۱۳۴﴾ قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوْا ۚ

નિશાનિયોં કી પૈરવી કરતે (૧૩૪) કેહ દીજિયે કે હર એક મુન્તઝિર હૈ તો તુમ ભી ઈન્તિઝાર કરો,

فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ اَصْحٰبُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ

આઈન્દા તુમ જાન લોગે કે કોન સીધી રાહ વાલા હૈ ઔર કોન મંઝિલ તક

اهْتَدٰى ﴿۱۳۵﴾ ع

પહુંચા હૈ (૧૩૫)

સૂરએ અંબિયા મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૧૨ આયતેં ઔર ૭ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૭૩ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૨૧ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ઈબ્રાહીમ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૪૮૯૦) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૧૧૮૬) કલિમાત હૈં

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِيْ غَفْلَةٍ مُّعْرِضُوْنَ ١

લોગોં કે લિયે ઉનકા હિસાબ નઝદીક આ પહુંચા ઔર વો ગફલત મેં પડે હુએ મુંહ ફેર રહે હૈં ૧

مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنْ رَّبِّهِمْ مُّحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوْهُ

ઉનકે રબ કી તરફ સે જો ભી નઈ નસીહત ઉનકે પાસ આતી હૈ વો ઉસકો હંસી કરતે હુએ

وَهُمْ يَلْعَبُوْنَ ٢ لَاهِيَةً قُلُوْبُهُمْ ۭ وَاَسَرُّوا النَّجْوَى ۖ

સુનતે હૈં ૨ ઉનકે દિલ ગફલત મેં પડે હુએ હૈં ઔર ઝાલિમોંને આપસ મેં યે કાનાફૂસી કી

الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۖ هَلْ هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۚ اَفَتَاْتُوْنَ

કે યે શખ્સ તો તુમ્હારે હી જૈસા એક આદમી હૈ, ફિર તુમ કયૂં આખોં દેખે ઉસકે

السِّحْرَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُوْنَ ٣ قٰلَ رَبِّيْ يَعْلَمُ الْقَوْلَ

જાદૂ મેં ફંસતે હો ૩ રસૂલને કહા કે મેરા રબ હર બાત કો જાનતા હૈ ચાહે વો

فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۡ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ٤ بَلْ

આસમાન મેં હો યા ઝમીન મેં, ઔર વો સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હૈ ૪ બલ્કે વો કેહતે હૈં કે યે ઈધર ઉધર કે

قَالُوْٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ ۢ بَلِ افْتَرٰىهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ ۚ

ખયાલાત હૈં બલ્કે ઈસકો ઉન્હોંને ઘડ લિયા હૈ બલ્કે વો એક શાઈર હૈ પસ ઉનકો ચાહિયે કે હમારે પાસ

فَلْيَاْتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَآ اُرْسِلَ الْاَوَّلُوْنَ ٥ مَآ اٰمَنَتْ

ઉસ તરહ કી કોઈ નિશાની લાએં જિસ તરહ કી નિશાનિયોં કે સાથ પિછલે રસૂલ ભેજે ગયે થે ૫ ઉનસે પેહલે

قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا ۚ اَفَهُمْ يُؤْمِنُوْنَ ٦

કિસી બસ્તી કે લોગ ભી જિનકો હમને હલાક કિયા ઈમાન નહીં લાએ તો કયા યે લોગ ઈમાન લાએંગે ૬

وَمَآ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ

ઔર આપ પેહલે સે ભી જિસકો હમને રસૂલ બના કર ભેજા આદમિયોં હી મેં સે ભેજા, હમ ઉનકી તરફ

فَسْـَٔلُوْٓا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ٧

વહી ભેજતે થે, પસ તુમ એહ્લે કિતાબ સે પૂછ લો અગર તુમ નહીં જાનતે ૭

وَمَا جَعَلْنٰهُمْ جَسَدًا لَّا يَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَمَا

ઔર હમને ઉન રસૂલોં કો ઐસે જિસ્મ નહીં દિયે કે વો ખાના ન ખાતે હોં ઔર વો

كَانُوْا خٰلِدِيْنَ ۝۸ ثُمَّ صَدَقْنٰهُمُ الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنٰهُمْ

હમેશા રેહનેવાલે ન થે (૮) ફિર હમને ઉનસે વાદા પૂરા કિયા પસ ઉનકો ઔર જિસ જિસકો

وَمَنْ نَّشَآءُ وَاَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِيْنَ ۝۹ لَقَدْ اَنْزَلْنَآ

હમને ચાહા બચા લિયા ઔર હમને હદ સે ગુઝરનેવાલોં કો હલાક કર દિયા (૯) હમને તુમ્હારી તરફ

اِلَيْكُمْ كِتٰبًا فِيْهِ ذِكْرُكُمْ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۰ ع

એક કિતાબ ઉતારી હે જિસમેં તુમ્હારી યાદ દિહાની હે, ફિર કયા તુમ સમજતે નહીં (૧૦)

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَّاَنْشَاْنَا

ઔર કિતની હી ઝાલિમ બસ્તિયાં હૈં જિનકો હમને પીસ ડાલા ઔર ઉનકે બાદ હમને

بَعْدَهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ۝۱۱ فَلَمَّآ اَحَسُّوْا بَاْسَنَآ اِذَا

દૂસરી કૌમ કો ઉઠાયા (૧૧) પસ જબ ઉન્હોંને હમારા અઝાબ આતે દેખા તો વો

هُمْ مِّنْهَا يَرْكُضُوْنَ ۝۱۲ ؕ لَا تَرْكُضُوْا وَارْجِعُوْٓا اِلٰى

ઉસસે ભાગને લગે (૧૨) ભાગો મત, ઔર અપને સામાને એશ કી તરફ ઓર

مَآ اُتْرِفْتُمْ فِيْهِ وَمَسٰكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُوْنَ ۝۱۳

અપને મકાનોં કી તરફ વાપસ ચલો, તાકે તુમસે પૂછા જાએ (૧૩)

قَالُوْا يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝۱۴ فَمَا زَالَتْ

ઉન્હોંને કહા: હાય હમારી કમ્બખ્તી! બેશક હમ ઝાલિમ લોગ થે (૧૪) પસ વો યહી પુકારતે

تِّلْكَ دَعْوٰىهُمْ حَتّٰى جَعَلْنٰهُمْ حَصِيْدًا خٰمِدِيْنَ ۝۱۵

રહે યહાં તક કે હમને ઉનકો ઐસા કર દિયા જૈસે ખેતી કટ ગઈ હો ઔર આગ બુજ ગઈ હો (૧૫)

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

ઔર હમને આસમાન ઔર ઝમીન કો ઔર જો કુછ ઉનકે દરમિયાન હે ખેલ કે તોર પર

لٰعِبِيْنَ ۝۱۶ لَوْ اَرَدْنَآ اَنْ نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّاتَّخَذْنٰهُ مِنْ

નહીં બનાયા (૧૬) અગર હમ કોઈ ખેલ બનાના ચાહતે તો ઉસકો હમ અપને પાસ સે

لَّدُنَّآ ۖ اِنْ كُنَّا فٰعِلِيْنَ ۝۱۷ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ

બના લેતે, અગર હમકો યે કરના હોતા (૧૭) બલ્કે હમ હક કો બાતિલ પર

عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهٗ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌ ؕ وَلَكُمُ
મારેંગે તો વો ઉસકા સર તોડ દેગા તો વો યકાયક જાતા રહેગા, ઔર તુમ્હારે લિયે

الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُوْنَ ﴿١٨﴾ وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
ઉન બાતોં સે બડી ખરાબી હે જો તુમ બયાન કરતે હો (૧૮) ઔર ઉસી કે હૈં જો આસમાનોં ઔર ઝમીન

وَالْاَرْضِ ؕ وَمَنْ عِنْدَهٗ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ
મેં હૈં ઔર જો ઉસકે પાસ હૈં વો ઉસકી ઈબાદત સે મુંહ નહીં ફેરતે

وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُوْنَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ
ઔર ન સુસ્તી કરતે હૈં (૧૯) વો રાત દિન ઉસકો યાદ કરતે હૈં કભી નહીં

لَا يَفْتُرُوْنَ ﴿٢٠﴾ اَمِ اتَّخَذُوْٓا اٰلِهَةً مِّنَ الْاَرْضِ
થકતે (૨૦) કયા ઉન્હોંને ઝમીન મેં સે મા'બૂદ ઠેહરાએ હૈં જો કિસી કો

هُمْ يُنْشِرُوْنَ ﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيْهِمَآ اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ
ઝિન્દા કરતે હોં (૨૧) અગર ઉન દોનોં મેં અલ્લાહ કે સિવા મા'બૂદ હોતે તો દોનોં

لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا
દરહમ બરહમ હો જાતે, પસ અલ્લાહ અર્શ કા માલિક ઉન બાતોં સે પાક હે જો યે લોગ બયાન

يَصِفُوْنَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُوْنَ ﴿٢٣﴾
કરતે હૈં (૨૨) વો જો કુછ કરતા હે ઉસ પર વો પૂછા ન જાએગા ઔર ઉનસે પૂછ હોગી (૨૩)

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ؕ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ ۚ
કયા ઉન્હોંને અલ્લાહ કે સિવા ઔર મા'બૂદ બનાએ હૈં, ઉનસે કેહ દીજિયે કે તુમ અપની દલીલ લાઓ

هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَّعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِيْ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
યહી બાત ઉન લોગોં કી હે જો મેરે સાથ હૈં ઔર યહી બાત ઉન લોગોં કી હે જો મુજસે પેહલે હુએ, બલ્કે

لَا يَعْلَمُوْنَ ۙ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا
ઉનમેં સે અક્ષર હક કો નહીં જાનતે પસ વો મુંહ મોડ રહે હૈં (૨૪) ઔર હમને આપસે પેહલે

مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحِيْٓ اِلَيْهِ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ
કોઈ ઐસા પૈગમ્બર નહીં ભેજા જિસકી તરફ હમને યે વહી ન કી હો કે મેરે સિવા

اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدُوْنِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ
કોઈ મા'બૂદ નહીં, પસ તુમ મેરી ઈબાદત કરો (૨૫) ઔર વો કેહતે હૈં કે રહમાન ને

منزل ٤

وَلَدًا سُبۡحٰنَهٗ ؕ بَلۡ عِبَادٌ مُّكۡرَمُوۡنَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسۡبِقُوۡنَهٗ
અવલાદ બનાઈ હે, વો ઈસસે પાક હે, બલ્કે વો(ફરિશ્તે)તો મુઅઝ્ઝઝ બંદે હૈં (૨૬) વો ઉસસે આગે બળ્હ કર

بِالۡقَوۡلِ وَهُمۡ بِاَمۡرِهٖ يَعۡمَلُوۡنَ ﴿٢٧﴾ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ
બાત નહીં કરતે ઔર વો ઉસીકે હુકમ કે મુતાબિક અમલ કરતે હૈં (૨૭) અલ્લાહ ઉનકે અગલે

اَيۡدِيۡهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡ وَلَا يَشۡفَعُوۡنَ ۙ اِلَّا لِمَنِ
ઔર પિછલે અહવાલ કો જાનતા હે ઔર વો સિફારિશ નહીં કર સકતે મગર ઉસકે લિયે જિસકો

ارۡتَضٰى وَهُمۡ مِّنۡ خَشۡيَتِهٖ مُشۡفِقُوۡنَ ﴿٢٨﴾ وَمَنۡ
અલ્લાહ પસંદ કરે ઔર વો ઉસકી હૈબત સે ડરતે રેહતે હૈં (૨૮) ઔર ઉનમેં સે

يَّقُلۡ مِنۡهُمۡ اِنِّىۡۤ اِلٰهٌ مِّنۡ دُوۡنِهٖ فَذٰلِكَ نَجۡزِيۡهِ
જો શખ્સ કહેગા કે ઉસકે સિવા મેં મા'બૂદ હું તો હમ ઉસકો જહન્નમ કી સઝા

جَهَنَّمَ ؕ كَذٰلِكَ نَجۡزِى الظّٰلِمِيۡنَ ﴿٢٩﴾ اَوَلَمۡ يَرَ
દેંગે, હમ ઝાલિમોં કો ઐસી હી સઝા દેતે હૈં (૨૯) કયા ઈન્કાર કરનેવાલોં ને

ع ١٩ ٢

الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ كَانَتَا
નહીં દેખા કે આસમાન ઔર ઝમીન દોનોં બંદ થે ફિર હમને

رَتۡقًا فَفَتَقۡنٰهُمَا ؕ وَجَعَلۡنَا مِنَ الۡمَآءِ كُلَّ شَىۡءٍ
ઉનકો ખોલ દિયા, ઓર હમને પાની સે હર જાનદાર ચીઝ કો બનાયા

حَىٍّ ؕ اَفَلَا يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلۡنَا فِى الۡاَرۡضِ رَوَاسِىَ
ફિર ભી વો ઈમાન નહીં લાતે (૩૦) ઔર હમને ઝમીન મેં પહાડ બનાએ કે વો

اَنۡ تَمِيۡدَ بِهِمۡ وَجَعَلۡنَا فِيۡهَا فِجَاجًا سُبُلًا
ઉનકો લે કર જુક ન જાએ ઔર ઉસમેં હમને ચોળે રાસ્તે બનાએ

لَّعَلَّهُمۡ يَهۡتَدُوۡنَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلۡنَا السَّمَآءَ سَقۡفًا
તાકે લોગ રાહ પાએં (૩૧) ઔર હમને આસમાન કો એક મહફૂઝ

مَّحۡفُوۡظًا ۖۚ وَّهُمۡ عَنۡ اٰيٰتِهَا مُعۡرِضُوۡنَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ
છત બનાયા, ઔર વો ઉસકી નિશાનિયોં સે મુંહ મોડે હુએ હૈં (૩૨) ઔર વહી હે

الَّذِىۡ خَلَقَ الَّيۡلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمۡسَ وَالۡقَمَرَ ؕ
જિસને રાત ઔર દિન ઔર સૂરજ ઔર ચાંદ બનાએ,

كُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّنْ

સબ એક એક મદાર મેં તેર રહે હૈં (٣٣) ઔર હમને આપસે પેહલે ભી કિસી ઈન્સાન કો

قَبْلِكَ الْخُلْدَ ؕ اَفَا۟ئِنْ مِّتَّ فَهُمُ الْخٰلِدُوْنَ ﴿٣٤﴾

હમેશા કી ઝિંદગી નહીં દી, તો કયા અગર આપકો મોત આ જાએ તો વો હમેશા રેહનેવાલે હૈં (٣٤)

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ؕ وَنَبْلُوْكُمْ بِالشَّرِّ

હર જાન કો મોત કા મઝા ચખના હે, ઔર હમ તુમકો બુરી હાલત ઔર અચ્છી હાલત સે

وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ؕ وَاِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَاِذَا

આઝમાતે હૈં પરખને કે લિયે, ઔર તુમ સબ હમારી તરફ લોટાએ જાઓગે (٣٥) ઔર જબ

رَاٰكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّتَّخِذُوْنَكَ اِلَّا هُزُوًا ؕ

મુન્કિર લોગ આપકો દેખતે હૈં તો વો સબ આપકો મઝાક બના લેતે હૈં,

اَهٰذَا الَّذِيْ يَذْكُرُ اٰلِهَتَكُمْ ۚ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ

કયા યહી હે જો તુમ્હારે મા'બૂદોં કા ઝિક્ર કિયા કરતા હે, ઔર ખુદ યે લોગ રહમાન કે ઝિક્ર કા

هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ؕ سَاُورِيْكُمْ

ઈન્કાર કરતે હૈં (٣٦) ઈન્સાન જલ્દબાઝ મખ્લૂક હે, મેં તુમકો જલ્દ હી અપની નિશાનિયાં

اٰيٰتِيْ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا

દિખાઉંગા પસ તુમ મુજસે જલ્દી ન કરો (٣٧) ઔર લોગ કેહતે હૈં કે યે વા'દા

الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِيْنَ

કબ આએગા અગર તુમ સચ્ચે હો (٣٨) કાશ! ઉન મુન્કિરોં કો ઉસ વકત કી

كَفَرُوْا حِيْنَ لَا يَكُفُّوْنَ عَنْ وُّجُوْهِهِمُ النَّارَ وَلَا

ખબર હોતી જબકે વો આગ કો ન અપને સામને સે રોક સકેંગે ઔર ન અપને

عَنْ ظُهُوْرِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَاْتِيْهِمْ

પીછે સે ઔર ન ઉનકો મદદ પહુંચેગી (٣٩) બલ્કે વો અચાનક ઉન પર

بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ

આ જાએગી પસ ઉનકો બદ્ હવાસ કર દેગી ફિર વો ન ઉસકો હટા સકેંગે ઔર ન ઉનકો

يُنْظَرُوْنَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ

મોહલત દી જાએગી (٤٠) ઔર આપસે પેહલે ભી રસૂલોં કા મઝાક ઉડાયા ગયા

قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا
ફિર જિન લોગોંને ઉનમેં સે મઝાક ઉડાયા થા ઉનકો ઉસ ચીઝને ઘેર લિયા જિસકા વો

بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝٤١ قُلْ مَنْ يَّكْلَؤُكُمْ بِالَّيْلِ
મઝાક ઉડાતે થે (૪૧) કેહ દીજિયે કે કોન હૈ જો રાત ઔર દિન મેં રહમાન સે

وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِ ؕ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ
તુમ્હારી હિફાઝત કરતા હૈ, બલ્કે વો લોગ અપને રબ કી યાદ સે મુંહ મોડ

مُّعْرِضُوْنَ ۝٤٢ اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّنْ دُوْنِنَا ؕ
રહે હૈં (૪૨) કયા ઉનકે લિયે હમારે સિવા કુછ મા'બૂદ હૈં જો ઉનકો બચા લેતે હૈં, વો ખુદ અપની હિફાઝત કી

لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُوْنَ ۝٤٣
કુદરત નહીં રખતે ઔર ન હમારે મુકાબલે મેં કોઈ ઉનકા સાથ દે સકતા હૈ (૪૩)

بَلْ مَتَّعْنَا هٰٓؤُلَآءِ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ؕ
બલ્કે હમને ઉનકો ઔર ઉનકે બાપ–દાદા કો દુનિયા કા સામાન દિયા યહાં તક કે ઈસ હાલ મેં ઉન પર

اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَاْتِى الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ؕ
લંબી મુદ્દત ગુઝર ગઈ, કયા વો નહીં દેખતે કે હમ ઝમીન કો ઉસકે કિનારોં સે ઘટાતે ચલે જા રહે હૈં,

اَفَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ۝٤٤ قُلْ اِنَّمَآ اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْىِ ۖؗ
ફિર કયા યહી લોગ ગાલિબ રેહનેવાલે હૈં (૪૪) કેહ દીજિયે કે મેં બસ વહી કે ઝરિયે સે તુમકો ડરાતા હું,

وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَآءَ اِذَا مَا يُنْذَرُوْنَ ۝٤٥
ઔર બેહરે પુકાર કો નહીં સુનતે જબકે ઉન્હેં ડરાયા જાએ (૪૫)

وَلَئِنْ مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ
ઔર અગર આપકે રબ કે અઝાબ કા એક જોંકા ભી ઉન્હેં લગ જાએ તો કેહને લગેંગે

يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝٤٦ وَنَضَعُ الْمَوَازِيْنَ
કે હાય હમારી બદ્ બખ્તી! બેશક હમ ઝાલિમ થે (૪૬) ઔર હમ કયામત કે દિન ઈન્સાફ કી

الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا ؕ وَاِنْ
તરાઝૂ રખેંગે પસ કિસી જાન પર ઝરા ભી ઝુલ્મ ન હોગા, ઔર અગર

كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا ؕ وَكَفٰى
રાઈ કે દાને કે બરાબર ભી કિસીકા અમલ હોગા તો હમ ઉસકો હાઝિર કર દેંગે, ઔર હમ

بِنَا حٰسِبِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ

હિસાબ લેને કે લિયે કાફી હૈં(૪૭) યે બિલ્કુલ સચ હૈ કે હમને મૂસા વ હારૂન(અ.સ.) કો ફૈસલા

الْفُرْقَانَ وَضِيَآءً وَّذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٨﴾ الَّذِيْنَ

કરનેવાલી નૂરાની ઔર પરહેઝગારોં કે લિયે વઅઝ વ નસીહત વાલી કિતાબ અતા કી હૈ(૪૮) જો બિન દેખે

يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُوْنَ ﴿٤٩﴾

અપને રબ સે ડરતે હૈં ઔર વો કયામત કા ખૌફ રખનેવાલે હૈં(૪૯)

وَهٰذَا ذِكْرٌ مُّبٰرَكٌ اَنْزَلْنٰهُ ؕ اَفَاَنْتُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ﴿٥٠﴾

ઔર યે એક બા બરકત યાદ દિહાની હૈ જો હમને ઉતારી હૈ, તો કયા તુમ ઈસકે મુન્કિર હો(૫૦)

وَلَقَدْ اٰتَيْنَآ اِبْرٰهِيْمَ رُشْدَهٗ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ

ઔર હમને ઈસસે પેહલે ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)કો ઉસકી હિદાયત અતા કી ઔર હમ ઉસકો

عٰلِمِيْنَ ﴿٥١﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيْلُ

ખૂબ જાનતે થે(૫૧) જબ ઉસને અપને વાલિદ ઔર અપની કૌમ સે કહા કે યે કયા

الَّتِيْٓ اَنْتُمْ لَهَا عٰكِفُوْنَ ﴿٥٢﴾ قَالُوْا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا

મૂર્તિયાં હૈં જિન પર તુમ જમે બૈઠે હો(૫૨) ઉન્હોંને કહા કે હમને અપને બાપ–દાદા કો ઈનકી

لَهَا عٰبِدِيْنَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ

ઈબાદત કરતે હુએ પાયા હૈ(૫૩) ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)ને કહા કે બેશક તુમ ઔર તુમ્હારે બાપ–દાદા એક ખુલી

فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ

ગુમરાહી મેં મુબ્તલા રહે(૫૪) ઉન્હોંને કહા: કયા તુમ હમારે પાસ સચ્ચી બાત લાએ હો યા તુમ

اَنْتَ مِنَ اللّٰعِبِيْنَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَّبُّكُمْ رَبُّ

મઝાક કર રહે હો(૫૫)ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)ને કહા: બલ્કે તુમ્હારા રબ વો હૈ જો આસમાનોં ઔર ઝમીન કા

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الَّذِيْ فَطَرَهُنَّ ۖ وَاَنَا عَلٰى

રબ હૈ જિસને ઉનકો પૈદા કિયા, ઔર મૈં ઈસ બાત કી ગવાહી

ذٰلِكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٥٦﴾ وَتَاللّٰهِ لَاَكِيْدَنَّ

દેનેવાલા હું(૫૬) ઔર અલ્લાહ કી કસમ! મૈં તુમ્હારે બુતોં કે સાથ એક

اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿٥٧﴾ فَجَعَلَهُمْ

તદ્‌બીર કરુંગા જબકે તુમ પીઠ ફૈર કર ચલે જાઓગે(૫૭) પસ ઉસને ઉનકો

ع ٤ منزل ٤

جُذٰذًا اِلَّا كَبِيْرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُوْنَ ﴿٥٨﴾
ટુકડે ટુકડે કર દિયા સિવાય ઉનકે એક બડે કે તાકે વો ઉસકી તરફ રુજૂઅ કરેં ﴿૫૮﴾

قَالُوْا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَآ اِنَّهٗ لَمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٩﴾
ઉન્હોંને કહા કે કિસને હમારે બુતોં કે સાથ ઐસા કિયા હૈ, બેશક વો બડા ઝાલિમ હૈ ﴿૫૯﴾

قَالُوْا سَمِعْنَا فَتًى يَّذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهٗٓ اِبْرٰهِيْمُ ﴿٦٠﴾
લોગોંને કહા કે હમને એક નવજવાન કો ઉનકા તઝ્કિરહ કરતે હુએ સુના થા જિસકો ઈબ્રાહીમ કહા જાતા હૈ ﴿૬૦﴾

قَالُوْا فَاْتُوْا بِهٖ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ
ઉન્હોંને કહા કે ઉસકો સબ આદમિયોં કે સામને હાઝિર કરો તાકે વો

يَشْهَدُوْنَ ﴿٦١﴾ قَالُوْٓا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا
દેખેં ﴿૬૧﴾ ઉન્હોંને કહા કે એ ઈબ્રાહીમ! કયા હમારે મા'બૂદોં કે સાથ તુમને

يٰٓاِبْرٰهِيْمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهٗ ۖ كَبِيْرُهُمْ هٰذَا
ઐસા કિયા હૈ? ﴿૬૨﴾ ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)ને કહા: બલ્કે ઉનકે ઈસ બડે ને ઐસા કિયા હૈ

فَسْـَٔلُوْهُمْ اِنْ كَانُوْا يَنْطِقُوْنَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوْٓا اِلٰٓى
તો ઉનસે પૂછ લો અગર યે બોલતે હોં ﴿૬૩﴾ ફિર ઉન્હોંને અપને જી મેં

اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوْٓا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نُكِسُوْا
સોચા ફિર કેહને લગે કે હકીકત મેં તુમ હી નાહક પર હો ﴿૬૪﴾ ફિર અપને સરોં કો

عَلٰى رُءُوْسِهِمْ ۚ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰٓؤُلَآءِ يَنْطِقُوْنَ ﴿٦٥﴾
જુકા લિયા (ઔર કહા કે) એ ઈબ્રાહીમ! તુમ જાનતે હો કે યે બોલતે નહીં ﴿૬૫﴾

قَالَ اَفَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ
ઈબ્રાહીમને કહા: કયા તુમ અલ્લાહ કે સિવા ઐસી ચીઝોં કી ઈબાદત કરતે હો જો તુમકો ન ફાયદા

شَيْـًٔا وَّلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ اُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ
પહુંચા સકેં ઔર ન કોઈ નુકસાન ﴿૬૬﴾ અફસોસ હૈ તુમ પર ઔર ઉન ચીઝોં પર ભી જિનકી તુમ અલ્લાહ કે

دُوْنِ اللّٰهِ ۗ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٧﴾ قَالُوْا حَرِّقُوْهُ وَانْصُرُوْٓا
સિવા ઈબાદત કરતે હો, કયા તુમ સમજતે નહીં ﴿૬૭﴾ ઉન્હોંને કહા કે ઈસકો આગ મેં જલાદો ઔર અપને

اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يٰنَارُ كُوْنِيْ بَرْدًا
મા'બૂદોં કી મદદ કરો, અગર તુમકો કુછ કરના હૈ ﴿૬૮﴾ હમને કહા કે એ આગ! તુ ઈબ્રાહીમ કે લિયે

وَّسَلٰمًا عَلٰۤى اِبۡرٰهِيۡمَ ﴿٦٩﴾ وَاَرَادُوۡا بِهٖ كَيۡدًا
ઠંડક ઔર સલામતી બન જા (૬૯) ઔર ઉન્હોંને ઉસકે સાથ બુરાઈ કરના ચાહા

فَجَعَلۡنٰهُمُ الۡاَخۡسَرِيۡنَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيۡنٰهُ وَلُوۡطًا اِلَى
તો હમને ઉન્હીં લોગોં કો નાકામ બના દિયા (૭૦) ઔર હમને ઉસકો ઔર લૂત(અ.સ.)કો ઉસ ઝમીન

الۡاَرۡضِ الَّتِىۡ بٰرَكۡنَا فِيۡهَا لِلۡعٰلَمِيۡنَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبۡنَا
કી તરફ નજાત દે દી જિસમેં હમને દુનિયા વાલોં કે લિયે બરકતેં રખ્ખી હૈં (૭૧) ઔર હમને ઉસકો

لَهٗۤ اِسۡحٰقَ ؕ وَيَعۡقُوۡبَ نَافِلَةً ؕ وَكُلًّا جَعَلۡنَا
ઈસ્હાક દિયા ઔર ઉસસે ઝયાદહ કે તોર પર યાકૂબ, ઔર હમને ઉન સબકો

صٰلِحِيۡنَ ﴿٧٢﴾ وَجَعَلۡنٰهُمۡ اَئِمَّةً يَّهۡدُوۡنَ بِاَمۡرِنَا
નેક બનાયા (૭૨) ઔર હમને ઉનકો ઈમામ બનાયા જો હમારે હુકમ સે રેહનુમાઈ કરતે થે

وَاَوۡحَيۡنَاۤ اِلَيۡهِمۡ فِعۡلَ الۡخَيۡرٰتِ وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ
ઔર હમને ઉનકો નેક અમલી ઔર નમાઝ કી ઈકામત ઔર ઝકાત કી અદાયગી કા હુકમ

وَاِيۡتَآءَ الزَّكٰوةِ ۚ وَكَانُوۡا لَنَا عٰبِدِيۡنَ ﴿٧٣﴾ وَلُوۡطًا اٰتَيۡنٰهُ
ભેજા ઔર વો હમારી ઈબાદત કરનેવાલે થે (૭૩) ઔર લૂત(અ.સ.)કો હમને હિકમત

حُكۡمًا وَّعِلۡمًا وَّنَجَّيۡنٰهُ مِنَ الۡقَرۡيَةِ الَّتِىۡ كَانَتۡ
ઔર ઈલ્મ અતા કિયા ઔર ઉસકો ઉસ બસ્તી સે નજાત દી જો ગંદે કામ

تَّعۡمَلُ الۡخَبٰٓئِثَ ؕ اِنَّهُمۡ كَانُوۡا قَوۡمَ سَوۡءٍ فٰسِقِيۡنَ ﴿٧٤﴾
કરતી થી, યકીનન્ વો બહોત બુરે, ફાસિક લોગ થે (૭૪)

وَاَدۡخَلۡنٰهُ فِىۡ رَحۡمَتِنَا ؕ اِنَّهٗ مِنَ الصّٰلِحِيۡنَ ﴿٧٥﴾
ઔર હમને ઉસકો અપની રહમત મેં દાખિલ કિયા, બેશક વો નેકોં મેં સે થે (૭૫)

وَنُوۡحًا اِذۡ نَادٰى مِنۡ قَبۡلُ فَاسۡتَجَبۡنَا لَهٗ فَنَجَّيۡنٰهُ
ઔર નૂહ(અ.સ.)કો જબકે ઈસસે પેહલે ઉસને પુકારા તો હમને ઉસકી દુઆ કબૂલ કી પસ હમને ઉસકો

وَاَهۡلَهٗ مِنَ الۡكَرۡبِ الۡعَظِيۡمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرۡنٰهُ مِنَ
ઔર ઉસકે લોગોં કો બહોત બડે ગમ સે નજાત દી (૭૬) ઔર હમને ઉન લોગોં કે મુકાબલે મેં

الۡقَوۡمِ الَّذِيۡنَ كَذَّبُوۡا بِاٰيٰتِنَا ؕ اِنَّهُمۡ كَانُوۡا قَوۡمَ
ઉસકી મદદ કી જિન્હોંને હમારી નિશાનિયોં કો જુઠલાયા, બેશક વો બહોત બુરે

منزل ۴ ع ۵

سَوْءٍ فَاَغْرَقْنٰهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ

લોગ થે પસ હમને ઉન સબકો ગર્ક કર દિયા(૭૭) ઔર દાઉદ ઔર સુલેમાન(અ.સ.) જબ વો દોનોં

اِذْ يَحْكُمٰنِ فِي الْحَرْثِ اِذْ نَفَشَتْ فِيْهِ غَنَمُ

ખેત કે બારે મેં ફૈસલા કર રહે થે જબકે ઉસમેં કુછ લોગોં કી બકરિયાં રાત કે વકત

الْقَوْمِ ۚ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شٰهِدِيْنَ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنٰهَا

જા પડીં, ઔર હમ ઉનકે ફૈસલે કો દેખ રહે થે(૭૮) પસ હમને સુલેમાન(અ.સ.) કો ઉસકી સમજ દે દી,

سُلَيْمٰنَ ۚ وَكُلًّا اٰتَيْنَا حُكْمًا وَّعِلْمًا ۫ وَّسَخَّرْنَا مَعَ

ઔર હમને દોનોં કો હિકમત ઔર ઈલ્મ અતા કિયા થા ઔર હમને દાઉદ(અ.સ.) કે સાથ તાબેઅ કર દિયા

دَاوٗدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ ؕ وَكُنَّا فٰعِلِيْنَ ﴿٧٩﴾

થા પહાડોં કો કે વો ઉસકે સાથ તસ્બીહ કરતે થે ઔર પરિન્દોં કો ભી, ઔર હમ હી કરનેવાલે થે(૭૯)

وَعَلَّمْنٰهُ صَنْعَةَ لَبُوْسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِّنْۢ

ઔર હમને ઉસકો તુમ્હારે લિયે જંગી લિબાસ કી કારીગરી સિખાઈ તાકે વો તુમકો લડાઈ મેં

بَاْسِكُمْ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ شٰكِرُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ

મહફૂઝ રખ્ખે, તો કયા તુમ શુક્ર કરનેવાલે હો(૮૦) ઔર હમને સુલેમાન(અ.સ.)કે લિયે તેઝ હવા

الرِّيْحَ عَاصِفَةً تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖۤ اِلَى الْاَرْضِ الَّتِيْ

કો તાબેઅ કર દિયા જો ઉસકે હુકમ સે ઉસ સરઝમીન કી તરફ ચલતી થી જિસમેં હમને બરકતેં

بٰرَكْنَا فِيْهَا ؕ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عٰلِمِيْنَ ﴿٨١﴾ وَمِنَ

રખ્ખી હૈં, ઔર હમ હર ચીઝ કો જાનનેવાલે હૈં(૮૧) ઔર શયાતીન મેં સે ભી હમને

الشَّيٰطِيْنِ مَنْ يَّغُوْصُوْنَ لَهٗ وَيَعْمَلُوْنَ عَمَلًا

ઉસકે તાબેઅ કર દિયા થા જો ઉસકે લિયે ગોતા લગાતે થે ઔર ઉસકે સિવા દૂસરે કામ

دُوْنَ ذٰلِكَ ۚ وَكُنَّا لَهُمْ حٰفِظِيْنَ ﴿٨٢﴾ وَاَيُّوْبَ

કરતે થે ઔર હમ ઉનકો સંભાલને વાલે થે(૮૨) ઔર અય્યૂબ(અ.સ.) કો જબકે

اِذْ نَادٰى رَبَّهٗۤ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ

ઉસને અપને રબ કો પુકારા કે મુજકો બીમારી લગ ગઈ હૈ ઔર આપ સબ રહમ કરનેવાલોં સે ઝયાદહ

الرّٰحِمِيْنَ ﴿٨٣﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَكَشَفْنَا مَا بِهٖ مِنْ

રહમ કરનેવાલે હૈં(૮૩) તો હમને ઉસકી દુઆ કબૂલ કી ઔર ઉસકો જો તકલીફ થી ઉસકો

ضُرٍّ وَّاٰتَيْنٰهُ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً
દૂર કર દિયા ઔર હમને ઉસકો ઉસકા કુમ્બા અતા કિયા, ઔર ઉસી કે સાથ ઉસકે બરાબર ઔર ભી

مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى لِلْعٰبِدِيْنَ ﴿٨٤﴾ وَاِسْمٰعِيْلَ
અપની તરફ સે રહમત ઔર નસીહત ઈબાદત કરનેવાલોં કે લિયે(૮૪) ઔર ઈસ્માઈલ

وَاِدْرِيْسَ وَذَا الْكِفْلِ ؕ كُلٌّ مِّنَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿٨٥﴾
ઔર ઈદ્રીસ ઔર ઝુલ્ કિફ્લ(અ.સ.) કો, યે સબ સબ્ર કરનેવાલોં મેં સે થે(૮૫)

وَاَدْخَلْنٰهُمْ فِيْ رَحْمَتِنَا ؕ اِنَّهُمْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٦﴾
ઔર હમને ઉનકો અપની રહમત મેં દાખિલ કિયા, બેશક વો નેક અમલ કરનેવાલોં મેં સે થે (૮૬)

وَذَا النُّوْنِ اِذْ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ
ઔર મછલીવાલે(યૂનુસ) કો જબકે વો અપની કૌમ સે નારાઝ હો કર ચલે ગયે ફિર ઉસને યે સમજા કે હમ

عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي الظُّلُمٰتِ اَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّآ
ઉસકો ન પકડેંગે ફિર ઉસને અંધેરે મેં પુકારા કે આપકે સિવા

اَنْتَ سُبْحٰنَكَ ۖ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٨٧﴾
કોઈ મા'બૂદ નહીં, આપ પાક હૈં બેશક મૈં કુસૂર વાર હું (૮૭)

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۙ وَنَجَّيْنٰهُ مِنَ الْغَمِّ ؕ وَكَذٰلِكَ
તો હમને ઉસકી દુઆ કબૂલ કી ઔર ઉસકો ગમ સે નજાત દી, ઔર ઈસી તરહ હમ ઈમાનવાલોં કો

نُـْجِي الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّآ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ
નજાત દેતે હૈં(૮૮) ઔર ઝકરિયા(અ.સ.)કો જબકે ઉસને અપને રબ કો પુકારા

رَبِّ لَا تَذَرْنِيْ فَرْدًا وَّاَنْتَ خَيْرُ الْوٰرِثِيْنَ ﴿٨٩﴾
કે એ મેરે રબ! આપ મુજકો અકેલા ન છોડેં, ઔર આપ બેહતરીન વારિષ હૈં (૮૯)

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ؗ وَوَهَبْنَا لَهٗ يَحْيٰى وَاَصْلَحْنَا لَهٗ
તો હમને ઉસકી દુઆ કબૂલ કી ઔર ઉસકો યહયા(અ.સ.) અતા કિયા ઔર ઉસકી બીવી કો

زَوْجَهٗ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا يُسٰرِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ
ઉસકે લિયે દુરુસ્ત કર દિયા, યે લોગ નેક કામોં મેં દોડતે થે

وَيَدْعُوْنَنَا رَغَبًا وَّرَهَبًا ؕ وَكَانُوْا لَنَا خٰشِعِيْنَ ﴿٩٠﴾
ઔર હમકો ઉમ્મીદ ઔર ખૌફ કે સાથ પુકારતે થે ઔર હમારે આગે જુકે હુએ થે(૯૦)

احتیاط منزل ۴

وَالَّتِيْٓ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهَا مِنْ رُّوْحِنَا
ઔર વો ખાતૂન જિસને અપની ઈસ્મત કો બચાયા તો હમને ઉસકે અંદર અપની રૂહ ફૂંક દી

وَجَعَلْنٰهَا وَابْنَهَآ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿٩١﴾ اِنَّ هٰذِهٖٓ
ઔર ઉસકો ઔર ઉસકે બેટે કો દુનિયાવાલોં કે લિયે એક નિશાની બના દિયા ﴿٩١﴾ ઔર યે તુમ્હારી ઉમ્મત

اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۖ وَّاَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْنِ ﴿٩٢﴾
એક હી ઉમ્મત હૈ ઔર મૈં હી તુમ્હારા રબ હું તો તુમ મેરી ઈબાદત કરો ﴿٩٢﴾

وَتَقَطَّعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۭ كُلٌّ اِلَيْنَا رٰجِعُوْنَ ﴿٩٣﴾
ઔર ઉન્હોંને અપના દીન અપને અંદર ટુકડે ટુકડે કર ડાલા, સબ હમારે પાસ આનેવાલે હૈં ﴿٩٣﴾

فَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
પસ જો શખ્સ નેક અમલ કરેગા ઔર વો ઈમાનવાલા હોગા તો ઉસકી મેહનત કી નાકદ્રી

لِسَعْيِهٖ ۚ وَاِنَّا لَهٗ كٰتِبُوْنَ ﴿٩٤﴾ وَحَرٰمٌ عَلٰى قَرْيَةٍ
ન હોગી ઔર હમ ઉસકો લિખ લેતે હૈં ﴿٩٤﴾ ઔર જિસ બસ્તીવાલોં કે લિયે હમને

اَهْلَكْنٰهَآ اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٩٥﴾ حَتّٰٓى اِذَا فُتِحَتْ
હલાકત મુકદ્દર કર દી હૈ ઉનકે લિયે હરામ હૈ કે વો રુજૂઅ કરેં ﴿٩٥﴾ યહાં તક કે જબ

يَاْجُوْجُ وَمَاْجُوْجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَّنْسِلُوْنَ ﴿٩٦﴾
યાજૂજ માજૂજ ખોલ દિયે જાએંગે ઔર વો હર બુલંદી સે નિકલ પડેંગે ﴿٩٦﴾

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ
ઔર સચ્ચા વાદા નઝદીક આ લગેગા તો અચાનક ઉન લોગોં કી નિગાહેં ફટી રેહ જાએંગી જિન્હોંને

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۭ يٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِيْ غَفْلَةٍ مِّنْ
ઈન્કાર કિયા થા, હાય હમારી કમ્બખ્તી! હમ ઈસસે ગફલત મેં પડે રહે

هٰذَا بَلْ كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٩٧﴾ اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ
બલ્કે હમ ઝાલિમ થે ﴿٩٧﴾ બેશક તુમ ઔર જિનકો તુમ અલ્લાહ કે સિવા

دُوْنِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ ۭ اَنْتُمْ لَهَا وٰرِدُوْنَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ
પૂજતે થે સબ જહન્નમ કા ઈંધન હૈં, વહીં તુમકો જાના હૈ ﴿٩٨﴾ અગર યે વાકઈ

هٰٓؤُلَاۗءِ اٰلِهَةً مَّا وَرَدُوْهَا ۭ وَكُلٌّ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٩٩﴾
મા'બૂદ હોતે તો ઈસમેં ન પડતે, ઔર સબ ઉસમેં હમેશા રહેંગે ﴿٩٩﴾

لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّهُمْ فِيْهَا لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿١٠٠﴾
ઉસમેં ઉનકે લિયે ચિલ્લાના હે ઓર વો ઉસમેં કુછ ન સુનેંગે (૧૦૦)

اِنَّ الَّذِيْنَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَّا الْحُسْنٰٓى ۙ اُولٰٓئِكَ
બેશક જિનકે લિયે હમારી તરફ સે ભલાઈ કા ફેસલા હો ચુકા હે વો ઉસસે

عَنْهَا مُبْعَدُوْنَ ﴿١٠١﴾ لَا يَسْمَعُوْنَ حَسِيْسَهَا ۚ
દૂર રખ્ખે જાએંગે (૧૦૧) વો ઉસકી આહટ ભી ન સુનેંગે

وَهُمْ فِيْ مَا اشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿١٠٢﴾
ઓર વો અપની પસંદીદા ચીઝોં મેં હમેશા રહેંગે (૧૦૨)

لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْاَكْبَرُ وَتَتَلَقّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ۭ
ઉનકો બડી ગભરાહટ ગમ મેં ન ડાલેગી ઓર ફરિશ્તે ઉનકા ઈસ્તિકબાલ કરેંગે,

هٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ
યે હે તુમ્હારા વો દિન જિસકા તુમસે વા'દા કિયા ગયા થા (૧૦૩) જિસ દિન

نَطْوِي السَّمَآءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۭ كَمَا بَدَاْنَآ
હમ આસમાન કો લપેટ દેંગે જિસ તરહ ખતોં કા અમ્બાર લપેટ લેતે હેં, જિસ તરહ પેહલે હમને

اَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيْدُهٗ ۭ وَعْدًا عَلَيْنَا ۭ اِنَّا كُنَّا
તખ્લીક કી ઈબ્તિદા કી થી ઉસી તરહ હમ ફિર ઉસકા ઈઆદા કરેંગે, યે હમારે ઝિમ્મે વા'દા હે ઓર હમ

فٰعِلِيْنَ ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُوْرِ مِنْۢ بَعْدِ
ઉસકો કરકે રહેંગે (૧૦૪) ઓર ઝબૂર મેં હમ નસીહત કે બાદ લિખ ચુકે હેં

الذِّكْرِ اَنَّ الْاَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصّٰلِحُوْنَ ﴿١٠٥﴾
કે ઝમીન કે વારિષ હમારે નેક બંદે હોંગે (૧૦૫)

اِنَّ فِيْ هٰذَا لَبَلٰغًا لِّقَوْمٍ عٰبِدِيْنَ ﴿١٠٦﴾ؕ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ
ઈસમેં એક બડી ખબર હે ઈબાદત ગુઝાર લોગોં કે લિયે (૧૦૬) ઓર હમને આપકો તો બસ દુનિયાવાલોં

اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ اِنَّمَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ
કે લિયે રહમત બના કર ભેજા હે (૧૦૭) કેહ દીજિયે કે મેરે પાસ જો વહી આતી હે વો યે હે

اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٠٨﴾
કે તુમ્હારા મા'બૂદ સિર્ફ એક મા'બૂદ હે, તો કયા તુમ ઈતાઅત ગુઝાર બનતે હો (૧૦૮)

منزل ٤

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اٰذَنْتُكُمْ عَلٰى سَوَآءٍ ؕ وَاِنْ
પસ અગર વો મુંહ ફેર લેં તો કેહ દીજિયે કે મેં તુમકો સાફ તોર પર ઈત્તિલાઅ કર ચુકા હું ઔર મેં

اَدْرِیْۤ اَقَرِیْبٌ اَمْ بَعِیْدٌ مَّا تُوْعَدُوْنَ ﴿١٠٩﴾ اِنَّهٗ
નહીં જાનતા કે વો ચીઝ જિસકા તુમસે વા'દા કિયા જા રહા હે કરીબ હે યા દૂર(૧૦૯) બેશક વો

یَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَیَعْلَمُ مَا تَكْتُمُوْنَ ﴿١١٠﴾
ખુલી બાત કો ભી જાનતા હે ઔર ઉસ બાત કો ભી જિસકો તુમ છુપાતે હો(૧૧૦)

وَاِنْ اَدْرِیْ لَعَلَّهٗ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ اِلٰى
ઔર મુજકો નહીં માલૂમ શાયદ વો તુમ્હારે લિયે ઈમ્તિહાન હો ઔર ફાયદા ઉઠા લેને કી

حِیْنٍ ﴿١١١﴾ قٰلَ رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّ ؕ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ
એક મોહલત હો(૧૧૧) પૈગમ્બરને કહા કે એ મેરે રબ! હક કે સાથ ફૈસલા કર દીજિયે ઔર હમારા રબ

الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ ﴿١١٢﴾ ع
રહમાન હે, ઉસીસે હમ ઉન બાતોં પર મદદ માંગતે હેં જો તુમ બયાન કરતે હો(૧૧૨)

سُوْرَة / رکوع ١٩ ع

منزل ٤

સૂરએ હજ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૫૨ સે ૫૫ તક મક્કા મુકર્રમહ ઔર મદીના મુનવ્વરહ કે બીચ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૭૮ આયતેં ઔર ૧૦ રુકૂઅ હેં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૦૩ નંબર પર હે, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૨૨ નંબર પર હે ઔર સૂરએ નૂર કે બાદ નાઝિલ હુઈ

ઈસમેં (૫૦૭૫) હુરૂફ હેં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૧૨૯૧) કલિમાત હેં

یٰۤاَیُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ ۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ
એ લોગો! અપને રબ સે ડરો, બેશક કયામત કા ઝલ્ઝલા બડી

شَیْءٌ عَظِیْمٌ ﴿١﴾ یَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ
ભારી ચીઝ હે(૧) જિસ દિન તુમ દેખોગે કે હર દૂધ પિલાનેવાલી અપને દૂર પીતે બચ્ચે કો

عَمَّاۤ اَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا
ભૂલ જાએગી ઔર હર હમલ વાલી અપના હમલ ડાલ દેગી

وَتَرَى النَّاسَ سُكٰرٰى وَمَا هُمْ بِسُكٰرٰى وَلٰكِنَّ
ઔર લોગ આપકો મદ્હોશ નઝર આએંગે, હાલાંકે વો મદ્હોશ ન હોંગે બલ્કે અલ્લાહ કા

عَذَابَ اللّٰهِ شَدِیْدٌ ﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یُّجَادِلُ
અઝાબ બડા હી સખ્ત હે(૨) ઔર લોગોં મેં કોઈ ઐસા ભી હે જો ઈલ્મ કે બગૈર

فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطٰنٍ مَّرِيْدٍ ﴿٣﴾

અલ્લાહ કે બારે મેં જઘડતા હૈ ઔર હર સરકશ શૈતાન કી પૈરવી કરને લગતા હૈ (૩)

كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهٗ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهٗ يُضِلُّهٗ

ઉસકી નિસ્બત યે લિખ દિયા ગયા હૈ કે જો શખ્સ ઉસકો દોસ્ત બનાએગા વો ઉસકો બેરાહ કર દેગા

وَيَهْدِيْهِ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ﴿٤﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ

ઔર ઉસકો જહન્નમ કા રાસ્તા દિખાએગા (૪) એ લોગો!

اِنْ كُنْتُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا خَلَقْنٰكُمْ

અગર તુમ દોબારા ઝિંદા કિયે જાને કે મુતઅલ્લિક શક મેં હો તો હમને તુમકો મિટ્ટી સે

مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ

પૈદા કિયા હૈ ફિર નુત્ફે સે ફિર ખૂન કે લોથડે સે ફિર ગોશ્ત કી

مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَّغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ ؕ

બોટી સે શકલ વાલી ઔર બગૈર શકલવાલી ભી તાકે હમ તુમ પર વાઝેહ કરેં,

وَنُقِرُّ فِي الْاَرْحَامِ مَا نَشَآءُ اِلٰۤى اَجَلٍ مُّسَمًّى

ઔર હમ (માઓં કે) રહમોં મેં ઠેહરા દેતે હૈં જો ચાહતે હૈં એક મુઅય્યન મુદ્દત તક

ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوْۤا اَشُدَّكُمْ ۚ

ફિર હમ તુમકો બચ્ચા બના કર બાહર લાતે હૈં ફિર તાકે તુમ અપની પૂરી જવાની તક પહુંચ જાઓ,

وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰۤى

ઔર તુમ મેં સે કોઈ શખ્સ પેહલે હી મર જાતા હૈ ઔર કોઈ શખ્સ બદ્તરીન ઉમ્ર તક

اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْۢ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْــًٔا ؕ

પહુંચા દિયા જાતા હૈ તાકે વો જાન લેને કે બાદ ફિર કુછ ન જાને,

وَتَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً فَاِذَاۤ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا

ઔર આપ ઝમીન કો દેખતે હો કે ખુશ્ક પડી હૈ ફિર જબ હમ ઉસ પર પાની

الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْۢبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ

બરસાતે હૈં તો વો તાઝા હો ગઈ ઔર ઉભર આઈ ઔર વો તરહ તરહ કી ખુશ્નુમા ચીઝેં

بَهِيْجٍ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهٗ يُحْيِ

ઉગાતી હૈ (૫) યે ઈસ લિયે કે અલ્લાહ હી હક હૈ ઔર બેજાનોં મેં જાન

الْمَوْتٰى وَاَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ۙ ﴿٦﴾ وَّاَنَّ السَّاعَةَ
ડાલતા હૈ, ઔર વો હર ચીઝ પર કાદિર હૈ (૬) ઔર યે કે કયામત

اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِى
આનેવાલી હૈ ઉસમેં કોઈ શક નહીં, ઔર અલ્લાહ ઝરૂર ઉન લોગોં કો ઉઠાએગા

الْقُبُوْرِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِى اللّٰهِ
જો કબરોં મેં હૈં (૭) ઔર લોગોં મેં કોઈ શખ્સ હૈ જો અલ્લાહ કી બાત મેં જઘડતા હૈ

بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ۙ ﴿٨﴾ ثَانِىَ
ઈલ્મ ઔર હિદાયત ઔર રોશન કિતાબ કે બગૈર (૮) તકબ્બુર કરતે હુએ

عِطْفِهٖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ لَهٗ فِى الدُّنْيَا
તાકે વો અલ્લાહ કી રાહ સે બેરાહ કર દે, ઉસકે લિયે દુનિયા મેં

خِزْىٌ وَّنُذِيْقُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿٩﴾
રુસ્વાઈ હૈ ઔર કયામત કે દિન હમ ઉસકો જલતી આગ કા અઝાબ ચખાએંગે (૯)

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدٰكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
યે તુમ્હારે હાથ કે કિયે હુએ કામોં કા બદલા હૈ ઔર અલ્લાહ અપને બંદોં પર

لِّلْعَبِيْدِ ﴿١٠﴾ ع وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى
ઝુલ્મ કરનેવાલા નહીં (૧૦) ઔર લોગોં મેં સે કોઈ હૈ જો કિનારે પર રેહ કર અલ્લાહ કી

حَرْفٍ ۚ فَاِنْ اَصَابَهٗ خَيْرُ ۨ اطْمَاَنَّ بِهٖ ۚ وَاِنْ
ઈબાદત કરતા હૈ, પસ અગર ઉસકો કોઈ ફાયદા પહુંચા તો વો ઉસ ઈબાદત પર કાઈમ હો ગયા, ઔર

اَصَابَتْهُ فِتْنَةُ ۨ انْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهٖ ۚ قف خَسِرَ الدُّنْيَا
અગર કોઈ આઝમાઈશ પેશ આઈ તો ઉલટા ફિર ગયા, ઉસને દુનિયા ભી ખો દી

وَالْاٰخِرَةَ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ﴿١١﴾ يَدْعُوْا
ઔર આખિરત ભી, યહી ખુલા હુવા નુકસાન હૈ (૧૧) વો અલ્લાહ કે સિવા ઐસી ચીઝ

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهٗ وَمَا لَا يَنْفَعُهٗ ؕ ذٰلِكَ
કો પુકારતા હૈ જો ન ઉસકો નુકસાન પહુંચા સકતી હૈ ઔર ન ઉસકો નફા પહુંચા સકતી હૈ, યે

هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿١٢﴾ ع يَدْعُوْا لَمَنْ ضَرُّهٗۤ اَقْرَبُ
ઈન્તિહાઈ દરજે કી ગુમરાહી હૈ (૧૨) વો ઐસી ચીઝ કો પુકારતા હૈ જિસકા નુકસાન ઉસકે નફે સે

منزل ۴
ع ٨

مِنۡ نَّفۡعِهٖ ؕ لَبِئۡسَ الۡمَوۡلٰى وَلَبِئۡسَ الۡعَشِيۡرُ ﴿۱۳﴾ اِنَّ

કરીબ તર હૈ, કૈસા બુરા કારસાઝ હૈ ઔર કૈસા બુરા રફીક હૈ (૧૩) બેશક

اللّٰهَ يُدۡخِلُ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ

અલ્લાહ ઉન લોગોં કો જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કિયે ઐસે બાગાત મેં દાખિલ કરેગા

تَجۡرِىۡ مِنۡ تَحۡتِهَا الۡاَنۡهٰرُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَفۡعَلُ مَا

જિનકે નીચે નેહરેં બેહ્તી હોંગી, અલ્લાહ કરતા હૈ જો વો

يُرِيۡدُ ﴿۱۴﴾ مَنۡ كَانَ يَظُنُّ اَنۡ لَّنۡ يَّنۡصُرَهُ اللّٰهُ فِى

ચાહતા હૈ (૧૪) જો શખ્સ યે ગુમાન રખતા હો કે અલ્લાહ દુનિયા ઔર આખિરત મેં ઉસકી

الدُّنۡيَا وَالۡاٰخِرَةِ فَلۡيَمۡدُدۡ بِسَبَبٍ اِلَى السَّمَآءِ ثُمَّ

મદદ નહીં કરેગા તો ઉસકો ચાહિયે કે એક રસ્સી આસમાન તક તાને ફિર ઉસકો

لۡيَـقۡطَعۡ فَلۡيَنۡظُرۡ هَلۡ يُذۡهِبَنَّ كَيۡدُهٗ مَا يَغِيۡظُ ﴿۱۵﴾

કાટ ડાલે ઔર દેખે કે કયા ઉસકી તદ્બીર ઉસકે ગુસ્સે કો દૂર કરનેવાલી બનતી હૈ (૧૫)

وَكَذٰلِكَ اَنۡزَلۡنٰهُ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ يَهۡدِىۡ

ઔર ઈસ તરહ હમને કુર્આન કો ખુલી ખુલી દલીલોં કે સાથ ઉતારા હૈ ઔર બેશક અલ્લાહ જિસે ચાહતા હૈ

مَنۡ يُّرِيۡدُ ﴿۱۶﴾ اِنَّ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَالَّذِيۡنَ هَادُوۡا

હિદાયત દે દેતા હૈ (૧૬) ઈસમેં કોઈ શક નહીં કે જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર જિન્હોંને યહૂદિય્યત ઈખ્તિયાર

وَالصّٰبِـِٕيۡنَ وَالنَّصٰرٰى وَالۡمَجُوۡسَ وَالَّذِيۡنَ اَشۡرَكُوۡۤا ۖ

કી ઔર સાબી ઓર નસારા ઔર મજૂસી ઔર જિન્હોંને શિર્ક કિયા,

اِنَّ اللّٰهَ يَفۡصِلُ بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ الۡقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى

અલ્લાહ ઈન સબકે દરમિયાન કયામત કે રોઝ ફૈસલા ફરમાએગા, બેશક અલ્લાહ

كُلِّ شَىۡءٍ شَهِيۡدٌ ﴿۱۷﴾ اَلَمۡ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسۡجُدُ

હર ચીઝ સે વાકિફ હૈ (૧૭) કયા આપ નહીં દેખતે કે અલ્લાહ હી કે આગે

لَهٗ مَنۡ فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنۡ فِى الۡاَرۡضِ وَالشَّمۡسُ

સજ્દહ કરતે હૈં જો આસમાનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં ઔર સૂરજ

وَالۡقَمَرُ وَالنُّجُوۡمُ وَالۡجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَآبُّ

ઓર ચાંદ ઔર સિતારે ઔર પહાડ ઓર દરખ્ત ઔર ચોપાએ

وَكَثِيْرٌ مِّنَ النَّاسِ ؕ وَكَثِيْرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ؕ

ઔર બહોત સે ઈન્સાન, ઔર બહોત સે ઐસે હૈં જિન પર અઝાબ ષાબિત હો ચુકા હૈ,

وَمَنْ يُّهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّكْرِمٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ

ઔર જિસકો અલ્લાહ ઝલીલ કર દે તો ઉસકો કોઈ ઈઝ્ઝત દેનેવાલા નહીં, બેશક અલ્લાહ કરતા હે

مَا يَشَآءُ ۩ ﴿۱۸﴾ هٰذٰنِ خَصْمٰنِ اخْتَصَمُوْا فِیْ رَبِّهِمْ ز

જો વો ચાહતા હે ﴿۱۸﴾ યે દો ગિરોહ હૈં જિન્હોંને અપને રબ કે બારે મેં જઘડા કિયા,

فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ ؕ

પસ જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા ઉનકે લિયે આગ કે કપડે તૈયાર કિયે જાએંગે,

يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوْسِهِمُ الْحَمِيْمُ ﴿۱۹﴾ يُصْهَرُ

ઉનકે સરોં કે ઉપર સે ખોલતા હુવા પાની ડાલા જાએગા ﴿۱۹﴾ ઉસસે ઉનકે

بِهٖ مَا فِیْ بُطُوْنِهِمْ وَالْجُلُوْدُ ﴿۲۰﴾ وَلَهُمْ مَّقَامِعُ

પેટ કી ચીઝેં તક ગલ જાએંગી ઔર ખાલેં ભી ﴿۲۰﴾ ઔર ઉનકે લિયે વહાં લોહે કે

مِنْ حَدِيْدٍ ﴿۲۱﴾ كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا مِنْ

હથોડે હોંગે ﴿۲۱﴾ જબ ભી વો ગભરા કર ઉસસે બાહર નિકલના ચાહેંગે

غَمٍّ اُعِيْدُوْا فِيْهَا ق وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿۲۲﴾ ع

તો ફિર ઉસમેં ધકેલ દિયે જાએંગે ઔર (કહા જાએગા) ચખતે રહો જલને કા અઝાબ ﴿۲۲﴾

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

બેશક જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કિયે અલ્લાહ ઉનકો ઐસે બાગાત મેં

جَنّٰتٍ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا

દાખિલ કરેગા જિનકે નીચે નેહરેં જારી હોંગી, ઉનકો વહાં સોને કે

مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ؕ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا

કંગન ઔર મોતી પેહનાએ જાએંગે ઔર વહાં ઉનકા લિબાસ

حَرِيْرٌ ﴿۲۳﴾ وَهُدُوْٓا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚ

રેશમ હોગા ﴿۲۳﴾ ઔર ઉનકો પાકીઝા કોલ કી હિદાયત બખ્શી ગઈ થી

وَهُدُوْٓا اِلٰى صِرَاطِ الْحَمِيْدِ ﴿۲۴﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

ઔર ઉનકો ખુદાએ હમીદ કા રાસ્તા દિખાયા ગયા થા ﴿۲۴﴾ બેશક જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા હે

وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
ઔર વો લોગોં કો અલ્લાહ કી રાહ સે ઔર મસ્જિદે હરામ સે રોકતે હૈં

الَّذِىْ جَعَلْنٰهُ لِلنَّاسِ سَوَآءَ ۨ الْعَاكِفُ فِيْهِ
જિસકો હમને લોગોં કે લિયે બનાયા હૈ જિસમેં મકામી બાશિન્દે ઔર બાહર સે આનેવાલે

وَالْبَادِ ؕ وَمَنْ يُّرِدْ فِيْهِ بِاِلْحَادٍۢ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ
બરાબર હૈં, ઔર જો ઉસ મસ્જિદ મેં ઈન્સાફ સે હટ કર ઝુલ્મ કા રાસ્તા ઈખ્તિયાર કરેગા ઉસકો હમ

مِنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢٥﴾ ع وَاِذْ بَوَّاْنَا لِاِبْرٰهِيْمَ مَكَانَ
દર્દનાક અઝાબ કા મઝા ચખાએંગે (૨૫) ઔર જબ હમને ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)કો બૈતુલ્લાહ કી જગહ બતા દી

الْبَيْتِ اَنْ لَّا تُشْرِكْ بِىْ شَيْـًٔا وَّطَهِّرْ بَيْتِىَ
કે મેરે સાથ કિસી ચીઝ કો શરીક ન કરના ઔર મેરે ઘર કો પાક રખના તવાફ

لِلطَّآئِفِيْنَ وَالْقَآئِمِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿٢٦﴾
કરનેવાલોં કે લિયે ઔર કિયામ કરનેવાલોં કે લિયે ઔર રુકૂઅ ઔર સજદહ કરનેવાલોં કે લિયે (૨૬)

وَاَذِّنْ فِى النَّاسِ بِالْحَجِّ يَاْتُوْكَ رِجَالًا وَّعَلٰى
ઔર લોગોં મેં હજ કા એ'લાન કીજિયે વો આપકે પાસ આએંગે પૈરોં પર ચલ કર

كُلِّ ضَامِرٍ يَّاْتِيْنَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيْقٍ ﴿٢٧﴾ لا
ઔર દુબ્લે ઉંટોં પર સવાર હો કર જો કે દૂર દરાઝ રાસ્તોં સે આએંગે (૨૭)

لِّيَشْهَدُوْا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ فِىْٓ
તાકે વો અપને ફાયદે કી જગહોં પર પહુંચેં ઓર ચંદ મા'લૂમ દિનોં મેં

اَيَّامٍ مَّعْلُوْمٰتٍ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْۢ بَهِيْمَةِ
ઉન ચોપાયોં પર અલ્લાહ કા નામ લેં જો ઉસને ઉન્હેં બખ્શે

الْاَنْعَامِ ۚ فَكُلُوْا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْبَآئِسَ الْفَقِيْرَ ﴿٢٨﴾ ز
હૈં, પસ ઉસમેં સે ખાઓ ઔર મુસીબત ઝદા મોહતાજ કો ખિલાઓ (૨૮)

ثُمَّ لْيَقْضُوْا تَفَثَهُمْ وَلْيُوْفُوْا نُذُوْرَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوْا
તો ચાહિયે કે વો અપના મેલ–કુચેલ ખતમ કર દેં ઔર અપની નઝરેં પૂરી કરેં ઔર ઉસ કદીમ ઘર કા

بِالْبَيْتِ الْعَتِيْقِ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ ق وَمَنْ يُّعَظِّمْ حُرُمٰتِ
તવાફ કરેં (૨૯) યે બાત હો ચુકી, ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ કી

اللّٰهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ؕ وَاُحِلَّتْ لَكُمُ હુરમતોં કી તા'ઝીમ કરેગા તોવો ઉસકે હક મેં ઉસકે રબ કે નઝદીક બેહતર હૈ, ઔર તુમ્હારે લિયે ચોપાયે
الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ હલાલ કર દિયે ગયે હૈં સિવાય ઉનકે જો તુમકો પઢ કર સુનાએ જા ચુકે હૈં, તો તુમ બુતોં કી
مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوْا قَوْلَ الزُّوْرِ ۙ﴿۳۰﴾ حُنَفَآءَ ગંદગી સે બચો ઔર જૂઠી બાત સે બચો (૩૦) અલ્લાહ કી તરફ યકસૂ હો કર
لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِيْنَ بِهٖ ؕ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ રહો, ઉસકે સાથ કિસીકો શરીક ન ઠેહરાઓ, ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ કે સાથ શરીક કરતા હૈ
فَكَاَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَآءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْوِيْ તો ગોયા વો આસમાન સે ગિર પડા ફિર ચિડિયાં ઉસકો ઉચક લેં યા હવા ઉસકો
بِهِ الرِّيْحُ فِيْ مَكَانٍ سَحِيْقٍ ﴿۳۱﴾ ذٰلِكَ ۗ وَمَنْ કિસી દૂર દરાઝ મુકામ પર લે જા કર ડાલ દે (૩૧) યે બાત હો ચુકી, ઔર જો શખ્સ
يُّعَظِّمْ شَعَآئِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوْبِ ﴿۳۲﴾ અલ્લાહ કી યાદગાર નિશાનિયોં કા પૂરા લિહાઝ રખ્ખેગા તો યે દિલ કે તક્વે કી બાત હૈ (૩૨)
لَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَآ તુમકો ઉનસે એક મુકર્રર વકત તક ફાયદા ઉઠાના હૈ ફિર ઉનકો કુર્બાની કે લિયે કદીમ ઘર
اِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيْقِ ﴿۳۳﴾ ع وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا કી તરફ લે જાના હૈ (૩૩) ઔર હમને હર ઉમ્મત કે લિયે કુર્બાની કરના મુકર્રર કિયા
لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْۢ بَهِيْمَةِ તાકે વો ઉન ચોપાયોં પર અલ્લાહ કા નામ લેં જો ઉસને ઉનકો અતા
الْاَنْعَامِ ؕ فَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَلَهٗٓ اَسْلِمُوْا ؕ કિયે હૈં, પસ તુમ્હારા મા'બૂદ એક હી મા'બૂદ હૈ તો તુમ ઉસી કે હો કર રહો
وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِيْنَ ۙ﴿۳۴﴾ الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ ઔર આજિઝી કરનેવાલોં કો બશારત દે દીજિયે (૩૪) જિનકા હાલ યે હૈ કે જબ અલ્લાહ કા ઝિક્ર કિયા જાતા
وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَالصّٰبِرِيْنَ عَلٰى مَآ اَصَابَهُمْ હૈ તો ઉનકે દિલ કાંપ ઉઠતે હૈં ઔર જો ઉન પર પડે ઉસકો સેહ્ને વાલે

منزل ۴

ع ۴

وَالْمُقِيْمِي الصَّلٰوةِ ۙ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٣٥﴾
ઔર નમાઝ કી પાબંદી કરનેવાલે ઔર જો કુછ હમને ઉનકો દિયા હૈ વો ઉસમેં સે ખર્ચ કરતે હૈં (૩૫)

وَالْبُدْنَ جَعَلْنٰهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ لَكُمْ
ઔર કુર્બાની કે ઉંટોં કો હમને તુમ્હારે લિયે અલ્લાહ કી યાદગાર નિશાની બનાયા હૈ, ઉનમેં

فِيْهَا خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ ۚ
તુમ્હારે લિયે ભલાઈ હૈ, પસ ઉનકો ખડા કરકે ઉન પર અલ્લાહ કા નામ લો,

فَاِذَا وَجَبَتْ جُنُوْبُهَا فَكُلُوْا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا
ફિર જબ વો કરવટ કે બલ ગિર પડેં તો ઉનમેં સે ખાઓ ઔર બેસુવાલ

الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ؕ كَذٰلِكَ سَخَّرْنٰهَا لَكُمْ
મોહતાજ ઔર સાઈલ કો ખિલાઓ, ઈસ તરહ હમને ઉન જાનવરોં કો તુમ્હારે તાબેઅ કર દિયા હૈ,

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَّنَالَ اللّٰهَ لُحُوْمُهَا
તાકે તુમ શુક્ર અદા કરો (૩૬) ઔર અલ્લાહ કો ન ઉનકા ગોશ્ત પહુંચતા હૈ

وَلَا دِمَآؤُهَا وَلٰكِنْ يَّنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْ ؕ
ઔર ન ઉનકા ખૂન, બલ્કે અલ્લાહ કો સિર્ફ તુમ્હારા તક્વા પહુંચતા હૈ,

كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا
ઈસ તરહ અલ્લાહને ઉનકો તુમ્હારે લિયે તાબેઅ કર દિયા હૈ તાકે તુમ અલ્લાહ કી બખ્શી હુઈ હિદાયત પર

هَدٰىكُمْ ؕ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدٰفِعُ
ઉસકી બડાઈ બયાન કરો ઔર નેકી કરનેવાલોં કો ખુશખબરી દે દીજિયે (૩૭) બેશક અલ્લાહ ઉન લોગોં કી

عَنِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ
જાનિબ સે દિફાઅ કરતા હૈ જો ઈમાન લાએ, બેશક અલ્લાહ બદ્ અહદોં ઔર નાશુક્રોં કો પસંદ

كَفُوْرٍ ﴿٣٨﴾ اُذِنَ لِلَّذِيْنَ يُقٰتَلُوْنَ بِاَنَّهُمْ ظُلِمُوْا ؕ
નહીં કરતા (૩૮) ઈજાઝત દે દી ગઈ ઉન લોગોં કો જિનસે લડાઈ કી જા રહી હૈ ઈસ વજહ સે કે ઉન પર ઝુલ્મ

وَاِنَّ اللّٰهَ عَلٰى نَصْرِهِمْ لَقَدِيْرُ ۨ ﴿٣٩﴾ الَّذِيْنَ
કિયા ગયા હૈ, ઔર બેશક અલ્લાહ ઉનકી મદદ પર કાદિર હૈ (૩૯) વો લોગ

اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ اِلَّآ اَنْ يَّقُوْلُوْا
જો અપને ઘરોં સે બે વજહ નિકાલે ગયે સિર્ફ ઈસ લિયે કે વો કેહતે હૈં

رَبُّنَا اللّٰهُ ؕ وَلَوۡلَا دَفۡعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعۡضَهُمۡ
કે હમારા રબ અલ્લાહ હૈ, ઔર અગર અલ્લાહ લોગોં કો એક દૂસરે કે ઝરિયે

بِبَعۡضٍ لَّهُدِّمَتۡ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَّصَلَوٰتٌ
દફઅ ન કરતા રહે તો ખાનકાહેં ઔર ગિર્જા ઔર ઈબાદત ખાને ઔર મસ્જિદેં

وَّمَسٰجِدُ يُذۡكَرُ فِيۡهَا اسۡمُ اللّٰهِ كَثِيۡرًا ؕ
જિનમેં અલ્લાહ કા નામ કષ્રત સે લિયા જાતા હૈ ધા દિયે જાતે,

وَلَيَنۡصُرَنَّ اللّٰهُ مَنۡ يَّنۡصُرُهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِىٌّ
ઔર અલ્લાહ ઉસકી ઝરૂર મદદ કરેગા જો અલ્લાહ કી મદદ કરે, બેશક અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ,

عَزِيۡزٌ ﴿٤٠﴾ اَلَّذِيۡنَ اِنۡ مَّكَّنّٰهُمۡ فِى الۡاَرۡضِ
ઝોરવાલા હૈ (૪૦) યે વો લોગ હૈં જિનકો અગર હમ ઝમીન મેં ગલ્બહ દેં

اَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ وَاَمَرُوۡا
તો વો નમાઝ કા એહ્તેમામ કરેંગે ઔર ઝકાત અદા કરેંગે ઔર નેકી કા

بِالۡمَعۡرُوۡفِ وَنَهَوۡا عَنِ الۡمُنۡكَرِ ؕ وَلِلّٰهِ عَاقِبَةُ
હુકમ દેંગે ઔર બુરાઈ સે રોકેંગે, ઔર સબ કામોં કા અંજામ અલ્લાહ હી કે

الۡاُمُوۡرِ ﴿٤١﴾ وَاِنۡ يُّكَذِّبُوۡكَ فَقَدۡ كَذَّبَتۡ
ઈખ્તિયાર મેં હૈ (૪૧) ઔર અગર વો આપકો જુઠલાએં તો ઉનસે પેહલે કૌમે નૂહ

قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوۡحٍ وَّعَادٌ وَّثَمُوۡدُ ﴿٤٢﴾ وَقَوۡمُ
ઔર આદ ઔર ષમૂદ જુઠલા ચુકે હૈં (૪૨) ઔર કૌમે ઈબ્રાહીમ

اِبۡرٰهِيۡمَ وَقَوۡمُ لُوۡطٍ ﴿٤٣﴾ وَّاَصۡحٰبُ مَدۡيَنَ ۚ وَكُذِّبَ
ઔર કૌમે લૂત (૪૩) ઔર મદ્યન કે લોગ ભી, ઔર મૂસા કો જુઠલાયા ગયા

مُوۡسٰى فَاَمۡلَيۡتُ لِلۡكٰفِرِيۡنَ ثُمَّ اَخَذۡتُهُمۡ ۚ
ફિર મૈંને મુન્કિરોં કો ઢીલ દી ફિર મૈંને ઉનકો પકડ લિયા

فَكَيۡفَ كَانَ نَكِيۡرِ ﴿٤٤﴾ فَكَاَيِّنۡ مِّنۡ قَرۡيَةٍ
પસ કૈસા હુવા મેરા અઝાબ (૪૪) પસ કિતની હી બસ્તિયાં હૈં

اَهۡلَكۡنٰهَا وَهِىَ ظَالِمَةٌ فَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلٰى
જિનકો હમને હલાક કર દિયા ઔર વો ઝાલિમ થીં, પસ અબ વો અપની છતોં પર

عُرُوْشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَّقَصْرٍ مَّشِيْدٍ ۝۴۵
ઉલ્ટી પડી હૈં ઔર કિતને હી બેકાર કુવેં ઔર કિતને પુખ્તા મહલ જો વેરાન પડે હુએ હૈં ۝۴۵

اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَتَكُوْنَ لَهُمْ قُلُوْبٌ
કયા યે લોગ ઝમીન મેં ચલે ફિરે નહીં કે ઉનકે દિલ ઐસે હો જાતે કે વો

يَّعْقِلُوْنَ بِهَآ اَوْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ۚ فَاِنَّهَا
ઉનસે સમજતે યા ઉનકે કાન ઐસે હો જાતે કે વો ઉનસે સુનતે, કયૂંકે

لَا تَعْمَى الْاَبْصَارُ وَلٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوْبُ الَّتِيْ
આંખેં અંધી નહીં હોતીં બલ્કે વો દિલ અંધે હો જાતે હૈં જો

فِي الصُّدُوْرِ ۝۴۶ وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ
સીનોં મેં હૈં ۝۴۶ ઔર યે લોગ આપસે અઝાબ કે લિયે જલ્દી કિયે હુએ હૈં, ઔર અલ્લાહ

يُّخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهٗ ؕ وَاِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ
હરગિઝ અપને વાદે કે ખિલાફ કરનેવાલા નહીં હૈ, ઔર આપકે રબ કે યહાં કા એક દિન

كَاَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ۝۴۷ وَكَاَيِّنْ مِّنْ
તુમ્હારે શુમાર કે એઅ્તેબાર સે એક હઝાર સાલ કે બરાબર હોતા હૈ ۝۴۷ ઔર કિતની હી

قَرْيَةٍ اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ اَخَذْتُهَا ۚ
બસ્તિયાં હૈં જિનકો હમને ઢીલ દી ઔર વો ઝાલિમ થીં, ફિર મૈંને ઉનકો પકડ લિયા

وَاِلَيَّ الْمَصِيْرُ ۝۴۸ قُلْ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَآ
ઔર મેરી હી તરફ લૌટ કર આના હૈ ۝۴۸ કેહ દીજિયે કે એ લોગો! મૈં તુમ્હારે લિયે

اَنَا لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝۴۹ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
એક ખુલા હુવા ડરાનેવાલા હું ۝۴۹ પસ જો લોગ ઈમાન લાએ

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ
ઔર અચ્છે કામ કિયે ઉનકે લિયે મગ્ફિરત હૈ ઔર ઈઝ્ઝત કી

كَرِيْمٌ ۝۵۰ وَالَّذِيْنَ سَعَوْا فِيْۤ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ
રોઝી ۝۵۰ ઔર જો લોગ હમારી આયતોં કો નીચા દિખાને કે લિયે દોડે

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۝۵۱ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ
વહી દોઝખ વાલે હૈં ۝۵۱ ઔર હમને આપસે પેહલે

قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ وَّلَا نَبِيٍّ اِلَّآ اِذَا تَمَنّٰٓى اَلْقَى
જો ભી રસૂલ ઔર નબી ભેજા તો જબ ઉસને કુછ પઢ્હા તો શૈતાન ને

الشَّيْطٰنُ فِيْٓ اُمْنِيَّتِهٖ ۚ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا يُلْقِى
ઉસકે પઢ્હને મેં મિલા દિયા, ફિર અલ્લાહ શૈતાન કે ડાલે હુએ કો

الشَّيْطٰنُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ اٰيٰتِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ
મિટા દેતા હૈ ફિર અલ્લાહ અપની આયતોં કો પુખ્તા કર દેતા હૈ, ઔર અલ્લાહ ઈલ્મવાલા,

حَكِيْمٌ ﴿۵٢﴾ لِّيَجْعَلَ مَا يُلْقِى الشَّيْطٰنُ فِتْنَةً
હિકમતવાલા હૈ (૫૨) તાકે જો કુછ શૈતાન ને મિલાયા હૈ ઉસસે વો ઉન લોગોં કો જાંચે

لِّلَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْقَاسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ ؕ
જિનકે દિલોં મેં રોગ હૈ ઔર જિનકે દિલ સખ્ત હૈં,

وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَفِيْ شِقَاقٍۭ بَعِيْدٍ ﴿۵٣﴾ وَّلِيَعْلَمَ
ઔર ઝાલિમ લોગ મુખાલફત મેં બહોત દૂર નિકલ ગયે હૈં (૫૩) ઔર તાકે વો લોગ

الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ
જિનકો ઈલ્મ મિલા હૈ જાન લેં કે યે હકીકત મેં આપકે રબ કી તરફ સે હૈ

فَيُؤْمِنُوْا بِهٖ فَتُخْبِتَ لَهٗ قُلُوْبُهُمْ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ
ફિર વો ઉસ પર યકીન લાએં ઔર ઉનકે દિલ ઉસકે આગે જુક જાએં, ઔર અલ્લાહ

لَهَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۵۴﴾
ઈમાન લાને વાલોં કો ઝરૂર સીધા રાસ્તા દિખાતા હૈ (૫૪)

وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتّٰى
ઔર ઈન્કાર કરનેવાલે લોગ હમેશા ઉસકી તરફ સે શક મેં પડે રહેંગે

تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً اَوْ يَاْتِيَهُمْ عَذَابُ
યહાં તક કે અચાનક ઉન પર કયામત આ જાએ યા એક મન્હૂસ દિન કા

يَوْمٍ عَقِيْمٍ ﴿۵۵﴾ اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ؕ يَحْكُمُ
અઝાબ આ જાએ (૫૫) ઉસ દિન સારા ઈખ્તિયાર સિર્ફ અલ્લાહ કો હોગા, વો ઉનકે દરમિયાન

بَيْنَهُمْ ؕ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِيْ
ફૈસલા ફરમાએગા, પસ જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર અચ્છે કામ કિયે વો નેઅમત કે

جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا
બાગોં મેં હોંગે ﴿٥٦﴾ ઔર જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા ઔર હમારી આયતોં કો જુઠલાયા

فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِيْنَ
તો ઉનકે લિયે ઝિલ્લત કા અઝાબ હૈ ﴿٥٧﴾ ઔર જિન લોગોંને

هَاجَرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلُوْٓا اَوْ مَاتُوْا
અલ્લાહ કી રાહ મેં અપના વતન છોડા ફિર વો કત્લ કર દિયે ગયે યા વો મર ગયે

لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ
અલ્લાહ ઝરૂર ઉનકો અચ્છા રિઝ્ક દેગા, ઔર બેશક અલ્લાહ હી સબસે બેહતર

خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٥٨﴾ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَّرْضَوْنَهٗ ؕ
રિઝ્ક દેનેવાલા હૈ ﴿٥٨﴾ વો ઉનકો ઐસી જગહ પહુંચાએગા જિસસે વો રાઝી હોંગે,

وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ﴿٥٩﴾ ذٰلِكَ ۚ وَمَنْ
ઔર બેશક અલ્લાહ જાનનેવાલા, બુર્દબાર હૈ ﴿٥٩﴾ યે હો ચુકા, ઔર જો શખ્સ

عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوْقِبَ بِهٖ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ
બદલા લે વૈસા હી જૈસા ઉસકે સાથ કિયા ગયા થા ઔર ફિર ઉસ પર ઝયાદતી કી જાએ

لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ﴿٦٠﴾ ذٰلِكَ
તો અલ્લાહ ઝરૂર ઉસકી મદદ કરેગા, બેશક અલ્લાહ માફ કરનેવાલા, દરગુઝર કરનેવાલા હૈ ﴿٦٠﴾ યે ઈસ

بِاَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ
લિયે કે અલ્લાહ રાત કો દિન મેં દાખિલ કરતા હૈ ઔર દિન કો રાત મેં

فِي الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٦١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ
દાખિલ કરતા હૈ, ઔર અલ્લાહ સુનનેવાલા, દેખનેવાલા હૈ ﴿٦١﴾ યે ઈસ લિયે કે

اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ
અલ્લાહ હી હક હૈ ઔર વો સબ બાતિલ હૈં જિન્હેં અલ્લાહ કો છોડ કર

هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٦٢﴾
લોગ પુકારતે હૈં, ઔર બેશક અલ્લાહ હી સબસે ઉપર હૈ, સબસે બડા હૈ ﴿٦٢﴾

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۫ فَتُصْبِحُ
કયા આપ નહીં દેખતે કે અલ્લાહને આસમાન સે પાની બરસાયા ફિર ઝમીન

الْاَرْضُ مُخْضَرَّةً ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ۚ ﴿٦٣﴾ لَهٗ

સર સબ્ઝ હો ગઈ, બેશક અલ્લાહ બારીક બીં હૈ, ખબર રખનેવાલા હૈ (૬૩) ઉસી કા હૈ

مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ

જો કુછ આસમાનોં મેં હૈ ઔર જો કુછ ઝમીન મેં હૈ, બેશક અલ્લાહ હી હૈ

الْغَنِىُّ الْحَمِيْدُ ﴿٦۴﴾ ع اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ

જો બેનિયાઝ હૈ, તઅ્રીફોં વાલા હૈ (૬૪) કયા આપ દેખતે નહીં કે અલ્લાહને ઝમીન કી ચીઝોં કો

مَّا فِى الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِىْ فِى الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ ؕ

તુમ્હારે કામ મેં લગા રખ્ખા હૈ ઔર કશ્તી કો ભી કે વો ઉસકે હુકમ સે સમન્દર મેં ચલતી હૈ,

وَيُمْسِكُ السَّمَآءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا

ઔર વો આસમાન કો ઝમીન પર ગિરને સે થામે હુએ હૈ મગર યે કે ઉસકે

بِاِذْنِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٦۵﴾

હુકમ સે, બેશક અલ્લાહ લોગોં પર નરમી કરનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૬૫)

وَهُوَ الَّذِىْۤ اَحْيَاكُمْ ز ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ؕ

ઔર વહી હૈ જિસને તુમકો ઝિંદગી દી ફિર વો તુમકો મોત દેતા હૈ ફિર વો તુમકો ઝિંદા કરેગા,

اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا

બેશક ઈન્સાન બડા હી નાશુક્રા હૈ (૬૬) ઔર હમને હર ઉમ્મત કે લિયે એક તરીકા

مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوْهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِى الْاَمْرِ

મુકર્રર કિયા કે વો ઉસકી પૈરવી કરતે થે, પસ વો ઈસ મા'મલે મેં આપસે જઘડા ન કરેં

وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ ؕ اِنَّكَ لَعَلٰى هُدًى مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٦٧﴾

ઔર આપ અપને રબ કી તરફ બુલાઈયે, યકીનન્ આપ સીધે રાસ્તે પર હો (૬૭)

وَاِنْ جٰدَلُوْكَ فَقُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٦٨﴾

અગર વો આપસે જઘડા કરેં તો કેહ દીજિયે કે અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ જો કુછ તુમ કર રહે હો (૬૮)

اَللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ

અલ્લાહ કયામત કે દિન તુમ્હારે દરમિયાન ઉસ ચીઝ કા ફૈસલા કર દેગા જિસમેં તુમ

تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِى

ઈખ્તિલાફ કર રહે હો (૬૯) કયા આપ નહીં જાનતે કે આસમાન વ ઝમીન કી હર ચીઝ

السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ فِىْ كِتٰبٍ ؕ اِنَّ

અલ્લાહ કે ઈલ્મ મેં હે, સબ કુછ એક કિતાબ મેં હે, બેશક

ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿۷۰﴾ وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ

યે અલ્લાહ કે લિયે આસાન હે ﴿۷۰﴾ ઔર વો અલ્લાહ કે સિવા ઉનકી ઈબાદત કરતે હૈં

اللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّمَا لَيْسَ لَهُمْ

જિનકે હક મેં અલ્લાહને કોઈ દલીલ નહીં ઉતારી ઔર ન ઉનકે બારે મેં ઉનકો

بِهٖ عِلْمٌ ؕ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ نَّصِيْرٍ ﴿۷۱﴾ وَاِذَا تُتْلٰى

કોઈ ઈલ્મ હે, ઔર ઝાલિમોં કા કોઈ મદદગાર નહીં ﴿۷۱﴾ ઔર જબ ઉનકો

عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ تَعْرِفُ فِىْ وُجُوْهِ الَّذِيْنَ

હમારી વાઝેહ આયતેં પઢ કર સુનાઈ જાતી હૈં તો આપ મુન્કિરોં કે ચેહરોં પર બુરે આષાર

كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ؕ يَكَادُوْنَ يَسْطُوْنَ بِالَّذِيْنَ

દેખતે હો ગોયા કે વો ઉન લોગોં પર હમ્લા કર દેંગે જો ઉનકો હમારી આયતેં

يَتْلُوْنَ عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا ؕ قُلْ اَفَاُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ

પઢ કર સુના રહે હૈં, કેહ દીજિયે કે કયા મેં તુમકો બતાઉં કે ઈસસે બદ્તર ચીઝ

مِّنْ ذٰلِكُمْ ؕ اَلنَّارُ ؕ وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ

કયા હે, વો આગ હે જિસકા અલ્લાહને ઉન લોગોં સે વા'દા કિયા હે જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા

وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۷۲﴾ ع يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ

ઔર વો બહોત બુરા ઠિકાના હે ﴿۷۲﴾ એ લોગો! એક મિષાલ બયાન કી જાતી હે

فَاسْتَمِعُوْا لَهٗ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ

તો ઉસકો ગોર સે સુનો, તુમ લોગ અલ્લાહ કે સિવા જિસ ચીઝ કો પુકારતે હો

اللّٰهِ لَنْ يَّخْلُقُوْا ذُبَابًا وَّلَوِ اجْتَمَعُوْا لَهٗ ؕ

વો એક મખ્ખી ભી પૈદા નહીં કર સકતે અગરચે સબ કે સબ ઉસકે લિયે જમા હો જાએં,

وَاِنْ يَّسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْـًٔا لَّا يَسْتَنْقِذُوْهُ

ઔર અગર મખ્ખી ઉનસે કુછ છીન લે તો વો ઉસકો ઉસસે છુડા નહીં સકતે,

مِنْهُ ؕ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوْبُ ﴿۷۳﴾ مَا قَدَرُوا

મદદ ચાહનેવાલે ભી કમઝોર ઔર જિનસે મદદ ચાહી ગઈ વો ભી કમઝોર ﴿۷۳﴾ ઉન્હોંને અલ્લાહ કી કદ્ર

اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِیٌّ عَزِیْزٌ ﴿٧٤﴾ اَللّٰهُ
ન પેહચાની જૈસા કે ઉસકે પેહચાનને કા હક હૈ, બેશક અલ્લાહ તાકતવર હૈ, ગાલિબ હૈ (૭૪) અલ્લાહ

یَصْطَفِیْ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَّمِنَ النَّاسِ ؕ اِنَّ
ફરિશ્તોં મેં સે અપના પૈગામ પહુંચાનેવાલા ચુનતા હૈ ઔર ઈન્સાનોં મેં સે ભી, બેશક

اللّٰهَ سَمِیْعٌۢ بَصِیْرٌ ﴿٧٥﴾ یَعْلَمُ مَا بَیْنَ اَیْدِیْهِمْ
અલ્લાહ સુનનેવાલા, દેખનેવાલા હૈ (૭૫) વો જાનતા હૈ જો કુછ ઉનકે આગે હૈ ઔર જો કુછ

وَمَا خَلْفَهُمْ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٧٦﴾ یٰۤاَیُّهَا
ઉનકે પીછે હૈ, ઔર અલ્લાહ હી કી તરફ લૌટતે હૈં સારે મુઆમલાત (૭૬) એ

الَّذِیْنَ اٰمَنُوا ارْكَعُوْا وَاسْجُدُوْا وَاعْبُدُوْا رَبَّكُمْ
ઈમાનવાલો! રુકૂઅ ઔર સજ્દહ કિયા કરો ઔર અપને રબ કી ઈબાદત કરો

وَافْعَلُوا الْخَیْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٧٧﴾ السجدة وَجَاهِدُوْا
ઔર ભલાઈ કે કામ કરો, તાકે તુમ કામયાબ હો (૭૭) ઔર અલ્લાહ કી રાહ મેં

فِی اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ ؕ هُوَ اجْتَبٰىكُمْ وَمَا جَعَلَ
કોશિશ કરો જૈસાકે કોશિશ કરને કા હક હૈ, ઉસને તુમકો ચુના હૈ ઔર ઉસને દીન કે

عَلَیْكُمْ فِی الدِّیْنِ مِنْ حَرَجٍ ؕ مِلَّةَ اَبِیْكُمْ
મા'મલે મેં તુમ પર કોઈ તંગી નહીં રખ્ખી, તુમ્હારે બાપ ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)

اِبْرٰهِیْمَ ؕ هُوَ سَمّٰىكُمُ الْمُسْلِمِیْنَ ۙ۬ مِنْ قَبْلُ
કા દીન, ઉસીને તુમ્હારા નામ મુસ્લિમ રખ્ખા, ઈસસે પેહલે

وَفِیْ هٰذَا لِیَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِیْدًا عَلَیْكُمْ
ઔર ઈસ કુર્આન મેં ભી તાકે રસૂલ તુમ પર ગવાહ હો

وَتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ ۖۚ فَاَقِیْمُوا الصَّلٰوةَ
ઔર તુમ લોગોં પર ગવાહ બનો, પસ નમાઝ કાઈમ કરો

وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاعْتَصِمُوْا بِاللّٰهِ ؕ هُوَ مَوْلٰىكُمْ ۚ
ઔર ઝકાત અદા કરો ઔર અલ્લાહ કો મઝબૂત પકડો, વહી તુમ્હારા માલિક હૈ,

فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِیْرُ ﴿٧٨﴾ ع
પસ કેસા અચ્છા માલિક હૈ ઔર કેસા અચ્છા મદદગાર હૈ (૭૮)

સૂરએ મો'મિન મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૧૮ આયતેં ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૭૪ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૨૩ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ અંબિયા કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૪૮૦૨) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૧૮૪૦) કલિમાત હૈં

قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُوْنَ ۙ ١ الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ صَلَاتِهِمْ

યકીનન્ ફલાહ પાઈ ઈમાનવાલોંને (૧) જો અપની નમાઝ મેં જુકનેવાલે

خٰشِعُوْنَ ۙ ٢ وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُوْنَ ۙ ٣

હૈં (૨) ઔર જો લગ્વ બાતોં સે એઅ્રાઝ કરતે હૈં (૩)

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فٰعِلُوْنَ ۙ ٤ وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ

ઔર જો ઝકાત અદા કરનેવાલે હૈં (૪) ઔર જો અપની શર્મગાહોં કી હિફાઝત કરને

حٰفِظُوْنَ ۙ ٥ اِلَّا عَلٰۤى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ

વાલે હૈં (૫) સિવાય અપની બીવીયોં કે ઔર ઉન બાંદિયોં કે જો ઉને કબ્ઝે મેં હોં

فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُوْمِيْنَ ۚ ٦ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ

કે ઉન પર વો કાબિલે મલામત નહીં (૬) અલબત્તા જો ઈસકે અલાવહ ચાહેં તો વહી

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعٰدُوْنَ ۚ ٧ وَالَّذِيْنَ هُمْ لِاَمٰنٰتِهِمْ

ઝયાદતી કરનેવાલે હૈં (૭) ઔર જો અપની અમાનતોં ઔર અપને અહદ કા

وَعَهْدِهِمْ رٰعُوْنَ ۙ ٨ وَالَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَوٰتِهِمْ

ખયાલ રખનેવાલે હૈં (૮) ઔર જો અપની નમાઝોં કી હિફાઝત કરતે

يُحَافِظُوْنَ ۘ ٩ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوٰرِثُوْنَ ۙ ١٠ الَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ

હૈં (૯) યહી લોગ વારિષ હોનેવાલે હૈં (૧૦) જો ફિરદૌસ કી વિરાષત

الْفِرْدَوْسَ ؕ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ١١ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

પાએંગે, વો ઉસમેં હમેશા રહેંગે (૧૧) ઔર હમને ઈન્સાન કો મિટ્ટી

الْاِنْسَانَ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ طِيْنٍ ۚ ١٢ ثُمَّ جَعَلْنٰهُ نُطْفَةً

કે ખુલાસે સે પૈદા કિયા (૧૨) ફિર હમને પાની કી એક બૂંદ કી શક્લ મેં ઉસકો એક મહ્ફૂઝ

فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ۪ ١٣ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا

ઠિકાને મેં રખ્ખા (૧૩) ફિર હમને પાની કી બૂંદ કો એક જમે હુએ ખૂન કી શક્લ દી ફિર ઉસ જમે હુએ ખૂન

وقف لازم

الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظٰمًا فَكَسَوْنَا الْعِظٰمَ કો ગોશ્ત કા એક લોથડા બનાયા, પસ લોથડે કે અંદર હડ્ડિયાં પૈદા કીં ફિર હમને હડ્ડિયોં પર ગોશ્ત
لَحْمًا ۗ ثُمَّ اَنْشَاْنٰهُ خَلْقًا اٰخَرَ ؕ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ ચળ્હા દિયા, ફિર હમને ઉસકો એક નઈ સૂરત મેં બના કર ખડા કિયા, પસ બડા હી બાબરકત હે અલ્લાહ,
الْخٰلِقِيْنَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتُوْنَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ બેહતરીન પૈદા કરનેવાલા (૧૪) ફિર ઉસકે બાદ તુમકો ઝરૂર મરના હે (૧૫) ફિર તુમ કયામત કે દિન
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُوْنَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآئِقَ ۖ ઉઠાએ જાઓગે (૧૬) ઔર હમને તુમ્હારે ઉપર સાત રાસ્તે બનાએ
وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غٰفِلِيْنَ ﴿١٧﴾ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ ઔર હમ મખ્લૂક સે બે ખબર નહીં હુએ (૧૭) ઔર હમને આસમાન સે પાની બરસાયા
مَآءً ۢ بِقَدَرٍ فَاَسْكَنّٰهُ فِى الْاَرْضِ ۖ وَاِنَّا عَلٰى ذَهَابٍ ۢ بِهٖ એક અંદાઝે કે સાથ ફિર હમને ઉસકો ઝમીન મેં ઠેહરા દિયા, ઔર હમ ઉસકો વાપસ લેને પર
لَقٰدِرُوْنَ ﴿١٨﴾ فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِهٖ جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ કાદિર હૈં (૧૮) ફિર હમને ઉસસે તુમ્હારે લિયે ખજૂર ઔર અંગૂર કે બાગાત
وَّاَعْنَابٍ ۘ لَكُمْ فِيْهَا فَوَاكِهُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿١٩﴾ પૈદા કિયે, તુમ્હારે લિયે ઉનમેં બહોત ફલ હૈં ઔર તુમ ઉનમેં સે ખાતે હો (૧૯)
وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُوْرِ سَيْنَآءَ تَنْۢبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ ઔર હમને વો દરખ્ત પૈદા કિયા જો તૂરે સીના સે નિકલતા હે, વો તેલ લિયે હુએ ઉગતા હે ઔર ખાનેવાલોં
لِّلْاٰكِلِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ؕ نُسْقِيْكُمْ કે લિયે સાલન ભી (૨૦) ઔર તુમ્હારે લિયે મવેશિયોં મેં સબક હે, હમ તુમકો ઉનકે પેટ કી
مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهَا وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا ચીઝ સે પિલાતે હૈં ઔર તુમ્હારે લિયે ઉનમેં બહોત સે ફાયદે હૈં, ઔર તુમ ઉનકો
تَاْكُلُوْنَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ ખાતે હો (૨૧) ઔર તુમ ઉન પર ઔર કશ્તિયોં પર સવારી કરતે હો (૨૨) ઔર હમને નૂહ (અ.સ.)
اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا કો ઉસકી કૌમ કી તરફ ભેજા તો ઉસને કહા કે એ મેરી કૌમ! તુમ અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો, ઉસકે સિવા

منزل ٤

نصف الحزب

ع ٢٢

لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذِيْنَ

તુમ્હારા કોઈ મા'બૂદ નહીં, કયા તુમ ડરતે નહીં (૨૩) તો ઉસકી કૌમ કે સરદાર જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા થા

كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا هٰذَاۤ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۙ يُرِيْدُ

ઉન્હોંને કહા કે યે તો બસ તુમ્હારે જૈસા એક આદમી હે, વો ચાહતા હે કે

اَنْ يَّتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً ۖۚ مَّا

તુમ્હારે ઉપર બર્તરી હાસિલ કરે, ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો વો ફરિશ્તે ભેજતા, હમને

سَمِعْنَا بِهٰذَا فِيْۤ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٤﴾ۚ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌۢ

યે બાત અપને પિછલે બડોં મેં નહીં સુની (૨૪) યે તો બસ એક શખ્સ હે જિસકો જુનૂન હો ગયા હે,

بِهٖ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوْا بِهٖ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ

પસ એક વકત તક ઉસકા ઈન્તિઝાર કરો (૨૫) નૂહ(અ.સ.)નેક કહા કે એ મેરે રબ! આપ મેરી મદદ

بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿٢٦﴾ فَاَوْحَيْنَاۤ اِلَيْهِ اَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ

ફરમાઈયે કે ઉન્હોંને મુજકો જુઠલા દિયા (૨૬) તો હમને ઉસકો વહી કી કે તુમ કશ્તી તૈયાર કરો હમારી

بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَاِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ فَاسْلُكْ

નિગરાની મેં ઔર હમારી હિદાયત કે મુતાબિક,તો જબ હમારા હુકમ આ જાએ ઔર ઝમીનસે પાની ઉબલ

فِيْهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ

પડે તો હર કિસ્મ કે જાનવરોં મેં સે એક એક જોડા લે કર ઉસમેં સવાર હો જાઓ ઔર અપને ઘરવાલોં કો

عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۚ وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ

ભી, સિવાય ઉનકે જિનકે બારે મેં ફૈસલા હો ચુકા હે, ઔર જિન્હોંને ઝુલ્મ કિયા હે ઉનકે મા'મલે મેં મુજસે

اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٢٧﴾ فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَّعَكَ

બાત ન કરના, બેશક ઉનકો તો ડૂબના હે (૨૭) ફિર જબ આપ ઔર આપકે સાથી કશ્તી મેં

عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ نَجّٰنَا مِنَ الْقَوْمِ

બૈઠ જાએં તો કહિયે કે શુક્ર હે અલ્લાહ કા જિસને હમકો ઝાલિમ લોગોં સે

الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَّبِّ اَنْزِلْنِيْ مُنْزَلًا مُّبٰرَكًا وَّاَنْتَ

નજાત દી (૨૮) ઔર કહિયે કે એ મેરે રબ! આપ મુજે ઉતારિયે બરકત કા ઉતારના ઔર આપ હી

خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ ﴿٢٩﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ وَّاِنْ كُنَّا

બેહતર ઉતારનેવાલે હૈં (૨૯) બેશક ઈસમેં નિશાનિયાં હૈં ઔર બેશક હમ બંદોં કો

منزل ٤

لَمُبْتَلِيْنَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿٣١﴾

આઝમાતે હૈં (૩૦) ફિર હમને ઉનકે બાદ દૂસરા ગિરોહ પૈદા કિયા (૩૧)

فَاَرْسَلْنَا فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ

ફિર ઉનમેં એક રસૂલ ઉન્હીં મેં સે ભેજા કે તુમ અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો, ઉસકે સિવા તુમ્હારા કોઈ

مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ

મા'બૂદ નહીં, કયા તુમ ડરતે નહીં (૩૨) ઔર ઉસકી કૌમ કે સરદારોંને જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِلِقَآءِ الْاٰخِرَةِ وَاَتْرَفْنٰهُمْ فِي

ઔર આખિરત કી મુલાકાત કો જુઠલાયા ઔર ઉનકો હમને દુનિયા કી ઝિંદગી મેં આસૂદગી દી થી

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ مَا هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۙ يَاْكُلُ مِمَّا

કહા કે યે તો તુમ્હારે જૈસા હી એક આદમી હે, વહી ખાતા હે જો તુમ

تَاْكُلُوْنَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ اَطَعْتُمْ

ખાતે હો ઔર વહી પીતા હે જો તુમ પીતે હો (૩૩) ઔર અગર તુમને અપને હી જૈસે એક

بَشَرًا مِّثْلَكُمْ ۙ اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿٣٤﴾ اَيَعِدُكُمْ اَنَّكُمْ

આદમી કી બાત માની તો તુમ બડે ઘાટે મેં રહોગે (૩૪) કયા યે શખ્સ તુમસે કેહતા હે કે જબ તુમ

اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَّعِظَامًا اَنَّكُمْ مُّخْرَجُوْنَ ﴿٣٥﴾

મર જાઓગે ઔર મિટ્ટી ઔર હડ્ડિયાં હો જાઓગે તો ફિર તુમ નિકાલે જાઓગે (૩૫)

هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوْعَدُوْنَ ﴿٣٦﴾ اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا

બહોત હી દૂર કી બાત હે ઔર બહોત હી નામુમ્કિન બાત હે જિસકા તુમસે વા'દા કિયા જા રહા હે (૩૬) ઝિંદગી તો

الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ﴿٣٧﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا

યહી હમારી દુનિયા કી ઝિંદગી હે, યહીં હમ મરતે હૈં ઔર જીતે હૈં, ઔર હમ દોબારા ઉઠાએ જાનેવાલે નહીં હૈં (૩૭)

رَجُلُ ۨ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا وَّمَا نَحْنُ لَهٗ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٣٨﴾

યે તો બસ ઐસા શખ્સ હે જિસને અલ્લાહ પર જૂઠ બાંધા હે ઔર હમ ઉસકો માનનેવાલે નહીં (૩૮)

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيْلٍ لَّيُصْبِحُنَّ

રસૂલને કહા: એ મેરે રબ! મેરી મદદ ફરમાઈયે કે ઉન્હોંને મુજકો જુઠલા દિયા (૩૯) ફરમાયા કે યે લોગ જલ્દ

نٰدِمِيْنَ ﴿٤٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنٰهُمْ

હી પછતાએંગે (૪૦) પસ ઉનકો એક સખ્ત આવાઝને હક કે મુતાબિક પકડ લિયા, ફિર હમને ઉનકો

غُثَآءً ۚ فَبُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْۢ
કૂડા કર્કટ બના કર રખ દિયા, પસ દૂર હો ઝાલિમ કૌમ(૪૧) ફિર હમને ઉનકે બાદ

بَعْدِهِمْ قُرُوْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿٤٢﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا
દૂસરી કૌમેં પૈદા કીં(૪૨) કોઈ કૌમ ન અપને વાદે સે આગે જાતી હૈ ઔર ન

وَمَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا ۖ كُلَّمَا
ઉસસે પીછે હટતી હૈ(૪૩) ફિર હમને લગાતાર અપને રસૂલ ભેજે, જબ ભી

جَآءَ اُمَّةً رَّسُوْلُهَا كَذَّبُوْهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
કિસી કૌમ કે પાસ ઉસકા રસૂલ આયા તો ઉન્હોંને ઉસકો જુઠલાયા તો હમને એક કે બાદ એક કો લગા

وَّجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيْثَ ۚ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ
દિયા ઔર હમને ઉનકો કહાનિયાં બના દિયા, પસ દૂર હોં વો લોગ જો ઈમાન નહીં લાતે(૪૪) ફિર હમને

اَرْسَلْنَا مُوْسٰى وَاَخَاهُ هٰرُوْنَ ۙ بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ
મૂસા(અ.સ.) ઔર ઉસકે ભાઈ હારૂન(અ.સ.)કો ભેજા અપની નિશાનિયોં ઔર ખુલી દલીલ

مُّبِيْنٍ ﴿٤٥﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا
કે સાથ(૪૫) ફિરઔન ઔર ઉસકે દરબારિયોં કે પાસ તો ઉન્હોંને તકબ્બુર કિયા ઔર વો

عَالِيْنَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا
મગ્રૂર લોગ થે(૪૬) પસ ઉન્હોંને કહાઃ કયા હમ અપને જૈસે દો આદમિયોં કી બાત માનલેં હાલાંકે ઉનકી

لَنَا عٰبِدُوْنَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوْهُمَا فَكَانُوْا مِنَ الْمُهْلَكِيْنَ ﴿٤٨﴾
કૌમ કે લોગ હમારે તાબેઅદાર હૈં(૪૭) પસ ઉન્હોંને ઉનકો જુઠલા દિયા ફિર વો હલાક કર દિયે ગયે(૪૮)

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿٤٩﴾
ઔર હમને મૂસા(અ.સ.) કો કિતાબ દી તાકે વો રાહ પાએં(૪૯)

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗٓ اٰيَةً وَّاٰوَيْنٰهُمَآ اِلٰى رَبْوَةٍ
ઔર હમને મરિયમ કે બેટે કો ઔર ઉસકી માં કો એક નિશાની બના દિયા ઔર હમને ઉનકો એક ઉંચી

ذَاتِ قَرَارٍ وَّمَعِيْنٍ ﴿٥٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوْا مِنَ
ઝમીન પર ઠિકાના દિયા જો સુકૂન કી જગહ થી ઔર વહાં ચશ્મા જારી થા(૫૦) એ પૈગમ્બરો! પાકીઝા ચીઝેં

الطَّيِّبٰتِ وَاعْمَلُوْا صَالِحًا ۖ اِنِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٥١﴾
ખાઓ ઔર નેક કામ કરો, મેં જાનતા હું જો કુછ તુમ કરતે હો(૫૧)

وَاِنَّ هٰذِهٖۤ اُمَّتُكُمۡ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّاَنَا رَبُّكُمۡ فَاتَّقُوۡنِ ﴿٥٢﴾
ઔર યે તુમ્હારા દીન એક હી દીન હૈ ઔર મૈં તુમ્હારા રબ હું તો તુમ મુજસે ડરો ﴿٥٢﴾

فَتَقَطَّعُوۡۤا اَمۡرَهُمۡ بَيۡنَهُمۡ زُبُرًا ؕ كُلُّ حِزۡبٍۢ بِمَا لَدَيۡهِمۡ
ફિર લોગોંને અપને દીન કો આપસ મેં ટુકડે ટુકડે કર લિયા, હર ગિરોહ કે પાસ જો કુછ હૈ ઉસી પર

فَرِحُوۡنَ ﴿٥٣﴾ فَذَرۡهُمۡ فِىۡ غَمۡرَتِهِمۡ حَتّٰى حِيۡنٍ ﴿٥٤﴾ اَيَحۡسَبُوۡنَ
વો ખુશ હૈ ﴿٥٣﴾ પસ ઉનકો ઉનકી બેહોશી મેં કુછ દિન છોડ દીજિયે ﴿٥٤﴾ કયા વો સમજતે હૈં

اَنَّمَا نُمِدُّهُمۡ بِهٖ مِنۡ مَّالٍ وَّبَنِيۡنَ ۙ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمۡ فِى
કે હમ ઉનકો જો માલ ઔર અવલાદ દિયે જા રહે હૈં ﴿٥٥﴾ તો હમ ઉનકો ફાયદા પહુંચાને મેં

الۡخَيۡرٰتِ ؕ بَلۡ لَّا يَشۡعُرُوۡنَ ﴿٥٦﴾ اِنَّ الَّذِيۡنَ هُمۡ مِّنۡ خَشۡيَةِ
સરગર્મ હૈં, બલ્કે વો બાત કો નહીં સમજતે ﴿٥٦﴾ બેશક જો લોગ અપને રબ કી હૈબત સે

رَبِّهِمۡ مُّشۡفِقُوۡنَ ۙ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِيۡنَ هُمۡ بِاٰيٰتِ رَبِّهِمۡ يُؤۡمِنُوۡنَ ۙ ﴿٥٨﴾
ડરતે હૈં ﴿٥٧﴾ ઔર જો લોગ અપને રબ કી આયતોં પર યકીન રખતે હૈં ﴿٥٨﴾

وَالَّذِيۡنَ هُمۡ بِرَبِّهِمۡ لَا يُشۡرِكُوۡنَ ۙ ﴿٥٩﴾ وَالَّذِيۡنَ يُؤۡتُوۡنَ
ઔર જો લોગ અપને રબ કે સાથ કિસીકો શરીક નહીં કરતે ﴿٥٩﴾ ઔર જો લોગ દેતે હૈં

مَاۤ اٰتَوْا وَّقُلُوۡبُهُمۡ وَجِلَةٌ اَنَّهُمۡ اِلٰى رَبِّهِمۡ رٰجِعُوۡنَ ۙ ﴿٦٠﴾
જો કુછ દેતે હૈં ઔર ઉનકે દિલ કાંપતે હૈં કે વો અપને રબ કી તરફ લૌટનેવાલે હૈં ﴿٦٠﴾

اُولٰٓئِكَ يُسٰرِعُوۡنَ فِى الۡخَيۡرٰتِ وَهُمۡ لَهَا سٰبِقُوۡنَ ﴿٦١﴾
યે લોગ ભલાઈયોં કી રાહ મેં સબ્કત કર રહે હૈં ઔર વો ઉન પર પહુંચનેવાલે હૈં સબસે આગે ﴿٦١﴾

وَلَا نُكَلِّفُ نَفۡسًا اِلَّا وُسۡعَهَا وَلَدَيۡنَا كِتٰبٌ يَّنۡطِقُ
ઔર હમ કિસી પર ઉસકી તાકત સે ઝયાદહ બોજ નહીં ડાલતે, ઔર હમારે પાસ એક કિતાબ હૈ જો

بِالۡحَقِّ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُوۡنَ ﴿٦٢﴾ بَلۡ قُلُوۡبُهُمۡ فِىۡ غَمۡرَةٍ مِّنۡ
બિલ્કુલ ઠીક બોલતી હૈ ઔર ઉન પર ઝુલ્મ ન હોગા ﴿٦٢﴾ બલ્કે ઉનકે દિલ ઉસકી તરફ સે ગફલત મેં હૈં,

هٰذَا وَلَهُمۡ اَعۡمَالٌ مِّنۡ دُوۡنِ ذٰلِكَ هُمۡ لَهَا عٰمِلُوۡنَ ﴿٦٣﴾
ઔર ઉનકે કુછ કામ ઈસકે અલાવહ હૈં વો ઉનકો કરતે રહેંગે ﴿٦٣﴾

حَتّٰۤى اِذَاۤ اَخَذۡنَا مُتۡرَفِيۡهِمۡ بِالۡعَذَابِ اِذَا هُمۡ يَجۡـَٔرُوۡنَ ﴿٦٤﴾ ؕ
યહાં તક કે જબ હમ ઉનકે આસૂદા લોગોં કો અઝાબ મેં પકડેંગે તો વો ફરયાદ કરને લગેંગે ﴿٦٤﴾

لَا تَجْـَٔرُوا الْيَوْمَ اِنَّكُمْ مِّنَّا لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿٦٥﴾ قَدْ كَانَتْ

અબ ફરિયાદ ન કરો, અબ હમારી તરફ સે તુમ્હારી કોઈ મદદ ન હોગી(૬૫) તુમકો

اٰيٰتِیْ تُتْلٰی عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلٰۤی اَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُوْنَ ﴿٦٦﴾

મેરી આયતેં સુનાઈ જાતી થીં તો તુમ પીઠ પીછે ભાગતે થે(૬૬)

مُسْتَكْبِرِيْنَ ۖۚ بِهٖ سٰمِرًا تَهْجُرُوْنَ ﴿٦٧﴾ اَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا

ઉસસે તકબ્બુર કરકે, ગોયા કિસી કિસ્સે સુનાનેવાલે કો છોડ રહે હો(૬૭) ફિર કયા ઉન્હોંને ઈસ કલામ પર

الْقَوْلَ اَمْ جَآءَهُمْ مَّا لَمْ يَاْتِ اٰبَآءَهُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٦٨﴾

ગૌર નહીં કિયા યા ઉનકે પાસ ઐસી ચીઝ આઈ જો ઉનકે અગલે બાપદાદા કે પાસ નહીં આઈ(૬૮)

اَمْ لَمْ يَعْرِفُوْا رَسُوْلَهُمْ فَهُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ﴿٦٩﴾ اَمْ

યા ઉન્હોંને અપને રસૂલ કો પેહચાના નહીં, ઈસ વજહ સે વો ઉસકો નહીં માનતે(૬૯) યા વો

يَقُوْلُوْنَ بِهٖ جِنَّةٌ ؕ بَلْ جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ وَاَكْثَرُهُمْ

કેહતે હૈં કે ઉસકો જુનૂન હે, બલ્કે વો ઉનકે પાસ હક લે કર આયા હે ઔર ઉનમેં સે અકષર કો

لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ﴿٧٠﴾ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ اَهْوَآءَهُمْ لَفَسَدَتِ

હક બાત બુરી લગતી હે(૭૦) ઔર અગર હક ઉનકી ખ્વાહિશોં કે તાબેઅ હોતા તો આસમાન ઔર ઝમીન

السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ ؕ بَلْ اَتَيْنٰهُمْ بِذِكْرِهِمْ

ઔર જો ઉનમેં હે સબ તબાહ હો જાતે, બલ્કે હમને ઉનકે પાસ ઉનકી નસીહત ભેજી હે

فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٧١﴾ؕ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا

તો વો અપની નસીહત સે એઅ્રાઝ કર રહે હૈં(૭૧) કયા આપ ઉનસે કોઈ માલ માંગ રહે હો

فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖۚ وَّهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٧٢﴾ وَاِنَّكَ

તો આપકે રબ કા માલ તુમ્હારે લિયે બેહતર હે, ઔર વો બેહતરીન રોઝી દેનેવાલા હે(૭૨) ઔર યકીનન

لَتَدْعُوْهُمْ اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٧٣﴾ وَاِنَّ الَّذِيْنَ

આપ ઉનકો સીધે રાસ્તે કી તરફ બુલાતે હો(૭૩) ઔર જો લોગ

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنٰكِبُوْنَ ﴿٧٤﴾ وَلَوْ

આખિરત પર યકીન નહીં રખતે વો સીધે રાસ્તે સે હટ ગયે હૈં(૭૪) ઔર અગર હમ

رَحِمْنٰهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِّنْ ضُرٍّ لَّلَجُّوْا فِیْ طُغْيَانِهِمْ

ઉન પર રહમ કરેં ઔર ઉન પર જો તકલીફ હે વો દૂર કર દેં તબ ભી વો અપની સર્‌કશી મેં લગે રહેંગે

يَعْمَهُوْنَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوْا
બેહકે હુએ ﴿٧٥﴾ ઔર હમને ઉનકો અઝાબ મેં પકડા લેકિન ન વો અપને રબ કે આગે જુકે

لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُوْنَ ﴿٧٦﴾ حَتّٰٓى اِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ
ઔર ન ઉન્હોંને આજિઝી કી ﴿٧٦﴾ યહાં તક કે જબ હમ ઉન પર સખ્ત અઝાબ કા

بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيْدٍ اِذَا هُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ﴿٧٧﴾
દરવાઝા ખોલ દેંગે તો ઉસ વકત વો હૈરતઝદા રેહ જાએંગે ﴿٧٧﴾

وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ؕ
ઔર વહી હૈ જિસને તુમ્હારે લિયે કાન ઔર આંખેં ઔર દિલ બનાએ,

قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِيْ ذَرَاَكُمْ فِي
તુમ બહોત કમ શુક્ર અદા કરતે હો ﴿٧٨﴾ ઔર વહી હૈ જિસને તુમકો ઝમીન મેં

الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِيْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ
ફૈલાયા ઔર તુમ ઉસી કી તરફ જમા કિયે જાઓગે ﴿٧٩﴾ ઔર વહી હૈ જો ઝિંદા કરતા હૈ ઔર મારતા હૈ

وَلَهُ اخْتِلَافُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٨٠﴾ بَلْ
ઔર ઉસી કે ઈખ્તિયાર મેં હૈ રાત ઔર દિન કા બદલના, તો કયા તુમ સમજતે નહીં ﴿٨٠﴾ બલ્કે

قَالُوْا مِثْلَ مَا قَالَ الْاَوَّلُوْنَ ﴿٨١﴾ قَالُوْٓا ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا
ઉન્હોંને વહી બાત કહી જો અગલોં ને કહી થી ﴿٨١﴾ ઉન્હોંને કહા કે કયા જબ હમ મર જાએંગે ઔર હમ

تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ
મિટ્ટી ઔર હડ્ડિયાં હો જાએંગે તો કયા હમ દોબારા ઉઠાએ જાએંગે ﴿٨٢﴾ ઉસકા વા'દા હમકો

وَاٰبَآؤُنَا هٰذَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٨٣﴾
ઔર ઈસસે પેહલે હમારે બાપદાદા કો ભી દિયા ગયા, યે મહઝ અગલોં કે અફસાને હૈં ﴿٨٣﴾

قُلْ لِّمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهَآ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٨٤﴾
કેહ દીજિયે કે ઝમીન ઔર જો કોઈ ઉસમેં હૈ યે કિસકા હૈ, અગર તુમ જાનતે હો ﴿٨٤﴾

سَيَقُوْلُوْنَ لِلّٰهِ ؕ قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ
વો કહેંગે કે અલ્લાહ કા હૈ, કહિયે કે ફિર તુમ સોચતે નહીં ﴿٨٥﴾ કહિયે કે કોન માલિક હૈ સાતોં આસમાનોં કા

السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُوْلُوْنَ لِلّٰهِ ؕ قُلْ
ઔર કોન માલિક હૈ અર્શે અઝીમ કા ﴿٨٦﴾ વો કહેંગે કે સબ અલ્લાહ કા હૈ, કેહ દીજિયે કે

اَفَلَا تَتَّقُوۡنَ ﴿۸۷﴾ قُلۡ مَنۡۢ بِيَدِهٖ مَلَكُوۡتُ كُلِّ شَىۡءٍ وَّهُوَ
ફિર કયા તુમ ડરતે નહીં ﴿૮૭﴾ કહિયે કે કોન હૈ જિસકે હાથ મેં હર ચીજ કા ઈખ્તિયાર હૈ ઔર વો

يُجِيۡرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيۡهِ اِنۡ كُنۡتُمۡ تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۸۸﴾ سَيَقُوۡلُوۡنَ
પનાહ દેતા હૈ ઔર ઉસકે મુકાબલે મેં કોઈ પનાહ નહીં દે સકતા, અગર તુમ જાનતે હો ﴿૮૮﴾ વો કહેંગે કે

لِلّٰهِ‌ ؕ قُلۡ فَاَنّٰى تُسۡحَرُوۡنَ ﴿۸۹﴾ بَلۡ اَتَيۡنٰهُمۡ بِالۡحَـقِّ
યે અલ્લાહ કે લિયે હૈ, કહિયે કે ફિર કહાં સે તુમ જાદૂ કિયે જાતે હો ﴿૮૯﴾ બલ્કે હમ ઉનકે પાસ હક લાએ હૈં

وَاِنَّهُمۡ لَـكٰذِبُوۡنَ ﴿۹۰﴾ مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنۡ وَّلَدٍ وَّمَا كَانَ مَعَهٗ
ઔર બેશક વો જૂઠે હૈં ﴿૯૦﴾ અલ્લાહને કોઈ બેટા નહીં બનાયા ઔર ઉસકે સાથ કોઈ ઔર મા'બૂદ નહીં,

مِنۡ اِلٰهٍ‌ اِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍۢ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعۡضُهُمۡ
ઐસા હોતા તો હર મા'બૂદ અપની મખ્લૂક કો લે કર અલગ હો જાતા ઔર એક દૂસરે પર

عَلٰى بَعۡضٍ‌ ؕ سُبۡحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوۡنَ ۙ‏ ﴿۹۱﴾ عٰلِمِ الۡغَيۡبِ
ચળ્હાઈ કરતા, અલ્લાહ પાક હૈ ઉસસે જો વો બયાન કરતે હૈં ﴿૯૧﴾ વો ખુલે ઔર છુપે કા જાનનેવાલા હૈ,

وَالشَّهَادَةِ فَتَعٰلٰى عَمَّا يُشۡرِكُوۡنَ ﴿۹۲﴾ ع قُلْ رَّبِّ اِمَّا تُرِيَنِّىۡ
વો બહોત ઉપર હૈ ઉસસે જિસકો યે શરીક બનાતે હૈં ﴿૯૨﴾ કેહ દીજિયે કે એ મેરે રબ! આપ મુજકો દિખા દેં

مَا يُوۡعَدُوۡنَ ۙ‏ ﴿۹۳﴾ رَبِّ فَلَا تَجۡعَلۡنِىۡ فِى الۡقَوۡمِ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿۹۴﴾
જિસકા ઉનસે વા'દા કિયા જા રહા હૈ ﴿૯૩﴾ તો એ મેરે રબ! મુજકો ઝાલિમ લોગોં મેં શામિલ ન કીજિયે ﴿૯૪﴾

وَاِنَّا عَلٰٓى اَنۡ نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمۡ لَقٰدِرُوۡنَ ﴿۹۵﴾ اِدۡفَعۡ بِالَّتِىۡ
ઔર બેશક હમ કાદિર હૈં કે હમ ઉનસે જો વા'દા કર રહે હૈં વો આપકો દિખા દેં ﴿૯૫﴾ આપ બુરાઈ કો

هِىَ اَحۡسَنُ السَّيِّئَةَ‌ ؕ نَحۡنُ اَعۡلَمُ بِمَا يَصِفُوۡنَ ﴿۹۶﴾ وَقُلْ
ઉસ તરીકે સે દફા કરેં જો બેહતર હો, હમ ખૂબ જાનતે હૈં જો યે લોગ કેહતે હૈં ﴿૯૬﴾ ઔર કહિયે કે

رَّبِّ اَعُوۡذُ بِكَ مِنۡ هَمَزٰتِ الشَّيٰطِيۡنِ ۙ‏ ﴿۹۷﴾ وَاَعُوۡذُ بِكَ
એ મેરે રબ! મેં પનાહ માંગતા હું શૈતાનોં કે વસવસોં સે ﴿૯૭﴾ ઔર એ મેરે રબ! મેં આપસે પનાહ

رَبِّ اَنۡ يَّحۡضُرُوۡنِ ﴿۹۸﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَحَدَهُمُ الۡمَوۡتُ
માંગતા હું કે વો મેરે પાસ આએં ﴿૯૮﴾ યહાં તક કે જબ ઉનમેં સે કિસી પર મૌત આતી હૈ તો વો કેહતા હૈ કે

قَالَ رَبِّ ارۡجِعُوۡنِ ۙ‏ ﴿۹۹﴾ لَعَلِّىۡۤ اَعۡمَلُ صَالِحًـا فِيۡمَا تَرَكۡتُ
એ મેરે રબ! મુજકો વાપસ ભેજ દીજિયે ﴿૯૯﴾ તાકે જિસકો મેં છોડ આયા હું ઉસમેં કુછ નેકી કમાઉં,

كَلَّا ؕ اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَا ؕ وَمِنْ وَّرَآئِهِمْ
હરગિઝ નહીં! યે એક બાત હૈ કે વહી વો કેહતા હૈ, ઔર ઉનકે આગે

بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿١٠٠﴾ فَاِذَا نُفِخَ فِى الصُّوْرِ
એક પરદા હૈ ઉસ દિન તક કે લિયે જબકે વો ઉઠાએ જાએંગે (૧૦૦) ફિર જબ સૂર ફૂંકા જાએગા

فَلَآ اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَّلَا يَتَسَآءَلُوْنَ ﴿١٠١﴾
તો ફિર ઉસ દિન ઉનકે દરમિયાન ન કોઈ રિશ્તા રહેગા ઔર ન કોઈ પૂછેગા (૧૦૧)

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٠٢﴾
પસ જિનકે પલડે ભારી હોંગે વહી લોગ કામયાબ હોંગે (૧૦૨)

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا
ઔર જિનકે પલડે હલ્કે હોંગે તો યહી લોગ હૈં જિન્હોંને અપને આપકો

اَنْفُسَهُمْ فِىْ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوْهَهُمُ
ઘાટે મેં ડાલા, વો જહન્નમ મેં હમેશા રહેંગે (૧૦૩) ઉનકે ચેહરોં કો આગ જુલસ દેગી

النَّارُ وَهُمْ فِيْهَا كٰلِحُوْنَ ﴿١٠٤﴾ اَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِىْ تُتْلٰى
ઔર વો ઉસમેં બદ શકલ હો રહે હોંગે (૧૦૪) કયા તુમકો મેરી આયતેં પઢ કર નહીં

عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوْا رَبَّنَا غَلَبَتْ
સુનાઈ જાતી થી તો તુમ ઉનકો જુઠલાતે થે (૧૦૫) વો કહેંગે કે એ હમારે રબ! હમારી બદ્‌બખ્તી ને

عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَآلِّيْنَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا
હમકો ઘેર લિયા થા ઔર હમ ગુમરાહ લોગ થે (૧૦૬) એ હમારે રબ! હમકો ઈસસે નિકાલ

مِنْهَا فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا ظٰلِمُوْنَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَئُوْا فِيْهَا
દીજિયે, ફિર અગર હમ ઐસા દોબારા કરેં તો બેશક હમ ઝાલિમ હૈં (૧૦૭) અલ્લાહ કહેગા કે દૂર હો, ઉસીમેં

وَلَا تُكَلِّمُوْنِ ﴿١٠٨﴾ اِنَّهٗ كَانَ فَرِيْقٌ مِّنْ عِبَادِىْ
પડે રહો ઔર મુજસે બાત ન કરો (૧૦૮) મેરે બંદોં મેં સે એક ગિરોહ થા જો કેહતા થા કે એ હમારે રબ! હમ

يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ
ઈમાન લાએ પસ આપ હમકો બખ્શ દીજિયે ઔર હમ પર રહમ ફરમાઈયે ઔર આપ બેહતરીન રહમ

الرّٰحِمِيْنَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوْهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰٓى اَنْسَوْكُمْ
ફરમાનેવાલે હૈં (૧૦૯) પસ તુમને ઉનકો મઝાક બના લિયા, યહાં તક કે ઉનકે પીછે તુમને હમારી યાદ

ذِكْرِىْ وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَضْحَكُوْنَ ﴿۱۱۰﴾ اِنِّىْ جَزَيْتُهُمُ

ભુલા દી ઔર તુમ ઉન પર હંસતે રહે (૧૧૦) મૈંને ઉનકો આજ ઉનકે સબર

الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوْٓا ۙ اَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿۱۱۱﴾ قٰلَ كَمْ

કા બદલા દિયા કે વહી હૈં કામયાબ હોનેવાલે (૧૧૧) અલ્લાહ કહેગા કે બરસોં કે

لَبِثْتُمْ فِى الْاَرْضِ عَدَدَ سِنِيْنَ ﴿۱۱۲﴾ قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا

શુમાર સે તુમ કિતની મુદ્દત ઝમીન મેં રહે (૧૧૨) વો કહેંગે કે હમ એક દિન રહે

اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ الْعَآدِّيْنَ ﴿۱۱۳﴾ قٰلَ اِنْ لَّبِثْتُمْ

યા એક દિન સે ભી કમ, પસ ગિનતી કરનેવાલોં સે પૂછ લીજિયે (૧૧૩) ઈર્શાદ હોગા કે તુમ થોડી હી

اِلَّا قَلِيْلًا لَّوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۱۴﴾ اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّمَا

મુદ્દત રહે, કાશ તુમ જાનતે હોતે (૧૧૪) પસ કયા તુમ યે ખયાલ કરતે હો કે હમને તુમકો

خَلَقْنٰكُمْ عَبَثًا وَّاَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُوْنَ ﴿۱۱۵﴾ فَتَعٰلَى اللّٰهُ

બે મકસદ પૈદા કિયા હૈ ઔર તુમ હમારે પાસ નહીં લાએ જાઓગે (૧૧૫) પસ બહોત બર્તર હૈ અલ્લાહ

الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ ﴿۱۱۶﴾

જો હકીકી બાદશાહ હૈ, ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં, વો માલિક હૈ અર્શે અઝીમ કા (૧૧૬)

وَمَنْ يَّدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۙ لَا بُرْهَانَ لَهٗ بِهٖ ۙ

ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ કે સાથ કિસી ઔર મા'બૂદ કો પુકારે જિસકે હક મેં ઉસકે પાસ કોઈ દલીલ નહીં

فَاِنَّمَا حِسَابُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿۱۱۷﴾

તો ઉસકા હિસાબ ઉસકે રબ કે પાસ હૈ, બેશક મુન્કિરોં કો કામયાબી નહીં મિલેગી (૧૧૭)

وَقُلْ رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿۱۱۸﴾ ع

ઔર કેહ દીજિયે કે એ મેરે રબ! મુજે બખ્શ દીજિયે ઔર મુજ પર રહમ ફરમાઈયે, આપ બેહતરીન રહમ ફરમાનેવાલે હૈ (૧૧૮)

સૂરએ નૂર મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૬૪ આયતેં ઔર ૯ રુકૂએ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૦૨ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૨૪ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ હશ્ર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૫૯૮૦) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૧૩૧૬) કલિમાત હૈં

سُوْرَةٌ اَنْزَلْنٰهَا وَفَرَضْنٰهَا وَاَنْزَلْنَا فِيْهَآ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ

યે એક સૂરત હૈ જિસકો હમને ઉતારા હૈ ઔર ઉસકો હમને ફર્ઝ કિયા હૈ ઔર ઉસમેં હમને સાફ સાફ આયતેં

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ۝١ اَلزَّانِيَةُ وَالزَّانِيْ فَاجْلِدُوْا كُلَّ

તાકે તુમ યાદ રખ્ખો(1) ઝિના કરનેવાલી ઔરત ઔર ઝિના કરનેવાલે મર્દ દોનોં મેં સે

وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ۪ وَّلَا تَاْخُذْكُمْ بِهِمَا رَاْفَةٌ

હર એક કો સો કોડે મારો, ઔર તુમકો ઉન દોનોં પર અલ્લાહ કે દીન કે

فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۚ

મા'મલે મેં રહમ ન આના ચાહિયે અગર તુમ અલ્લાહ પર ઔર આખિરત પર ઈમાન રખતે હો,

وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝٢ اَلزَّانِيْ

ઔર ચાહિયે કે દોનોં કી સઝા કે વકત મુસલમાનોં કા એક ગિરોહ મૌજૂદ રહે(2) ઝાની

لَا يَنْكِحُ اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةً ۫ وَّالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَآ

નિકાહ ન કરે મગર ઝાનિયહ કે સાથ યા મુશ્રિકહ કે સાથ ઔર ઝાનિયહ સે નિકાહ ન કરે

اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌ ۚ وَحُرِّمَ ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ ۝٣

મગર ઝાની યા મુશ્રિક, ઔર યે હરામ કર દિયા ગયા એહ્‌લે ઈમાન પર(3)

منزل ٤

وَالَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَاْتُوْا بِاَرْبَعَةِ

ઔર જો લોગ પાક દામન ઔરતોં પર એબ લગાએં ફિર ચાર ગવાહ

شُهَدَآءَ فَاجْلِدُوْهُمْ ثَمٰنِيْنَ جَلْدَةً وَّلَا تَقْبَلُوْا لَهُمْ

ન લે આએં ઉનકો અસ્સી કોડે મારો ઔર ઉનકી ગવાહી કભી

شَهَادَةً اَبَدًا ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۝٤ اِلَّا الَّذِيْنَ

કબૂલ ન કરો, યહી લોગ નાફરમાન હૈં(4) લેકિન જો લોગ ઉસકે

تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا ۚ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ

બાદ તૌબા કરેં ઔર ઈસ્લાહ કર લેં તો અલ્લાહ બખ્શનેવાલા હે,

رَّحِيْمٌ ۝٥ وَالَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ

મહેરબાન હૈ(5) ઔર જો લોગ અપની બીવિયોં પર એબ લગાએં ઔર ઉનકે પાસ ઉનકે અપને સિવા

شُهَدَآءُ اِلَّآ اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهٰدٰتٍۢ

ઔર ગવાહ ન હોં તો ઐસે શખ્સ કી ગવાહી કી સૂરત યે હૈ કે વો ચાર બાર

بِاللّٰهِ ۙ اِنَّهٗ لَمِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝٦ وَالْخَامِسَةُ اَنَّ لَعْنَتَ

અલ્લાહ કી કસમ ખા કર કહે કે બેશક વો સચ્ચા હૈ(6) ઔર પાંચવી બાર યે કહે કે ઉસ પર

اللّٰهِ عَلَيۡهِ اِنۡ كَانَ مِنَ الۡكٰذِبِيۡنَ ﴿٧﴾ وَيَدۡرَؤُا عَنۡهَا
અલ્લાહ કી લા'નત હો અગર વો જૂઠા હો (٧) ઔર ઔરત સે સઝા ઈસ તરહ

الۡعَذَابَ اَنۡ تَشۡهَدَ اَرۡبَعَ شَهٰدٰتٍۢ بِاللّٰهِ ۙ اِنَّهٗ لَمِنَ
ટલ જાએગી કે વો ચાર બાર અલ્લાહ કી કસમ ખા કર કહે કે યે શખ્સ

الۡكٰذِبِيۡنَ ۙ﴿٨﴾ وَالۡخَامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيۡهَاۤ اِنۡ
જૂઠા હૈ (٨) ઔર પાંચવી બાર યે કહે કે મુજ પર અલ્લાહ કા ગઝબ હો

كَانَ مِنَ الصّٰدِقِيۡنَ ﴿٩﴾ وَلَوۡلَا فَضۡلُ اللّٰهِ عَلَيۡكُمۡ
અગર યે શખ્સ સચ્ચા હો (٩) ઔર અગર તુમ લોગોં પર અલ્લાહ કા ફઝલ ઔર ઉસકી રહમત

وَرَحۡمَتُهٗ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَكِيۡمٌ ﴿١٠﴾ اِنَّ الَّذِيۡنَ جَآءُوۡ
ન હોતી ઔર યે કે અલ્લાહ તૌબા કબૂલ કરનેવાલા, હિકમતવાલા હૈ (١٠) જિન લોગોંને યે તૂફાન

بِالۡاِفۡكِ عُصۡبَةٌ مِّنۡكُمۡ ؕ لَا تَحۡسَبُوۡهُ شَرًّا لَّكُمۡ ؕ بَلۡ هُوَ
બર્પા કિયા વો તુમ્હારે અંદર હી કી એક જમાઅત હૈ, તુમ ઈસકો અપને હક મેં બુરા ન સમજો બલ્કે યે

خَيۡرٌ لَّكُمۡ ؕ لِكُلِّ امۡرِىٴٍ مِّنۡهُمۡ مَّا اكۡتَسَبَ مِنَ الۡاِثۡمِ ۚ
તુમ્હારે લિયે બેહતર હે, ઉનમેં હર આદમી કે લિયે વો હે જિતના ઉસને ગુનાહ કમાયા,

وَالَّذِىۡ تَوَلّٰى كِبۡرَهٗ مِنۡهُمۡ لَهٗ عَذَابٌ عَظِيۡمٌ ﴿١١﴾ لَوۡلَاۤ
ઔર જિસને ઉસમેં સબસે બડા હિસ્સા લિયા ઉસકે લિયે બડા અઝાબ હૈ (١١) જબ તુમ લોગોંને

اِذۡ سَمِعۡتُمُوۡهُ ظَنَّ الۡمُؤۡمِنُوۡنَ وَالۡمُؤۡمِنٰتُ بِاَنۡفُسِهِمۡ
ઉસકો સુના તો મુસલમાન મર્દોં ઔર મુસલમાન ઔરતોંને એક દૂસરે કે બારે મેં નેક ગુમાન

خَيۡرًا ۙ وَّقَالُوۡا هٰذَاۤ اِفۡكٌ مُّبِيۡنٌ ﴿١٢﴾ لَوۡلَا جَآءُوۡ
ક્યૂં ન કિયા ઔર ક્યૂં ન કહા કે યે ખુલા હુવા બોહતાન હૈ (١٢) યે લોગ ઉસ પર

عَلَيۡهِ بِاَرۡبَعَةِ شُهَدَآءَ ۚ فَاِذۡ لَمۡ يَاۡتُوۡا بِالشُّهَدَآءِ
ચાર ગવાહ ક્યૂં ન લાએ, પસ જબ વો ગવાહ ન લાએ તો

فَاُولٰٓٮِٕكَ عِنۡدَ اللّٰهِ هُمُ الۡكٰذِبُوۡنَ ﴿١٣﴾ وَلَوۡلَا فَضۡلُ اللّٰهِ
અલ્લાહ કે નઝદીક વહી જૂઠે હૈં (١٣) ઔર અગર તુમ લોગોં પર દુનિયા

عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهٗ فِى الدُّنۡيَا وَالۡاٰخِرَةِ لَمَسَّكُمۡ فِىۡ مَاۤ
ઔર આખિરત મેં અલ્લાહ કા ફઝલ ઔર ઉસકી રહમત ન હોતી તો જિન બાતોં મેં

ع

منزل ٤

اَفَضْتُمْ فِيْهِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١٤﴾ اِذْ تَلَقَّوْنَهٗ بِاَلْسِنَتِكُمْ

તુમ પડ ગયે થે ઉસકી વજહ સે તુમ પર કોઈ બડી આફત આ જાતી (١٤) જબકે તુમ ઉસકો અપની ઝબાનોં

وَتَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِكُمْ مَّا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ وَّتَحْسَبُوْنَهٗ

સે નકલ કર રહે થે ઔર અપને મુંહ સે ઐસી બાત કેહ રહે થે જિસકા તુમ્હેં કોઈ ઈલ્મ ન થા ઔર તુમ

هَيِّنًا ۖ وَّهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَآ اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ

ઉસકો એક મા'મૂલી બાત સમજ રહે થે હાલાંકે વો અલ્લાહ કે નઝદીક બહોત ભારી બાત હૈ (١٥) ઔર જબ

قُلْتُمْ مَّا يَكُوْنُ لَنَآ اَنْ نَّتَكَلَّمَ بِهٰذَا ۖ سُبْحٰنَكَ هٰذَا

તુમને ઉસકો સુના તો યૂં કયૂં ન કહા કે હમકો ઝૈબા નહીં કે હમ ઐસી બાત મુંહ સે નિકાલેં, મઆઝલ્લાહ!

بُهْتَانٌ عَظِيْمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللّٰهُ اَنْ تَعُوْدُوْا لِمِثْلِهٖٓ اَبَدًا

યે બહોત બડા બોહતાન હૈ (١٦) અલ્લાહ તુમકો નસીહત કરતા હૈ કે ફિર કભી ઐસા ન કરના

اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ ؕ وَاللّٰهُ

અગર તુમ મો'મિન હો (١٧) અલ્લાહ તુમસે સાફ સાફ અહકામ બયાન કરતા હૈ, ઔર અલ્લાહ

عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُحِبُّوْنَ اَنْ تَشِيْعَ الْفَاحِشَةُ

જાનનેવાલા, હિકમતવાલા હૈ (١٨) બેશક જો લોગ યે ચાહતે હૈં કે મુસલમાનોં મેં બેહયાઈ કા

فِى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ؕ

ચર્ચા હો ઉનકે લિયે દુનિયા ઔર આખિરત મેં દર્દનાક સઝા હૈ,

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ

ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ ઔર તુમ નહીં જાનતે (١٩) ઔર અગર તુમ પર અલ્લાહ કા ફઝલ

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ وَاَنَّ اللّٰهَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٠﴾ يٰٓاَيُّهَا

ઔર ઉસકી રહમત ન હોતી ઔર યે કે અલ્લાહ નરમી કરનેવાલા, રહમત કરનેવાલા હૈ (٢٠) એ

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ؕ وَمَنْ يَّتَّبِعْ

ઈમાનવાલો! તુમ શૈતાન કે કદમોં પર ન ચલો, ઔર જો શખ્સ શૈતાન કે

خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَاِنَّهٗ يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ؕ

કદમોં પર ચલેગા તો વો ઉસકો બેહયાઈ ઔર બદી હી કે કામ કરને કો કહેગા,

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِّنْ

ઔર અગર તુમ પર અલ્લાહ કા ફઝલ ઔર ઉસકી રહમત ન હોતી તો તુમ મેં સે કોઈ શખ્સ કભી

اَحَدٍ اَبَدًا ۙ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ

પાક ન હો સકતા લેકિન અલ્લાહ હી જિસકો ચાહતા હૈ પાક કર દેતા હૈ, ઔર અલ્લાહ સુનનેવાલા,

عَلِيْمٌ ﴿۲۱﴾ وَلَا يَاْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ

જાનનેવાલા હૈ (૨૧) ઔર તુમ મેં સે જો લોગ ફઝ્લવાલે હૈં ો ઈબ બાત કી કસમ ન ખાએં

يُّؤْتُوْٓا اُولِي الْقُرْبٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ فِيْ سَبِيْلِ

કે વો અપને રિશ્તેદારોં ઔર મિસ્કીનોં ઔર અલ્લાહ કી રાહ મેં હિજરત કરનેવાલોં કો

اللّٰهِ ۖ وَلْيَعْفُوْا وَلْيَصْفَحُوْا ؕ اَلَا تُحِبُّوْنَ اَنْ يَّغْفِرَ

ન દેંગે, ઔર ચાહિયે કે વો માફ કર દેં ઔર દરગુઝર કરેં, કયા તુમ નહીં ચાહતે કે અલ્લાહ તુમકો

اللّٰهُ لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۲﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ

માફ કરે, ઔર અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૨૨) બેશક જો લોગ પાકદામન, બેખબર

الْمُحْصَنٰتِ الْغٰفِلٰتِ الْمُؤْمِنٰتِ لُعِنُوْا فِي الدُّنْيَا

ઈમાનવાલી ઔરતોં પર તોહમત લગાતે હૈં ઉન પર દુનિયા ઔર આખિરત મેં લા'નત કી ગઈ

وَالْاٰخِرَةِ ۪ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۲۳﴾ ۙ يَّوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ

ઔર ઉનકે લિયે બડા અઝાબ હૈ (૨૩) ઉસ દિન જબકે ઉનકી ઝબાનેં ઉનકે ખિલાફ ગવાહી

اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۲۴﴾

દેંગી ઔર ઉનકે હાથ ઔર ઉનકે પાંવ ભી ઉન કામોં કી જો કે યે લોગ કિયા કરતે થે (૨૪)

يَوْمَئِذٍ يُّوَفِّيْهِمُ اللّٰهُ دِيْنَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ

ઉસ દિન અલ્લાહ ઉનકો ઉનકા વાજબી બદલા પૂરા પૂરા દેગા, ઔર વો જાન લેંગે અલ્લાહ હી

هُوَ الْحَقُّ الْمُبِيْنُ ﴿۲۵﴾ اَلْخَبِيْثٰتُ لِلْخَبِيْثِيْنَ وَالْخَبِيْثُوْنَ

હક હૈ, ખોલનેવાલા હૈ (૨૫) ગંદી ઔરતેં ગંદે મર્દોં કે લિયે હૈં ઔર ગંદે મર્દ ગંદી ઔરતોં કે લિયે

لِلْخَبِيْثٰتِ ۚ وَالطَّيِّبٰتُ لِلطَّيِّبِيْنَ وَالطَّيِّبُوْنَ لِلطَّيِّبٰتِ ۚ

હૈં, ઔર પાકબાઝ ઔરતેં પાકબાઝ મર્દોં કે લિયે હૈં ઔર પાકબાઝ મર્દ પાકબાઝ ઔરતોં કે લિયે હૈં,

اُولٰٓئِكَ مُبَرَّءُوْنَ مِمَّا يَقُوْلُوْنَ ؕ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ

વો લોગ બરી હૈં ઉન બાતોં સે જો યે કેહતે હૈં, ઉનકે લિયે બખ્શિશ હૈ ઔર ઇઝ્ઝત કી

كَرِيْمٌ ﴿۲۶﴾ ع يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ

રોઝી હૈ (૨૬) એ ઈમાનવાલો! તુમ અપને ઘરોં કે સિવા દૂસરે ઘરોં મેં

منزل ۴

ع ۳

بُيُوْتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَاْنِسُوْا وَتُسَلِّمُوْا عَلٰٓى اَهْلِهَا ؕ ذٰلِكُمْ

દાખિલ ન હો જબ તક ઈજાઝત હાસિલ ન કર લો ઔર ઘરવાલોં કો સલામ ન કર લો, યે તુમ્હારે લિયે

خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٧﴾ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فِيْهَآ

બેહતર હૈ તાકે તુમ યાદ રખ્ખો (૨૭) ફિર અગર વહાં કિસીકો ન પાઓ

اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوْهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ ۚ وَاِنْ قِيْلَ

તો ઉનમેં દાખિલ ન હો જબ તક તુમકો ઈજાઝત ન દી જાએ, ઔર અગર તુમસે

لَكُمُ ارْجِعُوْا فَارْجِعُوْا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا

કહા જાએ કે લૌટ જાઓ, યે તુમ્હારે લિયે બેહતર હૈ, ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ

تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوْا

જો કુછ તુમ કરતે હો (૨૮) તુમ પર ઈસમેં કુછ ગુનાહ નહીં કે તુમ ઉન ઘરોં મેં દાખિલ

بُيُوْتًا غَيْرَ مَسْكُوْنَةٍ فِيْهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

હો જિનમેં કોઈ ન રેહતા હો (ઔર) ઉનમેં તુમ્હારે ફાયદે કી કોઈ ચીઝ હો, ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ

مَا تُبْدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ يَغُضُّوْا

જો કુછ તુમ ઝાહિર કરતે હો ઔર જો કુછ તુમ છુપાતે હો (૨૯) મો'મિન મર્દો સે કેહ દીજિયે કે વો અપની

مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوْا فُرُوْجَهُمْ ؕ ذٰلِكَ اَزْكٰى

નિગાહેં નીચી રખ્ખેં ઔર અપની શર્મગાહોં કી હિફાઝત કરેં, યે ઉનકે લિયે પાકીઝા હૈ,

لَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنٰتِ

બેશક અલ્લાહ બાખબર હૈ ઉસસે જો વો કરતે હૈં (૩૦) ઔર મો'મિન ઔરતોં સે કેહ દીજિયે

يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوْجَهُنَّ

કે વો અપની નિગાહેં નીચી રખ્ખેં ઔર અપની શર્મગાહોં કી હિફાઝત કરેં

وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ

ઔર અપની ઝીનત કો ઝાહિર ન કરેં મગર જો ઉસમેં સે ઝાહિર હો જાએ ઔર અપને દુપટ્ટે

بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوْبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ

અપને સીને પર ડાલે રહેં, ઔર અપની ઝીનત કો ઝાહિર ન કરેં મગર અપને

اِلَّا لِبُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اٰبَآئِهِنَّ اَوْ اٰبَآءِ بُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ

શોહરોં પર યા અપને વાલિદ પર યા અપને શોહર કે વાલિદ પર

اَبْنَآىِٕهِنَّ اَوْ اَبْنَآءِ بُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ
યા અપને બેટોં પર યા અપને શોહર કે બેટોં પર યા અપને ભાઈયોં પર

بَنِیْۤ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِیْۤ اَخَوٰتِهِنَّ اَوْ نِسَآىِٕهِنَّ اَوْ مَا
યા અપને ભાઈયોં કે બેટોં પર યા અપની બેહનોં કે બેટોં પર યા અપની ઔરતોં પર

مَلَكَتْ اَیْمَانُهُنَّ اَوِ التّٰبِعِیْنَ غَیْرِ اُولِی الْاِرْبَةِ مِنَ
યા અપને મમ્લૂક પર યા ઐસે ખિદમત ગુઝારોં પર જો કુછ જિન્સી ખ્વાહિશ

الرِّجَالِ اَوِ الطِّفْلِ الَّذِیْنَ لَمْ یَظْهَرُوْا عَلٰی عَوْرٰتِ
નહીં રખતે યા ઐસે લડકોં પર જો ઔરતોં કે પર્દે કી બાતોં સે

النِّسَآءِ ۪ وَلَا یَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِیُعْلَمَ مَا یُخْفِیْنَ
અભી નાવાકિફ હોં, ઔર વો અપને પાંવ ઝોર સે ન મારેં કે ઉનકી છુપી હુઈ ઝીનત

مِنْ زِیْنَتِهِنَّ ؕ وَتُوْبُوْۤا اِلَی اللّٰهِ جَمِیْعًا اَیُّهَ الْمُؤْمِنُوْنَ
મા'લૂમ હો જાએ, ઔર એ ઈમાનવાલો! તુમ સબ મિલ કર અલ્લાહ કી તરફ રુજૂઅ કરો

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٣١﴾ وَاَنْكِحُوا الْاَیَامٰی مِنْكُمْ وَالصّٰلِحِیْنَ
તાકે તુમ ફલાહ પાઓ ﴿٣١﴾ ઔર તુમ મેં જો બેનિકાહ હોં ઉનકા નિકાહ કર દો ઔર તુમ્હારે ગુલામોં

مِنْ عِبَادِكُمْ وَاِمَآىِٕكُمْ ؕ اِنْ یَّكُوْنُوْا فُقَرَآءَ یُغْنِهِمُ
ઔર લોંડિયોં મેં સે જો નિકાહ કે લાઈક હોં ઉનકા ભી, અગર વો ગરીબ હોંગે તો અલ્લાહ ઉનકો અપને

اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِیْمٌ ﴿٣٢﴾ وَلْیَسْتَعْفِفِ
ફઝ્લ સે ગની કર દેગા, ઔર અલ્લાહ વુસ્અતવાલા, જાનનેવાલા હૈ ﴿٣٢﴾ ઔર જો નિકાહ કા મોકા ન પાએં

الَّذِیْنَ لَا یَجِدُوْنَ نِكَاحًا حَتّٰی یُغْنِیَهُمُ اللّٰهُ مِنْ
ઉનકો ચાહિયે કે વો ઝબ્ત કરેં યહાં તક કે અલ્લાહ અપને ફઝ્લ સે ઉનકો

فَضْلِهٖ ؕ وَالَّذِیْنَ یَبْتَغُوْنَ الْكِتٰبَ مِمَّا مَلَكَتْ اَیْمَانُكُمْ
ગની કર દે, ઔર તુમ્હારે ગુલામોં મેં સે જો આઝાદી હાસિલ કરના ચાહતે હોં

فَكَاتِبُوْهُمْ اِنْ عَلِمْتُمْ فِیْهِمْ خَیْرًا ۖۗ وَّاٰتُوْهُمْ
તો ઉનસે આઝાદી કા મા'મલા તૈ કર લો અગર તુમ ઉનમેં સલાહિયત પાઓ, ઔર ઉનકો

مِّنْ مَّالِ اللّٰهِ الَّذِیْۤ اٰتٰىكُمْ ؕ وَلَا تُكْرِهُوْا فَتَیٰتِكُمْ
ઉસ માલ મેં સે દો જો અલ્લાહને તુમ્હેં દિયા હૈ, ઔર અપની લૌંડિયોં કો બદકારી કે પેશે પર

عَلَى الْبِغَآءِ اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوْا عَرَضَ الْحَيٰوةِ
મજબૂર ન કરો જબકે વો પાકદામન રેહના ચાહતી હોં, મહઝ ઈસ લિયે કે દુન્યવી ઝિંદગી કા કુછ ફાયદા

الدُّنْيَا ؕ وَمَنْ يُّكْرِهْهُّنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْۢ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ
તુમકો હાસિલ હો જાએ, ઔર જો શખ્સ ઉનકો મજબૂર કરેગા તો અલ્લાહ ઈસ જબ્ર કે બાદ

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ
બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૩૩) ઔર બેશક હમને તુમ્હારી તરફ રોશન આયતેં ઉતારી હૈં

وَّمَثَلًا مِّنَ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً
ઔર ઉન લોગોં કી મિષાલેં ભી જો તુમસે પેહલે ગુઝર ચુકે હૈં ઔર ડરનેવાલોં કે લિયે

لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٣۴﴾ اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ مَثَلُ نُوْرِهٖ
નસીહત ભી (૩૪) અલ્લાહ આસમાનોં ઔર ઝમીન કી રોશની હૈ, ઉસકી રોશની કી મિષાલ

كَمِشْكٰوةٍ فِيْهَا مِصْبَاحٌ ؕ اَلْمِصْبَاحُ فِيْ زُجَاجَةٍ ؕ
ઐસી હૈ જૈસે એક તાક ઉસમેં એક ચિરાગ હૈ, ચિરાગ એક શીશે કે અંદર હૈ,

اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُّوْقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبٰرَكَةٍ
શીશા ઐસા હૈ જૈસે એક ચમકદાર તારા, વો ઝૈતૂન કે એક ઐસે મુબારક દરખ્ત કે

زَيْتُوْنَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَّلَا غَرْبِيَّةٍ ۙ يَّكَادُ زَيْتُهَا يُضِيْٓءُ وَلَوْ
તેલ સે રોશન કિયા જાતા હૈ જો ન શરકી હૈ ઔર ન ગરબી, ઉસકા તેલ ઐસા હૈ ગોયા આગ કે

لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ؕ نُوْرٌ عَلٰى نُوْرٍ ؕ يَهْدِى اللّٰهُ لِنُوْرِهٖ مَنْ
છુએ બગૈર હી ખુદ બ ખુદ જલ ઉઠેગા, રોશની કે ઉપર રોશની, અલ્લાહ અપની રોશની કી રાહ દિખાતા

يَّشَآءُ ؕ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ
હૈ જિસકો ચાહતા હૈ, ઔર અલ્લાહ લોગોં કે લિયે મિષાલેં બયાન કરતા હૈ, ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કો

شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٣۵﴾ فِيْ بُيُوْتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ
જાનનેવાલા હૈ (૩૫) ઐસે ઘરોં મેં જિનકી નિસ્બત અલ્લાહને હુકમ દિયા હૈ કે વો બુલંદ કિયે જાએં ઔર

فِيْهَا اسْمُهٗ ۙ يُسَبِّحُ لَهٗ فِيْهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ﴿٣٦﴾
ઉનમેં ઉસકે નામ કા ઝિક્ર કિયા જાએ ઉનમેં સુબ્હ વ શામ અલ્લાહ કી યાદ કરતે રહેં (૩૬)

رِجَالٌ ۙ لَّا تُلْهِيْهِمْ تِجَارَةٌ وَّلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ
વો લોગ જિનકો તિજારત ઔર ખરીદ વ ફરોખ્ત અલ્લાહ કી યાદ સે ગાફિલ નહીં કરતી

وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ وَاِيْتَآءِ الزَّكٰوةِ ۙ يَخَافُوْنَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ
ઔર ન નમાઝ કો કાઈમ કરને સે ઔર ઝકાત કી અદાયગી સે, વો ઉસ દિન સે ડરતે હૈં જિસમેં

فِيْهِ الْقُلُوْبُ وَالْاَبْصَارُ ﴿٣٧﴾ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ
દિલ ઔર આંખેં ઉલટ જાએંગી (૩૭) કે અલ્લાહ ઉન્હેં ઉનકે અમલ કા

مَا عَمِلُوْا وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ
બેહતરીન બદલા દે ઔર ઉનકો મઝીદ અપને ફઝ્લ સે નવાઝે, ઔર અલ્લાહ જિસકો ચાહતા હે

يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَعْمَالُهُمْ
બેહિસાબ રિઝ્ક દેતા હે (૩૮) ઔર જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા ઉનકે આ'માલ ઐસે હૈં

كَسَرَابٍۢ بِقِيْعَةٍ يَّحْسَبُهُ الظَّمْاٰنُ مَآءً ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَهٗ
જૈસે ચટિયલ મેદાન મેં સરાબ, પ્યાસા ઉસકો પાની ખયાલ કરતા હે યહાં તક કે જબ વો ઉસકે પાસ આયા

لَمْ يَجِدْهُ شَيْـًٔا وَّوَجَدَ اللّٰهَ عِنْدَهٗ فَوَفّٰىهُ حِسَابَهٗ ؕ
તો ઉસકો કુછ ન પાયા ઔર ઉસને વહાં અલ્લાહ કો મૌજૂદ પાયા પસ ઉસને ઉસકા હિસાબ ચુકા દિયા,

وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ ۙ اَوْ كَظُلُمٰتٍ فِىْ بَحْرٍ لُّجِّىٍّ
ઔર અલ્લાહ જલ્દ હિસાબ ચુકાનેવાલા હે (૩૯) યા જૈસે એક ગેહરે સમન્દર મેં અંધેરા હો,

يَّغْشٰىهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ سَحَابٌ ؕ
મોજ કે ઉપર મોજ ઉઠ રહી હો (ઔર) ઉપર સે બાદલ છાયે હુએ હોં,

ظُلُمٰتٌۢ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ ؕ اِذَآ اَخْرَجَ يَدَهٗ لَمْ يَكَدْ
ઉપર તલે બહોત સે અંધેરે, અગર કોઈ અપના હાથ નિકાલે તો ઉસકો ભી ન દેખ

يَرٰىهَا ؕ وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهٗ نُوْرًا فَمَا لَهٗ مِنْ
પાએ, ઔર જિસકો અલ્લાહ રોશની ન દે તો ઉસકે લિયે કોઈ રોશની

نُّوْرٍ ﴿٤٠﴾ ع اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهٗ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ
નહીં (૪૦) કયા આપને નહીં દેખા કે અલ્લાહ કી પાકી બયાન કરતે હૈં જો આસમાનોં

وَالْاَرْضِ وَالطَّيْرُ صٰٓفّٰتٍ ؕ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهٗ
ઔર ઝમીન મેં હૈં ઔર ચિડિયાં ભી પર કો ફેલાએ હુએ, હર એક અપની નમાઝ કો ઔર તસ્બીહ કો

وَتَسْبِيْحَهٗ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٤١﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ
જાનતા હે, ઔર અલ્લાહ કો મા'લૂમ હે જો કુછ વો કરતે હૈં (૪૧) ઔર અલ્લાહ હી કી હુકૂમત હે

اَلسَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿۴۲﴾ اَلَمْ تَرَ

આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં, ઔર અલ્લાહ હી કી તરફ હૈ સબકી વાપસી (૪૨) કયા આપને નહીં દેખા

اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِىْ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهٗ ثُمَّ يَجْعَلُهٗ

કે અલ્લાહ બાદલોં કો ચલાતા હૈ ફિર ઉનકો આપસ મેં મિલા દેતા હૈ ફિર ઉનકો તેહ બ તેહ કર

رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ وَيُنَزِّلُ مِنَ

દેતા હૈ ફિર આપ બારિશ કો દેખતે હો કે ઉસકે બીચ સે નિકલતી હૈ, ઔર વો આસમાન સે

السَّمَآءِ مِنْ جِبَالٍ فِيْهَا مِنْۢ بَرَدٍ فَيُصِيْبُ بِهٖ

ઉસકે અંદર પહાડોં સે ઓલે બરસાતા હૈ ફિર ઉનકો જિસ પર ચાહતા હૈ

مَنْ يَّشَآءُ وَيَصْرِفُهٗ عَنْ مَّنْ يَّشَآءُ ؕ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهٖ

ગિરાતા હૈ ઔર જિસસે ચાહતા હૈ ઉનકો હટા દેતા હૈ, ઉસકી બિજલી કી ચમક, મા'લૂમ હોતા હૈ કે

يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ﴿۴۳﴾ يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ؕ

નિગાહોં કો ઉચક લે જાએગી (૪૩) અલ્લાહ રાત ઔર દિન કો બદલતા રેહતા હૈ,

اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِى الْاَبْصَارِ ﴿۴۴﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَ

બેશક ઈસમેં સબક હૈ આંખવાલોં કે લિયે (૪૪) ઔર અલ્લાહને હર જાનદાર કો

كُلَّ دَآبَّةٍ مِّنْ مَّآءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِىْ عَلٰى بَطْنِهٖ ۚ

પાની સે પૈદાકીયા ફિર ઉનમેં સે કોઈ અપને પેટ કે બલ ચલતા હૈ,

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِىْ عَلٰى رِجْلَيْنِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ

ઔર ઉનમેં સે કોઈ દો પાંવ પર ચલતા હૈ ઔર ઉનમેં સે કોઈ

يَّمْشِىْ عَلٰٓى اَرْبَعٍ ؕ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى

ચાર પૈરોં પર ચલતા હૈ, અલ્લાહ પૈદા કરતા હૈ જો ચાહતા હૈ, બેશક અલ્લાહ

كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۴۵﴾ لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ ؕ وَاللّٰهُ

હર ચીઝ પર કાદિર હૈ (૪૫) હમને ખોલ કર બતાનેવાલી આયતેં ઉતાર દી હૈં, ઔર અલ્લાહ

يَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۴۶﴾ وَيَقُوْلُوْنَ

જિસકો ચાહતા હૈ સીધી રાહ કી હિદાયત દેતા હૈ (૪૬) ઔર વો કેહતે હૈં કે હમ

اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ

અલ્લાહ ઔર રસૂલ પર ઈમાન લાએ ઔર હમને ઈતાઅત કી, મગર ઉનમેં સે એક ગિરોહ

مِّنْهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ؕ وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٧﴾
ઉસકે બાદ ફિર જાતા હૈ, ઔર યે લોગ ઈમાન લાનેવાલે નહીં હૈં ﴿٤٧﴾

وَاِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اِذَا
ઔર જબ ઉનકો અલ્લાહ ઔર રસૂલ કી તરફ બુલાયા જાતા હૈ તાકે અલ્લાહ કા રસૂલ ઉનકે દરમિયાન

فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَاِنْ يَّكُنْ لَّهُمُ الْحَقُّ
ફૈસલા કરે તો ઉનમેં સે એક ગિરોહ મુંહ ફેર લેતા હૈ ﴿٤٨﴾ ઔર અગર હક ઉનકો મિલનેવાલા હો તો વો

يَاْتُوْٓا اِلَيْهِ مُذْعِنِيْنَ ﴿٤٩﴾ؕ اَفِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَمِ
ઉસકી તરફ ફરમાં બરદાર બન કર આ જાતે હૈં ﴿٤٩﴾ ક્યા ઉનકે દિલોં મેં બીમારી હૈ યા વો

ارْتَابُوْٓا اَمْ يَخَافُوْنَ اَنْ يَّحِيْفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُوْلُهٗ ؕ
શક મેં પડે હુએ હૈં યા ઉનકો અંદેશા હૈ કે અલ્લાહ ઔર ઉસકા રસૂલ ઉનકે સાથ ઝુલ્મ કરેંગે,

بَلْ اُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٥٠﴾ ع اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِيْنَ
બલ્કે યહી લોગ ઝાલિમ હૈં ﴿٥٠﴾ ઈમાનવાલોં કા કૌલ તો યે હૈ કે જબ વો

اِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اَنْ
અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી તરફ બુલાએ જાએં તાકે રસૂલ ઉનકે દરમિયાન ફૈસલા કરે

يَّقُوْلُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٥١﴾
તો વો કહેં કે હમને સુના ઔર હમને માના, ઔર યહી લોગ ફલાહ પાનેવાલે હૈં ﴿٥١﴾

وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ
ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી ઈતાઅત કરે ઔર વો અલ્લાહ સે ડરે ઔર વો ઉસકી

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ
મુખાલફત સે બચે તો યહી લોગ હૈં જો કામયાબ હોંગે ﴿٥٢﴾ ઔર વો અલ્લાહ કી કસમેં ખાતે હૈં બડી સખ્ત

اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ؕ قُلْ لَّا تُقْسِمُوْا ۚ
કસમેં કે અગર તુમ ઉનકો હુકમ દો તો વો ઝરૂર નિકલેંગે, કેહ દીજિયે કે કસમેં ન ખાઓ,

طَاعَةٌ مَّعْرُوْفَةٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٣﴾ قُلْ
દસ્તૂર કે મુતાબિક ઈતાઅત ચાહિયે, બેશક અલ્લાહ કો મા'લૂમ હૈ જો તુમ કરતે હો ﴿٥٣﴾ કેહ દીજિયે કે

اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا
અલ્લાહ કી ઈતાઅત કરો ઔર રસૂલ કી ઈતાઅત કરો, ફિર અગર તુમ મુંહ મોડ લોગે તો રસૂલ પર

عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَّا حُمِّلْتُمْ ؕ وَاِنْ تُطِيْعُوْهُ

વો બોજ હૈ જો ઉસ પર ડાલા ગયા હૈ ઔર તુમ પર વો બોજ હૈ જો તુમ પર ડાલા ગયા હૈ, ઔર અગર તુમ

تَهْتَدُوْا ؕ وَمَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿۵۴﴾

ઉસકી ઈતાઅત કરોગે તો હિદાયત પાઓગે, ઔર રસૂલ કે ઝિમ્મે સિર્ફ સાફ સાફ પહુંચા દેના હૈ (૫૪)

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

અલ્લાહને વાદા ફરમાયા હૈ તુમ મેં સે ઉન લોગોં કે સાથ જો ઈમાન લાએં ઔર નેક અમલ કરેં

لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِى الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِيْنَ مِنْ

કે વો ઉનકો ઝમીન મેં ઈક્તિદાર દેગા જૈસાકે ઉનસે પેહલે લોગોં કો ઈક્તિદાર

قَبْلِهِمْ ۪ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِيْنَهُمُ الَّذِى ارْتَضٰى لَهُمْ

દિયા થા ઔર ઉનકે લિયે ઉનકે દીન કો જમા દેગા જિસકો ઉનકે લિયે પસંદ કિયા હૈ,

وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا ؕ يَعْبُدُوْنَنِىْ

ઔર ઉનકી ખૌફ કી હાલત કે બાદ ઉકો અમન સે બદલ દેગા, વો સિર્ફ મેરી ઈબાદત કરેંગે

لَا يُشْرِكُوْنَ بِىْ شَيْـًٔا ؕ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ

ઔર કિસી ચીઝ કો મેરા શરીક ન બનાએંગે, ઔર જો ઈસકે બાદ ઈન્કાર કરે તો ઐસે હી લોગ

هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۵۵﴾ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا

નાફરમાન હૈં (૫૫) ઔર નમાઝ કાઈમ કરો ઔર ઝકાત અદા કરો ઔર રસૂલ કી ઈતાઅત

الرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۵۶﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

કરો તાકે તુમ પર રહમ કિયા જાએ (૫૬) જો લોગ ઈન્કાર કર રહે હૈં ઉનકે બારે મેં યે ગુમાન ન કરેં

مُعْجِزِيْنَ فِى الْاَرْضِ ۚ وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ؕ وَلَبِئْسَ

કે વો ઝમીન મેં અલ્લાહ કો આજિઝ કર દેંગે, ઔર ઉનકા ઠિકાના આગ હૈ ઔર વો

الْمَصِيْرُ ﴿۵۷﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِيَسْتَاْذِنْكُمُ الَّذِيْنَ

નિહાયત બુરા ઠિકાના હૈ (૫૭) એ ઈમાનવાલો! તુમ્હારે ગુલામોં કો ઔર

مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ

તુમ મેં જો બુલૂગ કો નહીં પહુંચે ઉનકો તીન વક્તોં મે ઈજાઝત

ثَلٰثَ مَرّٰتٍ ؕ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِيْنَ تَضَعُوْنَ

લેના ચાહિયે, ફજર કી નમાઝ સે પેહલે ઔર દોપહર કો જબ તુમ

ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيْرَةِ وَمِنْۢ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَآءِ ۛ
અપને કપડે ઉતારતે હો ઔર ઈશા કી નમાઝ કે બાદ, યે તીન વકત

ثَلٰثُ عَوْرٰتٍ لَّكُمْ ؕ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌۢ
તુમ્હારે લિયે પર્દે કે હૈં, ઉનકે બાદ ન તુમ પર કોઈ ગુનાહ હૈ ઔર ન હી

بَعْدَهُنَّ ؕ طَوّٰفُوْنَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ كَذٰلِكَ
ઉન પર, તુમ એક દૂસરે કે પાસ કષ્રત સે આતે જાતે રેહતે હો, ઈસ તરહ અલ્લાહ

يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٥٨﴾
તુમ્હારે લિયે અપની આયતોં કી વઝાહત કરતા હૈ ઔર અલ્લાહ જાનનેવાલા, હિકમતવાલા હૈ ﴿٥٨﴾

وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاْذِنُوْا
ઔર જબ તુમ્હારે બચ્ચે અકલ કી હદ કો પહુંચ જાએં તો વો ભી ઉસી તરહ ઈજાઝત લેં

كَمَا اسْتَاْذَنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ
જિસ તરહ ઉનકે અગલે ઈજાઝત લેતે રહે હૈં, ઈસ તરહ અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે

اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ
અપની આયતોં કી વઝાહત કરતા હૈ ઔર અલ્લાહ જાનનેવાલા, હિકમતવાલા હૈ ﴿٥٩﴾ ઔર બડી બૂઢી

مِنَ النِّسَآءِ الّٰتِيْ لَا يَرْجُوْنَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ
ઔરતેં જો નિકાહ કી ઉમ્મીદ નહીં રખતીં ઉન પર કોઈ ગુનાહ નહીં

جُنَاحٌ اَنْ يَّضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجٰتٍۢ بِزِيْنَةٍ ؕ
અગર વો અપની ચાદરેં ઉતાર કર રખ દેં બશર્તે કે વો ઝીનત કી નુમાઈશ કરનેવાલી ન હોં, ઔર

وَاَنْ يَّسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٦٠﴾
અગર વો ભી એહ્તિયાત કરેં તો ઉનકે લિયે બેહતર હૈ, ઔર અલ્લાહ સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હૈ ﴿٦٠﴾

لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ
અંધે પર કોઈ ગુનાહ નહીં ઔર લંગડે પર કોઈ ગુનાહ નહીં

وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ حَرَجٌ وَّلَا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَنْ
ઔર બીમાર પર કોઈ ગુનાહ નહીં ઔર ન તુમ લોગોં પર કોઈ ગુનાહ હૈ કે તુમ

تَاْكُلُوْا مِنْۢ بُيُوْتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اٰبَآئِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ
અપને ઘરોં સે ખાઓ યા અપને બાપદાદા કે ઘરોં સે યા અપની માંઓં કે

اُمَّهٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخَوٰتِكُمْ
ઘરોં સે યા અપને ભાઈયોં કે ઘરોં સે યા અપની બેહનોં કે ઘરોં સે

اَوْ بُيُوْتِ اَعْمَامِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ عَمّٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ
યા અપને ચચાઓં કે ઘરોં સે યા અપની ફૂફિયોં કે ઘરોં સે યા અપને માંઓં કે

اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ خٰلٰتِكُمْ اَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَّفَاتِحَهٗۤ
ઘરોં સે યા અપની ખાલાઓં કે ઘરોં સે યા જિસ ઘર કી કુંજિયોં કે તુમ માલિક હો

اَوْ صَدِيْقِكُمْ ؕ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوْا
યા અપને દોસ્તોં કે ઘરોં સે, તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહીં કે તુમ લોગ મિલ કર ખાઓ

جَمِيْعًا اَوْ اَشْتَاتًا ؕ فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوْتًا فَسَلِّمُوْا
યા અલગ અલગ, ફિર જબ તુમ ઘરોં મેં દાખિલ હો તો અપને લોગોં કો

عَلٰۤى اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبٰرَكَةً طَيِّبَةً ؕ
સલામ કરો જો બા બરકત વ પાકીઝા દુઆ હૈ અલ્લાહ કી તરફ સે,

كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۶۱﴾ ع
ઈસ તરહ અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે આયતોં કી વઝાહત કરતા હૈ તાકે તુમ સમજો (૬૧)

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاِذَا
ઈમાનવાલે વો હૈં જો અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ પર યકીન રખ્ખેં, ઔર જબ

كَانُوْا مَعَهٗ عَلٰۤى اَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوْا حَتّٰى
કિસી ઈજિતમાઈ કામ કે મોકે રસૂલ કે સાથ હોં તો જબ તક ઉસ(રસૂલ) સે ઈજાઝત ન લે લેં

يَسْتَاْذِنُوْهُ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ اُولٰٓئِكَ
વહાં સે ન જાએં, જો લોગ આપ સે ઈજાઝત લેતે હૈં વહી

الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ فَاِذَا اسْتَاْذَنُوْكَ
અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ પર ઈમાન રખતે હૈં, પસ જબ વો અપને કિસી કામ કે

لِبَعْضِ شَاْنِهِمْ فَاْذَنْ لِّمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ
લિયે આપ સે ઈજાઝત માંગેં તો આપ ઉનમેં સે જિસે ચાહે ઈજાઝત દે દીજિયે

وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۶۲﴾
ઓર ઉનકે લિયે અલ્લાહ સે માફી માંગીયે, બેશક અલ્લાહ માફ કરનેવાલા, રહમ કરનેવાલા હૈ (૬૨)

لَا تَجۡعَلُوۡا دُعَآءَ الرَّسُوۡلِ بَيۡنَكُمۡ كَدُعَآءِ بَعۡضِكُمۡ

તુમ લોગ રસૂલકે બુલાને કો ઈસ તરહ બુલાના ન સમજો જિસ તરહ તુમ આપસ મેં એક દૂસરે કો

بَعۡضًا ؕ قَدۡ يَعۡلَمُ اللّٰهُ الَّذِيۡنَ يَتَسَلَّلُوۡنَ مِنۡكُمۡ

બુલાતે હો, અલ્લાહ તુમ મેં સે ઉન લોગોં કો જાનતા હૈ જો એક દૂસરે કી આડ લેતે હુએ ચુપકે સે

لِوَاذًا ۚ فَلۡيَحۡذَرِ الَّذِيۡنَ يُخَالِفُوۡنَ عَنۡ اَمۡرِهٖۤ اَنۡ

ચલે જાતે હૈં, પસ જો લોગ ઉસકે હુકમ કી ખિલાફવર્ઝી કરતે હૈં ઉનકો ડરના ચાહિયે

تُصِيۡبَهُمۡ فِتۡنَةٌ اَوۡ يُصِيۡبَهُمۡ عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿٦٣﴾ اَلَاۤ

કે ઉન પર કોઈ આઝમાઈશ આ જાએ યા ઉનકો એક દર્દનાક અઝાબ પકડ લે (٦٣) યાદ રખ્ખો

اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ قَدۡ يَعۡلَمُ

કે જો કુછ આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં હૈ સબ અલ્લાહ કા હૈ, અલ્લાહ ઉસ હાલત કો જાનતા હૈ

مَاۤ اَنۡتُمۡ عَلَيۡهِ ؕ وَيَوۡمَ يُرۡجَعُوۡنَ اِلَيۡهِ فَيُنَبِّئُهُمۡ

જિસ પર તુમ હો, ઔર જિસ દિન લોગ ઉસકી તરફ લાએ જાએંગે તો જો કુછ ઉન્હોંને કિયા થા

بِمَا عَمِلُوۡا ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىۡءٍ عَلِيۡمٌ ﴿٦٤﴾ ع

વો ઉસસે ઉનકો બા ખબર કર દેગા, ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કો જાનનેવાલા હૈ (٦٤)

સૂરએ ફુર્કાન મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, લેકિન આયત ૬૮, ૬૯, ૭૦ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૭૭ આયતેં ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૪૨ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૨૫ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ યાસીન કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૭૦૩) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૮૯૨) કલિમાત હૈં

تَبٰرَكَ الَّذِىۡ نَزَّلَ الۡفُرۡقَانَ عَلٰى عَبۡدِهٖ لِيَكُوۡنَ

બડી બા બરકત હૈ વો ઝાત જિસને અપને બંદે પર ફુર્કાન ઉતારા તાકે વો

لِلۡعٰلَمِيۡنَ نَذِيۡرَا ۙ ﴿١﴾ الَّذِىۡ لَهٗ مُلۡكُ السَّمٰوٰتِ

જહાંવાલોં કે લિયે ડરાનેવાલા હો (١) વો જિસકે લિયે આસમાનોં ઔર ઝમીન કી

وَالۡاَرۡضِ وَلَمۡ يَتَّخِذۡ وَلَدًا وَّلَمۡ يَكُنۡ لَّهٗ شَرِيۡكٌ

બાદશાહી હૈ ઔર ઉસને કોઈ બેટા નહીં બનાયા ઔર બાદશાહી મેં કોઈ ઉસકા

فِى الۡمُلۡكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَىۡءٍ فَقَدَّرَهٗ تَقۡدِيۡرًا ﴿٢﴾

શરીક નહીં, ઔર ઉસને હર ચીઝ કો પૈદા કિયા ઔર ઉસકા એક અંદાઝા મુકર્રર કિયા (٢)

وَاتَّخَذُوۡا مِنۡ دُوۡنِهٖۤ اٰلِهَةً لَّا يَخۡلُقُوۡنَ شَيۡـًٔـا
ઔર લોગોંને ઉસકે સિવા ઐસે મા'બૂદ બનાએ જો કિસી ચીઝ કો પૈદા નહીં કરતે

وَّهُمۡ يُخۡلَقُوۡنَ وَلَا يَمۡلِكُوۡنَ لِاَنۡفُسِهِمۡ ضَرًّا
બલ્કે વો ખુદ પૈદા કિયે જાતે હૈં, ઔર વો ખુદ અપને લિયે ન કિસી નુકસાન કા ઈખ્તિયાર રખતે હૈં

وَّلَا نَفۡعًا وَّلَا يَمۡلِكُوۡنَ مَوۡتًا وَّلَا حَيٰوةً وَّلَا
ઔર ન કિસી નફે કા ઔર ન વો કિસી કે મરને કા ઈખ્તિયાર રખતે હૈં ઔર ન કિસી કે જીને કા

نُشُوۡرًا ۞ ۳ وَقَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اِنۡ هٰذَاۤ اِلَّاۤ
ઔર ન કિસીકો દોબારા ઝિંદા કરને કા (૩) ઔર મુન્કિર લોગ કેહતે હૈં કે યે તો સિર્ફ

اِفۡكُ ۨافۡتَرٰٮهُ وَاَعَانَهٗ عَلَيۡهِ قَوۡمٌ اٰخَرُوۡنَ ۛۚ
એક જૂઠ હૈ જિસકો ઈસને ઘળ્હા હૈ ઔર કુછ દૂસરે લોગોંને ઈસમેં ઉસકી મદદ કી હૈ,

فَقَدۡ جَآءُوۡ ظُلۡمًا وَّزُوۡرًا ۛۚ ۞ ۴ وَقَالُوۡۤا اَسَاطِيۡرُ
પસ યે લોગ ઝુલ્મ ઔર જૂઠ કે મુર્તકિબ હુએ (૪) ઔર વો કેહતે હૈં કે યે અગલોં કી

الۡاَوَّلِيۡنَ اكۡتَتَبَهَا فَهِىَ تُمۡلٰى عَلَيۡهِ بُكۡرَةً
બેસનદ બાતેં હૈં જિનકો ઉસને લિખવા લિયા હૈ, પસ વો ઉસકો સુબ્હ વ શામ

وَّاَصِيۡلًا ۞ ۵ قُلۡ اَنۡزَلَهُ الَّذِىۡ يَعۡلَمُ السِّرَّ
સુનાઈ જાતી હૈં (૫) કેહ દીજિયે કે ઈસકો ઉસને ઉતારા હૈ

فِى السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ اِنَّهٗ كَانَ غَفُوۡرًا
જો આસમાનોં ઔર ઝમીન કે ભેદ કો જાનતા હૈ, બેશક વો બખ્શનેવાલા,

رَّحِيۡمًا ۞ ۶ وَقَالُوۡا مَالِ هٰذَا الرَّسُوۡلِ يَاۡكُلُ
રહમ કરનેવાલા હૈ (૬) ઔર વો કેહતે હૈં કે યે કૈસા રસૂલ હૈ જો ખાના

الطَّعَامَ وَيَمۡشِىۡ فِى الۡاَسۡوَاقِ ؕ لَوۡلَاۤ اُنۡزِلَ
ખાતા હૈ ઔર બાઝારોં મેં ચલતા ફિરતા હૈ, કયૂં ન ઉસકે પાસ

اِلَيۡهِ مَلَكٌ فَيَكُوۡنَ مَعَهٗ نَذِيۡرًا ۞ ۷ ۙ اَوۡ يُلۡقٰٓى
કોઈ ફરિશ્તા ભેજા ગયા કે વો ઉસકે સાથ રેહ કર ડરાતા (૭) યા ઉસકે લિયે

اِلَيۡهِ كَنۡزٌ اَوۡ تَكُوۡنُ لَهٗ جَنَّةٌ يَّاۡكُلُ مِنۡهَا ؕ
કોઈ ખઝાના ઉતારા જાતા યા ઉસકે લિયે કોઈ બાગ હોતા જિસમેં સે વો ખાતા,

وَقَالَ الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ﴿٨﴾
ઔર ઝાલિમોંને કહા કે તુમ લોગ તો એક જાદૂ કિયે હુએ આદમી કી પૈરવી કર રહે હો(8)

اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا
દેખિયે કે વો કૈસી કૈસી મિષાલેં આપકે લિયે બયાન કર રહે હૈં, પસ વો બહેક ગયે હૈં

فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا ﴿٩﴾ ع تَبٰرَكَ الَّذِيْٓ
ફિર વો રાહ નહીં પા સકતે(9)બડા બા બરકત હૈ વો અગર

اِنْ شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذٰلِكَ جَنّٰتٍ
ચાહે તો આપકો ઉસસે ભી બેહતર ચીઝ દે દે ઐસે બાગાત

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ وَيَجْعَلْ لَّكَ
જિનકે નીચે નેહરેં જારી હોં ઔર આપકો બહોત સે મહલ

قُصُوْرًا ﴿١٠﴾ بَلْ كَذَّبُوْا بِالسَّاعَةِ وَاَعْتَدْنَا
દે દે(10)બલ્કે ઉન્હોંને કયામત કો જુઠ્લા દિયા હૈ, ઔર હમને ઐસે શખ્સ કે લિયે

لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيْرًا ﴿١١﴾ ج اِذَا رَاَتْهُمْ
જો કયામત કો જુઠલાએ દોઝખ તૈયાર કર રખ્ખી હૈ(11) જબ વો ઉનકો

مِّنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ سَمِعُوْا لَهَا تَغَيُّظًا
દૂર સે દેખેગી તો વો ઉસકા બિફરના ઔર દહાડના

وَّزَفِيْرًا ﴿١٢﴾ وَاِذَآ اُلْقُوْا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِيْنَ
સુનેંગે(12)ઔર જબ વો ઉસકી કિસી તંગ જગહ મેં બાંધ કર ડાલ દિયે જાએંગે

دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُوْرًا ﴿١٣﴾ ط لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُوْرًا
તો વો વહાં મૌત કો પુકારેંગે(13)આજ એક મૌત કો ન

وَّاحِدًا وَّادْعُوْا ثُبُوْرًا كَثِيْرًا ﴿١٤﴾ قُلْ اَذٰلِكَ خَيْرٌ
પુકારો, બલ્કે બહોત સી મૌત કો પુકારો(14)કહિયે કે કયા યે બેહતર હૈ

اَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ط كَانَتْ
યા હમેશા કી જન્નત જિસકા વા'દા અલ્લાહ સે ડરનેવાલોં સે કિયા ગયા હૈ, વો

لَهُمْ جَزَآءً وَّمَصِيْرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَآءُوْنَ
ઉનકે લિયે બદલા ઔર ઠિકાના હોગી(15)ઉસમેં ઉનકે લિય વો સબ હોગા જો વો ચાહેંગે,

ع ١٦/٩ منزل ٤

خٰلِدِيْنَ ؕ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْـُٔوْلًا ﴿١٦﴾
વો ઉસમેં હમેશા રહેંગે, યે આપકે રબ કે ઝિમ્મે એક વા'દા હૈ વાજિબુલ્ અદા﴿١٦﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
ઔર જિસ દિન વો ઉનકો જમા કરેગા ઔર ઉનકો ભી જિનકી વો અલ્લાહ કે સિવા ઈબાદત કરતે હૈં

فَيَقُوْلُ ءَاَنْتُمْ اَضْلَلْتُمْ عِبَادِىْ هٰٓؤُلَآءِ اَمْ هُمْ
ફિર વો કહેગા કે કયા તુમને મેરે ઈન બંદોં કો ગુમરાહ કિયા યા વો ખુદ

ضَلُّوا السَّبِيْلَ ﴿١٧﴾ؕ قَالُوْا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ يَنْۢبَغِىْ
રાસ્તા ભટક ગયે﴿١٧﴾ વો કહેંગે કે પાક હૈ આપકી ઝાત! હમારે લિયે મુનાસિબ ન થા

لَنَآ اَنْ نَّتَّخِذَ مِنْ دُوْنِكَ مِنْ اَوْلِيَآءَ
કે હમ આપકે સિવા દૂસરોં કો કારસાઝ તજ્વીઝ કરેં, મગર આપને

وَلٰكِنْ مَّتَّعْتَهُمْ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى نَسُوا الذِّكْرَ ۚ
ઉનકો ઔર ઉનકે બાપદાદા કો દુનિયા કા સામાન દિયા યહાં તક કે વો નસીહત કો ભૂલ ગયે

وَكَانُوْا قَوْمًا ۢ بُوْرًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ كَذَّبُوْكُمْ بِمَا
ઔર હલાક હોનેવાલે બને﴿١٨﴾ પસ ઉન્હોંને તુમકો તુમ્હારી બાતોં મેં

تَقُوْلُوْنَ ۙ فَمَا تَسْتَطِيْعُوْنَ صَرْفًا وَّلَا نَصْرًا ۚ
જૂઠા ઠેહરા દિયા, અબ ન તુમ ખુદ ટાલ સકતે હો ઔર ન કોઈ મદદ પા સકતે હો,

وَمَنْ يَّظْلِمْ مِّنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيْرًا ﴿١٩﴾
ઔર તુમ મેં સે જો શખ્સ ઝુલ્મ કરેગા હમ ઉસકો એક બડા અઝાબ ચખાએંગે﴿١٩﴾

وَمَآ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّآ اِنَّهُمْ
ઔર હમને આપ સે પેહલે જિતને ભી પૈગમ્બર ભેજે સબકે સબ

لَيَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَيَمْشُوْنَ فِى الْاَسْوَاقِ ؕ وَجَعَلْنَا
ખાના ખાતે થે ઔર બાઝારોં મેં ચલતે ફિરતે થે, ઔર હમને તુમકો

بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً ؕ اَتَصْبِرُوْنَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ
એક દૂસરે કે લિયે આઝમાઈશ બનાયા હૈ, કયા તુમ સબ્ર કરતે હો, ઔર આપકા રબ સબ કુછ

بَصِيْرًا ﴿٢٠﴾ ع
દેખતા હૈ﴿٢٠﴾

منزل ٤ ۔ ع ٢ / ١٧

وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا لَوْ لَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا
ઔર જો લોગ હમારે સામને પેશ હોને કી ઉમ્મીદ નહીં રખતે વો કેહતે હૈં કે હમારે ઉપર

الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ نَرٰى رَبَّنَا ؕ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوْا فِیْٓ اَنْفُسِهِمْ
ફરિશ્તે કયૂં નહીં ઉતારે ગયે યા હમ અપને રબ કો દેખ લેતે, ઉન્હોંને અપને જી મેં અપને કો બડા સમજા

وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيْرًا ﴿۲۱﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى
ઔર વો સરકશી મેં હદ સે ગુઝર ગયે હૈં (૨૧) જિસ દિન વો ફરિશ્તોં કો દેખેંગે ઉસ દિન

يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِيْنَ وَيَقُوْلُوْنَ حِجْرًا مَّحْجُوْرًا ﴿۲۲﴾
મુજરિમોં કે લિયે કોઈ ખુશખબરી ન હોગી ઔર વો કહેંગે કે પનાહ પનાહ (૨૨)

وَقَدِمْنَآ اِلٰى مَا عَمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ هَبَآءً
ઔર હમ ઉનકે હર અમલ કી તરફ બઢેંગે જો ઉન્હોંને કિયા થા ઔર ફિર ઉસકો ઉડતી હુઈ

مَّنْثُوْرًا ﴿۲۳﴾ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا
ખાક બના દેંગે (૨૩) જન્નતવાલે ઉસ દિન બેહતરીન ઠિકાને મેં હોંગે ઔર નિહાયત

وَّاَحْسَنُ مَقِيْلًا ﴿۲۴﴾ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَآءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ
અચ્છી આરામગાહ મેં (૨૪) ઔર જિસ દિન આસમાન બાદલ સે ફટ જાએગા ઔર ફરિશ્તે લગાતાર

الْمَلٰٓئِكَةُ تَنْزِيْلًا ﴿۲۵﴾ اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذِ ِۨالْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ ؕ وَكَانَ
ઉતારે જાએંગે (૨૫) ઉસ દિન હકીકી બાદશાહત સિર્ફ રહમાન કી હોગી, ઔર વો

يَوْمًا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ عَسِيْرًا ﴿۲۶﴾ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰى
દિન મુન્કિરોં પર બડા સખ્ત હોગા (૨૬) ઔર જિસ દિન ઝાલિમ અપને હાથોં કો

يَدَيْهِ يَقُوْلُ يٰلَيْتَنِی اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُوْلِ سَبِيْلًا ﴿۲۷﴾
કાટેગા, વો કહેગા કે કાશ! મૈંને રસૂલ કે સાથ રેહ કર રાહ ઈખ્તિયાર કી હોતી (૨૭)

يٰوَيْلَتٰى لَيْتَنِیْ لَمْ اَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيْلًا ﴿۲۸﴾ لَقَدْ اَضَلَّنِیْ
હાય અફસોસ! કાશ મેં ફુલાં શખ્સ કો દોસ્ત ન બનાતા (૨૮) ઉસને મુજકો નસીહત સે

عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ اِذْ جَآءَنِیْ ؕ وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِلْاِنْسَانِ
બેહકા દિયા બાદ ઈસકે કે વો મેરે પાસ આ ચુકી થી, ઔર શૈતાન હૈ હી ઈન્સાન કો

خَذُوْلًا ﴿۲۹﴾ وَقَالَ الرَّسُوْلُ يٰرَبِّ اِنَّ قَوْمِی اتَّخَذُوْا
રુસ્વા કરનેવાલા (૨૯) ઔર રસૂલ કહેગા કે એ મેરે રબ! મેરી કૌમ ને ઈસ કુર્આન કો

هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُوْرًا ﴿٣٠﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ
બિલ્કુલ નઝર અંદાઝ કર દિયા (٣٠) ઔર ઈસી તરહ હમને મુજ્રિમોં મેં સે

عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِيْنَ ؕ وَكَفٰى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَّنَصِيْرًا ﴿٣١﴾
હર નબી કે દુશ્મન બનાએ ઔર આપકા રબ કાફી હૈ રેહ્નુમાઈ કે લિયે ઔર મદદ કરને કે લિયે (٣١)

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْاٰنُ جُمْلَةً
ઔર ઈન્કાર કરનેવાલોંને કહા કે ઈસકે ઉપર પૂરા કુર્આન કયૂં નહીં ઉતારા

وَّاحِدَةً ۚۛ كَذٰلِكَ ۚۛ لِنُثَبِّتَ بِهٖ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنٰهُ
ગયા, ઐસા ઈસ લિયે હૈ તાકે ઈસકે ઝરિયે સે હમ આપકે દિલ કો મજબૂત કરેં ઔર હમને ઈસકો ઠહેર

تَرْتِيْلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا يَاْتُوْنَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنٰكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ
ઠહેર કર ઉતારા હૈ (٣٢) ઔર યે લોગ કૈસા હી અજીબ સુવાલ આપકે સામને લાએં મગર હમ ઉસકા ઠીક

تَفْسِيْرًا ﴿٣٣﴾ ؕ اَلَّذِيْنَ يُحْشَرُوْنَ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ اِلٰى
જવાબ ઔર બેહતર વઝાહત આપકો બતા દેંગે (٣٣) જો લોગ અપને મુંહ કે બલ જહન્નમ કી તરફ લે જાએ

جَهَنَّمَ ۙ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿٣٤﴾ ع وَلَقَدْ
જાએંગે, ઉન્હીં કા બડા ઠિકાના હૈ ઔર વહી હૈં રાહ સે બહોત ભટકે હુએ (٣٤) ઔર હમને

اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنَا مَعَهٗٓ اَخَاهُ هٰرُوْنَ
મૂસા(અ.સ.)કો કિતાબ દી ઔર ઉસકે સાથ ઉસકે ભાઈ હારૂન(અ.સ.)કો

وَزِيْرًا ﴿٣٥﴾ ۚ فَقُلْنَا اذْهَبَآ اِلَى الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا
મદદગાર બનાયા (٣٥) ફિર હમને ઉનસે કહા કે તુમ દોનોં ઉન લોગોં કે પાસ જાઓ જિન્હોંને હમારી આયતોં

بِاٰيٰتِنَا ؕ فَدَمَّرْنٰهُمْ تَدْمِيْرًا ﴿٣٦﴾ ؕ وَقَوْمَ نُوْحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا
કો જુઠલા દિયા હૈ, ફિર હમને ઉનકો બિલ્કુલ તબાહ કર દિયા (٣٦) ઔર નૂહ(અ.સ.)કી કૌમ કો ભી હમને

الرُّسُلَ اَغْرَقْنٰهُمْ وَجَعَلْنٰهُمْ لِلنَّاسِ اٰيَةً ؕ وَاَعْتَدْنَا
ડુબો દિયા જબકે ઉન્હોંને રસૂલોં કો જુઠલાયા ઔર હમને ઉનકો લોગોં કે લિયે એક નિશાની બના દિયા,

لِلظّٰلِمِيْنَ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٣٧﴾ ۚ وَّعَادًا وَّثَمُوْدَا۠ وَاَصْحٰبَ
ઔર હમને ઝાલિમોં કે લિયે દર્દનાક અઝાબ તૈયાર કર રખ્ખા હૈ (٣٧) ઔર આદ ઔર ષમૂદ કો ઔર કુવેં

الرَّسِّ وَقُرُوْنًا بَيْنَ ذٰلِكَ كَثِيْرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ
વાલોં કો ઔર ઉનકે દરમિયાન બહોત સી કૌમોં કો (٣٨) ઔર હમને ઉનમેં સે હર એક કો

الْاَمْثَالَ ۡ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيْرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ اَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ
મિષાલેં સુનાએં ઔર હમને હર એક કો બિલ્કુલ બરબાદ કર દિયા (૩૯) ઔર યે લોગ ઉસ બસ્તી પર સે

الَّتِيْٓ اُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ ؕ اَفَلَمْ يَكُوْنُوْا يَرَوْنَهَا ۚ بَلْ
ગુઝરે હૈં જિસ પર બુરી તરહ પથ્થર બરસાએ ગયે, કયા વો ઉસકો દેખતે નહીં રહે હૈં, બલ્કે

كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ نُشُوْرًا ﴿٤٠﴾ وَاِذَا رَاَوْكَ اِنْ يَّتَّخِذُوْنَكَ
વો લોગ દોબારા ઉઠાએ જાને કી ઉમ્મીદ નહીં રખતે (૪૦) ઔર વો જબ આપકો દેખતે હૈં તો વો આપકા

اِلَّا هُزُوًا ؕ اَهٰذَا الَّذِيْ بَعَثَ اللّٰهُ رَسُوْلًا ﴿٤١﴾ اِنْ كَادَ
મઝાક બના લેતે હૈં, કયા યહી હૈ જિસકો અલ્લાહને રસૂલ બના કર ભેજા હૈ (૪૧) ઈસને તો

لَيُضِلُّنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا لَوْلَآ اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا ؕ وَسَوْفَ
હમકો હમારે મા'બૂદોં સે હટા હી દિયા હોતા અગર હમ ઉન પર જમે ન રેહતે, ઔર જલ્દ હી

يَعْلَمُوْنَ حِيْنَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ اَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿٤٢﴾
ઉનકો મા'લૂમ હો જાએગા જબ વો અઝાબ કો દેખેંગે કે સબસે ઝયાદહ બેરાહ કોન હૈ (૪૨)

اَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ ؕ اَفَاَنْتَ تَكُوْنُ عَلَيْهِ
કયા આપને ઉસ શખ્સ કો નહીં દેખા જિસને અપની ખ્વાહિશ કો અપને મા'બૂદ બના રખ્ખા હૈ પસ કયા

وَكِيْلًا ﴿٤٣﴾ اَمْ تَحْسَبُ اَنَّ اَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُوْنَ اَوْ يَعْقِلُوْنَ ؕ
આપ ઉસકા ઝિમ્મા લે સકતે હો (૪૩) યા આપ ખયાલ કરતે હો કે ઉનમેં સે અક્ષર સુનતે ઔર સમજતે હૈં,

اِنْ هُمْ اِلَّا كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿٤٤﴾ اَلَمْ تَرَ
વો તો મહઝ જાનવરોં કી તરહ હૈં બલ્કે વો ઉનસે ભી ઝયાદહ બેરાહ હૈં (૪૪) કયા આપને અપને રબ કી

اِلٰى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ ۚ وَلَوْ شَآءَ لَجَعَلَهٗ سَاكِنًا ۚ
(કુદરત કી) તરફ નહીં દેખા કે વો કિસ તરહ સાયે કો ફૈલા દેતા હૈ ઔર અગર વો ચાહતા તો વો ઉસકો

ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيْلًا ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنٰهُ اِلَيْنَا
ઠેહરા દેતા, ફિર હમને સૂરજ કો ઉસ પર દલીલ બનાયા (૪૫) ફિર હમને આહિસ્તા આહિસ્તા ઉસકો

قَبْضًا يَّسِيْرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِبَاسًا
અપની તરફ સમેટ લિયા (૪૬) ઔર વહી હૈ જિસને તુમ્હારે લિયે રાત કો પર્દા

وَّالنَّوْمَ سُبَاتًا وَّجَعَلَ النَّهَارَ نُشُوْرًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذِيْٓ
ઔર નીંદ કો રાહત ઔર દિન કો જી ઉઠને કા વકત બનાયા (૪૭) ઔર વહી હૈ જો અપની રહમત સે

اَرْسَلَ الرِّیٰحَ بُشْرًاۢ بَیْنَ یَدَیْ رَحْمَتِهٖ ۚ وَاَنْزَلْنَا مِنَ

પેહલે હવાઓં કો ખુશખબરી લાનેવાલિયાં બના કર ભેજતા હૈ ઔર હમ આસમાન સે પાક પાની

السَّمَآءِ مَآءً طَهُوْرًا ﴿۴۸﴾ لِّنُحْیِۦَ بِهٖ بَلْدَةً مَّیْتًا وَّنُسْقِیَهٗ

ઉતારતે હૈં ﴿૪૮﴾ તાકે ઉસકે ઝરિયે સે મુર્દા ઝમીન મેં જાન ડાલ દેં, ઔર ઉસકો પિલાએં

مِمَّا خَلَقْنَآ اَنْعَامًا وَّاَنَاسِیَّ كَثِیْرًا ﴿۴۹﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنٰهُ

અપની મખ્લૂકાત મેં સે બહોત સે જાનવરોં ઔર ઈન્સાનોં કો ﴿૪૯﴾ ઔર હમને ઈસકો ઉનકે દરમિયાન

بَیْنَهُمْ لِیَذَّكَّرُوْا ۖ فَاَبٰۤی اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿۵۰﴾ وَلَوْ

તરહ તરહ સે બયાન કિયા તાકે વો સોચેં, ફિર ભી અક્ષ્ષર લોગ નાશુક્રી કિયે બગૈર નહીં રેહતે ﴿૫૦﴾ ઔર

شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِیْ كُلِّ قَرْیَةٍ نَّذِیْرًا ﴿۵۱﴾ فَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِیْنَ

અગર હમ ચાહતે તો હર બસ્તી મેં એક ડરાનેવાલા ભેજ દેતે ﴿૫૧﴾ પસ આપ મુન્કિરોં કી બાત ન માનિયે

وَجَاهِدْهُمْ بِهٖ جِهَادًا كَبِیْرًا ﴿۵۲﴾ وَهُوَ الَّذِیْ مَرَجَ الْبَحْرَیْنِ

ઔર ઈસકે ઝરિયે ઉનકે સાથ બડા જિહાદ કીજિયે ﴿૫૨﴾ ઔર વહી હૈ જિસને દો સમન્દરોં કો મિલાયા,

هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَّهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ۚ وَجَعَلَ بَیْنَهُمَا

યે મીઠા હૈ પ્યાસ બુજાનેવાલે ઔર યે ખારા હૈ કડવા, ઔર ઉસને ઉનકે દરમિયાન

بَرْزَخًا وَّحِجْرًا مَّحْجُوْرًا ﴿۵۳﴾ وَهُوَ الَّذِیْ خَلَقَ مِنَ الْمَآءِ

એક પર્દા રખ દિયા ઔર એક મઝબૂત આડ ﴿૫૩﴾ ઔર વહી હૈ જિસને ઈન્સાન કો પાની સે

بَشَرًا فَجَعَلَهٗ نَسَبًا وَّصِهْرًا ؕ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِیْرًا ﴿۵۴﴾

પૈદા કિયા ફિર ઉસકો ખાનદાન ઔર સુસરાલ વાલા બનાયા, ઔર આપકા રબ બડી કુદરતવાલા હૈ ﴿૫૪﴾

وَیَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا یَنْفَعُهُمْ وَلَا یَضُرُّهُمْ ؕ

ઔર વો અલ્લાહ કો છોડ કર ઉન ચીઝોં કી ઈબાદત કરતે હૈં જો ઉનકો ન નફા પહુંચા સકતી હૈં ઔર ન નુકસાન,

وَكَانَ الْكَافِرُ عَلٰی رَبِّهٖ ظَهِیْرًا ﴿۵۵﴾ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا

ઔર કાફિર તો અપને રબ કે ખિલાફ મદદગાર બના હુવા હૈ ﴿૫૫﴾ ઔર હમને આપકો સિર્ફ ખુશખબરી દેનેવાલા

وَّنَذِیْرًا ﴿۵۶﴾ قُلْ مَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَیْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَآءَ

ઔર ડરાનેવાલા બના કર ભેજા હૈ ﴿૫૬﴾ આપ કેહ દીજિયે કે મેં તુમસે ઈસ પર કોઈ ઉજ્રત નહીં માંગતા મગર યે

اَنْ یَّتَّخِذَ اِلٰی رَبِّهٖ سَبِیْلًا ﴿۵۷﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَی الْحَیِّ الَّذِیْ

કે જો ચાહે વો અપને રબ કા રાસ્તા પકડ લે ﴿૫૭﴾ ઔર ઉસ અલ્લાહ પર ભરોસા રખિયે જો ઝિંદા હૈ કભી મરને

لَا يَمُوْتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهٖ ؕ وَكَفٰى بِهٖ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيْرًا ۚۛ ۵٨
ઔર ઉસકી તા'રીફ કે સાથ ઉસકી પાકીઝગી બયાન કીજિયે ઔર વો અપને બંદો કે ગુનાહોં સે બાખબર રેહને કે લિયે કાફ़ી હૈ ૫૮

الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِىْ سِتَّةِ
વહી હૈ જિસને પૈદા કિયા આસમાનોં ઔર ઝમીન કો ઔર જો કુછ ઉનકે દરમિયાન હૈ

اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۚۛ اَلرَّحْمٰنُ فَسْـَٔلْ بِهٖ
છે દિન મેં ફિર વો તખ્ત પર મુતમક્કિન હુવા, વો રહમાન હૈ પસ ઉસકો કિસી જાનનેવાલે સે

خَبِيْرًا ۵٩ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اسْجُدُوْا لِلرَّحْمٰنِ ۚ قَالُوْا وَمَا
પૂછિયે ૫૯ ઔર જબ ઉનસે કહા જાતા હૈ કે રહમાન કો સજ્દહ કરો તો વો કેહતે હૈં કે રહમાન કયા હૈ, કયા

الرَّحْمٰنُ ۗ اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُوْرًا ۩ ٦٠ تَبٰرَكَ
હમ ઉસકો સજ્દહ કરેં જિસકો તુમ હમસે કહો? ઔર ઉનકા બિદક્ના ઔર બઢ જાતા હૈ ૬૦ બડી બા–

الَّذِىْ جَعَلَ فِى السَّمَآءِ بُرُوْجًا وَّجَعَلَ فِيْهَا سِرٰجًا
બરકત હૈ વો ઝાત જિસને આસમાન મેં બુર્જ બનાએ ઔર ઉસમેં એક ચિરાગ (સૂરજ)

وَّقَمَرًا مُّنِيْرًا ٦١ وَهُوَ الَّذِىْ جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً
ઔર એક ચમકતા ચાંદ રખ્ખા ૬૧ ઔર વહી હૈ જિસને રાત ઔર દિન કો એક કે બાદ એક આનેવાલા

لِّمَنْ اَرَادَ اَنْ يَّذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُوْرًا ٦٢ وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ
બનાયા ઉસ શખ્સ કે લિયે જો સબક લેના ચાહે ઔર શુક્રગુઝાર બનના ચાહે ૬૨ ઔર રહમાન કે બંદે વો હૈં

الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَّاِذَا خَاطَبَهُمُ
જો ઝમીન પર આજિઝી કે સાથ ચલતે હૈં, ઔર જબ જાહિલ લોગ ઉનસે બાત

الْجٰهِلُوْنَ قَالُوْا سَلٰمًا ٦٣ وَالَّذِيْنَ يَبِيْتُوْنَ لِرَبِّهِمْ
કરતે હૈં તો વો કેહ દેતે હૈં કે તુમકો સલામ ૬૩ ઔર જો અપને રબ કે આગે સજ્દે

سُجَّدًا وَّقِيَامًا ٦٤ وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا
ઔર કિયામ મેં રાતેં ગુઝારતે હૈં ૬૪ ઔર જો કેહતે હૈં કે એ હમારે પ્યારે રબ! જહન્નમ કે અઝાબ કો

عَذَابَ جَهَنَّمَ ۖ ۗ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۖ ۗ ٦۵ اِنَّهَا سَآءَتْ
હમસે દૂર રખિયે, બેશક ઉસકા અઝાબ પૂરી તબાહી હૈ ૬૫ બેશક વો બુરા ઠિકાના

مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا ٦٦ وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَنْفَقُوْا لَمْ يُسْرِفُوْا
હૈ ઔર બુરી જગહ હૈ ૬૬ ઔર વો લોગ કે જબ વો ખર્ચ કરતે હૈં તો ન ફુઝૂલ ખર્ચી કરતે હૈં

وَلَمْ يَقْتُرُوْا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾ وَالَّذِيْنَ
ઔર ન તંગી કરતે હૈં, ઔર ઉનકા ખર્ચ ઉસકે દરમિયાની તરીકે પર હોતા હૈ (૬૭) ઔર જો

لَا يَدْعُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُوْنَ النَّفْسَ الَّتِيْ
અલ્લાહ કે સિવા કિસી દૂસરે મા'બૂદ કો નહીં પુકારતે, ઔર વો અલ્લાહ કી હરામ કી હુઈ કિસી જાન કો

حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُوْنَ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ
કત્લ નહીં કરતે મગર હક પર, ઔર વો બદ્કારી નહીં કરતે, ઔર જો શખ્સ ઐસે કામ કરેગા તો વો સઝા

اَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُّضٰعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيْهٖ
સે દોચાર હોગા (૬૮) કયામત કે દિન ઉસકા અઝાબ બળ્હતા ચલા જાએગા ઔર વો ઉસમેં હમેશા ઝલીલ હો

مُهَانًا ﴿٦٩﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
કર રહેગા (૬૯) મગર જો શખ્સ તોબા કરે ઔર ઈમાન લાએ ઔર નેક કામ કરે

فَاُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِهِمْ حَسَنٰتٍ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ
તો અલ્લાહ ઐસે લોગોં કી બુરાઈયોં કો ભલાઈયોં સે બદલ દેગા ઔર અલ્લાહ

غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهٗ يَتُوْبُ
બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૭૦) ઔર જો શખ્સ તોબા કરે ઔર નેક કામ કરે તો વો દર હકીકત અલ્લાહ કી

اِلَى اللّٰهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِيْنَ لَا يَشْهَدُوْنَ الزُّوْرَ ۙ وَاِذَا مَرُّوْا
તરફ રુજૂઅ કર રહા હૈ (૭૧) ઔર જો લોગ જૂઠે કામ મેં શામિલ નહીં હોતે, ઔર જબ કિસી બેહૂદા ચીઝ સે

بِاللَّغْوِ مَرُّوْا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ
ઉનકા ગુઝર હોતા હૈ તો સંજીદગી કે સાથ ગુઝર જાતે હૈં (૭૨) ઔર વો ઐસે હૈં કે જબ ઉનકો ઉનકે રબ કી

لَمْ يَخِرُّوْا عَلَيْهَا صُمًّا وَّعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ
આયતોં કે ઝરિયે નસીહત કી જાતી હૈ તો વો ઉન પર બેહરે ઔર અંધે હો કર નહીં ગિરતે (૭૩) ઔર જો

رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيّٰتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ
કેહતે હૈં કે એ હમારે પ્યારે રબ! હમકો હમારી બીવીયોં ઔર હમારી અવ્લાદ કી તરફ સે આંખોં કી ઠંડક

وَّاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِيْنَ اِمَامًا ﴿٧٤﴾ اُولٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ
અતા ફરમાઈયે ઔર હમકો પરહેઝગારોં કા ઈમામ બનાઈયે (૭૪) યે લોગ હૈં કે ઉનકો બાલાખાને મિલેંગે ઈસ

بِمَا صَبَرُوْا وَيُلَقَّوْنَ فِيْهَا تَحِيَّةً وَّسَلٰمًا ﴿٧٥﴾ خٰلِدِيْنَ
લિયે કે ઉન્હોંને સબ્ર કિયા, ઔર ઉનમેં ઉનકા ઈસ્તિક્બાલ દુઆ ઔર સલામ કે સાથ હોગા (૭૫) વો ઉનમેં હમેશા

فِيۡهَا ؕ حَسُنَتۡ مُسۡتَقَرًّا وَّمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلۡ مَا يَعۡبَؤُا بِكُمۡ

રહેંગે, વો ખૂબ જગહ હૈ ઠહેરને કી ઔર ખૂબ જગહ હૈ રેહને કી ﴿٧٦﴾ કેહ દીજિયે કે મેરા રબ તુમ્હારી પરવા

رَبِّىۡ لَوۡلَا دُعَآؤُكُمۡ ۚ فَقَدۡ كَذَّبۡتُمۡ فَسَوۡفَ يَكُوۡنُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

નહીં રખતા અગર તુમ ઉસકો ન પુકારો, પસ તુમ જુઠલા ચુકે તો વો ચીઝ જલ્દ હી હો કર રહેગી ﴿٧٧﴾

સૂરએ શુઅરા મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, લેકિન આયત ૧૯૭ ઔર ૨૨૪ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૨૨૭ આયતેં ઔર ૧૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૪૭ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૨૬ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ વાકિઅહ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૨૭૯) કલિમાત હૈં	بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ	ઈસમેં (૫૫૪૦) હુરૂફ હૈં

طٰسٓمّٓ ﴿١﴾ تِلۡكَ اٰيٰتُ الۡكِتٰبِ الۡمُبِيۡنِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ

તા સીન મીમ ﴿١﴾ યે વાઝેહ કિતાબ કી આયતેં હૈં ﴿٢﴾ શાયદ આપ અપને આપકો

نَّفۡسَكَ اَلَّا يَكُوۡنُوۡا مُؤۡمِنِيۡنَ ﴿٣﴾ اِنۡ نَّشَاۡ نُنَزِّلۡ عَلَيۡهِمۡ

હલાક કર ડાલોગે ઈસ પર કે વો ઈમાન નહીં લાતે ﴿٣﴾ અગર હમ ચાહેં તો ઉન પર આસમાની નિશાની

مِّنَ السَّمَآءِ اٰيَةً فَظَلَّتۡ اَعۡنَاقُهُمۡ لَهَا خٰضِعِيۡنَ ﴿٤﴾

ઉતાર દેં, ફિર ઉનકી ગરદનેં ઉનકે આગે જુક જાએં ﴿٤﴾

وَمَا يَاۡتِيۡهِمۡ مِّنۡ ذِكۡرٍ مِّنَ الرَّحۡمٰنِ مُحۡدَثٍ اِلَّا كَانُوۡا

ઉનકે પાસ રહમાન કી તરફ સે કોઈ ભી નસીહત ઐસી નહીં આતી જિસસે વો બેરુખી ન

عَنۡهُ مُعۡرِضِيۡنَ ﴿٥﴾ فَقَدۡ كَذَّبُوۡا فَسَيَاۡتِيۡهِمۡ اَنۡۢبٰٓؤُا مَا

કરતે હોં ﴿٥﴾ પસ ઉન્હોંને જુઠલા દિયા તો અબ જલ્દ હી ઉનકો ઉસ ચીઝ કી હકીકત મા'લૂમ હો જાએગી

كَانُوۡا بِهٖ يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿٦﴾ اَوَلَمۡ يَرَوۡا اِلَى الۡاَرۡضِ كَمۡ

જિસકા વો મઝાક ઉડાતે થે ﴿٦﴾ કયા ઉન્હોંને ઝમીન કો નહીં દેખા કે હમને

اَنۡۢبَتۡنَا فِيۡهَا مِنۡ كُلِّ زَوۡجٍ كَرِيۡمٍ ﴿٧﴾ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ

ઉસમેં કિસ કદર તરહ તરહ કી ઉમ્દહ ચીઝેં ઉગાઈ હૈં ﴿٧﴾ બેશક ઈસમેં

لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكۡثَرُهُمۡ مُّؤۡمِنِيۡنَ ﴿٨﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ

નિશાની હૈ, ઔર ઉનમેં સે અક્ષર લોગ ઈમાન નહીં લાતે ﴿٨﴾ ઔર બેશક આપકા રબ હી

الۡعَزِيۡزُ الرَّحِيۡمُ ﴿٩﴾ وَاِذۡ نَادٰى رَبُّكَ مُوۡسٰٓى اَنِ ائۡتِ

ગાલિબ હૈ, રહમ કરનેવાલા હૈ ﴿٩﴾ ઔર જબ આપકે રબને મૂસા(અ.સ.)કો પુકારા કે તુમ

اَلْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ؕ اَلَا يَتَّقُوْنَ ﴿١١﴾ قَالَ
ઝાલિમ કૌમ કે પાસ જાઓ(૧૦) ફિરઔન કી કૌમ કે પાસ, કયા વો નહીં ડરતે(૧૧) મૂસા(અ.સ.)ને કહાઃ
رَبِّ اِنِّيْۤ اَخَافُ اَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ﴿١٢﴾ وَيَضِيْقُ صَدْرِيْ
એ મેરે રબ! મુજકો અંદેશા હૈ કે વો મુજે જુઠલા દેંગે(૧૨) ઔર મેરા સીના તંગ હોતા હૈ
وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِيْ فَاَرْسِلْ اِلٰى هٰرُوْنَ ﴿١٣﴾ وَلَهُمْ عَلَيَّ
ઔર મેરી ઝબાન નહીં ચલતી, પસ આપ હારૂન કે પાસ પૈગામ ભેજ દીજિયે(૧૩) ઔર મેરે ઉપર ઉનકા
ذَنْۢبٌ فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُوْنِ ﴿١٤﴾ قَالَ كَلَّا ۚ فَاذْهَبَا
એક જુર્મ ભી હૈ પસ મૈં ડરતા હું કે વો મુજે કત્લ કર દેં(૧૪) ફરમાયાઃ કભી નહીં, પસ તુમ દોનોં
بِاٰيٰتِنَاۤ اِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُوْنَ ﴿١٥﴾ فَاْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُوْلَاۤ
હમારી નિશાનિયોં કે સાથ જાઓ, હમ તુમ્હારે સાથ સુનનેવાલે હૈં(૧૫) પસ તુમ દોનોં ફિરઔન કે પાસ
اِنَّا رَسُوْلُ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦﴾ اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيْۤ
જાઓ ઔર કહો કે હમ તમામ જહાનોં કે પરવરદિગાર કે રસૂલ હૈં(૧૬) કે તુમ બની ઈસ્રાઈલ કો હમારે
اِسْرَآءِيْلَ ﴿١٧﴾ قَالَ اَلَمْ نُرَبِّكَ فِيْنَا وَلِيْدًا وَّلَبِثْتَ
સાથ જાને દો(૧૭) ફિરઔનને કહાઃ કયા હમને તુમકો બચપન મેં અપને દરમિયાન નહીં પાલા ઔર તુમને
فِيْنَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِيْنَ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِيْ
અપની ઉમ્ર કે કઈ સાલ હમારે યહાં ગુઝારે(૧૮) ઔર તુમને વો કામ કિયા જો તુમને હી કિયા,
فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩﴾ قَالَ فَعَلْتُهَاۤ اِذًا وَّاَنَا
ઔર તુમ નાશુક્રોં મેં સે હો(૧૯) મૂસા(અ.સ.)ને ફરમાયાઃ વો ગલતી મૈંને ઉસ વકત કી થી જબ મૈં
مِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ
નાવાકિફ થા(૨૦) ફિર જબ મુજે તુમ લોગોં સે ડર લગા તો મૈં તુમ્હારે દરમિયાન સે નિકલ ગયા, ફિર મુજકો
لِيْ رَبِّيْ حُكْمًا وَّجَعَلَنِيْ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ
મેરે રબને સમજદારી અતા ફરમાઈ ઔર મુજકો રસૂલોં મેં સે બના દિયા(૨૧) ઔર યે
نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ اَنْ عَبَّدْتَّ بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ
એહસાન હૈ જો તુમ મુજ પર જતા રહે હો કે તુમને બની ઈસ્રાઈલ કો ગુલામ બના લિયા(૨૨) ફિરઔનને
فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ
કહા કે યે રબ્બુલ્ આલમીન કયા હૈ?(૨૩) મૂસા(અ.સ.)ને ફરમાયા કે આસમાનોં

وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ؕ اِنْ كُنْتُمْ مُّوْقِنِيْنَ ﴿٢٤﴾ قَالَ

ઔર ઝમીન કા રબ ઔર ઉન સબકા જો ઉનકે દરમિયાન હૈં, અગર તુમ યકીન લાનેવાલે હો (૨૪) ફિરઔન

لِمَنْ حَوْلَهٗۤ اَلَا تَسْتَمِعُوْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ

ને અપને ઈર્દગિર્દ વાલોં સે કહાઃ કયા તુમ સુનતે નહી હો? (૨૫) મૂસા(અ.સ.)ને ફરમાયાઃ વો તુમ્હારા ભી

الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٦﴾ قَالَ اِنَّ رَسُوْلَكُمُ الَّذِیْۤ اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ

રબ હે ઔર તુમ્હારે અગલે બુઝુર્ગોં કા ભી (૨૬) ફિરઔનને કહાઃ તુમ્હારા યે રસૂલ જો તુમ્હારી તરફ ભેજા

لَمَجْنُوْنٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ؕ

ગયા હે મજ્નૂન હે (૨૭) મૂસા(અ.સ.)ને ફરમાયાઃ મશ્રિક વ મગ્રિબ કા રબ ઔર જો કુછ ઉનકે દરમિયાન

اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْرِیْ

હે, અગર તુમ અકલ રખતે હો (૨૮) ફિરઔનને કહાઃ અગર તુમને મેરે સિવા કિસીકો મા'બૂદ બનાયા

لَاَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُوْنِيْنَ ﴿٢٩﴾ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَیْءٍ

તો મેં તુમકો કેદ કર દુંગા (૨૯) મૂસા(અ.સ.)ને ફરમાયાઃ કયા અગર મેં કોઈ વાઝેહ દલીલ

مُّبِيْنٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَاْتِ بِهٖۤ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣١﴾

પેશ કરું તબ ભી? (૩૦) ફિરઔનને કહાઃ ફિર ઉસકો પેશ કરો અગર તુમ સચ્ચે હો (૩૧)

فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِیَ ثُعْبَانٌ مُّبِيْنٌ ﴿٣٢﴾ ۚۖ وَّنَزَعَ يَدَهٗ

ફિર મૂસા(અ.સ.)ને અપના અસા ડાલ દિયા તો યકાયક વો એક વાઝેહ અઝ્દહા થા (૩૨) ઔર ઉસને

فَاِذَا هِیَ بَيْضَآءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ﴿٣٣﴾ ع قَالَ لِلْمَلَاِ حَوْلَهٗۤ اِنَّ

અપના હાથ ખીંચા તો યકાયક વો દેખનેવાલોં કે લિયે ચમક રહા થા (૩૩) ફિરઔનને અપને ઈર્દગિર્દ કે

هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِيْمٌ ﴿٣٤﴾ لا يُّرِيْدُ اَنْ يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ

સરદારોં સે કહાઃ યકીનન યે શખ્સ એક માહિર જાદૂગર હે (૩૪) વો ચાહતા હે કે અપને જાદૂ સે તુમકો તુમ્હારે

بِسِحْرِهٖ ۖۗ فَمَاذَا تَاْمُرُوْنَ ﴿٣٥﴾ قَالُوْۤا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَابْعَثْ

મુલ્ક સે નિકાલ દે, પસ તુમ કયા મશ્વરા દેતે હો (૩૫) દરબારિયોંને કહા કે ઈસકો ઔર ઈસકે ભાઈ કો મોહલત

فِی الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿٣٦﴾ لا يَاْتُوْكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيْمٍ ﴿٣٧﴾

દીજિયે ઔર શહરોં મેં જમા કરનેવાલે ભેજ દીજિયે (૩૬) કે વો આપકે પાસ તમામ માહિર જાદૂગરોં કો લાએં (૩૭)

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيْقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿٣٨﴾ لا وَّقِيْلَ

પસ જાદૂગર એક દિન મુકર્રરહ વકત પર ઈકઠ્ઠા કિયે ગયે (૩૮) ઔર લોગોં સે

لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُّجْتَمِعُوْنَ ﴿٣٩﴾ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ
કહા ગયા કે કયા તુમ લોગ જમા હોગે? (૩૯) તાકે હમ જાદૂગરોં કા સાથ દેં

اِنْ كَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ قَالُوْا
અગર વો ગાલિબ રેહનેવાલે હોં (૪૦) ફિર જબ જાદૂગર આએ તો ઉન્હોંને

لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿٤١﴾
ફિરઔન સે કહા: કયા હમારે લિયે કોઈ ઈન્આમ હૈ અગર હમ ગાલિબ રહેં (૪૧)

قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ اِذًا لَّمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰى
ઉસને કહા: હાં! ઔર તુમ ઈસ સૂરત મેં કરીબી લોગોં મેં શામિલ હો જાઓગે (૪૨) મૂસા(અ.સ.)ને ઉનસે

اَلْقُوْا مَآ اَنْتُمْ مُّلْقُوْنَ ﴿٤٣﴾ فَاَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ
ફરમાયા કે તુમકો જો કુછ ડાલના હો ડાલો (૪૩) પસ ઉન્હોંને અપની રસ્સિયાં ઔર લાઠિયાં ડાલીં

وَقَالُوْا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَحْنُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٤٤﴾ فَاَلْقٰى
ઔર કહા કે ફિરઔન કી અઝમત કી કસમ! હમ હી ગાલિબ રહેંગે (૪૪) ફિર મૂસા(અ.સ.)ને અપના અસા

مُوْسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا يَاْفِكُوْنَ ﴿٤٥﴾ فَاُلْقِىَ
ડાલા તો અચાનક વો ઉસ જૂઠ મૂટ કે કરતબ કો નિગલને લગા જો ઉન્હોંને બનાયા થા (૪૫) ફિર જાદૂગર

السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ ﴿٤٦﴾ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٧﴾
સજ્દે મેં ગિર પડે (૪૬) ઉન્હોંને કહા કે હમ ઈમાન લાએ રબ્બુલ આલમીન પર (૪૭)

رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿٤٨﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ
જો મૂસા ઔર હારૂન(અ.સ.)કા રબ હૈ (૪૮) ફિરઔનને કહા: તુમને ઉસકો માન લિયા ઈસસે પેહલે કે મૈં

اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِىْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۚ
તુમકો ઈજાઝત દું, બેશક વહી તુમ્હારા ઉસ્તાદ હૈ જિસને તુમકો જાદૂ સિખાયા હૈ,

فَلَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۬ؕ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ
પસ અબ તુમકો મા'લૂમ હો જાએગા, મૈં તુમ્હારે એક તરફ કે હાથ ઔર દૂસરી તરફ કે પાંવ

خِلَافٍ وَّلَاُوصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٤٩﴾ قَالُوْا لَا ضَيْرَ ؗ
કાટુંગા ઔર તુમ સબકો સૂલી પર ચળ્હાઉંગા (૪૯) ઉન્હોંને કહા કે કુછ હરજ નહીં,

اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿٥٠﴾ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لَنَا
હમ અપને માલિક કે પાસ પહુંચ જાએંગે (૫૦) હમ ઉમ્મીદ રખતે હૈં કે હમારા રબ હમારી ખતાઓં કો

رَبُّنَا خَطٰيٰنَآ اَنْ كُنَّآ اَوَّلَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥١﴾ وَاَوْحَيْنَآ

માફ કર દેગા, ઈસ લિયે કે હમ પેહલે ઈમાન લાનેવાલે બને (૫૧) ઔર હમને મૂસા(અ.સ.) પર

اِلٰى مُوْسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِيْٓ اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿٥٢﴾

વહી ભેજી કે મેરે બંદોં કો લે કર રાત કો નિકલ જાઓ, બેશક તુમ્હારા પીછા કિયા જાએગા (૫૨)

فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِى الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ

પસ ફિરઔનને શહરોં મેં જમા કરનેવાલે ભેજે (૫૩) કે યે લો

لَشِرْذِمَةٌ قَلِيْلُوْنَ ﴿٥٤﴾ وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَآئِظُوْنَ ﴿٥٥﴾

થોડી સી જમાઅત હૈં (૫૪) ઔર ઉન્હોંને હમકો ગુસ્સા દિલાયા હૈ (૫૫)

وَاِنَّا لَجَمِيْعٌ حٰذِرُوْنَ ﴿٥٦﴾ فَاَخْرَجْنٰهُمْ مِّنْ جَنّٰتٍ

ઔર હમ એક તૈયાર જમાઅત હૈં (૫૬) પસ હમને ઉનકો બાગોં ઔર ચશ્મોં સે

وَّعُيُوْنٍ ﴿٥٧﴾ وَّكُنُوْزٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ﴿٥٨﴾ كَذٰلِكَ ؕ

નિકાલા (૫૭) ઔર ખઝાનોં ઔર ઉમ્દહ મકાનાત સે (૫૮) યે હુવા, ઔર હમને બની ઈસ્રાઈલ

وَاَوْرَثْنٰهَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿٥٩﴾ فَاَتْبَعُوْهُمْ مُّشْرِقِيْنَ ﴿٦٠﴾

કો ઉન ચીઝોં કા વારિષ બના દિયા (૫૯) પસ ઉન્હોંને સૂરજ નિકલને કે વકત ઉનકા પીછા કિયા (૬૦)

فَلَمَّا تَرَآءَ الْجَمْعٰنِ قَالَ اَصْحٰبُ مُوْسٰٓى اِنَّا لَمُدْرَكُوْنَ ﴿٦١﴾

ફિર જબ દોનોં જમાઅતેં આમને સામને હુઈ તો મૂસા(અ.સ.)કે સાથિયોંને કહા કે હમ તો પકડે ગયે (૬૧)

قَالَ كَلَّا ۚ اِنَّ مَعِىَ رَبِّىْ سَيَهْدِيْنِ ﴿٦٢﴾ فَاَوْحَيْنَآ اِلٰى

મૂસા(અ.સ.)ને ફરમાયાઃ હરગિઝ નહીં, બેશક મેરા રબ મેરે સાથ હૈ, વો મુજકો રાસ્તા બતાએગા (૬૨) ફિર

مُوْسٰٓى اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ ؕ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ

હમને મૂસા(અ.સ.)કો વહી કી કે અપના અસા દરિયા પર મારેં, પસ વો ફટ ગયા ઔર હર હિસ્સા

فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيْمِ ﴿٦٣﴾ وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَرِيْنَ ﴿٦٤﴾

ઐસા હો ગયા જૈસે પહાડ (૬૩) ઔર હમને પીછે આનેવાલોં કો ભી ઉનકે કરીબ પહુંચા દિયા (૬૪)

وَاَنْجَيْنَا مُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗٓ اَجْمَعِيْنَ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا

ઔર હમને મૂસા(અ.સ.)કો ઔર ઉન સબકો જો ઉસકે સાથ થે બચા લિયા (૬૫) ફિર દૂસરોં કો

الْاٰخَرِيْنَ ﴿٦٦﴾ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ

ડુબો દિયા (૬૬) બેશક ઈસકે અંદર નિશાની હૈ, ઔર ઉનમેં સે અક્ષર માનનેવાલે

مُّؤۡمِنِیۡنَ ﴿٦٧﴾ وَ اِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الۡعَزِیۡزُ الرَّحِیۡمُ ﴿٦٨﴾ وَ اتۡلُ
નહીં હૈં (૬૭) ઔર બેશક આપકા રબ ઝબરદસ્ત હૈ, રહમતવાલા હૈ (૬૮) ઔર ઉનકો ઈબ્રાહીમ (અ.સ.) કા કિસ્સા

عَلَیۡهِمۡ نَبَاَ اِبۡرٰهِیۡمَ ﴿٦٩﴾ اِذۡ قَالَ لِاَبِیۡهِ وَ قَوۡمِهٖ مَا تَعۡبُدُوۡنَ ﴿٧٠﴾
સુનાઈયે (૬૯) જબકે ઉસને અપને વાલિદ સે ઔર અપની કૌમ સે કહા કે તુમ કિસ ચીઝ કી ઈબાદત કરતે હો (૭૦)

قَالُوۡا نَعۡبُدُ اَصۡنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عٰكِفِیۡنَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلۡ
ઉન્હોંને કહા કે હમ બુતોં કી ઈબાદત કરતે હૈં ઔર બરાબર ઉસ પર જમે રહેંગે (૭૧) ઈબ્રાહીમ (અ.સ.) ને કહા:

یَسۡمَعُوۡنَكُمۡ اِذۡ تَدۡعُوۡنَ ﴿٧٢﴾ اَوۡ یَنۡفَعُوۡنَكُمۡ اَوۡ یَضُرُّوۡنَ ﴿٧٣﴾
કયા યે તુમ્હારી સુનતે હૈં જબ તુમ ઉનકો પુકારતે હો (૭૨) યા વો તુમકો નફા યા નુકસાન પહુંચાતે હૈં? (૭૩)

قَالُوۡا بَلۡ وَجَدۡنَاۤ اٰبَآءَنَا كَذٰلِكَ یَفۡعَلُوۡنَ ﴿٧٤﴾ قَالَ
ઉન્હોંને કહા: બલ્કે હમને અપને બાપદાદા કો ઐસા હી કરતે હુએ પાયા હૈ (૭૪) ઈબ્રાહીમ (અ.સ.) ને કહા:

اَفَرَءَیۡتُمۡ مَّا كُنۡتُمۡ تَعۡبُدُوۡنَ ﴿٧٥﴾ اَنۡتُمۡ وَ اٰبَآؤُكُمُ
કયા તુમને ઉન ચીઝોં કો દેખા ભી હૈ જિનકી તુમ ઈબાદત કરતે હો (૭૫) તુમ ભી ઔર તુમ્હારે અગલે

الۡاَقۡدَمُوۡنَ ﴿٧٦﴾ فَاِنَّهُمۡ عَدُوٌّ لِّیۡۤ اِلَّا رَبَّ الۡعٰلَمِیۡنَ ﴿٧٧﴾
બડે ભી (૭૬) યે સબ મેરે દુશ્મન હૈં સિવાય એક રબ્બુલ આલમીન કે (૭૭)

الَّذِیۡ خَلَقَنِیۡ فَهُوَ یَهۡدِیۡنِ ﴿٧٨﴾ وَ الَّذِیۡ هُوَ یُطۡعِمُنِیۡ
જિસને મુજે પૈદા કિયા ફિર વહી મેરી રેહનુમાઈ ફરમાતા હૈ (૭૮) ઔર જો મુજકો ખિલાતા હૈ

وَ یَسۡقِیۡنِ ﴿٧٩﴾ وَ اِذَا مَرِضۡتُ فَهُوَ یَشۡفِیۡنِ ﴿٨٠﴾ وَ الَّذِیۡ
ઔર પિલાતા હૈ (૭૯) ઔર જબ મેં બીમાર હોતા હું તો વહી મુજકો શિફા દેતા હૈ (૮૦) ઔર જો મુજકો મૌત

یُمِیۡتُنِیۡ ثُمَّ یُحۡیِیۡنِ ﴿٨١﴾ وَ الَّذِیۡۤ اَطۡمَعُ اَنۡ یَّغۡفِرَ لِیۡ
દેગા ફિર મુજકો ઝિંદા કરેગા (૮૧) ઔર વો જિસસે મેં ઉમ્મીદ રખતા હું કે બદલે કે દિન

خَطِیۡٓـَٔتِیۡ یَوۡمَ الدِّیۡنِ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبۡ لِیۡ حُكۡمًا وَّ اَلۡحِقۡنِیۡ
વો મેરી ખતા માફ કરેગા (૮૨) એ મેરે રબ! મુજકો હિકમત અતા ફરમાઈયે ઔર મુજકો

بِالصّٰلِحِیۡنَ ﴿٨٣﴾ وَ اجۡعَلۡ لِّیۡ لِسَانَ صِدۡقٍ فِی
નેક લોગોં મેં શામિલ ફરમાઈયે (૮૩) ઔર મેરા બોલ સચ્ચા રખિયે બાદ કે આને

الۡاٰخِرِیۡنَ ﴿٨٤﴾ وَ اجۡعَلۡنِیۡ مِنۡ وَّرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِیۡمِ ﴿٨٥﴾
વાલોં મેં (૮૪) ઔર મુજે નેઅમત કે બાગ કે વારિષોં મેં સે બનાઈયે (૮૫)

ع ٧/٨ وقف لازم منزل ۵

وَاغْفِرْ لِاَبِيْۤ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِيْ يَوْمَ
ઔર મેરે વાલિદ કો માફ ફરમાઈયે, બેશક વો ગુમરાહોં મેં સે હૈં (૮૬) ઔર મુજકો ઉસ દિન રુસ્વા ન કીજિયે

يُبْعَثُوْنَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَّلَا بَنُوْنَ ﴿٨٨﴾ اِلَّا مَنْ
જબકે લોગ ઉઠાએ જાએંગે (૮૭) જિસ દિન ન માલ કામ આએગા ઔર ન અવ્લાદ (૮૮) મગર વો જો અલ્લાહ

اَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ﴿٨٩﴾ وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٩٠﴾
કે પાસ સાફ સુથરા દિલ લે કર આએ (૮૯) ઔર જન્નત ડરનેવાલોં કે કરીબ લાઈ જાએગી (૯૦)

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِلْغٰوِيْنَ ﴿٩١﴾ وَقِيْلَ لَهُمْ اَيْنَمَا
ઔર જહન્નમ ગુમરાહોં કે લિયે ઝાહિર કી જાએગી (૯૧) ઔર ઉનસે કહા જાએગા કે કહાં હૈં વો

كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ هَلْ يَنْصُرُوْنَكُمْ
જિનકી તુમ ઈબાદત કરતે થે (૯૨) અલ્લાહ કે સિવા, કયા તુમ્હારી મદદ કરેંગે યા કયા વો અપના બચાવ કર

اَوْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوْا فِيْهَا هُمْ وَالْغَاوٗنَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُوْدُ
સકતે હૈં (૯૩) ફિર ઉસમેં ઉંધે મુંહ ડાલ દિયે જાએંગે વો ઔર ગુમરાહ લોગ (૯૪) ઔર ઈબ્લીસ કા

اِبْلِيْسَ اَجْمَعُوْنَ ﴿٩٥﴾ قَالُوْا وَهُمْ فِيْهَا يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٩٦﴾
લશ્કર સબકે સબ (૯૫) વો ઉસમેં આપસ મેં જઘડતે હુએ કહેંગે (૯૬)

تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٩٧﴾ اِذْ نُسَوِّيْكُمْ بِرَبِّ
અલ્લાહ કી કસમ! હમ ખુલી હુઈ ગુમરાહી મેં થે (૯૭) જબકે હમ તુમકો રબ્બુલ આલમીન કે બરાબર

الْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٨﴾ وَمَاۤ اَضَلَّنَاۤ اِلَّا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا
કરતે થે (૯૮) ઔર હમકો તો બસ મુજરિમોંને રાસ્તે સે ભટકાયા (૯૯) પસ અબ હમારા કોઈ

مِنْ شَافِعِيْنَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيْقٍ حَمِيْمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ اَنَّ لَنَا
સિફારિશી નહીં (૧૦૦) ઔર ન કોઈ મુખ્લિસ દોસ્ત (૧૦૧) પસ કાશ હમકો ફિર વાપસ

كَرَّةً فَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٢﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ
જાના હો કે હમ ઈમાનવાલોં મેં સે બનેં (૧૦૨) બેશક ઈસમેં નિશાની હૈ,

وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٣﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ
ઔર ઉનમેં અક્ષર લોગ ઈમાન લાનેવાલે નહીં (૧૦૩) ઔર બેશક આપકા રબ ઝબરદસ્ત હૈ,

الرَّحِيْمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوْحِ ٍۨالْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٠٥﴾ اِذْ قَالَ
રહમતવાલા હૈ (૧૦૪) નૂહ (અ.સ.) કી કૌમને રસૂલોં કો જુઠલાયા (૧૦૫) જબકે ઉનકે ભાઈ

منزل ۵

لَهُمْ اَخُوْهُمْ نُوْحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٠٦﴾ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ

નૂહ(અ.સ.)ને ઉનસે કહા: કયા તુમ ડરતે નહીં હો?(١٠٦) મેં તુમ્હારે લિયે એક અમાનતદાર

اَمِيْنٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٠٨﴾ وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ

રસૂલ હું(١٠٧)પસ તુમ લોગ અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરી બાત માનો(١٠٨)ઔર મેં ઈસ પર તુમસે કોઈ અજ્ર

مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا

નહીં માંગતા, મેરા અજ્ર તો સિર્ફ અલ્લાહ રબ્બુલ આલમીન કે ઝિમ્મે હૈ(١٠٩) પસ તુમ અલ્લાહ સે ડરો

اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١١٠﴾ قَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ

ઔર મેરી બાત માનો(١١٠) ઉન્હોંને કહા: કયા હમ તુમકો માન લેં, હાલાંકે તુમ્હારી પૈરવી

الْاَرْذَلُوْنَ ﴿١١١﴾ قَالَ وَمَا عِلْمِيْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١١٢﴾

કમતર લોગોંને કી હૈ(١١١) નૂહ(અ.સ.)ને કહા કે મુજકો કયા ખબર જો વો કરતે રહે હૈં(١١٢)

اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰى رَبِّيْ لَوْ تَشْعُرُوْنَ ﴿١١٣﴾ وَمَآ اَنَا

ઉનકા હિસાબ તો મેરે રબ કે ઝિમ્મે હૈ અગર તુમ સમજો(١١٣) ઔર મેં મો'મિનોં કો દૂર

بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٤﴾ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوْا

કરનેવાલા નહીં હું(١١٤)મેં તો બસ એક ખુલા હુવા ડરાનેવાલા હું(١١٥)ઉન્હોંને કહા

لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰنُوْحُ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمَرْجُوْمِيْنَ ﴿١١٦﴾

કે એ નૂહ! અગર તુમ બાઝ ન આએ તો ઝરૂર તુમ્હેં પથ્થર માર કર ખતમ કર દિયા જાએગા(١١٦)

قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْمِيْ كَذَّبُوْنِ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْنِيْ وَبَيْنَهُمْ

નૂહ(અ.સ.)ને કહા કે એ મેરે રબ! મેરી કૌમને મુજે જુઠલા દિયા હૈ(١١٧)પસ આપ મેરે ઔર ઉનકે દરમિયાન

فَتْحًا وَّنَجِّنِيْ وَمَنْ مَّعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٨﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ

વાઝેહ ફૈસલા ફરમા દીજિયે ઔર મુજકો ઔર જો મો'મિન મેરે સાથ હૈં ઉનકો નજાત દીજિયે(١١٨) ફિર હમને

وَمَنْ مَّعَهٗ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا بَعْدُ

ઉસકો ઔર ઉસકે સાથિયોં કો એક ભરી હુઈ કશ્તી મેં બચા લિયા(١١٩) ફિર ઉસકે બાદ હમને બાકી લોગોં

الْبٰقِيْنَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۭ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ

કો ડુબો દિયા(١٢٠) યકીનન ઈસકે અંદર નિશાની હૈ, ઔર ઉનમેં સે અક્સર લોગ

مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٢١﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٢٢﴾ كَذَّبَتْ

માનનેવાલે નહીં(١٢١) ઔર બેશક આપકા રબ હી ઝબરદસ્ત હૈ, રહમતવાલા હૈ(١٢٢) આદ ને

منزل ٥

النصف

ع ٦/ ١٨

عَادُ ۨالْمُرْسَلِیْنَ ﴿۱۲۳﴾ۚۖ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ هُوْدٌ اَلَا

રસૂલોં કો જુઠલાયા(૧૨૩) જબકે ઉનકે ભાઈ હૂદ(અ.સ.)ને ઉનસે કહા કે કયા તુમ લોગ

تَتَّقُوْنَ ﴿۱۲۴﴾ۚ اِنِّیْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِیْنٌ ﴿۱۲۵﴾ۙ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

ડરતે નહીં(૧૨૪) મેં તુમ્હારે લિયે એક મોઅ્તબર રસૂલ હું(૧૨૫) પસ અલ્લાહ સે ડરો

وَاَطِیْعُوْنِ ﴿۱۲۶﴾ۚ وَمَاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَیْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِیَ

ઔર મેરી બાત માનો(૧૨૬) ઔર મેં ઈસ પર તુમસે કોઈ બદલા નહીં માંગતા, મેરા બદલા તો સિર્ફ

اِلَّا عَلٰی رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۲۷﴾ؕ اَتَبْنُوْنَ بِكُلِّ رِیْعٍ اٰیَةً

રબ્બુલ આલમીન કે ઝિમ્મે હૈ(૧૨૭) કયા તુમ હર ઉંચી ઝમીન પર બગૈર ફાયદે કે એક ઈમારત

تَعْبَثُوْنَ ﴿۱۲۸﴾ۙ وَتَتَّخِذُوْنَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُوْنَ ﴿۱۲۹﴾ۚ

બનાતે હો(૧૨૮) ઔર બડે બડે મહલ તા'મીર કરતે હો, ગોયા તુમ્હેં હમેશા રેહના હૈ(૧૨૯)

وَاِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِیْنَ ﴿۱۳۰﴾ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

ઔર જબ કિસી પર હાથ ડાલતે હો તો સખ્ત બન કર હાથ ડાલતે હો(૧૩૦) પસ તુમ અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરી

وَاَطِیْعُوْنِ ﴿۱۳۱﴾ۚ وَاتَّقُوا الَّذِیْۤ اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۳۲﴾ۚ

બાત માનો(૧૩૧) ઔર ઉસ અલ્લાહ સે ડરો જિસને ઉન ચીઝોં સે તુમ્હેં મદદ પહુંચાઈ જિનકો તુમ જાનતે હો(૧૩૨)

اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَّبَنِیْنَ ﴿۱۳۳﴾ۚۙ وَجَنّٰتٍ وَّعُیُوْنٍ ﴿۱۳۴﴾ۚ اِنِّیْۤ

ઉસને તુમ્હારી મદદ કી ચોપાયોં સે ઔર અવ્લાદ સે(૧૩૩) ઔર બાગોં સે ઔર ચશ્મોં સે(૧૩૪) મેં તુમ્હારે

اَخَافُ عَلَیْكُمْ عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿۱۳۵﴾ؕ قَالُوْا سَوَآءٌ

ઉપર એક બડે દિન કે અઝાબ સે ડરતા હું(૧૩૫) ઉન્હોંને કહા: હમારે લિયે બરાબર

عَلَیْنَاۤ اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِّنَ الْوٰعِظِیْنَ ﴿۱۳۶﴾ۙ اِنْ هٰذَاۤ

હૈ ચાહે તુમ નસીહત કરો યા નસીહત કરનેવાલોં મેં સે બનો(૧૩૬) યે તો બસ અગલે લોગોં કી

اِلَّا خُلُقُ الْاَوَّلِیْنَ ﴿۱۳۷﴾ۙ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِیْنَ ﴿۱۳۸﴾ۚ فَكَذَّبُوْهُ

એક આદત હૈ(૧૩૭) ઔર હમ પર હરગિઝ અઝાબ આનેવાલા નહીં હૈ(૧૩૮) પસ ઉન્હોંને ઉસકો જુઠલા દિયા

فَاَهْلَكْنٰهُمْ ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ

ફિર હમને ઉનકો હલાક કર દિયા, બેશક ઈસકે અંદર નિશાની હૈ, ઔર ઉનમેં સે અક્ષર લોગ

مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۱۳۹﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ ﴿۱۴۰﴾ۧ كَذَّبَتْ

માનને વાલે નહીં હૈ(૧૩૯) ઔર બેશક આપકા રબ હી ઝબરદસ્ત હૈ, રહમતવાલા હૈ(૧૪૦) ષમૂદ ને

ثَمُوْدُ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٤١﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ صٰلِحٌ اَلَا

રસૂલોં કો જુઠલાયા (૧૪૧) જબ ઉનકે ભાઈ સાલેહ (અ.સ.)ને ઉનસે કહા: કયા તુમ

تَتَّقُوْنَ ﴿١٤٢﴾ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

ડરતે નહી (૧૪૨) મેં તુમ્હારે લિયે એક મોઅ્તબર રસૂલ હું (૧૪૩) પસ તુમ અલ્લાહ સે ડરો

وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٤٤﴾ وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ

ઔર મેરી બાત માનો (૧૪૪) ઔર મેં તુમસે ઈસ પર કોઈ બદલા નહીં માંગના, મેરા બદલા સિર્ફ

اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٤٥﴾ اَتُتْرَكُوْنَ فِيْ مَا هٰهُنَآ

રબ્બુલ આલમીન કે ઝિમ્મે હૈ (૧૪૫) કયા તુમકો ઈન ચીઝોં મેં બેફિકરી સે રેહને દિયા જાએગા

اٰمِنِيْنَ ﴿١٤٦﴾ فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿١٤٧﴾ وَّزُرُوْعٍ وَّنَخْلٍ

જો યહા હૈં (૧૪૬) બાગોં ઔર ચશ્મોં મેં (૧૪૭) ઔર ખેતોં ઔર રસ ભરે

طَلْعُهَا هَضِيْمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا

ખોશોંવાલે ખજૂરોં મેં (૧૪૮) ઔર તુમ પહાડ ખોદ કર ફખ્ર કરતે હુએ મકાન

فٰرِهِيْنَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٥٠﴾ وَلَا تُطِيْعُوْٓا اَمْرَ

બનાતે હો (૧૪૯) પસ અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરી બાત માનો (૧૫૦) ઔર હદ સે ગુઝરનેવાલોં કી

الْمُسْرِفِيْنَ ﴿١٥١﴾ الَّذِيْنَ يُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ وَلَا

બાત ન માનો (૧૫૧) જો ઝમીન મેં ખરાબી કરતે હૈં ઔર ઈસ્લાહ નહીં

يُصْلِحُوْنَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِيْنَ ﴿١٥٣﴾ مَآ اَنْتَ

કરતે (૧૫૨) ઉન્હોંને કહા: તુમ પર તો કિસીને જાદૂ કર દિયા હૈ (૧૫૩) તુમ સિર્ફ

اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۚ فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٥٤﴾

હમારે જૈસે એક આદમી હો, પસ તુમ કોઈ નિશાની લાઓ અગર તુમ સચ્ચે હો (૧૫૪)

قَالَ هٰذِهٖ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ وَّلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿١٥٥﴾

સાલેહને કહા યે એક ઉંટની હૈ ઈસકે લિયે પાની પીને કી એક બારી હૈ ઔર એક મુકર્રર દિન કી બારી તુમ્હારે લિયે હૈ (૧૫૫)

وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٥٦﴾

ઔર ઈસકો બુરાઈ કે ઈરાદે સે મત છેડના વરના એક બડે દિન કા અઝાબ તુમકો પકડ લેગા (૧૫૬)

فَعَقَرُوْهَا فَاَصْبَحُوْا نٰدِمِيْنَ ﴿١٥٧﴾ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۭ

ફિર ઉન્હોંને ઉસ ઉંટની કો માર ડાલા ફિર અફસોસ કરનેવાલે બન કર રેહ ગયે (૧૫૭) ફિર ઉનકો અઝાબને પકડા,

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٥٨﴾

બેશક ઈસમેં નિશાની હૈ, ઔર ઉનમેં સે અક્સર માનનેવાલે નહીં ﴿١٥٨﴾

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٥٩﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطِ ِۨ

ઔર બેશક આપકા રબ હી ઝબરદસ્ત હૈ, રહમતવાલા હૈ ﴿١٥٩﴾ લૂત(અ.સ.)કી કૌમ ને

الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٦٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ لُوْطٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٦١﴾

રસૂલોં કો જુઠલાયા ﴿١٦٠﴾ જબ ઉનકે ભાઈ લૂત(અ.સ.)ને ઉનસે કહા: કયા તુમ ડરતે નહીં ﴿١٦١﴾

اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٦٣﴾

મેં તુમ્હારે લિયે એક મોઅ્તબર રસૂલ હું ﴿١٦٢﴾ પસ અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરી બાત માનો ﴿١٦٣﴾

وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ

મેં ઈસ પર તુમસે કોઈ બદલા નહીં માંગતા, મેરા બદલા તો રબ્બુલ આલમીન કે

الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٤﴾ اَتَاْتُوْنَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٥﴾

ઝિમ્મે હૈ ﴿١٦٤﴾ કયા તુમ દુનિયાવાલોં મેં સે મર્દોં કે પાસ જાતે હો ﴿١٦٥﴾

وَتَذَرُوْنَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ ؕ بَلْ اَنْتُمْ

ઔર તુમ્હારે રબ ને તુમ્હારે લિયે જો બીવીયાં પેદા કી હૈં ઉનકો છોડતે હો, બલ્કે તુમ

قَوْمٌ عٰدُوْنَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰلُوْطُ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ

હદ સે ગુઝર જાનેવાલે લોગ હો ﴿١٦٦﴾ ઉન્હોંને કહા કે એ લૂત! અગર તુમ બાઝ ન આએ તો ઝરૂર તુમ નિકાલ દિયે

الْمُخْرَجِيْنَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ اِنِّيْ لِعَمَلِكُمْ مِّنَ الْقَالِيْنَ ﴿١٦٨﴾ رَبِّ

જાઓગે ﴿١٦٧﴾ લૂત(અ.સ.)ને કહા: મેં તુમ્હારે અમલ સે સખ્ત બેઝાર હું ﴿١٦٨﴾ એ મેરે રબ! આપ મુજકો ઔર મેરે

نَجِّنِيْ وَاَهْلِيْ مِمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٧٠﴾

ઘરવાલોં કો ઈનકે અમલ સે નજાત દે દીજિયે ﴿١٦٩﴾ પસ હમને ઉસકો ઔર ઉસકે સબ ઘરવાલોં કો બચા લિયા ﴿١٧٠﴾

اِلَّا عَجُوْزًا فِي الْغٰبِرِيْنَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِيْنَ ﴿١٧٢﴾

મગર એક બુઢિયા કે વો રેહનેવાલોં મેં રેહ ગઈ ﴿١٧١﴾ ફિર હમને દૂસરોં કો હલાક કર દિયા ﴿١٧٢﴾

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ

ઔર હમને ઉન પર એક બારિશ બરસાઈ પસ કૈસી બુરી બારિશ થી જો ઉન પર બરસી જિનકો ડરાયા ગયા થા ﴿١٧٣﴾

فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٧٤﴾ وَاِنَّ

બેશક ઈસમેં નિશાની હૈ, ઔર ઉનમેં સે અક્સર માનનેવાલે નહીં ﴿١٧٤﴾ ઔર બેશક

ع ١٢ ‏ منزل ٥

رَبَّكَ لَهُوَ الۡعَزِيۡزُ الرَّحِيۡمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ اَصۡحٰبُ لۡـَٔيۡكَةِ

આપકા રબ ઝબરદસ્ત હૈ, રહમતવાલા હૈ (૧૭૫) અય્કહ વાલોંને રસૂલોં કો

الۡمُرۡسَلِيۡنَ ﴿١٧٦﴾ اِذۡ قَالَ لَهُمۡ شُعَيۡبٌ اَلَا تَتَّقُوۡنَ ﴿١٧٧﴾

જુઠલાયા (૧૭૬) જબ શુઐબ(અ.સ.)ને ઉનસે કહાઃ કયા તુમ ડરતે નહીં (૧૭૭)

اِنِّىۡ لَـكُمۡ رَسُوۡلٌ اَمِيۡنٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيۡعُوۡنِ ﴿١٧٩﴾

મેં તુમ્હારે લિયે એક મોઅ્તબર રસૂલ હું (૧૭૮) પસ અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરી બાત માનો (૧૭૯)

وَمَاۤ اَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ اَجۡرٍ‌ ۚ اِنۡ اَجۡرِىَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ

ઔર મેં ઈસ પર તુમસે કોઈ બદલા નહીં માંગતા, મેરા બદલા રબ્બુલ આલમીન કે

الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿١٨٠﴾ اَوۡفُوا الۡكَيۡلَ وَلَا تَكُوۡنُوۡا مِنَ الۡمُخۡسِرِيۡنَ ﴿١٨١﴾

ઝિમ્મે હૈ (૧૮૦) તુમ લોગ પૂરા પૂરા નાપો ઔર નુકસાન દેનેવાલોં મેં સે ન બનો (૧૮૧)

وَزِنُوۡا بِالۡقِسۡطَاسِ الۡمُسۡتَقِيۡمِ ﴿١٨٢﴾ وَلَا تَبۡخَسُوا النَّاسَ

ઔર સીધી તરાઝૂ સે તોલો (૧૮૨) ઔર લોગોં કો ઉનકી ચીઝેં

اَشۡيَآءَهُمۡ وَلَا تَعۡثَوۡا فِى الۡاَرۡضِ مُفۡسِدِيۡنَ ﴿١٨٣﴾ وَاتَّقُوا

ઘટા કર ન દો ઔર ઝમીન મેં ફસાદ ન ફેલઓ (૧૮૩) ઔર ઉસ ઝાત સે ડરો

الَّذِىۡ خَلَقَكُمۡ وَالۡجِبِلَّةَ الۡاَوَّلِيۡنَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوۡۤا اِنَّمَاۤ

જિસને તુમકો પૈદા કિયા હૈ ઔર ગુઝશ્તા નસ્લોં કો ભી (૧૮૪) ઉન્હોંને કહાઃ તુમ પર તો

اَنۡتَ مِنَ الۡمُسَحَّرِيۡنَ ﴿١٨٥﴾ وَمَاۤ اَنۡتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثۡلُنَا

કિસીને જાદૂ કર દિયા હૈ (૧૮૫) ઔર તુમ હમારે હી જૈસે એક આદમી હો

وَاِنۡ نَّظُنُّكَ لَمِنَ الۡكٰذِبِيۡنَ ﴿١٨٦﴾ فَاَسۡقِطۡ عَلَيۡنَا كِسَفًا

ઔર હમ તો તુમકો જૂઠે લોગોં મેં સે ખયાલ કરતે હૈં (૧૮૬) પસ હમારે ઉપર આસમાન સે

مِّنَ السَّمَآءِ اِنۡ كُنۡتَ مِنَ الصّٰدِقِيۡنَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّىۡۤ

કોઈ ટુકડા ગિરાઓ અગર તુમ સચ્ચે હો (૧૮૭) શુઐબ(અ.સ.)ને કહાઃ મેરા રબ

اَعۡلَمُ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوۡهُ فَاَخَذَهُمۡ عَذَابُ

ખૂબ જાનતા હૈ જો કુછ તુમ કર રહે હો (૧૮૮) પસ ઉન્હોંને ઉસકો જુઠલા દિયા, ફિર ઉનકો બાદલ વાલે

يَوۡمِ الظُّلَّةِ‌ؕ اِنَّهٗ كَانَ عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيۡمٍ ﴿١٨٩﴾ اِنَّ

દિન કે અઝાબને પકડ લિયા, બેશક વો એક બડે દિન કા અઝાબ થા (૧૮૯) બેશક

فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٩٠﴾ وَاِنَّ
ઈસમેં નિશાની હૈ, ઔર ઉનમેં સે અક્ષર માનનેવાલે નહીં (૧૯૦) ઔર બેશક

رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٩١﴾ وَاِنَّهٗ لَتَنْزِيْلُ رَبِّ
આપકા રબ હી ઝબરદસ્ત હૈ, રહમતવાલા હૈ (૧૯૧) ઔર બેશક યે રબ્બુલ આલમીન કા ઉતારા હુવા

الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوْحُ الْاَمِيْنُ ﴿١٩٣﴾ عَلٰى قَلْبِكَ
કલામ હૈ (૧૯૨) ઈસકો અમાનતદાર ફરિશ્તા લે કર ઉતરા હૈ (૧૯૩) આપકે દિલ પર,

لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِيْنٍ ﴿١٩٥﴾
તાકે આપ ડરાનેવાલોં મેં સે બનો (૧૯૪) સાફ અરબી ઝબાન મેં (૧૯૫)

وَاِنَّهٗ لَفِيْ زُبُرِ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٩٦﴾ اَوَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ اٰيَةً
ઔર ઉસકા ઝિક્ર અગલે લોગોં કી કિતાબોં મેં હૈ (૧૯૬) ઔર કયા ઉનકે લિયે યે નિશાની નહીં હૈ

اَنْ يَّعْلَمَهٗ عُلَمٰٓؤُا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنٰهُ
કે ઉસકો બની ઈસ્રાઈલ કે ઉલમા જાનતે હૈં (૧૯૭) ઔર અગર હમ ઈસકો કિસી

عَلٰى بَعْضِ الْاَعْجَمِيْنَ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَاَهٗ عَلَيْهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ
અજમી પર ઉતારતે (૧૯૮) ફિર વો ઉનકો પઢ કર સુનાતા તો વો ઉસ પર ઈમાન લાનેવાલે

مُؤْمِنِيْنَ ﴿١٩٩﴾ كَذٰلِكَ سَلَكْنٰهُ فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٢٠٠﴾
ન બનતે (૧૯૯) ઈસી તરહ હમને ઈમાન ન લાને કો મુજ્રિમોં કે દિલોં મેં ડાલ રખ્ખા હૈ (૨૦૦)

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿٢٠١﴾
યે લોગ ઈમાન ન લાએંગે જબ તક સખ્ત અઝાબ ન દેખ લેં (૨૦૧)

فَيَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُوْلُوْا
પસ વો ઉન પર અચાનક આ જાએગા ઔર ઉનકો ખબર ભી ન હોગી (૨૦૨) ફિર વો કહેંગે

هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُوْنَ ﴿٢٠٣﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٢٠٤﴾
કે કયા હમકો કુછ મોહ્લત મિલ સકતી હૈ (૨૦૩) કયા વો હમારે અઝાબ કો જલ્દ માંગ રહે હૈં (૨૦૪)

اَفَرَءَيْتَ اِنْ مَّتَّعْنٰهُمْ سِنِيْنَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَآءَهُمْ
બતાઓ કે અગર હમ ઉનકો ચંદ સાલ તક ફાયદા પહુંચાતે રહેં (૨૦૫) ફિર ઉન પર વો ચીઝ આ જાએ

مَّا كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿٢٠٦﴾ مَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا
જિસસે ઉન્હેં ડરાયા જા રહા હૈ (૨૦૬) તો યે ફાયદા મંદી ઉનકે

رکوع ١٠ · احتیاط · منزل ٥

يُمَتَّعُوْنَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا لَهَا مُنْذِرُوْنَ ﴿٢٠٨﴾

કિસ કામ આએગી (૨૦૭) ઔર હમને કિસી બસ્તી કો ભી હલાક નહીં કિયા મગર ઉસકે લિયે ડરાનેવાલે થે (૨૦૮)

ذِكْرٰى ۛ وَمَا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيٰطِيْنُ ﴿٢١٠﴾

યાદ દિલાને કે લિયે, ઔર હમ ઝાલિમ નહીં હૈં (૨૦૯) ઔર ઉસકો શૈતાન લે કર નહીં ઉતરે હૈં (૨૧૦)

وَمَا يَنْبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿٢١١﴾ اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ

ન યે ઉનકે લિયે લાઈક હૈ, ઔર ન વો ઐસા કર સકતે હૈં (૨૧૧) વો ઉસકો સુનને સે રોક દિયે

لَمَعْزُوْلُوْنَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُوْنَ

ગયે હૈં (૨૧૨) પસ આપ અલ્લાહ કે સાથ કિસી દૂસરે મા'બૂદ કો ન પુકારિયે કે આપ ભી

مِنَ الْمُعَذَّبِيْنَ ﴿٢١٣﴾ وَاَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْاَقْرَبِيْنَ ﴿٢١٤﴾

સઝા પાનેવાલોં મેં સે હો જાએં (૨૧૩) ઔર અપને કરીબી રિશ્તેદારોં કો ડરાઈયે (૨૧૪)

وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢١٥﴾

ઔર ઉન લોગોં કે લિયે અપને બાઝુ જુકાએ રખિયે જો મો'મિનીન મેં દાખિલ હો કર આપકી પૈરવી કરેં (૨૧૫)

فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ

પસ અગર વો આપકી નાફરમાની કરેં તો કેહ દીજિયે કે જો કુછ તુમ કર રહે હો મેં ઉસસે બરી હું (૨૧૬) ઔર

عَلَى الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِيْ يَرٰىكَ حِيْنَ تَقُوْمُ ﴿٢١٨﴾

ભરોસા રખિયે ઉસ અલ્લાહ પર જો ઝબરદસ્ત હૈ મહેરબાન હૈ (૨૧૭) જો દેખતા હૈ આપકો જબકે આપ ઉઠતે હો (૨૧૮)

وَتَقَلُّبَكَ فِي السّٰجِدِيْنَ ﴿٢١٩﴾ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٢٢٠﴾

ઔર નમાઝિયોં કે સાથ આપકી નક્લ વ હરકત કો (૨૧૯) બેશક વો સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હૈ (૨૨૦)

هَلْ اُنَبِّئُكُمْ عَلٰى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيٰطِيْنُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلٰى كُلِّ

કયા મેં તુમ્હેં બતાઉં કે શયાતીન કિસ પર ઉતરતે હૈં (૨૨૧) વો હર જૂઠે ગુનેહગાર પર

اَفَّاكٍ اَثِيْمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُّلْقُوْنَ السَّمْعَ وَاَكْثَرُهُمْ كٰذِبُوْنَ ﴿٢٢٣﴾

ઉતરતે હૈં (૨૨૨) વો કાન લગાતે હૈં ઔર ઉનમેં સે અક્સર જૂઠે હૈં (૨૨૩)

وَالشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوٗنَ ﴿٢٢٤﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ فِيْ كُلِّ

ઔર શાઈરોં કે પીછે બેરાહ લોગ ચલતે હૈં (૨૨૪) કયા આપ નહીં દેખતે કે વો

وَادٍ يَّهِيْمُوْنَ ﴿٢٢٥﴾ وَاَنَّهُمْ يَقُوْلُوْنَ مَا لَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٢٢٦﴾

હર વાદી મેં ભટકતે હૈં (૨૨૫) ઔર વો કેહતે હૈં જો વો ખુદ નહીં કરતે (૨૨૬)

إِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَذَكَرُوا اللّٰهَ

મગર જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર અચ્છે કામ કિયે ઔર ઉન્હોંને અલ્લાહ કો બહોત યાદ

كَثِيْرًا وَّانْتَصَرُوْا مِنْۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوْا ؕ وَسَيَعْلَمُ

કિયા ઔર ઉન્હોંને બદલા લિયા બાદ ઈસકે કે ઉન પર ઝુલ્મ હુવા, ઔર ઝુલ્મ કરનેવાલોં કો

الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اَيَّ مُنْقَلَبٍ يَّنْقَلِبُوْنَ ﴿٢٢٧﴾

જલ્દ મા'લૂમ હો જાએગા કે ઉનકો કેસી જગહ લૌટ કર જાના હે (૨૨૭)

સૂરએ નમ્લ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૯૩ આયતેં ઔર ૭ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૪૮ નંબર પર હે, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૨૭ નંબર પર હે ઔર સૂરએ શુઅરા કે બાદ નાઝિલ હુઈ હે.

ઈસમેં (૪૭૯૯) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૧૩૧૭) કલિમાત હૈં

طٰسٓ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُّبِيْنٍ ۙ﴿١﴾ هُدًى

તા સીન, યે આયતેં હૈં કુર્આન કી ઔર એક વાઝેહ કિતાબ કી (૧) રેહનુમાઈ

وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ۙ﴿٢﴾ الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ

ઔર ખુશખબરી ઈમાનવાલોં કે લિયે (૨) જો નમાઝ કાઈમ કરતે હૈં

وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ﴿٣﴾ اِنَّ

ઔર ઝકાત દેતે હૈં ઔર વો આખિરત પર યકીન રખતે હૈં (૩) જો લોગ

الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ

આખિરત પર ઈમાન નહીં રખતે ઉનકે કામોં કો હમને ઉનકે લિયે ખુશનુમા બના દિયા હે, પસ વો

يَعْمَهُوْنَ ؕ﴿٤﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْعَذَابِ وَهُمْ

ભટક રહે હૈં (૪) યે લોગ હૈં જિનકે લિયે બુરી સઝા હે ઔર વો

فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ﴿٥﴾ وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ

આખિરત મેં સખ્ત ખસારે મેં હોંગે (૫) ઔર બેશક કુર્આન આપકો

مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ عَلِيْمٍ ﴿٦﴾ اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِاَهْلِهٖٓ

એક હિકમતવાલે, જાનનેવાલે કી તરફ સે દિયા જા રહા હે (૬) જબ મૂસા (અ.સ.) ને અપને ઘરવાલોં સે કહા

اِنِّيْٓ اٰنَسْتُ نَارًا ؕ سَاٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰتِيْكُمْ

કે મૈંને એક આગ દેખી હે, મૈં વહાં સે કોઈ ખબર લાતા હું યા આગ કા

بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ⑦ فَلَمَّا جَآءَهَا
કોઈ અંગારા લાતા હું તાકે તુમ ગરમી હાસિલ કરો (૭) ફિર જબ વો ઉસકે પાસ પહુંચે

نُوْدِيَ اَنْۢ بُوْرِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ؕ
તો આવાઝ દી ગઈ કે મુબારક હે વો જો આગ મેં હે ઔર જો ઉસકે પાસ હે,

وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ⑧ يٰمُوْسٰۤى اِنَّهٗۤ اَنَا اللّٰهُ
ઔર પાક હે અલ્લાહ જો સારે જહાનોં કા રબ હે (૮) એ મૂસા! યે મેં હું અલ્લાહ,

الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۙ⑨ وَاَلْقِ عَصَاكَ ؕ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ
ઝબરદસ્ત ઔર હિકમતવાલા (૯) ઔર તુમ અપના અસા ડાલ દો, ફિર જબ ઉસને ઉસકો ઈસ તરહ હરકત

كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ ؕ يٰمُوْسٰى
કરતે દેખા જૈસે વો સાંપ હો તો વો પીછે કો મુડા ઔર પલટ કર ન દેખા, એ મૂસા!

لَا تَخَفْ ۖ اِنِّيْ لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُوْنَ ۖۗ⑩ اِلَّا
ડરો નહીં, મેરે હુઝૂર પૈગમ્બર ડરા નહીં કરતે (૧૦) મગર જિસને ઝયાદતી

مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًاۢ بَعْدَ سُوْٓءٍ فَاِنِّيْ غَفُوْرٌ
કી ફિર ઉસને બુરાઈ કે બાદ ઉસકો ભલાઈ સે બદલ દિયા, તો મેં બખ્શનેવાલા,

رَّحِيْمٌ ⑪ وَاَدْخِلْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ
મહેરબાન હું (૧૧) ઔર તુમ અપના હાથ અપને ગિરેબાન મેં ડાલો, વો કિસી ઐબ કે બગૈર

مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ ۖ فِيْ تِسْعِ اٰيٰتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهٖ ؕ
સુફેદ નિકલેગા, યે દોનોં મિલ કર નવ નિશાનિયોં કે સાથ ફિરઔન ઔર ઉસકી કૌમ કે પાસ જાઓ,

اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ⑫ فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ اٰيٰتُنَا
બેશક વો નાફરમાન લોગ હૈં (૧૨) પસ જબ ઉનકે પાસ હમારી વાઝેહ નિશાનિયાં

مُبْصِرَةً قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۚ⑬ وَجَحَدُوْا بِهَا
આઈ તો ઉન્હોંને કહા કે યે ખુલા હુવા જાદૂ હે (૧૩) ઔર ઉન્હોંને ઝુલ્મ ઔર ઘમંડ કી વજહ સે

وَاسْتَيْقَنَتْهَآ اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَّعُلُوًّا ؕ فَانْظُرْ كَيْفَ
ઉનકા ઈન્કાર કિયા, હાલાંકે ઉનકે દિલોંને ઉનકા યકીન કર લિયા થા, પસ દેખિયે કેસા

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ۧ⑭ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ
બુરા અંજામ હુવા ફસાદ ફેલાનેવાલોં કા (૧૪) ઔર હમને દાઉદ

وَسُلَيْمٰنَ عِلْمًا ۚ وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ فَضَّلَنَا
ઔર સુલેમાન(અ.સ.)કો ઈલ્મ અતા કિયા ઔર ઉન દોનોંને કહા કે શુક્ર હે અલ્લાહ કે લિયે જિસને હમકો

عَلٰى كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ
અપને બહોત સે ઈમાનવાલે બંદોં પર ફઝીલત અતા ફરમાઈ (૧૫) ઔર દાઉદ(અ.સ.)કે વારિષ

دَاوٗدَ وَقَالَ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ
સુલેમાન(અ.સ.) હુએ ઔર કહા કે એ લોગો! હમકો પરિન્દોં કી બોલી સિખાઈ ગઈ હે

وَاُوْتِيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ؕ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ
ઔર હમકો હર કિસ્મ કી ચીઝ દી ગઈ હે, બેશક યે ખુલા હુવા

الْمُبِيْنُ ﴿١٦﴾ وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُوْدُهٗ مِنَ الْجِنِّ
ફઝ્લ હે (૧૬) ઔર સુલેમાન(અ.સ.)કે લિયે ઉસકા લશ્કર જમા કિયા ગયા જિન ઔર ઈન્સાન

وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿١٧﴾ حَتّٰٓى اِذَآ اَتَوْا
ઔર પરિન્દે ફિર ઉનકી જમાઅતેં બનાઈ જાતીં (૧૭) યહાં તક કે જબ વો ચ્યૂંટિયોં કી

عَلٰى وَادِ النَّمْلِ ۙ قَالَتْ نَمْلَةٌ يّٰٓاَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوْا
વાદી પર પહુંચે તો એક ચ્યૂંટી ને કહાઃ એ ચ્યૂંટિયોં! અપને સુરાખોં મેં

مَسٰكِنَكُمْ ۚ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ وَجُنُوْدُهٗ ۙ وَهُمْ
દાખિલ હો જાઓ કહીં ઐસા ન હો કે સુલેમાન(અ.સ.) ઔર ઉસકા લશ્કર તુમકો કુચલ ડાલેં ઔર ઉનકો

لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ
ખબર ભી ન હો (૧૮) પસ સુલેમાન(અ.સ.) ઉસકી બાત પર મુસ્કુરાતે હુએ હંસ પડે ઔર કહાઃ

رَبِّ اَوْزِعْنِيْٓ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ
એ મેરે રબ! મુજે તૌફીક દીજિયે કે મેં આપકી નેઅમત કા શુક્ર કરું જો આપને મુજ પર

وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَدْخِلْنِيْ
ઔર મેરે વાલિદૈન પર કી હે ઔર યે કે મેં નેક કામ કરું જો આપકો પસંદ હો ઔર અપની રહમત સે આપ

بِرَحْمَتِكَ فِيْ عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٩﴾ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ
મુજકો અપને નેક બંદોં મેં દાખિલ ફરમા દીજિયે (૧૯) ઔર સુલેમાન(અ.સ.)ને પરિન્દોં કા જાઈઝા લિયા

فَقَالَ مَا لِيَ لَآ اَرَى الْهُدْهُدَ ۖ اَمْ كَانَ مِنَ
તો કહાઃ કયા બાત હે કે મેં હુદ્હુદ્ કો નહીં દેખ રહા હું, કયા વો કહીં

الْغَآئِبِيْنَ ﴿٢٠﴾ لَاُعَذِّبَنَّهٗ عَذَابًا شَدِيْدًا اَوْلَا۟اَذْبَحَنَّهٗٓ
ગાઈબ હો ગયા હે?(૨૦) મેં ઉસકો સખ્ત સઝા દુંગા યા ઉસકો ઝબહ કર દુંગા
اَوْ لَيَاْتِيَنِّيْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيْدٍ
યા વો મેરે સામને કોઈ સાફ હુજ્જત લાએ(૨૧) ઝયાદહ દેર નહીં ગુઝરી થી કે ઉસને
فَقَالَ اَحَطْتُّ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍ بِنَبَاٍ
આ કર કહા કે મેં એક ચીઝ કી ખબર લાયા હું જિસકી આપકો ખબર ન થી ઔર મેં "સબા"સે એક યકીની
يَّقِيْنٍ ﴿٢٢﴾ اِنِّيْ وَجَدْتُّ امْرَاَةً تَمْلِكُهُمْ وَاُوْتِيَتْ مِنْ
ખબર લે કર આયા હું(૨૨)મેંને પાયા કે એક ઔરત ઉન પર બાદશાહત કરતી હે ઔર ઉસકો
كُلِّ شَيْءٍ وَّلَهَا عَرْشٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُّهَا وَقَوْمَهَا
સબ ચીઝ મિલી હુઈ હે ઔર ઉસકા એક બડા તખ્ત હે(૨૩) મેંને ઉસકો ઔર ઉસકી કૌમ કો પાયા
يَسْجُدُوْنَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ
કે સૂરજ કો સજ્દહ કરતે હૈં અલ્લાહ કે સિવા, ઔર શૈતાનને ઉનકે આ'માલ ઉનકે લિયે
اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿٢٤﴾
ખુશનુમા બના દિયે ફિર ઉનકો રાસ્તે સે રોક દિયા પસ વો રાહ નહીં પાતે(૨૪)
اَلَّا يَسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِيْ يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمٰوٰتِ
(ઈસ બાત કી તરફ કે)વો અલ્લાહ કો સજ્દહ કરેં જો આસમાનોં ઔર ઝમીન કી છુપી હુઈ
وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ﴿٢٥﴾ اَللّٰهُ
ચીઝ કો નિકાલતા હે ઔર વો જાનતા હે જો કુછ તુમ છુપાતે હો ઔર જો કુછ તુમ ઝાહિર કરતે હો(૨૫) વો
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ۩ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ
અલ્લાહ કે ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં જો અર્શે અઝીમ કા માલિક હે(૨૬) સુલેમાન(અ.સ.)ને કહા કે હમ
اَصَدَقْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٢٧﴾ اِذْهَبْ بِّكِتٰبِيْ
દેખેંગે કે તુમને સચ કહા યા તુમ જૂઠોં મેં સે હો(૨૭)મેરા યે ખત લે કર જાઓ
هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا
ફિર ઉસકો ઉન લોગોં કી તરફ ડાલ દો ફિર ઉનસે હટ જાના, ફિર દેખના કે વો કયા રદ્દે અમલ
يَرْجِعُوْنَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَؤُا اِنِّيْۤ اُلْقِيَ اِلَيَّ كِتٰبٌ
ઝાહિર કરતે હૈં(૨૮)મલિકએ સબા ને કહા કે એ દરબાર વાલો! મેરી તરફ એક એહમિયત વાલા ખત

منزل ۵

السجدة

كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُ مِن سُلَيْمَٰنَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ

ડાલા ગયા હૈ ૨૯ વો સુલેમાન કી તરફ સે હૈ ઔર વો હૈ શુરૂઅ અલ્લાહ કે નામ સે જો બડા મહેરબાન, નિહાયત

الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ

રહમવાલા હૈ ૩૦ કે તુમ મેરે મુકાબલે મેં સરકશી ન કરો ઔર ફરમાંબરદાર હો કર મેરે પાસ આ જાઓ ૩૧ મલિકા

يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنتُ قَاطِعَةً

ને કહા કે એ દરબારિયો! મેરે મા'મલે મેં મુજે રાય દો, મેં કિસી મા'મલે કા ફૈસલા નહીં કરતી

أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو

જબ તક તુમ લોગ મૌજૂદ ન હો ૩૨ ઉન્હોંને કહા: હમ લોગ તાકતવાલે હૈં ઔર સખ્ત

بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾

લડાઈવાલે હૈં, ઔર ફૈસલા આપકે ઈખ્તિયાર મેં હૈ પસ આપ દેખ લેં કે આપ કયા હુકમ દેતી હૈં ૩૩

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا

મલિકા ને કહા કે બાદશાહ લોગ જબ કિસી બસ્તી મેં દાખિલ હોતે હૈં તો ઉસકો ખરાબ કર દેતે હૈં

وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾

ઔર ઉસકે ઈઝ્ઝતવાલોં કો ઝલીલ કર દેતે હૈં, ઔર યહી યે લોગ કરેંગે ૩૪

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِم بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ

ઔર મેં ઉનકી તરફ એક હદિયા ભેજતી હું ફિર દેખતી હું કે સફીર કયા જવાબ

الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَٰنَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ

લાતે હૈં ૩૫ ફિર જબ સફીર સુલેમાન(અ.સ.)કે પાસ પહુંચા તો ઉસને કહા: કયા તુમ લોગ માલ સે મેરી

بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُم بَلْ أَنتُم

મદદ કરના ચાહતે હો? પસ અલ્લાહને જો કુછ મુજે દિયા હૈ વો ઉસસે બેહતર હૈ જો ઉસને તુમકો દિયા હૈ,

بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُم

બલ્કે તુમ હી અપને તોહફે સે ખુશ હો ૩૬ ઉનકે પાસ વાપસ જાઓ, હમ ઉન પર ઐસે લશ્કર લે કર

بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُم بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُم مِّنْهَا

આએંગે જિનકા મુકાબલા વો ન કર સકેંગે ઔર હમ ઉનકો વહાં સે બેઈઝ્ઝત કરકે નિકાલ

أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ

દેંગે ઔર વો રુસ્વા હોંગે ૩૭ સુલેમાન(અ.સ.)ને કહા કે એ દરબારવાલો! તુમ મેં સે કોન

يَاْتِيْنِيْ بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَّاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٨﴾ قَالَ

ઉસકા તખ્ત મેરે પાસ લાતા હૈ ઈસસે પેહલે કે વો લોગ ફરમાંબરદાર હો કર મેરે પાસ આએં (૩૮) જિન્નાત

عِفْرِيْتٌ مِّنَ الْجِنِّ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ تَقُوْمَ

મેં સે એક દેવ ને કહા: મેં ઉસકો આપકે પાસ લે આઉંગા ઈસસે પેહલે કે આપ અપની જગહ સે

مِنْ مَّقَامِكَ ۚ وَاِنِّيْ عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمِيْنٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ

ઉઠેં, ઔર મેં ઈસ પર કુદરત રખનેવાલા, અમાનતદાર હું (૩૯) જિસકે પાસ

الَّذِيْ عِنْدَهٗ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ

કિતાબ કા એક ઈલ્મ થા ઉસને કહા: મેં આપકે પાસ આપકે પલક જપકને સે પેહલે

اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ ؕ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهٗ

ઉસકો લા દુંગા, ફિર જબ ઉસને તખ્ત કો અપને પાસ રખ્ખા હુવા દેખા તો ઉસને કહા:

قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّيْ ۖ لِيَبْلُوَنِيْۤ ءَاَشْكُرُ اَمْ

યે મેરે રબ કા ફઝલ હૈ, તાકે વો મુજે જાંચે કે મેં શુક્ર અદા કરતા હું યા નાશુક્રી

اَكْفُرُ ؕ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ

કરતા હું, ઔર જો શખ્સ શુક્ર કરે તો અપને હી લિયે શુક્ર કરતા હૈ ઔર જો શખ્સ નાશુક્રી કરે તો મેરા રબ

فَاِنَّ رَبِّيْ غَنِيٌّ كَرِيْمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوْا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ

બેનિયાઝ હૈ, કરમ કરનેવાલા હૈ (૪૦) સુલેમાન(અ.સ.)ને કહા કે ઉસકે તખ્ત કા રૂપ બદલ દો, દેખેં

اَتَهْتَدِيْۤ اَمْ تَكُوْنُ مِنَ الَّذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا

વો સમજ પાતી હૈ યા ઉન લોગોં મેં સે હો જાતી હૈ જિનકો સમજ નહીં (૪૧) પસ જબ

جَآءَتْ قِيْلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِ ؕ قَالَتْ كَاَنَّهٗ هُوَ ۚ

વો આઈ તો કહા ગયા: કયા તુમ્હારા તખ્ત ઐસા હી હૈ? ઉસને કહા: ગોયા કે યે વહી હૈ,

وَاُوْتِيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا

ઔર હમકો ઈસસે પેહલે મા'લૂમ હો ચુકા થા ઔર હમ ફરમાંબરદારોં મેં થે (૪૨) ઔર ઉસકો રોક રખ્ખા થા

مَا كَانَتْ تَّعْبُدُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ اِنَّهَا كَانَتْ مِنْ

ઉન ચીઝોંને જિનકો વો અલ્લાહ કે સિવા પૂજતી થી, યકીનન વો મુન્કિર લોગોં

قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ﴿٤٣﴾ قِيْلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ ۚ فَلَمَّا

મેં સે થી (૪૩) ઉસસે કહા ગયા કે મહલ મેં દાખિલ હો જાઓ, પસ જબ ઉસને

رَاَتۡهُ حَسِبَتۡهُ لُجَّةً وَّكَشَفَتۡ عَنۡ سَاقَيۡهَا ؕ قَالَ
દેખા તો ઉસને ખયાલ કિયા કે વો ગેહરા પાની હે ઔર અપની દોનોં પિંડલિયાં ખોલ દીં, સુલેમાન(અ.સ.)

اِنَّهٗ صَرۡحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنۡ قَوَارِيۡرَ ؕ قَالَتۡ رَبِّ اِنِّىۡ
ને કહાઃ યે તો એક મહલ હે જો શીશોં સે બનાયા ગયા હે, ઉસને કહા કે એ મેરે રબ! મેંને

ظَلَمۡتُ نَفۡسِىۡ وَاَسۡلَمۡتُ مَعَ سُلَيۡمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ
અપની જાન પર ઝુલ્મ કિયા ઔર મેં સુલેમાન કે સાથ હો કર અલ્લાહ રબ્બુલ આલમીન પર

الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿۴۴﴾ وَلَقَدۡ اَرۡسَلۡنَاۤ اِلٰى ثَمُوۡدَ اَخَاهُمۡ صٰلِحًا
ઈમાન લાઈ(૪૪) ઔર હમને ષમૂદ કી તરફ ઉનકે ભાઈ સાલેહ(અ.સ.)કો ભેજા

اَنِ اعۡبُدُوا اللّٰهَ فَاِذَا هُمۡ فَرِيۡقٰنِ يَخۡتَصِمُوۡنَ ﴿۴۵﴾
કે અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો, ફિર વો દો ગિરોહ બન કર આપસ મેં જઘડને લગે(૪૫)

قَالَ يٰقَوۡمِ لِمَ تَسۡتَعۡجِلُوۡنَ بِالسَّيِّئَةِ قَبۡلَ
ઉસને કહા કે એ મેરી કૌમ! તુમ ભલાઈ સે પેહલે બુરાઈ કે લિયે કયૂં જલ્દી

الۡحَسَنَةِ ۚ لَوۡلَا تَسۡتَغۡفِرُوۡنَ اللّٰهَ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُوۡنَ ﴿۴۶﴾
કર રહે હો, તુમ અલ્લાહ સે માફી કયૂં નહીં ચાહતે કે તુમ પર રહમ કિયા જાએ(૪૬)

قَالُوا اطَّيَّرۡنَا بِكَ وَبِمَنۡ مَّعَكَ ؕ قَالَ طٰٓئِرُكُمۡ عِنۡدَ
ઉન્હોંને કહાઃ હમ તો તુમકો ઔર તુમ્હારે સાથવાલોં કો મન્હૂસ સમજતે હેં, ઉસને કહાઃ તુમ્હારી બુરી

اللّٰهِ بَلۡ اَنۡتُمۡ قَوۡمٌ تُفۡتَنُوۡنَ ﴿۴۷﴾ وَكَانَ فِى
કિસ્મત અલ્લાહ કે પાસ હે, બલ્કે તુમ તો આઝમાએ જા રહે હો(૪૭) ઔર શહર મેં

الۡمَدِيۡنَةِ تِسۡعَةُ رَهۡطٍ يُّفۡسِدُوۡنَ فِى الۡاَرۡضِ
નવ ખાનદાન થે જો ઝમીન મેં ફસાદ મચાતે થે ઔર ઈસ્લાહ કા કામ

وَلَا يُصۡلِحُوۡنَ ﴿۴۸﴾ قَالُوۡا تَقَاسَمُوۡا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهٗ
ન કરતે થે(૪૮) ઉન્હોંને કહા કે તુમ લોગ અલ્લાહ કી કસમ ખાઓ કે હમ ઉસકો ઔર ઉસકે લોગોં કો

وَاَهۡلَهٗ ثُمَّ لَنَقُوۡلَنَّ لِوَلِيِّهٖ مَا شَهِدۡنَا مَهۡلِكَ
ચુપકે સે હલાક કર દેંગે ફિર ઉસકે વલી સે કેહ દેંગે કે હમ ઉસકે ઘરવાલોં કી હલાકત કે વકત

اَهۡلِهٖ وَاِنَّا لَصٰدِقُوۡنَ ﴿۴۹﴾ وَمَكَرُوۡا مَكۡرًا وَّمَكَرۡنَا
મૌજૂદ ન થે, ઔર બેશક હમ સચ્ચે હેં(૪૯) ઔર ઉન્હોંને એક તદબીર કી ઔર હમને ભી

مَكْرًا وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٥٠﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

એક તદબીર કી ઔર ઉનકો ખબર ભી ન હુઈ(૫૦) પસ દેખિયે કૈસા હુવા ઉનકી

عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ ۙ اَنَّا دَمَّرْنٰهُمْ وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٥١﴾

તદબીર કા અંજામ, હમને ઉનકો ઔર ઉનકી પૂરી કૌમ કો હલાક કર દિયા(૫૧)

فَتِلْكَ بُيُوْتُهُمْ خَاوِيَةًۢ بِمَا ظَلَمُوْا ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

પસ યે હૈં ઉનકે ઘર વેરાન પડે હુએ ઉનકે ઝુલ્મ કે સબબ સે, બેશક ઈસમેં

لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَاَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

સબક હૈ ઉન લોગોં કે લિયે જો જાનેં(૫૨) ઔર હમને ઉન લોગોં કો બચા લિયા જો ઈમાન લાએ

وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٣﴾ وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖۤ اَتَاْتُوْنَ

ઔર જો ડરતે થે(૫૩) ઔર લૂત(અ.સ.)કો જબકે ઉસને અપની કૌમ સે કહા કે કયા તુમ બેહયાઈ

الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُوْنَ ﴿٥٤﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ

કરતે હો હાલાંકે તુમ દેખતે હો(૫૪) કયા તુમ મર્દોં કે સાથ શહવત

شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَآءِ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ﴿٥٥﴾

પૂરી કરતે હો ઔરતોં કો છોડ કર, બલ્કે તુમ લોગ બે સમજ હો(૫૫)

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖۤ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْۤا اَخْرِجُوْۤا اٰلَ لُوْطٍ

ફિર ઉસકી કૌમ કા જવાબ ઈસકે સિવા કુછ ન થા કે ઉન્હોંને કહા કે લૂત કે ઘરવાલોં કો

مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿٥٦﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ

અપની બસ્તી સે નિકાલ દો, યે લોગ પાક સાફ બનતે હૈં(૫૬) ફિર હમને ઉસકો ઔર ઉસકે લોગોં કો

وَاَهْلَهٗۤ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۫ قَدَّرْنٰهَا مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٥٧﴾

નજાત દી સિવાય ઉસકી બીવી કે જિસકા પીછે રેહ જાના હમને તૈ કર દિયા થા(૫૭)

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٥٨﴾

ઔર હમને ઉન પર બરસાયા એક હોલનાક બરસાના, પસ કૈસા બુરા બરસાવ થા ઉન પર જિનકો આગાહ કિયા જા ચુકા થા(૫૮)

قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلٰمٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰى ؕ

કેહ દીજિયે કે તા'રીફ હૈ અલ્લાહ કે લિયે ઔર સલામ ઉસકે ઉન બંદોં પર જિનકો ઉસને ચુન લિયા,

آٰللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٥٩﴾

કયા અલ્લાહ બેહતર હૈ યા વો જિનકો વો શરીક કરતે હૈં(૫૯)

منزل ٥

ع ١٤

اَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ

ભલા વો કોન હૈ જિસને આસમાનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા ઔર તુમ્હારે લિયે

السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۚ مَا كَانَ

આસમાન સે પાની ઉતારા, ફિર હમને ઉસસે રોનકવાલે બાગ ઉગાએ, તુમ્હારે બસ મેં

لَكُمْ اَنْ تُنْۢبِتُوْا شَجَرَهَا ؕ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ بَلْ هُمْ قَوْمٌ

ન થા કે તુમ ઉનકે દરખ્તોં કો ઉગા સકતે, કયા અલ્લાહ કે સાથ કોઈ ઔર મા'બૂદ હૈ? બલ્કે વો રાહ સે હટ

يَّعْدِلُوْنَ ﴿٦٠﴾ؕ اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّجَعَلَ خِلٰلَهَآ

જાનેવાલે લોગ હૈં ﴿٦٠﴾ ભલા કિસને ઝમીન કો ઠહેરને કે લાઈક બનાયા ઔર ઉસકે દરમિયાન નદિયાં

اَنْهٰرًا وَّجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ

જારી કીં ઔર ઉસકે લિયે ઉસને પહાડ બનાએ ઔર દો સમન્દરોં કે દરમિયાન પર્દા ડાલ દિયા,

حَاجِزًا ؕ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦١﴾ؕ اَمَّنْ

કયા અલ્લાહ કે સાથ કોઈ ઔર મા'બૂદ હૈ? બલ્કે ઉનકે અક્ષર લોગ નહીં જાનતે ﴿٦١﴾ કોન હૈ જો

يُّجِيْبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوْٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ

બેબસ કી પુકાર કો સુનતા હૈ ઔર ઉસકે દુખ કો દૂર કર દેતા હૈ ઔર તુમકો ઝમીન કા જાનશીન

خُلَفَآءَ الْاَرْضِ ؕ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٦٢﴾ؕ

બનાતા હૈ, કયા અલ્લાહ કે સાથ કોઈ ઔર મા'બૂદ હૈ? તુમ બહોત કમ નસીહત પકડતે હો ﴿٦٢﴾

اَمَّنْ يَّهْدِيْكُمْ فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُّرْسِلُ

કોન હૈ જો તુમકો ખુશ્કી ઔર સમન્દર કે અંધેરોં મેં રાસ્તા દિખાતા હૈ ઔર કોન અપની રહમત કે આગે

الرِّيٰحَ بُشْرًاۢ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ؕ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ

હવાઓં કો ખુશખબરી લાનેવાલા બના કર ભેજતા હૈ, કયા અલ્લાહ કે સાથ કોઈ ઔર મા'બૂદ હૈ?

تَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٣﴾ؕ اَمَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ

અલ્લાહ બહોત બરતર હૈ ઉસસે જિનકો વો શરીક ઠેહરાતે હૈં ﴿٦٣﴾ કોન હૈ જો પૈદાઈશ કી ઈબ્તિદા કરતા હૈ

يُعِيْدُهٗ وَمَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ ءَاِلٰهٌ

ઔર ફિર ઉસે દોબારા લૌટાતા હૈ ઔર કોન તુમકો આસમાન ઔર ઝમીન સે રોઝી દેતા હૈ, કયા અલ્લાહ

مَّعَ اللّٰهِ ؕ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٦٤﴾

કે સાથ કોઈ ઔર મા'બૂદ હૈ? કેહ દીજિયે કે અપની દલીલ લાઓ અગર તુમ સચ્ચે હો ﴿٦٤﴾

قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ ط
કેહ દીજિયે કે અલ્લાહ કે સિવા આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં કોઈ ગૈબ કા ઈલ્મ નહીં રખતા,

وَمَا يَشْعُرُوْنَ اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ ۝٦٥ بَلِ ادّٰرَكَ عِلْمُهُمْ فِي
ઔર વો નહીં જાનતે કે વો કબ ઉઠાએ જાએંગે ૬૫ બલ્કે આખિરત કે બાબ મેં ઉનકા ઈલ્મ

الْاٰخِرَةِ قف بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْهَا قف بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُوْنَ ۝٦٦ ع
ઉલજ ગયા હે, બલ્કે વો ઉસકી તરફ સે શક મેં હૈં બલ્કે વો ઉસસે અંધે હૈં ૬૬

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا تُرٰبًا وَّاٰبَآؤُنَآ اَئِنَّا
ઔર ઈન્કાર કરનેવાલોંને કહા: કયા જબ હમ મિટ્ટી હો જાએંગે ઔર હમારે બાપદાદા ભી તો કયા હમ

لَمُخْرَجُوْنَ ۝٦٧ لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ لا
(ઝમીન સે) નિકાલે જાએંગે? ૬૭ ઈસકા વા'દા હમેં ભી દિયા ગયા ઔર ઈસસે પેહલે હમારે બાપદાદા કો

اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝٦٨ قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ
ભી, યે મહઝ અગલોં કી કહાનિયાં હૈં ૬૮ કેહ દીજિયે કે ઝમીન મેં ચલો ફિરો

فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ ۝٦٩ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
પસ દેખો કે મુજ્રિમોં કો અંજામ કયા હુવા ૬૯ ઔર આપ ઉન પર ગમ ન કરેં

وَلَا تَكُنْ فِيْ ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ۝٧٠ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا
ઔર દિલ તંગ ન કરેં ઉન તદ્બીરોં પર જો વો કર રહે હૈં ૭૦ ઔર વો કેહતે હૈં કે યે વા'દા

الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝٧١ قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ رَدِفَ
કબ હે અગર તુમ સચ્ચે હો ૭૧ કેહ દીજિયે કે જિસ ચીઝ કી તુમ જલ્દી કર રહે હો શાયદ ઉસમેં સે

لَكُمْ بَعْضُ الَّذِيْ تَسْتَعْجِلُوْنَ ۝٧٢ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ فَضْلٍ
કુછ તુમ્હારે પાસ આ લગા હો ૭૨ ઔર બેશક આપકા રબ લોગોં પર

عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ۝٧٣ وَاِنَّ رَبَّكَ
બડે ફઝ્લવાલા હે મગર ઉનમેં સે અક્સર શુક્ર નહીં કરતે ૭૩ ઔર બેશક આપકા રબ

لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۝٧٤ وَمَا مِنْ غَآئِبَةٍ
ખૂબ જાનતા હે જો ઉનકે સીને છુપાએ હુએ હૈં ઔર જો વો ઝાહિર કરતે હૈં ૭૪ ઔર આસમાન ઔર ઝમીન

فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۝٧٥ اِنَّ هٰذَا
કી કોઈ પોશીદા ચીઝ નહીં હે જો એક વાઝેહ કિતાબ મેં દર્જ ન હો ૭૫ બેશક યે

الْقُرْاٰنَ يَقُصُّ عَلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اَكْثَرَ الَّذِيْ هُمْ فِيْهِ

કુર્આન બની ઈસ્રાઈલ પર બહોત સી ચીઝોં કો વાઝેહ કર રહા હૈ જિનમેં વો

يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٧٦﴾ وَاِنَّهٗ لَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٧﴾ اِنَّ

ઈખ્તિલાફ રખતે હૈં (٧٦) ઔર વો હિદાયત ઔર રહમત હૈ ઈમાનવાલોં કે લિયે (٧٧) બેશક આપકા

رَبَّكَ يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهٖ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ﴿٧٨﴾

રબ અપને હુકમ કે ઝરિયે ઉનકે દરમિયાન ફૈસલા કરેગા, ઔર વો ઝબરદસ્ત હૈ, જાનનેવાલા હૈ (٧٨)

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِيْنِ ﴿٧٩﴾ اِنَّكَ لَا تُسْمِعُ

પસ અલ્લાહ પર ભરોસા કીજિયે, બેશક આપ વાઝેહ હક પર હૈં (٧٩) આપ ન મુર્દોં કો સુના

الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَآءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿٨٠﴾

સકતે હો ઔર ન આપ બેહરોં કો અપની પુકાર સુના સકતે હો જબકે વો પીઠ ફેર કર ચલે જાએં (٨٠)

وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ؕ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا

ઔર ન આપ અંધોં કો ઉનકી ગુમરાહી સે બચા કર રાસ્તા દિખાનેવાલે હો, આપ તો સિર્ફ ઉનકો સુના

مَنْ يُّؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿٨١﴾ وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ

સકતે હો જો હમારી આયતોં પર ઈમાન લાતે હૈં ફિર ફરમાંબરદાર બન જાતે હૈં (٨١) ઔર જબ ઉન પર બાત

عَلَيْهِمْ اَخْرَجْنَا لَهُمْ دَآبَّةً مِّنَ الْاَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ ۙ اَنَّ

આ પડેગી તો હમ ઉનકે લિયે ઝમીન સે એક જાનવર નિકાલેંગે જો ઉનસે કલામ કરેગા કે લોગ

النَّاسَ كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا لَا يُوْقِنُوْنَ ﴿٨٢﴾ ع وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ

હમારી આયતોં પર યકીન નહીં રખતે થે (٨٢) ઔર જિસ દિન હમ હર ઉમ્મત મેં સે એક ગિરોહ ઉન લોગોં

اُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُّكَذِّبُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿٨٣﴾ حَتّٰٓى

કા જમા કરેંગે જો હમારી આયતોં કો જુઠલાતે થે ફિર ઉનકી જમાઅત બંદી કી જાએગી (٨٣) યહાં તક કે જબ

اِذَا جَآءُوْ قَالَ اَكَذَّبْتُمْ بِاٰيٰتِيْ وَلَمْ تُحِيْطُوْا بِهَا عِلْمًا

વો આ જાએંગે તો અલ્લાહ પૂછેગા કે કયા તુમ હી ને મેરી આયતોં કો જુઠલાયા હાલાંકે તુમ્હારા ઈલ્મ

اَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا

ઉનકા ઈહાતા ભી ન કર સકા, યા બોલો કે તુમ કયા કરતે થે (٨٤) ઔર ઉન પર બાત પૂરી હો જાએગી ઈસ

ظَلَمُوْا فَهُمْ لَا يَنْطِقُوْنَ ﴿٨٥﴾ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا الَّيْلَ

વજહ સે કે ઉન્હોંને ઝુલ્મ કિયા, પસ વો કુછ ન બોલ સકેંગે (٨٥) કયા ઉન્હોંને નહીં દેખા કે હમને રાત બનાઈ

لِيَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ

તાકે લોગ ઉસમેં આરામ કરેં ઔર દિન(બનાયા) કે ઉસમેં દેખેં, બેશક ઈસમેં નિશાનિયાં હૈં

لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ فَفَزِعَ مَنْ

ઉન લોગોં કે લિયે જો યકીન કરતે હૈં(٨٦) ઔર જિસ દિન સૂર ફૂંકા જાએગા તો ઘબરા ઉઠેંગે જો

فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ؕ وَكُلٌّ

આસમાનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં મગર વો જિસકો અલ્લાહ ચાહે, ઔર સબ ચલે આએંગે

اَتَوْهُ دٰخِرِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً

ઉસકે આગે આજિઝી સે(٨٧) ઔર આપ પહાડોં કો દેખ કર ગુમાન કરતે હો કે વો જમે હુએ હૈં

وَّهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ؕ صُنْعَ اللّٰهِ الَّذِيْٓ اَتْقَنَ كُلَّ

ઔર વો ચલેંગે જૈસે બાદલ, યે અલ્લાહ કી કારીગરી હૈ જિસને હર ચીઝ કો પુખ્તા

شَيْءٍ ؕ اِنَّهٗ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٨٨﴾ مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ

બનાયા હૈ, બેશક વો જાનતા હૈ જો તુમ કરતે હો(٨٨) જો શખ્સ ભલાઈ લે કર આએગા

فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَّوْمَئِذٍ اٰمِنُوْنَ ﴿٨٩﴾

તો ઉસકે લિયે ઉસસે બેહતર હૈ, ઔર વો ઉસ દિન ઘબરાહટ સે મેહફૂઝ હોંગે(٨٩)

وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ ؕ هَلْ

ઔર જો શખ્સ બુરાઈ લે કર આયા તો ઐસે લોગ ઉંધે મુંહ આગ મેં ડાલ દિયે જાએંગે, તુમ વહી

تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَآ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ

બદલા પા રહે હો જો તુમ કરતે થે(٩٠) મુજકો યહી હુકમ દિયા ગયા હૈ કે મેં ઈસ શહર કે રબ

رَبَّ هٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِيْ حَرَّمَهَا وَلَهٗ كُلُّ شَيْءٍ ز

કી ઈબાદત કરું જિસને ઉસકો મોહતરમ ઠેહરાયા ઔર હર ચીઝ ઉસી કી હૈ, ઔર મુજે હુકમ દિયા ગયા હૈ

وَّاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٩١﴾ لا وَاَنْ اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَ ۚ

કે મેં ફરમાંબરદારી કરનેવાલોં મેં સે બનું(٩١) ઔર યે કે મેં કુર્આન કી તિલાવત કરું, ફિર જો શખ્સ રાહ પર

فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ

આએગા તો વો અપને લિયે રાહ પર આએગા, ઔર જો ગુમરાહ હુવા તો કેહ દીજિયે કે મેં તો સિર્ફ

اِنَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُرِيْكُمْ

ડરાનેવાલોં મેં સે હું(٩٢) ઔર કેહ દીજિયે કે સબ તા'રીફ અલ્લાહ કે લિયે હૈ, વો તુમકો અપની નિશાનિયાં

اٰیٰتِهٖ فَتَعْرِفُوْنَهَا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٣﴾

દિખાયેગા તો તુમ ઉનકો પેહચાન લોગે, ઔર તુમ્હારા રબ ઉસસે બેખબર નહીં જો તુમ કરતે હો (૯૩)

સૂરએ કસસ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૫૨ સે ૫૫ તક મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઔર આયત ૮૫ હિજરત કે વકત જુહફ઼ા મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૮૮ આયતેં ઔર ૯ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૪૯ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૯ નંબર પર હૈ, સૂરએ નમ્લ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૫૮૦૦) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૪૪૧) કલિમાત હૈં

طٰسٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰیٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِیْنِ ﴿٢﴾ نَتْلُوْا عَلَیْكَ

તા સીન મીમ (૧) યે વાઝેહ કિતાબ કી આયતેં હૈં (૨) હમ મૂસા(અ.સ.) ઔર ફિરઔન કા

مِنْ نَّبَاِ مُوْسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ﴿٣﴾

કુછ હાલ આપકો ઠીક ઠીક સુનાતે હૈં ઉન લોગોં કે લિયે જો ઈમાન લાએં (૩)

اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِی الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِیَعًا

બેશક ફિરઔનને ઝમીન મેં સરકશી કી ઔર ઉસને ઉસકે રેહનેવાલોં કો ગિરોહોં મેં તક્સીમ કર દિયા,

یَّسْتَضْعِفُ طَآىِٕفَةً مِّنْهُمْ یُذَبِّحُ اَبْنَآءَهُمْ وَیَسْتَحْیٖ

ઉનમેં સે એક ગિરોહ કો ઉસને કમઝોર કર રખ્ખા થા, વો ઉનકે લડકોં કો ઝબહ કરતા થા ઔર ઉનકી

نِسَآءَهُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِیْنَ ﴿٤﴾ وَنُرِیْدُ اَنْ نَّمُنَّ

ઔરતોં કો ઝિંદા રખતા થા, બેશક વો ફસાદ કરનેવાલોં મેં સે થા (૪) ઔર હમ ચાહતે થે કે ઉન લોગોં પર

عَلَى الَّذِیْنَ اسْتُضْعِفُوْا فِی الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَىِٕمَّةً

એહસાન કરેં જો ઝમીન મેં કમઝોર કર દિયે ગયે થે ઔર ઉનકો પેશવા બનાએં

وَّنَجْعَلَهُمُ الْوٰرِثِیْنَ ﴿٥﴾ وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِی الْاَرْضِ وَنُرِیَ

ઔર ઉનકો વારિષ બના દેં (૫) ઔર ઉનકો ઝમીન મેં ઈક્તિદાર અતા કરેં ઔર ફિરઔન ઔર હામાન

فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَجُنُوْدَهُمَا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا یَحْذَرُوْنَ ﴿٦﴾

ઔર ઉનકી ફોજોં કો ઉનસે વહી દિખા દેં જિસસે વો ડરતે થે (૬)

وَاَوْحَیْنَاۤ اِلٰۤى اُمِّ مُوْسٰۤى اَنْ اَرْضِعِیْهِ ۚ فَاِذَا خِفْتِ

ઔર હમને મૂસા(અ.સ.)કી વાલિદહ કો ઈલ્હામ કિયા કે ઉસકો દૂધ પિલાઓ, ફિર જબ તુમકો ઉસકે

عَلَیْهِ فَاَلْقِیْهِ فِی الْیَمِّ وَلَا تَخَافِیْ وَلَا تَحْزَنِیْ ۚ اِنَّا

મુતઅલ્લિક ડર હો તો ઉસકો દરિયા મેં ડાલ દો ઔર ન અંદેશા કરો ઔર ન ગમગીન હોં, હમ ઉસકો

رَآدُّوْهُ اِلَيْكِ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٧﴾ فَالْتَقَطَهٗۤ

તુમ્હારે પાસ લૌટા કર લાએંગે ઔર ઉસકો પૈગમ્બરોં મેં સે બનાએંગે (૭) ફિર ઉસકો ફિરઔન કે

اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُوْنَ لَهُمْ عَدُوًّا وَّحَزَنًا ؕ اِنَّ فِرْعَوْنَ

ઘરવાલોંને ઉઠા લિયા તાકે વો ઉનકે લિયે દુશ્મન હો ઔર ગમ કા બાઇષ બને, બેશક ફિરઔન

وَهَامٰنَ وَجُنُوْدَهُمَا كَانُوْا خٰطِئِيْنَ ﴿٨﴾ وَقَالَتِ امْرَاَتُ

ઔર હામાન ઔર ઉનકે લશ્કર ખતાકાર થે (૮) ઔર ફિરઔન કી બીવી ને કહા

فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِّيْ وَلَكَ ؕ لَا تَقْتُلُوْهُ ۖۗ عَسٰۤى اَنْ

કે યે આંખ કી ઠંડક હૈ મેરે લિયે ઔર તુમ્હારે લિયે, ઈસકો કત્લ ન કરો, મુમ્કિન હૈ કે યે

يَّنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٩﴾ وَاَصْبَحَ

હમકો નફા દે યા હમ ઈસકો બેટા બના લેં ઔર વો સમજતે ન થે (૯) ઔર મૂસા(અ.સ.)કી

فُؤَادُ اُمِّ مُوْسٰى فٰرِغًا ؕ اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيْ بِهٖ لَوْ لَاۤ

વાલિદહ કા દિલ બેચેન હો ગયા, કરીબ થા કે વો ઉસકો ઝાહિર કર દે અગર હમ ઉસકે

اَنْ رَّبَطْنَا عَلٰى قَلْبِهَا لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠﴾

દિલ કો ન સંભાલતે, તાકે વો યકીન કરનેવાલોં મેં સે રહે (૧૦)

وَقَالَتْ لِاُخْتِهٖ قُصِّيْهِ ۫ فَبَصُرَتْ بِهٖ عَنْ جُنُبٍ وَّهُمْ

ઔર ઉસને ઉસકી બહન સે કહા કે તુ ઉસકે પીછે પીછે જા, તો વો ઉસકો અજનબી બન કર દેખતી રહી

لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١١﴾ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ

ઔર ઉન લોગોં કો ખબર નહીં હુઈ (૧૧) ઔર હમને પેહલે હી મૂસા(અ.સ.) સે દાઈયોં કો રોક રખ્ખા થા તો

فَقَالَتْ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰۤى اَهْلِ بَيْتٍ يَّكْفُلُوْنَهٗ لَكُمْ

લડકીને કહા: કયા મેં તુમકો ઐસે ઘરવાલોં કા પતા બતાઉં જો ઈસકો તુમ્હારે લિયે પાલેં

وَهُمْ لَهٗ نٰصِحُوْنَ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنٰهُ اِلٰۤى اُمِّهٖ كَيْ تَقَرَّ

ઔર વો ઉસકી ખૈરખ્વાહી કરેં (૧૨) પસ હમને ઉસકો ઉસકી માં કી તરફ લૌટા દિયા, તાકે ઉસકી આંખેં

عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ

ઠંડી હોં ઔર વો ગમગીન ન હો ઔર તાકે વો જાન લે કે અલ્લાહ કા વા'દા સચ્ચા હૈ, મગર

اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣﴾ ع وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَاسْتَوٰۤى

અક્ષર લોગ નહીં જાનતે (૧૩) ઔર જબ મૂસા(અ.સ.) અપની જવાની કો પહુંચે ઔર પૂરે હો ગયે

اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤﴾

તો હમને ઉસકો હિકમત ઔર ઈલ્મ અતા કિયા, ઔર હમ ઈસી તરહ બદલા દેતે હૈં નેકી કરનેવાલોં કો ⑭

وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلٰى حِيْنِ غَفْلَةٍ مِّنْ اَهْلِهَا فَوَجَدَ

ઔર શહર મેં વો ઐસે વકત દાખિલ હુવા જબકે શહરવાલે ગફલત મેં થે તો ઉસને વહાં

فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلٰنِ ۫ هٰذَا مِنْ شِيْعَتِهٖ وَهٰذَا مِنْ

દો આદમિયોં કો લડતે હુએ પાયા, એક ઉસકી અપની કૌમ કા થા ઔર દૂસરા દુશ્મનોં

عَدُوِّهٖ ۚ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِىْ مِنْ شِيْعَتِهٖ عَلَى الَّذِىْ

મેં સે થા, તો જો ઉસકી કૌમ મેં સે થા ઉસને ઉસકે ખિલાફ મદદ તલબ કી જો ઉસકે દુશ્મનોં મેં સે થા પસ

مِنْ عَدُوِّهٖ ۙ فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى فَقَضٰى عَلَيْهِ ۫ قَالَ هٰذَا

મૂસા(અ.સ.)ને ઉસકો ઘૂંસા મારા ફિર ઉસકા કામ તમામ કર દિયા, મૂસા(અ.સ.)ને કહા કે યે તો

مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٥﴾ قَالَ

શૈતાની કામ હૈ, બેશક વો દુશ્મન હૈ, ખુલા ગુમરાહ કરનેવાલા હૈ ⑮ ઉસને કહા કે એ મેરે

رَبِّ اِنِّىْ ظَلَمْتُ نَفْسِىْ فَاغْفِرْ لِىْ فَغَفَرَ لَهٗ ؕ اِنَّهٗ

રબ! મૈંને અપની જાન પર ઝુલ્મ કિયા હૈ પસ આપ મુજકો બખ્શ દીજિયે તો અલ્લાહને ઉસકો બખ્શ દિયા,

هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَآ اَنْعَمْتَ عَلَىَّ

બેશક વો બખ્શનેવાલા, રહમ કરનેવાલા હૈ ⑯ ઉસને કહા કે એ મેરે રબ! જૈસા આપને મેરે ઉપર ફઝ્લ

فَلَنْ اَكُوْنَ ظَهِيْرًا لِّلْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٧﴾ فَاَصْبَحَ فِى الْمَدِيْنَةِ

કિયા તો મેં કભી મુજ્રિમોં કા મદદગાર નહીં બનુંગા ⑰ ફિર સુબહ કો વો શહર મેં ઉઠા

خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِى اسْتَنْصَرَهٗ بِالْاَمْسِ

ડરતા હુઆ(ઔર) ખબર લેતા હુવા તો દેખા કે વહી શખ્સ જિસને કલ ઉસસે મદદ માંગી થી વહી આજ

يَسْتَصْرِخُهٗ ؕ قَالَ لَهٗ مُوْسٰٓى اِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٨﴾

ફિર ઉસકો મદદ કે લિયે પુકાર રહા હૈ, મૂસા(અ.સ.)ને ઉસસે કહા: બેશક તુમ સરીહ ગુમરાહ હો ⑱

فَلَمَّآ اَنْ اَرَادَ اَنْ يَّبْطِشَ بِالَّذِىْ هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا ۙ

ફિર જબ ઉસને ચાહા કે ઉસકો પકડે જો ઉન દોનોં કા દુશ્મન થા તો ઉસને

قَالَ يٰمُوْسٰٓى اَتُرِيْدُ اَنْ تَقْتُلَنِىْ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا

કહા કે એ મૂસા! કયા તુમ મુજકો કત્લ કરના ચાહતે હો જિસ તરહ તુમને કલ એક શખ્સ કો

بِالْاَمْسِ ۖ اِنْ تُرِيْدُ اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَ جَبَّارًا فِى الْاَرْضِ
કત્લ કિયા? તુમ તો ઝમીન મેં સરકશ બન કર રેહના ચાહતે હો

وَمَا تُرِيْدُ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْمُصْلِحِيْنَ ﴿١٩﴾ وَجَآءَ
ઔર તુમ સુલહ કરનેવાલોં મેં સે બનના નહીં ચાહતે (૧૯) ઔર એક શખ્સ

رَجُلٌ مِّنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ يَسْعٰى ۡ قَالَ يٰمُوْسٰٓى اِنَّ
શહર કે કિનારે સે દોડતા હુઆ આયા, ઉસને કહા કે એ મૂસા! દરબારવાલે

الْمَلَاَ يَاْتَمِرُوْنَ بِكَ لِيَقْتُلُوْكَ فَاخْرُجْ اِنِّىْ لَكَ مِنَ
મશ્વરા કર રહે હૈં કે આપકો માર ડાલેં પસ આપ નિકલ જાઈયે, મેં આપકે ખૈરખ્વાહોં મેં સે

النّٰصِحِيْنَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ ۡ قَالَ رَبِّ
હું (૨૦) ફિર વો વહાં સે નિકલા ડરતા હુવા ખબર લેતા હુવા, ઉસને કહા કે એ મેરે રબ!

نَجِّنِىْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ
મુજે ઝાલિમ લોગોં સે નજાત દીજિયે (૨૧) ઔર જબ ઉસને મદ્યન કા રુખ કિયા તો

قَالَ عَسٰى رَبِّىْٓ اَنْ يَّهْدِيَنِىْ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ
ઉસને કહા: ઉમ્મીદ હૈ કે મેરા રબ મુજકો સીધા રાસ્તા દિખા દે (૨૨) ઔર જબ વો મદ્યન કે પાની પર

مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُوْنَ ۫
પહુંચા તો વહાં લોગોં કી એક જમાઅત કો પાની પિલાતે હુએ પાયા, ઔર ઉનસે અગલ એક તરફ દો

وَوَجَدَ مِنْ دُوْنِهِمُ امْرَاَتَيْنِ تَذُوْدٰنِ ۚ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ؕ
ઔરતોં કો દેખા કે વો અપની બકરિયોં કો રોકે ખડી હૈં, મૂસા(અ.સ.)ને ઉનસે પૂછા કે તુમ્હારા કયા

قَالَتَا لَا نَسْقِىْ حَتّٰى يُصْدِرَ الرِّعَآءُ ٜ وَاَبُوْنَا شَيْخٌ
માજરા હૈ, ઉન્હોંને કહા: હમ પાની નહીં પિલાતે જબ તક ચરવાહે અપની બકરિયાં ન હટા લેં, ઔર હમારે

كَبِيْرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰىٓ اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ
વાલિદ બહોત બૂઢે હૈં (૨૩) તો ઉસને ઉનકે જાનવરોં કો પાની પિલાયા ફિર સાયે કી તરફ હટ ગયા, ફિર

اِنِّىْ لِمَآ اَنْزَلْتَ اِلَىَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيْرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَآءَتْهُ اِحْدٰىهُمَا
કહા કે એ મેરે રબ! આપ જો ચીઝ મેરી તરફ ખૈર મેં સે ઉતારેં મેં ઉસકા મોહતાજ હું (૨૪) ફિર ઉન દોનોં મેં

تَمْشِىْ عَلَى اسْتِحْيَآءٍ ۡ قَالَتْ اِنَّ اَبِىْ يَدْعُوْكَ لِيَجْزِيَكَ
સે એક આઈ શરમ સે ચલતી હુઈ, ઉસને કહા કે મેરે વાલિદ આપકો બુલા રહે હૈં કે આપને હમારી ખાતિર

اَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا ؕ فَلَمَّا جَآءَهٗ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ ۙ

જો પાની પિલાયા ઉસકા આપકો બદલા દેં, ફિર જબ વો ઉસકે પાસ આયા ઔર ઉસસે સારા કિસ્સા

قَالَ لَا تَخَفْ ۫ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ

બયાન કિયા તો ઉસને કહા કે અંદેશા ન કરો, તુમ ઝાલિમોં સે નજાત પા ચુકે (૨૫) ઉનમેં સે એક ને કહા કે એ

اِحْدٰىهُمَا يٰۤاَبَتِ اسْتَاْجِرْهُ ۫ اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَاْجَرْتَ

અબ્બા જાન! ઈસકો મુલાઝિમ રખ લીજિયે, બેહતરીન આદમી જિસે આપ મુલાઝિમ રખ્ખેં વહી હૈ જો

الْقَوِيُّ الْاَمِيْنُ ﴿٢٦﴾ قَالَ اِنِّيْۤ اُرِيْدُ اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدَى

મઝબૂત હો, અમાનતદાર હો (૨૬) ઉસને કહા કે મેં ચાહતા હું કે અપની ઈન દો લડકિયોં મેં સે એક કા

ابْنَتَيَّ هٰتَيْنِ عَلٰۤى اَنْ تَاْجُرَنِيْ ثَمٰنِيَ حِجَجٍ ۚ فَاِنْ

નિકાહ તુમ્હારે સાથ કર દું ઈસ શર્ત પર કે તુમ આઠ સાલ મેરી મુલાઝમત કરો, ફિર અગર

اَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۚ وَمَاۤ اُرِيْدُ اَنْ اَشُقَّ

તુમ દસ સાલ પૂરે કર દો તો વો તુમ્હારી તરફ સે હૈ, ઔર મેં તુમ પર મશક્કત ડાલના

عَلَيْكَ ؕ سَتَجِدُنِيْۤ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٧﴾

નહીં ચાહતા, અલ્લાહને ચાહા તો તુમ મુજકો ભલા આદમી પાઓગે (૨૭)

قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ ؕ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ قَضَيْتُ

મૂસા(અ.સ.)ને કહા કે યે બાત મેરે ઔર આપકે દરમિયાન તૈ હૈ, ઈન દોનોં મુદ્દતોં મેં સે જો ભી

فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ﴿٢٨﴾ ع

મેં પૂરી કરું તો મુજ પર કોઈ જબ્ર ન હોગા, ઔર અલ્લાહ હમારે કૌલ વ કરાર પર ગવાહ હૈ (૨૮)

فَلَمَّا قَضٰى مُوْسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهٖۤ اٰنَسَ

ફિર જબ મૂસા(અ.સ.)ને મુદ્દત પૂરી કર દી ઔર વો અપને ઘરવાલોં કે સાથ રવાના હુવા તો ઉસને

مِنْ جَانِبِ الطُّوْرِ نَارًا ۚ قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْۤا اِنِّيْۤ

તૂર કી તરફ સે એક આગ દેખી, ઉસને અપને ઘરવાલોં સે કહા કે તુમ ઠેહરો, મૈંને

اٰنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّيْۤ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ

એક આગ દેખી હૈ, શાયદ મેં વહાં સે કોઈ ખબર લે આઉં યા આગ કા

النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّاۤ اَتٰىهَا نُوْدِيَ مِنْ

કોઈ અંગારા, તાકે તુમ તાપો (૨૯) ફિર જબ વો વહાં પહુંચા તો વાદી કે

شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبٰرَكَةِ مِنَ

દાહને કિનારે સે બરકત વાલે હિસ્સે મેં (મૌજૂદ) દરખ્ત સે

الشَّجَرَةِ اَنْ يّٰمُوْسٰٓى اِنِّيْٓ اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٠﴾

પુકારા ગયા કે એ મૂસા! મેં અલ્લાહ હું સારે જહાનોં કા માલિક ﴿٣٠﴾

وَاَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ۗ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى

ઔર યે કે તુમ અપના અસા ડાલ દો, તો જબ ઉસને ઉસકો હરકત કરતે હુએ દેખા કે ગોયા વો સાંપ હો તો

مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ ۗ يٰمُوْسٰٓى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۣ

વો પીઠ ફેર કર ભાગા ઔર ઉસને મુડ કર ન દેખા, એ મૂસા! આગે આઓ ઔર ન ડરો,

اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِيْنَ ﴿٣١﴾ اُسْلُكْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ

તુમ બિલ્કુલ મેહફૂઝ હો ﴿٣١﴾ અપના હાથ ગિરેબાન મેં ડાલો વો ચમકતા હુઆ નિકલેગા

بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ ۡ وَّاضْمُمْ اِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ

બગૈર કિસી બીમારી કે ઔર ખૌફ કે વાસ્તે અપના બાઝૂ અપની તરફ

الرَّهْبِ فَذٰنِكَ بُرْهَانٰنِ مِنْ رَّبِّكَ اِلٰى فِرْعَوْنَ

મિલા લો, પસ યે તુમ્હારે રબ કી તરફ સે દો સનદેં હૈં ફિરઔન ઔર ઉસકે દરબારિયોં કે પાસ

وَمَلَا۠ئِهٖ ۗ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ

જાને કે લિયે, બેશક વો નાફરમાન લોગ હૈં ﴿٣٢﴾ મૂસા(અ.સ.)નેક કહાઃ એ મેરે રબ!

اِنِّيْ قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُوْنِ ﴿٣٣﴾

મેંને ઉનમેં સે એક શખ્સ કો કત્લ કિયા હૈ તો મેં ડરતા હું કે વો મુજે માર ડાલેંગે ﴿٣٣﴾

وَاَخِيْ هٰرُوْنُ هُوَ اَفْصَحُ مِنِّيْ لِسَانًا فَاَرْسِلْهُ مَعِيَ

ઔર મેરા ભાઈ હારૂન વો મુજસે ઝયાદહ ફસીહ હૈ ઝબાન મેં, પસ આપ ઉસકો મેરે સાથ મદદગાર કી

رِدْاً يُّصَدِّقُنِيْٓ ۡ اِنِّيْٓ اَخَافُ اَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ﴿٣٤﴾ قَالَ

હેસિયત સે ભેજિયે કે વો મેરી તાઈદ કરે, મેં ડરતા હું કે વો લોગ મુજે જુઠલા દેંગે ﴿٣٤﴾ ફરમાયા કે હમ

سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِاَخِيْكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا

તુમ્હારે ભાઈ કે ઝરિયે તુમ્હારે બાઝૂ કો મઝબૂત કર દેંગે ઔર હમ તુમ દોનોં કો ગલ્બહ દેંગે તો વો તુમ

فَلَا يَصِلُوْنَ اِلَيْكُمَا ۚ بِاٰيٰتِنَآ ۚ اَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا

લોગોં તક ન પહુંચ સકેંગે, હમારી નિશાનિયોં કે સાથ તુમ દોનોં ઔર તુમ્હારી પૈરવી કરનેવાલે હી

الْغٰلِبُوْنَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَآءَهُمْ مُّوْسٰى بِاٰيٰتِنَا بَيِّنٰتٍ
ગાલિબ રહેંગે૩૫ ફિર જબ મૂસા(અ.સ.) ઉન લોગોં કે પાસ હમારી વાઝેહ નિશાનિયોં કે સાથ પહુંચે

قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَّمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا
તો ઉન્હોંને કહા કે યે મહઝ ઘડા હુવા જાદૂ હૈ, ઔર યે બાત હમને અપને

فِيْٓ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ مُوْسٰى رَبِّيْٓ اَعْلَمُ
અગલે બાપદાદા મેં નહીં સુની૩૬ ઔર મૂસા(અ.સ.)ને કહા: મેરા રબ ખૂબ જાનતા હૈ ઉસકો

بِمَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِهٖ وَمَنْ تَكُوْنُ لَهٗ
જો ઉસકી તરફ સે હિદાયત લે કર આયા ઔર જિસકો આખિરત કા

عَاقِبَةُ الدَّارِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ
ઘર મિલેગા, બેશક ઝાલિમ કામયાબી ન પાએંગે૩૭ ઔર ફિરઔનને કહા

فِرْعَوْنُ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرِيْ ۚ
કે એ મેરે દરબારવાલો! મેં તુમ્હારે લિયે અપને સિવા કિસી મા'બૂદ કો નહીં જાનતા,

فَاَوْقِدْ لِيْ يٰهَامٰنُ عَلَى الطِّيْنِ فَاجْعَلْ لِّيْ صَرْحًا
તો એ હામાન! મેરે લિયે મિટ્ટી કો આગ દે ફિર મેરે લિયે એક ઉંચી ઈમારત બના,

لَّعَلِّيْٓ اَطَّلِعُ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى ۙ وَاِنِّيْ لَاَظُنُّهٗ مِنَ
તાકે મેં મૂસા કે રબ કો જાંક કર દેખું, ઔર મેં તો ઉસકો એક જૂઠા આદમી

الْكٰذِبِيْنَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُوْدُهٗ فِي الْاَرْضِ
સમજતા હું૩૮ ઔર ઉસને ઔર ઉસકી ફોજોંને ઝમીન મેં નાહક

بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ اِلَيْنَا لَا يُرْجَعُوْنَ ﴿٣٩﴾
ઘમંડ કિયા ઔર ઉન્હોંને સમજા કે ઉનકો હમારી તરફ લૌટ કર આના નહીં હૈ૩૯

فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ فِي الْيَمِّ ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ
તો હમને ઉસકો ઔર ઉસકી ફોજોં કો પકડા ફિર ઉનકો સમન્દર મેં ફેંક દિયા, તો દેખિયે કે

كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنٰهُمْ اَئِمَّةً يَّدْعُوْنَ
ઝાલિમોં કા અંજામ કયા હુવા૪૦ ઔર હમને ઉનકો સરદાર બનાયા કે આગ કી તરફ

اِلَى النَّارِ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿٤١﴾ وَاَتْبَعْنٰهُمْ
બુલાતે હૈં, ઔર કયામત કે દિન ઉનકો મદદ નહીં મિલેગી૪૧ ઔર હમને ઈસ દુનિયા મેં ભી

فِیْ هٰذِهِ الدُّنْیَا لَعْنَةً ۚ وَیَوْمَ الْقِیٰمَةِ هُمْ مِّنَ

ઉનકે પીછે લા'નત લગા દી ઔર કયામત કે દિન વો બદહાલ લોગોં મેં સે

الْمَقْبُوْحِیْنَ ﴿۴۲﴾ وَلَقَدْ اٰتَیْنَا مُوْسَی الْکِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِ

હોંગે ﴿۴۲﴾ ઔર હમને અગલી ઉમ્મતોં કો હલાક કરને કે બાદ મૂસા(અ.સ.)

مَاۤ اَهْلَکْنَا الْقُرُوْنَ الْاُوْلٰی بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًی

કો કિતાબ દી, લોગોં કે લિયે બસીરત કા સામાન ઔર હિદાયત

وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ یَتَذَکَّرُوْنَ ﴿۴۳﴾ وَمَا کُنْتَ بِجَانِبِ

ઔર રહમત તાકે વો નસીહત પકડેં ﴿۴۳﴾ ઔર આપ પહાડ કે મગ઼્રિબી જાનિબ

الْغَرْبِیِّ اِذْ قَضَیْنَاۤ اِلٰی مُوْسَی الْاَمْرَ وَمَا کُنْتَ مِنَ

મૌજૂદ ન થે જબકે હમને મૂસા(અ.સ.)કો અહકામ દિયે ઔર ન આપ શાહિદીન મેં

الشّٰهِدِیْنَ ﴿۴۴﴾ وَلٰکِنَّاۤ اَنْشَاْنَا قُرُوْنًا فَتَطَاوَلَ عَلَیْهِمُ

શામિલ થે ﴿۴۴﴾ લેકિન હમને બહોત સી નસ્લેં પૈદા કીં ફિર ઉન પર બહોત ઝમાના

الْعُمُرُ ۚ وَمَا کُنْتَ ثَاوِیًا فِیْۤ اَهْلِ مَدْیَنَ تَتْلُوْا

ગુઝર ગયા, ઔર આપ મદ્યન વાલોં મેં ન રેહતે થે કે ઉનકો હમારી

عَلَیْهِمْ اٰیٰتِنَا ۙ وَلٰکِنَّا کُنَّا مُرْسِلِیْنَ ﴿۴۵﴾ وَمَا کُنْتَ

આયતેં સુનાતે, મગર હમ હૈં પૈગમ્બર ભેજનેવાલે ﴿۴۵﴾ ઔર આપ તૂર કે

بِجَانِبِ الطُّوْرِ اِذْ نَادَیْنَا وَلٰکِنْ رَّحْمَةً مِّنْ رَّبِّکَ

કિનારે ન થે જબ હમને (મૂસા કો) પુકારા લેકિન યે આપકે રબ કા ઈન્આમ હૈ,

لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّاۤ اَتٰهُمْ مِّنْ نَّذِیْرٍ مِّنْ قَبْلِکَ

તાકે આપ એક ઐસી કૌમ કો ડરા દેં જિનકે પાસ આપસે પેહલે કોઈ ડરાનેવાલા નહીં આયા

لَعَلَّهُمْ یَتَذَکَّرُوْنَ ﴿۴۶﴾ وَلَوْلَاۤ اَنْ تُصِیْبَهُمْ مُّصِیْبَةٌۢ

તાકે વો નસીહત પકડેં ﴿۴۶﴾ ઔર અગર ઐસા ન હોતા કે ઉન પર ઉનકે આ'માલ કે સબબ સે

بِمَا قَدَّمَتْ اَیْدِیْهِمْ فَیَقُوْلُوْا رَبَّنَا لَوْلَاۤ اَرْسَلْتَ

કોઈ આફત આઈ તો વો કહેંગે કે એ હમારે રબ! આપને હમારી તરફ કોઈ રસૂલ

اِلَیْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰیٰتِکَ وَنَکُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۴۷﴾

કયૂં નહીં ભેજા કે હમ આપકી આયતોં કી પૈરવી કરતે ઔર હમ ઈમાનવાલોં મેં સે હોતે ﴿۴۷﴾

ع ۱۴ ۷

منزل ۵

فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا لَوْلَآ اُوْتِيَ
ફિર જબ ઉનકે પાસ હમારી તરફ સે હક આયા તો ઉન્હોંને કહા કે ક્યૂં ન ઈસકો વૈસા મિલા

مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى ؕ اَوَلَمْ يَكْفُرُوْا بِمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى
જૈસા મૂસા કો મિલા થા, કયા લોગોંને ઉસકા ઈન્કાર નહીં કિયા જો ઈસસે પેહલે મૂસા(અ.સ.)કો દિયા

مِنْ قَبْلُ ۚ قَالُوْا سِحْرٰنِ تَظَاهَرَا ۫ وَقَالُوْٓا اِنَّا بِكُلٍّ
ગયા થા, ઉન્હોંને કહા કે દોનોં જાદૂ હૈં એક દૂસરે કે મદદગાર, ઔર ઉન્હોંને કહા કે હમ દોનોં કા

كٰفِرُوْنَ ﴿٤٨﴾ قُلْ فَاْتُوْا بِكِتٰبٍ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ
ઈન્કાર કરતે હૈં (૪૮) કેહ દીજિયે કે તુમ અલ્લાહ કે પાસ સે કોઈ કિતાબ લે આઓ જો હિદાયત કરને મેં

اَهْدٰى مِنْهُمَآ اَتَّبِعْهُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٩﴾ فَاِنْ
ઈન દોનોં સે બેહતર હો મેં ઉસકી પૈરવી કરુંગા, અગર તુમ સચ્ચે હો (૪૯) પસ અગર

لَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكَ فَاعْلَمْ اَنَّمَا يَتَّبِعُوْنَ اَهْوَآءَهُمْ ؕ
યે લોગ આપકા કહા ન કર સકેં તો જાન લેં કે વો સિર્ફ અપની ખ્વાહિશોં કી પૈરવી કર રહે હૈં,

وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰىهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللّٰهِ ؕ
ઔર ઉસસે ઝયાદહ ગુમરાહ કોન હોગા જો અલ્લાહ કી હિદાયત કે બગૈર અપની ખ્વાહિશ કી પૈરવી કરે,

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا
બેશક અલ્લાહ ઝાલિમ લોગોં કો હિદાયત નહીં દેતા (૫૦) ઔર હમને ઉન લોગોં કે લિયે

لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٥١﴾ اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ
પૈ દર પૈ અપના કલામ ભેજા, તાકે વો નસીહત પકડેં (૫૧) જિન લોગોં કો હમને ઈસસે પેહલે

الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَاِذَا يُتْلٰى
કિતાબ દી હૈ વો ઈસ (કુર્આન) પર ઈમાન લાતે હૈં (૫૨) ઔર જબ વો ઉનકો

عَلَيْهِمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِهٖٓ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّنَآ اِنَّا كُنَّا
સુનાયા જાતા હૈ તો વો કેહતે હૈં કે હમ ઈસ પર ઈમાન લાએ, બેશક યે હક હૈ હમારે રબ કી તરફ સે, હમ

مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِيْنَ ﴿٥٣﴾ اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَّرَّتَيْنِ
તો પેહલે હી સે ઈસકો માનનેવાલે હૈં (૫૩) યે લોગ હૈં કે ઉનકો ઉનકા અજ્ર દોહરા દિયા જાએગા

بِمَا صَبَرُوْا وَيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا
ઈસ પર કે ઉન્હોંને સબ્ર કિયા ઔર વો બુરાઈ કો ભલાઈ સે દફા કરતે હૈં, ઔર હમને

منزل ۵ ع ۸ النصف

رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٥٤﴾ وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوْا

જો કુછ ઉનકો દિયા હૈ ઉસમેં સે ખર્ચ કરતે હૈં (૫૪) ઔર જબ વો લગ્વ બાત સુનતે હૈં તો ઉસસે

عَنْهُ وَقَالُوْا لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ز سَلٰمٌ

એઅ્રાઝ કરતે હૈં ઔર કેહતે હૈં કે હમારે લિયે હમારે આ'માલ હૈં ઔર તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે આ'માલ,

عَلَيْكُمْ ز لَا نَبْتَغِى الْجٰهِلِيْنَ ﴿٥٥﴾ اِنَّكَ لَا تَهْدِىْ مَنْ

તુમકો સલામ, હમ બેસમજ લોગોં સે ઉલજના નહીં ચાહતે (૫૫) (એ પ્યારે નબી) આપ જિસકો ચાહો

اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ ج وَهُوَ اَعْلَمُ

હિદાયત નહીં દે સકતે બલ્કે અલ્લાહ જિસકો ચાહતા હૈ હિદાયત દેતા હૈ, ઔર વહી ખૂબ જાનતા હૈ ઉનકો

بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوْٓا اِنْ نَّتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ

જો હિદાયત કો કબૂલ કરનેવાલે હૈં (૫૬) ઔર વો કેહતે હૈં કે અગર હમ તુમ્હારે સાથ હો કર ઈસ હિદાયત

نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِنَا ط اَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَّهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا

પર ચલને લગેં તો હમ અપની ઝમીન સે ઉચક લિયે જાએંગે, કયા હમને ઉનકો અમન વ અમાનવાલે

يُّجْبٰٓى اِلَيْهِ ثَمَرٰتُ كُلِّ شَىْءٍ رِّزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلٰكِنَّ

હરમ મેં જગહ નહીં દી જહાં હર કિસ્મ કે ફલ ખીંચે ચલે આતે હૈં હમારી તરફ સે રિઝ્ક કે તોર પર, લેકિન

اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍۭ

ઉનમેં સે અક્ષર લોગ નહીં જાનતે (૫૭) ઔર હમને કિતની બસ્તિયાં હલાક કર દીં

بَطِرَتْ مَعِيْشَتَهَا ج فَتِلْكَ مَسٰكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ

જો અપને સામાને ઝિંદગી પર નાઝાં થીં, પસ યે હૈં ઉનકી બસ્તિયાં જો ઉનકે બાદ

مِّنْۢ بَعْدِهِمْ اِلَّا قَلِيْلًا ط وَكُنَّا نَحْنُ الْوٰرِثِيْنَ ﴿٥٨﴾

આબાદ નહીં હુઈ મગર બહોત કમ, ઔર હમ હી ઉનકે વારિષ હુએ (૫૮)

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ فِىْٓ اُمِّهَا

ઔર આપકા રબ બસ્તિયોં કો હલાક કરનેવાલા ન થા જબ તક ઉનકી બડી બસ્તી મેં કિસી

رَسُوْلًا يَّتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا ج وَمَا كُنَّا مُهْلِكِى الْقُرٰٓى

પૈગમ્બર કો ન ભેજ દે જો ઉનકો હમારી આયતેં પઢ કર સુનાએ, ઔર હમ હરગિઝ બસ્તિયોં કો હલાક

اِلَّا وَاَهْلُهَا ظٰلِمُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَىْءٍ

કરનેવાલે નહીં મગર જબ વહાં કે લોગ ઝાલિમ હોં (૫૯) ઔર જો ચીઝ ભી તુમકો દી ગઈ હૈ તો વો બસ

فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزِيْنَتُهَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ
દુનિયા કી ઝિંદગી કા સામાન ઔર ઉસકી રોનક હૈ, ઔર જો કુછ અલ્લાહ કે પાસ હૈ વો

خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝٦٠ اَفَمَنْ وَّعَدْنٰهُ وَعْدًا
બેહતર હૈ ઔર બાકી રેહનેવાલા હૈ, ફિર કયા તુમ સમજતે નહીં? ૬૦ ભલા વો શખ્સ જિસસે હમને

حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيْهِ كَمَنْ مَّتَّعْنٰهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ
અચ્છા વા'દા કિયા હૈ ફિર વો ઉસકો પાનેવાલા હૈ કયા ઉસ શખ્સ જૈસા હો સકતા હૈ જિસકો હમને સિર્ફ

الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ ۝٦١ وَيَوْمَ
દુન્યવી ઝિંદગી કા ફાયદા દિયા હૈ ફિર કયામત કે દિન વો હાઝિર કિયે જાનેવાલોં મેં સે હૈ ૬૧ ઔર જિસ

يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَآءِىَ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ
દિન અલ્લાહ ઉનકો પુકારેગા ફિર કહેગા કે કહાં હૈં મેરે વો શરીક જિનકા તુમ

تَزْعُمُوْنَ ۝٦٢ قَالَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ
દા'વા કરતે થે ૬૨ જિન પર બાત ષાબિત હો ચુકી હોગી વો કહેંગે કે એ હમારે રબ! યે લોગ હૈં જિન્હોંને

الَّذِيْنَ اَغْوَيْنَا ۚ اَغْوَيْنٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۚ تَبَرَّاْنَآ اِلَيْكَ ز
હમકો બેહકાયા, હમને ઉનકો ઉસી તરહ બેહકાયા જિસ તરહ હમ ખુદ બેહકે, હમ ઉનસે બરાઅત કરતે હૈં

مَا كَانُوْٓا اِيَّانَا يَعْبُدُوْنَ ۝٦٣ وَقِيْلَ ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ
કે યે લોગ હમારી ઈબાદત નહીં કરતે થે ૬૩ ઔર કહા જાએગા કે અપને શરીકોં કો બુલાઓ

فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ ۚ
તો વો ઉનકો પુકારેંગે તો વો ઉનકા જવાબ ન દેંગે ઔર વો અઝાબ કો દેખેંગે,

لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوْا يَهْتَدُوْنَ ۝٦٤ وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ
કાશ! વો હિદાયત ઈખ્તિયાર કરનેવાલે હોતે ૬૪ ઔર જિસ દિન અલ્લાહ ઉનકો પુકારેગા ઔર ફરમાએગા

مَاذَآ اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِيْنَ ۝٦٥ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْۢبَآءُ
કે તુમને પૈગામ પહુંચાનેવાલોં કો કયા જવાબ દિયા થા ૬૫ ફિર ઉસ દિન ઉનકી તમામ બાતેં ગુમ હો

يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُوْنَ ۝٦٦ فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ
જાએંગી તો વો આપસ મેં ભી ન પૂછ સકેંગે ૬૬ અલબત્તા જિસને તૌબા કી ઔર ઈમાન લાયા

وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ مِنَ الْمُفْلِحِيْنَ ۝٦٧
ઔર નેક અમલ કિયા તો ઉમ્મીદ હૈ કે વો કામયાબી પાનેવાલોં મેં સે હોગા ૬૭

وَرَبُّكَ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخۡتَارُ ؕ مَا كَانَ لَهُمُ
ઔર આપકા રબ પૈદા કરતા હૈ જો ચાહે ઔર વો પસંદ કરતા હૈ જિસકો ચાહે, ઉનકે હાથ મેં નહીં

الۡخِيَرَةُ ؕ سُبۡحٰنَ اللّٰهِ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشۡرِكُوۡنَ ﴿٦٨﴾
પસંદ કરના, અલ્લાહ પાક ઔર બર્તર હૈ ઉસસે જિસકો વો શરીક ઠેહરાતે હૈં (૬૮)

وَرَبُّكَ يَعۡلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوۡرُهُمۡ وَمَا يُعۡلِنُوۡنَ ﴿٦٩﴾
ઔર આપકા રબ જાનતા હૈ જો કુછ ઉનકે સીને છુપાતે હૈં ઔર જો કુછ વો ઝાહિર કરતે હૈં (૬૯)

وَهُوَ اللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ لَهُ الۡحَمۡدُ فِى الۡاُوۡلٰى
ઔર વહી અલ્લાહ હૈ ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં, ઉસી કે લિયે હમ્દ હૈ દુનિયા મેં

وَالۡاٰخِرَةِ ز وَلَهُ الۡحُكۡمُ وَاِلَيۡهِ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿٧٠﴾ قُلۡ
ઔર આખિરત મેં ઔર ઉસી કે લિયે ફૈસલા હૈ ઔર ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે (૭૦) કેહ દીજિયે કે

اَرَءَيۡتُمۡ اِنۡ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيۡكُمُ الَّيۡلَ سَرۡمَدًا اِلٰى
બતાઓ અગર અલ્લાહ કયામત કે દિન તક તુમ પર હમેશા કે લિયે

يَوۡمِ الۡقِيٰمَةِ مَنۡ اِلٰهٌ غَيۡرُ اللّٰهِ يَاۡتِيۡكُمۡ بِضِيَآءٍ ؕ
રાત કર દે તો અલ્લાહ કે સિવા કોન મા'બૂદ હૈ જો તુમ્હારે લિયે રોશની લે આએ,

اَفَلَا تَسۡمَعُوۡنَ ﴿٧١﴾ قُلۡ اَرَءَيۡتُمۡ اِنۡ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيۡكُمُ
તો કયા તુમ લોગ સુનતે નહીં (૭૧) કેહ દીજિયે કે બતાઓ અગર અલ્લાહ કયામત તક તુમ પર હમેશા કે

النَّهَارَ سَرۡمَدًا اِلٰى يَوۡمِ الۡقِيٰمَةِ مَنۡ اِلٰهٌ غَيۡرُ اللّٰهِ
લિયે દિન કર દે તો અલ્લાહ કે સિવા કોન મા'બૂદ હૈ જો તુમ્હારે લિયે રાત કો

يَاۡتِيۡكُمۡ بِلَيۡلٍ تَسۡكُنُوۡنَ فِيۡهِ ؕ اَفَلَا تُبۡصِرُوۡنَ ﴿٧٢﴾
લે આએ જિસમેં તુમ સુકૂન હાસિલ કરતે હો, કયા તુમ લોગ દેખતે નહીં (૭૨)

وَمِنۡ رَّحۡمَتِهٖ جَعَلَ لَكُمُ الَّيۡلَ وَالنَّهَارَ لِتَسۡكُنُوۡا
ઔર ઉસને અપની રહમત સે તુમ્હારે લિયે રાત ઔર દિન કો બનાયા, તાકે તુમ ઉસમેં

فِيۡهِ وَلِتَبۡتَغُوۡا مِنۡ فَضۡلِهٖ وَلَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُوۡنَ ﴿٧٣﴾
સુકૂન હાસિલ કરો ઔર તાકે તુમ ઉસકા ફઝ્લ તલાશ કરો ઔર તાકે તુમ શુક્ર કરો (૭૩)

وَيَوۡمَ يُنَادِيۡهِمۡ فَيَقُوۡلُ اَيۡنَ شُرَكَآءِىَ الَّذِيۡنَ
ઔર જિસ દિન અલ્લાહ ઉનકો પુકારેગા ફિર કહેગા કે કહાં હૈં મેરે શરીક જિનકા તુમ

كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا

ગુમાન રખતે થે ﴿٧٤﴾ ઔર હમ હર ઉમ્મત મેં સે એક ગવાહ નિકાલ કર લાએંગે

فَقُلْنَا هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوْٓا اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ

ફિર લોગોં સે કહેંગે કે અપની દલીલ લાઓ, તબ વો જાન લેંગે કે હક અલ્લાહ કી તરફ હૈ

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٧٥﴾ ع اِنَّ قَارُوْنَ

ઔર વો બાતેં ઉનસે ગુમ હો જાએંગી જો વો ઘડતે થે ﴿٧٥﴾ બેશક કારૂન

كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوْسٰى فَبَغٰى عَلَيْهِمْ ص وَاٰتَيْنٰهُ

મૂસા(અ.સ.) હી કી કૌમ મેં સે થા ફિર વો ઉનકે ખિલાફ સરકશ હો ગયા, ઔર હમને ઉસકો

مِنَ الْكُنُوْزِ مَآ اِنَّ مَفَاتِحَهٗ لَتَنُوْٓاُ بِالْعُصْبَةِ

ઈતને ખઝાને દિયે થે કે ઉનકી કુંજિયાં ઉઠાને સે કઈ તાકતવર મર્દ

اُولِي الْقُوَّةِ ق اِذْ قَالَ لَهٗ قَوْمُهٗ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ

થક જાતે થે, જબ ઉસકી કૌમ ને ઉસસે કહા કે ઈતરાઓ મત, યકીનન અલ્લાહ

لَا يُحِبُّ الْفَرِحِيْنَ ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيْمَآ اٰتٰىكَ اللّٰهُ

ઈત્રાનેવાલોં કો પસંદ નહીં કરતા ﴿٧٦﴾ ઔર જો કુછ અલ્લાહને તુમકો દિયા હૈ ઉસમેં

الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيْبَكَ مِنَ الدُّنْيَا

આખિરત કે તાલિબ બનો ઔર દુનિયા મેં સે અપને હિસ્સે કો ન ભૂલો,

وَاَحْسِنْ كَمَآ اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ

ઔર લોગોં કે સાથ ભલાઈ કરો જિસ તરહ અલ્લાહને તુમ્હારે સાથ ભલાઈ કી હૈ ઔર ઝમીન મેં

فِي الْاَرْضِ ط اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٧٧﴾

ફસાદ કે તાલિબ ન બનો, બેશક અલ્લાહ ફસાદ કરનેવાલોં કો પસંદ નહીં કરતા ﴿٧٧﴾

قَالَ اِنَّمَآ اُوْتِيْتُهٗ عَلٰى عِلْمٍ عِنْدِيْ ط اَوَلَمْ يَعْلَمْ

ઉસને કહા: યે માલ મુજકો એક ઈલ્મ કી બિના પર મિલા હૈ જો મેરે પાસ હૈ, કયા ઉસને યે નહીં જાના

اَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهٖ مِنَ الْقُرُوْنِ مَنْ

કે અલ્લાહ ઉસસે પેહલે કિતની હી જમાઅતોં કો હલાક કર ચુકા હૈ

هُوَ اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَّاَكْثَرُ جَمْعًا ط وَلَا يُسْـَٔلُ

જો ઉસસે ઝયાદહ કુવ્વત ઔર જમ્મિઅય્યત રખતી થીં, ઔર મુજરિમોં સે

عَنْ ذُنُوْبِهِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۷۸﴾ فَخَرَجَ عَلٰی قَوْمِهٖ
ઉનકે ગુનાહ પૂછે નહીં જાતે(૭૮) પસ વો અપની કૌમ કે સામને અપની પૂરી

فِیْ زِیْنَتِهٖ ؕ قَالَ الَّذِیْنَ یُرِیْدُوْنَ الْحَیٰوةَ الدُّنْیَا
આરાઈશ કે સાથ નિકલા, જો લોગ દુન્યવી ઝિંદગી કે તાલિબ થે ઉન્હોંને કહા:

یٰلَیْتَ لَنَا مِثْلَ مَاۤ اُوْتِیَ قَارُوْنُ ۙ اِنَّهٗ لَذُوْ
કાશ! હમકો ભી વહી મિલતા જો કારૂન કો દિયા ગયા હૈ, બેશક વો બડી

حَظٍّ عَظِیْمٍ ﴿۷۹﴾ وَقَالَ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ
કિસ્મતવાલા હૈ(૭૯) ઔર જિન લોગોં કો ઈલ્મ મિલા થા ઉન્હોંને કહા:

وَیْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَیْرٌ لِّمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ
તુમ્હારા બુરા હો, અલ્લાહ કા ષવાબ બેહતર હૈ ઉસ શખ્સ કે લિયે જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરે,

وَلَا یُلَقّٰهَاۤ اِلَّا الصّٰبِرُوْنَ ﴿۸۰﴾ فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِدَارِهِ
ઔર યે ઉન્હીં કો મિલતા હૈ જો સબ્ર કરનેવાલે હૈં(૮૦) ફિર હમને ઉસકો ઔર ઉસકે ઘર કો ઝમીન મેં

الْاَرْضَ ۫ فَمَا كَانَ لَهٗ مِنْ فِئَةٍ یَّنْصُرُوْنَهٗ
ઢંસા દિયા, ફિર ઉસકે લિયે કોઈ જમાઅત ન ઉઠી જો અલ્લાહ કે મુકાબલે મેં

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۗ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِیْنَ ﴿۸۱﴾
ઉસકી મદદ કરતી ઔર ન વો ખુદ હી અપને આપકો બચા સકા(૮૧)

وَاَصْبَحَ الَّذِیْنَ تَمَنَّوْا مَكَانَهٗ بِالْاَمْسِ یَقُوْلُوْنَ
ઔર જો લોગ કલ ઉસકે જૈસા હોને કી તમન્ના કર રહે થે વો કેહને લગે કે અફસોસ!

وَیْكَاَنَّ اللّٰهَ یَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَّشَآءُ مِنْ
બેશક અલ્લાહ અપને બંદોં મેં સે જિસકે લિયે ચાહતા હૈ રિઝ્ક કો કુશાદહ કર દેતા હૈ

عِبَادِهٖ وَیَقْدِرُ ۚ لَوْلَاۤ اَنْ مَّنَّ اللّٰهُ عَلَیْنَا لَخَسَفَ
ઔર જિસકે લિયે ચાહતા હૈ તંગ કર દેતા હૈ, અગર અલ્લાહને હમ પર એહસાન ન કિયા હોતા તો હમકો

بِنَا ؕ وَیْكَاَنَّهٗ لَا یُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿۸۲﴾ ع تِلْكَ الدَّارُ
ભી ઝમીન મેં ઢંસા દેતા, અફસોસ! બેશક ઈન્કાર કરનેવાલે ફલાહ નહીં પાએંગે(૮૨) યે આખિરત કા

الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِیْنَ لَا یُرِیْدُوْنَ عُلُوًّا فِی
ઘર હમ ઉન લોગોં કો દેંગે જો ઝમીન મેં ન બડા બનના ચાહતે હૈં

منزل ۵
ع ۱۱

الۡاَرۡضِ وَلَا فَسَادًا ؕ وَالۡعَاقِبَةُ لِلۡمُتَّقِيۡنَ ﴿٨٣﴾

ઔર ન ફસાદ કરના, ઔર આખરી અંજામ ડરનેવાલોં કે લિયે હૈ(૮૩)

مَنۡ جَآءَ بِالۡحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيۡرٌ مِّنۡهَا ۚ وَمَنۡ

જો શખ્સ નેકી લે કર આએગા ઉસકે લિયે ઉસસે બેહતર હૈ, ઔર જો શખ્સ

جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجۡزَى الَّذِيۡنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ

બુરાઈ લે કર આએગા તો જો લોગ બુરાઈ કરતે હૈં ઉનકો

اِلَّا مَا كَانُوۡا يَعۡمَلُوۡنَ ﴿٨٤﴾ اِنَّ الَّذِىۡ فَرَضَ

વહી મિલેગા જો ઉન્હોંને કિયા(૮૪)બેશક જિસને આપ પર કુર્આન કો

عَلَيۡكَ الۡقُرۡاٰنَ لَرَآدُّكَ اِلٰى مَعَادٍ ؕ قُلۡ رَّبِّىۡۤ

ફર્ઝ કિયા હૈ વો આપકો એક અચ્છે અંજામ તક પહુંચા કર રહેગા, કેહ દીજિયે કે મેરા રબ ખૂબ

اَعۡلَمُ مَنۡ جَآءَ بِالۡهُدٰى وَمَنۡ هُوَ فِىۡ ضَلٰلٍ

જાનતા હૈ કે કોન હિદાયત લે કર આયા હૈ ઔર કોન ખુલી હુઈ ગુમરાહી

مُّبِيۡنٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنۡتَ تَرۡجُوۡۤا اَنۡ يُّلۡقٰٓى اِلَيۡكَ

મેં હૈ(૮૫)ઔર આપકો યે ઉમ્મીદ ન થી કે આપ પર કિતાબ ઉતારી

الۡكِتٰبُ اِلَّا رَحۡمَةً مِّنۡ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوۡنَنَّ ظَهِيۡرًا

જાએગી મગર આપકે રબ કી મહેરબાની હૈ, પસ આપ મુન્કિરોં કે મદદગાર

لِّلۡكٰفِرِيۡنَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنۡ اٰيٰتِ اللّٰهِ بَعۡدَ

ન બનેં(૮૬)ઔર વો આપકો અલ્લાહ કી આયતોં સે રોક ન દેં જબકે વો

اِذۡ اُنۡزِلَتۡ اِلَيۡكَ وَادۡعُ اِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُوۡنَنَّ

આપકી તરફ ઉતારી જા ચુકી હૈં, ઔર આપ અપને રબ કી તરફ બુલાઈયે ઔર મુશ્રિકોં મેં સે

مِنَ الۡمُشۡرِكِيۡنَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدۡعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۘ

ન બનેં(૮૭)ઔર અલ્લાહ કે સાથ કિસી દૂસરે મા'બૂદ કો ન પુકારેં,

لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ كُلُّ شَىۡءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجۡهَهٗ ؕ

નહીં હૈ કોઈ મા'બૂદ ઉસકે સિવા, હર ચીઝ હલાક હોનેવાલી હૈ સિવાય ઉસકી ઝાત કે,

لَهُ الۡحُكۡمُ وَاِلَيۡهِ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿٨٨﴾

ફૈસલા ઉસી કે લિયે હૈ ઔર તુમ લોગ ઉસી કી તરફ લૌટાએ જાઓગે(૮૮)

منزل ٥

وقف لازم

ع ٩

સૂરએ અન્કબૂત મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૧ સે ૧૧ તક મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૬૯ આયતેં ઔર ૭ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૮૫ નંબર પર હે, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૨૯ નંબર પર હે ઔર સૂરએ રૂમ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હે.

ઈસમેં (૯૮૦) કલિમાત હૈં		ઈસમેં (૪૧૬૫) હુરૂફ હૈં

الٓمّٓ ۚ ﴿١﴾ اَحَسِبَ النَّاسُ اَنۡ يُّتۡرَكُوۡۤا اَنۡ يَّقُوۡلُوۡۤا

અલિફ લામ મીમ (૧) કયા લોગ યે સમજતે હૈં કે વો મહઝ યે કેહને પર છોડ દિયે જાએંગે કે હમ

اٰمَنَّا وَهُمۡ لَا يُفۡتَنُوۡنَ ﴿٢﴾ وَلَقَدۡ فَتَنَّا الَّذِيۡنَ مِنۡ

ઈમાન લાએ ઔર ઉનકો જાંચા ન જાએગા (૨) ઔર હમને ઉન લોગોં કો જાંચા હે જો ઈનસે

قَبۡلِهِمۡ فَلَيَعۡلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيۡنَ صَدَقُوۡا وَلَيَعۡلَمَنَّ

પેહલે થે, પસ અલ્લાહ ઉન લોગોં કો જાન કર રહેગા જો સચ્ચે હૈં ઔર વો જૂઠોં કો ભી ઝરૂર

الۡكٰذِبِيۡنَ ﴿٣﴾ اَمۡ حَسِبَ الَّذِيۡنَ يَعۡمَلُوۡنَ السَّيِّاٰتِ اَنۡ

મા'લૂમ કરેગા (૩) કયા જો લોગ બુરાઈયાં કર રહે હૈં વો સમજતે હૈં કે વો હમસે

يَّسۡبِقُوۡنَا ؕ سَآءَ مَا يَحۡكُمُوۡنَ ﴿٤﴾ مَنۡ كَانَ يَرۡجُوۡا لِقَآءَ

બચ જાએંગે, બહોત બુરા ફૈસલા હે જો વો કર રહે હૈં (૪) જો શખ્સ અલ્લાહ સે મિલને કી ઉમ્મીદ રખતા હે

اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍ ؕ وَهُوَ السَّمِيۡعُ الۡعَلِيۡمُ ﴿٥﴾

તો અલ્લાહ કા વા'દા ઝરૂર આનેવાલા હે, ઔર વો સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હે (૫)

وَمَنۡ جَاهَدَ فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفۡسِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِىٌّ

ઔર જો શખ્સ મેહનત કરે તો વો અપને હી લિયે મેહનત કરતા હે, બેશક અલ્લાહ જહાનવાલોં સે

عَنِ الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿٦﴾ وَالَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

બેનિયાઝ હે (૬) ઔર જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર ઉન્હોંને નેક કામ કિયે

لَنُكَفِّرَنَّ عَنۡهُمۡ سَيِّاٰتِهِمۡ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ اَحۡسَنَ

તો હમ ઉનકી બુરાઈયાં ઉનસે ઝરૂર દૂર કર દેંગે ઔર ઉનકો ઉનકે અમલ કા

الَّذِىۡ كَانُوۡا يَعۡمَلُوۡنَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيۡنَا الۡاِنۡسَانَ بِوَالِدَيۡهِ

બેહતરીન બદલા દેંગે (૭) ઔર હમને ઈન્સાન કો તાઈદ કી કે વો અપને માં બાપ કે સાથ

حُسۡنًا ؕ وَاِنۡ جَاهَدٰكَ لِتُشۡرِكَ بِىۡ مَا لَيۡسَ لَكَ

નેક સુલૂક કરે, ઔર અગર વો તુજ પર દબાવ ડાલેં કે તુ ઐસી ચીઝ કો મેરા શરીક ઠેહરાએ જિસકા તુજકો

بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ؕ اِلَیَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا
કોઈ ઈલ્મ નહીં તો ઉનકી ઈતાઅત ન કર, તુમ સબકો મેરે પાસ લૌટ કર આના હૈ, ફિર મેં તુમકો બતા દુંગા

كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٨﴾ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
જો કુછ તુમ કરતે થે ﴿૮﴾ ઔર જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર ઉન્હોંને નેક કામ કિયે તો હમ ઉનકો

لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِی الصّٰلِحِیْنَ ﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یَّقُوْلُ
ઝરૂર નેક બંદોં મેં દાખિલ કરેંગે ﴿૯﴾ ઔર લોગોં મેં સે કોઈ ઐસા હૈ જો કેહતા હૈ કે

اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَاۤ اُوْذِیَ فِی اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ
હમ અલ્લાહ પર ઈમાન લાએ, ફિર જબ અલ્લાહ કી રાહ મેં ઉસકો સતાયા જાતા હૈ તો વો લોગોં કે સતાને

كَعَذَابِ اللّٰهِ ؕ وَلَئِنْ جَآءَ نَصْرٌ مِّنْ رَّبِّكَ لَیَقُوْلُنَّ
કો અલ્લાહ કે અઝાબ કી તરહ સમજ લેતા હૈ, ઔર અગર આપકે રબ કી તરફ સે કોઈ મદદ આ જાએ તો

اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ؕ اَوَلَیْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فِیْ صُدُوْرِ
વો કહેંગે કે હમ તો તુમ્હારે સાથ થે, કયા અલ્લાહ ઉસસે અચ્છી તરહ બાખબર નહીં જો લોગોં કે

الْعٰلَمِیْنَ ﴿١٠﴾ وَلَیَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَلَیَعْلَمَنَّ
દિલોં મેં હૈ ﴿૧૦﴾ ઔર અલ્લાહ ઝરૂર મા'લૂમ કરેગા ઉન લોગોં કો જો ઈમાન લાએ ઔર વો ઝરૂર મા'લૂમ

الْمُنٰفِقِیْنَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِیْنَ اٰمَنُوا
કરેગા મુનાફિકીન કો ﴿૧૧﴾ ઔર મુન્કિર લોગ ઈમાનવાલોં સે કેહતે હૈં કે તુમ હમારે રાસ્તે

اتَّبِعُوْا سَبِیْلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطٰیٰكُمْ ؕ وَمَا هُمْ بِحٰمِلِیْنَ
પર ચલો ઔર હમ તુમ્હારે ગુનાહોં કો ઉઠા લેંગે, ઔર વો ઉનકે ગુનાહોં મેં સે

مِنْ خَطٰیٰهُمْ مِّنْ شَیْءٍ ؕ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١٢﴾ وَلَیَحْمِلُنَّ
કુછ ભી ઉઠાનેવાલે નહીં હૈં, બેશક વો જૂઠે હૈં ﴿૧૨﴾ ઔર વો ઝરૂર અપને બોજ

اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا مَّعَ اَثْقَالِهِمْ ز وَلَیُسْئَلُنَّ یَوْمَ
ઉઠાએંગે ઔર અપને બોજ કે સાથ કુછ ઔર બોજ ભી, ઔર યે લોગ જો જૂઠી બાતેં બનાતે હૈં

الْقِیٰمَةِ عَمَّا كَانُوْا یَفْتَرُوْنَ ﴿١٣﴾ ع وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا
કયામત કે દિન ઉસકે બારે મેં ઝરૂર ઉનસે પૂછ હોગી ﴿૧૩﴾ ઔર હમને નૂહ(અ.સ.)કો ઉસકી કૌમ

اِلٰی قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فِیْهِمْ اَلْفَ سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِیْنَ عَامًا ؕ
કી તરફ ભેજા તો વો ઉનકે અંદર પચાસ સાલ કમ એક હઝાર સાલ રહા,

منزل ۵

ع ١٤

فَاَخَذَهُمُ الطُّوْفَانُ وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٤﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ

ફિર ઉનકો તૂફાનને પકડ લિયા ઔર વો ઝાલિમ થે(૧૪) ફિર હમને નૂહ(અ.સ.)કો ઔર કશ્તીવાલોં કો

وَاَصْحٰبَ السَّفِيْنَةِ وَجَعَلْنٰهَآ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٥﴾ وَاِبْرٰهِيْمَ

બચા લિયા ઔર હમને ઈસ વાકિએ કો દુનિયાવાલોં કે લિયે એક નિશાની બના દિયા(૧૫) ઔર ઈબ્રાહીમ

اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ

(અ.સ.)કો જબકે ઉસને અપની કૌમ સે કહા કે અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો ઔર ઉસસે ડરો, યે

لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٦﴾ اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ

તુમ્હારે લિયે બેહતર હૈ અગર તુમ જાનો(૧૬) તુમ લોગ અલ્લાહ કો છોડ કર મહઝ બૂતોં કો

اللّٰهِ اَوْثَانًا وَّتَخْلُقُوْنَ اِفْكًا ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ

પૂજતે હો ઔર તુમ જૂઠી બાતેં ઘડતે હો, અલ્લાહ કે સિવા તુમ જિનકી ઈબાદત કરતે હો

دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوْا عِنْدَ اللّٰهِ

વો તુમકો રિઝ્ક દેને કા ઈખ્તિયાર નહીં રખતે, પસ તુમ અલ્લાહ કે પાસ રિઝ્ક તલાશ કરો

الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ؕ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٧﴾

ઔર ઉસકી ઈબાદત કરો ઔર ઉસકા શુક્ર અદા કરો, ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે(૧૭)

وَاِنْ تُكَذِّبُوْا فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ؕ وَمَا عَلَى

ઔર અગર તુમ જુઠલાઓગે તો તુમસે પેહલે બહોત સી કૌમેં જુઠલા ચુકી હૈં, ઔર રસૂલ પર સાફ

الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ

સાફ પહુંચા દેને કે સિવા કોઈ ઝિમ્મેદારી નહીં(૧૮) કયા લોગોંને નહીં દેખા કે અલ્લાહ કિસ તરહ

يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى

ખલ્ક કો શુરૂઅ કરતા હૈ ફિર વો ઉસકો દોહરાએગા, બેશક યે અલ્લાહ પર

اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ

આસાન હૈ(૧૯) કેહ દીજિયે કે ઝમીન મેં ચલો ફિરો ફિર દેખો કે અલ્લાહને કિસ તરહ

بَدَاَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ ؕ اِنَّ

ખલ્ક કો શુરૂઅ કિયા ફિર અલ્લાહ હી ઉસકો દોબારા ઉઠાએગા, બેશક

اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ

અલ્લાહ હર ચીઝ પર કાદિર હૈ(૨૦) વો જિસકો ચાહેગા અઝાબ દેગા

وَيَرْحَمُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمَآ اَنْتُمْ
ઔર જિસ પર ચાહેગા રહમ કરેગા, ઔર ઉસીકી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે (૨૧) ઔર તુમ ન ઝમીન મેં

بِمُعْجِزِيْنَ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ ۫ وَمَا لَكُمْ مِّنْ
આજિઝ કરનેવાલે હો ઔર ન આસમાન મેં, ઔર તુમ્હારે લિયે અલ્લાહ કે સિવા

دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
ન કોઈ કારસાઝ હૈ ઔર ન કોઈ મદદગાર (૨૨) ઔર જિન લોગોંને અલ્લાહ કી આયતોં કા

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَلِقَآئِهٖٓ اُولٰٓئِكَ يَئِسُوْا مِنْ رَّحْمَتِىْ
ઔર ઉસસે મિલને કા ઈન્કાર કિયા તો વહી મેરી રહમત સે મેહરૂમ હુએ

وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٣﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ
ઔર ઉનકે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ (૨૩) ફિર ઉસકી કૌમ કા જવાબ ઈસકે સિવા

قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوا اقْتُلُوْهُ اَوْ حَرِّقُوْهُ فَاَنْجٰىهُ اللّٰهُ
કુછ ન થા કે ઉન્હોંને કહા કે ઈસકો કત્લ કર દો યા ઈસકો જલા દો, તો અલ્લાહને ઉસકો

مِنَ النَّارِ ۭ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٢٤﴾
આગ સે બચા લિયા, બેશક ઈસકે અંદર નિશાનિયાં હૈં ઉન લોગોં કે લિયે જો ઈમાન લાએં (૨૪)

وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا ۙ مَّوَدَّةَ
ઔર ઉસને કહા કે તુમને અલ્લાહ કે સિવા જો બુત બનાએ હૈં બસ વો તુમ્હારે બાહમી દુનિયા કે

بَيْنِكُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ
તઅલ્લુકાત કી વજહ સે હૈ, ફિર કયામત કે દિન તુમ મેં સે હર એક દૂસરે કા

بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَّيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا ۫ وَّمَاْوٰىكُمُ
ઈન્કાર કરેગા ઔર એક દૂસરે પર લા'નત કરેગા, ઔર આગ હી તુમ્હારા

النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٥﴾ فَاٰمَنَ لَهٗ لُوْطٌ ۘ
ઠિકાના હોગી ઔર કોઈ તુમ્હારા મદદગાર ન હોગા (૨૫) ફિર લૂત (અ.સ.) ને ઉસકો માના

وَقَالَ اِنِّىْ مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبِّىْ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ
ઔર કહા કે મેં અપને રબ કી તરફ હિજરત કરતા હું, બેશક વો ઝબરદસ્ત હૈ,

الْحَكِيْمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَجَعَلْنَا
હિકમતવાલા હૈ (૨૬) ઔર હમને અતા કિયે ઉસકો ઈસ્હાક ઔર યા'કૂબ (અ.સ.) ઔર ઉસકી નસ્લ મેં

فِیۡ ذُرِّیَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالۡكِتٰبَ وَاٰتَیۡنٰهُ اَجۡرَهٗ فِی
નબુવ્વત ઔર કિતાબ રખ દી, ઔર હમને દુનિયા મેં ઉસકો અજ્ર

الدُّنۡیَا ۚ وَاِنَّهٗ فِی الۡاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِیۡنَ ﴿٢٧﴾
અતા કિયા ઔર આખિરત મેં યકીનન વો સાલિહીન મેં સે હોગા﴿૨૭﴾

وَلُوۡطًا اِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهٖۤ اِنَّكُمۡ لَتَاۡتُوۡنَ الۡفَاحِشَةَ ۫
ઔર લૂત(અ.સ.)કો જબકે ઉસને અપની કૌમ સે કહા કે તુમ ઐસી બેહયાઈ કા કામ કરતે હો

مَا سَبَقَكُمۡ بِهَا مِنۡ اَحَدٍ مِّنَ الۡعٰلَمِیۡنَ ﴿٢٨﴾ اَئِنَّكُمۡ
કે તુમસે પેહલે દુનિયાવાલોં મેં સે કિસીને ઉસકો નહીં કિયા﴿૨૮﴾ કયા તુમ

لَتَاۡتُوۡنَ الرِّجَالَ وَتَقۡطَعُوۡنَ السَّبِیۡلَ ۙ۬ وَتَاۡتُوۡنَ
મર્દોં કે પાસ જાતે હો ઔર ડાકે ડાલતે હો ઔર અપની મજલિસ મેં

فِیۡ نَادِیۡكُمُ الۡمُنۡكَرَ ؕ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوۡمِهٖۤ
બુરા કામ કરતે હો, પસ ઉસકી કૌમ કા જવાબ ઈસકે સિવા કુછ ન થા

اِلَّاۤ اَنۡ قَالُوا ائۡتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنۡ كُنۡتَ مِنَ
કે ઉન્હોંને કહા અગર તુમ સચ્ચે હો તો હમારે ઉપર અલ્લાહ કા અઝાબ

الصّٰدِقِیۡنَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انۡصُرۡنِیۡ عَلَی الۡقَوۡمِ
લાઓ﴿૨૯﴾ લૂત(અ.સ.)ને કહા કે એ મેરે રબ! ફસાદ મચાનેવાલે લોગોં કે મુકાબલે મેં મેરી મદદ

الۡمُفۡسِدِیۡنَ ﴿٣٠﴾ ع وَلَمَّا جَآءَتۡ رُسُلُنَاۤ اِبۡرٰهِیۡمَ
ફરમાઈયે﴿૩૦﴾ ઔર જબ હમારે ભેજે હુએ(ફરિશ્તે) ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)કે પાસ બશારત લે કર

بِالۡبُشۡرٰی ۙ قَالُوۡۤا اِنَّا مُهۡلِكُوۡۤا اَهۡلِ هٰذِهِ الۡقَرۡیَةِ ۚ
પહુંચે તો ઉન્હોંને કહા કે ઈસ બસ્તી કે લોગોં કો હલાક કરનેવાલે હૈં,

اِنَّ اَهۡلَهَا كَانُوۡا ظٰلِمِیۡنَ ﴿٣١﴾ۚۖ قَالَ اِنَّ فِیۡهَا لُوۡطًا ؕ
બેશક ઈસકે લોગ ઝાલિમ હૈં﴿૩૧﴾ ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)ને કહા કે ઉસમેં તો લૂત(અ.સ.)ભી હૈં,

قَالُوۡا نَحۡنُ اَعۡلَمُ بِمَنۡ فِیۡهَا ۫ لَنُنَجِّیَنَّهٗ وَاَهۡلَهٗۤ
ઉન્હોંને કહા કે હમ ખૂબ જાનતે હૈં કે વહાં કોન હૈ, હમ ઉસકો ઔર ઉસકે ઘરવાલોં કો બચા લેંગે

اِلَّا امۡرَاَتَهٗ ۫ كَانَتۡ مِنَ الۡغٰبِرِیۡنَ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّاۤ اَنۡ
મગર ઉસકી બીવી કે વો પીછે રેહ જાનેવાલોં મેં સે હોગી﴿૩૨﴾ ફિર જબ હમારે

جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِیْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا
ભેજે હુએ (ફરિશ્તે) લૂત(અ.સ.)કે પાસ આએ તો વો ઉનસે પરેશાન હુવા ઔર દિલ તંગ હુવા

وَّقَالُوْا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۠ اِنَّا مُنَجُّوْكَ وَاَهْلَكَ
ઔર ઉન્હોંને કહા કે તુમ ન ડરો ઔર ગમ ન કરો, હમ તુમકો ઔર તુમ્હારે ઘરવાલોં કો બચા લેંગે

اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِیْنَ ﴿٣٣﴾ اِنَّا مُنْزِلُوْنَ عَلٰۤى
મગર તુમ્હારી બીવી કે વો પીછે રેહ જાનેવાલોં મેં સે હોગી(૩૩) હમ ઈસ બસ્તી કે રેહનેવાલોં પર

اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْیَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا
એક આસમાની અઝાબ ઉનકી બદ્કારિયોં કી સઝા મેં નાઝિલ કરને વાલે

یَفْسُقُوْنَ ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَّرَكْنَا مِنْهَاۤ اٰیَةًۢ بَیِّنَةً لِّقَوْمٍ
હૈં(૩૪) ઔર હમને ઈસ બસ્તી કે કુછ વાઝેહ નિશાન રેહને દિયે હૈં ઉન લોગોં કી ઈબ્રત કે લિયે

یَّعْقِلُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَاِلٰى مَدْیَنَ اَخَاهُمْ شُعَیْبًا ۙ فَقَالَ
જો અક્લ રખતે હૈં(૩૫) ઔર મદ્યન કી તરફ ઉનકે ભાઈ શુઐબ(અ.સ.)કો, પસ ઉસને કહા

یٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْیَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا
કે એ મેરી કૌમ! અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો ઔર આખિરત કે દિન કી ઉમ્મીદ રખ્ખો ઔર ઝમીન મેં

فِی الْاَرْضِ مُفْسِدِیْنَ ﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَتْهُمُ
ફસાદ ફૈલાનેવાલે ન બનો(૩૬) તો ઉન્હોંને ઉસકો જુઠલા દિયા પસ ઝલ્ઝલે ને ઉનકો

الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِیْ دَارِهِمْ جٰثِمِیْنَ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا
આ પકડા ફિર વો અપને ઘરોં મેં ઉંધે પડે રેહ ગયે(૩૭) ઔર આદ

وَّثَمُوْدَاۡ وَقَدْ تَّبَیَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسٰكِنِهِمْ ۫
ઔર ષમૂદ કો, ઔર તુમ પર હાલ ખુલ ચુકા હૈ ઉનકે ઘરોં સે,

وَزَیَّنَ لَهُمُ الشَّیْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
ઔર ઉનકે આ'માલ કો શૈતાન ને ઉનકે લિયે ખુશનુમા બના દિયા ફિર ઉનકો

السَّبِیْلِ وَكَانُوْا مُسْتَبْصِرِیْنَ ﴿٣٨﴾ وَقَارُوْنَ
રાસ્તે સે રોક દિયા ઔર વો હોશિયાર લોગ થે(૩૮) ઔર કારૂન કો

وَفِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ ۠ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مُّوْسٰى بِالْبَیِّنٰتِ
ઔર ફિરઔન કો ઔર હામાન કો, ઔર મૂસા(અ.સ.)ઉનકે પાસ ખુલી નિશાનિયાં લે કર આએ

فَاسْتَكْبَرُوْا فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانُوْا سٰبِقِيْنَ ۚ ﴿٣٩﴾
તો ઉન્હોંને ઝમીન મેં ઘમંડ કિયા ઔર વો હમસે ભાગ જાનેવાલે ન થે ﴿૩૯﴾

فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْۢبِهٖ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِ
પસ હમને હર એક કો ઉસકે ગુનાહ મેં પકડા, ફિર ઉનમેં સે બાઝ પર હમને પથરાવ કરનેવાલી

حَاصِبًا ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ ۚ وَمِنْهُمْ
હવા ભેજી ઔર ઉનમેં સે બાઝ કો કડક ને આ પકડા, ઔર ઉનમેં સે બાઝ કો

مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْاَرْضَ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ اَغْرَقْنَا ۚ
હમને ઝમીન મેં ઢંસા દિયા ઔર ઉનમેં સે બાઝ કો હમને ગર્ક કર દિયા,

وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْۤا اَنْفُسَهُمْ
ઔર અલ્લાહ ઉન પર ઝુલ્મ કરનેવાલા ન થા મગર વો ખુદ અપની જાનોં પર

يَظْلِمُوْنَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ
ઝુલ્મ કર રહે થે ﴿૪૦﴾ જિન લોગોંને અલ્લાહ કે સિવા દૂસરે હિમાયતી

اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوْتِ ۚ اِتَّخَذَتْ بَيْتًا ۭ
બનાએ હૈં ઉનકી મિષાલ મકડી કી સી હે, ઉસને એક ઘર બનાયા,

وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوْتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوْتِ ۘ لَوْ كَانُوْا
ઔર બેશક તમામ ઘરોં સે ઝયાદહ કમઝોર ઘર મકડી કા ઘર હે, કાશ કે લોગ

يَعْلَمُوْنَ ﴿٤١﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ
જાનતે ﴿૪૧﴾ બેશક અલ્લાહ જાનતા હે ઉન ચીઝોં કો જિનકો વો ઉસકે સિવા

مِنْ شَيْءٍ ۭ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ
પુકારતે હૈં, ઔર વો ઝબરદસ્ત હે, હિકમતવાલા હે ﴿૪૨﴾ ઔર યે મિષાલેં હૈં

الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا يَعْقِلُهَآ اِلَّا
જિનકો હમ લોગોં કે લિયે બયાન કરતે રહે હૈં ઔર ઈનકો વહી લોગ સમજતે હૈં

الْعٰلِمُوْنَ ﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۭ
જો ઈલ્મવાલે હૈં ﴿૪૩﴾ અલ્લાહને આસમાનોં ઔર ઝમીન કો બરહક પૈદા કિયા હે,

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٤﴾ ع
બેશક ઈસમેં નિશાની હે ઈમાનવાલોં કે લિયે ﴿૪૪﴾

منزل ۵ وقف لازم ع ١٢

اُتْلُ مَآ اُوْحِیَ اِلَیْكَ مِنَ الْكِتٰبِ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ ؕ اِنَّ
આપ ઉસ કિતાબ કો પળ્હયે જો આપ પર વહી કી ગઈ હૈ ઔર નમાઝ કાઈમ કીજિયે બેશક

الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ؕ وَلَذِكْرُ اللّٰهِ
નમાઝ બેહયાઈ ઔર બુરે કામોં સે રોકતી હૈ, ઔર અલ્લાહ કી યાદ બડી

اَكْبَرُ ؕ وَاللّٰهُ یَعْلَمُ مَا تَصْنَعُوْنَ ﴿۴۵﴾ وَلَا تُجَادِلُوْۤا اَهْلَ
ચીઝ હૈ, ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ જો કુછ તુમ કરતે હો ﴿૪૫﴾ ઔર તુમ એહ્લે કિતાબ સે

الْكِتٰبِ اِلَّا بِالَّتِیْ هِیَ اَحْسَنُ ۖ اِلَّا الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا
બહષ ન કરો મગર ઉસ તરીકે પર જો બેહતર હૈ, મગર જો ઉનમેં બેઈન્સાફ

مِنْهُمْ وَقُوْلُوْۤا اٰمَنَّا بِالَّذِیْۤ اُنْزِلَ اِلَیْنَا وَاُنْزِلَ اِلَیْكُمْ
હૈં ઔર કહો કે હમ ઈમાન લાએ ઉસ ચીઝ પર જો હમારી તરફ ભેજી ગઈ ઔર ઉસ પર જો તુમ્હારી તરફ

وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَّنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿۴۶﴾
ભેજી ગઈ હૈ ઔર હમારા તુમ્હારા મા'બૂદ એક હૈ ઔર હમ ઉસીકી ફરમાંબરદારી કરનેવાલે હૈં ﴿૪૬﴾

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاۤ اِلَیْكَ الْكِتٰبَ ؕ فَالَّذِیْنَ اٰتَیْنٰهُمُ الْكِتٰبَ
ઔર ઈસી તરહ હમને આપકે ઉપરકિતાબ ઉતારી, તો જિન લોગોં કો હમને કિતાબ દી હૈ

یُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۚ وَمِنْ هٰۤؤُلَآءِ مَنْ یُّؤْمِنُ بِهٖ ؕ وَمَا یَجْحَدُ
વો ઉસ પર ઈમાન લાતે હૈં, ઔર ઉન લોગોં મેં સે ભી બાઝ ઈમાન લાતે હૈં, ઓર હમારી આયતોં કા

بِاٰیٰتِنَاۤ اِلَّا الْكٰفِرُوْنَ ﴿۴۷﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُوْا مِنْ
ઈન્કાર સિર્ફ કાફિર હી કરતે હૈં ﴿૪૭﴾ ઔર આપ ઈસસે પેહલે કોઈ કિતાબ

قَبْلِهٖ مِنْ كِتٰبٍ وَّلَا تَخُطُّهٗ بِیَمِیْنِكَ اِذًا لَّارْتَابَ
નહીં પળ્હતે થે ઔર ન ઉસકો અપને હાથ સે લિખતે થે, ઐસી હાલત મેં બાતિલ પરસ્ત લોગ

الْمُبْطِلُوْنَ ﴿۴۸﴾ بَلْ هُوَ اٰیٰتٌۢ بَیِّنٰتٌ فِیْ صُدُوْرِ الَّذِیْنَ
શુબ્હે મેં પડતે ﴿૪૮﴾ બલ્કે યે ખુલી હુઈ આયતેં હૈં ઉન લોગોં કે સીનોં મેં જિનકો

اُوْتُوا الْعِلْمَ ؕ وَمَا یَجْحَدُ بِاٰیٰتِنَاۤ اِلَّا الظّٰلِمُوْنَ ﴿۴۹﴾ وَقَالُوْا
ઈલ્મ અતા હુવા હૈ, ઔર હમારી આયતોં કા ઈન્કાર નહીં કરતે મગર વો જો ઝાલિમ હૈં ﴿૪૯﴾ ઔર વો કેહતે

لَوْلَاۤ اُنْزِلَ عَلَیْهِ اٰیٰتٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قُلْ اِنَّمَا الْاٰیٰتُ
હૈં કે ઈસ પર ઉસકે રબ કી તરફ સે નિશાનિયાં કયૂં નહીં ઉતારી ગઈ? કેહ દીજિયે કે નિશાનિયાં તો

عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاِنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٥٠﴾ اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ
અલ્લાહ કે પાસ હૈં ઔર મેં સિર્ફ એક ખુલા હુવા ડરાનેવાલા હું ﴿٥٠﴾ કયા ઉનકે લિયે કાફી નહીં હૈ

اَنَّآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ يُتْلٰى عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
કે હમને આપ પર કિતાબ ઉતારી જો ઉનકો પઢ કર સુનાઈ જાતી હૈ, બેશક ઉસમેં રહમત ઔર યાદ

لَرَحْمَةً وَّذِكْرٰى لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْنِيْ
દિહાની હે ઉન લોગોં કે લિયે જો ઈમાન લાએ હૈં ﴿٥١﴾ કેહ દીજિયે કે અલ્લાહ મેરે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન

وَبَيْنَكُمْ شَهِيْدًا ۚ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ
ગવાહી કે લિયે કાફી હૈ, વો જાનતા હૈ જો કુછ આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં હૈ,

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوْا بِاللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمُ
ઔર જો લોગ બાતિલ પર ઈમાન લાએ ઔર જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા વહી ખસારે મેં રેહને

الْخٰسِرُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ؕ وَلَوْلَآ اَجَلٌ
વાલે હૈં ﴿٥٢﴾ ઔર યે લોગ આપસે અઝાબ જલ્દ માંગ રહે હૈં, ઔર અગર એક વકત મુકર્રર

مُّسَمًّى لَّجَآءَهُمُ الْعَذَابُ ؕ وَلَيَاْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ
ન હોતા તો ઉન પર અઝાબ આ જાતા, ઔર યકીનન્ વો ઉન પર અચાનક આએગા ઔર ઉનકો

لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ؕ وَاِنَّ
ખબર ભી ન હોગી ﴿٥٣﴾ વો આપસે અઝાબ જલ્દ માંગ રહે હૈં, ઔર યકીનન્

جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشٰهُمُ الْعَذَابُ
જહન્નમ મુન્કિરોં કો ઘેરે હુએ હૈ ﴿٥٤﴾ જિસ દિન અઝાબ ઉનકો ઉપર સે

مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ وَيَقُوْلُ ذُوْقُوْا
ઢાંક લેગા ઔર પાંવ કે નીચે સે ભી ઔર કહેગા કે ચખ્ખો ઉસકો

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٥﴾ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ
જો તુમ કરતે થે ﴿٥٥﴾ એ મેરે બંદો જો ઈમાન લાએ હો! બેશક

اَرْضِيْ وَاسِعَةٌ فَاِيَّايَ فَاعْبُدُوْنِ ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ
મેરી ઝમીન વસીઅ હૈ તો તુમ મેરી હી ઈબાદત કરો ﴿٥٦﴾ હર જાન કો

ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ۗ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
મોત કા મઝા ચખના હૈ, ફિર તુમ હમારી તરફ લૌટાએ જાઓગે ﴿٥٧﴾ ઔર જો લોગ ઈમાન લાએ

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِیْ مِنْ
ઔર ઉન્હોંને નેક અમલ કિયે ઉનકો હમ જન્નત કે બાલાખાનોં મેં જગહ દેંગે, જિનકે નીચે

تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِیْنَ فِیْهَا ؕ نِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِیْنَ ﴿٥٨﴾
નેહરેં જારી હોંગી વો ઉનમેં હમેશા રહેંગે, કયા હી અચ્છા અજ્ર હે અમલ કરનેવાલોં કા (૫૮)

الَّذِیْنَ صَبَرُوْا وَعَلٰی رَبِّهِمْ یَتَوَكَّلُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَكَاَیِّنْ
જિન્હોંને સબ્ર કિયા ઔર જો અપને રબ પર ભરોસા રખતે હૈં (૫૯) ઔર કિતને

مِّنْ دَآبَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا ۖۗ اَللّٰهُ یَرْزُقُهَا وَاِیَّاكُمْ ۖؗ
જાનવર હૈં જો અપના રિઝ્ક ઉઠાએ નહીં ફિરતે, અલ્લાહ ઉનકો રિઝ્ક દેતા હે ઓર તુમકો ભી,

وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ﴿٦٠﴾ وَلَىِٕنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ
ઔર વો સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હે (૬૦) ઔર અગર આપ ઉનસે પૂછો કે કિસને પૈદા કિયા

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَیَقُوْلُنَّ
આસમાનોં ઔર ઝમીન કો ઔર મુસખ્ખર કિયા સૂરજ કો ઔર ચાંદ કો તો વો ઝરૂર કહેંગે

اللّٰهُ ۚ فَاَنّٰی یُؤْفَكُوْنَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ یَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
કે અલ્લાહને, ફિર વો કહાં સે ફેર દિયે જાતે હૈં (૬૧) અલ્લાહ હી અપને બંદો મેં સે જિસકા

یَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَیَقْدِرُ لَهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَیْءٍ
ચાહતા હે રિઝ્ક કુશાદહ કરતા હે ઔર જિસકા ચાહતા હે તંગ કર દેતા હે, બેશક અલ્લાહ હર ચીઝ કા

عَلِیْمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَىِٕنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ نَّزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ
જાનનેવાલા હે (૬૨) ઔર અગર આપ ઉનસે પૂછો કે કિસને આસમાન સે પાની

مَآءً فَاَحْیَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِ مَوْتِهَا لَیَقُوْلُنَّ
ઉતારા ફિર ઉસસે ઝમીન કો ઝિંદા કિયા ઉસકે મર જાને કે બાદ તો વો ઝરૂર કહેંગે કે અલ્લાહને,

اللّٰهُ ؕ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا یَعْقِلُوْنَ ﴿٦٣﴾ ع
કેહ દીજિયે કે સારી તા'રીફ અલ્લાહ કે લિયે હે, બલ્કે ઉનમેં સે અક્ષર લોગ નહીં સમજતે (૬૩)

وَمَا هٰذِهِ الْحَیٰوةُ الدُّنْیَآ اِلَّا لَهْوٌ وَّلَعِبٌ ؕ وَاِنَّ
ઔર યે દુનિયા કી ઝિંદગી કુછ નહીં હે મગર એક ખેલ ઔર દિલ કા બેહ્લાવા, ઔર બેશક

الدَّارَ الْاٰخِرَةَ لَهِیَ الْحَیَوَانُ ۘ لَوْ كَانُوْا یَعْلَمُوْنَ ﴿٦٤﴾
આખિરત કા ઘર હી અસલ ઝિંદગી કી જગહ હે, કાશ કે વો જાનતે (૬૪)

منزل ٥ ع ۲ وقف لازم

فَاِذَا رَكِبُوْا فِی الْفُلْكِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِیْنَ لَهُ
પસ જબ વો કશ્તી મેં સવાર હોતે હૈં તો અલ્લાહ કો પુકારતે હૈં ઉસીકે લિયે દીન કો ખાલિસ કરતે હુએ,

الدِّیْنَ ۚ۬ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ یُشْرِكُوْنَ ﴿۶۵﴾
ફિર જબ વો ઉનકો નજાત દે કર ખુશ્કી કી તરફ લે જાતા હૈ તો વો ફોરન શિર્ક કરને લગતે હૈં (૬૫)

لِیَكْفُرُوْا بِمَاۤ اٰتَیْنٰهُمْ ۚۙ وَلِیَتَمَتَّعُوْا ۫ فَسَوْفَ
તાકે હમને જો નેઅમત ઉનકો દી હૈ ઉસકી નાશુક્રી કરેં ઔર ચંદ દિન ફાયદા ઉઠા લેં, પસ વો જલ્દ હી

یَعْلَمُوْنَ ﴿۶۶﴾ اَوَلَمْ یَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَّیُتَخَطَّفُ
જાન લેંગે (૬૬) કયા વો દેખતે નહીં કે હમને એક પુર અમન હરમ બનાયા ઔર ઉનકે આસપાસ સે

النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ؕ اَفَبِالْبَاطِلِ یُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَةِ
લોગ ઉચક લિયે જાતે હૈં, તો કયા વો બાતિલ કો માનતે હૈં ઔર અલ્લાહ કી

اللّٰهِ یَكْفُرُوْنَ ﴿۶۷﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰی عَلَى اللّٰهِ
નેઅમત કી નાશુક્રી કરતે હૈં (૬૭) ઔર ઉસ શખ્સ સે બડા ઝાલિમ કોન હોગા જો અલ્લાહ પર જૂઠ

كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهٗ ؕ اَلَیْسَ فِیْ
બાંધે યા હક કો જુઠલાએ જબકે વો ઉસકે પાસ આ ચુકા, કયા મુન્કિરોં કા

جَهَنَّمَ مَثْوًی لِّلْكٰفِرِیْنَ ﴿۶۸﴾ وَالَّذِیْنَ جَاهَدُوْا فِیْنَا
ઠિકાના જહન્નમ મેં ન હોગા (૬૮) ઔર જો લોગ હમારી ખાતિર મશક્કત ઉઠાએંગે

لَنَهْدِیَنَّهُمْ سُبُلَنَا ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِیْنَ ﴿۶۹﴾
ઉનકો હમ અપને રાસ્તે દિખાએંગે, ઔર યકીનન્ અલ્લાહ નેકી કરનેવાલોં કે સાથ હૈ (૬૯)

સૂરએ રૂમ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૧૭ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૬૦ આયતેં ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૮૪ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૩૦ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ઈન્શિકાક કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૫૩૪) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૮૧૯) કલિમાત હૈં

الٓمّٓ ﴿۱﴾ غُلِبَتِ الرُّوْمُ ﴿۲﴾ فِیْۤ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِّنْ
અલીફ લામ મીમ (૧) રૂમ વાલે મગ્લૂબ હો ગયે (૨) પાસ કે ઈલાકે મેં ઔર વો અપની

بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَیَغْلِبُوْنَ ﴿۳﴾ فِیْ بِضْعِ سِنِیْنَ ؕ۬ لِلّٰهِ
મગ્લૂબિયત કે બાદ જલ્દ હી ગાલિબ હોંગે (૩) ચંદ બરસોં મેં, અલ્લાહ હી કે

الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْۢ بَعْدُ ؕ وَيَوْمَئِذٍ يَّفْرَحُ
હાથ મેં સબ કામ હૈં, પેહલે ભી ઔર પીછે ભી, ઔર ઉસ દિન ઈમાનવાલે

الْمُؤْمِنُوْنَ ۙ﴿۴﴾ بِنَصْرِ اللّٰهِ ؕ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَهُوَ
ખુશ હોંગે﴿۴﴾ અલ્લાહ કી મદદ સે, વો જિસકી ચાહતા હૈ મદદ કરતા હૈ, ઔર વો

الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۙ﴿۵﴾ وَعْدَ اللّٰهِ ؕ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ
ઝબરદસ્ત હૈ, રહમતવાલા હૈ﴿۵﴾ અલ્લાહ કા વા'દા હૈ, અલ્લાહ અપને વા'દે કે ખિલાફ નહીં કરતા,

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۶﴾ يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا
લેકિન અક્સર લોગ નહીં જાનતે﴿۶﴾ વો દુનિયા કી ઝિંદગી

مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚۖ وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ
કે સિર્ફ ઝાહિર કો જાનતે હૈં ઔર વો આખિરત સે

غٰفِلُوْنَ ﴿۷﴾ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِيْۤ اَنْفُسِهِمْ ۫ مَا خَلَقَ
બેખબર હૈં﴿۷﴾ કયા ઉન્હોંને અપને આપ મેં ગૌર નહીં કિયા, અલ્લાહને

اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَاۤ اِلَّا بِالْحَقِّ
આસમાનોં ઔર ઝમીન કો ઔર જો કુછ ઉનકે દરમિયાન હૈ બર હક પૈદા કિયા હૈ

وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ
ઔર સિર્ફ એક મુકર્રર મુદ્દત કે લિયે, ઔર લોગોં મેં બહોત સે હૈં જો અપને રબ સે મુલાકાત કે

لَكٰفِرُوْنَ ﴿۸﴾ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ
મુન્કિર હૈં﴿۸﴾ કયા વો ઝમીન મેં ચલે ફિરે નહીં કે વો દેખતે કે કૈસા

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَانُوْۤا اَشَدَّ مِنْهُمْ
અંજામ હુવા ઉન લોગોં કા જો ઉનસે પેહલે થે, વો ઉનસે ઝયાદહ તાકત

قُوَّةً وَّاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوْهَاۤ اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوْهَا
રખતે થે ઔર ઉન્હોંને ઝમીન કો બોયા ઔર ઉસકો ઉસસે ઝયાદહ આબાદ કિયા જિતના ઉન્હોંને આબાદ

وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ؕ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ
કિયા હૈ, ઔર ઉનકે પાસ રસૂલ વાઝેહ નિશાનિયાં લે કર આએ, પસ અલ્લાહ ઉન પર ઝુલ્મ કરનેવાલા ન

وَلٰكِنْ كَانُوْۤا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۹﴾ ؕ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ
થા મગર વો ખુદ અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કર રહે થે﴿۹﴾ ફિર જિન લોગોંને બુરા કામ

الَّذِيْنَ اَسَآءُوا السُّوْٓاٰى اَنْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَكَانُوْا
કિયા થા ઉનકા અંજામ બુરા હુવા ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોંને અલ્લાહ કી આયતોં કો જુઠલાયા ઔર વો

بِهَا يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۱۰﴾ اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ
ઉનકી હંસી ઉડાતે થે (۱۰) અલ્લાહ ખલ્ક કો પેહલી બાર પૈદા કરતા હૈ ફિર વહી ઉસકો દોબારા પૈદા કરેગા

ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۱۱﴾ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ
ફિર તુમ ઉસીકી તરફ લૌટાએ જાઓગે (۱۱) ઔર જિસ દિન કયામત બર્પા હોગી ઉસ દિન મુજ્રિમ લોગ

الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۱۲﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَآىِٕهِمْ شُفَعٰٓؤُا
હૈરત ઝદા રેહ જાએંગે (۱۲) ઔર ઉનકે શરીકોં મેં ઉનકા કોઈ સિફારિશી ન હોગા

وَكَانُوْا بِشُرَكَآىِٕهِمْ كٰفِرِيْنَ ﴿۱۳﴾ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ
ઔર વો અપને શરીકોં કે મુન્કિર હો જાએંગે (۱۳) ઔર જિસ દિન કયામત બર્પા હોગી

يَوْمَىِٕذٍ يَّتَفَرَّقُوْنَ ﴿۱۴﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
ઉસ દિન સબ લોગ જુદા જુદા હો જાએંગે (۱۴) પસ જો ઈમાન લાએ ઔર જિન્હોંને નેક

الصّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِيْ رَوْضَةٍ يُّحْبَرُوْنَ ﴿۱۵﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ
અમલ કિયે વો એક બાગ મેં મસરૂર હોંગે (۱۵) ઔર જિન લોગોંને

كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَلِقَآئِ الْاٰخِرَةِ فَاُولٰٓىِٕكَ فِي
ઈન્કાર કિયા ઔર હમારી આયતોં કો ઔર આખિરત કે પેશ આને કો જુઠલાયા તો વો

الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ﴿۱۶﴾ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ حِيْنَ تُمْسُوْنَ
અઝાબ મેં પકડે હુએ હોંગે (۱۶) પસ તુમ પાક અલ્લાહ કી યાદ કરો જબ તુમ શામ કરતે હો

وَحِيْنَ تُصْبِحُوْنَ ﴿۱۷﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ
ઔર જબ તુમ સુબ્હ કરતે હો (۱۷) ઔર આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં ઉસી કે લિયે

وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا وَّحِيْنَ تُظْهِرُوْنَ ﴿۱۸﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ
હમ્દ હૈ ઔર શામ કે પહર મેં ઔર જબ તુમ ઝુહર કરતે હો (۱۸) વો ઝિંદા કો મુર્દે સે

مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ
નિકાલતા હૈ ઔર મુર્દે કો ઝિંદા સે નિકાલતા હૈ ઔર વો ઝમીન કો ઉસકે મુર્દા હો જાને કે બાદ

بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ﴿۱۹﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ
ઝિંદા કરતા હૈ ઔર ઈસી તરહ તુમ લોગ નિકાલે જાઓગે (۱۹) ઔર ઉસકી નિશાનિયોં મેં સે યે હૈ

منزل ۵

خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَآ اَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُوْنَ ﴿۲۰﴾
કે ઉસકે તુમકો મિટ્ટી સે પૈદા કિયા હે ફિર યકાયક તુમ બશર બન કર ફૈલ જાતે હો ﴿۲۰﴾

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
ઔર ઉસકી નિશાનિયોં મેં સે યે હૈ કે ઉસને તુમ્હારી જિન્સ સે તુમ્હારે લિયે જોડે પૈદા કિયે,

لِّتَسْكُنُوْٓا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَّوَدَّةً وَّرَحْمَةً ؕ اِنَّ
તાકે તુમ ઉનસે સુકૂન હાસિલ કરો, ઔર ઉસને તુમ્હારે દરમિયાન મુહબ્બત ઓર રહમત રખ દી, બેશક

فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۲۱﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ
ઈસમેં બહોત સી નિશાનિયાં હૈં ઉન લોગોં કે લિયે જો ગોર કરતે હૈં ﴿۲۱﴾ ઔર ઉસકી નિશાનિયોં મેં સે

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ ؕ
આસમાનોં ઔર ઝમીન કી પૈદાઈશ ઔર તુમ્હારી બોલિયોં ઔર તુમ્હારે રંગોં કા ઈખ્તિલાફ હે,

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْعٰلِمِيْنَ ﴿۲۲﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ مَنَامُكُمْ
બેશક ઈસમેં બહોત સી નિશાનિયાં હૈં ઈલ્મવાલોં કે લિયે ﴿۲۲﴾ ઔર ઉસકી નિશાનિયોં મેં સે તુમ્હારા રાત

بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَآؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّ فِيْ
ઔર દિન મેં સોના ઔર તુમ્હારા ઉસકે ફઝ્લ કો તલાશ કરના હે, બેશક ઈસમેં

ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿۲۳﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ يُرِيْكُمُ
બહોત સી નિશાનિયાં હૈં ઉન લોગોં કે લિયે જો સુનતે હૈં ﴿۲۳﴾ ઔર ઉસકી નિશાનિયોં મેં સે યે હે કે વો તુમકો

الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً
બિજલી દિખાતા હે ખૌફ કે સાથ ઔર ઉમ્મીદ કે સાથ, ઔર વો આસમાન સે પાની ઉતારતા હે

فَيُحْيٖ بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ
ફિર ઉસસે ઝમીન કો ઝિંદા કરતા હે ઉસકે મુર્દા હો જાને કે બાદ, બેશક ઈસમેં નિશાનિયાં હૈં

لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۲۴﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ تَقُوْمَ السَّمَآءُ
ઉન લોગોં કે લિયે જો અક્લ સે કામ લેતે હે ﴿۲۴﴾ ઔર ઉસકી નિશાનિયોં મેં સે યે હૈ કે આસમાન ઔર

وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ؕ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً ۖۗ مِّنَ
ઝમીન ઉસકે હુકમ સે કાઈમ હે, ફિર જબ વો તુમકો એક બાર પુકારેગા તો તુમ

الْاَرْضِ اِذَآ اَنْتُمْ تَخْرُجُوْنَ ﴿۲۵﴾ وَلَهٗ مَنْ فِي
ઉસી વકત ઝમીન સે નિકલ પડોગે ﴿۲۵﴾ ઔર આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿۲٦﴾ وَهُوَ الَّذِیْ
જો ભી હૈ ઉસી કા હૈ, સબ ઉસી કે તાબેઅ હૈં (૨૬) ઔર વહી હૈ જો

یَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ یُعِیْدُهٗ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَیْهِ ؕ وَلَهُ
પેહલી બાર પૈદા કરતા હૈ ફિર વહી દોબારા પૈદા કરેગા, ઔર યે ઉસકે લિયે ઝયાદહ આસાન હૈ, ઓર

الْمَثَلُ الْاَعْلٰی فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِیْزُ
આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં ઉસીકે લિયે સબસે બરતર સિફત હૈ, ઔર વો ઝબરદસ્ત હૈ,

الْحَكِیْمُ ﴿۲۷﴾ ع ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ ؕ هَلْ لَّكُمْ
હિકમતવાલા હૈ (૨૭) વો તુમ્હારે લિયે ખુદ તુમ્હારી ઝાત સે એક મિષાલ બયાન કરતા હૈ, કયા તુમ્હારે

مِّنْ مَّا مَلَكَتْ اَیْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَآءَ فِیْ مَا رَزَقْنٰكُمْ
ગુલામોં મેં કોઈ તુમ્હારે ઉસ માલ મેં શરીક હૈ જો હમને તુમકો દિયા હૈ કે તુમ ઔર વો ઉસમેં

فَاَنْتُمْ فِیْهِ سَوَآءٌ تَخَافُوْنَهُمْ كَخِیْفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ ؕ
બરાબર હોં, ઔર જિસ તરહ તુમ અપનોં કા લિહાઝ કરતે હો ઉસી તરહ ઉનકા ભી લિહાઝ કરતે હો, ઈસ

كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰیٰتِ لِقَوْمٍ یَّعْقِلُوْنَ ﴿۲۸﴾ بَلِ اتَّبَعَ
તરહ હમ આયતેં ખોલ કર બયાન કરતે હૈં ઉન લોગોં કે લિયે જો અક્લ સે કામ લેતે હૈં (૨૮) બલ્કે અપની

الَّذِیْنَ ظَلَمُوْٓا اَهْوَآءَهُمْ بِغَیْرِ عِلْمٍ ۚ فَمَنْ یَّهْدِیْ مَنْ
જાનોં પર ઝુલ્મ કરનેવાલોંને બિલા દલીલ અપને ખયાલાત કી પૈરવી કર રખ્ખી હૈ તો ઉસકો કોન હિદાયત

اَضَلَّ اللّٰهُ ؕ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِیْنَ ﴿۲۹﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ
દે સકતા હૈ જિસકો અલ્લાહને ભટકા દિયા હો, ઔર કોઈ ઉનકા મદદગાર નહીં (૨૯) પસ આપ યક્સૂ હો

لِلدِّیْنِ حَنِیْفًا ؕ فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّتِیْ فَطَرَ النَّاسَ
કર અપના રુખ ઈસ દીન કી તરફ રખ્ખો, અલ્લાહ કી ફિત્રત જિસ પર ઉસને લોગોં કો

عَلَیْهَا ؕ لَا تَبْدِیْلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ الدِّیْنُ الْقَیِّمُ ۙ
બનાયા હૈ, ઉસકે બનાએ હુએ કો બદલના નહીં, યહી સીધા દીન હૈ,

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا یَعْلَمُوْنَ ﴿۳۰﴾ ۙ مُنِیْبِیْنَ اِلَیْهِ
લેકિન અક્ષર લોગ નહીં જાનતે (૩૦) ઉસી કી તરફ મુતવજ્જેહ કો કર

وَاتَّقُوْهُ وَاَقِیْمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ ﴿۳۱﴾ ۙ
ઔર ઉસી સે ડરો ઔર નમાઝ કાઈમ કરો ઔર મુશ્રિકોં મેં સે ન બનો (૩૧)

منزل ۵

مِنَ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيَعًا ؕ كُلُّ حِزْبٍۭ
જિન્હોંને અપને દીન કો ટુકડે ટુકડે કર લિયા ઔર વો બહોત સે ગિરોહ હો ગયે, હર ગિરોહ અપને તરીક

بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿٣٢﴾ وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا
પર ખુશ હે, જો ઉસકે પાસ હે (૩૨) ઔર જબ લોગોં કો કોઈ તકલીફ પહુંચતી હે તો વો અપને રબ કો

رَبَّهُمْ مُّنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَآ اَذَاقَهُمْ مِّنْهُ رَحْمَةً
પુકારતે હૈં ઉસી કી તરફ મુતવજ્જેહ હો કર, ફિર જબ વો અપની તરફ સે ઉનકો મહેરબાની ચખાતા હે

اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوْا بِمَآ
તો ઉનમેં સે એક ગિરોહ અપને રબ કા શરીક ઠેહરાને લગતા હે (૩૩) કે જો કુછ હમને ઉનકો દિયા હે

اٰتَيْنٰهُمْ ؕ فَتَمَتَّعُوْا ۫ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٤﴾ اَمْ اَنْزَلْنَا
ઉસકે મુન્કિર હો જાએં, તો ચંદ દિન ફાયદા ઉઠા લો, જલ્દ હી તુમકો મા'લૂમ હો જાએગા (૩૪) કયા હમને ઉન

عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوْا بِهٖ يُشْرِكُوْنَ ﴿٣٥﴾
પર કોઈ સનદ ઉતારી હે કે વો ઉનકો અલ્લાહ કે સાથ શરીક કરને કો કેહ રહી હે (૩૫)

وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوْا بِهَا ؕ وَاِنْ تُصِبْهُمْ
ઔર જબ હમ લોગોં કો મહેરબાની ચખાતે હૈં તો વો ઉસસે ખુશ હો જાતે હૈં, ઔર અગર ઉનકે

سَيِّئَةٌ ۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُوْنَ ﴿٣٦﴾
આ'માલ કે સબબ સે ઉનકો કોઈ તકલીફ પહુંચતી હે તો યકાયક વો માયૂસ હો જાતે હૈં (૩૬)

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ؕ
કયા વો દેખતે નહીં કે અલ્લાહ જિસકો ચાહે ઝયાદહ રોઝી દેતા હે ઔર જિસકો ચાહે કમ,

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٣٧﴾ فَاٰتِ
બેશક ઈસમેં નિશાનિયાં હૈં ઉન લોગોં કે લિયે જો ઈમાન રખતે હૈં (૩૭) પસ રિશ્તેદાર કો

ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ ؕ ذٰلِكَ
ઉસકા હક દો ઔર મિસ્કીન કો ઔર મુસાફિર કો, યે બેહતર હે

خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ ز وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
ઉન લોગોં કે લિયે જો અલ્લાહ કી રઝા ચાહતે હૈં ઔર વહી લોગ ફલાહ

الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٣٨﴾ وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِّنْ رِّبًا لِّيَرْبُوَا۠ فِيْٓ اَمْوَالِ
પાનેવાલે હૈં (૩૮) ઔર જો સૂદ તુમ દેતે હો તાકે લોગોં કે માલ મેં

النَّاسِ فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِّنْ زَكٰوةٍ
શામિલ હો કર વો બ઼ઢ જાએ તો અલ્લાહ કે નઝદીક વો નહીં બ઼ઢતા, ઔર જો ઝકાત તુમ દોગે અલ્લાહ

تُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُوْنَ ﴿۳۹﴾ اَللّٰهُ
કી રઝા હાસિલ કરને કે લિયે તો યહી લોગ હૈં જો અલ્લાહ કે યહાં અપને માલ કો બ઼ઢાનેવાલે હૈં ﴿۳۹﴾

الَّذِيْ خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ۗ
અલ્લાહ હી હૈ જિસને તુમકો પૈદા કિયા ફ઼િર ઉસને તુમકો રોઝી દી ફ઼િર વો તુમકો મોત દેતા હૈ ફ઼િર વો

هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِّنْ
તુમકો ઝિંદા કરેગા, કયા તુમ્હારે શરીકોં મેં સે કોઈ ઐસા હૈ જો ઈનમેં સે કોઈ કામ

شَيْءٍ ۗ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۴۰﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ
કરતા હો, વો પાક હૈ ઔર બરતર હૈ ઉસ શરીક સે જો યે લોગ કરતે હૈં ﴿۴۰﴾ ખુશ્કી ઔર તરી મેં

فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيْقَهُمْ
ફસાદ ફૈલ ગયા લોગોં કે અપને હાથોં કી કમાઈ સે, તાકે અલ્લાહ મઝા ચખાએ

بَعْضَ الَّذِيْ عَمِلُوْا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۴۱﴾ قُلْ سِيْرُوْا
ઉનકો ઉનકે બાજ આ'માલ કા, શાયદ કે વો બાઝ આએં ﴿۴۱﴾ કેહ દીજિયે કે ઝમીન મેં

فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ
ચલો ફ઼િરો ફ઼િર દેખો કે ઉન લોગોં કા અંજામ કયા હુવા જો ઈસસે પેહલે

قَبْلُ ۗ كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِيْنَ ﴿۴۲﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ
ગુઝરે હૈં, ઉનમેં સે અક્ષર મુશ્રિક થે ﴿۴۲﴾ પસ આપ અપના રુખ દીને કય્યિમ કી તરફ

لِلدِّيْنِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ
સીધા રખ્ખો ઈસસે પેહલે કે અલ્લાહ કી તરફ સે ઐસા દિન આ જાએ જિસકે લિયે

مِنَ اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ يَّصَّدَّعُوْنَ ﴿۴۳﴾ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ
વાપસી નહીં, ઉસ દિન લોગ જુદા જુદા હો જાએંગે ﴿۴۳﴾ જિસને ઈન્કાર કિયા તો ઉસકા ઈન્કાર

كُفْرُهٗ ۚ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِاَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُوْنَ ﴿۴۴﴾
ઉસી પર પડેગા, ઔર જિસને નેક અમલ કિયે તો યે લોગ અપને હી લિયે સામાન કર રહે હૈં ﴿۴۴﴾

لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْ فَضْلِهٖ ۗ
તાકે અલ્લાહ ઈમાન લાનેવાલોં કો ઔર નેક અમલ કરનેવાલોં કો અપને ફઝ્લ સે જઝા દે,

اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۴۵﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖۤ اَنْ يُّرْسِلَ
બેશક અલ્લાહ મુન્કિરોં કો પસંદ નહીં કરતા (૪૫) ઔર ઉસકી નિશાનિયોં મેં સે યે હૈ કે વો

الرِّيَاحَ مُبَشِّرٰتٍ وَّلِيُذِيْقَكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَلِتَجْرِيَ
હવાએં ભેજતા હૈ ખુશખબરી દેને કે લિયે ઔર તાકે વો તુમકો અપની રહમત સે નવાઝે, ઔર તાકે કશ્તિયાં

الْفُلْكُ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ
ઉસકે હુકમ સે ચલેં ઔર તાકે ઉસકા ફઝ્લ તલાશ કરો ઔર તાકે તુમ ઉસકા

تَشْكُرُوْنَ ﴿۴۶﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ
શુક્ર અદા કરો (૪૬) ઔર હમને આપસે પેહલે રસૂલોં કો ભેજા ઉનકી કૌમ કી તરફ,

فَجَآءُوْهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا ؕ
પસ વો ઉનકે પાસ ખુલી નિશાનિયાં લે કર આએ તો હમને ઉન લોગોં સે ઈન્તિકામ લિયા જિન્હોંને જુર્મ

وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۴۷﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ
કિયા થા, ઓર હમ પર યે હક થા કે હમ મો'મિનોં કી મદદ કરેં (૪૭) અલ્લાહ હી હૈ જો હવાઓં કો

يُرْسِلُ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهٗ فِي السَّمَآءِ كَيْفَ
ભેજતા હૈ પસ વો બાદલ કો ઉઠાતી હૈં ફિર અલલાહ ઉનકો આસમાન મેં ફેલા દેતા હૈ જિસ તરહ

يَشَآءُ وَيَجْعَلُهٗ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
ચાહતા હૈ ઔર વો ઉનકો તેહ બ તેહ કરતા હૈ, ફિર આપ બારિશ કો દેખતે હો કે ઉસકે

خِلٰلِهٖ ۚ فَاِذَآ اَصَابَ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖۤ
અંદર સે નિકલતી હૈ, ફિર જબ વો અપને બંદોં મેં સે જિસકો ચાહતા હૈ ઉસે પહુંચા દેતા હૈ

اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿۴۸﴾ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلِ
તો યકાયક વો ખુશ હો જાતે હૈં (૪૮) ઔર વો ઉસકે નાઝિલ

اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِّنْ قَبْلِهٖ لَمُبْلِسِيْنَ ﴿۴۹﴾ فَانْظُرْ اِلٰۤى
કિયે જાને સે પેહલે, ખુશી સે પેહલે નાઉમ્મીદ થે (૪૯) પસ અલ્લાહ કી રહમત

اٰثٰرِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ
કે આષાર કો દેખિયે કે વો કિસ તરહ ઝમીન કો ઝિંદા કરતા હૈ ઉસકે મુર્દા હો જાને કે બાદ,

اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتٰى ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۵۰﴾
બેશક વહી મુર્દોં કો ઝિંદા કરનેવાલા હૈ, ઔર વો હર ચીઝ પર કાદિર હૈ (૫૦)

وَلَىِٕنْ اَرْسَلْنَا رِيْحًا فَرَاَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوْا مِنْۢ بَعْدِهٖ
ઔર અગર હમ એક હવા ભેજ દેં ફિર વો ખેતી કો ઝર્દ હોતી દેખેં તો ઉસકે બાદ વો ઈન્કાર

يَكْفُرُوْنَ ﴿۵۱﴾ فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ
કરને લગેંગે (૫૧) તો આપ મુર્દોં કો નહીં સુના સકતે ઔર ન આપ બેહરોં કો અપની પુકાર

الدُّعَآءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿۵۲﴾ وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِ الْعُمْيِ
સુના સકતે જબકે વો પીઠ ફૈર કર ચલે જા રહે હોં (૫૨) ઔર ન આપ અંધોં કો ઉનકી ગુમરાહી સે નિકાલ કર

عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ؕ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا
રાહ પર લા સકતે હો, આપ સિર્ફ ઉસકો સુના સકતે હો જો હમારી આયતોં પર ઈમાન લાનેવાલા હો,

فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۵۳﴾ ع اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ ضُعْفٍ
પસ યહી લોગ ઈતાઅત કરનેવાલે હૈં (૫૩) અલ્લાહ હી હૈ જિસને તુમકો કમઝોરી સે પૈદા કિયા

ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ ضُعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ
ફિર કમઝોરી કે બાદ કુવ્વત દી ફિર કુવ્વત કે બાદ કમઝોરી

بَعْدِ قُوَّةٍ ضُعْفًا وَّشَيْبَةً ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ وَهُوَ
ઔર બુઢાપા તારી કર દિયા, વો જો ચાહતા હૈ પૈદા કરતા હૈ ઔર વો

الْعَلِيْمُ الْقَدِيْرُ ﴿۵۴﴾ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ
ઈલ્મવાલા, કુદરતવાલા હૈ (૫૪) ઔર જિસ દિન કયામત બર્પા હોગી મુજરિમ કસમ ખા કર

الْمُجْرِمُوْنَ ۙ۬ مَا لَبِثُوْا غَيْرَ سَاعَةٍ ؕ كَذٰلِكَ كَانُوْا
કહેંગે કે વો એક ઘડી સે ઝયાદહ નહીં રહે, ઈસ તરહ વો ફૈરે

يُؤْفَكُوْنَ ﴿۵۵﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَالْاِيْمَانَ
જાતે થે (૫૫) ઔર જિન લોગોં કો ઈલ્મ ઔર ઈમાન અતા હુવા થા વો કહેંગે

لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ ؗ فَهٰذَا يَوْمُ
કે અલ્લાહ કી કિતાબ મેં તો તુમ રોઝે હશ્ર તક પડે રહે, પસ યે હશ્ર કા

الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۵۶﴾ فَيَوْمَىِٕذٍ لَّا يَنْفَعُ
દિન હૈ લેકિન તુમ જાનતે ન થે (૫૬) પસ ઉસ દિન ઝાલિમોં કો ઉનકી

الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿۵۷﴾
મઅ્ઝિરત કુછ નફા ન દેગી ઔર ન ઉનસે માફી માંગને કે લિયે કહા જાએગા (૫૭)

ع ۵ ۳ ۷
امام حفصؒ سے ان تینوں کلمات میں ضاد کا ضمہ اور فتحہ دونوں مروی ہے، لیکن ضمہ مختار ہے۔

منزل ۵

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِیْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ؕ
ઔર હમને ઈસ કુર્આન મેં લોગોં કે લિયે હર કિસ્મ કી મિષાલેં બયાન કી હૈં,

وَلَىِٕنْ جِئْتَهُمْ بِاٰیَةٍ لَّیَقُوْلَنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْۤا اِنْ
ઔર અગર આપ ઉનકે પાસ કોઈ નિશાની લે આઓ તો જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા હૈ વો યહી કહેંગે

اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُوْنَ ۝۵۸ كَذٰلِكَ یَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰی
કે તુમ સબ બાતિલ પર હો (૫૮) ઈસ તરહ અલ્લાહ મુહર લગા દેતા હૈ ઉન લોગોં કે

قُلُوْبِ الَّذِیْنَ لَا یَعْلَمُوْنَ ۝۵۹ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ
દિલોં પર જો નહીં જાનતે (૫૯) પસ આપ સબ્ર કીજિયે, બેશક અલ્લાહ કા વા'દા

حَقٌّ وَّلَا یَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِیْنَ لَا یُوْقِنُوْنَ ۝۶۰ ع
સચ્ચા હૈ ઔર આપકો કમઝોર ન કર દેં વો લોગ જો યકીન નહીં રખતે (૬૦)

સૂરએ લુકમાન મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર ચંદ આયતેં (૨૭,૨૮,૨૯) મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈં, ઈસમેં ૩૪ આયતેં ઔર ૪ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૫૭ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૩૧ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ સાફ્ફાત કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૫૪૮) કલિમાત હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ	ઈસમેં (૨૧૧૦) હુરૂફ હૈં

الٓمّٓ ۝۱ ۚ تِلْكَ اٰیٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِیْمِ ۝۲ ۙ هُدًی
અલિફ લામ મીમ (૧) યે હિકમત ભરી કિતાબ કી આયતેં હૈં (૨) હિદાયત

وَّرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِیْنَ ۝۳ ۙ الَّذِیْنَ یُقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ
ઔર રહમત નેકી કરનેવાલોં કે લિયે (૩) જો કે નમાઝ કાઈમ કરતે હૈં

وَیُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ یُوْقِنُوْنَ ۝۴ ؕ
ઔર ઝકાત અદા કરતે હૈં ઔર વો આખિરત પર યકીન રખતે હૈં (૪)

اُولٰٓىِٕكَ عَلٰی هُدًی مِّنْ رَّبِّهِمْ وَاُولٰٓىِٕكَ هُمُ
યે લોગ અપને રબ કે સીધે રાસ્તે પર હૈં ઔર યહી લોગ ફલાહ

الْمُفْلِحُوْنَ ۝۵ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یَّشْتَرِیْ لَهْوَ
પાનેવાલે હૈં (૫) ઔર લોગોં મેં કોઈ ઐસા હૈ જો ઉન બાતોં કા ખરીદાર બનતા હૈ

الْحَدِیْثِ لِیُضِلَّ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ بِغَیْرِ عِلْمٍ ۖۗ
જો ગાફિલ કરનેવાલી હૈં, તાકે અલ્લાહ કી રાહ સે ગુમરાહ કરે બગૈર કિસી ઈલ્મ કે

وَّيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿٦﴾ وَاِذَا
ઔર ઉસકી હંસી ઉડાએ, ઐસે લોગોં કે લિયે ઝલીલ કરનેવાલે અઝાબ હૈ(૬) ઔર જબ ઉસકો હમારી

تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا
આયતેં સુનાઈ જાતી હૈં તોવો તકબ્બુર કરતા હુવા મુંહ મોડ લેતા હે જૈસે ઉસને સુના હી નહીં જૈસે ઉસકે

كَاَنَّ فِيْۤ اُذُنَيْهِ وَقْرًا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٧﴾
કાનોં મેં બેહ્‌રાપન હૈ, તો ઉસકો એક દર્દનાક અઝાબ કી ખુશખબરી દે દીજિયે(૭)

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتُ
બેશક જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર ઉન્હોંને નેક કામ કિયે ઉનકે લિયે નેઅમત કે

النَّعِيْمِ ﴿٨﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ وَهُوَ
બાગ હૈં(૮) ઉનમેં વો હમેશા રહેંગે, યે અલ્લાહ કા પક્કા વા'દા હે, ઔર વો

الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٩﴾ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا
ઝબરદસ્ત હે, હિકમતવાલા હે(૯) અલ્લાહને આસમાનોં કો પૈદા કિયા ઐસે સુતૂનોં કે બગૈર જો તુમકો

وَاَلْقٰى فِى الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ وَبَثَّ
નઝર આએં ઔર ઉસને ઝમીન મેં પહાડ રખ દિયે કે વો તુમકો લે કર જુક ન જાએ ઔર ઉસમેં

فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ؕ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً
હર કિસ્મ કે જાનદાર ફૈલા દિયે, ઔર હમને આસમાન સે પાની ઉતારા

فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ﴿١٠﴾ هٰذَا خَلْقُ
ફિર ઝમીન મેં હર કિસ્મ કી ઉમ્દા ચીઝેં ઉગાઈ(૧૦) યે હે અલ્લાહ કી તખ્લીક

اللّٰهِ فَاَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ بَلِ
તો તુમ મુજકો દિખાઓ કે ઉસકે સિવા જો હૈં ઉન્હોંને પૈદા કિયા હે, બલ્કે

الظّٰلِمُوْنَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ
ઝાલિમ લોગ ખુલી ગુમરાહી મેં હૈં(૧૧) ઔર હમને લુકમાન કો હિકમત

الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ ؕ وَمَنْ يَّشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ
અતા ફરમાઈ કે અલ્લાહ કા શુક્ર અદા કરો, ઔર જો શખ્સ શુક્ર કરેગા તો વો અપને હી લિયે

لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ﴿١٢﴾ وَاِذْ
શુક્ર કરેગા, ઔર જો નાશુક્રી કરેગા તો અલ્લાહ બેનિયાઝ હે, ખૂબિયોંવાલા હે(૧૨) ઔર જબ

قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ يَعِظُهٗ يٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ
લુકમાનને અપને બેટે કો નસીહત કરતે હુએ કહા કે એ મેરે બેટે! અલ્લાહ કે સાથ

بِاللّٰهِ ؕ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۳﴾ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ
શરીક ન ઠેહરાના, બેશક શિર્ક બહોત બડા ઝુલ્મ હે ﴿۱۳﴾ ઓર હમને ઈન્સાન કો ઉસકે માંબાપ કે

بِوَالِدَيْهِ ۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ وَهْنًا عَلٰى وَهْنٍ وَّفِصٰلُهٗ
મા'મલે મેં તાકીદ કી, ઉસકી માં ને દુખ પર દુખ ઉઠા કર ઉસકો પેટ મેં રખ્ખા ઔર દો બરસ મેં ઉસકા દૂધ

فِيْ عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِيْ وَلِوَالِدَيْكَ ؕ اِلَيَّ الْمَصِيْرُ ﴿۱۴﴾
છુડાતા હુવા, કે તુ મેરા શુક્ર કર ઔર અપને વાલિદૈન કા, મેરી હી તરફ લૌટ કર આના હે ﴿۱۴﴾

وَاِنْ جَاهَدٰكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ
ઔર અગર વો દોનોં તુજ પર ઝોર ડાલેં કે તુ મેરે સાથ ઐસી ચીઝ કો શરીક ઠેહરાએ જો તુજકો

عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوْفًا ۫
મા'લૂમ નહીં તો ઉનકી બાત ન માનના, ઔર દુનિયા મેં ઉનકે સાથ નેક બરતાવ કરના,

وَّاتَّبِعْ سَبِيْلَ مَنْ اَنَابَ اِلَيَّ ۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
ઔર તુમ ઉસ શખ્સ કે રાસ્તે કી પૈરવી કરના જિસને મેરી તરફ રુજૂઅ કિયા હે ફિર તુમ સબકો મેરે પાસ

فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۵﴾ يٰبُنَيَّ اِنَّهَآ اِنْ تَكُ
આના હે ફિર મેં તુમકો બતા દુંગા જો કુછ તુમ કરતે રહે ﴿۱۵﴾ એ મેરે બેટે! અગર કોઈ અમલ

مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ
રાય કે દાને કે બરાબર હો ફિર વો કિસી પથ્થર કે અંદર હો યા

اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ ؕ اِنَّ
આસમાનોં મેં હો યા ઝમીન મેં હો, અલ્લાહ ઉસકો હાઝિર કર દેગા, બેશક

اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿۱۶﴾ يٰبُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ
અલ્લાહ બારીક બીં હે, બાખબર હે ﴿۱۶﴾ એ મેરે બેટે! નમાઝ કાઈમ કરો, અચ્છે કામ કી

بِالْمَعْرُوْفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَآ
નસીહત કરો ઔર બુરાઈ સે રોકો ઔર જો મુસીબત તુમકો પહુંચે ઉસ પર

اَصَابَكَ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۱۷﴾ وَلَا تُصَعِّرْ
સબ્ર કરો, બેશક યે હિમ્મત કે કામોં મેં સે હે ﴿۱۷﴾ ઔર લોગોં સે

وقف النبي صلى الله عليه وآله وسلم

النصف

منزل ۵

خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ؕ

બેરુખી ન કરો ઔર ઝમીન મેં અકડ કર ન ચલો, બેશક અલ્લાહ

اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ۚ﴿۱۸﴾ وَاقْصِدْ

કિસી અકડને વાલે ઔર ફખ્ર કરનેવાલે કો પસંદ નહીં કરતા (۱۸) ઔર અપની ચાલ મેં

فِيْ مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ؕ اِنَّ اَنْكَرَ

દરમિયાની તરીકા ઈખ્તિયાર કરો ઔર અપની આવાઝ કો પસ્ત રખ્ખો, બેશક સબસે

الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ﴿۱۹﴾ اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ

બુરી આવાઝ ગધે કી આવાઝ હૈ (۱۹) કયા તુમ નહીં દેખતે કે અલ્લાહને તુમ્હારે કામ મેં

سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

લગા દિયા હૈ જો કુછ આસમાનોં મેં હૈ ઔર જો ઝમીન મેં હૈ,

وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهٗ ظَاهِرَةً وَّبَاطِنَةً ؕ وَمِنَ

ઔર ઉસને અપની ખુલી ઔર છુપી નેઅમતેં તુમ પર તમામ કર દીં, ઔર લોગોં મેં

النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى

ઐસે ભી હૈં જો અલ્લાહ કે બારે મેં જઘડતે હૈં કિસી ઈલ્મ ઔર કિસી હિદાયત

وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ﴿۲۰﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَآ

ઔર કિસી રોશન કિતાબ કે બગૈર (۲۰) ઔર જબ ઉનસે કહા જાતા હૈ કે તુમ પૈરવી કરો ઉસ ચીઝ કી જો

اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ

અલ્લાહને ઉતારી હૈ તો વો કેહતે હૈં કે નહીં હમ તો ઉસ ચીઝ કી પૈરવી કરેંગે જિસ પર હમને અપને બાપ

اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطٰنُ يَدْعُوْهُمْ اِلٰى عَذَابِ

દાદા કો પાયા હૈ, કયા અગર શૈતાન ઉનકો આગ કે અઝાબ કી તરફ બુલા રહા હો

السَّعِيْرِ ﴿۲۱﴾ وَمَنْ يُّسْلِمْ وَجْهَهٗۤ اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ

તબ ભી? (۲۱) ઔર જો શખ્સ અપના રુખ અલ્લાહ કી તરફ જુકા દે ઔર વો નેક અમલ

مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ؕ وَاِلَى

કરનેવાલા ભી હો તો ઉસને મઝબૂત રસ્સી પકડ લી, ઔર અલ્લાહ હી કી તરફ હૈ

اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ ﴿۲۲﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ

તમામ મા'મલાત કા અંજામ કાર (۲۲) ઔર જિસને ઈન્કાર કિયા તો ઉસકા ઈન્કાર આપકો

كُفْرُهٗ ؕ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ
ગમગીન ન કરે, હમારી હી તરફ હૈ ઉનકી વાપસી તો હમ ઉનકો બતા દેંગે જો કુછ ઉન્હોંને કિયા, બેશક

عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيْلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ
અલ્લાહ દિલોં કી બાત સે ભી વાકિફ હૈ (૨૩) હમ ઉનકો થોડી મુદ્દત ફાયદા દેંગે ફિર ઉનકો એક સખ્ત

اِلٰى عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿٢٤﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ
અઝાબ કી તરફ ખીંચ લાએંગે (૨૪) ઔર અગર આપ ઉનસે પૂછે કે આસમાનોં ઔર ઝમીન કો

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ؕ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ؕ
કિસને પૈદા કિયા તો વો ઝરૂર કહેંગે કે અલ્લાહ ને, કેહ દીજિયે કે સબ તા'રીફ અલ્લાહ કે લિયે હૈ,

بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٥﴾ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
બલ્કે ઉનમેં સે અક્ષર નહીં જાનતે (૨૫) અલ્લાહ હી કા હૈ જો કુછ આસમાનોં ઔર ઝમીન

وَالْاَرْضِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ اَنَّ مَا
મેં હૈ, બેશક અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ, ખૂબીયોં વાલા હૈ (૨૬) ઔર અગર ઝમીન મેં જો

فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَّالْبَحْرُ يَمُدُّهٗ مِنْۢ
દરખ્ત હૈં વો કલમ બન જાએં ઔર સમન્દર મઝીદ સાત સમન્દરોં કે સાથ

بَعْدِهٖ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمٰتُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ
રોશનાઈ બન જાએં તબ ભી અલ્લાહ કી બાતેં ખતમ ન હોં, બેશક

اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ اِلَّا
અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ (૨૭) તુમ સબકા પૈદા કરના ઔર દોબારા ઝિંદા કરના બસ ઐસા હી

كَنَفْسٍ وَّاحِدَةٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٢٨﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ
હૈ જૈસા એક શખ્સ કા, બેશક અલ્લાહ સુનનેવાલા, દેખનેવાલા હૈ (૨૮) કયા આપને નહીં દેખા કે

اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ
અલ્લાહ રાત કો દિન મેં દાખિલ કરતા હૈ ઔર દિન કો રાત મેં દાખિલ કરતા હૈ,

وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ز كُلٌّ يَّجْرِيْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى
ઔર ઉસને સૂરજ ઔર ચાંદ કો કામ મેં લગા દિયા હૈ, હર એક ચલતા હૈ એક મુકર્રર વકત તક,

وَّاَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ
ઔર યે કે જો કુછ તુમ કરતે હો અલ્લાહ ઉસસે બા ખબર હૈ (૨૯) યે ઈસ વજહ સે હૈ કે અલ્લાહ હી

هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الْبَاطِلُ ۙ
હક હૈ ઔર ઉસકે સિવા જિન ચીઝોં કો વો પુકારતે હૈં વો બાતિલ હૈં

وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿۳۰﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ
ઔર બેશક અલ્લાહ બર્તર્ હૈ, બડા હૈ ﴿۳۰﴾ કયા આપને નહીં દેખા કે કશ્તી સમન્દર મેં

تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِّنْ اٰيٰتِهٖ ؕ
અલ્લાહ કે ફઝ્લ સે ચલતી હૈ, તાકે વો તુમકો અપની નિશાનિયાં દિખાએ,

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿۳۱﴾ وَاِذَا
બેશક ઈસમેં નિશાનિયાં હૈં હર સબ્ર કરનેવાલે, શુક્ર કરનેવાલે કે લિયે ﴿۳۱﴾ ઔર જબ

غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ
મોજ ઉનકે સર પર બાદલ કી તરહ છા જાતી હૈ તો વો અલ્લાહ કો પુકારતે હૈં ઉસકે લિયે દીન કો

لَهُ الدِّيْنَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ
ખાલિસ કરતે હુએ, ફિર જબ વો ઉનકો નજાત દે કર ખુશ્કી કી તરફ લે આતા હૈ તો ઉનમેં કુછ એઅ્તેદાલ

مُّقْتَصِدٌ ؕ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُوْرٍ ﴿۳۲﴾
પર રેહતે હૈં, ઔર હમારી નિશાનિયોં કા ઈન્કાર વહી લોગ કરતે હૈં જો બદ્અહદ હૈં, નાશુક્રે હૈં ﴿۳۲﴾

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا
એ લોગો! અપને રબ (કે ગુસ્સે) સે બચો ઔર ઉસ દિન સે ડરો જબકે

لَّا يَجْزِيْ وَالِدٌ عَنْ وَّلَدِهٖ ۫ وَلَا مَوْلُوْدٌ هُوَ جَازٍ
કોઈ બાપ અપને બેટે કી તરફ સે બદલા ન દેગા ઔર ન કોઈ બેટા અપને બાપ કી તરફ સે

عَنْ وَّالِدِهٖ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ
કુછ બદલા દેનેવાલા હોગા, બેશક અલ્લાહ કા વા'દા સચ્ચા હૈ તો દુનિયા કી ઝિંદગી તુમ્હેં

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ٚ وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿۳۳﴾
ધોકે મેં ન ડાલે ઔર ન ધોકેબાઝ તુમકો અલ્લાહ કે બારે મેં ધોકા દેને પાએ ﴿۳۳﴾

اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ ۚ
બેશક અલ્લાહ હી કો કયામત કા ઈલ્મ હૈ ઔર વહી બારિશ બરસાતા હૈ

وَيَعْلَمُ مَا فِي الْاَرْحَامِ ؕ وَمَا تَدْرِيْ نَفْسٌ مَّاذَا
ઔર વો જાનતા હૈ જો કુછ રહમ મેં હૈ, ઔર કોઈ શખ્સ નહીં જાનતા કે કલ વો

ع ۱۲ ۳

منزل ۵

تَكْسِبُ غَدًا ؕ وَمَا تَدْرِىْ نَفْسٌۢ بِاَىِّ اَرْضٍ تَمُوْتُ ؕ
કયા કમાઈ કરેગા ઔર કોઈ શખ્સ નહીં જાનતા કે વો કિસ ઝમીન મેં મરેગા,

اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿٣٤﴾
બેશક અલ્લાહ જાનનેવાલા, બા બખર હૈ ﴿٣٤﴾

સૂરએ સજ્દહ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૧૬ સે આયત ૨૦ તક મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૩૦ આયતેં ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૭૫ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૩૨ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ મો'મિનૂન કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૫૧૮) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૩૮૦) કલિમાત હૈં

الٓمّٓ ﴿١﴾ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَّبِّ
અલિફ લામ મીમ ﴿١﴾ યે નાઝિલ કી હુઈ કિતાબ હૈ, ઈસમેં કોઈ શુબ્હા નહીં, ખુદાવંદે આલમ કી

الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢﴾ؕ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ
તરફ સે હૈ ﴿٢﴾ કયા વો કેહતે હૈં કે ઈસ શખ્સ ને ઈસકો ખુદ ઘળ્હ લિયા હૈ, બલ્કે યે હક હૈ

مِنْ رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ مِّنْ
આપકે રબ કી તરફ સે તાકે આપ ઉન લોગોં કો ડરા દો જિનકે પાસ આપસે પેહલે કોઈ ડરાનેવાલા

قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿٣﴾ اَللّٰهُ الَّذِىْ خَلَقَ
નહીં આયા, તાકે વો રાહ પર આ જાએં ﴿٣﴾ અલ્લાહ હી હૈ જિસને પૈદા કિયા

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِىْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ
આસમાનોં ઔર ઝમીન કો ઔર જો ઉનકે દરમિયાન હૈ છે દિનોં મેં ફિર વો

اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ؕ مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّلِىٍّ
અર્શ પર કાઈમ હુવા, ઉસકે સિવા ન કોઈ તુમ્હારા મદદગાર હૈ ઔર ન કોઈ

وَّلَا شَفِيْعٍ ؕ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٤﴾ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ
સિફારિશ કરનેવાલા, તો કયા તુમ ધ્યાન નહીં કરતે ﴿٤﴾ વો આસમાન સે ઝમીન તક

السَّمَآءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ فِىْ يَوْمٍ
તમામ મા'મલાત કી તદ્બીર કરતા હૈ ફિર વો ઉસકી તરફ લૌટતે હૈં એક ઐસે દિન મેં

كَانَ مِقْدَارُهٗۤ اَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ
જિસકી મિક્દાર તુમ્હારી ગિનતી સે હઝાર સાલ કે બરાબર હૈ ﴿٥﴾ વહી હૈ

عٰلِمُ الۡغَیۡبِ وَالشَّهَادَةِ الۡعَزِیۡزُ الرَّحِیۡمُ ۙ﴿۶﴾ الَّذِیۡۤ
પોશીદા ઔર ઝાહિર કો જાનનેવાલા, ઝબરદસ્ત હૈ, રહમતવાલા હૈ (૬) ઉસને

اَحۡسَنَ کُلَّ شَیۡءٍ خَلَقَهٗ وَبَدَاَ خَلۡقَ الۡاِنۡسَانِ مِنۡ
જો ચીઝ ભી બનાઈ ખુબ બનાઈ, ઔર ઉસને ઈન્સાન કી તખ્લીક કી ઈબ્તિદા

طِیۡنٍ ۚ﴿۷﴾ ثُمَّ جَعَلَ نَسۡلَهٗ مِنۡ سُلٰلَةٍ مِّنۡ مَّآءٍ
મિટ્ટી સે કી (૭) ફિર ઉસકી નસ્લ હકીર પાની કે ખુલાસે સે

مَّهِیۡنٍ ۚ﴿۸﴾ ثُمَّ سَوّٰىهُ وَنَفَخَ فِیۡهِ مِنۡ رُّوۡحِهٖ
ચલાઈ (૮) ફિર ઉસકે અઅ્ઝા દુરુસ્ત કિયે ઔર ઉસમેં અપની રૂહ ફૂંકી

وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمۡعَ وَالۡاَبۡصَارَ وَالۡاَفۡـِٕدَةَ ؕ قَلِیۡلًا
ઔર તુમ્હારે લિયે કાન ઔર આંખેં ઔર દિલ બનાએ, તુમ લોગ બહોત કમ

مَّا تَشۡكُرُوۡنَ ﴿۹﴾ وَقَالُوۡۤا ءَاِذَا ضَلَلۡنَا فِی الۡاَرۡضِ
શુક્ર કરતે હો (૯) ઔર ઉન્હોંને કહા કે કયા જબ હમ ઝમીન મેં ગુમ હો જાએંગે

ءَاِنَّا لَفِیۡ خَلۡقٍ جَدِیۡدٍ ؕ۬ بَلۡ هُمۡ بِلِقَآئِ رَبِّهِمۡ
તો હમ ફિર નયે સિરે સે પૈદા કિયે જાએંગે? બલ્કે વો અપને રબ કી મુલાકાત કે

كٰفِرُوۡنَ ﴿۱۰﴾ قُلۡ یَتَوَفّٰىكُمۡ مَّلَكُ الۡمَوۡتِ الَّذِیۡ
મુન્કિર હૈં (૧૦) કેહ દીજિયે કે મોત કા ફરિશ્તા તુમ્હારી જાન કબ્ઝ કરતા હૈ જો તુમ પર

وُكِّلَ بِكُمۡ ثُمَّ اِلٰی رَبِّكُمۡ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿۱۱﴾ وَلَوۡ تَرٰۤی
મુકર્રર કિયા ગયા હૈ, ફિર તુમ અપને રબ કી તરફ લૌટાએ જાઓગે (૧૧) ઔર કાશ આપ દેખો

اِذِ الۡمُجۡرِمُوۡنَ نَاكِسُوۡا رُءُوۡسِهِمۡ عِنۡدَ رَبِّهِمۡ ؕ
જબકે યે મુજરિમ લોગ અપને રબ કે સામને સર જુકાએ હોંગે,

رَبَّنَاۤ اَبۡصَرۡنَا وَسَمِعۡنَا فَارۡجِعۡنَا نَعۡمَلۡ صَالِحًا اِنَّا
એ હમારે રબ! હમને દેખ લિયા ઔર હમને સુન લિયા પસ આપ હમકો વાપસ ભેજ દીજિયે કે હમ નેક

مُوۡقِنُوۡنَ ﴿۱۲﴾ وَلَوۡ شِئۡنَا لَاٰتَیۡنَا كُلَّ نَفۡسٍ هُدٰىهَا وَلٰكِنۡ
કામ કરેં, હમ યકીન કરનેવાલે બન ગયે (૧૨) ઔર અગર હમ ચાહતે તો હર શખ્સ કો ઉસકી હિદાયત દે

حَقَّ الۡقَوۡلُ مِنِّیۡ لَاَمۡلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الۡجِنَّةِ وَالنَّاسِ
દેતે, લેકિન મેરી બાત ષાબિત હો ચુકી કે મેં ઝરૂર જહન્નમ કો જિન્નાત ઔર ઈન્સાનોં સે

اَجْمَعِيْنَ ﴿١٣﴾ فَذُوْقُوْا بِمَا نَسِيْتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۚ
ભર દુંગા (૧૩) તો અબ મઝા ચખ્ખો ઈસ બાત કા કે તુમને ઈસ દિન કી મુલાકાત કો ભુલા દિયા,

اِنَّا نَسِيْنٰكُمْ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ
હમને ભી તુમકો ભુલા દિયા ઔર (અબ) અપને કિયે કી બદોલત હમેશા કા અઝાબ

تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا
ચખ્ખો (૧૪) હમારી આયતોં પર વહી લોગ ઈમાન લાતે હૈં કે જબ ઉનકો ઉનકે ઝરિયે યાદ દિહાની

بِهَا خَرُّوْا سُجَّدًا وَّسَبَّحُوْا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ
કી જાતી હે તો વો સજ્દે મેં ગિર પડતે હૈં ઔર રબ કી હમ્દ કે સાથ ઉસકી તસ્બીહ કરતે હૈં ઔર વો

لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ۩ ﴿١٥﴾ تَتَجَافٰى جُنُوْبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ
તકબ્બુર નહીં કરતે (૧૫) ઉનકે પેહ્લૂ બિસ્તરોં સે અલગ રેહતે હૈં, વો અપને રબ કો

يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَّطَمَعًا ۫ وَّمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿١٦﴾
પુકારતે હૈં ડર સે ઔર ઉમ્મીદ સે, ઔર જો કુછ હમને ઉનકો દિયા હે ઉસમેં સે ખર્ચ કરતે હૈં (૧૬)

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ اُخْفِيَ لَهُمْ مِّنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ ۚ
તો કિસી કો ખબર નહીં કે ઉન લોગોં કે લિયે ઉનકે આ'માલ કે સિલે મેં આંખોં કી

جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٧﴾ اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا
કયા ઠંડક છુપા રખ્ખી ગઈ હે (૧૭) તો કયા જો મો'મિન હે વો ઉસ શખ્સ

كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ؕ لَا يَسْتَوٗنَ ﴿١٨﴾ اَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
જૈસા હોગા જો નાફરમાન હે, દોનોં બરાબર નહીં હો સકતે (૧૮) જો લોગ ઈમાન લાએ

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ جَنّٰتُ الْمَاْوٰى ۫ نُزُلًاۢ بِمَا
ઔર ઉન્હોંને અચ્છે કામ કિયે તો ઉનકે લિયે જન્નત કી કિયામગાહેં હૈં, મેહમાન નવાઝી કે તૌર પર

كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ فَسَقُوْا فَمَاْوٰىهُمُ
ઉન કામોં કી વજહ સે જો વો કરતે થે (૧૯) ઔર જિન લોગોંને નાફરમાની કી તો ઉનકા ઠિકાના

النَّارُ ؕ كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَآ اُعِيْدُوْا فِيْهَا
આગ હે, વો લોગ જબ ઉસે નિકલના ચાહેંગે તો ફિર ઉસી મેં ધકેલ દિયે જાએંગે

وَقِيْلَ لَهُمْ ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ
ઔર ઉનસે કહા જાએગા કે આગ કા અઝાબ ચખ્ખો જિસકો તુમ

السجدة

وقف غفران

منزل ٥

تُكَذِّبُوْنَ ﴿٢٠﴾ وَلَنُذِيْقَنَّهُمْ مِّنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى
જુઠલાતે થે (૨૦) ઔર હમ ઉનકો બડે અઝાબ સે પેહલે કરીબ કા અઝાબ

دُوْنَ الْعَذَابِ الْاَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ
ઝરૂર ચખાએંગે શાયદ કે વો બાઝ આ જાએં (૨૧) ઔર ઉસ શખ્સ સે ઝયાદહ

اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ثُمَّ اَعْرَضَ عَنْهَا ؕ اِنَّا
ઝાલિમ કોન હોગા જિસકો ઉસકે રબ કી આયતોં કે ઝરિયે નસીહત કી જાએ ફિર વો ઉનસે મુંહ મોડે, હમ

مِنَ الْمُجْرِمِيْنَ مُنْتَقِمُوْنَ ﴿٢٢﴾ ع وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى
ઐસે મુજ્રિમોં સે ઝરૂર બદલા લેંગે (૨૨) ઔર હમને મૂસા (અ.સ.) કો

ع ٢/١١ ١٥

الْكِتٰبَ فَلَا تَكُنْ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَآئِهٖ وَجَعَلْنٰهُ
કિતાબ દી તો આપ ઉસકે મિલને મેં કુછ શક ન કરેં, ઔર હમને ઉસકો

هُدًى لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿٢٣﴾ ج وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اَئِمَّةً
બની ઈસ્રાઈલ કે લિયે હિદાયત બનાયા (૨૩) ઔર હમને ઉનમેં પેશવા બનાએ

يَّهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوْا ؕ وَكَانُوْا بِاٰيٰتِنَا
જો હમારે હુકમ સે લોગોં કી રેહનુમાઈ કરતે થે જબકે ઉન્હોંને સબ્ર કિયા, ઔર વો હમારી આયતોં પર

منزل ٥

يُوْقِنُوْنَ ﴿٢٤﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
યકીન રખતે થે (૨૪) બેશક આપકા રબ કયામત કે દિન ઉનકે દરમિયાન ઉન ઉમૂર મેં ફૈસલા કર દેગા

فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٢٥﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ
જિનમેં વો આપસ મેં ઈખ્તિલાફ કરતે થે (૨૫) કયા ઉનકે લિયે યે ચીઝ હિદાયત દેનેવાલી ન બની કે

اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ فِيْ
ઉનસે પેહલે હમને કિતની કૌમોં કો હલાક કર દિયા, જિનકી બસ્તિયોં મેં યે લોગ

مَسٰكِنِهِمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ ؕ اَفَلَا يَسْمَعُوْنَ ﴿٢٦﴾
આતે જાતે થે, બેશક ઈસમેં નિશાનિયાં હૈં, કયા યે લોગ સુનતે નહીં? (૨૬)

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَسُوْقُ الْمَآءَ اِلَى الْاَرْضِ الْجُرُزِ
કયા ઉન્હોંને નહીં દેખા કે હમ પાની કો ચટ્યલ ઝમીન કી તરફ હાંક કર લે જાતે હૈં

فَنُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا تَاْكُلُ مِنْهُ اَنْعَامُهُمْ وَاَنْفُسُهُمْ ؕ
ફિર હમ ઉસસે ખેતી નિકાલતે હૈં જિસસે ઉનકે ચોપાયે ખાતે હૈં ઔર વો ખુદ ભી,

اَفَلَا يُبْصِرُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ اِنْ

ફિર કયા વો દેખતે નહીં? (૨૭) ઔર વો કેહતે હૈં કે યે ફૈસલા કબ હોગા, અગર તુમ

كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٨﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ

સચ્ચે હો (૨૮) કેહ દીજિયે કે ફૈસલે કે દિન ઉન લોગોં કા ઈમાન નફ્અ ન દેગા

كَفَرُوْٓا اِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿٢٩﴾ فَاَعْرِضْ

જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા ઔર ન ઉનકો મોહ્લત દી જાએગી (૨૯) તો ઉનસે

عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ اِنَّهُمْ مُّنْتَظِرُوْنَ ﴿٣٠﴾ ع

એઅ્રાઝ કીજિયે ઔર મુન્તઝિર રહિયે, યે ભી મુન્તઝિર હૈં (૩૦)

સૂરએ અહ્ઝાબ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૭૩ આયતેં ઔર ૯ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૯૦ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૩૩ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ આલે ઈમરાન કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૫૭૯૦) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૧૨૮૦) કલિમાત હૈં

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ ط

એ પ્યારે નબી! અલ્લાહ સે ડરિયે ઔર કાફિરોં ઔર મુનાફિકોં કી ઈતાઅત ન કીજિયે,

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١﴾ لا وَّاتَّبِعْ مَا يُوْحٰٓى

બેશક અલ્લાહ જાનનેવાલા, હિકમતવાલા હૈ (૧) ઔર પૈરવી કીજિયે ઉસ ચીઝ કી જો આપકે રબ કી તરફ

اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ط اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

સે આપ પર વહી કી જા રહી હૈ, બેશક અલ્લાહ બા બખર હૈ ઉસસે જો તુમ

خَبِيْرًا ﴿٢﴾ لا وَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ط وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿٣﴾

લોગ કરતે હો (૨) ઔર અલ્લાહ પર ભરોસા રખિયે, ઔર અલ્લાહ કારસાઝ હોને કે લિયે કાફી હૈ (૩)

مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهٖ ج وَمَا

અલ્લાહને કિસી આદમી કે સીને મેં દો દિલ નહીં રખ્ખે ઔર ન

جَعَلَ اَزْوَاجَكُمُ الّٰٓـِٔيْ تُظٰهِرُوْنَ مِنْهُنَّ اُمَّهٰتِكُمْ ج

તુમ્હારી બીવીયોં કો જિનસે તુમ ઝિહાર કરતે હો તુમ્હારી માં બનાયા

وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَآءَكُمْ اَبْنَآءَكُمْ ط ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ

ઔર ન તુમ્હારે અપને મુંહ બોલે બેટોં કો તુમ્હારા બેટા બના દિયા, યે સબ તુમ્હારે અપને મુંહ કી

بِاَفْوَاهِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَقُوْلُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِی
બાતેં હૈં, ઔર અલ્લાહ હક બાત કેહતા હૈ ઔર વો સીધા રાસ્તા દિખાતા

السَّبِيْلَ ﴿۴﴾ اُدْعُوْهُمْ لِاٰبَآئِهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ
હૈ (૪) મુંહ બોલે બેટોં કો ઉનકે બાપોં કી નિસ્બત સે પુકારો યે અલ્લાહ કે નઝદીક ઝયાદહ મુન્સિફાના બાત

فَاِنْ لَّمْ تَعْلَمُوْٓا اٰبَآءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِی الدِّيْنِ
હૈ, ફિર અગર તુમ ઉનકે બાપ કો ન જાનો તો વો તુમ્હારે દીની ભાઈ હૈં ઔર તુમ્હારે

وَمَوَالِيْكُمْ ؕ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيْمَآ اَخْطَاْتُمْ
રફીક હૈં, ઔર જિસ ચીઝ મેં તુમસે ભૂલ ચૂક હો જાએ તો ઉસકા તુમ પર કુછ ગુનાહ

بِهٖ ۙ وَلٰكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوْبُكُمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا
નહીં મગર જો તુમ દિલ સે ઈરાદા કરકે કરો, ઔર અલ્લાહ માફ કરનેવાલા,

رَّحِيْمًا ﴿۵﴾ اَلنَّبِیُّ اَوْلٰی بِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ
રહમ કરનેવાલા હૈ (૫) ઔર નબી કા હક મો'મિનોં પર ઉનકી અપની જાન સે ભી ઝયાદહ હૈ

وَاَزْوَاجُهٗٓ اُمَّهٰتُهُمْ ؕ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰی
ઔર નબી કી બીવીયાં ઉનકી માંએં હૈં, ઔર રિશ્તેદાર અલ્લાહ કી કિતાબ મેં દૂસરે મો'મિનીન

بِبَعْضٍ فِیْ كِتٰبِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ
ઔર મુહાજિરીન કી બ નિસ્બત એક દૂસરે સે ઝયાદહ તઅલ્લુક રખતે હૈં

اِلَّآ اَنْ تَفْعَلُوْٓا اِلٰٓی اَوْلِيٰٓئِكُمْ مَّعْرُوْفًا ؕ كَانَ ذٰلِكَ
મગર યે કે તુમ અપને દોસ્તોં સે કુછ સુલૂક કરના ચાહો, યે કિતાબ મેં

فِی الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ﴿۶﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ
લિખ્ખા હુવા હૈ (૬) ઔર જબ હમને પૈગમ્બરોં સે ઉનકા

مِيْثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُّوْحٍ وَّاِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰی
અહદ લિયા ઔર આપસે ઔર નૂહ સે ઔર ઈબ્રાહીમ ઔર મૂસા

وَعِيْسَی ابْنِ مَرْيَمَ ۪ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿۷﴾ۙ
ઔર ઈસા ઈબ્ને મરિયમ (અ.સ.) સે, ઔર હમને ઉનસે પુખ્તા અહદ લિયા (૭)

لِّيَسْئَلَ الصّٰدِقِيْنَ عَنْ صِدْقِهِمْ ۚ وَاَعَدَّ لِلْكٰفِرِيْنَ
તાકે અલ્લાહ સચ્ચે લોગોં સે ઉનકી સચ્ચાઈ કે બારે મેં સુવાલ કરે, ઔર મુન્કિરોં કે લિયે ઉસને

ع ٤/٨

عَذَابًا اَلِيۡمًا ﴿٨﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوا اذۡكُرُوۡا نِعۡمَةَ

દર્દનાક અઝાબ તૈયાર કર રખ્ખા હૈ (૮) એ લોગો જો ઈમાન લાએ હો! અપને ઉપર અલ્લાહ કે

اللّٰهِ عَلَيۡكُمۡ اِذۡ جَآءَتۡكُمۡ جُنُوۡدٌ فَاَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ

એહસાન કો યાદ કરો જબ તુમ પર ફોજેં ચળ્હ આઈ તો હમને ઉન પર એક આંધી

رِيۡحًا وَّجُنُوۡدًا لَّمۡ تَرَوۡهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ

ભેજી ઔર ઐસી ફોજ જો તુમકો દિખાઈ ન દેતી થી, ઔર અલ્લાહ દેખનેવાલા હે જો કુછ

بَصِيۡرًا ﴿٩﴾ اِذۡ جَآءُوۡكُمۡ مِّنۡ فَوۡقِكُمۡ وَمِنۡ اَسۡفَلَ

તુમ કરતે હો (૯) જબકે વો તુમ પર ચળ્હ આએ તુમ્હારે ઉપર કી તરફ સે ઔર તુમ્હારે નીચે કી

مِنۡكُمۡ وَاِذۡ زَاغَتِ الۡاَبۡصَارُ وَبَلَغَتِ الۡقُلُوۡبُ الۡحَنَاجِرَ

તરફ સે ઔર જબ આંખેં પથરા ગઈ ઔર દિલ ગલોં તક પહુંચ ગયે

وَتَظُنُّوۡنَ بِاللّٰهِ الظُّنُوۡنَا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابۡتُلِيَ الۡمُؤۡمِنُوۡنَ

ઔર તુમ અલ્લાહ કે સાથ તરહ તરહ કે ગુમાન કરને લગે (૧૦) ઉસ વકત ઈમાનવાલે ઈમ્તિહાન મેં ડાલે

وَزُلۡزِلُوۡا زِلۡزَالًا شَدِيۡدًا ﴿١١﴾ وَاِذۡ يَقُوۡلُ الۡمُنٰفِقُوۡنَ

ગયે ઔર બિલ્કુલ હિલા દિયે ગયે (૧૧) ઔર જબ મુનાફિકીન ઔર વો લોગ જિનકે

منزل ٥

وَالَّذِيۡنَ فِىۡ قُلُوۡبِهِمۡ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوۡلُهٗۤ

દિલોં મેં રોગ હે કેહતે થે કે અલ્લાહ ઓર ઉસકે રસૂલ ને જો વા'દા હમસે કિયા થા

اِلَّا غُرُوۡرًا ﴿١٢﴾ وَاِذۡ قَالَتۡ طَّآئِفَةٌ مِّنۡهُمۡ يٰۤاَهۡلَ

વો સિર્ફ ધોકા થા (૧૨) ઔર જબ ઉનમેં સે એક ગિરોહ ને કહા કે એ યષ્રબ વાલો!

يَثۡرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمۡ فَارۡجِعُوۡا ۚ وَيَسۡتَاۡذِنُ فَرِيۡقٌ

તુમ્હારે લિયે ઠહેરને કા મોકા નહીં તો તુમ લૌટ ચલો, ઔર ઉનમેં સે એક ગિરોહ પૈગમ્બર સે

مع

مِّنۡهُمُ النَّبِىَّ يَقُوۡلُوۡنَ اِنَّ بُيُوۡتَنَا عَوۡرَةٌ ؕ وَمَا هِىَ

ઈજાઝત માંગતા થા વો કેહતા થા કે હમારે ઘર ગેર મહફૂઝ હૈં હાલાંકે વો

بِعَوۡرَةٍ ۚ اِنۡ يُّرِيۡدُوۡنَ اِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوۡ دُخِلَتۡ

ગૈર મહફૂઝ નહીં, વો સિર્ફ ભાગના ચાહતે થે (૧૩) ઔર અગર મદીના કે

عَلَيۡهِمۡ مِّنۡ اَقۡطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الۡفِتۡنَةَ لَاٰتَوۡهَا

અત્રાફ સે ઉન પર કોઈ ઘુસ આતા ઔર ઉનકો ફિત્ને કી દા'વત દેતા વો માન લેતે

وَمَا تَلَبَّثُوْا بِهَآ اِلَّا یَسِیْرًا ﴿۱۴﴾ وَلَقَدْ کَانُوْا عَاهَدُوا

ઔર વો ઉસમેં બહોત કમ બાકી રેહતે ﴿۱۴﴾ ઔર ઉન્હોંને ઈસસે પેહલે

اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا یُوَلُّوْنَ الْاَدْبَارَ ؕ وَکَانَ عَهْدُ اللّٰهِ

અલ્લાહ સે અહદ કિયા થા કે વો પીઠ ન ફેરેંગે, ઔર અલ્લાહ સે કિયે હુએ અહદ કી

مَسْـُٔوْلًا ﴿۱۵﴾ قُلْ لَّنْ یَّنْفَعَکُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ

પૂછ હોગી ﴿۱۵﴾ કેહ દીજિયે કે અગર તુમ મોત સે યા કત્લ સે ભાગો તો યે ભાગના તુમ્હારે કુછ કામ ન

الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا لَّا تُمَتَّعُوْنَ اِلَّا قَلِیْلًا ﴿۱۶﴾

આએગા, ઔર ઈસ હાલત મેં તુમકો સિર્ફ થોડે દિનોં ફાયદા ઉઠાને કા મોકા મિલેગા ﴿۱۶﴾

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِیْ یَعْصِمُکُمْ مِّنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ

કેહ દીજિયે કે કોન હૈ જો તુમકો અલ્લાહ સે બચાએગા અગર વો તુમકો નુકસાન પહુંચાના

بِکُمْ سُوْٓءًا اَوْ اَرَادَ بِکُمْ رَحْمَةً ؕ وَلَا یَجِدُوْنَ لَهُمْ

ચાહે યા વો તુમ પર રહમત કરના ચાહે, ઔર વો અપને લિયે અલ્લાહ કે મુકાબલે મેં

مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِیًّا وَّلَا نَصِیْرًا ﴿۱۷﴾ قَدْ یَعْلَمُ اللّٰهُ

કોઈ હિમાયતી ઔર મદદગાર ન પાએંગે ﴿۱۷﴾ અલ્લાહ તુમ મેં સે ઉન લોગોં કો જાનતા હૈ જો તુમ મેં સે

الْمُعَوِّقِیْنَ مِنْکُمْ وَالْقَآئِلِیْنَ لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَیْنَا ۚ

રોકનેવાલે હૈં ઔર જો અપને ભાઈયોં સે કેહતે હૈં કે હમારે પાસ આ જાઓ,

وَلَا یَاْتُوْنَ الْبَاْسَ اِلَّا قَلِیْلًا ۙ﴿۱۸﴾ اَشِحَّةً عَلَیْکُمْ ۚۖ

ઔર વો લડાઈ મેં કમ હી આતે હૈં ﴿۱۸﴾ વો તુમસે બુખ્લ કરતે હૈં,

فَاِذَا جَآءَ الْخَوْفُ رَاَیْتَهُمْ یَنْظُرُوْنَ اِلَیْکَ تَدُوْرُ

પસ જબ ખૌફ પેશ આતા હૈ તો આપ દેખતે હો કે વો આપકી તરફ ઈસ તરહ દેખને લગતે હૈં કે ઉનકી

اَعْیُنُهُمْ کَالَّذِیْ یُغْشٰی عَلَیْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَاِذَا

આંખેં ઉસ શખ્સ કી આંખોં કી તરહ ગર્દિશ કર રહી હૈં જિસ પર મોત કી બેહોશી તારી હો, ફિર જબ

ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوْکُمْ بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَی

ખતરા દુર હો જાતા હૈ તો વો માલ કી હિર્સ મેં તુમસે તેઝ ઝબાની કે સાથ

الْخَیْرِ ؕ اُولٰٓئِکَ لَمْ یُؤْمِنُوْا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ ؕ

મિલતે હૈં, યે લોગ યકીન નહીં લાએ તો અલ્લાહને ઉનકે આ'માલ બેકાર કર દિયે,

وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿۱۹﴾ يَحْسَبُوْنَ الْاَحْزَابَ
ઔર યે અલ્લાહ કે લિયે આસાન હૈ (૧૯) વો સમજતે હૈ કે ફ઼ોજેં અભી

لَمْ يَذْهَبُوْا ۚ وَاِنْ يَّاْتِ الْاَحْزَابُ يَوَدُّوْا لَوْ اَنَّهُمْ
ગઈ નહીં હૈં, ઔર અગર ફ઼ોજેં આ જાએં તો યે લોગ યહી પસંદ કરેં કે

بَادُوْنَ فِى الْاَعْرَابِ يَسْاَلُوْنَ عَنْ اَنْۢبَآئِكُمْ ۭ وَلَوْ
કાશ હમ બદ્દુઓં કે સાથ દેહાત મેં હોં તુમ્હારી ખબરેં પૂછતે રહેં, ઔર અગર

كَانُوْا فِيْكُمْ مَّا قٰتَلُوْٓا اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۲۰﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ
વો તુમ્હારે સાથ હોતે તો લડાઈ મેં કમ હી હિસ્સા લેતે (૨૰) યકીનન તુમ્હારે લિયે

فِىْ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ
અલ્લાહ કે રસૂલ મેં બેહતરીન નમૂના થા, ઉસ શખ્સ કે લિયે જો અલ્લાહ કા ઔર આખિરત કે

وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيْرًا ﴿۲۱﴾ وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُوْنَ
દિન કા ઉમ્મીદવાર હો ઔર કષ્રત સે અલ્લાહ કો યાદ કરે (૨૧) ઔર જબ ઈમાનવાલોંને ફ઼ોજોં કો

الْاَحْزَابَ ۙ قَالُوْا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ
દેખા તો ઉન્હોંને કહા કે યે વહી હૈ જિસકા અલ્લાહને ઔર ઉસકે રસૂલને હમસે વા'દા કિયા થા,

وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ ۡ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّآ اِيْمَانًا
ઔર અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલને સચ કહા, ઔર ઈસને ઉનકે ઈમાન ઔર ઈતાઅત મેં

وَّتَسْلِيْمًا ﴿۲۲﴾ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ رِجَالٌ صَدَقُوْا مَا
ઈઝાફ઼ા કર દિયા (૨૨) ઈમાનવાલોં મેં ઐસે લોગ ભી હૈં જિન્હોંને અલ્લાહ સે

عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضٰى نَحْبَهٗ وَمِنْهُمْ
કિયે હુએ અહદ કો પૂરા કર દિખાયા, પસ ઉનમેં સે કોઈ અપના ઝિમ્મા પૂરા કર ચુકા ઔર ઉનમેં સે

مَّنْ يَّنْتَظِرُ ۡ ۖ وَمَا بَدَّلُوْا تَبْدِيْلًا ﴿۲۳﴾ لِّيَجْزِىَ اللّٰهُ
કોઈ મુન્તઝિર હૈ, ઔર ઉન્હોંને ઝરા ભી તબ્દીલી નહીં કી (૨૩) તાકે અલ્લાહ સચ્ચોં કો

الصّٰدِقِيْنَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ اِنْ شَآءَ
ઉનકી સચ્ચાઈ કા બદલા દે ઔર મુનાફિકોં કો અઝાબ દે અગર ચાહે

اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۲۴﴾
યા ઉનકી તૌબા કબૂલ કરે, બેશક અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૨૪)

وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا بِغَيۡظِهِمۡ لَمۡ يَنَالُوۡا خَيۡرًا ؕ
ઔર અલ્લાહને મુન્કિરોં કો ઉનકે ગુસ્સે કે સાથ ફેર દિયા કે ઉનકી કુછ ભી મુરાદ પૂરી ન હુઈ, ઔર

وَكَفَى اللّٰهُ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ الۡقِتَالَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيۡزًا ۚ ﴿٢٥﴾
મો'મિનીન કી તરફ સે અલ્લાહ લડને કે લિયે કાફી હો ગયા, ઔર અલ્લાહ કુવ્વતવાલા, ઝબરદસ્ત હૈ (૨૫)

وَاَنۡزَلَ الَّذِيۡنَ ظَاهَرُوۡهُمۡ مِّنۡ اَهۡلِ الۡكِتٰبِ مِنۡ
ઔર અલ્લાહને ઉન એહ્‌લે કિતાબ કો જિન્હોંને હમ્લા આવરોં કા સાથીદયા ઉનકે કિલ્‍ઓં સે ઉતારા ઔર

صَيَاصِيۡهِمۡ وَقَذَفَ فِىۡ قُلُوۡبِهِمُ الرُّعۡبَ فَرِيۡقًا تَقۡتُلُوۡنَ
ઉસને ઉનકે દિલોં મેં રોબ ડાલ દિયા, તુમ ઉનકે એક ગિરોહ કો કત્લ કર રહે હો

وَتَاۡسِرُوۡنَ فَرِيۡقًا ۚ ﴿٢٦﴾ وَاَوۡرَثَكُمۡ اَرۡضَهُمۡ وَدِيَارَهُمۡ
ઔર એક ગિરોહ કો કેદ કર રહે હો (૨૬) ઔર ઉસને ઉનકી ઝમીન ઔર ઉનકે ઘરોં ઔર ઉનકે

وَاَمۡوَالَهُمۡ وَاَرۡضًا لَّمۡ تَطَـُٔوۡهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
માલોં કા તુમકો વારિષ બના દિયા ઔર ઐસી ઝમીન કા ભી જિસ પર તુમને કદમ નહીં રખ્ખા, ઔર

شَىۡءٍ قَدِيۡرًا ﴿٢٧﴾ ع يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ قُلۡ لِّاَزۡوَاجِكَ اِنۡ
અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત રખનેવાલા હૈ (૨૭) એ(પ્યારે)નબી! અપની બીવિયોં સે કેહ દીજિયે કે અગર

كُنۡتُنَّ تُرِدۡنَ الۡحَيٰوةَ الدُّنۡيَا وَزِيۡنَتَهَا فَتَعَالَيۡنَ
તુમ દુનિયા કી ઝિંદગી ઔર ઉસકી ઝીનત ચાહતી હો તો આઓ

اُمَتِّعۡكُنَّ وَاُسَرِّحۡكُنَّ سَرَاحًا جَمِيۡلًا ﴿٢٨﴾ وَاِنۡ كُنۡتُنَّ
મેં તુમકો કુછ માલ વ મતાઅ દે કર ખૂબી કે સાથ રુખ્સત કર દું (૨૮) ઔર અગર તુમ

تُرِدۡنَ اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ وَالدَّارَ الۡاٰخِرَةَ فَاِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ
અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કો ઔર આખિરત કે ઘર કો ચાહતી હો તો અલ્લાહને તુમ મેં સે

لِلۡمُحۡسِنٰتِ مِنۡكُنَّ اَجۡرًا عَظِيۡمًا ﴿٢٩﴾ يٰنِسَآءَ النَّبِىِّ
નેક કિરદારોં કે લિયે બડા અજ્ર મુહય્યા કર રખ્ખા હૈ (૨૯) એ(પ્યારે)નબી કી બીવિયોં!

مَنۡ يَّاۡتِ مِنۡكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ يُّضٰعَفۡ لَهَا
તુમ મેં સે જો કિસી ખુલી બેહયાઈ કા ઈર્તિકાબ કરેગી ઉસકો

الۡعَذَابُ ضِعۡفَيۡنِ ؕ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيۡرًا ﴿٣٠﴾
દોહ્‌રા અઝાબ દિયા જાએગા, ઔર યે અલ્લાહ કે લિયે આસાન હૈ (૩૦)

وَمَنۡ يَّقۡنُتۡ مِنۡكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُوۡلِهٖ وَتَعۡمَلۡ صَالِحًا

ઔર મેં તુમસે જો અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી ફરમાંબરદારી કરેગી ઔર નેક અમલ કરેગી તો હમ

نُّؤۡتِهَاۤ اَجۡرَهَا مَرَّتَيۡنِ ۙ وَاَعۡتَدۡنَا لَهَا رِزۡقًا كَرِيۡمًا ﴿٣١﴾

ઉસકો ઉસકા દોહ્‌રા અજ્ર દેંગે, ઔર હમને ઉસકે લિયે બાઈઝ્ઝત રોઝી તૈયાર કર રખ્ખી હે (૩૧)

يٰنِسَآءَ النَّبِىِّ لَسۡتُنَّ كَاَحَدٍ مِّنَ النِّسَآءِ اِنِ اتَّقَيۡتُنَّ

એ પ્યારે નબી કી બીવીયો! તુમ આમ ઔરતોં કી તરહ નહીં હો, અગર તુમ અલ્લાહ સે ડરો

فَلَا تَخۡضَعۡنَ بِالۡقَوۡلِ فَيَطۡمَعَ الَّذِىۡ فِىۡ قَلۡبِهٖ

તો તુમ લેહ્‌જે મેં નરમી ઈખ્તિયાર ન કરો કે જિસકે દિલ મેં બીમારી હે વો

مَرَضٌ وَّقُلۡنَ قَوۡلًا مَّعۡرُوۡفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرۡنَ فِىۡ بُيُوۡتِكُنَّ

લાલચ મેં પડ જાએ ઔર મુનાસિબ તરીકે કે મુતાબિક બાત કહો (૩૨) ઔર તુમ અપને ઘરોં મેં જમી રહો

وَلَا تَبَرَّجۡنَ تَبَرُّجَ الۡجَاهِلِيَّةِ الۡاُوۡلٰى وَاَقِمۡنَ الصَّلٰوةَ

ઔર સાબિકા જાહિલિય્યત કી તરહ દિખલાતી ન ફિરો, ઔર નમાઝ કાઈમ કરો

وَاٰتِيۡنَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعۡنَ اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ ؕ اِنَّمَا يُرِيۡدُ

ઔર ઝકાત અદા કરો ઔર અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી ઈતાઅત કરો, અલ્લાહ તો

اللّٰهُ لِيُذۡهِبَ عَنۡكُمُ الرِّجۡسَ اَهۡلَ الۡبَيۡتِ وَيُطَهِّرَكُمۡ

ચાહતા હે કે તુમ એહ્‌લે બૈત સે ગંદગી કો દૂર કરે ઔર તુમકો પૂરી તરહ

تَطۡهِيۡرًا ﴿٣٣﴾ وَاذۡكُرۡنَ مَا يُتۡلٰى فِىۡ بُيُوۡتِكُنَّ مِنۡ

પાક કર દે (૩૩) ઔર તુમ્હારે ઘરોં મેં અલ્લાહ કી આયતેં ઔર હિકમત કી જો તા'લીમ

اٰيٰتِ اللّٰهِ وَالۡحِكۡمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيۡفًا خَبِيۡرًا ﴿٣٤﴾

હોતી હે ઉસકો યાદ રખ્ખો, બેશક અલ્લાહ ભેદ જાનનેવાલા હે, ખબર રખનેવાલા હે (૩૪)

اِنَّ الۡمُسۡلِمِيۡنَ وَالۡمُسۡلِمٰتِ وَالۡمُؤۡمِنِيۡنَ وَالۡمُؤۡمِنٰتِ

બેશક ઈતાઅત કરનેવાલે મર્દ ઔર ઈતાઅત કરનેવાલી ઔરતેં, ઈમાનવાલે મર્દ ઔર ઈમાનવાલી ઔરતેં,

وَالۡقٰنِتِيۡنَ وَالۡقٰنِتٰتِ وَالصّٰدِقِيۡنَ وَالصّٰدِقٰتِ

ફરમાંબરદારી કરનેવાલે મર્દ ઔર ફરમાંબરદારી કરનેવાલી ઔરતેં, સચ બોલનેવાલે મર્દ ઔર સચ બોલને

وَالصّٰبِرِيۡنَ وَالصّٰبِرٰتِ وَالۡخٰشِعِيۡنَ وَالۡخٰشِعٰتِ

વાલી ઔરતેં, સબ્ર કરનેવાલે મર્દ ઔર સબ્ર કરનેવાલી ઔરતેં, ખુશૂઅ ઈખ્તિયાર કરનેવાલે મર્દ ઔર ખુશૂઅ

وَالْمُتَصَدِّقِيْنَ وَالْمُتَصَدِّقٰتِ وَالصَّآئِمِيْنَ وَالصّٰٓئِمٰتِ
ઈખ્તિયાર કરનેવાલી ઔરતેં સદકા દેનેવાલે મર્દ ઔર સદકા દેનેવાલી ઔરતેં, રોઝા રખનેવાલે મર્દ ઔર રોઝા

وَالْحٰفِظِيْنَ فُرُوْجَهُمْ وَالْحٰفِظٰتِ وَالذّٰكِرِيْنَ اللّٰهَ
રખનેવાલી ઔરતેં, અપની શર્મગાહોં કી હિફાઝત કરનેવાલે મર્દ ઔર હિફાઝત કરનેવાલી ઔરતેં ઔર

كَثِيْرًا وَّالذّٰكِرٰتِ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا
અલ્લાહ કો કષ્રત સે યાદ કરનેવાલે મર્દ ઔર યાદ કરનેવાલી ઔરતેં, ઈનકે લિયે અલ્લાહને મગ્ફિરત ઔર

عَظِيْمًا ﴿٣٥﴾ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَّلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ
બડા અજ્ર તૈયાર કર રખ્ખા હે (૩૫) ઔર કિસી મો'મિન મર્દ યા કિસી મો'મિન ઔરત કે લિયે ગુંજાઈશ નહીં હે કે

وَرَسُوْلُهٗٓ اَمْرًا اَنْ يَّكُوْنَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ ؕ
જબ અલ્લાહ ઔર ઉસકા રસૂલ કિસી મા'મલે કા ફૈસલા કર દેં તો ફિર ઉનકે લિયે ઉસમેં ઈખ્તિયાર બાકી રહે,

وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا مُّبِيْنًا ﴿٣٦﴾ وَاِذْ
ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી નાફરમાની કરેગા તો વો ખુલી ગુમરાહી મેં પડ ગયા (૩૬) ઔર જબ

تَقُوْلُ لِلَّذِيْٓ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاَنْعَمْتَ عَلَيْهِ اَمْسِكْ
આપ ઉસ શખ્સ સે કેહ રહે થે જિસ પર અલ્લાહને ઈન્આમ કિયા ઔર આપને ભી એહ્સાન કિયા કે અપની

عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِيْ فِيْ نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ
બીવી કો રોકે રખ્ખો ઔર અલ્લાહ સે ડરો, ઔર આપ અપને દિલ મેં વો બાત છુપાએ હુએ થે જિસકો અલ્લાહ

مُبْدِيْهِ وَتَخْشَى النَّاسَ ۚ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشٰىهُ ؕ
ઝાહિર કરનેવાલા થા, ઔર આપ લોગોં સે ડર રહે થે, હાલાંકે અલ્લાહ ઝયાદહ હકદાર હે કે આપ ઉસસે ડરો,

فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنٰكَهَا لِكَيْ لَا يَكُوْنَ
ફિર જબ ઝેદ ઉસસે અપની ગર્ઝ તમામ કર ચુકા તો હમને આપસે ઉસકા નિકાહ કર દિયા, તાકે મુસલમાનોં પર

عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ حَرَجٌ فِيْٓ اَزْوَاجِ اَدْعِيَآئِهِمْ اِذَا قَضَوْا
અપને મુંહ બોલે બેટોં કી બીવીયોં કે બારે મેં કુછ તંગી ન રહે જબકે વો ઉનસે અપની ગર્ઝ

مِنْهُنَّ وَطَرًا ؕ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٣٧﴾ مَا كَانَ عَلَى
તમામ કર લેં, ઔર અલ્લાહ કા હુકમ હોનેવાલા હી થા (૩૭) પૈગમ્બર કે લિયે

النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيْمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهٗ ؕ سُنَّةَ اللّٰهِ
ઉસમેં કોઈ હરજ નહીં જો અલ્લાહને ઉસકે લિયે મુકર્રર કર દિયા હો, યહી અલ્લાહ કી સુન્નત

فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ؕ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا
ઉન પૈગમ્બરોં કે મા'મલે મેં રહી હૈ જો પેહલે ગુઝર ચુકે હૈં, ઔર અલ્લાહ કા હુકમ એક કત્અી

مَّقْدُوْرًا ۙ۝٣٨ الَّذِيْنَ يُبَلِّغُوْنَ رِسٰلٰتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهٗ
ફૈસલા હોતા હૈ (૩૮) વો(પૈગમ્બર) અલ્લાહ કે પૈગામોં કો પહુંચાતે થે ઔર ઉસી સે ડરતે થે

وَلَا يَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ۝٣٩
ઔર અલ્લાહ કે સિવા કિસી સે નહીં ડરતે થે, ઔર અલ્લાહ હિસાબ લેને કે લિયે કાફી હૈ (૩૯)

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَآ اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلٰكِنْ
મુહમ્મદ(સ.અ.વ.) તુમ્હારે મર્દોં મેં સે કિસી કે બાપ નહીં હૈં લેકિન વો

رَّسُوْلَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
અલ્લાહ કે રસૂલ ઔર નબીયોં કે ખાતમ હૈં, ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કા

عَلِيْمًا ۝٤٠ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا
ઈલ્મ રખનેવાલા હૈ (૪૦) એ ઈમાનવાલો! અલ્લાહ કો બહોત ઝયાદહ

كَثِيْرًا ۙ۝٤١ وَّسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ۝٤٢ هُوَ الَّذِيْ
યાદ કરો (૪૧) ઔર ઉસકી તસ્બીહ કરો સુબ્હ ઔર શામ (૪૨) વહી હૈ જો

يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ
તુમ પર રહમત ભેજતા હૈ ઔર ઉસકે ફરિશ્તે ભી, તાકે તુમકો અંધેરોં સે નિકાલ કર

اِلَى النُّوْرِ ؕ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَحِيْمًا ۝٤٣ تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ
રોશની મેં લાએ, ઔર વો મો'મિનોં પર બહોત મહેરબાન હૈ (૪૩) જિસ રોઝ વો ઉસસે મિલેંગે ઉનકા

يَلْقَوْنَهٗ سَلٰمٌ ۚۖ وَّاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيْمًا ۝٤٤ يٰٓاَيُّهَا
ઈસ્તિક્બાલ સલામ સે હોગા, ઔર ઉસને ઉનકે લિયે બાઈઝ્ઝત સિલા તૈયાર કર રખ્ખા હૈ (૪૪) એ(પ્યારે)

النَّبِيُّ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ۙ۝٤٥
નબી! હમને આપકો ગવાહી દેનેવાલા ઔર ખુશખબરી દેનેવાલા ઔર ડરાનેવાલા બના કર ભેજા હૈ (૪૫)

وَّدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ وَسِرَاجًا مُّنِيْرًا ۝٤٦ وَبَشِّرِ
ઔર અલ્લાહ કી તરફ ઉસકે હુકમ સે દા'વત દેનેવાલા ઔર એક રોશન ચિરાગ (૪૬) ઔર મો'મિનોં કો

الْمُؤْمِنِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيْرًا ۝٤٧
બશારત દે દીજિયે કે ઉનકે લિયે અલ્લાહ કી તરફ સે બહોત બડા ફઝ્લ હૈ (૪૭)

وَلَا تُطِعِ الۡكٰفِرِيۡنَ وَالۡمُنٰفِقِيۡنَ وَدَعۡ اَذٰٮهُمۡ وَتَوَكَّلۡ

ઔર આપ કાફિરોં ઔર મુનાફિકોં કી બાત ન માનિયે ઔર ઉનકે સતાને કો નઝર અંદાઝ કીજિયે ઔર

عَلَى اللّٰهِ‌ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيۡلًا ﴿۴۸﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا

અલ્લાહ પર ભરોસા રખિયે, ઔર અલ્લાહ ભરોસે કે લિયે કાફી હૈ (૪૮) એ ઈમાનવાલો!

اِذَا نَكَحۡتُمُ الۡمُؤۡمِنٰتِ ثُمَّ طَلَّقۡتُمُوۡهُنَّ مِنۡ قَبۡلِ اَنۡ

જબ તુમ મો'મિન ઔરતોં સે નિકાહ કરો ફિર ઉનકો હાથ લગાને સે પેહલે તલાક દે દો

تَمَسُّوۡهُنَّ فَمَا لَـكُمۡ عَلَيۡهِنَّ مِنۡ عِدَّةٍ تَعۡتَدُّوۡنَهَا‌ ۚ

તો ઉનકે બારે મેં તુમ પર કોઈ ઈદ્દત લાઝિમ નહીં હૈ જિસકા તુમ શુમાર કરો,

فَمَتِّعُوۡهُنَّ وَسَرِّحُوۡهُنَّ سَرَاحًا جَمِيۡلًا ﴿۴۹﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ

પસ ઉનકો કુછ સામાન દે દો ઔર ખૂબી કે સાથ ઉનકો રુખ્સત કર દો (૪૯) એ (પ્યારે) નબી!

اِنَّاۤ اَحۡلَلۡنَا لَكَ اَزۡوَاجَكَ الّٰتِىۡۤ اٰتَيۡتَ اُجُوۡرَهُنَّ وَمَا

હમને આપકે લિયે હલાલ કર દેં આપકી વો બીવિયાં જિનકા મહર આપ દે ચુકે હો ઔર વો ઔરતેં ભી જો

مَلَكَتۡ يَمِيۡنُكَ مِمَّاۤ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلَيۡكَ وَبَنٰتِ عَمِّكَ وَبَنٰتِ

આપકી મમ્લૂકા હૈં, જો અલ્લાહને ગનીમત કે તોર પર આપકો દી હૈં, ઔર આપકે ચચા કી બેટિયાં ઔર

عَمّٰتِكَ وَبَنٰتِ خَالِكَ وَبَنٰتِ خٰلٰتِكَ الّٰتِىۡ هَاجَرۡنَ مَعَكَ ۡ

આપકી ફૂફિયોં કી બેટિયાં ઔર આપકે મામુઓં કી બેટિયાં ઔર આપકે ખાલાઓં કી બેટિયાં જિન્હોંને

وَامۡرَاَةً مُّؤۡمِنَةً اِنۡ وَّهَبَتۡ نَفۡسَهَا لِلنَّبِىِّ اِنۡ اَرَادَ النَّبِىُّ

આપ કે સાથ હિજરત કી હો, ઔર ઉસ મુસલમાન ઔરત કો ભી જો અપને આપકો પૈગમ્બર કો દે દે,

اَنۡ يَّسۡتَنۡكِحَهَا ۖ خَالِصَةً لَّكَ مِنۡ دُوۡنِ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ‌ ؕ

બશર્તે કે પૈગમ્બર ઉસકો નિકાહ મેં લાના ચાહે, યે ખુસૂસિય્યત સિર્ફ આપકે લિયે હૈ ન કે દૂસરે મો'મિનોં કે

قَدۡ عَلِمۡنَا مَا فَرَضۡنَا عَلَيۡهِمۡ فِىۡۤ اَزۡوَاجِهِمۡ وَمَا مَلَكَتۡ

લિયે, હમકો મા'લૂમ હૈ જો હમને ઉન પર ઉનકી બીવીયોં ઔર ઉનકી લૌંડિયોં કે બાબ મેં

اَيۡمَانُهُمۡ لِكَيۡلَا يَكُوۡنَ عَلَيۡكَ حَرَجٌ‌ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوۡرًا

ફર્ઝ કિયા હૈ, તાકે આપ પર કોઈ તંગી ન રહે, ઔર અલ્લાહ બખ્શનેવાલા,

رَّحِيۡمًا ﴿۵۰﴾ تُرۡجِىۡ مَنۡ تَشَآءُ مِنۡهُنَّ وَتُـئۡوِىۡۤ اِلَيۡكَ مَنۡ

મહેરબાન હૈ (૫૦) આપ ઉનમેં સે જિસકો ચાહો દૂર રખ્ખો ઔર જિસકો ચાહો

تَشَآءُ ؕ وَمَنِ ابۡتَغَيۡتَ مِمَّنۡ عَزَلۡتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكَ ؕ
અપને પાસ રખ્ખો, ઔર જિનકો દૂર કિયા થા ઉનમેં સે ફિર કિસીકો તલબ કરો તબ ભી આપ પર કોઈ

ذٰلِكَ اَدۡنٰٓى اَنۡ تَقَرَّ اَعۡيُنُهُنَّ وَلَا يَحۡزَنَّ وَيَرۡضَيۡنَ
ગુનાહ નહીં, ઈસમેં ઝયાદહ ઉમ્મીદ હૈ કે ઉનકી આંખેં ઠંડી રહેંગી ઔર વો ગમગીન ન હોંગી, ઔર વો

بِمَآ اٰتَيۡتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ؕ وَاللّٰهُ يَعۡلَمُ مَا فِىۡ قُلُوۡبِكُمۡ ؕ
ઉસ પર રાઝી રહેંગી જો આપ ઉન સબકો દો, ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ જો તુમ્હારે દિલોં મેં હૈ,

وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيۡمًا حَلِيۡمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَآءُ مِنۡۢ
ઔર અલ્લાહ જાનનેવાલા, બુર્દબાર હૈ (૫૧) ઉનકે અલાવહ ઔર ઔરતેં આપકે લિયે

بَعۡدُ وَلَاۤ اَنۡ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنۡ اَزۡوَاجٍ وَّلَوۡ اَعۡجَبَكَ
હલાલ નહીં હૈં, ઔર ન યે દુરુસ્ત હૈ કે આપ ઈનકી જગહ દૂસરી બીવીયાં કર લેં, અગરચે ઉનકી સૂરત

حُسۡنُهُنَّ اِلَّا مَا مَلَكَتۡ يَمِيۡنُكَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
આપકો અચ્છી લગે મગર જો આપકી મમ્લૂકા હો, ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર

شَىۡءٍ رَّقِيۡبًا ﴿٥٢﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَا تَدۡخُلُوۡا بُيُوۡتَ
નિગરાન હૈ (૫૨) એ ઈમાનવાલો! નબી કે ઘરોં મેં મત જાયા કરો

النَّبِىِّ اِلَّاۤ اَنۡ يُّؤۡذَنَ لَـكُمۡ اِلٰى طَعَامٍ غَيۡرَ نٰظِرِيۡنَ
મગર જિસ વકત તુમકો ખાને કે લિયે ઈજાઝત દી જાએ, ઐસે તોર પર કે ઉસકી તૈયારી કે

اِنٰٮهُ وَلٰـكِنۡ اِذَا دُعِيۡتُمۡ فَادۡخُلُوۡا فَاِذَا طَعِمۡتُمۡ
મુન્તઝિર ન રહો, લેકિન જબ તુમકો બુલાયા જાએ તો દાખિલ હો જાઓ, ફિર જબ તુમ ખા ચુકો

فَانۡتَشِرُوۡا وَلَا مُسۡتَاۡنِسِيۡنَ لِحَدِيۡثٍ ؕ اِنَّ ذٰلِكُمۡ كَانَ
તો ઉઠ કર ચલે જાઓ ઔર બાતોં મેં લગે હુએ બૈઠે ન રહો, ઈસ બાત સે નબી કો

يُؤۡذِى النَّبِىَّ فَيَسۡتَحۡىٖ مِنۡكُمۡ ز وَاللّٰهُ لَا يَسۡتَحۡىٖ مِنَ
નાગવારી હોતી હૈ મગર વો તુમ્હારા લિહાઝ કરતે હૈં, ઔર અલ્લાહ હક બાત કેહને મેં કિસીકા

الۡحَـقِّ ؕ وَاِذَا سَاَلۡتُمُوۡهُنَّ مَتَاعًا فَسۡـَٔلُوۡهُنَّ مِنۡ وَّرَآءِ
લિહાઝ નહીં કરતા, ઔર જબ તુમ રસૂલ કી બીવીયોં સે કોઈ ચીઝ માંગો તો પર્દે કી ઓટ સે

حِجَابٍ ؕ ذٰلِكُمۡ اَطۡهَرُ لِقُلُوۡبِكُمۡ وَقُلُوۡبِهِنَّ ؕ وَمَا كَانَ
માંગો, યે તરીકા તુમ્હારે દિલોં કે લિયે ઝયાદહ પાકીઝા હૈ ઔર ઉનકે દિલોં કે લિયે ભી, ઔર તુમ્હારે લિયે

لَكُمۡ اَنۡ تُؤۡذُوۡا رَسُوۡلَ اللّٰهِ وَلَاۤ اَنۡ تَنۡكِحُوۡۤا اَزۡوَاجَهٗ
જાઈઝ નહીં કે તુમ અલ્લાહ કે રસૂલ કો તકલીફ દો ઔર ન યે જાઈઝ હૈ કે તુમ ઉનકે બાદ

مِنۡۢ بَعۡدِهٖۤ اَبَدًا ؕ اِنَّ ذٰلِكُمۡ كَانَ عِنۡدَ اللّٰهِ عَظِيۡمًا ﴿۵۳﴾
ઉનકી બીવીયોં સે કભી નિકાહ કરો, યે અલ્લાહ કે નઝદીક બડી ભારી બાત હૈ (૫૩)

اِنۡ تُبۡدُوۡا شَيۡـًٔا اَوۡ تُخۡفُوۡهُ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَىۡءٍ
તુમ કિસી ચીઝ કો ઝાહિર કરો યા ઉસકો છુપાઓ તો અલ્લાહ હર ચીઝ કો

عَلِيۡمًا ﴿۵۴﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيۡهِنَّ فِىۡۤ اٰبَآئِهِنَّ وَلَاۤ اَبۡنَآئِهِنَّ
જાનનેવાલા હૈ (૫૪) પૈગમ્બર કી બીવીયોં પર અપને બાપોં કે બારે મેં કોઈ ગુનાહ નહીં હૈ ઔર ન અપને

وَلَاۤ اِخۡوَانِهِنَّ وَلَاۤ اَبۡنَآءِ اِخۡوَانِهِنَّ وَلَاۤ اَبۡنَآءِ
બેટોં કે બારે મેં ઔર ન અપને ભાઈયોં કે બારે મેં ઔર ન અપને ભતીજોં કે બારે મેં ઔર ન અપને ભાંજોં કે

اَخَوٰتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتۡ اَيۡمَانُهُنَّ ۚ
બારે મેં ઔર ન અપની ઔરતોં કે બારે મેં ઔર ન અપની લૌડિયોં કે બારે મેં,

وَاتَّقِيۡنَ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ شَهِيۡدًا ﴿۵۵﴾
ઔર અલ્લાહ સે ડરતી રહો, બેશક અલ્લાહ હર ચીઝ પર નિગાહ રખતા હૈ (૫૫)

اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوۡنَ عَلَى النَّبِىِّ ؕ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ
બેશક અલ્લાહ ઔર ઉસકે ફરિશ્તે નબી પર રહમત ભેજતે હૈં, એ ઈમાન

اٰمَنُوۡا صَلُّوۡا عَلَيۡهِ وَسَلِّمُوۡا تَسۡلِيۡمًا ﴿۵۶﴾ اِنَّ الَّذِيۡنَ
વાલો! તુમ ભી ઉસ પર દુરૂદ વ સલામ ભેજો (૫૬) બેશક જો લોગ

يُؤۡذُوۡنَ اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِى الدُّنۡيَا
અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કો અઝિય્યત દેતે હૈં, અલ્લાહને ઉન પર દુનિયા ઔર આખિરત મેં

وَالۡاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ لَهُمۡ عَذَابًا مُّهِيۡنًا ﴿۵۷﴾ وَالَّذِيۡنَ
લા'નત કી ઔર ઉનકે લિયે ઝલીલ કરનેવાલા અઝાબ તૈયાર કર રખ્ખા હૈ (૫૭) ઔર જો લોગ

يُؤۡذُوۡنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ وَالۡمُؤۡمِنٰتِ بِغَيۡرِ مَا اكۡتَسَبُوۡا
મો'મિન મર્દોં ઔર મો'મિન ઔરતોં કો અઝિય્યત દેતે હૈં બગૈર ઈસકે કે ઉન્હોંને કુછ કિયા હો

فَقَدِ احۡتَمَلُوۡا بُهۡتَانًا وَّاِثۡمًا مُّبِيۡنًا ﴿۵۸﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ قُلۡ
તો ઉન્હોંને બોહ્તાન કા ઔર સરીહ ગુનાહ કા બોજ ઉઠાયા (૫૮) એ (પ્યારે) નબી! અપની બીવીયોં સે

منزل ۵

لِّاَزْوَاجِكَ وَبَنٰتِكَ وَنِسَآءِ الْمُؤْمِنِيْنَ يُدْنِيْنَ عَلَيْهِنَّ

ઔર અપની બેટિયોં સે ઔર મુસલમાનોં કી ઔરતોં સે કેહ દીજિયે કે અપને ઉપર અપની ચાદરેં થોડી સી

مِنْ جَلَابِيْبِهِنَّ ؕ ذٰلِكَ اَدْنٰۤى اَنْ يُّعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ؕ

નીચે કર લિયા કરેં, ઈસસે ઉનકી પેહચાન જલ્દી હો જાએગી તો વો સતાઈ ન જાએંગી,

وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٥٩﴾ لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنٰفِقُوْنَ

ઔર અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હે﴿٥٩﴾ મુનાફિકીન ઔર વો લોગ જિનકે દિલોં મેં

وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْمُرْجِفُوْنَ فِي الْمَدِيْنَةِ

રોગ હે ઔર જો મદીના મેં જુઠી ખબરેં ફૈલાનેવાલે હેં, અગર વો બાઝ ન આએ તો હમ આપકો ઉનકે પીછે

لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُوْنَكَ فِيْهَاۤ اِلَّا قَلِيْلًا ۛۚ ﴿٦٠﴾

લગા દેંગે ફિર વો તુમ્હારે સાથ મદીને મેં બહોત કમ રેહને પાએંગે﴿٦٠﴾

مَّلْعُوْنِيْنَ ۛۚ اَيْنَمَا ثُقِفُوْۤا اُخِذُوْا وَقُتِّلُوْا تَقْتِيْلًا ﴿٦١﴾

ફિટ્કારે હુએ, જહાં પાએ જાએંગે પકડે જાએંગે ઔર બુરી તરહ મારે જાએંગે﴿٦١﴾

سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ

યે અલ્લાહ કા દસ્તૂર હે ઉન લોગોં કે બારે મેં જો પેહલે ગુઝર ચુકે હેં, ઔર આપ અલ્લાહ કે દસ્તૂર મેં

اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿٦٢﴾ يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ؕ قُلْ اِنَّمَا

કોઈ તબ્દીલ ન પાઓગે﴿٦٢﴾ લોગ આપસે કયામત કે બારે મેં પૂછતે હેં, કેહ દીજિયે કે ઉસકા

عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُوْنُ

ઈલ્મ તો સિર્ફ અલ્લાહ કે પાસ હે, ઔર આપકો કયા ખબર શાયદ કયામત કરીબ આ લગી

قَرِيْبًا ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ وَاَعَدَّ لَهُمْ سَعِيْرًا ۙ ﴿٦٤﴾

હો﴿٦٣﴾બેશક અલ્લાહને મુન્કિરોં કો રહમત સે દૂર કર દિયા હે ઔર ઉનકે લિયે ભડકતી હુઈ આગ તૈયાર કર રખ્ખી હે﴿٦٤﴾

خٰلِدِيْنَ فِيْهَاۤ اَبَدًا ۚ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ۚ ﴿٦٥﴾

ઉસમેં વો હમેશા રહેંગે, વો ન કોઈ હામી પાએંગે ઔર ન કોઈ મદદગાર﴿٦٥﴾

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُوْلُوْنَ يٰلَيْتَنَاۤ اَطَعْنَا

જિસ દિન ઉનકે ચેહરે આગ મેં ઉલટ પુલટ કિયે જાએંગે, વો કહેંગે:એ કાશ! હમને અલ્લાહ કી ઈતાઅત કી

اللّٰهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلَا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوْا رَبَّنَاۤ اِنَّاۤ اَطَعْنَا سَادَتَنَا

હોતી ઔર હમને રસૂલ કી ઈતાઅત કી હોતી﴿٦٦﴾ ઔર વો કહેંગે કે એ હમારે રબ! હમને અપને સરદારોં

وَكُبَرَآءَنَا فَاَضَلُّوْنَا السَّبِيْلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَآ اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ

ઔર અપને બડોં કા કેહના માના તો ઉન્હોંને હમકો રાસ્તે સે ભટકા દિયા (૬૭) એ હમારે રબ! ઉનકો દોહ્‌રા

مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيْرًا ﴿٦٨﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ

અઝાબ દે ઔર ઉન પર ભારી લા'નત કર (૬૮) એ ઈમાન વાલો!

ع ٥

اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اٰذَوْا مُوْسٰى فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ

તુમ ઉન લોગોં કી તરહ ન બનો જિન્હોંને મૂસા(અ.સ.)કો અઝિય્યત પહુંચાઈ તો અલ્લાહને ઉસકો

مِمَّا قَالُوْا ؕ وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيْهًا ﴿٦٩﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ

ઉન બાતોં સે બરી ષાબિત કિયા, ઔર વો અલ્લાહ કે નઝદીક બાઈઝ્‌ઝત થે (૬૯) એ ઈમાન

اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ﴿٧٠﴾ يُّصْلِحْ

વાલો! અલ્લાહ સે ડરો ઔર દુરુસ્ત બાત કહો (૭૦) વો તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે આ'માલ

لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ؕ وَمَنْ

સુધારેગા ઔર તુમસે તુમ્હારે ગુનાહોં કો બખ્શ દેગા, ઔર જો શખ્સ

يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿٧١﴾ اِنَّا

અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી ઈતાઅત કરે, ઉસને બડી કામયાબી હાસિલ કી (૭૧) હમને

منزل ٥

عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ

અમાનત કો આસમાનોં ઔર ઝમીન ઔર પહાડોં કે સામને પેશ કિયા

فَاَبَيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا

તો ઉન્હોંને ઉસકો થામને સે ઈન્કાર કિયા ઔર વો ઉસસે ડર ગયે, ઔર ઈન્સાનને ઉસકો

الْاِنْسَانُ ؕ اِنَّهٗ كَانَ ظَلُوْمًا جَهُوْلًا ﴿٧٢﴾ لِّيُعَذِّبَ اللّٰهُ

ઉઠા લિયા, બેશક વો ઝાલિમ ઔર જાહિલ થા (૭૨) તાકે અલ્લાહ મુનાફિક મર્દોં

الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكٰتِ

ઔર મુનાફિક ઔરતોં કો ઔર મુશ્રિક મર્દોં ઔર મુશ્રિક ઔરતોં કો સઝા દે,

وَيَتُوْبَ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ

ઔર મો'મિન મર્દોં ઔર ઔરતોં પર તવજ્જુહ ફરમાએ, ઔર અલ્લાહ

غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧٣﴾

બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૭૩)

ع ٦

સૂરએ સબા મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૬ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૫૪ આયતેં ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૫૮ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૩૪ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ લુકમાન કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૫૧૨) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૮૩૩) કલિમાત હૈં

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَلَهُ

તમામ તા'રીફેં અલ્લાહ કે લિયે હૈં, જિસકા વો સબ કુછ હૈ જા આસમાનોં મેં હૈ ઔર જો ઝમીન મેં હૈ ઔર

الْحَمْدُ فِی الْاٰخِرَةِ ؕ وَهُوَ الْحَكِیْمُ الْخَبِیْرُ ① یَعْلَمُ مَا یَلِجُ

ઉસી કી તા'રીફ હૈ આખિરત મેં, ઔર વો હિકમતવાલા, જાનનેવાલા હૈ ① વો જાનતા હૈ જો કુછ ઝમીન કે

فِی الْاَرْضِ وَمَا یَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا یَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا

અંદર દાખિલ હોતા હૈ ઔર જો કુછ ઉસસે નિકલતા હૈ ઔર જો આસમાન સે ઉતરતા હૈ ઔર જો

یَعْرُجُ فِیْهَا ؕ وَهُوَ الرَّحِیْمُ الْغَفُوْرُ ② وَقَالَ الَّذِیْنَ

ઉસમેં ચળ્હતા હૈ, ઔર વો રહમતવાલા, બખ્શનેવાલા હૈ ② ઔર જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા

كَفَرُوْا لَا تَاْتِیْنَا السَّاعَةُ ؕ قُلْ بَلٰی وَرَبِّیْ لَتَاْتِیَنَّكُمْ ۙ

વો કેહતે હૈં કે હમ પર કયામત નહીં આએગી, કેહ દીજિયે કે કયૂં નહીં, કસમ હૈ ગૈબ કો જાનનેવાલે

عٰلِمِ الْغَیْبِ ۚ لَا یَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِی السَّمٰوٰتِ

મેરે પરવરદિગાર કી! વો ઝરૂર તુમ પર આએગી, ઉસસે ઝર્રા બરાબર કોઈ ચીઝ મખ્ફી નહીં, ન

وَلَا فِی الْاَرْضِ وَلَاۤ اَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَاۤ اَكْبَرُ اِلَّا فِیْ

આસમાનોં મેં ઔર ન ઝમીન મેં, ઔર ન કોઈ ચીઝ ઉસસે છોટી ઔર ન બડી, મગર વો એક

كِتٰبٍ مُّبِیْنٍ ③ ۙ لِّیَجْزِیَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ

ખુલી કિતાબ મેં હૈ ③ તાકે વો ઉન લોગોં કો બદલા દે જો ઈમાન લાએ ઔર નેક કામ કિયે,

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِیْمٌ ④ وَالَّذِیْنَ سَعَوْ

યહી લોગ હૈં જિનકે લિયે માફી હૈ ઔર ઈઝ્ઝત કી રોઝી ④ ઔર જિન લોગોંને હમારી

فِیْۤ اٰیٰتِنَا مُعٰجِزِیْنَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ

આયતોં કો આજિઝ કરને કી કોશિશ કી, ઉનકે લિયે સખ્તી ભરા દર્દનાક

اَلِیْمٌ ⑤ وَیَرَی الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ الَّذِیْۤ اُنْزِلَ

અઝાબ હૈ ⑤ ઔર જિનકો ઈલ્મ દિયા ગયા હૈ વો ઉસ ચીઝ કો જો આપકે રબ કી તરફ સે

اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ هُوَ الْحَقَّ ۙ وَيَهْدِيْۤ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ
આપકે પાસ ભેજા ગયા હૈ, જાનતે હૈં કે વો હક હૈ ઔર વો ખુદાએ અઝીઝ વ હમીદ કા

الْحَمِيْدِ ۝٦ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلٰى
રાસ્તા દિખાતા હૈ (૬) ઔર જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા વો કેહતે હૈં: કયા હમ તુમકો એક ઐસા આદમી બતાએં

رَجُلٍ يُّنَبِّئُكُمْ اِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۙ اِنَّكُمْ لَفِيْ
જો તુમકો ખબર દેતા હૈ કે જબ તુમ બિલ્કુલ રૈઝહ રૈઝહ હો જાઓગે તો ફિર તુમકો (કયામત કે દિન)નયે

خَلْقٍ جَدِيْدٍ ۝٧ اَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَمْ بِهٖ جِنَّةٌ ؕ
સિરે સે બનના હૈ (૭) કયા ઉસને અલ્લાહ પર જૂઠ બાંધા હૈ યા ઉસકો કિસી તરહ કા જુનૂન હૈ?

بَلِ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلٰلِ
બલ્કે જો લોગ આખિરત પર યકીન નહીં રખતે વહી અઝાબ મેં ઔર દૂર કી ગુમરાહી મેં

الْبَعِيْدِ ۝٨ اَفَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
મુબ્તલા હૈં (૮) તો કયા ઉન્હોંને આસમાન ઔર ઝમીન કી તરફ નઝર નહીં કી જો ઉનકે આગે હૈ

مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنْ نَّشَاْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْاَرْضَ
ઔર ઉનકે પીછે ભી, અગર હમ ચાહેં તો ઉનકો ઝમીન મેં ધંસા દેં

اَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَآءِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
યા ઉન પર આસમાન સે ટુકડે ગિરા દેં, બેશક ઈસમેં નિશાની હૈ હર ઉસ બંદે કે લિયે જો મુતવજજેહ

لَاٰيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ۝٩ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ مِنَّا
હોનેવાલા હો (૯) ઔર હમને દાઉદ(અ.સ.)કો અપની તરફ સે બડી નેઅમત દી, એ પહાડો! તુમ ભી ઉસકે

فَضْلًا ؕ يٰجِبَالُ اَوِّبِيْ مَعَهٗ وَالطَّيْرَ ۚ وَاَلَنَّا لَهُ
સાથ તસ્બીહ કરને મેં શિર્કત કરો, ઔર ઈસી તરહ પરિન્દોં કો ભી હુકમ દિયા, ઔર હમને ઉસકે લિયે લોહે કો

الْحَدِيْدَ ۝١٠ اَنِ اعْمَلْ سٰبِغٰتٍ وَّقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوْا
નરમ કર દિયા (૧૦) કે તુમ કુશાદા ઝિરહેં બનાઓ ઔર કડિયોં કો અંદાઝે સે જોડો ઔર નેક અમલ કરો, જો કુછ

صَالِحًا ؕ اِنِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝١١ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيْحَ
તુમ કરતે હો ઉસકો મેં દેખ રહા હું (૧૧) ઔર સુલેમાન(અ.સ.)કે લિયે હમને હવા કો તાબેઅ કર દિયા, ઉસકી

غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَّرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۚ وَاَسَلْنَا لَهٗ عَيْنَ الْقِطْرِ ؕ
સુબ્હ કી મંઝિલ એક મહીને કી હોતી ઔર ઉસકી શામ કી મંઝિલ એક મહીને કી, ઔર હમને ઉસકે લિયે તાંબે

وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَّعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهٖ ؕ وَمَنْ
ઔર જિન્નાત મેં સે ઐસે થે જો ઉસકે રબ કે હુકમ સે ઉસકે આગે કામ કરતે થે, ઔર ઉનમેં સે

يَّزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيْرِ ﴿١٢﴾
જો કોઈ હમારે હુકમ સે ફિરે તો હમ ઉસકો આગ કા અઝાબ ચખાએંગે ﴿١٢﴾

يَعْمَلُوْنَ لَهٗ مَا يَشَآءُ مِنْ مَّحَارِيْبَ وَتَمَاثِيْلَ وَجِفَانٍ
વો ઉસકે લિયે બનાતે જો વો ચાહતા, ઈમારતેં ઔર તસ્વીરેં ઔર હૌઝ

كَالْجَوَابِ وَقُدُوْرٍ رّٰسِيٰتٍ ؕ اِعْمَلُوْٓا اٰلَ دَاوٗدَ شُكْرًا ؕ
જૈસે લગન ઔર જમી હુઈ દેગેં, એ આલે દાઉદ! શુક્રગુઝારી કે સાથ અમલ કરો,

وَقَلِيْلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُوْرُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ
ઔર મેરે બંદોં મેં કમ હી શુક્રગુઝાર હૈં ﴿١٣﴾ ફિર જબ હમને ઉસ પર મૌત કા ફૈસલા

الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى مَوْتِهٖٓ اِلَّا دَآبَّةُ الْاَرْضِ تَاْكُلُ
નાફિઝ કિયા તો કિસી ચીઝને ઉનકો ઉસકે મરને કા પતા નહીં દિયા મગર ઝમીન કે કીડે ને જો ઉસકે અસા

مِنْسَاَتَهٗ ۚ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ اَنْ لَّوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ
કો ખાતા થા, પસ જબ વો ગિર પડા તબ જિન્નાત પર ખુલા કે અગર વો ગૈબ કો

الْغَيْبَ مَا لَبِثُوْا فِي الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ﴿١٤﴾ لَقَدْ كَانَ
જાનતે તો ઈસ ઝિલ્લત કી મુસીબત મેં ન રેહતે ﴿١٤﴾ સબા કે લિયે

لِسَبَاٍ فِيْ مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ ۚ جَنَّتٰنِ عَنْ يَّمِيْنٍ وَّشِمَالٍ ۬ؕ
ઉનકે અપને મસ્કન મેં નિશાની થી, દો બાગ દાયેં ઔર બાએં,

كُلُوْا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ؕ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ
અપને રબ કે રિઝ્ક સે ખાઓ ઔર ઉસકા શુક્ર કરો, ઉમ્દા શહર

وَّرَبٌّ غَفُوْرٌ ﴿١٥﴾ فَاَعْرَضُوْا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ
ઔર બખ્શનેવાલા રબ ﴿١٥﴾ પસ ઉન્હોંને મુંહ ફૈરા તો હમને ઉન પર બંદ કા સેલાબ ભેજ દિયા

وَبَدَّلْنٰهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَّاَثْلٍ
ઔર .નકે બાગોં કો દો ઐસે બાગોં સે બદલ દિયા જિનમેં બદ્ મઝા ફલ ઔર જાવ કે દરખ્ત

وَّشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيْلٍ ﴿١٦﴾ ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِمَا كَفَرُوْا ؕ
ઔર કુછ થોડે સે બૈર થે ﴿١٦﴾ યે હમને ઉનકી નાશુક્રી કા બદલા દિયા,

وَهَلْ نُجٰزِيْٓ اِلَّا الْكَفُوْرَ ﴿۱۷﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ

ઔર ઐસા બદલા હમ ઉસી કો દેતે હૈં જો નાશુક્રા હુવા ﴿۱۷﴾ ઔર હમને ઉનકે ઔર ઉનકી બસ્તિયોં કે

الْقُرَى الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَّقَدَّرْنَا فِيْهَا

દરમિયાન જહાં હમને બરકત રખ્ખી થી ઐસી બસ્તિયાં આબાદ કીં જો નઝર આતી થીં, ઔર હમને ઉનકે

السَّيْرَ ؕ سِيْرُوْا فِيْهَا لَيَالِيَ وَاَيَّامًا اٰمِنِيْنَ ﴿۱۸﴾ فَقَالُوْا

દરમિયાન સફર કી મંઝિલેં ઠેહરા દીં, ઉનમેં રાત દિન અમન કે સાથ ચલો ﴿۱۸﴾ ફિર ઉન્હોંને કહા કે

رَبَّنَا بٰعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنٰهُمْ

એ હમારે રબ! હમારે સફરોં કે દરમિયાન દૂરી ડાલ દે, ઔર ઉન્હોંને અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કિયા તો હમને

اَحَادِيْثَ وَمَزَّقْنٰهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ

ઉનકો અફસાના બના દિયા ઔર હમને ઉનકો બિલ્કુલ તિતર બિતર કર દિયા, બેશક ઈસમેં નિશાનિયાં હૈં

لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿۱۹﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِبْلِيْسُ

હર સબ્ર કરનેવાલે, શુક્ર કરનેવાલે કે લિયે ﴿۱۹﴾ ઔર ઈબ્લીસને ઉનકે ઉપર અપના ગુમાન સચ કર દિખાયા,

ظَنَّهٗ فَاتَّبَعُوْهُ اِلَّا فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۲۰﴾ وَمَا كَانَ

પસ ઉન્હોંને ઉસકી પૈરવી કી મગર ઈમાનવાલોં કા એક ગિરોહ ﴿۲۰﴾ ઔર ઈબ્લીસ કો ઉનકે ઉપર કોઈ

لَهٗ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْاٰخِرَةِ

ઈખ્તિયાર ન થા, મગર યે કે હમ મા'લૂમ કર લેં ઉન લોગોં કો જો આખિરત પર ઈમાન રખતે હૈં ઉન

مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِيْ شَكٍّ ؕ وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ ﴿۲۱﴾ ع

લોગોં સે (અલગ કરકે) જો ઉસકી તરફ સે શક મેં હૈં, ઔર આપકા રબ હર ચીઝ પર નિગરાન હૈ ﴿۲۱﴾

قُلِ ادْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۚ لَا يَمْلِكُوْنَ

કેહ દીજિયે કે ઉનકો પુકારો જિનકો તુમને અલ્લાહ કે સિવા મા'બૂદ સમજ રખ્ખા હૈ, વો ન આસમાનોં મે

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ

ઝર્રા બરાબર ઈખ્તિયાર રખતે હૈં ઔર ન ઝમીન મેં ઔર ન ઈન દોનોં મેં ઉનકી કોઈ

فِيْهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَّمَا لَهٗ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيْرٍ ﴿۲۲﴾ وَلَا تَنْفَعُ

શિર્કત હૈ ઔર ન ઈનમેં સે કોઈ ઉસકા મદદગાર હૈ ﴿۲۲﴾ ઔર ઉસકે સામને કોઈ શિફાઅત

الشَّفَاعَةُ عِنْدَهٗٓ اِلَّا لِمَنْ اَذِنَ لَهٗ ؕ حَتّٰٓى اِذَا فُزِّعَ عَنْ

કામ નહીં આતી મગર ઉસકે લિયે જિસકે લિયે વો ઈજાઝત દે, યહાં તક કે જબ ઉનકે દિલોં સે ગભરાહટ

قُلُوْبِهِمْ قَالُوْا مَاذَا ۙ قَالَ رَبُّكُمْ ؕ قَالُوا الْحَقَّ ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ
દૂર હોગી તો વો પૂછેંગે કે તુમ્હારે રબ ને કયા ફરમાયા? વો કહેંગે કે હક બાત કા હુકમ ફરમાયા, ઔર વો સબસે

٢٣

الْكَبِيْرُ ﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ
ઉપર હૈ, સબસે બડા હૈ કેહ દીજિયે કે કૌન તુમકો આસમાનોં ઔર ઝમીન સે રિઝ્ક દેતા હૈ?

قُلِ اللّٰهُ ۙ وَاِنَّاۤ اَوْ اِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى اَوْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٤﴾
કહિયે કે અલ્લાહ, ઔર હમ મેં ઔર તુમ મેં સે કોઈ એક હિદાયત પર હૈ યા ખુલી હુઈ ગુમરાહી મેં ﴿٢٤﴾

قُلْ لَّا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّاۤ اَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٥﴾
કહિયે કે જો કુસૂર હમને કિયા ઉસકી કોઈ પૂછ તુમસે ન હોગી ઔર જો કુછ તુમ કર રહે હો ઉસકે મુતઅલ્લિક હમસે

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ ؕ وَهُوَ الْفَتَّاحُ
પૂછા જાએગા ﴿٢٥﴾ કેહ દીજિયે કે હમારા રબ હમકો જમા કરેગા ફિર હમારે દરમિયાન હક કે સાથ ફૈસલા ફરમાએગા,

الْعَلِيْمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ اَرُوْنِيَ الَّذِيْنَ اَلْحَقْتُمْ بِهٖ شُرَكَآءَ كَلَّا ؕ
ઔર વો ફૈસલા ફરમાનેવાલા, ઈલ્મવાલા હૈ ﴿٢٦﴾ કહિયે કે મુજે ઉનકો દિખાઓ જિનકો તુમને શરીક બના કર અલ્લાહ કે

بَلْ هُوَ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٧﴾ وَمَاۤ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا كَآفَّةً
સાથ મિલા કર રખ્ખા હૈ, હરગિઝ નહીં! બલ્કે વો અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ ﴿٢٧﴾ ઔર હમને આપકો

لِّلنَّاسِ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨﴾
તમામ ઈન્સાનોં કે લિયે ખુશખબરી દેનેવાલા ઔર ડરાનેવાલા બના કર ભેજા હૈ, મગર અકષર લોગ નહીં જાનતે ﴿٢٨﴾

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٩﴾
ઔર વો કેહતે હૈં કે યે વાદા કબ હોગા અગર તુમ સચ્ચે હો? ﴿٢٩﴾

قُلْ لَّكُمْ مِّيْعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَاْخِرُوْنَ عَنْهُ سَاعَةً وَّلَا
કેહ દીજિયે કે તુમ્હારે લિયે એક ખાસ દિન કા વા'દા હૈ કે ઉસસે ન એક સાઅત પીછે હટ સકતે હો

تَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٣٠﴾ ع وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ بِهٰذَا
ઔર ન આગે બઢ સકતે હો ﴿٣٠﴾ ઔર જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા વો કેહતે હૈં કે હમ હરગિઝ ન ઈસ

الْقُرْاٰنِ وَلَا بِالَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ ؕ وَلَوْ تَرٰۤى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ
કુર્આન કો માનેંગે ઔર ન ઉસકો જો ઈસકે આગે હૈ, ઔર અગર આપ ઉસ વકત કો દેખો જબકે યે ઝાલિમ

مَوْقُوْفُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚۖ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضِ
અપને રબ કે સામને ખડે કિયે જાએંગે, એક દૂસરે પર બાત

منزل ٥

ع ٩ النصف

الْقَوْلَ ۚ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا
ડાલતા હોગા, જો લોગ કમઝોર સમજે જાતે થે વો બડા બનનેવાલોં સે કહેંગે

لَوْلَآ اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٣١﴾ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا
કે અગર તુમ ન હોતે તો હમ ઝરૂર ઈમાનવાલે હોતે (૩૧) બડા બનનેવાલે કમઝોર લોગોં કો

لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْٓا اَنَحْنُ صَدَدْنٰكُمْ عَنِ الْهُدٰى
જવાબ દેંગે કે કયા હમને તુમકો હિદાયત સે રોકા થા

بَعْدَ اِذْ جَآءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُّجْرِمِيْنَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ
જબકે વો તુમકો પહુંચ ચુકી થી? બલ્કે તુમ ખુદ મુજરિમ હો (૩૨) ઔર કમઝોર લોગ

اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا بَلْ مَكْرُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
બડે લોગોં સે કહેંગે, નહીં, બલ્કે તુમ્હારી રાત દિન કી તદ્બીરોં સે,

اِذْ تَاْمُرُوْنَنَآ اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهٗٓ اَنْدَادًا ۭ
જબકે તુમ હમ સે કેહતે થે કે હમ અલ્લાહ કે સાથ કુફ્ર કરેં ઔર ઉસકે શરીક ઠેહરાએં,

وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ۭ وَجَعَلْنَا الْاَغْلٰلَ
ઔર વો અપની પશેમાની કો છુપાએંગે જબકે વો અઝાબ દેખેંગે, ઔર હમ મુન્કિરોં કી

فِيْٓ اَعْنَاقِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۭ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا
ગરદન મેં તોક ડાલેંગે, વો વહી બદલા પાએંગે જો વો

يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالَ
કરતે થે (૩૩) ઔર હમને જિસ બસ્તી મેં ભી કોઈ ડરાનેવાલા ભેજા તો ઉસકે ખુશહાલ

مُتْرَفُوْهَآ اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوْا نَحْنُ
લોગોંને યહી કહા કે હમ તો ઉસકે મુન્કિર હૈં જો દે કર તુમ ભેજે ગયે હો (૩૪) ઔર ઉન્હોંને કહા કે હમ

اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ۙ وَّمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿٣٥﴾ قُلْ اِنَّ
માલ ઔર અવ્લાદ મેં ઝયાદહ હૈં ઔર હમ કભી સઝા પાનેવાલે નહીં (૩૫) કેહ દીજિયે કે

رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
મેરા રબ જિસકો ચાહતા હૈ ઝયાદહ રોઝી દેતા હૈ ઔર જિસકો ચાહતા હૈ કમ કર દેતા હૈ, લેકિન અકષર

النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٦﴾ ع وَمَآ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِيْ
લોગ નહીં જાનતે (૩૬) ઔર તુમ્હારે માલ ઔર તુમ્હારી અવલાદ વો ચીઝ નહીં

تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفٰٓى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۫ فَاُولٰٓئِكَ
જો દર્જે મેં તુમકો હમારા મુકર્રબ બના દે, અલબત્તા જો ઈમાન લાયા ઔર ઉસને નેક અમલ કિયા, ઐસે

لَهُمْ جَزَآءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِى الْغُرُفٰتِ اٰمِنُوْنَ ﴿٣٧﴾
લોગોં કે લિયે ઉનકે અમલ કા દોગુના બદલા હે, ઔર વો બાલાખાનોં મેં ઈત્મીનાન સે રહેંગે ﴿٣٧﴾

وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِىْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ فِى الْعَذَابِ
ઔર જો લોગ હમારી આયતોં કો નીચા દિખાને કે લિયે સરગર્મ હૈં વો અઝાબ મેં

مُحْضَرُوْنَ ﴿٣٨﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّىْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ
દાખિલ કિયે જાએંગે ﴿٣٨﴾ કેહ દીજિયે કે મેરા રબ અપને બંદોં મેં સે જિસકો ચાહતા હે કુશાદા રોઝી

مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗ ؕ وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَىْءٍ فَهُوَ
દેતા હે ઔર જિસકો ચાહતા હે તંગ કર દેતા હે, ઔર જો ચીઝ ભી તુમ ખર્ચ કરોગે તો વો ઉસકા બદલા

يُخْلِفُهٗ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٣٩﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا
દેગા, ઔર વો બેહતર રિઝ્ક દેનેવાલા હે ﴿٣٩﴾ ઔર જિસ દિન વો ઉન સબકો જમા કરેગા

ثُمَّ يَقُوْلُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَآءِ اِيَّاكُمْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ﴿٤٠﴾
ફિર વો ફરિશ્તોં સે પૂછેગા કે કયા યે લોગ તુમ્હારી ઈબાદત કરતે થે? ﴿٤٠﴾

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ بَلْ كَانُوْا
વો કહેંગે: પાક હે આપકી ઝાત, હમારા તઅલ્લુક આપસે હે ન કે ઈન લોગોં સે, બલકે યે

يَعْبُدُوْنَ الْجِنَّ ۚ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ
જિન્નાત કી ઈબાદત કરતે થે, ઉનમેં સે અક્સર લોગ ઉન્હીં પર ઈમાન રખનેવાલે થે ﴿٤١﴾ પસ આજ

لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَّلَا ضَرًّا ؕ وَنَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ
તુમ મેં સે કોઈ એક દૂસરે કો ન ફાયદા પહુંચા સકતા હે ઔર ન નુકસાન, ઔર હમ ઝાલિમોં સે

ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ الَّتِىْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ﴿٤٢﴾
કહેંગે કે આગ કા અઝાબ ચખ્ખો જિસકો તુમ જુઠલાતે થે ﴿٤٢﴾

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا رَجُلٌ
ઔર જબ ઉનકો હમારી ખુલી ખુલી આયતેં સુનાઈ જાતી હૈં તો વો કેહતે હૈં કે યે તો બસ એક શખ્સ હે જો

يُّرِيْدُ اَنْ يَّصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُكُمْ ۚ وَقَالُوْا
ચાહતા હે કે તુમકો ઉનસે રોક દે જિનકી તુમ્હારે બાપદાદા ઈબાદત કરતે થે, ઔર ઉન્હોંને કહા

مَا هٰذَآ اِلَّآ اِفْكٌ مُّفْتَرًى ؕ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ
કે યે તો મહઝ એક જૂઠ હૈ ઘળ્હા હુવા, ઔર ઉન મુન્કિરોં કે સામને જબ હક આયા

لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٤٣﴾ وَمَآ اٰتَيْنٰهُمْ
તો ઉન્હોંને કહા કે યે તો બસ એક ખુલા હુવા જાદૂ હૈ (૪૩) ઔર હમને ઉનકો કિતાબેં નહીં દી થીં

مِّنْ كُتُبٍ يَّدْرُسُوْنَهَا وَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ
જિનકો વો પળ્હતે હોં, ઔર હમને આપસે પેહલે ઉનકે પાસ કોઈ ડરાનેવાલા

نَّذِيْرٍ ﴿٤٤﴾ ؕ وَكَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۙ وَمَا بَلَغُوْا مِعْشَارَ
નહીં ભેજા (૪૪) ઔર ઉનસે પેહલેવાલોંને ભી જુઠલાયા, ઔર યે ઉસકે દસ્વેં હિસ્સે કો ભી નહીં પહુંચે જો

مَآ اٰتَيْنٰهُمْ فَكَذَّبُوْا رُسُلِيْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿٤٥﴾ ۧ قُلْ اِنَّمَآ
હમને ઉનકો દિયા થા, પસ ઉન્હોંને મેરે રસૂલોં કો જુઠલાયા તો કૈસા થા ઉન પર મેરા અઝાબ (૪૫) કેહ

اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۚ اَنْ تَقُوْمُوْا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ
દીજિયે કે મેં તુમકો એક બાત કી નસીહત કરતા હું, યે કે તુમ અલ્લાહ કે વાસ્તે ખડે હો જાઓ, દો દો એક

تَتَفَكَّرُوْا ۖ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جِنَّةٍ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ لَّكُمْ
એક, ફિર સોચો કે તુમ્હારે સાથી કો જુનૂન નહીં હૈ, વો તો બસ એક સખ્ત અઝાબ સે પેહલે

بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيْدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ
તુમકો ડરાનેવાલા હૈ (૪૬) કેહ દીજિયે કે મૈંને તુમસે કુછ મુઆવઝા માંગા હો

فَهُوَ لَكُمْ ؕ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
તો વો તુમ્હારા હી હૈ, મેરા મુઆવઝા તો બસ અલ્લાહ કે ઉપર હૈ, ઔર વો હર ચીઝ પર ગવાહ

شَهِيْدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَقْذِفُ بِالْحَقِّ ۚ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿٤٨﴾
હૈ (૪૭) કેહ દીજિયે કે મેરા રબ હક કો (બાતિલ પર)મારેગા, વો છુપી ચીઝોં કો જાનનેવાલા હૈ (૪૮)

قُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيْدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ اِنْ
કેહ દીજિયે કે હક આ ગયા ઔર બાતિલ ન(કિસી ચીઝ કો)પેદા કરતા હૈ ઔર ન(કિસીકો)દોબારા લાતા હૈ (૪૯)

ضَلَلْتُ فَاِنَّمَآ اَضِلُّ عَلٰى نَفْسِيْ ۚ وَاِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا
કેહ દીજિયે કે અગર મેં ગુમરાહી પર હું તો મેરી ગુમરાહી કા વબાલ મુજ પર હૈ, ઔર અગર મેં હિદાયત પર હું

يُوْحِيْٓ اِلَيَّ رَبِّيْ ؕ اِنَّهٗ سَمِيْعٌ قَرِيْبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ فَزِعُوْا
તો યે ઉસ વહી કી બદોલત હૈ જો મેરા રબ મેરી તરફ ભેજ રહા હૈ, બેશક વો સુનનેવાલા, કરીબ હૈ (૫૦) ઔર અગર

فَلَا فَوۡتَ وَاُخِذُوۡا مِنۡ مَّكَانٍ قَرِيۡبٍ ۙ﴿۵۱﴾ وَّقَالُوۡۤا اٰمَنَّا
આપ દેખો જબ યે ગભરાએ હુએ હોંગે, પસ વો ભાગ ન સકેંગે ઔર કરીબ હી સે પકડ લિયે જાએંગે (૫૧) ઔર

بِهٖ ۚ وَاَنّٰى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنۡ مَّكَانٍۢ بَعِيۡدٍ ۖ ﴿۵۲﴾ وَقَدۡ
વો કહેંગે કે હમ ઉસ પર ઈમાન લાએ, ઔર ઈતની દૂર સે ઉનકે લિયે ઉસકા પાના કહાં (૫૨) ઔર ઉન્હોંને

كَفَرُوۡا بِهٖ مِنۡ قَبۡلُ ۚ وَيَقۡذِفُوۡنَ بِالۡغَيۡبِ مِنۡ مَّكَانٍۢ
ઈસસે પેહલે ઉસકા ઈન્કાર કિયા, ઔર વો બિન દેખે દૂર જગહ સે બાતેં

بَعِيۡدٍ ﴿۵۳﴾ وَحِيۡلَ بَيۡنَهُمۡ وَبَيۡنَ مَا يَشۡتَهُوۡنَ كَمَا فُعِلَ
ફેંકતે રહે (૫૩) ઔર ઉનકી ઔર ઉનકી આરઝૂ મેં આડ કર દી જાએગી જૈસાકે ઈસસે પેહલે

بِاَشۡيَاعِهِمۡ مِّنۡ قَبۡلُ ؕ اِنَّهُمۡ كَانُوۡا فِىۡ شَكٍّ مُّرِيۡبٍ ﴿۵۴﴾
ઉનકે તરીકે વાલોં કે સાથ કિયા ગયા, દર હકીકત વો બડે ધોકેવાલે શક મેં પડે રહે (૫૪)

સૂરએ ફાતિર મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૪૫ આયતેં ઔર ૫ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૪૩ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૩૫ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ફુર્કાન કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૧૩૦) હુરૂફ હૈં	بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ	ઈસમેં (૯૭૦) કલિમાત હૈં

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ جَاعِلِ الۡمَلٰٓئِكَةِ
તમામ તા'રીફેં અલ્લાહ કે લિયે હૈં, આસમાનોં ઔર ઝમીન કા પૈદા કરનેવાલા, ફરિશ્તોં કો

رُسُلًا اُولِىۡۤ اَجۡنِحَةٍ مَّثۡنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ؕ يَزِيۡدُ فِى الۡخَلۡقِ
પૈગામ રસાં બનાનેવાલા જિનકે પર હૈં દો દો ઔર તીન તીન ઔર ચાર ચાર, વો પૈદાઈશ મેં જો ચાહે

مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ﴿۱﴾ مَا يَفۡتَحِ اللّٰهُ
ઝયાદહ કર દેતા હૈ, બેશક અલ્લાહ હર ચીઝ પર કાદિર હૈ (૧) અલ્લાહ કોઈ રહમત

لِلنَّاسِ مِنۡ رَّحۡمَةٍ فَلَا مُمۡسِكَ لَهَا ۚ وَمَا يُمۡسِكۡ ۙ
લોગોં કે લિયે ખોલે તો કોઈ ઉસકા રોકનેવાલા નહીં, ઔર જિસકો વો રોક લે

فَلَا مُرۡسِلَ لَهٗ مِنۡۢ بَعۡدِهٖ ؕ وَهُوَ الۡعَزِيۡزُ الۡحَكِيۡمُ ﴿۲﴾
તો કોઈ ઉસકો ખોલનેવાલા નહીં, ઔર વો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ (૨)

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اذۡكُرُوۡا نِعۡمَتَ اللّٰهِ عَلَيۡكُمۡ ؕ هَلۡ مِنۡ
એ લોગો! અપને ઉપર અલ્લાહ કે એહસાન કો યાદ કરો, કયા અલ્લાહ કે સિવા

خَالِقٍ غَيۡرُ اللّٰهِ يَرۡزُقُكُمۡ مِّنَ السَّمَآءِ وَالۡاَرۡضِ ؕ لَاۤ اِلٰهَ
કોઈ ઔર ખાલિક હે જો તુમકો આસમાન ઔર ઝમીન સે રિઝ્ક દેતા હો? ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ

اِلَّا هُوَ ۫ فَاَنّٰى تُؤۡفَكُوۡنَ ﴿۳﴾ وَاِنۡ يُّكَذِّبُوۡكَ فَقَدۡ
નહીં, તો તુમ કહાં સે ધોકા ખા રહે હો?(૩) ઔર અગર યે લોગ આપકો જુઠલા દેં તો આપસે પેહલે ભી

كُذِّبَتۡ رُسُلٌ مِّنۡ قَبۡلِكَ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرۡجَعُ الۡاُمُوۡرُ ﴿۴﴾
બહોત સે પૈગમ્બર જુઠલાએ જા ચુકે હૈં, ઔર સારે ઉમૂર અલ્લાહ હી કી તરફ રુજૂઅ હોનેવાલે હે(૪)

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعۡدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الۡحَيٰوةُ
એ લોગો! બેશક અલ્લાહ કા વા'દા બર્હક હૈ, તો દુનિયા કી ઝિંદગી તુમ્હે ધોકે મેં ન ડાલે,

الدُّنۡيَا ٚ وَلَا يَغُرَّنَّكُمۡ بِاللّٰهِ الۡغَرُوۡرُ ﴿۵﴾ اِنَّ الشَّيۡطٰنَ
ઔર વો બડા ધોકેબાઝ તુમકો અલ્લાહ કે બારે મેં ધોકે ન દેને પાએ(૫) બેશક શૈતાન

لَـكُمۡ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوۡهُ عَدُوًّا ؕ اِنَّمَا يَدۡعُوۡا حِزۡبَهٗ لِيَكُوۡنُوۡا
તુમ્હારા દુશ્મન હૈ તો તુમ ઉસકો દુશ્મન હી સમજો, વો તો અપને ગિરોહ કો ઈસી લિયે બુલાતા હૈ કે વો

مِنۡ اَصۡحٰبِ السَّعِيۡرِ ﴿۶﴾ ؕ اَلَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لَهُمۡ عَذَابٌ
દોઝખવાલોં મેં સે હો જાએં(૬) જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા ઉનકે લિયે

شَدِيۡدٌ ؕ وَالَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمۡ مَّغۡفِرَةٌ
સખ્ત અઝાબ હૈ, ઔર જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કિયા ઉનકે લિયે માફી હૈ ઔર બડા

وَّاَجۡرٌ كَبِيۡرٌ ﴿۷﴾ ع اَفَمَنۡ زُيِّنَ لَهٗ سُوۡٓءُ عَمَلِهٖ فَرَاٰهُ حَسَنًا ؕ
અજ્ર હૈ(૭) કયા ઐસા શખ્સ જિસકો ઉસકા બુરા અમલ અચ્છા કરકે દિખાયા ગયા ફિર વો ઉસકો અચ્છા

فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنۡ يَّشَآءُ وَيَهۡدِىۡ مَنۡ يَّشَآءُ ۖ ۚ
સમજને લગા, પસ અલ્લાહ જિસકો ચાહતા હૈ ભટકા દેતા હૈ ઔર જિસકો ચાહતા હૈ હિદાયત દેતા હૈ,

فَلَا تَذۡهَبۡ نَفۡسُكَ عَلَيۡهِمۡ حَسَرٰتٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيۡمٌۢ
પસ આપ ઉન પર અફસોસ કરકે અપને આપકો ન ઘુલાએં, અલ્લાહ કો મા'લૂમ હૈ

بِمَا يَصۡنَعُوۡنَ ﴿۸﴾ وَاللّٰهُ الَّذِىۡۤ اَرۡسَلَ الرِّيٰحَ فَتُثِيۡرُ
જો કુછ વો કરતે હૈં(૮) ઔર અલ્લાહ હી હૈ જો હવાઓં કો ભેજતા હૈ ફિર વો બાદલ કો ઉઠાતી હૈં,

سَحَابًا فَسُقۡنٰهُ اِلٰى بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَحۡيَيۡنَا بِهِ الۡاَرۡضَ
ફિર હમ ઉસકો મુર્દા ઈલાકોં કી તરફ લે જાતે હૈં, પસ હમને ઉસસે ઉસ ઝમીન કો

منزل ٥

ركوع ٤

بَعۡدَ مَوۡتِهَا ؕ كَذٰلِكَ النُّشُوۡرُ ۝٩ مَنۡ كَانَ يُرِيۡدُ
ઉસકે મુર્દા હો જાને કે બાદ ફિર ઝિંદા કર દિયા, ઈસી તરહ હોગા દોબારા ઝિંદા હો ઉઠના ⑨ જો શખ્સ

الۡعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الۡعِزَّةُ جَمِيۡعًا ؕ اِلَيۡهِ يَصۡعَدُ الۡكَلِمُ
ઈઝ્ઝત ચાહતા હો તો ઈઝ્ઝત તમાત તર અલ્લાહ કે લિયે હૈ, ઉસકી તરફ પાકીઝા કલામ

الطَّيِّبُ وَالۡعَمَلُ الصَّالِحُ يَرۡفَعُهٗ ؕ وَالَّذِيۡنَ يَمۡكُرُوۡنَ
ચળ્હતા હૈ ઔર અમલે સાલેહ ઉસકો ઉપર ઉઠાતા હૈ, ઔર જો લોગ બુરી તદ્બીરેં

السَّيِّاٰتِ لَهُمۡ عَذَابٌ شَدِيۡدٌ ؕ وَمَكۡرُ اُولٰٓئِكَ هُوَ
કર રહે હૈં ઉનકે લિયે સખ્ત અઝાબ હૈ, ઔર ઉનકી તદ્બીરેં બરબાદ હો કર

يَبُوۡرُ ۝١٠ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمۡ مِّنۡ تُرَابٍ ثُمَّ مِنۡ نُّطۡفَةٍ ثُمَّ
રહેંગી ⑩ ઔર અલ્લાહને તુમકો મિટ્ટી સે પૈદા કિયા ફિર પાની કી બૂંદ સે, ફિર તુમકો

جَعَلَكُمۡ اَزۡوَاجًا ؕ وَمَا تَحۡمِلُ مِنۡ اُنۡثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا
જોડે જોડે બનાયા, ઔર કોઈ ઔરત હામિલા નહીં હોતી હૈ ઔર ન જનતી હૈ મગર ઉસકે

بِعِلۡمِهٖ ؕ وَمَا يُعَمَّرُ مِنۡ مُّعَمَّرٍ وَّلَا يُنۡقَصُ مِنۡ عُمُرِهٖۤ
ઈલ્મ સે, ઔર ન કોઈ ઉમ્રવાલા બડી ઉમ્ર પાતા હૈ ઔર ન કિસી કી ઉમ્ર ઘટતી હૈ

اِلَّا فِىۡ كِتٰبٍ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيۡرٌ ۝١١ وَمَا
મગર વો એક કિતાબ મેં દર્જ હૈ, બેશક યે અલ્લાહ પર આસાન હૈ ⑪ ઔર દોનોં

يَسۡتَوِى الۡبَحۡرٰنِ ۖ هٰذَا عَذۡبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ شَرَابُهٗ
દરિયા યકસાં નહીં, યે મીઠા હૈ પ્યાસ બુજાનેવાલા, પીને કે લિયે ખુશગવાર,

وَهٰذَا مِلۡحٌ اُجَاجٌ ؕ وَمِنۡ كُلٍّ تَاۡكُلُوۡنَ لَحۡمًا طَرِيًّا
ઔર યે ખારા, કડવા હૈ, ઔર તુમ દોનોં સે તાઝા ગોશ્ત ખાતે હો

وَّتَسۡتَخۡرِجُوۡنَ حِلۡيَةً تَلۡبَسُوۡنَهَا ۚ وَتَرَى الۡفُلۡكَ فِيۡهِ
ઔર ઝીનત કી ચીઝ નિકાલતે હો જિસકો તુમ પહેનતે હો, ઔર તુમ દેખતે હો જહાઝોં કો કે વો ઉસમેં

مَوَاخِرَ لِتَبۡتَغُوۡا مِنۡ فَضۡلِهٖ وَلَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُوۡنَ ۝١٢
ફાડતે હુએ ચલતે હૈં, તાકે તુમ ઉસકા ફઝ્લ તલાશ કરો, ઔર તાકે તુમ શુક્ર અદા કરો ⑫

يُوۡلِجُ الَّيۡلَ فِى النَّهَارِ وَيُوۡلِجُ النَّهَارَ فِى الَّيۡلِ ۙ
વો દાખિલ કરતા હૈ રાત કો દિન મેં ઔર વો દાખિલ કરતા હૈ દિન કો રાત મેં,

وَسَخَّرَ الشَّمۡسَ وَالۡقَمَرَ ‌ۖ كُلٌّ يَّجۡرِىۡ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ‌ؕ
ઔર ઉસને સૂરજ ઔર ચાંદ કો પાબંદ કર દિયા હે, હર એક ચલતા હૈ એક મુકર્રર વકત કે લિયે,

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمۡ لَهُ الۡمُلۡكُ ‌ؕ وَالَّذِيۡنَ تَدۡعُوۡنَ مِنۡ
યે અલ્લાહ હી તુમ્હારા રબ હૈ, ઉસી કે લિયે બાદશાહી હે, ઔર ઉસકે સિવા તુમ જિન્હેં

دُوۡنِهٖ مَا يَمۡلِكُوۡنَ مِنۡ قِطۡمِيۡرٍ ؕ‏ ﴿١٣﴾ اِنۡ تَدۡعُوۡهُمۡ
પુકારતે હો વો ખજૂર કી ઘુટલી કે એક છિલ્કે કે ભી માલિક નહીં (૧૩) અગર તુમ ઉનકો પુકારો

لَا يَسۡمَعُوۡا دُعَآءَكُمۡ‌ ۚ وَلَوۡ سَمِعُوۡا مَا اسۡتَجَابُوۡا لَـكُمۡ ؕ
તો વો તુમ્હારી પુકાર નહીં સુનેંગે, ઔર અગર વો સુનેં તો વો તુમ્હારી ફરિયાદ પૂરી નહીં કર સકતે,

وَيَوۡمَ الۡقِيٰمَةِ يَكۡفُرُوۡنَ بِشِرۡكِكُمۡ‌ ؕ وَلَا يُنَبِّـئُكَ
ઔર વો કયામત કે દિન તુમ્હારે શિર્ક સે ઈન્કાર કરેંગે, ઔર એક બા ખબર કી તરહ

مِثۡلُ خَبِيۡرٍ ﴿١٤﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اَنۡتُمُ الۡفُقَرَآءُ اِلَى
કોઈ તુમકો નહીં બતા સકતા (૧૪) એ લોગો! તુમ અલ્લાહ કે મોહતાજ

اللّٰهِ‌ ۚ وَاللّٰهُ هُوَ الۡغَنِىُّ الۡحَمِيۡدُ‏ ﴿١٥﴾ اِنۡ يَّشَاۡ يُذۡهِبۡكُمۡ
હો, ઔર અલ્લાહ તો બેનિયાઝ હે, તા'રીફવાલા હૈ (૧૫) અગર વો ચાહે તો તુમકો લે જાએ

وَيَاۡتِ بِخَلۡقٍ جَدِيۡدٍ‌ ۚ‏ ﴿١٦﴾ وَمَا ذٰ لِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيۡزٍ‏ ﴿١٧﴾
ઔર એક નઈ મખ્લૂક લે આએ (૧૬) ઔર યે અલ્લાહ કે લિયે કુછ મુશ્કિલ નહીં (૧૭)

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزۡرَ اُخۡرٰى‌ ؕ وَاِنۡ تَدۡعُ مُثۡقَلَةٌ اِلٰى
ઔર કોઈ ઉઠાનેવાલા દૂસરે કા બોજ ન ઉઠાએગા, ઔર અગર કોઈ ભારી બોજવાલા અપના બોજ ઉઠાને

حِمۡلِهَا لَا يُحۡمَلۡ مِنۡهُ شَىۡءٌ وَّلَوۡ كَانَ ذَا قُرۡبٰى‌ ؕ
કે લિયે પુકારે તો ઉસમેં ઝરા ભી ન ઉઠાયા જાએગા, અગરચે વો રિશ્તેદાર હી કયૂં ન હો,

اِنَّمَا تُنۡذِرُ الَّذِيۡنَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُمۡ بِالۡغَيۡبِ وَاَقَامُوا
આપ તો સિર્ફ ઉન્હીં લોગોં કો ડરા સકતે હો જો બિન દેખે અપને રબ સે ડરતે હૈં ઔર નમાઝ કાઈમ

الصَّلٰوةَ‌ ؕ وَمَنۡ تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفۡسِهٖ‌ ؕ وَاِلَى
કરતે હૈં, ઔર જો શખ્સ પાક હોતા હૈ વો અપને લિયે પાક હોતા હૈ, ઔર અલ્લાહ

اللّٰهِ الۡمَصِيۡرُ‏ ﴿١٨﴾ وَمَا يَسۡتَوِى الۡاَعۡمٰى وَالۡبَصِيۡرُ ۙ‏ ﴿١٩﴾
હી કી તરફ લૌટ કર જાના હૈ (૧૮) ઔર અંધા ઔર આંખોંવાલા બરાબર નહીં (૧૯)

الربع

منزل ٥

وَلَا الظُّلُمٰتُ وَلَا النُّوْرُ ﴿٢٠﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُوْرُ ﴿٢١﴾
ઔર ન અંધેરા ઔર ન ઉજાલા (૨૦) ઔર ન સાયા ઔર ન ધૂપ (૨૧)

وَمَا يَسْتَوِي الْاَحْيَآءُ وَلَا الْاَمْوَاتُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ
ઔર ઝિંદા ઔર મુર્દા બરાબર નહીં હો સકતે, બેશક અલ્લાહ સુનાતા હૈ

مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِي الْقُبُوْرِ ﴿٢٢﴾ اِنْ اَنْتَ
જિસકો વો ચાહતા હૈ, ઔર આપ ઉનકો સુનાનેવાલે નહીં બન સકતે જો કબરોં મેં હૈં (૨૨) આપ તો બસ

اِلَّا نَذِيْرٌ ﴿٢٣﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ؕ وَاِنْ
એક ખબરદાર કરનેવાલે હો (૨૩) હમને આપકો હક કે સાથ ભેજા હૈ ખુશખબરી દેનેવાલા ઔર ડરાનેવાલા

مِّنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيْهَا نَذِيْرٌ ﴿٢٤﴾ وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ
બના કર, ઔર કોઈ ઉમ્મત ઐસી નહીં જિસમેં કોઈ ડરાનેવાલા ન આયા હો (૨૪) ઔર અગર યે લોગ

كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ
આપકો જુઠલાતે હૈં તો ઈનસે પહેલે જો લોગ હુએ હૈં ઉન્હોંને ભી જુઠલાયા, ઉનકે પાસ ઉનકે પૈગમ્બર

وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِيْنَ
ખુલે દલાઈલ ઔર સહીફે ઔર રોશન કિતાબ લે કર આએ (૨૫) ફિર જિન લોગોંને ન માના ઉનકો મૈંને

كَفَرُوْا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿٢٦﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ
પકડ લિયા, તો દેખો કે કૈસા હુવા (ઉનકે ઉપર) મેરા અઝાબ (૨૬) કયા આપને નહીં દેખા કે અલ્લાહ ને

مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ ثَمَرٰتٍ مُّخْتَلِفًا
આસમાન સે પાની ઉતારા ફિર હમને ઉસસે મુખ્તલિફ રંગોં કે ફલ પૈદા

اَلْوَانُهَا ؕ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌۢ بِيْضٌ وَّحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ
કર દિયે, ઔર પહાડોં મેં કભી સુફેદ ઔર સુર્ખ મુખ્તલિફ રંગોં કે

اَلْوَانُهَا وَغَرَابِيْبُ سُوْدٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَآبِّ
ટુકડે હૈં ઔર ગેહરે સિયાહ ભી (૨૭) ઔર ઈસી તરહ ઈન્સાનોં ઔર જાનવરોં

وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ كَذٰلِكَ ؕ اِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ
ઔર ચોપાયોં મેં ભી મુખ્તલિફ રંગ કે હૈં, અલ્લાહ સે ઉસકે બંદોં મેં સે

مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ غَفُوْرٌ ﴿٢٨﴾ اِنَّ
સિર્ફ વહી ડરતે હૈં જો ઈલ્મવાલે હૈં, બેશક અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, બખ્શનેવાલા હૈ (૨૮) બેશક

منزل ٥

ع ١٥

احتياط

الَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ كِتٰبَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا
જો લોગ અલ્લાહ કી કિતાબ પઢતે હૈં ઔર નમાઝ કાઈમ કરતે હૈં ઔર જો કુછ હમને ઉનકો અતા કિયા હૈ

رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً يَّرْجُوْنَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُوْرَ ﴿٢٩﴾
ઉસમેં સે છુપે ઔર ખુલે ખર્ચ કરતે હૈં, વો ઐસી તિજારત કે ઉમ્મીદવાર હૈં જો કભી ઝાયેઅ નહીં હોગી (૨૯)

لِيُوَفِّيَهُمْ اُجُوْرَهُمْ وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّهٗ
તાકે અલ્લાહ ઉનકો ઉનકા પૂરા અજ્ર દે ઔર ઉનકે લિયે અપને ફઝ્લ સે ઔર ઝયાદહ કર દે, બેશક વો

غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿٣٠﴾ وَالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ
બખ્શનેવાલા હૈ, કદરદાન હૈ (૩૦) ઔર હમને આપકી તરફ જો કિતાબ વહી કી હૈ

هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهٖ
વો હક હૈ, ઉસકી તસ્દીક કરનેવાલી હૈ જો ઉસકે પેહલે સે મૌજૂદ હૈ, બેશક અલ્લાહ અપને બંદોં કી

لَخَبِيْرٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ اَوْرَثْنَا الْكِتٰبَ الَّذِيْنَ اصْطَفَيْنَا
ખબર રખનેવાલા હૈ, દેખનેવાલા હૈ (૩૧) ફિર હમને કિતાબ કા વારિષ બનાયા ઉન લોગોં કો જિનકો હમને

مِنْ عِبَادِنَا ۚ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ
અપને બંદોં મેં સે ચુન લિયા, પસ ઉનમેં સે કુછ અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કરનેવાલે હૈં ઔર ઉનમેં સે કુછ

مُّقْتَصِدٌ ۚ وَمِنْهُمْ سَابِقٌۢ بِالْخَيْرٰتِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ
બીચ કી ચાલ પર હૈં, ઔર ઉનમેં સે કુછ અલ્લાહ કી તૌફીક સે ભલાઈયોં મેં સબ્કત કરનેવાલે હૈં, યહી

هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ ﴿٣٢﴾ جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا
સબસે બડા ફઝ્લ હૈ (૩૨) હમેશા રેહનેવાલે બાગ હૈં જિનમેં યે લોગ દાખિલ હોંગે,

يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۚ وَلِبَاسُهُمْ
વહાં ઉનકો સોને કે કંગન ઔર મોતી પેહનાએ જાએંગે, ઔર વહાં ઉનકા લિબાસ

فِيْهَا حَرِيْرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَذْهَبَ عَنَّا
રેશમ કા હોગા (૩૩) ઔર વો કહેંગે: શુક્ર હૈ અલ્લાહ કા જિસને હમસે ગમ કો

الْحَزَنَ ؕ اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُوْرٌ شَكُوْرُ ﴿٣٤﴾ الَّذِيْٓ اَحَلَّنَا دَارَ
દૂર કિયા, બેશક હમારા રબ માફ કરનેવાલા, કદર કરનેવાલા હૈ (૩૪) જિસને હમકો અપને ફઝ્લ સે

الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ لَا يَمَسُّنَا فِيْهَا نَصَبٌ وَّلَا يَمَسُّنَا
આબાદ રેહને કે ઘર મેં ઉતારા, ઉસમેં હમકો ન કોઈ મશક્કત પહુંચેગી ઔર ન હમકો ઉસમેં

فِيْهَا لُغُوْبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ ۚ
કભી તકાન લાહિક હોગી ﴿٣٥﴾ ઔર જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા ઉનકે લિયા જહન્નમ કી આગ હૈ,

لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ فَيَمُوْتُوْا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِّنْ
ન ઉનકો મૌત આએગી કે વો મર જાએં ઔર ન દોઝખ કા અઝાબ હી ઉનસે હલ્કા

عَذَابِهَا ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِيْ كُلَّ كَفُوْرٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِخُوْنَ
કિયા જાએગા, હમ હર કાફિર કો ઐસી હી સઝા દેતે હૈં ﴿٣٦﴾ ઔર વો લોગ ઉસમેં

فِيْهَا ۚ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا
ચિલ્લાએંગે, એ હમારે રબ! હમકો નિકાલ લે, હમ નેક અમલ કરેંગે ઉસસે મુખ્તલિફ જો હમ

نَعْمَلُ ۭ اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيْهِ مَنْ تَذَكَّرَ
કિયા કરતે થે, કયા હમને તુમકો ઈતની ઉમ્ર ન દી કે જિસકો સમજના હોતા વો સમજ સકતા,

وَجَآءَكُمُ النَّذِيْرُ ۭ فَذُوْقُوْا فَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ نَّصِيْرٍ ﴿٣٧﴾
ઔર તુમ્હારે પાસ ડરાનેવાલા આયા, અબ ચખ્ખો કે ઝાલિમોં કા કોઈ મદદગાર નહીં ﴿٣٧﴾

اِنَّ اللّٰهَ عٰلِمُ غَيْبِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ
બેશક અલ્લાહ આસમાનોં ઔર ઝમીન કે ગૈબ કો જાનનેવાલા હૈ, બેશક વો દિલ કી

بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٣٨﴾ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَكُمْ خَلٰۗىِٕفَ فِي
બાતોં સે ભી બા ખબર હૈ ﴿٣٨﴾ વહી હૈ જિસને તુમકો ઝમીન મેં આબાદ

الْاَرْضِ ۭ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهٗ ۭ وَلَا يَزِيْدُ الْكٰفِرِيْنَ
કિયા, તો જો શખ્સ ઈન્કાર કરેગા ઉસકા ઈન્કાર ઉસી પર પડેગા, ઔર મુન્કિરોં કે લિયે ઉનકા ઈન્કાર

كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِلَّا مَقْتًا ۚ وَلَا يَزِيْدُ الْكٰفِرِيْنَ
ઉનકે રબ કે નઝદીક નારાઝી હી બળ્હને કા બાઅિષ હોતા હૈ, ઔર મુન્કિરોં કે લિયે ઉનકા ઈન્કાર

كُفْرُهُمْ اِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ شُرَكَاۗءَكُمُ الَّذِيْنَ
ખસારા હી મેં ઈઝાફા કરેગા ﴿٣٩﴾ કેહ દીજિયે કે ઝરા તુમ દેખો અપને ઉન શરીકોં કો

تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ اَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ
જિનકો તુમ અલ્લાહ કે સિવા પુકારતે હો, મુજકો દિખાઓ કે ઉન્હોંને ઝમીન મેં સે

الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۚ اَمْ اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا
કયા બનાયા હૈ યા ઉનકી આસમાનોં મેં કોઈ હિસ્સેદારી હૈ? યા હમને ઉનકો કોઈ કિતાબ દી હૈ

فَهُمْ عَلٰى بَيِّنَتٍ مِّنْهُ ۚ بَلْ اِنْ يَّعِدُ الظّٰلِمُوْنَ بَعْضُهُمْ
તો વો ઉસકી કિસી દલીલ પર હૈં, બલ્કે યે ઝાલિમ એક દૂસરે સે સિર્ફ ધોકે કી

بَعْضًا اِلَّا غُرُوْرًا ﴿٤٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
બાતોં કા વા'દા કર રહે હૈં ﴿٤٠﴾ બેશક અલ્લાહ હી આસમાનોં ઔર ઝમીન કો થામે હુએ હે

اَنْ تَزُوْلَا ۚ وَلَئِنْ زَالَتَآ اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِّنْ
કે વો ટલ ન જાએં, ઔર અગર વો દોનોં ટલ જાએં તો ઉસકે સિવા કોઈ ઔર ઉનકો

بَعْدِهٖ ۭ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿٤١﴾ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ
થામ નહીં સકતા, બેશક વો બુર્દબાર હે, બખ્શનેવાલા હે ﴿٤١﴾ ઔર ઉન્હોંને અલ્લાહ કી તાકીદી કસ્મેં ખાઈ

اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ لَّيَكُوْنُنَّ اَهْدٰى مِنْ اِحْدَى
થીં કે અગર ઉનકે પાસ કોઈ ડરાનેવાલા આયા તો વો હર એક ઉમ્મત સે ઝયાદહ હિદાયત કબૂલ કરનેવાલે

الْاُمَمِ ۚ فَلَمَّا جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ مَّا زَادَهُمْ اِلَّا نُفُوْرَا ۨ ﴿٤٢﴾
હોંગે, ફિર જબ ઉનકે પાસ એક ડરાનેવાલા આયા તો સિર્ફ ઉનકી બેઝારી હી મેં ઈઝાફા હુવા ﴿٤٢﴾

اسْتِكْبَارًا فِى الْاَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ۭ وَلَا يَحِيْقُ الْمَكْرُ
ઝમીન મેં અપને કો બડા સમજને ઔર ઉનકી બુરી તદ્બીરોં કી વજહ સે, ઔર બુરી તદ્બીરોં કા વબાલ

السَّيِّئُ اِلَّا بِاَهْلِهٖ ۭ فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا سُنَّتَ الْاَوَّلِيْنَ ۚ
તો બુરી તદ્બીર કરનેવાલોં હી પર પડતા હે, તો કયા યે ઉસી દસ્તૂર કે મુન્તઝિર હૈં જો અગલે લોગોં કે

فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ
બારે મેં ઝાહિર હુવા? પસ આપ અલ્લાહ કે દસ્તૂર મેં ન કોઈ તબ્દીલી પાઓગે ઔર ન આપ અલ્લાહ કે

تَحْوِيْلًا ﴿٤٣﴾ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ
દસ્તૂર કો ટલતા હુવા પાઓગે ﴿٤٣﴾ કયા યે લોગ ઝમીન મેં ચલે ફિરે નહીં કે વો દેખતે કે કૈસા હુવા

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ
અંજામ ઉન લોગોં કા જો ઉનસે પેહલે ગુઝરે હૈં, ઔર વો કુવ્વત મેં ઉનસે

قُوَّةً ۭ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهٗ مِنْ شَيْءٍ فِى السَّمٰوٰتِ
બળ્હે હુએ થે, ઔર અલ્લાહ ઐસા નહીં કે કોઈ ચીઝ ઉસકો આજિઝ કર દે, ન આસમાનોં મેં

وَلَا فِى الْاَرْضِ ۭ اِنَّهٗ كَانَ عَلِيْمًا قَدِيْرًا ﴿٤٤﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ
ઔર ન ઝમીન મેં, બેશક વો ઈલ્મવાલા હે, કુદરતવાલા હે ﴿٤٤﴾ ઔર અગર અલ્લાહ

اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوْا مَا تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ

લોગોં કે આ'માલ પર ઉનકો પકડતા તો ઝમીન પર વો એક જાનદાર કો ભી

دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا

ન છોડતા, લેકિન વો ઉનકો એક મુકર્રર મુદ્દત તક મોહ્લત દેતા હૈ, ફિર જબ

جَآءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ بَصِيْرًا ﴿٤٥﴾

ઉનકી મુદ્દત પૂરી હો જાએગી તો અલ્લાહ અપને બંદોં કો ખુદ દેખનેવાલા હૈ (૪૫)

સૂરએ યાસીન મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૪૫ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ,
ઈસમેં ૮૩ આયતેં ઔર ૫ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૪૧ નંબર પર હૈ,
લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૩૬ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ જિન કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૦૯૦) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૭૩૯) કલિમાત હૈં

يٰسٓ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣﴾ عَلٰى

યાસીન (૧) હિકમત ભરે કુર્આન કી કસમ (૨) બેશક આપ રસૂલોં મેં સે હૈં (૩) નિહાયત

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤﴾ تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٥﴾ لِتُنْذِرَ قَوْمًا

સીધે રાસ્તે પર (૪) યે ખુદાએ અઝીઝ વ રહીમ કી તરફ સે ઉતારા ગયા હૈ (૫) તાકે આપ ઉન લોગોં કો ડરા

مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُوْنَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى

દેં જિનકે અગલોં કો નહીં ડરાયા ગયા, પસ વો બેખબર હૈં (૬) ઉનમેં સે અક્સર લોગોં પર બાત

اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٧﴾ اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا

ષાબિત હો ચુકી હૈ તો વો ઈમાન નહીં લાએંગે (૭) હમને ઉનકી ગરદનોં મેં તોક ડાલ દિયે હૈં

فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ

તો વો થોડિયોં તક હૈં, પસ ઉનકે સર ઉંચે હો રહે હૈં (૮) ઔર હમને એક આડ ઉનકે

اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ فَهُمْ

સામને કર દી હૈ ઔર એક આડ ઉનકે પીછે કર દી, ફિર હમને ઉનકો ઢાંક દિયા તો ઉનકો

لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿٩﴾ وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ

દિખાઈ નહીં દેતા (૯) ઔર ઉનકે લિયે યક્સાં હૈ કે આપ ઉનકો ડરાએં યા ન ડરાએં, વો ઈમાન નહીં

لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠﴾ اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ

લાએંગે (૧૦) આપ તો સિર્ફ ઉસ શખ્સ કો ડરા સકતે હો જો નસીહત પર ચલે ઔર અલ્લાહ સે બિન દેખે

بِالۡغَيۡبِ ۚ فَبَشِّرۡهُ بِمَغۡفِرَةٍ وَّاَجۡرٍ كَرِيۡمٍ ﴿۱۱﴾ اِنَّا نَحۡنُ نُحۡىِ

ડરે, તો એૈસે શખ્સ કો માફી કી ઔર બાઈઝ્ઝત ષવાબ કી બશારત દે દીજિયે ⑪ યકીનન્ હમ મુર્દોં કો

الۡمَوۡتٰى وَنَكۡتُبُ مَا قَدَّمُوۡا وَاٰثَارَهُمۡ ؕ وَكُلَّ شَىۡءٍ اَحۡصَيۡنٰهُ

ઝિંદા કરેંગે, ઔર હમ લિખ રહે હૈં જો ઉન્હોંને આગે ભેજા ઔર જો ઉન્હોંને પીછે છોડા, ઔર હર ચીઝ

فِىۡۤ اِمَامٍ مُّبِيۡنٍ ﴿۱۲﴾ وَاضۡرِبۡ لَهُمۡ مَّثَلًا اَصۡحٰبَ الۡقَرۡيَةِ ۘ

હમને દર્જ કર લી હે એક ખુલી કિતાબ મેં ⑫ ઔર ઉનકો બસ્તીવાલોં કી મિષાલ સુનાઈયે,

اِذۡ جَآءَهَا الۡمُرۡسَلُوۡنَ ﴿۱۳﴾ اِذۡ اَرۡسَلۡنَاۤ اِلَيۡهِمُ اثۡنَيۡنِ

જબકે ઉસમેં રસૂલ આએ ⑬ જબકે હમને ઉનકે પાસ દો રસૂલ ભેજે તો ઉન્હોંને દોનોં કો જુઠલાયા, ફિર

فَكَذَّبُوۡهُمَا فَعَزَّزۡنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوۡۤا اِنَّاۤ اِلَيۡكُمۡ مُّرۡسَلُوۡنَ ﴿۱۴﴾

હમને તીસરે સે ઉનકી તાઈદ કી, ઉન્હોંને કહા કે હમ તુમ્હારે પાસ ભેજે ગયે હૈં ⑭

قَالُوۡا مَاۤ اَنۡتُمۡ اِلَّا بَشَرٌ مِّثۡلُنَا ۙ وَمَاۤ اَنۡزَلَ الرَّحۡمٰنُ مِنۡ

લોગોંને કહા કે તુમ તો હમારે હી જૈસે ઈન્સાન હો ઔર રહમાન ને કોઈ ચીઝ નહીં

شَىۡءٍ ۙ اِنۡ اَنۡتُمۡ اِلَّا تَكۡذِبُوۡنَ ﴿۱۵﴾ قَالُوۡا رَبُّنَا يَعۡلَمُ

ઉતારી હે, તુમ મહઝ જૂઠ બોલતે હો ⑮ ઉન્હોંને કહા કે હમારા રબ જાનતા હે કે હમ બેશક

اِنَّاۤ اِلَيۡكُمۡ لَمُرۡسَلُوۡنَ ﴿۱۶﴾ وَمَا عَلَيۡنَاۤ اِلَّا الۡبَلٰغُ الۡمُبِيۡنُ ﴿۱۷﴾

તુમ્હારે પાસ ભેજે ગયે હૈં ⑯ ઔર હમારે ઝિમ્મે તો સિર્ફ વાઝેહ તોર પર પહુંચા દેના હે ⑰ બસ્તીવાલોંને

قَالُوۡۤا اِنَّا تَطَيَّرۡنَا بِكُمۡ ۚ لَئِنۡ لَّمۡ تَنۡتَهُوۡا لَنَرۡجُمَنَّكُمۡ

કહાઃ હમને તો તુમ્હારે અંદર નહૂસત મેહસૂસ કી હે, યકીન જાનો અગર તુમ બાઝ ન આએ તો હમ તુમ પર

وَلَيَمَسَّنَّكُمۡ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿۱۸﴾ قَالُوۡا طَآئِرُكُمۡ مَّعَكُمۡ ؕ

પથ્થર બરસાએંગે ઔર હમારે હાથોં તુમ્હેં બડી દર્દનાક સઝા મિલેગી ⑱ ઉન્હોંને કહા કે તુમ્હારી નહૂસત

اَئِنۡ ذُكِّرۡتُمۡ ؕ بَلۡ اَنۡتُمۡ قَوۡمٌ مُّسۡرِفُوۡنَ ﴿۱۹﴾ وَجَآءَ مِنۡ

તુમ્હારે સાથ હે, કયા ઈતની બાત પર કે તુમકો નસીહત કી ગઈ, બલ્કે તુમ હદ સે નિકલ જાનેવાલે લોગ હો ⑲

اَقۡصَا الۡمَدِيۡنَةِ رَجُلٌ يَّسۡعٰى قَالَ يٰقَوۡمِ اتَّبِعُوا الۡمُرۡسَلِيۡنَ ﴿۲۰﴾

ઔર શહર કે દૂર મકામ સે એક શખ્સ દોડતા હુવા આયા, ઉસને કહાઃ એ મેરી કૌમ! રસૂલોં કી પૈરવી કરો ⑳

اتَّبِعُوۡا مَنۡ لَّا يَسۡـئَلُكُمۡ اَجۡرًا وَّهُمۡ مُّهۡتَدُوۡنَ ﴿۲۱﴾

ઉન લોગોં કી પૈરવી કરો જો તુમસે કોઈ બદલા નહીં માંગતે, ઔર વો ઠીક રાસ્તે પર હૈં ㉑

وَمَالِيَ لَآ اَعۡبُدُ الَّذِيۡ فَطَرَنِيۡ وَاِلَيۡهِ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿٢٢﴾
ઔર મેં કયૂં ન ઈબાદત કરું ઉસ ઝાત કી જિસને મુજકો પૈદા કિયા ઔર ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે ﴿٢٢﴾

ءَاَتَّخِذُ مِنۡ دُوۡنِهٖۤ اٰلِهَةً اِنۡ يُّرِدۡنِ الرَّحۡمٰنُ بِضُرٍّ
કયા મેં ઉસકે સિવા દૂસરોં કો મા'બૂદ બનાઉં, અગર ખુદાએ રહમાન મુજકો કોઈ તકલીફ પહુંચાના ચાહે

لَّا تُغۡنِ عَنِّيۡ شَفَاعَتُهُمۡ شَيۡـًٔـا وَّلَا يُنۡقِذُوۡنِ ﴿٢٣﴾ اِنِّيۡۤ اِذًا
તો ઉનકી સિફારિશ મેરે કુછ કામ ન આએગી ઔર ન વો મુજકો છુડા સકેંગે ﴿٢٣﴾ બેશક ઉસ વકત મેં એક

لَّفِيۡ ضَلٰلٍ مُّبِيۡنٍ ﴿٢٤﴾ اِنِّيۡۤ اٰمَنۡتُ بِرَبِّكُمۡ فَاسۡمَعُوۡنِ ﴿٢٥﴾
ખુલી હુઈ ગુમરાહી મેં હોંગા ﴿٢٤﴾ મેં તુમ્હારે રબ પર ઈમાન લાયા તો તુમ ભી મેરી બાત સુન લો ﴿٢٥﴾

قِيۡلَ ادۡخُلِ الۡجَنَّةَ ؕ قَالَ يٰلَيۡتَ قَوۡمِيۡ يَعۡلَمُوۡنَ ﴿٢٦﴾ بِمَا
ઈર્શાદ હુવા કે જન્નત મેં દાખિલ હો જાઓ, ઉસને કહાઃ કાશ! મેરી કૌમ જાનતી ﴿٢٦﴾ ઈસ બાત કો

غَفَرَ لِيۡ رَبِّيۡ وَجَعَلَنِيۡ مِنَ الۡمُكۡرَمِيۡنَ ﴿٢٧﴾ وَمَاۤ اَنۡزَلۡنَا
કે મેરે રબને મુજકો બખ્શ દિયા ઔર મુજકો ઈઝ્ઝતદારોં મેં શામિલ કર દિયા ﴿٢٧﴾ ઔર ઉસકે બાદ

عَلٰى قَوۡمِهٖ مِنۡۢ بَعۡدِهٖ مِنۡ جُنۡدٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا
ઉસકી કૌમ પર હમને આસમાન સે કોઈ ફોજ નહીં ઉતારી, ઔર હમ ફોજ નહીં

مُنۡزِلِيۡنَ ﴿٢٨﴾ اِنۡ كَانَتۡ اِلَّا صَيۡحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمۡ
ઉતારા કરતે ﴿٢٨﴾ બસ એક ધમાકા હુવા તો યકાયક વો સબ બુજ કર

خٰمِدُوۡنَ ﴿٢٩﴾ يٰحَسۡرَةً عَلَى الۡعِبَادِ ۚ مَا يَاۡتِيۡهِمۡ مِّنۡ
રેહ ગયે ﴿٢٩﴾ અફસોસ હે બંદોં કે ઉપર જો રસૂલ ભી ઉનકે પાસ આયા

رَّسُوۡلٍ اِلَّا كَانُوۡا بِهٖ يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿٣٠﴾ اَلَمۡ يَرَوۡا كَمۡ اَهۡلَكۡنَا
વો ઉસકા મઝાક હી ઉડાતે રહે ﴿٣٠﴾ કયા ઉન્હોંને નહીં દેખા કે હમને ઉનસે પેહલે

قَبۡلَهُمۡ مِّنَ الۡقُرُوۡنِ اَنَّهُمۡ اِلَيۡهِمۡ لَا يَرۡجِعُوۡنَ ﴿٣١﴾ وَاِنۡ
કિતની કૌમેં હલાક કર દીં, અબ વો ઉનકી તરફ વાપસ આનેવાલી નહીં ﴿٣١﴾ ઔર ઉનમેં

كُلٌّ لَّمَّا جَمِيۡعٌ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُوۡنَ ﴿٣٢﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الۡاَرۡضُ
કોઈ ઐસા નહીં જો ઈકઠ્ઠા હો કર હમારે પાસ હાઝિર ન કિયા જાએ ﴿٣٢﴾ ઔર એક નિશાની ઉનકે લિયે

الۡمَيۡتَةُ ۖۚ اَحۡيَيۡنٰهَا وَاَخۡرَجۡنَا مِنۡهَا حَبًّا فَمِنۡهُ
મુર્દા ઝમીન હે, ઉસકો હમને ઝિંદા કિયા ઔર ઉસસે હમને ગલ્લા નિકાલા, પસ વો ઉસમેં સે

يَاْكُلُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ

ખાતે હૈં ઔર ઉસમેં હમને ખજૂર કે ઔર અંગૂર કે બાગ બનાએ (٣٣)

وَّفَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ﴿٣٤﴾ لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ

ઔર ઉસમેં હમને ચશ્મે જારી કિયે (٣٤) તાકે લોગ ઉસકે ફલ ખાએં,

وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ ؕ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٥﴾ سُبْحٰنَ الَّذِيْ

ઔર ઈસકો ઉનકે હાથોંને નહીં બનાયા, તો કયા વો શુક્ર નહીં કરતે? (٣٥) પાક હૈ વો ઝાત જિસને

خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ

સબ ચીઝ કે જોડે બનાએ ઉનમેં સે ભી જિનકો ઝમીન ઉગાતી હૈ ઔર ખુદ ઉનકે અંદર સે ભી,

وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ ۚۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ

ઔર ઉનમેં સે ભી જિનકો વો નહીં જાનતે (٣٦) ઔર એક નિશાની ઉનકે લિયે રાત હૈ, હમ ઉસસે દિન કો

فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ؕ

ખીંચ લેતે હૈં તો વો અંધેરે મેં રેહ જાતે હૈં (٣٧) ઔર સૂરજ, વો અપની ઠેહરી હુઈ રાહ પર ચલતા રેહતા હૈ,

ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ

યે ઝબરદસ્ત, ઈલ્મવાલે(રબ)કા બાંધા હુવા અંદાઝા હૈ (٣٨) ઔર ચાંદ કે લિયે હમને મંઝિલેં મુકર્રર કર દીં,

حَتّٰى عَادَ كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ

યહાં તક કે વો ઐસા રેહ જાતા હૈ જૈસે ખજૂર કી પુરાની શાખ (٣٩) ન સૂરજ કે બસ મેં હૈ કે વો

لَهَاۤ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ؕ وَكُلٌّ

ચાંદ કો પકડ લે ઔર ન રાત દિન સે પેહલે આ સકતી હૈ, ઔર સબ એક એક

فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ﴿٤٠﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ

દાયરે મેં તૈર રહે હૈં (٤٠) ઔર એક નિશાની ઉનકે લિયે યે હૈ કે હમને ઉનકી નસ્લ કો ભરી હુઈ કશ્તી મેં

فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهٖ مَا

સવાર કિયા (٤١) ઔર હમને ઉનકે લિયે ઉસી કે માનિન્દ ઔર ચીઝેં પૈદા કીં જિન પર વો સવાર હોતે

يَرْكَبُوْنَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَّشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ وَلَا

હૈં (٤٢) ઔર અગર હમ ચાહેં તો ઉનકો ગર્ક કર દેં, ફિર ન કોઈ ઉનકી ફરિયાદ સુનનેવાલા હો ઔર ન વો

هُمْ يُنْقَذُوْنَ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ﴿٤٤﴾

બચાએ જા સકેંગે (٤٣) મગર યે હમારી રેહમત હૈ, ઔર ઉનકો એક મુતઅય્યન વકત તક ફાયદા દેના હૈ (٤٤)

وَاِذَا قِيۡلَ لَهُمُ اتَّقُوۡا مَا بَيۡنَ اَيۡدِيۡكُمۡ وَمَا خَلۡفَكُمۡ
ઔર જબ ઉનસે કહા જાતા હે કે ઉસસે ડરો જો તુમ્હારે આગે હે ઔર જો તુમ્હારે પીછે હે,

لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُوۡنَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَاۡتِيۡهِمۡ مِّنۡ اٰيَةٍ مِّنۡ اٰيٰتِ
તાકે તુમ પર રહમ કિયા જાએ (૪૫) ઔર ઉનકે રબ કી નિશાનિયોં મેં સે કોઈ નિશાની ભી ઉનકે પાસ

رَبِّهِمۡ اِلَّا كَانُوۡا عَنۡهَا مُعۡرِضِيۡنَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا قِيۡلَ لَهُمۡ
ઐસી નહીં આતી જિસસે વો એઅ્રાઝ ન કરતે હોં (૪૬) ઔર જબ ઉનસે કહા જાતા હે કે અલ્લાહને

اَنۡفِقُوۡا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ۙ قَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لِلَّذِيۡنَ
જો કુછ તુમકો દિયા હે ઉસમેં સે ખર્ચ કરો, તો જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા વો ઈમાન લાનેવાલોં સે

اٰمَنُوۡۤا اَنُطۡعِمُ مَنۡ لَّوۡ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطۡعَمَهٗۤ ۖ اِنۡ اَنۡتُمۡ
કેહતે હેં કે કયા હમ ઐસે લોગોં કો ખિલાએં જિનકો અલ્લાહ ચાહતા તો વો ઉનકો ખિલા દેતા, તુમ લોગ

اِلَّا فِىۡ ضَلٰلٍ مُّبِيۡنٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُوۡلُوۡنَ مَتٰى هٰذَا الۡوَعۡدُ اِنۡ
તો ખુલી ગુમરાહી મેં હો (૪૭) ઔર વો કેહતે હેં કે યે વા'દા કબ પૂરા હોગા

كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنۡظُرُوۡنَ اِلَّا صَيۡحَةً وَّاحِدَةً
અગર તુમ સચ્ચે હો (૪૮) યે લોગ બસ એક ચિંઘાડ કી રાહ દેખ રહે હેં

تَاۡخُذُهُمۡ وَهُمۡ يَخِصِّمُوۡنَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسۡتَطِيۡعُوۡنَ
જો ઉનકો આ પકડેગી ઔર વો જઘડતે હી રેહ જાએંગે (૪૯) ફિર વો ન કોઈ વસિય્યત

تَوۡصِيَةً وَّلَاۤ اِلٰٓى اَهۡلِهِمۡ يَرۡجِعُوۡنَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِى الصُّوۡرِ
કર પાએંગે ઔર ન અપને લોગોં કી તરફ લૌટ સકેંગે (૫૦) ઔર સૂર ફૂંકા જાએગા

فَاِذَا هُمۡ مِّنَ الۡاَجۡدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمۡ يَنۡسِلُوۡنَ ﴿٥١﴾
તો યકાયક વો કબરોં સે અપને રબ કી તરફ ચલ પડેંગે (૫૧)

قَالُوۡا يٰوَيۡلَنَا مَنۡۢ بَعَثَنَا مِنۡ مَّرۡقَدِنَا ۜ سَكۡتَةٌ هٰذَا مَا
વો કહેંગે: હાય હમારી બદ્‌બખ્તી! હમારી કબર સે કિસને હમકો ઉઠાયા? યે વહી હે જિસકા

وَعَدَ الرَّحۡمٰنُ وَصَدَقَ الۡمُرۡسَلُوۡنَ ﴿٥٢﴾ اِنۡ كَانَتۡ اِلَّا
રહમાન ને વા'દા કિયા થા ઔર પૈગમ્બરોં ને સચ કહા થા (૫૨) ઔર કુછ નહીં,

صَيۡحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمۡ جَمِيۡعٌ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُوۡنَ ﴿٥٣﴾
એક ઝોર કી આવાઝ હોગી જિસકે બાદ યે સબ કે સબ હમારે સામને હાઝિર કર દિયે જાએંગે (૫૩)

منزل ٥ — الربع — وقف لازم — وقف غفران وقف منزل

٭یہاں پر سکتہ واجب ہے۔

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَّلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا
પસ આજ કે દિન કિસી શખ્સ પર કોઈ ઝુલ્મ ન હોગા, ઔર તુમકો વહી બદલા મિલેગા જો તુમ

كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٤﴾ اِنَّ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِيْ
કરતે થે ﴿٥٤﴾ બેશક જન્નત કે લોગ આજ અપને મશ્ગલોં મે

شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِيْ ظِلٰلٍ عَلَى
ખુશ હોંગે ﴿٥٥﴾ વો ઔર ઉનકી બીવીયાં સાયોં મેં મસેહ્રિયોં પર

الْاَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔوْنَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّلَهُمْ
તકિયા લગાએ હુએ બૈઠે હોંગે ﴿٥٦﴾ ઉનકે લિયે વહાં મેવે હોંગે ઔર ઉનકે લિયે વો સબ કુછ હોગા

مَّا يَدَّعُوْنَ ﴿٥٧﴾ سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَازُوا
જો વો માંગેગેં ﴿٥٧﴾ ઉનકો સલામ કેહલાયા જાએગા મહેરબાન રબ કી તરફ સે ﴿٥٨﴾ ઔર એ મુજરિમો!

الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٥٩﴾ اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يٰبَنِيْٓ
આજ તુમ અલગ હો જાઓ ﴿٥٩﴾ એ અવલાદે આદમ! કયા મેંને તુમકો તાકીદ નહીં કર

اٰدَمَ اَنْ لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٦٠﴾
દી થી કે તુમ શૈતાન કી ઈબાદત ન કરના, બેશક વો તુમ્હારા ખુલા હુવા દુશ્મન હે ﴿٦٠﴾

وَّاَنِ اعْبُدُوْنِيْ ۭ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
ઔર યે કે તુમ મેરી હી ઈબાદત કરના, યહી સીધા રાસ્તા હે ﴿٦١﴾ ઔર ઉસને

اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيْرًا ۭ اَفَلَمْ تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٢﴾
તુમ મેં સે એક બડે ગિરોહ કો ગુમરાહ કર દિયા, તો કયા તુમ સમજતે નહીં થે? ﴿٦٢﴾

هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿٦٣﴾ اِصْلَوْهَا
યે હે જહન્નમ જિસકા તુમસે વા'દા કિયા જાતા થા ﴿٦٣﴾ અબ અપને કુફ્ર કે

الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٦٤﴾ اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰٓى
બદલે મેં ઈસમેં દાખિલ હો જાઓ ﴿٦٤﴾ આજ હમ ઉનકે મુંહ પર મહર

اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَآ اَيْدِيْهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ
લગા દેંગે ઔર ઉનકે હાથ હમસે બોલેંગે ઔર ઉનકે પાંવ ગવાહી દેંગે

بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَلٰٓى
જો કુછ યે લોગ કરતે થે ﴿٦٥﴾ ઔર અગર હમ ચાહતે તો ઉનકી આંખોં કો

منزل ٥

وقف غفران

اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ
મિટા દેતે ફિર વો રાસ્તે કી તરફ દોડતે તો ઉનકો કહાં નઝર આતા﴿૬૬﴾ ઔર અગર

نَشَآءُ لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوْا
હમ ચાહતે તો ઉનકી જગહ હી પર ઉનકી સૂરતેં બદલ દેતે, તો વો ન આગે બઢ સકતે ઔર

مُضِيًّا وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي
ન પીછે લૌટ સકતે﴿૬૭﴾ ઔર હમ જિસકી ઉમ્ર ઝયાદહ કર દેતે હૈં તો ઉસકો ઉસકી પૈદાઈશ મેં પીછે લૌટા

الْخَلْقِ ؕ اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْۢبَغِيْ
દેતે હૈં, તો કયા વો સમજતે નહીં?﴿૬૮﴾ ઔર હમને ઉસ (નબી સ.અ.વ.)કો શેઅર નહીં સિખાયા ઔર ન યે

لَهٗ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿٦٩﴾ لِّيُنْذِرَ
ઉસકે લાઈક હૈં, યે તો સિર્ફ એક નસીહત હે ઔર વાઝેહ કુર્આન હે﴿૬૯﴾ તાકે વો ઉસ શખ્સ કો ખબરદાર કર

مَنْ كَانَ حَيًّا وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٠﴾ اَوَلَمْ
દે જો ઝિંદા હો ઔર ઈન્કાર કરનેવાલોં પર હુજ્જત કાઈમ હો જાએ﴿૭૦﴾ કયા ઉન્હોંને નહીં

يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ اَنْعَامًا
દેખા કે હમને અપને હાથ કી બનાઈ હુઈ ચીઝોં મેં સે ઉનકે લિયે મવેશી પૈદા કિયે, તો વો

فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ
ઉનકે માલિક હૈં﴿૭૧﴾ ઔર હમને ઉનકો ઉનકા તાબેઅ બના દિયા, તો ઉનમેં સે કોઈ ઉનકી સવારી હે

وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ ؕ
ઔર કિસીકો વો ખાતે હૈં﴿૭૨﴾ ઔર ઉનકે લિયે ઉનમેં ફાયદે હૈં ઔર પીને કી ચીઝેં ભી,

اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً
તો કયા વો શુક્ર નહીં કરતે?﴿૭૩﴾ ઔર ઉન્હોંને અલ્લાહ કે સિવા દૂસરે મા'બૂદ બનાએ

لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٧٤﴾ؕ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ
કે શાયદ ઉનકી મદદ કી જાએ﴿૭૪﴾ વો ઉનકી મદદ ન કર સકેંગે ઔર વો

لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّا
ઉનકી ફોજ હો કર હાઝિર કિયે જાએંગે﴿૭૫﴾ તો ઉનકી બાત આપકો ગમગીન ન કરે, બેશક હમ

نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿٧٦﴾ اَوَلَمْ يَرَ
જાનતે હૈં જો કુછ વો છુપાતે હૈં ઔર જો કુછ વો ઝાહિર કરતે હૈં﴿૭૬﴾ કયા ઈન્સાન ને

ع ٤ ١٧ منزل ٥ وقف لازم

الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ

નહીં દેખા કે હમને ઉસકો એક બૂંદ સે પૈદા કિયા ફિર વો ખુલ્લમ ખુલ્લા જઘડાલુ

مُّبِيْنٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ ؕ قَالَ مَنْ يُّحْيِ

બન ગયા (૭૭) હમારે લિયે મિષાલેં બયાન કરને લગા ઔર અપની પૈદાઈશ કો ભૂલ ગયા, ઔર કેહને લગા

الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيْمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ اَنْشَاَهَآ

કે હડ્ડિયાં જબ ચૂરા હો જાએંગી ફિર ઉસે કોન ઝિંદા કર સકતા હૈ? (૭૮) કેહ દીજિયે કે ઉનકો વહી ઝિંદા

اَوَّلَ مَرَّةٍ ؕ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمُ ۙ﴿٧٩﴾ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ

કરેગા જિસને ઉનકો પેહલી મરતબા પૈદા કિયા, ઔર વો સબ તરહ પૈદા કરના જાનતા હૈ (૭૯) વહી હૈ જિસ

مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ﴿٨٠﴾

ને તુમ્હારે લિયે હરે ભરે દરખ્ત સે આગ પૈદા કર દી, ફિર તુમ ઉસસે આગ જલાતે હો (૮૦)

اَوَلَيْسَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ

કયા જિસને આસમાનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા વો ઈસ પર કાદિર નહીં કે ઈન જૈસોં કો પૈદા કર દે? હાં

يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ ؔؕ بَلٰى ۚ وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ﴿٨١﴾ اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ

વો કાદિર હૈ, ઔર વહી હૈ અસલ પૈદા કરનેવાલા, જાનનેવાલા (૮૧) ઉસકા મા'મલા તો બસ યે હૈ કે જબ વો

اِذَآ اَرَادَ شَيْـًٔا اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٨٢﴾ فَسُبْحٰنَ

કિસી ચીઝ કા ઈરાદા કરતમા હૈ તો કેહતા હૈ કે હો જા તો વો હો જાતી હૈ (૮૨) પસ પાક હૈ વો ઝાત જિસકે

الَّذِيْ بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٣﴾ ع

હાથ મેં હર ચીઝ કા ઈખ્તિયાર હૈ, ઔર ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે (૮૩)

મંઝિલ ૬ — وقف غفران — ع ٥

સૂરએ સાફ્ફાત મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૮૨ આયતેં ઔર ૫ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૫૬ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૩૭ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ અન્આમ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૮૨૬) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૮૬૦) કલિમાત હૈં

وَالصّٰٓفّٰتِ صَفًّا ۙ﴿١﴾ فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا ۙ﴿٢﴾ فَالتّٰلِيٰتِ

કસમ હૈ કતાર દર કતાર સફ બાંધનેવાલે ફરિશ્તોં કી (૧) ફિર ડાંટનેવાલોં કી જિડક કર (૨) ફિર ઉનકી જો

ذِكْرًا ۙ﴿٣﴾ اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ؕ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

નસીહત સુનાનેવાલે હૈં (૩) કે તુમ્હારા મા'બૂદ એક હી હૈ (૪) આસમાનોં ઔર ઝમીન કા રબ,

(٧) سُوْرَةُ الصّٰٓفّٰتِ

وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ﴿٥﴾ اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا

ઔર જો કુછ ઉનકે દરમિયાન હૈ ઔર સારે મુશ્રિકોં કા રબ (૫) હમને આસમાને દુનિયા કો સિતારોં કી

بِزِيْنَةِ ِالْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ مَّارِدٍ ﴿٧﴾

ઝીનત સે સજાયા હૈ (૬) ઔર હર સરકશ શૈતાન સે ઉસકો મહફૂઝ કિયા હૈ (૭)

لَا يَسَّمَّعُوْنَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَيُقْذَفُوْنَ مِنْ كُلِّ

વો મલએ આ'લા કી તરફ કાન નહીં લગા સકતે ઔર વો હર તરફ સે મારે

جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُوْرًا وَّلَهُمْ عَذَابٌ وَّاصِبٌ ﴿٩﴾ اِلَّا مَنْ

જાતે હૈં (૮) ભગાને કે લિયે, ઔર ઉનકે લિયે એક દાઈમી અઝાબ હૈ (૯) મગર જો શૈતાન

خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهٗ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ

કોઈ બાત ઉચક લે તો એક દહકતા હુવા શોઅ્લા ઉસકા પીછા કરતા હૈ (૧૦) પસ ઉનસે પૂછિયે કે ઉનકી

اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ مَّنْ خَلَقْنَا ؕ اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّنْ طِيْنٍ

પૈદાઈશ ઝયાદહ મુશ્કિલ હૈ યા ઉન ચીઝોં કી જો હમને પૈદા કી હૈ? હમને ઉનકો ચિપકતી મિટ્ટી સે પૈદા

لَّازِبٍ ﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُوْنَ ﴿١٢﴾ وَاِذَا ذُكِّرُوْا

કિયા હૈ (૧૧) બલ્કે તુમ તઅજ્જુબ કરતે હો ઔર વો મઝાક ઉડા રહે હૈં (૧૨) ઔર જબ ઉનકો સમજાયા જાતા

لَا يَذْكُرُوْنَ ﴿١٣﴾ وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَّسْتَسْخِرُوْنَ ﴿١٤﴾ وَقَالُوْٓا اِنْ

હૈ તો વો સમજતે નહીં (૧૩) ઔર જબ વો કોઈ નિશાની દેખતે હૈં તો વો ઉસકો હંસી મેં ડાલ દેતે હૈં (૧૪) ઔર

هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٥﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا

કેહતે હૈં કે યે તો બસ એક ખુલા હુવા જાદૂ હૈ (૧૫) કયા જબ હમ મર જાએંગે ઔર મિટ્ટી ઔર હડ્ડિયાં બન

ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿١٦﴾ اَوَ اٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ ﴿١٧﴾ قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ

જાએંગે તો ફિર હમ ઉઠાએ જાએંગે? (૧૬) ઔર કયા હમારે અગલે બાપદાદા ભી? (૧૭) કેહ દીજિયે કે હાં,

دَاخِرُوْنَ ﴿١٨﴾ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُوْنَ ﴿١٩﴾

ઔર તુમ ઝલીલ ભી હોંગે (૧૮) પસ વો તો એક ઝોરદાર આવાઝ હોગી, ફિર ઉસી વકત વો દેખને લગેંગે (૧૯)

وَقَالُوْا يٰوَيْلَنَا هٰذَا يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿٢٠﴾ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ

ઔર વો કહેંગે કે હાય હમારી બદ્બખ્તી! યે તો બદલે કા દિન હૈ (૨૦) યે વહી ફૈસલે કા દિન હૈ

الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿٢١﴾ اُحْشُرُوا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا

જિસકો તુમ જુઠલાતે થે (૨૧) જમા કરો ઉનકો જિન્હોંને ઝુલ્મ કિયા

منزل ٦

وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

ઔર ઉનકે સાથિયોં કો ઔર ઉનકે મા'બૂદોં કો (૨૨) જિનકી વો અલ્લાહ કે સિવા ઈબાદત કરતે થે,

فَاهْدُوْهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَحِيْمِ ﴿٢٣﴾ وَقِفُوْهُمْ اِنَّهُمْ

ફિર ઉન સબકો દોઝખ કા રાસ્તા દિખાઓ (૨૩) ઔર ઉનકો ઠેહરાઓ, ઉનસે કુછ

مَّسْـُٔوْلُوْنَ ﴿٢٤﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُوْنَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ

પૂછના હૈ (૨૪) તુમકો કયા હુવા કે તુમ એક દૂસરે કી મદદ નહીં કરતે (૨૫) બલ્કે આજ તો વો

مُسْتَسْلِمُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿٢٧﴾

ફરમાંબરદાર હૈં (૨૬) ઔર વો એક દૂસરે કી તરફ મુતવજ્જે હો કર સુવાલ વ જવાબ કરેંગે (૨૭)

قَالُوْٓا اِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَاْتُوْنَنَا عَنِ الْيَمِيْنِ ﴿٢٨﴾ قَالُوْا بَلْ

કહેંગે: તુમ હમારે પાસ દાયીં તરફ સે આતે થે (૨૮) વો જવાબ દેંગે: બલ્કે

لَّمْ تَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِّنْ

તુમ ખુદ ઈમાન લાનેવાલે નહીં થે (૨૯) ઔર હમારા તુમ્હારે ઉપર કોઈ ઝોર

سُلْطٰنٍ ۚ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِيْنَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ

ન થા, બલ્કે તુમ ખુદ હી સરકશ લોગ થે (૩૦) પસ હમ સબ પર હમારે રબ કી બાત પૂરી હો કર

رَبِّنَآ ۖق اِنَّا لَذَآىِٕقُوْنَ ﴿٣١﴾ فَاَغْوَيْنٰكُمْ اِنَّا كُنَّا غٰوِيْنَ ﴿٣٢﴾

રહી, હમકો ઈસકા મઝા ચખના હી હૈ (૩૧) હમને તુમકો ગુમરાહ કિયા, હમ ખુદ ભી ગુમરાહ થે (૩૨)

فَاِنَّهُمْ يَوْمَىِٕذٍ فِى الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿٣٣﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ

પસ વો સબ ઉસ દિન અઝાબ મેં શરીક હોંગે (૩૩) હમ મુજરિમોં કે સાથ

نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ﴿٣٤﴾ اِنَّهُمْ كَانُوْٓا اِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَآ اِلٰهَ

ઐસા હી કરતે હૈં (૩૪) યે વો લોગ થે કે જબ ઉનસે કહા જાતા કે અલ્લાહ કે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં તો વો

اِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُوْلُوْنَ اَىِٕنَّا لَتَارِكُوْٓا اٰلِهَتِنَا

તકબ્બુર કરતે થે (૩૫) ઔર વો કેહતે થે કે કયા હમ એક દીવાને શાઈર કે કેહને પર અપને મા'બૂદોં કો છોડ

لِشَاعِرٍ مَّجْنُوْنٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَآءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣٧﴾

દેં (૩૬) બલ્કે વો હક લે કર આયા હે, ઔર વો રસૂલોં કી પેશીન ગોઈયોં કા મિસ્દાક હૈ (૩૭)

اِنَّكُمْ لَذَآىِٕقُوا الْعَذَابِ الْاَلِيْمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ

બેશક તુમકો દર્દનાક અઝાબ ચખના હોગા (૩૮) ઔર તુમ ઉસકા બદલા દિયે જા રહે હો

إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾
જો તુમ કરતે થે ﴿٣٩﴾ મગર જો અલ્લાહ કે ચુને હુએ બંદે હૈં ﴿٤٠﴾

أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾ فَوَاكِهُ ۖ وَهُم مُّكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾
ઉનકે લિયે મા'લૂમ રિઝ્ક હોગા ﴿٤١﴾ મેવે, ઔર વો નિહાયત ઈઝ્ઝત સે હોંગે ﴿٤٢﴾

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ
આરામ કે બાગોં મેં ﴿٤٣﴾ તખ્તોં પર આમને સામને બૈઠે હોંગે ﴿٤٤﴾ ઉનકે પાસ ઐસા પ્યાલા લાયા જાએગા જો

عَلَيْهِم بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِّلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾
બેહતી હુઈ શરાબ સે ભરા જાએગા ﴿٤٥﴾ સાફ શફ્ફાફ, પીનેવાલોં કે લિયે લઝ્ઝત ﴿٤٦﴾

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِندَهُمْ
ન હી ઉસમેં કોઈ નશા હોગા ઔર ન વો ઉસસે બેહકેંગે ﴿٤٧﴾ ઔર ઉનકે પાસ નીચી નિગાહવાલી, બડી

قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٤٩﴾
આંખોંવાલી ઔરતેં હોંગી ﴿٤٨﴾ ગોયા કે વો અંડે હૈં જો છુપા કર રખ્ખે હુએ હોં ﴿٤٩﴾

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ
ફિર વો એક દૂસરે કી તરફ મુતવજ્જેહ હો કર બાત કરેંગે ﴿٥٠﴾ ઉનમેં સે

قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾ يَقُولُ أَئِنَّكَ
એક કેહનેવાલા કહેગા કે મેરા એક મુલાકાતી થા ﴿٥١﴾ વો કહા કરતા થા કે કયા તુમ ભી

لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
તસ્દીક કરનેવાલોં મેં સે હો? ﴿٥٢﴾ કયા જબ હમ મર જાએંગે ઔર મિટ્ટી ઔર હડ્ડિયાં હો જાએંગે

أَإِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ أَنتُم مُّطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾
તો કયા હમકો જઝા મિલેગી? ﴿٥٣﴾ કહેગા: કયા તુમ જાંક કર દેખોગે? ﴿٥٤﴾

فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِن
તો વો જાંકેગા ઔર ઉસકો જહન્નમ કે બીચ મેં દેખેગા ﴿٥٥﴾ કહેગા કે અલ્લાહ કી કસમ! તુમ તો

كِدتَّ لَتُرْدِينِ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنتُ مِنَ
મુજકો તબાહ કર દેનેવાલે થે ﴿٥٦﴾ ઔર અગર મેરે રબ કા ફઝ્લ ન હોતા તો મેં ભી ઉન્હીં લોગોં મેં હોતા

الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا مَوْتَتَنَا
જો પકડે હુએ આએ હૈં ﴿٥٧﴾ કયા અબ હમકો મરના નહીં હૈ ﴿٥٨﴾ મગર પેહલી બાર જો હમ

الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿٥٩﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ
મર ચુકે ઔર અબ હમકો અઝાબ ન હોગા(૫૯) બેશક યહી બડી

الْعَظِيْمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعٰمِلُوْنَ ﴿٦١﴾ اَذٰلِكَ
કામયાબી હે(૬૦) ઐસી હી કામયાબી કે લિયે અમલ કરનેવાલોં કો અમલ કરના ચાહિયે(૬૧) યે મેહમાન

خَيْرٌ نُّزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّوْمِ ﴿٦٢﴾ اِنَّا جَعَلْنٰهَا فِتْنَةً
નવાઝી અચ્છી હે યા ફિર ઝક્કુમ કા દરખ્ત?(૬૨) હમને ઉસકો ઝાલિમોં કે લિયે

لِّلظّٰلِمِيْنَ ﴿٦٣﴾ اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِيْٓ اَصْلِ الْجَحِيْمِ ﴿٦٤﴾
ફિત્ના બનાયા હે(૬૩) વો એક દરખ્ત હે જો દોઝખ કી તેહ સે નિકલતા હે(૬૪)

طَلْعُهَا كَاَنَّهٗ رُءُوْسُ الشَّيٰطِيْنِ ﴿٦٥﴾ فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُوْنَ
ઉસકો ખોશા ઐસા હે જૈસે શૈતાન કે સર(૬૫) તો વો લોગ ઉસસે

مِنْهَا فَمَالِـُٔوْنَ مِنْهَا الْبُطُوْنَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا
ખાએંગે, ફિર ઉસીસે પેટ ભરેંગે(૬૬) ફિર ઉનકો ઉસકે ઉપર

لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيْمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَاِ۟اِلَى
ખોલતા હુવા પાની મિલા કર દિયા જાએગા(૬૭) ફિર ઉનકી વાપસી દોઝખ હી

الْجَحِيْمِ ﴿٦٨﴾ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَآءَهُمْ ضَآلِّيْنَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ
કી તરફ હોગી(૬૮) ઉન્હોંને અપને બાપદાદા કો ગુમરાહી મેં પાયા(૬૯) ફિર વો

عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ يُهْرَعُوْنَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ
ઉન્હીં કે કદમ બ કદમ દોડતે રહે(૭૦) ઔર ઉનસે પેહલે ભી અગલે લોગોં કો અક્ષર

الْاَوَّلِيْنَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا فِيْهِمْ مُّنْذِرِيْنَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ
ગુમરાહ હુએ(૭૧) ઔર હમને ઉનમેં ભી ડરાનેવાલે ભેજે(૭૨) તો દેખિયે

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٧٣﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ
ઉન લોગોં કા કયા અંજામ હુવા જિનકો ડરાયા ગયા થા(૭૩) મગર વો જો અલ્લાહ કે ચુને હુએ

الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادٰىنَا نُوْحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيْبُوْنَ ﴿٧٥﴾
બંદે થે(૭૪) ઔર હમકો નૂહ(અ.સ.)ને પુકારા તો હમ કયા ખૂબ પુકાર સુનનેવાલે હૈં(૭૫)

وَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿٧٦﴾ وَجَعَلْنَا
ઔર હમને ઉસકો ઔર ઉસકે લોગોં કો બહોત બડે ગમ સે બચા લિયા(૭૬) ઔર હમને ઉસકી

منزل ٦

احتياط

ع ٢ / ٣

ذُرِّيَّتَهٗ هُمُ الْبٰقِيْنَ ﴿۷۷﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿۷۸﴾

નસ્લ કો બાકી રેહનેવાલા બનાયા(૭૭) ઔર હમને ઉસકે તરીકે પર પિછલોં મેં એક ગિરોહ કો છોડા(૭૮)

سَلٰمٌ عَلٰى نُوْحٍ فِي الْعٰلَمِيْنَ ﴿۷۹﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي

સલામ હૈ નૂહ(અ.સ.)પર તમામ દુનિયાવાલોં મેં(૭૯) હમ નેકી કરનેવાલોં કો ઐસા હી

الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۸۰﴾ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۸۱﴾ ثُمَّ

બદલા દેતે હૈં(૮૦) બેશક વો હમારે મો'મિન બંદોં મેં સે થે(૮૧) ફિર હમને

اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِيْنَ ﴿۸۲﴾ وَاِنَّ مِنْ شِيْعَتِهٖ لَاِبْرٰهِيْمَ ﴿۸۳﴾

દૂસરોં કો ગર્ક કર દિયા(૮૨) ઔર ઉસીકે તરીકે વાલોં મેં સે ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)ભી થે(૮૩)

اِذْ جَآءَ رَبَّهٗ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ﴿۸۴﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ

જબકે વો આયે અપને રબ કે પાસ કલ્બે સલીમ કે સાથ(૮૪) જબ ઉસને અપને બાપ સે ઔર અપની કૌમ સે કહા

مَاذَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۸۵﴾ اَئِفْكًا اٰلِهَةً دُوْنَ اللّٰهِ تُرِيْدُوْنَ ﴿۸۶﴾

કે તુમ કિસ ચીઝ કી ઈબાદત કરતે હો?(૮૫) કયા તુમ અલ્લાહ કે સિવા મન ઘડત મા'બૂદોં કો ચાહતે હો?(૮૬)

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۸۷﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُوْمِ ﴿۸۸﴾

તો રબ્બે આલમ કે બારે મેં તુમ્હારા કયા ખયાલ હૈ?(૮૭) ફિર ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)ને સિતારોં પર એક નઝર ડાલી(૮૮)

فَقَالَ اِنِّيْ سَقِيْمٌ ﴿۸۹﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِيْنَ ﴿۹۰﴾ فَرَاغَ اِلٰٓى

પસ કહા કે મેં બીમાર હું(૮૯) ફિર વો લોગ ઉસકો છોડ કર ચલે ગયે(૯૦) તો વો ઉનકે બુતોં મેં ઘુસ

اٰلِهَتِهِمْ فَقَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۹۱﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُوْنَ ﴿۹۲﴾

ગયે, કહા કે કયા તુમ ખાતે નહીં હો?(૯૧) તુમકો કયા હુવા કે તુમ કુછ બોલતે નહીં?(૯૨)

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِيْنِ ﴿۹۳﴾ فَاَقْبَلُوْٓا اِلَيْهِ يَزِفُّوْنَ ﴿۹۴﴾

ફિર ઉનકો મારા પૂરી કુવ્વત કે સાથ(૯૩) ફિર લોગ ઉસકે પાસ દોડે હુએ આએ(૯૪)

قَالَ اَتَعْبُدُوْنَ مَا تَنْحِتُوْنَ ﴿۹۵﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا

ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)ને કહા:કયા તુમ લોગ ઉન ચીઝોં કો પૂજતે હો જિનકો ખુદ તરાશતે હો?(૯૫) ઔર અલ્લાહ હી ને પૈદા કિયા હૈ તુમકો ભી ઔર ઉન

تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۶﴾ قَالُوا ابْنُوْا لَهٗ بُنْيَانًا فَاَلْقُوْهُ فِي الْجَحِيْمِ ﴿۹۷﴾

ચીઝોં કો ભી જિનકો તુમ બનાતે હો(૯૬) ઉન્હોંને કહા: ઈસકે લિયે એક મકાન બનાઓ ફિર ઉસકો દહકતી હુઈ આગ મેં ડાલ દો(૯૭)

فَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَسْفَلِيْنَ ﴿۹۸﴾ وَقَالَ

પસ ઉન્હોંને ઉસકે ખિલાફ એક કારવાઈ કરની ચાહી તો હમને ઉન્હીં કો નીચા કર દિયા(૯૮) ઔર ઉસને કહા

وقف لازم

منزل ۶

اِنِّیۡ ذَاهِبٌ اِلٰی رَبِّیۡ سَیَهۡدِیۡنِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبۡ لِیۡ مِنَ

કે મેં અપને રબ કી તરફ જા રહા હું, વો મેરી રેહનુમાઈ ફરમાએગા(૯૯) એ મેરે પ્યારે રબ! મુજકો અવલાદે

الصّٰلِحِیۡنَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرۡنٰهُ بِغُلٰمٍ حَلِیۡمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ

સાલેહ અતા ફરમાઈયે(૧૦૦) તો હમને ઉસકો એક બુર્દબાર લડકે કી બશારત દી(૧૦૧) પસ જબ વો ઉસકે સાથ

مَعَهُ السَّعۡیَ قَالَ یٰبُنَیَّ اِنِّیۡۤ اَرٰی فِی الۡمَنَامِ اَنِّیۡۤ

ચલને ફિરને કી ઉમ્ર કો પહુંચા, ઉસને કહા કે એ મેરે બેટે! મેં ખ્વાબ મેં દેખતા હું કે તુમકો ઝબહ કર રહા હું, પસ

اَذۡبَحُكَ فَانۡظُرۡ مَاذَا تَرٰی ؕ قَالَ یٰۤاَبَتِ افۡعَلۡ مَا تُؤۡمَرُ ۫

તુમ સોચ લો કે તુમ્હારી કયા રાય હૈ, ઉસને કહા કે એ મેરે અબ્બા! આપકો જો હુકમ દિયા જા રહા હૈ ઉસકો કર

سَتَجِدُنِیۡۤ اِنۡ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰبِرِیۡنَ ﴿١٠٢﴾ فَلَمَّاۤ اَسۡلَمَا

ડાલિયે, ઈન્શાઅલ્લાહ આપ મુજકો સબ્ર કરનેવાલોં મેં સે પાએંગે (૧૦૨) પસ જબ દોનોં મુતીઅ હો ગયે ઔર

وَتَلَّهٗ لِلۡجَبِیۡنِ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَیۡنٰهُ اَنۡ یّٰۤاِبۡرٰهِیۡمُ ﴿١٠٤﴾ قَدۡ

ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)ને ઉસકો માથે કે બલ ગિરા દિયા(૧૦૩)ઔર હમને ઉસકો આવાઝ દી કે એ ઈબ્રાહીમ!(૧૦૪)તુમને

صَدَّقۡتَ الرُّءۡیَا ۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجۡزِی الۡمُحۡسِنِیۡنَ ﴿١٠٥﴾

ખ્વાબ કો સચ કર દિખાયા, બેશક હમ નેકી કરનેવાલોં કો ઐસા હી બદલા દેતે હૈં(૧૦૫)

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الۡبَلٰٓؤُا الۡمُبِیۡنُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَیۡنٰهُ بِذِبۡحٍ

યકીનન્ યે એક ખુલી હુઈ આઝમાઈશ થી(૧૦૬) ઔર હમને એક બડા ઝબીહા ઉસકે ફિદ્‌યે મેં

عَظِیۡمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكۡنَا عَلَیۡهِ فِی الۡاٰخِرِیۡنَ ﴿١٠٨﴾ سَلٰمٌ عَلٰۤی

દે દિયા(૧૦૭) ઔર હમને ઉસ પર પિછલોં મેં એક ગિરોહ છોડા(૧૦૮) સલામતી હો

اِبۡرٰهِیۡمَ ﴿١٠٩﴾ كَذٰلِكَ نَجۡزِی الۡمُحۡسِنِیۡنَ ﴿١١٠﴾ اِنَّهٗ مِنۡ

ઈબ્રાહીમ પર(૧૦૯) હમ નેકી કરનેવાલોં કો ઈસી તરહ બદલા દેતે હૈં(૧૧૦) બેશક વો

عِبَادِنَا الۡمُؤۡمِنِیۡنَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرۡنٰهُ بِاِسۡحٰقَ نَبِیًّا مِّنَ

હમારે મો'મિન બંદોં મેં સે થા(૧૧૧) ઔર હમને ઉસકો ઈસ્હાક કી ખુશખબરી દી, એક નબી

الصّٰلِحِیۡنَ ﴿١١٢﴾ وَبٰرَكۡنَا عَلَیۡهِ وَعَلٰۤی اِسۡحٰقَ ؕ وَمِنۡ

સાલિહીન મેં સે(૧૧૨) ઔર હમને ઉસકો ઔર ઈસ્હાક કો બરકત દી, ઔર ઉન દોનોં કી નસ્લ મેં

ذُرِّیَّتِهِمَا مُحۡسِنٌ وَّظَالِمٌ لِّنَفۡسِهٖ مُبِیۡنٌ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدۡ

અચ્છે ભી હૈં ઔર ઐસે ભી જો અપને નફ્સ પર સરીહ ઝુલ્મ કરનેવાલે હૈં(૧૧૩) ઔર હમને

مَنَنَّا عَلٰی مُوْسٰی وَهٰرُوْنَ ﴿۱۱۴﴾ وَنَجَّیْنٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ

મૂસા ઔર હારૂન(અ.સ.)પર એહસાન કિયા ﴿۱۱۴﴾ ઔર ઉનકો ઔર ઉનકી કૌમ કો એક બડી મુસીબત સે

الْكَرْبِ الْعَظِیْمِ ﴿۱۱۵﴾ وَنَصَرْنٰهُمْ فَكَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِیْنَ ﴿۱۱۶﴾

નજાત દી ﴿۱۱۵﴾ ઔર હમને ઉનકી મદદ કી તો વહી ગાલિબ આને વાલે બને ﴿۱۱۶﴾

وَاٰتَیْنٰهُمَا الْكِتٰبَ الْمُسْتَبِیْنَ ﴿۱۱۷﴾ وَهَدَیْنٰهُمَا الصِّرَاطَ

ઔર હમને ઉન દોનોં કો વાઝેહ કિતાબ દી ﴿۱۱۷﴾ ઔર હમને ઉન દોનોં કો સીધા

الْمُسْتَقِیْمَ ﴿۱۱۸﴾ وَتَرَكْنَا عَلَیْهِمَا فِی الْاٰخِرِیْنَ ﴿۱۱۹﴾ سَلٰمٌ عَلٰی

રાસ્તા દિખાયા ﴿۱۱۸﴾ ઔર હમને ઉનકે તરીકે પર પીછેવાલોં મેં એક ગિરોહ કો છોડા ﴿۱۱۹﴾ સલામતી હો મૂસા

مُوْسٰی وَهٰرُوْنَ ﴿۱۲۰﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِی الْمُحْسِنِیْنَ ﴿۱۲۱﴾

ઔર હારૂન(અ.સ.)પર ﴿۱۲۰﴾ યકીનન્ હમ નેકી કરનેવાલોં કો ઐસા હી બદલા દેતે હૈં ﴿۱۲۱﴾

اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۱۲۲﴾ وَاِنَّ اِلْیَاسَ لَمِنَ

બેશક વો દોનોં હમારે મો'મિન બંદોં મેં સે થે ﴿۱۲۲﴾ ઔર બેશક ઈલયાસ(અ.સ.) ભી પૈગમ્બરોં

الْمُرْسَلِیْنَ ﴿۱۲۳﴾ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖۤ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۱۲۴﴾ اَتَدْعُوْنَ

મેં સે થે ﴿۱۲۳﴾ જબકે ઉસને અપની કૌમ સે કહા: કયા તુમ ડરતે નહીં? ﴿۱۲۴﴾ કયા તુમ લોગ બઅ્લ(નામી બુત)

منزل

بَعْلًا وَّتَذَرُوْنَ اَحْسَنَ الْخَالِقِیْنَ ﴿۱۲۵﴾ اللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ

કો પુકારતે હો ઔર બેહતરીન ખાલિક કો છોડ દેતે હો? ﴿۱۲۵﴾ અલ્લાહ કો, જો તુમ્હારા ભી રબ હૈ ઔર

اٰبَآىِٕكُمُ الْاَوَّلِیْنَ ﴿۱۲۶﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَاِنَّهُمْ لَمُحْضَرُوْنَ ﴿۱۲۷﴾

તુમ્હારે બાપદાદા કા ભી ﴿۱۲۶﴾ પસ ઉન્હોંને ઉસકો જુઠલાયા તો વો ઝરૂર(અઝાબ મેં)પકડે જાએંગે ﴿۱۲۷﴾

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِیْنَ ﴿۱۲۸﴾ وَتَرَكْنَا عَلَیْهِ فِی الْاٰخِرِیْنَ ﴿۱۲۹﴾

મગર જો અલ્લાહ કે ખાસ બંદે થે ﴿۱۲۸﴾ ઔર હમને ઉસકે તરીકે પર પિછલોં મેં ભી એક ગિરોહ કો છોડા ﴿۱۲۹﴾

سَلٰمٌ عَلٰۤی اِلْ یَاسِیْنَ ﴿۱۳۰﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِی الْمُحْسِنِیْنَ ﴿۱۳۱﴾

સલામતી હો ઈલયાસ(અ.સ.)પર ﴿۱۳۰﴾ હમ નેકી કરનેવાલોં કો ઐસા હી બદલા દેતે હૈં ﴿۱۳۱﴾

اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۱۳۲﴾ وَاِنَّ لُوْطًا لَّمِنَ

બેશક વો હમારે મો'મિન બંદોં મેં સે થે ﴿۱۳۲﴾ ઔર બેશક લૂત(અ.સ.)ભી પૈગમ્બરોં મેં

الْمُرْسَلِیْنَ ﴿۱۳۳﴾ اِذْ نَجَّیْنٰهُ وَاَهْلَهٗۤ اَجْمَعِیْنَ ﴿۱۳۴﴾ اِلَّا عَجُوْزًا

સે થે ﴿۱۳۳﴾ જબકે હમને ઉસકો ઔર ઉસકે તમામ લોગોં કો નજાત દી ﴿۱۳۴﴾ મગર એક બુઢિયા

فِي الْغٰبِرِيْنَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِيْنَ ﴿١٣٦﴾ وَاِنَّكُمْ لَتَمُرُّوْنَ

જો પીછે રેહ જાનેવાલોં મેં સે થી(૧૩૫) ફિર હમને દૂસરોં કો હલાક કર દિયા(૧૩૬) ઔર તુમ ઉનકી બસ્તિયોં પર

عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِيْنَ ﴿١٣٧﴾ وَبِالَّيْلِ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٣٨﴾ وَاِنَّ

ગુઝરતે હો સુબ્હ કો ભી(૧૩૭) ઔર રાત કો ભી, તો કયા તુમ નહીં સમજતે?(૧૩૮) ઔર બેશક

يُوْنُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٣٩﴾ اِذْ اَبَقَ اِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿١٤٠﴾

યૂનુસ(અ.સ.) ભી રસૂલોં મેં સે થે(૧૩૯) જબકે વો ભાગ કર ભરી હુઈ કશ્તી પર પહુંચે(૧૪૦)

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِيْنَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوْتُ

ફિર કુરૂઅહ ડાલા તો વહી કુરૂઅહ મેં મગ્લૂબ હો ગયે(૧૪૧) ફિર ઉસકો મછલી ને નિગલ લિયા,

وَهُوَ مُلِيْمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَآ اَنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِيْنَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ

ઔર વો અપને કો મલામત કર રહે થે(૧૪૨) પસ અગર વો તસ્બીહ કરનેવાલોં મેં સે ન હોતે(૧૪૩) તો લોગોં કે

فِيْ بَطْنِهٖٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿١٤٤﴾ فَنَبَذْنٰهُ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ

ઉઠાએ જાને કે દિન તક ઉસકે પેટ હી મેં રેહતે(૧૪૪) ફિર હમને ઉસકો એક મેદાન મેં ડાલ દિયા ઔર વો

سَقِيْمٌ ﴿١٤٥﴾ وَاَنْۢبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَّقْطِيْنٍ ﴿١٤٦﴾

નિઢાલ થે(૧૪૫) ઔર હમને ઉસ પર એક બેલદાર દરખ્ત ઉગા દિયા(૧૪૬)

وَاَرْسَلْنٰهُ اِلٰى مِائَةِ اَلْفٍ اَوْ يَزِيْدُوْنَ ﴿١٤٧﴾ فَاٰمَنُوْا

ઔર હમને ઉસકો એક લાખ યા ઉસસે ઝયાદહ લોગોં કી તરફ ભેજા(૧૪૭) ફિર વો લોગ ઈમાન લાએ

فَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ اَلِرَبِّكَ الْبَنٰتُ

તો હમને ઉનકો ફાયદા ઉઠાને દિયા એક મુદ્દત તક(૧૪૮) પસ ઉનસે પૂછિયે કે કયા તુમ્હારે રબ કે લિયે

وَلَهُمُ الْبَنُوْنَ ﴿١٤٩﴾ اَمْ خَلَقْنَا الْمَلٰٓئِكَةَ اِنَاثًا وَّهُمْ

બેટિયાં હૈં ઔર ઉનકે લિયે બેટે?(૧૪૯) કયા હમને ફરિશ્તોં કો ઔરત બનાયા હૈ ઔર વો

شٰهِدُوْنَ ﴿١٥٠﴾ اَلَآ اِنَّهُمْ مِّنْ اِفْكِهِمْ لَيَقُوْلُوْنَ ﴿١٥١﴾

દેખ રહે થે(૧૫૦) સુન લો! યે લોગ સિર્ફ મન ઘડત બાત કે તોર પર ઐસા કેહતે હૈં(૧૫૧)

وَلَدَ اللّٰهُ ۙ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١٥٢﴾ اَصْطَفَى الْبَنٰتِ عَلَى

કે અલ્લાહ અવલાદ રખતા હૈ, ઔર યકીનન્ વો જૂઠે હૈં(૧૫૨) કયા અલ્લાહને બેટોં કે મુકાબલે મેં બેટિયાં પસંદ કી

الْبَنِيْنَ ﴿١٥٣﴾ مَا لَكُمْ ۟ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ﴿١٥٤﴾ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿١٥٥﴾

હૈં(૧૫૩) તુમકો કયા હો ગયા હૈ, તુમ કૈસા હુકમ લગા રહે હો(૧૫૪) ફિર કયા તુમ સોચ સે કામ નહીં લેતે?(૧૫૫)

اَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٥٦﴾ فَاْتُوْا بِكِتٰبِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٥٧﴾
કયા તુમ્હારે પાસ કોઈ વાઝેહ દલીલ હૈ ﴿١٥٦﴾ તો અપની કિતાબ લાઓ અગર તુમ સચ્ચે હો ﴿١٥٧﴾
وَجَعَلُوْا بَيْنَهٗ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا ؕ وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ
ઔર ઉન્હોંને અલ્લાહ ઔર જિન્નાત મેં ભી રિશ્તેદારી કરાર દી હૈ, ઔર જિન્નાત કો મા'લૂમ હૈ કે યકીનન્
اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُوْنَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿١٥٩﴾ اِلَّا عِبَادَ
વો પકડે હુએ આએંગે ﴿١٥٨﴾ અલ્લાહ પાક હૈ ઉન બાતોં સે જો યે બયાન કરતે હૈં ﴿١٥٩﴾ મગર વો જો અલ્લાહ કે
اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿١٦٠﴾ فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ ﴿١٦١﴾ مَا اَنْتُمْ
ચુને હુએ બંદે હૈં ﴿١٦٠﴾ પસ તુમ ઔર જિનકી તુમ ઈબાદત કરતે હો ﴿١٦١﴾ અલ્લાહ સે કિસીકો
عَلَيْهِ بِفٰتِنِيْنَ ﴿١٦٢﴾ اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيْمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّآ
ફેર નહી સકતે ﴿١٦٢﴾ મગર ઉસકો જો જહન્નમ મેં પડનેવાલા હૈ ﴿١٦٣﴾ ઔર હમ મેં સે
اِلَّا لَهٗ مَقَامٌ مَّعْلُوْمٌ ﴿١٦٤﴾ وَّاِنَّا لَنَحْنُ الصَّآفُّوْنَ ﴿١٦٥﴾ وَاِنَّا
હર એક કા એક મુઅય્યન મકામ હૈ ﴿١٦٤﴾ ઔર હમ અલ્લાહ કે હુઝૂર બસ સફ બાંધે રેહનેવાલે હૈં ﴿١٦٥﴾ ઔર
لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُوْنَ ﴿١٦٦﴾ وَاِنْ كَانُوْا لَيَقُوْلُوْنَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا
હમ ઉસકી તસ્બીહ કરનેવાલે હૈં ﴿١٦٦﴾ ઔર યે લોગ કહા કરતે થે ﴿١٦٧﴾ કે અગર હમારે પાસ
ذِكْرًا مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿١٦٩﴾
પેહલોં કી કોઈ તા'લીમ હોતી ﴿١٦٨﴾ તો હમ અલ્લાહ કે ખાસ બંદે હોતે ﴿١٦٩﴾
فَكَفَرُوْا بِهٖ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا
ફિર ઉન્હોંને ઉસકો ઈન્કાર કર દિયા તો જલ્દ હી વો જાન લેંગે ﴿١٧٠﴾ ઔર અપને ભેજે હુએ બંદોં કે લિયે
لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٧١﴾ اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُوْرُوْنَ ﴿١٧٢﴾ وَاِنَّ
હમારા યે ફેસલા પેહલે હી હો ચુકા હૈ ﴿١٧١﴾ કે યકીની તોર પર ઉનકી મદદ કી જાએગી ﴿١٧٢﴾ ઔર યકીનન્
جُنْدَنَا لَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿١٧٤﴾
હમારા લશ્કર હી ગાલિબ રેહનેવાલા હૈ ﴿١٧٣﴾ તો કુછ મુદ્દત તક ઉનસે એઅ્રાઝ કીજિયે ﴿١٧٤﴾
وَّاَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُوْنَ ﴿١٧٥﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿١٧٦﴾
ઔર દેખતે રહિયે, જલ્દ હી વો દેખ લેંગે ﴿١٧٥﴾ કયા વો હમારે અઝાબ કે લિયે જલ્દી કર રહે હૈં? ﴿١٧٦﴾
فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَآءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ
પસ જબ વો ઉનકે સહન મેં ઉતરેગા તો બડી હી બુરી હોગી ઉન લોગોં કી સુબ્હ જિનકો ડરાયા જા ચુકા હૈ ﴿١٧٧﴾ તો

منزل ٦

عَنۡهُمۡ حَتّٰى حِيۡنٍۙ ﴿۱۷۸﴾ وَّاَبۡصِرۡ فَسَوۡفَ يُبۡصِرُوۡنَ ﴿۱۷۹﴾

ઉનસે કુછ મુદ્દત કે લિયે એઅ્રાઝ કીજિયે(૧૭૮)ઔર દેખતે રહિયે, જલ્દ હી વો ખુદ દેખ લેંગે(૧૭૯)

سُبۡحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الۡعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوۡنَ‌ۚ ﴿۱۸۰﴾ وَسَلٰمٌ

પાક હૈ આપકા રબ, ઈઝ્ઝત કા માલિક, ઉન બાતોં સે જો યે લોગ બયાન કરતે હૈં(૧૮૰)ઔર સલામ હૈ

عَلَى الۡمُرۡسَلِيۡنَ‌ۚ ﴿۱۸۱﴾ وَالۡحَمۡدُ لِلّٰهِ رَبِّ الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿۱۸۲﴾

પૈગમ્બરોં પર(૧૮૧)ઔર સારી તા'રીફેં અલ્લાહ કે લિયે હૈં જો રબ હૈ સારે જહાનોં કા(૧૮૨)

સૂરએ સાદ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૮૮ આયતેં ઔર ૫ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૩૮ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૯ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ કમર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૦૬૭) હુરૂફ હૈં		ઈસમેં (૭૩૨) કલિમાત હૈં

صٓ وَالۡقُرۡاٰنِ ذِى الذِّكۡرِؕ ﴿۱﴾ بَلِ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا فِىۡ

સાદ, કસમ હૈ નસીહતવાલે કુર્આન કી(૧)બલ્કે જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા

عِزَّةٍ وَّشِقَاقٍ ﴿۲﴾ كَمۡ اَهۡلَكۡنَا مِنۡ قَبۡلِهِمۡ مِّنۡ قَرۡنٍ

વો ઘમંડ ઔર ઝિદ મેં હૈં(૨)ઉનસે પેહલે હમને કિતની હી કૌમેં હલાક કર દીં,

فَنَادَوۡا وَّلَاتَ حِيۡنَ مَنَاصٍ ﴿۳﴾ وَعَجِبُوۡۤا اَنۡ جَآءَهُمۡ

તો વો પુકારને લગે ઔર વો વકત બચને કા ન થા(૩)ઔર ઉન લોગોંને તઅજ્જુબ કિયા કે ઉનકે પાસ

مُّنۡذِرٌ مِّنۡهُمۡ‌ وَقَالَ الۡكٰفِرُوۡنَ هٰذَا سٰحِرٌ كَذَّابٌ‌ۖ‌ۚ ﴿۴﴾

ઉનમેં સે એક ડરાનેવાલા આયા, ઔર ઈન્કાર કરનેવાલોંને કહા કે યે જાદૂગર હૈ, જૂઠા હૈ(૪)

اَجَعَلَ الۡاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَّاحِدًا‌ ۖ‌ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَىۡءٌ عُجَابٌ ﴿۵﴾

કયા ઉસને ઈતને મા'બૂદોં કી જગહ એક મા'બૂદ કર દિયા, યે તો બડી અજીબ બાત હૈ(૫)

وَانۡطَلَقَ الۡمَلَاُ مِنۡهُمۡ اَنِ امۡشُوۡا وَاصۡبِرُوۡا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمۡ ۖ‌ۚ

ઔર ઉનકે સરદાર ઉઠ ખડે હુએ કે ચલો ઔર અપને મા'બૂદોં પર જમે રહો,

اِنَّ هٰذَا لَشَىۡءٌ يُّرَادُ ۚ ﴿۶﴾ مَا سَمِعۡنَا بِهٰذَا فِى الۡمِلَّةِ

યે કોઈ મતલબ કી બાત હૈ(૬)હમને યે બાત પિછલે મઝહબ મેં

الۡاٰخِرَةِ ۖ‌ۚ اِنۡ هٰذَاۤ اِلَّا اخۡتِلَاقٌ ۖ‌ۚ ﴿۷﴾ ءَاُنۡزِلَ عَلَيۡهِ الذِّكۡرُ

નહીં સુની, યે સિર્ફ એક બનાઈ બાત હૈ(૭) કયા હમ સબ મેં સે ઈસી શખ્સ પર કલામે ઈલાહી

مِنۢ بَيۡنِنَا ؕ بَلۡ هُمۡ فِيۡ شَكٍّ مِّنۡ ذِكۡرِيۡ ۚ بَلۡ لَّمَّا નાઝિલ કિયા ગયા, બલ્કે યે લોગ મેરી યાદ દિહાની કી તરફ સે શક મેં હૈં, બલ્કે ઉન્હોંને અબ તક
يَذُوۡقُوۡا عَذَابِ ؕ﴿٨﴾ اَمۡ عِنۡدَهُمۡ خَزَآئِنُ رَحۡمَةِ رَبِّكَ મેરે અઝાબ કા મઝા નહીં ચખ્ખા ⑧ કયા આપકે રબ કી રહમત કે ખઝાને ઉનકે પાસ હૈં જો ઝબરદસ્ત હૈ,
الۡعَزِيۡزِ الۡوَهَّابِ ۚ﴿٩﴾ اَمۡ لَهُمۡ مُّلۡكُ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ وَمَا ફય્યાઝ હૈ ⑨ કયા આસમાનોં ઔર ઝમીન ઔર ઉનકે દરમિયાન કી ચીઝોં કી બાદશાહી ઉનકે
بَيۡنَهُمَا ۟ فَلۡيَرۡتَقُوۡا فِي الۡاَسۡبَابِ ﴿١٠﴾ جُنۡدٌ مَّا هُنَالِكَ ઈખ્તિયાર મેં હૈ, ફિર વો સીડિયાં લગા કર ચળ્હ જાએં ⑩ એક લશ્કર યે ભી યહાં
مَهۡزُوۡمٌ مِّنَ الۡاَحۡزَابِ ﴿١١﴾ كَذَّبَتۡ قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوۡحٍ وَّعَادٌ તબાહ હોગા સબ લશ્કરોં મેં સે ⑪ ઉનસે પેહલે કૌમ નૂહ ઔર આદ
وَّفِرۡعَوۡنُ ذُو الۡاَوۡتَادِ ۙ﴿١٢﴾ وَثَمُوۡدُ وَقَوۡمُ لُوۡطٍ وَّاَصۡحٰبُ ઔર મીખોં વાલા ફિરઔન ⑫ ઔર ષમૂદ ઔર કૌમે લૂત ઔર અસ્હાબે અય્કહ ને
لۡـَٔيۡكَةِ ؕ اُولٰٓئِكَ الۡاَحۡزَابُ ﴿١٣﴾ اِنۡ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ જુઠલાયા, યે લોગ બડી બડી જમાઅતેં થે ⑬ ઉન સબને રસૂલોં કો
الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ۧ﴿١٤﴾ وَمَا يَنۡظُرُ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا صَيۡحَةً જુઠલાયા તો મેરા અઝાબ નાઝિલ હો કર રહા ⑭ ઔર યે લોગ સિર્ફ એક ચિંઘાડ કે મુન્તઝિર
وَّاحِدَةً مَّا لَهَا مِنۡ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾ وَقَالُوۡا رَبَّنَا عَجِّلۡ لَّنَا હૈં, જિસકે બાદ કોઈ ઢીલ નહીં ⑮ ઔર ઉન્હોંને કહા કે એ હમારે રબ! હમારા હિસ્સા હમકો
قِطَّنَا قَبۡلَ يَوۡمِ الۡحِسَابِ ﴿١٦﴾ اِصۡبِرۡ عَلٰى مَا يَقُوۡلُوۡنَ હિસાબ કે દિન સે પેહલે દે દે ⑯ જો કુછ વો કેહતે હૈં ઉસ પર સબ્ર કીજિયે ઔર હમારે બંદે
وَاذۡكُرۡ عَبۡدَنَا دَاوٗدَ ذَا الۡاَيۡدِ ۚ اِنَّهٗۤ اَوَّابٌ ﴿١٧﴾ اِنَّا سَخَّرۡنَا દાઉદ(અ.સ.)કો યાદ કીજિયે જો કુવ્વતવાલા, રુજૂઅ કરનેવાલા થા ⑰ હમને પહાડોં કો ઉસકે સાથ
الۡجِبَالَ مَعَهٗ يُسَبِّحۡنَ بِالۡعَشِيِّ وَالۡاِشۡرَاقِ ۙ﴿١٨﴾ وَالطَّيۡرَ મુસખ્ખર કર દિયા કે વો ઉસકે સાથ સુબ્હ વ શામ તસ્બીહ કરતે થે ⑱ ઔર પરિન્દોં કો ભી જમા હો કર,
مَحۡشُوۡرَةً ؕ كُلٌّ لَّهٗۤ اَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدۡنَا مُلۡكَهٗ وَاٰتَيۡنٰهُ સબ અલ્લાહ કી તરફ રુજૂઅ કરનેવાલે થે ⑲ ઔર હમને ઉસકી સલ્તનત મઝબૂત કી ઔર ઉસકો હિકમત

منزل ٦

ع ١٤

الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ أَتٰىكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ ۘ إِذْ

અતા કી, ઔર મા'મલાત કા ફૈસલા કરને કી સલાહિયત દી (૨૦) ઔર કયા આપકો ખબર પહુંચી હૈ મુકદ્દમે વાલોં

تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلٰى دَاوٗدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا

કી, જબકે વો દીવાર ફાંદ કર ઈબાદતખાને મેં દાખિલ હો ગયે (૨૧) જબ વો દાઉદ(અ.સ.)કે પાસ પહુંચે તો વો ઉનસે

لَا تَخَفْ ۚ خَصْمٰنِ بَغٰى بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا

ગભરા ગયા, ઉન્હોંને કહા કે આપ ડરેં નહીં, હમ એક મા'મલે કે દો ફરીક હૈં, એકને દૂસરે પર ઝયાદતી કી હૈ તો

بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلٰى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ

આપ હમારે દરમિયાન હક કે સાથ ફૈસલા કીજિયે, બેઈન્સાફી ન કીજિયે ઔર હમકો રાહે રાસ્ત બતાઈયે (૨૨) દર

هٰذَا أَخِي ۗ لَهٗ تِسْعٌ وَّتِسْعُوْنَ نَعْجَةً وَّلِيَ نَعْجَةٌ وَّاحِدَةٌ ۗ

હકીકત યે મેરા ભાઈ હૈ, ઉસકે પાસ નિન્નાનવે દુમ્બિયાં હૈં ઔર મેરે પાસ એક દુમ્બી હૈ, તો વો કેહતા હૈ કે

فَقَالَ أَكْفِلْنِيْهَا وَعَزَّنِيْ فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ

વો ભી મેરે હવાલે કર દે, ઔર ઉસને બાતચીત મેં મુજકો દબા લિયા હૈ (૨૩) દાઉદને કહા:ઉસને તુમ્હારી

بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلٰى نِعَاجِهٖ ۖ وَإِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ

દુમ્બી કો અપની દુમ્બિયોં મેં મિલાને કા મુતાલબા કરકે વાકઈ તુમ પર ઝુલ્મ કિયા હૈ, ઔર અક્ષર શુરકા

لَيَبْغِيْ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

એક દૂસરે પર ઝયાદતી કિયા કરતે હૈં મગર વો જો ઈમાન રખતે હૈં ઔર નેક અમલ કરતે હૈં, ઔર એસે

الصّٰلِحٰتِ وَقَلِيْلٌ مَّا هُمْ ۖ وَظَنَّ دَاوٗدُ أَنَّمَا فَتَنّٰهُ فَاسْتَغْفَرَ

લોગ બહોત કમ હૈં, ઔર દાઉદ કો ખયાલ આયા કે હમને ઉસકા ઈમ્તિહાન લિયા હૈ તો ઉસને અપને રબ

رَبَّهٗ وَخَرَّ رَاكِعًا وَّأَنَابَ ۩ ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهٗ ذٰلِكَ ۖ وَإِنَّ لَهٗ

સે માફી માંગી ઔર સજ્દે મેં ગિર ગયે ઔર રુજૂઅ હુએ (૨૪) ફિર હમને ઉસકે લિયે વો માફ કર દિયા, ઔર

عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٢٥﴾ يٰدَاوٗدُ إِنَّا جَعَلْنٰكَ

બેશક હમારે યહાં ઉસકે લિયે તકર્રુબ હૈ ઔર અચ્છા અંજામ હૈ (૨૫) એ દાઉદ! હમને તુમકો ઝમીન મેં

خَلِيْفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ

ખલીફા(હાકિમ) બનાયા હૈ તો લોગોં કે દરમિયાન ઈન્સાફ કે સાથ ફૈસલા કરો ઔર ખ્વાહિશ કી

الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۖ إِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ

પૈરવી ન કરો, કે વો તુમકો અલ્લાહ કી રહા સે ભટકા દેગી, યકીનન્ જો લોગ અલ્લાહ કી રાહ સે

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌۢ بِمَا نَسُوْا يَوْمَ

ભટકતે હૈં ઉનકે લિયે સખ્ત અઝાબ હે ઈસ વજહ સે કે વો હિસાબ કે દિન કો

الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

ભૂલે રહે ﴿٢٦﴾ ઔર હમને આસમાન ઔર ઝમીન ઔર જો ઉનકે દરમિયાન હે બેકાર નહીં

بَاطِلًا ۭ ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا

પૈદા કિયા હે, યે ઉન લોગોં કા ગુમાન હે જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા, તો જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા ઉનકે લિયે

مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ ۭ اَمْ نَجْعَلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

બરબાદી હે આગ સે ﴿٢٧﴾ કયા હમ ઉન લોગોં કો જો ઈમાન લાએ ઔર અચ્છે કામ કિયે ઉનકી

كَالْمُفْسِدِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۡ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِيْنَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾

માનિન્દ કર દેંગે જો ઝમીન મેં ફસાદ કરનેવાલે હૈં, યા હમ પરહેઝગારોં કો બદકારોં જૈસા કર દેંગે ﴿٢٨﴾

كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ مُبٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوْٓا اٰيٰتِهٖ وَلِيَتَذَكَّرَ اُولُوا

યે એક બા બરકત કિતાબ હે જો હમને આપકી તરફ ઉતારી હે, તાકે લોગ ઉસકી આયતોં પર ગૌર કરેં ઔર તાકે

الْاَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوٗدَ سُلَيْمٰنَ ۭ نِعْمَ الْعَبْدُ ۭ اِنَّهٗٓ

અક્લવાલે ઉસસે નસીહત હાસિલ કરેં ﴿٢٩﴾ ઔર હમને દાઉદ કો સુલેમાન અતા કિયા, બેહતરીન બંદા, અપને

اَوَّابٌ ﴿٣٠﴾ ۭ اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصّٰفِنٰتُ الْجِيَادُ ﴿٣١﴾

રબ કી તરફ રુજૂઅ કરનેવાલા ﴿٣٠﴾ જબ શામ કે વકત ઉસકે સામને તેઝ રફતાર, ઉમ્દા ઘોડે પેશ કિયે ગયે ﴿٣١﴾

فَقَالَ اِنِّيْٓ اَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّيْ ۚ حَتّٰى

તો કેહને લગે: મૈંને અપને પરવરદિગાર કી યાદ પર ઈન ઘોડોં કી મુહબ્બત કો તરજીહ દી, યહાં તક કે

تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوْهَا عَلَيَّ ۭ فَطَفِقَ مَسْحًۢا بِالسُّوْقِ

આફતાબ છુપ ગયા ﴿٣٢﴾ ઉનકો મેરે પાસ વાપસ લાઓ, ફિર વો જાડને લગા પિંડલિયાં

وَالْاَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَاَلْقَيْنَا عَلٰي كُرْسِيِّهٖ

ઔર ગરદનેં ﴿٣٣﴾ ઔર હમને સુલેમાન(અ.સ.)કો આઝમાયા ઔર હમને ઉસકે તખ્ત પર એક જિસ્મ ડાલ

جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَهَبْ لِيْ مُلْكًا

દિયા, ફિર ઉસને રુજૂઅ કિયા ﴿٣٤﴾ ઉસને કહા કે એ મેરે રબ! મુજકો માફ કર દીજિયે ઔર મુજકો ઐસી

لَّا يَنْۢبَغِيْ لِاَحَدٍ مِّنْۢ بَعْدِيْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا

સલ્તનત દીજિયે જો મેરે બાદ કિસીકે લિયે સઝાવાર ન હો, બેશક આપ બડે દેનેવાલે હૈં ﴿٣٥﴾ તો હમને હવા

لَهُ الرِّيْحَ تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖ رُخَآءً حَيْثُ اَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيٰطِيْنَ
કો ઉસકે તાબેઅ કર દિયા, વો ઉસકે હુકમ સે નરમી કે સાથ ચલતી થી જિધર વો ચાહતે ﴿٣٦﴾ ઔર જિન્નાત કો ભી ઉસકા

كُلَّ بَنَّآءٍ وَّغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾ وَّاٰخَرِيْنَ مُقَرَّنِيْنَ فِي الْاَصْفَادِ ﴿٣٨﴾
તાબેઅ કર દિયા, હર તરહ કે ઈમારત બનાનેવાલે, ગોતા લગાનેવાલે ﴿٣٧﴾ ઔર દૂસરે જો ઝંજીરોં મેં જકડે હુએ રેહતે ﴿٣٨﴾

هٰذَا عَطَآؤُنَا فَامْنُنْ اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَاِنَّ
યે હૈ હમારા અતિય્યહ, અબ તુમ એહસાન કરો યા રોક રખ્ખો, કુછ હિસાબ નહીં ﴿٣٩﴾ ઔર યકીનન્ ઉસકે

لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ عَبْدَنَآ اَيُّوْبَ
લિયે હમારે યહાં કુર્બ હૈ ઔર બેહતરીન અંજામ ﴿٤٠﴾ ઔર હમારે બંદે અય્યૂબ(અ.સ.)કો યાદ કરો, જબ

اِذْ نَادٰى رَبَّهٗٓ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الشَّيْطٰنُ بِنُصْبٍ وَّعَذَابٍ ﴿٤١﴾
ઉસને અપને રબ કો પુકારા કે શૈતાનને મુજકો તકલીફ ઔર અઝાબ મેં ડાલ દિયા હૈ ﴿٤١﴾

اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۚ هٰذَا مُغْتَسَلٌۢ بَارِدٌ وَّشَرَابٌ ﴿٤٢﴾
અપના પાંવ મારો, યે ઠંડા પાની હૈ નહાને કે લિયે ઔર પીને કે લિયે ﴿٤٢﴾

وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرٰى
ઔર હમને ઉસકો ઉસકા કુંબા અતા કિયા ઔર ઉનકે સાથ ઉનકે બરાબર ઔર ભી, અપની રહમત કે તોર

لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِّهٖ
પર ઔર અક્લવાલોં કે લિયે નસીહત કે તોર પર ﴿٤٣﴾ ઔર અપને હાથ મેં તિન્કોં કા એક મુઠ્ઠા લો ઔર

وَلَا تَحْنَثْ ؕ اِنَّا وَجَدْنٰهُ صَابِرًا ؕ نِعْمَ الْعَبْدُ ؕ اِنَّهٗٓ
ઉસસે મારો ઔર કસમ ન તોડો, બેશક હમને ઉસકો સબ્ર કરનેવાલા પાયા, બેહતરીન બંદા અપને રબ કી

اَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَاذْكُرْ عِبٰدَنَآ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ اُولِي
તરફ બહોત રુજૂઅ કરનેવાલા ﴿٤٤﴾ ઔર હમારે બંદોં ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્હા ઔર યા'કૂબ કો યાદ કરો, વો

الْاَيْدِيْ وَالْاَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ اِنَّآ اَخْلَصْنٰهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى
હાથોંવાલે ઔર આંખોંવાલે થે ﴿٤٥﴾ હમને ઉનકો એક ખાસ બાત કે સાથ મખ્સૂસ કિયા થા કે વો આખિરત

الدَّارِ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيَارِ ﴿٤٧﴾
કી યાદ દિહાની હૈ ﴿٤٦﴾ ઔર વો હમારે યહાં ચુને હુએ નેક લોગોં મેં સે થે ﴿٤٧﴾

وَاذْكُرْ اِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ؕ وَكُلٌّ مِّنَ الْاَخْيَارِ ﴿٤٨﴾
ઔર ઈસ્માઈલ ઔર અલ્ યસઅ ઔર ઝુલ્ કિફ્લ કો યાદ કરો, સબ નેક લોગોં મેં સે થે ﴿٤٨﴾

هٰذَا ذِكْرٌ ؕ وَاِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ لَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٤٩﴾ جَنّٰتِ
યે નસીહત હૈ, ઔર બેશક અલ્લાહ સે ડરનેવાલોં કે લિયે અચ્છા ઠિકાના હૈ (૪૯) હમેશા કે બાગ જિનકે

عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ الْاَبْوَابُ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِئِيْنَ فِيْهَا يَدْعُوْنَ
દરવાઝે ઉનકે લિયે ખુલે હોંગે (૫૦) વો ઉનમેં તકિયા લગાએ બૈઠે હોંગે, બહોત સે મેવે

فِيْهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ وَّشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ
ઔર મશરૂબાત તલબ કરતે હોંગે (૫૧) ઔર ઉનકે પાસ શરમીલી હમ ઉમ્ર

الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾
બીવીયાં હોંગી (૫૨) યે હૈ વો ચીઝ જિસકા તુમસે હિસાબ કા દિન આને પર વા'દા કિયા જાતા હૈ (૫૩)

اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهٗ مِنْ نَّفَادٍ ﴿٥٤﴾ هٰذَا ؕ وَاِنَّ لِلطّٰغِيْنَ
યે હમારા રિઝ્ક હૈ જો કભી ખતમ હોનેવાલા નહીં (૫૪) યે બાત હો ચુકી, ઔર સરકશોં કે લિયે

لَشَرَّ مَاٰبٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾ هٰذَا ۙ
બુરા ઠિકાના હૈ (૫૫) જહન્નમ, ઉસમેં વો દાખિલ હોંગે, પસ કયા હી બુરી જગહ હૈ (૫૬) યે ખોલતા હુવા

فَلْيَذُوْقُوْهُ حَمِيْمٌ وَّغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَّاٰخَرُ مِنْ شَكْلِهٖٓ اَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾
પાની ઔર પીપ હૈ, તો યે લોગ ઈનકો ચખ્ખેં (૫૭) ઔર ઈસ કિસ્મ કી દૂસરી ઔર ભી ચીઝેં હોંગી (૫૮)

هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۚ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ؕ اِنَّهُمْ صَالُوا
યે એક ફોજ તુમ્હારે પાસ ઘુસી ચલી આ રહી હૈ, ઉનકે લિયે કોઈ ઈસ્તિક્બાલ નહીં, વો આગ મેં

النَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوْا بَلْ اَنْتُمْ ۖ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ ؕ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوْهُ
પડનેવાલે હૈં (૫૯) વો કહેંગે કે એ હમારે રબ! જો શખ્સ ઈસકો હમારે આગે લાયા

لَنَا ۚ فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾ قَالُوْا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا
ઉસકો દોગુના અઝાબ દે જહન્નમ મેં (૬૦) ઔર વો કહેંગે: કયા બાત હૈ કે હમ ઉન લોગોં કો યહાં

فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾ وَقَالُوْا مَا لَنَا لَا نَرٰى
નહીં દેખ રહે હૈં જિનકો હમ બુરે લોગોં મેં શુમાર કરતે થે (૬૧) કયા હમને ઉનકો મઝાક બના લિયા થા

رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْاَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ اَتَّخَذْنٰهُمْ سِخْرِيًّا
યા ઉનસે નિગાહેં ચૂક રહી હૈં (૬૨) બેશક યે બાત સચ્ચી હૈ, એહલે દોઝખ કા

اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ

الثلثة

منزل ٦

٦٣

اَهۡلِ النَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلۡ اِنَّمَاۤ اَنَا مُنۡذِرٌ ۖ وَّمَا مِنۡ اِلٰهٍ اِلَّا

આપસ મેં જઘડના ⑥④ કેહ દીજિયે કે મેં તો સિર્ફ એક ડરાનેવાલા હું, ઔર કોઈ મા'બૂદ નહીં મગર

اللّٰهُ الۡوَاحِدُ الۡقَهَّارُ ﴿٦٥﴾ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ وَمَا

અલ્લાહ, યક્તા ઔર ગાલિબ ⑥⑤ વો રબ હે આસમાનોં ઔર ઝમીન કા ઔર ઉન ચીઝોં કા જો ઉનકે

بَيۡنَهُمَا الۡعَزِيۡزُ الۡغَفَّارُ ﴿٦٦﴾ قُلۡ هُوَ نَبَؤٌا عَظِيۡمٌ ﴿٦٧﴾ اَنۡتُمۡ

દરમિયાન હે, વો ઝબરદસ્ત હે, બખ્શનેવાલા હે ⑥⑥ કેહ દીજિયે કે યે એક બડી ખબર હે ⑥⑦ જિસસે તુમ

عَنۡهُ مُعۡرِضُوۡنَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِىَ مِنۡ عِلۡمٍ ۢ بِالۡمَلَاِ الۡاَعۡلٰٓى

બેપરવાહ હો રહે હો ⑥⑧ મુજકો આલમે બાલા કી કુછ ખબર ન થી જબકે વો

اِذۡ يَخۡتَصِمُوۡنَ ﴿٦٩﴾ اِنۡ يُّوۡحٰۤى اِلَىَّ اِلَّاۤ اَنَّمَاۤ اَنَا نَذِيۡرٌ

આપસ મેં તકરાર કર રહે થે ⑥⑨ મેરે પાસ તો વહી બસ ઈસી લિયે આતી હે કે મેં એક ખુલા

مُّبِيۡنٌ ﴿٧٠﴾ اِذۡ قَالَ رَبُّكَ لِلۡمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىۡ خَالِقٌ ۢ بَشَرًا مِّنۡ

ડરાનેવાલા હું ⑦⓪ જબ આપકે રબને ફરિશ્તોં સે કહા કે મેં મિટ્ટી સે એક ઈન્સાન

طِيۡنٍ ﴿٧١﴾ فَاِذَا سَوَّيۡتُهٗ وَنَفَخۡتُ فِيۡهِ مِنۡ رُّوۡحِىۡ فَقَعُوۡا

બનાનેવાલા હું ⑦① ફિર જબ મેં ઉસકો દુરુસ્ત કર લું ઔર ઉસમેં અપની રૂહ ફૂંક દું તો તુમ ઉસકે

لَهٗ سٰجِدِيۡنَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الۡمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمۡ اَجۡمَعُوۡنَ ﴿٧٣﴾ اِلَّاۤ

આગે સજ્દે મેં ગિર પડના ⑦② પસ તમામ ફરિશ્તોંને સજ્દહ કિયા ⑦③ મગર

اِبۡلِيۡسَ ؕ اِسۡتَكۡبَرَ وَكَانَ مِنَ الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿٧٤﴾ قَالَ يٰۤاِبۡلِيۡسُ

ઈબ્લીસ, કે ઉસને ઘમંડ કિયા ઔર વો ઈન્કાર કરનેવાલોં મેં સે હો ગયા ⑦④ ફરમાયા કે એ ઈબ્લીસ!

مَا مَنَعَكَ اَنۡ تَسۡجُدَ لِمَا خَلَقۡتُ بِيَدَىَّ ؕ اَسۡتَكۡبَرۡتَ

કિસ ચીઝને તુજકો રોક દિયા કે તુ ઉસકો સજ્દહ કરે જિસકો મેંને અપને હાથોં સે બનાયા, તુને તકબ્બુર

اَمۡ كُنۡتَ مِنَ الۡعَالِيۡنَ ﴿٧٥﴾ قَالَ اَنَا خَيۡرٌ مِّنۡهُ ؕ خَلَقۡتَنِىۡ مِنۡ

કિયા યા તુ બડે દર્જેવાલોં મેં સે હે? ⑦⑤ ઉસને કહા કે મેં આદમ સે બેહતર હું, તુને મુજકો આગ સે

نَّارٍ وَّخَلَقۡتَهٗ مِنۡ طِيۡنٍ ﴿٧٦﴾ قَالَ فَاخۡرُجۡ مِنۡهَا فَاِنَّكَ

પૈદા કિયા હે ઔર ઉસકો મિટ્ટી સે ⑦⑥ ફરમાયા કે તુ યહાં સે નિકલ જા, કયૂંકે તુ

رَجِيۡمٌ ﴿٧٧﴾ وَّاِنَّ عَلَيۡكَ لَعۡنَتِىۡۤ اِلٰى يَوۡمِ الدِّيۡنِ ﴿٧٨﴾

મરદૂદ હે ⑦⑦ ઔર તુજ પર મેરી લા'નત હે બદલે કે દિન તક ⑦⑧

قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِيْٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿٧٩﴾ قَالَ فَاِنَّكَ

ઈબ્લીસને કહા કે એ મેરે રબ! મુજકો મોહ્‌લત દે ઉસ દિન તક કે લિયે જબ લોગ દોબારા ઉઠાએ જાએંગે ﴿٧٩﴾

مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿٨٠﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ﴿٨١﴾ قَالَ

ફરમાયા કે તુજકો મોહ્‌લત દી ગઈ ﴿٨٠﴾ વક્‌તે મુઅય્યન તક કે લિયે ﴿٨١﴾ ઉસને કહા

فَبِعِزَّتِكَ لَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٨٢﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ

કે તેરી ઈઝ્‌ઝત કી કસમ! મૈં ઉન સબકો ગુમરાહ કરકે રહુંગા ﴿٨٢﴾ સિવાય તેરે ઉન બંદોં કે જિન્હેં તુને

الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٨٣﴾ قَالَ فَالْحَقُّ ۡوَالْحَقَّ اَقُوْلُ ﴿٨٤﴾ لَاَمْلَئَنَّ

ખાલિસ કર લિયા હૈ ﴿٨٣﴾ ફરમાયાઃ તો હક યે હૈ, ઔર મૈં હક હી કેહતા હું ﴿٨٤﴾ કે મૈં જહન્નમ કો તુજસે

جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَآ

ઔર ઉન તમામ લોગોં સે ભર દુંગા જો ઉનમેં સે તેરી પૈરવી કરેંગે ﴿٨٥﴾ કેહ દીજિયે કે મૈં

اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِيْنَ ﴿٨٦﴾ اِنْ

ઈસ પર તુમસે કોઈ અજ્‌ર નહીં માંગતા, ઔર ન મૈં તકલ્લુફ કરનેવાલોં મૈં સે હું ﴿٨٦﴾ યે તો બસ એક

هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاَهٗ بَعْدَ حِيْنٍ ﴿٨٨﴾

નસીહત હૈ દુનિયાવાલોં કે લિયે ﴿٨٧﴾ ઔર તુમ જલ્દ ઉસકી દી હુઈ ખબર કો જાન લોગે ﴿٨٨﴾

સૂરએ ઝુમર મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૫૨ સે ૫૪ તક મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૭૫ આયતેં ઔર ૮ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૫૯ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્‌તેબાર સે ૩૯ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ સબા કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૪૯૦૮) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૧૧૭૨) કલિમાત હૈં

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿١﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَآ

યે કિતાબ અલ્લાહ કી તરફ સે ઉતારી ગઈ હૈ જો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ ﴿١﴾ બેશક હમને યે કિતાબ

اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ

આપકી તરફ હક કે સાથ ઉતારી હૈ, પસ આપ અલ્લાહ હી કી ઈબાદત કીજિયે ઉસીકે લિયે દીન કો

الدِّيْنَ ﴿٢﴾ اَلَا لِلّٰهِ الدِّيْنُ الْخَالِصُ ؕ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا

ખાલિસ કરતે હુએ ﴿٢﴾ સુન લો! દીને ખાલિસ સિર્ફ અલ્લાહ કે લિયે હૈ, ઔર જિન લોગોંને ઉસકે સિવા

مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۘ مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُوْنَآ اِلَى

દૂસરે હિમાયતી બના રખ્ખે હૈં કે હમ તો ઉનકી ઈબાદત સિર્ફ ઈસ લિયે કરતે હૈં કે વો હમકો

اللّٰهِ زُلْفٰى ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِيْ مَا هُمْ فِيْهِ

અલ્લાહ સે કરીબ કર દેં, બેશક અલ્લાહ ઉનકે દરમિયાન ઉસ બાત કા ફૈસલા કર દેગા જિસમેં વો ઈખ્તિલાફ કર

يَخْتَلِفُوْنَ ڛ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ كٰذِبٌ كَفَّارٌ ۝۳

રહે હૈં, અલ્લાહ ઐસે શખ્સ કો હિદાયત નહીં દેતા જો જૂઠા હો, હક કો ન માનનેવાલા હો ૩

لَوْ اَرَادَ اللّٰهُ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا لَّاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ

અગર અલ્લાહ ચાહતા કે વો બેટા બનાએ તો અપની મખ્લૂક મેં સે જિસકો ચાહતા

مَا يَشَاۗءُ ۙ سُبْحٰنَهٗ ۭ هُوَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝۴ خَلَقَ

ચુન લેતા, વો પાક હૈ, વો અલ્લાહ હૈ, અકેલા, સબ પર ગાલિબ ૪ ઉસને આસમાનોં

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ يُكَوِّرُ الَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ

ઔર ઝમીન કો હક કે સાથ પૈદા કિયા, વો રાત કો દિન પર લપેટતા હૈ

وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَي الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۭ

ઔર દિન કો રાત પર લપેટતા હૈ, ઔર ઉસને સૂરજ ઔર ચાંદ કો મુસખ્ખર કર રખ્ખા હૈ,

كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ اَلَا هُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفَّارُ ۝۵

હર એક મુઅય્યન મુદ્દત તક ચલ રહા હૈ, સુન લો કે વો ઝબરદસ્ત હૈ, બખ્શનેવાલા હૈ ૫

خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا

અલ્લાહને તુમકો એક જાન સે પૈદા કિયા ફિર ઉસને ઉસીસે ઉસકા જોડા બનાયા

وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ الْاَنْعَامِ ثَمٰنِيَةَ اَزْوَاجٍ ۭ يَخْلُقُكُمْ فِيْ

ઔર ઉસીને તુમ્હારે લિયે નર વ માદા ચોપાયોં કી આઠ કિસ્મેં ઉતારી, વો તુમકો તુમ્હારી

بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ خَلْقًا مِّنْۢ بَعْدِ خَلْقٍ فِيْ ظُلُمٰتٍ ثَلٰثٍ ۭ

માંઓં કે પેટ મેં બનાતા હે એક મર્હલે કે બાદ દૂસરે મર્હલે મેં તીન તારીકિયોં કે અંદર,

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۭ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَاَنّٰى

યહી અલ્લાહ તુમ્હારા રબ હે, બાદશાહત ઉસીકી હૈ, ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં, ફિર તુમ કહાં સે

تُصْرَفُوْنَ ۝۶ اِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ ۣ

ફૈરે જાતે હો ૬ અગર તુમ ઈન્કાર કરો તો અલ્લાહ તુમસે બેનિયાઝ હૈ, ઔર વો

وَلَا يَرْضٰى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۚ وَاِنْ تَشْكُرُوْا يَرْضَهُ

અપને બંદોં કે લિયે ઈન્કાર કો પસંદ નહીં કરતા, ઔર અગર તુમ શુક્ર કરો તો વો ઉસકો તુમ્હારે લિયે

لَكُمْ ؕ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ؕ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ
પસંદ કરતા હૈ, ઔર કોઈ બોજ ઉઠાનેવાલા કિસી દૂસરે કા બોજ ન ઉઠાએગા, ફિર તુમ્હારે રબ કી તરફ

مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ؕ اِنَّهٗ
તુમ્હારી વાપસી હૈ તો વો તુમકો બતા દેગા જો તુમ કરતે થે, બેશક વો

عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ⑦ وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ
દિલોં કી બાત કો જાનનેવાલા હૈ ⑦ ઔર જબ ઈન્સાન કો કોઈ તકલીફ પહોંચતી હૈ તો વો અપને રબ કો

دَعَا رَبَّهٗ مُنِيْبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهٗ نِعْمَةً مِّنْهُ
પુકારતા હૈ ઉસકી તરફ રુજૂઅ હો કર, ફિર જબ વો ઉસકો અપને પાસ સે નેઅમત દે દેતા હૈ

نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوْٓا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ
તો વો ઉસ ચીઝ કો ભૂલ જાતા હૈ જિસકે લિયે વો પેહલે પુકાર રહા થા, ઔર વો દૂસરોં કો અલ્લાહ કે

اَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ؕ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ
બરાબર ઠેહરાને લગતા હૈ, તાકે ઉસકી રાહ સે ગુમરાહ કર દે, કેહ દીજિયે કે અપને કુફ્ર સે થોડે દિન

قَلِيْلًا ۖۗ اِنَّكَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ ⑧ اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ
ફાયદા ઉઠા લે, બેશક તુ આગ વાલોં મેં સે હૈ ⑧ ભલા જો શખ્સ રાત કી ઘડિયોં મેં

اٰنَآءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَّقَآئِمًا يَّحْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَيَرْجُوْا
સજ્દહ ઔર કિયામ કી હાલત મેં આજિઝી કર રહા હો, આખિરત સે ડરતા હો ઔર અપને રબ કી

رَحْمَةَ رَبِّهٖ ؕ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِيْنَ يَعْلَمُوْنَ
રહમત કા ઉમ્મીદવાર હો, કેહ દીજિયેઃ કયા જાનનેવાલે ઔર ન જાનનેવાલે

وَالَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ؕ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ⑨ ع
બરાબર હો સકતે હૈં, નસીહત તો વહી લોગ પકડતે હૈં જો અક્લવાલે હૈં ⑨

قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوْا رَبَّكُمْ ؕ لِلَّذِيْنَ
કેહ દીજિયે કે એ મેરે બંદો જો ઈમાન લાએ હો અપને રબ સે ડરો, જો લોગ

اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ؕ وَاَرْضُ اللّٰهِ
ઈસ દુનિયા મેં નેકી કરેંગે ઉનકે લિયે નેક સિલા હૈ, ઔર અલ્લાહ કી ઝમીન

وَاسِعَةٌ ؕ اِنَّمَا يُوَفَّى الصّٰبِرُوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ⑩
વસીઅ હૈ, બેશક સબ્ર કરનેવાલોં કો ઉનકા અજ્ર બેહિસાબ દિયા જાએગા ⑩

منزل ٦ ع ١٥

قُلْ اِنِّیْۤ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّیْنَ ﴿۱۱﴾

કેહ દીજિયે કે મુજકો હુકમ દિયા ગયા હે કે મેં અલ્લાહ હી કી ઈબાદત કરું ઉસીકે લિયે દીન કો ખાલિસ કરતે હુએ ﴿૧૧﴾

وَاُمِرْتُ لِاَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِیْنَ ﴿۱۲﴾ قُلْ اِنِّیْۤ

ઔર મુજકો હુકમ દિયા ગયા હે કે મેં સબસે પેહલે ખુદ મુસ્લિમ બનું ﴿૧૨﴾ કેહ દીજિયે કે અગર મેં

اَخَافُ اِنْ عَصَیْتُ رَبِّیْ عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿۱۳﴾

અપને રબ કી નાફરમાની કરું તો મેં એક હોલનાક દિન કે અઝાબ સે ડરતા હું ﴿૧૩﴾

قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهٗ دِیْنِیْ ﴿۱۴﴾ فَاعْبُدُوْا

કેહ દીજિયે કે મેં અલ્લાહ કી ઈબાદત કરતા હું ઉસીકે લિયે અપને દીન કો ખાલિસ કરતે હુએ ﴿૧૪﴾ પસ તુમ

مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ ؕ قُلْ اِنَّ الْخٰسِرِیْنَ الَّذِیْنَ

ઉસકે સિવા જિસકી ચાહે ઈબાદત કરો, કેહ દીજિયે કે અસલી ઘાટેવાલે તો વો હેં

خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِیْهِمْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ ؕ اَلَا ذٰلِكَ

જિન્હોંને અપને આપકો ઔર અપને ઘરવાલોં કો કયામત કે દિન ઘાટે મેં ડાલા, સુન લો! યહી

هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِیْنُ ﴿۱۵﴾ لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ

ખુલા હુવા ઘાટા હે ﴿૧૫﴾ ઉનકે લિયે ઉનકે ઉપર સે ભી આગ હે

مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ؕ ذٰلِكَ یُخَوِّفُ اللّٰهُ

સાયબાન હોંગે ઔર ઉનકે નીચે ભી, યે ચીઝ હે જિસસે અલ્લાહ

بِهٖ عِبَادَهٗ ؕ یٰعِبَادِ فَاتَّقُوْنِ ﴿۱۶﴾ وَالَّذِیْنَ اجْتَنَبُوا

અપને બંદોં કો ડરાતા હે, એ મેરે બંદો! પસ મુજસે ડરો ﴿૧૬﴾ ઔર વો લોગ જો

الطَّاغُوْتَ اَنْ یَّعْبُدُوْهَا وَاَنَابُوْۤا اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ

શૈતાન સે બચે કે વો ઉસકી ઈબાદત કરેં ઔર વો અલ્લાહ કી તરફ રુજૂઅ હુએ ઉનકે લિયે

الْبُشْرٰی ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿۱۷﴾ الَّذِیْنَ یَسْتَمِعُوْنَ

ખુશખબરી હે, તો મેરે ઉન બંદોં કો ખુશખબરી દે દો ﴿૧૭﴾ જો બાત કો ગૌર સે

الْقَوْلَ فَیَتَّبِعُوْنَ اَحْسَنَهٗ ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ

સુનતે હેં ફિર ઉસકે બેહતર કી પૈરવી કરતે હેં, યહી વો લોગ હેં જિનકો

هَدٰىهُمُ اللّٰهُ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿۱۸﴾

અલ્લાહને હિદાયત બખ્શી હે ઔર યહી હેં જો અક્લવાલે હેં ﴿૧૮﴾

اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ؕ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ

કયા જિસ પર અઝાબ કી બાત ષાબિત હો ચુકી, પસ કયા આપ ઐસે શખ્સ કો બચા સકતે હો જો કે

فِي النَّارِ ۚ﴿١٩﴾ لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ

આગ મેં હૈ (૧૯) લેકિન જો લોગ અપને રબ સે ડરે ઉનકે લિયે બાલાખાને હૈં

فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ ۙ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ۬

જિનકે ઉપર ઔર બાલાખાને હૈં બને હુએ, ઉનકે નીચે નેહરેં બેહતી હૈં,

وَعْدَ اللّٰهِ ؕ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ الْمِيْعَادَ ﴿٢٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ

યે અલ્લાહ કા વા'દા હૈ, અલ્લાહ અપને વા'દે કે ખિલાફ નહીં કરતા (૨૦) કયા તુમને નહીં દેખા કે અલ્લાહને

اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهٗ يَنَابِيْعَ فِي الْاَرْضِ

આસમાન સે પાની ઉતારા ફિર ઉસકો ઝમીન કે ચશ્મોં મેં જારી કર દિયા

ثُمَّ يُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ

ફિર વો ઉસસે મુખ્તલિફ કિસ્મ કી ખેતીયાં નિકાલતા હૈ, ફિર વો સૂખ જાતી હૈં તો તુમ ઉસકો દેખતે હો

مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهٗ حُطَامًا ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى

કે પીલી પડ ગઈ હૈં ફિર વો ઉસકો રેઝા રેઝા કર દેતા હૈ, બેશક ઈસમેં નસીહત હૈ

لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿٢١﴾ ۧ اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ

અક્લવાલોં કે લિયે (૨૧) કયા વો શખ્સ જિસકા સીના અલ્લાહને ઈસ્લામ કે લિયે ખોલ દિયા હૈ

فَهُوَ عَلٰى نُوْرٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ فَوَيْلٌ لِّلْقٰسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ

પસ વો અપને રબ કી તરફ સે એક રોશની પર હૈ, તો ખરાબી હૈ ઉનકે લિયે જિનકે દિલ અલ્લાહ કી

مِّنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٢﴾ اَللّٰهُ نَزَّلَ

નસીહત કે મા'મલે મેં સખ્ત હો ગયે, યે લોગ ખુલી હુઈ ગુમરાહી મેં હૈં (૨૨) અલ્લાહને બેહતરીન કલામ

اَحْسَنَ الْحَدِيْثِ كِتٰبًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ ۖ تَقْشَعِرُّ

ઉતારા હૈ, એક ઐસી કિતાબ આપસ મેં મિલતી જુલતી, બાર બાર દુહરાઈ હુઈ, ઉસસે ઉન લોગોં કે રોંગટે

مِنْهُ جُلُوْدُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۚ ثُمَّ تَلِيْنُ جُلُوْدُهُمْ

ખડે હો જાતે હૈં જો અપને રબ સે ડરનેવાલે હૈં, ફિર ઉનકે બદન ઔર ઉનકે દિલ નરમ હો કર

وَقُلُوْبُهُمْ اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِيْ بِهٖ

અલ્લાહ કી યાદ કી તરફ મુતવજ્જેહ હો જાતે હૈં, યે અલ્લાહ કી હિદાયત હૈ, ઉસસે વો હિદાયત દેતા હૈ

مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾

જિસકો વો ચાહતા હૈ, ઔર જિસકો અલ્લાહ ગુમરાહ કર દે તો ઉસકો કોઈ હિદાયત દેનેવાલા નહીં﴿٢٣﴾

اَفَمَنْ يَّتَّقِىْ بِوَجْهِهٖ سُوْٓءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ

કયા વો શખ્સ જો કયામત કે દિન અપને ચેહરે કો બુરે અઝાબ સે(બચને કે લિયે)ઢાલ બનાએગા,

وَقِيْلَ لِلظّٰلِمِيْنَ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ

ઔર ઝાલિમોં સે કહા જાએગા કે ચખ્ખો મઝા ઉસ કમાઈ કા જો તુમ કરતે થે﴿٢٤﴾ ઉનસે

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ

પેહલે વાલોંને ભી જુઠલાયા તો ઉન પર અઝાબ વહાં સે આ ગયા જિધર સે ઉનકા

لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٥﴾ فَاَذَاقَهُمُ اللّٰهُ الْخِزْىَ فِى الْحَيٰوةِ

ખયાલ ભી ન થા﴿٢٥﴾ તો અલ્લાહને ઉનકો દુનિયા કી ઝિંદગી મેં રુસ્વાઈ કા

الدُّنْيَا ۚ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾

મઝા ચખાયા ઔર આખિરત કા અઝાબ ઔર ભી બડા હૈ, કાશ યે લોગ જાનતે﴿٢٦﴾

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِىْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ

ઔર હમને ઈસ કુર્આન મેં હર કિસ્મ કી મિષાલેં બયાન કી હૈં,

لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٧﴾ۚ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِىْ

તાકે વો નસીહત હાસિલ કરેં﴿٢٧﴾ યે અરબી કુર્આન હૈ, ઈસમેં કોઈ

عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلًا

ટેઢાપન નહીં, તાકે લોગ ડરેં﴿٢٨﴾ અલ્લાહ મિષાલ બયાન કરતા હૈ એક શખ્સ કી જિસકી

فِيْهِ شُرَكَآءُ مُتَشٰكِسُوْنَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ ؕ

મિલ્કિયત મેં કઈ ઝિદ્દી આકા શરીક હૈં ઔર દૂસરા શખ્સ પૂરા કા પૂરા એક હી આકા કા ગુલામ હૈ,

هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا ؕ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ

કયા ઈન દોનોં કા હાલ યક્સાં હોગા? સબ તા'રીફ અલ્લાહ કે લિયે હૈ, લેકિન અક્ષર લોગ

لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٩﴾ اِنَّكَ مَيِّتٌ وَّاِنَّهُمْ مَّيِّتُوْنَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ

નહીં જાનતે﴿٢٩﴾ આપકો ભી મરના હૈ ઔર વો ભી મરનેવાલે હૈં﴿٣٠﴾ ફિર

اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُوْنَ ﴿٣١﴾

તુમ લોગ કયામત કે દિન અપને રબ કે સામને અપના મુકદ્દમા પેશ કરોગે﴿٣١﴾

فَمَنۡ اَظۡلَمُ مِمَّنۡ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدۡقِ اِذۡ

ઉસ શખ્સ સે ઝયાદહ ઝાલિમ કોન હોગા જિસને અલ્લાહ પર જૂઠ બાંધા ઔર સચ્ચાઈ કો જુઠલા દિયા

جَآءَهٗ ؕ اَلَيۡسَ فِىۡ جَهَنَّمَ مَثۡوًى لِّلۡكٰفِرِيۡنَ ۝۳۲ وَالَّذِىۡ

જબ વો ઉસકે પાસ આઈ, કયા ઐસે કાફિરોં કા ઠિકાના જહન્નમ ન હોગા (૩૨) ઔર જો શખ્સ

جَآءَ بِالصِّدۡقِ وَصَدَّقَ بِهٖۤ اُولٰٓـئِكَ هُمُ الۡمُتَّقُوۡنَ ۝۳۳

સચ્ચાઈ લે કર આયા ઔર જિસને ઉસકી તસ્દીક કી, યહી લોગ અલ્લાહ સે ડરનેવાલે હૈં (૩૩)

لَهُمۡ مَّا يَشَآءُوۡنَ عِنۡدَ رَبِّهِمۡ ؕ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الۡمُحۡسِنِيۡنَ ۝۳۴

ઉનકે લિયે ઉનકે રબ કે પાસ વો સબ હૈ જો વો ચાહેંગે, યે બદલા હૈ નેકી કરનેવાલોં કા (૩૪)

لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنۡهُمۡ اَسۡوَاَ الَّذِىۡ عَمِلُوۡا وَيَجۡزِيَهُمۡ اَجۡرَهُمۡ

તાકે અલ્લાહ ઉનસે ઉનકે બુરે આ'માલ કો દૂર કર દે ઔર ઉનકે નેક કામોં કે બદલે

بِاَحۡسَنِ الَّذِىۡ كَانُوۡا يَعۡمَلُوۡنَ ۝۳۵ اَلَيۡسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبۡدَهٗ ؕ

ઉનકો ઉનકા ષવાબ દે (૩૫) કયા અલ્લાહ અપને બંદોં કે લિયે કાફી નહીં હૈ?

وَيُخَوِّفُوۡنَكَ بِالَّذِيۡنَ مِنۡ دُوۡنِهٖ ؕ وَمَنۡ يُّضۡلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ

ઔર યે લોગ ઉસકે સિવા દૂસરોં સે આપકો ડરાતે હૈં, ઔર અલ્લાહ જિસકો ગુમરાહ કર દે ઉસકો કોઈ

مِنۡ هَادٍ ۝۳۶ وَمَنۡ يَّهۡدِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنۡ مُّضِلٍّ ؕ اَلَيۡسَ

રાસ્તા દિખાનેવાલા નહીં (૩૬) ઔર અલ્લાહ જિસકો હિદાયત દે ઉસકો કોઈ ગુમરાહ કરનેવાલા નહીં, કયા

اللّٰهُ بِعَزِيۡزٍ ذِى انۡتِقَامٍ ۝۳۷ وَلَئِنۡ سَاَلۡتَهُمۡ مَّنۡ خَلَقَ

અલ્લાહ ઝબરદસ્ત, ઈન્તિકામ લેનેવાલા નહીં? (૩૭) ઔર અગર આપ ઉનસે પૂછો કે આસમાનોં કો ઔર

السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ لَيَقُوۡلُنَّ اللّٰهُ ؕ قُلۡ اَفَرَءَيۡتُمۡ مَّا تَدۡعُوۡنَ

ઝમીન કો કિસને પૈદા કિયા તો વો કહેંગે કે અલ્લાહને, કેહ દીજિયે: તુમ્હારા કયા ખયાલ હૈ, અલ્લાહ કે સિવા

مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ اِنۡ اَرَادَنِىَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلۡ هُنَّ كٰشِفٰتُ

તુમ જિનકો પુકારતે હો અગર અલ્લાહ મુજકો કોઈ તકલીફ પહુંચાના ચાહે તો કયા યે ઉસકી દી હુઈ તકલીફ કો

ضُرِّهٖۤ اَوۡ اَرَادَنِىۡ بِرَحۡمَةٍ هَلۡ هُنَّ مُمۡسِكٰتُ رَحۡمَتِهٖ ؕ

દૂર કર સકતે હૈં, યા અલ્લાહ મુજ પર કોઈ મહેરબાની કરના ચાહે તો કયા યે ઉસકી મહેરબાની કો રોકનેવાલે

قُلۡ حَسۡبِىَ اللّٰهُ ؕ عَلَيۡهِ يَتَوَكَّلُ الۡمُتَوَكِّلُوۡنَ ۝۳۸ قُلۡ يٰقَوۡمِ

બન સકતે હૈં? કેહ દીજિયે કે અલ્લાહ મેરે લિયે કાફી હૈ, ભરોસા કરનેવાલે ઉસી પર ભરોસા કરતે હૈં (૩૮) કેહ દેં

اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٩﴾ مَنْ

કે એ મેરી કૌમ! તુમ અપની જગહ અમલ કરો, મેં ભી અમલ કર રહા હું, તો તુમ જલ્દ જાન લોગે (૩૯) કે કિસ પર

يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٤٠﴾ اِنَّآ

રુસ્વા કરનેવાલા અઝાબ આતા હૈ ઔર કિસ પર વો અઝાબ આતા હૈ જો કભી ટલનેવાલા નહીં (૪૦) યકીનન્

اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى

હમને લોગોં કી હિદાયત કે લિયે યે કિતાબ આપ પર હક કે સાથ ઉતારી હૈ, પસ જો શખ્સ હિદાયત હાસિલ

فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَآ اَنْتَ

કરેગા વો અપને હી લિયે કરેગા, ઔર જો શખ્સ ગુમરાહ હોગા તો ઉસકી ગુમરાહી ઉસી પર પડેગી, ઔર આપ

عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿٤١﴾ ع اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الْاَنْفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا

ઉનકે ઉપર ઝિમ્મેદાર નહીં હો (૪૧) અલ્લાહ હી વફાત દેતા હૈ જાનોં કો ઉનકી મૌત કે વકત

وَالَّتِىْ لَمْ تَمُتْ فِىْ مَنَامِهَا ۚ فَيُمْسِكُ الَّتِىْ قَضٰى عَلَيْهَا

ઔર જિનકી મૌત નહીં આઈ ઉનકો સોને કે વકત, ફિર વો ઉનકો રોક લેતા હૈ જિનકી મૌત કા ફૈસલા

الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰٓى اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ

કર ચુકા હૈ ઔર દૂસરોં કો એક મુકર્રર વકત તક કે લિયે છોડ દેતા હૈ, બેશક ઈસમેં

لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٤٢﴾ اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

નિશાનિયાં હૈં ઉન લોગોં કે લિયે જો ગોર કરતે હૈં (૪૨) કયા ઉન્હોંને અલ્લાહ કો છોડ કર દૂસરોં કો

شُفَعَآءَ ؕ قُلْ اَوَلَوْ كَانُوْا لَا يَمْلِكُوْنَ شَيْـًٔا وَّلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٤٣﴾

સિફારિશી બના રખ્ખા હૈ, કહિયે કે અગરચે વો ન કુછ ઈખ્તિયાર રખતે હોં ઔર ન કુછ સમજતે હોં (૪૩)

قُلْ لِّلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيْعًا ؕ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

કેહ દીજિયે: સિફારિશ સારી કી સારી અલ્લાહ કે ઈખ્તિયાર મેં હૈં, આસમાનોં ઔર ઝમીન કી બાદશાહી

ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٤٤﴾ وَاِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَاَزَّتْ

ઉસીકી હૈ, ફિર તુમ ઉસી કી તરફ લૌટાએ જાઓગે (૪૪) ઔર જબ અકેલે અલ્લાહ કા ઝિક્ર કિયા જાતા હૈ તો

قُلُوْبُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ ۚ وَاِذَا ذُكِرَ الَّذِيْنَ

ઉન લોગોં કે દિલ કુળ્હતે હૈં જો આખિરત પર ઈમાન નહીં રખતે, ઔર જબ ઉસકે સિવા દૂસરોં કા

مِنْ دُوْنِهٖٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ

ઝિક્ર હોતા હૈ તો ઉસ વકત વો ખુશ હો જાતે હૈં (૪૫) કેહ દીજિયે કે એ અલ્લાહ! આસમાનોં ઔર ઝમીન કે

وَالْاَرْضِ عٰلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ

પૈદા કરનેવાલે! ગાઈબ ઔર હાઝિર કે જાનનેવાલે! આપ અપને બંદોં કે દરમિયાન ઉસ ચીઝ કા

عِبَادِكَ فِيْ مَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِيْنَ

ફૈસલા ફરમાએંગે જિસમેં વો ઈખ્તિલાફ કર રહે હૈં (૪૬) ઔર અગર ઝુલ્મ કરનેવાલોં કે

ظَلَمُوْا مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا

પાસ વો સબ કુછ હો જો ઝમીન મેં હૈ ઔર ઉસી કે બરાબર ઔર ભી, તો વો કયામત કે દિન

بِهٖ مِنْ سُوْٓءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ وَبَدَا لَهُمْ مِّنَ

સખ્ત અઝાબ સે બચને કે લિયે ઉનકો ફિદ્યે મેં દે દેં, ઔર અલ્લાહ કી તરફ સે ઉનકો

اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُوْنُوْا يَحْتَسِبُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا

વો મા'મલા પેશ આએગા જિસકા ઉનકો ગુમાન ભી ન થા (૪૭) ઔર ઉનકે સામને આ જાએંગે ઉનકે

كَسَبُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٤٨﴾ فَاِذَا مَسَّ

બુરે આ'માલ ઔર વો ચીઝ ઉનકો ઘેર લેગી જિસકા વો મઝાક ઉડાતે થે (૪૮) પસ જબ ઈન્સાન કો કોઈ

الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ز ثُمَّ اِذَا خَوَّلْنٰهُ نِعْمَةً مِّنَّا ۙ قَالَ

તકલીફ પહુંચતી હૈ તો વો હમકો પુકારતા હૈ, ફિર જબ હમ અપની તરફ સે ઉસકો નેઅમત દે દેતે હૈં તો વો

اِنَّمَآ اُوْتِيْتُهٗ عَلٰى عِلْمٍ ؕ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ

કેહતા હૈ કે યે તો મુજકો ઈલ્મ કી બુનિયાદ પર દિયા ગયા હૈ, બલ્કે યે આઝમાઈશ હૈ મગર ઉનમેં સે

لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَآ اَغْنٰى

અક્સર લોગ નહીં જાનતે (૪૯) ઉનસે પેહલેવાલોંને ભી યે બાત કહી તો જો કુછ વો કમાતે થે વો ઉનકે કામ ન

عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٥٠﴾ فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا ؕ

આયા (૫૦) પસ ઉન પર વો બુરાઈયાં આ પડી જો ઉન્હોંને કમાઈ થીં, ઔર ઉન લોગોં મેં સે જો ઝાલિમ હૈં

وَالَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ هٰٓؤُلَآءِ سَيُصِيْبُهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا ۙ

ઉનકે સામને ભી ઉનકી કમાઈ કે બુરે નતાઈજ જલ્દ આ જાએંગે, ઔર વો (હમકો) આજિઝ કર

وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٥١﴾ اَوَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ

દેનેવાલે નહીં હૈં (૫૧) કયા ઉનકો મા'લૂમ નહીં કે અલ્લાહ જિસકે લિયે ચાહતા હૈ રિઝ્ક કુશાદા કર દેતા હૈ

لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٥٢﴾ ع

ઔર વહી તંગ કર દેતા હૈ, બેશક ઈસકે અંદર નિશાનિયાં હૈં ઉન લોગોં કે લિયે જો ઈમાન લાનેવાલે હૈં (૫૨)

قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ
કેહ દીજિયે કે એ મેરે બંદો જિન્હોંને અપની જાનોં પર ઝયાદતી કી હૈ, અલ્લાહ કી રહમત સે

رَّحْمَةِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا ؕ اِنَّهٗ هُوَ
માયૂસ ન હો, બેશક અલ્લાહ તમામ ગુનાહોં કો માફ કર દેતા હૈ, યકીનન્ વો બડા

الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٥٣﴾ وَاَنِيْبُوْٓا اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوْا لَهٗ مِنْ
બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૫૩) ઔર તુમ અપને રબ કી તરફ રુજૂઅ કરો ઔર ઉસકે ફરમાંબર્દાર બન

قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُوْٓا
જાઓ ઈસસે પેહલે કે તુમ પર કોઈ અઝાબ આ જાએ ફિર તુમ્હારી કોઈ મદદ ન કી જાએ (૫૪) ઔર તુમ

اَحْسَنَ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ
પૈરવી કરો અપને રબ કી ભેજી હુઈ કિતાબ કે બેહતર પેહ્લૂ કી, કબ્લ ઈસકે કે તુમ પર

الْعَذَابُ بَغْتَةً وَّاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿٥٥﴾ اَنْ تَقُوْلَ نَفْسٌ
અચાનક અઝાબ આ જાએ ઔર તુમકો ખબર ભી ન હો (૫૫) કહીં કોઈ શખ્સ યે કહે કે

يّٰحَسْرَتٰى عَلٰى مَا فَرَّطْتُّ فِيْ جَنْۢبِ اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لَمِنَ
અફસોસ મેરી કોતાહી પર જો મૈંને અલ્લાહ કી જનાબ મેં કી, ઔર મેં તો મઝાક ઉડાને

السّٰخِرِيْنَ ﴿٥٦﴾ اَوْ تَقُوْلَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰىنِيْ لَكُنْتُ مِنَ
વાલોં મેં શામિલ રહા (૫૬) યા કોઈ કહે કે અગર અલ્લાહ મુજકો હિદાયત દેતા તો મેં ભી ડરનેવાલોં

الْمُتَّقِيْنَ ﴿٥٧﴾ اَوْ تَقُوْلَ حِيْنَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لِيْ
મેં સે હોતા (૫૭) યા અઝાબ કો દેખ કર કોઈ શખ્સ યે કહે કે કાશ! મુજે દુનિયા મેં

كَرَّةً فَاَكُوْنَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٨﴾ بَلٰى قَدْ جَآءَتْكَ اٰيٰتِيْ
ફિર જાના હો તો મેં નેક બંદોં મેં સે હો જાઉં (૫૮) હાં, તેરે પાસ મેરી આયતેં આઈ

فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ
ફિર તુને ઉનકો જુઠલાયા ઔર તકબ્બુર કિયા ઔર તુ કાફિરોં મેં શામિલ રહા (૫૯) ઔર આપ

الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلَى اللّٰهِ وُجُوْهُهُمْ مُّسْوَدَّةٌ ؕ
કયામત કે દિન ઉનકે ચેહરે સિયાહ દેખોગે જિન્હોંને અલ્લાહ પર જૂઠ બોલા થા,

اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللّٰهُ الَّذِيْنَ
કયા તકબ્બુર કરનેવાલોં કા ઠિકાના જહન્નમ મેં ન હોગા? (૬૦) ઔર જો લોગ ડરતે રહે અલ્લાહ ઉન લોગોં

اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ ۫ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوْٓءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ (٦١) اَللّٰهُ

કો કામયાબી કે સાથ નજાત દેગા, ઉનકો કોઈ તકલીફ ન પહુંચેગી ઔર ન વો ગમગીન હોંગે (٦١) અલ્લાહ

خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۫ وَّهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ (٦٢) لَهٗ مَقَالِيْدُ

હર ચીઝ કા ખાલિક હે ઔર વહી હર ચીઝ પર નિગેહબાન હે (٦٢) આસમાનોં ઔર ઝમીન કી કુંજિયાં

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ

ઉસી કે પાસ હૈં, ઔર જિન લોગોંને અલ્લાહ કી આયતોં કા ઈન્કાર કિયા વહી ઘાટે મેં

هُمُ الْخٰسِرُوْنَ (٦٣) ع قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَاْمُرُوْٓنِّيْٓ اَعْبُدُ اَيُّهَا

રેહનેવાલે હૈં (٦٣) કેહ દીજિયે કે એ નાદાનો! કયા તુમ મુજકો અલ્લાહ કે સિવા કી ઈબાદત કરને

الْجٰهِلُوْنَ (٦٤) وَلَقَدْ اُوْحِيَ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ

કે લિયે કેહતે હો (٦٤) ઔર આપકી તરફ ઔર આપસે પેહલેવાલોં કી તરફ ભી વહી ભેજી જા ચુકી હે

لَئِنْ اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ (٦٥)

કે અગર આપને શિર્ક કિયા તો આપકા અમલ ઝાયેઅ હો જાએગા ઔર આપ ખસારે મેં રહોંગે (٦٥)

بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ (٦٦) وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ

બલ્કે સિર્ફ અલ્લાહ કી ઈબાદત કરેં ઔર શુક્ર કરનેવાલોં મેં સે બનેં (٦٦) ઔર લોગોંને અલ્લાહ કી કદર ન કી

حَقَّ قَدْرِهٖ ۖ وَالْاَرْضُ جَمِيْعًا قَبْضَتُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

જૈસાકે ઉસકી કદ્ર કરને કા હક હે, ઔર ઝમીન સારી ઉસકી મુઠ્ઠી મેં હોગી કયામત કે દિન

وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيّٰتٌۢ بِيَمِيْنِهٖ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا

ઔર તમામ આસમાન લિપટે હોંગે ઉસકે દાહ્ને હાથ મેં, વો પાક ઔર બર્તર હે ઉસ શિર્ક સે

يُشْرِكُوْنَ (٦٧) وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ

જો યે લોગ કરતે હૈં (٦٧) ઔર સૂર ફૂંકા જાએગા તો આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં જો ભી હૈં સબ બેહોશ

فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ؕ ثُمَّ نُفِخَ فِيْهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ

હો કર ગિર પડેંગે મગર જિસકો અલ્લાહ ચાહે, ફિર દોબારા ઉસમેં ફૂંકા જાએગા તો યકાયક સબકે સબ

قِيَامٌ يَّنْظُرُوْنَ (٦٨) وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُوْرِ رَبِّهَا وَوُضِعَ

ઉઠ કર દેખને લગેંગે (٦٨) ઔર ઝમીન અપને રબ કે નૂર સે ચમક ઉઠેગી, ઔર કિતાબ રખ દી

الْكِتٰبُ وَجِايْٓءَ بِالنَّبِيّٖنَ وَالشُّهَدَآءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ

જાએગી ઔર પૈગમ્બર ઔર ગવાહ હાઝિર કિયે જાએંગે ઔર લોગોં કે દરમિયાન ઠીક ઠીક ફેસલા

ع

منزل ٦

بِالۡحَقِّ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُوۡنَ ﴿۶۹﴾ وَوُفِّيَتۡ كُلُّ نَفۡسٍ مَّا عَمِلَتۡ

કર દિયા જાએગા ઔર ઉન પર કોઈ ઝુલ્મ ન હોગા(૬૯) ઔર હર શખ્સ કો ઉસકે આ'માલ કા પૂરા બદલા

وَهُوَ اَعۡلَمُ بِمَا يَفۡعَلُوۡنَ ﴿۷۰﴾ وَسِيۡقَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اِلٰى

દિયા જાએગા, ઔર વો ખૂબ જાનતા હૈ જો કુછ વો કરતે હૈં(૭૦) ઔર જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા વો ગિરોહ

جَهَنَّمَ زُمَرًا ؕ حَتّٰۤى اِذَا جَآءُوۡهَا فُتِحَتۡ اَبۡوَابُهَا وَقَالَ

ગિરોહ બના કર જહન્નમ કી તરફ હાંકે જાએગેં, યહાં તક કે જબ વો ઉસકે પાસ પહુંચેગેં ઉસકે દરવાઝે

لَهُمۡ خَزَنَتُهَاۤ اَلَمۡ يَاۡتِكُمۡ رُسُلٌ مِّنۡكُمۡ يَتۡلُوۡنَ عَلَيۡكُمۡ

ખોલ દિયે જાએંગે ઔર ઉસકે મુહાફિઝ ઉનસે કહેંગે: કયા તુમ્હારે પાસ તુમ હી લોગોં મેં સે પૈગમ્બર નહીં

اٰيٰتِ رَبِّكُمۡ وَيُنۡذِرُوۡنَكُمۡ لِقَآءَ يَوۡمِكُمۡ هٰذَا ؕ قَالُوۡا

આએ જો તુમકો તુમ્હારે રબ કી આયતેં સુનાતે થે ઔર તુમકો ઈસ દિન કી મુલાકાત સે ડરાતે થે? વો કહેંગે

بَلٰى وَلٰكِنۡ حَقَّتۡ كَلِمَةُ الۡعَذَابِ عَلَى الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿۷۱﴾

કે હાં: લેકિન અઝાબ કા વા'દા મુન્કિરોં પર પૂરા હો કર રહા(૭૧)

قِيۡلَ ادۡخُلُوۡۤا اَبۡوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا ۚ فَبِئۡسَ

કહા જાએગા કે જહન્નમ કે દરવાઝોં મેં દાખિલ હો જાઓ, ઉસમેં હમેશા રેહને કે લિયે, પસ કૈસા બુરા

مَثۡوَى الۡمُتَكَبِّرِيۡنَ ﴿۷۲﴾ وَسِيۡقَ الَّذِيۡنَ اتَّقَوۡا رَبَّهُمۡ اِلَى

ઠિકાના હૈ તકબ્બર કરનેવાલોં કા(૭૨) ઔર જો લોગ અપને રબ સે ડરે વો ગિરોહ દર ગિરોહ જન્નત કી

الۡجَنَّةِ زُمَرًا ؕ حَتّٰۤى اِذَا جَآءُوۡهَا وَفُتِحَتۡ اَبۡوَابُهَا وَقَالَ

તરફ લે જાએંગે, યહાં તક કે જબ વો વહાં પહુંચેંગે ઔર ઉસકે દરવાઝે ખોલ દિયે જાએંગે ઔર ઉસકે

لَهُمۡ خَزَنَتُهَا سَلٰمٌ عَلَيۡكُمۡ طِبۡتُمۡ فَادۡخُلُوۡهَا خٰلِدِيۡنَ ﴿۷۳﴾

મુહાફિઝ ઉનસે કહેંગે કે સલામ હો તુમ પર, ખુશહાલ રહો, પસ ઈસમેં દાખિલ હો જાઓ હમેશા કે લિયે(૭૩)

وَقَالُوا الۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِىۡ صَدَقَنَا وَعۡدَهٗ وَاَوۡرَثَنَا

ઔર વો કહેંગે કે શુક્ર હૈ ઉસ અલ્લાહ કા જિસને હમારે સાથ અપના વા'દા સચ કર દિખાયા, ઔર હમકો

الۡاَرۡضَ نَتَبَوَّاُ مِنَ الۡجَنَّةِ حَيۡثُ نَشَآءُ ۚ فَنِعۡمَ اَجۡرُ

ઈસ ઝમીન કા વારિષ બના દિયા, હમ જન્નત મેં જહાં ચાહેં મકામ કરેં, પસ કયા ખૂબ બદલા હૈ

الۡعٰمِلِيۡنَ ﴿۷۴﴾ وَتَرَى الۡمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّيۡنَ مِنۡ حَوۡلِ

અમલ કરનેવાલોં કા(૭૪) ઔર આપ ફરિશ્તોં કો દેખોગે કે અર્શ કે ગિર્દ

الْعَرْشِ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۚ وَقُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ
હલ્કા બનાએ હુએ અપને રબ કી હમ્દ ઔર તસ્બીહ કરતે હોંગે, ઔર લોગોં કે દરમિયાન ઠીક ઠીક ફૈસલા

وَقِيْلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٧٥
કર દિયા જાએગા ઔર કહા જાએગા તમામ તા'રીફેં અલ્લાહ રબ્બુલ્ આલમીન કે લિયે હૈં ૭૫

ع ٥ ٨

સૂરએ મો'મિન મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર દો આયતેં ૫૬, ૫૭ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૮૫ આયતેં ઔર ૯ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૬૦ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૪૦ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ઝુમર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૪૯૬૦) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૧૧૯૯) કલિમાત હૈં

حٰمٓ ۝١ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ۝٢
હા મીમ ૧ યે કિતાબ ઉતારી ગઈ હૈ અલ્લાહ કી તરફ સે જો ઝબરદસ્ત હૈ, જાનનેવાલા હૈ ૨

غَافِرِ الذَّنْۢبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيْدِ الْعِقَابِ ذِى
ગુનાહોં કો માફ કરનેવાલા ઔર તૌબા કબૂલ કરનેવાલા હૈ, સખ્ત સઝા દેનેવાલા, બડી કુદરત

الطَّوْلِ ۭ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ۝٣ مَا يُجَادِلُ
વાલા હૈ, ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં, ઉસીકી તરફ લૌટતા હૈ ૩ અલ્લાહ કી આયતોં મેં

فِىْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ
વહી લોગ જઘડે નિકાલતે હૈં જો મુન્કિર હૈં, તો ઈન લોગોં કા શહેરોં મેં ચલના ફિરના આપકો

فِى الْبِلَادِ ۝٤ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّالْاَحْزَابُ
ધોકે મેં ન ડાલે ૪ ઈનસે પેહલે નૂહ(અ.સ.)કી કૌમ ને જુઠલાયા ઔર ઉનકે બાદ કે

مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۠ وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍۢ بِرَسُوْلِهِمْ لِيَاْخُذُوْهُ
ગિરોહોં ને ભી, ઔર હર ઉમ્મતને ઈરાદા કિયા કે અપને રસૂલ કો પકડ લેં

وَجٰدَلُوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ ۣ
ઔર ઉન્હોંને નાહક કે જઘડે નિકાલે, તાકે ઉસકે ઝરિયે હક કો મિટા દેં તો મૈંને ઉનકો પકડ લિયા,

فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝٥ وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى
ફિર કૈસી થી મેરી સઝા ૫ ઔર ઈસી તરહ આપકે રબ કી બાત ઉન લોગોં પર પૂરી

الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ۝٦ اَلَّذِيْنَ يَحْمِلُوْنَ
હો ચુકી હૈ જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા કે વો આગ વાલે હૈં ૬ જો અર્શ કો

منزل ٦

وقف لازم

اَلْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهٗ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُوْنَ
ઉઠાએ હુએ હૈં ઔર જો ઉસકે ઈર્દગિર્દ હૈં વો અપને રબ કી તસ્બીહ કરતે હૈં ઉસકી હમ્દ કે સાથ ઔર વો ઉસ પર

بِهٖ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ
ઈમાન રખતે હૈં, ઔર વો ઈમાનવાલોં કે લિયે મગ્ફિરત કી દુઆ કરતે હૈં, એ હમારે રબ! આપકી રહમત ઔર

رَّحْمَةً وَّعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ
આપકા ઈલ્મ હર ચીઝ કા ઈહાતા કિયે હુએ હે, પસ આપ માફ ફરમા દીજિયે ઉન લોગોં કો જો તોબા કરેં ઔર

وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ۝٧ رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنّٰتِ عَدْنِ
આપકે રાસ્તે કી પૈરવી કરેં ઔર ઉનકો જહન્નમ કે અઝાબ સે બચાઈયે (૭) એ હમારે રબ! ઔર આપ ઉનકો

الَّتِيْ وَعَدْتَّهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ
હમેશા રેહનેવાલે બાગોં મેં દાખિલ કીજિયે જિનકા આપને ઉનસે વા'દા કિયા હે, ઔર ઉનકો ભી જો સાલેહ હોં

وَذُرِّيّٰتِهِمْ ۭ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٨ وَقِهِمُ السَّيِّاٰتِ ۭ
ઉનકે વાલિદૈન ઔર ઉનકી બીવીયોં ઔર ઉનકી અવલાદ મેં સે, બેશક આપ ઝબરદસ્ત હૈં, હિકમતવાલે હૈં (૮)

وَمَنْ تَقِ السَّيِّاٰتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهٗ ۭ وَذٰلِكَ هُوَ
ઔર ઉનકો બુરાઈયોં સે બચાઈયે, ઔર જિસકો આપને ઉસ દિન બુરાઈયોં સે બચાયા તો ઉસ પર આપને રહમ

الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝٩ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللّٰهِ
કિયા, ઔર યહી કામયાબી હે (૯) જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા ઉનકો પુકાર કર કહા જાએગા કે અલ્લાહ કી

اَكْبَرُ مِنْ مَّقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيْمَانِ
બેઝારી તુમસે ઉસસે ઝયાદહ હે જિતની બેઝારી તુમકો અપને આપ પર હે, જબ તુમકો ઈમાન કી તરફ બુલાયા

فَتَكْفُرُوْنَ ۝١٠ قَالُوْا رَبَّنَآ اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا
જાતા થા તો તુમ ઈન્કાર કરતે થે (૧૦) વો કહેંગે કે એ હમારે રબ! આપને હમકો દો બાર મોત દી ઔર દો બાર

اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوْبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوْجٍ مِّنْ
હમકો ઝિંદગી દી, પસ હમને અપને ગુનાહોં કા ઈક્રાર કિયા, તો કયા નિકલને કી કોઈ સૂરત

سَبِيْلٍ ۝١١ ذٰلِكُمْ بِاَنَّهٗٓ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهٗ كَفَرْتُمْ ۚ وَاِنْ
હે? (૧૧) યે તુમ પર ઈસ લિયે હે કે જબ અકેલે અલ્લાહ કી તરફ બુલાયા જાતા થા તો તુમ ઈન્કાર કરતે થે, ઔર જબ

يُّشْرَكْ بِهٖ تُؤْمِنُوْا ۭ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيْرِ ۝١٢ هُوَ
ઉસકે સાથ શરીક કિયા જાતા તો તુમ માન લેતે, પસ ફૈસલા અલ્લાહ કે ઈખ્તિયાર મેં હે, જો બુલંદ હે, બડે મર્તબેવાલા હે (૧૨) વહી

الَّذِیْ یُرِیْکُمْ اٰیٰتِهٖ وَیُنَزِّلُ لَکُمْ مِّنَ السَّمَآءِ رِزْقًا ؕ
હૈ જો તુમકો અપની નિશાનિયાં દિખાતા હૈ ઔર આસમાન સે તુમ્હારે લિયે રિઝ્ક ઉતારતા હૈ,
وَمَا یَتَذَکَّرُ اِلَّا مَنْ یُّنِیْبُ ﴿۱۳﴾ فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِیْنَ
ઔર નસીહત સિર્ફ વહી શખ્સ કબૂલ કરતા હૈ જો અલ્લાહ કી તરફ રુજૂઅ કરનેવાલા હો (૧૩) પસ અલ્લાહ
لَهُ الدِّیْنَ وَلَوْ کَرِهَ الْکٰفِرُوْنَ ﴿۱۴﴾ رَفِیْعُ الدَّرَجٰتِ
હી કો પુકારો દીન કો ઉસીકે લિયે ખાલિસ કરતે હુએ, ખ્વાહ કાફિરોં કો નાગવાર કયૂં ન હો (૧૪) વો બુલંદ
ذُو الْعَرْشِ ۚ یُلْقِی الرُّوْحَ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰی مَنْ یَّشَآءُ مِنْ
દર્જોંવાલા, અર્શ કા માલિક હૈ, વો અપને બંદોં મેં સે જિસ પર ચાહતા હૈ વહી
عِبَادِهٖ لِیُنْذِرَ یَوْمَ التَّلَاقِ ﴿۱۵﴾ یَوْمَ هُمْ بٰرِزُوْنَ ۚ۬
ભેજતા હૈ, તાકે વો મુલાકાત કે દિન સે ડરાએ (૧૫) જિસ દિન કે વો ઝાહિર હોંગે,
لَا یَخْفٰی عَلَی اللّٰهِ مِنْهُمْ شَیْءٌ ؕ لِمَنِ الْمُلْکُ الْیَوْمَ ؕ
અલ્લાહ સે ઉનકી કોઈ ચીઝ છુપી ન હોગી, આજ બાદશાહી કિસકી હૈ?
لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿۱۶﴾ اَلْیَوْمَ تُجْزٰی کُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا
અલ્લાહ કી જો અકેલા હૈ, ઝબરદસ્ત હૈ (૧૬) આજ હર શખ્સ કો ઉસકે કિયે કા
کَسَبَتْ ؕ لَا ظُلْمَ الْیَوْمَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِیْعُ الْحِسَابِ ﴿۱۷﴾
બદલા મિલેગા, આજ કોઈ ઝુલ્મ ન હોગા, બેશક અલ્લાહ જલ્દ હિસાબ લેનેવાલા હૈ (૧૭)
وَاَنْذِرْهُمْ یَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوْبُ لَدَی الْحَنَاجِرِ
ઔર ઉનકો કરીબ આનેવાલી મુસીબત કે દિન સે ડરાઈયે જબકે દિલ હલક તક આ પહુંચેગે,
کٰظِمِیْنَ ۬ؕ مَا لِلظّٰلِمِیْنَ مِنْ حَمِیْمٍ وَّلَا شَفِیْعٍ
વો ગમ સે ભરે હુએ હોંગે, ઝાલિમોં કા કોઈ દોસ્ત હોગા ઔર ન સિફારિશી જિસકી બાત માની
یُّطَاعُ ؕ﴿۱۸﴾ یَعْلَمُ خَآئِنَةَ الْاَعْیُنِ وَمَا تُخْفِی الصُّدُوْرُ ﴿۱۹﴾
જાએ (૧૮) વો નિગાહોં કી ચોરી કો જાનતા હૈ ઔર ઉન બાતોં કો ભી જિનકો સીને છુપાએ હુએ હૈં (૧૯)
وَاللّٰهُ یَقْضِیْ بِالْحَقِّ ؕ وَالَّذِیْنَ یَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ
ઔર અલ્લાહ હક કે સાથ ફૈસલા કરેગા, ઔર જિનકો અલ્લાહ કે સિવા પુકારતે હૈં
لَا یَقْضُوْنَ بِشَیْءٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ ﴿۲۰﴾ ع
વો કિસી ચીઝ કા ફૈસલા નહીં કરતે, બેશક અલ્લાહ સુનનેવાલા, દેખનેવાલા હૈ (૨૦)

منزل ۶

ع ۲

اَوَلَمۡ يَسِيۡرُوۡا فِى الۡاَرۡضِ فَيَنۡظُرُوۡا كَيۡفَ كَانَ عَاقِبَةُ

કયા વો ઝમીન મેં ચલે ફિરે નહીં કે વો દેખતે કે કયા અંજામ હુવા

الَّذِيۡنَ كَانُوۡا مِنۡ قَبۡلِهِمۡ ؕ كَانُوۡا هُمۡ اَشَدَّ مِنۡهُمۡ قُوَّةً

ઉન લોગોં કા જો ઉનસે પેહલે ગુઝર ચુકે હૈં, વો ઉનસે બહોત ઝયાદહ થે કુવ્વત મેં ઔર ઉન આષાર કે

وَّاٰثَارًا فِى الۡاَرۡضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوۡبِهِمۡ ؕ وَمَا كَانَ

એ'તેબાર સે ભી જો ઉન્હોંને ઝમીન મેં છોડે, ફિર અલ્લાહને ઉનકે ગુનાહોં પર ઉનકો પકડ લિયા ઔર કોઈ

لَهُمۡ مِّنَ اللّٰهِ مِنۡ وَّاقٍ ﴿٢١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ كَانَتۡ تَّاۡتِيۡهِمۡ

ઉનકો અલ્લાહ સે બચાનેવાલા ન થા (૨૧) યે ઈસ લિયે હુવા કે ઉનકે પાસ ઉનકે રસૂલ

رُسُلُهُمۡ بِالۡبَيِّنٰتِ فَكَفَرُوۡا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ قَوِىٌّ

ખુલી નિશાનિયાં લે કર આએ તો ઉન્હોંને ઈન્કાર કિયા, તો અલ્લાહને ઉનકો પકડ લિયા, યકીનન્ વો

شَدِيۡدُ الۡعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدۡ اَرۡسَلۡنَا مُوۡسٰى بِاٰيٰتِنَا

તાકતવર હૈ, સખ્ત સઝા દેનેવાલા હૈ (૨૨) ઔર હમને મૂસા(અ.સ.)કો અપની નિશાનિયોં કે સાથ ઔર

وَسُلۡطٰنٍ مُّبِيۡنٍ ﴿٢٣﴾ لا اِلٰى فِرۡعَوۡنَ وَهَامٰنَ وَقَارُوۡنَ فَقَالُوۡا

ખુલી દલીલ કે સાથ (૨૩) ફિરઔન ઔર હામાન ઔર કારૂન કે પાસ ભેજા, તો ઉન્હોંને કહા કે યે

سٰحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَآءَهُمۡ بِالۡحَقِّ مِنۡ عِنۡدِنَا قَالُوا

એક જાદૂગર હૈ, જૂઠા હૈ (૨૪) ફિર જબ વો હમારી તરફ સે હક લે કર ઉનકે પાસ પહુંચે તો ઉન્હોંને કહા

اقۡتُلُوۡۤا اَبۡنَآءَ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا مَعَهٗ وَاسۡتَحۡيُوۡا نِسَآءَهُمۡ ؕ

કે ઉન લોગોં કે બેટોં કો કત્લ કર ડાલો જો ઉસકે સાથ ઈમાન લાએં ઔર ઉનકી ઔરતોં કો ઝિંદા રખ્ખો,

وَمَا كَيۡدُ الۡكٰفِرِيۡنَ اِلَّا فِىۡ ضَلٰلٍ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ

ઔર ઉન કાફિરોં કી તદ્બીર મહઝ બેઅષર રહી (૨૫) ઔર ફિરઔનને કહા:

ذَرُوۡنِىۡۤ اَقۡتُلۡ مُوۡسٰى وَلۡيَدۡعُ رَبَّهٗ ۚ اِنِّىۡۤ اَخَافُ اَنۡ

મુજકો છોડો, મેં મૂસા કો કત્લ કર ડાલું ઔર વો અપને રબ કો પુકારે, મુજકો અંદેશા હૈ કે કહીં વો

يُّبَدِّلَ دِيۡنَكُمۡ اَوۡ اَنۡ يُّظۡهِرَ فِى الۡاَرۡضِ الۡفَسَادَ ﴿٢٦﴾

તુમ્હારા દીન બદલ ડાલેગા યા મુલ્ક મેં ફસાદ ફેલા દેગા (૨૬)

وَقَالَ مُوۡسٰٓى اِنِّىۡ عُذۡتُ بِرَبِّىۡ وَرَبِّكُمۡ مِّنۡ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ

ઔર મૂસા(અ.સ.)ને કહા કે મેંને અપને રબ કી પનાહ લી હર ઉસ મુતકબ્બિર સે

لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿۲۷﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ ۖ
જો હિસાબ કે દિન પર ઈમાન નહીં રખતા (૨૭) ઔર આલે ફ़િરઔન મેં સે એક મો'મિન શખ્સ જો

مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ اِيْمَانَهٗٓ اَتَقْتُلُوْنَ رَجُلًا اَنْ
અપને ઈમાન કો છુપાએ હુએ થા બોલા કે કયા તુમ લોગ એક શખ્સ કો સિર્ફ ઈસ બાત પર કત્લ કર દોગે

يَّقُوْلَ رَبِّيَ اللّٰهُ وَقَدْ جَآءَكُمْ بِالْبَيِّنٰتِ مِنْ رَّبِّكُمْ ؕ
કે વો કેહતા હૈ કે મેરા રબ અલ્લાહ હૈ, હાલાંકે વો તુમ્હારે રબ કી તરફ સે ખુલી દલીલેં ભી લે કર આયા હૈ,

وَاِنْ يَّكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهٗ ۚ وَاِنْ يَّكُ صَادِقًا
ઔર અગર વો જૂઠા હૈ તો ઉસકા જૂઠ ઉસી પર પડેગા, ઔર અગર વો સચ્ચા હૈ તો ઉસકા કોઈ હિસ્સા

يُّصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِيْ يَعِدُكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ
તુમકો પહુંચ કર રહેગા જિસકા વા'દા વો તુમસે કરતા હૈ, બેશક અલ્લાહ ઐસે શખ્સ કો હિદાયત નહીં દેતા

هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿۲۸﴾ يٰقَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ
જો હદ સે ગુઝરનેવાલા હો, જૂઠા હો (૨૮) એ મેરી કૌમ! આજ તુમ્હારી સલ્તનત હૈ કે

ظٰهِرِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۫ فَمَنْ يَّنْصُرُنَا مِنْۢ بَاْسِ اللّٰهِ
તુમ ઝમીન પર ગાલિબ હો, ફ़િર અલ્લાહ કે અઝાબ કે મુકાબિલ કોન હમારી મદદ કરેગા અગર વો હમ

اِنْ جَآءَنَا ؕ قَالَ فِرْعَوْنُ مَآ اُرِيْكُمْ اِلَّا مَآ اَرٰى وَمَآ
પર આ ગયા, ફ़િરઔનને કહા: મેં તુમકો વહી રાય દેતા હું જિસકો મેં સમજ રહા હું, ઔર મેં તુમ્હારી

اَهْدِيْكُمْ اِلَّا سَبِيْلَ الرَّشَادِ ﴿۲۹﴾ وَقَالَ الَّذِيْٓ اٰمَنَ يٰقَوْمِ
રેહનુમાઈ ઠીક ભલાઈ કે રાસ્તે કી તરફ કર રહા હું (૨૯) ઔર જો શખ્સ ઈમાન લાયા થા ઉસને કહા કે એ

اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ مِّثْلَ يَوْمِ الْاَحْزَابِ ﴿۳۰﴾ مِثْلَ دَاْبِ
મેરી કૌમ! મેં ડરતા હું કે તુમ પર ઔર ગિરોહોં જૈસા દિન આ જાએ (૩૦) જૈસા દિન

قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ وَالَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ؕ وَمَا
કૌમે નૂહ ઔર આદ ઔર ષમૂદ ઔર ઉનકે બાદ વાલોં પર આયા, ઔર અલ્લાહ

اللّٰهُ يُرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿۳۱﴾ وَيٰقَوْمِ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ
અપને બંદોં પર કોઈ ઝુલ્મ કરના નહીં ચાહતા (૩૧) ઔર એ મેરી કૌમ! મેં ડરતા હું કે તુમ પર ચીખ

يَوْمَ التَّنَادِ ﴿۳۲﴾ يَوْمَ تُوَلُّوْنَ مُدْبِرِيْنَ ۚ مَا لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ
પુકાર કા દિન આ જાએ (૩૨) જિસ દિન તુમ પીઠ ફ़ૈર કર ભાગોગે ઔર તુમકો અલ્લાહ સે બચાનેવાલા

مِنْ عَاصِمٍ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿۳۳﴾
કોઈ ન હોગા, ઔર જિસકો અલ્લાહ ગુમરાહ કર દે ઉસકો કોઈ હિદાયત દેનેવાલા નહીં ﴿૩૩﴾

وَلَقَدْ جَآءَكُمْ يُوْسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا زِلْتُمْ
ઔર ઈસસે પેહલે યૂસુફ(અ.સ.) તુમ્હારે પાસ ખુલે દલાઈલ કે સાથ આએ તો તુમ ઉનકી લાઈ હુઈ

فِيْ شَكٍّ مِّمَّا جَآءَكُمْ بِهٖ ؕ حَتّٰٓى اِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ
બાતોં કી તરફ સે શક હી મેં પડે રહે, યહાં તક કે જબ ઉનકી વફાત હો ગઈ તો તુમને કહા

لَنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِهٖ رَسُوْلًا ؕ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ
કે અલ્લાહ ઉનકે બાદ હરગિઝ કોઈ રસૂલ ન ભેજેગા, ઈસી તરહ અલ્લાહ ઉન લોગોં કો ગુમરાહ કર દેતા

مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابُ ۚ ۖ﴿۳۴﴾ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ
હૈ જો હદ સે ગુઝરનેવાલે ઔર શક કરનેવાલે હોતે હૈં ﴿૩૪﴾ જો અલ્લાહ કી આયતોં મેં જઘડા કરતે હૈં

اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ ؕ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ
બગૈર કિસી દલીલ કે જો ઉનકે પાસ આઈ હો, અલ્લાહ ઔર ઈમાનવાલોં કે નઝદીક

وَعِنْدَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ
યે સખ્ત નાપસંદીદા હૈ, ઈસી તરહ અલ્લાહ મહર લગા દેતા હૈ હર મગ્રૂર,

مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿۳۵﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰهَامٰنُ ابْنِ لِيْ
સરકશ કે દિલ પર ﴿૩૫﴾ ઔર ફિરઔનને કહા કે એ હામાન! મેરે લિયે એક

صَرْحًا لَّعَلِّيْٓ اَبْلُغُ الْاَسْبَابَ ۙ﴿۳۶﴾ اَسْبَابَ السَّمٰوٰتِ
ઉંચી ઈમારત બના, તાકે મેં રાસ્તોં પર પહુંચું ﴿૩૬﴾ આસમાનોં કે રાસ્તોં તક,

فَاَطَّلِعَ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى وَاِنِّيْ لَاَظُنُّهٗ كَاذِبًا ؕ وَكَذٰلِكَ
પસ મૂસા કે મા'બૂદ કો જાંક કર દેખું, ઔર મેં તો ઉસકો જૂઠા ખયાલ કરતા હું, ઔર ઈસ તરહ

زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيْلِ ؕ
ફિરઔન કે લિયે ઉસકી બદઅમલી ખુશનુમા બના દી ગઈ ઔર વો સીધે રાસ્તે સે રોક દિયા ગયા,

وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِيْ تَبَابٍ ۧ﴿۳۷﴾ وَقَالَ الَّذِيْٓ اٰمَنَ
ઔર ફિરઔન કી તદ્બીર ગારત હો કર રહી ﴿૩૭﴾ ઔર જો શખ્સ ઈમાન લાયા થા ઉસને કહા

يٰقَوْمِ اتَّبِعُوْنِ اَهْدِكُمْ سَبِيْلَ الرَّشَادِ ۚ﴿۳۸﴾ يٰقَوْمِ اِنَّمَا
કે એ મેરી કૌમ! તુમ મેરી પૈરવી કરો, મેં તુમકો સહીહ રાસ્તા બતા રહા હું ﴿૩૮﴾ એ મેરી કૌમ! યે

هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ۫ وَّاِنَّ الْاٰخِرَةَ هِىَ دَارُ

દુનિયા કી ઝિંદગી મહઝ ચંદ રોઝા હૈ, ઔર અસલ ઠહેરને કા મકામ

الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا ۚ

આખિરત હૈ ﴿٣٩﴾ જો શખ્સ બુરાઈ કરેગા તો વો ઉસકે બરાબર બદલા પાએગા,

وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ

ઔર જો શખ્સ નેક કામ કરેગા ખ્વાહ વો મર્દ હો યા ઔરત બશર્તે કે વો મો'મિન હો

فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ

તો યહી લોગ જન્નત મેં દાખિલ હોંગે, વહાં વો બેહિસાબ રિઝ્ક

حِسَابٍ ﴿٤٠﴾ وَيٰقَوْمِ مَا لِىْٓ اَدْعُوْكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ

પાએગેં ﴿٤٠﴾ ઔર એ મેરી કૌમ! કયા બાત હૈ કે મેં તુમકો નજાત કી તરફ બુલાતા હું

وَتَدْعُوْنَنِىْٓ اِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾ تَدْعُوْنَنِىْ لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ

ઔર તુમ મુજકો આગ કી તરફ બુલા રહે હો ﴿٤١﴾ તુમ મુજકો બુલા રહે હો કે મેં અલ્લાહ કે સાથ કુફ્ર કરું

وَاُشْرِكَ بِهٖ مَا لَيْسَ لِىْ بِهٖ عِلْمٌ ۫ وَّاَنَا اَدْعُوْكُمْ اِلَى

ઔર ઐસી ચીઝ કો ઉસકે શરીક બનાઉં જિસકા મુજે કોઈ ઈલ્મ નહીં, ઔર મેં તુમકો ઝબરદસ્ત, મગ્ફિરત

الْعَزِيْزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُوْنَنِىْٓ اِلَيْهِ

કરનેવાલે અલ્લાહ કી તરફ બુલા રહા હું ﴿٤٢﴾ યકીની બાત હૈ કે તુમ જિસ ચીઝ કી તરફ મુજકો બુલાતે હો

لَيْسَ لَهٗ دَعْوَةٌ فِى الدُّنْيَا وَلَا فِى الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ

ઉસકી કોઈ આવાઝ ન દુનિયા મેં હૈ ઔર ન આખિરત મેં, ઔર બેશક

مَرَدَّنَآ اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِيْنَ هُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿٤٣﴾

હમ સબકી વાપસી અલ્લાહ હી કી તરફ હૈ, ઔર હદ સે ગુઝરનેવાલે હી આગ મેં જાનેવાલે હૈં ﴿٤٣﴾

فَسَتَذْكُرُوْنَ مَآ اَقُوْلُ لَكُمْ ۭ وَاُفَوِّضُ اَمْرِىْٓ اِلَى اللّٰهِ ۭ

પસ તુમ આગે ચલ કર મેરી બાત કો યાદ કરોગે, ઔર મેં અપના મા'મલા અલ્લાહ કે સુપુર્દ કરતા હું,

اِنَّ اللّٰهَ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقٰىهُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِ مَا

બેશક અલ્લાહ તમામ બંદોં કા નિગરાન હૈ ﴿٤٤﴾ ફિર અલ્લાહને ઉસકો ઉનકી બુરી

مَكَرُوْا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوْٓءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾

તદ્બીરોં સે બચા લિયા, ઔર ફિરઔન વાલોં કો બુરે અઝાબને ઘેર લિયા ﴿٤٥﴾

النّصف

منزل ٦

اَلنَّارُ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَّعَشِيًّا ۚ وَيَوْمَ تَقُوْمُ

આગ, જિસ પર વો સુબ્હ વ શામ પેશ કિયે જાતે હૈં, ઔર જિસ દિન કયામત

السَّاعَةُ ۫ اَدْخِلُوْٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

કાઈમ હોગી, ફિરઔન વાલોં કો સખ્ત તરીન અઝાબ મેં દાખિલ કરો(૪૬)

وَاِذْ يَتَحَآجُّوْنَ فِي النَّارِ فَيَقُوْلُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِيْنَ

ઔર જબ વો દોઝખ મેં એક દૂસરે સે જઘડેંગે તો કમઝોર લોગ

اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ

બુરા બનનેવાલોં સે કહેંગે કે હમ તુમ્હારે તાબેઅ થે, તો કયા તુમ હમસે આગ કા

عَنَّا نَصِيْبًا مِّنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا

કોઈ હિસ્સા હટા સકતે હો?(૪૭)બડે લોગ કહેંગે કે હમ સબ હી

كُلٌّ فِيْهَآ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ

ઈસમેં હૈં, અલ્લાહને બંદોં કે દરમિયાન ફૈસલા કર દિયા(૪૮)ઔર જો લોગ

الَّذِيْنَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوْا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ

આગ મેં હોંગે વો જહન્નમ કે નિગેહબાનોં સે કહેંગે કે તુમ અપને રબ સે દરખાસ્ત કરો કે હમારે

عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾ قَالُوْٓا اَوَلَمْ تَكُ تَاْتِيْكُمْ

અઝાબ મેં સે એક દિન તખ્ફીફ કર દે(૪૯)વો કહેંગે: કયા તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રસૂલ વાઝેહ દલીલેં

رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ؕ قَالُوْا بَلٰى ؕ قَالُوْا فَادْعُوْا ۚ وَمَا دُعٰٓؤُا

લે કર નહીં આએ, વો કહેંગે કે હાં, નિગેહબાન કહેંગે: ફિર તુમ હી દરખાસ્ત કરો, ઔર મુન્કિરોં કી પુકાર

الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿٥٠﴾ اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ

ઝાયેઅ હી હોનેવાલી હૈ(૫૦)બેશક હમ મદદ કરતે હૈં અપને રસૂલોં કી

اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ ﴿٥١﴾

ઔર ઈમાનવાલોં કી દુનિયા કી ઝિંદગી મેં, ઔર ઉસ દિન ભી જબકે ગવાહ ખડે હોંગે(૫૧)

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظّٰلِمِيْنَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ

જિસ દિન ઝાલિમોં કો ઉનકી મઅ્ઝિરત કુછ ફાયદા ન દેગી, ઔર ઉનકે લિયે લા'નત હોગી

وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْهُدٰى

ઔર ઉનકે લિયે બુરા ઠિકાના હોગા(૫૨) ઔર હમને મૂસા(અ.સ.)કો હિદાયત અતા કી

ع ٥

وَاَوْرَثْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْكِتٰبَ ﴿۵۳﴾ هُدًى وَّذِكْرٰى
ઔર બની ઈસ્રાઈલ કો કિતાબ કા વારિષ બનાયા ﴿۵۳﴾ રેહનુમાઈ ઔર નસીહત,

لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿۵۴﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ
અક્લવાલોં કે લિયે ﴿۵۴﴾ પસ આપ સબ્ર કીજિયે, બેશક અલ્લાહ કા વા'દા બરહક હૈ,

وَّاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ
ઔર અપને કુસૂર કી માફી ચાહિયે, ઔર સુબ્હ વ શામ અપને રબ કી તસ્બીહ કીજિયે ઉસકી

وَالْاِبْكَارِ ﴿۵۵﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ
હમ્દ કે સાથ ﴿۵۵﴾ જો લોગ કિસી સનદ કે બગૈર જો ઉનકે પાસ આઈ હો અલ્લાહ કી આયતોં મેં

سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ ۙ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ
જઘડે નિકાલતે હૈં, ઉનકે દિલોં મેં સિર્ફ બડાઈ હૈ કે વો ઉસ તક કભી

بِبَالِغِيْهِ ۚ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿۵۶﴾
પહુંચનેવાલે નહીં, પસ આપ અલ્લાહ કી પનાહ માંગીયે, બેશક વો સુનનેવાલા, દેખનેવાલા હૈ ﴿۵۶﴾

لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
યકીનન્ આસમાનોં ઔર ઝમીન કા પૈદા કરના ઈન્સાનોં કો પૈદા કરને કી નિસ્બત ઝયાદહ બડા કામ હૈ,

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۵۷﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى
લેકિન અક્ષર લોગ નહીં જાનતે ﴿۵۷﴾ ઔર અંધા ઔર આંખોં વાલા

وَالْبَصِيْرُ ۙ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَلَا
યક્સાં નહીં હો સકતા, ઔર ન ઈમાનવાલા ઔર નેકોકાર ઔર વો જો બુરાઈ

الْمُسِيْٓءُ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۵۸﴾ اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ
કરનેવાલે હૈં, તુમ લોગ બહોત કમ સોચતે હો ﴿۵۸﴾ બેશક કયામત આ કર રહેગી,

لَّا رَيْبَ فِيْهَا ۡ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۵۹﴾
ઉસમેં કોઈ શક નહીં, મગર અક્ષર લોગ નહીં માનતે ﴿۵۹﴾

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُوْنِيْٓ اَسْتَجِبْ لَكُمْ ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ
ઔર તુમ્હારે રબ ને ફરમા દિયા હૈ કે મુજકો પુકારો, મેં તુમ્હારી દરખાસ્ત કબૂલ કરુંગા, જો લોગ

يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِيْ سَيَدْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دٰخِرِيْنَ ﴿۶۰﴾ ع
મેરી ઈબાદત સે મુંહ મોડતે હૈં વો જલ્દ હી ઝલીલ હો કર જહન્નમ મેં દાખિલ હોંગે ﴿۶۰﴾

منزل ۶

ع ۶

اَللّٰهُ الَّذِىۡ جَعَلَ لَـكُمُ الَّيۡلَ لِتَسۡكُنُوۡا فِيۡهِ وَالنَّهَارَ
અલ્લાહ હી હૈ જિસને તુમ્હારે લિયે રાત બનાઈ, તાકે તુમ ઉસમેં આરામ કરો ઔર દિન કો

مُبۡصِرًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوۡ فَضۡلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰـكِنَّ اَكۡثَرَ
રોશન કિયા, બેશક અલ્લાહ લોગોં પર બડા ફઝ્લ કરનેવાલા હૈ મગર અક્ષર

النَّاسِ لَا يَشۡكُرُوۡنَ ﴿۶۱﴾ ذٰ لِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمۡ خَالِقُ كُلِّ
લોગ શુક્ર નહીં કરતે (૬૧) યહી અલ્લાહ તુમ્હારા રબ હૈ, હર ચીઝ કા પૈદા

شَىۡءٍ ۘ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَاَنّٰى تُؤۡفَكُوۡنَ ﴿۶۲﴾ كَذٰلِكَ
કરનેવાલા, ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં, ફિર તુમ કહાં સે બેહ્કાએ જાતે હો? (૬૨) ઈસી તરહ

يُؤۡفَكُ الَّذِيۡنَ كَانُوۡا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجۡحَدُوۡنَ ﴿۶۳﴾ اَللّٰهُ
વો લોગ બેહ્કાએ જાતે રહે હૈં જો અલ્લાહ કી આયતોં કા ઈન્કાર કરતે થે (૬૩) અલ્લાહ હી હૈ

الَّذِىۡ جَعَلَ لَـكُمُ الۡاَرۡضَ قَرَارًا وَّالسَّمَآءَ بِنَآءً
જિસને તુમ્હારે લિયે ઝમીન કો ઠહેરને કી જગહ બનાયા ઔર આસમાન કો છત બનાયા

وَّصَوَّرَكُمۡ فَاَحۡسَنَ صُوَرَكُمۡ وَرَزَقَكُمۡ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ؕ
ઔર તુમ્હારી સૂરત બનાઈ પસ ઉમ્દા સૂરત બનાઈ ઔર ઉસને તુમકો ઉમ્દા ચીઝોં કા રિઝ્ક દિયા,

ذٰ لِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمۡ ۖۚ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿۶۴﴾ هُوَ
યે અલ્લાહ હૈ તુમ્હારા રબ, પસ બડા હી બાબરકત હૈ અલ્લાહ જો રબ હૈ સારે જહાન કા (૬૪) વહી

الۡحَىُّ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادۡعُوۡهُ مُخۡلِصِيۡنَ لَهُ الدِّيۡنَ ؕ
ઝિંદા હૈ ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં, પસ તુમ ઉસીકો પુકારો દીન કો ઉસીકે લિયે ખાલિસ કરતે હુએ,

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ رَبِّ الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿۶۵﴾ قُلۡ اِنِّىۡ نُهِيۡتُ اَنۡ اَعۡبُدَ
સારી તા'રીફ અલ્લાહ કે લિયે હૈ જો રબ હૈ સારે જહાન કા (૬૫) કેહ દીજિયે કે મુજે ઈસસે મના કર દિયા ગયા હૈ કે

الَّذِيۡنَ تَدۡعُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ لَمَّا جَآءَنِىَ الۡبَيِّنٰتُ
મેં ઉનકી ઈબાદત કરું જિનકો તુમ અલ્લાહ કે સિવા પુકારતે હો, જબકે મેરે પાસ મેરે રબ કી તરફ સે ખુલી

مِنۡ رَّبِّىۡ ۚ وَاُمِرۡتُ اَنۡ اُسۡلِمَ لِرَبِّ الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿۶۶﴾ هُوَ
દલીલેં આ ચુકીં, ઔર મુજકો હુકમ દિયા ગયા હૈ કે મેં અપને આપકો રબ્બુલ્ આલમીન કે હવાલે કર દું (૬૬) વહી

الَّذِىۡ خَلَقَكُمۡ مِّنۡ تُرَابٍ ثُمَّ مِنۡ نُّطۡفَةٍ ثُمَّ مِنۡ
હૈ જિસને તુમકો મિટ્ટી સે પૈદા કિયા ફિર નુત્ફે સે ફિર ખૂન કે

عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوْٓا اَشُدَّكُمْ

લોથડે સે ફિર વો તુમકો બચ્ચે કી શક્લ મેં નિકાલતા હે, ફિર વો તુમકો બઢાતા હે, તાકે તુમ અપની પૂરી

ثُمَّ لِتَكُوْنُوْا شُيُوْخًا ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ

તાકત કો પહુંચો, ફિર તાકે તુમ બૂઢે હો જાઓ, ઔર તુમ મેં સે કોઈ પેહલે હી મર જાતા હે,

وَلِتَبْلُغُوْٓا اَجَلًا مُّسَمًّى وَّلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۶۷﴾ هُوَ

ઔર તાકે તુમ મુકર્રરહ વકત તક પહુંચ જાઓ ઔર તાકે તુમ સોચો (૬૭) વહી હે

الَّذِيْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۚ فَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ

જો ઝિંદા કરતા હે ઔર મારતા હે, પસ જબ વો કિસી અમ્ર કા ફૈસલા કર લેતા હે તો બસ ઉસકો કેહતા હે કે

لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿۶۸﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ

હો જા, તો વો હો જાતા હે (૬૮) કયા આપને ઉન લોગોં કો નહીં દેખા જો અલ્લાહ કી આયતોં મેં

فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ ۭ اَنّٰى يُصْرَفُوْنَ ﴿۶۹﴾ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا

જઘડે નિકાલતે હેં, વો કહાં સે ફિરાએ જાતે હેં? (૬૯) જિન્હોંને કિતાબ કો જુઠલાયા

بِالْكِتٰبِ وَبِمَآ اَرْسَلْنَا بِهٖ رُسُلَنَا ۛ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿۷۰﴾

ઔર ઉસ ચીઝ કો ભી જિસકે સાથ હમને અપને રસૂલોં કો ભેજા, તો જલ્દ હી વો જાન લેંગે (૭૦)

اِذِ الْاَغْلٰلُ فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلٰسِلُ ۭ يُسْحَبُوْنَ ﴿۷۱﴾

જબકે ઉનકી ગરદનોં મેં તોક હોંગે ઔર ઝંજીરેં, વો ઘસીટે જાએંગે (૭૧)

فِي الْحَمِيْمِ ۙ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُوْنَ ﴿۷۲﴾ ثُمَّ قِيْلَ

જલતે હુએ પાની મેં, ફિર વો આગ મેં જોંક દિયે જાએંગે (૭૨) ફિર ઉનસે

لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ﴿۷۳﴾ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ

કહા જાએગા: કહાં હેં વો જિનકો તુમ શરીક કરતે થે? (૭૩) અલ્લાહ કે સિવા,

قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا بَلْ لَّمْ نَكُنْ نَّدْعُوْا مِنْ قَبْلُ شَيْـًٔا ۭ

વો કહેંગે: વો હમસે ખોયે ગયે, બલ્કે હમ ઈસસે પેહલે કિસી ચીઝ કો પુકારતે ન થે,

كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۷۴﴾ ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

ઈસ તરહ અલ્લાહ ગુમરાહ કરતા હે મુન્કિરોં કો (૭૪) યે ઈસ સબબ સે કે તુમ

تَفْرَحُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ

ઝમીન મેં નાહક ખુશ હોતે થે ઔર ઈસ સબબ સે કે તુમ

تَمْرَحُوْنَ ﴿۷۵﴾ اُدْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ

ઘમંડ કરતે થે ﴿۷۵﴾ જહન્નમ કે દરવાઝોં મેં દાખિલ હો જાઓ, ઉસમેં હમેશા

فِيْهَا ۚ فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿۷۶﴾ فَاصْبِرْ

રેહને કે લિયે, પસ કૈસા બુરા ઠિકાના હૈ ઘમંડ કરનેવાલોં કા ﴿۷۶﴾ પસ આપ સબ્ર કીજિયે,

اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِىْ

બેશક અલ્લાહ કા વા'દા બર્‌હક હૈ, ફિર ઝિસકા હમ ઉનસે વા'દા કર રહે હૈં ઉસકા કુછ હિસ્સા હમ

نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُوْنَ ﴿۷۷﴾ وَلَقَدْ

આપકો દિખા દેંગે યા આપકો વફાત દેંગે, ફિર ઉનકી વાપસી હમારી હી તરફ હૈ ﴿۷۷﴾ ઔર હમને

اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ

આપસે પેહલે બહોત સે રસૂલ ભેજે, ઉનમેં સે કુછ કે હાલાત હમને આપકો સુનાએ હૈં

وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ؕ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ

ઔર ઉનમેં સે કુછ ઐસે ભી હૈં જિનકે હાલાત હમને આપકો નહીં સુનાએ ઔર કિસી રસૂલ કે બસ મેં યે ન

اَنْ يَّاْتِىَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ فَاِذَا جَآءَ اَمْرُ

થા કે વો અલ્લાહ કી ઈજાઝત કે બગૈર કોઈ નિશાની લે આએ, ફિર જબ અલ્લાહ કા હુકમ આ

اللّٰهِ قُضِىَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿۷۸﴾

ગયા તો હક કે મુતાબિક ફૈસલા કર દિયા ગયા ઔર ગલતકાર લોગ ઉસ વકત ખસારે મેં રેહ ગયે ﴿۷۸﴾

اَللّٰهُ الَّذِىْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوْا مِنْهَا

અલ્લાહ હી હૈ જિસને તુમ્હારે લિયે મવેશી બનાએ તાકે તુમ બાઝ સે સવારી કા કામ લો

وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۷۹﴾ وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوْا

ઔર ઉનમેં સે બાઝ કો તુમ ખાતે હો ﴿۷۹﴾ ઔર તુમ્હારે લિયે ઉનમેં ઔર ભી ફાયદે હૈં, ઔર તાકે તુમ ઉનકે

عَلَيْهَا حَاجَةً فِىْ صُدُوْرِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ

ઝરિયે સે અપની હાજત તક પહુંચો જો તુમ્હારે દિલોં મેં હો, ઔર ઉન પર ઔર કશ્તી પર તુમ

تُحْمَلُوْنَ ﴿۸۰﴾ وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ ۖ فَاَىَّ اٰيٰتِ اللّٰهِ

સવાર કિયે જાતે હો ﴿۸۰﴾ ઔર વો તુમકો ઔર ભી નિશાનિયાં દિખાતા હૈ, તો તુમ અલ્લાહ કી કિન કિન

تُنْكِرُوْنَ ﴿۸۱﴾ اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا

નિશાનિયોં કા ઈન્કાર કરોગે? ﴿۸۱﴾ કયા વો ઝમીન મેં ચલે ફિરે નહીં કે વો દેખતે

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَانُوْٓا اَكْثَرَ

કે કયા અંજામ હુવા ઉન લોગોં કા જો ઉનસે પેહલે ગુઝરે હૈં, વો ઉનસે

مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَمَآ اَغْنٰى

ઝયાદહ થે ઔર વો કુવ્વત મેં ઔર નિશાનિયોં મેં જો કે વો ઝમીન પર છોડ ગયે બળ્હે હુએ થે, પસ ઉનકી

عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ

કમાઈ ઉનકે કુછ કામ ન આઈ (૮૨) પસ જબ ઉનકે પૈગમ્બર ઉનકે પાસ

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرِحُوْا بِمَا عِنْدَهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ

ખુલી દલીલેં લે કર આએ તો વો અપને ઉસ ઈલ્મ પર ઈતરાને લગે જો ઉનકે પાસ થા,

وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْا

ઔર ઉન પર વો અઝાબ આ પડા જિસકા વો મઝાક ઉડાતે થે (૮૩) ફિર જબ ઉન્હોંને

بَاْسَنَا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهٗ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهٖ

હમારા અઝાબ દેખા તો કેહને લગે કે હમ એક અલ્લાહ પર ઈમાન લાએ ઔર હમ ઈન્કાર કરતે હૈં ઉનકા

مُشْرِكِيْنَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ اِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَاَوْا

જિનકો હમ ઉસકે સાથ શરીક કરતે થે (૮૪) પસ ઉનકા ઈમાન ઉનકે કામ ન આયા જબકે ઉન્હોંને હમારા

بَاْسَنَا ؕ سُنَّتَ اللّٰهِ الَّتِيْ قَدْ خَلَتْ فِيْ عِبَادِهٖ ۚ

અઝાબ દેખ લિયા, યહી અલ્લાહ કી સુન્નત હૈ જો ઉસકે બંદોં મેં જારી રહી હૈ,

وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٥﴾

ઔર ઉસ વકત ઈન્કાર કરનેવો ખસારે મેં રેહ ગયે (૮૫)

સૂરએ હા મીમ સજ્દહ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૫૪ આયતેં ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૬૧ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૪૧ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ મો'મિન કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૩૫૦) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૭૯૬) કલિમાત હૈં

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيْلٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٢﴾ كِتٰبٌ

હા મીમ (૧) યે બડે મહેરબાન, નિહાયત રહમવાલે કી તરફ સે ઉતારા હુવા કલામ હૈ (૨) યે એક કિતાબ હૈ જિસકી

فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٣﴾

આયતેં ખોલ ખોલ કર બયાન કી ગઈ હૈં, અરબી ઝબાન કા કુર્આન, ઉન લોગોં કે લિયે જો ઈલ્મ રખતે હૈ (૩)

منزل ٦ ع ١٧

بَشِيۡرًا وَّنَذِيۡرًا ۚ فَاَعۡرَضَ اَكۡثَرُهُمۡ فَهُمۡ لَا يَسۡمَعُوۡنَ ﴿۴﴾
ખુશખબરી દેનેવાલા ઔર ડરાનેવાલા, ચુનાંચે ઉન લોગોં મેં સે અક્ષર ને ઉસસે મુંહ મોડા, પસ વો નહીં સુન રહે હૈં ﴿۴﴾

وَقَالُوۡا قُلُوۡبُنَا فِىۡۤ اَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدۡعُوۡنَاۤ اِلَيۡهِ
ઔર ઉન્હોંને કહા: હમારે દિલ ઉસસે પર્દે મેં હૈં જિસકી તરફ તુમ હમકો બુલાતે હો

وَفِىۡۤ اٰذَانِنَا وَقۡرٌ وَّمِنۡۢ بَيۡنِنَا وَبَيۡنِكَ حِجَابٌ
ઔર હમારે કાનોં મેં બોજ હૈ, ઔર હમારે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન એક હિજાબ હૈ,

فَاعۡمَلۡ اِنَّنَا عٰمِلُوۡنَ ﴿۵﴾ قُلۡ اِنَّمَاۤ اَنَا بَشَرٌ مِّثۡلُكُمۡ
પસ તુમ અપના કામ કરો, હમ ભી અપના કામ કર રહે હૈં ﴿۵﴾ કેહ દીજિયે: મેં તો એક બશર હું તુમ જૈસા,

يُوۡحٰۤى اِلَىَّ اَنَّمَاۤ اِلٰهُكُمۡ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَاسۡتَقِيۡمُوۡۤا
મેરે પાસ યે વહી આતી હૈ કે તુમ્હારા મા'બૂદ બસ એક હી મા'બૂદ હૈ, પસ તુમ સીધે રહો

اِلَيۡهِ وَاسۡتَغۡفِرُوۡهُ ؕ وَوَيۡلٌ لِّلۡمُشۡرِكِيۡنَ ﴿۶﴾
ઉસીકી તરફ ઔર ઉસીસે માફી ચાહો, ઔર ખરાબી હૈ મુશ્રિકોં કે લિયે ﴿۶﴾

الَّذِيۡنَ لَا يُؤۡتُوۡنَ الزَّكٰوةَ وَهُمۡ بِالۡاٰخِرَةِ هُمۡ
જો ઝકાત નહીં દેતે ઔર વો આખિરત કે મુન્કિર

كٰفِرُوۡنَ ﴿۷﴾ اِنَّ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
હૈં ﴿۷﴾ બેશક જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર ઉન્હોંને નેક અમલ કિયા

لَهُمۡ اَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُوۡنٍ ﴿۸﴾ قُلۡ اَئِنَّكُمۡ لَتَكۡفُرُوۡنَ
ઉનકે લિયે ઐસા અજ્ર હૈ જો મૌકૂફ હોનેવાલા નહીં ﴿۸﴾ કેહ દીજિયે: કયા તુમ લોગ ઉસ હસ્તી કા

بِالَّذِىۡ خَلَقَ الۡاَرۡضَ فِىۡ يَوۡمَيۡنِ وَتَجۡعَلُوۡنَ لَهٗۤ
ઈન્કાર કરતે હો જિસને ઝમીન કો દો દિન મેં બનાયા ઔર તુમ ઉસકે શરીક

اَنۡدَادًا ؕ ذٰلِكَ رَبُّ الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿۹﴾ وَجَعَلَ فِيۡهَا
ઠેહરાતે હો, વો રબ હૈ તમામ જહાનોં કા ﴿۹﴾ ઔર ઉસને ઝમીન મેં

رَوَاسِىَ مِنۡ فَوۡقِهَا وَبٰرَكَ فِيۡهَا وَقَدَّرَ فِيۡهَاۤ
ઉસકે ઉપર પહાડ બનાએ ઔર ઉસમેં ફાયદે કી ચીઝેં રખ દીં, ઔર ઉસમેં ઉસકી ગિઝાએં

اَقۡوَاتَهَا فِىۡۤ اَرۡبَعَةِ اَيَّامٍ ؕ سَوَآءً لِّلسَّآئِلِيۡنَ ﴿۱۰﴾
ઠેહરા દીં ચાર દિન મેં, તમામ સુવાલ કરનેવાલોં કે લિયે બરાબર ﴿۱۰﴾

منزل ٦ النصف ع ۱۵

ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَآءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ
ફિર વો આસમાન કી તરફ મુતવજ્જેહ હુવા ઔર વો ધુવાં થા, ફિર ઉસને

لَهَا وَلِلْاَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا ؕ قَالَتَآ
આસમાન ઔર ઝમીન સે કહા કે તુમ દોનોં આઓ ખુશી સે યા નાખુશી સે, દોનોંને કહા

اَتَيْنَا طَآئِعِيْنَ ﴿١١﴾ فَقَضٰهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ
કે હમ ખુશી સે હાઝિર હૈં (૧૧) ફિર ઉસને દો દિન મેં ઉસકે સાત

فِيْ يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى فِيْ كُلِّ سَمَآءٍ اَمْرَهَا ؕ وَزَيَّنَّا
આસમાન બનાએ ઔર હર આસમાન મેં ઉસકા હુકમ ભેજ દિયા, ઔર હમને

السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيْحَ ۖۗ وَحِفْظًا ؕ ذٰلِكَ
આસમાને દુનિયા કો ચરાગોં સે ઝીનત દી ઔર ઉસકો મહફૂઝ કર દિયા, યે

تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿١٢﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَقُلْ
અઝીઝ વ અલીમ કી મન્સૂબા બંદી હૈ (૧૨) પસ અગર વો એઅ્રાઝ કરતે હૈં તો કેહ દીજિયે કે

اَنْذَرْتُكُمْ صٰعِقَةً مِّثْلَ صٰعِقَةِ عَادٍ وَّثَمُوْدَ ﴿١٣﴾ؕ
મેં તુમકો ઉસી તરહ કે અઝાબ સે ડરાતા હું જૈસા અઝાબ આદ વ ષમૂદ પર નાઝિલ હુવા (૧૩)

اِذْ جَآءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ
જબકે ઉનકે પાસ રસૂલ આએ ઉનકે આગે સે ઔર ઉનકે પીછે

خَلْفِهِمْ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ قَالُوْا لَوْ شَآءَ
સે કે અલ્લાહ કે સિવા તુમ કિસી કી ઈબાદત ન કરો, ઉન્હોંને કહા કે અગર હમારા રબ ચાહતા

رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً فَاِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ
તો વો ફરિશ્તે ઉતારતા, પસ હમ ઉસ ચીઝ કે મુન્કિર હૈં જિસકો દે કર તુમ

كٰفِرُوْنَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوْا فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ
ભેજે ગયે હો (૧૪) આદ કા યે હાલ થા કે ઉન્હોંને ઝમીન મેં બગૈર કિસી હક કે

الْحَقِّ وَقَالُوْا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ؕ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ
ઘમંડ કિયા ઔર ઉન્હોંનેં કહા: કોન હૈ જો કુવ્વત મેં હમસે ઝયાદહ હૈ, કયા ઉન્હોંને નહીં દેખા કે

اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ؕ وَكَانُوْا
જિસ અલ્લાહને ઉનકો પૈદા કિયા હૈ વો કુવ્વત મેં ઉનસે ઝયાદહ હૈ ઔર વો

منزل ٦

بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿١٥﴾ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا

હમારી નિશાનિયોં કા ઈન્કાર કરતે રહે (૧૫) તો હમને ચંદ મન્હૂસ દિનોં મેં ઉન પર

فِيْٓ اَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ لِّنُذِيْقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي

સખ્ત તૂફાની હવા ભેજ દી, તાકે ઉનકો દુનિયા કી ઝિંદગી મેં રુસ્વાઈ કા

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ

અઝાબ ચખાએં, ઔર આખિરત કા અઝાબ ઈસસે ભી ઝયાદહ રુસ્વા કરનેવાલા હે, ઔર ઉનકો કોઈ મદદ

لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١٦﴾ وَاَمَّا ثَمُوْدُ فَهَدَيْنٰهُمْ فَاسْتَحَبُّوا

ન પહુંચેગી (૧૬) ઔર વો જો ષમૂદ થે તો હમને ઉનકો હિદાયત કા રાસ્તા દિખાયા, મગર ઉન્હોંને હિદાયત કે

الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صٰعِقَةُ الْعَذَابِ

મુકાબલે મેં અંધેપન કો પસંદ કિયા, તો ઉનકો અઝાબે ઝિલ્લત કે કડકે ને

الْهُوْنِ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذِيْنَ

પકડ લિયા ઉનકી બદ કિર્દારિયોં કી વજહ સે (૧૭) ઔર હમને ઉન લોગોં કો નજાત દી

اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَآءُ اللّٰهِ

જો ઈમાન લાએ ઔર ડરનેવાલે થે (૧૮) ઔર જિસ દિન અલ્લાહ કે દુશ્મન આગ કી તરફ જમા કિયે

اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿١٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا مَا جَآءُوْهَا

જાએંગે, ફિર વો જુદા જુદા કિયે જાએંગે (૧૯) યહાં તક કે જબ વો ઉસકે પાસ આ જાએંગે,

شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُوْدُهُمْ بِمَا

ઉનકે કાન ઔર ઉનકી આંખેં ઔર ઉનકી ખાલેં ઉન પર ઉનકે આ'માલ કી

كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوْا لِجُلُوْدِهِمْ لِمَ شَهِدْتُّمْ

ગવાહી દેંગી (૨૦) ઔર વો અપની ખાલોં સે કહેંગે: તુમને હમારે ખિલાફ કયૂં ગવાહી

عَلَيْنَا ؕ قَالُوْٓا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذِيْٓ اَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ

દી? વો કહેંગી કે હમકો ઉસી અલ્લાહને બોલને કી તાકત દી જિસને હર ચીઝ કો બોલના સિખાયા હે,

وَّهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمَا

ઔર ઉસીને તુમકો પેહલી મરતબા પૈદા કિયા ઔર ઉસીકે પાસ તુમ લાયે ગયે હો (૨૧) ઔર તુમ

كُنْتُمْ تَسْتَتِرُوْنَ اَنْ يَّشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ

અપને કો ઈસસે છુપા ન સકતે થે કે તુમ્હારે ખિલાફ ગવાહી દેં તુમ્હારે કાન

وَلَآ اَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُوْدُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ
ઔર તુમ્હારી આંખેં ઔર તુમ્હારી ખાલેં, લેકિન તુમ ઈસ ગુમાન મેં રહે કે અલ્લાહ તુમ્હારે બહોત સે

لَا يَعْلَمُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٢﴾ وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِىْ
ઉન આ'માલ કો નહીં જાનતા જો તુમ કરતે હો ﴿٢٢﴾ ઔર તુમ્હારે ઈસી ગુમાનને જો કે તુમને

ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرْدٰىكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٣﴾
અપને રબ કે સાથ કિયા થા તુમકો બરબાદ કિયા, પસ તુમ ખસારા ઉઠાનેવાલોં મેં સે હો ગયે ﴿٢٣﴾

فَاِنْ يَّصْبِرُوْا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۚ وَاِنْ يَّسْتَعْتِبُوْا
પસ અગર વો સબ્ર કરેં તો આગ હી ઉનકા ઠિકાના હૈ, ઔર અગર વો માફી માંગેં

فَمَا هُمْ مِّنَ الْمُعْتَبِيْنَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ
તો ઉનકો માફી નહીં મિલેગી ﴿٢٤﴾ ઔર હમને ઉન પર કછ સાથી મુસલ્લત કર દિયે

فَزَيَّنُوْا لَهُمْ مَّا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ
તો ઉન્હોંને ઉનકે આગે ઔર પીછે કી હર ચીઝ ઉનકો ખુશનુમા બના કર દિખાયા, ઔર ઉન પર

عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِىْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ
વહી બાત પૂરી હો કર રહી જો જિન્નાત ઔર ઈન્સાનોં કે ઉન ગિરોહોં પર પૂરી હુઈ

مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۚ اِنَّهُمْ كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿٢٥﴾
જો ઉનસે પેહલે ગુઝર ચુકે થે, બેશક વો ખસારે મેં રેહ જાનેવાલે થે ﴿٢٥﴾

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَسْمَعُوْا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ
ઔર કુફ્ર કરનેવાલોં ને કહા કે ઈસ કુર્આન કો ન સુનો

وَالْغَوْا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُوْنَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذِيْقَنَّ الَّذِيْنَ
ઔર ઈસમેં ખલલ ડાલો, તાકે તુમ ગાલિબ રહો ﴿٢٦﴾ પસ હમ ઈન્કાર કરને

كَفَرُوْا عَذَابًا شَدِيْدًا وَّلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَسْوَاَ الَّذِىْ
વાલોં કો સખ્ત અઝાબ ચખાએંગે ઔર ઉનકો ઉનકે અમલ કા બદ્તરીન

كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ جَزَآءُ اَعْدَآءِ اللّٰهِ النَّارُ ۚ
બદલા દેંગે ﴿٢٧﴾ યે અલ્લાહ કે દુશ્મનોં કા બદલા હૈ યા'ની આગ,

لَهُمْ فِيْهَا دَارُ الْخُلْدِ ۭ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا
ઉનકે લિયે ઉસમેં હમેશગી કા ઠિકાના હોગા, ઈસ બાત કે બદલે મેં કે વો હમારી આયતોં કા

منزل ٦

ع١٧

يَجۡحَدُوۡنَ ﴿۲۸﴾ وَقَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا رَبَّنَاۤ اَرِنَا

ઈન્કાર કરતે થે﴿૨૮﴾ ઔર કુફ્ર કરનેવાલે કહેંગે કે એ હમારે રબ! હમેં ઉન લોગોં કો

الَّذَيۡنِ اَضَلّٰنَا مِنَ الۡجِنِّ وَالۡاِنۡسِ نَجۡعَلۡهُمَا تَحۡتَ

દિખા જિન્હોંને જિન્નાત ઔર ઈન્સાનોં મેં સે હમકો ગુમરાહ કિયા, હમ ઉનકો અપને પાંવ

اَقۡدَامِنَا لِيَكُوۡنَا مِنَ الۡاَسۡفَلِيۡنَ ﴿۲۹﴾ اِنَّ الَّذِيۡنَ

કે નીચે ડાલેંગે, તાકે વો ઝલીલ હોં﴿૨૯﴾ જિન લોગોંને

قَالُوۡا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسۡتَقَامُوۡا تَتَنَزَّلُ عَلَيۡهِمُ

કહા કે અલ્લાહ હમારા રબ હૈ ફિર વો ષાબિત કદમ રહે, યકીનન્ ઉન પર ફરિશ્તે

الۡمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوۡا وَلَا تَحۡزَنُوۡا وَاَبۡشِرُوۡا بِالۡجَنَّةِ

ઉતરતે હૈં ઔર ઉનસે કેહતે હૈં કે તુમ ન અંદેશા કરો ઔર ન રંજ કરો, ઔર ઉસ જન્નત કી બશારત સે

الَّتِىۡ كُنۡتُمۡ تُوۡعَدُوۡنَ ﴿۳۰﴾ نَحۡنُ اَوۡلِيٰٓـؤُكُمۡ فِى الۡحَيٰوةِ

ખુશ હો જાઓ જિસકા તુમસે વા'દા કિયા ગયા હૈ﴿૩૦﴾ હમ દુનિયા કી ઝિંદગી મેં તુમ્હારે

الدُّنۡيَا وَفِى الۡاٰخِرَةِ ۚ وَلَكُمۡ فِيۡهَا مَا تَشۡتَهِىۡۤ

સાથી હૈં ઔર આખિરત મેં ભી, ઔર તુમ્હારે લિયે વહાં હર ચીઝ હૈ જિસકો તુમ્હારા દિલ ચાહે

اَنۡفُسُكُمۡ وَلَكُمۡ فِيۡهَا مَا تَدَّعُوۡنَ ﴿۳۱﴾ؕ نُزُلًا مِّنۡ غَفُوۡرٍ

ઔર તુમ્હારે લિયે ઉસમેં હર વો ચીઝ હૈ જો તુમ તલબ કરોગે﴿૩૧﴾ ગફૂર વ રહીમ કી તરફ સે મેહમાની કે

رَّحِيۡمٍ ﴿۳۲﴾ؑ وَمَنۡ اَحۡسَنُ قَوۡلًا مِّمَّنۡ دَعَاۤ اِلَى اللّٰهِ

તોર પર﴿૩૨﴾ ઔર ઉસસે બેહતર કિસકી બાત હોગી જિસને અલ્લાહ કી તરફ બુલાયા

وَعَمِلَ صَالِحًا وَّقَالَ اِنَّنِىۡ مِنَ الۡمُسۡلِمِيۡنَ ﴿۳۳﴾ وَلَا تَسۡتَوِى

ઔર નેક અમલ કિયા ઔર કહા કે મેં ફરમાંબરદારોં મેં સે હું﴿૩૩﴾ ઔર ભલાઈ

الۡحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ؕ اِدۡفَعۡ بِالَّتِىۡ هِىَ اَحۡسَنُ

ઔર બુરાઈ દોનોં બરાબર નહીં, આપ જવાબ મેં વો કહિયે જો ઉસસે બેહતર હો

فَاِذَا الَّذِىۡ بَيۡنَكَ وَبَيۡنَهٗ عَدَاوَةٌ كَاَنَّهٗ وَلِىٌّ

ફિર આપ દેખોગે કે આપમેં ઔર જિસમેં દુશ્મની થી વો ઐસા હો ગયા જૈસે કોઈ દોસ્ત

حَمِيۡمٌ ﴿۳۴﴾ وَمَا يُلَقّٰهَاۤ اِلَّا الَّذِيۡنَ صَبَرُوۡا ۚ وَمَا

કરાબત વાલા﴿૩૪﴾ યે બાત ઉસી કો મિલતી હૈ જો સબ્ર કરનેવાલે હૈં, ઔર યે બાત

منزل ٦

ع ١٨

يُلَقّٰىهَآ اِلَّا ذُوْ حَظٍّ عَظِيْمٍ ﴿٣٥﴾ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ
ઉસીકો મિલતી હૈ જો બડા નસીબેવાલા હૈ (૩૫) ઔર અગર શૈતાન આપકે દિલ મેં

الشَّيْطٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ
કુછ વસ્વસે ડાલે તો અલ્લાહ કી પનાહ માંગેં, બેશક વો સુનનેવાલા,

الْعَلِيْمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ
જાનનેવાલા હૈ (૩૬) ઔર ઉસકી નિશાનિયોં મેં સે હૈ રાત ઔર દિન ઔર સૂરજ

وَالْقَمَرُ ؕ لَا تَسْجُدُوْا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوْا
ઔર ચાંદ, તુમ સૂરજ ઔર ચાંદ કો સજ્દહ ન કરો બલ્કે ઉસ અલ્લાહ કો

لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَهُنَّ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿٣٧﴾
સજ્દહ કરો જિસને ઈન સબકો પૈદા કિયા હૈ, અગર તુમ ઉસીકી ઈબાદત કરનેવાલે હો (૩૭)

فَاِنِ اسْتَكْبَرُوْا فَالَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُوْنَ
પસ અગર વો તકબ્બુર કરેં તો જો લોગ આપકે રબ કે પાસ હૈં વો શબ વ રોઝ

لَهٗ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُوْنَ ۩ ﴿٣٨﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ
ઉસીકી તસ્બીહ કરતે હૈં ઔર વો કભી નહીં થકતે (૩૮) ઔર ઉસકી નિશાનિયોં મેં સે

اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
યે હૈ કે આપ ઝમીન કો મુરજાઈ હાલત મેં દેખતે હો, ફિર જબ હમ ઉસ પર પાની

الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ؕ اِنَّ الَّذِيْٓ اَحْيَاهَا لَمُحْيِ
બરસાતે હૈં તો વો ઉભરતી હૈ ઔર ફૂલ જાતી હૈ, બેશક જિસને ઈસકો ઝિંદા કર દિયા વો મુર્દોં

الْمَوْتٰى ؕ اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ
કો ભી ઝિંદા કર દેનેવાલા હૈ, બેશક વો હર ચીઝ પર કાદિર હૈ (૩૯) જો લોગ

يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا ؕ اَفَمَنْ
હમારી આયતોં કો ઉલટે મઅ્ના પેહનાતે હૈં વો હમસે છુપે હુએ નહીં હૈં, કયા જો શખ્સ

يُّلْقٰى فِى النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَّنْ يَّاْتِيْٓ اٰمِنًا يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ
આગ મેં ડાલા જાએગા વો અચ્છા હૈ યા વો શખ્સ જો કયામત કે દિન અમન કે સાથ આએગા,

اِعْمَلُوْا مَا شِئْتُمْ ۙ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٤٠﴾ اِنَّ
જો કુછ ચાહે કર લો, બેશક વો દેખતા હૈ જો તુમ કર રહે હો (૪૦) યકીનન્

السجدة

منزل ٦

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَآءَهُمْ ۚ وَاِنَّهٗ لَكِتٰبٌ

જિન લોગોંને અલ્લાહ કી નસીહત કા ઈન્કાર કિયા જબકે વો ઉનકે પાસ આ ગઈ, ઔર બેશક યે એક

عَزِيْزٌ ﴿۴۱﴾ لَّا يَاْتِيْهِ الْبَاطِلُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ

ઝબરદસ્ત કિતાબ હૈ (۴۱) ઈસમેં બાતિલ ન ઉસે આગે સે આ સકતા હૈ ઔર ન ઉસકે

خَلْفِهٖ ؕ تَنْزِيْلٌ مِّنْ حَكِيْمٍ حَمِيْدٍ ﴿۴۲﴾ مَا يُقَالُ

પીછે સે, યે હકીમ વ હમીદ કી તરફ સે ઉતારી ગઈ હૈ (۴۲) આપકો વહી બાતેં

لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قِيْلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ

કહી જા રહી હૈં જો આપસે પેહલે રસૂલોં કો કહી ગઈ હૈં, બેશક આપકા રબ

لَذُوْ مَغْفِرَةٍ وَّذُوْ عِقَابٍ اَلِيْمٍ ﴿۴۳﴾ وَلَوْ جَعَلْنٰهُ

મગ્ફિરત વાલા હૈ ઔર દર્દનાક સઝા દેનેવાલા ભી (۴۳) ઔર અગર હમ ઈસ (કિતાબ) કો અજમી

قُرْاٰنًا اَعْجَمِيًّا لَّقَالُوْا لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ ؕ ءَاَعْجَمِيٌّ

કુર્આન બનાતે તો વો કેહતે કે ઈસકી આયતેં સાફ સાફ કયૂં નહીં બયાન કી ગઈ? કયા અજમી કિતાબ

وَّعَرَبِيٌّ ؕ قُلْ هُوَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هُدًى وَّشِفَآءٌ ؕ

ઔર અરબી લોગ! કેહ દીજિયે કે વો ઈમાન લાનેવાલોં કે લિયે તો હિદાયત ઔર શિફા હૈ,

وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ فِيْۤ اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَّهُوَ عَلَيْهِمْ

ઔર જો લોગ ઈમાન નહીં લાતે ઉનકે કાનોં મેં બોજ હૈ ઔર વો ઉનકે હક મેં

عَمًى ؕ اُولٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ ﴿۴۴﴾ ع وَلَقَدْ

અંધાપન હૈ, યે લોગ ગોયા કે દૂર કી જગહ સે પુકારે જા રહે હૈં (۴۴) ઔર હમને મૂસા(અ.સ.)કો કિતાબ દી

اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ

થી તો ઉસમેં ઈખ્તિલાફ પૈદા કિયા ગયા, ઔર અગર આપકે રબ કી તરફ સે એક બાત પેહલે તે ન હો ચુકી

سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّهُمْ لَفِيْ

હોતી તો ઉનકે દરમિયાન ફૈસલા કર દિયા જાતા, ઔર યે લોગ ઉસકી તરફ સે ઐસે શક મેં હૈં જિસને ઉનકો

شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿۴۵﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ ۚ

બેચેની મેં ડાલ રખ્ખા હૈ (۴۵) જો શખ્સ નેક અમલ કરેગા તો અપને હી લિયે કરેગા, ઔર જો શખ્સ બુરાઈ

وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿۴۶﴾

કરેગા તો ઉસકા વબાલ ઉસી પર આએગા, ઔર આપકા રબ બંદોં પર ઝુલ્મ કરનેવાલા નહીં હૈ (۴۶)

اِلَيۡهِ يُرَدُّ عِلۡمُ السَّاعَةِ ؕ وَمَا تَخۡرُجُ مِنۡ ثَمَرٰتٍ
કયામત કા ઈલ્મ અલ્લાહ હી સે મુતઅલ્લિક હૈ, ઔર કોઈ ફલ અપને ગિલાફ સે

مِّنۡ اَكۡمَامِهَا وَمَا تَحۡمِلُ مِنۡ اُنۡثٰى وَلَا تَضَعُ
નહીં નિકલતા ઔર ન કોઈ ઔરત હામિલહ હોતી હૈ ઔર ન જનતી હૈ મગર

اِلَّا بِعِلۡمِهٖ ؕ وَيَوۡمَ يُنَادِيۡهِمۡ اَيۡنَ شُرَكَآءِىۡ ۙ قَالُوۡۤا
યે સબ ઉસકે ઈલ્મ સે હોતા હૈ, ઔર જિસ દિન અલ્લાહ ઉનકો પુકારેગા કે મેરે શરીક કહાં હૈં? વો કહેંગે કે

اٰذَنّٰكَ ۙ مَا مِنَّا مِنۡ شَهِيۡدٍ ﴿۴۷﴾ وَضَلَّ عَنۡهُمۡ مَّا كَانُوۡا
હમ આપસે યહી અર્ઝ કરતે હૈં કે હમ મેં કોઈ ઈસકા મુદ્દઈ નહીં (૪૭) ઔર જિનકો વો પેહલે પુકારતે થે વો

يَدۡعُوۡنَ مِنۡ قَبۡلُ وَظَنُّوۡا مَا لَهُمۡ مِّنۡ مَّحِيۡصٍ ﴿۴۸﴾
સબ ઉનસે ગુમ હો જાએંગે ઔર વો સમજ લેંગે કે ઉનકે લિયે કોઈ બચાવ કી સૂરત નહીં (૪૮)

لَا يَسۡـَٔمُ الۡاِنۡسَانُ مِنۡ دُعَآءِ الۡخَيۡرِ ۫ وَاِنۡ مَّسَّهُ
ઈન્સાન ભલાઈ માંગને સે નહીં થકતા, ઔર અગર ઉસકો કોઈ તકલીફ પહુંચ જાએ

الشَّرُّ فَيَـُٔوۡسٌ قَنُوۡطٌ ﴿۴۹﴾ وَلَٮِٕنۡ اَذَقۡنٰهُ رَحۡمَةً مِّنَّا
તો માયૂસ ઔર નાઉમ્મીદ હો જાતા હૈ (૪૯) ઔર અગર હમ ઉસકો તકલીફ કે બાદ જો કે ઉસે

مِنۡۢ بَعۡدِ ضَرَّآءَ مَسَّتۡهُ لَيَقُوۡلَنَّ هٰذَا لِىۡ ۙ
પહુંચી થી અપની મહેરબાની કા મઝા ચખા દેતે હૈં તો કેહતા હૈ કે યે તો મેરા હક હી હૈ

وَمَاۤ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآٮِٕمَةً ۙ وَّلَٮِٕنۡ رُّجِعۡتُ اِلٰى رَبِّىۡۤ
ઔર મેં નહીં સમજતા કે કયામત કભી આએગી, ઔર અગર મેં અપને રબ કી તરફ લોટાયા ગયા

اِنَّ لِىۡ عِنۡدَهٗ لَـلۡحُسۡنٰى ۚ فَلَـنُنَبِّئَنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا
તો ઉસકે પાસ ભી મેરે લિયે બેહતરી હી હૈ, પસ હમ ઉન મુન્કિરોં કો ઉનકે આ'માલ સે ઝરૂર

بِمَا عَمِلُوۡا ۫ وَلَـنُذِيۡقَنَّهُمۡ مِّنۡ عَذَابٍ غَلِيۡظٍ ﴿۵۰﴾
આગાહ કરેંગે ઔર ઉનકો સખ્ત અઝાબ કા મઝા ચખાએંગે (૫૦)

وَاِذَاۤ اَنۡعَمۡنَا عَلَى الۡاِنۡسَانِ اَعۡرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ
ઓર જબ હમ ઈન્સાન પર ફઝ્લ કરતે હૈં તો વો એઅ્રાઝ કરતા હૈ ઔર અપની કરવટ ફૈર લેતા હૈ,

وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُوۡ دُعَآءٍ عَرِيۡضٍ ﴿۵۱﴾ قُلۡ
ઔર જબ ઉસકો તકલીફ પહોંચતી હૈ તો વો લંબી લંબી દુઆએં કરનેવાલા બન જાતા હૈ (૫૧) કેહ દીજિયે

اَرَءَيۡتُمۡ اِنۡ كَانَ مِنۡ عِنۡدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرۡتُمۡ
કે બતાઓ અગર યે કુર્આન અલ્લાહ કી તરફ સે આયા હો ફિર તુમને ઉસકા ઈન્કાર

بِهٖ مَنۡ اَضَلُّ مِمَّنۡ هُوَ فِىۡ شِقَاقٍۢ بَعِيۡدٍ ﴿٥٢﴾
કિયા તો ઉસ શખ્સ સે ઝયાદહ ગુમરાહ ઔર કોન હોગા જો મુખાલફત મેં બહોત દૂર ચલા જાએ (૫૨)

سَنُرِيۡهِمۡ اٰيٰتِنَا فِى الۡاٰفَاقِ وَفِىۡۤ اَنۡفُسِهِمۡ حَتّٰى
હમ ઉનકો અપની નિશાનિયાં દિખાએંગે આફાક મેં ભી ઔર ખુદ ઉનકે અંદર ભી, યહાં તક કે

يَتَبَيَّنَ لَهُمۡ اَنَّهُ الۡحَقُّ ؕ اَوَلَمۡ يَكۡفِ بِرَبِّكَ اَنَّهٗ
ઉન પર ઝાહિર હો જાએગા કે યે કુર્આન હક હૈ, કયા યે બાત કાફી નહીં કે આપકા

عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ شَهِيۡدٌ ﴿٥٣﴾ اَلَاۤ اِنَّهُمۡ فِىۡ مِرۡيَةٍ
રબ હર ચીઝ કા ગવાહ હૈ (૫૩) સુન લો! યે લોગ અપને રબ કી મુલાકાત મેં

مِّنۡ لِّقَآءِ رَبِّهِمۡ ؕ اَلَاۤ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَىۡءٍ مُّحِيۡطٌ ﴿٥٤﴾ ع
શક રખતે હૈં, સુન લો! વો હર ચીઝ કા ઈહાતા કિયે હુએ હૈ (૫૪)

ع ٦

منزل ٦

સૂરએ શૂરા મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર ચંદ આયતેં ૨૩,૨૪,૨૫,૨૭ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૫૩ આયતેં ઔર ૫ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૬૨ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૪૨ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ હા મીમ સજ્દહ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૨૫૮૮) હુરૂફ હૈં	بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ	ઈસમેં (૮૬૦) કલિમાત હૈં

حٰمٓ ﴿١﴾ عٓسٓقٓ ﴿٢﴾ كَذٰلِكَ يُوۡحِىۡۤ اِلَيۡكَ وَاِلَى
હા મીમ (૧) ઐન સીન કાફ (૨) ઈસી તરહ ગાલિબ ઔર હિકમતવાલા અલ્લાહ વહી કરતા હૈ

الَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِكَ ۙ اللّٰهُ الۡعَزِيۡزُ الۡحَكِيۡمُ ﴿٣﴾ لَهٗ
આપકી તરફ ઓર ઉનકી તરફ જો આપસે પેહલે ગુઝરે હૈં (૩) ઉસીકા હૈ

مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الۡاَرۡضِ ؕ وَهُوَ الۡعَلِىُّ
જો કુછ આસમાનોં મેં હૈ ઔર જો કુછ ઝમીન મેં હૈ, ઔર વો સબસે ઉપર હૈ,

الۡعَظِيۡمُ ﴿٤﴾ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرۡنَ مِنۡ
સબસે બડા હૈ (૪) કરીબ હૈ કે આસમાન અપને ઉપર સે ફટ

فَوۡقِهِنَّ وَالۡمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُوۡنَ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ
પડે ઔર ફરિશ્તે અપને રબ કી તસ્બીહ કરતે હૈં ઉસીકી હમ્દ કે સાથ

وَيَسۡتَغۡفِرُوۡنَ لِمَنۡ فِى الۡاَرۡضِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ اللّٰهَ

ઔર ઝમીનવાલોં કે લિયે માફી માંગતે હૈં, સુન લો કે અલ્લાહ હી

هُوَ الۡغَفُوۡرُ الرَّحِيۡمُ ۝٥ وَالَّذِيۡنَ اتَّخَذُوۡا مِنۡ

માફ કરનેવાલા, રહમત કરનેવાલા હૈ (૫) ઔર જિન લોગોંને ઉસકે સિવા

دُوۡنِهٖۤ اَوۡلِيَآءَ اللّٰهُ حَفِيۡظٌ عَلَيۡهِمۡ ۖ وَمَاۤ اَنۡتَ

દૂસરે કારસાઝ બનાએ હૈં અલ્લાહ ઉનકે ઉપર નિગેહબાન હૈ, ઔર આપ ઉનકે

عَلَيۡهِمۡ بِوَكِيۡلٍ ۝٦ وَكَذٰلِكَ اَوۡحَيۡنَاۤ اِلَيۡكَ

ઉપર ઝિમ્મેદાર નહીં (૬) ઔર હમને ઈસી તરહ આપકી તરફ

قُرۡاٰنًا عَرَبِيًّا لِّتُنۡذِرَ اُمَّ الۡقُرٰى وَمَنۡ حَوۡلَهَا

અરબી કુર્આન ઉતારા હૈ તાકે આપ મક્કાવાલોં કો ઔર ઉસકે આસપાસ વાલોં કો ડરા દો ઔર ઉનકો

وَتُنۡذِرَ يَوۡمَ الۡجَمۡعِ لَا رَيۡبَ فِيۡهِ ؕ فَرِيۡقٌ فِى الۡجَنَّةِ

જમા હોને કે દિન સે ડરા દો જિસકે આને મેં કોઈ શક નહીં, એક ગિરોહ જન્નત મેં હોગા

وَفَرِيۡقٌ فِى السَّعِيۡرِ ۝٧ وَلَوۡ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمۡ اُمَّةً

ઔર એક ગિરોહ આગ મેં (૭) ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો ઉન સબકો એક હી ઉમ્મત

وَّاحِدَةً وَّلٰكِنۡ يُّدۡخِلُ مَنۡ يَّشَآءُ فِىۡ رَحۡمَتِهٖ ؕ

બના દેતા, લેકિન વો જિસકો ચાહતા હૈ અપની રહમત મેં દાખિલ કરતા હૈ,

وَالظّٰلِمُوۡنَ مَا لَهُمۡ مِّنۡ وَّلِىٍّ وَّلَا نَصِيۡرٍ ۝٨ اَمِ

ઔર ઝાલિમોં કા કોઈ હામી વ મદદગાર નહીં (૮) કયા ઉન્હોંને

اتَّخَذُوۡا مِنۡ دُوۡنِهٖۤ اَوۡلِيَآءَ ۚ فَاللّٰهُ هُوَ الۡوَلِىُّ

ઉસકે સિવા દૂસરે કારસાઝ બના રખ્ખે હૈં, પસ અલ્લાહ હી કારસાઝ હૈ

وَهُوَ يُحۡىِ الۡمَوۡتٰى ۡ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ۝٩

ઔર વહી મુર્દોં કો ઝિંદા કરતા હૈ ઔર વો હર ચીઝ પર કાદિર હૈ (૯)

وَمَا اخۡتَلَفۡتُمۡ فِيۡهِ مِنۡ شَىۡءٍ فَحُكۡمُهٗۤ اِلَى اللّٰهِ ؕ

ઔર જિસ કિસી બાત મેં તુમ ઈખ્તિલાફ કરતે હો ઉસકા ફૈસલા અલ્લાહ હી કે સુપુર્દ હૈ,

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبِّىۡ عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ ۖۗ وَاِلَيۡهِ اُنِيۡبُ ۝١٠

વહી અલ્લાહ મેરા રબ હૈ, ઉસી પર મૈંને ભરોસા કિયા ઔર ઉસીકી તરફ રુજૂઅ કરતા હું (૧૦)

منزل ٦

ع ٢

فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ جَعَلَ لَـكُمۡ مِّنۡ

વો આસમાનોં ઔર ઝમીન કા પૈદા કરનેવાલા હૈ, ઉસને તુમ્હારી જિન્સ સે

اَنۡفُسِكُمۡ اَزۡوَاجًا وَّمِنَ الۡاَنۡعَامِ اَزۡوَاجًا ۚ

તુમ્હારે જોડે પૈદા કિયે ઔર જાનવરોં કે ભી જોડે બનાએ,

يَذۡرَؤُكُمۡ فِيۡهِ ؕ لَيۡسَ كَمِثۡلِهٖ شَىۡءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيۡعُ

ઉસકે ઝરિયે વો તુમ્હારી નસ્લ ચલાતા હૈ, કોઈ ચીઝ ઉસકે મિષ્લ નહીં ઔર વો સુનનેવાલા

الۡبَصِيۡرُ ﴿۱۱﴾ لَهٗ مَقَالِيۡدُ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ۚ يَبۡسُطُ

દેખનેવાલા હૈ (૧૧) ઉસીકે ઈખ્તિયાર મેં આસમાનોં ઔર ઝમીન કી કુંજિયાં હૈં, વો જિસકે લિયે

الرِّزۡقَ لِمَنۡ يَّشَآءُ وَيَقۡدِرُ ؕ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَىۡءٍ

ચાહતા હૈ ઝયાદહ રોઝી દેતા હૈ ઔર જિસકો ચાહતા હૈ કમ કર દેતા હૈ, બેશક વો હર ચીઝ કા

عَلِيۡمٌ ﴿۱۲﴾ شَرَعَ لَـكُمۡ مِّنَ الدِّيۡنِ مَا وَصّٰى بِهٖ

ઈલ્મ રખનેવાલા હૈ (૧૨) અલ્લાહને તુમ્હારે લિયે વહી દીન મુકર્રર કિયા હૈ જિસકા ઉસને નૂહ(અ.સ.)કો

نُوۡحًا وَّالَّذِىۡۤ اَوۡحَيۡنَاۤ اِلَيۡكَ وَمَا وَصَّيۡنَا بِهٖۤ

હુકમ દિયા થા ઔર જિસકી વહી હમને આપકી તરફ કી હૈ ઔર જિસકા હુકમ હમને

اِبۡرٰهِيۡمَ وَمُوۡسٰى وَعِيۡسٰٓى اَنۡ اَقِيۡمُوا الدِّيۡنَ

ઈબ્રાહીમ ઔર મૂસા ઔર ઈસા (અ.સ.) કો દિયા થા કે દીન કો કાઈમ રખ્ખો

وَلَا تَتَفَرَّقُوۡا فِيۡهِ ؕ كَبُرَ عَلَى الۡمُشۡرِكِيۡنَ مَا

ઔર ઉસમેં ઈખ્તિલાફ ન ડાલો, મુશ્રિકીન પર વો બાત બહોત ભારી હૈ જિસકી તરફ

تَدۡعُوۡهُمۡ اِلَيۡهِ ؕ اَللّٰهُ يَجۡتَبِىۡۤ اِلَيۡهِ مَنۡ يَّشَآءُ

આપ ઉનકો બુલા રહે હો, અલ્લાહ જિસકો ચાહતા હૈ અપની તરફ ચુન લેતા હૈ

وَيَهۡدِىۡۤ اِلَيۡهِ مَنۡ يُّنِيۡبُ ﴿۱۳﴾ وَمَا تَفَرَّقُوۡۤا اِلَّا مِنۡۢ

ઔર વો અપની તરફ ઉનકી રેહનુમાઈ કરતા હૈ જો ઉસકી તરફ મુતવજ્જેહ હોતે હૈં (૧૩) ઔર જો લોગ

بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ الۡعِلۡمُ بَغۡيًاۢ بَيۡنَهُمۡ ؕ وَلَوۡلَا كَلِمَةٌ

મુતફર્રિક હુએ વો ઈલ્મ આને કે બાદ હુએ સિર્ફ આપસ કી ઝિદ કી વજહ સે, ઔર અગર આપકે

سَبَقَتۡ مِنۡ رَّبِّكَ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِىَ

રબ કી તરફ સે એક વક્તે મુઅય્યન તક કી બાત તૈ ન હો ચુકી હોતી તો ઉનકે દરમિયાન ફૈસલા

بَيۡنَهُمۡ ؕ وَاِنَّ الَّذِيۡنَ اُوۡرِثُوا الۡكِتٰبَ مِنۡۢ بَعۡدِهِمۡ
કર દિયા જાતા, ઔર જિન લોગોં કો ઉનકે બાદ કિતાબ દી ગઈ વો ઉસકી તરફ સે

لَفِىۡ شَكٍّ مِّنۡهُ مُرِيۡبٍ ﴿۱۴﴾ فَلِذٰلِكَ فَادۡعُ ۚ
શક મેં પડે હુએ હૈં જિસને ઉનકો શક મેં ડાલ દિયા હૈ (૧૪) પસ આપ ઉસકી તરફ બુલાઈયે

وَاسۡتَقِمۡ كَمَاۤ اُمِرۡتَ ۚ وَلَا تَتَّبِعۡ اَهۡوَآءَهُمۡ ۚ وَقُلۡ
ઔર ઉસ પર જમે રહિયે જિસ તર આપકો હુકમ હુવા હૈ ઔર ઉનકી ખ્વાહિશોં કી પૈરવી ન કીજિયે, ઔર

اٰمَنۡتُ بِمَاۤ اَنۡزَلَ اللّٰهُ مِنۡ كِتٰبٍ ۚ وَاُمِرۡتُ
કહિયે કે અલ્લાહને જો કિતાબ ઉતારી હૈ મૈં ઉસ પર ઈમાન લાતા હું ઔર મુજકો યે હુકમ હુવા હૈ કે મૈં

لِاَعۡدِلَ بَيۡنَكُمُ ؕ اَللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمۡ ؕ لَنَاۤ اَعۡمَالُنَا
તુમ્હારે દરમિયાન ઈન્સાફ કરું, અલ્લાહ હમારા રબ હૈ ઔર તુમ્હારા ભી રબ હૈ, હમારા અમલ હમારે

وَلَكُمۡ اَعۡمَالُكُمۡ ؕ لَا حُجَّةَ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمُ ؕ اَللّٰهُ
લિયે ઔર તુમ્હારા અમલ તુમ્હારે લિયે, હમ મેં ઔર તુમ મેં કુછ જઘડા નહીં, અલ્લાહ હમ સબકો

يَجۡمَعُ بَيۡنَنَا ۚ وَاِلَيۡهِ الۡمَصِيۡرُ ﴿۱۵﴾ وَالَّذِيۡنَ يُحَآجُّوۡنَ
જમા કરેગા ઔર ઉસી કે પાસ જાના હૈ (૧૫) ઔર જો લોગ અલ્લાહ કે બારે મેં

فِى اللّٰهِ مِنۡۢ بَعۡدِ مَا اسۡتُجِيۡبَ لَهٗ حُجَّتُهُمۡ
હુજ્જત કર રહે હૈં બાદ ઈસકે કે વો માન લિયા ગયા ઉનકી હુજ્જત

دَاحِضَةٌ عِنۡدَ رَبِّهِمۡ وَعَلَيۡهِمۡ غَضَبٌ وَّلَهُمۡ
ઉનકે રબ કે નઝદીક બાતિલ હૈ ઔર ઉન પર ગઝબ હૈ ઔર ઉનકે લિયે

عَذَابٌ شَدِيۡدٌ ﴿۱۶﴾ اَللّٰهُ الَّذِىۡۤ اَنۡزَلَ الۡكِتٰبَ
સખ્ત અઝાબ હૈ (૧૬) અલ્લાહ હી હૈ જિસને હક કે સાથ કિતાબ

بِالۡحَقِّ وَالۡمِيۡزَانَ ؕ وَمَا يُدۡرِيۡكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ
ઉતારી ઔર તરાઝૂ ભી, ઔર આપકો કયા ખબર કે શાયદ વો ઘડી

قَرِيۡبٌ ﴿۱۷﴾ يَسۡتَعۡجِلُ بِهَا الَّذِيۡنَ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ بِهَا ۚ
કરીબ હો (૧૭) જો લોગ ઉસકા યકીન નહીં રખતે વો ઉસકી જલ્દી કર રહે હૈં,

وَالَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا مُشۡفِقُوۡنَ مِنۡهَا ۙ وَيَعۡلَمُوۡنَ اَنَّهَا
ઔર જો લોગ યકીન રખનેવાલે હૈં વો ઉસસે ડરતે હૈં ઔર વો જાનતે હૈં કે વો

منزل ٦

الۡحَقُّ ؕ اَلَاۤ اِنَّ الَّذِیۡنَ یُمَارُوۡنَ فِی السَّاعَةِ
બર હક હૈ, યાદ રખ્ખો કે જો લોગ ઉસ ઘડી કે બારે મેં જઘડતે હૈં

لَفِیۡ ضَلٰلٍۭ بَعِیۡدٍ ﴿۱۸﴾ اَللّٰهُ لَطِیۡفٌۢ بِعِبَادِهٖ یَرۡزُقُ
વો ગુમરાહી મેં બહોત દૂર નિકલ ગયે (૧૮) અલ્લાહ અપને બંદોં પર મહેરબાન હે, વો જિસકો ચાહતા હૈ

مَنۡ یَّشَآءُ ۚ وَ هُوَ الۡقَوِیُّ الۡعَزِیۡزُ ﴿۱۹﴾ مَنۡ كَانَ
રોઝી દેતા હૈ ઔર વો કુવ્વત વાલા, ઝબરદસ્ત હૈ (૧૯) જો શખ્સ

یُرِیۡدُ حَرۡثَ الۡاٰخِرَةِ نَزِدۡ لَهٗ فِیۡ حَرۡثِهٖ ۚ وَ مَنۡ
આખિરત કી ખેતી ચાહે હમ ઉસકો ઉસકી ખેતી મેં તરક્કી દેંગે, ઔર જો

كَانَ یُرِیۡدُ حَرۡثَ الدُّنۡیَا نُؤۡتِهٖ مِنۡهَا ۙ وَ مَا لَهٗ فِی
શખ્સ દુનિયા કી ખેતી ચાહે હમ ઉસકો ઉસમેં સે કુછ દે દેતે હૈં ઔર ઉસકા

الۡاٰخِرَةِ مِنۡ نَّصِیۡبٍ ﴿۲۰﴾ اَمۡ لَهُمۡ شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوۡا
આખિરત મેં કોઈ હિસ્સા નહીં (૨૦) કયા ઉનકે કુછ શરીક હૈં જિન્હોંને ઉનકે લિયે

لَهُمۡ مِّنَ الدِّیۡنِ مَا لَمۡ یَاۡذَنۡۢ بِهِ اللّٰهُ ؕ وَ لَوۡ لَا كَلِمَةُ
ઐસા દિન મુકર્રર કિયા હે જિસકી અલ્લાહને ઈજાઝત નહીં દી, ઔર અગર ફૈસલે કી બાત

الۡفَصۡلِ لَقُضِیَ بَیۡنَهُمۡ ؕ وَ اِنَّ الظّٰلِمِیۡنَ لَهُمۡ
તે ન પા ચુકી હોતી તો ઉનકા ફૈસલા કર દિયા જાતા, ઔર બેશક ઝાલિમોં કે લિયે

عَذَابٌ اَلِیۡمٌ ﴿۲۱﴾ تَرَی الظّٰلِمِیۡنَ مُشۡفِقِیۡنَ مِمَّا
દર્દનાક અઝાબ હૈ (૨૧) આપ ઉન ઝાલિમોં કો દેખોગે કે વો ડર રહે હોંગે ઉસસે

كَسَبُوۡا وَ هُوَ وَاقِعٌۢ بِهِمۡ ؕ وَ الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا وَ عَمِلُوا
જો ઉન્હોંને કમાયા ઔર વો ઉન પર ઝરૂર પડનેવાલા હૈ, ઔર જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર ઉન્હોંને

الصّٰلِحٰتِ فِیۡ رَوۡضٰتِ الۡجَنّٰتِ ۚ لَهُمۡ مَّا یَشَآءُوۡنَ
અચ્છે કામ કિયે વો જન્નત કે બાગોં મેં હોંગે, ઉનકે લિયે ઉનકે રબ કે પાસ

عِنۡدَ رَبِّهِمۡ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الۡفَضۡلُ الۡكَبِیۡرُ ﴿۲۲﴾ ذٰلِكَ الَّذِیۡ
વો સબ હોગા જો વો ચાહેંગે, યહી બડા ઈન્આમ હે (૨૨) યે ચીઝ હૈ જિસકી

یُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ
ખુશખબરી અલ્લાહ અપને ઉન બંદોં કો દેતા હૈ જો ઈમાન લાએ ઔર જિન્હોંને નેક અમલ કિયા,

ركوع ۴

منزل ۶

قُلۡ لَّاۤ اَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَیۡهِ اَجۡرًا اِلَّا الۡمَوَدَّةَ فِی الۡقُرۡبٰی ؕ
કેહ દીજિયે કે મેં ઉસ પર તુમસે કોઈ બદલા નહીં ચાહતા મગર કરાબત દારી કી મુહબ્બત,

وَمَنۡ یَّقۡتَرِفۡ حَسَنَةً نَّزِدۡ لَهٗ فِیۡهَا حُسۡنًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ
ઔર જો શખ્સ કોઈ નેકી કરેગા હમ ઉસકે લિયે ઉસમેં ભલાઈ બઢ્હા દેંગે, બેશક અલ્લાહ

غَفُوۡرٌ شَكُوۡرٌ ﴿۲۳﴾ اَمۡ یَقُوۡلُوۡنَ افۡتَرٰی عَلَی اللّٰهِ كَذِبًا ۚ
માફ કરનેવાલા હે, કદરદાન હે(૨૩)કયા વો કેહતે હૈં કે ઉસને અલ્લાહ પર જૂઠ બાંધા હે,

فَاِنۡ یَّشَاِ اللّٰهُ یَخۡتِمۡ عَلٰی قَلۡبِكَ ؕ وَیَمۡحُ اللّٰهُ
પસ અગર અલ્લાહ ચાહે તો વો તુમ્હારે દિલ પર મહર લગા દે, ઔર અલ્લાહ બાતિલ કો

الۡبَاطِلَ وَیُحِقُّ الۡحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ عَلِیۡمٌۢ
મિટાતા હે ઔર હક કો ષાબિત કરતા હે અપની બાતોં સે, બેશક વો દિલોં કી

بِذَاتِ الصُّدُوۡرِ ﴿۲۴﴾ وَهُوَ الَّذِیۡ یَقۡبَلُ التَّوۡبَةَ
બાતેં જાનતા હે(૨૪)ઔર વહી હે જો અપને બંદોં કી તૌબા કબૂલ

عَنۡ عِبَادِهٖ وَیَعۡفُوۡا عَنِ السَّیِّاٰتِ وَیَعۡلَمُ مَا
કરતા હે ઔર બુરાઈયોં કો માફ કરતા હે, ઔર વો જાનતા હે જો કુછ તુમ

تَفۡعَلُوۡنَ ﴿۲۵﴾ۙ وَیَسۡتَجِیۡبُ الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا
કરતે હો(૨૫)ઔર વો ઉન લોગોં કી દુઆએં કબૂલ કરતા હે જો ઈમાન લાએ ઔર જિન્હોંને નેક અમલ કિયા

الصّٰلِحٰتِ وَیَزِیۡدُهُمۡ مِّنۡ فَضۡلِهٖ ؕ وَالۡكٰفِرُوۡنَ لَهُمۡ
ઔર વો ઉનકો અપને ફઝ્લ સે ઝયાદહ દેતા હે, ઔર જો ઈન્કાર કરનેવાલે હૈં ઉનકે લિયે

عَذَابٌ شَدِیۡدٌ ﴿۲۶﴾ وَلَوۡ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزۡقَ لِعِبَادِهٖ
સખ્ત અઝાબ હે(૨૬)ઔર અગર અલ્લાહ અપને બંદોં કે લિયે રોઝી કો ખોલ દેતા

لَبَغَوۡا فِی الۡاَرۡضِ وَلٰكِنۡ یُّنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا یَشَآءُ ؕ
તો વો ઝમીન મેં ફસાદ કરતે, લેકિન વો અંદાઝે કે સાથ ઉતારતા હે જિતના ચાહતા હે,

اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ خَبِیۡرٌۢ بَصِیۡرٌ ﴿۲۷﴾ وَهُوَ الَّذِیۡ یُنَزِّلُ
બેશક વો અપને બંદોં કો જાનનેવાલા, દેખનેવાલા હે(૨૭)ઔર વહી હે જો લોગોં કે

الۡغَیۡثَ مِنۡۢ بَعۡدِ مَا قَنَطُوۡا وَیَنۡشُرُ رَحۡمَتَهٗ ؕ وَهُوَ
માયૂસ હો જાને કે બાદ બારિશ બરસાતા હે ઔર અપની રહમત ફેલા દેતા હે, ઔર વો

الْوَلِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿۲۸﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ
કામ બનાનેવાલા હૈ, કાબિલે તા'રીફ હૈ (૨૮) ઔર ઉસીકી નિશાનિયોં મેં સે હૈ આસમાનોં

وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيْهِمَا مِنْ دَآبَّةٍ ؕ وَهُوَ عَلٰى
ઔર ઝમીન કા પૈદા કરના ઔર વો જાનદાર જો ઉસને ઉનકે દરમિયાન ફેલાએં હૈં, ઔર વો ઉનકો

جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَآءُ قَدِيْرٌ ﴿۲۹﴾ وَمَآ اَصَابَكُمْ مِّنْ
જબ ચાહે જમા કરને પર કાદિર હૈ (૨૯) ઔર જો મુસીબત તુમકો પહોંચતી હૈ તો વો

مُّصِيْبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدِيْكُمْ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ﴿۳۰﴾
તુમ્હારે હાથોં કે કિયે હુએ કામોં હી સે હૈ, ઔર વો બહોત સે કુસૂરોં કો માફ કર દેતા હૈ (૩૦)

وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۚۖ وَمَا لَكُمْ مِّنْ
ઔર તુમ ઝમીન મેં અલ્લાહ કે કાબૂ સે નિકલ નહીં સકતે, ઔર અલ્લાહ કે સિવા ન તુમ્હારા

دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿۳۱﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهِ الْجَوَارِ
કોઈ કામ બનાનેવાલા હૈ ઔર ન કોઈ મદદગાર (૩૧) ઔર ઉસકી નિશાનિયોં મેં સે યે હૈ કે જહાઝ

فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿۳۲﴾ؕ اِنْ يَّشَاْ يُسْكِنِ الرِّيْحَ فَيَظْلَلْنَ
સમન્દર મેં ચલતે હૈં જૈસે પહાડ (૩૨) અગર વો ચાહે તો વો હવા કો રોક દે ફિર વો સમન્દર કી સતહ પર

رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِهٖ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
ઠેહરે રેહ જાએં, બેશક ઈસકે અંદર નિશાનિયાં હૈં હર ઉસ શખ્સ કે લિયે જો સબ્ર કરનેવાલા,

شَكُوْرٍ ﴿۳۳﴾ۙ اَوْ يُوْبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوْا وَيَعْفُ عَنْ
શુક્ર કરનેવાલા હૈ (૩૩) યા વો ઉનકો તબાહ કર દે ઉનકે આ'માલ કે સબબ સે ઔર માફ કર દે

كَثِيْرٍ ﴿۳۴﴾ۙ وَّيَعْلَمَ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا ؕ مَا
બહોત સે લોગોં કો (૩૪) ઔર તાકે જાન લેં વો લોગ જો હમારી નિશાનિયોં મેં જઘડતે હૈં કે ઉનકે લિયે

لَهُمْ مِّنْ مَّحِيْصٍ ﴿۳۵﴾ فَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ
ભાગને કી કોઈ જગહ નહીં (૩૫) પસ જો કુછ તુમકો મિલા હૈ વો મહઝ દુન્યવી ઝિંદગી કે બરત્ને

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى لِلَّذِيْنَ
કે લિયે હૈ, ઔર જો કુછ અલ્લાહ કે પાસ હૈ વો ઝયાદહ બેહતર હૈ ઔર બાકી રેહનેવાલા હૈ ઉન લોગોં કે

اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿۳۶﴾ۚ وَالَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ
લિયે જો ઈમાન લાએ ઔર વો અપને રબ પર ભરોસા રખતે હૈં (૩૬) ઔર વો લોગ જો બડે ગુનાહોં સે

الربع

منزل ۶

كَبٰٓئِرَ الۡاِثۡمِ وَالۡفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوۡا هُمۡ يَغۡفِرُوۡنَ ۚ﴿۳۷﴾
ઔર બેહયાઈ સે બચતે હૈં, ઔર જબ ઉનકો ગુસ્સા આતા હૈ તોવો માફ કર દેતે હૈં ﴿૩૭﴾

وَالَّذِيۡنَ اسۡتَجَابُوۡا لِرَبِّهِمۡ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۖ وَاَمۡرُهُمۡ
ઔર વો જિન્હોંને અપને રબ કી દા'વત કો કબૂલ કિયા ઔર નમાઝ કાઈમ કી ઔર વો અપના કામ

شُوۡرٰى بَيۡنَهُمۡ ۖ وَمِمَّا رَزَقۡنٰهُمۡ يُنۡفِقُوۡنَ ۚ﴿۳۸﴾ وَالَّذِيۡنَ
આપસ કે મશ્વરે સે કરતે હૈં, ઔર હમને જો કુછ ઉન્હેં દિયા હૈ ઉસમેં સે ખર્ચ કરતે હૈં ﴿૩૮﴾ ઔર વો લોગ કે

اِذَاۤ اَصَابَهُمُ الۡبَغۡىُ هُمۡ يَنۡتَصِرُوۡنَ ﴿۳۹﴾ وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ
જબ ઉન પર ચળ્હાઈ હોતી હૈ તો વો બદલા લેતે હૈં ﴿૩૯﴾ ઔર બુરાઈ કા બદલા હૈ

سَيِّئَةٌ مِّثۡلُهَا ۚ فَمَنۡ عَفَا وَاَصۡلَحَ فَاَجۡرُهٗ عَلَى
વૈસી હી બુરાઈ, ફિર જિસને માફ કર દિયા ઔર ઈસ્લાહ કી તો ઉસકા અજ્ર અલ્લાહ કે

اللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿۴۰﴾ وَلَمَنِ انۡتَصَرَ بَعۡدَ
ઝિમ્મે હૈ, બેશક વો ઝાલિમોં કો પસંદ નહીં કરતા ﴿૪૦﴾ ઔર જો શખ્સ અપને મઝ્લૂમ હોને કે બાદ

ظُلۡمِهٖ فَاُولٰٓئِكَ مَا عَلَيۡهِمۡ مِّنۡ سَبِيۡلٍ ؕ﴿۴۱﴾ اِنَّمَا السَّبِيۡلُ
બદલા લે તો ઐસે લોગોં કે ઉપર કુછ ઈલ્ઝામ નહીં ﴿૪૧﴾ ઈલ્ઝામ સિર્ફ

عَلَى الَّذِيۡنَ يَظۡلِمُوۡنَ النَّاسَ وَيَبۡغُوۡنَ فِى الۡاَرۡضِ
ઉન પર હૈ જો લોગોં કે ઉપર ઝુલ્મ કરતે હૈં ઔર ઝમીન મેં નાહક

بِغَيۡرِ الۡحَقِّ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿۴۲﴾ وَلَمَنۡ صَبَرَ
સરકશી કરતે હૈં, યહી લોગ હૈં જિનકે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ ﴿૪૨﴾ ઔર જિસ શખ્સને સબ્ર કિયા

وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنۡ عَزۡمِ الۡاُمُوۡرِ ۚ﴿۴۳﴾ وَمَنۡ يُّضۡلِلِ
ઔર માફ કર દિયા તો બેશક યે હિમ્મત કે કામ હૈં ﴿૪૩﴾ ઔર જિસ શખ્સ કો

اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنۡ وَّلِىٍّ مِّنۡۢ بَعۡدِهٖ ؕ وَتَرَى الظّٰلِمِيۡنَ
અલ્લાહ ભટકા દે તો ઉસકે બાદ ઉસકા કોઈ કારસાઝ નહીં, ઔર આપ ઝાલિમોં કો દેખોગે

لَمَّا رَاَوُا الۡعَذَابَ يَقُوۡلُوۡنَ هَلۡ اِلٰى مَرَدٍّ مِّنۡ
કે જબ વો અઝાબ કો દેખેંગે તો વો કહેંગે કે કયા વાપસ જાને કી કોઈ

سَبِيۡلٍ ۚ﴿۴۴﴾ وَتَرٰٮهُمۡ يُعۡرَضُوۡنَ عَلَيۡهَا خٰشِعِيۡنَ مِنَ
સૂરત હૈ ﴿૪૪﴾ ઔર આપ ઉનકો દેખોગે કે વો દોઝખ કે સામને લાએ જાએંગે, વો ઝિલ્લત સે

الذُّلِّ يَنْظُرُوْنَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ؕ وَقَالَ الَّذِيْنَ

જુકે હુએ હોંગે, છુપી નિગાહ સે દેખતે હોંગે, ઔર ઈમાનવાલે

اٰمَنُوْٓا اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

કહેંગે કે ખસારે વાલે વહી લોગ હૈં જિન્હોંને કયામત કે દિન અપને આપકો

وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اَلَآ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ فِيْ

ઔર અપને મુતઅલ્લિકીન કો ખસારે મેં ડાલ દિયા, સુન લો! ઝાલિમ લોગ હમેશા રેહનેવાલે

عَذَابٍ مُّقِيْمٍ ﴿۴۵﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ اَوْلِيَآءَ

અઝાબ મેં રહેંગે (૪૫) ઔર ઉનકે લિયે કોઈ મદદગાર ન હોંગે

يَنْصُرُوْنَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ

જો અલ્લાહ કે મુકાબલે મેં ઉનકી મદદ કરેં, ઔર અલ્લાહ જિસકો ભટકા દે

فَمَا لَهٗ مِنْ سَبِيْلٍ ﴿۴۶﴾ؕ اِسْتَجِيْبُوْا لِرَبِّكُمْ مِّنْ

તો ઉસકે લિયે કોઈ રાસ્તા નહીં (૪૬) તુમ અપને રબ કી દા'વત કબૂલ કરો ઈસસે પેહલે

قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ مَا لَكُمْ

કે ઐસા દિન આ જાએ જિસકે લિયે અલ્લાહ કી તરફ સે હટના હોગા, ઉસ દિન તુમ્હારે લિયે

مِّنْ مَّلْجَاٍ يَّوْمَئِذٍ وَّمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيْرٍ ﴿۴۷﴾ فَاِنْ

કોઈ પનાહ ગાહ ન હોગી ઓર ન તુમ કિસી ચીઝ કો રદ કર સકોગે (૪૭) પસ અગર

اَعْرَضُوْا فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ؕ اِنْ عَلَيْكَ

વો એઅ્રાઝ કરેં તો હમને આપકો ઉનકે ઉપર નિગરાન બના કર નહીં ભેજા હે, આપકે ઝિમ્મે

اِلَّا الْبَلٰغُ ؕ وَاِنَّآ اِذَآ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً

સિર્ફ પહુંચા દેના હે, ઔર ઈન્સાન કો જબ હમ અપની રહમત સે નવાઝતે હૈં તો વો

فَرِحَ بِهَا ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ

ઉસ પર ખુશ હો જાતા હે, ઔર અગર ઉનકે આ'માલ કે બદલે ઉન પર કોઈ મુસીબત આ પડતી હે

فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُوْرٌ ﴿۴۸﴾ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ

તો આદમી નાશુક્રી કરને લગતા હે (૪૮) આસમાનોં ઔર ઝમીન કી બાદશાહી

وَالْاَرْضِ ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ يَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ اِنَاثًا

અલ્લાહ હી કે લિયે હે, વો જો ચાહતા હે પેદા કરતા હે, વો જિસકો ચાહતા હે બેટિયાં અતા કરતા હે

وَّیَهَبُ لِمَنۡ یَّشَآءُ الذُّکُوۡرَ ﴿٤٩﴾ اَوۡ یُزَوِّجُهُمۡ ذُکۡرَانًا
ઔર જિસકો ચાહતા હૈ બેટે અતા કરતા હૈ (૪૯) યા ઉનકો જમા કર દેતા હૈ બેટે ભી ઔર

وَّاِنَاثًا ۚ وَیَجۡعَلُ مَنۡ یَّشَآءُ عَقِیۡمًا ؕ اِنَّهٗ عَلِیۡمٌ قَدِیۡرٌ ﴿٥٠﴾
બેટિયાં ભી, ઔર જિસકો ચાહતા હૈ બેઅવ્લાદ રખતા હૈ, બેશક વો જાનનેવાલા, કુદરતવાલા હૈ (૫૦)

وَمَا کَانَ لِبَشَرٍ اَنۡ یُّکَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحۡیًا اَوۡ مِنۡ
ઔર કિસી આદમી કી યે તાકત નહીં કે અલ્લાહ ઉસસે કલામ કરે મગર વહી કે ઝરિયે યા પર્દે કે

وَّرَآیِٔ حِجَابٍ اَوۡ یُرۡسِلَ رَسُوۡلًا فَیُوۡحِیَ بِاِذۡنِهٖ
પીછે સે યા વો કિસી ફરિશ્તે કો ભેજે કે વો વહી કર દે ઉસકે હુકમ સે

مَا یَشَآءُ ؕ اِنَّهٗ عَلِیٌّ حَکِیۡمٌ ﴿٥١﴾ وَکَذٰلِكَ اَوۡحَیۡنَاۤ
જો વો ચાહે, બેશક વો સબસે ઉપર હૈ, હિકમતવાલા હૈ (૫૧) ઔર ઈસી તરહ હમને આપકી તરફ ભી

اِلَیۡكَ رُوۡحًا مِّنۡ اَمۡرِنَا ؕ مَا کُنۡتَ تَدۡرِیۡ مَا الۡکِتٰبُ
વહી કી હૈ એક રૂહ અપને હુકમ સે, આપ નહીં જાનતે થે કે કિતાબ કયા હૈ ઔર ન યે

وَلَا الۡاِیۡمَانُ وَلٰکِنۡ جَعَلۡنٰهُ نُوۡرًا نَّهۡدِیۡ بِهٖ مَنۡ
જાનતે થે કે ઈમાન કયા હૈ, લેકિન હમને ઉસકો એક નૂર બનાયા, ઉસસે હમ હિદાયત દેતે હૈં

نَّشَآءُ مِنۡ عِبَادِنَا ؕ وَاِنَّكَ لَتَهۡدِیۡۤ اِلٰی صِرَاطٍ
અપને બંદોં મેં સે જિસકો ચાહતે હૈં, ઔર બેશક આપ એક સીધે રાસ્તે કી તરફ રેહનુમાઈ

مُّسۡتَقِیۡمٍ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِیۡ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ
કર રહે હો (૫૨) ઉસ અલ્લાહ કે રાસ્તે કી તરફ જિસકા વો સબ કુછ હૈ જો આસમાનોં

وَمَا فِی الۡاَرۡضِ ؕ اَلَاۤ اِلَی اللّٰهِ تَصِیۡرُ الۡاُمُوۡرُ ﴿٥٣﴾
ઔર ઝમીન મેં હૈ, સુન લો! સારે મા'મલાત અલ્લાહ હી કી તરફ લૌટનેવાલે હૈં (૫૩)

સૂરએ ઝુખ્રુફ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૫૪ ઔર ૭૧ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૮૯ આયતેં ઔર ૭ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૬૩ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૪૩ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ શૂરા કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૪૦૦) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૪૮૪) કલિમાત હૈં

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالۡکِتٰبِ الۡمُبِیۡنِ ﴿٢﴾ اِنَّا جَعَلۡنٰهُ قُرۡءٰنًا
હા મીમ (૧) કસમ હૈ ઈસ વાઝેહ કિતાબ કી (૨) હમને ઈસકો અરબી ઝબાન કા

عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُوۡنَ ۚ﴿٣﴾ وَاِنَّهٗ فِىۡۤ اُمِّ الۡكِتٰبِ

કુર્આન બનાયા હૈ, તાકે તુમ સમજો ﴿٣﴾ ઔર બેશક યે અસલ કિતાબ મેં

لَدَيۡنَا لَعَلِىٌّ حَكِيۡمٌ ؕ﴿٤﴾ اَفَنَضۡرِبُ عَنۡكُمُ الذِّكۡرَ صَفۡحًا

હમારે પાસ હૈ, બુલંદ ઔર પુર હિકમત ﴿٤﴾ કયા હમ તુમ્હારી નસીહત સે ઈસ લિયે નિગાહેં ફેર લેંગે

اَنۡ كُنۡتُمۡ قَوۡمًا مُّسۡرِفِيۡنَ ﴿٥﴾ وَكَمۡ اَرۡسَلۡنَا مِنۡ نَّبِىٍّ

કે તુમ હદ સે ગુઝરનેવાલે હો ﴿٥﴾ ઔર હમને અગલે લોગોં મેં

فِى الۡاَوَّلِيۡنَ ﴿٦﴾ وَمَا يَاۡتِيۡهِمۡ مِّنۡ نَّبِىٍّ اِلَّا كَانُوۡا بِهٖ

કિતને હી નબી ભેજે ﴿٦﴾ ઔર ઉન લોગોં કે પાસ કોઈ નબી નહીં આયા જિસકા ઉન્હોંને

يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿٧﴾ فَاَهۡلَكۡنَاۤ اَشَدَّ مِنۡهُمۡ بَطۡشًا وَّمَضٰى

મઝાક ન ઉડાયા હો ﴿٧﴾ ફિર જો લોગ ઉનસે ઝયાદહ તાકતવર થે ઉનકો હમને હલાક કર દિયા ઔર અગલે

مَثَلُ الۡاَوَّلِيۡنَ ﴿٨﴾ وَلَٮِٕنۡ سَاَلۡتَهُمۡ مَّنۡ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

લોગોં કી મિષાલેં ગુઝર ચુકીં ﴿٨﴾ ઔર અગર આપ ઉનસે પૂછો કે આસમાનોં ઔર ઝમીન કો

وَالۡاَرۡضَ لَيَقُوۡلُنَّ خَلَقَهُنَّ الۡعَزِيۡزُ الۡعَلِيۡمُ ۙ﴿٩﴾ الَّذِىۡ

કિસને પૈદા કિયા તો વો ઝરૂર કહેંગે કે ઉનકો ઝબરદસ્ત, જાનનેવાલે ને પૈદા કિયા ﴿٩﴾ જિસને

جَعَلَ لَكُمُ الۡاَرۡضَ مَهۡدًا وَّجَعَلَ لَكُمۡ فِيۡهَا سُبُلًا

તુમ્હારે લિયે ઝમીન કો ફર્શ બનાયા ઔર ઉસમેં તુમ્હારે લિયે રાસ્તે બનાએ,

لَّعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُوۡنَ ۚ﴿١٠﴾ وَالَّذِىۡ نَزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءًۢ

તાકે તુમ રાહ પાઓ ﴿١٠﴾ ઔર જિસને આસમાન સે પાની ઉતારા એક અંદાઝે

بِقَدَرٍ ۚ فَاَنۡشَرۡنَا بِهٖ بَلۡدَةً مَّيۡتًا ۚ كَذٰلِكَ تُخۡرَجُوۡنَ ﴿١١﴾

કે સાથ, ફિર હમને ઉસસે મુર્દા ઝમીન કો ઝિંદા કર દિયા, ઈસી તરહ તુમ નિકાલે જાઓગે ﴿١١﴾

وَالَّذِىۡ خَلَقَ الۡاَزۡوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمۡ مِّنَ

ઔર જિસને તમામ કિસ્મેં બનાઈ ઔર તુમ્હારે લિયે વો કશ્તિયાં

الۡفُلۡكِ وَالۡاَنۡعَامِ مَا تَرۡكَبُوۡنَ ۙ﴿١٢﴾ لِتَسۡتَوٗا عَلٰى ظُهُوۡرِهٖ

ઔર ચોપાયે બનાએ જિન પર તુમ સવાર હોતે હો ﴿١٢﴾ તાકે તુમ ઉનકી પીઠ પર જમ કર બૈઠો

ثُمَّ تَذۡكُرُوۡا نِعۡمَةَ رَبِّكُمۡ اِذَا اسۡتَوَيۡتُمۡ عَلَيۡهِ

ફિર તુમ અપને રબ કી નેઅમત કો યાદ કરો જબકે તુમ ઉન પર બૈઠો

وَتَقُوۡلُوۡا سُبۡحٰنَ الَّذِىۡ سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهٗ
ઔર કહો કે પાક હૈ વો જિસને ઈન ચીઝોં કો હમારે બસ મેં કર દિયા, ઔર હમ ઐસે ન થે કે ઉનકો કાબૂ

مُقۡرِنِيۡنَ ۙ﴿۱۳﴾ وَاِنَّاۤ اِلٰى رَبِّنَا لَمُنۡقَلِبُوۡنَ ﴿۱۴﴾ وَجَعَلُوۡا لَهٗ
મેં કરતે (૧૩) ઔર બેશક હમ અપને રબ કી તરફ લૌટનેવાલે હૈં (૧૪) ઔર ઉન લોગોંને

مِنۡ عِبَادِهٖ جُزۡءًا ؕ اِنَّ الۡاِنۡسَانَ لَكَفُوۡرٌ مُّبِيۡنٌ ؕ﴿۱۵﴾
અલ્લાહ કે બંદોં મેં સે અલ્લાહ કા જુઝ ઠેહરાયા, બેશક ઈન્સાન ખુલા નાશુક્રા હૈ (૧૫)

اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخۡلُقُ بَنٰتٍ وَّاَصۡفٰٮكُمۡ بِالۡبَنِيۡنَ ﴿۱۶﴾
કયા અલ્લાહને અપની મખ્લૂકાત મેં સે બેટિયાં પસંદ કીં ઔર તુમકો બેટોં સે નવાઝા? (૧૬)

وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمۡ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحۡمٰنِ مَثَلًا ظَلَّ
ઔર જબ ઉનમેં સે કિસીકો ઉસ ચીઝ કી ખબર દી જાતી હૈ જિસકો વો રહમાન કી તરફ મન્સૂબ કરતા હૈ

وَجۡهُهٗ مُسۡوَدًّا وَّهُوَ كَظِيۡمٌ ﴿۱۷﴾ اَوَمَنۡ يُّنَشَّؤُا فِى
તો ઉસકા ચેહરા સિયાહ પડ જાતા હૈ ઔર વો ગમ સે ભર જાતા હૈ (૧૭) કયા વો જો ઝેવર મેં

الۡحِلۡيَةِ وَهُوَ فِى الۡخِصَامِ غَيۡرُ مُبِيۡنٍ ﴿۱۸﴾ وَجَعَلُوا
પરવરિશ પાએ ઔર જઘડે મેં બાત ન કેહ સકે (૧૮) ઔર ફરિશ્તે જો રહમાન કે બંદેં

الۡمَلٰٓئِكَةَ الَّذِيۡنَ هُمۡ عِبٰدُ الرَّحۡمٰنِ اِنَاثًا ؕ اَشَهِدُوۡا
હૈં ઉનકો ઉન્હોંને ઔરત કરાર દે રખ્ખા હૈ, કયા વો ઉનકી પૈદાઈશ કે વકત

خَلۡقَهُمۡ ؕ سَتُكۡتَبُ شَهَادَتُهُمۡ وَيُسۡـَٔلُوۡنَ ﴿۱۹﴾ وَقَالُوۡا
મૌજૂદ થે, ઉનકા યે દા'વા લિખ લિયા જાએગા ઔર ઉનસે પૂછ હોગી (૧૯) ઔર વો કેહતે હૈં

لَوۡ شَآءَ الرَّحۡمٰنُ مَا عَبَدۡنٰهُمۡ ؕ مَا لَهُمۡ بِذٰلِكَ مِنۡ عِلۡمٍ ۚ
કે અગર રહમાન ચાહતા તો હમ ઉનકી ઈબાદત ન કરતે, ઉનકો ઉસકા કોઈ ઈલ્મ નહીં

اِنۡ هُمۡ اِلَّا يَخۡرُصُوۡنَ ؕ﴿۲۰﴾ اَمۡ اٰتَيۡنٰهُمۡ كِتٰبًا مِّنۡ قَبۡلِهٖ
વો મહઝ બેતહ્કીક બાત કર રહે હૈં (૨૦) કયા હમને ઉનકો ઈસસે પેહલે કોઈ કિતાબ દી હૈ

فَهُمۡ بِهٖ مُسۡتَمۡسِكُوۡنَ ﴿۲۱﴾ بَلۡ قَالُوۡۤا اِنَّا وَجَدۡنَاۤ اٰبَآءَنَا
તો ઉન્હોંને ઉસકો મઝબૂત પકડ રખ્ખા હૈ (૨૧) બલ્કે વો કેહતે હૈં કે હમને અપને બાપદાદા કો એક તરીકે

عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمۡ مُّهۡتَدُوۡنَ ﴿۲۲﴾ وَكَذٰلِكَ مَاۤ
પર પાયા હૈ ઔર હમ ઉનકે પીછે ચલ રહે હૈં (૨૨) ઔર ઈસી તરહ હમને

اَرۡسَلۡنَا مِنۡ قَبۡلِكَ فِىۡ قَرۡيَةٍ مِّنۡ نَّذِيۡرٍ اِلَّا قَالَ
આપસે પેહલે જિસ બસ્તી મેં ભી કોઈ ડરાનેવાલા ભેજા તો ઉસકે ખુશહાલ

مُتۡرَفُوۡهَآ ۙ اِنَّا وَجَدۡنَاۤ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰٓى
લોગોંને કહા કે હમને અપને બાપદાદા કો એક તરીકે પર પાયા હે ઔર હમ ઉનકે પીછે

اٰثٰرِهِمۡ مُّقۡتَدُوۡنَ ﴿۲۳﴾ قٰلَ اَوَلَوۡ جِئۡتُكُمۡ بِاَهۡدٰى مِمَّا
ચલે જા રહે હૈં (૨૩) ડરાનેવાલે ને કહા: અગર ચે મેં ઉસસે ઝયાદહ સહીહ રાસ્તા તુમ્હેં બતાઉં જિસ પર

وَجَدۡتُّمۡ عَلَيۡهِ اٰبَآءَكُمۡ ؕ قَالُوۡۤا اِنَّا بِمَاۤ اُرۡسِلۡتُمۡ بِهٖ
તુમને અપને બાપદાદા કો પાયા હે, ઉન્હોંને કહા કે હમ ઉસકે મુન્કિર હૈં જો દે કર

كٰفِرُوۡنَ ﴿۲۴﴾ فَانۡتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡ فَانۡظُرۡ كَيۡفَ كَانَ
તુમ ભેજે ગયે હો (૨૪) તો હમને ઉનસે ઈન્તિકામ લિયા, પસ દેખો કે કૈસા અંજામ હુવા

عَاقِبَةُ الۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿۲۵﴾ ع وَاِذۡ قَالَ اِبۡرٰهِيۡمُ لِاَبِيۡهِ
જુઠલાનેવાલોં કા (૨૫) ઔર જબ ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)ને અપને વાલિદ સે ઔર અપની કૌમ સે

وَقَوۡمِهٖۤ اِنَّنِىۡ بَرَآءٌ مِّمَّا تَعۡبُدُوۡنَ ﴿۲۶﴾ ۙ اِلَّا الَّذِىۡ فَطَرَنِىۡ
કહા કે મેં ઉન ચીઝોં સે બરી હું જિનકી તુમ ઈબાદત કરતે હો (૨૬) મગર વો જિસને મુજકો પૈદા કિયા,

فَاِنَّهٗ سَيَهۡدِيۡنِ ﴿۲۷﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةًۢ بَاقِيَةً فِىۡ
પસ બેશક વો મેરી રેહનુમાઈ કરેગા (૨૭) ઔર ઈબ્રાહીમ(અ.સ.) યહી કલિમા અપને પીછે અપની

عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُوۡنَ ﴿۲۸﴾ بَلۡ مَتَّعۡتُ هٰٓؤُلَاۤءِ
અવલાદ મેં છોડ ગયે, તાકે વો ઉસકી તરફ રુજૂઅ કરેં (૨૮) બલ્કે મેંને ઉનકો ઉનકે બાપદાદા કો

وَاٰبَآءَهُمۡ حَتّٰى جَآءَهُمُ الۡحَقُّ وَرَسُوۡلٌ مُّبِيۡنٌ ﴿۲۹﴾ وَلَمَّا
દુનિયા કા સામાન દિયા યહાં તક કે ઉનકે પાસ હક આયા ઔર રસૂલ ખોલ કર સુના દેનેવાલા (૨૯) ઔર

جَآءَهُمُ الۡحَقُّ قَالُوۡا هٰذَا سِحۡرٌ وَّاِنَّا بِهٖ كٰفِرُوۡنَ ﴿۳۰﴾
જબ ઉનકે પાસ હક આ ગયા, ઉન્હોંને કહા કે યે જાદૂ હે ઔર હમ ઉસકે મુન્કિર હૈં (૩૦)

وَقَالُوۡا لَوۡلَا نُزِّلَ هٰذَا الۡقُرۡاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِّنَ
ઔર ઉન્હોંને કહા કે યે કુર્આન દોનોં બસ્તિયોં મેં સે કિસી બડે આદમી પર

الۡقَرۡيَتَيۡنِ عَظِيۡمٍ ﴿۳۱﴾ اَهُمۡ يَقۡسِمُوۡنَ رَحۡمَتَ رَبِّكَ ؕ
ક્યૂં નહીં ઉતારા ગયા? (૩૧) કયા યે લોગ આપકે રબ કી રહમત કો તક્સીમ કરતે હૈં?

نَحۡنُ قَسَمۡنَا بَیۡنَهُمۡ مَّعِیۡشَتَهُمۡ فِی الۡحَیٰوةِ الدُّنۡیَا

દુનિયા કી ઝિંદગી મેં ઉનકી રોઝી કો તો હમને તક્સીમ કિયા હૈ

وَرَفَعۡنَا بَعۡضَهُمۡ فَوۡقَ بَعۡضٍ دَرَجٰتٍ لِّیَتَّخِذَ بَعۡضُهُمۡ

ઔર હમને એક કો દૂસરે પર ફવ્કિયત દી હૈ, તાકે વો એક દૂસરે સે

بَعۡضًا سُخۡرِیًّا ؕ وَرَحۡمَتُ رَبِّكَ خَیۡرٌ مِّمَّا یَجۡمَعُوۡنَ ﴿۳۲﴾

કામ લેં, ઔર આપકે રબ કી રહમત ઉસસે બેહતર હૈ જો યે જમા કર રહે હૈં (૩૨)

وَلَوۡلَاۤ اَنۡ یَّكُوۡنَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً لَّجَعَلۡنَا لِمَنۡ

ઔર અગર યે બાત ન હોતી કે સબ લોગ એક હી તરીકે કે હો જાએંગે તો જો લોગ રહમાન કા ઈન્કાર

یَّكۡفُرُ بِالرَّحۡمٰنِ لِبُیُوۡتِهِمۡ سُقُفًا مِّنۡ فِضَّةٍ وَّمَعَارِجَ

કરતે હૈં ઉનકે લિયે હમ ઉનકે ઘરોં કી છતેં ચાંદી કી બના દેતે ઔર ઝીને ભી

عَلَیۡهَا یَظۡهَرُوۡنَ ﴿۳۳﴾ۙ وَلِبُیُوۡتِهِمۡ اَبۡوَابًا وَّسُرُرًا عَلَیۡهَا

જિન પર વો ચઢ્હતે હૈં (૩૩) ઔર ઉનકે ઘરોં કે કિવાડ ભી ઔર તખ્ત ભી જિન પર વો

یَتَّكِـُٔوۡنَ ﴿۳۴﴾ۙ وَزُخۡرُفًا ؕ وَاِنۡ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ

તકિયા લગા કર બૈઠતે હૈં (૩૪) ઔર સોને કે ભી, ઔર યે ચીઝેં તો સિર્ફ દુનિયા કી ઝિંદગી કા

الۡحَیٰوةِ الدُّنۡیَا ؕ وَالۡاٰخِرَةُ عِنۡدَ رَبِّكَ لِلۡمُتَّقِیۡنَ ﴿۳۵﴾ؑ وَمَنۡ

સામાન હૈં ઔર આખિરત આપકે રબ કે પાસ મુત્તકિયોં કે લિયે હૈ (૩૫) ઔર જો શખ્સ

یَّعۡشُ عَنۡ ذِكۡرِ الرَّحۡمٰنِ نُقَیِّضۡ لَهٗ شَیۡطٰنًا فَهُوَ لَهٗ

રહમાન કી નસીહત સે એઅ્રાઝ કરતા હૈ તો હમ ઉસ પર એક શેતાન મુસલ્લત કર દેતે હૈં પસ વો ઉસકા

قَرِیۡنٌ ﴿۳۶﴾ وَاِنَّهُمۡ لَیَصُدُّوۡنَهُمۡ عَنِ السَّبِیۡلِ وَیَحۡسَبُوۡنَ

સાથી બન જાતા હૈ (૩૬) ઔર વો ઉનકો રાહે હક સે રોકતે રેહતે હૈં ઔર યે લોગ સમજતે હૈં

اَنَّهُمۡ مُّهۡتَدُوۡنَ ﴿۳۷﴾ حَتّٰۤی اِذَا جَآءَنَا قَالَ یٰلَیۡتَ

કે વો હિદાયત પર હૈં (૩૭) યહાં તક કે જબ વો હમારે પાસ આએગા તો વો કહેગા કે કાશ

بَیۡنِیۡ وَبَیۡنَكَ بُعۡدَ الۡمَشۡرِقَیۡنِ فَبِئۡسَ الۡقَرِیۡنُ ﴿۳۸﴾

મેરે ઔર તેરે દરમિયાન મશ્રિક ઔર મગ્રિબ કી દૂરી હોતી, પસ કયા હી બુરા સાથી થા (૩૮)

وَلَنۡ یَّنۡفَعَكُمُ الۡیَوۡمَ اِذۡ ظَّلَمۡتُمۡ اَنَّكُمۡ فِی الۡعَذَابِ

ઔર જબકે તુમ ઝુલ્મ કર ચુકે તો આજ યે બાત તુમકો કુછ ભી ફાયદા ન દેગી કે તુમ અઝાબ મેં

مُشۡتَرِکُوۡنَ ﴿۳۹﴾ اَفَاَنۡتَ تُسۡمِعُ الصُّمَّ اَوۡ تَهۡدِی الۡعُمۡیَ
એક દૂસરે કે શરીક હો (૩૯) પસ કયા આપ બેહરોં કો સુનાઓગે યા આપ અંધોં કો રાહ દિખાઓગે

وَمَنۡ کَانَ فِیۡ ضَلٰلٍ مُّبِیۡنٍ ﴿۴۰﴾ فَاِمَّا نَذۡهَبَنَّ بِکَ
ઔર ઉનકો જો ખુલી હુઈ ગુમરાહી મેં હૈં (૪૦) પસ અગર હમ આપકો ઉઠા લેં

فَاِنَّا مِنۡهُمۡ مُّنۡتَقِمُوۡنَ ﴿۴۱﴾ اَوۡ نُرِیَنَّکَ الَّذِیۡ وَعَدۡنٰهُمۡ
તો હમ ઉનસે બદલા લેનેવાલે હૈં (૪૧) યા આપકો દિખા દેંગે વો ચીઝ જિસકા હમને ઉનસે વા'દા કિયા હૈ,

فَاِنَّا عَلَیۡهِمۡ مُّقۡتَدِرُوۡنَ ﴿۴۲﴾ فَاسۡتَمۡسِکۡ بِالَّذِیۡۤ اُوۡحِیَ
પસ હમ ઉન પર પૂરી તરહ કાદિર હૈં (૪૨) પસ આપ ઉસકો મઝબૂતી સે થામે રહિયે જો આપકે ઉપર વહી

اِلَیۡکَ ۚ اِنَّکَ عَلٰی صِرَاطٍ مُّسۡتَقِیۡمٍ ﴿۴۳﴾ وَاِنَّهٗ لَذِکۡرٌ لَّکَ
કી ગઈ હૈ, બેશક આપ એક સીધે રાસ્તે પર હો (૪૩) ઔર યે આપકે લિયે ઔર આપકી કૌમ કે લિયે

وَلِقَوۡمِکَ ۚ وَسَوۡفَ تُسۡـَٔلُوۡنَ ﴿۴۴﴾ وَسۡـَٔلۡ مَنۡ اَرۡسَلۡنَا مِنۡ
નસીહત હૈ, ઔર જલ્દ હી તુમસે પૂછ હોગી (૪૪) ઔર જિનકો હમને આપસે પેહલે ભેજા હૈ

قَبۡلِکَ مِنۡ رُّسُلِنَاۤ ۫ اَجَعَلۡنَا مِنۡ دُوۡنِ الرَّحۡمٰنِ اٰلِهَةً
હમારે રસૂલોં મેં સે ઉનસે પૂછ લીજિયે કે કયા હમને રહમાન કે સિવા દૂસરે મા'બૂદ ઠેહરાએ થે

یُّعۡبَدُوۡنَ ﴿۴۵﴾ وَلَقَدۡ اَرۡسَلۡنَا مُوۡسٰی بِاٰیٰتِنَاۤ اِلٰی فِرۡعَوۡنَ
કે ઉનકી ઈબાદત કી જાએ (૪૫) ઔર હમને મૂસા(અ.સ.)કો અપની નિશાનિયોં કે સાથ ફિરઔન

وَمَلَا۠ئِهٖ فَقَالَ اِنِّیۡ رَسُوۡلُ رَبِّ الۡعٰلَمِیۡنَ ﴿۴۶﴾ فَلَمَّا
ઔર ઉસકે ઉમરા કે પાસ ભેજા તો ઉસને કહા કે મેં રબ્બુલ્ આલમીન કા રસૂલ હું (૪૬) પસ જબ

جَآءَهُمۡ بِاٰیٰتِنَاۤ اِذَا هُمۡ مِّنۡهَا یَضۡحَکُوۡنَ ﴿۴۷﴾ وَمَا نُرِیۡهِمۡ
વો ઉનકે પાસ હમારી નિશાનિયોં કે સાથ આયા તો વો ઉસ પર હંસને લગે (૪૭) ઔર હમ ઉનકો

مِّنۡ اٰیَةٍ اِلَّا هِیَ اَکۡبَرُ مِنۡ اُخۡتِهَا ۫ وَاَخَذۡنٰهُمۡ بِالۡعَذَابِ
જો નિશાનિયાં દિખાતે થે વો પેહલી સે બળ્હ કર હોતી થીં, ઔર હમને ઉનકો અઝાબ મેં પકડા

لَعَلَّهُمۡ یَرۡجِعُوۡنَ ﴿۴۸﴾ وَقَالُوۡا یٰۤاَیُّهَ السّٰحِرُ ادۡعُ لَنَا رَبَّکَ
તાકે વો રુજૂઅ કરેં (૪૮) ઔર ઉન્હોંને કહા કે એ જાદૂગર! હમારે લિયે અપને રબ સે દુઆ કરો

بِمَا عَهِدَ عِنۡدَکَ ۚ اِنَّنَا لَمُهۡتَدُوۡنَ ﴿۴۹﴾ فَلَمَّا کَشَفۡنَا
ઉસ અહદ કી બિના પર જો ઉસને તુમસે કિયા હૈ, હમ ઝરૂર રાહ પર આ જાએંગે (૪૯) ફિર જબ હમને

ع

عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ۝۵۰ وَنَادٰى فِرْعَوْنُ

વો અઝાબ ઉનસે હટા દિયા તો ઉન્હોંને અપના અહદ તોડ દિયા (૫૦) ઔર ફિરઓનને અપની કૌમ કે

فِيْ قَوْمِهٖ قَالَ يٰقَوْمِ اَلَيْسَ لِيْ مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ

દરમિયાન પુકાર કર કહા કે એ મેરી કૌમ! કયા મિસ્ર કી બાદશાહી મેરી નહીં હૈ, ઔર યે નહરેં

الْاَنْهٰرُ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِيْ ۚ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ۝۵۱ اَمْ اَنَا

જો મેરે નીચે બેહ રહી હૈં, કયા તુમ લોગ દેખતે નહીં (૫૧) બલ્કે મૈં

خَيْرٌ مِّنْ هٰذَا الَّذِيْ هُوَ مَهِيْنٌ ۙ وَّلَا يَكَادُ يُبِيْنُ ۝۵۲

બેહતર હું ઉસ શખ્સ સે જો કે હકીર હૈ ઔર સાફ બોલ ભી નહીં સકતા (૫૨)

فَلَوْلَآ اُلْقِيَ عَلَيْهِ اَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ اَوْ جَآءَ مَعَهُ

ફિર કયૂં ન ઉસ પર સોને કે કંગન આ પડે યા ફરિશ્તે ઉસકે સાથ

الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِيْنَ ۝۵۳ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهٗ فَاَطَاعُوْهُ ۭ

જમા હો કર આતે (૫૩) પસ ઉસને અપની કૌમ કો બેઅકલ કર દિયા ફિર ઉન્હોંને ઉસકી બાત માન લી,

اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ۝۵۴ فَلَمَّآ اٰسَفُوْنَا انْتَقَمْنَا

યે નાફરમાન કિસ્મ કે લોગ થે (૫૪) ફિર જબ ઉન્હોંને હમકો ગુસ્સા દિલાયા તો હમને ઉનસે બદલા દિયા

مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝۵۵ فَجَعَلْنٰهُمْ سَلَفًا وَّمَثَلًا

ઔર હમને ઉન સબકો ગર્ક કર દિયા (૫૫) ફિર હમને ઉનકો માઝી કી દાસ્તાન બના દિયા ઔર દૂસરોં કે

لِّلْاٰخِرِيْنَ ۝۵۶ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا قَوْمُكَ

લિયે એક નમૂનએ ઈબ્રત (૫૬) ઔર જબ ઈબ્ને મરિયમ કી મિષાલ દી ગઈ તો આપકી કૌમ કે લોગ

مِنْهُ يَصِدُّوْنَ ۝۵۷ وَقَالُوْٓا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَ ۭ مَا

ઉસ પર ચિલ્લા ઉઠે (૫૭) ઔર ઉન્હોંને કહા કે હમારે મા'બૂદ અચ્છે હૈં યા વો? યે મિષાલ

ضَرَبُوْهُ لَكَ اِلَّا جَدَلًا ۭ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُوْنَ ۝۵۸

વો આપસે સિર્ફ જઘડને કે લિયે બયાન કરતે હૈં, બલ્કે યે લોગ જઘડાલુ હૈં (૫૮)

اِنْ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنٰهُ مَثَلًا لِّبَنِيْٓ

ઈસા(અ.સ.)તો બસ હમારે એક બંદે થે જિસ પર હમને ફઝ્લ ફરમાયા ઔર ઉસકો બની ઈસ્રાઈલ કે

اِسْرَآءِيْلَ ۝۵۹ وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلٰٓئِكَةً فِي

લિયે એક મિષાલ બના દિયા (૫૯) ઔર અગર હમ ચાહેં તો તુમ્હારે અંદર સે ફરિશ્તે બના દેં

الۡاَرۡضِ يَخۡلُفُوۡنَ ﴿٦٠﴾ وَاِنَّهٗ لَعِلۡمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمۡتَرُنَّ
જો ઝમીન મેં તુમ્હારે જાનશીન હોં ﴿૬૦﴾ ઔર બેશક ઈસા કયામત કા એક નિશાન હૈં તો તુમ ઉસમેં

بِهَا وَاتَّبِعُوۡنِ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسۡتَقِيۡمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ
શક ન કરો ઔર મેરી પૈરવી કરો, યહી સીધા રાસ્તા હૈ ﴿૬૧﴾ ઔર શેતાન તુમકો ઉસસે

الشَّيۡطٰنُ ۚ اِنَّهٗ لَكُمۡ عَدُوٌّ مُّبِيۡنٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَآءَ عِيۡسٰى
રોકને ન પાએ, બેશક વો તુમ્હારા ખુલા દુશ્મન હૈ ﴿૬૨﴾ ઔર જબ ઈસા(અ.સ.) ખુલી નિશાનિયોં કે સાથ

بِالۡبَيِّنٰتِ قَالَ قَدۡ جِئۡتُكُمۡ بِالۡحِكۡمَةِ وَلِاُبَيِّنَ لَكُمۡ
આયે, ઉસને કહા કે મેં તુમ્હારે પાસ હિકમત લે કર આયા હું ઔર તાકે તુમ પર વાઝેહ કર દું

بَعۡضَ الَّذِىۡ تَخۡتَلِفُوۡنَ فِيۡهِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيۡعُوۡنِ ﴿٦٣﴾
બાઝ બાતેં જિનમેં તુમ ઈખ્તિલાફ કર રહે હો, પસ તુમ અલ્લાહ સે ડરો ઔર મેરી ઈતાઅત કરો ﴿૬૩﴾

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبِّىۡ وَرَبُّكُمۡ فَاعۡبُدُوۡهُ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ
બેશક અલ્લાહ હી મેરા રબ હૈ ઔર તુમ્હારા રબ ભી, તો તુમ ઉસી કી ઈબાદત કરો, યહી સીધા

مُّسۡتَقِيۡمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخۡتَلَفَ الۡاَحۡزَابُ مِنۡۢ بَيۡنِهِمۡ ۚ
રાસ્તા હૈ ﴿૬૪﴾ ફિર ગિરોહોં ને આપસ મેં ઈખ્તિલાફ કિયા, પસ

فَوَيۡلٌ لِّلَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا مِنۡ عَذَابِ يَوۡمٍ اَلِيۡمٍ ﴿٦٥﴾ هَلۡ
તબાહી હૈ ઉન લોગોં કે લિયે જિન્હોંને ઝુલ્મ કિયા એક દર્દનાક દિન કે અઝાબ સે ﴿૬૫﴾ યે લોગ

يَنۡظُرُوۡنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنۡ تَاۡتِيَهُمۡ بَغۡتَةً وَّهُمۡ
બસ કયામત કા ઈન્તિઝાર કર રહે હૈં કે વો ઉન પર અચાનક આ પડે ઔર ઉનકો

لَا يَشۡعُرُوۡنَ ﴿٦٦﴾ اَلۡاَخِلَّآءُ يَوۡمَئِذٍۢ بَعۡضُهُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوٌّ
ખબર ભી ન હો ﴿૬૬﴾ તમામ દોસ્ત ઉસ દિન એક દૂસરે કે દુશ્મન હોંગે

اِلَّا الۡمُتَّقِيۡنَ ﴿٦٧﴾ يٰعِبَادِ لَا خَوۡفٌ عَلَيۡكُمُ الۡيَوۡمَ وَلَاۤ اَنۡتُمۡ
સિવાય ડરનેવાલોં કે ﴿૬૭﴾ એ મેરે બંદો! આજ તુમ પર ન કોઈ ખૌફ હૈ ઔર ન તુમ

تَحۡزَنُوۡنَ ﴿٦٨﴾ اَلَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوۡا مُسۡلِمِيۡنَ ﴿٦٩﴾
ગમગીન હોગે ﴿૬૮﴾ જો લોગ હમારી આયતોં પર ઈમાન લાએ ઔર ફરમાંબરદાર રહે ﴿૬૯﴾

اُدۡخُلُوا الۡجَنَّةَ اَنۡتُمۡ وَاَزۡوَاجُكُمۡ تُحۡبَرُوۡنَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ
જન્નત મેં દાખિલ હો જાઓ ઔર તુમ્હારી બીવીયાં, તુમ ખુશ કિયે જાઓગે ﴿૭૦﴾ ઉનકે સામને

منزل ٦

ع ١٢

عَلَيۡهِمۡ بِصِحَافٍ مِّنۡ ذَهَبٍ وَّاَكۡوَابٍ ۚ وَفِيۡهَا
સોને કી રકાબિયાં ઔર પ્યાલે પેશ કિયે જાએંગે, ઔર વહાં વો ચીઝેં

مَا تَشۡتَهِيۡهِ الۡاَنۡفُسُ وَتَلَذُّ الۡاَعۡيُنُ ۚ وَاَنۡتُمۡ فِيۡهَا
હોંગી જિનકો જી ચાહેગા ઔર જિનસે આંખોં કો લઝ્ઝત હોગી, ઔર તુમ યહાં હમેશા

خٰلِدُوۡنَ ﴿٧١﴾ وَتِلۡكَ الۡجَنَّةُ الَّتِىۡۤ اُوۡرِثۡتُمُوۡهَا بِمَا كُنۡتُمۡ
રહોગે (૭૧) ઔર યે વો જન્નત હૈ જિસકે તુમ માલિક બના દિયે ગયે ઉસકી વજહ સે જો તુમ

تَعۡمَلُوۡنَ ﴿٧٢﴾ لَكُمۡ فِيۡهَا فَاكِهَةٌ كَثِيۡرَةٌ مِّنۡهَا تَاۡكُلُوۡنَ ﴿٧٣﴾
કરતે થે (૭૨) તુમ્હારે લિયે ઉસમેં બહોત સે મેવે હૈં જિનમેં સે તુમ ખાઓગે (૭૩)

اِنَّ الۡمُجۡرِمِيۡنَ فِىۡ عَذَابِ جَهَنَّمَ خٰلِدُوۡنَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ
બેશક મુજ્રિમ લોગ હમેશા દોઝખ કે અઝાબ મેં રહેંગે (૭૪) વો ઉને હલકા ન કિયા જાએગા

عَنۡهُمۡ وَهُمۡ فِيۡهِ مُبۡلِسُوۡنَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمۡنٰهُمۡ وَلٰكِنۡ
ઔર વો ઉસમેં માયૂસ પડે રહેંગે (૭૫) ઔર હમને ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા બલ્કે વો

كَانُوۡا هُمُ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿٧٦﴾ وَنَادَوۡا يٰمٰلِكُ لِيَقۡضِ عَلَيۡنَا
ખુદ હી ઝાલિમ થે (૭૬) ઔર વો પુકારેંગે કે એ માલિક! તુમ્હારા રબ હમારા ખાતિમહ હી

رَبُّكَ ؕ قَالَ اِنَّكُمۡ مّٰكِثُوۡنَ ﴿٧٧﴾ لَقَدۡ جِئۡنٰكُمۡ بِالۡحَقِّ
કર દે, ફરિશ્તા કહેગાઃ તુમકો ઈસી તરહ પડે રેહના હૈ (૭૭) હમ તુમ્હારે પાસ હક લે કર આએ

وَلٰكِنَّ اَكۡثَرَكُمۡ لِلۡحَقِّ كٰرِهُوۡنَ ﴿٧٨﴾ اَمۡ اَبۡرَمُوۡۤا اَمۡرًا
મગર તુમ મેં સે અક્ષર હક સે બેઝાર રહે (૭૮) કયા ઉન્હોંને કોઈ બાત ઠેહરા લી હૈ

فَاِنَّا مُبۡرِمُوۡنَ ﴿٧٩﴾ اَمۡ يَحۡسَبُوۡنَ اَنَّا لَا نَسۡمَعُ سِرَّهُمۡ
તો હમ ભી એક બાત ઠેહરા લેંગે (૭૯) કયા ઉનકા ગુમાન હૈ કે હમ ઉનકે રાઝોં કો ઔર ઉનકે મશ્વરોં કો

وَنَجۡوٰٮهُمۡ ؕ بَلٰى وَرُسُلُنَا لَدَيۡهِمۡ يَكۡتُبُوۡنَ ﴿٨٠﴾ قُلۡ اِنۡ
નહીં સુન રહે હૈં, હાં! ઔર હમારે ભેજે હુએ ઉનકે પાસ લિખતે રેહતે હૈં (૮૦) કેહ દીજિયે કે અગર

كَانَ لِلرَّحۡمٰنِ وَلَدٌ ۖ فَاَنَا اَوَّلُ الۡعٰبِدِيۡنَ ﴿٨١﴾ سُبۡحٰنَ
રહમાન કે કોઈ અવ્લાદ હો તો મેં સબસે પેહલે ઉસકી ઈબાદત કરનેવાલા હું (૮૧) આસમાનોં

رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ رَبِّ الۡعَرۡشِ عَمَّا يَصِفُوۡنَ ﴿٨٢﴾
ઔર ઝમીન કા ખુદાવંદ, અર્શ કા માલિક, વો ઉન બાતોં સે પાક હૈ જિસકો લોગ બયાન કરતે હૈં (૮૨)

فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا وَيَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ
પસ ઉનકો છોડ દીજિયે કે વો બહષ કરેં ઔર ખેલેં યહાં તક કે વો ઉસ દિન સે દોચાર હોં

الَّذِىْ يُوْعَدُوْنَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِىْ فِى السَّمَآءِ اِلٰهٌ
જિસકા ઉનસે વા'દા કિયા જા રહા હૈ ﴿૮૩﴾ ઔર વહી હૈ જો આસમાન મેં અલ્લાહ હૈ

وَّفِى الْاَرْضِ اِلٰهٌ ؕ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبٰرَكَ
ઔર વહી ઝમીન મેં અલ્લાહ હૈ, ઔર વો હિકમતવાલા, ઈલ્મવાલા હૈ ﴿૮૪﴾ ઔર બડી બા બરકત હૈ

الَّذِىْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ
વો ઝાત જિસકી બાદશાહી આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં હૈ ઔર જો કુછ ઉનકે દરમિયાન હૈ,

وَعِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ
ઔર ઉસીકે પાસ કયામત કી ખબર હૈ ઔર ઉસીકી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે ﴿૮૫﴾ ઔર અલ્લાહ કે સિવા

الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنْ
જિનકો યે લોગ પુકારતે હૈં વો સિફારિશ કા ઈખ્તિયાર નહીં રખતે, મગર વો

شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ
જો હક કી ગવાહી દેંગે ઔર વો જાનતે હોંગે ﴿૮૬﴾ ઔર અગર આપ ઉનસે પૂછો કે ઉનકો કિસને

مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٨٧﴾ وَقِيْلِهٖ
પૈદા કિયા હૈ તો વો યહી કહેંગે કે અલ્લાહને, ફિર વો કહાં ભટક જાતે હૈં ﴿૮૭﴾ ઔર ઉસકો રસૂલ કે

يٰرَبِّ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ
ઈસ કેહને કી ખબર હૈ કે એ મેરે રબ! યે ઐસે લોગ હૈં કે ઈમાન નહીં લાતે ﴿૮૮﴾ પસ ઉનસે દરગુઝર કીજિયે

وَقُلْ سَلٰمٌ ؕ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٨٩﴾
ઔર કહિયે કે સલામ હૈ (તુમકો), પસ જલ્દ હી ઉનકો મા'લૂમ હો જાએગા ﴿૮૯﴾

સૂરએ દુખાન મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૫૯ આયતેં ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૬૪ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૯ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ઝુખ્રુફ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૪૨૧) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૩૪૬) કલિમાત હૈં

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿٢﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِىْ لَيْلَةٍ
હા મીમ ﴿૧﴾ કસમ હૈ ઈસ વાઝેહ કિતાબ કી ﴿૨﴾ હમને ઈસકો એક બરકતવાલી રાત મેં

منزل ٦

مُّبٰرَكَةٍ اِنَّا كُنَّا مُنْذِرِيْنَ ۝۳ فِيْهَا يُفْرَقُ
ઉતારા હે, બેશક હમ આગાહહ કરનેવાલે થે ③ ઈસ રાત મેં હર

كُلُّ اَمْرٍ حَكِيْمٍ ۝۴ اَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا ؕ اِنَّا كُنَّا
હિકમતવાલા મા'મલા તે કિયા જાતા હે ④ હમારે હુકમ સે, બેશક હમ થે

مُرْسِلِيْنَ ۝۵ رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ
ભેજનેવાલે ⑤ આપકે રબ કી રહમત સે, વહી સુનનેવાલા,

الْعَلِيْمُ ۝۶ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۘ
જાનનેવાલા હે ⑥ આસમાનોં ઔર ઝમીન કા રબ ઔર જો કુછ ઉનકે દરમિયાન હે,

اِنْ كُنْتُمْ مُّوْقِنِيْنَ ۝۷ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ؕ
અગર તુમ યકીન કરનેવાલે હો ⑦ ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં હે, વહી ઝિંદા કરતા હે ઔર મારતા હે,

رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ۝۸ بَلْ هُمْ
તુમ્હારા ભી રબ ઔર તુમ્હારે અગલે બાપદાદા કા ભી રબ ⑧ બલ્કે વો

فِيْ شَكٍّ يَّلْعَبُوْنَ ۝۹ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَاْتِي السَّمَآءُ
શક મેં પડે હુએ ખેલ રહે હેં ⑨ પસ ઈન્તિઝાર કીજિયે ઉસ દિન કા જબ આસમાન એક ખુલે હુએ

بِدُخَانٍ مُّبِيْنٍ ۝۱۰ يَّغْشَى النَّاسَ ؕ هٰذَا عَذَابٌ
ધુવેં કે સાથ ઝાહિર હોગા ⑩ વો લોગોં કો ઘેર લેગા, યે એક દર્દનાક

اَلِيْمٌ ۝۱۱ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُوْنَ ۝۱۲
અઝાબ હે ⑪ એ હમારે રબ! હમ પર અઝાબ ટાલ દીજિયે, હમ ઈમાન લાતે હેં ⑫

اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مُّبِيْنٌ ۝۱۳
ઉનકે લિયે નસીહત કહાં, ઔર ઉનકે પાસ રસૂલ આ ચુકા થા ખોલ કર સુનાનેવાલા ⑬

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوْا مُعَلَّمٌ مَّجْنُوْنٌ ۝۱۴ اِنَّا
ફિર ઉન્હોંને ઉસસે પીઠ ફેરી ઔર કહા કે યે તો એક સિખાયા હુવા દીવાના હે ⑭ હમ

كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيْلًا اِنَّكُمْ عَآئِدُوْنَ ۝۱۵
કુછ વકત કે લિયે અઝાબ કો હટા દેં, તુમ ફિર અપની ઉસી હાલત પર આ જાઓગે ⑮

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى ۚ اِنَّا مُنْتَقِمُوْنَ ۝۱۶
જિસ દિન હમ પકડેંગે બડી પકડ, ઉસ દિન હમ પૂરા બદલા લેંગે ⑯

وقف لازم

منزل ۶

وقف لازم

وقف لازم

وَلَقَدۡ فَتَنَّا قَبۡلَهُمۡ قَوۡمَ فِرۡعَوۡنَ وَجَآءَهُمۡ رَسُوۡلٌ
ઔર ઉનસે પેહલે હમને ફિરઔન કી કૌમ કો આઝમાયા, ઔર ઉનકે પાસ એક મુઅઝ્ઝઝ

كَرِيۡمٌ ﴿١٧﴾ اَنۡ اَدُّوۡۤا اِلَىَّ عِبَادَ اللّٰهِ ؕ اِنِّىۡ لَـكُمۡ
રસૂલ આયા (૧૭) કે અલ્લાહ કે બંદોં કો મેરે હવાલે કરો, મૈં તુમ્હારે લિયે

رَسُوۡلٌ اَمِيۡنٌ ﴿١٨﴾ وَّاَنۡ لَّا تَعۡلُوۡا عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنِّىۡۤ
એક મોઅ્તબર રસૂલ હોં (૧૮) ઔર યે કે અલ્લાહ કે મુકાબલે મેં સર્કશી ન કરો, મૈં

اٰتِيۡكُمۡ بِسُلۡطٰنٍ مُّبِيۡنٍ ﴿١٩﴾ وَاِنِّىۡ عُذۡتُ بِرَبِّىۡ
તુમ્હારે સામને એક વાઝેહ દલીલ પેશ કરતા હું (૧૯) ઔર મૈં અપને ઔર તુમ્હારે રબ કી પનાહ

وَرَبِّكُمۡ اَنۡ تَرۡجُمُوۡنِ ﴿٢٠﴾ وَاِنۡ لَّمۡ تُؤۡمِنُوۡا لِىۡ
લે ચુકા હું ઈસ બાત સે કે તુમ મુજે સંગસાર કરો (૨૦) ઔર અગર તુમ મુજ પર ઈમાન નહીં લાતે તો તુમ

فَاعۡتَزِلُوۡنِ ﴿٢١﴾ فَدَعَا رَبَّهٗۤ اَنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوۡمٌ
મુજ સે અલગ રહો (૨૧) પસ મૂસા (અ.સ.)ને અપને રબ કો પુકારા કે યે લોગ મુજ્રિમ

مُّجۡرِمُوۡنَ ﴿٢٢﴾ فَاَسۡرِ بِعِبَادِىۡ لَيۡلًا اِنَّكُمۡ مُّتَّبَعُوۡنَ ﴿٢٣﴾
હૈં (૨૨) તો અબ તુમ મેરે બંદોં કો રાત હી રાત મેં લે કર ચલે જાઓ, તુમ્હારા પીછા કિયા જાએગા (૨૩)

وَاتۡرُكِ الۡبَحۡرَ رَهۡوًا ؕ اِنَّهُمۡ جُنۡدٌ مُّغۡرَقُوۡنَ ﴿٢٤﴾
ઔર તુમ દરિયા કો થમા હુવા છોડ દો, ઉનકા લશ્કર ડૂબનેવાલા હૈ (૨૪)

كَمۡ تَرَكُوۡا مِنۡ جَنّٰتٍ وَّعُيُوۡنٍ ﴿٢٥﴾ وَّزُرُوۡعٍ
ઉન્હોંને કિતને હી બાગ ઔર ચશ્મે (૨૫) ઔર ખેતિયાં

وَّمَقَامٍ كَرِيۡمٍ ﴿٢٦﴾ وَّنَعۡمَةٍ كَانُوۡا فِيۡهَا فٰكِهِيۡنَ ﴿٢٧﴾
ઔર ઉમ્દા મકાનાત (૨૬) ઔર આરામ કે સામાન જિનમેં વો ખુશ રેહતે થે સબ છોડ દિયે (૨૭)

كَذٰلِكَ ۚ وَاَوۡرَثۡنٰهَا قَوۡمًا اٰخَرِيۡنَ ﴿٢٨﴾ فَمَا
ઈસી તરહ હુવા, ઔર હમને દૂસરી કૌમ કો ઉનકા માલિક બના દિયા (૨૮) પસ ન

بَكَتۡ عَلَيۡهِمُ السَّمَآءُ وَالۡاَرۡضُ وَمَا كَانُوۡا
ઉન પર આસમાન રોયા ઔર ન ઝમીન, ઔર ન ઉનકો

مُنۡظَرِيۡنَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدۡ نَجَّيۡنَا بَنِىۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ مِنَ
મોહલત દી ગઈ (૨૯) ઔર હમને બની ઈસ્રાઈલ કો ઝિલ્લત વાલે

الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ﴿۳۰﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ ؕ اِنَّهٗ كَانَ
અઝાબ સે નજાત દી ﴿૩૦﴾ યા'ની ફિરઓન સે, બેશક વો સરકશ

عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۳۱﴾ وَلَقَدِ اخْتَرْنٰهُمْ عَلٰى
ઔર હદ સે નિકલ જાનેવાલોં મેં સે થા ﴿૩૧﴾ ઔર હમને ઉનકો અપને ઈલ્મ કી

عِلْمٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۳۲﴾ وَاٰتَيْنٰهُمْ مِّنَ الْاٰيٰتِ مَا
રૂ સે દુનિયા વાલોં પર તરજીહ દી ﴿૩૨﴾ ઔર હમને ઉનકો ઐસી નિશાનિયાં દીં જિનમેં

فِيْهِ بَلٰٓؤٌا مُّبِيْنٌ ﴿۳۳﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَيَقُوْلُوْنَ ﴿۳۴﴾ اِنْ
ખુલા હુવા ઈન્આમ થા ﴿૩૩﴾ યકીનન્ યે લોગ કેહતે હૈં ﴿૩૪﴾ બસ યહી

هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِيْنَ ﴿۳۵﴾
હમારા પેહલા મરના હે ઔર હમ ફિર ઉઠાએ નહીં જાએંગે ﴿૩૫﴾

فَاْتُوْا بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۳۶﴾ اَهُمْ خَيْرٌ
અગર તુમ સચ્ચે હો તો લે આઓ હમારે બાપદાદા કો ﴿૩૬﴾ કયા યે બેહતર હૈં

اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ ۙ وَّالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ اَهْلَكْنٰهُمْ ۫
યા તુબ્બઅ કી કૌમ ઔર જો ઉનસે પેહલે થી, હમને ઉનકો હલાક કર દિયા હે,

اِنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿۳۷﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ
બેશક વો નાફરમાન થે ﴿૩૭﴾ ઔર હમને આસામાનોં ઔર ઝમીન કો

وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ﴿۳۸﴾ مَا خَلَقْنٰهُمَآ
ઔર જો કુછ ઉનકે દરમિયાન હે ખેલ કે તૌર પર નહીં બનાયા ﴿૩૮﴾ ઉનકો હમને હક કે સાથ

اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۹﴾
બનાયા હે લેકિન ઉનકે અક્ષર લોગ નહીં જાનતે ﴿૩૯﴾

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيْقَاتُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۴۰﴾ يَوْمَ
બેશક ફૈસલે કા દિન ઉન સબ કા તે શુદા વકત હે ﴿૪૦﴾ જિસ દિન

لَا يُغْنِيْ مَوْلًى عَنْ مَّوْلًى شَيْـًٔا وَّلَا هُمْ
કોઈ રિશ્તેદાર કિસી રિશ્તેદાર કે કામ નહીં આએગા ઔર ન ઉનકી કુછ હિમાયત

يُنْصَرُوْنَ ﴿۴۱﴾ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ
કી જાએગી ﴿૪૧﴾ હાં મગર વો જિસ પર અલ્લાહ રહમ ફરમાએ, બેશક વો ઝબરદસ્ત હે,

الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّوْمِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ
રહમતવાલા હૈ(૪૨) યકીન જાનો કે ઝક્કૂમ કા દરખ્ત(૪૩) ગુનેહગાર કા

الْاَثِيْمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ ۚ يَغْلِيْ فِي الْبُطُوْنِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ
ખાના હોગા(૪૪) તેલ કી તલ્છટ જૈસા, વો પેટ મેં ખૌલેગા(૪૫) જિસ તરહ ગરમ પાની

الْحَمِيْمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوْهُ فَاعْتِلُوْهُ اِلٰى سَوَآءِ الْجَحِيْمِ ﴿٤٧﴾
ખૌલતા હૈ(૪૬) ઉસકો પકડો ઔર ઉસકો ઘસીટતે હુએ જહન્નમ કે બીચ તક લે જાઓ(૪૭)

ثُمَّ صُبُّوْا فَوْقَ رَاْسِهٖ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيْمِ ﴿٤٨﴾
ફિર ઉસકે સર પર ખૌલતે હુએ પાની કા અઝાબ ઉન્ડેલ દો(૪૮)

ذُقْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْكَرِيْمُ ﴿٤٩﴾ اِنَّ
ચખ ઈસકો, તુ બડા મુઅઝ્ઝઝ, મુકર્રમ હૈ(૪૯) યે વહી

هٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهٖ تَمْتَرُوْنَ ﴿٥٠﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ
ચીઝ હૈ જિસમેં તુમ શક કરતે થે(૫૦) બેશક અલ્લાહ સે ડરનેવાલે

فِيْ مَقَامٍ اَمِيْنٍ ﴿٥١﴾ فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿٥٢﴾
અમન કી જગહ મેં હોંગે(૫૧) બાગોં ઔર ચશ્મોં મેં (૫૨)

يَّلْبَسُوْنَ مِنْ سُنْدُسٍ وَّاِسْتَبْرَقٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ﴿٥٣﴾
બારીક રેશમ ઔર દબીઝ રેશમ કે લિબાસ પેહને હુએ આમને સામને બૈઠે હોંગે(૫૩)

كَذٰلِكَ ۫ وَزَوَّجْنٰهُمْ بِحُوْرٍ عِيْنٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُوْنَ
ઉનકે સાથ યહી મા'મલા હોગા, ઔર હમ બડી બડી આંખોંવાલી હૂરોં કા ઉનસે બિયાહ કર દેંગે(૫૪) વો

فِيْهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اٰمِنِيْنَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوْقُوْنَ
ઉસમેં તલબ કરેંગે હર કિસ્મ કે મેવે નિહાયત ઈત્મીનાન સે(૫૫) વો વહાં મૌત કો

فِيْهَا الْمَوْتَ اِلَّا الْمَوْتَةَ الْاُوْلٰى ۚ وَوَقٰهُمْ
ન ચખેંગે મગર વો મૌત જો પેહલે આ ચુકી હૈ, ઔર અલ્લાહને ઉનકો જહન્નમ કે

عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكَ ۭ ذٰلِكَ
અઝાબ સે બચા લિયા(૫૬) યે આપકે રબ કે ફઝ્લ સે હોગા, યહી હૈ

هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٥٧﴾ فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ
બડી કામયાબી(૫૭) પસ હમને ઈસ કિતાબ કો આપકી જબાન મેં આસાન બના દિયા હૈ

لَعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُوۡنَ ﴿٥٨﴾ فَارۡتَقِبۡ اِنَّهُمۡ مُّرۡتَقِبُوۡنَ ﴿٥٩﴾

તાકે લોગ નસીહત હાસિલ કરેં (૫૮) પસ આપ ભી ઈન્તિઝાર કીજિયે, વો ભી ઈન્તિઝાર કર રહે હૈં (૫૯)

સૂરએ જાષિયહ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૧૪ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૩૭ આયતેં ઔર ૪ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૬૫ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૪૫ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ દુખાન કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૨૧૯૧) હુરૂફ હૈં

ઈસમેં (૪૮૮) કલિમાત હૈં

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنۡزِيۡلُ الۡكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الۡعَزِيۡزِ الۡحَكِيۡمِ ﴿٢﴾

હા મીમ (૧) યે નાઝિલ કી હુઈ કિતાબ હૈ ગાલિબ, હિકમતવાલે અલ્લાહ કી તરફ સે (૨)

اِنَّ فِى السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ لَاٰيٰتٍ لِّلۡمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿٣﴾

બેશક આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં નિશાનિયાં હૈં ઈમાનવાલોં કે લિયે (૩)

وَفِىۡ خَلۡقِكُمۡ وَمَا يَبُثُّ مِنۡ دَآبَّةٍ اٰيٰتٌ

ઔર તુમ્હારે બનાને મેં ઔર ઉન હૈવાનાત મેં જો ઉસને ઝમીન મેં ફૈલા રખ્ખે હૈં નિશાનિયાં હૈં

لِّقَوۡمٍ يُّوۡقِنُوۡنَ ﴿٤﴾ وَاخۡتِلَافِ الَّيۡلِ وَالنَّهَارِ

ઉન લોગોં કે લિયે જો યકીન રખતે હૈં (૪) ઔર રાત ઔર દિન કે આને જાને મેં

وَمَآ اَنۡزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنۡ رِّزۡقٍ فَاَحۡيَا

ઔર ઉસ રિઝ્ક મેં જિસકો અલ્લાહને આસમાન સે ઉતારા ફિર ઉસસે

بِهِ الۡاَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَا وَتَصۡرِيۡفِ الرِّيٰحِ

ઝમીન કો ઝિંદા કર દિયા ઉસકે મર જાને કે બાદ ઔર હવાઓં કી ગર્દિશ મેં નિશાનિયાં હૈં

اٰيٰتٌ لِّقَوۡمٍ يَّعۡقِلُوۡنَ ﴿٥﴾ تِلۡكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتۡلُوۡهَا

ઉન લોગોં કે લિયે જો અક્લ રખતે હૈં (૫) યે અલ્લાહ કી આયતેં હૈં જિનકો હમ હક કે સાથ

عَلَيۡكَ بِالۡحَقِّ ۚ فَبِاَىِّ حَدِيۡثٍ ۢ بَعۡدَ اللّٰهِ

આપકો સુના રહે હૈં, ફિર અલ્લાહ ઔર ઉસકી આયતોં કે બાદ કોનસી બાત હૈ

وَاٰيٰتِهٖ يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿٦﴾ وَيۡلٌ لِّكُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيۡمٍ ﴿٧﴾

જિસ પર વો ઈમાન લાએંગે (૬) ખરાબી હૈ હર ઉસ શખ્સ કે લિયે જો જૂઠા, ગુનેહગાર હો (૭)

يَّسۡمَعُ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُتۡلٰى عَلَيۡهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسۡتَكۡبِرًا

જો અલ્લાહ કી આયતોં કો સુનતા હૈ જબકે વો ઉસકે સામને પળ્હી જાતી હૈં ફિર વો તકબ્બુર કે સાથ અડા રેહતા

كَاَنۡ لَّمۡ يَسۡمَعۡهَا ۚ فَبَشِّرۡهُ بِعَذَابٍ اَلِيۡمٍ ﴿٨﴾
હે ગોયા ઉસને ઉસકો સુના હી નહીં, પસ આપ ઉસકો એક દર્દનાક અઝાબ કી ખુશખબરી દે દીજિયે ⑧

وَاِذَا عَلِمَ مِنۡ اٰيٰتِنَا شَيۡـًٔا اتَّخَذَهَا هُزُوًا ؕ
ઔર જબ વો હમારી આયતોં મેં સે કિસી ચીઝ કી ખબર પાતા હૈ તો વો ઉસકો મઝાક બના લેતા હૈ,

اُولٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ مُّهِيۡنٌ ؕ ﴿٩﴾ مِنۡ وَّرَآئِهِمۡ
ઐસે લોગોં કે લિયે ઝિલ્લત કા અઝાબ હૈ ⑨ ઉનકે આગે

جَهَنَّمُ ۚ وَلَا يُغۡنِىۡ عَنۡهُمۡ مَّا كَسَبُوۡا شَيۡـًٔا وَّلَا
જહન્નમ હૈ, ઔર જો કુછ ઉન્હોંને કમાયા વો ઉનકે કુછ કામ આનેવાલા નહીં ઔર ન વો

مَا اتَّخَذُوۡا مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ اَوۡلِيَآءَ ۚ وَلَهُمۡ عَذَابٌ
જિનકો ઉન્હોંને અલ્લાહ કે સિવા કારસાઝ બનાયા, ઔર ઉનકે લિયે બડા

عَظِيۡمٌ ؕ ﴿١٠﴾ هٰذَا هُدًى ۚ وَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا بِاٰيٰتِ
અઝાબ હૈ ⑩ યે હિદાયત હૈ, ઔર જિન્હોંને અપને રબ કી આયતોં કા

رَبِّهِمۡ لَهُمۡ عَذَابٌ مِّنۡ رِّجۡزٍ اَلِيۡمٌ ﴿١١﴾ ع اَللّٰهُ
ઈન્કાર કિયા ઉનકે લિયે સખ્તી કા દર્દનાક અઝાબ હૈ ⑪ અલ્લાહ હી હૈ

الَّذِىۡ سَخَّرَ لَكُمُ الۡبَحۡرَ لِتَجۡرِىَ الۡفُلۡكُ
જિસને તુમ્હારે લિયે સમન્દર કો મુસખ્ખર કર દિયા, તાકે ઉસકે હુકમ સે ઉસમેં

فِيۡهِ بِاَمۡرِهٖ وَلِتَبۡتَغُوۡا مِنۡ فَضۡلِهٖ وَلَعَلَّكُمۡ
કશ્તિયાં ચલેં ઔર તાકે તુમ ઉસકા ફઝ્લ તલાશ કરો ઔર તાકે

تَشۡكُرُوۡنَ ۚ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمۡ مَّا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا
તુમ શુક્ર કરો ⑫ ઔર ઉસને આસમાનોં ઔર ઝમીન કી ચીઝોં કો

فِى الۡاَرۡضِ جَمِيۡعًا مِّنۡهُ ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ
તુમ્હારે લિયે મુસખ્ખર કર દિયા સબકો અપની તરફ સે, બેશક ઈસમેં નિશાનિયાં હૈં

لِّقَوۡمٍ يَّتَفَكَّرُوۡنَ ﴿١٣﴾ قُلۡ لِّلَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا يَغۡفِرُوۡا
ઉન લોગોં કે લિયે જો ગૌર કરતે હૈં ⑬ ઈમાનવાલોં સે કેહ દીજિયે કે ઉન લોગોં સે દરગુઝર કરેં

لِلَّذِيۡنَ لَا يَرۡجُوۡنَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجۡزِىَ قَوۡمًا
જો અલ્લાહ કે દિનોં કી ઉમમીદ નહીં રખતે, તાકે અલ્લાહ એક કૌમ કો

بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا

ઉસકી કમાઈ કા બદલા દે ⑭ જો શખ્સ નેક અમલ કરેગા તો ઉસકા ફાયદા

فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ۫ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ

ઉસીકે લિયે હૈ, ઔર જિસ શખ્સને બુરા કિયા તો ઉસકા વબાલ ઉસી પર પડેગા, ફિર તુમ અપને રબ કી

تُرْجَعُوْنَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ

તરફ લૌટાએ જાઓગે ⑮ ઔર હમને બની ઈસ્રાઈલ કો કિતાબ

الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ

ઔર હુકમ ઔર નબુવ્વત દી ઔર ઉનકો પાકીઝા રિઝ્ક

الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦﴾ وَاٰتَيْنٰهُمْ

અતા કિયા ઔર હમને ઉનકો દુનિયાવાલોં પર ફઝીલત બખ્શી ⑯ ઔર હમને ઉનકો

بَيِّنٰتٍ مِّنَ الْاَمْرِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْٓا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ

દીન કે બારે મેં ખુલી ખુલી દલીલેં દીં, ફિર ઉન્હોંને ઈખ્તિલાફ નહીં કિયા મગર ઈસકે બાદ

مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ۙ بَغْيًاۢ بَيْنَهُمْ ؕ اِنَّ رَبَّكَ

કે ઉનકે પાસ ઈલ્મ આ ચુકા થા આપસ કી ઝિદ કી વજહ સે, બેશક આપકા રબ

يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ

કયામત કે દિન ઉનકે દરમિયાન ફૈસલા કર દેગા ઉન ચીઝોં કે બારે મેં જિનમેં વો બાહમ

يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنٰكَ عَلٰى شَرِيْعَةٍ مِّنَ الْاَمْرِ

ઈખ્તિલાફ કરતે થે ⑰ ફિર હમને આપકો દીન કે એક વાઝેહ તરીકે પર કાઈમ કિયા

فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨﴾

પસ આપ ઉસી પર ચલિયે ઔર ઉન લોગોં કી ખ્વાહિશ કી પૈરવી ન કીજિયે જો ઈલ્મ નહીં રખતે ⑱

اِنَّهُمْ لَنْ يُّغْنُوْا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ وَاِنَّ

યે લોગ અલ્લાહ કે મુકાબલે મેં આપકે કુછ કામ નહીં આ સકતે, ઔર બેશક

الظّٰلِمِيْنَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَاللّٰهُ وَلِيُّ

ઝાલિમ લોગ એક દૂસરે કે સાથી હૈં ઔર ડરનેવાલોં કા સાથી

الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٩﴾ هٰذَا بَصَآئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى

અલ્લાહ હૈ ⑲ યે લોગોં કે લિયે બસીરત કી બાતેં હૈં ઔર હિદાયત

وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ۞ اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ
ઔર રહમત ઉન લોગોં કે લિયે જો યકીન કરેં (૨૦) કયા વો લોગ જિન્હોંને

اجْتَرَحُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِيْنَ
બુરાઈયોં કા ઈર્તિકાબ કિયા હે યે ખયાલ કરતે હૈં કે હમ ઉનકો ઉન લોગોં કી માનિન્દ કર દેંગે

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ سَوَآءً مَّحْيَاهُمْ
જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કિયા, ઉન સબકા જીના ઔર મરના

وَمَمَاتُهُمْ ؕ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ۞ وَخَلَقَ اللّٰهُ
યક્સાં હો જાએ, બહોત બુરા ફૈસલા હે જો વો કર રહે હૈં (૨૧) ઔર અલ્લાહને આસમાનોં

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ
ઔર ઝમીન કો હિકમત કે સાથ પૈદા કિયા ઔર તાકે હર શખ્સ કો ઉસકે કિયે કા

بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۞ اَفَرَءَيْتَ
બદલા દિયા જાએ ઔર ઉન પર કોઈ ઝુલ્મ ન હોગા (૨૨) કયા આપને ઉસ શખ્સ કો દેખા જિસને અપની

مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ
ખ્વાહિશ કો અપના મા'બૂદ બના રખ્ખા હે ઔર અલ્લાહને ઉસકે ઈલ્મ કે બાવજૂદ ઉસકો ગુમરાહી મેં ડાલ

وَّخَتَمَ عَلٰى سَمْعِهٖ وَقَلْبِهٖ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهٖ
દિયા ઔર ઉસકે કાન ઔર ઉસકે દિલ પર મહર લગા દી ઔર ઉસકી આંખ પર પરદા ડાલ

غِشٰوَةً ؕ فَمَنْ يَّهْدِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ اللّٰهِ ؕ اَفَلَا
દિયા, પસ ઐસે શખ્સ કો કોન હિદાયત દે સકતા હે ઈસકે બાદ કે અલ્લાહને ઉસકો ગુમરાહ કર દિયા હો,

تَذَكَّرُوْنَ ۞ وَقَالُوْا مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا
કયા તુમ ધ્યાન નહીં કરતે? (૨૩) ઔર વો કેહતે હૈં કે હમારી ઈસ દુનિયા કી ઝિંદગી કે સિવા

الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَآ اِلَّا الدَّهْرُ ۚ
કોઈ ઔર ઝિંદગી નહીં, હમ મરતે હૈં ઔર જીતે હૈં ઔર હમકો સિર્ફ ઝમાને કી ગર્દિશ હલાક કરતી હે,

وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۚ اِنْ هُمْ اِلَّا
ઔર ઉનકો ઈસ બાબ મેં કોઈ ઈલ્મ નહીં, વો મહઝ ગુમાન કી બિના પર

يَظُنُّوْنَ ۞ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ
ઐસા કેહતે હૈં (૨૪) ઔર જબ ઉનકો હમારી આયતેં ખુલી ખુલી સુનાઈ જાતી હૈં

مَّا كَانَ حُجَّتَهُمۡ اِلَّاۤ اَنۡ قَالُوا ائۡتُوۡا بِاٰبَآئِنَاۤ
તો ઉનકે પાસ કોઈ હુજ્જત ઈસકે સિવા નહીં હોતી કે હમારે બાપદાદા કો ઝિંદા કરકે લાઓ

اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ۝۲۵ قُلِ اللّٰهُ يُحۡيِيۡكُمۡ ثُمَّ
અગર તુમ સચ્ચે હો (૨૫) કેહ દીજિયે કે અલ્લાહ હી તુમકો ઝિંદા કરતા હૈ ફિર વો

يُمِيۡتُكُمۡ ثُمَّ يَجۡمَعُكُمۡ اِلٰى يَوۡمِ الۡقِيٰمَةِ لَا
તુમકો મારતા હૈ ફિર વો કયામત કે દિન તુમકો જમા કરેગા, ઈસમેં

رَيۡبَ فِيۡهِ وَلٰكِنَّ اَكۡثَرَ النَّاسِ لَا يَعۡلَمُوۡنَ ۝۲۶
કોઈ શક નહીં, લેકિન અક્ષર લોગ નહીં જાનતે (૨૬)

وَلِلّٰهِ مُلۡكُ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ؕ وَيَوۡمَ تَقُوۡمُ
ઔર અલ્લાહ હી કી બાદશાહી હૈ આસમાનોં મેં ઔર ઝમીન મેં ઔર જિસ દિન કયામત

السَّاعَةُ يَوۡمَئِذٍ يَّخۡسَرُ الۡمُبۡطِلُوۡنَ ۝۲۷ وَتَرٰى
કાઈમ હોગી ઉસ દિન એહ્લે બાતિલ ખસારે મેં પડ જાએંગે (૨૭) ઔર આપ દેખોગે

كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً ۚ كُلُّ اُمَّةٍ تُدۡعٰۤى اِلٰى
કે હર ગિરોહ ઘુટનોં કે બલ ગિર પડેગા, હર ગિરોહ અપને નામએ આ'માલ કી તરફ

كِتٰبِهَا ؕ اَلۡيَوۡمَ تُجۡزَوۡنَ مَا كُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ ۝۲۸
બુલાયા જાએગા, આજ તુમકો ઉસ અમલ કા બદલા દિયા જાએગા જો તુમ કર રહે થે (૨૮)

هٰذَا كِتٰبُنَا يَنۡطِقُ عَلَيۡكُمۡ بِالۡحَقِّ ؕ اِنَّا
યે હમારા દફતર હૈ જો તુમ્હારે ઉપર ઠીક ઠીક ગવાહી દે રહા હૈ, યકીનન્ હમ

كُنَّا نَسۡتَنۡسِخُ مَا كُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ ۝۲۹ فَاَمَّا
લિખવાતે જા રહે થે જો કુછ તુમ કરતે થે (૨૯) પસ જો લોગ

الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُدۡخِلُهُمۡ
ઈમાન લાએ ઔર ઉન્હોંને અચ્છે કામ કિયે તો ઉનકા રબ ઉનકો

رَبُّهُمۡ فِىۡ رَحۡمَتِهٖ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الۡفَوۡزُ الۡمُبِيۡنُ ۝۳۰
અપની રહમત મેં દાખિલ કરેગા, યહી ખુલી કામયાબી હૈ (૩૦)

وَاَمَّا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا ۚ اَفَلَمۡ تَكُنۡ اٰيٰتِىۡ تُتۡلٰى
ઔર જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા, કયા તુમકો મેરી આયતેં પઢ કર નહીં સુનાઈ

عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿٣١﴾
જાતી થીં, પસ તુમને તકબ્બુર કિયા ઔર તુમ મુજ્રિમ લોગ થે ﴿٣١﴾

وَاِذَا قِيْلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ
ઔર જબ કહા જાતા થા કે અલ્લાહ કા વા'દા હક હૈ ઔર કયામત મેં કોઈ

فِيْهَا قُلْتُمْ مَّا نَدْرِيْ مَا السَّاعَةُ ۙ اِنْ نَّظُنُّ
શક નહીં તો તુમ કેહતે થે કે હમ નહીં જાનતે કે કયામત કયા હૈ, હમ તો બસ એક ગુમાન સા

اِلَّا ظَنًّا وَّمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِيْنَ ﴿٣٢﴾ وَبَدَا لَهُمْ
રખતે હૈં ઔર હમ ઉસ પર યકીન કરનેવાલે નહીં ﴿٣٢﴾ ઔર ઉન પર ઉનકે

سَيِّاٰتُ مَا عَمِلُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ
આ'માલ કી બુરાઈયાં ખુલ જાએંગી ઔર વો ચીઝ ઉનકો ઘેર લેગી જિસકા વો

يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَقِيْلَ الْيَوْمَ نَنْسٰكُمْ كَمَا
મઝાક ઉડાતે થે ﴿٣٣﴾ ઔર કહા જાએગા કે આજ હમ તુમકો ભુલા દેંગે જિસ તરહ

نَسِيْتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا وَمَاْوٰىكُمُ النَّارُ
તુમને અપને ઈસ દિન કે આને કો ભુલાએ રખ્ખા, ઔર તુમ્હારા ઠિકાના આગ હૈ

وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٣٤﴾ ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ
ઔર કોઈ તુમ્હારા મદદગાર નહીં ﴿٣٤﴾ યે ઈસ વજહ સે કે તુમને અલ્લાહ કી આયતોં કા

اٰيٰتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَّغَرَّتْكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ
મઝાક ઉડાયા ઔર દુનિયા કી ઝિંદગીને તુમકો ધોકે મેં રખ્ખા,

فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُوْنَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿٣٥﴾
પસ આજ ન વો ઈસસે નિકાલે જાએંગે ઔર ન ઉનકા ઉઝ્ર કબૂલ કિયા જાએગા ﴿٣٥﴾

فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ
પસ સારી તા'રીફ અલ્લાહ કે લિયે હૈ જો રબ હૈ આસમાનોં કા ઔર રબ હૈ ઝમીન કા, રબ હૈ

الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ الْكِبْرِيَآءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۖ
તમામ આલમ કા ﴿٣٦﴾ ઔર ઉસી કે લિયે બડાઈ હૈ આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં

وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٣٧﴾ ع
ઔર વો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ ﴿٣٧﴾

સૂરએ અહ્કાફ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૧૦,૧૫ ઔર ૩૫ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૩૫ આયતેં ઔર ૪ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૬૬ નંબર પર હે, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૪૬ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ જાષિયહ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૨૫૯૫) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૬૪૪) કલિમાત હૈં

حٰمٓ ۚ ﴿١﴾ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾

હા મીમ ﴿١﴾ યે કિતાબ ઝબરદસ્ત, હિકમતવાલે અલ્લાહ કી તરફ સે ઉતારી ગઈ હૈ ﴿٢﴾

مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا

હમને આસમાનોં ઔર ઝમીન કો ઔર ઉનકે દરમિયાન કી ચીઝોં કો નહીં પૈદા કિયા

بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَمَّآ

મગર હક કે સાથ ઔર મુઅય્યન મુદ્દત કે લિયે, ઔર જો લોગ મુન્કિર હૈં વો ઉસસે બેરુખી કરતે હૈં

اُنْذِرُوْا مُعْرِضُوْنَ ﴿٣﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ

જિસસે ઉનકો ડરાયા ગયા હૈ ﴿٣﴾ કેહ દીજિયે કે તુમને ગૌર ભી કિયા હૈ ઉન ચીઝોં પર જિનકો તુમ

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ

અલ્લાહ કે સિવા પુકારતે હો, મુજે દિખાઓ કે ઉન્હોંને ઝમીન મેં કયા બનાયા હૈ યા ઉનકી

لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ؕ اِيْتُوْنِيْ بِكِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ

આસમાન મેં કુછ હિસ્સેદારી હૈ? મેરે પાસ ઉસસે પેહલે કી

هٰذَآ اَوْ اَثٰرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤﴾

કોઈ કિતાબ લે આઓ યા કોઈ ઈલ્મ જો ચલા આતા હો, અગર તુમ સચ્ચે હો ﴿٤﴾

وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَّدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَنْ

ઔર ઉસ શખ્સ સે ઝયાદહ ગુમરાહ કોન હોગા જો અલ્લાહ કો છોડ કર ઉનકો પુકારે જો

لَّا يَسْتَجِيْبُ لَهٗٓ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ

કયામત તક ઉસકા જવાબ નહીં દે સકતે, ઔર ઉનકો ઉનકે

دُعَآئِهِمْ غٰفِلُوْنَ ﴿٥﴾ وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوْا لَهُمْ

પુકારને કી ભી ખબર નહીં ﴿٥﴾ ઔર જબ લોગ ઈકઠ્ઠા કિયે જાએંગે તો વો ઉનકે

اَعْدَآءً وَّكَانُوْا بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ ﴿٦﴾ وَاِذَا تُتْلٰى

દુશ્મન હોંગે ઔર ઉનકી ઈબાદત કે મુન્કિર બન જાએંગે ﴿٦﴾ ઔર જબ હમારી

منزل ٦

عَلَيۡهِمۡ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لِلۡحَقِّ
ખુલી ખુલી આયતેં ઉનકો પળ્હ કર સુનાઈ જાતી હૈં તો મુન્કિર લોગ ઈસ હક કે બારે મેં જબકે વો

لَمَّا جَآءَهُمۡ ۙ هٰذَا سِحۡرٌ مُّبِيۡنٌ ؕ ⑦ اَمۡ يَقُوۡلُوۡنَ
ઉનકે પાસ પહુંચા હે, કેહતે હૈં કે યે ખુલા હુવા જાદૂ હે⑦ કયા યે લોગ કેહતે હૈં કે ઉસને

افۡتَرٰىهُ ؕ قُلۡ اِنِ افۡتَرَيۡتُهٗ فَلَا تَمۡلِكُوۡنَ لِىۡ مِنَ
ઈસકો અપની તરફ સે બના લિયા હે, કેહ દીજિયે કે અગર મેંને ઈસકો અપની તરફ સે બના લિયા હે તો તુમ

اللّٰهِ شَيۡـئًا ؕ هُوَ اَعۡلَمُ بِمَا تُفِيۡضُوۡنَ فِيۡهِ ؕ كَفٰى بِهٖ
લોગ મુજકો ઝરા ભી અલ્લાહ સે બચા નહીં સકતે, જો બાતેં તુમ બનાતે હો અલ્લાહ ઉનકો ખૂબ જાનતા હે, વો

شَهِيۡدًاۢ بَيۡنِىۡ وَبَيۡنَكُمۡ ؕ وَهُوَ الۡغَفُوۡرُ الرَّحِيۡمُ ⑧
મેરે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન ગવાહી કે લિયે કાફી હે, ઔર વો બખ્શનેવાલા, રહમતવાલા હે⑧

قُلۡ مَا كُنۡتُ بِدۡعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَاۤ اَدۡرِىۡ مَا
કેહ દીજિયે કે મેં કોઈ અનોખા રસૂલ નહીં હું ઔર મેં નહીં જાનતા કે મેરે સાથ કયા કિયા જાએગા ઔર તુમ્હારે

يُفۡعَلُ بِىۡ وَلَا بِكُمۡ ؕ اِنۡ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوۡحٰٓى اِلَىَّ
સાથ કિયા, મેં તો સિર્ફ ઉસીકા ઈત્તિબાઅ કરતા હું જો મેરી તરફ વહી કે ઝરિયે આતા હે

وَمَاۤ اَنَا اِلَّا نَذِيۡرٌ مُّبِيۡنٌ ⑨ قُلۡ اَرَءَيۡتُمۡ اِنۡ كَانَ
ઔર મેં તો સિર્ફ એક ખુલા હુવા આગાહ કરનેવાલા હું⑨ કેહ દીજિયે કે કયા તુમને કભી સોચા કે અગર યે

مِنۡ عِنۡدِ اللّٰهِ وَكَفَرۡتُمۡ بِهٖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنۡۢ
કુર્આન અલ્લાહ કી જાનિબ સે હો ઔર તુમને ઉસકો નહીં માના, ઔર બની ઈસ્રાઈલ મેં સે એક ગવાહને

بَنِىۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ عَلٰى مِثۡلِهٖ فَاٰمَنَ وَاسۡتَكۡبَرۡتُمۡ ؕ
ઉસ જૈસી કિતાબ પર ગવાહી દી હે, પસ વો ઈમાન લાયા ઔર તુમને તકબ્બુર કિયા,

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهۡدِى الۡقَوۡمَ الظّٰلِمِيۡنَ ⑩ وَقَالَ
બેશક અલ્લાહ ઝાલિમોં કો હિદાયત નહીં દેતા⑩ ઔર ઈન્કાર કરનેવાલે

الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لِلَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لَوۡ كَانَ خَيۡرًا مَّا
ઈમાનવાલોં કે બારે મેં કેહતે હૈં કે અગર યે કોઈ અચ્છી ચીજ હોતી તો વો ઉસ પર

سَبَقُوۡنَاۤ اِلَيۡهِ ؕ وَاِذۡ لَمۡ يَهۡتَدُوۡا بِهٖ فَسَيَقُوۡلُوۡنَ
હમસે પેહલે ન દોડતે, ઔર ચૂંકે ઉન્હોંને ઉસસે હિદાયત નહીં પાઈ તો અબ વો કહેંગે

هٰذَآ اِفۡكٌ قَدِيۡمٌ ﴿۱۱﴾ وَمِنۡ قَبۡلِهٖ كِتٰبُ مُوۡسٰٓى

કે યે તો પુરાના જૂઠ હે ﴿۱۱﴾ ઔર ઈસસે પેહલે મૂસા(અ.સ.) કી કિતાબ થી

اِمَامًا وَّرَحۡمَةً ؕ وَهٰذَا كِتٰبٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا

રેહનુમા ઔર રહમત, ઔર યે એક કિતાબ હે જો ઉસકો સચ્ચા કરતી હે અરબી ઝબાન મેં

لِّيُنۡذِرَ الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا ۖ وَبُشۡرٰى لِلۡمُحۡسِنِيۡنَ ﴿۱۲﴾

તાકે ઉન લોગોં કો ડરાએ જિન્હોંને ઝુલ્મ કિયા, ઔર વો ખુશખબરી હે નેક લોગોં કે લિયે ﴿۱۲﴾

اِنَّ الَّذِيۡنَ قَالُوۡا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسۡتَقَامُوۡا فَلَا خَوۡفٌ

બેશક જિન લોગોંને કહા કે હમારા રબ અલ્લાહ હેફિર વો ઉસ પર જમે રહે તો ઉન લોગોં પર

عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُوۡنَ ﴿۱۳﴾ ۚ اُولٰٓئِكَ اَصۡحٰبُ الۡجَنَّةِ

કોઈ ખૌફ નહીં ઔર ન વો ગમગીન હોંગે ﴿۱۳﴾ યહી લોગ જન્નતવાલે હૈં

خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا ۚ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوۡا يَعۡمَلُوۡنَ ﴿۱۴﴾

જો ઉસમેં હમેશા રહેંગે ઉન આ'માલ કે બદલે જો વો દુનિયા મેં કરતે થે ﴿۱۴﴾

وَوَصَّيۡنَا الۡاِنۡسَانَ بِوَالِدَيۡهِ اِحۡسٰنًا ؕ حَمَلَتۡهُ

ઔર હમને ઈન્સાન કો હુકમ દિયા કે વો અપને માં–બાપ કે સાથ ભલાઈ કરે, ઉસકી માં ને તકલીફ કે સાથ

اُمُّهٗ كُرۡهًا وَّوَضَعَتۡهُ كُرۡهًا ؕ وَحَمۡلُهٗ وَفِصٰلُهٗ

ઉસકો પેટ મેં રખ્ખા ઔર તકલીફ કે સાથ ઉસકો જના, ઔર ઉસકા હમલ મેં રેહના ઔર દૂધ છુડાના

ثَلٰثُوۡنَ شَهۡرًا ؕ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَبَلَغَ اَرۡبَعِيۡنَ

તીન મહીનોં મેં હુવા, યહાં તક કે જબ વો અપની પુખ્તગી કો પહુંચા ઔર ચાલીસ બરસ કો પહુંચ ગયા

سَنَةً ۙ قَالَ رَبِّ اَوۡزِعۡنِىۡۤ اَنۡ اَشۡكُرَ نِعۡمَتَكَ الَّتِىۡۤ

તો વો કેહને લગા કે એ મેરે રબ! મુજે તૌફીક દીજિયે કે મેં આપકે એહસાન કા શુક્ર કરું જો આપને

اَنۡعَمۡتَ عَلَىَّ وَعَلٰى وَالِدَىَّ وَاَنۡ اَعۡمَلَ صَالِحًا

મુજ પર કિયા ઔર મેરે માં બાપ પર કિયા ઔર યે કે મેં વો નેક અમલ કરું

تَرۡضٰهُ وَاَصۡلِحۡ لِىۡ فِىۡ ذُرِّيَّتِىۡ ۚ اِنِّىۡ تُبۡتُ

જિસસે આપ રાઝી હોં, ઔર મેરી અવ્‌લાદ મેં ભી મુજકો નેક અવ્‌લાદ દે, મેંને આપકી તરફ

اِلَيۡكَ وَاِنِّىۡ مِنَ الۡمُسۡلِمِيۡنَ ﴿۱۵﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيۡنَ

રુજૂઅ કિયા ઔર મેં ફરમાં બરદારોં મેં સે હું ﴿۱۵﴾ યે લોગ હૈં

منزل ۶

نَتَقَبَّلُ عَنۡهُمۡ اَحۡسَنَ مَا عَمِلُوۡا وَنَتَجَاوَزُ عَنۡ

જિનકે અચ્છે આ'માલ કો હમ કબૂલ કરેંગે ઔર ઉનકી બુરાઈયોં સે હમ દરગુઝર

سَيِّاٰتِهِمۡ فِىۡۤ اَصۡحٰبِ الۡجَـنَّةِ ؕ وَعۡدَ الصِّدۡقِ الَّذِىۡ

કરેંગે, વો એહલે જન્નત મેં સે હોંગે, સચ્ચા વા'દા જો ઉનસે

كَانُوۡا يُوۡعَدُوۡنَ ﴿۱۶﴾ وَالَّذِىۡ قَالَ لِـوَالِدَيۡهِ اُفٍّ لَّـكُمَاۤ

કિયા જાતા હૈ(૧૬) ઔર જિસને અપને માં બાપ સે કહા કે મેં બેઝાર હું તુમસે,

اَتَعِدٰنِنِىۡۤ اَنۡ اُخۡرَجَ وَقَدۡ خَلَتِ الۡقُرُوۡنُ مِنۡ قَبۡلِىۡ‌ۚ

કયા તુમ મુજકો ખૌફ દિલાતે હો કે મેં કબર સે નિકાલા જાઉંગા, હાલાંકે મુજસે પેહલે બહોત સી કૌમેં ગુઝર ચુકી

وَهُمَا يَسۡتَغِيۡثٰنِ اللّٰهَ وَيۡلَكَ اٰمِنۡ ۖ اِنَّ وَعۡدَ اللّٰهِ

હૈં, ઔર વો દોનોં અલ્લાહ સે ફરિયાદ કરતે હૈં કે તેરી ખરાબી હો! તુ ઈમાન લા, બેશક અલ્લાહ કા વા'દા

حَقٌّ ‌ۚ فَيَقُوۡلُ مَا هٰذَاۤ اِلَّاۤ اَسَاطِيۡرُ الۡاَوَّلِيۡنَ ﴿۱۷﴾

સચ્ચા હૈ, પસ વો કેહતા હૈ કે યે સબ અગલોં કી કહાનિયાં હૈં(૧૭)

اُولٰۤـئِكَ الَّذِيۡنَ حَقَّ عَلَيۡهِمُ الۡقَوۡلُ فِىۡۤ اُمَمٍ قَدۡ خَلَتۡ

યે વો લોગ હૈં જિન પર અલ્લાહ કા કૌલ પુરા હુવા ઉન ગિરોહોં કે સાથ જો ઉનસે

مِنۡ قَبۡلِهِمۡ مِّنَ الۡجِنِّ وَالۡاِنۡسِ‌ ؕ اِنَّهُمۡ كَانُوۡا

પેહલે ગુઝરે જિન્નાત ઔર ઈન્સાનોં મેં સે, બેશક વો

خٰسِرِيۡنَ ﴿۱۸﴾ وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوۡا‌ ۚ وَلِيُوَفِّيَهُمۡ

ખસારે મેં રહે(૧૮) ઔર હર એક કે લિયે ઉનકે આ'માલ કે એ'તેબાર સે દરજે હોંગે, ઔર તાકે અલ્લાહ સબકો

اَعۡمَالَهُمۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُوۡنَ ﴿۱۹﴾ وَيَوۡمَ يُعۡرَضُ

ઉનકે આ'માલ પૂરે કર દે ઔર ઉન પર ઝુલ્મ ન હોગા(૧૯) ઔર જિસ દિન ઈન્કાર કરનેવાલે

الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا عَلَى النَّارِ ؕ اَذۡهَبۡتُمۡ طَيِّبٰتِكُمۡ فِىۡ

આગ કે સામને લાએ જાએંગે, તુમ અપની અચ્છી ચીઝેં અપની દુનિયા કી

حَيَاتِكُمُ الدُّنۡيَا وَاسۡتَمۡتَعۡتُمۡ بِهَا‌ ۚ فَالۡيَوۡمَ تُجۡزَوۡنَ

ઝિંદગી મેં લે ચુકે ઔર ઉનસે લુત્ફ ઉઠા ચુકે તો આજ તુમકો ઝિલ્લત કી સઝા

عَذَابَ الۡهُوۡنِ بِمَا كُنۡتُمۡ تَسۡتَكۡبِرُوۡنَ فِى الۡاَرۡضِ

દી જાએગી ઈસ વજહ સે કે તુમ દુનિયા મેં નાહક તકબ્બુર

بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُوْنَ ﴿٢٠﴾ وَاذْكُرْ

કિયા કરતે થે ઔર ઈસ વજહ સે કે તુમ નાફરમાની કરતે થે(૨૦) ઔર આદ કે

اَخَا عَادٍ ؕ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهٗ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ

ભાઈ(હૂદ અ.સ.)કો યાદ કરો, જબકે ઉસને અપની કૌમ કો અહ્‌કાફ મેં ડરાયા, ઔર ડરાનેવાલે

النُّذُرُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖٓ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا

ઉસસે પેહલે ભી ગુઝર ચુકે થે ઔર ઉસકે બાદ ભી આએ, કે અલ્લાહ કે સિવા કિસી કી

اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٢١﴾

ઈબાદત ન કરો, મેં તુમ પર એક હોલનાક દિન કે અઝાબ સે ડરતા હું(૨૧)

قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِتَاْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا ۚ فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ

ઉન્હોંને કહા કે કયા તુમ હમારે પાસ ઈસ લિયે આએ હો કે હમકો હમારે મા'બૂદોં સે ફૈર દો, પસ અગર

اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ

તુમ સચ્ચે હો તો વો ચીઝ હમ પર લાઓ જિસકા તુમ હમસે વા'દા કરતે હો(૨૨) ઉસને કહા કે ઉસકા ઈલ્મ

اللّٰهِ ۫ وَاُبَلِّغُكُمْ مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا

તો અલ્લાહ કો હૈ, ઔર મેં તો તુમકો વો પૈગામ પહુંચા રહા હું જિસકે સાથ મુજે ભેજા ગયા હૈ, લેકિન મેં

تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْ ۙ

તુમકો દેખતા હું કે તુમ લોગ નાદાની કી બાતેં કરતે હો(૨૩) પસ જબ ઉન્હોંને ઉસકો બાદલ કી શકલ મેં અપની

قَالُوْا هٰذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا ؕ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ ؕ

વાદિયોં કી તરફ આતે હુએ દેખા તો ઉન્હોંને કહા કે યે તો બાદલ હૈ જો હમ પર બરસેગા, નહીં બલ્કે યે વો ચીઝ હૈ

رِيْحٌ فِيْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٤﴾ ۙ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍۢ بِاَمْرِ

જિસકી તુમ જલ્દી કર રહે થે, એક આંધી હૈ જિસમેં દર્દનાક અઝાબ હૈ(૨૪) વો હર ચીઝ કો અપને રબ કે હુકમ સે

رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا لَا يُرٰٓى اِلَّا مَسٰكِنُهُمْ ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِي

ઉખાડ ફેંકેગી, પસ વો ઐસે હો ગયે કે ઉનકે ઘરોં કે સિવા વહાં કુછ નઝર ન આતા થા, મુજ્‌રિમોં કો હમ

الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنّٰهُمْ فِيْمَآ اِنْ

ઈસી તરહ સઝા દેતે હૈં(૨૫) ઔર હમને ઉન લોગોં કો ઉન બાતોં મેં કુદરત દી થી

مَّكَّنّٰكُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَّاَبْصَارًا

કે તુમકો ઉન બાતોં મેં કુદરત નહીં દી ઔર હમને ઉનકો કાન ઔર આંખ

وَّاَفۡـِٕدَةً ۖ فَمَاۤ اَغۡنٰى عَنۡهُمۡ سَمۡعُهُمۡ وَلَاۤ اَبۡصَارُهُمۡ

ઔર દિલ દિયે, મગર વો કાન ઉનકે કુછ કામ ન આએ ઔર ન આંખેં

وَلَاۤ اَفۡـِٕدَتُهُمۡ مِّنۡ شَىۡءٍ اِذۡ كَانُوۡا يَجۡحَدُوۡنَ ۙ

ઔર ન દિલ, ક્યૂંકે વો અલ્લાહ કી આયતોં કા ઈન્કાર કરતે થે

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمۡ مَّا كَانُوۡا بِهٖ يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿۲۶﴾

ઔર ઉનકો ઉસ ચીઝને ઘેર લિયા જિસકા વો મઝાક ઉડાતે થે (૨૬)

وَلَقَدۡ اَهۡلَكۡنَا مَا حَوۡلَكُمۡ مِّنَ الۡقُرٰى وَصَرَّفۡنَا

ઔર હમને તુમ્હારે આસ પાસ કી બસ્તિયાં ભી તબાહ કર દેં ઔર હમને બાર બાર

الۡاٰيٰتِ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُوۡنَ ﴿۲۷﴾ فَلَوۡلَا نَصَرَهُمُ الَّذِيۡنَ

અપની નિશાનિયાં બતાઈ તાકે વો બાઝ આએં (૨૭) પસ ક્યૂં ન ઉનકી મદદ કી ઉન્હોંને

اتَّخَذُوۡا مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ قُرۡبَانًا اٰلِهَةً ؕ بَلۡ ضَلُّوۡا

જિનકો ઉન્હોંને અલ્લાહ કે તકર્રુબ કે લિયે મા'બૂદ બના રખ્ખા થા, બલ્કે વો સબ ઉનસે

عَنۡهُمۡ ۚ وَذٰلِكَ اِفۡكُهُمۡ وَمَا كَانُوۡا يَفۡتَرُوۡنَ ﴿۲۸﴾ وَاِذۡ

ખોયે ગયે ઔર યે ઉનકા જૂઠ થા ઔર ઉનકી ઘળ્હી હુઈ બાતેં થીં (૨૮) ઔર જબ

صَرَفۡنَاۤ اِلَيۡكَ نَفَرًا مِّنَ الۡجِنِّ يَسۡتَمِعُوۡنَ الۡقُرۡاٰنَ ۚ

હમ જિન્નાત કે એક ગિરોહ કો તુમ્હારી તરફ લે આએ, વો કુર્આન સુનને લગે,

فَلَمَّا حَضَرُوۡهُ قَالُوۡۤا اَنۡصِتُوۡا ۚ فَلَمَّا قُضِىَ وَلَّوۡا

પસ જબ વો ઉસકે પાસ આએ તો કેહને લગે કે ચુપ રહો, ફિર જબ કુર્આન પળ્હા જા ચુકા તો વો લોગ

اِلٰى قَوۡمِهِمۡ مُّنۡذِرِيۡنَ ﴿۲۹﴾ قَالُوۡا يٰقَوۡمَنَاۤ اِنَّا سَمِعۡنَا

ડરાનેવાલે બન કર અપની કૌમ કી તરફ વાપસ ગયે (૨૯) ઉન્હોંને કહા કે એ હમારી કૌમ! હમને એક કિતાબ

كِتٰبًا اُنۡزِلَ مِنۡۢ بَعۡدِ مُوۡسٰى مُصَدِّقًا لِّمَا بَيۡنَ

સુની હે જો મૂસા(અ.સ.)કે બાદ ઉતારી ગઈ હે, ઉન પેશન ગોઈયોં કી તસ્દીક કરતી હુઈ જો ઉસકે

يَدَيۡهِ يَهۡدِىۡۤ اِلَى الۡحَقِّ وَاِلٰى طَرِيۡقٍ مُّسۡتَقِيۡمٍ ﴿۳۰﴾

પેહલે સે મૌજૂદ હૈં, વો હક કી તરફ ઓર એક સીધે રાસ્તે કી તરફ રેહનુમાઈ કરતી હે (૩૦)

يٰقَوۡمَنَاۤ اَجِيۡبُوۡا دَاعِىَ اللّٰهِ وَاٰمِنُوۡا بِهٖ يَغۡفِرۡ لَكُمۡ

એ હમારી કૌમ! અલ્લાહ કી તરફ બુલાનેવાલે કી દા'વત કબૂલ કર લો ઔર ઉસ પર ઈમાન લે આઓ, અલ્લાહ તુમ્હારે

ع ٣

منزل ٦

مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ

માફ કર દેગા ઔર તુમકો દર્દનાક અઝાબ સે બચાએગા (૩૧) ઔર જો શખ્સ

لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْاَرْضِ

અલ્લાહ કે દાઈ કી દા'વત પર લબ્બૈક નહીં કહેગા તો વો ઝમીન મેં હરા નહીં સકતા,

وَلَيْسَ لَهٗ مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءُ ؕ اُولٰٓئِكَ فِيْ ضَلٰلٍ

ઔર અલ્લાહ કે સિવા ઉસકા કોઈ મદદગાર ન હોગા, ઐસે લોગ ખુલી હુઈ ગુમરાહી

مُّبِيْنٍ ﴿٣٢﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

મેં હૈં (૩૨) કયા ઉન લોગોંને નહીં દેખા કે જિસ અલ્લાહને આસમાનોં ઔર ઝમીન કો

وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ

પૈદા કિયા ઔર વો ઉનકે પૈદા કરને સે નહીં થકા, ઉસ પર કુદરત રખતા હૈ

يُّحْيِۦَ الْمَوْتٰى ؕ بَلٰٓى اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣٣﴾

કે વો મુર્દોં કો ઝિંદા કર દે, હાં વો હર ચીઝ પર કાદિર હૈ (૩૩)

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَى النَّارِ ؕ اَلَيْسَ

ઔર જિસ દિન યે ઈન્કાર કરનેવાલે આગ કે સામને લાએ જાએંગે, કયા યે

هٰذَا بِالْحَقِّ ؕ قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَا ؕ قَالَ فَذُوْقُوا

હકીકત નહીં હૈ? વો કહેંગે કે હાં હમારે રબ કી કસમ! ઈર્શાદ હોગાઃ ફિર ચખ્ખો

الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ

અઝાબ ઉસ ઈન્કાર કે બદલે જો તુમ કર રહે થે (૩૪) પસ આપ સબ્ર કીજિયે જિસ તરહ

اُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ ؕ

હિમ્મત વાલે પૈગમ્બરોં ને સબ્ર કિયા, ઔર ઉનકે લિયે જલ્દી ન કીજિયે,

كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوْعَدُوْنَ ۙ لَمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا

જિસ દિન યે લોગ ઉસ ચીઝ કો દેખેંગે જિસકા ઉનસે વા'દા કિયા જા રહા હૈ તો ગોયા કે વો

سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ ؕ بَلٰغٌ ۚ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ

દિન કી એક ઘડી સે ઝયાદહ ન રહે, યે પહુંચા દેના હૈ, પસ વહી લોગ બરબાદ હોંગે જો નાફરમાની

الْفٰسِقُوْنَ ﴿٣٥﴾ ع

કરનેવાલે હૈં (૩૫)

منزل ٦

ع ٤

સૂરએ મુહમ્મદ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૧૩ રાસ્તે મેં હિજરત કે વકત નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૩૮ આયતેં ઔર ૪ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૯૫ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૪૭ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ હદીદ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૨૪૭૫) હુરૂફ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ઈસમેં (૫૫૮) કલિમાત હૈં

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ①

જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોકા, અલ્લાહને ઉનકે આ'માલ કો રાઈગાં કર દિયા ①

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاٰمَنُوْا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى

ઔર જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર ઉન્હોંને નેક અમલ કિયે ઔર ઉસ ચીઝ કો માના જો મુહમ્મદ(સ.અ.વ.) પર

مُحَمَّدٍ وَّهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۙ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ

ઉતારી ગઈ હૈ ઔર વો હક હૈ ઉનકે રબ કી તરફ સે, અલ્લાહને ઉનકી બુરાઈયાં ઉનસે દૂર કર દીં

وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ② ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا

ઔર ઉનકા હાલ દુરુસ્ત કર દિયા ② યે ઈસ લિયે કે જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા ઉન્હોંને બાતિલ કી પૈરવી કી

الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَّبِّهِمْ ؕ

ઔર જો લોગ ઈમાન લાએ ઉન્હોંને કહ કી પૈરવી કી જો ઉનકે રબ કી તરફ સે હૈ,

كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ③ فَاِذَا

ઈસ તરહ અલ્લાહ લોગોં કે લિયે ઉનકી મિષાલેં બયાન કરતા હૈ ③ પસ જબ

لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَضَرْبَ الرِّقَابِ ؕ حَتّٰۤى اِذَاۤ

મુન્કિરોં સે તુમ્હારા મુકાબલા હો તો ઉનકી ગરદનેં મારો, યહાં તક કે જબ

اَثْخَنْتُمُوْهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ ۙ فَاِمَّا مَنًّاۢ بَعْدُ وَاِمَّا

ખૂબ કતલ કર ચુકો તો ઉનકો મઝબૂત બાંધ લો, ફિર ઉસકે બાદ યા તો એહસાન કર કે છોડના હૈ

فِدَآءً حَتّٰى تَضَعَ الْحَرْبُ اَوْزَارَهَا ۛ۟ۚ ذٰلِكَ ۛؕ وَلَوْ

યા મુઆવઝા લે કર, યહાં તક કે જંગ અપને હથિયાર રખ દે, યે હૈ કામ, ઔર અગર

يَشَآءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ ۙ وَلٰكِنْ لِّيَبْلُوَا۟ بَعْضَكُمْ

અલ્લાહ ચાહતા તો વો ઉનસે બદલા લે લેતા, મગર તાકે વો તુમ લોગોં કો એક દૂસરે સે

بِبَعْضٍ ؕ وَالَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُّضِلَّ

આઝમાએ, ઔર જો લોગ અલ્લાહ કી રાહ મેં મારે જાએંગે અલ્લાહ ઉનકે આ'માલ કો હરગિઝ

منزل ٦

مٓع

اَعۡمَالَهُمۡ ﴿۴﴾ سَيَهۡدِيۡهِمۡ وَيُصۡلِحُ بَالَهُمۡ ﴿۵﴾
ઝાયેઅ નહીં કરેગા ④ વો ઉનકી રેહનુમાઈ ફરમાએગા ઔર ઉનકા હાલ દુરુસ્ત કર દેગા ⑤

وَيُدۡخِلُهُمُ الۡجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمۡ ﴿۶﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ
ઔર ઉનકો જન્નત મેં દાખિલ કરેગા જિસકી ઉન્હેં પેહચાન કરા દી હૈ ⑥ એ ઈમાનવાલો!

اٰمَنُوۡۤا اِنۡ تَنۡصُرُوا اللّٰهَ يَنۡصُرۡكُمۡ وَيُثَبِّتۡ اَقۡدَامَكُمۡ ﴿۷﴾
અગર તુમ અલ્લાહ કી મદદ કરોગે તો વો તુમ્હારી મદદ કરેગા ઔર તુમ્હારે કદમોં કો જમા દેગા ⑦

وَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا فَتَعۡسًا لَّهُمۡ وَاَضَلَّ اَعۡمَالَهُمۡ ﴿۸﴾
ઔર જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા ઉનકે લિયે તબાહી હૈ ઔર અલ્લાહ ઉનકે આ'માલ કો ઝાયેઅ કર દેગા ⑧

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ كَرِهُوۡا مَاۤ اَنۡزَلَ اللّٰهُ فَاَحۡبَطَ اَعۡمَالَهُمۡ ﴿۹﴾
યે ઈસ સબબ સે કે ઉન્હોંને ઉસ ચીઝ કો નાપસંદ કિયા જો અલ્લાહને ઉતારી હૈ,પસ અલ્લાહને ઉનકે આ'માલ કો બરબાદ કર દિયા ⑨

اَفَلَمۡ يَسِيۡرُوۡا فِى الۡاَرۡضِ فَيَنۡظُرُوۡا كَيۡفَ كَانَ عَاقِبَةُ
કયા યે લોગ મુલ્ક મેં ચલે ફિરે નહીં કે વો ઉન લોગોં કા અંજામ દેખતે

الَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ ؕ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيۡهِمۡ ۫ وَلِلۡكٰفِرِيۡنَ
જો ઉનસે પેહલે ગુઝર ચુકે હૈં, અલ્લાહને ઉનકો ઉખાડ ફેંકા ઔર મુન્કિરોં કે સામને

اَمۡثَالُهَا ﴿۱۰﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوۡلَى الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَاَنَّ
ઉન્હીં કી મિષાલેં આની હૈં ⑩ યે ઈસ વજહ સે કે અલ્લાહ ઈમાનવાલોં કા કારસાઝ હૈ, ઔર મુન્કિરોં કા

الۡكٰفِرِيۡنَ لَا مَوۡلٰى لَهُمۡ ﴿۱۱﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدۡخِلُ الَّذِيۡنَ
કોઈ કારસાઝ નહીં ⑪ બેશક અલ્લાહ ઉન લોગોં કો જો ઈમાન લાએ

اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجۡرِىۡ مِنۡ تَحۡتِهَا
ઔર જિન્હોંને નેક અમલ કિયા ઐસે બાગોં મેં દાખિલ કરેગા જિનકે નીચે નેહરેં

الۡاَنۡهٰرُ ؕ وَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا يَتَمَتَّعُوۡنَ وَيَاۡكُلُوۡنَ كَمَا
બેહતી હોંગી, ઔર જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા વો ફાયદા ઉઠા રહે હૈં ઔર ખા રહે હૈં જૈસે કે

تَاۡكُلُ الۡاَنۡعَامُ وَالنَّارُ مَثۡوًى لَّهُمۡ ﴿۱۲﴾ وَكَاَيِّنۡ مِّنۡ
ચોપાયે ખાએં, ઔર આગ ઉન લોગોં કા ઠિકાના હૈ ⑫ ઔર કિતની હી

قَرۡيَةٍ هِىَ اَشَدُّ قُوَّةً مِّنۡ قَرۡيَتِكَ الَّتِىۡۤ اَخۡرَجَتۡكَ ۚ
બસ્તિયાં હૈં જો કુવ્વત મેં આપકી ઉસ બસ્તી સે ઝયાદહ થીં જિસને આપકો નિકાલા હૈ,

اَهۡلَكۡنٰهُمۡ فَلَا نَاصِرَ لَهُمۡ ﴿١٣﴾ اَفَمَنۡ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ

હમને ઉનકો હલાક કર દિયા પસ કોઈ ઉનકા મદદગાર ન હુવા (૧૩) કયા વો જો અપને રબ કી તરફ સે એક વાઝેહ

مِّنۡ رَّبِّهٖ كَمَنۡ زُيِّنَ لَهٗ سُوۡٓءُ عَمَلِهٖ وَاتَّبَعُوۡۤا اَهۡوَآءَهُمۡ ﴿١٤﴾

દલીલ પર હૈ વો ઉસ તરહ હો જાએગા જિસકી બદઅમલી ઉસકે લિયે ખુશનુમા બના દી ગઈ હૈ ઔર વો અપની ખ્વાહિશાત પર ચલ રહે હૈં (૧૪)

مَثَلُ الۡجَنَّةِ الَّتِىۡ وُعِدَ الۡمُتَّقُوۡنَ ؕ فِيۡهَاۤ اَنۡهٰرٌ مِّنۡ

જન્નત કી મિષાલ જિસકા વા'દા ડરનેવાલોં સે કિયા ગયા હૈ, ઉસકી કૈફિયત યે હૈ કે ઉસમેં નેહરેં હૈં

مَّآءٍ غَيۡرِ اٰسِنٍ‌ۚ وَاَنۡهٰرٌ مِّنۡ لَّبَنٍ لَّمۡ يَتَغَيَّرۡ طَعۡمُهٗ‌ۚ

ઐસે પાની કી જિસમેં તગય્યુર ન હોગા ઔર નેહરેં હોંગી દૂધ કી જિસકા મઝા નહીં બદલા હોગા,

وَاَنۡهٰرٌ مِّنۡ خَمۡرٍ لَّذَّةٍ لِّلشّٰرِبِيۡنَ ۚ وَاَنۡهٰرٌ مِّنۡ

ઔર નેહરેં હોંગી શરાબ કી જો પીનેવાલોં કે લિયે લઝીઝ હોગી, ઔર નેહરેં હોંગી

عَسَلٍ مُّصَفًّى‌ ؕ وَلَهُمۡ فِيۡهَا مِنۡ كُلِّ الثَّمَرٰتِ

શહદ કી જો બિલ્કુલ સાફ હોગા, ઔર ઉનકે લિયે વહાં હર કિસ્મ કે ફલ હોંગે, ઔર ઉનકે રબ

وَمَغۡفِرَةٌ مِّنۡ رَّبِّهِمۡ‌ ؕ كَمَنۡ هُوَ خَالِدٌ فِى النَّارِ

કી તરફ સે બખ્શિશ હોગી, કયા યે લોગ ઉન જૈસે હો સકતે હૈં જો હમેશા આગ મેં રહેંગે ઔર ઉનકો

وَسُقُوۡا مَآءً حَمِيۡمًا فَقَطَّعَ اَمۡعَآءَهُمۡ ﴿١٥﴾ وَمِنۡهُمۡ مَّنۡ

ખૌલતા હુવા પાની પીને કે લિયે દિયા જાએગા, પસ વો ઉનકી આંતોં કો ટુકડે ટુકડે કર દેગા (૧૫) ઔર ઉનમેં

يَّسۡتَمِعُ اِلَيۡكَ‌ۚ حَتّٰٓى اِذَا خَرَجُوۡا مِنۡ عِنۡدِكَ قَالُوۡا

સે કુછ લોગ ઐસે હૈં જો આપકી તરફ કાન લગાતે હૈં, યહાં તક કે જબ વો આપકે પાસ સે બાહર જાતે હૈં

لِلَّذِيۡنَ اُوۡتُوا الۡعِلۡمَ مَاذَا قَالَ اٰنِفًا ۗ اُولٰٓئِكَ

તો ઈલ્મવાલોં સે પૂછતે હૈં કે ઉન્હોંને અભી કયા કહા, યહી લોગ હૈં

الَّذِيۡنَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوۡبِهِمۡ وَاتَّبَعُوۡۤا اَهۡوَآءَهُمۡ ﴿١٦﴾

જિનકે દિલોં પર અલ્લાહને મુહર લગા દી હૈ ઔર વો અપની ખ્વાહિશોં પર ચલતે હૈં (૧૬)

وَالَّذِيۡنَ اهۡتَدَوۡا زَادَهُمۡ هُدًى وَّاٰتٰٮهُمۡ تَقۡوٰٮهُمۡ ﴿١٧﴾

ઔર જિન લોગોંને હિદાયત કી રાહ ઈખ્તિયાર કી તો અલ્લાહ ઉનકો ઔર ઝયાદહ હિદાયત દેતા હૈ ઔર ઉનકો ઉનકી પરહેઝગારી અતા કરતા હૈ (૧૭)

فَهَلۡ يَنۡظُرُوۡنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنۡ تَاۡتِيَهُمۡ بَغۡتَةً‌ ۚ

યે લોગ તો બસ ઈસકે મુન્તઝિર હૈં કે કયામત ઉન પર અચાનક આ જાએ

فَقَدْ جَآءَ اَشْرَاطُهَا ۚ فَاَنّٰى لَهُمْ اِذَا جَآءَتْهُمْ
તો ઉસકી અલામતેં ઝાહિર હો ચુકી હૈં, પસ જબ વો આ જાએગી તો ઉનકે લિયે નસીહત હાસિલ કરને કા

ذِكْرٰىهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ
મોકા કહાં રહેગા? ﴿١٨﴾ પસ જાન લીજિયે કે અલ્લાહ કે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં ઔર માફી માંગેં

لِذَنْۢبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
અપને કુસૂર કે લિયે ઔર મો'મિન મર્દોં ઔર મો'મિન ઔરતોં કે લિયે, ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ

مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰىكُمْ ﴿١٩﴾ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
તુમ્હારે ચલને ફિરને કો ઔર તુમ્હારે ઠિકાનોં કો ﴿١٩﴾ ઔર જો લોગ ઈમાન લાએ હૈં વો કેહતે હૈં

لَوْلَا نُزِّلَتْ سُوْرَةٌ ۚ فَاِذَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ مُّحْكَمَةٌ
કે કોઈ સૂરત કયૂં નહીં ઉતારી જાતી, પસ જબ એક વાઝેહ સૂરત ઉતાર દી ગઈ

وَّذُكِرَ فِيْهَا الْقِتَالُ ۙ رَاَيْتَ الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ
ઔર ઉસમેં જંગ કા ભી ઝિક્ર થા તો આપને દેખા કે જિનકે દિલોં મેં

مَّرَضٌ يَّنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ
બીમારી હૈ વો આપકી તરફ ઈસ તરહ દેખ રહે હૈં જૈસે કિસી પર મોત

الْمَوْتِ ؕ فَاَوْلٰى لَهُمْ ﴿٢٠﴾ طَاعَةٌ وَّقَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ ۟ فَاِذَا
છા ગઈ હૈ, પસ ખરાબી હૈ ઉનકી ﴿٢٠﴾ હુકમ માનના હૈ ઔર ભલી બાત કેહના હૈ, પસ જબ મા'મલે

عَزَمَ الْاَمْرُ ۟ فَلَوْ صَدَقُوا اللّٰهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ﴿٢١﴾
કા કત્ઈ ફૈસલા હો જાએ તો અગર વો અલ્લાહ સે સચ્ચે રેહતે તો ઉનકે લિયે બહોત બેહતર હોતા ﴿٢١﴾

فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوْا فِي
પસ અગર તુમ ફિર ગયે તો ઈસકે સિવા તુમસે કુછ મુતવક્કેઅ નહીં કે તુમ ઝમીન મેં

الْاَرْضِ وَتُقَطِّعُوْٓا اَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ
ફસાદ કરો ઔર આપસ કે રિશ્તોં કો કતઅ કરો ﴿٢٢﴾ યહી લોગ હૈં જિનકો અલ્લાહને અપની રહમત સે

اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ وَاَعْمٰٓى اَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾ اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ
દૂર કિયા, પસ ઉનકો બેહરા કર દિયા ઔર ઉનકી આંખોં કો અંધા કર દિયા ﴿٢٣﴾ કયા યે લોગ કુર્આન મેં

الْقُرْاٰنَ اَمْ عَلٰى قُلُوْبٍ اَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ
ગોર નહીં કરતે યા દિલોં પર ઉનકે તાલે લગે હુએ હૈં ﴿٢٤﴾ બેશક જો લોગ

ارْتَدُّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ
પીઠ ફૈર કર હટ ગયે બાદ ઈસકે કે હિદાયત ઉન પર વાઝેહ

الْهُدَى ۙ الشَّيْطٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ ؕ وَاَمْلٰى لَهُمْ ﴿٢٥﴾
હો ગઈ, શૈતાન ને ઉનકો ફરેબ દિયા ઔર અલ્લાહને ઉનકો ઢીલ દે દી(૨૫)

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ كَرِهُوْا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ
યે ઈસ સબબ સે હુવા કે ઉન્હોંને ઉન લોગોં સે જો કે અલ્લાહ કી ઉતારી હુઈ ચીઝ કો નાપસંદ કરતે હૈં કહા

سَنُطِيْعُكُمْ فِيْ بَعْضِ الْاَمْرِ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾
કે બાઝ બાતોં મેં હમ તુમ્હારા કેહના માન લેંગે, ઔર અલ્લાહ ઉનકી રાઝદારી કો જાનતા હે(૨૬)

فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ
પસ ઉસ વકત કયા હોગા જબકે ફરિશ્તે ઉનકી રૂહેં કબ્ઝ કરતે હોંગે, ઉનકે મુંહ ઓર ઉનકી પીઠોં પર

وَاَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوْا مَآ اَسْخَطَ اللّٰهَ
મારતે હુએ(૨૭)યે ઈસ સબબ સે કે ઉન્હોંને ઉસ ચીઝ કી પૈરવી કી જો અલ્લાહ કો ગુસ્સા દિલાનેવાલી થી

وَكَرِهُوْا رِضْوَانَهٗ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾ اَمْ حَسِبَ
ઔર ઉન્હોંને ઉસકી રઝા કો નાપસંદ કિયા, પસ અલ્લાહને ઉનકે આ'માલ ઝાયેઅ કર દિયે(૨૮)જિન લોગોં

الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَنْ لَّنْ يُّخْرِجَ اللّٰهُ
કે દિલોં મેં બીમારી હે કયા વો ખયાલ કરતે હૈં કે અલ્લાહ ઉનકે કીને કો કભી

اَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ نَشَآءُ لَاَرَيْنٰكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ
ઝાહિર નહીં કરેગા(૨૯)ઔર અગર હમ ચાહતે તો હમ ઉનકો તુમ્હેં દિખા દેતે, પસ આપ ઉનકી અલામતોં

بِسِيْمٰهُمْ ؕ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِيْ لَحْنِ الْقَوْلِ ؕ
સે ઉનકો પેહચાન લેતે, ઔર આપ ઉનકે અંદાઝે કલામ સે ઝરૂર ઉનકો પેહચાન લોગે, ઔર અલ્લાહ

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى نَعْلَمَ
તુમ્હારે આ'માલ કો જાનતા હે(૩૦)ઔર હમ ઝરૂર તુમકો આઝમાએંગે તાકે હમ ઉન લોગોં કો જાન લેં જો

الْمُجٰهِدِيْنَ مِنْكُمْ وَالصّٰبِرِيْنَ ۙ وَنَبْلُوَا۟ اَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾
તુમમેં જિહાદ કરનેવાલે હૈં ઔર ષાબિત કદમ રેહનેવાલે હૈં ઔર હમ તુમ્હારે હાલાત કી જાંચ કરેંગે(૩૧)

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَشَآقُّوا
બેશક જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા ઔર અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોકા ઔર રસૂલ કી

الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى ۙ لَنْ يَّضُرُّوا
મુખાલફત કી જબકે હિદાયત ઉન પર વાઝેહ હો ચુકી થી, વો અલ્લાહ કો કુછ નુકસાન

اللّٰهَ شَيْئًا ؕ وَسَيُحْبِطُ اَعْمَالَهُمْ ۝۳۲ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ
ન પહુંચા સકેંગે, ઔર અલ્લાહ ઉનકે આ'માલ કો ઢા દેગા (૩૨) એ ઈમાનવાલો!

اٰمَنُوْۤا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَلَا تُبْطِلُوْۤا
અલ્લાહ કી ઈતાઅત કરો ઔર રસૂલ કી ઈતાઅત કરો ઔર અપને આ'માલ કો

اَعْمَالَكُمْ ۝۳۳ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ
બરબાદ ન કરો (૩૩) બેશક જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા ઔર અલ્લાહ કે

سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ
રાસ્તે સે રોકા ફિર વો મુન્કિર હી મર ગયે, અલ્લાહ ઉનકો કભી

لَهُمْ ۝۳۴ فَلَا تَهِنُوْا وَتَدْعُوْۤا اِلَى السَّلْمِ ۖۗ وَاَنْتُمُ
ન બખ્શેગા (૩૪) પસ તુમ હિમ્મત ન હારો ઔર સુલહ કી દરખાસ્ત ન કરો, ઔર તુમ હી

الْاَعْلَوْنَ ۖۗ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَّتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ ۝۳۵
ગાલિબ રહોગે, ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે સાથ હે, ઔર વો હરગિઝ તુમ્હારે આ'માલ મેં કમી ન કરેગા (૩૫)

اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ؕ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا
દુનિયા કી ઝિંદગી તો મહઝ એક ખેલ તમાશા હે, ઔર અગર તુમ ઈમાન લાઓ ઔર તક્વા ઈખ્તિયાર કરો તો

يُؤْتِكُمْ اُجُوْرَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ۝۳۶ اِنْ
અલ્લાહ તુમકો તુમ્હારે અજ્ર અતા કરેગા ઔર વો તુમ્હારે માલ તુમસે ન માંગેગા (૩૬) અગર વો તુમસે તુમ્હારે

يَّسْـَٔلْكُمُوْهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوْا وَيُخْرِجْ اَضْغَانَكُمْ ۝۳۷
માલ તલબ કરે ફિર આખિર તક તલબ કરતા રહે તો તુમ બુખ્લ કરને લગો, ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે કીને કો ઝાહિર કર દે (૩૭)

هٰۤاَنْتُمْ هٰۤؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ
હાં તુમ વો લોગ હો કે તુમકો અલ્લાહ કી રાહ મેં ખર્ચ કરને કે લિયે બુલાયા

اللّٰهِ ۚ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَّبْخَلُ ۚ وَمَنْ يَّبْخَلْ فَاِنَّمَا
જાતા હે, પસ તુમ મેં સે કુછ લોગ હૈં જો બુખ્લ કરતે હૈં, ઔર જો શખ્સ બુખ્લ કરતા હે તો વો

يَبْخَلُ عَنْ نَّفْسِهٖ ؕ وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ ۚ
અપને હી સે બુખ્લ કરતા હે, ઔર અલ્લાહ બેનિયાઝ હે જબકે તુમ મોહતાજ હો,

منزل ۶

وَاِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۙ ثُمَّ لَا يَكُوْنُوْٓا

ઔર અગર તુમ ફિર જાઓ તો અલ્લાહ તુમ્હારી જગહ દૂસરી કૌમ લે આએગા ફિર વો

اَمْثَالَكُمْ ﴿٣٨﴾ ع

તુમ જૈસે ન હોંગે (૩૮)

રૂકૂઅ ૮

સૂરએ ફતહ મદની હે, હુદૈબિયહ સે વાપસી કે વકત નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૨૯ આયતેં ઔર ૪ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૧૧ નંબર પર હે, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૪૮ નંબર પર હે ઔર સૂરએ જુમ્અહ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હે.

ઈસમેં (૫૬૮) કલિમાત હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૨૫૫૯) હુરૂફ હૈં

اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِيْنًا ﴿١﴾ ۙ لِّيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا

બેશક હમને આપકો ખુલી ફતહ દે દી (૧) તાકે અલ્લાહ આપકી અગલી

تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْۢبِكَ وَمَا تَاَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ

ઔર પિછલી ખતાએં માફ કર દે ઔર આપકે ઉપર અપની નેઅમત કી તક્મીલ કર દે,

وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿٢﴾ ۙ وَّيَنْصُرَكَ اللّٰهُ

ઔર આપકો સીધા રાસ્તા દિખાએ (૨) ઔર આપકો ઝબરદસ્ત

نَصْرًا عَزِيْزًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ فِيْ

મદદ અતા કરે (૩) વહી હે જિસને મો'મિનોં કે દિલોં મેં

قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ لِيَزْدَادُوْٓا اِيْمَانًا مَّعَ اِيْمَانِهِمْ ۭ

ઈત્મીનાન ઉતારા, તાકે ઉનકે ઈમાન કે સાથ ઉનકા ઈમાન ઔર બઢ જાએ,

وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا

ઔર આસમાનોં ઔર ઝમીન કી ફોજેં અલ્લાહ હી કી હૈં, ઔર અલ્લાહ જાનનેવાલા,

حَكِيْمًا ﴿٤﴾ ۙ لِّيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ

હિકમતવાલા હે (૪) તાકે અલ્લાહ મો'મિન મર્દોં ઔર મો'મિન ઔરતોં કો ઐસે બાગોં મેં દાખિલ કરે

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَيُكَفِّرَ

જિનકે નીચે નેહરેં જારી હોંગી વો ઉનમેં હમેશા રહેંગે, ઔર તાકે ઉનકી

عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا

બુરાઈયાં ઉનસે દૂર કર દે, ઔર યે અલ્લાહ કે નઝદીક બડી

عَظِيۡمًا ۟ۙ‏ ﴿۵﴾ وَّيُعَذِّبَ الۡمُنٰفِقِيۡنَ وَالۡمُنٰفِقٰتِ
કામયાબી હૈ (૫) ઔર તાકે અલ્લાહ મુનાફિક મર્દો ઔર મુનાફિક ઔરતોં કો

وَالۡمُشۡرِكِيۡنَ وَالۡمُشۡرِكٰتِ الظَّآنِّيۡنَ بِاللّٰهِ ظَنَّ
ઔર મુશ્રિક મર્દો ઔર મુશ્રિક ઔરતોં કો અઝાબ દે જો અલ્લાહ કે સાથ બુરે ગુમાન

السَّوۡءِ‌ ؕ عَلَيۡهِمۡ دَآئِرَةُ السَّوۡءِ‌ ۚ وَغَضِبَ اللّٰهُ
રખતે હૈં, બુરાઈ કી ગર્દિશ ઉનહી પર હૈ, ઔર ઉન પર અલ્લાહ કા ગઝબ હુવા

عَلَيۡهِمۡ وَلَعَنَهُمۡ وَاَعَدَّ لَهُمۡ جَهَنَّمَ‌ ؕ وَسَآءَتۡ
ઔર ઉન પર ઉસને લા'નત કી ઔર ઉનકે લિયે ઉસને જહન્નમ તૈયાર કર રખ્ખી હૈ, ઔર વો બહોત બુરા

مَصِيۡرًا‏ ﴿۶﴾ وَلِلّٰهِ جُنُوۡدُ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ‌ ؕ
ઠિકાના હૈ (૬) ઔર આસમાનોં ઔર ઝમીન કી ફ઼ોજેં અલ્લાહ હી કી હૈં,

وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيۡزًا حَكِيۡمًا‏ ﴿۷﴾ اِنَّاۤ اَرۡسَلۡنٰكَ
ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ (૭) બેશક હમને આપકો ગવાહી

شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيۡرًا ۟ۙ‏ ﴿۸﴾ لِّتُؤۡمِنُوۡا بِاللّٰهِ
દેનેવાલા ઔર બશારત દેનેવાલા ઔર ડરાનેવાલા બના કર ભેજા હૈ (૮) તાકે તુમ લોગ ઈમાન લાઓ

وَرَسُوۡلِهٖ وَتُعَزِّرُوۡهُ وَتُوَقِّرُوۡهُ ؕ وَتُسَبِّحُوۡهُ بُكۡرَةً
અલ્લાહ પર ઔર ઉસકે રસૂલ પર ઔર ઉસકી મદદ કરો ઔર ઉસકી તા'ઝીમ કરો, ઔર તુમ અલ્લાહ કી

وَّاَصِيۡلًا‏ ﴿۹﴾ اِنَّ الَّذِيۡنَ يُبَايِعُوۡنَكَ اِنَّمَا يُبَايِعُوۡنَ
તસ્બીહ કરો સુબ્હ વ શામ (૯) જો લોગ આપસે બૈઅત કરતે હૈં વો દર હકીકત અલ્લાહ સે

اللّٰهَ ؕ يَدُ اللّٰهِ فَوۡقَ اَيۡدِيۡهِمۡ‌ ۚ فَمَنۡ نَّكَثَ
બૈઅત કરતે હૈં, અલ્લાહ કા હાથ ઉનકે હાથોં કે ઉપર હૈ, ફિર જો શખ્સ ઉસકો તોડેગા

فَاِنَّمَا يَنۡكُثُ عَلٰى نَفۡسِهٖ‌ ۚ وَمَنۡ اَوۡفٰى بِمَا عٰهَدَ
તો ઉસકે તોડને કા વબાલ ઉસી પર પડેગા, ઔર જો શખ્સ ઉસ અહદ કો પૂરા કરેગા જો ઉસને

عَلَيۡهُ اللّٰهَ فَسَيُؤۡتِيۡهِ اَجۡرًا عَظِيۡمًا ؑ‏ ﴿۱۰﴾ سَيَقُوۡلُ
અલ્લાહ સે કિયા હૈ તો અલ્લાહ ઉસકો બડા અજ્ર અતા ફરમાએગા (૧૦) જો દેહાતી

لَكَ الۡمُخَلَّفُوۡنَ مِنَ الۡاَعۡرَابِ شَغَلَـتۡنَاۤ اَمۡوَالُنَا
પીછે રેહ ગયે વો અબ આપસે કહેંગે કે હમકો હમારે અમ્વાલ ઔર હમારે

وَاَهْلُوْنَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ يَقُوْلُوْنَ بِاَلْسِنَتِهِمْ
બાલ બચ્ચોંને મશ્ગૂલ કર રખ્ખા પસ આપ હમારે લિયે માફી કી દુઆ ફરમાએં, યે અપની ઝબાનોં સે વો

مَّا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۭ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ لَكُمْ
બાત કેહતે હૈં જો ઉન્કે દિલોં મેં નહીં હૈ, આપ કેહ દીજિયે કે કોન હૈ જો અલ્લાહ કે સામને

مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ
તુમ્હારે લિયે કુછ ઈખ્તિયાર રખતા હો અગર વો તુમકો કોઈ નુકસાન યા કોઈ નફા

بِكُمْ نَفْعًا ۭ بَلْ كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ⑪
પહુંચાના ચાહે, બલ્કે અલ્લાહ ઉસસે બા બખર હૈ જો તુમ કર રહે હો⑪

بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يَّنْقَلِبَ الرَّسُوْلُ وَالْمُؤْمِنُوْنَ
બલ્કે તુમને યે ગુમાન કિયા કે રસૂલ ઔર મો'મિનીન કભી અપને ઘરવાલોં કી તરફ

اِلٰٓى اَهْلِيْهِمْ اَبَدًا وَّزُيِّنَ ذٰلِكَ فِيْ قُلُوْبِكُمْ
લૌટ કર ન આએંગે, ઔર યે ખયાલ તુમ્હારે દિલોં કો બહોત ભલા નઝર આયા

وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ ښ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُوْرًا ⑫
ઔર તુમને બહોત બુરે ગુમાન કિયે, ઔર તુમ બરબાદ હોનેવાલે લોગ હો ગયે⑫

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ فَاِنَّآ اَعْتَدْنَا
ઔર જો ઈમાન ન લાયા અલ્લાહ પર ઔર ઉસકે રસૂલ પર તો હમને ઐસે મુન્કિરોં કે લિયે

لِلْكٰفِرِيْنَ سَعِيْرًا ⑬ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ
દહક્તી આગ તૈયાર કર રખ્ખી હૈ⑬ ઔર આસમાનોં ઔર ઝમીન કી બાદશાહી અલ્લાહ હી કી હૈ,

يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ
વો જિસકો ચાહે બખ્શે ઔર જિસકો ચાહે અઝાબ દે, ઔર અલ્લાહ

غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ⑭ سَيَقُوْلُ الْمُخَلَّفُوْنَ اِذَا انْطَلَقْتُمْ
બખ્શનેવાલા, રહમ કરનેવાલા હૈ⑭ જબ તુમ ગનીમતેં લેને કે લિયે

اِلٰى مَغَانِمَ لِتَاْخُذُوْهَا ذَرُوْنَا نَتَّبِعْكُمْ ۚ
ચલોગે તો પીછે રેહ જાનેવાલે લોગ કહેંગે કે હમેં ભી અપને સાથ ચલને દો,

يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّبَدِّلُوْا كَلٰمَ اللّٰهِ ۭ قُلْ لَّنْ تَتَّبِعُوْنَا
વો ચાહતે હૈં કે અલ્લાહ કી બાત કો બદલ દેં, કેહ દીજિયે કે તુમ હરગિઝ હમારે સાથ નહીં ચલ સકતે,

كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُ ۚ فَسَيَقُوْلُوْنَ بَلْ

અલ્લાહ પેહલે હી યે ફરમા ચુકા હૈ, તો વો કહેંગે: બલ્કે તુમ લોગ

تَحْسُدُوْنَنَا ؕ بَلْ كَانُوْا لَا يَفْقَهُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۱۵﴾

હમસે હસદ કરતે હો, બલ્કે યહી લોગ બહોત કમ સમજતે હૈં ⑮

قُلْ لِّلْمُخَلَّفِيْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى

ઈન પીછે રેહ જાનેવાલે દેહાતિયોં સે કેહ દેના કે જલ્દ હી તુમ્હેં ઐસે લોગોં કે પાસ(લડને કે લિયે) બુલાયા

قَوْمٍ اُولِىْ بَاْسٍ شَدِيْدٍ تُقَاتِلُوْنَهُمْ اَوْ يُسْلِمُوْنَ ۚ

જાએગા જો બડે સખ્ત જંગજૂ હોંગે, કે યા તો ઉનસે લડતે રહો યા વો ઈતાઅત કબૂલ કર લેં,

فَاِنْ تُطِيْعُوْا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا حَسَنًا ۚ وَاِنْ

ઉસ વકત અગર તુમ (જિહાદ કે ઈસ હુકમ કી) ઈતાઅત કરોગે તો અલ્લાહ તુમ્હેં અચ્છા અજ્ર દેગા,

تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا

ઔર અગર તુમ મુંહ મોડોગે જૈસા કે તુમને પેહલે મુંહ મોડા થા તો અલ્લાહ તુમ્હેં દર્દનાક અઝાબ

اَلِيْمًا ﴿۱۶﴾ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ

દેગા ⑯ અંધે આદમી પર (જિહાદ ન કરને કા)કોઈ ગુનાહ નહીં હૈ, ન લંગડે આદમી પર

حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ حَرَجٌ ؕ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ

કોઈ ગુનાહ હૈ ઔર ન બીમાર આદમી પર ગુનાહ હૈ, ઔર જો શખ્સ ભી અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કા

وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا

કેહના માને અલ્લાહ ઉસકો ઐસે બાગાત મેં દાખિલ કરેગા જિનકે નીચે નેહરેં

الْاَنْهٰرُ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۱۷﴾ ع

બેહતી હોંગી, ઔર જો કોઈ મુંહ મોડેગા ઉસે દર્દનાક અઝાબ દેગા ⑰

لَقَدْ رَضِىَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ يُبَايِعُوْنَكَ

યકીનન્ અલ્લાહ ઈમાનવાલોં સે રાઝી હો ગયા જબકે વો આપસે દરખ્ત કે નીચે બૈઅત

تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِىْ قُلُوْبِهِمْ فَاَنْزَلَ

કર રહે થે, અલ્લાહને જાન લિયા જો કુછ ઉનકે દિલોં મેં થા, પસ ઉસને ઉન પર

السَّكِيْنَةَ عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿۱۸﴾ لا وَّمَغَانِمَ

સકીનત નાઝિલ ફરમાઈ ઔર ઉનકો ઈન્આમ મેં એક કરીબી ફતહ દે દી ⑱ ઔર બહોત સી

منزل ۷ — ع ۷ النصف

كَثِيْرَةً يَّاْخُذُوْنَهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿١٩﴾

ગનીમતેં ભી જિનકો વો હાસિલ કરેંગે, ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ (૧૯)

وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيْرَةً تَاْخُذُوْنَهَا فَعَجَّلَ

ઔર અલ્લાહને તુમસે બહોત સી ગનીમતોં કા વા'દા કિયા હૈ જિનકો તુમ લોગે, પસ યે ઉસને

لَكُمْ هٰذِهٖ وَكَفَّ اَيْدِىَ النَّاسِ عَنْكُمْ ۚ وَلِتَكُوْنَ

તુમકો ફોરી તૌર પર દે દિયા ઔર લોગોં કે હાથ તુમસે રોક દિયે, તાકે એહ્લે ઈમાન

اٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿٢٠﴾ۙ

કે લિયે એક નિશાની બન જાએ ઔર તાકે વો તુમકો સીધે રાસ્તે પર ચલાએ (૨૦)

وَّاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ بِهَا ؕ

ઔર એક ફતહ ઔર ભી હૈ જિસ પર તુમ અભી કાદિર નહીં હુએ, અલ્લાહને ઉસકા ઈહાતા કર રખ્ખા હૈ,

وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قٰتَلَكُمُ

ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કાદિર હૈ (૨૧) ઔર અગર યે મુન્કિર લોગ

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا

તુમસે લડતે તો ઝરૂર પીઠ ફૈર કર ભાગતે, ફિર વો ન કોઈ હિમાયતી પાતે

وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ الَّتِىْ قَدْ خَلَتْ مِنْ

ઔર ન મદદગાર (૨૨) યે અલ્લાહ કી સુન્નત હૈ જો પેહલે સે ચલી આ

قَبْلُ ۖۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿٢٣﴾ وَهُوَ

રહી હૈ, ઔર આપ અલ્લાહ કી સુન્નત મેં કોઈ તબ્દીલી ન પાઓગે (૨૩) ઔર વહી હૈ

الَّذِىْ كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ

જિસને મક્કા કી વાદી મેં ઉનકે હાથ તુમસે ઔર તુમ્હારે હાથ ઉનસે

بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ؕ

રોક દિયે બાદ ઈસકે કે તુમકો ઉન પર કાબૂ દે દિયા થા,

وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذِيْنَ

ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે કામોં કો દેખ રહા થા (૨૪) વહી લોગ હૈં

كَفَرُوْا وَصَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْىَ

જિન્હોંને કુફ્ર કિયા ઔર તુમકો મસ્જિદે હરામ સે રોકા ઔર કુર્બાની કે જાનવરોં કો ભી

مَعْكُوْفًا اَنْ يَّبْلُغَ مَحِلَّهٗ ؕ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُوْنَ
રોકે રખ્ખા કે વો અપન જગહ પર ન પહુંચેં, ઔર અગર (મક્કા મેં) બહોત સે મુસલમાન મર્દ

وَنِسَآءٌ مُّؤْمِنٰتٌ لَّمْ تَعْلَمُوْهُمْ اَنْ تَطَـُٔوْهُمْ
ઔર મુસલમાન ઔરતેં ન હોતીં જિનકો તુમ લા ઈલ્મી મેં પીસ ડાલતે

فَتُصِيْبَكُمْ مِّنْهُمْ مَّعَرَّةٌۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ لِيُدْخِلَ
ફિર ઉનકે બાઈષ તુમ પર બે ખબરી મેં ઈલ્ઝામ આતા, તાકે અલ્લાહ જિસકો ચાહે

اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوْا لَعَذَّبْنَا
અપની રહમત મેં દાખિલ કરે, ઔર અગર વો લોગ અલગ હો ગયે હોતે તો ઉનમેં જો

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۲۵﴾ اِذْ جَعَلَ
મુન્કિર થે ઉનકો હમ દર્દનાક સઝા દેતે (૨૫) જબકે કાફિરોંને

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ
અપને દિલોં મેં ઝિદ કી ઠાન લી, વો ભી જાહિલિય્યત કી

الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ
ઝિદ, તો અલ્લાહને અપની સકીનત ઉતારી અપને રસૂલ પર

وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوٰى وَكَانُوْۤا
ઔર ઈમાનવાલોં પર ઔર ઉસને તક્વે કા કલિમા ઉનસે ચિપકા દિયા ઔર વહી

اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿۲۶﴾ ع
ઉસકે ઝયાદહ મુસ્તહિક ઓર ઉસકે અહલ થે, ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખૂબ જાનનેવાલા હૈ (૨૬)

لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُوْلَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ ۚ لَتَدْخُلُنَّ
હકીકત યે હૈ કે અલ્લાહને અપને રસૂલ કો સચ્ચા ખ્વાબ દિખાયા હૈ જો વાકિએ કે બિલ્કુલ મુતાબિક હૈ, તુમ

الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ۙ مُحَلِّقِيْنَ
લોગ ઈન્શાઅલ્લાહ ઝરૂર મસ્જિદે હરામ મેં ઈસ તરહ અમન વ અમાન કે સાથ દાખિલ હોગે કે તુમ (મેં સે

رُءُوْسَكُمْ وَمُقَصِّرِيْنَ ۙ لَا تَخَافُوْنَ ؕ فَعَلِمَ مَا لَمْ
કુછ)ને અપને સરોં કો બેખૌફ વ ખતર મુંડવાયા હોગા ઔર (કુછ ને)બાલ તરાશે હોંગે, અલ્લાહ વો બાતેં

تَعْلَمُوْا فَجَعَلَ مِنْ دُوْنِ ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿۲۷﴾
જાનતા હૈ જો તુમ્હે માલૂમ નહીં હૈ, ચુનાંચે ઉસને વો ખ્વાબ પૂરા હોને સે પેહલે એક કરીબી ફતહ તે કર દી હૈ (૨૭)

منزل ۷

ع ۹ ۳

احتیاط

هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ
ઔર અલ્લાહ હી હૈ જિસને અપને રસૂલ કો હિદાયત ઔર દીને હક કે સાથ ભેજા

لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ؕ ﴿۲۸﴾
તાકે વો ઉસકો તમામ દીનોં પર ગાલિબ કર દે, ઔર(ઉસકી)ગવાહી દેને કે લિયે અલ્લાહ કાફી હૈ(૨૮)

مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗٓ اَشِدَّآءُ عَلَى
મુહમ્મદ(સ.અ.વ.)અલ્લાહ કે રસૂલ હૈં, ઔર જો લોગ ઉનકે સાથ હૈં વો કાફિરોં કે મુકાબલે મેં સખ્ત હૈં

الْكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ تَرٰىهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَّبْتَغُوْنَ
(ઔર)આપસ મેં એક દૂસરે કે લિયે રહમ દિલ હૈં, તુમ ઉન્હેં દેખોગે કે કભી રુકૂઅ મેં હૈં, કભી સજ્દે મેં હૈં,

فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا ز سِيْمَاهُمْ فِيْ وُجُوْهِهِمْ
(ગર્ઝ)અલ્લાહ કે ફઝ્લ ઔર ખુશનૂદી કી તલાશ મેં લગે હુએ હૈં, ઉનકી અલામતેં સજ્દે કે અષર સે ઉનકે

مِّنْ اَثَرِ السُّجُوْدِ ؕ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ ۖۛ
ચેહરોં પર નુમાયાં હૈં, યે હૈં ઉનકે વો અવ્સાફ જો તોરાત મેં મઝ્કૂર હૈં, ઔર

وَمَثَلُهُمْ فِي الْاِنْجِيْلِ ۚۛ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْئَهٗ فَاٰزَرَهٗ
ઈન્જીલ મેં ઉનકી મિષાલ યે હે કે જૈસે એક ખેતી હો જિસને અપની કૂંપલ નિકાલી ફિર ઉસકો મઝબૂત

فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوْقِهٖ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ
કિયા ફિર વો મોટી હો ગઈ, ફિર અપને તને પર ઈસ તરહ સીધી ખડી હો ગઈ કે કાશતકાર ઉસસે ખુશ હોતે

لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ؕ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
હૈં, તાકે અલ્લાહ ઉન(કી ઈસ તરક્કી)સે કાફિરોં કા દિલ જલાએ, યે લોગ જો ઈમાન લાએ હૈં ઔર ઉન્હોંને

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۲۹﴾ ع
નેક અમલ કિયે હૈં, અલ્લાહને ઉનસે મગ્ફિરત ઔર ઝબરદસ્ત ષવાબ કા વા'દા કર લિયા હે (૨૯)

સૂરએ હુજુરાત મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૮ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૦૬ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૪૯ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ મુજાદલહ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૪૭૬) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૪૩૪) કલિમાત હૈં

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ
એ ઈમાનવાલો! તુમ અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ સે આગે

منزل ۶ · نصف الثلثة · ع ۱۰ · ابتداء طوال المفصل

وَرَسُوْلِهٖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ①
ન બઢ્હો, ઔર અલ્લાહ સે ડરો, બેશક અલ્લાહ સુનનેવાલા, જાનનેવાલા હૈ①
یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا لَا تَرْفَعُوْۤا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ
એ ઈમાનવાલો! તુમ અપની આવાઝેં પૈગમ્બર કી આવાઝ સે ઉપર
صَوْتِ النَّبِیِّ وَلَا تَجْهَرُوْا لَهٗ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ
મત કરો ઔર ન ઉસકો ઉસ તરહ આવાઝ દે કર પુકારો જિસ તરહ તુમ આપસ મેં
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ
એક દૂસરે કો પુકારતે હો, કહીં ઐસા ન હો કે તુમ્હારે આ'માલ બરબાદ હો જાએં ઔર તુમકો
لَا تَشْعُرُوْنَ ② اِنَّ الَّذِیْنَ یَغُضُّوْنَ اَصْوَاتَهُمْ
ખબર ભી ન હો② જો લોગ અલ્લાહ કે રસૂલ કે આગે અપની આવાઝેં
عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُولٰٓىِٕكَ الَّذِیْنَ امْتَحَنَ اللّٰهُ
પસ્ત રખતે હૈં વહી વો લોગ હૈં જિનકે દિલોં કો અલ્લાહને તક્વે કે લિયે
قُلُوْبَهُمْ لِلتَّقْوٰی ؕ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِیْمٌ ③
જાંચ લિયા હે, ઉનકે લિયે માફી હે ઔર બડા ષવાબ હે③
اِنَّ الَّذِیْنَ یُنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَآءِ الْحُجُرٰتِ اَكْثَرُهُمْ
બેશક જો લોગ આપકે હુજ્રોં કે બાહર સે પુકારતે હૈં ઉનમેં અક્ષર
لَا یَعْقِلُوْنَ ④ وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوْا حَتّٰی تَخْرُجَ
સમજ નહીં રખતે④ ઔર અગર વો સબ્ર કરતે યહાં તક કે આપ ખુદ ઉનકે પાસ નિકલ કર
اِلَیْهِمْ لَكَانَ خَیْرًا لَّهُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ⑤
આ જાએં તો યે ઉનકે લિયે બેહતર હોતા, ઔર અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હે⑤
یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ جَآءَكُمْ فَاسِقٌۢ بِنَبَاٍ
એ ઈમાનવાલો! અગર કોઈ ફાસિક તુમ્હારે પાસ ખબર લાએ તો તુમ અચ્છી તરહ તહ્કીક
فَتَبَیَّنُوْۤا اَنْ تُصِیْبُوْا قَوْمًۢا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوْا عَلٰی
કર લિયા કરો, કહીં ઐસા ન હો કે તુમ કિસી ગિરોહ કો નાદાની સે કોઈ નુકસાન પહુંચા દો ફિર તુમકો
مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِیْنَ ⑥ وَاعْلَمُوْۤا اَنَّ فِیْكُمْ رَسُوْلَ
અપને કિયે પર પછ્તાના પડે⑥ ઔર જાન લો કે તુમ્હારે દરમિયાન અલ્લાહ કા

اللّٰہِ ؕ لَوْ یُطِیْعُكُمْ فِیْ كَثِیْرٍ مِّنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ
રસૂલ હૈ, અગર વો બહોત સે મા'મલાત મેં તુમ્હારી બાત માન લે તો તુમ બડી મુશ્કિલ મેં પડ જાઓ,

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَیْكُمُ الْاِیْمَانَ وَزَیَّنَهٗ فِیْ
લેકિન અલ્લાહને તુમકો ઈમાન કી મુહબ્બત દી ઔર ઉસકો તુમ્હારે દિલોં મેં

قُلُوْبِكُمْ وَكَرَّهَ اِلَیْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْیَانَ ؕ
મર્ગૂબ બના દિયા ઔર કુફ્ર ઔર ફિસ્ક ઔર નાફરમાની સે તુમકો મુતનફ્ફિર કર દિયા,

اُولٰٓئِكَ هُمُ الرّٰشِدُوْنَ ۟ۙ ⑦ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ
ઐસે હી લોગ રાહે રાસ્ત પર હૈં ⑦ અલ્લાહ કે ફઝ્લ

وَنِعْمَةً ؕ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌ حَكِیْمٌ ⑧ وَاِنْ طَآئِفَتٰنِ
ઔર ઈન્આમ સે, ઔર અલ્લાહ જાનનેવાલા, હિકમતવાલા હૈ ⑧ ઔર અગર મુસલમાનોં કે

مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ اقْتَتَلُوْا فَاَصْلِحُوْا بَیْنَهُمَا ۚ فَاِنْۢ
દો ગિરોહ આપસ મેં લડ જાએં તો ઉનકે દરમિયાન સુલહ કરાઓ, ફિર અગર

بَغَتْ اِحْدٰىهُمَا عَلَى الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِیْ
ઉનમેં કા એક ગિરોહ દૂસરે ગિરોહ પર ઝયાદતી કરે તો ઉસ ગિરોહ સે લડો

تَبْغِیْ حَتّٰى تَفِیْٓءَ اِلٰۤى اَمْرِ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ فَآءَتْ
જો ઝયાદતી કરતા હૈ, યહાં તક કે વો અલ્લાહ કે હુકમ કી તરફ લૌટે, ફિર અગર વો લૌટ આએ

فَاَصْلِحُوْا بَیْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوْا ؕ اِنَّ
તો ઉનકે દરમિયાન અદ્લ કે સાથ સુલહ કરાઓ ઔર ઈન્સાફ કરો, બેશક

اللّٰهَ یُحِبُّ الْمُقْسِطِیْنَ ⑨ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ اِخْوَةٌ
અલ્લાહ ઈન્સાફ કરનેવાલોં કો પસંદ કરતા હૈ ⑨ મુસલમાન સબ ભાઈ હૈં

فَاَصْلِحُوْا بَیْنَ اَخَوَیْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
પસ અપને ભાઈઓં કે દરમિયાન મિલાપ કરાઓ, ઔર અલ્લાહ સે ડરો તાકે તુમ પર

تُرْحَمُوْنَ ⑩ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا لَا یَسْخَرْ قَوْمٌ
રહમ કિયા જાએ ⑩ એ ઈમાનવાલો! ન મર્દ દૂસરે મર્દોં કા

مِّنْ قَوْمٍ عَسٰۤى اَنْ یَّكُوْنُوْا خَیْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَآءٌ
મઝાક ઉડાએં, હો સકતા હૈ કે વો ઉનસે બેહતર હોં, ઔર ન ઔરતેં

منزل ٦

مِّنۡ نِّسَآءٍ عَسٰٓى اَنۡ يَّكُنَّ خَيۡرًا مِّنۡهُنَّ ۚ
દૂસરી ઔરતોં કા મઝાક ઉડાએં, હો સકતા હૈ કે વો ઉનસે બેહતર હોં,

وَلَا تَلۡمِزُوۡۤا اَنۡفُسَكُمۡ وَلَا تَنَابَزُوۡا بِالۡاَلۡقَابِ ؕ
ઔર ન એક દૂસરે કો તા'ના દો ઔર ન એક દૂસરે કો બુરે લકબ સે પુકારો,

بِئۡسَ الِاسۡمُ الۡفُسُوۡقُ بَعۡدَ الۡاِيۡمَانِ ۚ وَمَنۡ
ઈમાન લાને કે બાદ ગુનાહ કા નામ લગના બહોત બુરી બાત હૈ, ઔર જો

لَّمۡ يَتُبۡ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوۡنَ ﴿۱۱﴾ يٰۤاَيُّهَا
બાઝ ન આએં તો વહી લોગ ઝાલિમ હૈં ⑪ એ

(۱۱)

الَّذِيۡنَ اٰمَنُوا اجۡتَنِبُوۡا كَثِيۡرًا مِّنَ الظَّنِّ ۫ اِنَّ
ઈમાનવાલો! બહોત સે ગુમાનોં સે બચો, કયૂંકે

بَعۡضَ الظَّنِّ اِثۡمٌ وَّلَا تَجَسَّسُوۡا وَلَا يَغۡتَبۡ
બાઝ ગુમાન ગુનાહ હોતે હૈં, ઔર ટોહ મેં ન લગો, ઔર તુમ મેં સે કોઈ કિસી કી

بَّعۡضُكُمۡ بَعۡضًا ؕ اَيُحِبُّ اَحَدُكُمۡ اَنۡ يَّاۡكُلَ لَحۡمَ
ગીબત ન કરે, કયા તુમ મેં સે કોઈ ઈસ બાત કો પસંદ કરેગા કે વો અપને મરે હુએ

اَخِيۡهِ مَيۡتًا فَكَرِهۡتُمُوۡهُ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
ભાઈ કા ગોશ્ત ખાએ, ઉસકો તુમ ખુદ નાગવાર સમજતે હો, ઔર અલ્લાહ સે ડરો, બેશક અલ્લાહ

تَوَّابٌ رَّحِيۡمٌ ﴿۱۲﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقۡنٰكُمۡ
માફ કરનેવાલા, રહમ કરનેવાલા હૈ ⑫ એ લોગો! હમને તુમકો એક મર્દ

مِّنۡ ذَكَرٍ وَّاُنۡثٰى وَجَعَلۡنٰكُمۡ شُعُوۡبًا وَّقَبَآئِلَ
ઔર એક ઔરત સે પેદા કિયા ઔર તુમકો કૌમોં ઔર ખાનદાનોં મેં તક્સીમ કર દિયા તાકે તુમ એક દૂસરે

لِتَعَارَفُوۡا ؕ اِنَّ اَكۡرَمَكُمۡ عِنۡدَ اللّٰهِ اَتۡقٰكُمۡ ؕ
કો પેહચાનો, બેશક અલ્લાહ કે નઝદીક તુમ મેં સબસે ઝયાદહ ઈઝ્ઝત વાલા વો હૈ જો સબસે ઝયાદહ

اِنَّ اللّٰهَ عَلِيۡمٌ خَبِيۡرٌ ﴿۱۳﴾ قَالَتِ الۡاَعۡرَابُ اٰمَنَّا ؕ
પરહેઝગાર હૈ, બેશક અલ્લાહ જાનનેવાલા, ખબર રખનેવાલા હૈ ⑬ દેહાતી કેહતે હૈં કે હમ ઈમાન લાએ,

قُلۡ لَّمۡ تُؤۡمِنُوۡا وَلٰكِنۡ قُوۡلُوۡۤا اَسۡلَمۡنَا وَلَمَّا
કેહ દીજિયે કે તુમ ઈમાન નહીં લાએ, બલ્કે યૂં કહો કે હમને ઈસ્લામ કબૂલ કિયા, ઔર અભી તક

منزل ۷

يَدْخُلِ الْاِيْمَانُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ ؕ وَاِنْ تُطِيْعُوا

ઈમાન તુમ્હારે દિલોં મેં દાખિલ નહીં હુવા, ઔર અગર તુમ અલ્લાહ

اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْـًٔا ؕ

ઔર ઉસકે રસૂલ કી ઈતાઅત કરો તો અલ્લાહ તુમ્હારે આ'માલ મેં સે કુછ કમી નહીં કરેગા,

اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ

બેશક અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, રહમ કરનેવાલા હૈ (૧૪) મો'મિન તો બસ વો હૈં જો

اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوْا وَجٰهَدُوْا

અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ પર ઈમાન લાએ ફિર ઉન્હોંને શક નહીં કિયા ઔર અપને માલ

بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ

ઔર અપની જાનોં સે અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં જિહાદ કિયા, યહી

هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ﴿١٥﴾ قُلْ اَتُعَلِّمُوْنَ اللّٰهَ بِدِيْنِكُمْ ؕ

સચ્ચે લોગ હૈં (૧૫) કેહ દીજિયે: કયા તુમ અલ્લાહ કો અપને દીન સે આગાહ કર રહે હો,

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ

હાલાંકે અલ્લાહ જાનતા હૈ જો કુછ આસમાનોં મેં હૈ ઔર જો કુછ ઝમીન મેં હૈ,

وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُّوْنَ عَلَيْكَ

ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ સે બા ખબર હૈ (૧૬) યે લોગ આપ પર એહ્‌સાન રખતે હૈં

اَنْ اَسْلَمُوْا ؕ قُلْ لَّا تَمُنُّوْا عَلَيَّ اِسْلَامَكُمْ ۚ

કે ઉન્હોંને ઈસ્લામ કબૂલ કિયા હૈ, કેહ દીજિયે કે અપને ઈસ્લામ કા એહ્‌સાન મુજ પર ન રખ્ખો,

بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰىكُمْ لِلْاِيْمَانِ

બલ્કે અલ્લાહ કા તુમ પર એહ્‌સાન હૈ કે ઉસને તુમકો ઈમાન કી હિદાયત દી,

اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ

અગર તુમ સચ્ચે હો (૧૭) બેશક અલ્લાહ આસમાનોં

غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا

ઔર ઝમીન કી છુપી બાતોં કો જાનતા હૈ, ઔર અલ્લાહ દેખતા હૈ જો કુછ તુમ

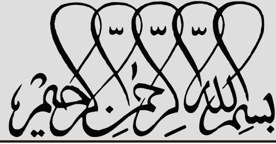
تَعْمَلُوْنَ ﴿١٨﴾ ع

કરતે હો (૧૮)

منزل ٦

સૂરએ કાફ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૩૮ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૪૫ આયતેં ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૩૪ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૫૦ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ મુર્સલાત કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૪૯૪) હુરૂફ હૈં

ઈસમેં (૩૫૮) કલિમાત હૈં

قٓ ۚ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيْدِ ۟ۚ بَلْ عَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ

કાફ , કસમ હૈ બા અઝ્મત કુર્આન કી ① બલ્કે ઉનકો તઅજ્જુબ હુવા કે ઉનકે પાસ ઉન્હીં મેં સે

مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا شَيْءٌ

એક ડરાનેવાલા આયા, પસ મુન્કિરોંને કહા કે યે તઅજ્જુબ કી

عَجِيْبٌ ۟ۚ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِكَ رَجْعٌۢ

ચીઝ હૈ ② કયા જબ હમ મર જાએંગે ઔર મિટ્ટી હો જાએંગે, યે દોબારા ઝિંદા હોના

بَعِيْدٌ ۟ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ ۚ

બહોત બઈદ હૈ ③ હમકો મા'લૂમ હૈ જિતના ઝમીન ઉનકે અંદર સે ઘટાતી હૈ,

وَعِنْدَنَا كِتٰبٌ حَفِيْظٌ ۟ بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا

ઔર હમારે પાસ કિતાબ હૈ જિસમેં સબ કુછ મહફૂઝ હૈ ④ બલ્કે ઉન્હોંને હક કો જુઠલાયા હૈ જબકે વો

جَآءَهُمْ فَهُمْ فِيْٓ اَمْرٍ مَّرِيْجٍ ۟ اَفَلَمْ يَنْظُرُوْٓا

ઉનકે પાસ આ ચુકા હૈ, પસ વો ઉલ્જન મેં પડે હુએ હૈં ⑤ ભલા કયા ઉન્હોંને અપને ઉપર

اِلَى السَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنٰهَا وَزَيَّنّٰهَا وَمَا لَهَا

આસમાન કો નહીં દેખા કે હમને ઉસે કૈસે બનાયા ઔર હમને ઉસે ખૂબસૂરતી બખ્શી હૈ ઔર ઉસમેં કિસી

مِنْ فُرُوْجٍ ۟ وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا وَاَلْقَيْنَا فِيْهَا

કિસ્મ કે રખ્ને નહીં હૈં ⑥ ઔર ઝમીન કો હમને ફૈલાયા ઔર ઉસમેં પહાડ

رَوَاسِيَ وَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍۢ بَهِيْجٍ ۟ۙ

ડાલ દિયે ઔર ઉસમેં હર કિસ્મ કી રોનક કી ચીઝ ઉગાઈ ⑦

تَبْصِرَةً وَّذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ۟ وَنَزَّلْنَا

સમજાને કો ઔર યાદ દિલાને કો, હર ઉસ બંદે કે લિયે જો રુજૂઅ કરે ⑧ ઔર હમને આસમાન સે

مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُّبٰرَكًا فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ جَنّٰتٍ وَّحَبَّ

બરકતવાલા પાની ઉતારા ફિર ઉસસે હમને બાગ ઉગાએ ઔર કાટી જાનેવાલી

الْحَصِيْدِ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ بٰسِقٰتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيْدٌ ﴿١٠﴾
ફસ્લેં ⑨ ઔર ખજૂરોં કે લમ્બે દરખ્ત જિનમેં તેહ બ તેહ ખોશે લગતે હૈં ⑩

رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ ۙ وَاَحْيَيْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا ؕ كَذٰلِكَ
બંદો કી રોઝી કે લિયે, ઔર હમને ઉસકે ઝરિયે સે મુર્દા ઝમીન કો ઝિંદા કિયા, ઈસી તરહ ઝમીન સે

الْخُرُوْجُ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّاَصْحٰبُ الرَّسِّ
નિકલના હોગા ⑪ ઉનસે પેહલે નૂહ(અ.સ.)કી કૌમ ઔર અસ્હાબુર્ રિસ્સ

وَثَمُوْدُ ﴿١٢﴾ وَعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ لُوْطٍ ﴿١٣﴾ وَّاَصْحٰبُ
ઔર ષમૂદ ⑫ ઔર આદ ઔર ફિરઔન ઔર લૂત(અ.સ.)કે ભાઈ ⑬ ઔર અય્કહ વાલે ઔર તુબ્બઅ

الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ ؕ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيْدِ ﴿١٤﴾
કી કૌમને ભી જુઠલાયા, સબને પૈગમ્બરોં કો જુઠલાયા પસ મેરા ડરાના ઉન પર વાકેઅ હો કર રહા ⑭

اَفَعَيِيْنَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ ؕ بَلْ هُمْ فِيْ لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ
કયા હમ પેહલી બાર પૈદા કરને સે આજિઝ રહે, બલ્કે યે લોગ અઝ સરે નવ પૈદા કરને કી તરફ સે

جَدِيْدٍ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ
શુબ્હે મેં હૈં ⑮ ઔર હમને ઈન્સાન કો પૈદા કિયા ઔર હમ જાનતે હૈં ઉન બાતોં કો જો ઉનકે

بِهٖ نَفْسُهٗ ۖۚ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ ﴿١٦﴾
દિલ મેં આતી હૈં, ઔર હમ રગે ગરદન સે ભી ઝયાદહ ઉસસે કરીબ હૈં ⑯

اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيٰنِ عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ
જબ દો લેનેવાલે લેતે રેહતે હૈં જો કે દાયીં ઔર બાયીં તરફ

قَعِيْدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَقِيْبٌ
બૈઠે હૈં ⑰ વો કોઈ બાત નહીં નિકાલતા મગર ઉસકે સામને એક નિગરાન તૈયાર

عَتِيْدٌ ﴿١٨﴾ وَجَآءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ
હોતા હૈ ⑱ ઔર મૌત કી બેહોશી હક કે સાથ આ પહુંચી, યે વહી

مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيْدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ ؕ ذٰلِكَ
ચીઝ હૈ જિસસે તુ ભાગતા થા ⑲ ઔર સૂર ફૂંકા જાએગા, યે ડરાને કા

يَوْمُ الْوَعِيْدِ ﴿٢٠﴾ وَجَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِقٌ
દિન હોગા ⑳ ઔર હર શખ્સ ઈસ તરહ આએગા કે ઉસકે સાથ એક હાંકનેવાલા હૈ

ع ١٥/١٥

وَّشَهِيۡدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدۡ كُنۡتَ فِىۡ غَفۡلَةٍ مِّنۡ هٰذَا فَكَشَفۡنَا

ઔર એક ગવાહી દેનેવાલા (૨૧) તુમ ઈસસે ગફલત મેં રહે પસ હમને તુમ્હારે

عَنۡكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ الۡيَوۡمَ حَدِيۡدٌ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ

ઉપર સે પર્દા હટા દિયા, પસ આજ તુમ્હારી નિગાહ તેઝ હૈ (૨૨) ઔર ઉસકે

قَرِيۡنُهٗ هٰذَا مَا لَدَىَّ عَتِيۡدٌ ﴿٢٣﴾ اَلۡقِيَا فِىۡ جَهَنَّمَ

સાથ કા ફરિશ્તા કહેગા: યે જો મેરે પાસ થા હાઝિર હૈ (૨૩) જહન્નમ મેં ડાલ દો

كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيۡدٍ ﴿٢٤﴾ مَّنَّاعٍ لِّلۡخَيۡرِ مُعۡتَدٍ مُّرِيۡبِۨ ﴿٢٥﴾

હર એક નાશુક્રે મુખાલિફ કો (૨૪) નેકી સે રોકનેવાલા, હદ સે બળ્હનેવાલા, શુબ્હા ડાલનેવાલા (૨૫)

الَّذِىۡ جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَاَلۡقِيٰهُ فِى الۡعَذَابِ

જિસને અલ્લાહ કે સાથ દૂસરે મા'બૂદ બનાએ, પસ ઉસકો ડાલ દો સખ્ત

الشَّدِيۡدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَرِيۡنُهٗ رَبَّنَا مَاۤ اَطۡغَيۡتُهٗ وَلٰكِنۡ

અઝાબ મેં (૨૬) ઉસકા સાથી શૈતાન કહેગા કે એ હમારે રબ! મેંને ઈસે સરકશ નહીં બનાયા, બલ્કે

كَانَ فِىۡ ضَلٰلٍۢ بَعِيۡدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخۡتَصِمُوۡا لَدَىَّ

વો ખુદ રાહ ભૂલા હુવા, દૂર પડા થા (૨૭) ઈર્શાદ હોગા: મેરે સામને જઘડા ન કરો,

وَقَدۡ قَدَّمۡتُ اِلَيۡكُمۡ بِالۡوَعِيۡدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدَّلُ الۡقَوۡلُ

ઔર મેંને પેહલે હી તુમકો અઝાબ સે ડરા દિયા થા (૨૮) મેરે યહાં બાત

لَدَىَّ وَمَاۤ اَنَا بِظَلَّامٍ لِّلۡعَبِيۡدِ ﴿٢٩﴾ يَوۡمَ نَقُوۡلُ لِجَهَنَّمَ

બદલી નહીં જાતી ઔર મેં બંદોં પર ઝુલ્મ કરનેવાલા નહીં હું (૨૯) જિસ દિન હમ જહન્નમ સે કહેંગે:

هَلِ امۡتَلَاۡتِ وَتَقُوۡلُ هَلۡ مِنۡ مَّزِيۡدٍ ﴿٣٠﴾ وَاُزۡلِفَتِ

કયા તુ ભર ગઈ, ઔર વો કહેગી કે કુછ ઔર ભી હૈ (૩૦) ઔર જન્નત

الۡجَنَّةُ لِلۡمُتَّقِيۡنَ غَيۡرَ بَعِيۡدٍ ﴿٣١﴾ هٰذَا مَا تُوۡعَدُوۡنَ

ડરનેવાલોં કે કરીબ લાઈ જાએગી, કુછ દૂર ન રહેગી (૩૧) યે હૈ વો ચીઝ જિસકા તુમસે વા'દા કિયા જાતા થા,

لِكُلِّ اَوَّابٍ حَفِيۡظٍ ﴿٣٢﴾ مَنۡ خَشِىَ الرَّحۡمٰنَ بِالۡغَيۡبِ

હર રુજૂઅ કરનેવાલે ઔર યાદ રખનેવાલે કે લિયે (૩૨) જો શખ્સ રહમાન સે ડરા બિન દેખે

وَجَآءَ بِقَلۡبٍ مُّنِيۡبِۨ ﴿٣٣﴾ ادۡخُلُوۡهَا بِسَلٰمٍ ؕ ذٰلِكَ يَوۡمُ

ઔર રુજૂઅ હોનેવાલા દિલ લે કર આયા (૩૩) દાખિલ હો જાઓ ઉસમેં સલામતી કે સાથ, યે દિન હમેશા

منزل ٧

ع ٢

الْخُلُوْدِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ فِيْهَا وَلَدَيْنَا مَزِيْدٌ ﴿٣٥﴾

રહેગા (૩૪) વહાં ઉનકે લિયે વો સબ હોગા જો વો ચાહેં, ઔર હમારે પાસ મઝીદ હૈ (૩૫)

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ

ઔર હમ ઉનસે પેહલે કિતની હી કૌમોં કો હલાક કર ચુકે હૈં, વો કુવ્વત મેં ઉનસે

بَطْشًا فَنَقَّبُوْا فِي الْبِلَادِ ؕ هَلْ مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿٣٦﴾ اِنَّ

ઝયાદહ થીં, પસ ઉન્હોંને મુલ્કોં કો છાન મારા કે હે કોઈ પનાહ કી જગહ (૩૬) બેશક

فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهٗ قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى

ઈસમેં યાદ દિહાની હૈ ઉસ શખ્સ કે લિયે જિસકે પાસ દિલ હો યા વો

السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيْدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ

કાન લગાએ મુતવજ્જેહ હો કર (૩૭) ઔર હમને આસમાનોં ઔર ઝમીન કો

وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ۖۗ وَّمَا مَسَّنَا

ઔર જો કુછ ઉનકે દરમિયાન હૈ છે દિન મેં બનાયા ઔર હમકો કુછ તકાન

مِنْ لُّغُوْبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ

નહીં હુઈ (૩૮) પસ જો કુછ વો કેહતે હૈં ઉસ પર સબ્ર કીજિયે ઔર અપને રબ કી તસ્બીહ કીજિયે

رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوْبِ ﴿٣٩﴾ ۚ

હમ્દ કે સાથ સૂરજ નિકલને સે પેહલે ઔર ડૂબને સે પેહલે (૩૯)

وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُوْدِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ

ઔર રાત કે હિસ્સોં મેં ભી ઉસકી તસ્બીહ કીજિયે, ઔર સજ્દોં કે બાદ ભી (૪૦) ઔર ઝરા તવજ્જુહ સે

يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيْبٍ ﴿٤١﴾ ۙ يَّوْمَ يَسْمَعُوْنَ

સુનિયે જિસ દિન એક પુકારનેવાલા એક કરીબી જગહ સે પુકારેગા (૪૧) ઉસ દિન ઉસ ભયાનક આવાઝ કો

الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوْجِ ﴿٤٢﴾ اِنَّا نَحْنُ

બરાબર સુન લેંગે, યે દિન હોગા મુર્દોં કે ઝિંદા હો કર નિકલ પડને કા (૪૨) બેશક હમ હી

نُحْيٖ وَنُمِيْتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيْرُ ﴿٤٣﴾ ۙ يَوْمَ تَشَقَّقُ

જિલાતે હૈં ઔર હમ હી મારતે હૈં ઔર હમારી હી તરફ સે લૌટના હૈ (૪૩) જિસ દિન ઝમીન ઉન પર સે

الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ؕ ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيْرٌ ﴿٤٤﴾

ખુલ જાએગી, વો સબ દોડતે હોંગે, યે ઈકઠ્ઠા કરના હમારે લિયે આસાન હૈ (૪૪)

نَحۡنُ اَعۡلَمُ بِمَا يَقُوۡلُوۡنَ وَمَاۤ اَنۡتَ عَلَيۡهِمۡ بِجَبَّارٍ
હમ જાનતે હૈં જો કુછ યે લોગ કેહ રહે હૈં, ઔર આપ ઉન પર જબ્ર કરનેવાલે નહીં હો,

فَذَكِّرۡ بِالۡقُرۡاٰنِ مَنۡ يَّخَافُ وَعِيۡدِ ﴿٤٥﴾
પસ આપ કુર્આન કે ઝરિયે ઉસ શખ્સ કો નસીહત કીજિયે જો મેરે ડરાને સે ડરે (૪૫)

સૂરએ ઝારિયાત મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૬૦ આયતેં ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૬૭ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૫૧ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ અહ્કાફ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૨૩૯) હુરૂફ હૈં	بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ	ઈસમેં (૩૬૦) કલિમાત હૈં

وَالذّٰرِيٰتِ ذَرۡوًا ﴿١﴾ فَالۡحٰمِلٰتِ وِقۡرًا ﴿٢﴾ فَالۡجٰرِيٰتِ
કસમ હૈ ઉન હવાઓં કી જો ગર્દ ઉડાને વાલી હૈં (૧) ફિર વો ઉઠા લેતી હૈ બોજ (૨) ફિર વો ચલને લગતી હૈં

يُسۡرًا ﴿٣﴾ فَالۡمُقَسِّمٰتِ اَمۡرًا ﴿٤﴾ اِنَّمَا تُوۡعَدُوۡنَ
આહિસ્તા (૩) ફિર અલગ અલગ કરતી હૈં મા'મલા (૪) બેશક તુમસે જો વા'દા કિયા જા રહા હૈ

لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَّاِنَّ الدِّيۡنَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾ وَالسَّمَآءِ ذَاتِ
વો સચ હૈ (૫) ઔર બેશક ઈન્સાફ હોના ઝરૂર હૈ (૬) કસમ હૈ જાલ દાર

الۡحُبُكِ ﴿٧﴾ اِنَّكُمۡ لَفِىۡ قَوۡلٍ مُّخۡتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُّؤۡفَكُ عَنۡهُ
આસમાન કી (૭) બેશક તુમ એક ઈખ્તિલાફ મેં પડે હુએ હો (૮) ઉસસે વહી ફિરતા હૈ

مَنۡ اُفِكَ ﴿٩﴾ قُتِلَ الۡخَرّٰصُوۡنَ ﴿١٠﴾ الَّذِيۡنَ هُمۡ فِىۡ
જો ફૈરા ગયા (૯) મારે ગયે અટ્કલ સે બાતેં કરનેવાલે (૧૦) જો ગફલત મેં

غَمۡرَةٍ سَاهُوۡنَ ﴿١١﴾ يَسۡـَٔلُوۡنَ اَيَّانَ يَوۡمُ الدِّيۡنِ ﴿١٢﴾
ભૂલે હુએ હૈં (૧૧) વો પૂછતે હૈં કે કબ હૈ બદલે કા દિન? (૧૨)

يَوۡمَ هُمۡ عَلَى النَّارِ يُفۡتَنُوۡنَ ﴿١٣﴾ ذُوۡقُوۡا فِتۡنَتَكُمۡ
જિસ દિન વો આગ પર રખ્ખે જાએંગે (૧૩) ચખ્ખો મઝા અપની શરારત કા,

هٰذَا الَّذِىۡ كُنۡتُمۡ بِهٖ تَسۡتَعۡجِلُوۡنَ ﴿١٤﴾ اِنَّ الۡمُتَّقِيۡنَ فِىۡ
યે હૈ વો ચીઝ જિસકી તુમ જલ્દી કર રહે થે (૧૪) બેશક ડરનેવાલે લોગ બાગોં

جَنّٰتٍ وَّعُيُوۡنٍ ﴿١٥﴾ اٰخِذِيۡنَ مَاۤ اٰتٰهُمۡ رَبُّهُمۡ ؕ اِنَّهُمۡ
ઔર ચશ્મોં મેં હોંગે (૧૫) લે રહે હોંગે જો કુછ ઉનકે રબને ઉનકો દિયા, યકીનન્ વો

كَانُوْا قَبْلَ ذٰلِكَ مُحْسِنِيْنَ ﴿١٦﴾ كَانُوْا قَلِيْلًا مِّنَ الَّيْلِ

ઈસસે પેહલે નેકી કરનેવાલે થે ﴿١٦﴾ વો રાતોં કો કમ

مَا يَهْجَعُوْنَ ﴿١٧﴾ وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ﴿١٨﴾ وَفِيْٓ

સોતે થે ﴿١٧﴾ ઔર સહર કે વકતોં મેં વો માફી માંગતે થે ﴿١٨﴾ ઔર ઉનકે

اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ وَالْمَحْرُوْمِ ﴿١٩﴾ وَفِي الْاَرْضِ اٰيٰتٌ

માલ મેં સાઈલ ઔર મહરૂમ કા હિસ્સા થા ﴿١٩﴾ ઔર ઝમીન મેં નિશાનિયાં હૈં યકીન કરને

لِّلْمُوْقِنِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَفِيْٓ اَنْفُسِكُمْ ؕ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ﴿٢١﴾ وَفِي

વાલોં કે લિયે ﴿٢٠﴾ ઔર ખુદ તુમ્હારે અંદર ભી, કયા તુમ દેખતે નહીં ﴿٢١﴾ ઔર આસમાન મેં

السَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوْعَدُوْنَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَآءِ

તુમ્હારી રોઝી હૈ ઔર વો ચીઝ ભી જિસકા તુમસે વા'દા કિયા જા રહા હૈ ﴿٢٢﴾ પસ આસમાન ઔર ઝમીન કે

وَالْاَرْضِ اِنَّهٗ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَآ اَنَّكُمْ تَنْطِقُوْنَ ﴿٢٣﴾ هَلْ

રબ કી કસમ! વો યકીની હૈ જૈસાકે તુમ બોલતે હો ﴿٢٣﴾ કયા આપકો

اَتٰىكَ حَدِيْثُ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ الْمُكْرَمِيْنَ ﴿٢٤﴾ اِذْ دَخَلُوْا

ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)કે મુઅઝ્ઝઝ મેહમાનોં કી બાત પહોંચી ﴿٢٤﴾ જબ વો ઉસકે પાસ

عَلَيْهِ فَقَالُوْا سَلٰمًا ؕ قَالَ سَلٰمٌ ۚ قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ﴿٢٥﴾

આએ ફિર ઉસકો સલામ કિયા, ઉસને કહા: તુમ લોગોં કો ભી સલામ હૈ, કુછ અજનબી લોગ હૈં ﴿٢٥﴾

فَرَاغَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِيْنٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهٗٓ اِلَيْهِمْ

ફિર વો અપને ઘર કી તરફ ચલે ઔર એક બછડા ભુના હુવા લે આએ ﴿٢٦﴾ ફિર ઉસકો ઉનકે પાસ રખ્ખા,

قَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ﴿٢٧﴾ فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيْفَةً ؕ قَالُوْا

ઉસને કહા: આપ લોગ ખાતે કયૂં નહીં? ﴿٢٧﴾ ફિર વો દિલ મેં ઉનસે ડરે, ઉન્હોંને કહા:

لَا تَخَفْ ؕ وَبَشَّرُوْهُ بِغُلٰمٍ عَلِيْمٍ ﴿٢٨﴾ فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهٗ

ડરિયે મત, ઔર ઉનકો સમજદાર લડકે કી બશારત દી ﴿٢٨﴾ ફિર ઉસકી બીવી

فِيْ صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوْزٌ عَقِيْمٌ ﴿٢٩﴾

બોલતી હુઈ આઈ ફિર માથે પર હાથ મારા ઔર કેહને લગી કે બૂળ્હી, બાંજ ﴿٢٩﴾

قَالُوْا كَذٰلِكِ ۙ قَالَ رَبُّكِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿٣٠﴾

ઉન્હોંને કહા કે ઐસા હી ફરમાયા હૈ તુમ્હારે રબ ને, બેશક વો હિકમતવાલા, જાનનેવાલા હૈ ﴿٣٠﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۳۱﴾ قَالُوْٓا اِنَّآ

ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)ને કહા કે એ ફરિશ્તો! તુમકો કયા કામ દર્પેશ હૈ?(૩૧) ઉન્હોંને કહા કે હમ

اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ﴿۳۲﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً

એક મુજ્રિમ કૌમ(કૌમે લૂત)કી તરફ ભેજે યે હૈં (૩૨) કે ઉન પર પકી હુઈ મિટ્ટી કે પથ્થર

مِّنْ طِيْنٍ ﴿۳۳﴾ مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِيْنَ ﴿۳۴﴾

બરસાએં(૩૩) જો નિશાન લગાએ હુએ હૈં આપકે રબ કે પાસ ઉન લોગોં કે લિયે જો હદ સે ગુઝરનેવાલે હૈં(૩૪) ફિર

فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيْهَا مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۳۵﴾ فَمَا

વહાં જિતને ઈમાનવાલે થે ઉનકો હમને નિકાલ દિયા(૩૫) પસ વહાં

وَجَدْنَا فِيْهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۳۶﴾ وَتَرَكْنَا

હમને એક ઘર કે સિવા કોઈ મુસ્લિમ ઘર ન પાયા(૩૬) ઔર હમને ઉસમેં

فِيْهَآ اٰيَةً لِّلَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿۳۷﴾

એક નિશાની છોડી ઉન લોગોં કે લિયે જો દર્દનાક અઝાબ સે ડરતે હૈં(૩૭)

وَفِيْ مُوْسٰٓى اِذْ اَرْسَلْنٰهُ اِلٰى فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ

ઔર મૂસા(અ.સ.)મેં ભી નિશાની હૈ જબકે હમને ઉસકો ફિરઔન કે પાસ એક ખુલી દલીલ

مُّبِيْنٍ ﴿۳۸﴾ فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهٖ وَقَالَ سٰحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ ﴿۳۹﴾

કે સાથ ભેજા(૩૮) તો વો અપની કુવ્વત કે સાથ ફિર ગયા ઔર કહા કે યે જાદૂગર હૈ યા મજ્નૂન હૈ(૩૯)

فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيْمٌ ﴿۴۰﴾

પસ હમને ઉસકો ઔર ઉસકી ફોજ કો પકડા ફિર ઉનકો સમન્દર મેં ફેંક દિયા ઔર વો કાબિલે મલામત થા(૪૦)

وَفِيْ عَادٍ اِذْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيْحَ الْعَقِيْمَ ﴿۴۱﴾ مَا تَذَرُ

ઔર આદ મેં ભી નિશાની હૈ જબકે હમને ઉન પર એક બે નફા હવા ભેજ દી(૪૧) વો જિસ ચીઝ પર

مِنْ شَيْءٍ اَتَتْ عَلَيْهِ اِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيْمِ ﴿۴۲﴾ وَفِيْ

સે ભી ગુઝરી ઉસકો રેઝહ રેઝહ કરકે છોડ દિયા(૪૨) ઔર ષમૂદ મેં ભી નિશાની હૈ

ثَمُوْدَ اِذْ قِيْلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوْا حَتّٰى حِيْنٍ ﴿۴۳﴾ فَعَتَوْا

જબકે ઉનસે કહા ગયા કે થોડી મુદ્દત તક કે લિયે ફાયદા ઉઠા લો(૪૩) પસ ઉન્હોંને અપને રબ કે

عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ﴿۴۴﴾

હુકમ સે સર્કશી કી, પસ ઉનકો કડકને પકડ લિયા ઔર વો દેખ રહે થે(૪૪)

فَمَا اسْتَطَاعُوْا مِنْ قِيَامٍ وَّمَا كَانُوْا مُنْتَصِرِيْنَ ﴿٤٥﴾

ફિર વો ન ઉઠ સકે ઔર ન અપના બચાવ કર સકે(૪૫)

وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿٤٦﴾

ઔર નૂહ(અ.સ.)કી કૌમ કો ભી ઈસસે પેહલે, બેશ વો નાફરમાન લોગ થે(૪૬)

وَالسَّمَآءَ بَنَيْنٰهَا بِاَيْىدٍ وَّاِنَّا لَمُوْسِعُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَالْاَرْضَ

ઔર હમને આસમાન કો અપની કુદરત સે બનાયા ઔર હમ કુશાદહ કરનેવાલે હૈં(૪૭)ઔર ઝમીન કો

فَرَشْنٰهَا فَنِعْمَ الْمٰهِدُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ

હમને બિછાયા, પસ કયા હી ખૂબ બિછાનેવાલે હૈં(૪૮)ઔર હમને હર ચીઝ કો

خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّوْا اِلَى

જોડા જોડા બનાયા હૈ, તાકે તુમ ધ્યાન કરો(૪૯)પસ દોડો અલ્લાહ કી

اللّٰهِ ؕ اِنِّيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوْا مَعَ

તરફ, મેં ઉસકી તરફ સે એક ખુલા ડરાનેવાલા હું(૫૦)ઔર અલ્લાહ કે સાથ

اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ؕ اِنِّيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٥١﴾ كَذٰلِكَ

કોઈ ઔર મા'બૂદ ન બનાઓ, મેં ઉસકી તરફ સે તુમ્હારે લિયે ખુલા ડરાનેવાલા હું(૫૧)ઈસી તરહ

مَآ اَتَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا قَالُوْا سَاحِرٌ

ઉનકે અગલોં કે પાસ કોઈ પૈગમ્બર ઐસા નહીં આયા જિસકો ઉન્હોંને જાદૂગર યા મજ્નૂન

اَوْ مَجْنُوْنٌ ﴿٥٢﴾ اَتَوَاصَوْا بِهٖ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ﴿٥٣﴾

ન કહા હો(૫૨) કયા યે એક દૂસરે કો ઈસકી વસિય્યત કરતે ચલે આ રહે હૈં, બલ્કે યે સરકશ લોગ હૈં(૫૩)

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَآ اَنْتَ بِمَلُوْمٍ ﴿٥٤﴾ وَّذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى

પસ આપ ઉનસે એઅ્રાઝ કીજિયે, આપ પર કુછ ઈલ્ઝામ નહીં(૫૪)ઔર સમજાતે રહિયે, કયૂંકે સમજાના

تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٥﴾ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا

ઈમાનવાલોં કો નફા દેતા હૈ(૫૫)ઔર મેંને જિન ઔર ઈન્સાન કો સિર્ફ ઈસ લિયે પૈદા કિયા હૈ

لِيَعْبُدُوْنِ ﴿٥٦﴾ مَآ اُرِيْدُ مِنْهُمْ مِّنْ رِّزْقٍ وَّمَآ اُرِيْدُ اَنْ

કે વો મેરી હી ઈબાદત કરેં(૫૬) મેં ઉનસે રિઝ્ક નહીં ચાહતા ઔર ન યે ચાહતા હું

يُّطْعِمُوْنِ ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِيْنُ ﴿٥٨﴾

કે વો મુજકો ખિલાએં(૫૭)બેશક અલ્લાહ હી રોઝી દેનેવાલા, બડી કુવ્વતવાલા, ઝબરદસ્ત હૈ(૫૮)

ع ٢

منزل ۷

فَاِنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذَنُوْبًا مِّثْلَ ذَنُوْبِ اَصْحٰبِهِمْ
પસ જિન લોગોંને ઝુલ્મ કિયા ઉનકા ડોલ ભર ચુકા હે જૈસે ઉનકે સાથિયોં કે ડોલ ભરે થે,

فَلَا يَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿٥٩﴾ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ
પસ વો મુજસે જલ્દી ન કરેં(૫૯) પસ મુન્કિરોં કે લિયે ખરાબી હે ઉનકે

يَّوْمِهِمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ﴿٦٠﴾
ઉસ દિન સે જિસકા ઉનસે વા'દા કિયા જા રહા હે(૬૦)

સૂરએ તૂર મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૪૯ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૭૬ નંબર પર હે, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે પર નંબર પર હે ઔર સૂરએ ફ઼ાતિર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હે.

ઈસમેં (૧૫૦૦) હુરૂફ઼ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૩૧૨) કલિમાત હૈં

وَالطُّوْرِ ﴿١﴾ وَكِتٰبٍ مَّسْطُوْرٍ ﴿٢﴾ فِيْ رَقٍّ مَّنْشُوْرٍ ﴿٣﴾
કસમ હે તૂર કી(૧) ઔર લિખી હુઈ કિતાબ કી(૨) ખુલે હુએ વરક મેં(૩)

وَّالْبَيْتِ الْمَعْمُوْرِ ﴿٤﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوْعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ
ઔર આબાદ ઘર કી(૪) ઔર ઉંચી છત કી(૫) ઔર ઉબલતે હુએ

الْمَسْجُوْرِ ﴿٦﴾ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَّا لَهٗ
સમન્દર કી(૬) બેશક આપકે રબ કા અઝાબ વાકેઅ હો કર રહેગા(૭) ઉસકો કોઈ

مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَّوْمَ تَمُوْرُ السَّمَآءُ مَوْرًا ﴿٩﴾ وَّتَسِيْرُ
ટાલનેવાલા નહીં(૮) જિસ દિન આસમાન દગમગાએગા(૯) ઔર પહાડ

الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١١﴾
ચલને લગેંગે(૧૦) પસ ખરાબી હે ઉસ દિન જુઠલાનેવાલોં કે લિયે(૧૧)

الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ خَوْضٍ يَّلْعَبُوْنَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يُدَعُّوْنَ
જો બાતેં બનાતે હૈં ખેલતે હુએ(૧૨) જિસ દિન વો જહન્નમ કી

اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾ هٰذِهِ النَّارُ الَّتِيْ كُنْتُمْ
આગ કી તરફ઼ ધકેલે જાએંગે(૧૩) યે હે વો આગ જિસકો તુમ

بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ﴿١٤﴾ اَفَسِحْرٌ هٰذَآ اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُوْنَ ﴿١٥﴾
જુઠલાતે થે(૧૪) કયા યે જાદૂ હે યા તુમકો નઝર નહીં આતા(૧૫)

اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوْٓا اَوْ لَا تَصْبِرُوْا ۚ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ ؕ
ઉસમેં દાખિલ હો જાઓ, ફિર તુમ સબ્ર કરો યા સબ્ર ન કરો તુમ્હારે લિયે બરાબર હૈ,

اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ
તુમ વહી બદલા પા રહે હો જો તુમ કરતે થે (૧૬) બેશક મુત્તકી લોગ બાગોં

جَنّٰتٍ وَّنَعِيْمٍ ﴿١٧﴾ فٰكِهِيْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمْ رَبُّهُمْ ۚ وَوَقٰىهُمْ
ઔર નેઅમતોં મેં હોંગે (૧૭) વો ખુશદિલ હોંગે ઉન ચીઝોં સે જો ઉનકે રબને ઉન્હેં દી હોંગી, ઔર ઉનકે

رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿١٨﴾ كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓـًٔا بِمَا
રબને ઉનકો દોઝખ કે અઝાબ સે બચા લિયા (૧૮) ખાઓ ઔર પિયો મઝે કે સાથ અપને

كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِـِٕيْنَ عَلٰى سُرُرٍ مَّصْفُوْفَةٍ ۚ
આ'માલ કે બદલે મેં (૧૯) તકિયા લગાએ હુએ સફ બ સફ તખ્તોં કે ઉપર, ઔર હમ

وَزَوَّجْنٰهُمْ بِحُوْرٍ عِيْنٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَاتَّبَعَتْهُمْ
બડી બડી આંખોંવાલી હૂરેં ઉનસે બયાહ દેંગે (૨૦) ઔર જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર ઉનકી અવલાદ ભી

ذُرِّيَّتُهُمْ بِاِيْمَانٍ اَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَآ اَلَتْنٰهُمْ
ઉનકી રાહ પર ઈમાન કે સાથ ચલી, ઉનકે સાથ હમ ઉનકી અવલાદ કો ભી જમા કર દેંગે ઔર ઉનકે

مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ ؕ كُلُّ امْرِئٍۢ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ ﴿٢١﴾
અમલ મેં સે કોઈ ચીઝ કમ નહીં કરેંગે, હર આમદી અપની કમાઈ મેં ફંસા હુવા હૈ (૨૧)

وَاَمْدَدْنٰهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَّلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿٢٢﴾ يَتَنَازَعُوْنَ
ઔર હમ ઉનકી પસંદ કે મેવે ઔર ગોશ્ત ઉનકો બરાબર દેતે રહેંગે (૨૨) ઉનકે દરમિયાન

فِيْهَا كَاْسًا لَّا لَغْوٌ فِيْهَا وَلَا تَاْثِيْمٌ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوْفُ
શરાબ કે પ્યાલોં કે તબાદલે હો રહે હોંગે, જો લગવિયત ઔર ગુનાહ સે પાક હોગી (૨૩) ઔર ઉનકી ખિદમત

عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُوْنٌ ﴿٢٤﴾ وَاَقْبَلَ
મેં લડકે દોડતે ફિર રહે હોંગે, ગોયા કે વો હિફાઝત સે રખ્ખે હુએ મોતી હૈં (૨૪) ઔર વો એક દૂસરે

بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿٢٥﴾ قَالُوْٓا اِنَّا كُنَّا
કી તરફ મુતવજ્જેહ હો કર બાત કરેંગે (૨૫) વો કહેંગે: હમ ઈસસે પેહલે

قَبْلُ فِيْٓ اَهْلِنَا مُشْفِقِيْنَ ﴿٢٦﴾ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا
અપને ઘરવાલોં મેં ડરતે રેહતે થે (૨૬) પસ અલ્લાહને હમ પર ફઝલ ફરમાયા

وَوَقٰىنَا عَذَابَ السَّمُوْمِ ﴿۲۷﴾ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوْهُ ؕ
ઔર હમકો સખ્ત ગરમી કે અઝાબ સે બચા લિયા (૨૭) હમ ઈસસે પેહલે ઉસી કો પુકારતે થે,

اِنَّهٗ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيْمُ ﴿۲۸﴾ ع فَذَكِّرْ فَمَآ اَنْتَ بِنِعْمَتِ
બેશક વો નેક સુલૂકવાલા, મહેરબાન હૈ (૨૮) પસ આપ નસીહત કરતે રહિયે, અપને રબ કે

رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَّلَا مَجْنُوْنٍ ﴿۲۹﴾ ؕ اَمْ يَقُوْلُوْنَ شَاعِرٌ
ફઝલ સે આપ ન કાહિન હો ઔર ન મજ્નૂન (૨૯) કયા વો કેહતે હૈં કે યે એક શાઅિર હૈ,

نَّتَرَبَّصُ بِهٖ رَيْبَ الْمَنُوْنِ ﴿۳۰﴾ قُلْ تَرَبَّصُوْا فَاِنِّيْ
હમ ઉસ પર હાદિષએ મૌત કે મુન્તઝિર હૈં (૩૦) કેહ દીજિયે કે ઈન્તિઝાર કરો, મૈં ભી

مَعَكُمْ مِّنَ الْمُتَرَبِّصِيْنَ ﴿۳۱﴾ ؕ اَمْ تَاْمُرُهُمْ اَحْلَامُهُمْ
તુમ્હારે સાથ ઈન્તિઝાર કરનેવાલોં મેં સે હું (૩૧) કયા ઉનકી અક્લેં ઉનકો યહી

بِهٰذَآ اَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ﴿۳۲﴾ ج اَمْ يَقُوْلُوْنَ تَقَوَّلَهٗ ۚ
સિખાતી હૈં યા યે સરકશ લોગ હૈં (૩૨) કયા વો કેહતે હૈં કે યે કુર્આન ખુદ બના લાયા હૈ,

بَلْ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۳۳﴾ ج فَلْيَاْتُوْا بِحَدِيْثٍ مِّثْلِهٖٓ اِنْ كَانُوْا
બલ્કે વો ઈમાન નહીં લાના ચાહતે (૩૩) પસ વો ઉસકે માનિન્દ કોઈ કલામ લે કર આએં અગર વો

صٰدِقِيْنَ ﴿۳۴﴾ ؕ اَمْ خُلِقُوْا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخٰلِقُوْنَ ﴿۳۵﴾ ؕ
સચ્ચે હૈં (૩૪) કયા વો કિસી ખાલિક કે બગૈર પૈદા હો ગયે યા વો ખુદ હી ખાલિક હૈં (૩૫)

اَمْ خَلَقُوا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ بَلْ لَّا يُوْقِنُوْنَ ﴿۳۶﴾ ؕ
કયા ઝમીન વ આસમાન કો ઉન્હોંને પૈદા કિયા હૈ, બલ્કે વો યકીન નહીં રખતે (૩૬)

اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُوْنَ ﴿۳۷﴾ ؕ
કયા ઉનકે પાસ આપકે રબ કે ખઝાને હૈં યા વો દારોગા હૈં (૩૭)

اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَّسْتَمِعُوْنَ فِيْهِ ۚ فَلْيَاْتِ مُسْتَمِعُهُمْ
કયા ઉનકે પાસ કોઈ સીઢી હૈ જિસ પર વો બાતેં સુન લિયા કરતે હૈં, તો ઉનકા સુનનેવાલા કોઈ

بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۳۸﴾ ؕ اَمْ لَهُ الْبَنٰتُ وَلَكُمُ الْبَنُوْنَ ﴿۳۹﴾ ؕ
ખુલી દલીલ લે આએ (૩૮) કયા અલ્લાહ કે લિયે બેટિયાં હૈં ઔર તુમ્હારે લિયે બેટે (૩૯)

اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ ﴿۴۰﴾ ؕ اَمْ
કયા આપ ઉનસે મુઆવઝા માંગતે હો કે વો તાવાન કે બોજ સે દબે જા રહે હૈં (૪૰) કયા

عِنۡدَهُمُ الۡغَيۡبُ فَهُمۡ يَكۡتُبُوۡنَ ﴿٤١﴾ اَمۡ يُرِيۡدُوۡنَ
ઉનકે પાસ ગૈબ હૈ કે વો લિખ લેતે હૈં (૪૧) કયા વો કોઈ તદબીર

كَيۡدًا ؕ فَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا هُمُ الۡمَكِيۡدُوۡنَ ﴿٤٢﴾ اَمۡ لَهُمۡ
કરના ચાહતે હૈં, પસ ઈન્કાર કરનેવાલે ખુદ હી ઉસ તદબીર મેં ગિરફતાર હોંગે (૪૨) કયા અલ્લાહ કે સિવા

اِلٰهٌ غَيۡرُ اللّٰهِ ؕ سُبۡحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشۡرِكُوۡنَ ﴿٤٣﴾ وَاِنۡ
ઉનકા ઔર કોઈ માબૂદ હૈ, અલ્લાહ પાક હૈ ઉનકે શરીક બનાને સે (૪૩) ઔર અગર વો

يَّرَوۡا كِسۡفًا مِّنَ السَّمَآءِ سَاقِطًا يَّقُوۡلُوۡا سَحَابٌ
આસમાન સે કોઈ ટુકડા ગિરતા હુવા દેખેં તો વો કહેંગે કે યે તેહ બ તેહ

مَّرۡكُوۡمٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرۡهُمۡ حَتّٰى يُلٰقُوۡا يَوۡمَهُمُ الَّذِىۡ فِيۡهِ
બાદલ હૈ (૪૪) પસ ઉનકો છોડ દીજિયે યહાં તક કે વો અપને ઉસ દિન સે દોચાર હોં જિસમેં ઉનકે હોશ

يُصۡعَقُوۡنَ ﴿٤٥﴾ يَوۡمَ لَا يُغۡنِىۡ عَنۡهُمۡ كَيۡدُهُمۡ شَيۡـًٔا
જાતે રહેંગે (૪૫) જિસ દિન ઉનકી તદ્બીરેં ઉનકે કુછ કામ ન આએંગી

وَّلَا هُمۡ يُنۡصَرُوۡنَ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّ لِلَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا عَذَابًا
ઔર ન ઉનકો કોઈ મદદ મિલેગી (૪૬) ઔર ઉન ઝાલિમોં કે લિયે ઈસકે સિવા ભી અઝાબ હૈ,

دُوۡنَ ذٰلِكَ وَلٰـكِنَّ اَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُوۡنَ ﴿٤٧﴾ وَاصۡبِرۡ
લેકિન ઉનમેં સે અક્સર નહીં જાનતે (૪૭) ઔર આપ સબ્ર કે સાથ અપને રબ કે ફૈસલે કા ઈન્તિઝાર કીજિયે,

لِحُكۡمِ رَبِّكَ فَاِنَّكَ بِاَعۡيُنِنَا وَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ حِيۡنَ
બેશક આપ હમારી નિગાહ મેં હો, ઔર અપને રબ કી તસ્બીહ કીજિયે ઉસકી હમ્દ કે સાથ જિસ વકત

تَقُوۡمُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ الَّيۡلِ فَسَبِّحۡهُ وَاِدۡبَارَ النُّجُوۡمِ ﴿٤٩﴾
આપ ઉઠતે હો (૪૮) ઔર રાત કો ભી ઉસકી તસ્બીહ કીજિયે ઔર સિતારોં કે પીછે હટને કે વકત ભી (૪૯)

સૂરએ નજ્મ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૩૨ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૬૨ આયતેં ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૨૩ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૫૩ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ઈખ્લાસ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૪૦૫) હુરૂફ હૈં	بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ	ઈસમેં (૩૬૦) કલિમાત હૈં

وَالنَّجۡمِ اِذَا هَوٰى ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمۡ وَمَا غَوٰى ﴿٢﴾
કસમ હૈ સિતારે કી જબ વો ગુરૂબ હો (૧) તુમ્હારા સાથી ન ભટકા હૈ ઔર ન ગુમરાહ હુવા હૈ (૨)

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوٰى ۝٣ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُّوْحٰى ۝٤
ઔર વો અપને જી સે નહીં બોલતા (૩) યે એક વહી હૈ જો ઉસ પર ભેજી જાતી હૈ (૪)

عَلَّمَهٗ شَدِيْدُ الْقُوٰى ۝٥ ذُوْ مِرَّةٍ ؕ فَاسْتَوٰى ۝٦ وَهُوَ
ઉસકો ઝબરદસ્ત કુવ્વતવાલે ને તા'લીમ દી હૈ (૫) આકિલ વ દાના ને, ફિર વો નુમૂદાર હુવા (૬) ઔર વો

بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰى ۝٧ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰى ۝٨ فَكَانَ قَابَ
આસમાન કે ઉંચે કિનારે પર થા (૭) ફિર વો નઝદીક હુવા પસ વો ઉતર આયા (૮) ફિર દો કમાનોં કે બરાબર

قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰى ۝٩ فَاَوْحٰٓى اِلٰى عَبْدِهٖ مَآ اَوْحٰى ۝١٠ مَا
યા ઉસસે ભી કમ ફાસલા રેહ ગયા (૯) ફિર અલ્લાહને વહી કી અપને બંદે કી તરફ જો વહી કી (૧૦) જૂઠ નહીં

كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰى ۝١١ اَفَتُمٰرُوْنَهٗ عَلٰى مَا يَرٰى ۝١٢
કહા રસૂલ કે દિલને જો ઉસને દેખા (૧૧) અબ કયા તુમ ઉસ ચીઝ પર ઉસસે જઘડતે હો જો ઉસને દેખા હૈ (૧૨)

وَلَقَدْ رَاٰهُ نَزْلَةً اُخْرٰى ۝١٣ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ۝١٤
ઔર ઉસને એક બાર ઔર ભી (૧૩) ઉસકો સિદ્‌રતુલ્ મુન્તહા કે પાસ ઉતરતે દેખા હૈ (૧૪)

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰى ۝١٥ اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى ۝١٦
ઉસકે પાસ હી બેહિશ્ત હૈ, આરામ સે રેહને કી (૧૫) જબકે સિદ્‌રહ (બેરી) પર છા રહા થા જો કુછ કે છા રહા થા (૧૬)

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ۝١٧ لَقَدْ رَاٰى مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِ
નિગાહ બેહકી નહીં ઔર ન હદ સે બઢી (૧૭) ઉસને અપને રબ કી બડી બડી નિશાનિયાં

الْكُبْرٰى ۝١٨ اَفَرَءَيْتُمُ اللّٰتَ وَالْعُزّٰى ۝١٩ وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ
દેખીં (૧૮) ભલા તુમને લાત ઔર ઉઝ્ઝા પર ગોર કિયા હૈ (૧૯) ઔર તીસરે એક

الْاُخْرٰى ۝٢٠ اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ۝٢١ تِلْكَ اِذًا قِسْمَةٌ
મનાત પર (૨૦) કયા તુમ્હારે લિયે બેટે હૈં ઔર અલ્લાહ કે લિયે બેટિયાં (૨૧) યે તો બહોત બેઢંગી

ضِيْزٰى ۝٢٢ اِنْ هِيَ اِلَّآ اَسْمَآءٌ سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ
તક્સીમ હુઈ (૨૨) યે મહઝ નામ હૈં જો તુમને ઔર તુમ્હારે બાપદાદા ને

وَاٰبَآؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ؕ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ
રખ લિયે હૈં, અલ્લાહને ઉનકે હક મેં કોઈ દલીલ નહીં ઉતારી, વો મહઝ ગુમાન કી

اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْاَنْفُسُ ۚ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنْ
પૈરવી કર રહે હૈં ઔર નફસ કી ખ્વાહિશ કી, હાલાંકે ઉનકે પાસ ઉનકે રબ કી

رَبِّهِمُ الْهُدٰى ﴿٢٣﴾ اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰى ﴿٢٤﴾ فَلِلّٰهِ
જાનિબ સે હિદાયત આ ચુકી હૈ (૨૩) કયા ઈન્સાન વો સબ પા લેતા હૈ જો વો ચાહે (૨૪) પસ અલ્લાહ કે

الْاٰخِرَةُ وَالْاُوْلٰى ﴿٢٥﴾ وَكَمْ مِّنْ مَّلَكٍ فِى السَّمٰوٰتِ
ઈખ્તિયાર મેં હૈ આખિરત ઔર દુનિયા (૨૫) ઔર આસમાનોં મેં કિતને ફરિશ્તે હૈં

لَا تُغْنِىْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اَنْ يَّاْذَنَ اللّٰهُ
જિનકી સિફારિશ કુછ ભી કામ નહીં આ સકતી, મગર બાદ ઈસકે કે અલ્લાહ ઈજાઝત દે

لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَرْضٰى ﴿٢٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ
જિસકો ચાહે ઔર પસંદ કરે (૨૬) બેશક જો લોગ આખિરત પર ઈમાન નહીં રખતે

لَيُسَمُّوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنْثٰى ﴿٢٧﴾ وَمَا لَهُمْ بِهٖ
વો ફરિશ્તોં કો ઔરત કે નામ દેતે હૈં (૨૭) હાલાંકે ઉનકે પાસ ઉસ પર

مِنْ عِلْمٍ ؕ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ ۚ وَاِنَّ الظَّنَّ
કોઈ દલીલ નહીં, વો મહઝ ગુમાન પર ચલ રહે હૈં, ઔર ગુમાન

لَا يُغْنِىْ مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ﴿٢٨﴾ فَاَعْرِضْ عَنْ مَّنْ تَوَلّٰى ۙ
હકીકી બાત મેં ઝરા ભી મુફીદ નહીં (૨૮) પસ આપ ઐસે શખ્સ સે એઅ્રાઝ કીજિયે જો હમારી નસીહત સે

عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ اِلَّا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ
મુંહ મોડે ઔર દુનિયા કી ઝિંદગી કે સિવા ઔર કુછ ન ચાહે (૨૯) ઉનકી સમજ

مَبْلَغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
બસ યહીં તક પહુંચી હૈ, આપકા રબ ખૂબ જાનતા હૈ કે કોન ઉસકે રાસ્તે સે

عَنْ سَبِيْلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ﴿٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا
ભટકા હુવા હૈ ઔર વો ઉસકો ભી ખૂબ જાનતા હૈ જો રાહે રાસ્ત પર હૈ (૩૦) ઔર અલ્લાહ હી કા હૈ જો કુછ

فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۙ لِيَجْزِىَ الَّذِيْنَ اَسَآءُوْا
આસમાનોં મેં હૈ ઔર જો કુછ ઝમીન મેં હૈ, તાકે વો બદલા દે બુરા કામ કરનેવાલોં કો

بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِىَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنٰى ﴿٣١﴾
ઉનકે કિયે કા ઔર બદલા દે ભલાઈવાલોં કો ભલાઈ સે (૩૧)

اَلَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ اِلَّا اللَّمَمَ ؕ
જો કે બડે ગુનાહોં સે ઔર બેહયાઈ સે બચતે હૈં મગર કુછ આલૂદગી,

منزل ٧

اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ؕ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ اَنْشَاَكُمْ
બેશક આપકા રબ બડી બખ્શિશવાલા હૈ, વો તુમકો ખૂબ જાનતા હૈ જબકે ઉસને તુમકો

مِّنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ فِیْ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ ۚ
ઝમીન સે પૈદા કિયા, ઔર જબ તુમ અપની માંઓં કે પેટ મેં બચ્ચે કી શક્લ મેં થે,

فَلَا تُزَكُّوْٓا اَنْفُسَكُمْ ؕ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰى ﴿۳۲﴾ اَفَرَءَیْتَ
તો તુમ અપને કો મુકદ્દસ ન સમજો, વો તક્વે વાલોં કો ખૂબ જાનતા હૈ (૩૨) ભલા આપને

الَّذِیْ تَوَلّٰى ﴿۳۳﴾ وَاَعْطٰى قَلِیْلًا وَّاَكْدٰى ﴿۳۴﴾ اَعِنْدَهٗ
ઉસ શખ્સ કો દેખા જિસને એઅ્‌રાઝ કિયા (૩૩) થોડા સા દિયા ઔર રુક ગયા (૩૪) કયા ઉસકે પાસ

عِلْمُ الْغَیْبِ فَهُوَ یَرٰى ﴿۳۵﴾ اَمْ لَمْ یُنَبَّاْ بِمَا فِیْ صُحُفِ
ગૈબ કા ઈલ્મ હૈ પસ વો દેખ રહા હૈ (૩૫) કયા ઉસકો ખબર નહીં પહુંચી ઉસ બાત કી જો મૂસા(અ.સ.)કે

مُوْسٰى ﴿۳۶﴾ وَاِبْرٰهِیْمَ الَّذِیْ وَفّٰٓى ﴿۳۷﴾ اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ
સહીફોં મેં હૈ (૩૬) ઔર ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)કી જિસને અપના કૌલ પૂરા કર દિયા (૩૭) કે કોઈ ઉઠાનેવાલા કિસી

وِّزْرَ اُخْرٰى ﴿۳۸﴾ وَاَنْ لَّیْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰى ﴿۳۹﴾ وَاَنَّ
દૂસરે કા બોજ નહીં ઉઠાએગા (૩૮) ઔર યે કે ઈન્સાન કે લિયે વહી હૈ જો ઉસને કોશિશ કી (૩૯) ઔર યે કે

سَعْیَهٗ سَوْفَ یُرٰى ﴿۴۰﴾ ثُمَّ یُجْزٰىهُ الْجَزَآءَ الْاَوْفٰى ﴿۴۱﴾
ઉસકી કોશિશ જલ્દ હી દેખી જાએગી (૪૦) ફિર ઉસકો પૂરા પૂરા બદલા દિયા જાએગા (૪૧)

وَاَنَّ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى ﴿۴۲﴾ وَاَنَّهٗ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى ﴿۴۳﴾
ઔર યે કે સબકો આપકે રબ તક પહુંચના હૈ (૪૨) ઔર બેશક વહી હંસાતા હૈ ઔર રુલાતા હૈ (૪૩)

وَاَنَّهٗ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْیَا ﴿۴۴﴾ وَاَنَّهٗ خَلَقَ الزَّوْجَیْنِ
ઔર વહી મારતા હૈ ઔર ઝિંદગી દેતા હૈ (૪૪) ઔર ઉસીને દોનોં કિસ્મ

الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿۴۵﴾ مِنْ نُّطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ﴿۴۶﴾ وَاَنَّ عَلَیْهِ
નર ઔર માદા કો પૈદા કિયા (૪૫) એક બૂંદ સે જબકે વો ટપકાઈ જાએ (૪૬) ઔર ઉસીકે ઝિમ્મે હૈ

النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ﴿۴۷﴾ وَاَنَّهٗ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ﴿۴۸﴾ وَاَنَّهٗ
દૂસરી બાર કા ઉઠાના (૪૭) ઔર ઉસીને દોલત દી ઔર સરમાયા મહફૂઝ રખ્ખા (૪૮) ઔર વહી

هُوَ رَبُّ الشِّعْرٰى ﴿۴۹﴾ وَاَنَّهٗٓ اَهْلَكَ عَادَا الْاُوْلٰى ﴿۵۰﴾
શિઅ્‌રા કા રબ હૈ (૪૯) ઔર અલ્લાહને હલાક કિયા આદે અવ્વલ કો (૫૰)

وَثَمُوْدَاۡ فَمَاۤ اَبْقٰى ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ ؕ اِنَّهُمْ

ઔર ષમૂદ કો, ફિર કિસી કો બાકી ન છોડા(૫૧) ઔર કૌમે નૂહ કો ઉસસે પેહલે, બેશક વો

كَانُوْا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغٰى ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ اَهْوٰى ﴿٥٣﴾

નિહાઝત ઝાલિમ ઔર સર્‌કશ થે(૫૨) ઔર ઉલટી હુઈ બસ્તિયોં કો ભી ફેંક દિયા(૫૩)

فَغَشّٰىهَا مَا غَشّٰى ﴿٥٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ﴿٥٥﴾

પસ ઉનકો ઢાંક લિયા જિસ ચીઝને ઢાંક લિયા(૫૪) પસ તુમ અપને રબ કે કિન કિન કરિશ્મોં કો જુઠલાઓગે(૫૫)

هٰذَا نَذِيْرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْاُوْلٰى ﴿٥٦﴾ اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ﴿٥٧﴾

યે એક ડરાનેવાલા હૈ પેહલે ડરાનેવાલોં કી તરહ(૫૬) કરીબ આનેવાલી કરીબ આ ગઈ(૫૭)

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ اَفَمِنْ هٰذَا

અલ્લાહ કે સિવા કોઈ ઉસકો હટાનેવાલા નહીં(૫૮) કયા તુમકો

الْحَدِيْثِ تَعْجَبُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُوْنَ وَلَا تَبْكُوْنَ ﴿٦٠﴾

ઈસ બાત સે તઅજ્જુબ હોતા હૈ(૫૯) ઔર તુમ હંસતે હો ઔર તુમ રોતે નહીં(૬૦)

وَاَنْتُمْ سٰمِدُوْنَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوْا ۩ ﴿٦٢﴾

ઔર તુમ તકબ્બુર કરતે હો(૬૧) પસ અલ્લાહ કે લિયે સજ્દહ કરો ઔરશ ઉસી કી ઈબાદત કરો(૬૨)

السجدة

منزل ٧

સૂરએ કમર મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૪૪ સે ૪૬ તક મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૫૫ આયતેં ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૩૭ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્‌તેબાર સે ૫૪ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ તારિક કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૪૨૩) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૩૪૨) કલિમાત હૈં

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَاِنْ يَّرَوْا اٰيَةً

કયામત કરીબ આ ગઈ ઔર ચાંદ ફટ ગયા(૧) ઔર વો કોઈ ભી નિશાની દેખેં તો વો એઅ્‌રાઝ હી કરેંગે

يُّعْرِضُوْا وَيَقُوْلُوْا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوْا وَاتَّبَعُوْٓا

ઔર કહેંગે કે યે તો જાદૂ હૈ જો પેહલે સે ચલા આ રહા હૈ(૨) ઔર ઉન્હોંને જુઠલા દિયા ઔર અપની

اَهْوَآءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣﴾ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنَ

ખ્વાહિશોં કી પૈરવી કી ઔર હર કામ કા વકત મુકર્રર હૈ(૩) ઔર ઉનકો વો ખબરેં પહુંચ

الْاَنْبَآءِ مَا فِيْهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا

ચુકી હૈં જિસમેં કાફી ઈબ્રત હૈ(૪) નિહાયત દર્જે કી હિકમત, મગર તમ્બીહાત

تُغْنِ النُّذُرُ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ ۘ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى
ઉનકો ફાયદા નહીં દેતીં ⑤ પસ ઉનસે એઅ્રાઝ કીજિયે, જિસ દિન પુકારનેવાલા એક નાગવાર

شَيْءٍ نُّكُرٍ ﴿٦﴾ خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُوْنَ مِنَ
ચીઝ કી તરફ પુકારેગા ⑥ આંખેં જુકાએ હુએ કબરોં સે નિકલ

الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنْتَشِرٌ ﴿٧﴾ مُّهْطِعِيْنَ اِلَى
પડેંગે ગોયા કે વો બિખરી હુઈ ટિડિયાં હૈં ⑦ ભાગતે હુએ પુકારનેવાલે

الدَّاعِ ؕ يَقُوْلُ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَّبَتْ
કી તરફ, મુન્કિર કહેંગે કે યે દિન બડા સખ્ત હૈ ⑧ ઉનસે પેહલે

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ فَكَذَّبُوْا عَبْدَنَا وَقَالُوْا مَجْنُوْنٌ
નૂહ(અ.સ.)કી કૌમને જુઠલાયા, ઉન્હોંને હમારે બંદે કી તક્ઝીબ કી ઔર કહા કે દીવાના હૈ

وَّازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنِّيْ مَغْلُوْبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١٠﴾
ઔર જિળક દિયા ⑨ પસ ઉસને અપને રબ કો પુકારા કે મેં મગ્લૂબ હું પસ તુ બદલા લે ⑩

فَفَتَحْنَآ اَبْوَابَ السَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ ﴿١١﴾ وَّفَجَّرْنَا
પસ હમને આસમાન કે દરવાઝે મૂસલાધાર બારિશ સે ખોલ દિયે ⑪ ઔર ઝમીન સે

الْاَرْضَ عُيُوْنًا فَالْتَقَى الْمَآءُ عَلٰٓى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾
ચશ્મે બહા દિયે, પસ સબ પાની એક કામ પર મિલ ગયા જો મુકદ્દર હો ચુકા થા ⑫

وَحَمَلْنٰهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَّدُسُرٍ ﴿١٣﴾ تَجْرِيْ بِاَعْيُنِنَا ۚ
ઔર હમને ઉસકો એક તખ્તોં ઔર કીલોં વાલી પર ઉઠા લિયા ⑬ વો હમારી આંખોં કે સામને ચલતી રહી

جَزَآءً لِّمَنْ كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَّرَكْنٰهَآ اٰيَةً فَهَلْ
ઉસ શખ્સ કા બદલા લેને કે લિયે જિસકી નાકદ્રી કી ગઈ થી ⑭ ઔર ઉસકો હમને નિશાની કે લિયે છોડ

مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ
દિયા, ફિર કોઈ હૈ સોચનેવાલા ⑮ ફિર કૈસા થા મેરા અઝાબ ઔર મેરા ડરાના ⑯ ઔર હમને

يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿١٧﴾ كَذَّبَتْ
કુર્આન કો નસીહત કે લિયે આસાન કર દિયા હૈ તો કયા કોઈ હૈ નસીહત હાસિલ કરનેવાલા? ⑰ આદ ને

عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿١٨﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
જુઠ્લાયા તો કૈસા થા મેરા અઝાબ ઔર મેરા ડરાના ⑱ હમને ઉન પર

رِيْحًا صَرْصَرًا فِيْ يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ

એક સખ્ત હવા ભેજી મુસલસલ નહૂસત કે દિન (૧૯) વો લોગોં કો ઉખાડ ફેંકતી થી

كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ

જૈસે કે વો ઉખડે હુએ ખજૂરોં કે તને હોં (૨૦) ફિર કૈસા થા મેરા અઝાબ

وَنُذُرِ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ

ઔર મેરા ડરાના (૨૧) ઔર હમને કુર્આન કો નસીહત કે લિયે આસાન કર દિયા હૈ તો કયા કોઈ હૈ નસીહત

مُّدَّكِرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوْٓا اَبَشَرًا مِّنَّا

હાસિલ કરનેવાલા (૨૨) ષમૂદ ને ડર સુનાને કો જુઠલાયા (૨૩) પસ ઉન્હોંને કહા કે કયા હમ અપને હી અંદર

وَاحِدًا نَّتَّبِعُهٗٓ ۙ اِنَّآ اِذًا لَّفِيْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ﴿٢٤﴾ ءَاُلْقِيَ

એક આદમી કે કેહને પર ચલેંગે, ઈસ સૂરત મેં તો હમ ગલતી ઔર જુનૂન મેં પડ જાએંગે (૨૪) કયા હમ સબ

الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْۢ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ﴿٢٥﴾

મેં સે ઉસી પર નસીહત ઉતરી હૈ, બલ્કે વો જૂઠા હૈ બડા બનનેવાલા (૨૫)

سَيَعْلَمُوْنَ غَدًا مَّنِ الْكَذَّابُ الْاَشِرُ ﴿٢٦﴾ اِنَّا مُرْسِلُوا

અબ વો કલ કે દિન જાન લેંગે કે કોન જૂઠા હૈ ઔર બડા બનનેવાલા (૨૬) હમ ઉંટની કો ભેજનેવાલે હૈં

النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾ وَنَبِّئْهُمْ

ઉનકે લિયે આઝમાઈશ બના કર, પસ આપ ઉનકા ઈન્તિઝાર કીજિયે ઔર સબ્ર કીજિયે (૨૭) ઔર ઉનકો

اَنَّ الْمَآءَ قِسْمَةٌۢ بَيْنَهُمْ ۚ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا

આગાહ કર દીજિયે કે પાની ઉનમેં બાંટ દિયા ગયા હૈ, હર એક બારી પર હાઝિર હો (૨૮) ફિર ઉન્હોંને

صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ

અપને આદમી કો પુકારા, પસ ઉસને વાર કિયા ઔર ઉંટની કો કાટ ડાલા (૨૯) ફિર કૈસા થા મેરા અઝાબ

وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَكَانُوْا

ઔર મેરા ડરાના (૩૦) હમને ઉન પર એક ચિંઘાડ ભેજી, તો વો બાઢ વાલે કી રોંદી હુઈ

كَهَشِيْمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ

બાઢ કી તરહ હો કર રેહ ગયે (૩૧) ઔર હમને કુર્આન કો નસીહત કે લિયે આસાન કર દિયા,

فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطٍۢ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾

તો કયા કોઈ હૈ નસીહત હાસિલ કરનેવાલા (૩૨) લૂત(અ.સ.)કી કૌમને ડર સુનાનેવાલોં કો જુઠલાયા (૩૩)

ع ٨ ٢٢

منزل ٧

إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّآ اٰلَ لُوطٍ ۖ نَّجَّيْنٰهُم
હમને ઉન પર પથ્થર બરસાનેવાલી હવા ભેજી, સિર્ફ લૂત કે ઘરવાલે ઉસસે બચે, ઉનકો હમને બચા લિયા

بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِّعْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا ۖ كَذٰلِكَ نَجْزِي مَنْ
સહર કે વકત ﴿૩૪﴾ અપની જાનિબ સે ફઝ્લ કરકે, હમ ઈસી તરહ બદલા દેતે હૈં ઉસકો જો શુક્ર

شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾
કરે ﴿૩૫﴾ ઔર લૂત (અ.સ.)ને ઉનકો હમારી પકડ સે ડરાયા, ફિર ઉન્હોંને હમારે ડરાને મેં જઘડે પેદા કિયે ﴿૩૬﴾

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَآ أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
ઔર વો ઉસકે મહેમાનોં કો ઉસસે લેને લગે પસ હમને ઉનકી આંખેં મિટા દીં, અબ ચખ્ખો

عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ
મેરા અઝાબ ઔર મેરા ડરાના ﴿૩૭﴾ ઔર સુબ્હ સવેરે ઉન પર અઝાબ આ પડા

مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا
જો ઠહેર ચુકા થા ﴿૩૮﴾ અબ ચખ્ખો મેરા અઝાબ ઔર મેરા ડરાના ﴿૩૯﴾ ઔર હમને કુર્આન કો નસીહત

الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَآءَ اٰلَ
હાસિલ કરને કે લિયે આસાન કર દિયા હૈ તો કયા કોઈ હૈ નસીહત હાસિલ કરનેવાલા ﴿૪૦﴾ ઔર ફિરઔન

فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنٰهُمْ
વાલોં કે પાસ પહુંચે ડરાનેવાલે ﴿૪૧﴾ ઉન્હોંને હમારી તમામ નિશાનિયોં કો જુઠલાયા તો હમને ઉનકો

أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولٰٓئِكُمْ
એક ગાલિબ ઔર કુવ્વતવાલે કે પકડને કી તરહ પકડા ﴿૪૨﴾ કયા તુમ્હારે મુન્કિર ઉન લોગોં સે બેહતર હૈં

أَمْ لَكُمْ بَرَآءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ
યા તુમ્હારે લિયે આસમાની કિતાબોં મેં માફી લિખ દી ગઈ હૈ ﴿૪૩﴾ કયા વો કેહતે હૈં કે હમ ઐસી

جَمِيعٌ مُّنْتَصِرٌ ﴿٤٤﴾ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾
જમાઅત હૈં જો ગાલિબ રહેંગે ﴿૪૪﴾ જલ્દ હી યે જમાઅત શિકસ્ત ખાએગી ઔર પીઠ ફેર કર ભાગેગી ﴿૪૫﴾

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهٰى وَأَمَرُّ ﴿٤٦﴾
બલ્કે કયામત કે દિન ઉનકે વા'દે કા વકત હૈ, ઔર કયામત બડી સખ્ત ઔર બડી કડવી ચીઝ હૈ ﴿૪૬﴾

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ
બેશક મુજ્રિમ લોગ ગુમરાહી મેં ઔર બેઅક્લી મેં હૈં ﴿૪૭﴾ જિસ દિન વો મુંહ કે બલ

فِي النَّارِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ ۭ ذُوْقُوْا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ اِنَّا

આગ મેં ઘસીટે જાએંગે, ચખ્ખો મઝા આગ કા(૪૮)બેશક હમને

كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنٰهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾ وَمَآ اَمْرُنَآ اِلَّا وَاحِدَةٌ

હર ચીઝ કો પૈદા કિયા હૈ અંદાઝ સે(૪૯)ઔર હમારા હુકમ બસ યક–બારગી આ જાએગા

كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَآ اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ

જૈસે આંખ કા જપકના(૫૦)ઔર હમ હલાક કર ચુકે હૈં તુમ્હારે સાથ વાલોં કો ફિર કયા

مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوْهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ

કોઈ હૈ સોચનેવાલા(૫૧)ઔર જો કુછ ઉન્હોંને કિયા સબ કિતાબોં મેં દર્જ હૈ(૫૨)ઔર હર

صَغِيْرٍ وَّكَبِيْرٍ مُّسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ

છોટી ઔર બડી બાત લિખી હુઈ હૈ(૫૩)બેશક ડરનેવાલે બાગોં મેં ઔર નહેરોં મેં

وَّنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِيْ مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيْكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

હોંગે(૫૪)બૈઠે સચ્ચી બૈઠક મેં, કુદરતવાલે બાદશાહ કે પાસ(૫૫)

સૂરએ રહમાન મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૭૮ આયતેં ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૯૭ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૫૫ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ રઅદ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૫૧) કલિમાત હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૧૬૩૬) હુરૂફ હૈં

اَلرَّحْمٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ

રહમાન ને(૧) કુર્આન કી તા'લીમ દી(૨) ઉસને ઈન્સાન કો પૈદા કિયા(૩)ઉસકો બોલના

الْبَيَانَ ﴿٤﴾ اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَّالنَّجْمُ

સિખાયા(૪) સૂરજ ઔર ચાંદ કે લિયે એક હિસાબ હૈ(૫) ઔર સિતારે

وَالشَّجَرُ يَسْجُدٰنِ ﴿٦﴾ وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيْزَانَ ﴿٧﴾

ઔર દરખ્ત સજ્દહ કરતે હૈં(૬) ઔર ઉસને આસમાન કો ઉંચા કિયા ઔર ઉસને તરાઝુ રખ દિયે(૭)

اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيْزَانِ ﴿٨﴾ وَاَقِيْمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ

કે તુમ તોલને મેં ઝયાદતી ન કરો(૮) ઔર ઈન્સાફ કે સાથ સીધી તરાઝૂ તોલો

وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيْزَانَ ﴿٩﴾ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ﴿١٠﴾

ઔર તોલ મેં ન ઘટાઓ(૯) ઔર ઉસને મખ્લૂક કે લિયે ઝમીન બનાઈ(૧૦)

منزل ٧

ع ١٥

فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ﴿١١﴾ وَالْحَبُّ
ઉસમેં મેવે હૈં ઔર ખજૂર હૈં જિનકે ઉપર ગિલાફ હોતા હૈ (૧૧) ઔર ભુસ વાલે

ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا
અનાજ ભી હૈં, ઔર ખુશ્બૂદાર ફૂલ ભી (૧૨) ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો

تُكَذِّبٰنِ ﴿١٣﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾
જુઠલાઓગે (૧૩) ઉસને પૈદા કિયા ઈન્સાન કો ઠીકરે કી તરહ ખનખનાતી મિટ્ટી સે (૧૪)

وَخَلَقَ الْجَآنَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ ﴿١٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ
ઔર ઉસને જિન્નાત કો આગ કી લપટ સે પૈદા કિયા (૧૫) ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો

رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿١٦﴾ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾
જુઠલાઓગે (૧૬) વો માલિક હૈ દોનોં મશ્રિક કા ઔર દોનોં મગ્રિબ કા (૧૭)

فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿١٨﴾ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ
ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે (૧૮) ઉસને ચલાએ દો દરિયા,

يَلْتَقِيٰنِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيٰنِ ﴿٢٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ
મિલ કર ચલનેવાલે (૧૯) દોનોં કે દરમિયાન એક પર્દા હૈ જિસસે વો તજાવુઝ નહીં કરતે (૨૦) ફિર તુમ અપને

رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾
રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે (૨૧) ઉન દોનોં સે મોતી મૂંગા નિકલતા હૈ (૨૨)

فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَئٰتُ
ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે (૨૩) ઔર ઉસી કે હૈં જહાઝ, સમન્દર મેં

فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿٢٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٢٥﴾
ઉંચે ખડે હુએ જૈસે પહાડ (૨૪) ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે (૨૫)

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَّيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ
જો ભી ઝમીન પર હૈ વો ફના હોનેવાલા હૈ (૨૬) ઔર આપકે રબ કી ઝાત બાકી રહેગી,

ذُو الْجَلٰلِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا
અઝમતવાલી ઔર ઈઝ્ઝતવાલી (૨૭) ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો

تُكَذِّبٰنِ ﴿٢٨﴾ يَسْـَٔلُهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ
જુઠલાઓગે (૨૮) ઉસી સે માંગતે હૈં જો આસમાનોં મેં ઔર ઝમીન મેં હૈં,

كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِيْ شَاْنٍ ﴿٢٩﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٠﴾

હર રોઝ ઉસકા એક કામ હૈ (૨૯) ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે (૩૦)

سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ الثَّقَلٰنِ ﴿٣١﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا

હમ જલ્દી ફારિગ હોનેવાલે હૈં તુમ્હારી તરફ સે એ દો ભારી કાફલો (૩૧) ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન

تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٢﴾ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنِ اسْتَطَعْتُمْ

નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે (૩૨) એ જિન્નાત ઔર ઈન્સાન કે ગિરોહ! અગર તુમસે હો સકે

اَنْ تَنْفُذُوْا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

કે તુમ આસમાનોં ઔર ઝમીન કી હુદૂદ સે નિકલ જાઓ

فَانْفُذُوْا ؕ لَا تَنْفُذُوْنَ اِلَّا بِسُلْطٰنٍ ﴿٣٣﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ

તો નિકલ જાઓ, તુમ નહીં નિકલ સકતે બગૈર સનદ કે (૩૩) ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન

رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ

નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે (૩૪) તુમ પર છોડે જાએંગે આગ કે

نَّارٍ ۙ۬ وَّنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرٰنِ ﴿٣٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا

શોઅ્લે ઔર ધુવાં તો તુમ બચાવ ન કર સકોગે (૩૫) ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો

تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٦﴾ فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً

જુઠલાઓગે (૩૬) ફિર જબ આસમાન ફટ કર ખાલ કી માનિન્દ સુર્ખ

كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٨﴾

હો જાએગા (૩૭) ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે (૩૮)

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْـَٔلُ عَنْ ذَنْۢبِهٖۤ اِنْسٌ وَّلَا جَآنٌّ ﴿٣٩﴾

પસ ઉસ દિન કિસી ઈન્સાન યા જિન સે ઉસકે ગુનાહ કે બારે મેં પૂછ ન હોગી (૩૯)

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٠﴾ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُوْنَ

ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે (૪૦) મુજ્રિમ પેહચાન લિયે જાએંગે

بِسِيْمٰهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِيْ وَالْاَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَبِاَيِّ

અપની અલામતોં સે, ફિર પકડા જાએગા પેશાની કે બાલ સે ઔર પાંવ સે (૪૧) ફિર તુમ

اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٢﴾ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ يُكَذِّبُ بِهَا

અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે (૪૨) યે જહન્નમ હૈ જિસકો મુજ્રિમ લોગ જૂઠ

الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٤٣﴾ يَطُوْفُوْنَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيْمٍ اٰنٍ ﴿٤٤﴾
બનાતે થે(૪૩) વો ફિરેંગે ઉસકે દરમિયાન ઔર ખૌલતે પાની કે દરમિયાન(૪૪)
فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٥﴾ وَلِمَنْ خَافَ
ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે(૪૫) ઔર જો શખ્સ અપને રબ કે સામને ખડે
مَقَامَ رَبِّهٖ جَنَّتٰنِ ﴿٤٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٧﴾
હોને સે ડરે ઉસકે લિયે દો બાગ હૈં(૪૬) ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે(૪૭)
ذَوَاتَآ اَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٩﴾
દોનોં બહોત શાખોંવાલે(૪૮) ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે(૪૯)
فِيْهِمَا عَيْنٰنِ تَجْرِيٰنِ ﴿٥٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا
ઉનકે અંદર દો ચશ્મે જારી હોંગે(૫૦) ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો
تُكَذِّبٰنِ ﴿٥١﴾ فِيْهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجٰنِ ﴿٥٢﴾
જુઠલાઓગે(૫૧) દોનોં બાગોં મેં હર ફલ કી દો કિસ્મેં(૫૨)
فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٣﴾ مُتَّكِـِٕيْنَ عَلٰى فُرُشٍۭ
ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે(૫૩) વો તકિયા લગાએ ઐસે બિછોને પર બૈઠે
بَطَآٮِٕنُهَا مِنْ اِسْتَبْرَقٍ ؕ وَجَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾
હોંગે જિનકે અસ્તર દબીઝ રેશમ કે હોંગે, ઔર ફલ ઉન બાગોં કા જુક રહા હોગા(૫૪)
فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٥﴾ فِيْهِنَّ قٰصِرٰتُ
ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે(૫૫) ઉનમેં નીચી નિગાહવાલી ઔરતેં
الطَّرْفِ ۙ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٥٦﴾
હોંગી જિન્હેં ઉન લોગોં સે પેહલે કિસી ઈન્સાનને છુવા ન હોગા ઔર ન કિસી જિન ને(૫૬)
فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٧﴾ كَاَنَّهُنَّ الْيَاقُوْتُ
ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે(૫૭)વો ઐસી હોંગી જૈસે કે યાકૂત
وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٩﴾
ઔર મર્જાન(૫૮) ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે(૫૯)
هَلْ جَزَآءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ فَبِاَيِّ
નેકી કા બદલા નેકી કે સિવા ઔર કયા હૈ(૬૦) ફિર તુમ

وقف لازم

ربع

منزل ٧

اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُوْنِهِمَا

ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે (૬૧) ઔર ઉનકે સિવા દો બાગ

جَنَّتٰنِ ﴿٦٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٣﴾

ઔર હૈં (૬૨) ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે (૬૩)

مُدْهَآمَّتٰنِ ﴿٦٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٥﴾

દોનોં ગેહરે સબ્ઝ સિયાહી માઈલ (૬૪) ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે (૬૫)

فِيْهِمَا عَيْنٰنِ نَضَّاخَتٰنِ ﴿٦٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا

ઉનમેં દો ચશ્મેં હોંગે ઉબલતે હુએ (૬૬) ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો

تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٧﴾ فِيْهِمَا فَاكِهَةٌ وَّنَخْلٌ وَّرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾

જુઠલાઓગે (૬૭) ઉનમેં ફલ ઔર ખજૂર ઔર અનાર હોંગે (૬૮)

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٩﴾ فِيْهِنَّ خَيْرٰتٌ

ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે (૬૯) ઉનમેં ખૂબ સીરત, ખૂબસૂરત

حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧١﴾ حُوْرٌ

ઔરતેં હોંગી (૭૦) ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે (૭૧) હૂરેં

مَّقْصُوْرٰتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا

ખેમોં મેં રેહને વાલિયાં (૭૨) ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો

تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٧٤﴾

જુઠલાઓગે (૭૩) ઉનસે પેહલે ઉનકો ન કિસી ઈન્સાનને હાથ લગાયા હોગા ઔર ન કિસી જિન ને (૭૪)

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٥﴾ مُتَّكِـِٕيْنَ عَلٰى

ફિર તુમ અપને રબ કી કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે (૭૫) તકિયા લગાએ

رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَّعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ

સબ્ઝ મસ્નદોં પર ઔર કીમતી નફીસ બિછોને પર (૭૬) ફિર તુમ અપને રબ કી

رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٧﴾ تَبٰرَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِى الْجَلٰلِ

કિન કિન નેઅમતોં કો જુઠલાઓગે (૭૭) બડા બા બરકત હૈ આપકે રબ કા નામ, બડાઈવાલા

وَالْاِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

ઔર અઝમતવાલા (૭૮)

સૂરએ વાકિઅહ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર દો આયતેં ૮૧ ઔર ૮૨ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૯૬ આયતેં ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૪૬ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૫૬ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ તાહા કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૭૮) કલિમાત હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૧૭૦૩) હુરૂફ હૈં

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۙ ﴿١﴾ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۘ ﴿٢﴾

જબ વાકેઅ હુઈ વાકેઅ હોનેવાલી (૧) ઉસકે વાકેઅ હોને મેં કોઈ જૂઠ નહીં (૨)

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ۙ ﴿٣﴾ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ۙ ﴿٤﴾

વો પસ્ત કરનેવાલી, બુલંદ કરનેવાલી હોગી (૩) જબકે ઝમીન હિલા ડાલી જાએગી (૪)

وَّبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۙ ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَاءً مُّنْبَثًّا ۙ ﴿٦﴾

ઔર પહાડ ટૂટ કર રેઝહ રેઝહ હો જાએંગે (૫) ફિર વો પરાગંદા ગુબાર બન જાએંગે (૬)

وَّكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ۭ ﴿٧﴾ فَأَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ۙ

ઔર તુમ લોગ તીન કિસ્મ કે હો જાઓગે (૭) ફિર દાયેં વાલે,

مَآ أَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ۭ ﴿٨﴾ وَأَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ ۙ

પસ કયા ખૂબ હૈં દાયેં વાલે (૮) ઔર બાયેં વાલે,

مَآ أَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ ۭ ﴿٩﴾ وَالسّٰبِقُوْنَ السّٰبِقُوْنَ ۙ ﴿١٠﴾

કૈસે બુરે લોગ હૈં બાયેં વાલે (૯) ઔર આગેવાલે તો આગે વાલે હી હૈં (૧૦)

أُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُوْنَ ﴿١١﴾ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿١٢﴾

વો મુકર્રબ લોગ હૈં (૧૧) નેઅમત કે બાગોં મેં (૧૨)

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِيْنَ ۙ ﴿١٣﴾ وَقَلِيْلٌ مِّنَ الْاٰخِرِيْنَ ۭ ﴿١٤﴾

ઉનકી બડી તઅ્દાદ અગલોં મેં સે હોગી (૧૩) ઔર થોડે પિછલોં મેં સે હોંગે (૧૪)

عَلٰى سُرُرٍ مَّوْضُوْنَةٍ ۙ ﴿١٥﴾ مُّتَّكِـِٕيْنَ عَلَيْهَا مُتَقٰبِلِيْنَ ﴿١٦﴾

જુડાવ તખ્તોં પર (૧૫) તકિયા લગાએ આમને સામને બૈઠે હોંગે (૧૬)

يَطُوْفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُوْنَ ۙ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ

ફિર રહે હોંગે ઉનકે પાસ લડકે હમેશા રેહનેવાલે (૧૭) પ્યાલે

وَّأَبَارِيْقَ ۙ وَكَأْسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ ۙ ﴿١٨﴾ لَّا يُصَدَّعُوْنَ

ઔર જગ લિયે હુએ ઔર જામ સાફ શરાબ કા (૧૮) ઉસસે ન દર્દે સર

وقف لازم

منزل ٧

عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُوْنَ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُوْنَ ﴿٢٠﴾

હોગા ઔર ન અકલ મેં ફુતૂર આએગા (૧૯) ઔર મેવે કે જો ચાહેં ચુન લેં (૨૦)

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿٢١﴾ وَحُوْرٌ عِيْنٌ ﴿٢٢﴾

ઔર પરિન્દોં કા ગોશ્ત જો ઉનકો મરગૂબ હો (૨૧) ઔર બડી આંખોંવાલી હૂરેં (૨ૢ)

كَاَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُوْنِ ﴿٢٣﴾ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا

જૈસે મોતી કે દાને અપને ગિલાફ કે અંદર (૨૩) બદલા ઉન કામોં કા જો વો

يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا وَّلَا تَاْثِيْمًا ﴿٢٥﴾

કરતે થે (૨૪) ઉસમેં વો કોઈ લગ્વ ઔર ગુનાહ કી બાત નહીં સુનેંગે (૨૫)

اِلَّا قِيْلًا سَلٰمًا سَلٰمًا ﴿٢٦﴾ وَاَصْحٰبُ الْيَمِيْنِ ۙ مَآ

મગર સિર્ફ સલામ સલામ કા બોલ (૨૬) ઔર દાહને વાલે, કયા ખૂબ હૈં

اَصْحٰبُ الْيَمِيْنِ ﴿٢٧﴾ فِيْ سِدْرٍ مَّخْضُوْدٍ ﴿٢٨﴾ وَّطَلْحٍ

દાહને વાલે (૨૭) બેરી કે દરખ્તોં મેં જિનમેં કાંટા નહીં (૨૮) ઔર કેલે

مَّنْضُوْدٍ ﴿٢٩﴾ وَّظِلٍّ مَّمْدُوْدٍ ﴿٣٠﴾ وَّمَآءٍ مَّسْكُوْبٍ ﴿٣١﴾

તેહ બ તેહ (૨૯) ઔર ફૈલે હુએ સાયે (૩૦) ઔર બેહતા હુવા પાની (૩૧)

وَّفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَّا مَقْطُوْعَةٍ وَّلَا مَمْنُوْعَةٍ ﴿٣٣﴾

ઔર કષ્રત સે મેવે (૩૨) જો ન ખતમ હોંગે ઔર ન કોઈ રોક ટોક હોગી (૩૩)

وَّفُرُشٍ مَّرْفُوْعَةٍ ﴿٣٤﴾ اِنَّآ اَنْشَاْنٰهُنَّ اِنْشَآءً ﴿٣٥﴾

ઔર ઉંચે બિછોને (૩૪) હમને ઉન ઔરતોં કો ખાસ તોર પર બનાયા હૈ (૩૫)

فَجَعَلْنٰهُنَّ اَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا اَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِّاَصْحٰبِ

ફિર ઉનકો કુંવારી રખ્ખા હૈ (૩૬) દિલ રુબા ઔર હમ ઉમ્ર (૩૭) દાહને વાલોં

الْيَمِيْنِ ﴿٣٨﴾ ثُلَّةٌ مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِّنَ

કે લિયે (૩૮) અગલોં મેં સે એક બડા ગિરોહ હોગા (૩૯) ઔર પિછલોં મેં સે ભી

الْاٰخِرِيْنَ ﴿٤٠﴾ وَاَصْحٰبُ الشِّمَالِ ۙ مَآ اَصْحٰبُ

એક બડા ગિરોહ (૪૦) ઔર બાયેં વાલે, કૈસે બુરે હૈં

الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِيْ سَمُوْمٍ وَّحَمِيْمٍ ﴿٤٢﴾ وَّظِلٍّ مِّنْ

બાયેં વાલે (૪૧) આગ મેં ઔર ખૌલતે હુએ પાની મેં (૪૨) ઔર સિયાહ ધુવેં કે

منزل ۷

ع ۳۸

يَحْمُوْمٍ ﴿٤٣﴾ لَّا بَارِدٍ وَّلَا كَرِيْمٍ ﴿٤٤﴾ اِنَّهُمْ كَانُوْا

સાયે મેં (૪૩) ન ઠંડા હોગા ઔર ન ઈઝ્ઝત કા (૪૪) યે લોગ ઈસસે

قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَفِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوْا يُصِرُّوْنَ عَلَى

પેહલે ખુશહાલ થે (૪૫) ઔર ભારી ગુનાહ પર ઈસ્રાર

الْحِنْثِ الْعَظِيْمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوْا يَقُوْلُوْنَ ۙ اَئِذَا مِتْنَا

કરતે રહે (૪૬) ઔર વો કેહતે થે: કયા જબ હમ મર જાએંગે

وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿٤٧﴾ اَوَ اٰبَآؤُنَا

ઔર હમ મિટ્ટી યા હડ્ડિયાં હો જાએંગે તો કયા હમ ફિર ઉઠાએ જાએંગે (૪૭) ઔર કયા હમારે અગલે

الْاَوَّلُوْنَ ﴿٤٨﴾ قُلْ اِنَّ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ ﴿٤٩﴾

બાપ દાદા ભી (૪૮) કેહ દીજિયે કે અગલે ઔર પિછલે સબ (૪૯)

لَمَجْمُوْعُوْنَ ۙ اِلٰى مِيْقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿٥٠﴾

જમા કિયે જાએંગે, એક મુકર્રર દિન કે વકત પર (૫૦)

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّآلُّوْنَ الْمُكَذِّبُوْنَ ﴿٥١﴾

ફિર તુમ લોગ એ બેહકે હુએ ઔર જુઠલાને વાલો (૫૧)

لَاٰكِلُوْنَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زَقُّوْمٍ ﴿٥٢﴾ فَمَالِـُٔوْنَ

ઝક્કૂમ કે દરખ્ત મેં સે ખાઓગે (૫૨) ફિર ઉસસે

مِنْهَا الْبُطُوْنَ ﴿٥٣﴾ فَشٰرِبُوْنَ عَلَيْهِ مِنَ

અપના પેટ ભરોગે (૫૩) ફિર ઉસ પર ખૌલતા હુવા પાની

الْحَمِيْمِ ﴿٥٤﴾ فَشٰرِبُوْنَ شُرْبَ الْهِيْمِ ﴿٥٥﴾ هٰذَا

પિઓગે (૫૪) ફિર પ્યાસે ઉંટોં કી તરહ પિઓગે (૫૫) યે ઉનકી

نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنٰكُمْ فَلَوْلَا

મહેમાની હોગી ઈન્સાફ કે દિન (૫૬) હમને તુમકો પૈદા કિયા હૈ, ફિર તુમ

تُصَدِّقُوْنَ ﴿٥٧﴾ اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تُمْنُوْنَ ﴿٥٨﴾ ءَاَنْتُمْ

તસ્દીક કયૂં નહીં કરતે (૫૭) કયા તુમને ગૌર કિયા ઉસ ચીઝ પર જો તુમ ટપકાતે હો (૫૮) કયા તુમ ઉસકો

تَخْلُقُوْنَهٗٓ اَمْ نَحْنُ الْخٰلِقُوْنَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا

બનાતે હો યા હમ હૈં બનાનેવાલે (૫૯) હમને તુમ્હારે દરમિયાન

بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ ﴿٦٠﴾ عَلٰٓى اَنْ

મૌત મુકદ્દર કી હે ઔર હમ ઈસસે આજિઝ નહીં ﴿٦٠﴾ કે તુમ્હારી જગહ

نُّبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِيْ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦١﴾

તુમ્હારે જૈસે પેદા કર દેં ઔર તુમકો ઐસી સૂરત બના દેં જિનકો તુમ નહીં જાનતે ﴿٦١﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُوْلٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٦٢﴾

ઔર તુમ પેહલી પૈદાઈશ કો જાનતે હો ફિર કયૂં સબક નહીં લેતે ﴿٦٢﴾

اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تَحْرُثُوْنَ ﴿٦٣﴾ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُوْنَهٗٓ اَمْ

કયા તુમને ગૌર નહીં કિયા ઉસ ચીઝ પર જો તુમ બોલતે હો ﴿٦٣﴾ કયા તુમ ઉસકો ઉગાતે હો

نَحْنُ الزّٰرِعُوْنَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنٰهُ حُطَامًا

યા હમ હૈં ઉગાનેવાલે ﴿٦٤﴾ અગર હમ ચાહેં તો ઉસકો રેઝહ રેઝહ કર દેં

فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُوْنَ ﴿٦٥﴾ اِنَّا لَمُغْرَمُوْنَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ

ફિર તુમ બાતેં બનાતે રેહ જાઓ ﴿٦٥﴾ હમ તો તાવાન મેં પડ ગયે ﴿٦٦﴾ બલ્કે હમ

مَحْرُوْمُوْنَ ﴿٦٧﴾ اَفَرَءَيْتُمُ الْمَآءَ الَّذِيْ تَشْرَبُوْنَ ﴿٦٨﴾

બિલ્કુલ મહરૂમ હો ગયે ﴿٦٧﴾ કયા તુમને ગૌર કિયા ઉસ પાની પર જો તુમ પીતે હો ﴿٦٨﴾

ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوْهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُوْنَ ﴿٦٩﴾

કયા તુમને ઉસકો બાદલ સે ઉતારા હે યા હમ હૈં ઉતારને વાલે ﴿٦٩﴾

لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنٰهُ اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُوْنَ ﴿٧٠﴾

અગર હમ ચાહેં તો ઉસકો સખ્ત ખારી બના દેં, ફિર તુમ શુક્ર કયૂં નહીં કરતે ﴿٧٠﴾

اَفَرَءَيْتُمُ النَّارَ الَّتِيْ تُوْرُوْنَ ﴿٧١﴾ ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ

કયા તુમને ગૌર કિયા ઉસ આગ પર જિસકો તુમ જલાતે હો ﴿٧١﴾ કયા તુમને પૈદા કિયા

شَجَرَتَهَآ اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُوْنَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنٰهَا

ઉસકે દરખ્ત કો યા હમ હૈં ઉસકે પૈદા કરનેવાલે ﴿٧٢﴾ હમને ઉસકો યાદ દિહાની

تَذْكِرَةً وَّمَتَاعًا لِّلْمُقْوِيْنَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ

બનાયા હે ઔર મુસાફિરોં કે લિયે ફાયદે કી ચીઝ ﴿٧٣﴾ પસ આપ અપને અઝીમ રબ કે

رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ﴿٧٤﴾ فَلَآ اُقْسِمُ بِمَوٰقِعِ النُّجُوْمِ ﴿٧٥﴾

નામ કી તસ્બીહ બયાન કીજિયે ﴿٧٤﴾ પસ નહીં, મેં કસમ ખાતા હું સિતારોં કે મવાકેઅ કી ﴿٧٥﴾

منزل ۷

وَاِنَّهٗ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُوْنَ عَظِيْمٌ ﴿٧٦﴾ اِنَّهٗ لَقُرْاٰنٌ
ઔર અગર તુમ ગૌર કરો તો યે બહોત બડી કસમ હૈ(૭૬) બેશક યે એક ઈઝ્ઝત વાલા

كَرِيْمٌ ﴿٧٧﴾ فِيْ كِتٰبٍ مَّكْنُوْنٍ ﴿٧٨﴾ لَّا يَمَسُّهٗۤ اِلَّا
કુર્આન હૈ(૭૭) એક મહફૂઝ કિતાબ મેં(૭૮) ઉસકો વહી છૂતે હૈં

الْمُطَهَّرُوْنَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٠﴾
જો પાક બનાયે ગયે હૈં(૭૯) ઉતારા હુવા હૈ પરવરદિગારે આલમ કી તરફ સે(૮૦)

اَفَبِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَنْتُمْ مُّدْهِنُوْنَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُوْنَ
ફિર કયા તુમ ઉસ કલામ કે સાથ બે તવજ્જુહી બરતતે હો(૮૧) ઔર તુમ અપના હિસ્સા

رِزْقَكُمْ اَنَّكُمْ تُكَذِّبُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَآ اِذَا بَلَغَتِ
યહી લેતે હો કે તુમ ઉસકો જુઠલાતે હો(૮૨) ફિર કયૂં નહીં, જબકે જાન હલક મેં

الْحُلْقُوْمَ ﴿٨٣﴾ وَاَنْتُمْ حِيْنَئِذٍ تَنْظُرُوْنَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ
પહુંચતી હૈ(૮૩) ઔર તુમ ઉસ વકત દેખ રહે હોતે હો(૮૪) ઔર હમ તુમસે

اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلٰكِنْ لَّا تُبْصِرُوْنَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَآ
ઝયાદહ ઉસ શખ્સ કે કરીબ હોતે હૈં મગર તુમ નહીં દેખતે(૮૫) ફિર કયૂં નહીં,

اِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِيْنِيْنَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُوْنَهَآ اِنْ كُنْتُمْ
અગર તુમ કિસી કે હુકમ મેં નહીં હો(૮૬) તો તુમ ઉસ જાન કો કયૂં નહીં લૌટા લાતે, અગર તુમ

صٰدِقِيْنَ ﴿٨٧﴾ فَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٨٨﴾
સચ્ચે હો(૮૭) પસ અગર વો મુકર્રબીન મેં સે હો(૮૮)

فَرَوْحٌ وَّرَيْحَانٌ ۙ وَّجَنَّتُ نَعِيْمٍ ﴿٨٩﴾ وَاَمَّآ اِنْ
તો રાહત હૈ ઔર ઉમ્દા રોઝી હૈ ઔર નેઅમતોં કા બાગ હૈ(૮૯) ઔર અગર વો

كَانَ مِنْ اَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ﴿٩٠﴾ فَسَلٰمٌ لَّكَ مِنْ
અસ્હાબે યમીન મેં સે હો(૯૦) તો તુમ્હારે લિયે સલામતી,

اَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ﴿٩١﴾ وَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِيْنَ
તો અસ્હાબે યમીન મેં સે હૈ(૯૧) ઔર અગર વો જુઠલાને વાલે ગુમરાહ

الضَّآلِّيْنَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيْمٍ ﴿٩٣﴾ وَّتَصْلِيَةُ
લોગોં મેં સે હો(૯૨) તો ગરમ પાની કી મેહમાની હૈ(૯૩) ઔર જહન્નમ મેં

جَحِيْمٍ ﴿٩٤﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِيْنِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ

દાખિલ હોના ﴿٩٤﴾ બેશક યે કત્ઈ હક હૈ ﴿٩٥﴾ પસ આપ અપને

بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ﴿٩٦﴾

અઝીમ રબ કે નામ કી તસ્બીહ કીજિયે ﴿٩٦﴾

સૂરએ હદીદ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૨૯ આયતેં ઔર ૪ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૯૪ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૫૭ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ઝિલ્ઝાલ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૪૭૬) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૫૪૪) કલિમાત હૈં

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ

અલ્લાહ કી તસ્બીહ કરતી હૈ હર ચીઝ જો આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં હૈ ઔર વો ઝબરદસ્ત હૈ,

الْحَكِيْمُ ﴿١﴾ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يُحْيٖ

હિકમતવાલા હૈ ﴿١﴾ આસમાનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત ઉસી કી હૈ, વો ઝિંદા કરતા હૈ

وَيُمِيْتُ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢﴾ هُوَ الْاَوَّلُ

ઔર મારતા હૈ, ઔર વો હર ચીઝ પર કાદિર હૈ ﴿٢﴾ વહી અવ્વલ ભી હૈ

وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ

ઔર આખિર ભી ઔર ઝાહિર ભી હૈ ઔર બાતિન ભી, ઔર વો હર ચીઝ કા

عَلِيْمٌ ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ

જાનનેવાલા હૈ ﴿٣﴾ વહી હૈ જિસને આસમાનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા

سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۚ يَعْلَمُ مَا

છે દિનોં મેં ફિર વો અર્શ પર કાઈમ હુવા, વો જાનતા હૈ જો કુછ

يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ

ઝમીન કે અંદર જાતા હૈ ઔર જો ઉસસે નિકલતા હૈ ઔર જો કુછ આસમાન સે

مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا ۚ وَهُوَ مَعَكُمْ

ઉતરતા હૈ ઔર જો કુછ ઉસમેં ચઢતા હૈ, ઔર વો તુમ્હારે સાથ હૈ

اَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٤﴾

જહાં ભી તુમ હો, ઔર અલ્લાહ દેખતા હૈ જો કુછ તુમ કરતે હો ﴿٤﴾

لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ

આસમાનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત ઉસી કી હૈ ઔર અલ્લાહ હી કી તરફ લૌટતે હૈં

الْاُمُوْرُ ﴿٥﴾ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ

સારે ઉમૂર ⑤ વો રાત કો દિન મેં દાખિલ કર દેતા હૈ ઔર દિન કો રાત મેં

فِى الَّيْلِ ؕ وَهُوَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٦﴾ اٰمِنُوْا

દાખિલ કર દેતા હૈ, ઔર વો સીનોં મેં છુપી બાતોં કો ખૂબ જાનતા હૈ ⑥ ઈમાન લાઓ

بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّسْتَخْلَفِيْنَ

અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ પર ઔર ખર્ચ કરો ઉસમેં સે જિસમેં ઉસને તુમકો અમીન

فِيْهِ ؕ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوْا لَهُمْ اَجْرٌ

બનાયા હૈ, પસ જો લોગ તુમ મેં સે ઈમાન લાએં ઔર ખર્ચ કરેં ઉનકે લિયે બડા

كَبِيْرٌ ﴿٧﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ۚ وَالرَّسُوْلُ

અજ્ર હૈ ⑦ ઔર તુમકો કયા હુવા કે તુમ અલ્લાહ પર ઈમાન નહીં લાતે, હાલાંકે રસૂલ

يَدْعُوْكُمْ لِتُؤْمِنُوْا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اَخَذَ مِيْثَاقَكُمْ

તુમકો બુલા રહા હૈ કે તુમ અપને રબ પર ઈમાન લાઓ ઔર વો તુમસે અહદ લે ચુકા હૈ,

اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِىْ يُنَزِّلُ عَلٰى

અગર તુમ મો'મિન હો ⑧ અલ્લાહ વહી તો હૈ જો અપને બંદે પર

عَبْدِهٖۤ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ

ખુલી ખુલી આયતેં નાઝિલ ફરમાતા હૈ, તાકે તુમ્હેં અંધેરિયોં સે નિકાલ કર

اِلَى النُّوْرِ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩﴾ وَمَا

રોશની મેં લાએ, ઔર યકીન જાનો અલ્લાહ તુમ પર બહોત શફીક, બહોત મહેરબાન હૈ ⑨ ઔર તુમકો

لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ

કયા હુવા કે તુમ અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં ખર્ચ નહીં કરતે, હાલાંકે સબ આસમાન ઔર ઝમીન આખિર મેં

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ لَا يَسْتَوِىْ مِنْكُمْ مَّنْ اَنْفَقَ

અલ્લાહ હી કા રેહ જાએગા, તુમ મેં સે જો લોગ ફતહ કે બાદ ખર્ચ કરેં

مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقٰتَلَ ؕ اُولٰٓئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً

ઔર લડેં વો ઉન લોગોં કે બરાબર નહીં હો સકતે જિન્હોંને

مِّنَ الَّذِيْنَ اَنْفَقُوْا مِنْۢ بَعْدُ وَقٰتَلُوْا ؕ وَكُلًّا
ફતહ સે પેહલે ખર્ચ કિયા ઔર લડે, ઔર અલ્લાહ ને

وَّعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١٠﴾
સબસે ભલાઈ કા વા'દા કિયા હૈ, ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ જો કુછ તુમ કરતે હો (૧૦)

مَنْ ذَا الَّذِيْ يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضٰعِفَهٗ
કોન હૈ જો અલ્લાહ કો કર્ઝ દે અચ્છા કર્ઝ કે વો ઉસકો ઉસકે લિયે

لَهٗ وَلَهٗۤ اَجْرٌ كَرِيْمٌ ﴿١١﴾ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِيْنَ
બળ્હાએ ઔર ઉસકે લિયે બાઈઝ્ઝત અજ્ર હૈ (૧૧) જિસ દિન આપ મો'મિન મર્દોં

وَالْمُؤْمِنٰتِ يَسْعٰى نُوْرُهُمْ بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ
ઔર મો'મિન ઔરતોં કો દેખોગે કે ઉનકી રોશની ઉનકે આગે ઔર ઉનકે દાયેં ચલ રહી હોગી,

بُشْرٰىكُمُ الْيَوْمَ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
આજ કે દિન તુમકો ખુશખબરી હૈ બાગોં કી જિનકે નીચે નેહરેં જારી હોંગી,

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ
તુમ ઉનમેં હમેશા રહોગે, યે બડી કામયાબી હૈ (૧૨) જિસ દિન

يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا
મુનાફિક મર્દ ઔર મુનાફિક ઔરતેં ઈમાનવાલોં સે કહેંગે કે હમેં મોકા દો

انْظُرُوْنَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُّوْرِكُمْ ۚ قِيْلَ ارْجِعُوْا
કે હમ ભી તુમ્હારી રોશની સે કુછ ફાયદા ઉઠા લેં, કહા જાએગા કે તુમ અપને પીછે

وَرَآءَكُمْ فَالْتَمِسُوْا نُوْرًا ؕ فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُوْرٍ لَّهٗ
લૌટ જાઓ ફિર રોશની તલાશ કરો, ફિર ઉનકે દરમિયાન એક દીવાર ખડી કર દી જાએગી જિસમેં

بَابٌ ؕ بَاطِنُهٗ فِيْهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهٗ مِنْ قِبَلِهِ
એક દરવાઝા હોગા, ઉસકે અંદર કી તરહ રહમત હોગી ઔર ઉસકે બાહર કી તરફ

الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُوْنَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ ؕ قَالُوْا بَلٰى
અઝાબ હોગા (૧૩) વો ઉનકો પુકારેંગે કે કયા હમ તુમ્હારે સાથ ન થે, વો કહેંગે કે હાં,

وَلٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ
મગર તુમને અપને આપકો ફિત્ને મેં ડાલા ઔર રાહ દેખતે રહે ઔર શક મેં પડે રહે

وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِيُّ حَتّٰى جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ
ઔર જૂઠી ઉમ્મીદોંને તુમકો ધોકે મેં રખ્ખા યહાં તક કે અલ્લાહ કા ફૈસલા આ ગયા, ઔર ધોકેબાઝ ને

بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ
તુમકો અલ્લાહ કે મા'મલે મેં ધોકા દિયા (૧૪) પસ આજ ન તુમસે કોઈ ફિદ્યા કબૂલ કિયા જાએગા

وَّلَا مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ مَاْوٰىكُمُ النَّارُ ؕ هِيَ
ઔર ન ઉન લોગોં સે જિન્હોંને કુફ્ર કિયા, તુમ્હારા ઠિકાના આગ હૈ, વહી

مَوْلٰىكُمْ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٥﴾ اَلَمْ يَاْنِ لِلَّذِيْنَ
તુમ્હારે રફીક હૈ ઔર વો બુરા ઠિકાના હૈ (૧૫) કયા ઈમાનવાલોં કે લિયે

اٰمَنُوْٓا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوْبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ
વો વકત નહીં આયા કે ઉનકે દિલ અલ્લાહ કી નસીહત કે આગે જુક જાએં ઔર ઉસકે હક કે આગે

مِنَ الْحَقِّ ۙ وَلَا يَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
જો નાઝિલ હો ચુકા હૈ, ઔર વો ઉનક લોગોં કી તરહ ન હો જાએં જિનકો પેહલે

مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوْبُهُمْ ؕ
કિતાબ દી ગઈ થી ફિર ઉન પર લંબી મુદ્દત ગુઝર ગઈ તો ઉનકે દિલ સખ્ત હો ગયે,

وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿١٦﴾ اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ
ઔર ઉનમેં સે અક્ષર નાફરમાન હૈં (૧૬) જાન લો કે અલ્લાહ

يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ
ઝમીન કો ઝિંદગી દેતા હૈ ઉસકી મૌત કે બાદ, હમને તુમ્હારે લિયે નિશાનિયાં

الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿١٧﴾ اِنَّ الْمُصَّدِّقِيْنَ
બયાન કર દી હૈં, તાકે તુમ સમજો (૧૭) બેશક સદકા દેનેવાલે મર્દ

وَالْمُصَّدِّقٰتِ وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعَفُ
ઔર સદકા દેનેવાલી ઔરતેં ઔર વો લોગ જિન્હોંને અલ્લાહ કો કર્ઝ દિયા અચ્છા કર્ઝ, વો ઉનકે લિયે

لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيْمٌ ﴿١٨﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ
બઢ્હાયા જાએગા, ઔર ઉનકે લિયે બાઈઝ્ઝત અજ્ર હૈ (૧૮) ઔર જો લોગ ઈમાન લાએ અલ્લાહ પર

وَرُسُلِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصِّدِّيْقُوْنَ ۖ وَالشُّهَدَآءُ
ઔર ઉસકે રસૂલોં પર વહી લોગ સદીક ઔર શહીદ હૈં

عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُوْرُهُمْ ؕ وَالَّذِيْنَ
અપને રબ કે નઝદીક ઉનકે લિયે ઉનકા અજ્ર ઔર ઉનકી રોશની હૈ, ઔર જિન લોગોંને

كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
ઈન્કાર કિયા ઔર હમારી આયતોં કો જુઠલાયા વો દોઝખ કે

الْجَحِيْمِ ﴿١٩﴾ اِعْلَمُوْٓا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ
લોગ હૈં (૧૯) ખૂબ સમજ લો કે ઈસ દુનિયા વાલી ઝિંદગી કી હકીકત બસ યે હૈ કે વો નામ હૈ ખેલકૂદ કા,

وَّلَهْوٌ وَّزِيْنَةٌ وَّتَفَاخُرٌۢ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي
ઝાહિરી સજાવટ કા, તુમ્હારે લિયે એક દૂસરે પર ફખ્ર જતાને કા ઔર માલ ઔર અવલાદ મે

الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ ؕ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ
એક દૂસરે સે બળ્હને કી કોશિશ કરને કા, ઉસકી મિષાલ ઐસી હૈ જૈસે એક બારિશ જિસસે ઉગનેવાલી

نَبَاتُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ
ચીઝેં કિસાનોં કો બહોત અચ્છી લગતી હૈ ફિર વો અપના ઝોર દિખાતી હૈ ફિર તુમ ઉસકો દેખતે હો ઝર્દ

حُطَامًا ؕ وَفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۙ وَّمَغْفِرَةٌ
પડ ગઈ હૈ ફિર વો ચૂરા ચૂરા હો જાતી હૈ, ઔર આખિરત મેં (એક તો) સખ્ત અઝાબ હૈ ઔર (દૂસરે)

مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ؕ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ
અલ્લાહ કી તરફ સે બખ્શિશ હૈ ઔર ખુશનૂદી, ઔર દુનિયાવાલી ઝિંદગી ધોકે કે

اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿٢٠﴾ سَابِقُوْٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ
સામાન કે સિવા કુછ ભી નહીં હૈ (૨૦) દોડો અપને રબ કી માફી કી તરફ

مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَآءِ
ઔર ઐસી જન્નત કી તરફ જિસકી વુસ્અત આસમાન ઔર ઝમીન કી વુસ્અત કે

وَالْاَرْضِ ۙ اُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ؕ
બરાબર હૈ, વો ઉન લોગોં કે લિયે તૈયાર કી ગઈ હૈ જો અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ પર ઈમાન લાએં,

ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ
યે અલ્લાહ કા ફઝ્લ હૈ વો ઉસકો દેતા હૈ જિસે વો ચાહતા હૈ, ઔર અલ્લાહ

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢١﴾ مَآ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ
બડા ફઝ્લવાલા હૈ (૨૧) કોઈ મુસીબત ન ઝમીન મેં

فِي الْاَرْضِ وَلَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ આતી હૈ ઔર ન તુમ્હારી જાનોં મેં મગર વો એક કિતાબ મેં લિખી હુઈ હૈ
مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّبْرَاَهَا ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ ઈસસે પેહલે કે હમ ઉનકો પૈદા કરેં, બેશક યે અલ્લાહ કે લિયે
يَسِيْرٌ ﴿٢٢﴾ لِّكَيْلَا تَاْسَوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا આસાન હૈ (૨૨) તાકે તુમ ગમ ન કરો ઉસ પર જો તુમસે ખોયા ગયા ઔર ન
تَفْرَحُوْا بِمَآ اٰتٰىكُمْ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ ઉસ ચીઝ પર ફખ્ર કરો જો ઉસને તુમકો દિયા, ઔર અલ્લાહ ઈતરાને વાલે, ફખ્ર કરનેવાલે કો
مُخْتَالٍ فَخُوْرِ ﴿٢٣﴾ الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَيَاْمُرُوْنَ પસંદ નહીં કરતા (૨૩) જો કે બુખ્લ કરતે હૈં ઔર દૂસરોં કો ભી બુખ્લ કી
النَّاسَ بِالْبُخْلِ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ તા'લીમ દેતે હૈં, ઔર જો શખ્સ એઅ્રાઝ કરેગા તો અલ્લાહ
هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا બેનિયાઝ હૈ, ખૂબિયોં વાલા હૈ (૨૪) હકીકત યે હૈ કે હમને અપને પૈગમ્બરોં કો
بِالْبَيِّنٰتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتٰبَ وَالْمِيْزَانَ ખુલી હુઈ નિશાનિયાં દે કર ભેજા ઔર ઉનકે સાથ કિતાબ ભી ઉતારી ઔર તરાઝૂ ભી,
لِيَقُوْمَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۚ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيْدَ તાકે લોગ ઈન્સાફ પર કાઈમ રહેં, ઔર હમને લોહા ઉતારા
فِيْهِ بَاْسٌ شَدِيْدٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ જિસમેં જંગી તાકત ભી હૈ ઔર લોગોં કે લિયે દૂસરે ફાયદે ભી, ઔર યે ઈસ લિયે તાકે અલ્લાહ જાન લે કે
اللّٰهُ مَنْ يَّنْصُرُهٗ وَرُسُلَهٗ بِالْغَيْبِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ કોન હૈ જો ઉસકો દેખે બગૈર ઉસ(કે દીન)કી ઔર ઉસકે પૈગમ્બરોં કી મદદ કરતા હૈ, યકીન રખ્ખો કે
قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا وَّاِبْرٰهِيْمَ અલ્લાહ બડી કુવ્વત કા, બડે ઈક્તિદાર કા માલિક હૈ (૨૫) ઔર હમને નૂહ કો ઔર ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)કો
وَجَعَلْنَا فِيْ ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ فَمِنْهُمْ ભેજા ઔર ઉનકી અવલાદ મેં હમને પૈગમ્બરી ઔર કિતાબ રખ દી, ફિર ઉનમેં સે કોઈ

منزل ٧

ع ٣/١٩

مُّهْتَدٍ ۚ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا રાહ પર હૈ ઔર ઉનમેં સે બહોત સે નાફરમાન હૈં (૨૬) ફિર ઉન્હીં કે નક્શે કદમ પર
عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ હમને રસૂલ ભેજે ઔર ઉન્હીં કે નક્શે કદમ પર ઈસા બિન મરિયમ(અ.સ.)કો ભેજા
وَاٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ ۙ وَجَعَلْنَا فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ ઔર હમને ઉસકો ઈન્જીલ દી, ઔર જિન લોગોંને ઉસકી પૈરવી કી હમને ઉનકે દિલોં મેં
اتَّبَعُوْهُ رَاْفَةً وَّرَحْمَةً ؕ وَرَهْبَانِيَّةَ ِۨ ابْتَدَعُوْهَا શફ્કત ઔર રહમત રખ દી, ઔર રહ્બાનિય્યત કો ઉન્હોંને ખુદ ઈજાદ કિયા હૈ
مَا كَتَبْنٰهَا عَلَيْهِمْ اِلَّا ابْتِغَآءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا હમને ઉસકો ઉન પર નહીં લિખા થા, મગર ઉન્હોંને અલ્લાહ કી રઝામંદી કે લિયે ઉસકો ઈખ્તિયાર કર
رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا ۚ فَاٰتَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا લિયા, ફિર ઉન્હોંને ઉસકી પૂરી રિઆયત ન કી, પસ ઉનમેં સે જો લોગ ઈમાન લાએ ઉનકો
مِنْهُمْ اَجْرَهُمْ ۚ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٢٧﴾ يٰٓاَيُّهَا હમને ઉનકા અજ્ર દિયા, ઔર ઉનમેં સે અક્ષર નાફરમાન હૈં (૨૭) એ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَاٰمِنُوْا بِرَسُوْلِهٖ يُؤْتِكُمْ ઈમાન વાલો! અલ્લાહ સે ડરો ઔર ઉસકે રસૂલ પર ઈમાન લાઓ, અલ્લાહ તુમકો
كِفْلَيْنِ مِنْ رَّحْمَتِهٖ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ نُوْرًا تَمْشُوْنَ અપની રહમત સે દો હિસ્સે અતા કરેગા ઔર તુમકો રોશની અતા કરેગા જિસકો તુમ લે કર
بِهٖ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٨﴾ لِّئَلَّا يَعْلَمَ ચલોગે ઔર તુમકો બખ્શ દેગા, ઔર અલ્લાહ બખ્શનેવાલા હૈ, મહેરબાન હૈ (૨૮) તાકે એહ્લે કિતાબ
اَهْلُ الْكِتٰبِ اَلَّا يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللّٰهِ જાન લેં કે વો અલ્લાહ કે ફઝ્લ મેં સે કિસી ચીઝ પર ઈખ્તિયાર નહીં રખતે
وَاَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ؕ ઔર યે કે ફઝ્લ અલ્લાહ કે હાથ મેં હૈ, વો જિસે ચાહતા હૈ અતા ફરમાતા હૈ,
وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٩﴾ ع ઔર અલ્લાહ બડે ફઝ્લ વાલા હૈ (૨૯)

ع ٤ ٢٠

સૂરએ મુજાદલહ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૨૨ આયતેં ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૦૫ નંબર પર હે, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૫૮ નંબર પર હે ઔર સૂરએ મુનાફિકૂન કે બાદ નાઝિલ હુઈ હે.

ઈસમેં (૧૭૯૨) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૪૭૩) કલિમાત હૈં

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِيْ تُجَادِلُكَ فِيْ زَوْجِهَا

અલ્લાહને સુન લી ઉસ ઔરત કી બાત જો અપને શોહર કે મા'મલે મેં આપસે જઘડતી થી

وَتَشْتَكِيْٓ اِلَى اللّٰهِ ۖ وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ

ઔર અલ્લાહ સે શિક્વહ કર રહી થી, ઔર અલ્લાહ તુમ દોનોં કી ગુફ્તગૂ સુન રહા થા, બેશક અલ્લાહ

سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ① اَلَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ مِنْكُمْ مِّنْ نِّسَآئِهِمْ

સુનનેવાલા, દેખનેવાલા હે ① તુમ મેં સે જો લોગ અપની બીવીયોં સે ઝિહાર કરતે હૈં

مَّا هُنَّ اُمَّهٰتِهِمْ ؕ اِنْ اُمَّهٰتُهُمْ اِلَّا الّٰٓـِٔيْ وَلَدْنَهُمْ ؕ

વો ઉનકી માએં નહીં હૈં, ઉનકી માંએં તો વહી હૈં જિન્હોંને ઉનકો જના,

وَاِنَّهُمْ لَيَقُوْلُوْنَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُوْرًا ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ

ઔર યે લોગ બેશક એક નામઅ્કૂલ ઔર જૂઠ બાત કેહતે હૈં, ઔર બેશક અલ્લાહ

لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ② وَالَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ مِنْ نِّسَآئِهِمْ

માફ કરનેવાલા, બખ્શનેવાલા હે ② ઔર જો લોગ અપની બીવીયોં સે ઝિહાર કરેં

ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا قَالُوْا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ

ફિર ઉસસે રુજૂઅ કરેં જો ઉન્હોંને કહા થા તો એક ગરદન કો આઝાદ કરના હે ઈસસે પેહલે કે વો

يَّتَمَآسَّا ؕ ذٰلِكُمْ تُوْعَظُوْنَ بِهٖ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

આપસ મેં હાથ લગાએં, ઈસસે તુમકો નસીહત કી જાતી હે, ઔર અલ્લાહ જાનતા હે જો કુછ

خَبِيْرٌ ③ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ

તુમ કરતે હો ③ ફિર જો શખ્સ ન પાએ તો રોઝે હૈં દો મહીને કે લગાતાર ઈસસે

مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَآسَّا ؕ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّيْنَ

પેહલે કે આપસ મેં હાથ લગાએં, ફિર જો શખ્સ ન કર સકે તો સાઠ મિસ્કીનોં કો ખાના

مِسْكِيْنًا ؕ ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ؕ وَتِلْكَ حُدُوْدُ

ખિલાના હે, યે ઈસ લિયે કે તુમ અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ પર ઈમાન લાઓ, ઔર યે અલ્લાહ કી

اللّٰهِ ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ④ اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ

હદેં હૈં ઔર મુન્કિરોં કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હૈ ④ જો લોગ અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી મુખાલફત

اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ كُبِتُوْا كَمَا كُبِتَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ

કરતે હૈં વો ઝલીલ હોંગે જિસ તરહ વો લોગ ઝલીલ હુએ જો ઉનસે પેહલે થે, ઔર હમને

اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۚ ⑤

વાઝેહ આયતેં ઉતાર દી હૈં, ઔર મુન્કિરોં કે લિયે ઝિલ્લત કા અઝાબ હૈ ⑤

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ؕ

જિસ દિન અલ્લાહ ઉન સબકો ઉઠાએગા ઔર ઉનકે કિયે હુએ કામ ઉનકો બતાએગા,

اَحْصٰىهُ اللّٰهُ وَنَسُوْهُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ۚ ⑥

અલ્લાહને ઉસકો ગિન રખ્ખા હૈ ઔર વો લોગ ઉસકો ભૂલ ગયે, ઔર અલ્લાહ કે સામને હૈ હર ચીઝ ⑥

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ

કયા આપને નહીં દેખા કે અલ્લાહ જાનતા હૈ જો કુછ આસમાનોં મેં હૈ ઔર જો કુછ ઝમીન મેં હૈ,

مَا يَكُوْنُ مِنْ نَّجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ

કોઈ સર્ગોશી તીન આદમિયોં કી નહીં હોતી જિસમેં ચોથા અલ્લાહ ન હો, ઔર ન પાંચ કી હોતી હૈ

اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَآ اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ

જિસમેં છઠા વો ન હો, ઔર ન ઉસસે કમ કી યા ઝયાદહ કી મગર વો

مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُوْا ۚ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ

ઉનકે સાથ હોતા હૈ જહાં ભી વો હોં, ફિર વો ઉનકો ઉનકે કિયે સે આગાહ કરેગા કયામત કે દિન,

اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ⑦ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نُهُوْا

બેશક અલ્લાહ હર બાત કા ઈલ્મ રખનેવાલા હૈ ⑦ કયા આપને નહીં દેખા જિનકો સર્ગોશિયોં સે

عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَيَتَنٰجَوْنَ

રોકા ગયા થા ફિર ભી વો વહી કર રહે હૈં જિનસે રોકે ગયે થે, ઔર વો ગુનાહ

بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ ۫ وَاِذَا جَآءُوْكَ

ઔર ઝયાદતી ઔર રસૂલ કી નાફરમાની કી સર્ગોશિયાં કરતે હૈં, ઔર જબ વો આપકે પાસ આતે હૈં તો આપકો

حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ ۙ وَيَقُوْلُوْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ

ઐસે તરીકે સે સલામ કરતે હૈં જિસસે અલ્લાહને આપકો સલામ નહીં કિયા, ઔર અપને દિલોં મેં કેહતે હૈં

لَوْلَا یُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُوْلُ ؕ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ ۚ یَصْلَوْنَهَا ۚ

કે હમારી ઈન બાતોં પર અલ્લાહ હમકો અઝાબ કયૂં નહીં દેતા, ઉનકે લિયે જહન્નમ કાફી હે વો ઉસમેં

فَبِئْسَ الْمَصِیْرُ ﴿۸﴾ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا تَنَاجَیْتُمْ

પડેંગે, પસ વો બડા ઠિકાના હે ⑧ એ ઈમાનવાલો! જબ તુમ સરગોશી કરો

فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْاِثْمِ وَ الْعُدْوَانِ وَ مَعْصِیَتِ الرَّسُوْلِ

તો ગુનાહ ઔર ઝયાદતી ઔર રસૂલ કી નાફરમાની કી સરગોશી ન કરો

وَ تَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَ التَّقْوٰی ؕ وَ اتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِیْۤ اِلَیْهِ

ઔર તુમ નેકી ઔર પરહેઝગારી કી સરગોશી કરો, ઔર અલ્લાહ સે ડરો જિસકે પાસ તુમ

تُحْشَرُوْنَ ﴿۹﴾ اِنَّمَا النَّجْوٰی مِنَ الشَّیْطٰنِ لِیَحْزُنَ

જમા કિયે જાઓગે ⑨ યે સરગોશી શૈતાન કી તરફ સે હે તાકે વો ઈમાનવાલોં કો

الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَ لَیْسَ بِضَآرِّهِمْ شَیْـًٔا اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ

રંજ પહુંચાએ, ઔર વો ઉનકો કુછ ભી રંજ નહીં પહુંચા સકતા મગર અલ્લાહ કે હુકમ સે,

وَ عَلَی اللّٰهِ فَلْیَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۰﴾ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْۤا

ઔર ઈમાનવાલોં કો અલ્લાહ હી પર ભરોસા રખના ચાહિયે ⑩ એ ઈમાનવાલો!

اِذَا قِیْلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوْا فِی الْمَجٰلِسِ فَافْسَحُوْا یَفْسَحِ

જબ તુમકો કહા જાએગા કે મજલિસોં મેં ખુલ કર બૈઠો તો તુમ ખુલ કર બેઠો, અલ્લાહ તુમકો

اللّٰهُ لَكُمْ ۚ وَ اِذَا قِیْلَ انْشُزُوْا فَانْشُزُوْا یَرْفَعِ اللّٰهُ

કુશાદગી દેગા, ઔર જબ કહા જાએ કે ઉઠ જાઓ તો તુમ ઉઠ જાઓ, તુમ મેં સે જો લોગ ઈમાનવાલે હૈં

الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ۙ وَ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ ؕ

ઔર જિનકો ઈલ્મ દિયા ગયા હે અલ્લાહ ઉનકે દરજે બુલંદ કરેગા,

وَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِیْرٌ ﴿۱۱﴾ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْۤا

ઔર જો કુછ તુમ કરતે હો અલ્લાહ ઉસસે બાખબર હે ⑪ એ ઈમાનવાલો!

اِذَا نَاجَیْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِّمُوْا بَیْنَ یَدَیْ نَجْوٰىكُمْ

જબ તુમ રસૂલ સે રાઝ દારાના બાત કરો તો અપની રાઝ દારાના બાત સે પેહલે

صَدَقَةً ؕ ذٰلِكَ خَیْرٌ لَّكُمْ وَ اَطْهَرُ ؕ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا

કુછ સદકા દો, યે તુમ્હારે લિયે બેહતર હે ઔર ઝયાદહ પાકીઝા હે, ફિર અગર તુમ ન પાઓ

فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۲﴾ ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوْا بَيْنَ

તો અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૧૨) કયા તુમ ડર ગયે ઈસ બાત સે કે તુમ

يَدَیْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقٰتٍ ؕ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ

અપની રાઝ દારાના ગુફ્તગૂ સે પેહલે સદકા દો, પસ અગર તુમ ઐસા ન કરો ઔર અલ્લાહને તુમકો

عَلَيْكُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ

માફ કર દિયા તો તુમ નમાજ કાઈમ કરો ઔર જકાત અદા કરો ઔર અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી

وَرَسُوْلَهٗ ؕ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى

ઈતાઅત કરો, ઔર જો કુછ તુમ કરતે હો અલ્લાહ ઉસસે બા ખબર હૈ (૧૩) કયા તુમને

الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ؕ مَا هُمْ مِّنْكُمْ

ઉન લોગોં કો નહીં દેખા જો ઐસે લોગોં સે દોસ્તી કરતે હૈં જિન પર અલ્લાહ કા ગઝબ હુવા, વો ન તુમ મેં સે હૈં

وَلَا مِنْهُمْ ۙ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۴﴾

ઔર ન ઉનમેં સે હૈં, ઔર વો જૂઠી બાત પર કસમ ખાતે હૈં હાલાંકે વો જાનતે હૈં (૧૪)

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا

અલ્લાહને ઉન લોગોં કે લિયે સખ્ત અઝાબ તૈયાર કર રખ્ખા હૈ, બેશક વો બુરે કામ હૈં

يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۵﴾ اِتَّخَذُوْٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ

જો વો કરતે હૈં (૧૫) ઉન્હોંને અપની કસમોં કો ઢાલ બના રખ્ખા હૈ ફિર વો રોકતે હૈં

سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿۱۶﴾ لَنْ تُغْنِیَ

અલ્લાહ કી રાહ સે, પસ ઉનકે લિયે ઝિલ્લત કા અઝાબ હૈ (૧૬) ઉનકે માલ

عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْئًا ؕ

ઔર ઉનકી અવલાદ ઉનકો ઝરા ભી અલ્લાહ સે ન બચા સકેંગે,

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ؕ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۱۷﴾ يَوْمَ

યે લોગ દોઝખવાલે હૈં, વો ઉસમેં હમેશા રહેંગે (૧૭) જિસ દિન

يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهٗ كَمَا يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ

અલ્લાહ ઉન સબકો ઉઠાએગા તો વો ઉસસે ભી ઉસ તરહ કી કસમ ખાએંગે જિસ તરહ તુમસે કસમ ખાતે હૈં,

وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ عَلٰى شَیْءٍ ؕ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿۱۸﴾

ઔર વો સમજતે હૈં કે વો કિસી ચીઝ પર હૈં, સુન લો કે યહી લોગ જૂઠે હૈં (૧૮)

اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنْسٰىهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ
શૈતાન ને ઉન પર કાબૂ હાસિલ કર લિયા હે ફિર ઉસને ઉનકો અલ્લાહ કી યાદ ભુલા દી હે, યે લોગ શૈતાન

الشَّيْطٰنِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۹﴾ اِنَّ
કા ગિરોહ હૈં, સુન લો કે શૈતાન કા ગિરોહ ઝરૂર બરબાદ હોનેવાલા હે (૧૯) બેશક

الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗۤ اُولٰٓئِكَ فِى الْاَذَلِّيْنَ ﴿۲۰﴾
જો લોગ અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી મુખાલફત કરતે હૈં વહી ઝલીલ લોગોં મેં હૈં (૨૦)

كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِىْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ قَوِىٌّ عَزِيْزٌ ﴿۲۱﴾
અલ્લાહને લિખ દિયા હે કે મેં ઔર મેરે રસૂલ હી ગાલિબ રહેંગે, બેશક અલ્લાહ કુવ્વતવાલા, ઝબરદસ્ત હે (૨૧)

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُّؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَآدُّوْنَ
આપ ઐસી કૌમ નહીં પા સકતે જો અલ્લાહ પર ઔર આખિરત કે દિન પર ઈમાન રખતી હો ઔર વો ઐસે લોગોં

مَنْ حَآدَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَوْ كَانُوْۤا اٰبَآءَهُمْ اَوْ اَبْنَآءَهُمْ
સે દોસ્તી રખ્ખે જો અલ્લાહ ઓર ઉસકે રસૂલ કે મુખાલિફ હૈં, અગરચે વો ઉનકે બાપ યા ઉનકે બેટે

اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيْرَتَهُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ كَتَبَ فِىْ قُلُوْبِهِمُ
યા ઉનકે ભાઈ યા ઉનકે ખાનદાન વાલે કયૂં ન હો, યહી લોગ હૈં જિનકે દિલોં મેં અલ્લાહને ઈમાન લિખ

الْاِيْمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوْحٍ مِّنْهُ ؕ وَيُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ
દિયા હે ઔર ઉનકો અપને ફૈઝ સે કુવ્વત દી હે, ઔર વો ઉનકો ઐસે બાગોં મેં દાખિલ કરેગા

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا
જિનકે નીચે નેહરેં જારી હોંગી, ઉનમેં વો હમેશા રહેંગે, અલ્લાહ ઉનસે રાઝી હુવા ઔર વો અલ્લાહ સે

عَنْهُ ؕ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۲۲﴾ ع
રાઝી હુએ, યહી લોગ અલ્લાહ કા ગિરોહ હૈં, ઔર અલ્લાહ કા ગિરોહ હી ફલાહ પાનેવાલા હે (૨૨)

સૂરએ હશ્ર મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૨૪ આયતેં ઔર ૩ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૦૧ નંબર પર હે, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૫૯ નંબર પર હે ઔર સૂરએ ફાતિર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હે.

ઈસમેં (૧૯૧૩) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૪૪૫) કલિમાત હૈં

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ
અલ્લાહ કી પાકી બયાન કરતી હૈં સબ ચીઝેં જો આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં હૈં, ઔર વો

وُقِفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ ١٢

الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِيْٓ اَخْرَجَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ

ઝબરદસ્ત હે, હિકમતવાલા હે (١) વહી હે જિસને એહલે કિતાબ કાફિરોં કો ઉનકે

اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ ؕ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ

ઘરોં સે પેહલી હી બાર ઈકઠ્ઠા કરકે નિકાલ દિયા, તુમ્હારા ગુમાન ન થા કે વો

يَّخْرُجُوْا وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ مَّانِعَتُهُمْ حُصُوْنُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ

નિકલેંગે ઔર વો ખયાલ કરતે થે કે ઉનકે કિલ્એ ઉનકો અલ્લાહ સે બચા લેંગે,

فَاَتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوْا وَقَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ

ફિર અલ્લાહ ઉન પર વહાં સે પહુંચા જહાં સે ઉનકો ખયાલ ભી ન થા ઔર ઉનકે દિલોં મેં રોબ

الرُّعْبَ يُخْرِبُوْنَ بُيُوْتَهُمْ بِاَيْدِيْهِمْ وَاَيْدِي الْمُؤْمِنِيْنَ ۗ

ડાલ દિયા, વો અપને ઘરોં કો ખુદ અપને હાથોં સે ઉજાડ રહે થે ઔર મુસલમાનોં કે હાથોં સે ભી,

فَاعْتَبِرُوْا يٰٓاُولِي الْاَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَآ اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ

પસ એ આંખ વાલો! ઈબ્રત હાસિલ કરો (٢) ઔર અગર અલ્લાહને ઉન પર જિલાવતની ન લિખ દી

الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا ؕ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ

હોતી તો વો દુનિયા હી મેં ઉનકો અઝાબ દેતા, ઔર આખિરત મેં ઉનકે લિયે આગ કા

النَّارِ ﴿٣﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَمَنْ

અઝાબ હે (٣) યે ઈસ લિયે કે ઉન્હોંને અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી મુખાલફત કી, ઔર જો શખ્સ

يُّشَآقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ

અલ્લાહ કી મુખાલફત કરતા હે તો અલ્લાહ સખ્ત અઝાબ વાલા હે (٤) ખજૂરોં કે જો દરખ્ત

مِّنْ لِّيْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوْهَا قَآئِمَةً عَلٰٓى اُصُوْلِهَا فَبِاِذْنِ

તુમને કાટ ડાલે યા ઉનકો ઉનકી જડોં પર ખડા રેહને દિયા તો યે અલ્લાહ

اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٥﴾ وَمَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ

કે હુકમ સે ઔર તાકે વો નાફરમાની કો રુસ્વા કરે (٥) ઔર અલ્લાહને ઉનસે જો કુછ અપને રસૂલ

مِنْهُمْ فَمَآ اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ

કી તરફ લૌટાયા તો તુમને ઉસ પર ન ઘોડે દોડાએ ઔર ન ઉંટ,

وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهٗ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى

ઔર લેકિન અલ્લાહ અપને રસૂલોં કો જિસ પર ચાહતા હે તસલ્લુત દે દેતા હે, ઔર અલ્લાહ

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٦ مَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْ اَهْلِ

હર ચીઝ પર કાદિર હૈ (૬) જો કુછ અલ્લાહ અપને રસૂલ કો બસ્તિયોં વાલોં કી તરફ સે

الْقُرٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى

લૌટાએ તો વો અલ્લાહ કે લિયે હૈ ઔર રસૂલ કે લિયે હૈ ઔર રિશ્તેદારોં ઔર યતીમોં

وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ كَيْ لَا يَكُوْنَ دُوْلَةًۢ بَيْنَ

ઔર મિસ્કીનોં ઔર મુસાફિરોં કે લિયે હૈ, તાકે વો તુમ્હારે માલદારોં હી કે દરમિયાન

الْاَغْنِيَآءِ مِنْكُمْ ۭ وَمَآ اٰتٰىكُمُ الرَّسُوْلُ فَخُذُوْهُ ۚ وَمَا

ગર્દિશ ન કરતા રહે, ઔર રસૂલ તુમકો જો કુછ દે વો લે લો ઔર વો જિસ ચીઝ સે

نَهٰىكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوْا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ

તુમકો રોકે ઉસસે રુક જાઓ ઔર અલ્લાહ સે ડરો, બેશક અલ્લાહ સખ્ત સઝા

الْعِقَابِ ۝٧ لِلْفُقَرَآءِ الْمُهٰجِرِيْنَ الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا

દેનેવાલા હૈ (૭) ઉન મુફલિસ મુહાજિરોં કે લિયે જો અપને ઘરોં

مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ

ઔર અપને માલોં સે નિકાલે ગયે હૈં, વો અલ્લાહ કા ફઝ્લ ઔર રઝામંદી

وَرِضْوَانًا وَّيَنْصُرُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۭ اُولٰٓئِكَ هُمُ

ચાહતે હૈં ઔર વો અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી મદદ કરતે હૈં, યહી લોગ

الصّٰدِقُوْنَ ۝٨ وَالَّذِيْنَ تَبَوَّءُو الدَّارَ وَالْاِيْمَانَ

સચ્ચે હૈં (૮) ઔર જો લોગ પેહલે સે દારુલ્ ઈસ્લામ(મદીના)મેં કરાર પકડે હુએ હૈં ઔર ઈમાન પર

مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّوْنَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُوْنَ

જમે હુએ હૈં, જો ઉનકે પાસ હિજરત કરકે આતા હૈ ઉસસે વો મુહબ્બત કરતે હૈં ઔર વો અપને દિલોં મેં

فِيْ صُدُوْرِهِمْ حَاجَةً مِّمَّآ اُوْتُوْا وَيُؤْثِرُوْنَ عَلٰٓى

ઉસસે તંગી નહીં પાતે જો મુહાજિરીન કો દિયા જાતા હૈ, ઔર વો ઉનકો અપને ઉપર

اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۭۛ وَمَنْ يُّوْقَ شُحَّ

મુકદ્દમ રખતે હૈં અગર ચે ઉનકે ઉપર ફાકા હો, ઔર જો શખ્સ અપને જી કે લાલચ સે

نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝٩ وَالَّذِيْنَ جَآءُوْ

બચા લિયા ગયા તો વહી લોગ ફલાહ પાનેવાલે હૈં (૯) ઔર જો લોગ ઉનકે

وقف لازم

منزل ٧

مِنْۢ بَعْدِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اغْفِرْلَنَا وَلِاِخْوَانِنَا

બાદ આયે વો કેહતે હૈં કે એ હમારે રબ! હમકો બખ્શ દે ઔર હમારે ઉન ભાઈયોં કો

الَّذِيْنَ سَبَقُوْنَا بِالْاِيْمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِيْ قُلُوْبِنَا

જો હમસે પેહલે ઈમાન લા ચુકે હૈં ઔર હમારે દિલોં મેં ઈમાનવાલોં કે

غِلًّا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَآ اِنَّكَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٠﴾

લિયે કીના ન રખ, એ હમારે રબ! બેશક તુ બડા શફીક ઔર મહેરબાન હૈ (૧૦)

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نَافَقُوْا يَقُوْلُوْنَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِيْنَ

કયા તુમને ઉન લોગોં કો નહીં દેખા જો નિફાક મેં મુબ્તલા હૈં, વો અપને ભાઈયોં સે કેહતે હૈં જિન્હોંને

كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَئِنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ

એહલે કિતાબ મેં સે કુફ્ર કિયા હૈ, અગર તુમ નિકાલે ગયે તો હમ ભી તુમ્હારે સાથ

مَعَكُمْ وَلَا نُطِيْعُ فِيْكُمْ اَحَدًا اَبَدًا ۙ وَّاِنْ قُوْتِلْتُمْ

નિકલ જાએંગે ઔર તુમ્હારે મા'મલે મેં હમ કિસી કી બાત ન માનેંગે, ઔર અગર તુમસે લડાઈ હુઈ

لَنَنْصُرَنَّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١١﴾

તો હમ તુમ્હારી મદદ કરેંગે, ઔર અલ્લાહ ગવાહી દેતા હૈ કે વો જૂઠે હૈં (૧૧)

لَئِنْ اُخْرِجُوْا لَا يَخْرُجُوْنَ مَعَهُمْ ۚ وَلَئِنْ قُوْتِلُوْا

અગર વો નિકાલે ગયે તો યે ઉનકે સાથ નહીં નિકલેંગે, ઔર અગર ઉનસે લડાઈ હો તો

لَا يَنْصُرُوْنَهُمْ ۚ وَلَئِنْ نَّصَرُوْهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ ۫ ثُمَّ

યે ઉનકી મદદ નહીં કરેંગે, ઔર અગર ઉનકી મદદ કરેંગે તો ઝરૂર વો પીઠ ફેર કર ભાગેંગે ફિર વો

لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١٢﴾ لَاَنْتُمْ اَشَدُّ رَهْبَةً فِيْ صُدُوْرِهِمْ

કહીં મદદ ન પાએંગે (૧૨) બેશક તુમ લોગોં કા ડર ઉનકે દિલોં મેં અલ્લાહ સે

مِّنَ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٣﴾

ઝયાદહ હૈ, યે ઈસ લિયે કે વો લોગ સમજ નહીં રખતે (૧૩)

لَا يُقَاتِلُوْنَكُمْ جَمِيْعًا اِلَّا فِيْ قُرًى مُّحَصَّنَةٍ اَوْ مِنْ

યે લોગ સબ મિલ કર તુમસે કભી નહીં લડેંગે મગર હિફાઝત વાલી બસ્તિયોં મેં

وَّرَآءِ جُدُرٍ ؕ بَاْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيْدٌ ؕ تَحْسَبُهُمْ جَمِيْعًا

યા દીવારોં કી આડ મેં, ઉનકી લડાઈ આપસ મેં સખ્ત હૈ, તુમ ઉનકો મુત્તહિદ ખયાલ કરતે હો

وَّقُلُوْبُهُمْ شَتّٰى ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ﴿۱۴﴾

ઔર ઉનકે દિલ જુદા જુદા હો રહે હૈં, યે ઈસ લિયે કે વો લોગ અક્લ નહીં રખતે (૧૪)

كَمَثَلِ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيْبًا ذَاقُوْا وَبَالَ اَمْرِهِمْ ۚ

યે ઉન લોગોં કી માનિન્દ હૈં જો ઉનસે કુછ હી પેહલે અપને કિયે કા મઝા ચખ ચુકે હૈં,

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۵﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطٰنِ اِذْ قَالَ

ઔર ઉનકે લિયે દર્દનાક અઝાબ હે (૧૫) જૈસે શૈતાન જો ઈન્સાન સે

لِلْاِنْسَانِ اكْفُرْ ۚ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّنْكَ اِنِّيْٓ

કેહતા હે કે મુન્કિર હો જા, ફિર જબ વો મુન્કિર હો જાતા હે તો વો કેહતા હે કે મૈં તુમસે બરી હું,

اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۶﴾ فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَآ اَنَّهُمَا

મૈં અલ્લાહ સે ડરતા હું જો સારે જહાન કા રબ હે (૧૬) ફિર અંજામ દોનોં કા યે હુવા કે દોનોં

فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيْهَا ؕ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۷﴾

દોઝખ મેં ગયે જહાં વો હમેશા રહેંગે, ઔર ઝાલિમોં કી સઝા યહી હે (૧૭)

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ

એ ઈમાનવાલો! અલ્લાહ સે ડરો ઔર હર શખ્સ દેખે કે

مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا

ઉસને કલ કે લિયે કયા ભેજા હે, ઔર અલ્લાહ સે ડરો, બેશક અલ્લાહ બા ખબર હે

تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۸﴾ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰهُمْ

જો તુમ કરતે હો (૧૮) ઔર તુમ ઉન લોગોં કી તરહ ન બન જાઓ જો અલ્લાહ કો ભૂલ ગયે તો અલ્લાહને ઉનકો

اَنْفُسَهُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۱۹﴾ لَا يَسْتَوِيْٓ

ખુદ ઉનકી જાનોં સે ગાફિલ કર દિયા, યહી લોગ નાફરમાન હૈં (૧૯) દોઝખ વાલે

اَصْحٰبُ النَّارِ وَاَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ؕ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمُ

ઔર જન્નત વાલે બરાબર નહીં હો સકતે, જન્નત વાલે હી અસલ મેં

الْفَآئِزُوْنَ ﴿۲۰﴾ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ

કામયાબ હૈં (૨૦) અગર હમ ઈસ કુર્આન કો પહાડ પર ઉતારતે

لَّرَاَيْتَهٗ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ؕ

તો આપ દેખતે કે વો અલ્લાહ કે ખૌફ સે દબ જાતા ઔર ફટ જાતા,

ع ٦ ۵
منزل ٧

وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ

ઔર યે મિષાલેં હમ લોગોં કે લિયે બયાન કરતે હૈં, તાકે વો

يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذِىْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ

સોચેં ﴿٢١﴾ વહી અલ્લાહ હૈ જિસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં,

عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ﴿٢٢﴾

પોશીદા ઔર ઝાહિર કો જાનનેવાલા, વો બડા મહેરબાન હૈ, નિહાયત રહમવાલા હૈ ﴿٢٢﴾

هُوَ اللّٰهُ الَّذِىْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوْسُ

વહી અલ્લાહ હૈ જિસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં, બાદશાહ, સબ ઐબોં સે પાક,

السَّلٰمُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ؕ

સરાસર સલામતી, અમન દેનેવાલા, નિગેહબાન, ગાલિબ, ઝોરઆવર, અઝમતવાલા,

سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ

અલ્લાહ ઉસ શિર્ક સે પાક હૈ જો લોગ કર રહે હૈં ﴿٢٣﴾ વહી અલ્લાહ હૈ પૈદા કરનેવાલા, વુજૂદ મેં લાનેવાલા,

الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ؕ يُسَبِّحُ لَهٗ مَا فِى

સૂરત બનાનેવાલા, ઉસી કે લિયે હૈં સારે અચ્છે નામ, હર ચીઝ જો આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં હૈ

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٤﴾ ع

ઉસકી તસ્બીહ કર રહી હૈ, ઔર વો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ ﴿٢٤﴾

منزل ٧ احتياط ع ٣ ٧ ٦

સૂરએ મુમ્તહિનહ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૩ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૯૧ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૬૦ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ અહ્ઝાબ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૫૧૦) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૩૪૮) કલિમાત હૈં

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا عَدُوِّىْ وَعَدُوَّكُمْ

એ ઈમાનવાલો! તુમ મેરે દુશ્મનોં ઔર અપને દુશ્મનોં

اَوْلِيَآءَ تُلْقُوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوْا بِمَا

કો દોસ્ત ન બનાઓ, તુમ ઉનસે દોસ્તી કા ઈઝહાર કરતે હો, હાલાંકે ઉન્હોંને ઉસ હક કા

جَآءَكُمْ مِّنَ الْحَقِّ ۚ يُخْرِجُوْنَ الرَّسُوْلَ وَاِيَّاكُمْ

ઈન્કાર કિયા જો તુમ્હારે પાસ આયા, વો રસૂલ કો ઔર તુમકો ઈસ બિના પર જિલા વતન કરતે હૈં

اَنْ تُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ ؕ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِيْ
કે તુમ અપને રબ અલ્લાહ પર ઈમાન લાએ, અગર તુમ મેરી રાહ મેં જિહાદ ઔર મેરી રઝામંદી કી

سَبِيْلِيْ وَابْتِغَآءَ مَرْضَاتِيْ تُسِرُّوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ ۖۗ
તલબ કે લિયે નિકલે હો, તુમ છુપા કર ઉન્હેં દોસ્તી કા પૈગામ ભેજતે હો,

وَاَنَا اَعْلَمُ بِمَآ اَخْفَيْتُمْ وَمَآ اَعْلَنْتُمْ ؕ وَمَنْ يَّفْعَلْهُ
ઔર મેં જાનતા હું જો કુછ તુમ છુપાતે હો ઔર જો કુછ ઝાહિર કરતે હો, ઔર જો શખ્સ તુમ મેં સે

مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ① اِنْ يَّثْقَفُوْكُمْ
ઐસા કરેગા વો રાહે રાસ્ત સે ભટક ગયા① અગર વો તુમ પર કાબૂ પા જાએં

يَكُوْنُوْا لَكُمْ اَعْدَآءً وَّيَبْسُطُوْٓا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ
તો વો તુમ્હારે દુશ્મન બન જાએંગે ઔર અપને હાથ ઔર અપની ઝબાન સે તુમકો

وَاَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوْٓءِ وَوَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ ؕ② لَنْ تَنْفَعَكُمْ
તકલીફ પહુંચાએંગે, ઔર ચાહેંગે કે તુમ ભી કિસ તરહ મુન્કિર હો જાઓ② તુમ્હારે રિશ્તેદાર

اَرْحَامُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ ۚۛ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚۛ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ ؕ
ઔર તુમ્હારી અવલાદ કયામત કે દિન તુમ્હારે કામ ન આએંગે, વો તુમ્હારે દરમિયાન ફૈસલા કરેગા,

وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ③ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ اُسْوَةٌ
ઔર અલ્લાહ દેખનેવાલા હૈ જો કુછ તુમ કરતે હો③ તુમ્હારે લિયે ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)

حَسَنَةٌ فِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ ۚ اِذْ قَالُوْا
ઔર ઉસકે સાથિયોં મેં અચ્છા નમૂના હૈ, જબકે ઉન્હોંને

لِقَوْمِهِمْ اِنَّا بُرَءٰٓؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُوْنَ مِنْ
અપની કૌમ સે કહા કે હમ અલગ હૈં તુમસે ઔર ઉન ચીઝોં સે જિનકી તુમ અલ્લાહ કે સિવા

دُوْنِ اللّٰهِ ۫ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ
ઈબાદત કરતે હો, હમ તુમ્હારે મુન્કિર હૈં ઔર હમારે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન હમેશા કે લિયે

الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَآءُ اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَحْدَهٗٓ
અદાવત ઔર બેઝારી ઝાહિર હો ગઈ હૈ યહાં તક કે તુમ અલ્લાહ વાહિદ પર ઈમાન લાઓ,

اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَآ
મગર ઈબ્રાહીમ(અ.સ.)કા અપને વાલિદ સે યે કેહના કે મેં આપકે લિયે માફી માગુંગા ઔર મેં

اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا
આપકે લિયે અલ્લાહ કે આગે કિસી બાત કા ઈખ્તિયાર નહીં રખતા, એ હમારે રબ! હમને તુજ પર

وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ۝٤ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
ભરોસા કિયા ઔર હમ તેરી તરફ રુજૂઅ હુએ ઔર તેરી હી તરફ લૌટના હે ④ એ હમારે રબ! હમકો

فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ
કાફિરોં કે લિયે ફિત્ના ન બના ઔર એ હમારે રબ! હમકો બખ્શ દે, બેશક તુ

الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٥ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْهِمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
ઝબરદસ્ત હે, હિકમતવાલા હે ⑤ બેશક તુમ્હારે લિયે ઉનકે અંદર અચ્છા નમૂના હે

لِّمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّ
ઉસ શખ્સ કે લિયે જો અલ્લાહ કા ઔર આખિરત કે દિન કા ઉમ્મીદવાર હો, ઔર જો શખ્સ રૂ ગરદાની

فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۝٦ ع عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّجْعَلَ
કરેગા તો અલ્લાહ બેનિયાઝ હે, તા'રીફોં વાલા હે ⑥ ઉમ્મીદ હે કે અલ્લાહ તુમ્હારે

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ عَادَيْتُمْ مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً ؕ وَاللّٰهُ
ઔર ઉન લોગોં કે દરમિયાન દોસ્તી પૈદા કર દે જિનસે તુમને દુશ્મની કી, ઔર અલ્લાહ

قَدِيْرٌ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٧ لَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ
સબ કુછ કર સકતા હે ઔર અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હે ⑦ અલ્લાહ તુમકો ઉન લોગોં સે નહીં

الَّذِيْنَ لَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ
રોકતા જિન્હોંને દીન કે મા'મલે મેં તુમસે જંગ નહીં કી ઔર તુમકો તુમ્હારે ઘરોં સે

مِّنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْهُمْ وَتُقْسِطُوْٓا اِلَيْهِمْ ؕ اِنَّ
નહીં નિકાલા કે તુમ ઉનસે ભલાઈ કરો ઔર તુમ ઉનકે સાથ ઈન્સાફ કરો, બેશક

اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝٨ اِنَّمَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ
અલ્લાહ ઈન્સાફ કરનેવાલોં કો પસંદ કરતા હે ⑧ અલ્લાહ બસ ઉન લોગોં સે તુમકો મના કરતા હે

الَّذِيْنَ قٰتَلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ وَاَخْرَجُوْكُمْ مِّنْ
જો દીન કે મા'મલે મેં તુમસે લડે ઔર તુમકો તુમ્હારે ઘરોં સે

دِيَارِكُمْ وَظٰهَرُوْا عَلٰٓى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْ ۚ
નિકાલા ઔર તુમ્હારે નિકાલને મેં મદદ કી કે તુમ ઉનસે દોસ્તી કરો,

وَمَنۡ يَّتَوَلَّهُمۡ فَاُولٰٓـئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوۡنَ ﴿٩﴾ يٰۤاَيُّهَا

ઔર જો ઉનસે દોસ્તી કરે તો વહી લોગ ઝાલિમ હૈં ⑨ એ

الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اِذَا جَآءَكُمُ الۡمُؤۡمِنٰتُ مُهٰجِرٰتٍ

ઈમાન વાલો! જબ તુમ્હારે પાસ મુસલમાન ઔરતેં હિજરત કરકે આઈ

فَامۡتَحِنُوۡهُنَّ ؕ اَللّٰهُ اَعۡلَمُ بِاِيۡمَانِهِنَّ ۚ فَاِنۡ عَلِمۡتُمُوۡهُنَّ

તો તુમ ઉનકો જાંચ લો, અલ્લાહ ઉનકે ઈમાન કો ખૂબ જાનતા હે, પસ અગર તુમ જાન લો કે વો

مُؤۡمِنٰتٍ فَلَا تَرۡجِعُوۡهُنَّ اِلَى الۡكُفَّارِ ؕ لَا هُنَّ حِلٌّ

મો'મિન હૈં તો ઉનકો કાફિરોં કી તરફ ન લૌટાઓ, ન વો ઔરતેં ઉનકે લિયે હલાલ

لَّهُمۡ وَلَا هُمۡ يَحِلُّوۡنَ لَهُنَّ ؕ وَاٰتُوۡهُمۡ مَّاۤ اَنۡفَقُوۡا ؕ

હૈં ઔર ન વો ઉન ઔરતોં કે લિયે હલાલ હૈં, ઔર કાફિર શોહરોંને જો કુછ ખર્ચ કિયા વો ઉનકો અદા કર

وَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ اَنۡ تَنۡكِحُوۡهُنَّ اِذَاۤ اٰتَيۡتُمُوۡهُنَّ

દો, ઔર તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહીં અગર તુમ ઉનસે નિકાહ કર લો જબકે તુમ ઉનકે

اُجُوۡرَهُنَّ ؕ وَلَا تُمۡسِكُوۡا بِعِصَمِ الۡكَوَافِرِ وَسۡـئَلُوۡا مَاۤ

મહર અદા કર દો, ઔર તુમ કાફિર ઔરતોં કો અપને નિકાહ મેં ન રોકે રહો, ઔર જો કુછ તુમને ખર્ચ કિયા

اَنۡفَقۡتُمۡ وَلۡيَسۡـئَلُوۡا مَاۤ اَنۡفَقُوۡا ؕ ذٰلِكُمۡ حُكۡمُ اللّٰهِ ؕ

હે ઉસકો માંગ લો ઔર જો કુછ કાફિરોંને ખર્ચ કિયા હે વો ભી તુમસે માંગ લેં, યે અલ્લાહ કા હુકમ હે,

يَحۡكُمُ بَيۡنَكُمۡ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيۡمٌ حَكِيۡمٌ ﴿١٠﴾ وَاِنۡ فَاتَكُمۡ

વો તુમ્હારે દરમિયાન ફૈસલા કરતા હે, ઔર અલ્લાહ જાનનેવાલા, હિકમતવાલા હે ⑩ ઔર અગર

شَىۡءٌ مِّنۡ اَزۡوَاجِكُمۡ اِلَى الۡكُفَّارِ فَعَاقَبۡتُمۡ فَاٰتُوا

તુમ્હારી બીવિયોં કે મહર મેં કુછ કાફિરોં કી તરફ રેહ જાએ ફિર તુમ્હારી નોબત આએ તો જિનકી બીવીયાં

الَّذِيۡنَ ذَهَبَتۡ اَزۡوَاجُهُمۡ مِّثۡلَ مَاۤ اَنۡفَقُوۡا ؕ وَاتَّقُوا

ગઈ હૈં ઉનકો અદા કર દો જો કુછ ઉન્હોંને ખર્ચ કિયા, ઔર અલ્લાહ સે

اللّٰهَ الَّذِىۡۤ اَنۡتُمۡ بِهٖ مُؤۡمِنُوۡنَ ﴿١١﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ اِذَا

ડરો જિસ પર તુમ ઈમાન લાએ હો ⑪ એ (પ્યારે) નબી! જબ

جَآءَكَ الۡمُؤۡمِنٰتُ يُبَايِعۡنَكَ عَلٰۤى اَنۡ لَّا يُشۡرِكۡنَ

આપકે પાસ મો'મિન ઔરતેં ઈસ બાત પર બૈઅત કે લિયે આએં કે વો અલ્લાહ કે સાથ કિસી ચીઝ કો

بِاللّٰهِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِيْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ

શરીક ન કરેંગી ઔર વો ચોરી ન કરેંગી ઔર વો બદકારી ન કરેંગી ઔર વો અપની અવલાદ કો

اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَاْتِيْنَ بِبُهْتَانٍ يَّفْتَرِيْنَهٗ بَيْنَ اَيْدِيْهِنَّ

કત્લ ન કરેંગી ઔર વો અપને હાથ ઔર પાંવ કે આગે કોઈ બોહતાન ઘળ્હ કર

وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ فِيْ مَعْرُوْفٍ فَبَايِعْهُنَّ

ન લાએંગી ઔર વો કિસી મઅ્રૂફ મેં આપકી નાફરમાની ન કરેંગી, તો ઉનસે બૈઅત લે લીજિયે

وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾ يٰۤاَيُّهَا

ઔર ઉનકે લિયે અલ્લાહ સે બખ્શિશ કી દુઆ કીજિયે, બેશક અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, મહેરબાન હૈ (૧૨) એ

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوْا

ઈમાનવાલો! તુમ ઉન લોગોં કો દોસ્ત ન બનાઓ જિનકે ઉપર અલ્લાહ કા ગઝબ હુવા, વો આખિરત સે ના

مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحٰبِ الْقُبُوْرِ ﴿١٣﴾ ع

ઉમ્મીદ હો ગયે હૈં જિસ તરહ કબરોં મેં પડે હુએ કાફિર નાઉમ્મીદ હૈં (૧૩)

સૂરએ સફ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૪ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૦૯ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૬૧ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ તગાબુન કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૯૦૦) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૨૨૧) કલિમાત હૈં

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ

અલ્લાહ કી તસ્બીહ બયાન કરતી હૈ હર ચીઝ જો આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં હૈ, ઔર વો ગાલિબ હૈ,

الْحَكِيْمُ ﴿١﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا

હિકમતવાલા હૈ (૧) એ ઈમાનવાલો! તુમ ઐસી બાત કયૂં કેહતે હો જો તુમ

لَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا

કરતે નહીં (૨) અલ્લાહ કે નઝદીક યે બાત બહોત નારાઝી કી હૈ કે તુમ ઐસી બાત કહો

لَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ

જો તુમ કરો નહીં (૩) અલ્લાહ તો ઉન લોગોં કો પસંદ કરતા હૈ જો ઉસકે રાસ્તે મેં

سَبِيْلِهٖ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُوْصٌ ﴿٤﴾ وَاِذْ

ઈસ તરહ મિલ કર લડતે હૈં ગોયા વો એક સીસા પિલાઈ હુઈ દીવાર હૈં (૪) ઔર (યાદ કરો) જબકે

قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ لِمَ تُؤْذُوْنَنِيْ وَقَدْ تَّعْلَمُوْنَ

મૂસા(અ.સ.)ને અપની કૌમ સે કહા કે એ મેરી કૌમ કે લોગો! તુમ મુજે ક્યૂં સતા રહે હો, હાલાંકે તુમ્હેં મા'લૂમ હૈ

اَنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ ؕ فَلَمَّا زَاغُوْٓا اَزَاغَ اللّٰهُ

કે મેં તુમ્હારી જાનિબ અલ્લાહ કા ભેજા હુવા રસૂલ હું, પસ જબ વો લોગ ટેળ્હે હી રહે તો અલ્લાહને ઉનકે દિલોં

قُلُوْبَهُمْ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝٥ وَاِذْ

કો(ઔર) ટેળ્હા કર દિયા, ઔર અલ્લાહ તઆલા નાફરમાન કૌમ કો હિદાયત નહીં દેતા (૫) ઔર જબ

قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اِنِّيْ رَسُوْلُ

ઈસા બિન મરિયમ(અ.સ.)ને કહા કે એ બની ઈસ્રાઈલ! મેં તુમ્હારી તરફ

اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ

અલ્લાહ કા ભેજા હુવા રસૂલ હું, તસ્દીક કરનેવાલા હું ઉસ તોરાત કા જો મુજસે પેહલે સે મૌજૂદ હૈ

وَمُبَشِّرًاۢ بِرَسُوْلٍ يَّاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِي اسْمُهٗٓ اَحْمَدُ ؕ

ઔર ખુશખબરી દેનેવાલા હું એક રસૂલ કી જો મેરે બાદ આએગા(ઔર)ઉસકા નામ અહમદ હોગા,

فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٦

ફિર જબ વો ઉનકે પાસ ખુલી નિશાનિયાં લે કર આયા તો ઉન્હોંને કહાઃ યે તો ખુલા હુવા જાદૂ હૈ (૬)

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ

ઔર ઉસસે બળ્હ કર ઝાલિમ કોન હોગા જો અલ્લાહ પર જૂઠ બાંધે, હાલાંકે વો

يُدْعٰٓى اِلَى الْاِسْلَامِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝٧

ઈસ્લામ કી તરફ બુલાયા જા રહા હો, ઔર અલ્લાહ ઝાલિમ લોગોં કો હિદાયત નહીં દેતા (૭)

يُرِيْدُوْنَ لِيُطْفِـُٔوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ

વો ચાહતે હૈં કે અલ્લાહ કી રોશની કો અપને મુંહ સે બુજા દેં, હાલાંકે અલ્લાહ

مُتِمُّ نُوْرِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ۝٨ هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ

અપની રોશની કો પૂરા કરકે રહેગા ખ્વાહ કાફિરોં કો યે કિતના હી નાગવાર હો (૮) વહી હૈ જિસને ભેજા

رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَى

અપને રસૂલ કો હિદાયત ઔર દીને હક કે સાથ, તાકે ઉસકો સબ દીનોં પર

الدِّيْنِ كُلِّهٖ ۙ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ۝٩ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ

ગાલિબ કર દે ખ્વાહ મુશ્રિકોં કો યે કિતના હી નાગવાર હો (૯) એ ઈમાનવાલો!

اٰمَنُوْا هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجِيْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ

કયા મેં તુમકો એક ઐસી તિજારત બતાઉં જો તુમકો એક દર્દનાક અઝાબ સે

اَلِيْمٍ ﴿١٠﴾ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتُجَاهِدُوْنَ

બચા લે (૧૦) તુમ અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ પર ઈમાન લાઓ ઔર અલ્લાહ કી રાહ મેં

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ۭ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ

અપને માલ ઔર જાન સે જિહાદ કરો, યે તુમ્હારે લિયે બેહતર

لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ

હૈ અગર તુમ જાનો (૧૧) અલ્લાહ તુમ્હારે ગુનાહ માફ કર દેગા

وَيُدْخِلْكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ

ઔર તુમકો ઐસે બાગોં મેં દાખિલ કરેગા જિસકે નીચે નેહરેં જારી હોંગી

وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ عَدْنٍ ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ

ઔર ઉમ્દા મકાનોં મેં જો હમેશા રેહને કે બાગોં મેં હોંગે, યે હૈ બડી

الْعَظِيْمُ ﴿١٢﴾ وَاُخْرٰى تُحِبُّوْنَهَا ۭ نَصْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ

કામયાબી (૧૨) ઔર એક ઔર ચીઝ ભી હૈ જિસકી તુમ તમન્ના રખતે હો, અલ્લાહ કી મદદ ઔર ફતહ

قَرِيْبٌ ۭ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

જલ્દી, ઔર મો'મિનોં કો બશારત દે દીજિયે (૧૩) એ ઈમાન વાલો!

كُوْنُوْٓا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ

તુમ અલ્લાહ(કે દીન)કે મદદગાર બન જાઓ, ઉસી તરહ જિસ તરહ ઈસા બિન મરિયમ(અ.સ.)ને

لِلْحَوَارِيّٖنَ مَنْ اَنْصَارِيْٓ اِلَى اللّٰهِ ۭ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ

હવારિયોં સે કહા થા કે વો કોન હૈં જો અલ્લાહ કે વાસ્તે મેરે મદદગાર બનેં? હવારિયોં ને કહા:

نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَّاۗىِٕفَةٌ مِّنْۢ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ

હમ અલ્લાહ(કે દીન) કે મદદગાર હૈં, ફિર બની ઈસ્રાઈલ કા એક ગિરોહ ઈમાન લે આયા

وَكَفَرَتْ طَّاۗىِٕفَةٌ ۚ فَاَيَّدْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلٰى

ઔર એક ગિરોહ ને કુફ્ર ઈખ્તિયાર કિયા, ચુનાંચે જો લોગ ઈમાન લાએ થે હમને ઉનકો દુશ્મનોં કે ખિલાફ

عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوْا ظٰهِرِيْنَ ﴿١٤﴾

ઉનકી મદદ કી, નતીજા યે હુવા કે વો ગાલિબ આએ (૧૪)

સૂરએ જુમ્અહ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૧ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૧૦ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૬૨ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ફ઼ાતિર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૭૨૦) હુરૂફ હૈં		ઈસમેં (૧૮૦) કલિમાત હૈં

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ

અલ્લાહ કી તસ્બીહ કર રહી હૈ હર વો ચીઝ જો આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં હૈ, જો બાદશાહ હૈ,

الْقُدُّوْسِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ① هُوَ الَّذِيْ بَعَثَ فِي

પાક હૈ, ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ ① વહી હૈ જિસને ઉમ્મી લોગોં મેં

الْاُمِّيّٖنَ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ

ઉન્હી મેં સે એક રસૂલ કો ભેજા જો ઉનકે સામને ઉસકી આયતોં કી તિલાવત કરે ઔર ઉનકો પાકીઝા

وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۗ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ

બનાએ ઔર ઉન્હેં કિતાબ ઔર હિકમત કી તા'લીમ દે, જબકે વો ઉસસે પેહલે ખુલી ગુમરાહી

لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ② ۙ وَّاٰخَرِيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوْا بِهِمْ ۭ

મેં પડે હુએ થે ② ઔર દૂસરોં કે લિયે ભી ઉનમેં સે જો અભી ઉનમેં શામિલ નહીં હુએ,

وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ③ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ

ઔર વો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમતવાલા હૈ ③ યે અલ્લાહ કા ફઝ્લ હૈ વો દેતા હૈ

مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ④ مَثَلُ

જિસકો ચાહતા હૈ, ઔર અલ્લાહ બડે ફઝ્લ વાલા હૈ ④ જિન લોગોં કો

الَّذِيْنَ حُمِّلُوا التَّوْرٰىةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوْهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ

તોરાત કા હામિલ બનાયા ગયા ફિર ઉન્હોંને ઉસકો ન ઉઠાયા ઉનકી મિષાલ ઉસ ગધે કી સી હૈ

يَحْمِلُ اَسْفَارًا ۭ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا

જો કિતાબોં કા બોજ ઉઠાએ હુએ હો, કયા હી બુરી મિષાલ હૈ ઉન લોગોં કી જિન્હોંને અલ્લાહ કી

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ⑤

આયતોં કો જુઠલાયા, ઔર અલ્લાહ ઝાલિમ લોગોં કો હિદાયત નહીં દેતા ⑤

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادُوْٓا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ اَوْلِيَاۗءُ

કેહ દીજિયે કે એ યહૂદ! અગર તુમ્હારા ગુમાન હૈ કે તુમ દૂસરોં કે

لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ

મુકાબિલ મેં અલ્લાહ કે મહબૂબ હો તો તુમ મૌત કી તમન્ના કરો અગર તુમ

صٰدِقِیْنَ ۝٦ وَلَا یَتَمَنَّوْنَهٗۤ اَبَدًۢا بِمَا قَدَّمَتْ اَیْدِیْهِمْ ؕ

સચ્ચે હો ⑥ ઔર વો કભી ઉસકી તમન્ના ન કરેંગે ઉન કામોં કી વજહ સે જિનકો ઉનકે હાથ આગે ભેજ

وَاللّٰهُ عَلِیْمٌۢ بِالظّٰلِمِیْنَ ۝٧ قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِیْ

ચુકે હૈં, ઔર અલ્લાહ ઝાલિમોં કો ખૂબ જાનતા હૈ ⑦ કેહ દીજિયે કે જિસ મૌત સે

تَفِرُّوْنَ مِنْهُ فَاِنَّهٗ مُلٰقِیْكُمْ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰی عٰلِمِ

તુમ ભાગતે હો વો તુમ્હે આ કર રહેગી, ફિર તુમ પોશીદા ઔર ઝાહિર કે જાનનેવાલે કે પાસ

الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ فَیُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٨ ع

લે જાએ જાઓગે ફિર વો તુમકો બતા દેગા જો તુમ કરતે રહે હો ⑧

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا نُوْدِیَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ یَّوْمِ

એ ઈમાન વાલો! જબ જુમ્અહ કે દિન નમાઝ કે લિયે

الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰی ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَیْعَ ؕ ذٰلِكُمْ

પુકારા જાએ તો અલ્લાહ કી યાદ કી તરફ ચલ પડો ઔર ખરીદ વ ફરોખ્ત છોડ દો, યે

خَیْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝٩ فَاِذَا قُضِیَتِ

તુમ્હારે લિયે બેહતર હૈ અગર તુમ જાનો ⑨ ફિર જબ નમાઝ

الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِی الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ

પૂરી હો જાએ તો ઝમીન મેં ફૈલ જાઓ ઔર અલ્લાહ કા ફઝ્લ

اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِیْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝١٠ وَاِذَا

તલાશ કરો, ઔર અલ્લાહ કો કષ્રત સે યાદ કરો, તાકે તુમ ફલાહ પાઓ ⑩ ઔર જબ વો કોઈ તિજારત

رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوَا ۨانْفَضُّوْۤا اِلَیْهَا وَتَرَكُوْكَ قَآىِٕمًا ؕ

યા ખેલ તમાશા દેખતે હૈં તો ઉસકી તરફ દોડ પડતે હૈં ઔર આપકો ખડા હુવા છોડ દેતે હૈં,

قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَیْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ ؕ

કેહ દીજિયે કે જો અલ્લાહ કે પાસ હૈ વો ખેલ તમાશે ઔર તિજારત સે ઝયાદહ બેહતર હૈ,

وَاللّٰهُ خَیْرُ الرّٰزِقِیْنَ ۝١١ ع

ઔર અલ્લાહ બેહતરીન રિઝ્ક દેનેવાલા હૈ ⑪

ع ١

ع ٢

منزل ٧

સૂરએ મુનાફિકૂન મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૧ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૦૪ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૬૩ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ હજ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૯૭૬) હુરૂફ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ઈસમેં (૧૮૦) કલિમાત હૈં

اِذَا جَآءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُ اللّٰهِ ۘ

જબ મુનાફિક આપકે પાસ આતે હૈં તો કેહતે હૈં કે હમ ગવાહી દેતે હૈં કે આપ બેશક અલ્લાહ કે રસૂલ હૈં,

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُهٗ ؕ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ

ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ કે બેશક આપ ઉસકે રસૂલ હો, ઔર અલ્લાહ ગવાહી દેતા હૈ કે યે

الْمُنٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ۚ ﴿۱﴾ اِتَّخَذُوْٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً

મુનાફિકીન જૂઠે હૈં (૧) ઉન્હોંને અપની કસમોં કો ઢાલ બના રખ્ખા હૈ

فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا

ફિર વો રોકતે હૈં અલ્લાહ કી રાહ સે, બેશક નિહાયત બુરા હૈ જો વો

يَعْمَلُوْنَ ﴿۲﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَطُبِعَ عَلٰى

કર રહે હૈં (૨) યે ઈસ સબબ સે હૈ કે વો ઈમાન લાએ ફિર ઉન્હોંને કુફ્ર કિયા, ફિર ઉન્કે દિલોં પર

قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿۳﴾ وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ

મહર કર દી ગઈ પસ વો નહીં સમજતે (૩) ઔર જબ આપ ઉન્હેં દેખો તો ઉનકે જિસ્મ આપકો

اَجْسَامُهُمْ ؕ وَاِنْ يَّقُوْلُوْا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ ؕ كَاَنَّهُمْ

અચ્છે લગતે હૈં, ઔર અગર વો બાત કરતે હૈં તો આપ ઉનકી બાત સુનતે હો ગોયા કે વો

خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ ؕ يَحْسَبُوْنَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ؕ هُمُ

લકડિયાં હૈં ટેક લગાઈ હુઈ, વો હર ઝોર કી આવાઝ કો અપને ખિલાફ સમજતે હૈં, યહી લોગ

الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ؕ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۫ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿۴﴾

દુશ્મન હૈં પસ ઉનસે બચો, અલ્લાહ ઉનકો હલાક કરે, વો કહાં ફિરે જાતે હૈં (૪)

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ لَوَّوْا

ઔર જબ ઉનસે કહા જાતા હૈ કે આઓ અલ્લાહ કા રસૂલ તુમ્હારે લિયે ઈસ્તિગ્ફાર કરે તો વો અપના સર

رُءُوْسَهُمْ وَرَاَيْتَهُمْ يَصُدُّوْنَ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۵﴾

ફૈર લેતે હૈં, ઔર આપ ઉનકો દેખોગે કે વો તકબ્બુર કરતે હુએ બેરુખી કરતે હૈં (૫)

وقف لازم

منزل ۷

سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ

ઉનકે લિયે યક્સાં હે આપ ઉનકે લિયે મગ્ફિરત કી દુઆ કરો યા મગ્ફિરત કી દુઆ

لَهُمْ ؕ لَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى

ન કરો, અલ્લાહ હરગિઝ ઉનકો માફ ન કરેગા, અલ્લાહ નાફરમાન લોગોં કો

الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ لَا تُنْفِقُوْا

હિદાયત નહીં દેતા (૬) યહી હૈં જો કેહતે હૈં કે જો લોગ અલ્લાહ કે રસૂલ કે

عَلٰى مَنْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوْا ؕ وَلِلّٰهِ

પાસ હૈં ઉન પર ખર્ચ મત કરો યહાં તક કે વો મુન્તશિર હો જાએં, ઔર આસમાનોં

خَزَآئِنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ

ઔર ઝમીન કે ખઝાને અલ્લાહ હી કે હૈં, લેકિન મુનાફિક

لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٧﴾ يَقُوْلُوْنَ لَئِنْ رَّجَعْنَآ اِلَى الْمَدِيْنَةِ

નહીં સમજતે (૭) વો કેહતે હૈં કે અગર હમ મદીના લૌટે તો ઈઝ્ઝતવાલા

لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ ؕ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُوْلِهٖ

વહાં સે ઝિલ્લત વાલે કો નિકાલ દેગા, હાલાંકે ઈઝ્ઝત અલ્લાહ કે લિયે ઔર ઉસકે રસૂલ કે લિયે

وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٨﴾ ع يٰۤاَيُّهَا

ઔર મો'મિનીન કે લિયે હે, મગર મુનાફિકીન નહીં જાનતે (૮) એ

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ

ઈમાન વાલો! તુમ્હારે માલ ઔર તુમ્હારી અવલાદ તુમકો અલ્લાહ કી યાદ સે

عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ

ગાફિલ ન કરને પાએ, ઔર જો ઐસા કરેગા તો વહી ઘાટે મેં પડનેવાલે

الْخٰسِرُوْنَ ﴿٩﴾ وَاَنْفِقُوْا مِنْ مَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ

લોગ હૈં (૯) ઔર હમને જો કુછ તુમકો દિયા હે ઉસમેં સે ખર્ચ કરો ઈસસે પેહલે

اَنْ يَّاْتِيَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُوْلَ رَبِّ لَوْلَآ

કે તુમ મેં સે કિસી કી મૌત આ જાએ ફિર વો કહે કે એ મેરે રબ! તુને મુજે

اَخَّرْتَنِيْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ۙ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِّنَ

કુછ ઔર મોહલત કયૂ ન દી કે મૈં સદકા કરતા ઔર નેક લોગોં મેં

الصّٰلِحِيْنَ ⑩ وَلَنْ يُّؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَآءَ اَجَلُهَا ط

શામિલ હો જાતા ⑩ ઔર અલ્લાહ હરગિઝ કિસી જાન કો મોહલત નહીં દેતા જબકે ઉસકી મીઆદ આ

وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ⑪ ع

જાએ, ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ જો કુછ તુમ કરતે હો ⑪

સૂરએ તગાબુન મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૮ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૦૮ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૬૪ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ તહ્રીમ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૦૭૦) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૨૪૧) કલિમાત હૈં

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ج لَهُ

અલ્લાહ કી તસ્બીહ કર રહી હૈ હર ચીઝ જો આસમાનોં મેં હૈ ઔર હર ચીઝ જો ઝમીન મેં હૈ, ઉસી કી

الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ز وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ①

બાદશાહી હૈ ઔર ઉસી કે લિયે તા'રીફ હૈ ઔર વો હર ચીઝ પર કાદિર હૈ ①

هُوَ الَّذِىْ خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَّمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ ط

વહી હૈ જિસને તુમકો પૈદા કિયા ફિર તુમ મેં સે કોઈ કાફિર હૈ ઔર કોઈ મો'મિન,

وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ② خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

ઔર અલ્લાહ દેખ રહા હૈ જો કુછ તુમ કરતે હો ② ઉસને આસમાનોં ઔર ઝમીન કો

وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ج

ઠીક તોર પર પૈદા કિયા ઔર ઉસને તુમ્હારી સૂરત બનાઈ તો નિહાયત અચ્છી સૂરત બનાઈ,

وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ③ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

ઔર ઉસી કી તરફ લૌટના હૈ ③ વો જાનતા હૈ જો કુછ આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં હૈ,

وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ط وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ

ઔર વો જાનતા હૈ જો તુમ છુપાતે હો ઔર જો તુમ ઝાહિર કરતે હો, ઔર અલ્લાહ દિલોં તક કી બાતોં કા

بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ④ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

જાનનેવાલા હૈ ④ કયા તુમકો ઉન લોગોં કી ખબર નહીં પહુંચી જિન્હોંને ઈસસે પેહલે

مِنْ قَبْلُ ز فَذَاقُوْا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ

ઈન્કાર કિયા, ફિર ઉન્હોંને અપને કિયે કા વબાલ ચખ્ખા ઔર ઉનકે લિયે એક દર્દનાક

اَلِيْمٌ ۝٥ ذٰلِكَ بِاَنَّهٗ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ
અઝાબ હૈ ⑤ યે ઈસ લિયે કે ઉનકે પાસ ઉનકે રસૂલ ખુલી દલીલોં કે સાથ આએ તો

بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالُوْٓا اَبَشَرٌ يَّهْدُوْنَنَا ز فَكَفَرُوْا
ઉન્હોંને કહા કે કયા ઈન્સાન હમારી રેહનુમાઈ કરેંગે? પસ ઉન્હોંને ઈન્કાર કિયા ઔર મુંહ ફેર

وَتَوَلَّوْا وَّاسْتَغْنَى اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۝٦ زَعَمَ
લિયા ઔર અલ્લાહ ઉનસે બેપરવાહ હો ગયા, ઔર અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ, તા'રીફ વાલા હૈ ⑥ ઈન્કાર

الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ لَّنْ يُّبْعَثُوْا ؕ قُلْ بَلٰى وَرَبِّيْ
કરનેવાલોં ને દા'વા કિયા કે વો હરગિઝ દોબારા ઉઠાએ ન જાએંગે, કેહ દીજિયે કે હાં, મેરે રબ કી કસમ!

لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ؕ وَذٰلِكَ عَلَى
તુમ ઝરૂર ઉઠાએ જાઓગે ફિર તુમકો બતાયા જાએગા જો કુછ તુમને કિયા હૈ, ઔર યે અલ્લાહ કે લિયે

اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝٧ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَالنُّوْرِ الَّذِيْٓ
બહોત આસાન હૈ ⑦ પસ અલ્લાહ પર ઈમાન લાઓ ઔર ઉસકે રસૂલ પર ઔર ઉસ નૂર પર જો હમને

اَنْزَلْنَا ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝٨ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ
ઉતારા હૈ ઔર અલ્લાહ જાનતા હૈ જો કુછ તુમ કરતે હો ⑧ જિસ દિન વો તુમ સબકો એક જગહ જમા હોને

لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ؕ وَمَنْ يُّؤْمِنْۢ
કે દિન જમા કરેગા, યહી હાર જીત કા દિન હોગા, ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ પર ઈમાન

بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ
લાયા હોગા ઔર ઉસને નેક અમલ કિયા હોગા અલ્લાહ ઉસકે ગુનાહ ઉસસે દૂર કર દેગા

وَيُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
ઔર ઉસકો બાગોં મેં દાખિલ કરેગા જિનકે નીચે નેહરેં બેહતી હોંગી,

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝٩
વો હમેશા ઉનમેં રહેંગે, યહી હૈ બડી કામયાબી ⑨

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
ઔર જિન લોગોંને ઈન્કાર કિયા ઔર હમારી આયતોં કો જુઠલાયા વહી

النَّارِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝١٠ ع مَآ اَصَابَ
આગ વાલે હૈં, ઉસમેં હમેશા રહેંગે, ઔર વો બુરા ઠિકાના હૈ ⑩ જો મુસીબત ભી

مِنْ مُّصِيْبَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ

આતી હૈ અલ્લાહ કે હુકમ સે આતી હૈ, ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ પર ઈમાન રખતા હૈ

يَهْدِ قَلْبَهٗ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١١﴾ وَاَطِيْعُوا

અલ્લાહ ઉસકે દિલ કો રાહ દિખાતા હૈ, ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કો જાનનેવાલા હૈ (૧૧) ઔર તુમ અલ્લાહ

اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاِنَّمَا

કી ઈતાઅત કરો ઔર રસૂલ કી ઈતાઅત કરો, ફિર અગર તુમ એઅ્રાઝ કરોગે તો હમારે

عَلٰى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٢﴾ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ

રસૂલ પર બસ સાફ સાફ પહુંચા દેના હૈ (૧૨) અલ્લાહ, ઉસકે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં,

وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ

ઔર ઈમાન લાનેવાલોં કો અલ્લાહ હી પર ભરોસા રખના ચાહિયે (૧૩) એ ઈમાન

اٰمَنُوْٓا اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ

વાલો! તુમ્હારી બાઝ બીવિયાં ઐર બાઝ અવલાદેં તુમ્હારે દુશ્મન હૈં

فَاحْذَرُوْهُمْ ۚ وَاِنْ تَعْفُوْا وَتَصْفَحُوْا وَتَغْفِرُوْا

પસ તુમ ઉનસે હોશિયાર રહો, ઔર અગર તુમ માફ કર દો ઔર દર ગુઝર કરો ઔર બખ્શ દો

فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤﴾ اِنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ

તો અલ્લાહ બખ્શનેવાલા, રહમ કરનેવાલા હૈ (૧૪) તુમ્હારે માલ

وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ؕ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿١٥﴾

ઔર તુમ્હારી અવલાદ આઝમાઈશ કી ચીઝ હૈ, ઔર અલ્લાહ કે પાસ બહોત બડા અજ્ર હૈ (૧૫)

فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوْا وَاَطِيْعُوْا

લિહાઝા જહાં તક હો સકે અલ્લાહ સે ડરતે રહો ઔર સુનો ઔર માનો,

وَاَنْفِقُوْا خَيْرًا لِّاَنْفُسِكُمْ ؕ وَمَنْ يُّوْقَ شُحَّ

ઔર (અલ્લાહ કે હુકમ કે મુતાબિક) ખર્ચ કરો, યે તુમ્હારે હી લિયે બેહતર હૈ, ઔર જો લોગ અપને દિલ

نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٦﴾ اِنْ تُقْرِضُوا

કી લાલચ સે મહફૂઝ હો જાએં વહી ફલાહ પાનેવાલે હૈં (૧૬) અગર તુમ અલ્લાહ કો અચ્છા કર્ઝ

اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ؕ

દોગે તો વો ઉસકો તુમ્હારે લિયે કઈ ગુના બળ્હા દેગા ઔર તુમકો બખ્શ દેગા,

وَاللّٰهُ شَكُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿١٧﴾ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

ઔર અલ્લાહ કદર દાન હે, બુર્દબાર હે (૧૭) ગાઈબ ઔર હાઝિર કો જાનનેવાલા હે,

الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٨﴾

ઝબરદસ્ત હે, હકીમ હે (૧૮)

ع ٢

સૂરએ તલાક મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૨ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૯૯ નંબર પર હે, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૬૫ નંબર પર હે ઔર સૂરએ દહર(ઈન્સાન) કે બાદ નાઝિલ હુઈ હે.

ઈસમેં (૧૦૬૦) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૨૪૯) કલિમાત હૈં

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَطَلِّقُوْهُنَّ

એ પ્યારી નબી! જબ તુમ લોગ ઔરતોં કો તલાક દો તો ઉનકી ઈદ્દત પર

لِعِدَّتِهِنَّ وَاَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ ۚ

તલાક દો ઓર ઈદ્દત કો ગિનતે રહો, ઔર અલ્લાહ સે ડરો જો તુમ્હારા રબ હે,

لَا تُخْرِجُوْهُنَّ مِنْۢ بُيُوْتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ اِلَّاۤ

ઉન ઔરતોં કો ઉનકે ઘરોં સે ન નિકાલો ઔર ન વો ખુદ નિકલેં

اَنْ يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ؕ وَتِلْكَ حُدُوْدُ

મગર યે કે વો કોઈ ખુલી બેહયાઈ કરેં, ઔર યે અલ્લાહ કી

اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ

હદેં હૈં, ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ કી હદોં સે તજાવુઝ કરેગા તો ઉસને અપને ઉપર

نَفْسَهٗ ؕ لَا تَدْرِيْ لَعَلَّ اللّٰهَ يُحْدِثُ بَعْدَ

ઝુલ્મ કિયા, તુમ નહીં જાનતે શાયદ અલ્લાહ ઈસ તલાક કે બાદ કોઈ નઈ સૂરત

ذٰلِكَ اَمْرًا ﴿١﴾ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوْهُنَّ

પૈદા કર દે (૧) ફિર જબ વો અપની મુદ્દત કો પહુંચ જાએ તો ઉનકો યા તો મઅ્રૂફ કે

بِمَعْرُوْفٍ اَوْ فَارِقُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ وَّاَشْهِدُوْا

મુતાબિક રખ લો યા મઅ્રૂફ કે મુતાબિક ઉનકો છોડ દો, ઔર અપને મેં સે

ذَوَيْ عَدْلٍ مِّنْكُمْ وَاَقِيْمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ؕ

દો મોઅ્તબર ગવાહ કર લો ઔર ઠીક ઠીક અલ્લાહ કે લિયે ગવાહી દો,

ذٰلِكُمْ يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ
યે ઉસ શખ્સ કો નસીહત કી જાતી હૈ જો અલ્લાહ પર ઔર આખિરત કે દિન પર

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۬ۥ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ
ઈમાન રખતા હો, ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ સે ડરેગા અલ્લાહ ઉસકે લિયે રાહ

مَخْرَجًا ۝٢ وَّيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ؕ
નિકાલેગા ۝٢ ઔર ઉસકો વહાં સે રિઝ્ક દેગા જહાં ઉસકા ગુમાન ભી ન ગયા હો,

وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ પર ભરોસા કરેગા તો અલ્લાહ ઉસકે લિયે કાફી હો જાએગા, બેશક અલલાહ

بَالِغُ اَمْرِهٖ ؕ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۝٣
અપના કામ પૂરા કરકે રેહતા હૈ, અલ્લાહને હર ચીઝ કે લિયે એક અંદાઝા ઠેહરા રખ્ખા હૈ ۝٣

وَالّٰٓـِٔيْ يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيْضِ مِنْ نِّسَآئِكُمْ اِنِ
ઔર તુમ્હારી ઔરતોં મેં સે જો હૈઝ સે માયૂસ હો ચુકી હૈં અગર તુમકો

ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍ وَّالّٰٓـِٔيْ لَمْ
શુબ્હા હો તો ઉનકી ઈદ્દત તીન મહીને હૈ, ઔર ઈસી તરહ ઉનકી ભી જિનકો

يَحِضْنَ ؕ وَاُولَاتُ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَّضَعْنَ
હૈઝ નહીં આયા, ઔર હામિલા ઔરતોં કી ઈદ્દત ઉસ હમલ કા પૈદા

حَمْلَهُنَّ ؕ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ اَمْرِهٖ
હો જાના હૈ, ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ સે ડરેગા અલ્લાહ ઉસકે લિયે ઉસકે કામ મેં આસાની

يُسْرًا ۝٤ ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهٗٓ اِلَيْكُمْ ؕ وَمَنْ
કર દેગા ۝٤ યે અલ્લાહ કા હુકમ હૈ જો ઉસને તુમ્હારી તરફ ઉતારા હૈ, ઔર જો શખ્સ

يَّتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ وَيُعْظِمْ لَهٗٓ
અલ્લાહ સે ડરેગા અલ્લાહ ઉસકે ગુનાહ ઉસસે દૂર કર દેગા ઔર ઉસકો બડા

اَجْرًا ۝٥ اَسْكِنُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ
અજ્ર દેગા ۝٥ તુમ ઉન ઔરતોં કો અપની વુસ્અત કે મુતાબિક રેહને કા મકાન દો જહાં તુમ

وُّجْدِكُمْ وَلَا تُضَآرُّوْهُنَّ لِتُضَيِّقُوْا عَلَيْهِنَّ ؕ
રેહતે હો ઔર ઉનકો તંગ કરને કે લિયે ઉનકો તકલીફ ન પહુંચાઓ,

وَاِنْ كُنَّ اُولَاتِ حَمْلٍ فَاَنْفِقُوْا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى
ઔર અગર વો હમલ વાલિયાં હોં તો ઉન પર ખર્ચ કરો યહાં તક કે ઉનકા
يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَاِنْ اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاٰتُوْهُنَّ
વઝ્અે હમલ હો જાએ, ફિર અગર વો તુમ્હારે લિયે દૂધ પિલાએં તો ઉનકી ઉજ્રત
اُجُوْرَهُنَّ ۚ وَاْتَمِرُوْا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوْفٍ ۚ وَاِنْ
ઉન્હેં દો, ઔર તુમ આપસ મેં એક દૂસરે કો નેકી સિખાઓ, ઔર અગર
تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهٗۤ اُخْرٰى ۗ ﴿٦﴾ لِيُنْفِقْ
તુમ આપસ મેં ઝિદ કરો તો કોઈ ઔર ઔરત દૂધ પિલાએગી (૬) ચાહિયે કે વુસ્અત વાલા
ذُوْسَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهٖ ؕ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهٗ
અપની વુસ્અત કે મુતાબિક ખર્ચ કરે ઔર જિસકી આમદની કમ હો ઉસકો
فَلْيُنْفِقْ مِمَّاۤ اٰتٰىهُ اللّٰهُ ؕ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا
ચાહિયે કે અલ્લાહને જિતના ઉસકો દિયા હૈ ઉસમેં સે ખર્ચ કરે, અલ્લાહ કિસી પર બોજ નહીં ડાલતા
مَاۤ اٰتٰىهَا ؕ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُّسْرًا ﴿٧﴾
મગર ઉતના હી જિતના ઉસકો દિયા હૈ, અલ્લાહ સખ્તી કે બાદ જલ્દ હી આસાની પૈદા કર દેગા (૭)
وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهٖ
ઔર બહોત સી બસ્તિયાં હૈં જિન્હોંને અપને રબ કે હુકમ સે સર્તાબી કી
فَحَاسَبْنٰهَا حِسَابًا شَدِيْدًا وَّعَذَّبْنٰهَا عَذَابًا
પસ હમને ઉનકા સખ્ત હિસાબ કિયા, ઔર હમને ઉનકો હોલનાક
نُّكْرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ اَمْرِهَا
સઝા દી (૮) પસ ઉન્હોંને અપને કિયે કા વબાલ ચખ્ખા ઔર ઉનકા અંજામ બિલ્ આખિર
خُسْرًا ﴿٩﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۙ
ખસારે હી કા હુવા (૯) અલ્લાહને ઉનકે લિયે એક સખ્ત અઝાબ તૈયાર કર રખ્ખા હૈ,
فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰۤاُولِي الْاَلْبَابِ ۖۛ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۛ
પસ અલ્લાહ સે ડરો એ અક્લ વાલો જો કે ઈમાન લાએ હો,
قَدْ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَّسُوْلًا يَّتْلُوْا
અલ્લાહ ને તુમ્હારી તરફ એક નસીહત ઉતારી હૈ (૧૦) એક રસૂલ જો તુમકો

عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ مُبَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِيْنَ
અલ્લાહ કી ખુલી ખુલી આયતેં પઢ કર સુનાતા હૈ, તાકે ઉન લોગોં કો

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنَ الظُّلُمٰتِ
તારીકિયોં સે રોશની કી તરફ નિકાલે જો ઈમાન લાએ ઔર ઉન્હોંને

اِلَى النُّوْرِ ؕ وَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ
નેક અમલ કિયા, ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ પર ઈમાન લાયા ઔર નેક

صَالِحًا يُّدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا
અમલ કિયા ઉસકો વો ઐસે બાગોં મેં દાખિલ કરેગા જિનકે નીચે નેહરેં

الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ قَدْ اَحْسَنَ
બેહતી હોંગી, વો ઉનમેં હમેશા રહેંગે, અલ્લાહને ઉસકો

اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ﴿١١﴾ اَللّٰهُ الَّذِىْ خَلَقَ سَبْعَ
બહોત અચ્છી રોઝી દી (૧૧) અલ્લાહ હી હૈ જિસને બનાએ સાત

سَمٰوٰتٍ وَّمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ ؕ يَتَنَزَّلُ
આસમાન ઔર ઉન્હીં કી તરહ ઝમીન ભી, ઉનકે અંદર

الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
ઉસકા હુકમ ઉતરતા હૈ, તાકે તુમ જાન લો કે અલ્લાહ હર ચીઝ પર

شَىْءٍ قَدِيْرٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ
કાદિર હૈ ઔર અલ્લાહને અપને ઈલ્મ સે હર ચીઝ કા

شَىْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾ ع
ઈહાતા કર રખ્ખા હૈ (૧૨)

સૂરએ તહ્‌રીમ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૨ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૦૭ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્‌તેબાર સે ૬૬ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ હુજુરાત કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૦૬૦) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૨૪૭) કલિમાત હૈં

يٰٓاَيُّهَا النَّبِىُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ ج
એ(પ્યારે)નબી! આપ ક્યૂં ઉસ ચીઝ કો હરામ કરતે હો જો અલ્લાહને આપકે લિયે હલાલ કી હૈ

تَبْتَغِيْ مَرْضَاتَ اَزْوَاجِكَ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ
અપની બીવીયોં કી રઝામંદી ચાહને કે લિયે, ઔર અલ્લાહ બખ્શનેવાલા,

رَّحِيْمٌ ① قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْ ۚ
મહેરબાન હૈ① અલ્લાહને તુમ લોગોં કે લિયે તુમ્હારી કસમોં કો ખોલના મુકર્રર કર દિયા હૈ,

وَاللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ②
ઔર અલ્લાહ તુમ્હારા કારસાઝ હૈ, ઔર વો જાનનેવાલા, હિકમતવાલા હૈ②

وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِهٖ حَدِيْثًا ۚ
ઔર જબ(પ્યારે) નબીને અપની કિસી બીવી સે એક બાત છુપા કર કહી

فَلَمَّا نَبَّاَتْ بِهٖ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ
તો જબ ઉસને ઉસકો બતા દિયા ઔર અલ્લાહને નબી કો ઈસસે આગાહ કર દિયા તો નબી ને

بَعْضَهٗ وَاَعْرَضَ عَنْۢ بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِهٖ
કુછ બાત બતાઈ ઔર કુછ ટાલ દી, ફિર જબ નબી ને ઉસકો યે બાત બતાઈ

قَالَتْ مَنْ اَنْۢبَاَكَ هٰذَا ؕ قَالَ نَبَّاَنِيَ الْعَلِيْمُ
તો ઉસને કહા કે આપકો કિસને ઈસકી ખબર દી, નબીને કહા કે મુજકો બતાયા જાનનેવાલે ને,

الْخَبِيْرُ ③ اِنْ تَتُوْبَاۤ اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ
બા ખબર ને③ અગર તુમ દોનોં અલ્લાહ કી તરફ રુજૂઅ કરો તો તુમ્હારે દિલ

قُلُوْبُكُمَا ۚ وَاِنْ تَظٰهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ
જુક પડે હૈં, ઔર અગર તુમ દોનોં નબી કે મુકાબલે મેં કારવાઈયાં કરોગી તો ઉસકા રફીક

مَوْلٰىهُ وَجِبْرِيْلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ
અલ્લાહ હૈ ઔર જિબ્રઈલ ઔર સાલેહ એહલે ઈમાન ઔર ઉનકે અલાવહ ફરિશ્તે

بَعْدَ ذٰلِكَ ظَهِيْرٌ ④ عَسٰى رَبُّهٗۤ اِنْ طَلَّقَكُنَّ
ઉસકે મદદગાર હૈં④ અગર વો(પૈગમ્બર) તુમ્હેં તલાક દે દેં તો બહોત જલ્દ ઉન્હેં ઉનકા રબ તુમ્હારે બદલે

اَنْ يُّبْدِلَهٗۤ اَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكُنَّ مُسْلِمٰتٍ
તુમસે બેહતર બીવીયાં ઈનાયત ફરમાએગા જો ઈસ્લામ વાલિયાં, ઈમાનવાલિયાં, અલ્લાહ

مُّؤْمِنٰتٍ قٰنِتٰتٍ تٰٓئِبٰتٍ عٰبِدٰتٍ سٰٓئِحٰتٍ
કે હુઝૂર જુકનેવાલિયાં, તોબા કરનેવાલિયાં, ઈબાદત બજા લાનેવાલિયાં, રોઝે રખને વાલિયાં હોંગી,

ثَيِّبٰتٍ وَّاَبْكَارًا ﴿٥﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

બેવા ઔર કુંવારિયાં ⑤ એ ઈમાન વાલો!

قُوْۤا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيْكُمْ نَارًا وَّقُوْدُهَا النَّاسُ

તુમ અપને આપકો ઔર અપને ઘરવાલોં કો ઉસ આગ સે બચાઓ જિસકા ઈંધન ઈન્સાન હૈં

وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ

ઔર પથ્થર, જિસ પર સખ્ત દિલ મઝબૂત ફરિશ્તે મુકર્રર હૈં,

لَّا يَعْصُوْنَ اللّٰهَ مَاۤ اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا

જિન્હેં જો હુકમ અલ્લાહ તઆલા દેતા હૈ ઉસકી નાફરમાની નહીં કરતે, બલ્કે જો હુકમ દિયા જાએ

يُؤْمَرُوْنَ ﴿٦﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَعْتَذِرُوا

બજા લાતે હૈં ⑥ એ કાફિરો! આજ તુમ ઉઝ્ર ઔર બહાના

الْيَوْمَ ؕ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٧﴾

મત કરો, તુમ્હેં સિર્ફ તુમ્હારે કર્તૂત કા બદલા દિયા જા રહા હૈ ⑦

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا تُوْبُوْۤا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً

એ ઈમાન વાલો! અલ્લાહ કે આગે સચ્ચી તૌબા

نَّصُوْحًا ؕ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّكَفِّرَ عَنْكُمْ

કરો, ઉમ્મીદ હૈ કે તુમ્હારા રબ તુમ્હારે ગુનાહ માફ

سَيِّاٰتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ

કર દે ઔર તુમકો ઐસે બાગોં મેં દાખિલ કરે જિનકે નીચે નેહરેં

تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ يَوْمَ لَا يُخْزِى اللّٰهُ النَّبِيَّ

બેહતી હોંગી, જિસ દિન અલ્લાહ નબી કો ઔર ઉસકે સાથ ઈમાન લાનેવાલોં કો

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ ۚ نُوْرُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ

રુસ્વા નહીં કરેગા, ઉનકી રોશની ઉનકે આગે ઔર ઉનકે

اَيْدِيْهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَاۤ اَتْمِمْ لَنَا

દાયીં તરફ દોડ રહી હોગી, વો કેહ રહે હોંગે કે એ હમારે રબ! હમારે લિયે હમારી રોશની કો

نُوْرَنَا وَاغْفِرْ لَنَا ۚ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٨﴾

કામિલ કર દીજિયે ઔર હમારી મગ્ફિરત ફરમાઈયે, બેશક આપ હર ચીઝ પર કાદિર હૈં ⑧

ع ٧ / ١٩ منزل ٧

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَاغْلُظْ
એ નબી! કાફિરોં ઔર મુનાફિકોં સે જિહાદ કીજિયે ઔર ઉન પર સખ્તી

عَلَيْهِمْ ؕ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝٩
કીજિયે ઔર ઉનકા ઠિકાના જહન્નમ હૈ, ઔર વો બુરા ઠિકાના હૈ ⑨

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوا امْرَاَتَ نُوْحٍ
અલ્લાહ કાફિરોં કે લિયે મિષાલ બયાન કરતા હૈ નૂહ(અ.સ.)કી બીવી કી ઔર લૂત(અ.સ.)કી

وَّامْرَاَتَ لُوْطٍ ؕ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا
બીવી કી, દોનોં હમારે બંદોં મેં સે દો નેક બંદોં કે નિકાહ મેં

صَالِحَيْنِ فَخَانَتٰهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ
થીં, ફિર ઉન્હોંને ઉનકે સાથ ખયાનત કી તો વો દોનોં અલ્લાહ કે મુકાબલે મેં ઉનકે કુછ કામ ન આ સકે,

شَيْئًا وَّقِيْلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدّٰخِلِيْنَ ۝١٠
ઔર દોનોં કો કેહ દિયા ગયા કે આગ મેં દાખિલ હો જાઓ દાખિલ હોનેવાલોં કે સાથ ⑩

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا امْرَاَتَ فِرْعَوْنَ ۘ
ઔર અલ્લાહ ઈમાન વાલોં કે લિયે મિષાલ બયાન કરતા હૈ ફિરઔન કી બીવી કી,

اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ
જબકે ઉસને કહા કે એ મેરે પ્યારે રબ! મેરે લિયે અપને પાસ જન્નત મેં એક ઘર બના દીજિયે

وَنَجِّنِيْ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖ وَنَجِّنِيْ مِنَ
ઔર મુજકો ફિરઔન ઔર ઉસકે અમલ સે બચા લીજિયે ઔર મુજકો ઝાલિમ

الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۝١١ۙ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرٰنَ
કૌમ સે નજાત દીજિયે ⑪ ઔર ઈમરાન કી બેટી મરિયમ (અ.સ.)

الَّتِيْۤ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهِ مِنْ
જિસને અપની ઈસ્મત કી હિફાઝત કી, ફિર હમને ઉસમેં અપની રૂહ

رُّوْحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمٰتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهٖ وَكَانَتْ
ફૂંક દી ઔર ઉસને અપને રબ કે કલિમાત કી ઔર ઉસકી કિતાબોં કી તસ્દીક કી, ઔર વો

مِنَ الْقٰنِتِيْنَ ۝١٢ ع
ફરમાં બરદારોં મેં સે થી ⑫

સૂરએ મુલ્ક મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૩૦ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૭૭ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૬૭ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ તૂર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૩૧૩) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૩૩૦) કલિમાત હૈં

تَبٰرَكَ الَّذِیْ بِیَدِهِ الْمُلْكُ ز وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ

બા બરકત હૈ વો ઝાત જિસકે હાથ મેં બાદશાહી હૈ ઔર વો હર ચીઝ પર

قَدِیْرُ ۨ ① لا الَّذِیْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَیٰوةَ لِیَبْلُوَكُمْ

કાદિર હૈ ① જિસને મૌત ઔર ઝિંદગી પૈદા કી, તાકે વો તુમ્હે આઝમાએ

اَیُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ط وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْغَفُوْرُ ② لا الَّذِیْ

કે તુમ મેં સે કોન અચ્છે અમલ વાલા હૈ, ઔર વો ઝબરદસ્ત હૈ, બહોત ઝયાદહ બખ્શનેવાલા હૈ ② જિસને

خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ط مَا تَرٰی فِیْ خَلْقِ الرَّحْمٰنِ

બનાએ સાત આસમાન ઉપર તલે, આપ રહમાન કે બનાને મેં કોઈ ખલલ

مِنْ تَفٰوُتٍ ط فَارْجِعِ الْبَصَرَ لا هَلْ تَرٰی مِنْ فُطُوْرٍ ③

નહીં દેખોગે, ફિર નિગાહ ડાલ કર દેખ લીજિયે કહીં આપકો કોઈ ખલલ નઝર આતા હૈ ③

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَیْنِ یَنْقَلِبْ اِلَیْكَ الْبَصَرُ

ફિર બાર બાર નિગાહ ડાલ કર દેખિયે, નિગાહ નાકામ થક કર

خَاسِئًا وَّهُوَ حَسِیْرٌ ④ وَلَقَدْ زَیَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْیَا

તુમ્હારી તરફ વાપસ આ જાએગી ④ ઔર હમને કરીબ કે આસમાનોં કો ચિરાગોં સે

بِمَصَابِیْحَ وَجَعَلْنٰهَا رُجُوْمًا لِّلشَّیٰطِیْنِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ

સજાયા હૈ ઔર હમને ઉનકો શૈતાનો કે મારને કા ઝરિયા બનાયા હૈ ઔર હમને ઉનકે લિયે દોઝખ કા

عَذَابَ السَّعِیْرِ ⑤ وَلِلَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ

અઝાબ તૈયાર કર રખ્ખા હૈ ⑤ ઔર જિન લોગોંને અપને રબ કા ઈન્કાર કિયા ઉનકે લિયે જહન્નમ કા

جَهَنَّمَ ط وَبِئْسَ الْمَصِیْرُ ⑥ اِذَآ اُلْقُوْا فِیْهَا سَمِعُوْا

અઝાબ હૈ ઔર વો બુરા ઠિકાના હૈ ⑥ જબ વો ઉસમેં ડાલે જાએંગે તો જહન્નમ કા શોર

لَهَا شَهِیْقًا وَّهِیَ تَفُوْرُ ⑦ لا تَكَادُ تَمَیَّزُ مِنَ الْغَیْظِ ط

સુનેંગે ઔર વો જોશ માર રહી હોગી ⑦ મા'લૂમ હોગા કે વો ગુસ્સે મેં ફટ પડેગી,

كُلَّمَآ اُلْقِىَ فِيْهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَاْتِكُمْ

જબ કભી ઉસમેં કોઈ જમાઅત ડાલી જાએગી તો જહન્નમ કે મુહાફિઝ ફીરશ્તે ઉનસે પૂછેંગે: કયા તુમ્હારે

نَذِيْرٌ ﴿٨﴾ قَالُوْا بَلٰى قَدْ جَآءَنَا نَذِيْرٌ ۙ فَكَذَّبْنَا

પાસ કોઈ ડરાનેવાલા નહીં આયા થા?(૮) વો કહેંગે કે હાં! હમારે પાસ ડરાનેવાલા આયા થા ફિર હમને

وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَیْءٍ ۖۚ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِىْ

ઉસકો જુઠલા દિયા ઔર હમને કહા કે અલ્લાહને કોઈ ચીઝ નહીં ઉતારી, તુમ લોગ બડી ગુમરાહી મેં

ضَلٰلٍ كَبِيْرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوْا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا

પડે હુએ હો(૯) ઔર વો કહેંગે કે અગર હમ સુનતે યા સમજતે તો હમ

كُنَّا فِىْٓ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوْا بِذَنْۢبِهِمْ ۚ

દોઝખવાલોં મેં સે ન હોતે(૧૦) પસ વો અપને ગુનાહોં કા ઈક્રાર કરેંગે,

فَسُحْقًا لِّاَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ﴿١١﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ

પસ લા'નત હો દોઝખવાલોં પર(૧૧) જો લોગ અપને રબ સે બગેરમ દેખે

رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿١٢﴾ وَاَسِرُّوْا

ડરતે હૈં ઉનકે લિયે મગ્ફિરત ઔર બડા અજ્ર હૈ(૧૨) ઔર તુમ અપની બાત

قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوْا بِهٖ ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿١٣﴾

છુપા કર કહો યા પુકાર કર કહો, વો દિલોં તક કી બાતોં કો ખૂબ જાનતા હૈ(૧૩)

اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ؕ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ﴿١٤﴾ ع هُوَ

કયા વો ન જાનેગા જિસને પૈદા કિયા હૈ, ઔર વો બારીક બીં હૈં, ખબર રખનેવાલા હૈ(૧૪) વહી અલ્લાહ

الَّذِىْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ ذَلُوْلًا فَامْشُوْا فِىْ مَنَاكِبِهَا

જિસને તુમ્હારે લિયે ઝમીન કો ચલને કે કાબિલ બના દિયા ફિર તુમ ઉસકે રાસ્તોં મેં ચલો ઔર અલ્લાહ કી

وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِهٖ ؕ وَاِلَيْهِ النُّشُوْرُ ﴿١٥﴾ ءَاَمِنْتُمْ مَّنْ

દી હુઈ રોઝી ખાઓ, ઔર ઉસી કી તરફ ઝિંદા હો કર ઉઠના હૈ(૧૫) કયા તુમ ઉસસે બે ખૌફ હો ગયે

فِى السَّمَآءِ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا هِىَ

જો આસમાન મેં હૈ કે વો તુમકો ઝમીન મેં ધંસા દે ફિર વો

تَمُوْرُ ﴿١٦﴾ لا اَمْ اَمِنْتُمْ مَّنْ فِى السَّمَآءِ اَنْ يُّرْسِلَ عَلَيْكُمْ

લરઝને લગે(૧૬) યા કયા તુમ આસમાન વાલે કી ઈસ બાત સે બે ખૌફ હો બૈઠે કે વો તુમ પર પથ્થરોં કી

منزل ٧

ع ١٤

حَاصِبًا ؕ فَسَتَعۡلَمُوۡنَ كَيۡفَ نَذِيۡرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدۡ كَذَّبَ

બારિશ બરસા દે? ફિર તુમ્હે પતા ચલેગા કે મેરા ડરાના કૈસા થા(૧૭) ઔર ઉનસે પેહલે જો લોગ થે

الَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ فَكَيۡفَ كَانَ نَكِيۡرِ ﴿١٨﴾ اَوَلَمۡ يَرَوۡا

ઉન્હોંને ભી (પૈગમ્બરોં કો) જુઠલાયા થા, ફિર (દેખ લો કે) મેરા અઝાબ કૈસા થા? (૧૮) કયા વો પરિન્દોં કો

اِلَى الطَّيۡرِ فَوۡقَهُمۡ صٰٓفّٰتٍ وَّيَقۡبِضۡنَ ؕۘ مَا يُمۡسِكُهُنَّ

અપને ઉપર નહીં દેખતે પર ફેલાએ હુએ ઔર વો ઉનકો સમેટ ભી લેતે હૈં, રહમાન કે સિવા

اِلَّا الرَّحۡمٰنُ ؕ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَىۡءٍۢ بَصِيۡرٌ ﴿١٩﴾ اَمَّنۡ هٰذَا

કોઈ નહીં જો ઉનકો થામે હુએ હો? બેશક વો હર ચીજ કો દેખ રહા હૈ (૧૯) ભલા ઐસા કોન હૈ

الَّذِىۡ هُوَ جُنۡدٌ لَّكُمۡ يَنۡصُرُكُمۡ مِّنۡ دُوۡنِ الرَّحۡمٰنِ ؕ

જો તુમ્હારા લશ્કર બને (ઔર) જો તુમ્હારી મદદ કરે રહમાન કે સિવા?

اِنِ الۡكٰفِرُوۡنَ اِلَّا فِىۡ غُرُوۡرٍ ۚ ﴿٢٠﴾ اَمَّنۡ هٰذَا الَّذِىۡ

કાફિર તો સિર્ફ ધોકે મેં હૈં (૨૦) આખિર કોન હૈ જો તુમકો

يَرۡزُقُكُمۡ اِنۡ اَمۡسَكَ رِزۡقَهٗ ۚ بَلۡ لَّجُّوۡا فِىۡ عُتُوٍّ

રોઝી દે અગર અલ્લાહ અપની રોઝી રોક લે, બલ્કે વો સરકશી પર ઔર બિદક્ને પર

وَّنُفُوۡرٍ ﴿٢١﴾ اَفَمَنۡ يَّمۡشِىۡ مُكِبًّا عَلٰى وَجۡهِهٖۤ اَهۡدٰٓى

અડ ગયે હૈં (૨૧) કયા જો શખ્સ ઉંધે મુંહ ચલ રહા હૈ વો ઝયાદહ સહીહ રાહ પાનેવાલા હૈ

اَمَّنۡ يَّمۡشِىۡ سَوِيًّا عَلٰى صِرَاطٍ مُّسۡتَقِيۡمٍ ﴿٢٢﴾ قُلۡ هُوَ

યા વો શખ્સ જો સીધા એક સીધી રાહ પર ચલ રહા હૈ (૨૨) કેહ દીજિયે કે વહી હૈ

الَّذِىۡۤ اَنۡشَاَكُمۡ وَجَعَلَ لَـكُمُ السَّمۡعَ وَالۡاَبۡصَارَ

જિસને તુમકો પૈદા કિયા ઔર તુમ્હારે લિયે કાન ઔર આંખ

وَالۡاَفۡـِٕدَةَ ؕ قَلِيۡلًا مَّا تَشۡكُرُوۡنَ ﴿٢٣﴾ قُلۡ هُوَ الَّذِىۡ

ઔર દિલ બનાએ, તુમ લોગ બહોત કમ શુક્ર અદા કરતે હો (૨૩) કેહ દીજિયે કે વહી હૈ જિસને

ذَرَاَكُمۡ فِى الۡاَرۡضِ وَاِلَيۡهِ تُحۡشَرُوۡنَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُوۡلُوۡنَ

તુમકો ઝમીન મેં ફૈલાયા ઔર તુમ ઉસકી તરફ ઈકઠ્ઠા કિયે જાઓગે (૨૪) ઔર વો કેહતે હૈં

مَتٰى هٰذَا الۡوَعۡدُ اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿٢٥﴾ قُلۡ

કે યે વા'દા કબ પુરા હોગા અગર તુમ સચ્ચે હો (૨૫) કેહ દીજિયે

وقف غفران وقف منزل وقف لازم

اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۪ وَاِنَّمَاۤ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۲۶﴾ કે યે ઈલ્મ સિર્ફ અલ્લાહ કે પાસ હૈ, ઔર મૈં સિર્ફ એક ખુલા હુવા ડરાનેવાલા હું ﴿۲۶﴾
فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيْٓـَٔتْ وُجُوْهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا પસ જબ વો ઉસકો કરીબ આતા હુવા દેખેંગે તો ઉનકે ચેહરે બિગડ જાએંગે જિન્હોંને ઈન્કાર કિયા,
وَقِيْلَ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تَدَّعُوْنَ ﴿۲۷﴾ قُلْ ઔર કહા જાએગા કે યહી હૈ વો ચીઝ જિસકો તુમ માંગા કરતે થે ﴿۲۷﴾ (એ પ્યારે નબી! ઉનસે)કેહ દીજિયે કે
اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِيَ اللّٰهُ وَمَنْ مَّعِيَ اَوْ رَحِمَنَا ۙ ઝરા યે બતાઓ કે અગર અલ્લાહ મુજે ઔર મેરે સાથિયોં કો હલાક કર દે યા હમ પર રહમ ફરમા દે
فَمَنْ يُّجِيْرُ الْكٰفِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿۲۸﴾ قُلْ هُوَ તો (દોનોં સૂરતોં મેં) કાફિરોં કો દર્દનાક અઝાબ સે કોન બચાએગા? ﴿۲۸﴾ કેહ દીજિયે કે વો
الرَّحْمٰنُ اٰمَنَّا بِهٖ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۚ فَسَتَعْلَمُوْنَ રહમાન હૈ હમ ઉસ પર ઈમાન લાએ ઔર ઉસી પર હમને ભરોસા કિયા, પસ બહોત જલ્દ તુમ જાન લોગે
مَنْ هُوَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۹﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ કે ખુલી હુઈ ગુમરાહી મેં કોન હૈ ﴿۲۹﴾ કેહ દે કે બતાઓ અગર તુમ્હારા પાની
مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَّاْتِيْكُمْ بِمَآءٍ مَّعِيْنٍ ﴿۳۰﴾ ع નીચે ઉતર જાએ તો કોન હૈ જો તુમ્હારે લિયે સાફ પાની લે આએ? ﴿۳۰﴾

સૂરએ કલમ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૧૭ સે ૩૩ તક ઔર આયત ૪૮ સે ૫૦ તક મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૫૨ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૨ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૬૮ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ અલક કે બાદ નાઝિલ હુઈ

ઈસમેં (૩૦૦) કલિમાત હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૧૨૫૬) હુરૂફ હૈં

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُوْنَ ﴿۱﴾ ۙ مَاۤ اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ નૂન, કસમ હૈ કલમ કી ઔર જો કુછ લોગ લિખતે હૈં ﴿۱﴾ આપ અપને રબ કે ફઝ્લ સે
بِمَجْنُوْنٍ ﴿۲﴾ ۚ وَاِنَّ لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُوْنٍ ﴿۳﴾ ۚ દીવાને નહીં હો ﴿۲﴾ ઔર બેશક આપકે લિયે અજ્ર હૈ કભી ખતમ ન હોનેવાલા ﴿۳﴾
وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظِيْمٍ ﴿۴﴾ فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُوْنَ ﴿۵﴾ ۙ ઔર યકીનન્ આપ અખ્લાક કે આ'લા દર્જે પર હો ﴿۴﴾ પસ બહોત જલ્દ હી આપ દેખોગે ઔર વો ભી દેખેંગે ﴿۵﴾

بِاَيِّكُمُ الْمَفْتُوْنُ ۝۶ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

કે તુમ મેં સે કિસકો જુનૂન થા ⑥ બેશક આપકા રબ હી ખૂબ જાનતા હૈ જો ઉસકી રાહ સે

عَنْ سَبِيْلِهٖ ۪ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ۝۷ فَلَا تُطِعِ

ભટકા હુવા હૈ ઔર વો રાહ પર ચલનેવાલોં કો ભી ખૂબ જાનતા હૈ ⑦ પસ આપ ઉન જુઠલાનેવાલોં કા કેહના ન

الْمُكَذِّبِيْنَ ۝۸ وَدُّوْا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُوْنَ ۝۹ وَلَا

માનો ⑧ વો ચાહતે હૈં કે આપ નરમ પડ જાઓ તો વો ભી નરમ પડ જાએં ⑨ ઔર આપ ઐસે શખ્સ કા કેહના

تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِيْنٍ ۝۱۰ هَمَّازٍ مَّشَّآءٍۭ بِنَمِيْمٍ ۝۱۱

ન માનેં જો બહોત કસમેં ખાનેવાલા હો, બેવકૂઅત હો ⑩ તા'ના દેનેવાલા હો, ચુગલી લગાતે ફિરતા હો ⑪

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ ۝۱۲ عُتُلٍّۭ بَعْدَ ذٰلِكَ

ભલાઈ સે રોકનેવાલા, ઝયાદતી કરનેવાલા, બદ અમલ હો ⑫ બદ મિઝાજ હો, ઔર ઈસકે અલાવહ નિચલે

زَنِيْمٍ ۝۱۳ اَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَّبَنِيْنَ ۝۱۴ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ

નસબ વાલા ભી ⑬ સિર્ફ ઈસ વજહ સે કે વો બડે માલ ઔર અવલાદ વાલા હૈ ⑭ જબ ઉસકો હમારી આયતેં

اٰيٰتُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝۱۵ سَنَسِمُهٗ عَلَى

પઢ કર સુનાઈ જાતી હૈં તો કેહતા હૈ કે યે અગલોં કી બેસનદ બાતેં હૈં ⑮ જલ્દ હી હમ ઉસકી નાક પર દાગ

الْخُرْطُوْمِ ۝۱۶ اِنَّا بَلَوْنٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ ۚ

લગાએંગે ⑯ હમને ઉનકો આઝમાઈશ મેં ડાલા હૈ જિસ તરહ હમને બાગ વાલોં કો આઝમાઈશ મેં ડાલા થા,

اِذْ اَقْسَمُوْا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِيْنَ ۝۱۷ وَلَا يَسْتَثْنُوْنَ ۝۱۸

જબકે ઉન્હોંને કસમ ખાઈ થી કે વો સુબ્હ સવેરે ઝરૂર ઉસકે ફલ તોડ લેંગે ⑰ ઔર ઉન્હોંને ઈન્શાઅલ્લાહ નહીં કહા ⑱

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّنْ رَّبِّكَ وَهُمْ نَآئِمُوْنَ ۝۱۹

પસ ઉસ બાગ પર આપકે રબ કી તરફ સે એક ફિરનેવાલા ફિર ગયા ઔર વો સો રહે થે ⑲

فَاَصْبَحَتْ كَالصَّرِيْمِ ۝۲۰ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِيْنَ ۝۲۱

ફિર સુબ્હ કો વો ઐસા રેહ ગયા જૈસે કટી હુઈ ફસલ ⑳ પસ સુબ્હ કો ઉન્હોંને એક દૂસરે કો પુકારા ㉑

اَنِ اغْدُوْا عَلٰى حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰرِمِيْنَ ۝۲۲

કે અપને ખેત પર સુબ્હ સવેરે ચલો અગર તુમકો ફલ તોડના હૈ ㉒

فَانْطَلَقُوْا وَهُمْ يَتَخَافَتُوْنَ ۝۲۳ اَنْ لَّا يَدْخُلَنَّهَا

ફિર વો ચલ પડે ઔર વો આપસ મેં ચુપકે ચુપકે કેહ રહે થે ㉓ કે આજ કોઈ મોહતાજ

اَلْیَوْمَ عَلَیْکُمْ مِّسْکِیْنٌ ﴿۲۴﴾ وَّغَدَوْا عَلٰی حَرْدٍ قٰدِرِیْنَ ﴿۲۵﴾
તુમ્હારે બાગ મેં ન આને પાએ (૨૪) ઔર વો અપને કો ન દેને પર કાદિર સમજ કર ચલે (૨૫)

فَلَمَّا رَاَوْهَا قَالُوْٓا اِنَّا لَضَآلُّوْنَ ﴿۲۶﴾ بَلْ نَحْنُ
ફિર જબ ઉન્હોંને ઉસ બાગ કો દેખા તો કેહને લગે કે હમ ઝરૂર રાસ્તા ભટક ગયે હૈં (૨૬) બલ્કે હમ

مَحْرُوْمُوْنَ ﴿۲۷﴾ قَالَ اَوْسَطُهُمْ اَلَمْ اَقُلْ لَّکُمْ
મહરૂમ હો ગયે (૨૭) ઉનમેં જો બેહતર આદમી થા ઉસને કહા: મૈંને તુમસે નહીં કહા થા

لَوْلَا تُسَبِّحُوْنَ ﴿۲۸﴾ قَالُوْا سُبْحٰنَ رَبِّنَآ اِنَّا کُنَّا
કે તુમ લોગ તસ્બીહ કયૂં નહીં કરતે (૨૮) ઉન્હોંને કહા કે હમારા રબ પાક હૈ, બેશક હમ

ظٰلِمِیْنَ ﴿۲۹﴾ فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰی بَعْضٍ یَّتَلَاوَمُوْنَ ﴿۳۰﴾
ઝાલિમ થે (૨૯) ફિર એક દૂસરે કી તરફ મુતવજ્જેહ હો કર એક દૂસરે કો મલામત કરને લગે (૩૦)

قَالُوْا یٰوَیْلَنَآ اِنَّا کُنَّا طٰغِیْنَ ﴿۳۱﴾ عَسٰی رَبُّنَآ اَنْ
ઉન્હોંને કહા: અફસોસ હૈ હમ પર, બેશક હમ હદ સે નિકલનેવાલે લોગ થે (૩૧) શાયદ હમારા રબ હમકો

یُّبْدِلَنَا خَیْرًا مِّنْهَآ اِنَّآ اِلٰی رَبِّنَا رٰغِبُوْنَ ﴿۳۲﴾
ઈસસે અચ્છા બાગ ઉસકે બદલે મેં દે દે, હમ ઉસી કી તરફ રુજૂઅ હોતે હૈં (૩૨)

کَذٰلِکَ الْعَذَابُ ؕ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَکْبَرُ ۘ لَوْ کَانُوْا
ઈસી તરહ આતા હૈ અઝાબ, ઔર આખિરત કા અઝાબ ઈસસે ભી બડા હૈ, કાશ યે લોગ

یَعْلَمُوْنَ ﴿۳۳﴾ اِنَّ لِلْمُتَّقِیْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتِ
જાનતે (૩૩) બેશક ડરનેવાલોં કે લિયે ઉનકે રબ કે પાસ નેઅમત કે

النَّعِیْمِ ﴿۳۴﴾ اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِیْنَ کَالْمُجْرِمِیْنَ ﴿۳۵﴾
બાગ હૈં (૩૪) કયા હમ ફરમાં બરદારોં કો નાફરમાનોં કે બરાબર કર દેંગે (૩૫)

مَا لَکُمْ ۫ کَیْفَ تَحْکُمُوْنَ ﴿۳۶﴾ اَمْ لَکُمْ کِتٰبٌ فِیْهِ
તુમકો કયા હુવા, તુમ કૈસા ફૈસલા કરતે હો (૩૬) કયા તુમ્હારે પાસ કોઈ કિતાબ હૈ જિસમેં

تَدْرُسُوْنَ ﴿۳۷﴾ اِنَّ لَکُمْ فِیْهِ لَمَا تَخَیَّرُوْنَ ﴿۳۸﴾ اَمْ لَکُمْ
તુમ પઢતે હો (૩૭) બેશક ઈસમેં તુમ્હારે લિયે વો હૈ જિસકો તુમ પસંદ કરતે હો (૩૮) કયા તુમ્હારે લિયે

اَیْمَانٌ عَلَیْنَا بَالِغَةٌ اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ ۙ اِنَّ لَکُمْ
હમારે ઉપર કસમેં હૈં કયામત તક બાકી રેહનેવાલી કે તુમ્હારે લિયે વહી કુછ હૈ

منزل ۷

وقف لازم

ع ۱

لَمَا تَحْكُمُوْنَ ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ اَيُّهُمْ بِذٰلِكَ زَعِيْمٌ ﴿٤٠﴾

જો તુમ ફૈસલા કરો(૩૯) ઉનસે પૂછિયે કે ઉનમેં સે કોન ઉસકા ઝિમ્મેદાર હે(૪૦)

اَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ ۚ فَلْيَاْتُوْا بِشُرَكَآىِٕهِمْ اِنْ كَانُوْا

કયા ઉનકે કુછ શરીક હૈં તો વો અપને શરીકોં કો લાએં અગર વો

صٰدِقِيْنَ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَّيُدْعَوْنَ

સચ્ચે હૈં(૪૧) જિસ દિન પિંડલી ખોલ દી જાએગી ઔર ઉનકો સજ્દે કે લિયે

اِلَى السُّجُوْدِ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿٤٢﴾ خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ

બુલાયા જાએગા તો યે સજ્દહ ન કર સકેંગે(૪૨) ઉનકી નિગાહેં જુકી હુઈ હોંગી

تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ؕ وَقَدْ كَانُوْا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُوْدِ

(ઈસ હાલ મેં કે) ઉન પર ઝિલ્લત છાઈ હુઈ હોગી, ઔર વો સજ્દે કે લિયે બુલાયે જાતે થે

وَهُمْ سٰلِمُوْنَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِيْ وَمَنْ يُّكَذِّبُ بِهٰذَا

જબે વો સહીહ સાલિમ થે(૪૩) લિહાઝા(એ નબી)જો લોગ ઈસ કલામ કો જુઠલા રહે હૈં ઉન્હેં છોડ દીજિયે,

الْحَدِيْثِ ؕ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٤﴾

હમ ઉન્હેં ઈસ તરહ ધીરે ધીરે(તબાહી કી તરફ)લે જાએંગે કે ઉન્હેં પતા ભી નહીં ચલેગા(૪૪)

وَاُمْلِيْ لَهُمْ ؕ اِنَّ كَيْدِيْ مَتِيْنٌ ﴿٤٥﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا

ઔર મેં ઉન્હેં ઢીલ દે રહા હું, યકીન રખ્ખો! મેરી તદબીર બડી મઝબૂત હે(૪૫) કયા આપ ઉનસે મુઆવઝહ

فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ ﴿٤٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ

માંગતે હો કે વો ઉસકે તાવાન સે દબે જા રહે હૈં(૪૬) યા ઉનકે પાસ ગૈબ હે

فَهُمْ يَكْتُبُوْنَ ﴿٤٧﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ

પસ વો લિખ રહે હૈં(૪૭) પસ અપને રબ કે ફૈસલે તક સબ્ર કીજિયે ઔર મછલી વાલે કી તરહ

كَصَاحِبِ الْحُوْتِ ۘ اِذْ نَادٰى وَهُوَ مَكْظُوْمٌ ﴿٤٨﴾ لَوْلَآ

ન બન જાઈએ, જબ ઉસને પુકારા ઔર વો ગમ સે ભરા હુવા થા(૪૮) અગર ઉસકે

اَنْ تَدٰرَكَهٗ نِعْمَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ لَنُبِذَ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ

પરવરદિગાર કે ફઝ્લને ઉસે સંભાલ ન લિયા હોતા તો ઉસે બુરી હાલત કે સાથ ઉસી ખુલે મેદાન મેં ફૈંક

مَذْمُوْمٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَجَعَلَهٗ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٥٠﴾

દિયા જાતા(૪૯) ફિર ઉસકે રબને ઉસકો નવાઝા, પસ ઉસકો નેકોં મેં શામિલ કર દિયા(૫૦)

مع ١٥ منزل ٧ وقف لازم

وَاِنْ يَّكَادُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَيُزْلِقُوْنَكَ بِاَبْصَارِهِمْ
ઔર યે મુન્કિર લોગ જબ નસીહત કો સુનતે હૈં તો ઈસ તરહ આપકો દેખતે હૈં

لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُوْلُوْنَ اِنَّهٗ لَمَجْنُوْنٌ ﴿٥١﴾
ગોયા અપની નિગાહોં સે આપકો ફિસ્લા દેંગે, ઔર કેહતે હૈં કે યે ઝરૂર દીવાના હૈ (૫૧)

وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿٥٢﴾
હાલાંકે યે કુર્આન તો તમામ જહાન વાલોં કે લિયે નસીહત હી નસીહત હૈ (૫૨)

સૂરએ હાક્કહ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૫૨ આયતેં ઔર ૨ રૂકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૭૮ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૬૯ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ મુલ્ક કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૪૩૩) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૨૫૬) કલિમાત હૈં

اَلْحَآقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَآقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْحَآقَّةُ ﴿٣﴾
સચમુચ આનેવાલી (૧) કયા હૈ સચમુચ આનેવાલી (૨) ઔર આપકો માલૂમ હૈ કે સચમુચ આનેવાલી કયા ચીઝ હૈ (૩)

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ وَعَادٌۢ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَاَمَّا ثَمُوْدُ
કૌમે ષમૂદ ઔર કૌમે આદ ને ખડખડાને વાલી (હકીકત) કો જુઠલાયા (૪) ફિર કૌમે ષમૂદ,

فَاُهْلِكُوْا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَاَمَّا عَادٌ فَاُهْلِكُوْا بِرِيْحٍ
તો વો હલાક કી ગઈ ઝોર કી આવાઝ સે (૫) ઔર આદ, તો વો એક તેઝ વ તુન્દ હવા સે હલાક

صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَّثَمٰنِيَةَ
કિયે ગયે (૬) ઉસકો અલ્લાહને સાત રાત ઔર આઠ દિન ઉન પર લગાતાર

اَيَّامٍ حُسُوْمًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيْهَا صَرْعٰى كَاَنَّهُمْ
મુસલ્લત રખ્ખા, પસ આપ દેખતે હો કે વહાં વો ઈસ તરહ ગિરે હુએ પડે હૈં ગોયા કે વો

اَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِّنْ
ખજૂરોં કે ખોખલે તને હોં (૭) તો કયા આપકો ઉનમેં સે કોઈ બચા હુવા

بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾ وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهٗ وَالْمُؤْتَفِكٰتُ
નઝર આતા હૈ (૮) ઔર ફિરઔન ઔર ઉસસે પેહલેવાલોં ઔર ઉલટી હુઈ બસ્તિયોં ને

بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا رَسُوْلَ رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً
જુર્મ કિયા (૯) પસ ઉન્હોંને અપને રબ કે રસૂલ કી નાફરમાની કી તો અલ્લાહ ને ઉનકો

رَّابِیَۃً ⑩ اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَآءُ حَمَلْنٰكُمْ فِی الْجَارِیَۃِ ⑪
બહોત સખ્ત પકડા ⑩ ઔર જબ પાની હદ સે ગુઝર ગયા તો હમને તુમકો કશ્તી મેં સવાર કરાયા ⑪

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَّتَعِیَهَاۤ اُذُنٌ وَّاعِیَةٌ ⑫
તાકે હમ ઉસકો તુમ્હારે લિયે યાદગાર બના દેં ઔર યાદ રખનેવાલે કાન ઉસકો યાદ રખ્ખેં ⑫

فَاِذَا نُفِخَ فِی الصُّوْرِ نَفْخَةٌ وَّاحِدَةٌ ⑬ وَّحُمِلَتِ
પસ જબ સૂર મેં યક્ બારગી ફૂંક મારી જાએગી ⑬ ઔર ઝમીન

الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَّاحِدَةً ⑭
ઔર પહાડોં કો ઉઠા કર એક હી બાર મેં રેઝહ રેઝહ કર દિયા જાએગા ⑭

فَیَوْمَىِٕذٍ وَّقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ⑮ وَانْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَهِیَ
તો ઉસ દિન એક વાકેઅ હોનેવાલી ચીઝ વાકેઅ હો જાએગી ⑮ ઔર આસમાન ફટ જાએગા તો વો ઉસ

یَوْمَىِٕذٍ وَّاهِیَةٌ ⑯ وَّالْمَلَكُ عَلٰۤی اَرْجَآىِٕهَا ؕ وَیَحْمِلُ
રોઝ બિલ્કુલ બૂદા ઔર કમઝોર હો જાએગા ⑯ ઔર ફરિશ્તે ભી ઉસકે કિનારોં પર હોંગે, ઔર આપકે

عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ یَوْمَىِٕذٍ ثَمٰنِیَةٌ ⑰ یَوْمَىِٕذٍ
રબ કે અર્શ કો ઉસ દિન આઠ ફરિશ્તે અપને ઉપર ઉઠાએ હુએ હોંગે ⑰ ઉસ દિન

تُعْرَضُوْنَ لَا تَخْفٰی مِنْكُمْ خَافِیَةٌ ⑱ فَاَمَّا مَنْ اُوْتِیَ
તુમ પેશ કિયે જાઓગે, તુમ્હારી કોઈ બાત પોશીદા ન હોગી ⑱ પસ જિસ શખ્સ કો ઉસકા

كِتٰبَهٗ بِیَمِیْنِهٖ فَیَقُوْلُ هَآؤُمُ اقْرَءُوْا كِتٰبِیَهْ ⑲
આ'માલ નામા ઉસકે દાયેં હાથ મેં દિયા જાએગા તો વો કહેગા કે લો મેરા આ'માલ નામા પળ્હો ⑲

اِنِّیْ ظَنَنْتُ اَنِّیْ مُلٰقٍ حِسَابِیَهْ ⑳ فَهُوَ فِیْ عِیْشَةٍ
મેંને ગુમાન કર રખ્ખા થા કે મુજકો મેરા હિસાબ પેશ આનેવાલા હે ⑳ પસ વો એક પસન્દીદા

رَّاضِیَةٍ ㉑ فِیْ جَنَّةٍ عَالِیَةٍ ㉒ قُطُوْفُهَا دَانِیَةٌ ㉓
એશ મેં હોગા ㉑ ઉંચે બાગ મેં ㉒ જિસકે મેવે જુકે પડે હોંગે ㉓

كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِیْٓـًٔۢا بِمَاۤ اَسْلَفْتُمْ فِی الْاَیَّامِ
ખાઓ ઔર પિઓ મઝે કે સાથ, ઉન આ'માલ કે બદલે મેં જો તુમને ગુઝરે દિનોં મેં

الْخَالِیَةِ ㉔ وَاَمَّا مَنْ اُوْتِیَ كِتٰبَهٗ بِشِمَالِهٖ ۙ
કિયે હૈં ㉔ ઔર જિસ શખ્સ કા આ'માલ નામા ઉસકે બાયેં હાથ મેં દિયા જાએગા

فَيَقُوْلُ يٰلَيْتَنِىْ لَمْ اُوْتَ كِتٰبِيَهْ ﴿٢٥﴾ وَلَمْ اَدْرِ مَا

તો વો કહેગાઃ કાશ! મેરા આ'માલ નામા મુજે ન દિયા જાતા (૨૫) ઔર મેં ન જાનતા કે મેરા

حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾ يٰلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَآ

હિસાબ કયા હે (૨૬) એ કાશ કે વો મૌત હી ખાતિમહ કરનેવાલી હોતી (૨૭) મેરા માલ

اَغْنٰى عَنِّىْ مَالِيَهْ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّىْ سُلْطٰنِيَهْ ﴿٢٩﴾

મેરે કામ ન આયા (૨૮) મેરા સારા ઝોર મુજસે જાતા રહા (૨૯)

خُذُوْهُ فَغُلُّوْهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيْمَ صَلُّوْهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِىْ

ઉસ શખ્સ કો પકડો ફિર ઉસકો તોક પેહનાઓ (૩૦) ફિર ઉસકો જહન્નમ મેં દાખિલ કર દો (૩૧) ફિર ઐસી

سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُوْنَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوْهُ ﴿٣٢﴾

ઝંજીર મેં જકડો જિસકી લંબાઈ સત્તર હાથ હે (૩૨)

اِنَّهٗ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيْمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ

યે શખ્સ ખુદાએ અઝીમ પર ઈમાન ન રખતા થા (૩૩) ઔર વો ગરીબ કો

عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ﴿٣٤﴾ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا

ખાના ખિલાને પર નહીં ઉભારતા થા (૩૪) પસ આજ યહાં ઉસકા કોઈ

حَمِيْمٌ ﴿٣٥﴾ وَّلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْلِيْنٍ ﴿٣٦﴾ لَّا يَاْكُلُهٗٓ

હમદર્દ નહીં (૩૫) ઔર ન ખાના હે સિવાય દોઝખિયોં કે લહૂ ઔર પીપ કે (૩૬) જિસકો ગુનેહગારોં કે

اِلَّا الْخَاطِـُٔوْنَ ﴿٣٧﴾ فَلَآ اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُوْنَ ﴿٣٨﴾

સિવા કોઈ ન ખાએગા (૩૭) અબ મેં કસમ ખાતા હું ઉસકી ભી જિસે તુમ દેખતે હો (૩૮)

وَمَا لَا تُبْصِرُوْنَ ﴿٣٩﴾ اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ ﴿٤٠﴾

ઔર જિનકો તુમ નહીં દેખતે હો (૩૯) બેશક યે એક બાઈઝ્ઝત રસૂલ કા કલામ હે (૪૦)

وَّمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيْلًا مَّا تُؤْمِنُوْنَ ﴿٤١﴾

ઔર વો કિસી શાઈર કા કલામ નહીં, તુમ બહોત કમ ઈમાન લાતે હો (૪૧)

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٢﴾ تَنْزِيْلٌ

ઔર યે કિસી કાહિન કા કલામ નહીં, તુમ બહોત કમ ગૌર કરતે હો (૪૨) ખુદાવંદે આલમ કી

مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ

તરફ સે ઉતારા હુવા હે (૪૩) ઔર અગર વો કોઈ બાત ઘળ્હ કર હમારે

الْاَقَاوِیْلِ ﴿٤٤﴾ لَاَخَذْنَا مِنْهُ بِالْیَمِیْنِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ ઉપર લગાતા(૪૪)તો હમ ઉસકા દાયાં હાથ પકડતે(૪૫) ફિર હમ
لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِیْنَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ ઉસકી રગે દિલ કાટ દેતે(૪૬) ફિર તુમ મેં સે કોઈ ઈસસે
عَنْهُ حٰجِزِیْنَ ﴿٤٧﴾ وَاِنَّهٗ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِیْنَ ﴿٤٨﴾ હમકો રોકનેવાલા ન હોતા(૪૭)ઔર બેશક યે યાદ દિહાની હૈ ડરનેવાલોં કે લિયે(૪૮)
وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِیْنَ ﴿٤٩﴾ وَاِنَّهٗ ઔર હમેં ખૂબ મા'લૂમ હૈ કે તુમ મેં કુછ લોગ જુઠલાનેવાલે ભી હૈં(૪૯)ઔર વો
لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكٰفِرِیْنَ ﴿٥٠﴾ وَاِنَّهٗ لَحَقُّ الْیَقِیْنِ ﴿٥١﴾ મુન્કિરોં કે લિયે પછતાવા હૈ(૫૦)ઔર યે યકીની હક હૈ(૫૧)
فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِیْمِ ﴿٥٢﴾ પસ આપ અપને રબ્બે અઝીમ કે નામ કી તસ્બીહ કીજિયે(૫૨)

ع ٥ ‏ منزل ٧

સૂરએ મઆરિજ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૪૪ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૭૯ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૭૦ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ફાતિર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૯૨૯) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ	ઈસમેં (૨૨૪) કલિમાત હૈં

سَاَلَ سَآئِلٌۢ بِعَذَابٍ وَّاقِعٍ ﴿١﴾ لِّلْكٰفِرِیْنَ لَیْسَ એક સવાલ કરનેવાલે ને સવાલ કિયા ઐસે અઝાબ કા જો વાકેઅ હોનેવાલા હૈ(૧)કાફિરોં કે લિયે જિસે
لَهٗ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِّنَ اللّٰهِ ذِی الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ કોઈ ટાલ ન સકેગા(૨) અલ્લાહ કી તરફ સે, જો સીડીયોં કા માલિક હૈ(૩) ફરિશ્તે ઔર રૂહ
الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ اِلَیْهِ فِیْ یَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهٗ સીડીયોં સે ચળ્હ કર ઉસકે પાસ જાતે હૈં, (અઝાબ વાકેઅ હોગા)ઐસે દિન મેં જિસકી મિક્દાર
خَمْسِیْنَ اَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِیْلًا ﴿٥﴾ પચાસ હઝાર બરસ હૈ(૪) તો આપ કાફિરોં કી બાતોં કો હોસ્લે કે સાથ બરદાશ્ત કરતે રહિયે(૫)
اِنَّهُمْ یَرَوْنَهٗ بَعِیْدًا ﴿٦﴾ وَّنَرٰىهُ قَرِیْبًا ﴿٧﴾ یَوْمَ બેશક યે ઉસકો દૂર સમજ રહે હૈં(૬) ઔર હમ ઉસે કરીબ દેખ રહે હૈં(૭) જિસ દિન

تَكُوۡنُ السَّمَآءُ كَالۡمُهۡلِ ۙ﴿۸﴾ وَتَكُوۡنُ الۡجِبَالُ كَالۡعِهۡنِ ۙ﴿۹﴾

આસમાન પિઘલે હુએ તાંબે કે માનિન્દ હો જાએગા﴿૮﴾ ઔર પહાડ ઉન કી તરહ હો જાએંગે﴿૯﴾

وَلَا يَسۡـَٔلُ حَمِيۡمٌ حَمِيۡمًا ۚۖ﴿۱۰﴾ يُّبَصَّرُوۡنَهُمۡ ؕ يَوَدُّ

ઔર કોઈ દોસ્ત કિસી દોસ્ત કો પૂછેગા ભી નહીં﴿૧૦﴾ હાલાંકે વો ઉનહેં દિખાએ જાએંગે, મુજ્રિમ ચાહેગા કે

الۡمُجۡرِمُ لَوۡ يَفۡتَدِىۡ مِنۡ عَذَابِ يَوۡمِئِذٍۢ بِبَنِيۡهِ ۙ﴿۱۱﴾

કાશ! વો ઈસ દિન કે અઝાબ સે બચને કે લિયે ફિદ્યે મેં દે દે અપને બેટોં કો﴿૧૧﴾

وَصَاحِبَتِهٖ وَاَخِيۡهِ ۙ﴿۱۲﴾ وَفَصِيۡلَتِهِ الَّتِىۡ تُـْٔوِيۡهِ ۙ﴿۱۳﴾

ઔર અપની બીવી કો ઔર અપને ભાઈ કો﴿૧૨﴾ ઔર અપને ઉસ કુમ્બે કો જિસમેં વો રેહતા થા﴿૧૩﴾

وَمَنۡ فِى الۡاَرۡضِ جَمِيۡعًا ۙ ثُمَّ يُنۡجِيۡهِ ۙ﴿۱۴﴾ كَلَّا ؕ

ઔર ઉન તમામ કો જો ઝમીન મેં હૈં સબકો ફિદ્યે મેં દે દે ફિર વો અપને કો બચા લે﴿૧૪﴾ લેકિન ઐસા હરગિઝ નહીં

اِنَّهَا لَظٰى ۙ﴿۱۵﴾ نَزَّاعَةً لِّلشَّوٰى ۚۖ﴿۱۶﴾ تَدۡعُوۡا مَنۡ اَدۡبَرَ

હોગા, વો ભડકતી હુઈ આગ હૈ﴿૧૫﴾ ખાલ ઉધેડ ડાલનેવાલી﴿૧૬﴾ ઉન લોગોં કો અપની તરફ બુલાએગી જિન્હોંને

وَتَوَلّٰى ۙ﴿۱۷﴾ وَجَمَعَ فَاَوۡعٰى ﴿۱۸﴾ اِنَّ الۡاِنۡسَانَ خُلِقَ

દીને હક સે એઅ્રાઝ કિયા ઔર મુંહ ફૈર લિયા﴿૧૭﴾ ઔર માલ જમા કિયા ઔર બંદ રખ્ખા﴿૧૮﴾ કુછ શક નહીં કે

هَلُوۡعًا ۙ﴿۱۹﴾ اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوۡعًا ۙ﴿۲۰﴾ وَّاِذَا مَسَّهُ

ઈન્સાન કમ હોસલા પૈદા હુવા હૈ﴿૧૯﴾ જબ ઉસે તકલીફ પહુંચતી હૈ તો ઘભરા ઉઠતા હૈ﴿૨૦﴾ ઔર જબ ઉસકે પાસ

الۡخَيۡرُ مَنُوۡعًا ۙ﴿۲۱﴾ اِلَّا الۡمُصَلِّيۡنَ ۙ﴿۲۲﴾ الَّذِيۡنَ هُمۡ عَلٰى

ખુશહાલી આતી હૈ તો બખીલ બન જાતા હૈ﴿૨૧﴾ મગર વો નમાઝી ઐસે નહીં હૈં﴿૨૨﴾ જો અપની નમાઝ કી

صَلَاتِهِمۡ دَآئِمُوۡنَ ۙ﴿۲۳﴾ وَالَّذِيۡنَ فِىۡۤ اَمۡوَالِهِمۡ حَقٌّ

હમેશા પાબંદી કરતે હૈં﴿૨૩﴾ ઔર જિનકે માલ વ દૌલત મેં એક મુતઅય્યન

مَّعۡلُوۡمٌ ۙ﴿۲۴﴾ لِّلسَّآئِلِ وَالۡمَحۡرُوۡمِ ۙ﴿۲۵﴾ وَالَّذِيۡنَ يُصَدِّقُوۡنَ

હક હૈ﴿૨૪﴾ માંગને વાલોં કા ઔર ન માંગને વાલોં કા﴿૨૫﴾ ઔર જો રોઝે જઝા કો

بِيَوۡمِ الدِّيۡنِ ۙ﴿۲۶﴾ وَالَّذِيۡنَ هُمۡ مِّنۡ عَذَابِ رَبِّهِمۡ

સચ સમજતે હૈં﴿૨૬﴾ ઔર જો અપને પરવરદિગાર કે અઝાબ કા ખૌફ રખતે

مُّشۡفِقُوۡنَ ۚ﴿۲۷﴾ اِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمۡ غَيۡرُ مَاۡمُوۡنٍ ۙ﴿۲۸﴾

હૈં﴿૨૭﴾ બેશક ઉનકે પરવરદિગાર કા અઝાબ હૈ હી ઐસા કે ઉસસે બે ખૌફ ન હુવા જાએ﴿૨૮﴾

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ حٰفِظُوْنَ ﴿٢٩﴾ۙ اِلَّا عَلٰٓى

ઔર જો અપની શર્મગાહોં કી હિફાઝત કરતે હૈં (૨૯) મગર અપની

اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ

બીવીયોં યા લોંડિયોં સે કે ઉનકે પાસ જાને પર ઉન્હેં કુછ

مَلُوْمِيْنَ ﴿٣٠﴾ۚ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ

મલામત નહીં (૩૦) અલબત્તા જો લોગ ઉનકે અલાવહ કોઈ ઔર તરીકા ઈખ્તિયાર કરના ચાહેં તો વો હદ સે

الْعٰدُوْنَ ﴿٣١﴾ۚ وَالَّذِيْنَ هُمْ لِاَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ

ગુઝરે હુએ લોગ હૈં (૩૧) ઔર જો અપની અમાનતોં ઔર અહદ કા પાસ રખને

رٰعُوْنَ ﴿٣٢﴾ۙ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِشَهٰدٰتِهِمْ قَآئِمُوْنَ ﴿٣٣﴾ۙ

વાલે હૈં (૩૨) ઔર જો અપની શહાદતોં પર કાઈમ રેહતે હૈં (૩૩)

وَالَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ﴿٣٤﴾ؕ اُولٰٓئِكَ فِىْ

ઔર જો અપની નમાઝ કી ખબર રખતે હૈં (૩૪) યહી લોગ જન્નતોં મેં

جَنّٰتٍ مُّكْرَمُوْنَ ﴿٣٥﴾ؕ فَمَالِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا قِبَلَكَ

ઈઝ્ઝત વ ઈક્રામ સે હોંગે (૩૫) તો ઉન કાફિરોં કો કયા હુવા હૈ કે આપકી તરફ

مُهْطِعِيْنَ ﴿٣٦﴾ۙ عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِيْنَ ﴿٣٧﴾

દોડે ચલે આતે હૈં (૩૬) ઔર દાયેં બાયેં સે ગિરોહ ગિરોહ હો કર જમા હોતે જાતે હૈં (૩૭)

اَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ اَنْ يُّدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيْمٍ ﴿٣٨﴾ۙ

કયા ઉનમેં સે હર શખ્સ યે તવક્કુઅ હૈ કે નેઅમત કે બાગ મેં દાખિલ કિયા જાએગા? (૩૮)

كَلَّا ؕ اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٩﴾ فَلَآ اُقْسِمُ

હરગિઝ નહીં! હમને ઉનકો ઉસ ચીઝ સે પૈદા કિયા હૈ જિસે વો જાનતે હૈં (૩૯) હમેં મુશ્રિકોં

بِرَبِّ الْمَشٰرِقِ وَالْمَغٰرِبِ اِنَّا لَقٰدِرُوْنَ ﴿٤٠﴾ۙ عَلٰٓى

ઔર મગ્રિબોં કે માલિક કી કસમ કે હમ તાકત રખતે હૈં (૪૦) યા'ની ઈસ બાત પર

اَنْ نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ ۙ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ ﴿٤١﴾

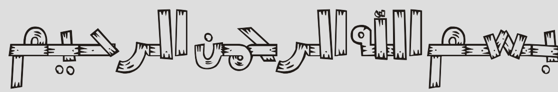
કાદિર હૈં કે ઉનસે બેહતર લોગ બદલ લાએં ઔર હમ આજિઝ નહીં હૈં (૪૧)

فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا وَيَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ

તો એ પૈગમ્બર! ઈનકો બાતિલ મેં પડે રેહને ઔર ખેલ ખેલને દેં યહાં તક કે જિસ દિન કે ઉનસે વા'દા કિયા

الَّذِیْ یُوْعَدُوْنَ ﴿۴۲﴾ یَوْمَ یَخْرُجُوْنَ مِنَ الْاَجْدَاثِ વો ઉનકે સામને આ મૌજૂદ હો(૪૨) જિસ દિન યે જલ્દી જલ્દી કબરોં સે
سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰی نُصُبٍ یُّوْفِضُوْنَ ﴿۴۳﴾ خَاشِعَةً નિકલેંગે જૈસે અપને બુતોં કી તરફ દોડે જા રહે હો(૪૩) ઉનકી આંખેં
اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ؕ ذٰلِكَ الْیَوْمُ الَّذِیْ જુક રહી હોંગી ઔર ઝિલ્લત ઉન પર છા રહી હોગી, યહી વો દિન હૈ જિસકા ઉનસે
كَانُوْا یُوْعَدُوْنَ ﴿۴۴﴾ વા'દા કિયા જાતા થા(૪૪)

સૂરએ નૂહ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૨૮ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૭૧ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૭૧ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ નહ્લ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૯૯૯) હુરૂફ હૈં		ઈસમેં (૨૨૪) કલિમાત હૈં

اِنَّاۤ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰی قَوْمِهٖۤ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ બેશક હમને નૂહ(અ.સ.)કો ઉનકી કૌમ કી તરફ રસૂલ બના કર ભેજા થા કે એક દર્દનાક અઝાબ કે
قَبْلِ اَنْ یَّاْتِیَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ﴿۱﴾ قَالَ یٰقَوْمِ આને સે પેહલે અપની કૌમ કો ઈત્તિલાઅ કર દો(૧) નૂહ(અ.સ.)ને કહાઃ એ મેરી કૌમ!
اِنِّیْ لَكُمْ نَذِیْرٌ مُّبِیْنٌ ﴿۲﴾ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ મેં તુમકો એક સાફ ઈત્તિલાઅ દેને આયા હું(૨) યે કે સિર્ફ એક અલ્લાહ કી બંદગી કરો, ઉસકી નાફરમાની
وَاَطِیْعُوْنِ ﴿۳﴾ یَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَیُؤَخِّرْكُمْ સે બચો ઔર મેરા કહા માન જાઓ(૩) તબ વો તુમ્હારે ગુનાહ બખ્શ દેગા ઔર એક મુકર્રર વકત કી
اِلٰۤی اَجَلٍ مُّسَمًّی ؕ اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَآءَ لَا یُؤَخَّرُ ۘ તુમકો મોહલત દેગા, બેશક અલ્લાહ કી તરફ સે જબ મુકર્રર વકત આ જાતા હૈ તો ફિર ઢીલ નહીં મિલતી,
لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۴﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّیْ دَعَوْتُ قَوْمِیْ કાશ તુમ યે બાત સમજ લેતે(૪) નૂહ(અ.સ.)ને અર્ઝ કિયાઃ એ મેરે રબ! મેં અપની કૌમ કો રાત ઔર દિન
لَیْلًا وَّنَهَارًا ﴿۵﴾ فَلَمْ یَزِدْهُمْ دُعَآءِیْۤ اِلَّا فِرَارًا ﴿۶﴾ બરાબર દા'વત દેતા રહા(૫) મગર યે લોગ તો મેરી દા'વત સે બિદક કર ઔર ઝયાદહ ભાગને લગે(૬)

وَاِنِّیۡ کُلَّمَا دَعَوۡتُہُمۡ لِتَغۡفِرَ لَہُمۡ جَعَلُوۡۤا اَصَابِعَہُمۡ

ઔર મૈંને જબ કભી ઉનકો દા'વત દી ઉનકે ભલે કે લિયે કે આપ ઉનકી મગ્ફિરત ફરમા દેં લેકિન ઉન્હોંને અપને કાનોં મેં

فِیۡۤ اٰذَانِہِمۡ وَاسۡتَغۡشَوۡا ثِیَابَہُمۡ وَاَصَرُّوۡا وَاسۡتَکۡبَرُوا

ઉંગલિયાં ઠૂંસ લીં ઔર કપડોં સે અપને બદન કો ઢાંક લિયા ઔર અપની ઝિદ પર અડે રહે ઔર બડા તકબ્બુર લિયે

اسۡتِکۡبَارًا ﴿۷﴾ ثُمَّ اِنِّیۡ دَعَوۡتُہُمۡ جِہَارًا ﴿۸﴾ ثُمَّ اِنِّیۡۤ

અકડ બેઠે ﴿૭﴾ ફિર ભી મૈંને ઉનકો ઔર ઝયાદહ ખુલ કર દા'વત પેશ કી ﴿૮﴾ ફિર ઉસકે બાદ મૈંને ખુલ્લમ ખુલ્લા ઉનકે

اَعۡلَنۡتُ لَہُمۡ وَاَسۡرَرۡتُ لَہُمۡ اِسۡرَارًا ﴿۹﴾ فَقُلۡتُ

સામને અપની દા'વત કા એ'લાન કર દિયા ઔર અકેલે મેં ચુપકે સે ભી સમજાને કી કોશિશ કી ﴿૯﴾ ચુનાંચે મૈંને કહા કે

اسۡتَغۡفِرُوۡا رَبَّکُمۡ ؕ اِنَّہٗ کَانَ غَفَّارًا ﴿۱۰﴾ یُّرۡسِلِ السَّمَآءَ

અપને પરવરદિગાર સે મગ્ફિરત માંગો, યકીન જાનો કે વો બહોત બખ્શનેવાલા હૈ ﴿૧૦﴾ વો તુમ પર આસમાન સે

عَلَیۡکُمۡ مِّدۡرَارًا ﴿۱۱﴾ وَّیُمۡدِدۡکُمۡ بِاَمۡوَالٍ وَّبَنِیۡنَ

પાની કી મૂસલાધાર બારિશ બરસાએગા ﴿૧૧﴾ ઔર તુમ્હારી ઈમ્દાદ કરેગા માલોં ઔર બેટોં કે ઝરિયે ઔર

وَیَجۡعَلۡ لَّکُمۡ جَنّٰتٍ وَّیَجۡعَلۡ لَّکُمۡ اَنۡہٰرًا ﴿۱۲﴾ مَا لَکُمۡ

તુમ્હારે લિયે બાગાત બનાએગા ઔર તુમ્હારે લિયે નેહરેં બનાએગા ﴿૧૨﴾ તુમકો કયા હો ગયા હૈ કે તુમ અલ્લાહ

لَا تَرۡجُوۡنَ لِلّٰہِ وَقَارًا ﴿۱۳﴾ وَقَدۡ خَلَقَکُمۡ اَطۡوَارًا ﴿۱۴﴾

કે લિયે વકાર ઔર અઝ્મત કા એ'તેકાદ નહીં રખતે ﴿૧૩﴾ ઔર ઉસને તુમકો પૈદા ફરમાયા તરહ તરહ સે ﴿૧૪﴾

اَلَمۡ تَرَوۡا کَیۡفَ خَلَقَ اللّٰہُ سَبۡعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ﴿۱۵﴾

કયા તુમને યે ગૌર નહીં કિયા કે અલ્લાહને કૈસે બના દિયે ઉપર તલે સાત આસમાન ﴿૧૫﴾

وَّجَعَلَ الۡقَمَرَ فِیۡہِنَّ نُوۡرًا وَّجَعَلَ الشَّمۡسَ سِرَاجًا ﴿۱۶﴾

ઔર ચાંદ કો ઉનમેં નૂર ફૈલાનેવાલા ઔર સૂરજ કો રોશન ચિરાગ બના દિયા ﴿૧૬﴾

وَاللّٰہُ اَنۡۢبَتَکُمۡ مِّنَ الۡاَرۡضِ نَبَاتًا ﴿۱۷﴾ ثُمَّ یُعِیۡدُکُمۡ

ઔર અલ્લાહને તુમ્હેં ઝમીન સે બેહતરીન તરીકે પર ઉગાયા હૈ ﴿૧૭﴾ ફિર ઝમીન કે અંદર તુમ્હેં

فِیۡہَا وَیُخۡرِجُکُمۡ اِخۡرَاجًا ﴿۱۸﴾ وَاللّٰہُ جَعَلَ لَکُمُ

લૌટા દેગા ઔર ફિર તુમકો એક ખાસ અંદાઝ સે બાહર નિકાલેગા ﴿૧૮﴾ ઔર અલ્લાહને હી તુમ્હારે લિયે

الۡاَرۡضَ بِسَاطًا ﴿۱۹﴾ لِّتَسۡلُکُوۡا مِنۡہَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿۲۰﴾

ઝમીન કો એક ફર્શ બના દિયા હૈ ﴿૧૯﴾ તાકે તુમ ઉસકે કુશાદહ ઔર ખુલે રાસ્તોં મેં ચલ ફિર સકો ﴿૨૦﴾

قَالَ نُوۡحٌ رَّبِّ اِنَّهُمۡ عَصَوۡنِىۡ وَاتَّبَعُوۡا مَنۡ નૂહ(અ.સ.)ને અર્ઝ કિયા કે એ મેરે રબ! ઉન્હોંને મેરી બાત નહીં માની ઔર ઐસોં કેહને મેં આએ કે ઉનકે
لَّمۡ يَزِدۡهُ مَالُهٗ وَوَلَدُهٗۤ اِلَّا خَسَارًا ۚ‏ ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوۡا માલ ઔર અવલાદ મેં નુકસાન કે સિવા ઉનકે કુછ હાથ ન આએગા(૨૧) ઔર ઉન્હોંને બડે ફરેબ ઔર
مَكۡرًا كُبَّارًا ۚ‏ ﴿٢٢﴾ وَقَالُوۡا لَا تَذَرُنَّ اٰلِهَتَكُمۡ સાઝિશ કા જાલ બિછા દિયા(૨૨) ઔર(અપને આદમિયોં સે)કહા કે અપને મા'બૂદોં કો હરગિઝ મત છોડના
وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَّلَا سُوَاعًا ۙ ۏ وَّلَا يَغُوۡثَ وَيَعُوۡقَ ન વદ્દ કો ઔર સુવાઅ કો કિસી સૂરત મેં છોડના, ઔર ન યગૂષ ઔર યઉક ઔર નસ્ર કો
وَنَسۡرًا ۚ‏ ﴿٢٣﴾ وَقَدۡ اَضَلُّوۡا كَثِيۡرًا ۙ وَلَا تَزِدِ છોડના(૨૩) ઔર ઉન્હોંને બહોત સે લોગોં કો બેહકા દિયા, ઔર અબ આપ ઈન ગુમરાહોં કી ગુમરાહી
الظّٰلِمِيۡنَ اِلَّا ضَلٰلًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا خَطِيْٓـٰٔتِهِمۡ اُغۡرِقُوۡا મેં હી ઈઝાફા કીજિયે(૨૪) યે લોગ અપની ખતાઓં ઔર ગુનાહોં કે સબબ પાની મેં ડુબા ડુબા કર મારે ગયે
فَاُدۡخِلُوۡا نَارًا ۙ فَلَمۡ يَجِدُوۡا لَهُمۡ مِّنۡ دُوۡنِ ફિર આગ મેં દાખિલ કર દિયે ગયે, ઔર અબ અલ્લાહ કે મુકાબલે મેં કિસી કો ભી અપના
اللّٰهِ اَنۡصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوۡحٌ رَّبِّ لَا تَذَرۡ عَلَى મદદગાર નહીં પા રહે હૈં(૨૫) ઔર નૂહ(અ.સ.)ને અર્ઝ કિયા કે એ રબ! આપ ઝમીન પર
الۡاَرۡضِ مِنَ الۡكٰفِرِيۡنَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ اِنَّكَ اِنۡ કાફિરોં સે બસા હુવા એક ઘર ભી બાકી ન રેહને દેં(૨૬) અગર આપ ઉનકો યહાં
تَذَرۡهُمۡ يُضِلُّوۡا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوۡۤا اِلَّا فَاجِرًا રેહને દેંગે તો યે આપકે બંદો કો ફિર ગુમરાહ કરેંગે ઔર ઉનસે જો અવલાદ હોગી વો ભી બદકાર ઔર
كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغۡفِرۡ لِىۡ وَلِوَالِدَىَّ وَلِمَنۡ دَخَلَ પકકી કાફિર હી હોગી(૨૭) એ મેરે રબ! મેરી મગ્ફિરત ફરમાઈયે ઔર મેરે માંબાપ કી મગ્ફિરત ફરમાઈયે
بَيۡتِىَ مُؤۡمِنًا وَّلِلۡمُؤۡمِنِيۡنَ وَالۡمُؤۡمِنٰتِ ؕ وَلَا تَزِدِ ઔર જો મેરે ઘર મેં ઈમાન લા કર દાખિલ હુવા ઐસે સબ ઈમાનવાલે મર્દોં કી ઔર ઈમાનવાલી ઔરતોં કી
الظّٰلِمِيۡنَ اِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾ મગ્ફિરત ફરમાઈયે, ઔર ઝાલિમો કી તબાહી ઔર બરબાદી કો ઝયાદહ બઢા દીજિયે(૨૮)

સૂરએ જિન મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૨૮ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૪૦ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૭૨ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ફ઼ાતિર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૮૭૦) હુરૂફ઼ હૈં	بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ	ઈસમેં (૨૮૫) કલિમાત હૈં

قُلۡ اُوۡحِیَ اِلَیَّ اَنَّهُ اسۡتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الۡجِنِّ فَقَالُوۡۤا

કેહ દીજિયે કે મુજે વહી કી ગઈ હૈ કે જિન્નાત કી એક જમાઅતને ગોર સે કુર્આન સુના તો ઉન્હોંને કહા કે

اِنَّا سَمِعۡنَا قُرۡاٰنًا عَجَبًا ۙ﴿۱﴾ یَّهۡدِیۡۤ اِلَی الرُّشۡدِ

હમને એક અજીબ કુર્આન સુના હૈ (૧) જો હિદાયત કી રાહ બતાતા હૈ તો હમ

فَاٰمَنَّا بِهٖ ؕ وَلَنۡ نُّشۡرِكَ بِرَبِّنَاۤ اَحَدًا ۙ﴿۲﴾ وَّاَنَّهُ

ઉસ પર ઈમાન લાએ, ઔર હમ અપને રબ કે સાથ કિસીકો શરીક ન બનાએંગે (૨) ઔર યે કે

تَعٰلٰی جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا ۙ﴿۳﴾ وَّاَنَّهُ

હમારે રબ કી શાન બહોત બુલંદ હૈ, ઉસને ન કોઈ બીવી બનાઈ હૈ ઔર ન અવલાદ (૩) ઔર યે કે

کَانَ یَقُوۡلُ سَفِیۡهُنَا عَلَی اللّٰهِ شَطَطًا ۙ﴿۴﴾ وَّاَنَّا ظَنَنَّاۤ

હમારા નાદાન અલ્લાહ કે બારે મેં બહોત ખિલાફ઼ે હક બાતેં કેહતા થા (૪) ઔર હમને ગુમાન કિયા થા

اَنۡ لَّنۡ تَقُوۡلَ الۡاِنۡسُ وَالۡجِنُّ عَلَی اللّٰهِ کَذِبًا ۙ﴿۵﴾

કે ઈન્સાન ઔર જિન અલ્લાહ કી શાન મેં કભી જૂઠ બાત ન કહેંગે (૫)

وَّاَنَّهُ کَانَ رِجَالٌ مِّنَ الۡاِنۡسِ یَعُوۡذُوۡنَ بِرِجَالٍ

ઔર યે કે ઈન્સાનોં મેં સે કુછ લોગ જિન્નાત કે કુછ લોગોં કી પનાહ લિયા કરતે થે,

مِّنَ الۡجِنِّ فَزَادُوۡهُمۡ رَهَقًا ۙ﴿۶﴾ وَّاَنَّهُمۡ ظَنُّوۡا کَمَا

ઈસ તરહ ઉન લોગોંને જિન્નાત કો ઔર સર ચળ્હા દિયા થા (૬) ઔર યે કે ઉન્હોંને ભી ગુમાન કિયા જૈસા

ظَنَنۡتُمۡ اَنۡ لَّنۡ یَّبۡعَثَ اللّٰهُ اَحَدًا ۙ﴿۷﴾ وَّاَنَّا لَمَسۡنَا

તુમ્હારા ગુમાન થા કે અલ્લાહ કિસી કો ન ઉઠાએગા (૭) ઔર હમને આસમાન કા

السَّمَآءَ فَوَجَدۡنٰهَا مُلِئَتۡ حَرَسًا شَدِیۡدًا وَّشُهُبًا ۙ﴿۸﴾

જાઈઝા લિયા તો હમને પાયા કે વો સખ્ત પેહરેદારોં ઔર શોઅ્લોં સે ભરા હુવા હૈ (૮)

وَّاَنَّا کُنَّا نَقۡعُدُ مِنۡهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمۡعِ ؕ فَمَنۡ

ઔર હમ ઉસકે બાઝ ઠિકાનોં મેં સુનને કે લિયે બૈઠા કરતે થે, પસ અબ જો કોઈ

يَّسْتَمِعِ الْاٰنَ يَجِدْ لَهٗ شِهَابًا رَّصَدًا ۙ﴿۹﴾ وَّاَنَّا
સુનના ચાહતા હૈ તો વો અપને લિયે એક તૈયાર શોઅ્‌લા પાતા હૈ (૯) ઔર હમ

لَا نَدْرِيْٓ اَشَرٌّ اُرِيْدَ بِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهِمْ
નહીં જાનતે કે યે ઝમીનવાલોં કે લિયે કોઈ બુરાઈ ચાહી ગઈ હૈ યા ઉનકે રબને ઉનકે સાથ

رَبُّهُمْ رَشَدًا ۙ﴿۱۰﴾ وَّاَنَّا مِنَّا الصّٰلِحُوْنَ وَمِنَّا دُوْنَ
ભલાઈ કા ઈરાદા કિયા હૈ (૧૦) ઔર યે કે હમ મેં સે બાઝ નેક હૈં ઔર બાઝ

ذٰلِكَ ۭ كُنَّا طَرَاۗىِٕقَ قِدَدًا ۙ﴿۱۱﴾ وَّاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَّنْ نُّعْجِزَ
ઔર તરહ કે, હમ મુખ્તલિફ તરીકોં પર હૈં (૧૧) ઔર યે કે હમને સમજ લિયા કે હમ ઝમીન મેં

اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ وَلَنْ نُّعْجِزَهٗ هَرَبًا ۙ﴿۱۲﴾ وَّاَنَّا
અલ્લાહ કો હરા નહીં સકતે ઔર ન ભાગ કર ઉસકો હરા સકતે હૈં (૧૨) ઔર યે કે હમને જબ

لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدٰٓى اٰمَنَّا بِهٖ ۭ فَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِرَبِّهٖ
હિદાયત કી બાત સુની તો હમ ઉસ પર ઈમાન લાએ, પસ જો શખ્સ અપને રબ પર ઈમાન લાએગા તો

فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَّلَا رَهَقًا ۙ﴿۱۳﴾ وَّاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُوْنَ
ઉસકો ન કિસી કમી કા અંદેશા હોગા ઔર ન ઝયાદતી કા (૧૩) ઔર યે કે હમ મેં સે કુછ મુસલમાન હો ગયે

وَمِنَّا الْقٰسِطُوْنَ ۭ فَمَنْ اَسْلَمَ فَاُولٰۗىِٕكَ تَحَرَّوْا
હૈં ઔર હમ મેં સે (અબ ભી) કુછ ઝાલિમ હૈં, ચુનાંચે જો ઈસ્લામ લા ચુકે હૈં ઉન્હોંને હિદાયત કા રાસ્તા ઢૂંઢ

رَشَدًا ﴿۱۴﴾ وَاَمَّا الْقٰسِطُوْنَ فَكَانُوْا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۙ﴿۱۵﴾
લિયા હૈ (૧૪) ઔર રહે વો લોગ જો ઝાલિમ હૈં તો વો જહન્નમ કા ઈંધન હૈં (૧૫)

وَّاَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوْا عَلَي الطَّرِيْقَةِ لَاَسْقَيْنٰهُمْ مَّاۗءً
ઔર (મુજે વહી કી ગઈ હૈ કે) યે લોગ અગર રાસ્તે પર કાઈમ હો જાતે તો હમ ઉનકો ખૂબ પાની સે

غَدَقًا ۙ﴿۱۶﴾ لِّنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ۭ وَمَنْ يُّعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ
સૈરાબ કરતે (૧૬) તાકે ઉસમેં ઉનકો આઝમાએં, ઔર જો શખ્સ અપને રબ કી યાદ સે

رَبِّهٖ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۙ﴿۱۷﴾ وَّاَنَّ الْمَسٰجِدَ لِلّٰهِ
મુંહ મોડેગા તો વો ઉસકો સખ્ત અઝાબ મેં મુબ્તલા કરેગા (૧૭) ઔર યે કે મસ્જિદેં અલ્લાહ કે લિયે હૈં,

فَلَا تَدْعُوْا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ۙ﴿۱۸﴾ وَّاَنَّهٗ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ
પસ તુમ અલ્લાહ કે સાથ કિસી ઔર કો ન પુકારો (૧૮) ઔર યે કે જબ અલ્લાહ કા બંદા ઉસકો પુકારને

يَدۡعُوۡهُ كَادُوۡا يَكُوۡنُوۡنَ عَلَيۡهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلۡ اِنَّمَاۤ
કે લિયે ખડા હુવા તો લોગ ઉસ પર ટૂટ પડને કે લિયે તૈયાર હો ગયે (૧૯) કેહ દીજિયે કે મૈં સિર્ફ

اَدۡعُوۡا رَبِّىۡ وَلَاۤ اُشۡرِكُ بِهٖۤ اَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلۡ اِنِّىۡ
અપને રબ કો પુકારતા હું ઔર ઉસકે સાથ કિસી કો શરીક નહીં કરતા (૨૦) કેહ દીજિ કે મૈં

لَاۤ اَمۡلِكُ لَـكُمۡ ضَرًّا وَّلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلۡ اِنِّىۡ
તુમ લોગોં કે લિયે ન કિસી નુકસાન કા ઈખ્તિયાર રખતા હું ઔર ન કિસી ભલાઈ કા (૨૧) કેહ દીજિયે કે

لَنۡ يُّجِيۡرَنِىۡ مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ ۙ وَّلَنۡ اَجِدَ مِنۡ
મુજકો અલ્લાહ સે કોઈ બચા નહીં સકતા ઔર ન મૈં ઉસકે સિવા કોઈ પનાહ પા સકતા

دُوۡنِهٖ مُلۡتَحَدًا ﴿٢٢﴾ اِلَّا بَلٰغًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِسٰلٰتِهٖ ؕ وَمَنۡ
હું (૨૨) બસ અલ્લાહ હી કી તરફ સે પહુંચા દેના ઔર ઉસકે પૈગામોં કી અદાયગી હે, ઔર જો શખ્સ

يَّعۡصِ اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ فَاِنَّ لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيۡنَ
અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલ કી નાફરમાની કરેગા તો ઉસકે લિયે જહન્નમ કી આગ હે જિસમેં વો હમેશા

فِيۡهَاۤ اَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتّٰۤى اِذَا رَاَوۡا مَا يُوۡعَدُوۡنَ فَسَيَعۡلَمُوۡنَ
રહેંગે (૨૩) યહાં તક કે જબ વો દેખેંગે ઉસ ચીઝ કો જિસકા ઉનસે વા'દા કિયા જા રહા હે તો વો જાન લેંગે કે

مَنۡ اَضۡعَفُ نَاصِرًا وَّاَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلۡ اِنۡ
કિસકે મદદગાર કમઝોર હૈં ઔર કોન તઅદાદ મેં કમ હૈં (૨૪) કેહ દીજિયે કે મૈં નહીં જાનતા કે

اَدۡرِىۡۤ اَقَرِيۡبٌ مَّا تُوۡعَدُوۡنَ اَمۡ يَجۡعَلُ لَهٗ
જિસ ચીઝ કા તુમસે વા'દા કિયા જા રહા હે વો કરીબ હે યા મેરે રબને ઉસકે લિયે લંબી મુદ્દત

رَبِّىۡۤ اَمَدًا ﴿٢٥﴾ عٰلِمُ الۡغَيۡبِ فَلَا يُظۡهِرُ عَلٰى غَيۡبِهٖۤ
મુકર્રર કર રખ્ખી હે (૨૫) ગૈબ કા જાનનેવાલા વહી હે, વો અપને ગૈબ પર કિસી કો મુત્તલેઅ

اَحَدًا ﴿٢٦﴾ اِلَّا مَنِ ارۡتَضٰى مِنۡ رَّسُوۡلٍ فَاِنَّهٗ
નહીં કરતા (૨૬) સિવાય ઉસ રસૂલ કે જિસકો ઉસને પસંદ કિયા હો તો વો

يَسۡلُكُ مِنۡۢ بَيۡنِ يَدَيۡهِ وَمِنۡ خَلۡفِهٖ رَصَدًا ﴿٢٧﴾
ઉસકે આગે ઔર પીછે મુહાફિઝ લગા દેતા હે (૨૭)

لِّيَعۡلَمَ اَنۡ قَدۡ اَبۡلَغُوۡا رِسٰلٰتِ رَبِّهِمۡ وَاَحَاطَ
તાકે અલ્લાહ જાન લે કે ઉન્હોંને અપને રબ કે પૈગામાત પહુંચા દિયે હૈં ઔર વો ઉનકે માહોલ કા

بِمَا لَدَيْهِمْ وَاَحْصٰى كُلَّ شَىْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

(٢٨)

સૂરએ મુઝમ્મિલ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, લેકિન આયત ૧૦,૧૧,૨૦ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૨૦ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૩ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૭૩ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ કલમ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૮૩૮) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૨૮૫) કલિમાત હૈં

يٰاَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴿١﴾ قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٢﴾ نِّصْفَهٗٓ

એ કપડા ઓળ્હને વાલે (૧) રાત કો કિયામ કિયા કરેં મગર થોડી સી રાત (૨) યા'ની નિસ્ફ રાત

اَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيْلًا ﴿٣﴾ اَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ

યા ઉસસે કુછ કમ (૩) યા ઉસસે કુછ ઝયાદહ ઔર કુર્આન કો

الْقُرْاٰنَ تَرْتِيْلًا ﴿٤﴾ اِنَّا سَنُلْقِىْ عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيْلًا ﴿٥﴾

ઠહેર ઠહેર કર પળ્હા કરેં (૪) હમ જલ્દ હી આપ પર એક ભારી ફરમાન નાઝિલ કરેંગે (૫)

اِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِىَ اَشَدُّ وَطْاً وَّاَقْوَمُ قِيْلًا ﴿٦﴾

યકીનન્ રાત કે વકત ઉઠના હી ઐસા અમલ હૈ જિસસે નફસ અચ્છી તરહ કુચલા જાતા હૈ ઔર બાત ભી બેહતર તરીકે પર કહી જાતી હૈ (૬)

اِنَّ لَكَ فِى النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيْلًا ﴿٧﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ

બેશક દિન મેં આપકો ઔર બહોત સે કામ હોતે હૈં (૭) તો અપને રબ કે નામોં કા ઝિક્ર કિયા કીજિયે ઔર હર

وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْتِيْلًا ﴿٨﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ

તરફ સે બે તઅલ્લુક હો કર ઉસીકી તરફ મુતવજ્જેહ હો જાઈએ (૮) વહી મશ્રિક વ મગ્રિબ કા માલિક હૈ, ઉસકે

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيْلًا ﴿٩﴾ وَاصْبِرْ عَلٰى

સિવા કોઈ ઈબાદત કે કાબિલ નહીં તો ઉસીકો અપના વકીલ બના લીજિયે (૯) ઔર જો જો દિલ તોડનેવાલી બાતેં વો

مَا يَقُوْلُوْنَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيْلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْنِىْ

કેહતે હૈં ઉનકો હોસ્લે સે બરદાશ્ત કરતે રહિયે ઔર ઉનસે અચ્છે અંદાઝ કે સાથ અલગ હો જાઈએ (૧૦) ઔર મુજ

وَالْمُكَذِّبِيْنَ اُولِى النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيْلًا ﴿١١﴾ اِنَّ لَدَيْنَآ

પર છોડ દીજિયે ઉન જુઠલાનેવાલે માલદારોં કો, ઔર ઉનકો થોડી સી મોહલત દે દીજિયે (૧૧) બેશક હમારે પાસ

اَنْكَالًا وَّجَحِيْمًا ﴿١٢﴾ وَّطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَّعَذَابًا

બેડિયાં હૈં ઔર ભડકતી હુઈ આગ હૈ (૧૨) ઔર ગલે મેં અટકને વાલા ખાના ઔર દર્દનાક

منزل ٧

اَلِيْمًا ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ અઝાબ હે (૧૩) જિસ દિન ઝમીન ઔર પહાડ લરઝ ઉઠેંગે ઔર પહાડ
الْجِبَالُ كَثِيْبًا مَّهِيْلًا ﴿١٤﴾ اِنَّاۤ اَرْسَلْنَاۤ اِلَيْكُمْ ફિસલતી હુઈ રેત કા ટીલા બન જાએંગે (૧૪) (એ મક્કા વાલો) હમને તુમ્હારે પાસ એક રસૂલ
رَسُوْلًا ۙ شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَاۤ اَرْسَلْنَاۤ اِلٰى فِرْعَوْنَ તુમ પર ગવાહ બના કર ભેજા, જિસ તરહ હમને એક રસૂલ(મૂસા કો)ફિરઔન કી
رَسُوْلًا ﴿١٥﴾ فَعَصٰى فِرْعَوْنُ الرَّسُوْلَ فَاَخَذْنٰهُ اَخْذًا તરફ ભેજા થા (૧૫) પસ ફિરઔનને (હમારે) રસૂલ કા કહા ન માના તો હમને ઉસકો એક બડે
وَّبِيْلًا ﴿١٦﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُوْنَ اِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا વબાલ મેં પકડ લિયા (૧૬) અગર તુમ કુફ્ર કરોગે તો તુમ કિસ તરહ ઉસ દિન સે બચોગે
يَّجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيْبًا ﴿١٧﴾ السَّمَآءُ مُنْفَطِرٌۢ بِهٖ ؕ જો બચ્ચોં કો બૂઢા કર દેગા (૧૭) જિસમેં આસમાન ફટ જાએગા,
كَانَ وَعْدُهٗ مَفْعُوْلًا ﴿١٨﴾ اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ અલ્લાહ કા વા'દા પૂરા હો કર રહેગા (૧૮) યે કુર્આન તો એક નસીહત હે, તો જો શખ્સ
شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ﴿١٩﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ اَنَّكَ ચાહે અપને રબ કી તરફ રાસ્તા ઈખ્તિયાર કરે (૧૯) બેશક આપકા રબ ખૂબ જાનતા હે કે આપ
تَقُوْمُ اَدْنٰى مِنْ ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَنِصْفَهٗ وَثُلُثَهٗ ઔર આપકે સાથ કે લોગ (કભી તો) દો તિહાઈ રાત કે કરીબ ઔર (કભી) આધી રાત
وَطَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِيْنَ مَعَكَ ؕ وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ ઔર (કભી) એક તિહાઈ રાત કિયામ કરતે હેં, ઔર અલ્લાહ તો રાત ઔર દિન કા અંદાઝા
وَالنَّهَارَ ؕ عَلِمَ اَنْ لَّنْ تُحْصُوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ રખતા હે, ઉસને મા'લૂમ કર લિયા કે તુમ ઉસકો નિબાહ ન સકોગે તો ઉસને તુમ પર મહેરબાની કી
فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْاٰنِ ؕ عَلِمَ اَنْ سَيَكُوْنُ પસ જિતના આસાની સે હો સકે ઈતના કુર્આન પઢ લિયા કરો, ઉસને જાન લિયા કે
مِنْكُمْ مَّرْضٰى ۙ وَاٰخَرُوْنَ يَضْرِبُوْنَ فِى الْاَرْضِ તુમ મેં બાઝ બીમાર હેં ઔર બાઝ રોઝી કી તલાશ મેં

احتیاط

منزل ٧

ع ١٩ / ١٤

يَبْتَغُوْنَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ ۙ وَاٰخَرُوْنَ يُقَاتِلُوْنَ

મુલ્ક મેં સફર કરતે હૈં ઔર બાઝ અલ્લાહ કી રાહ મેં

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۖ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۙ وَاَقِيْمُوا

લડતે હૈં, તો જિતના આસાની સે હો સકે ઈતના પઢ઼ લિયા કરો, ઔર નમાઝ કી

الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا ؕ

પાબંદી રખ્ખો ઔર ઝકાત અદા કરતે રહો ઔર અલ્લાહ કો કર્ઝે હસનહ દેતે રહો,

وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ

ઔર જો નેક અમલ તુમ અપને લિયે આગે ભેજ દોગે તો ઉસકે સિલે મેં અલ્લાહ કે હાં

اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا وَّاَعْظَمَ اَجْرًا ؕ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ ؕ

બેહતર ઔર બડા બદલા પાઓગે, ઔર અલ્લાહ સે બખ્શિશ માંગતે રહો

اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٠﴾ ع

(ઔર) અલ્લાહ બડા બખ્શનેવાલા, રહમ કરનેવાલા હૈ (૨૦)

سورة المدثر

સૂરએ મુદ્દષ્ષિર મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૫૬ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૪ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૭૪ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ મુઝમ્મિલ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૨૫૫) કલિમાત હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૧૦૧૦) હુરૂફ હૈં

يٰۤاَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۙ﴿١﴾ قُمْ فَاَنْذِرْ ۙ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۙ﴿٣﴾

એ કપડા ઓઢ઼નેવાલે! (૧) ખડે હો જાઈયે ઔર આગાહ કર દીજિયે (૨) ઔર રબ હી કી બડાઈયાં બયાન કીજિયે (૩)

وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۙ﴿٤﴾ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۙ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ

ઔર અપને કપડોં કો પાક રખિયે (૪) નાપાકી કો છોડ દીજિયે (૫) ઔર એહસાન કરકે ઝયાદહ લેને કી

تَسْتَكْثِرُ ۙ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ؕ﴿٧﴾ فَاِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُوْرِ ۙ﴿٨﴾

ખ્વાહિશ ન કીજિયે (૬) ઔર અપને રબ કી રાહ મેં સબ્ર કીજિયે (૭) પસ જબકે સૂર મેં ફૂંક મારી જાએગી (૮)

فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَّوْمٌ عَسِيْرٌ ۙ﴿٩﴾ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ غَيْرُ

તો વો દિન બડા સખ્ત દિન હોગા (૯) (જો) કાફિરોં પર આસાન ન

يَسِيْرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِيْ وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيْدًا ۙ﴿١١﴾ وَّجَعَلْتُ

હોગા (૧૦) ઉસ શખ્સ કા મા'મલા મુજ પર છોડ દેં જિસે મૈંને અકેલા પૈદા કિયા (૧૧) ઔર ઉસે

لَهٗ مَالًا مَّمْدُوْدًا ﴿١٢﴾ وَّبَنِيْنَ شُهُوْدًا ﴿١٣﴾ وَّمَهَّدْتُّ

ઐસા માલ દિયા જો દૂર તક ફેલા પડા હે (١٢) ઔર બેટે દિયે જો સામને મૌજૂદ રેહતે હૈં (١٣) ઔર મેંને ઉસે બહોત

لَهٗ تَمْهِيْدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ اَنْ اَزِيْدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا ؕ اِنَّهٗ

કુછ કુશાદગી દે રખ્ખી હે (١٤) ફિર ભી ઉસકી ચાહત હે કે મેં ઉસે ઔર ઝયાદહ દું (١٥) નહીં નહીં, વો હમારી

كَانَ لِاٰيٰتِنَا عَنِيْدًا ﴿١٦﴾ سَاُرْهِقُهٗ صَعُوْدًا ﴿١٧﴾ اِنَّهٗ

આયતોં કા મુખાલિફ હે (١٦) જલ્દ હી મેં ઉસે એક સખ્ત ચઢાઈ ચઢાઉંગા (١٧) ઉસકા હાલ તો યે હે કે ઉસને સોચ

فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ

કર એક બાત બનાઈ (١٨) ખુદા કી માર હો ઉસ પર કે કૈસી બાત બનાઈ (١٩) દોબારા ખુદા કી માર હો ઉસ પર કૈસી

قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ اَدْبَرَ

બાત બનાઈ (٢٠) ફિર ઉસને નઝર દોડાઈ (٢١) ફિર ઉસને મુંહ બનાયા ઔર ફિર ઉસને મુંહ બિગાડા (٢٢) ફિર પીછે

وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ يُّؤْثَرُ ﴿٢٤﴾ اِنْ

હટ ગયા ઔર ગુરૂર કિયા (٢٣) ઔર કેહને લગા કે યે તો સિર્ફ જાદૂ હે જો નકલ કિયા જાતા હે (٢٤) સિવાય

هٰذَآ اِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَاُصْلِيْهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَآ

ઈન્સાની કલામ કે કુછ ભી નહીં (٢٥) મેં જલ્દ હી ઉસે દોઝખ મેં ડાલુંગા (٢٦) ઔર આપકો

اَدْرٰىكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تُبْقِيْ وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوَّاحَةٌ

કયા ખબર કે દોઝખ કયા ચીઝ હે (٢٧) ન વો બાકી રખતી હે ઔર ન છોડતી હે (٢٨) ખાલ કો

لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَآ اَصْحٰبَ

જુલ્સા દેતી હે (٢٩) ઔર ઉસ પર ઉન્નીસ (ફરિશ્તે મુકર્રર) હૈં (٣٠) હમને દોઝખ કે દારોગે

النَّارِ اِلَّا مَلٰٓئِكَةً ۙ وَّمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ اِلَّا

સિર્ફ ફરિશ્તે રખ્ખે હૈં, ઔર હમને ઉનકી તઅ્દાદ સિર્ફ કાફિરોં કી

فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۙ لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا

આઝમાઈશ કે લિયે મુકર્રર કી હે, તાકે એહ્લે કિતાબ યકીન

الْكِتٰبَ وَيَزْدَادَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِيْمَانًا وَّلَا يَرْتَابَ

કર લેં ઔર એહ્લે ઈમાન કે ઈમાન મેં ઈઝાફા હો જાએ ઔર એહ્લે કિતાબ

الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ ۙ وَلِيَقُوْلَ الَّذِيْنَ

ઔર એહ્લે કિતાબ શક ન કરેં, ઔર જિનકે દિલોં મેં

فِیْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْكٰفِرُوْنَ مَاذَاۤ اَرَادَ اللّٰهُ
બીમારી હૈ વો ઔર કાફિર કહેંગે કે ઈસ બયાન સે અલ્લાહ તઆલા કી

بِهٰذَا مَثَلًا ؕ كَذٰلِكَ یُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ یَّشَآءُ
મુરાદ કયા હૈ? ઈસી તરહ અલ્લાહ જિસે ચાહતા હૈ ગુમરાહ કરતા હૈ

وَیَهْدِیْ مَنْ یَّشَآءُ ؕ وَمَا یَعْلَمُ جُنُوْدَ رَبِّكَ اِلَّا
ઔર જિસે ચાહતા હૈ હિદાયત દેતા હૈ, ઔર આપકે રબ કે લશ્કરોં કો ઉસકે સિવા કોઈ નહીં

هُوَ ؕ وَمَا هِیَ اِلَّا ذِكْرٰی لِلْبَشَرِ ﴿۳۱﴾ كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿۳۲﴾
જાનતા, ઔર યે મહઝ એક નસીહત હૈ ઈન્સાનોં કે લિયે (۳۱) સચ કેહતા હું કે કસમ હૈ ચાંદ કી (۳۲)

وَالَّیْلِ اِذْ اَدْبَرَ ﴿۳۳﴾ وَالصُّبْحِ اِذَاۤ اَسْفَرَ ﴿۳۴﴾ اِنَّهَا لَاِحْدَی
ઔર રાત કી જબ વો પીછે હટે (۳۳) ઔર સુબ્હ કી જબકે રોશન હો જાએ (۳۴) કે યકીનન્ વો(જહન્નમ)બડી

الْكُبَرِ ﴿۳۵﴾ نَذِیْرًا لِّلْبَشَرِ ﴿۳۶﴾ لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ اَنْ
ચીઝોં મેં સે એક હૈ (۳۵) બની આદમ કો ડરાનેવાલી (۳۶) તુમ મેં સે હર ઉસ શખ્સ કો જો આગે બઢના

یَّتَقَدَّمَ اَوْ یَتَاَخَّرَ ﴿۳۷﴾ كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ رَهِیْنَةٌ ﴿۳۸﴾
યા પીછે હટના ચાહે (۳۷) હર શખ્સ રોકા જાએગા ઉન આ'માલ કી વજહ સે જો ઉસને કિયે (۳۸)

اِلَّاۤ اَصْحٰبَ الْیَمِیْنِ ﴿۳۹﴾ فِیْ جَنّٰتٍ ۛ یَتَسَآءَلُوْنَ ﴿۴۰﴾ عَنِ
મગર દાયેં હાથવાલે (۳۹) જો જન્નતોં મેં હોંગે, એક દૂસરે કો પૂછ રહે હોંગે (۴۰) મુજરિમોં કે

الْمُجْرِمِیْنَ ﴿۴۱﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِیْ سَقَرَ ﴿۴۲﴾ قَالُوْا لَمْ نَكُ
બારે મેં (۴۱) કે તુમ્હેં દોઝખ મેં કિસ ચીઝને ડાલા (۴۲) વો જવાબ દેંગે કે

مِنَ الْمُصَلِّیْنَ ﴿۴۳﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِیْنَ ﴿۴۴﴾
હમ નમાઝી ન થે (۴۳) ઔર ન હમ મિસ્કીન કો ખાના ખિલાતે થે (۴۴)

وَكُنَّا نَخُوْضُ مَعَ الْخَآئِضِیْنَ ﴿۴۵﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ
ઔર હમ બહષ કરનેવાલોં કા સાથ દે કર બહષ વ મુબાહષે મેં મશ્ગૂલ રહા કરતે થે (۴۵) ઔર બદલે કે દિન

بِیَوْمِ الدِّیْنِ ﴿۴۶﴾ حَتّٰۤی اَتٰىنَا الْیَقِیْنُ ﴿۴۷﴾ فَمَا
કો જુઠલાતે થે (۴۶) યહાં તક કે હમેં મૌત આ ગઈ (۴۷) પસ ઉન્હેં

تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشّٰفِعِیْنَ ﴿۴۸﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ
સિફારિશ કરનેવાલોં કી સિફારિશ નફા ન દેગી (۴۸) ઉન્હેં કયા હો ગયા હૈ

ع ۱۵ ۱۳ · منزل ۷ · مع ۱۶

التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِيْنَ ﴿٤٩﴾ كَاَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾

કે નસીહત સે મુંહ મોડ રહે હૈં (૪૯) ગોયા કે વો બિદ્કે હુએ ગધે હૈં (૫૦)

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيْدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ

જો શેર સે ભાગે હોં (૫૧) બલ્કે ઉનમેં સે હર શખ્સ ચાહતા હૈ કે

اَنْ يُّؤْتٰى صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا ؕ بَلْ لَّا يَخَافُوْنَ

ઉસે ખુલી હુઈ કિતાબેં દી જાએં (૫૨) એૈસા હરગિઝ નહીં હો સકતા, બલ્કે કયામત સે

الْاٰخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّاۤ اِنَّهٗ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهٗ ﴿٥٥﴾

બેખૌફ હૈં (૫૩) સચ્ચી બાત તો યે હૈ કે યે(કુર્આન)એક નસીહત હૈ (૫૪) અબ જો ચાહે ઉસે યાદ કર લે (૫૫)

وَمَا يَذْكُرُوْنَ اِلَّاۤ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ؕ هُوَ اَهْلُ التَّقْوٰى

ઔર વો નસીહત હાસિલ નહીં કર સકતે મગર યે કે અલ્લાહ ચાહે, વહી તક્વે કા અહલ હૈ

وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

ઔર બખ્શને કા અહલ હૈ (૫૬)

સૂરએ કિયામહ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૪૦ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૩૧ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૭૫ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ કારિઅહ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૬૯૨) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૧૯૯) કલિમાત હૈં

لَاۤ اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ ﴿١﴾ وَلَاۤ اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ

મેં કસમ ખાતા હું કયામત કે દિન કી (૧) ઔર કસમ ખાતા હું મલામત કરનેવાલે

اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَلَّنْ نَّجْمَعَ عِظَامَهٗ ﴿٣﴾

નફ્સ કી (૨) કયા ઈન્સાન સમજતા હૈ કે હમ ઉસકી હડ્ડીયાં હરગિઝ જમા નહીં કર પાએંગે (૩)

بَلٰى قٰدِرِيْنَ عَلٰۤى اَنْ نُّسَوِّيَ بَنَانَهٗ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيْدُ

કયૂં નહીં!જબકે હમ ઈસ પર ભી કાદિર હૈં કે ઉસકી ઉંગલિયોં કે પોર પોર કો ઠીક ઠીક બના દેં (૪) બલ્કે

الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرَ اَمَامَهٗ ﴿٥﴾ يَسْـَٔلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِ ﴿٦﴾

ઈન્સાન તો ચાહતા હૈ કે આઈન્દા ભી ફિસ્ક વ ફુજૂર કે કામ કરે (૫) વો પૂછતા હૈ કે કયામત કા દિન કબ હૈ (૬)

فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ

ફિર જબ આંખેં ફટી કી ફટી રેહ જાએંગી (૭) ઔર ચાંદ બેનૂર હો જાએગા (૮) ઔર જમા કર દિયે જાએંગે

وَالۡقَمَرُ ۙ﴿۹﴾ يَقُوۡلُ الۡاِنۡسَانُ يَوۡمَٮِٕذٍ اَيۡنَ الۡمَفَرُّ ۚ﴿۱۰﴾
સૂરજ ઔર ચાંદ ﴿۹﴾ ઈન્સાન ઉસ દિન કહેગા કે કિધર ભાગું ﴿۱۰﴾

كَلَّا لَا وَزَرَ ؕ﴿۱۱﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوۡمَٮِٕذِ ۨالۡمُسۡتَقَرُّ ؕ﴿۱۲﴾
હરગિઝ નહીં! (વહાં) કોઈ પનાહગાહ નહીં ﴿۱۱﴾ ઉસ દિન આપકે રબ કે સામને જા ઠહેરના હોગા ﴿۱۲﴾

يُنَبَّؤُا الۡاِنۡسَانُ يَوۡمَٮِٕذٍۢ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ ؕ﴿۱۳﴾ بَلِ
ઉસ દિન ઈન્સાન કો બતા દિયા જાએગા જો ઉસને આગે ભેજા ઔર પીછે છોડા ﴿۱۳﴾ બલ્કે ઈન્સાન ખુદ

الۡاِنۡسَانُ عَلٰى نَفۡسِهٖ بَصِيۡرَةٌ ۙ﴿۱۴﴾ وَّلَوۡ اَلۡقٰى مَعَاذِيۡرَهٗ ؕ﴿۱۵﴾
અપને નફ્સ પર ખૂબ શાહિદ હૈ ﴿۱۴﴾ અગર ચે વો અપની (કિતની હી) મઅ્ઝિરતેં પેશ કરે ﴿۱۵﴾

لَا تُحَرِّكۡ بِهٖ لِسَانَكَ لِتَعۡجَلَ بِهٖ ؕ﴿۱۶﴾ اِنَّ عَلَيۡنَا جَمۡعَهٗ
આપ ઈસ(કુર્આન)કો જલ્દી યાદ કરને કે લિયે અપની ઝબાન કો હરકત ન દેં ﴿۱۶﴾ યકીનન્ ઈસકા જમા કરના ઔર (આપ સે)ઈસકા

وَقُرۡاٰنَهٗ ۚ ۖ﴿۱۷﴾ فَاِذَا قَرَاۡنٰهُ فَاتَّبِعۡ قُرۡاٰنَهٗ ۚ﴿۱۸﴾ ثُمَّ اِنَّ
પળ્હવા દેના હમારે ઝિમ્મે હૈ ﴿۱۷﴾ ફિર જબ હમ ઉસે પળ્હવા ચુકેં તો આપ ઉસકે પળ્હને કા ઈત્તિબાઅ કરેં ﴿۱۸﴾ ફિર

عَلَيۡنَا بَيَانَهٗ ؕ﴿۱۹﴾ كَلَّا بَلۡ تُحِبُّوۡنَ الۡعَاجِلَةَ ۙ﴿۲۰﴾ وَتَذَرُوۡنَ
યકીનન્ ઉસકી વઝાહત હમારે ઝિમ્મે હૈ ﴿۱۹﴾ હરગિઝ નહીં! બલ્કે તુમ દુનિયા કો પસંદ કરતે હો ﴿۲۰﴾ ઔર

الۡاٰخِرَةَ ؕ﴿۲۱﴾ وُجُوۡهٌ يَّوۡمَٮِٕذٍ نَّاضِرَةٌ ۙ﴿۲۲﴾ اِلٰى رَبِّهَا
તુમ આખિરત કો છોડ દેતે હો ﴿۲۱﴾ ઉસ દિન કઈ ચેહરે તરો તાઝા હોંગે ﴿۲۲﴾ અપને રબ કી તરફ

نَاظِرَةٌ ۚ﴿۲۳﴾ وَوُجُوۡهٌ يَّوۡمَٮِٕذٍۢ بَاسِرَةٌ ۙ﴿۲۴﴾ تَظُنُّ اَنۡ
દેખતે હોંગે ﴿۲۳﴾ ઔર ઉસ દિન કઈ ચેહરે ઉદાસ હોંગે ﴿۲۴﴾ વો સમજેંગે કે ઉનસે

يُّفۡعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ؕ﴿۲۵﴾ كَلَّاۤ اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِىَ ۙ﴿۲۶﴾
કમરતોડ મા'મલા કિયા જાએગા ﴿۲۵﴾ હરગિઝ નહીં! જબ જાન હલક તક આ પહુંચેગી ﴿۲۶﴾

وَقِيۡلَ مَنۡ ٜ رَاقٍ ۙ﴿۲۷﴾ وَّظَنَّ اَنَّهُ الۡفِرَاقُ ۙ﴿۲۸﴾ وَالۡتَفَّتِ
ઔર કહા જાએગા:કોન હૈ જાડ ફૂંક કરનેવાલા? ﴿۲۷﴾ ઔર વો સમજેગા કે યે જુદાઈ કા વકત હૈ ﴿۲۸﴾ ઔર

السَّاقُ بِالسَّاقِ ۙ﴿۲۹﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوۡمَٮِٕذِ ۨالۡمَسَاقُ ؕ﴿۳۰﴾
પિંડલી પિંડલી સે લિપટ જાએગી ﴿۲۹﴾ ઉસ દિન આપકે રબ કી તરફ ચલના હોગા ﴿۳۰﴾

فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلّٰى ۙ﴿۳۱﴾ وَلٰـكِنۡ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۙ﴿۳۲﴾
ન તો ઉસને તસ્દીક કી ઔર ન નમાઝ પળ્હી ﴿۳۱﴾ બલ્કે ઉસને (હક કો) જુઠલાયા ઔર મુંહ મોડા ﴿۳۲﴾

ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ يَتَمَطّٰى ﴿٣٣﴾ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٤﴾ ثُمَّ

ફિર ગયા અપને ઘરવાલોં કી તરફ અકડતા હુવા(૩૩) તેરે લિયે હલાકત પર હલાકત હૈ(૩૪) ફિર તેરે લિયે હલાકત

اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٥﴾ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُّتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾

પર હલાકત હૈ(૩૫) કયા ઈન્સાન સમજતા હૈ કે ઉસે યૂંહી બેકાર (બિલા હિસાબ વ કિતાબ) છોડ દિયા જાએગા?(૩૬)

اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّنْ مَّنِيٍّ يُّمْنٰى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً

કયા વો મિના કા એક નુત્ફા નહીં થા જો (રહમ મેં) ટપકાયા જાતા હૈ(૩૭) ફિર જમા હુવા ખૂન થા,

فَخَلَقَ فَسَوّٰى ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ

ફિર અલ્લાહને (ઉસે) બનાયા ફિર દુરુસ્ત કિયા(૩૮) ફિર ઉસસે નર ઔર માદા કા

وَالْاُنْثٰى ﴿٣٩﴾ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُّحْيِۦَ الْمَوْتٰى ﴿٤٠﴾

જોડા બનાયા(૩૯) કયા વો (અલ્લાહ) ઈસ બાત પર કાદિર નહીં કે મુર્દોં કો ઝિંદા કર દે(૪૦)

સૂરએ દહ્ર મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૩૧ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે
એ'તેબાર સે ૯૮ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૭૬ નંબર પર હૈ
ઔર સૂરએ રહમાન કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૨૪૦) કલિમાત હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૧૯૫૪) હુરૂફ હૈં

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِيْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ

યકીનન્ ગુઝરા હૈ ઈન્સાન પર એક વકત ઝમાને મેં જબકે યે કોઈ

شَيْـًٔا مَّذْكُوْرًا ﴿١﴾ اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ

કાબિલે ઝિક્ર ચીઝ ન થા(૧) બેશક હમને ઈન્સાન કો મિલે જુલે

اَمْشَاجٍ ۖ نَّبْتَلِيْهِ فَجَعَلْنٰهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ﴿٢﴾ اِنَّا هَدَيْنٰهُ

નુત્ફે સે ઈમ્તિહાન કે લિયે પૈદા કિયા ઔર ઉસકો સુનતા દેખતા બનાયા(૨) હમને ઉસે રાહ

السَّبِيْلَ اِمَّا شَاكِرًا وَّاِمَّا كَفُوْرًا ﴿٣﴾ اِنَّآ اَعْتَدْنَا

દિખાઈ અબ ચાહે વો શુક્ર ગુઝાર બને યા ચાહે નાશુક્રા(૩) યકીનન્ હમને

لِلْكٰفِرِيْنَ سَلٰسِلَا۟ وَاَغْلٰلًا وَّسَعِيْرًا ﴿٤﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ

કાફિરોં કે લિયે ઝંજીરેં ઔર તોક ઔર શોઅ્લોં વાલી આગ તૈયાર કર રખ્ખી હૈ(૪) બેશક નેક લોગ

يَشْرَبُوْنَ مِنْ كَاْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُوْرًا ﴿٥﴾ عَيْنًا يَّشْرَبُ

ઐસે જામ સે પિએંગે જિસમેં કાફૂર મલા હુવા હોગા(૫) જો એક ચશ્મા હૈ જિસસે

بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُوْنَهَا تَفْجِيْرًا ﴿۶﴾ يُوْفُوْنَ

અલ્લાહ કે બંદે પિએંગે, ઉસકી નેહરેં નિકાલ લે જાએંગે (જિધર ચાહેં) (۶) જો નઝર પૂરી

بِالنَّذْرِ وَيَخَافُوْنَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهٗ مُسْتَطِيْرًا ﴿۷﴾

કરતે હૈં ઔર ઉસ દિન સે ડરતે હૈં જિસકી બુરાઈ ચારોં તરફ ફેલ જાનેવાલી હૈ (۷)

وَيُطْعِمُوْنَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّهٖ مِسْكِيْنًا وَّيَتِيْمًا

ઔર અલ્લાહ કી મુહબ્બત મેં ખાના ખિલાતે હૈં મિસ્કીન ઔર યતીમ

وَّاَسِيْرًا ﴿۸﴾ اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيْدُ مِنْكُمْ

ઔર કેદી કો (۸) હમ તો તુમ્હેં સિર્ફ અલ્લાહ કી રઝામંદી કે લિયે ખિલાતે હૈં ન તુમસે બદલા

جَزَآءً وَّلَا شُكُوْرًا ﴿۹﴾ اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَّبِّنَا يَوْمًا

ચાહતે હૈં ઔર ન શુક્રિયહ ચાહતે હૈં (۹) બેશક હમ અપને પરવરદિગાર સે ઉસ દિન કા ખૌફ કરતે હૈં

عَبُوْسًا قَمْطَرِيْرًا ﴿۱۰﴾ فَوَقٰىهُمُ اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ

જો ઉદાસી ઔર સખ્તીવાલા હોગા (۱۰) પસ ઉન્હેં અલ્લાહને ઉસ દિન કી બુરાઈ સે બચા લિયા

وَلَقّٰىهُمْ نَضْرَةً وَّسُرُوْرًا ﴿۱۱﴾ وَجَزٰىهُمْ بِمَا صَبَرُوْا

ઔર ઉન્હેં તાઝગી ઔર ખુશી પહુંચાઈ (۱۱) ઔર ઉન્હેં ઉનકે સબ્ર કે બદલે જન્નત

جَنَّةً وَّحَرِيْرًا ﴿۱۲﴾ مُّتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ

ઔર રેશમી લિબાસ અતા ફરમાએ (۱۲) વો વહાં તખ્તોં પર તકિયે લગાએ હુએ બૈઠેંગે,

لَا يَرَوْنَ فِيْهَا شَمْسًا وَّلَا زَمْهَرِيْرًا ﴿۱۳﴾ وَدَانِيَةً

ન વહાં સૂરજ કી ગરમી દેખેંગે ઔર ન જાળે કી સખ્તી (۱۳) ઉન જન્નતોં કે સાયે

عَلَيْهِمْ ظِلٰلُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوْفُهَا تَذْلِيْلًا ﴿۱۴﴾

ઉન પર જુકે હુએ હોંગે ઔર ઉનકે (મેવે ઔર) ગુચ્છે નીચે લટકાએ હુએ હોંગે (۱۴)

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِاٰنِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَّاَكْوَابٍ

ઔર ઉન પર ચાંદી કે બરતનોં ઔર ઉન જામોં કા દૌર કરાયા જાએગા

كَانَتْ قَوَارِيْرَا۠ ﴿۱۵﴾ قَوَارِيْرَا۠ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوْهَا

જો શીશે કે હોંગે (۱۵) શીશે ભી ચાંદી કે જિનકો (સાકી ને) અંદાઝે સે

تَقْدِيْرًا ﴿۱۶﴾ وَيُسْقَوْنَ فِيْهَا كَاْسًا كَانَ مِزَاجُهَا

નાપ રખ્ખા હોગા (۱۶) ઔર ઉન્હેં વહાં વો જામ પિલાએ જાએંગે જિનમેં

زَنْجَبِيْلًا ﴿۱۷﴾ عَيْنًا فِيْهَا تُسَمّٰى سَلْسَبِيْلًا ﴿۱۸﴾

અદ્‌રક મિલી હુઈ હોગી(۱۷) જન્નત કી એક નહર સે જિસકા નામ સલ્સબીલ હૈ(۱۸)

وَيَطُوْفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُوْنَ ۚ اِذَا رَاَيْتَهُمْ

ઔર ઉન પર લડકે ચક્કર લગાએંગે જો લડકે હી રહેંગે, જબ આપ ઉનકો દેખોગે

حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْثُوْرًا ﴿۱۹﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ ثَمَّ رَاَيْتَ

તો આપ ઉન્હેં બિખરે મોતી ગુમાન કરોગે(۱۹) ઔર તુમ વહાં જહાં કહીં ભી નઝર ડાલોગે

نَعِيْمًا وَّمُلْكًا كَبِيْرًا ﴿۲۰﴾ عٰلِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ

તો સરાસર નેઅમતેં ઔર અઝીમુશ્શાન સલ્તનત હી દેખોગે(۲۰) ઉનકે જિસ્મોં પર સબ્ઝ બારીક ઔર મોટે

خُضْرٌ وَّاِسْتَبْرَقٌ ۫ وَّحُلُّوْٓا اَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ ۚ

રેશમી કપડે હોંગે ઔર ઉન્હેં ચાંદી કે કંગનોં કા ઝેવર પેહનાયા જાએગા

وَسَقٰىهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُوْرًا ﴿۲۱﴾ اِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ

ઔર ઉન્હેં ઉનકા રબ પાક સાફ શરાબ પિલાએગા(۲۱) (કહા જાએગા કે) યે હૈ તુમ્હારે આ'માલ કા

جَزَآءً وَّكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُوْرًا ﴿۲۲﴾ ع اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا

બદલા ઔર તુમ્હારી કોશિશ કી કદર કી ગઈ(۲۲) (એ નબી!) હમને હી આપ પર

عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ تَنْزِيْلًا ﴿۲۳﴾ ج فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا

કુર્આન થોડા થોડા કરકે નાઝિલ કિયા હૈ(۲۳) પસ આપ અપને રબ કે હુકમ પર કાઈમ રહિયે ઔર ઉનમેં

تُطِعْ مِنْهُمْ اٰثِمًا اَوْ كَفُوْرًا ﴿۲۴﴾ ج وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ

સે કિસી ગુનેહગાર યા નાશુક્રે કા કહા ન માનેં(۲۴) ઔર અપને રબ કે નામ કા

بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴿۲۵﴾ ۖ وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهٗ وَسَبِّحْهُ

સુબ્હ વ શામ ઝિક્ર કિયા કરેં(۲۵) ઔર રાત કે કુછ વકત ઉસકે સામને સજ્દે કરેં ઔર બહોત રાત તક

لَيْلًا طَوِيْلًا ﴿۲۶﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ يُحِبُّوْنَ الْعَاجِلَةَ

ઉસકી તસ્બીહ કિયા કરેં(۲۶) બેશક યે લોગ જલ્દી મિલનેવાલી (દુનિયા) કો ચાહતે હૈં

وَيَذَرُوْنَ وَرَآءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيْلًا ﴿۲۷﴾ نَحْنُ خَلَقْنٰهُمْ

ઔર અપને પીછે એક બડે ભારી દિન કો છોડ દેતે હૈં(۲۷) હમને ઉન્હેં પૈદા કિયા

وَشَدَدْنَآ اَسْرَهُمْ ۚ وَاِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَآ اَمْثَالَهُمْ

ઔર હમને ઉનકે જોડ ઔર બંધન મઝબૂત કિયે, ઔર હમ જબ ચાહેં ઉનકે બદલે ઉન જૈસે ઔરોં કો

تَبْدِيْلًا ﴿٢٨﴾ اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ

બદલ લાએં (૨૮) યકીનન્ યે તો એક નસીહત હૈ, પસ જો ચાહે અપને રબ કી

اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَآءُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ

રાહ લે લે (૨૯) ઔર તુમ ન ચાહોગે મગર યે કે અલ્લાહ હી

اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿٣٠﴾ يُّدْخِلُ

ચાહે, બેશક અલ્લાહ ઈલ્મવાલા, હિકમતવાલા હૈ (૩૦) જિસે ચાહે

مَنْ يَّشَآءُ فِىْ رَحْمَتِهٖ ؕ وَالظّٰلِمِيْنَ اَعَدَّ لَهُمْ

અપની રહમત મેં દાખિલ કર લે, ઔર ઝાલિમોં કે લિયે ઉસને દર્દનાક અઝાબ

عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٣١﴾

તૈયાર કર રખ્ખા હૈ (૩૧)

سورة المرسلات

સૂરએ મુર્‌સલાત મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૪૮ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૫૦ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૩૩ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્‌તેબાર સે ૭૭ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ હમઝહ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૮૧૬) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૧૮૦) કલિમાત હૈં

وَالْمُرْسَلٰتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعٰصِفٰتِ عَصْفًا ﴿٢﴾

ઉન હવાઓં કી કસમ જો નફ્અ કે લિયે ભેજી જાતી હૈં (૧) ફિર ઉન હવાઓં કી કસમ જો તેઝ ચલનેવાલી હૈં (૨)

وَّالنّٰشِرٰتِ نَشْرًا ﴿٣﴾ فَالْفٰرِقٰتِ فَرْقًا ﴿٤﴾

ઔર ઉન હવાઓં કી કસમ જો બાદલોં કો ફૈલાનેવાલી હૈં (૩) ફિર ઉન હવાઓં કી કસમ જો બાદલોં કો અલગ અલગ કરનેવાલી હૈં (૪)

فَالْمُلْقِيٰتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾ اِنَّمَا

ફિર ઉન હવાઓં કી કસમ જો અલ્લાહ કી યાદ દિલ મેં ડાલનેવાલી હૈં (૫) ઉઝ્ર કે લિયે યા ડરાને કે લિયે (૬) તુમ્હેં

تُوْعَدُوْنَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَاِذَا النُّجُوْمُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾

જિસસે ડરાયા જા રહા હૈ વો અલબત્તા ઝરૂર વાકેઅ હોનેવાલા હૈ (૭) જબ તારોં કી ચમક જાતી રહેગી (૮)

وَاِذَا السَّمَآءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾ وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١٠﴾

ઔર જબ આસમાન ફટ જાએગા (૯) ઔર જબ પહાડ ઉડે ઉડે ફિરેંગે (૧૦)

وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ﴿١١﴾ لِاَىِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْ ﴿١٢﴾

ઔર જબ પૈગમ્બરોં કે જમા હોને કા વકત આ જાએગા (૧૧) ભલા ઈન ઉમુર મેં તાખીર કિસ દિન કે લિયે કી ગઈ? (૧૨)

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾

ફૈસલે કે દિન કે લિયે (૧૩) ઔર આપકો કયા ખબર કે ફૈસલે કા દિન કયા હૈ (૧૪)

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١٥﴾ اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٦﴾

ઉસ દિન જુઠલાનેવાલોં કે લિયે ખરાબી હૈ (૧૫) કયા હમને પેહલે લોગોં કો હલાક નહીં કર ડાલા? (૧૬)

ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٧﴾ كَذٰلِكَ نَفْعَلُ

ફિર હમ ઈન પિછલોં કો ભી ઉનકે પીછે ભેજ દેતે હૈં (૧૭) હમ ગુનેહગારોં કે સાથ ઐસા હી

بِالْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٨﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١٩﴾ اَلَمْ

કરતે હૈં (૧૮) ઉસ દિન જુઠલાનેવાલોં કી ખરાબી હૈ (૧૯) કયા હમને

نَخْلُقْكُّمْ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنٰهُ فِيْ قَرَارٍ

તુમકો હકીર પાની સે નહીં પૈદા કિયા? (૨૦) ફિર હમને ઉસકો મહફૂઝ ઠહેરને કી

مَّكِيْنٍ ﴿٢١﴾ اِلٰى قَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا ۖ فَنِعْمَ

જગહ મેં રખ્ખા (૨૧) એક મુકર્રર વકત તક (૨૨) ફિર હમને અંદાઝા મુકર્રર કિયા ઔર હમ કયા હી ખૂબ

الْقٰدِرُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٢٤﴾ اَلَمْ

અંદાઝા મુકર્રર કરનેવાલે હૈં (૨૩) ઉસ દિન જુઠલાનેવાલોં કી ખરાબી હૈ (૨૪) કયા હમને

نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ اَحْيَآءً وَّاَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾

ઝમીન કો સમેટને વાલી નહીં બનાયા? (૨૫) યા'ની ઝિન્દોં ઔર મુર્દોં કો (૨૬)

وَّجَعَلْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ شٰمِخٰتٍ وَّاَسْقَيْنٰكُمْ مَّآءً

ઔર હમને ઉસ પર ઉંચે પહાડ રખ દિયે ઔર હમને તુમ લોગોં કો

فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٢٨﴾ اِنْطَلِقُوْٓا

મીઠા પાની પિલાયા (૨૭) ઉસ દિન જુઠલાને વાલોં કી ખરાબી હૈ (૨૮) જિસ ચીઝ કો તુમ

اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿٢٩﴾ اِنْطَلِقُوْٓا اِلٰى

જુઠલાયા કરતે થે અબ ઉસકી તરફ ચલો (૨૯) યા'ની ઉસ સાયે કી તરફ

ظِلٍّ ذِيْ ثَلٰثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَّا ظَلِيْلٍ وَّلَا يُغْنِيْ

ચલો જિસકી તીન શાખેં હૈં (૩૦) જિસમેં ન તો (ઠંડકવાલા) સાયા હૈ ઔર ન વો આગ કી

مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣١﴾ اِنَّهَا تَرْمِيْ بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾

લપટ સે બચા સકતા હૈ (૩૧) ઉસસે આગ કી ઈતની બડી બડી ચિંગારિયાં ઉડતી હૈં જૈસે મહલ (૩૨)

كَاَنَّهٗ جِمٰلَتٌ صُفۡرٌ ؕ﴿۳۳﴾ وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿۳۴﴾

ગોયા ઝર્દ રંગ કે ઉંટ હૈં(૩૩) ઉસ દિન જુઠલાને વાલોં કી ખરાબી હૈ(૩૪)

هٰذَا يَوۡمُ لَا يَنۡطِقُوۡنَ ﴿۳۵﴾ وَلَا يُؤۡذَنُ لَهُمۡ فَيَعۡتَذِرُوۡنَ ﴿۳۶﴾

યે વો દિન હૈ કે વો બોલ નહીં સકેંગે(૩૫) ઔર ન ઉનકો ઈજાઝત દી જાએગી કે ઉઝ્ર કર સકેં(૩૬)

وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿۳۷﴾ هٰذَا يَوۡمُ الۡفَصۡلِ ۚ

ઉસ દિન જુઠલાને વાલોં કી ખરાબી હૈ(૩૭) યહી ફૈસલે કા દિન હૈ

جَمَعۡنٰكُمۡ وَالۡاَوَّلِيۡنَ ﴿۳۸﴾ فَاِنۡ كَانَ لَكُمۡ كَيۡدٌ

જિસમેં હમને તુમકો ઔર પેહલે લોગોં કો જમા કિયા હૈ(૩૮) અગર તુમકો કોઈ દાવ આતા હો

فَكِيۡدُوۡنِ ﴿۳۹﴾ وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿۴۰﴾ اِنَّ

તો મુજસે કર ચલો(૩૯) ઉસ દિન જુઠલાનેવાલોં કી ખરાબી હૈ(૪૦) બેશક

ع ۲۱

الۡمُتَّقِيۡنَ فِىۡ ظِلٰلٍ وَّعُيُوۡنٍ ۙ﴿۴۱﴾ وَّفَوَاكِهَ مِمَّا

પરહેઝગાર સાયોં ઔર ચશ્મોં મેં હોંગે(૪૧) ઔર મેવોં મેં જો ઉનકો

احتیاط

يَشۡتَهُوۡنَ ؕ﴿۴۲﴾ كُلُوۡا وَاشۡرَبُوۡا هَنِيۡٓـئًا بِمَا كُنۡتُمۡ

પસંદીદા હોંગે(૪૨) જો અમલ તુમ કરતે રહે થે ઉનકે બદલે મેં મઝે સે

منزل ۷

تَعۡمَلُوۡنَ ﴿۴۳﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجۡزِى الۡمُحۡسِنِيۡنَ ﴿۴۴﴾

ખાઓ ઔર પિયો(૪૩) ઈસી તરહ હમ નેકી કરનેવાલોં કો બદલા દેંગે(૪૪)

وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿۴۵﴾ كُلُوۡا وَتَمَتَّعُوۡا قَلِيۡلًا

ઉસ દિન જુઠલાનેવાલોં કી ખરાબી હૈ(૪૫) (એ જુઠલાને વાલો) તુમ કિસી કદર ખા લો ઔર ફાયદા ઉઠા લો,

اِنَّكُمۡ مُّجۡرِمُوۡنَ ﴿۴۶﴾ وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿۴۷﴾

તુમ તો બેશક ગુનેહગાર હો(૪૬) ઉસ દિન જુઠલાને વાલોં કી ખરાબી હૈ(૪૭)

وَاِذَا قِيۡلَ لَهُمُ ارۡكَعُوۡا لَا يَرۡكَعُوۡنَ ﴿۴۸﴾ وَيۡلٌ

ઔર જબ ઉનસે કહા જાતા કે ખુદા કે આગે જુકો તો જુકતે નહીં(૪૮) ઉસ દિન

يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿۴۹﴾ فَبِاَىِّ حَدِيۡثٍۢ بَعۡدَهٗ

જુઠલાને વાલોં કી ખરાબી હૈ(૪૯) અબ ઈસકે બાદ યે કોનસી બાત પર

يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۵۰﴾

ઈમાન લાએંગે?(૫૦)

ع ۲۲

સૂરએ નબા મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૪૦ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૮૦ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૭૮ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ મઆરિજ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૯૭૦) હુરૂફ હૈં	بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ	ઈસમેં (૧૭૩) કલિમાત હૈં

عَمَّ يَتَسَآءَلُوۡنَ ۚ ① عَنِ النَّبَاِ الۡعَظِيۡمِ ۙ ② الَّذِىۡ هُمۡ فِيۡهِ

કિસ બાત કી પૂછતાજ ઔર સુવાલ કર રહે હૈં (૧) ઉસ બડી ઝબરદસ્ત ખબર કે બારે મેં (૨) જિસકે બારે મેં યે લોગ

مُخۡتَلِفُوۡنَ ؕ ③ كَلَّا سَيَعۡلَمُوۡنَ ۙ ④ ثُمَّ كَلَّا سَيَعۡلَمُوۡنَ ⑤ اَلَمۡ نَجۡعَلِ

ઈખ્તિલાફ કર રહે હૈં (૩) ખબરદાર! ઉન્હેં જલ્દ પતા લગ જાએગા (૪) દોબારા ખબરદાર! ઉન્હેં જલ્દ પતા લગ જાએગા (૫) કયા હમને

الۡاَرۡضَ مِهٰدًا ۙ ⑥ وَّالۡجِبَالَ اَوۡتَادًا ۙ ⑦ وَّخَلَقۡنٰكُمۡ اَزۡوَاجًا ۙ ⑧

ઝમીન કો એક બિછોના નહીં બનાયા (૬) ઔર (ઝમીન મેં) હમને પહાડોં કે લંગર ડાલ દિયે (૭) ઔર હમને તુમકો જોડે જોડે બનાયા (૮)

وَّجَعَلۡنَا نَوۡمَكُمۡ سُبَاتًا ۙ ⑨ وَّجَعَلۡنَا الَّيۡلَ لِبَاسًا ۙ ⑩ وَّجَعَلۡنَا

ઔર હમને તુમ્હારે લિયે નીંદ કો આરામ કા સબબ બનાયા (૯) ઔર હમને રાત કો લિબાસ બનાયા (૧૦) ઔર તુમ્હારે લિયે દિન કો

النَّهَارَ مَعَاشًا ۚ ⑪ وَبَنَيۡنَا فَوۡقَكُمۡ سَبۡعًا شِدَادًا ۙ ⑫ وَّجَعَلۡنَا

રોઝી કમાને કા ઝરિયા બનાયા (૧૧) ઔર હમને તુમ પર સાત મઝબૂત આસમાન બના દિયે (૧૨) ઔર તુમ્હારે લિયે હમને

سِرَاجًا وَّهَّاجًا ۙ ⑬ وَّاَنۡزَلۡنَا مِنَ الۡمُعۡصِرٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ۙ ⑭

ભરપૂર રોશનીવાલા ચિરાગ બના દિયા (૧૩) ઔર હમને હી ભરે હુએ બાદલોં સે મૂસલાધાર પાની બરસાયા (૧૪)

لِّنُخۡرِجَ بِهٖ حَبًّا وَّنَبَاتًا ۙ ⑮ وَّجَنّٰتٍ اَلۡفَافًا ؕ ⑯ اِنَّ يَوۡمَ الۡفَصۡلِ

તાકે ઉસસે ગલ્લા ઔર દૂસરી સબ્ઝિયાં ભી ઉગાએં (૧૫) ઔર ઘને બાગાત ભી (૧૬) બેશક ફૈસલે કે દિન કા

كَانَ مِيۡقَاتًا ۙ ⑰ يَّوۡمَ يُنۡفَخُ فِى الصُّوۡرِ فَتَاۡتُوۡنَ اَفۡوَاجًا ۙ ⑱

વકત તે હો ચુકા હૈ (૧૭) યે વો દિન હોગા કે સૂર મેં ફૂંક મારી જાએગી ઔર તુમ ફોજ કી ફોજ નિકલ આઓગે (૧૮)

وَّفُتِحَتِ السَّمَآءُ فَكَانَتۡ اَبۡوَابًا ۙ ⑲ وَّسُيِّرَتِ الۡجِبَالُ فَكَانَتۡ

ઔર આસમાન ખોલ દિયા જાએગા તો ઉસકે દરવાઝે હી દરવાઝે હો જાએંગે (૧૯) ઔર ચલાએ જાએંગે પહાડ તો વો

سَرَابًا ؕ ⑳ اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتۡ مِرۡصَادًا ۙ ㉑ لِّلطّٰغِيۡنَ مَاٰبًا ۙ ㉒

હો જાએંગે ચમકતી રેત (૨૦) બેશક દોઝખ તાક મેં હૈ (૨૧) શર ફૈલાનેવાલોં કા વહી ઠિકાના હૈ (૨૨)

لّٰبِثِيۡنَ فِيۡهَاۤ اَحۡقَابًا ۚ ㉓ لَا يَذُوۡقُوۡنَ فِيۡهَا بَرۡدًا وَّلَا شَرَابًا ۙ ㉔

જહન્નમ મેં યે લોગ બે મુદ્દત પડે હી રહેંગે (૨૩) ઉનકો ઠંડી ચીઝ કા ઝાઈકા ઔર પ્યાસ બુજાને કો કોઈ ચીઝ કભી નહીં મિલેગી (૨૪)

اِلَّا حَمِيْمًا وَّغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَآءً وِّفَاقًا ﴿٢٦﴾ اِنَّهُمْ كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ

હાં મગર ગરમ ગરમ પાની ઔર બેહતી પીપ(જિતની ચાહેં પી લેં)(૨૫)ઉનકો યે બદલા પૂરા પૂરા મિલેગા(૨૬)ઉનકો અપને હિસાબ કી ઉમ્મીદ

حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَّكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنٰهُ

નહીં થી(૨૭)ઔર હમારી આયાત કો જૂઠ ષાબિત કરને મેં બડા ઝોર લગાતે થે(૨૮)ઔર હમને હર ચીઝ કો ઘેર કર શુમાર કરકે કિતાબ

كِتٰبًا ﴿٢٩﴾ فَذُوْقُوْا فَلَنْ نَّزِيْدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾ اِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ

મેં લિખ દિયા થા (૨૯)બસ અબ ચખતે રહો, હમ ઈસ અઝાબ કો બળ્હાતે હી રહેંગે(૩૦) બેશક પરહેઝગાર હી

مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَآئِقَ وَاَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَّكَوَاعِبَ اَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَّكَاْسًا

કામયાબ હોંગે(૩૧)ઘને ફલદાર બાગાત ઔર અંગૂર(૩૨)ઔર નવજવાન હમઉમ્ર ઔરતેં(૩૩)ઔર લબાલબ ભરે

دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا وَّلَا كِذّٰبًا ﴿٣٥﴾ جَزَآءً مِّنْ رَّبِّكَ عَطَآءً

જામ હૈં(૩૪)વહાં ખિલાફે અદબ ઔર જૂઠી બાત કભી નહીં સુનેંગે(૩૫)આપકે રબ કી તરફ સે પૂરે હિસાબ સે જઝા અતા કી

حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَّبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ لَا يَمْلِكُوْنَ

જાએગી(૩૬)આસમાનોં ઔર ઝમીન કા ઔર ઉનકે દરમિયાન કી સબ ચીઝોં કા વહી રબ હૈ, રહમાન આલીશાન ઐસા કે કિસીકો ઉસસે

مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُوْمُ الرُّوْحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ صَفًّا ۙ لَّا يَتَكَلَّمُوْنَ

બાત કરને કી જુર્અત નહીં હો સકતી(૩૭)જિસ દિન જિબ્રઈલ ઔર તમામ ફરિશ્તે સફ બાંધે ખડે હોંગે, કોઈ બોલ ન સકેગા મગર

اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۚ فَمَنْ

જિસકો રહમાન ઈજાઝત અતા ફરમાએ ઔર વો બાત ભી ઠીક કહે(૩૮)ઉસ દિન કા આના સચ હૈ, અબ જો ચાહે

شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ مَاٰبًا ﴿٣٩﴾ اِنَّآ اَنْذَرْنٰكُمْ عَذَابًا قَرِيْبًا ۖۚ يَّوْمَ يَنْظُرُ

અપને રબ કે યહાં અપના ઠિકાના બના લે(૩૯)બેશક હમને તુમકો કરીબ આનેવાલે અઝાબ સે ખબરદાર કર દિયા હૈ, જિસ દિન આદમી

الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدٰهُ وَيَقُوْلُ الْكٰفِرُ يٰلَيْتَنِيْ كُنْتُ تُرٰبًا ﴿٤٠﴾

દેખ લેગા જો કુછ ઉસકે હાથોંને આગે ભેજા થા ઔર કાફિર કહેગા કે હાય મેરી કમ્બખ્તી! કાશ મેં મિટ્ટી હો ગયા હોતા(૪૦)

સૂરએ નાઝિઆત મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૪૬ આયતેં ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૮૧ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૭૯ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ નબા કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૭૮૦) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૭૮૦) કલિમાત હૈં

وَالنّٰزِعٰتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَّالنّٰشِطٰتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَّالسّٰبِحٰتِ

ઉન ફરિશ્તોં કી કસમ જો સખ્તી સે જાન નિકાલનેવાલે હૈં(૧)ઔર ઉનકી જો સહૂલત સે જાન નિકાલનેવાલે હૈં(૨)ઔર ઉનકી જો તૈર કર આને

ع ۲ منزل ۷

سَبۡحًا ۙ﴿۳﴾ فَالسّٰبِقٰتِ سَبۡقًا ۙ﴿۴﴾ فَالۡمُدَبِّرٰتِ اَمۡرًا ۘ﴿۵﴾ یَوۡمَ
વાલે હૈં③ ફિર ઉનકી જો દોડ કર આનેવાલે હૈં④ ફિર ઉનકી જો ઉમૂર કી તદ્બીર કરનેવાલે હૈં⑤ જિસ દિન હિલા દેને

تَرۡجُفُ الرَّاجِفَۃُ ۙ﴿۶﴾ تَتۡبَعُہَا الرَّادِفَۃُ ؕ﴿۷﴾ قُلُوۡبٌ
વાલી હિલા ડાલેગી⑥ ઉસકે પીછે એક ઔર આનેવાલી ચીઝ આએગી⑦ કિતને દિલ

یَّوۡمَئِذٍ وَّاجِفَۃٌ ۙ﴿۸﴾ اَبۡصَارُہَا خَاشِعَۃٌ ۘ﴿۹﴾ یَقُوۡلُوۡنَ ءَاِنَّا
ઉસ દિન ધડકતે હોંગે⑧ ઉનકી આંખે જુક રહી હોંગી⑨ વો કેહતે હૈં કે કયા હમ

لَمَرۡدُوۡدُوۡنَ فِی الۡحَافِرَۃِ ؕ﴿۱۰﴾ ءَاِذَا کُنَّا عِظَامًا نَّخِرَۃً ؕ﴿۱۱﴾
પેહલી હાલત મેં ફિર વાપસ હોંગે?⑩ કયા જબ હમ બોસીદા હડ્ડિયાં હો જાએંગે?⑪

قَالُوۡا تِلۡکَ اِذًا کَرَّۃٌ خَاسِرَۃٌ ۘ﴿۱۲﴾ فَاِنَّمَا ہِیَ زَجۡرَۃٌ وَّاحِدَۃٌ ۙ﴿۱۳﴾
ઉન્હોંને કહા કે યે વાપસી તો બડે ઘાટે કી હોગી⑫ વો તો બસ એક ડાંટ હોગી⑬

فَاِذَا ہُمۡ بِالسَّاہِرَۃِ ؕ﴿۱۴﴾ ہَلۡ اَتٰىکَ حَدِیۡثُ مُوۡسٰی ۘ﴿۱۵﴾
ફિર યકાયક વો મેદાન મેં મૌજૂદ હોંગે⑭ કયા આપકો મૂસા(અ.સ.)કી બાત પહુંચી હૈ?⑮

اِذۡ نَادٰىہُ رَبُّہٗ بِالۡوَادِ الۡمُقَدَّسِ طُوًی ۚ﴿۱۶﴾ اِذۡہَبۡ اِلٰی
જબકે ઉસકે રબને ઉસકો તુવા કી મુકદ્દસ વાદી મેં પુકારા⑯ કે ફિરઔન કે પાસ

فِرۡعَوۡنَ اِنَّہٗ طَغٰی ﴿۫ۖ۱۷﴾ فَقُلۡ ہَلۡ لَّکَ اِلٰۤی اَنۡ تَزَکّٰی ۙ﴿۱۸﴾
જાઓ વો સર્કશ હો ગયા હૈ⑰ ફિર ઉસસે કહો કે કયા તુજકો ઈસ બાત કી ખ્વાહિશ હૈ કે તુ દુરુસ્ત હો જાએ⑱

وَاَہۡدِیَکَ اِلٰی رَبِّکَ فَتَخۡشٰی ۚ﴿۱۹﴾ فَاَرٰىہُ الۡاٰیَۃَ الۡکُبۡرٰی ﴿۫ۖ۲۰﴾
ઔર મેં તુજકો તેરે રબ કી રાહ દિખાઉં ફિર તુ ડરે⑲ પસ મૂસા(અ.સ.)ને ઉસકો બડી નિશાની દિખાઈ⑳

فَکَذَّبَ وَعَصٰی ﴿۫ۖ۲۱﴾ ثُمَّ اَدۡبَرَ یَسۡعٰی ﴿۫ۖ۲۲﴾ فَحَشَرَ فَنَادٰی ﴿۫ۖ۲۳﴾
ફિર ઉસને જુઠલાયા ઔર ન માના㉑ ફિર વો પલટા કોશિશ કરતે હુએ㉒ ફિર ઉસને જમા કિયા ફિર ઉસને આવાઝ લગાઈ㉓

فَقَالَ اَنَا رَبُّکُمُ الۡاَعۡلٰی ﴿۫ۖ۲۴﴾ فَاَخَذَہُ اللّٰہُ نَکَالَ الۡاٰخِرَۃِ
પસ ઉસને કહા કે મેં તુમ્હારા સબસે બડા રબ હું㉔ પસ અલ્લાહને ઉસકો આખિરત ઔર દુનિયા કે

وَ الۡاُوۡلٰی ؕ﴿۲۵﴾ اِنَّ فِیۡ ذٰلِکَ لَعِبۡرَۃً لِّمَنۡ یَّخۡشٰی ﴿ؑ۲۶﴾
અઝાબ મેં પકડા㉕ બેશક ઈસમેં નસીહત હૈ હર ઉસ શખ્સ કે લિયે જો ડરે㉖

ءَاَنۡتُمۡ اَشَدُّ خَلۡقًا اَمِ السَّمَآءُ ؕ بَنٰہَا ﴿ٝ۲۷﴾ رَفَعَ سَمۡکَہَا
કયા તુમ્હારા બનાના ઝયાદહ મુશ્કિલ હૈ યા આસમાન કા, અલ્લાહને ઉસકો બનાયા㉗ ઉસકી છત કો બુલંદ કિયા

وقف لازم وقف لازم وقف لازم وقف لازم ع ٢ منزل ٧

فَسَوّٰىهَا ﴿٢٨﴾ وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰىهَا ﴿٢٩﴾ وَالْاَرْضَ بَعْدَ

ફિર ઉસકો દુરુસ્ત બનાયા(૨૮)ઔર ઉસકી રાત કો અંધેરી બનાયા હૈ ઔર ઉસકે દિન કી ધૂપ બાહર નિકાલ દી હૈ(૨૯)ઔર ઝમીન કો

ذٰلِكَ دَحٰىهَا ﴿٣٠﴾ اَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعٰىهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ

ઉસકે બાદ ફૈલાયા(૩૦) ઉસસે ઉસકા પાની ઔર ચારા નિકાલા(૩૧) ઔર પહાડોં કો

اَرْسٰىهَا ﴿٣٢﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾ فَاِذَا جَآءَتِ الطَّآمَّةُ

કાઈમ કર દિયા(૩૨)સામાને હયાત કે તૌર પર તુમ્હારે લિયે ઔર તુમ્હારે ચોપાયોં કે લિયે(૩૩)ફિર જબ વો બડા હંગામા

الْكُبْرٰى ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ

આએગા(૩૪)જિસ દિન ઈન્સાન અપને કિયે હુએ કો યાદ કરેગા(૩૫)ઔર દેખનેવાલોં કે સામને દોઝખ ઝાહિર

لِمَنْ يَّرٰى ﴿٣٦﴾ فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ﴿٣٧﴾ وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَاِنَّ

કર દી જાએગી(૩૬)પસ જિસને સરકશી કી(૩૭)ઔર દુનિયા કી ઝિંદગી કો તરજીહ દી(૩૮) તો યકીનન

الْجَحِيْمَ هِيَ الْمَاْوٰى ﴿٣٩﴾ وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى

દોઝખ ઉસકા ઠિકાના હોગા(૩૯) ઔર જો શખ્સ અપને રબ કે સામને ખડા હોને સે ડરા ઔર નફ્સ કો

النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ﴿٤٠﴾ فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَاْوٰى ﴿٤١﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ

ખ્વાહિશ સે રોકા(૪૦) તો જન્નત ઉસકા ઠિકાના હોગા(૪૧) વો આપસે કયામત કે

عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا ﴿٤٢﴾ فِيْمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰىهَا ﴿٤٣﴾

બારે મેં પૂછતે હૈં કે વો કબ વાકેઅ હોગી(૪૨)આપકો કયા કામ ઉસકે ઝિક્ર સે(૪૩)

اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰىهَا ﴿٤٤﴾ اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَّخْشٰىهَا ﴿٤٥﴾

યે મા'મલા આપકે રબ કે હવાલે હૈ(૪૪) આપ તો બસ ડરાનેવાલે હો ઉસ શખ્સ કો જો ડરે(૪૫)

كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰىهَا ﴿٤٦﴾

જિસ દિન યે ઉસકો દેખ લેંગે ઉસ દિન ઉન્હેં મા'લૂમ હોગા જૈસે વો એક શામ યા એક સુબ્હ સે ઝયાદહ નહીં રહે(૪૬)

સૂરએ અબસ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૪૨ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે
એ'તેબાર સે ૨૪ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૮૦ નંબર પર હૈ
ઔર સૂરએ નજ્મ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૫૩૩) હુરૂફ હૈં		ઈસમેં (૧૩૦) કલિમાત હૈં

عَبَسَ وَتَوَلّٰٓى ﴿١﴾ اَنْ جَآءَهُ الْاَعْمٰى ﴿٢﴾ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّهٗ

(પ્યારે નબીને)મુંહ બનાયા ઔર રુખ ફૈર લિયા(૧)યે કે ઉનકે પાસ એક નાબીના આયા(૨)ઔર આપકો કયા ખબર શાયદ વો પાકીઝગી

احتیاط
ع ٢

يَزَّكّٰىٓ ﴿۳﴾ اَوۡ يَذَّكَّرُ فَتَنۡفَعَهُ الذِّكۡرٰى ﴿۴﴾ اَمَّا مَنِ اسۡتَغۡنٰى ﴿۵﴾

હાસિલ કરતા ﴿۳﴾ યા નસીહત કબૂલ કરતા તો યે નસીહત ઉસકો મુફીદ હોતી ﴿۴﴾ તો જો શખ્સ(દીન સે) બે પરવાહી કરતા હૈ ﴿۵﴾

فَاَنۡتَ لَهٗ تَصَدّٰى ﴿۶﴾ وَمَا عَلَيۡكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ﴿۷﴾ وَاَمَّا مَنۡ جَآءَكَ

તો આપ ઉસકી ફિક્ર મેં પડ જાતે હો ﴿۶﴾ હાલાંકે આપ પર કોઈ ઈલ્ઝામ નહીં કે વો ન દુરુસ્ત હો ﴿۷﴾ જો આપકે પાસ દોડતા હુવા

يَسۡعٰى ﴿۸﴾ وَهُوَ يَخۡشٰى ﴿۹﴾ فَاَنۡتَ عَنۡهُ تَلَهّٰى ﴿۱۰﴾ كَلَّاۤ اِنَّهَا

આયા ﴿۸﴾ ઓર વો ડરતા ભી હૈ ﴿۹﴾ તો આપ ઉસસે બેરુખી કરતે હૈં ﴿۱۰﴾ હરગિઝ ઐસા ન કીજિયે, કુર્આન તો મહઝ

تَذۡكِرَةٌ ﴿۱۱﴾ فَمَنۡ شَآءَ ذَكَرَهٗ ﴿۱۲﴾ فِىۡ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿۱۳﴾ مَّرۡفُوۡعَةٍ

એક નસીહત હૈ ﴿۱۱﴾ લિહાઝા જો ચાહે ઉસકો કબૂલ કરે ﴿۱۲﴾ કાબિલે અદબ વરકોં મેં લિખા હુવા ﴿۱۳﴾ બુલંદ મકામ પર રખ્ખે હુએ

مُّطَهَّرَةٍۭ ﴿۱۴﴾ بِاَيۡدِىۡ سَفَرَةٍ ﴿۱۵﴾ كِرَامٍۭ بَرَرَةٍ ﴿۱۶﴾ قُتِلَ الۡاِنۡسَانُ

ઔર પાક હૈં ﴿۱۴﴾ ઐસે લિખનેવાલોં કે હાથોં મેં ﴿۱۵﴾ જા બાઈઝ્ઝત, ફરમાંબરદાર હૈં ﴿۱۶﴾ ખુદા કી માર હો ઈન્સાન પર

مَاۤ اَكۡفَرَهٗ ﴿۱۷﴾ مِنۡ اَىِّ شَىۡءٍ خَلَقَهٗ ﴿۱۸﴾ مِنۡ نُّطۡفَةٍ

વો કૈસા નાશુક્રા હૈ ﴿۱۷﴾ ખુદાને ઉસકો કિસ ચીઝ સે બનાયા હૈ ﴿۱۸﴾ નુત્ફે સે

خَلَقَهٗ فَقَدَّرَهٗ ﴿۱۹﴾ ثُمَّ السَّبِيۡلَ يَسَّرَهٗ ﴿۲۰﴾ ثُمَّ اَمَاتَهٗ فَاَقۡبَرَهٗ ﴿۲۱﴾

ઉસકો બનાયા ફિર ઉસકા અંદાઝા મુકર્રર કિયા ﴿۱۹﴾ ફિર ઉસકે લિયે રાસ્તા આસાન કર દિયા ﴿۲۰﴾ ફિર ઉસકો મૌત દી ફિર કબર મેં દફન કર દિયા ﴿۲۱﴾

ثُمَّ اِذَا شَآءَ اَنۡشَرَهٗ ﴿۲۲﴾ كَلَّا لَمَّا يَقۡضِ مَاۤ اَمَرَهٗ ﴿۲۳﴾ فَلۡيَنۡظُرِ

ફિર જબ વો ચાહેગા તો ઉસે દોબારા ઝિંદા કરેગા ﴿۲۲﴾ હરગિઝ નહીં, ખુદાને જો હુકમ દિયા ઉસને ઉસ પર અમલ ન કિયા ﴿۲۳﴾ ઈન્સાન કો ચાહિયે

الۡاِنۡسَانُ اِلٰى طَعَامِهٖۤ ﴿۲۴﴾ اَنَّا صَبَبۡنَا الۡمَآءَ صَبًّا ﴿۲۵﴾ ثُمَّ شَقَقۡنَا

કે અપને ખાને કી તરફ નઝર કરે ﴿۲۴﴾ કે હમને ઉપર સે ખૂબ પાની બરસાયા ﴿۲۵﴾ ફિર હમને અજીબ તરીકે સે

الۡاَرۡضَ شَقًّا ﴿۲۶﴾ فَاَنۡۢبَتۡنَا فِيۡهَا حَبًّا ﴿۲۷﴾ وَّعِنَبًا وَّقَضۡبًا ﴿۲۸﴾

ઝમીન કો ફાડા ﴿۲۶﴾ ફિર હમને ઉસમેં અનાજ ઉગાયા ﴿۲۷﴾ ઔર અંગૂર ઔર તર્કારી ﴿۲۸﴾

وَّزَيۡتُوۡنًا وَّنَخۡلًا ﴿۲۹﴾ وَّحَدَآئِقَ غُلۡبًا ﴿۳۰﴾ وَّفَاكِهَةً وَّاَبًّا ﴿۳۱﴾

ઔર ઝૈતૂન ઔર ખજૂરેં ﴿۲۹﴾ ઔર ગુન્જાન બાગાત ﴿۳۰﴾ ઔર મેવે ઔર ચારહ પૈદા કિયા ﴿۳۱﴾

مَّتَاعًا لَّكُمۡ وَلِاَنۡعَامِكُمۡ ﴿۳۲﴾ فَاِذَا جَآءَتِ الصَّآخَّةُ ﴿۳۳﴾

તુમ્હારે અપને ઔર તુમ્હારે ચોપાયોં કે લિયે ફાયદે કી ખાતિર ﴿۳۲﴾ ફિર જબ શોર વાલી કયામત આ જાએગી ﴿۳۳﴾

يَوۡمَ يَفِرُّ الۡمَرۡءُ مِنۡ اَخِيۡهِ ﴿۳۴﴾ وَاُمِّهٖ وَاَبِيۡهِ ﴿۳۵﴾ وَصَاحِبَتِهٖ

ઉસ દિન આદમી ભાગેગા દૂર અપને ભાઈ સે ﴿۳۴﴾ ઔર અપની માં ઔર અપને બાપ સે ﴿۳۵﴾ ઔર અપની બીવી

وَبَنِيۡهِ ؕ﴿۳۶﴾ لِكُلِّ امۡرِیًٴ مِّنۡهُمۡ يَوۡمَئِذٍ شَاۡنٌ يُّغۡنِيۡهِ ؕ﴿۳۷﴾

ઔર અપને બેટોં સે﴿۳۶﴾ઉનમેં સે હર શખ્સ ઉસ રોઝ એક હી ફ઼િક્ર મેં હોગા જો ઉસકો દૂસરી તરફ મુતવજ્જેહ ન હોને દેગી﴿۳۷﴾

وُجُوۡهٌ يَّوۡمَئِذٍ مُّسۡفِرَةٌ ۙ﴿۳۸﴾ ضَاحِكَةٌ مُّسۡتَبۡشِرَةٌ ۚ﴿۳۹﴾

ઉસ રોઝ બહોત સે ચેહરે ચમક રહે હોંગે﴿۳۸﴾હંસતે ખુશિયાં મનાતે﴿۳۹﴾

وَوُجُوۡهٌ يَّوۡمَئِذٍ عَلَيۡهَا غَبَرَةٌ ۙ﴿۴۰﴾ تَرۡهَقُهَا قَتَرَةٌ ؕ﴿۴۱﴾

ઔર બહોત સે ચેહરે ઉસ દિન ઐસે હોંગે જિન પર ગર્દ હી ગર્દ નઝર આએગી﴿۴۰﴾(ઔર)ઉન પર સિયાહી ચઢ રહી હોગી﴿۴۱﴾

اُولٰٓئِكَ هُمُ الۡكَفَرَةُ الۡفَجَرَةُ ﴿۴۲﴾ ع

યહી લોગ કાફિર ઔર બદકાર હૈં﴿۴۲﴾

સૂરએ તક્વીર મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૨૯ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૭ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૮૧ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ મસદ (લહબ) કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૫૩૦) હુરૂફ હૈં	بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ	ઈસમેં (૧૦૪) કલિમાત હૈં

اِذَا الشَّمۡسُ كُوِّرَتۡ ۙ﴿۱﴾ وَاِذَا النُّجُوۡمُ انۡكَدَرَتۡ ۙ﴿۲﴾ وَاِذَا الۡجِبَالُ

જબ સૂરજ લપેટ લિયા જાએગા﴿۱﴾ ઔર જબ સિતારે બેનૂર હો જાએંગે﴿۲﴾ ઔર જબ પહાડ ચલાએ

سُيِّرَتۡ ۙ﴿۳﴾ وَاِذَا الۡعِشَارُ عُطِّلَتۡ ۙ﴿۴﴾ وَاِذَا الۡوُحُوۡشُ حُشِرَتۡ ۙ﴿۵﴾

જાએંગે﴿۳﴾ઔર જબ દસ માહ કી હામિલા ઉંટનિયાં છોડ દી જાએંગી﴿۴﴾ઔર જબ વહશી જાનવર ઈકઠ્ઠે કિયે જાએંગે﴿۵﴾

وَاِذَا الۡبِحَارُ سُجِّرَتۡ ۙ﴿۶﴾ وَاِذَا النُّفُوۡسُ زُوِّجَتۡ ۙ﴿۷﴾ وَاِذَا

ઔર જબ સમન્દર ભડકાએ જાએંગે﴿۶﴾ ઔર જબ જાનેં(જિસ્મોં સે) મિલા દી જાએંગી﴿۷﴾ ઔર જબ

الۡمَوۡءٗدَةُ سُئِلَتۡ ۙ﴿۸﴾ بِاَیِّ ذَنۡۢبٍ قُتِلَتۡ ۚ﴿۹﴾ وَاِذَا الصُّحُفُ

ઝિંદા દફન કી ગઈ લડકી સે પૂછા જાએગા﴿۸﴾કે કિસ ગુનાહ કી વજહ સે વો કતલ કી ગઈ﴿۹﴾ઔર જબ નામએ આ'માલ ખોલ દિયે

نُشِرَتۡ ۙ﴿۱۰﴾ وَاِذَا السَّمَآءُ كُشِطَتۡ ۙ﴿۱۱﴾ وَاِذَا الۡجَحِيۡمُ سُعِّرَتۡ ۙ﴿۱۲﴾

જાએંગે﴿۱۰﴾ ઔર જબ આસમાન કી ખાલ ઉતાર લી જાએગી﴿۱۱﴾ ઔર જબ જહન્નમ ભડકાઈ જાએગી﴿۱۲﴾

وَاِذَا الۡجَنَّةُ اُزۡلِفَتۡ ۙ﴿۱۳﴾ عَلِمَتۡ نَفۡسٌ مَّاۤ اَحۡضَرَتۡ ؕ﴿۱۴﴾

ઔર જબ જન્નત નઝદીક કર દી જાએગી﴿۱۳﴾તો ઉસ દિન હર શખ્સ જાન લેગા જો કુછ લે કર આયા હોગા﴿۱۴﴾

فَلَاۤ اُقۡسِمُ بِالۡخُنَّسِ ۙ﴿۱۵﴾ الۡجَوَارِ الۡكُنَّسِ ۙ﴿۱۶﴾ وَالَّيۡلِ اِذَا

મેં કસમ ખાતા હું પીછે હટનેવાલે﴿۱۵﴾ ફિર ચલને ફિરનેવાલે છુપનેવાલે સિતારોં કી﴿۱۶﴾ ઔર રાત કી જબ

عَسۡعَسَ ﴿١٧﴾ وَالصُّبۡحِ اِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾ اِنَّهٗ لَقَوۡلُ رَسُوۡلٍ

જાને લગે (૧૭) ઔર સુબ્હ કી જબ ચમકને લગે (૧૮) યકીનન્ યે એક બુઝુર્ગ રસૂલ કા

کَرِیۡمٍ ﴿١٩﴾ ذِیۡ قُوَّةٍ عِنۡدَ ذِی الۡعَرۡشِ مَکِیۡنٍ ﴿٢٠﴾ مُّطَاعٍ

કહા હુવા હૈ (૧૯) જો કુવ્વત વાલા હૈ, અર્શવાલે (અલ્લાહ) કે નઝદીક બુલંદ મરતબા હૈ (૨૦) જિસકી ઈતાઅત કી જાતી હૈ,

ثَمَّ اَمِیۡنٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُکُمۡ بِمَجۡنُوۡنٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدۡ رَاٰهُ

અમીન હૈ (૨૧) ઔર તુમ્હારા સાથી દીવાના નહીં હૈ (૨૨) ઉસને ઉસ (ફરિશ્તે) કો આસમાન કે ખુલે

بِالۡاُفُقِ الۡمُبِیۡنِ ﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَی الۡغَیۡبِ بِضَنِیۡنٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ

કિનારે પર દેખા ભી હૈ (૨૩) ઔર યે ગેબ કી બાતોં કો બતાને પર બખીલ ભી નહીં (૨૪) ઔર યે કુર્આન

بِقَوۡلِ شَیۡطٰنٍ رَّجِیۡمٍ ﴿٢٥﴾ فَاَیۡنَ تَذۡهَبُوۡنَ ﴿٢٦﴾ اِنۡ هُوَ اِلَّا

શૈતાન મરદૂદ કા કલામ નહીં (૨૫) ફિર તુમ કહાં જા રહે હો (૨૬) યે તો તમામ

ذِکۡرٌ لِّلۡعٰلَمِیۡنَ ﴿٢٧﴾ لِمَنۡ شَآءَ مِنۡکُمۡ اَنۡ یَّسۡتَقِیۡمَ ﴿٢٨﴾

જહાન વાલોં કે લિયે નસીહત નામા હૈ (૨૭) (ખાસ તૌર પર) ઉસકે લિયે જા તુમ મેં સે સીધી રાહ પર ચલના ચાહે (૨૮)

وَمَا تَشَآءُوۡنَ اِلَّاۤ اَنۡ یَّشَآءَ اللّٰهُ رَبُّ الۡعٰلَمِیۡنَ ﴿٢٩﴾

ઔર તુમ બગૈર પરવરદિગારે આલમ કે ચાહે કુછ નહીં ચાહ સકતે (૨૯)

સૂરએ ઈન્ફિતાર મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૯ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં,
નાઝિલ હોને ઔર તિલાવત કે એ'તેબાર સે ૮૨ નંબર પર હૈ,
ઔર સૂરએ નાઝિઆત કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૨૭) હુરૂફ હૈં		ઈસમેં (૮૦) કલિમાત હૈં

اِذَا السَّمَآءُ انۡفَطَرَتۡ ﴿١﴾ وَاِذَا الۡکَوَاکِبُ انۡتَثَرَتۡ ﴿٢﴾ وَاِذَا الۡبِحَارُ

જબ આસમાન ફટ જાએગા (૧) ઔર જબ સિતારે ખિર પડેંગે (૨) ઔર જબ સમન્દર

فُجِّرَتۡ ﴿٣﴾ وَاِذَا الۡقُبُوۡرُ بُعۡثِرَتۡ ﴿٤﴾ عَلِمَتۡ نَفۡسٌ مَّا قَدَّمَتۡ

બહા દિયે જાએંગે (૩) ઔર જબ કબરેં ઉખેડ દી જાએંગી (૪) તો હર શખ્સ કો ઉસકા અગલા પિછલા કિયા ધરા સબ

وَاَخَّرَتۡ ﴿٥﴾ یٰۤاَیُّهَا الۡاِنۡسَانُ مَا غَرَّکَ بِرَبِّکَ الۡکَرِیۡمِ ﴿٦﴾

મા'લૂમ હો જાએગા (૫) એ ઈન્સાન! તુજે કિસ ચીઝને અપને રબ્બે કરીમ કે બારે મેં ધોકે મેં ડાલ રખ્ખા હૈ (૬)

الَّذِیۡ خَلَقَکَ فَسَوّٰىکَ فَعَدَلَکَ ﴿٧﴾ فِیۡۤ اَیِّ صُوۡرَةٍ مَّا شَآءَ

જિસને તુજે પૈદા કિયા ફિર તુજે દુરુસ્ત કિયા ઔર તુજે મોઅ્તદિલ બનાયા (૭) ઉસને જિસ સૂરત મેં ચાહા

رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُوْنَ بِالدِّيْنِ ﴿٩﴾ وَاِنَّ عَلَيْكُمْ

તુજે જોડ દિયા ⑧ હરગિઝ નહી! બલ્કે તુમ લોગ જઝા વ સઝા કો જુઠલાતે હો ⑨ હાલાંકે તુમ પર નિગરાન(ફરિશ્તે)

لَحٰفِظِيْنَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَاتِبِيْنَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُوْنَ مَا تَفْعَلُوْنَ ﴿١٢﴾

મુકર્રર હૈં ⑩ મુઅઝ્ઝઝ લિખનેવાલે ⑪ વો જાનતે હૈં જો તુમ કરતે હો ⑫

اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ﴿١٣﴾ وَّاِنَّ الْفُجَّارَ لَفِيْ جَحِيْمٍ ﴿١٤﴾

યકીનન્ નેક લોગ ઝરૂર નેઅમતોં મેં હોંગે ⑬ ઔર યકીનન્ બદકાર લોગ ઝરૂર દોઝખ મેં હોંગે ⑭

يَّصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِيْنَ ﴿١٦﴾ وَمَآ

વો રોઝે જઝા કો ઉસમેં દાખિલ હોંગે ⑮ ઔર વો ઉસસે ગાઈબ(દૂર)ન હો સકેંગે ⑯ ઔર આપકો

اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿١٨﴾

કયા ખબર કે રોઝે જઝા કયા હૈ ⑰ ફિર આપકો કયા ખબર કે રોઝે જઝા કયા હૈ ⑱

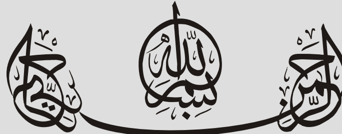
يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا ؕ وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ﴿١٩﴾

ઉસ દિન કોઈ શખ્સ કિસીકે લિયે કુછ ભી ઈખ્તિયાર ન રખેગા, ઔર ઉસ દિન હુકમ સિર્ફ અલ્લાહ કા હોગા ⑲

ع ١٩

منزل ٧

સૂરએ મુતફ્ફિફીન મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, યે મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હોનેવાલી સૂરતોં મેં આખરી સૂરત હૈ, ઈસમેં ૩૬ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૮૬ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૮૩ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ અન્કબૂત કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૬૯) કલિમાત હૈં		ઈસમેં (૭૩૦) હુરૂફ હૈં

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ ﴿١﴾ الَّذِيْنَ اِذَا اكْتَالُوْا عَلَى النَّاسِ

બડી ખરાબી હૈ નાપ–તોલ મેં કમી કરનેવાલોં કી ① કે જબ લોગોં સે નાપ કર લેતે હૈં

يَسْتَوْفُوْنَ ﴿٢﴾ وَاِذَا كَالُوْهُمْ اَوْ وَّزَنُوْهُمْ يُخْسِرُوْنَ ﴿٣﴾

તો પૂરા પૂરા લેતે હૈં ② ઔર જબ ઉન્હેં નાપ કર યા તોલ કર દેતે હૈં તો કમ દેતે હૈં ③

اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٥﴾

કયા ઉન્હેં અપને મરને કે બાદ જી ઉઠને કા ખયાલ નહીં ④ ઉસ અઝીમ દિન કે લિયે ⑤

يَّوْمَ يَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦﴾ كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ

જિસ દિન સબ લોગ રબ્બુલ આલમીન કે સામને ખડે હોંગે ⑥ હરગિઝ નહીં! યકીનન્ બદ્કારોં કા

الْفُجَّارِ لَفِيْ سِجِّيْنٍ ﴿٧﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا سِجِّيْنٌ ﴿٨﴾ كِتٰبٌ

નામએ આ'માલ સિજ્જીન મેં હૈ ⑦ આપકો કયા મા'લૂમ કે સિજ્જીન કયા હૈ ⑧ (યે તો)લિખી હુઈ

مَّرْقُوْمٌ ۝٩ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝١٠ الَّذِيْنَ يُكَذِّبُوْنَ بِيَوْمِ

કિતાબ હે ⑨ ઉસ દિન જુઠલાનેવાલોં કી બડી ખરાબી હે ⑩ જો જઝા વ સઝા કે દિન કો જુઠલાતે

الدِّيْنِ ۝١١ وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖٓ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ ۝١٢ اِذَا تُتْلٰى

રહે ⑪ ઉસે સિર્ફ વહી જુઠલાતા હે જો હદ સે આગે નિકલ જાનેવાલા(ઔર)ગુનેહગાર હોતા હે ⑫ જબ ઉસકે સામને

عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝١٣ كَلَّا بَلْ ۜ رَانَ

હમારી આયતેં પઢી જાતી હૈં તો વો કેહ દેતા હે કે યે અગલોં કે અફસાને હૈં ⑬ યૂં નહીં, બલ્કે ઉનકે

عَلٰى قُلُوْبِهِمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝١٤ كَلَّآ اِنَّهُمْ عَنْ رَّبِّهِمْ

દિલોં પર ઉનકે આ'માલ કી વજહ સે ઝંગ(ચઢ ગયા)હે ⑭ હરગિઝ નહીં! યકીનન્ યે લોગ અપને રબ સે

يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوْبُوْنَ ۝١٥ ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيْمِ ۝١٦ ثُمَّ

ઉસ દિન હિજાબ મેં હોંગે ⑮ ફિર યે લોગ યકીનન્ જહન્નમ મેં જોંકે જાએંગે ⑯ ફિર

يُقَالُ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ۝١٧ كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ

કેહ દિયા જાએગા કે યહી હે વો જિસે તુમ જુઠલાતે રહે ⑰ હરગિઝ નહીં! બેશક નેક લોગોં કા

الْاَبْرَارِ لَفِيْ عِلِّيِّيْنَ ۝١٨ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا عِلِّيُّوْنَ ۝١٩ كِتٰبٌ

નામએ આ'માલ ઈલ્લિય્યીન મેં હે ⑱ ઔર આપ કયા સમજતે હો કે ઈલ્લિય્યીન કયા હે ⑲ (વો તો)લિખી હુઈ

مَّرْقُوْمٌ ۝٢٠ يَّشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُوْنَ ۝٢١ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ۝٢٢

કિતાબ હે ⑳ મુકર્રબ(ફરિશ્તે)ઉસકા મુશાહદા કરતે હૈં ㉑ યકીનન્ નેક લોગ(બડી)નેઅમતોં મેં હોંગે ㉒

عَلَى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُوْنَ ۝٢٣ تَعْرِفُ فِيْ وُجُوْهِهِمْ نَضْرَةَ

તખ્તોં પર બેઠે દેખ રહે હોંગે ㉓ આપ ઉનકે ચેહરોં સે હી નેઅમતોં કી તરો તાઝગી

النَّعِيْمِ ۝٢٤ يُسْقَوْنَ مِنْ رَّحِيْقٍ مَّخْتُوْمٍ ۝٢٥ خِتٰمُهٗ مِسْكٌ ۗ وَفِيْ

પેહચાન લોગે ㉔ ઉન્હેં પિલાઈ જાએગી ખાલિસ શરાબ જિસ પર મહર લગી હોગી ㉕ જિસ પર મુશ્ક કી મહર હોગી, ઔર સબ્કત

ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُوْنَ ۝٢٦ وَمِزَاجُهٗ مِنْ تَسْنِيْمٍ ۝٢٧

લે જાનેવાલોં કો ઈસી મેં સબ્કત કરની ચાહિયે ㉖ ઔર ઉસ શરાબ મેં તસ્નીમ(ચશ્મે)કા પાની મિલા હુવા હોગા ㉗

عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُوْنَ ۝٢٨ اِنَّ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا كَانُوْا مِنَ

(યા'ની)વો ચશ્મા જિસકા પાની મુકર્રબ લોગ પિએંગે ㉘ ગુનેહગાર લોગ ઈમાનદારોં કી

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَضْحَكُوْنَ ۝٢٩ وَاِذَا مَرُّوْا بِهِمْ يَتَغَامَزُوْنَ ۝٣٠

હંસી ઉડાયા કરતે થે ㉙ ઔર ઉનકે પાસ સે ગુઝરતે હુએ આંખ સે ઈશારે કરતે થે ㉚

*یہاں پر سکتہ واجب ہے۔

منزل ۷

وَاِذَا انۡقَلَبُوۡۤا اِلٰۤى اَهۡلِهِمُ انۡقَلَبُوۡا فَكِهِيۡنَ ۖ﴿۳۱﴾ وَاِذَا رَاَوۡهُمۡ قَالُوۡۤا

ઔર જબ અપને ઘરોં કી તરફ લૌટતે તો દિલ–લગિયાં કરતે થે (૩૧) ઔર જબ ઉન્હેં દેખતે તો કેહતે:

اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّوۡنَ ۙ﴿۳۲﴾ وَمَاۤ اُرۡسِلُوۡا عَلَيۡهِمۡ حٰفِظِيۡنَ ؕ﴿۳۳﴾ فَالۡيَوۡمَ

યકીનન્ યે લોગ ગુમરાહ(બે રાહ)હૈં (૩૨) હાલાંકે વો ઉન પર મુહાફિઝ બના કર નહીં ભેજે ગયે (૩૩) પસ આજ

الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا مِنَ الۡكُفَّارِ يَضۡحَكُوۡنَ ۙ﴿۳۴﴾ عَلَى الۡاَرَآئِكِ ۙ

ઈમાનવાલે ઉન કાફિરોં પર હસેંગે (૩૪) તખ્તોં પર બૈઠે

يَنۡظُرُوۡنَ ؕ﴿۳۵﴾ هَلۡ ثُوِّبَ الۡكُفَّارُ مَا كَانُوۡا يَفۡعَلُوۡنَ ﴿۳۶﴾

દેખ રહે હોંગે (૩૫) કે કાફિર લોગોં કો વાકઈ ઉન કામોં કા બદલા મિલ ગયા જો વો કિયા કરતે થે (૩૬)

સૂરએ ઈન્શિકાક મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૨૫ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૮૩ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૮૪ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ઈન્ફિતાર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૪૩૦) હુરૂફ હૈં	بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ	ઈસમેં (૧૦૭) કલિમાત હૈં

اِذَا السَّمَآءُ انۡشَقَّتۡ ۙ﴿۱﴾ وَاَذِنَتۡ لِرَبِّهَا وَحُقَّتۡ ۙ﴿۲﴾ وَاِذَا

જબ આસમાન ફટ જાએગા (૧) ઔર અપને પરવરદિગાર કા ફરમાન બજા લાએગા ઔર ઉસે વાજિબ ભી યહી હૈ (૨) ઔર જબ ઝમીન

الۡاَرۡضُ مُدَّتۡ ؕ﴿۳﴾ وَاَلۡقَتۡ مَا فِيۡهَا وَتَخَلَّتۡ ۙ﴿۴﴾ وَاَذِنَتۡ

હમવાર કર દી જાએગી (૩) ઔર જો કુછ ઉસમેં હૈ ઉસે નિકાલ બાહર ડાલ દેગી ઔર બિલ્કુલ ખાલી હો જાએગી (૪) ઔર અપને

لِرَبِّهَا وَحُقَّتۡ ؕ﴿۵﴾ يٰۤاَيُّهَا الۡاِنۡسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ

પરવરદિગાર કે ઈર્શાદ કી તા'મીલ કરેગી ઔર ઉસકો લાઝિમ ભી યહી હૈ (૫) એ ઈન્સાન! યકીનન્ તેરે રબ કી તરફ પહુંચને કે લિયે

كَدۡحًا فَمُلٰقِيۡهِ ۚ﴿۶﴾ فَاَمَّا مَنۡ اُوۡتِىَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيۡنِهٖ ۙ﴿۷﴾

તુજે ખૂબ મેહનત કરની હે ફિર તુ ઉસસે મિલનેવાલા હૈ (૬) તો જિસકા નામએ આ'માલ ઉસકે દાહને હાથ મેં દિયા જાએગા (૭) ઉસ

فَسَوۡفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَّسِيۡرًا ۙ﴿۸﴾ وَّيَنۡقَلِبُ اِلٰۤى اَهۡلِهٖ

સે હિસાબ આસાન લિયા જાએગા (૮) ઔર વો અપને ઘરવાલોં મેં ખુશ ખુશ

مَسۡرُوۡرًا ؕ﴿۹﴾ وَاَمَّا مَنۡ اُوۡتِىَ كِتٰبَهٗ وَرَآءَ ظَهۡرِهٖ ۙ﴿۱۰﴾ فَسَوۡفَ

આએગા (૯) ઔર જિસકા નામએ આ'માલ ઉસકી પીઠ કે પીછે સે દિયા જાએગા (૧૦) તો વો

يَدۡعُوۡا ثُبُوۡرًا ۙ﴿۱۱﴾ وَّيَصۡلٰى سَعِيۡرًا ؕ﴿۱۲﴾ اِنَّهٗ كَانَ فِىۡۤ اَهۡلِهٖ

મોત કો પુકારેગા (૧૧) ઔર દોઝખ મેં દાખિલ હોગા (૧૨) યે અપને એહ્લો અયાલ મેં મસ્ત

ع ١٠
منزل ٧

مَسْرُوْرًا ﴿١٣﴾ اِنَّهٗ ظَنَّ اَنْ لَّنْ يَّحُوْرَ ﴿١٤﴾ بَلٰٓى ۛ اِنَّ رَبَّهٗ

રેહતા થા ⑬ ઔર ખયાલ કરતા થા કે અલ્લાહ કી તરફ ફિર કર ન જાએગા ⑭ હાં હાં! ઉસકા પરવરદિગાર

كَانَ بِهٖ بَصِيْرًا ﴿١٥﴾ فَلَآ اُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَالَّيْلِ وَمَا

ઉસકો દેખ રહા થા ⑮ હમેં શામ કી સુર્ખી કી કસમ ⑯ ઔર રાત કી ઔર જિન ચીઝોં કો વો ઈકઠ્ઠા કર લેતી હૈ

وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ اِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾

ઉનકી ⑰ ઔર ચાંદ કી જબ કામિલ હો જાએ ⑱ કે તુમ સબ એક મંઝિલ સે દૂસરી મંઝિલ કી તરફ ચળ્હતે જાઓગે ⑲

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٠﴾ وَاِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْاٰنُ

તો ઉન લોગોં કો કયા હુવા હૈ કે ઈમાન નહીં લાતે હૈં ⑳ ઔર જબ ઉનકે સામને કુર્આન પળ્હા જાતા હૈ

لَا يَسْجُدُوْنَ ۩ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُكَذِّبُوْنَ ﴿٢٢﴾ وَاللّٰهُ

તો વો સજ્દહ નહીં કરતે ㉑ બલ્કે કાફિર જુઠ્લાતે હૈં ㉒ ઔર અલ્લાહ ઉન બાતોં કો

اَعْلَمُ بِمَا يُوْعُوْنَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢٤﴾ اِلَّا

જો યે અપને દિલોં મેં છુપાતે હૈં ખૂબ જાનતા હૈ ㉓ તો ઉનકો દુખ દેનેવાલે અઝાબ કી ખબર સુના દીજિયે ㉔ હાં

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ﴿٢٥﴾

જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે ઉનકે લિયે બેઈન્તિહા અજ્ર હૈ ㉕

સૂરએ બુરુજ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૨૨ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે
એ'તેબાર સે ૨૭ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૮૫ નંબર પર હૈ
ઔર સૂરએ શમ્સ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૪૬૫) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૧૦૯) કલિમાત હૈં

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوْجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُوْدِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ

બુરૂજોં વાલે આસમાન કી કસમ ① ઔર ઉસ દિન કી કસમ જિસકા વા'દા પક્કા હૈ ② ઔર હાઝિર હોનેવાલે કી

وَّمَشْهُوْدٍ ﴿٣﴾ قُتِلَ اَصْحٰبُ الْاُخْدُوْدِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ

ઔર ઉસકી જિસકે પાસ લોગ હાઝિર હોં ③ ખન્દકવાલોં પર અલ્લાહ કી માર પડી ④ ઉન્હોંને ખન્દક ખોદ કર ઉસમેં

الْوَقُوْدِ ﴿٥﴾ اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُوْدٌ ﴿٦﴾ وَّهُمْ عَلٰى مَا يَفْعَلُوْنَ

આગ ભડકાઈ ⑤ જબ વો ઉસકે પાસ બૈઠે હુએ થે ⑥ ઔર મો'મિનોં કે સાથ જો કુછ ઝુલ્મ કર રહે થે

بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُوْدٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوْا مِنْهُمْ اِلَّآ اَنْ يُّؤْمِنُوْا

વો ઉનકી આંખોં કે સામને હો રહા થા ⑦ વો ઈમાનવાલોં મેં કોઈ એબ નહીં પા સકે મગર યે બાત ઉન્હેં બુરી લગી કે વો અલ્લાહ પર

بِاللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ﴿٨﴾ الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
ઈમાન લે આએ જો હર તરહ સે ગાલિબ હૈ, તા'રીફ કા મુસ્તહિક હૈ (૮) આસમાનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત ઔર બાદશાહી અકેલે અલ્લાહ કે

وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِيْنَ
લિયે હૈ, ઔર વાકઈ અલ્લાહ હર ચીઝ પર આપ હી ગવાહ મૌજૂદ હૈ (૯) ઈમાનવાલોં ઔર ઈમાન વાલિયોં કો સતાને કે બાદ

وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوْبُوْا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ
જિન્હોંને તૌબા નહીં કી ઉનકે લિયે જહન્નમ કા અઝાબ હૈ ઔર બહોત હી તેઝ જલન કા અઝાબ ઉનકો

الْحَرِيْقِ ﴿١٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ
ભુગતના હોગા (૧૦) બેશક જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે ઉનકે લિયે

جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيْرُ ﴿١١﴾ اِنَّ
ઐસી જન્નતેં હૈં જિનકે નીચે નેહરેં બેહતી હોંગી, યે બહોત હી બડી કામયાબી હૈ (૧૧) બેશક

بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيْدٌ ﴿١٢﴾ اِنَّهٗ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيْدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ
આપકે પરવરદિગાર કી પકડ ભી બહોત સખ્ત હૈ (૧૨) યકીનન પેહલી બાર ભી ઉસને પૈદા કિયા ઔર દોબારા ભી વહી પૈદા કરેગા (૧૩) ઔર વો

الْغَفُوْرُ الْوَدُوْدُ ﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيْدُ ﴿١٥﴾ فَعَّالٌ لِّمَا
બહોત બખ્શનેવાલા, બહોત મુહબ્બત કરનેવાલા હૈ (૧૪) અર્શ કા માલિક હૈ, બુઝુર્ગીવાલા હૈ (૧૫) જો કુછ ઈરાદા કરતા હૈ

يُرِيْدُ ﴿١٦﴾ هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْجُنُوْدِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُوْدَ ﴿١٨﴾
કર ગુઝરતા હૈ (૧૬) કયા આપકે પાસ ઉન બડે લશ્કરોં કા હાલ પહુંચા (૧૭) ફિરઔન ઔર ષમૂદ કે લશ્કર (૧૮)

بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ تَكْذِيْبٍ ﴿١٩﴾ وَّاللّٰهُ مِنْ وَّرَآئِهِمْ
બલ્કે યે મુન્કિર જુઠલાને મેં બડા ઝોર દિખા રહે હૈં (૧૯) ઉન્હેં મા'લૂમ કરા દીજિયે કે અલ્લાહને હર તરફ સે ઉન પર અઝાબ કા

مُّحِيْطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَّجِيْدٌ ﴿٢١﴾ فِيْ لَوْحٍ مَّحْفُوْظٍ ﴿٢٢﴾
ઘેરા ડાલ દિયા હૈ (૨૦) બલ્કે યે તો વો કુર્આન હૈ જો બડી શાનવાલા હૈ (૨૧) જૈસા લૌહે મહફૂઝ મેં થા વૈસા હી યહાં આયા હૈ (૨૨)

સૂરએ તારિક મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૭ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૩૬ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૮૬ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ બલદ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૨૩૯) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૬૧) કલિમાત હૈં

وَالسَّمَآءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ النَّجْمُ
કસમ હૈ આસમાન કી ઓર રાત મેં નુમૂદાર હોનેવાલે કી (૧) ઔર આપ કયા જાનો કે વો રાત મેં નુમૂદાર હોનેવાલા કયા હૈ (૨) ચમકતા

الثَّاقِبُ ﴿٣﴾ اِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَلْيَنْظُرِ

હુવા તારા (૩) કોઈ જાન ઐસી નહીં જિસકે ઉપર નિગેહબાન ન હો (૪) તો ઈન્સાન કો

الْاِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِنْ مَّآءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَّخْرُجُ مِنْ

દેખના ચાહિયે કે વો કિસ ચીઝ સે પૈદા કિયા ગયા હૈ (૫) વો એક ઉછલતે હુએ પાની સે પૈદા કિયા ગયા હૈ (૬) જો નિકલતા હૈ પીઠ

بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَآئِبِ ﴿٧﴾ اِنَّهٗ عَلٰى رَجْعِهٖ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾

ઔર સીને કે દરમિયાન સે (૭) બેશક વો ઉસકે દોબારા પૈદા કરને પર કાદિર હૈ (૮)

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَآئِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهٗ مِنْ قُوَّةٍ وَّلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾ وَالسَّمَآءِ

જિસ દિન છુપી બાતેં પરખી જાએંગી (૯) ઉસ વકત ઈન્સાન કે પાસ કોઈ ઝોર ન હોગા ઔર ન કોઈ મદદગાર (૧૦) બારિશ વાલે

ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١١﴾ وَالْاَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٢﴾ اِنَّهٗ لَقَوْلٌ

આસમાન કી કસમ! (૧૧) ઔર ફૂટ નિકલનેવાલી ઝમીન કી (૧૨) બેશક યે દો ટોક

فَصْلٌ ﴿١٣﴾ وَّمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿١٤﴾ اِنَّهُمْ يَكِيْدُوْنَ كَيْدًا ﴿١٥﴾

બાત હૈ (૧૩) ઔર યે હંસી કી બાત નહીં (૧૪) વો તદબીર કરને મેં લગે હુએ હૈં (૧૫)

وَّاَكِيْدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَمَهِّلِ الْكٰفِرِيْنَ اَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٧﴾

ઔર મૈં ભી તદબીર કરને મેં લગા હુવા હું (૧૬) ફિર કાફિરોં કો મોહ્લત દે દીજિયે, ઉનકો થોડી સી મોહ્લત દે દીજિયે (૧૭)

સૂરએ આ'લા મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૯ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૮ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૮૭ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ તક્વીર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૨૯૧) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૭૨) કલિમાત હૈં

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَى ﴿١﴾ الَّذِىْ خَلَقَ فَسَوّٰى ﴿٢﴾ وَالَّذِىْ

અપને રબ કે નામ કી પાકી બયાન કરતે રહિયે જો બહોત આલીશાન હૈ (૧) જિસને બનાયા ફિર દુરુસ્ત કિયા (૨) ઔર જિસને

قَدَّرَ فَهَدٰى ﴿٣﴾ وَالَّذِىْٓ اَخْرَجَ الْمَرْعٰى ﴿٤﴾ فَجَعَلَهٗ غُثَآءً

તજ્વીઝ કિયા ફિર રાહ બતા દી (૩) ઔર જિસને (ઝમીન સે) ચારહ ઉગાયા (૪) ફિર ઉસકો સિયાહ (રંગ કા)

اَحْوٰى ﴿٥﴾ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰٓى ﴿٦﴾ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ

કૂડા કર દિયા (૫) હમ આપકો પઢ્હા દેંગે ફિર આપ ન ભૂલેંગે (૬) મગર જો અલ્લાહ ચાહે, બેશક વો

يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰى ﴿٧﴾ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى ﴿٨﴾ فَذَكِّرْ

જાનતા હૈ હર ખુલે છુપે કો (૭) ઔર હમ આપકે લિયે આસાની કા સામાન કર દેંગે (૮) તો આપ નસીહત કરતે રહિયે,

منزل ٧ ع ١٧

اِنْ نَّفَعَتِ الذِّكْرٰى ﴿٩﴾ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى ﴿١٠﴾

અગર નસીહત કરના મુફીદ હો (٩) જલ્દ હી નસીહત માનેગા જો અલ્લાહ સે ડરતા હે (١٠)

وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ﴿١١﴾ الَّذِىْ يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى ﴿١٢﴾

ઔર જો બદનસીબ હોગા વો ઉસસે મુંહ મોડતા રહેગા (١١) જો બડી આગ મેં દાખિલ હોગા (١٢)

ثُمَّ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿١٣﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى ﴿١٤﴾

ફિર વો ઉસમેં ન તો મરેગા ઔર ન હી જિયેગા (١٣) બા મુરાદ હુવા વો શખ્સ જો પાક હુવા (١٤)

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى ﴿١٥﴾ بَلْ تُؤْثِرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾

ઔર વો અપને રબ કા નામ લેતા રહા ઔર નમાઝ પઢતા રહા (١٥) (એ મુન્કિરો!) તુમ તો દુનિયા કી ઝિંદગી કો મુકદ્દમ રખતે હો (١٦)

وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿١٧﴾ اِنَّ هٰذَا لَفِى الصُّحُفِ

હાલાંકે આખિરત કહીં બેહતર ઔર પાયદાર હે (١٧) યહી બાત પેહલે સહીફોં મેં

الْاُوْلٰى ﴿١٨﴾ صُحُفِ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى ﴿١٩﴾

લિખી ગઈ હે (١٨) (યા'ની) ઈબ્રાહીમ ઔર મૂસા (અ.સ.) કે સહીફોં મેં (١٩)

ع ١٩ / ١٢

منزل ٧

સૂરએ ગાશિયહ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૨૬ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૬૮ નંબર પર હે, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૮૮ નંબર પર હે ઔર સૂરએ ઝારિયાત કે બાદ નાઝિલ હુઈ હે.

ઈસમેં (૩૮૧) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૯૨) કલિમાત હૈં

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾

ક્યા આપકો ભી છુપા લેનેવાલી (કયામત) કી ખબર પહુંચી હે (١) ઉસ દિન બહોત સે ચેહરે ઝલીલ હોંગે (٢)

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ

(ઔર) મેહનત કરનેવાલે થકે હોંગે (٣) વો દહકતી હુઈ આગ મેં જાએંગે (٤) ઔર નિહાયત ગરમ ચશ્મે કા પાની ઉનકો

اٰنِيَةٍ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ﴿٦﴾ لَّا يُسْمِنُ

પિલાયા જાએગા (٥) ઉનકે લિયે સિવાય કાંટેદાર દરખ્તોં કે ઔર કુછ ખાના ન હોગા (٦) જો ન મોટા કરેગા

وَلَا يُغْنِىْ مِنْ جُوْعٍ ﴿٧﴾ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾

ઔર ન ભૂક મિટાએગા (٧) બહોત સે ચેહરે ઉસ દિન તરો તાઝા (ઔર આસૂદા હાલ) હોંગે (٨)

لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِىْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَّا تَسْمَعُ فِيْهَا

અપની કોશિશ પર ખુશ હોંગે (٩) આલીશાન જન્નત મેં હોંગે (١٠) જહાં કોઈ બેહૂદા બાત

لَاغِيَةً ⑪ فِيْهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ⑫ فِيْهَا سُرُرٌ مَّرْفُوْعَةٌ ⑬

નહીં સુનેંગે ⑪ જહાં બેહતા હુવા ચશ્મા હોગા ⑫ (ઔર) ઉસમેં ઉંચે ઉંચે તખ્ત હોંગે ⑬

وَّاَكْوَابٌ مَّوْضُوْعَةٌ ⑭ وَّنَمَارِقُ مَصْفُوْفَةٌ ⑮ وَّزَرَابِيُّ

ઔર તરતીબ સે પ્યાલે રખ્ખે હુવે હોંગે ⑭ ઔર એક કતાર મેં લગે હુએ તકિયે હોંગે ⑮ ઔર મેહફિલી

مَبْثُوْثَةٌ ⑯ اَفَلَا يَنْظُرُوْنَ اِلَى الْاِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ⑰

મસ્નદેં ફૈલી પડી હોંગી ⑯ કયા યે ઉંટોં કો નહીં દેખતે કે વો કિસ તરહ પૈદા કિયે ગયે હૈં? ⑰

وَاِلَى السَّمَآءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ⑱ وَاِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ

ઔર આસમાન કો કે કિસ તરહ ઉંચા કિયા ગયા હે? ⑱ ઔર પહાડોં કી તરફ કે કિસ તરહ ગાળ દિયે

نُصِبَتْ ⑲ وَاِلَى الْاَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ⑳ فَذَكِّرْ اِنَّمَآ

ગયે હૈં? ⑲ ઔર ઝમીન કી તરફ કે કિસ તરહ બિછાઈ ગઈ હે? ⑳ પસ આપ નસીહત કર દિયા કરેં,

اَنْتَ مُذَكِّرٌ ㉑ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ㉒ اِلَّا مَنْ

આપ સિર્ફ નસીહત કરનેવાલે હૈં ㉑ આપ કુછ ઉન પર મુસલ્લત નહીં હૈં ㉒ મગર વો જિસને

تَوَلّٰى وَكَفَرَ ㉓ فَيُعَذِّبُهُ اللّٰهُ الْعَذَابَ الْاَكْبَرَ ㉔

મુંહ ફેરા ઔર કુફ્ર કિયા ㉓ ઉસે અલ્લાહ બહોત બડા અઝાબ દેગા ㉔

اِنَّ اِلَيْنَآ اِيَابَهُمْ ㉕ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ㉖

બેશક હમારી તરફ ઉનકા લૌટના હે ㉕ ફિર બેશક હમારે ઝિમ્મે હે ઉનસે હિસાબ લેના ㉖

સૂરએ ફજ્ર મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૩૦ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૦ નંબર પર હે, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૮૯ નંબર પર હે ઔર સૂરએ લય્લ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હે.

ઈસમેં (૧૩૯) કલિમાત હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૫૯૭) હુરૂફ હૈં

وَالْفَجْرِ ① وَلَيَالٍ عَشْرٍ ② وَّالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ③ وَالَّيْلِ اِذَا

કસમ હે ફજર કે વકત કી ① ઔર દસ રાતોં કી ② ઔર જુફ્ત ઔર તાક કી ③ ઔર રાત કી જબ વો ચલ ખડી

يَسْرِ ④ هَلْ فِيْ ذٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِيْ حِجْرٍ ⑤ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ

હો ④ એક અક્લવાલે (કો યકીન દિલાને) કે લિયે કાફી હૈં કે નહીં? ⑤ કયા આપને નહીં દેખા કે આપકે રબને

فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ⑥ اِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ⑦ الَّتِيْ لَمْ يُخْلَقْ

આદ કે સાથ કેસા સુલૂક કિયા થા? ⑥ ઈરમ જો ઉંચે સુતૂનોં વાલે થે ⑦ જિનકે માનિન્દ કોઈ કૌમ મુલ્કોં

وقف لازم · منزل ٧ · النصف ع ٢٦/١٤

مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾
में पैदा नहीं की गई ﴿८﴾ और षमूद के साथ जो वादी में चट्टानें तराशते थे ﴿९﴾

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾
और मीखों वाले फ़िरऔन के साथ ﴿१०﴾ वो जिन्होंने शहरों में सरकशी की ﴿११﴾

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ
और उनमें बहोत ज़यादह फ़साद फ़ैलाया ﴿१२﴾ तब आपके रबने उन पर अज़ाब का कोडा

عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا
बरसाया ﴿१३﴾ बेशक आपका रब (मुजरिमों की) घात में है ﴿१४﴾ लेकिन ईन्सान जो है, जब उसका

مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾
रब उसे आज़माए और उसे ईज़्ज़त और नेअमत दे, तो वो केहता है के मेरे रबने मुजे ईज़्ज़त बख्शी ﴿१५﴾

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي
मगर जब वो उसे आज़माए और उसका रिज़्क उस पर तंग कर दे तो वो केहता है के मेरे रबने

أَهَانَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَاضُّونَ
मुजे ज़लील कर दिया ﴿१६﴾ हरगिज़ नहीं! बल्के तुम यतीम की ईज़्ज़त नहीं करते ﴿१७﴾ और बाहम मिस्कीन

عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا ﴿١٩﴾
को खाना खिलाने की तरगीब नहीं देते ﴿१८﴾ और तुम मीराष का सारा माल समैट कर खा जाते हो ﴿१९﴾

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا
और तुम माल से जी भर कर प्यार करते हो ﴿२०﴾ हरगिज़ नहीं! जब ज़मीन खूब कूट कूट कर रेज़ह रेज़ह

دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ
कर दी जाएगी ﴿२१﴾ और आपका रब और फ़रिश्ते सफ़ दर सफ़ आएंगे ﴿२२﴾ और उस दिन जहन्नम (सामने)

بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٢٣﴾
लाई जाएगी, उस दिन ईन्सान (अपने करतूत) याद करेगा, और ये याद करना उसके लिये क्यूं कर (मुफ़ीद) होगा? ﴿२३﴾

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ
वो कहेगा: काश! मैंने अपनी ईस ज़िंदगी के लिये कुछ आगे भेजा होता ﴿२४﴾ चुनांचे उस दिन उस जैसा अज़ाब देनेवाला

عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيَّتُهَا
और कोई न होगा ﴿२५﴾ और उस जैसा जकडनेवाला भी और कोई न होगा ﴿२६﴾ ए

منزل ٧

النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِيٓ اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾

મુત્મઈન રૂહ!(૨૭) તુ અપને રબ કી તરફ ચલ ઈસ હાલ મેં કે તુ ઉસસે રાઝી, વો તુજસે રાઝી(૨૮)

فَادْخُلِيْ فِيْ عِبٰدِيْ ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِيْ جَنَّتِيْ ﴿٣٠﴾

ફિર તુ મેરે બંદોં મેં દાખિલ હો જા(૨૯) ઔર મેરી જન્નત મેં દાખિલ હો જા(૩૦)

સૂરએ બલદ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૨૦ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૩૫ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૯૦ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ કાફ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૨૦) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૮૨) કલિમાત હૈં

لَآ اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَاَنْتَ حِلٌّۢ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾

મેં ઈસ શહર કી કસમ ખાતા હું(૧) ઔર આપ ઈસ શહર મેં મુકીમ હૈં(૨)

وَوَالِدٍ وَّمَا وَلَدَ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْ كَبَدٍ ﴿٤﴾

ઔર(કસમ હૈ)ઈન્સાની બાપ ઔર અવલાદ કી(૩) યકીનન હમને ઈન્સાન કો(બડી)મશક્કત મેં પૈદા કિયા હૈ(૪)

اَيَحْسَبُ اَنْ لَّنْ يَّقْدِرَ عَلَيْهِ اَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُوْلُ اَهْلَكْتُ مَالًا

કયા વો સમજતા હૈ કે ઉસ પર કિસીકા બસ નહીં ચલેગા?(૫) કેહતા(ફિરતા)હૈ કે મેંને તો બહોત કુછ માલ

لُّبَدًا ﴿٦﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَّمْ يَرَهٗٓ اَحَدٌ ﴿٧﴾ اَلَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ

ખર્ચ કર ડાલા(૬) કયા(યૂં)સમજતા હૈ કે કિસીને ઉસે દેખા(હી)નહીં(૭) કયા હમને ઉસકી દો આંખેં

عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَّشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنٰهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾

નહીં બનાઈ(૮) ઔર એક ઝબાન ઔર દો હોંટ નહીં દિયે?(૯) ઔર હમને દિખા દિયે ઉસકો દોનો રાસ્તે(૧૦)

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾

ફિર ઉસસે ન હો સકા કે ઘાટી મેં દાખિલ હોતા(૧૧) ઔર આપકો કયા પતા કે વો ઘાટી કયા હૈ(૧૨)

فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾ اَوْ اِطْعٰمٌ فِيْ يَوْمٍ ذِيْ مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَّتِيْمًا

કિસી કી ગરદન(ગુલામ લોંડી)કો આઝાદ કરના(૧૩) યા ભૂકવાલે દિન મેં ખાના ખિલાના(૧૪) કિસી યતીમ

ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾ اَوْ مِسْكِيْنًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ

રિશ્તેદાર કો(૧૫) યા ખાકસાર મિસ્કીન કો(૧૬) ફિર ઉન લોગોં મેં સે હો જાતા

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾

જો ઈમાન લાતે હૈં ઔર એક દૂસરે કો સબ્ર કી ઔર રહમ કરને કી વસિય્યત કરતે હૈં(૧૭)

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ؕ﴿١٨﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا

યહી લોગ હૈં દાયેં બાઝૂવાલે (ખુશબખ્તી વાલે) ﴿૧૮﴾ ઔર જિન લોગોંને હમારી આયતોં કે સાથ કુફ્ર કિયા

هُمْ اَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ؕ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ع﴿٢٠﴾

યે કમ્બખ્તી વાલે હૈં ﴿૧૯﴾ ઉનહી પર આગ હોગી જો ચારોં તરફ સે ઘેરી હુઈ હોગી ﴿૨૦﴾

સૂરએ શમ્સ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૫ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૨૬ નંબર પર હે, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૯૧ નંબર પર હે ઔર સૂરએ કદર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હે.

ઈસમેં (૨૪૭) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૫૪) કલિમાત હૈં

وَالشَّمْسِ وَضُحٰىهَا ۙ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰىهَا ۙ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ

સૂરજ કી કસમ ઔર ઉસકી રોશની કી ﴿૧﴾ ઔર ચાંદ કી જબ ઉસકે પીછે નિકલે ﴿૨﴾ ઔર દિન કી

اِذَا جَلّٰىهَا ۙ﴿٣﴾ وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰىهَا ۙ﴿٤﴾ وَالسَّمَآءِ وَمَا

જબ ઉસે ચમકા દે ﴿૩﴾ ઔર રાત કી જબ ઉસે છુપા લે ﴿૪﴾ ઔર આસમાન કી ઔર ઉસ ઝાત કી

بَنٰىهَا ۙ﴿٥﴾ وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰىهَا ۙ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ وَّمَا

જિસને ઉસે બનાયા ﴿૫﴾ ઔર ઝમીન કી ઔર જિસને ઉસે ફૈલાયા ﴿૬﴾ ઔર ઈન્સાન કી ઔર ઉસકી જિસને

سَوّٰىهَا ۙ﴿٧﴾ فَاَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَتَقْوٰىهَا ۙ﴿٨﴾ قَدْ اَفْلَحَ

ઉસકે આ'ઝા કો બરાબર કિયા ﴿૭﴾ ફિર ઉસકો બદકારી સે બચને ઔર પરહેઝગારી કરને કી સમજ દી ﴿૮﴾ કે જિસને અપને નફ્સ

مَنْ زَكّٰىهَا ۙ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰىهَا ؕ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ

યા'ની રૂહ કો પાક રખ્ખા વો મુરાદ કો પહુંચા ﴿૯﴾ ઔર જિસને ઉસે ખાક મેં મિલાયા વો ખસારે મેં રહા ﴿૧૦﴾ કૌમે ષમૂદ ને

ثَمُوْدُ بِطَغْوٰىهَا ۙ﴿١١﴾ اِذِ انْۢبَعَثَ اَشْقٰىهَا ۙ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ

અપની સર્કશી કે સબબ પૈગમ્બર કો જુઠલાયા ﴿૧૧﴾ જબ ઉનમેં સે એક નિહાયત બદબખ્ત ઉઠા ﴿૧૨﴾ તો અલ્લાહ કે પૈગમ્બર (સાલેહ અ.સ.) ને

رَسُوْلُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰهَا ؕ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوْهُ

ઉનસે કહા કે અલ્લાહ કી ઉંટની ઔર ઉસકે પાની પીને કી બારી સે ડરો ﴿૧૩﴾ મગર ઉન્હોંને પૈગમ્બર કો જુઠલાયા

فَعَقَرُوْهَا ۙ۫ فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْۢبِهِمْ

ઔર ઉંટની કે પૈર કાટ દિયે તો અલ્લાહને ઉનકે ગુનાહ કે સબબ ઉન પર અઝાબ નાઝિલ કિયા ઔર

فَسَوّٰىهَا ۙ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبٰهَا ع﴿١٥﴾

સબકો હલાક કરકે બરાબર કર દિયા ﴿૧૪﴾ ઔર ઉસકો ઉનકે બદલા લેને કા કુછ ભી ડર નહીં ﴿૧૫﴾

સૂરએ લય્લ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૨૧ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૯ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૯૨ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ આ'લા કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૧૦) હુરૂફ હૈં	بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ	ઈસમેં (૭૧) કલિમાત હૈં

وَالَّيۡلِ اِذَا يَغۡشٰى ۙ﴿۱﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ۙ﴿۲﴾ وَمَا خَلَقَ

રાત કી કસમ જબ વો છા જાએ (૧) ઔર દિન કી કસમ જબ ચમક ઉઠે (૨) ઔર જિસને નર

الذَّكَرَ وَالۡاُنۡثٰٓى ۙ﴿۳﴾ اِنَّ سَعۡيَكُمۡ لَشَتّٰى ؕ﴿۴﴾ فَاَمَّا مَنۡ

ઔર માદા કો પૈદા કર દિયા (૩) બેશક તુમ સબકી કોશિશ અલગ અલગ કિસ્મ કી હૈ (૪) ફિર જિસને

اَعۡطٰى وَاتَّقٰى ۙ﴿۵﴾ وَصَدَّقَ بِالۡحُسۡنٰى ۙ﴿۶﴾ فَسَنُيَسِّرُهٗ

અલ્લાહ કે લિયે દિયા ઔર બચ કર ચલા (૫) ઔર ભલી બાત કો સચ માના (૬) ફિર તો હમ ઉસકો સહૂલત

لِلۡيُسۡرٰى ؕ﴿۷﴾ وَاَمَّا مَنۡۢ بَخِلَ وَاسۡتَغۡنٰى ۙ﴿۸﴾ وَكَذَّبَ

આસાની કર દેંગે (૭) ઔર જિસને બખીલી કી ઔર લાપરવાહી કી (૮) ઔર નેક બાત કો

بِالۡحُسۡنٰى ۙ﴿۹﴾ فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلۡعُسۡرٰى ؕ﴿۱۰﴾ وَمَا يُغۡنِىۡ عَنۡهُ

જુઠલાતા રહા (૯) ફિર તો હમ ઉસકો ધીરે સે તંગી મેં ધકેલ દેંગે (૧૰) ઔર જબ વો તબાહી કે ઘડે મેં ગિરેગા

مَالُهٗۤ اِذَا تَرَدّٰى ؕ﴿۱۱﴾ اِنَّ عَلَيۡنَا لَلۡهُدٰى ۖ﴿۱۲﴾ وَاِنَّ لَنَا

તો ઉસકા માલ ઉસકે કુછ કામ ન આએગા (૧૧) બેશક હિદાયત કી રાહ બતા દેના હમારે ઝિમ્મે રહા (૧૨) ઔર આખિરત ભી હમારી

لَلۡاٰخِرَةَ وَالۡاُوۡلٰى ﴿۱۳﴾ فَاَنۡذَرۡتُكُمۡ نَارًا تَلَظّٰى ۚ﴿۱۴﴾ لَا يَصۡلٰٮهَاۤ

ઔર દુનિયા ભી હમારી હૈ (૧૩) ફિર મૈંને તુમ્હેં ભડકતી હુઈ આગ સે ડરાયા (૧૪) બડા બદબખ્ત હોગા જો ઉસમેં

اِلَّا الۡاَشۡقَى ۙ﴿۱۵﴾ الَّذِىۡ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ؕ﴿۱۶﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا

જા પડેગા (૧૫) જિસને સચ્ચી બાત કો જુઠલાયા ઔર હક સે મુંહ ફૈરા (૧૬) ઔર જો અલ્લાહ સે બહોત ડરનેવાલા હોગા

الۡاَتۡقَى ۙ﴿۱۷﴾ الَّذِىۡ يُؤۡتِىۡ مَالَهٗ يَتَزَكّٰى ۚ﴿۱۸﴾ وَمَا لِاَحَدٍ

વો ઉસ આગ સે બચા લિયા જાએગા (૧૭) વો અપના માલ અલ્લાહ કી રાહ મેં દેતા હૈ, તાકે ગુનાહોં સે પાક હો જાએ (૧૮) હાલાંકે ઉસ પર

عِنۡدَهٗ مِنۡ نِّعۡمَةٍ تُجۡزٰٓى ۙ﴿۱۹﴾ اِلَّا ابۡتِغَآءَ وَجۡهِ

કિસીકા કોઈ એહસાન નહીં થા જિસકા બદલા દિયા જાતા (૧૯) મગર અપને બુલંદ ઔર આ'લા રબ કી રઝામંદી

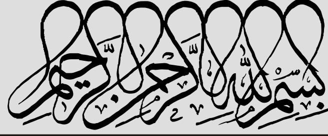
رَبِّهِ الۡاَعۡلٰى ۚ﴿۲۰﴾ وَلَسَوۡفَ يَرۡضٰى ﴿۲۱﴾

ચાહને કે લિયે હી દેતા હૈ (૨૰) યકીન રખ્ખો! ઐસા શખ્સ અન–કરીબ ખુશ હો જાએગા (૨૧)

منزل ۷

ع ۲۱ / ۱۷

સૂરએ મરિયમ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૫૮ ઔર ૭૧ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૯૮ આયતેં ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૪૪ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૯ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ફ઼ાતિર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૭૨) હુરૂફ હૈં		ઈસમેં (૪૦) કલિમાત હૈં

وَالضُّحٰی ۙ﴿۱﴾ وَالَّیۡلِ اِذَا سَجٰی ۙ﴿۲﴾ مَا وَدَّعَکَ رَبُّکَ وَمَا قَلٰی ؕ﴿۳﴾

કસમ હૈ રોઝે રોશન કી(૧) ઔર રાત કી જબ વો છા જાએ(૨) આપકે રબને આપકો ન છોડા ઔર ન વો બેઝાર હુવા(૩)

وَلَلۡاٰخِرَۃُ خَیۡرٌ لَّکَ مِنَ الۡاُوۡلٰی ؕ﴿۴﴾ وَلَسَوۡفَ یُعۡطِیۡکَ رَبُّکَ

ઔર યકીનન આખિરત આપકે લિયે દુનિયા સે બેહતર હૈ(૪) ઔર જલ્દ હી અલ્લાહ આપકો દેગા ફિર આપ

فَتَرۡضٰی ؕ﴿۵﴾ اَلَمۡ یَجِدۡکَ یَتِیۡمًا فَاٰوٰی ۪﴿۶﴾ وَوَجَدَکَ ضَآلًّا

રાઝી હો જાઓગે(૫) કયા અલ્લાહને આપકો યતીમ નહીં પાયા ફિર ઠિકાના દિયા(૬) ઔર આપકો બેખબર પાયા

فَهَدٰی ۪﴿۷﴾ وَوَجَدَکَ عَآئِلًا فَاَغۡنٰی ؕ﴿۸﴾ فَاَمَّا الۡیَتِیۡمَ

ફિર ઉસને રાહ દિખાઈ(૭) ઔર આપકો મુફલિસ પાયા ફિર આપકો ગની કર દિયા(૮) ઈસ લિયે આપ કિસી યતીમ પર

فَلَا تَقۡهَرۡ ؕ﴿۹﴾ وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنۡهَرۡ ؕ﴿۱۰﴾ وَاَمَّا بِنِعۡمَۃِ رَبِّکَ فَحَدِّثۡ ﴿۱۱﴾

સખ્તી ન કીજિયે(૯) ઔર કિસી સુવાલ કરનેવાલે કો ન જિડકયે(૧૦) ઔર અલબત્તા અપને રબ કી નેઅમત બયાન કીજિયે(૧૧)

સૂરએ શર્હ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૮ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૨ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૯૪ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ઝુહા કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૦૩) હુરૂફ હૈં		ઈસમેં (૨૭) કલિમાત હૈં

اَلَمۡ نَشۡرَحۡ لَکَ صَدۡرَکَ ۙ﴿۱﴾ وَوَضَعۡنَا عَنۡکَ وِزۡرَکَ ۙ﴿۲﴾

(એ પ્યારે નબી) કયા હમને આપકા સીના કુશાદહ નહીં કિયા?(૧) ઔર હમને આપ પર સે બોજ ભી ઉતાર દિયા(૨)

الَّذِیۡۤ اَنۡقَضَ ظَهۡرَکَ ۙ﴿۳﴾ وَرَفَعۡنَا لَکَ ذِکۡرَکَ ؕ﴿۴﴾ فَاِنَّ

જિસને આપકી કમર કો તોડ રખ્ખા થા(૩) ઔર હમને આપકા ઝિક્ર બુલંદ કિયા(૪) બિલા શુબ્હા

مَعَ الۡعُسۡرِ یُسۡرًا ۙ﴿۵﴾ اِنَّ مَعَ الۡعُسۡرِ یُسۡرًا ؕ﴿۶﴾ فَاِذَا

હર મુશ્કિલ કે સાથ આસાની ભી હોતી હૈ(૫) ઔર બેશક હર મુશ્કિલ કે સાથ આસાની ભી હોતી હૈ(૬) તો જબ

فَرَغۡتَ فَانۡصَبۡ ۙ﴿۷﴾ وَاِلٰی رَبِّکَ فَارۡغَبۡ ﴿۸﴾

ફ઼ારિગ હો જાયા કરો તો (ઈબાદત મેં) મેહનત કિયા કરો(૭) ઔર અપને રબ કી તરફ મુતવજ્જેહ હો જાયા કરો(૮)

સૂરએ મરિયમ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, મગર આયત ૫૮ ઔર ૭૧ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૯૮ આયતેં ઔર ૬ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૪૪ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૯ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ફાતિર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૦૫) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૩૪) કલિમાત હૈં

وَالتِّيْنِ وَالزَّيْتُوْنِ ۙ﴿١﴾ وَطُوْرِ سِيْنِيْنَ ۙ﴿٢﴾ وَهٰذَا الْبَلَدِ

કસમ હૈ ઈન્જીર કી ઔર ઝૈતૂન કી (૧) ઔર તૂરે સીનીન કી (૨) ઔર ઈસ અમન વાલે

الْاَمِيْنِ ۙ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْٓ اَحْسَنِ تَقْوِيْمٍ ۡ﴿٤﴾

શહર કી (૩) યકીનન્ હમને ઈન્સાન કો બેહતરીન સૂરત મેં પૈદા કિયા (૪)

ثُمَّ رَدَدْنٰهُ اَسْفَلَ سٰفِلِيْنَ ۙ﴿٥﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ફિર ઉસે પંજોં સે નીચા કર દિયા (૫) લેકિન જો લોગ ઈમાન લાએ

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ؕ﴿٦﴾ فَمَا يُكَذِّبُكَ

ઔર (ફિર) નેક અમલ કિયે તો ઉનકે લિયે ઐસા અજ્ર હૈ જો કભી ખતમ ન હોગા (૬) પસ તુજે અબ રોઝે જઝા કે

بَعْدُ بِالدِّيْنِ ؕ﴿٧﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحٰكِمِيْنَ ۧ﴿٨﴾

જુઠલાને પર કોનસી ચીઝ આમાદા કરતી હૈ? (૭) કયા અલ્લાહ (સબ) હાકિમોં કા હાકિમ નહીં હૈ? (૮)

સૂરએ અલક મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, યે સૂરત મક્કા મુકર્રમહ મેં કુર્આન કે નુઝૂલ કે એ'તેબાર સે સબસે પેહલી સૂરત હૈ, ઈસમેં ૧૯ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૯૬ નંબર પર હૈ

ઈસમેં (૨૮૦) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૯૨) કલિમાત હૈં

اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِيْ خَلَقَ ۚ﴿١﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ

અપને રબ કે નામ સે પઢીયે જિસને પૈદા કિયા (૧) ઉસને ઈન્સાન કો જમે હુએ ખૂન સે

عَلَقٍ ۚ﴿٢﴾ اِقْرَاْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ۙ﴿٣﴾ الَّذِيْ عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۙ﴿٤﴾

પૈદા કિયા (૨) પઢીયે ઔર આપકા રબ બડા કરીમ હૈ (૩) વો ઝાત જિસને કલમ કે ઝરિયે સે ઈલ્મ સિખાયા (૪)

عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ؕ﴿٥﴾ كَلَّآ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰٓى ۙ﴿٦﴾

ઉસને ઈન્સાન કો વો ઈલ્મ સિખાયા જો વો નહીં જાનતા થા (૫) સચ મુચ ઈન્સાન તો યકીનન્ આપે સે બાહર હો જાતા હૈ (૬)

اَنْ رَّاٰهُ اسْتَغْنٰى ؕ﴿٧﴾ اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰى ؕ﴿٨﴾ اَرَءَيْتَ الَّذِيْ

ઈસ બિના પર કે વો ખુદ કો બેપરવાહ સમજતા હૈ (૭) બેશક આપકે રબ હી કી તરફ વાપસી હૈ (૮) કયા આપને ઉસે દેખા

يَنْهٰى ⑨ عَبْدًا اِذَا صَلّٰى ⑩ اَرَءَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى

જો મના કરતા હૈ ⑨ એક બંદે કો જબ વો નમાઝ પઢ્હતા હૈ ⑩ ભલા દેખ તો અગર વો(બંદા)

الْهُدٰى ⑪ اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى ⑫ اَرَءَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ⑬

હિદાયત પર હો ⑪ યા તક્વે કા હુકમ દેતા હો ⑫ ભલા દેખ તો અગર વો(હક કો)જુઠલાતા ઔર (ઉસસે) મુંહ મોડતા હો ⑬

اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ⑭ كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ ۙ لَنَسْفَعًا

કયા વો યે નહીં જાનતા કે બેશક અલ્લાહ દેખ રહા હૈ ⑭ હરગિઝ નહીં! અગર વો બાઝ ન આયા તો હમ ઉસે પેશાની કે બાલોં સે પકડ કર

بِالنَّاصِيَةِ ⑮ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ⑯ فَلْيَدْعُ نَادِيَهٗ ⑰

ઝરૂર ઘસીટેંગે ⑮ પેશાની જો જૂઠી ઔર ખતાકાર હૈ ⑯ ચુનાંચે ઉસે ચાહિયે કે વો અપની મજલિસવાલોં કો બુલા લે ⑰

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ⑱ كَلَّا ؕ لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۩ ⑲ السجدة

હમ અઝાબ કે ફરિશ્તોં કો બુલા લેંગે ⑱ હરગિઝ નહીં! ઉસકી ઈતાઅત ન કરેં ઔર સજ્દહ કરેં ઔર અલ્લાહ કા કુર્બ હાસિલ કરેં ⑲

સૂરએ કદ્ર મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૫ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૨૫ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૯૭ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ અબસ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૧૨) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૩૦) કલિમાત હૈં

اِنَّا اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ ① وَمَا اَدْرٰىكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ②

યકીનન્ હમને ઈસે શબે કદ્ર મેં નાઝિલ ફરમાયા ① ઔર આપકો કયા મા'લૂમ કે શબે કદ્ર કયા હૈ ②

لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۙ خَيْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ ③ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ

શબે કદ્ર એક હઝાર મહીનોં સે બેહતર હૈ ③ ઉસ(મેં હર કામ)કે સર અંજામ દેને કો અપને રબ કે હુકમ સે

فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ اَمْرٍ ④ سَلٰمٌ ۛ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ⑤

ફરિશ્તે ઔર રૂહ(જિબ્રઈલ)ઉતરતે હૈં ④ યે રાત સરાસર સલામતી કી હોતી હૈ ઔર ફજર કે તુલૂઅ હોને તક (રેહતી હૈ) ⑤

સૂરએ બય્યિનહ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૮ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૦૦ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૯૮ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ફાતિર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૩૯૯) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૯૪) કલિમાત હૈં

لَمْ يَكُنِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ مُنْفَكِّيْنَ

જો લોગ કાફિર હૈં યા'ની એહલે કિતાબ ઔર મુશ્રિક વો કુફ્ર સે બાઝ રેહનેવાલે ન થે જબ તક

حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُوْلٌ مِّنَ اللّٰهِ يَتْلُوْا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾

ઉનકે પાસ ખુલી દલીલ ન આતી (૧) યા'ની અલ્લાહ કે પૈગમ્બર જો પાક અવરાક પળ્હતે હૈં (૨)

فِيْهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ

જિનમેં મઝબૂત કિતાબેં હૈં (૩) ઔર એહલે કિતાબ જો મુતફર્રિક વ મુખ્તલિફ હુએ વાઝેહ દલીલ કે

اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا

આને કે બાદ હુએ હૈં (૪) ઔર ઉનકો હુકમ તો યહી હુવા થા

لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۙ حُنَفَآءَ وَيُقِيْمُوا

કે ઈખ્લાસે અમલ કે સાથ અલ્લાહ કી ઈબાદત કરેં યક્સૂ હો કર ઔર નમાઝ

الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِيْنُ الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ

પળ્હેં ઔર ઝકાત દેં ઔર યહી સચ્ચા દીન હૈ (૫) બેશક જો લોગ

كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ

કાફિર હૈં યા'ની એહલે કિતાબ ઔર મુશ્રિક વો દોઝખ કી આગ મેં પડેંગે ઔર હમેશા ઉસમેં

فِيْهَا ؕ اُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

રહેંગે, યે લોગ સારી મખ્લૂક મેં સબસે બુરે હૈં (૬) જો લોગ ઈમાન લાએ હૈં ઔર ઉન્હોંને

الصّٰلِحٰتِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾ جَزَآؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

નેક અમલ કિયે હૈં વો બેશક સારી મખ્લૂક મેં સબસે બેહતર હૈં (૭) ઉનકે પરવરદિગાર કે પાસ ઉનકા ઈન્આમ

جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ

વો હમેશા રેહનેવાલી જન્નતેં હૈં જિનકે નીચે સે નેહરેં બેહતી હૈં, વો વહાં હમેશા રહેંગે,

رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهٗ ﴿٨﴾

અલ્લાહ ઉનસે ખુશ હોગા ઔર વો ઉસસે ખુશ હોંગે, યે સબ ઉસકે લિયે હે જો અપને પરવરદિગાર કા ખૌફ દિલ મેં રખતા હો (૮)

સૂરએ ઝિલ્ઝાલ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૮ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૯૩ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૯૯ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ફાતિર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૩૯) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૩૫) કલિમાત હૈં

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ

જબ ઝમીન બડે ઝોર કે ઝલ્ઝલે સે હિલા દી જાએગી (૧) ઔર ઝમીન અપને અંદર કે સારે બોજ

منزل ٧

ع ٢٢

اَثْقَالَهَا ۝٢ وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ۝٣ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ

બાહર નિકાલ ફેંકેંગી ૨ ઔર ઈન્સાન કહેગા કે ઈસકો કયા હો ગયા હે ૩ ઉસ દિન વો અપની ખબરેં

اَخْبَارَهَا ۝٤ بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا ۝٥ يَوْمَئِذٍ يَّصْدُرُ النَّاسُ

બયાન કરેગી ૪ ઈસ લિયે કે તુમ્હારા રબ ઝમીન કો બયાન કરને કા હુકમ દેગા ૫ ઉસ રોઝ મુખ્તલિફ ટોલિયોં મેં

اَشْتَاتًا ۝ لِّيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ ۝٦ فَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

વાપસ હોંગે, તાકે ઉનકે આ'માલ ઉન્હેં દિખા દિયે જાએં ૬ ચુનાંચે જિસને ઝર્રા બરાબર કોઈ અચ્છાઈ

خَيْرًا يَّرَهٗ ۝٧ وَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهٗ ۝٨

કી હોગી વો ઉસે દેખ લેગા ૭ ઔર જિસને ઝર્રા બરાબર કોઈ બુરાઈ કી હોગી વો ઉસે દેખ લેગા ૮

સૂરએ આદિયાત મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૧ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૪ નંબર પર હે, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૦૦ નંબર પર હે ઔર સૂરએ અસ્ર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હે.

ઈસમેં (૧૬૩) હુરૂફ હૈં

ઈસમેં (૪૦) કલિમાત હૈં

وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا ۝١ فَالْمُوْرِيٰتِ قَدْحًا ۝٢ فَالْمُغِيْرٰتِ

કસમ હે ઉન ઘોડોં કી જો હાંપ હાંપ કર દોડતે હૈં ૧ ફિર જો(અપની ટાપોં સે)ચિંગારિયાં ઉડાતે હૈં ૨ ફિર સુબહ કે

صُبْحًا ۝٣ فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ۝٤ فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ۝٥

વકત હમલા કરતે હૈં ૩ ફિર ઉસ મોકે પર ગુબાર ઉડાતે હૈં ૪ ફિર ઉસી વકત કિસી જમઘટે કી બીચો બીચ જા ઘુસતે હૈં ૫

اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَكَنُوْدٌ ۝٦ وَاِنَّهٗ عَلٰى

કે ઈન્સાન અપને પરવરદિગાર કા બડા નાશુક્રા હે ૬ ઔર વો ખુદ ઈસ બાત કા

ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ ۝٧ وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيْدٌ ۝٨

ગવાહ હે ૭ ઔર હકીકત યે હે કે વો માલ કી મુહબ્બત મેં બહોત પક્કા હે ૮

اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِى الْقُبُوْرِ ۝٩ وَحُصِّلَ

ભલા કયા વો વકત ઉસે મા'લૂમ નહીં જબ કબરોં મેં જો કુછ હે ઉસે બાહર બિખેર દિયા જાએગા ૯ ઔર સીનોં મેં જો કુછ હે

مَا فِى الصُّدُوْرِ ۝١٠ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ

ઉસે ઝાહિર કર દિયા જાએગા ૧૦ યકીનન્ ઉનકા પરવરદિગાર ઉસ દિન ઉન(કી જો હાલત હોગી ઉસ)સે

لَّخَبِيْرٌ ۝١١

પૂરી તરહ બા ખબર હોગા ૧૧

સૂરએ કારિઅહ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૧૧ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૩૦ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૦૧ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ કુરૈશ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૫૨) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૩૬) કલિમાત હૈં

اَلْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾

વો ખડખડાને વાલી ચીઝ (૧) વો ખડખડાને વાલી ચીઝ કયા હૈ (૨) ઔર આપ કયા જાનો કે વો ખડખડાને વાલી ચીઝ કયા હૈ (૩)

يَوْمَ يَكُوْنُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوْثِ ﴿٤﴾ وَتَكُوْنُ

જિસ દિન ઈન્સાન બિખરે હુએ પરવાનોં કી તરહ હો જાએંગે (૪) ઔર પહાડ

الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوْشِ ﴿٥﴾ فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ ﴿٦﴾

ધુને હુએ ઉન કી તરહ હો જાએંગે (૫) પસ જિસકે આ'માલ વઝન મેં ભારી હોંગે (૬)

فَهُوَ فِيْ عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ ﴿٨﴾

વો દિલ પસંદ એશ મેં હોગા (૭) ઔર જિસકે આ'માલ વઝન મેં હલકે હોંગે (૮)

فَاُمُّهٗ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا هِيَهْ ﴿١٠﴾ نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١١﴾

તો ઉસકા ઠિકાના દોઝખ હોગા (૯) ઔર આપ કયા જાનતે હૈં વો કયા ચીઝ હૈ (૧૦) એક દહકતી હુઈ આગ હૈ (૧૧)

સૂરએ તકાષુર મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૮ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૬ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૦૨ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ કવ્ષર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૨૦) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૨૮) કલિમાત હૈં

اَلْهٰىكُمُ التَّكَاثُرُ ﴿١﴾ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾ كَلَّا سَوْفَ

ઝયાદતી કી ચાહતને તુમ્હેં ગાફિલ કર દિયા (૧) યહાં તક કે તુમ કબ્રસ્તાન જા પહુંચે (૨) હરગિઝ નહીં! તુમ જલ્દ

تَعْلَمُوْنَ ﴿٣﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٤﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ

મા'લૂમ કર લોગે (૩) હરગિઝ નહીં! ફિર તુમ્હેં જલ્દ ઈલ્મ હો જાએગા (૪) હરગિઝ નહીં! અગર તુમ યકીની તોર પર

عِلْمَ الْيَقِيْنِ ﴿٥﴾ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ﴿٦﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا

જાન લો (૫) તો બેશક તુમ જહન્નમ કો ઝરૂર દેખ લોગે (૬) ફિર તુમ ઉસે યકીન કી આંખ સે

عَيْنَ الْيَقِيْنِ ﴿٧﴾ ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَىِٕذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ﴿٨﴾

ઝરૂર દેખ લોગે (૭) ફિર ઉસ દિન તુમસે ઝરૂર બિઝ્ઝરૂર નેઅમતોં કા સુવાલ હોગા (૮)

સૂરએ અસ્ર મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૩ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૩ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૦૩ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ શર્હ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૬૮) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૧૪) કલિમાત હૈં

وَالْعَصْرِ ۙ ﴿١﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ ۙ ﴿٢﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ઝમાને કી કસમ! (૧) બેશક ઈન્સાન ખસારે મેં હૈ (૨) સિવાય ઉન લોગોં કે જો ઈમાન લાએ

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ ۙ۵ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

ઔર ઉન્હોંને નેક અમલ કિયે ઔર એક દૂસરે કો હક કી તલ્કીન કી, ઔર એક દૂસરે કો સબ્ર કી તલ્કીન કી (૩)

સૂરએ હુમઝહ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૯ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૩૨ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૦૪ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ કિયામહ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૩૦) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૩૦) કલિમાત હૈં

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِ ۙ ﴿١﴾ الَّذِيْ جَمَعَ مَالًا وَّعَدَّدَهٗ ۙ ﴿٢﴾ يَحْسَبُ

બડી ખરાબી હૈ હર ઐસે શખ્સ કી જો ઐબ ટટોલને વાલા ગીબત કરનેવાલા હો (૧) જો માલ જમા કરતા જાએ ઔર ગિનતા જાએ (૨) વો સમજતા

اَنَّ مَالَهٗۤ اَخْلَدَهٗ ﴿٣﴾ كَلَّا لَيُنْۢبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾ وَمَاۤ

હૈ કે ઉસકા માલ ઉસે હમેશા ઝિંદા રખેગા (૩) હરગિઝ નહીં! યે તો ઝરૂર તોડ ફોડ કર દેનેવાલી આગ મેં ફૈંક દિયા જાએગા (૪) ઔર

اَدْرٰىكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللّٰهِ الْمُوْقَدَةُ ۙ ﴿٦﴾ الَّتِيْ تَطَّلِعُ

આપકો કયા મા'લૂમ કે તોડ ફોડ દેનેવાલી આગ કયા હોગી? (૫) વો અલ્લાહ કી સુલગાઈ હુઈ આગ હોગી (૬) જો દિલોં પર ચળ્હતી

عَلَى الْاَفْـِٕدَةِ ﴿٧﴾ اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤْصَدَةٌ ۙ ﴿٨﴾ فِيْ عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

ચલી જાએગી (૭) વો ઉન પર હર તરફ સે બંદ કી હુઈ હોગી (૮) બડે બડે સુતૂનોં મેં (૯)

સૂરએ ફીલ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૫ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૯ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૦૫ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ કાફિરૂન કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૯૬) હુરૂફ હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૨૦) કલિમાત હૈં

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِيْلِ ﴿١﴾ اَلَمْ يَجْعَلْ

કયા આપને નહીં દેખા કે આપકે રબને હાથી વાલોં કે સાથ કયા કિયા? (૧) કયા ઉસને ઉનકા

كَيْدَهُمْ فِىْ تَضْلِيْلٍ ۙ﴿٢﴾ وَّاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيْلَ ۙ﴿٣﴾

મક્ર નાકામ નહીં કર દિયા? ﴿٢﴾ ઔર ઉન પર ઝુંડ કે ઝુંડ પરિન્દે ભેજે ﴿٣﴾

تَرْمِيْهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيْلٍ ۙ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاْكُوْلٍ ﴿٥﴾

જો ઉન પર કન્કર કી પથરિયાં ફેંકતે થે ﴿٤﴾ ફિર અલ્લાહને ઉનકો ખાએ હુએ ભૂસે કી તરહ બના દિયા ﴿٥﴾

સૂરએ કુરૈશ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૪ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૨૯ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૦૬ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ તીન કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૭૩) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૧૭) કલિમાત હૈં

لِاِيْلٰفِ قُرَيْشٍ ۙ﴿١﴾ اٖلٰفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾

કુરૈશ કી ઉલ્ફત કી વજહ સે ﴿١﴾ ઉનકે સર્દી ઔર ગર્મી કે સફર સે ઉલ્ફત કી વજહ સે ﴿٢﴾

فَلْيَعْبُدُوْا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ۙ﴿٣﴾ الَّذِىْٓ اَطْعَمَهُمْ مِّنْ

ફિર ઉન્હેં ચાહિયે કે ઉસ ઘર કે માલિક કી ઈબાદત કરેં ﴿٣﴾ જિસને ઉન્હેં ભૂક મેં ખાના

جُوْعٍ ۙ۬ وَّاٰمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

દિયા ઔર જિસને ઉન્હેં ખૌફ સે અમન દિયા ﴿٤﴾

સૂરએ માઉન કી શુરૂઅ કી તીન આયતેં મક્કા મુકર્રમહ મેં ઔર બાકી કી આયતેં મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૭ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૭ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૦૭ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ તકાષુર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૧૨૫) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૨૫) કલિમાત હૈં

اَرَءَيْتَ الَّذِىْ يُكَذِّبُ بِالدِّيْنِ ؕ﴿١﴾ فَذٰلِكَ الَّذِىْ يَدُعُّ

કયા આપને ઉસે દેખા જો જઝા વ સઝા કો જુઠલાતા હૈ ﴿١﴾ વહી તો હૈ જો યતીમ કો

الْيَتِيْمَ ۙ﴿٢﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ؕ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ

ધક્કે દેતા હૈ ﴿٢﴾ ઔર મિસ્કીન કો ખાના દેને કી તર્ગીબ નહીં દેતા ﴿٣﴾ ફિર બડી ખરાબી હૈ

لِّلْمُصَلِّيْنَ ۙ﴿٤﴾ الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۙ﴿٥﴾

ઉન નમાઝ પઢનેવાલોં કી ﴿٤﴾ જો અપની નમાઝ સે ગફલત બરતતે હૈં ﴿٥﴾

الَّذِيْنَ هُمْ يُرَآءُوْنَ ۙ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ ﴿٧﴾

જો દિખાવા કરતે હૈં ﴿٦﴾ ઔર દૂસરોં કો મા'મૂલી ચીઝ દેને સે ભી ઈન્કાર કરતે હૈં ﴿٧﴾

ع ١٥ - ع ١٦ - ع ١٧ - منزل ٧

સૂરએ કવ્ષર મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૩ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૫ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૦૮ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ આદિયાત કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૪૨) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૧૦) કલિમાત હૈં

اِنَّآ اَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾

બેશક હમને આપકો કવ્ષર દે દિયા(૧) પસ અપને રબ કે લિયે નમાઝ પઢિયે ઔર કુર્બાની કીજિયે(૨)

اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ﴿٣﴾

બેશક આપકા દુશ્મન હી બે નામ વ નિશાન હૈ(૩)

સૂરએ કાફિરૂન મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૬ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૮ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૦૯ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ માઉન કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૯૪) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૨૬) કલિમાત હૈં

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ﴿١﴾ لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٢﴾

આપ કેહ દીજિયે કે એ કાફિરો!(૧) ન મેં ઈબાદત કરતા હું ઉસકી જિસકી તુમ ઈબાદત કરતે હો(૨)

وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ ﴿٤﴾

ઔર ન તુમ ઈબાદત કરનેવાલે હો ઉસકી જિસકી મેં ઈબાદત કરતા હું(૩) ઔર ન મેં ઈબાદત કરુંગા જિસકી તુમ ઈબાદત કરતે હો(૪)

وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ﴿٦﴾

ઔર ન તુમ ઉસકી ઈબાદત કરનેવાલે હો ઝિસકી મેં ઈબાદત કર રહા હું(૫) તુમ્હારે લિયે તુમ્હારા દીન હૈ ઔર મેરે લિયે મેરા દીન(૬)

સૂરએ નસ્ર હજ્જતુલ્ વદાઅ કે મોકે સે મિના મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૩ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૧૧૪ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૧૦ નંબર પર હૈ ઔર યે કુર્આન મેં નાઝિલ હોનેવાલી સબસે આખરી સૂરત હૈ જો સૂરએ તૌબા કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૭૭) હુરૂફ હૈં	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ઈસમેં (૧૭) કલિમાત હૈં

اِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَاَيْتَ النَّاسَ

(એ પ્યારે નબી)જબ અલ્લાહ કી મદદ ઔર ફતહ આ જાએગી(૧) ઔર આપ લોગોં કો દેખેંગે

يَدْخُلُوْنَ فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ

કે વો અલ્લાહ કે દીન મેં ગિરોહ દર ગિરોહ દાખિલ હો રહે હૈં(૨) તો આપ અપને રબ કી હમ્દ કે સાથ

رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ؕ اِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

તસ્બીહ કીજિયે ઔર ઉસસે બખ્શિશ માંગિયે, બેશક વો બડા તોબા કબૂલ કરનેવાલા હૈ (૩)

સૂરએ લહબ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૫ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૬ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૧૧ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ફાતિહા કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૨૦) કલિમાત હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૭૦) હુરૂફ હૈં

تَبَّتْ يَدَآ اَبِىْ لَهَبٍ وَّتَبَّ ؕ ﴿١﴾ مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهٗ وَمَا

અબૂ લહબ કે દોનોં હાથ ટૂટ જાએં ઔર વો ખુદ હલાક હો જાએ (૧) ન તો ઉસકા માલ ઉસકે કામ આયા ઔર ન

كَسَبَ ؕ ﴿٢﴾ سَيَصْلٰى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۚۖ ﴿٣﴾ وَّامْرَاَتُهٗ ؕ

ઉસકી કમાઈ (૨) વો જલ્દ હી ભડકનેવાલી આગ મેં જાએગા (૩) ઔર ઉસકી બીવી ભી (જાએગી)

حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۚ ﴿٤﴾ فِىْ جِيْدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ﴿٥﴾

જો લકડિયાં ઉઠાનેવાલી હૈ (૪) ઉસકી ગરદન મેં મઝબૂત બટી હુઈ રસ્સી હોગી (૫)

સૂરએ ઈખ્લાસ મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૪ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૨૨ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૧૨ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ નાસ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૭૮૦) કલિમાત હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૩૭૮૦) હુરૂફ હૈં

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۚ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۚ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ ۙ

કેહ દીજિયે કે વો ઝાત પાક હૈ જિસકા નામ અલ્લાહ હૈ, એક હૈ (૧) વો મા'બૂદે બરહક બેનિયાઝ હૈ (૨) ન કિસી કા બાપ હૈ

وَلَمْ يُوْلَدْ ۙ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٤﴾

ઔર ન કિસી કા બેટા (૩) ઔર ન ઉસકે બરાબર કા કોઈ હૈ (૪)

સૂરએ ફલક મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૫ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૨૦ નંબર પર હૈ, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૧૩ નંબર પર હૈ ઔર સૂરએ ફીલ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ.

ઈસમેં (૨૩) કલિમાત હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૭૪) હુરૂફ હૈં

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۙ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۙ ﴿٢﴾

કેહ દીજિયે કે મેં સુબ્હ કે માલિક કી પનાહ માંગતા હું (૧) ઉસકી મખ્લૂક કે શર સે (૨)

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ﴿۳﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ

ઔર અંધેરી રાત કે શર સે જબ વો આ જાએ ③ ઔર ગિરહોં મેં દમ કરનેવાલિયોં

فِی الْعُقَدِ ﴿۴﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿۵﴾

કે શર સે ④ ઔર હસદ કરનેવાલે કે શર સે જબ વો હસદ કરે ⑤

સૂરએ નાસ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૬ આયતેં ઔર ૧ રુકૂઅ હૈં, નાઝિલ હોને કે એ'તેબાર સે ૨૧ નંબર પર હે, લેકિન તિલાવત કે એઅ્તેબાર સે ૧૧૪ નંબર પર હે ઔર સૂરએ ફલક કે બાદ નાઝિલ હુઈ હે.

ઈસમેં (૨૦) કલિમાત હૈં	بسم الله الرحمن الرحيم	ઈસમેં (૭૯) હુરૂફ હૈં

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿۱﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿۲﴾ اِلٰهِ

કેહ દીજિયે કે મેં પનાહ માંગતા હું લોગોં કે રબ કી ① લોગોં કે બાદશાહ કી ② લોગોં કે

النَّاسِ ﴿۳﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿۴﴾ الَّذِیْ

મા'બૂદ કી ③ ઉસકે શર સે જો વસવસે ડાલે (ઔર) છુપ જાએ ④ જો

یُوَسْوِسُ فِیْ صُدُوْرِ النَّاسِ ﴿۵﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿۶﴾

લોગોં કે દિલોં મેં વસવસે ડાલતા હે ⑤ જિન્નાત મેં સે ઔર ઈન્સાન મેં સે ⑥

صَدَقَ اللّٰهُ الْعَظِیْمُ

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ اِنْ نَّسِیْنَآ اَوْ اَخْطَاْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَیْنَآ

اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا

لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ وَاعْفُ عَنَّا وقفة وَاغْفِرْ لَنَا وقفة وَارْحَمْنَا وقفة اَنْتَ مَوْلٰنَا

فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِیْنَ ○ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِیْعُ

الْعَلِیْمُ ○ وَتُبْ عَلَیْنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ ○

કુર્આને મજીદ નીચે દી ગઈ તર્તીબ સે નાઝિલ હુવા હૈ ઔર ઉસકી મુકમ્મલ તફ્સીલ	
સૂરએ ફાતિહા મક્કા મુકર્રમહ મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ઈસમેં સાત આયાત હૈં સૂરએ મુદષ્ષિર કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ	(١) سورة الفاتحه مكية وآياتها سبع۔ نزلت بعد المدثر
સૂરએ બકરહ મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ મગર આયત(૨૮૧)મિના મેં હજ્જતુલ્ વદાઅ કે મોકે પર નાઝિલ હુઈ ઈસમેં(૨૮૬) આયતેં હૈં ઔર યે પેહલી સૂરત હૈ જો મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ હૈ.	(٢) سورة البقرة مدنية إلا آية (٢٨١) فنزلت بمنى في حجة الوداع وآياتها مائتان وست وثمانون وهي اول سورة نزلت بالمدينة
સૂરએ આલે ઈમરાન મદીના મુનવ્વરહ મેં નાઝિલ હુઈ, ઈસમેં ૨૦૦ આયતેં હૈં સૂરએ અન્ફાલ કે બાદ નાઝિલ હુઈ હૈ	(٣) سورة آل عمران مدنية وآياتها (٢٠٠) نزلت بعد الانفال
سورۃ نساء مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (١٧٦) آیتیں ہیں سورۃ ممتحنۃ کے بعد نازل ہوئی ہے	(٤) سورة النساء مدنية وآياتها (١٧٦) نزلت بعد الممتحنة
سورۃ مائدہ مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی سوائے آیت نمبر (٣) یہ عرفات کے دن حجۃ الوداع میں نازل ہوئیں اور اس میں (١٢٠) آیتیں ہیں سورۃ فتح کے بعد نازل ہوئی ہے	(٥) سورة المائدة مدنية إلا آية (٣) فنزلت بعرفات فى حجة الوداع وآياتها (١٢٠) نزلت بعد الفتح
سورۃ انعام مکہ مکرمہ میں نازل ہوئی مگر چند آیات (٢٠، ٢٣، ٩١، ٩٣، ١١٤، ١٤١، ١٥١، ١٥٢اور ١٥٣) یہ مدینہ منورۃ میں نازل ہوئیں، اور اس میں (١٦٥) آیتیں ہیں سورۃ حجر کے بعد نازل ہوئی ہے	(٦) سورة الانعام مكية إلا الآيات (٢٠و ٢٣و ٩١و٩٣و١١٤و١٤١و١٥١و١٥٢و١٥٣) فمدنية وآياتها (١٦٥) نزلت بعد الحجر
سورۃ اعراف مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (١٦٣) سے لیکر (١٧٠) تک مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (٢٠٦) آیتیں ہیں سورۃ ص کے بعد نازل ہوئی ہے	(٧) سورة الأعراف مكية إلا من آية (١٦٣) إلى غاية آية (١٧٠) فمدنية وآياتها (٢٠٦) نزلت بعد ص
سورۃ انفال مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (٣٠) سے لیکر (٣٦) تک یہ مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (٧٥) آیتیں ہیں سورۃ بقرۃ کے بعد نازل ہوئی ہے	(٨) سورة الأنفال مدنية إلا من آية (٣٠) إلى غاية آية (٣٦) فمكية وآياتها (٧٥) نزلت بعد البقرة

(۹) سورة التوبة مدنية إلا الآيتين الأخيرتين فمكيتان وآياتها(۱۲۹)نزلت بعد المائدة	سورة توبہ مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی مگر اخیر کی دو آیتیں مکی ہیں اور اس میں (۱۲۹) آیتیں ہیں سورۃ مائدہ کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۰) سورة يونس مكية إلا الآيات (۴۰و ۹۴و۹۵و۹۶) فمدنية وآياتها (۱۰۹) نزلت بعد الإسراء	سورۃ یونس مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر چند آیات (۴۰، ۹۴،۹۵اور ۹۶) تک مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (۱۰۹) آیتیں ہیں سورۃ اسراء کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۱) سورة هود مكية إلا الآيات (۱۲و۱۷و۱۱۴) فمدنية وآياتها ۱۲۳ نزلت بعد سورة يونس	سورہ ہود مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر چند آیات (۱۲، ۱۷، اور ۱۱۴) مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (۱۲۳) آیتیں ہیں سورۃ یونس کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۲) سورة يوسف مكية إلا الآيات (۱و ۲و ۳و۷) فمدنية وآياتها(۱۱۱) نزلت بعد سورة هود	سورۃ یوسف مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر چند آیات (۱، ۲، ۳، اور ۷) یہ آیتیں مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (۱۱۱) آیتیں ہیں سورہ ہود کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۳) سورة الرعد مدنية وآياتها(۴۳) نزلت بعد سورة محمد	سورۃ رعد مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۴۳) آیتیں ہیں سورۃ محمد کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۴) سورة ابراهيم مكية إلا آيتي (۲۸و ۲۹) فمدنيتان وآياتها(۵۲) نزلت بعد سورة نوح	سورۃ ابراہیم مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر دو آیتیں (۲۸ اور ۲۹) مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۵۲) آیتیں ہیں سورۃ نوح کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۵) سورة الحجر مكية إلا آية (۸۷) فمدنية وآياتها(۹۹) نزلت بعد سورة يوسف	سورۃ حجر مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (۸۷) مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۹۹) آیتیں ہیں سورۃ یوسف کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۶) سورة النحل مكية إلا الآيات الثلاث الاخيرة فمدنية وآياتها (۱۲۸) نزلت بعد الكهف	سورۃ نحل مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر اخیر کی تین آیتیں مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۱۲۸) آیتیں ہیں سورۃ کہف کے بعد نازل ہوئی ہے

(١٧) سورة الإسراء مكية إلا الآيات (٢٦و ٣٢و٣٣و٥٧) ومن آية(٧٣) الى غاية آية (٨٠) فمدنية وآياتها (١١١) نزلت بعد القصص	سورۃ اسراء مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر چند آیات (٢٦، ٣٢، ٣٣ اور ٥٧) اور آیت نمبر (٧٣) سے لے کر (٨٠) تک یہ مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (١١١) آیتیں ہیں سورۃ قصص کے بعد نازل ہوئی ہے
(١٨) سورة الكهف مكية إلا آية (٢٨) ومن آية (٨٣) إلى غاية آية (١٠١) فمدنية وآياتها (١١٠) نزلت بعد الغاشية	سورۃ کہف مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (٢٨) اور آیت نمبر (٨٣) سے لیکر (١٠١) تک مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (١١٠) آیتیں ہیں سورۃ غاشیۃ کے بعد نازل ہوئی ہے
(١٩) سورة مريم مكية إلا آيتي (٥٨) و (٧١) فمدنيتان وآياتها (٩٨) نزلت بعد فاطر	سورۃ مریم مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر دو آیتیں (٥٨ اور ٧١) مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (٩٨) آیتیں ہیں سورۃ فاطر کے بعد نازل ہوئی ہے
(٢٠) سورة طه مكية إلا آيتي (١٣٠ و ١٣١) فمدنيتان وآياتها (١٣٥) نزلت بعد مريم	سورۃ طہ مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر دو آیتیں (١٣٠ اور ١٣١) یہ مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (١٣٥) آیتیں ہیں سورۃ مریم کے بعد نازل ہوئی ہے
(٢١) سورة الأنبياء مكية وآياتها (١١٢) نزلت بعد سورة إبراهيم	سورۃ انبیاء مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (١١٢) آتیں ہیں سورۃ ابراہیم کے بعد نازل ہوئی ہے
(٢٢) سورة الحج مدنية إلا الآيات (٥٢و ٥٣و٥٤و٥٥) فبين مكة والمدينة وآياتها (٧٨) نزلت بعد النور	سورۃ حج مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی مگر چند آتیں (٥٢، ٥٣، ٥٤، اور ٥٥) مکۃ اور مدینۃ کے درمیان نازل ہوئیں اور اس میں (٧٨) آیتیں ہیں سورۃ نور کے بعد نازل ہوئی ہے
(٢٣) سورة المؤمنون مكية وآياتها (١١٨) نزلت بعد الأنبياء	سورۃ مؤمنون مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (١١٨) آیتیں ہیں سورۃ انبیاء کے بعد نازل ہوئی ہے
(٢٤) سورة النور مدنية وآياتها (٦٤) نزلت بعد الحشر	سورۃ نور مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (٦٤) آیتیں ہیں سورۃ حشر کے بعد نازل ہوئی ہے

(۲۵) سورة الفرقان مكية إلا الآيات (۶۸ و ۶۹ و ۷۰) فمدنية وآياتها (۷۷) نزلت بعد يس	سورۃ فرقان مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر چند آیات (۶۸، ۶۹، اور ۷۰) مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (۷۷) آیتیں ہیں سورۃ یس کے بعد نازل ہوئی ہے
(۲۶) سورة الشعراء مكية إلا آية (۱۹۷) ومن (۲۲۴) إلى آخر السورة فمدنية وآياتها (۲۲۷) نزلت بعد الواقعة	سورۃ شعراء مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (۱۹۷ اور ۲۲۴) سے لیکر آخری سورت تک مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۲۲۷) آیتیں ہیں سورۃ واقعہ کے بعد نازل ہوئی ہے
(۲۷) سورة النمل مكية وآياتها (۹۳) نزلت بعد سورة الشعراء	سورۃ نمل مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۹۳) آیتیں ہیں سورۃ شعراء کے بعد نازل ہوئی ہے
(۲۸) سورة القصص مكية إلا من آية (۵۲) إلى غاية آية (۵۵) فمدنية وآية (۸۵) فبالجحفة اثناء الهجرة وآياتها (۸۸) نزلت بعد النمل	سورۃ قصص مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (۵۲) سے لیکر (۵۵) تک مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور آیت نمبر (۸۵) ہجرت کے وقت جحفة میں نازل ہوئی اور اس میں (۸۸) آیتیں ہیں سورۃ نمل کے بعد نازل ہوئی ہے
(۲۹) سورة العنكبوت مكية إلا من آية (۱) إلى غاية آية (۱۱) فمدنية وآياتها (۶۹) نزلت بعد الروم	سورۃ عنکبوت مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (۱) سے لیکر (۱۱) تک مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (۶۹) آیتیں ہیں سورۃ روم کے بعد نازل ہوئی ہے
(۳۰) سورة الروم مكية إلا آية (۱۷) فمدنية وآياتها (۶۰) نزلت بعد الانشقاق	سورۃ روم مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (۱۷) مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۶۰) آیتیں ہیں سورۃ انشقاق کے بعد نازل ہوئی ہے
(۳۱) سورة لقمان مكية إلا الآيات (۲۷ و ۲۸ و ۲۹) فمدنية وآياتها (۳۴) نزلت بعد الصافات	سورۃ لقمان مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر چند آیات (۲۷، ۲۸، اور ۲۹) مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (۳۴) آیتیں ہیں سورۃ صافات کے بعد نازل ہوئی ہے
(۳۲) سورة السجدة مكية إلا من آية (۱۶) إلى غاية آية (۲۰) فمدنية وآياتها (۳۰) نزلت بعد المؤمنون	سورۃ سجدہ مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (۱۶) سے لیکر (۲۰) تک مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (۳۰) آیتیں ہیں سورۃ مؤمنون کے بعد نازل ہوئی ہے

(۳۳) سورة الاحزاب مدنية وآياتها (۷۳) نزلت بعدآل عمران	سورۃ احزاب مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۷۳) آیتیں ہیں سورۃ آل عمران کے بعد نازل ہوئی ہے
(۳۴) سورة سباء مكية إلا آية (٦) مدنية وآياتها (۵۴) نزلت بعدلُقمان	سورۃ سبا مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (٦) مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۵۴) آیتیں ہیں سورہ لقمان کے بعد نازل ہوئی ہے
(۳۵) سورة فاطر مكية وآياتها (۴۵) نزلت بعد الفرقان	سورۃ فاطر مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۴۵) آیتیں ہیں سورۃ فرقان کے بعد نازل ہوئی ہے
(۳٦) سورة يس مكية إلا آية (۴۵) فمدنية وآياتها (۸۳) نزلت بعد الجن	سورۃ یس مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (۴۵) مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۸۳) آیتیں ہیں سورۃ جن کے بعد نازل ہوئی ہے
(۳۷) سورة الصافات مكية وآياتها (۱۸۲) نزلت بعدالأنعام	سورۃ صافات مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۱۸۲) آیتیں ہیں سورۃ انعام کے بعد نازل ہوئی ہے
(۳۸) سورة ص مكية وآياتها (۸۸) نزلت بعد القمر	سورۃ ص مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۸۸) آیتیں ہیں سورۃ قمر کے بعد نازل ہوئی ہے
(۳۹) سورة الزمر مكية إلا الآيات (۵۲ و ۵۳ و ۵۴) فمدنية وآياتها (۷۵) نزلت بعد سباء	سورۃ زمر مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر چند آیات (۵۲، ۵۳، اور ۵۴) مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (۷۵) آیتیں ہیں سورۃ سباء کے بعد نازل ہوئی ہے
(۴۰) سورة غافر مكية إلا آيتي (۵٦ و ۵۷) فمدنيتان وآياتها (۸۵) نزلت بعد الزمر	سورۃ غافر مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر دو آیتیں (۵٦، اور ۵۷) مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (۸۵) آیتیں ہیں سورۃ زمر کے بعد نازل ہوئی ہے
(۴۱) سورة فصلت مكية وآياتها (۵۴) نزلت بعد غافر	سورۃ فصلت مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۵۴) آیتیں ہیں سورۃ غافر کے بعد نازل ہوئی ہے
(۴۲) سورة الشورىٰ مكية إلا الآيات (۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۷) فمدنية وآياتها (۵۳) نزلت بعد فصلت	سورۃ شوریٰ مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر چند آیات (۲۳، ۲۴، ۲۵، اور ۲۷) مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (۵۳) آیتیں ہیں سورۃ فصلت کے بعد نازل ہوئی ہے

(۴۳) سورة الزخرف مكية إلا آية (۵۴) فمدنية وآياتها (۸۹) نزلت بعد الشورىٰ	سورۃ زخرف مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (۵۴) مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اوراس میں (۸۹) آیتیں ہیں سورۃ شوریٰ کے بعد نازل ہوئی ہے
(۴۴) سورة الدخان مكية وآياتها (۵۹) نزلت بعد الزخرف	سورۃ دخان مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اوراس میں (۵۹) آیتیں ہیں سورۃ زخرف کے بعد نازل ہوئی ہے
(۴۵) سورة الجاثية مكية إلا آية (۱۴) فمدنية وآياتها (۳۷) نزلت بعد الدخان	سورۃ جاثیۃ مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (۱۴) مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۳۷) آیتیں ہیں سورۃ دخان کے بعد نازل ہوئی ہے
(۴۶) سورة الاحقاف مكية إلا الآيات (۱۰ و ۱۵ و ۳۵) فمدنية وآياتها (۳۵) نزلت بعد الجاثية	سورۃ احقاف مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (۱۰، ۱۵، اور ۳۵) مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اوراس میں (۳۵) آیتیں ہیں سورۃ جاثیۃ کے بعد نازل ہوئی ہے
(۴۷) سورة محمد مدنية إلا آية (۱۳) فنزلت في الطريق اثناء الهجرة وآياتها (۳۸) نزلت بعد الحديد	سورۃ محمد مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (۱۳) راستہ میں ہجرت کے وقت نازل ہوئی اوراس میں (۳۸) آیتیں ہیں سورۃ حدید کے بعد نازل ہوئی ہے
(۴۸) سورة الفتح مدنية نزلت فى الطريق عند الانصراف من الحديبية وآياتها (۲۹) نزلت بعد الجمعة	سورۃ فتح مدنی ہے حدیبیۃ سے واپسی کے وقت راستہ میں نازل ہوئی اوراس میں (۲۹) آیتیں ہیں سورۃ جمعہ کے بعد نازل ہوئی ہے
(۴۹) سورة الحجرات مدنية وآياتها (۱۸) نزلت بعد المجادلة	سورۃ حجرات مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۱۸) آیتیں ہیں سورۃ مجادلۃ کے بعد نازل ہوئی ہے
(۵۰) سورة ق مكية إلا آية (۳۸) فمدنية وآياتها (۴۵) نزلت بعد المرسلات	سورۃ ق مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (۳۸) یہ مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اوراس میں (۴۵) آیتیں ہیں سورۃ مرسلات کے بعد نازل ہوئی ہے
(۵۱) سورة الذاريات مكية وآياتها (۶۰) نزلت بعد الاحقاف	سورۃ ذاریات مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۶۰) آیتیں ہیں سورۃ احقاف کے بعد نازل ہوئی ہے
(۵۲) سورة الطور مكية وآياتها (۴۹) نزلت بعد السجدة	سورۃ طور مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اوراس میں (۴۹) آیتیں ہیں سورۃ سجدہ کے بعد نازل ہوئی ہے

(۵۳) سورة النجم مكية إلا آية (۳۲) فمدنية وآياتها (٦٢) نزلت بعدالاخلاص	سورۂ نجم مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (۳۲) یہ مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اوراس میں (٦۲) آیتیں ہیں سورۂ اخلاص کے بعد نازل ہوئی ہے
(۵۴) سورة القمر مكية إلا الآيات (۴۴و ۴۵و ۴٦) فمدنيةوآياتها (۵۵) نزلت بعدالطارق	سورۂ قمر مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر چند آیات (۴۴، ۴۵، اور ۴٦) یہ مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (۵۵) آیتیں ہیں سورۂ طارق کے بعد نازل ہوئی ہے
(۵۵) سورة الرحمٰن مدنية وآياتها (۷۸) نزلت بعدالرعد	سورۂ رحمٰن مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اوراس میں (۷۸) آیتیں ہیں سورۂ رعد کے بعد نازل ہوئی ہے
(۵٦) سورة الواقعة مكية إلا آيتي (۸۱ و ۸۲) فمدنيتان وآياتها (۹٦) نزلت بعدطه	سورۂ واقعۃ مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر دو آیتیں (۸۱ اور ۸۲) یہ مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۹٦) آیتیں ہیں سورۂ طٰہٰ کے بعد نازل ہوئی ہے
(۵۷) سورة الحديد مدنية وآياتها (۲۹) نزلت بعدالزلزلة	سورۂ حدید مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اوراس میں (۲۹) آیتیں ہیں سورۂ زلزلۃ کے بعد نازل ہوئی ہے
(۵۸) سورة المجادلة مدنية وآياتها (۲۲) نزلت بعدالمنافقون	سورۂ مجادلۃ مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۲۲) آیتیں ہیں سورۂ منافقون کے بعد نازل ہوئی ہے
(۵۹) سورة الحشر مدنية وآياتها (۲۴) نزلت بعدالبينة	سورۂ حشر مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۲۴) آیتیں ہیں سورۂ بینۃ کے بعد نازل ہوئی ہے
(٦۰) سورة الممتحنة مدنية وآياتها (۱۳) نزلت بعدالاحزاب	سورۂ ممتحنۃ مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اوراس میں (۱۳) آیتیں ہیں سورۂ احزاب کے بعد نازل ہوئی ہے
(٦۱) سورة الصف مدنية وآياتها (۱۴) نزلت بعدالتغابن	سورۂ صف مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اوراس میں (۱۴) آیتیں ہیں سورۂ تغابن کے بعد نازل ہوئی ہے
(٦۲) سورة الجمعة مدنية وآياتها (۱۱) نزلت بعدالصف	سورۂ جمعہ مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۱۱) آیتیں ہیں سورۂ صف کے بعد نازل ہوئی ہے
(٦۳) سورة المنافقون مدنية وآياتها (۱۱) نزلت بعدالحج	سورۂ منافقون مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۱۱) آیتیں ہیں سورۂ حج کے بعد نازل ہوئی ہے

(٦٤) سورة التغابن مدنية وآياتها (١٨) نزلت بعدالتحريم	سورة تغابن مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (١٨) آیتیں ہیں سورۃ تحریم کے بعد نازل ہوئی ہے
(٦٥) سورة الطلاق مدنية وآياتها (١٢) نزلت بعدالانسان	سورۃ طلاق مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (١٢) آیتیں ہیں سورۃ انسان کے بعد نازل ہوئی ہے
(٦٦) سورة التحريم مدنية وآياتها (١٢) نزلت بعدالحجرات	سورۃ تحریم مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (١٢) آیتیں ہیں سورۃ حجرات کے بعد نازل ہوئی ہے
(٦٧) سورة الملک مکية وآياتها (٣٠) نزلت بعدالطور	سورۃ ملک مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (٣٠) آیتیں ہیں سورۃ طور کے بعد نازل ہوئی ہے
(٦٨) سورة القلم مکية إلا من آية (١٧) إلى غاية آية (٣٣) ومن آية (٤٨) إلى غاية آية (٥٠) فمدنيةوآياتها (٥٢) نزلت بعد العلق	سورۃ قلم مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (١٧) سے لیکر (٣٣) تک اور آیت نمبر (٤٨) سے لیکر (٥٠) تک یہ مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (٥٢) آیتیں ہیں سورۃ علق کے بعد نازل ہوئی ہے
(٦٩) سورة الحاقة مکيةوآياتها (٥٢) نزلت بعد الملک	سورۃ حاقۃ مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (٥٢) آیتیں ہیں سورۃ ملک کے بعد نازل ہوئی ہے
(٧٠) سورة المعارج مکية وآياتها (٤٤) نزلت بعدالحاقة	سورۃ معارج مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (٤٤) آیتیں ہیں سورۃ حاقۃ کے بعد نازل ہوئی ہے
(٧١) سورة نوح مکية وآياتها (٢٨) نزلت بعد النحل	سورۃ نوح مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (٢٨) آیتیں ہیں سورۃ نحل کے بعد نازل ہوئی ہے
(٧٢) سورة الجن مکيةوآياتها (٢٨) نزلت بعد الاعراف	سورۃ جن مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (٢٨) آیتیں ہیں سورۃ اعراف کے بعد نازل ہوئی ہے
(٧٣) سورة المزمل مکية إلا الآيات (١٠ و ١١ و ٢٠) فمدنيةوآياتها (٢٠) نزلت بعد القلم	سورۃ مزمل مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر چند آیات (١٠، ١١، اور ٢٠) یہ مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئیں اور اس میں (٢٠) آیتیں ہیں سورۃ قلم کے بعد نازل ہوئی ہے
(٧٤) سورة المدثر مکية وآياتها (٥٦) نزلت بعدالمزمل	سورۃ مدثر مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (٥٦) آیتیں ہیں سورۃ مزمل کے بعد نازل ہوئی ہے

(۷۵) سورة القيامة مكية وآياتها (۴۰) نزلت بعد القارعة	سورۃ قیامۃ مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۴۰) آیتیں ہیں سورۃ قارعۃ کے بعد نازل ہوئی ہے
(۷۶) سورة الانسان مدنية وآياتها (۳۱) نزلت بعد الرحمن	سورۃ انسان مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۳۱) آیتیں ہیں سورۃ رحمن کے بعد نازل ہوئی ہے
(۷۷) سورة المرسلات مكية إلاآية (۴۸) فمدنية وآياتها (۵۰) نزلت بعد الهمزة	سورۃ مرسلات مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی مگر آیت نمبر (۴۸) یہ مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۵۰) آیتیں ہیں سورۃ ہمزۃ کے بعد نازل ہوئی ہے
(۷۸) سورة النباء مكية وآياتها (۴۰) نزلت بعد المعارج	سورۃ نباء مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۴۰) آیتیں ہیں سورۃ معارج کے بعد نازل ہوئی ہے
(۷۹) سورة النازعات مكية وآياتها (۴۶) نزلت بعد النباء	سورۃ نازعات مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۴۶) آیتیں ہیں سورۃ نباء کے بعد نازل ہوئی ہے
(۸۰) سورة عبس مكية وآياتها (۴۲) نزلت بعد النجم	سورۃ عبس مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۴۲) آیتیں ہیں سورۃ نجم کے بعد نازل ہوئی ہے
(۸۱) سورة التكوير مكية وآياتها (۲۹) نزلت بعد المسد	سورۃ تکویر مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۲۹) آیتیں ہیں سورۃ مسد کے بعد نازل ہوئی ہے
(۸۲) سورة الانفطار مكية وآياتها (۱۹) نزلت بعد النازعات	سورۃ انفطار مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۱۹) آیتیں ہیں سورۃ نازعات کے بعد نازل ہوئی ہے
(۸۳) سورة المطففين مكية وآياتها (۳۶) نزلت بعد العنكبوت وهي آخر سورة نزلت بمكة	سورۃ مطففین مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۳۶) آیتیں ہیں سورۃ عنکبوت کے بعد نازل ہوئی اور یہ آخری سورت ہے جو مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی ہے
(۸۴) سورة الانشقاق مكية وآياتها (۲۵) نزلت بعد الانفطار	سورۃ انشقاق مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۲۵) آیتیں ہیں سورۃ انفطار کے بعد نازل ہوئی ہے
(۸۵) سورة البروج مكية وآياتها (۲۲) نزلت بعد الشمس	سورۃ بروج مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۲۲) آیتیں ہیں سورۃ شمس کے بعد نازل ہوئی ہے
(۸۶) سورة الطارق مكية وآياتها (۱۷) نزلت بعد البلد	سورۃ طارق مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۱۷) آیتیں ہیں سورۃ بلد کے بعد نازل ہوئی ہے

(۸۷) سورة الأعلى مكية وآياتها (۱۹) نزلت بعدالتكوير	سورۃ اعلی مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۱۹) آیتیں ہیں سورۃ تکویر کے بعد نازل ہوئی ہے
(۸۸) سورة الغاشية مكية وآياتها (۲۶) نزلت بعدالذاريات	سورۃ غاشیۃ مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۲۶) آیتیں ہیں سورۃ ذاریات کے بعد نازل ہوئی ہے
(۸۹) سورة الفجر مكية وآياتها (۳۰) نزلت بعد الليل	سورۃ فجر مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۳۰) آیتیں ہیں سورۃ لیل کے بعد نازل ہوئی ہے
(۹۰) سورة البلد مكية وآياتها (۲۰) نزلت بعد ق	سورۃ بلد مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۲۰) آیتیں ہیں سورۃ ق کے بعد نازل ہوئی ہے
(۹۱) سورة الشمس مكية وآياتها (۱۵) نزلت بعدالقدر	سورۃ شمس مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۱۵) آیتیں ہیں سورۃ قدر کے بعد نازل ہوئی ہے
(۹۲) سورة الليل مكية وآياتها (۲۱) نزلت بعد الاعلى	سورۃ لیل مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۲۱) آیتیں ہیں سورۃ اعلی کے بعد نازل ہوئی ہے
(۹۳) سورة الضحىٰ مكية وآياتها (۱۱) نزلت بعدالفجر	سورۃ ضحیٰ مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۱۱) آیتیں ہیں سورۃ فجر کے بعد نازل ہوئی ہے
(۹۴) سورة الشرح مكية وآياتها (۸) نزلت بعد الضحى	سورۃ شرح مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۸) آیتیں ہیں سورۃ ضحیٰ کے بعد نازل ہوئی ہے
(۹۵) سورة التين مكية وآياتها (۸) نزلت بعد البروج	سورۃ تین مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۸) آیتیں ہیں سورۃ بروج کے بعد نازل ہوئی ہے
(۹۶) سورة العلق مكية وآياتها (۱۹) وهي اول ما نزل من القرآن	سورۃ علق مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۱۹) آیتیں ہیں اور یہ پہلی سورت ہے جو قرآن میں نازل ہوئی ہے
(۹۷) سورة القدر مكية وآياتها (۵) نزلت بعد عبس	سورۃ قدر مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۵) آیتیں ہیں سورۃ عبس کے بعد نازل ہوئی ہے
(۹۸) سورة البينة مدنية وآياتها (۸) نزلت بعد الطلاق	سورۃ بینۃ مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۸) آیتیں ہیں سورۃ طلاق کے بعد نازل ہوئی ہے

(۹۹) سورة الزلزلة مدنية وآياتها (۸) نزلت بعد النساء	سورۃ زلزلۃ مدینۃ منورۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۸) آیتیں ہیں سورۃ نساء کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۰۰) سورة العاديات مكية وآياتها (۱۱) نزلت بعد العصر	سورۃ عادیات مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۱۱) آیتیں ہیں سورۃ عصر کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۰۱) سورة القارعة مكية وآياتها (۱۱) نزلت بعد قريش	سورۃ قارعۃ مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۱۱) آیتیں ہیں سورۃ قریش کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۰۲) سورة التكاثر مكية وآياتها (۸) نزلت بعد الكوثر	سورۃ تکاثر مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۸) آیتیں ہیں سورۃ کوثر کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۰۳) سورة العصر مكية وآياتها (۳) نزلت بعد الشرح	سورۃ عصر مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۳) آیتیں ہیں سورۃ شرح کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۰۴) سورة الهمزة مكية وآياتها (۹) نزلت بعد القيامة	سورۃ ھمزۃ مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۹) آیتیں ہیں سورۃ قیامۃ کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۰۵) سورة الفيل مكية وآياتها (۵) نزلت بعد الكافرون	سورۃ فیل مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۵) آیتیں ہیں سورۃ کافرون کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۰۶) سورة قريش مكية وآياتها (۴) نزلت بعد التين	سورۃ قریش مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۴) آیتیں ہیں سورۃ تین کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۰۷) سورة الماعون مكية ثلاث الآيات الأول مدنية البقية وآياتها (۷) نزلت بعد التكاثر	سورۃ ماعون کی پہلی تین آیتیں مکہ مکرمۃ میں نازل ہوئیں اور باقی آیتیں مدنی ہیں اور اس میں (۷) آیتیں ہیں سورۃ تکاثر کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۰۸) سورة الكوثر مكية وآياتها (۳) نزلت بعد العاديات	سورۃ کوثر مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۳) آیتیں ہیں سورۃ عادیات کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۰۹) سورة الكافرون مكية وآياتها (۶) نزلت بعد الماعون	سورۃ کافرون مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۶) آیتیں ہیں سورۃ ماعون کے بعد نازل ہوئی ہے

(۱۱۰) سورة النصر نزلت بمنى فی حجة الوداع فتعد مدنية وهي آخر ما نزل من السور و آياتها (۳) نزلت بعد التوبة	سورۃ نصر حجۃ الوداع کے موقع پر منی میں نازل ہوئی لیکن اس کو مدنی شمار کرتے ہیں اور یہ قرآن میں نازل ہونے والی سب سے آخری سورت ہے اور اس میں (۳) آیتیں ہیں سورۃ توبہ کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۱۱) سورة المسد مكية و آياتها (۵) نزلت بعد الفاتحة	سورۃ مسد مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۵) آیتیں ہیں سورۃ فاتحہ کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۱۲) سورة الاخلاص مكية و آياتها (۴) نزلت بعد الناس	سورۃ اخلاص مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۴) آیتیں ہیں سورۃ ناس کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۱۳) سورة الفلق مكية و آياتها (۵) نزلت بعد الفيل	سورۃ فلق مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۵) آیتیں ہیں سورۃ فیل کے بعد نازل ہوئی ہے
(۱۱۴) سورة الناس مكية و آياتها (۶) نزلت بعد الفلق	سورۃ ناس مکۃ مکرمۃ میں نازل ہوئی اور اس میں (۶) آیتیں ہیں سورۃ فلق کے بعد نازل ہوئی ہے

یہ ساری تفصیل صفوۃ البیان لمعانی القرآن شیخ حسنین محمد مخلوف کی کتاب سے لی گئی ہے

قرآن مجید جس ترتیب سے نازل ہوا ہے اس کا اجمالی خاکہ

(۱)سورۃ علق
(۲)سورۃ قلم
(۳)سورۃ مزمل
(۴)سورۃ مدثر
(۵)سورۃ فاتحہ
(۶)سورۃ لہب
(۷)سورۃ تکویر
(۸)سورۃ اعلیٰ
(۹)سورۃ لیل
(۱۰)سورۃ فجر
(۱۱)سورۃ ضحیٰ
(۱۲)سورۃ الم نشرح
(۱۳)سورۃ عصر
(۱۴)سورۃ عادیات
(۱۵)سورۃ کوثر
(۱۶)سورۃ تکاثر
(۱۷)سورۃ ماعون
(۱۸)سورۃ کافرون
(۱۹)سورۃ فیل
(۲۰)سورۃ فلق
(۲۱)سورۃ ناس
(۲۲)سورۃ اخلاص
(۲۳)سورۃ نجم
(۲۴)سورۃ عبس
(۲۵)سورۃ قدر
(۲۶)سورۃ شمس
(۲۷)سورۃ بروج
(۲۸)سورۃ تین
(۲۹)سورۃ قریش
(۳۰)سورۃ قارعۃ
(۳۱)سورۃ قیامۃ
(۳۲)سورۃ ھمزۃ
(۳۳)سورۃ مرسلات
(۳۴)سورۃ ق
(۳۵)سورۃ بلد
(۳۶)سورۃ طارق
(۳۷)سورۃ قمر
(۳۸)سورۃ ص
(۳۹)سورۃ اعراف
(۴۰)سورۃ جن
(۴۱)سورۃ یٰس
(۴۲)سورۃ فرقان
(۴۳)سورۃ فاطر
(۴۴)سورۃ مریم
(۴۵)سورۃ طٰہٰ
(۴۶)سورۃ واقعہ
(۴۷)سورۃ شعراء
(۴۸)سورۃ نمل
(۴۹)سورۃ قصص
(۵۰)سورۃ بنی اسرائیل
(۵۱)سورۃ یونس
(۵۲)سورۃ ہود
(۵۳)سورۃ یوسف
(۵۴)سورۃ حجر
(۵۵)سورۃ انعام
(۵۶)سورۃ صٰفٰت
(۵۷)سورۃ لقمان
(۵۸)سورۃ سبا
(۵۹)سورۃ زمر
(۶۰)سورۃ مؤمن
(۶۱)سورۃ حم سجدۃ
(۶۲)سورۃ شوریٰ
(۶۳)سورۃ زخرف
(۶۴)سورۃ دخان
(۶۵)سورۃ جاثیۃ
(۶۶)سورۃ احقاف
(۶۷)سورۃ ذاریات
(۶۸)سورۃ غاشیۃ
(۶۹)سورۃ کھف
(۷۰)سورۃ نحل
(۷۱)سورۃ نوح
(۷۲)سورۃ ابراہیم
(۷۳)سورۃ انبیاء
(۷۴)سورۃ مؤمنون
(۷۵)سورۃ سجدۃ
(۷۶)سورۃ طور
(۷۷)سورۃ ملک
(۷۸)سورۃ حاقۃ
(۷۹)سورۃ معارج
(۸۰)سورۃ نباء
(۸۱)سورۃ نازعات
(۸۲)سورۃ انفطار
(۸۳)سورۃ انشقاق
(۸۴)سورۃ روم
(۸۵)سورۃ عنکبوت
(۸۶)سورۃ مطففین
(۸۷)سورۃ بقرۃ
(۸۸)سورۃ انفال
(۸۹)سورۃ آل عمران
(۹۰)سورۃ احزاب
(۹۱)سورۃ ممتحنۃ
(۹۲)سورۃ نساء
(۹۳)سورۃ زلزال
(۹۴)سورۃ حدید
(۹۵)سورۃ محمد
(۹۶)سورۃ رعد
(۹۷)سورۃ رحمان
(۹۸)سورۃ دہر
(۹۹)سورۃ طلاق
(۱۰۰)سورۃ بینۃ
(۱۰۱)سورۃ حشر
(۱۰۲)سورۃ نور
(۱۰۳)سورۃ حج
(۱۰۴)سورۃ منافقون
(۱۰۵)سورۃ مجادلۃ
(۱۰۶)سورۃ حجرات
(۱۰۷)سورۃ تحریم
(۱۰۸)سورۃ تغابن
(۱۰۹)سورۃ صف
(۱۱۰)سورۃ جمعہ
(۱۱۱)سورۃ فتح
(۱۱۲)سورۃ مائدۃ
(۱۱۳)سورۃ توبہ
(۱۱۴)سورۃ نصر

بسم اللہ الرحمن الرحیم

یہ مضمون زیادہ سے زیادہ عام کیجئے

قرآنِ پاک کے ادب میں یہ داخل ہے کہ اسے جزدان میں رکھا جائے

قرآنِ پاک سے فائدے کا حاصل ہونا اس کی عظمت سے جڑا ہوا ہے، اسے اونچی جگہ رکھا جائے، اسکی طرف پیٹھ نہ کی جائے۔ اس سے زیادہ اونچی جگہ خود نہ بیٹھا جائے وغیرہ۔ کتنی غیرت کی بات ہے کہ خود تو کپڑے پہنیں اور کلام اللہ شریف کو بے لباس کے رکھیں، اپنے لیے اور بچوں کے لیے نیا کپڑا بازار سے لائیں اور کلام پاک کا جزدان قمیص شلوار کے بچے کپڑے ہی سے بنادیں، خود کے کپڑے ہفتہ میں دو تین بار دھوئیں اور کلامِ الٰہی کا جزدان دھونے کا نمبر برسوں میں بھی نہ آئے۔ اپنی کرسی چارپائی کا پایا ٹوٹ جاتا ہے تو اسے اُلٹا کر کے استعمال نہیں کیا جاتا لیکن قرآنِ پاک کی کرسی (رحل) کا پایا ٹوٹ جائے تو اسے اُلٹا کرے اسی پر قرآنِ شریف رکھ لیا جاتا ہے اپنا بدن کہیں سے کٹ پھٹ جائے تو فوراً مرہم پٹی کراتے ہیں کلام اللہ شریف کی جلد پھٹے تو اسے بھی تو جلدی درست کرانا چاہیے اپنی بیوی یا دوست کا خط انجان زبان میں آجائے تو پڑھوانے کے لیے جانکار کو تلاش کرتے ہیں بے چین ہوجاتے ہیں کلام اللہ کا ترجمہ اور تفسیر علماء سے سننے کی بھی تو فکر کرنی چاہیے۔

اپنے رشتہ دار کا انتقال ہوجائے تو اسکے کفنانے دفنانے کا فوری انتظام کرتے ہیں قرآنِ پاک کے اوراق جدا ہوجائیں پڑھنے میں نہ آئیں تو کیا انہیں اندھے کنویں میں یا نہر میں چھوڑ دینا یا کسی مسجد میں ڈلوا دینا مناسب ہے؟ اسے بھی نئے کپڑے میں لپیٹ کر خوشبو لگا کر ایسی جگہ دفن کرنا چاہیے جہاں کسی کا پاؤں نہ پڑے۔

بندہ محمد یونس ابن حضرت مولانا محمد عمر صاحب پالنپوری رحمۃ اللہ علیہ

واردِ حال مدینہ منورہ مسجد نبوی علیٰ صاحبہا الف الف صلاۃ وتحیہ

۲۲/ذوالقعدۃ/ ۱۴۳۴ھ مطابق ۲۸/۹/ ۲۰۱۳ء

قرآن مجید کی سورتوں کی فہرست

سُورالقرآن ۱۱۴ | اَلسُّوَرُالْمَكِّیَّة ۸۶ | اَلسُّوَرُالْمَدَنِیَّة ۲۸

For Free Download
http://www.ibnekaseer.net